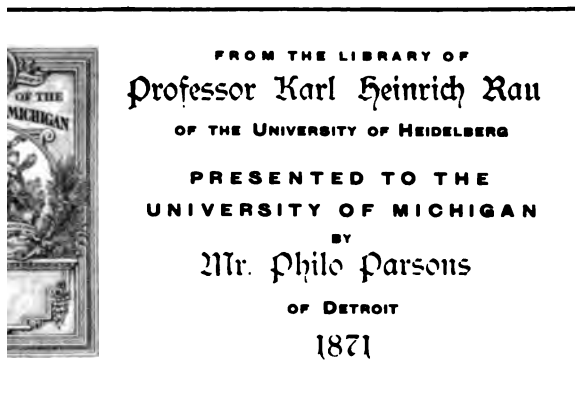

A 474937 DUPL

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

P O L Y B I I
H I S T O R I A R V M

T O M I V I I I . P A R S P O S T E R I O R .

L E X I C O N P O L Y B I A N V M .

www.libtool.com.cn

17784

www.libtool.com.cn

Π Ο Λ Υ Β Ι Ο Υ
 Μ Ε Γ Α Λ Ο Π Ο Λ Ι Τ Ο Υ
 Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Ω Ν
 Τ Α Σ Ω Ζ Ο Μ Ε Ν Α .

P O L Y B I I
 M E G A L O P O L I T A N I
 H I S T O R I A R V M
 Q V I D Q V I D S V P E R E S T .

RECENSUIT, DIGESSIT,
 EMENDATIORE INTERPRETATIONE, VA-
 TATE LECTONIS, ADNOTATIONIBVS, INDI-
 CIBVS ILLUSTRAVIT

IOHANNES SCHWEIGHÆVSER
 CIVIS GALLO - FRANCVS, ARGENTORATENSIS.

TOMI OCTAVI PARS POSTERIOR
 CONTINENS
 LEXICON POLYBIANVM.

L I P S I A E
 I N L I B R A R I A W E I D M A N N I A
 M D C C X C V .

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn INDEX GRÆCITATIS

POLYBIANÆ

SIVE

LEXICON

POLYBIANVM

AB

IS. ET MERICO CASAVBONIS

OLIM ADVMBRATVM

INDE AB

IO. AVG. ERNESTI

ELABORATVM

NVNC AD NOVAM POLYBII EDITIONEM
AB EDITORE ADCOMMODATVM
PASSIM EMENDATVM, PLVRIMISQVE
PARTIBVS AVCTVM.

L I P S I A E
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
MDCXCIV.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

OF AMERICA

BY

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

AND

W. H. CHAPMAN

ÆQVO LECTORI
IOHANNES SCHWEIGHÆVSER

S.

In concinnando Lexico Polybiano, quo finem nunc tandem imponimus bono cum Deo operæ nostræ, instaurandis illustrandisque Polybii Historiis dicatæ, triplicem maxime usum spectavimus studiosorum Scriptoris nostri Lectorum: grammaticum usum, quo de sermonis Polybiani vi ac ratione planius constaret; criticum, quo de selectu quem fecimus discrepantium lectionum, aut de emendationibus quas locis prorsus corruptis adtulimus, certius ferri iudicium posset; mnemonicum, quo iuvaretur memoria eorum, qui rei cuiusdam aut sententiæ apud Polybium olim a se lectæ meminerint, sed, qua parte quove loco legerint, ut denuo evolvere possint, non recordantur.

Ita fit, fieri certe voluimus, ut, intuitu duorum quæ prima nominavimus commoda, fungeretur hoc Lexicon

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

P O L Y B I I
H I S T O R I A R V M

T O M I V I I I . P A R S P O S T E R I O R .

L E X I C O N P O L Y B I A N V M .

www.libtool.com.cn

17784

www.libtool.com.cn

Π Ο Λ Υ Β Ι Ο Τ
Μ Ε Γ Α Λ Ο Π Ο Λ Ι Τ Ο Τ
Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Ω Ν
Τ Α Σ Ω Ζ Ο Μ Ε Ν Α .

P O L Y B I I
M E G A L O P O L I T A N I
H I S T O R I A R V M
Q V I D Q V I D S V P E R E S T .

RECENSUIT, DIGESSIT,
EMENDATIORE INTERPRETATIONE, VAN
TATE LECTIIONIS, ADNOTATIONIBVS, INDI-
CIBVS ILLVSTRAVIT

IOHANNES SCHWEIGHÆVSER
CIVIS GALLO-FRANCVS, ARGENTORATENSIS.

TOMI OCTAVI PARS POSTERIOR
CONTINENS
LEXICON POLYBIANVM.

L I P S I A E
I N L I B R A R I A W E I D M A N N I A
M D C C X C V .

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn INDEX GRÆCITATIS

POLYBIANÆ

SIVE

LEXICON

POLYBIANVM

AB

IS. ET MERICO CASAVBONIS

OLIM ADVMBRATVM

INDE AB

IO. AVG. ERNESTI

ELABORATVM

NVNC AD NOVAM POLYBII EDITIONEM
AB EDITORE ADCOMMODATVM
PASSIM EMENDATVM, PLVRIMISQVE
PARTIBVS AVCTVM.

L I P S I A E
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
MDCXCXV.

ÆQVO LECTORI
IOHANNES SCHWEIGHÆVSER

S.

In concinnando Lexico Polybiano, quo finem nunc tandem imponimus bono cum Deo operæ nostræ, instaurandis illustrandisque Polybii Historiis dicatæ, triplicem maxime usum spectavimus studioforum Scriptoris nostri Lectorum: grammaticum usum, quo de sermonis Polybiani vi ac ratione planius constaret; criticum, quo de selectu quem fecimus discrepantium lectionum, aut de emendationibus quas locis prorsus corruptis adtulimus, certius ferri iudicium posset; mnemonicum, quo iuvaretur memoria eorum, qui rei cuiusdam aut sententiæ apud Polybium olim a se lectæ meminerint, sed, qua parte quoque loco legerint, ut denuo evolvere possint, non recordantur.

Ita fit, fieri certe voluimus, ut, intuitu duorum quæ prima nominavimus commoda, fungeretur hoc Lexicon

www.librolibrary.com Polybianum vice necessarij cuiusdam supplementi complementique nostrarum in hunc Scriptorem Adnotationum; in quibus consulto multa passim vel prorsus præterita sunt a nobis, vel levius perstricta, quæ ex nuda inter se collatione variorum locorum, in Lexico colligendorum, sufficientem per se lucem acceptura putavimus. Quo in consilio ne vana me spe deceptum iudicent æqui peritique hoc in genere æstimatores, eo minus equidem vereor, quo magis ipsi mihi, post satis etiam longam cum Polybio contractam notitiam, sæpenumero usu venit, ut, quæ loca vel parum mihi perspicua etiam tum fuerant, quum Græcæ cum latina versione prælo pararem, aut quum Adnotationes perscriberem, eisdem locis, postquam elaborando huic Lexico extremam manum admovi, ad eamque vocem dictionemque perveni in qua sita maxime difficultas erat, subito obortam lucem viderem; aut ut, quæ loca satis bene a me percepta, ac satis commode vel in latina versione expressa vel in Adnotationibus illustrata mihi visa erant, eadem loca nunc demum longe aliam habere rationem intelligerem. Quare bene multa in hoc Lexico loca inveniet studiosus lector, quibus, quæ superioribus voluminibus, sive in Græco contextu, sive in subiecta Versione, sive in ipsis Adnotationibus, minus recte minusve commode posita erant, retractantur, corriguntur, emendand-

www.libtool.com.cn

dantur. Quod si qui forte occasionem inde ceperint, levitatis crimen ac nimix festinationis nobis impingendi, quod priora illa immatura præpropere a nobis in publicum fuerint protrusa, videant hi primum, ne nimium morosi sint, ac pæne immodesti dixerim, qui, nisi ea, quæ a me olim peccata mihi visa sunt, ingenue retractassem melioribusque mutassem, fortasse nihil magnopere ipsi fuerant reperturi quod in superioribus illis reprehenderent, aut, si maxime odorati essent erratum aliquod, certam rationem adferendi remedii forsitan non erant habituri. Tum vero illud velim cogitent, si tantam operis molem, quanta erat hæc nostra, nonnisi ea lege liceret suscipere, ut vulgandi in publicum, quæ parata fuerint, initium facere non daretur prius quam cuncta intus fuissent ad finem perducta et omnibus numeris absoluta, consequens fore, ut multorum utilissimorum laborum fructu caritura esset res literaria, qui labores nunquam fuissent absoluti, nisi pars aliqua operis in lucem primum emissa, veluti iacta semel alea, vel invitos traxisset auctores ad id, quod instituissem, constanter fortiterque persequendum, et animum eis viresque ac patientiam addidisset, molestias omnes devorandi, difficultatesque cunctas, quæ cohortatim sæpe aliæ ex aliis in longa reliqua via subnascuntur, feliciter superandi.

De mnemonico usu quod dixi, præstare illum quidem usum Historicus potissimum Index debet: at occurrunt in scriptore multæ res atque sententiæ, quæ in rerum Indice historico, nisi in immane volumen extendere volueris, commodum titulum locumque non inveniunt; præterea, quo minus locum aliquem, olim a nobis lectum, nunc, ubi requirimus, non reperiamus, obstat subinde hoc ipsum, quod propriorum nominum ad quæ pertinet res quam quærimus, non succurrit memoria: quod ubi fit, si modo verbum quod signatius dictionemve paulo luculentiorum ad animum revocaveris, quæ eo loco, quem quæris, continebatur, isto quasi filo, iuvante Verborum Indice, rem ipsam invenies. Ita Historici quoque & Rerum Indicis supplementum aliquod complementumque voluimus esse tunc Verborum Indicem; quem *Lexicon Polybianum*, Ernesto præeunte, inscribere placuit. Vale.

Scripti Argentorati, Calendis Germinalibus, Reipublicæ Gallo-Francorum Anno III. Christi Servatoris
M D C C X C V.

ISAACI

ISAACI CASAUBONI
P R Æ F A T I O
AD SVAM POLYBII EDITIONEM. *

Quum a pluribus retro sæculis in principum animis toto Occidente amor politioris litteraturæ & Græci sermonis exolevisset; accidit non sine numine profecto, ut circa illa ipsa tempora Byzantinæ cladis, et paulo ante summi in Europa viri & principes generosissimi hunc veternum, ceu virgula divina tacti, opportune excuterent, & ad bene merendum de studiis politioribus & de linguis, ardore incredibili accenderentur. Prima terrarum Italia ad hanc palmam occupandam, e diuturno torpore tunc demum expergefacta sese concitavit, & nationibus aliis per Europam exemplum, quod imitarentur, præbuit. In ipsa vero Italia ad certamen adeo gloriosum Nicolaus Quintus pontifex Maximus, in cuius extrema tempora Byzantini imperii everfio incidit, princeps, quod equidem sciam, signum sustulit. nam & literarum dicitur fuisse intelligentissimus, & quod res arguit, earum amore flagrantissimus. Primus hic illa ætate libros antiquorum scripto-

* Casauboni hæc præfatio continebatur Dedicatione ad Henricum IV. Franciæ olim & Navarræ regem scripta, quam in fronte sui Polybii posuit editor ille, de scriptore nostro immortaliter meritus. Resecimus autem, cum de initio eiusdem dedicationis, tum de fine, complura quædam folia, quibus in alia argumenta evagata erat copiosissima viri docti oratio; & ea tantum cum emtoribus huius nostræ editionis communicanda hoc loco duximus, quæ ad ipsum Polybium eiusque Historias propius aliquanto spectare visa sunt.

scriptorum sedulo conquirere curæ habuit; magnamque earum copiam in Vaticanam intulit: primus cum assiduis hortatibus, tum ingentibus etiam propositis præmiis, ad meliorem literaturam e tenebris oblivionis in lucem revocandam, homines Italos stimulavit: primus, Græcæ linguæ auctores omnis sincerioris doctrinæ esse promotos, qui non ignoraret, ut Latino sermone exprimerentur, vehementissime optavit & efficere contendit. Est ita natura comparatum, ut in magnorum operum inceptionibus, eorum antevertat cura, quæ esse provisa ad summam totius propositi plurimum interfit. Ecquodnam igitur literarum genus, renascentibus disciplinis, illius vindicis musarum auspiciis, primo reduci in vitam cœpit? historia: cuius fuisse hunc pontificem peritissimum, æquales illorum temporum affirmant, qui primi auctores Græcorum latinitate sunt donati? historici: nam Herodotum & Thucydidem minister domesticus Nicolai Laurentius Val-la, rem sæculo maiorem ausus, Romane loqui docuit. An ergo dubitamus, quodnam tantus pontifex de historiæ præstantia iudicium fecerit? ego vero non solum magni ipsum doctrinam historicam æstimasse, sed etiam de toto hoc genere scriptorum recte scisse iudicare, non dubitanter inde colligo, quod ex omnibus Græcis historicis illum præ ceteris habuit in delitiis, qui ut eloquentiæ laude uni aut alteri priorum fortasse est inferior; ita prudentia & propriis aliis historiæ omnibus numeris perfectæ dotibus, sic excellit, ut pauci e cunctis, sive Græcis, sive Romanis, cum ipso mereantur componi, anteponi certe nullus. Scriptor ille is ipse est POLYBIVS, & a generis splendore, & ab instructu disciplinarum, & a rebus gestis, & ab ingenii monumentis, vir & philosophus nobilissimus, idem pacis, idem belli artibus, idem studiorum laude longe clarissimus; patriæ suæ, reipubl. Achæorum, quondam bonis institutis florentissimæ, cui huius pater Lycortas diu princeps præfuit, pars maxima: qui Scipioni Africano, a quo deleta est Carthago, a consiliis amicus fuit, & in ea expeditione comes:

comes: qui in amicitiiis regum, ducum, procerum, Græcorum, Romanorum, Asiaticorum, Ægyptiorum, quoad vixit, primas tenuit: postremo postquam obiit, politicis, bellicæ rei studiosis, veræ & legitimæ historiæ amantibus, dum suis literis honos stabat, unice delectus & probatus. Hunc communi fato omnium excellentium scriptorum, pessime superioribus sæculis acceptum, et in nostra Europa vix de nomine paucis notum, Nicolaus Quintus, vindex ille literarum primus, fecit tanti, ut eius restituti gloriæ ad ceteros laudum suarum titulos voluerit accedere. Itaque partem illius librorum aliquam nactus, eius in Latium sermonem transferendæ, viro Græcæ & Romanæ linguæ, ut erat captus eius ætatis, non ignaro, munus delegavit. Magnificum est ad commendationem historiæ, quod, ubi primum literatura melior ex ipsis orci faucibus incipiebat eripi, omnium prima novæ lucis beneficium experta, ceteras honestas disciplinas ad spem salutis erexit. Magnificum & gloriosum Polybio, quod inter omnes sui generis scriptores, primus indulgentiam principis ad liberationem musarum sese accingentis promeruit. Sed nimirum rerum magnarum tardi sunt progressus; raroque tam bene cum humano genere agitur, ut inepta generosa ab iis, qui susceperunt, inoffenso pede statim ad finem perducantur. Quare etiam Nicolao, Polybii restitutionem molienti, multa sunt oblata impedimenta, quo minus quod optabat posset perficere. Nam quum operis Polybiani, quod nostra exhibet editio, tres sint ratione certæ distinctæ partes; unam dumtaxat harum pontifex Nicolaus habuit; duas reliquas, in rerum natura esse, ne scivit quidem. Iam ille eruditus Italus, quo ipse usus est interprete, partim sæculi vitio, partim propria culpa, provinciam sibi demandatam, ita gessit male, facile ut appareat, non ob singularem aliquam eruditionem, in Græcis præsertim literis, Polybium interpretari fuisse iussum; sed quia nemo erat, qui amplius sciret, velut coclitem inter cæcos captum, qui in vacuam stationem pro tempore substitue-

stitueretur. Et is erat tamen Polybius, qui propter genus dictionis ac doctrinæ hautquaquam translaticæ; maxime autem propter summam rei castrensium peritiam & imperatorium quendam stilum, attentum cum primis, & disciplinæ Tacticæ; totiusque militiæ Romanæ, Græcæ, Macedonicæ aliorumque populorum peritum interpretem desideraret. Quarum omnium rerum cognitio, quam tenuis ac pene nulla in ætatis illius hominibus fuerit; quantis doctissimorum hominum laboribus e profundo ignorantie puteo fuerit posteaeducta, atque etiamnum educatur, nihil dicere attinet; rem nemini non notam. Quo magis equidem soleo demirari, a tam longo tempore, hoc est ab annis fere CLX. tam erudito sæculo insecuto, tanto doctorum tota Europa virorum numero, nondum aliquem extitisse, qui opus in ipso principio *παλιγγενεσίας* literarum inchoatum, curaret perficere: neminem esse reperi- tum ad hanc diem, qui, si adeo celebris famæ apud veteres auctorem serio perpolire aggrediretur, operæ pretium se facturum putaret. Quamquam non sane defuerunt viri præstantes aliquot, Græci, Hispani, Itali, Belgæ, qui variis modis de Polybio mereri bene conarentur: alii publicandis, quæ prius visa non fuerant; alii nonnulla explicando Latine; quidam selecta operis totius parte, in qua illustranda vires ingenii experirentur. quibus omnibus quum laus multo maxima debeatur; omnes tamen, si quod res est dicere volumus, sitim lectorum exacuere, quam sedare maluerunt. Non etiam defuere, qui in vulgares linguas tantum huius verterent, quantum Latine exposi- tum inveniebant: si tamen vertere est, Romanæ interpreta- tionis errores sexcentos aliis totidem cumulare, atque in- terim Græcæ linguæ peritiam in prima libri fronte mentiri. Vnicam excipio Germanicam versionem ab homine longe eruditissimo profectam: sed quod res arguit & alia eius- dem scripta testantur, variis semper curis occupato. At univèrsum opus Latinum facere, laceri corporis membra hæctenus disiecta & dissipata in unum colligere, atque in-
vicem

vicem colligare, rerum aut verborum difficultates explicare, latentes in abdito opes referare, & quod maxime fuerat optandum, huius historiae usum & praestantiam demonstrare, nemo dum eruditorum instituerat. Cedreni, Zonaræ, Simocati, Glycæ, Manassæ & alii eius farinae, siue Græci, siue Latini quam plurimi, legitimæ historiae, si verum amamus, dehonestamenta, suos assertores inveniunt; Polybius, situ & squalore obsitus, in tenebris iacet; Græce nescientibus parte aliqua tantum sui notus, idque perperam; parte alia, ne sic quidem. ille inquam Polybius, cuius in philosophia doctrinam, in moribus probitatem, in historia prudentiam, Cicero, Strabo, Iosephus, Plutarchus, Deus bone, qui quantique viri! & optimus quisque veterum dilaudant. cuius fidem T. Livius, ille Romanæ longe princeps historiae, tantopere probavit, ut pene ad verbum libros illius integros verteret, atque iis pro suis uteretur, quem M. Brutus, severus ille morum scriptorumque censor, cui ne ipse quidem M. Tullius satisfacit, adeo est admiratus, ut eius lectioni propemodum immereretur: ultimis certe suis temporibus, iisque afflictissimis ad solatium doloris pariter & magisterium vitae, historiam illius exciperet atque in compendium redigeret, quem denique Constantinus imperator, corporis historici, de quo antea mentionem fecimus, auctor, senatoribus, ducibus & principibus tam utilem iudicavit, ut qui e Diodoro Siculo, Dionysio Halicarnasseo, Iosepho, Dione Cocceio & aliis primæ notæ historicis pauca admodum seligeret, quæ in suum pandecten transferret; Polybium prope totum describeret atque operi illi suo infereret. Vtinam vero aut illi Augusto eius incepti nunquam venisset in mentem; ea quidem lege, ut integro hoc scriptore fruermur: aut si hoc nobis carendum erat bono, corpus saltem ab illo compositum hodie haberemus. Sciremus, quantus civilis prudentiæ, quantus disciplinæ militaris doctor habitus sit olim Polybius. quarum rerum documenta conquiriti undique Constantino, plura multo unus hic suppeditavit,

tavit, quam ceteri omnes simul, e quorum libris florilegium illud pollicum fuit conflatum. argumento sit, qui solus hodie superest eius titulus, e tribus & quinquaginta, legationum excerpta continens: cui tertiam partem editionis nostræ debemus totam: facili coniectura, quid essemus debitori, si opus universum alicubi inveniretur atque in publicum ederetur. Enimvero quum dos præcipua, quæ Polybium antiquis commendabat, non in eloquentia nuda & verborum fucatorum lenocinio, sed in rerum politicarum & militarium exquisita explicatione sit posita; cuius gratia viri principes & politici omnes olim in pretio magno eum habebant; quia longe diversa hodie studiorum ratio obtinet, evenit, ut his præstantiam illius parum intelligentibus, verborum & linguæ dumtaxat studiosi, patienter eo carerent. Loqui enim, non vivere, plerique omnes hodie discimus, & historiam, quæ vitæ magistra audit, non ad vitam formandam referimus: sed vel ad linguarum alicuius notitiam, dicendive facultatem augendam, vel ad rerum antiquarum cognitionem percipiendam. atque ut politicam & moralem philosophiam, *in qua consilium vitæ regimenque locatum*, aut omnino non docemur, aut non nisi disputandi causa: sic & historiam, quæ practica quædam philosophia est, non ut utamur discimus, verum ut sciamus; plane iis non dissimiles, qui aurum, argentum & regias gazas parare norunt; artem utendi fruendi partis, neque sciunt, neque vel saltem de ea cogitant: similes item iis, qui sacros aut medicorum libros multa lechitant cura, non ut animo corporive medicinam faciant; sed ut ingenito morbo curiositatis sciendi multa satisficiant. Quod non invenisse magistri Hebræorum de lege Mosis dicunt, cor & corticem illi inesse; non immerito de historia quoque usurpetur. Doctrina politica & scientia militaris, aliaque egregia documenta, quæ legitima historia sui cultoribus affatim subministrat, iustar cordis sunt: atque huic parti qui attendunt, cordatos fieri necesse. orationis elegantiam & antiquitatis notitiam, præ illis, quid aliud

AD SVAM POLYBII EDITIONEM. xvii

www.libtool.com.cn

aliud nisi corticem appellemus? Sunt sane apud Thucydidem, Xenophontem, hunc nostrum Polybium, dictionis virtutes multæ eæque eximie: sunt etiam multa in eorum operibus cognoscendæ antiquitatis cupidis scitu necessaria. si quis tamen propter ista solummodo historias illorum requirit; nã ille cor non habet, neque umquam per istud quidem studium habebit: sed merum tantum corticem leget. Quid magis ridiculum, quam Iulii Cæsaris commentarios, divinum opus & maximarum atque utilissimarum rerum doctrina factum, ea solum fine lectitare, ut loqui Latine discamus? aut ut Romanæ linguæ puritatem & verborum proprietatem observemus? mihi quidem simile facere videmur, ut si quis arboris alicuius præstantissimæ fructibus vesci aspernetur; florum amœnitate se oblectet. Et tamen, qui hodie veteres historicos aut voce viva, aut scriptis suis interpretantur, quid nisi hoc unum curant? quid illi, qui dies rotos & tempus omne suum transcendis historicorum voluminibus insumunt? quorum ut quisque plurima tenet, ac pectus suum locupletissimam historię bibliothecam fecit, ad vitæ officia muniaque obsequenda plurimum est ineptus. Desinamus igitur mirari, quid causæ sit, cur hodie e lectione historiarum nemo eum fructum ferat, quem tulit olim Lucullus: in promptu ratio est, nemo illam ut Lucullus legit, nemo ea fine. Itaque ergo eo studia videmus rediisse, ut qui strenuissimi rerum actores censeferi volunt, hi adeo non sint veteris memoriæ studiosi, ut e contrario etiam contemptum illius ultro præ se ferant. Quid prius querar nescio, historię ne vicein, quæ olim in clara versans luce, regum & principum ac nobilium procerum familiaritate intima frui solita; sapientiam et vitæ artem eos docere, dignitatem ab illis accipere: nunc velut naturæ prioris oblita & ad vitæ actiones facta inutilis, hominibus privatis pulverem scholasticum terentibus, et in umbratico otio delitescentibus est derelicta. an potius nobilium adolescentium errorem doleam, qui falsa persuasione ducti, unicum hoc sibi proprie con-

venientis disciplinae genus, maximum rerum gerendarum instrumentum, habent contemptui. O quis ille erit, qui opera eadem pristinum historiae splendorem restituet, & nobilitatem Gallicam ex hoc errore in viam rectam sistet? illa quidem literas non odit; *non obtusa adeo gestamus pectora Galli*: sed quarum literarum verus in utendo est fructus; quia nullum earum videt usum pene dixerim, merito contemnit. Nihil erravero, si dixerero, interesse, ut generosi iuvenes, quos maiorum imagines, aut impetus animi, & vivida vis ingenii spondent ad rempublici ituros, errore tanto liberati, studii huius beneficio utantur, quo ad iussa capeienda paratiores & omnibus rebus instructiores accedant. Liberabuntur autem, si persuaderi semel illis potuerit, ut magnum hunc scriptorem in consilium adhibeant; eius in summa doctrina parem prudentiam, non degustare summatim, sed penitus velint imbibere. Quo maxime opus habent, docebit eos Polybius, non solum quam uberes fructus ad rationes vitæ gesta maiorum sint ipsis allatura; verum etiam quo pacto percipere illos sint valituri. Est utique proprium hoc eximio huic auctori, quod duo simul pari fere cura agit, ut narret ac moneat. bene ac perspicue narrandi laus, cum ceteris præstantibus historicis illi communis; fideliter monendi cum paucis: aut ut verius dicam, cum nemine. Nego enim ex universo numero Græcorum aut Romanorum generis huius scriptorum, vel unicum posse reperiri, qui pari fide & cura duo hæc coniunxerit. quid miremur? personam historici cum assumpsit Polybius, non in totum exiit philosophi. Philosophus enim erat, sed vita, non lingua: operibus, non sermonibus: rebus ipsis, non professione & inani specie. porro ut poetæ fingendo, historici narrando, sic philosophi monendo & præcipiendo vitam hominum corrigere propositum habent. Iure igitur suo est usus, cum diversa munera in unum coniungens, qua narrando, qua monendo simul humano generi prodesse est conatus. narratio, cognitione rerum variarum lectorem instruit:

instruit: monitio, prudentia, quæ observatione assidua colligitur caussarum, eventorum & omnium rerum in vita hominum evenire solitarum. Praeclare Peripatetici dicunt, generari prudentiam ἐξ ἐπιστάσεως, observando: & fore prudentem, quisquis fuerit ἐπισατικῶς. observandi studiosus: ac vice versa omnem prudentem esse ἐπισατικόν. Plena est Polybii historia talium animadversio- num; quæ brevi compendio lectorem ad prudentiam recta ducunt, & illius divinae sacris initiant. Mirum vero quo studio, qua sollicitudine, quo affectu id genus monitiones, quoties datur occasio, inserat. Vere philosophum, id est, parentem communem humani generis dicas, qui modo cunctis mortalibus in universum salutaria dicitur præcepta; modo privatim hanc aut illam gentem familiarium sibi peccatorum admonet. Sic Mantinensibus, Cynzthenibus, Eleis atque aliis Græciæ populis, pertinentia ad propriam cuiusque illorum salutem, dat consilia. Sic Romanos, ut obstinatae et præcipiti pervicaciae, sæpe ipsis exitiabili, modum statuunt, graviter commonet. Sic Græcos omnes non semel hortatur, ut Romanorum in fide maneant; statum præsentem ne sollicitent; otium quo abundabant, cura publicarum omnium rerum ad victorem populum translata, ceu opportuna occasione utantur ad studia excolenda, non inertium literarum, sed βιωφελῶν, & ad vitæ actiones utilium. Quin etiam apparet, atque hoc ipse non semel testatur, causam scribendi huius ingentis quondam operis, vel præcipuam eum habuisse, amorem patriæ; ut contumaces & ad rebellium pronos suorum animos, parum adhuc servire assuetos, ad pacis, qua fruebantur, etsi sub alieno imperio, firma & beata, amorem traduceret. Propterea in rebus gestis exponendis id unice spectavit semper, ut Græcis fidem faceret, non fortunæ munus esse Romanorum imperium, sed vera illos virtute id sibi peperisse, frustra que adversus illos arma cogitari, quos in illa statione ipsa suis quasi manibus virtus collocasset. Et tamen idem hic patientiæ suasor, quamdiu spes aliqua restabat

posse Romanis obsisti, multo ante patriæ casum prospiciens, nihil prætermiserat, quo posset progressus illorum impediendo, imminentem reipubl. Achæorum ruinam aut arcere, aut tardare. Verum fati omnia ad Romanos trahentibus, rectis suis consiliis Polybius, non tantam gratiam a civibus iniiit, quantam bello Persis offensam apud Romanos contraxit: quam mox Roman accitus, longi exilii tædio expiavit. Sed enim, *qui per virtutem peritat, non pot interit*: saluti fuit, claritudo nominis bonis collecta artibus, & illa ipsa, quæ adflixerat virtus. Igitur deprecatoribus apud senatum usus Catone Censorio, Scipione Æmiliano, et aliis Romanis proceribus, libertati restituitur Polybius, qui libertatis potitus, ubi semel apud se constituisset, nullam Achæis suis, nisi in amicitia Po. Ro. spem superesse, ad colendam bona fide maiestatem illius populi conversus, pro sua sapientia suis ipse moribus sibi fortunam finxit. Nam patria quidem ipsius aliquanto post immani sua culpa exitium sibi concivit; bello Achaico a Mumio deleta, & Achæorum soluto concilio; quum interim Polybius tranquillitate illa frueretur, quam suamet ipse prudentia & admiranda sapientia sibi quæsierat. Idem, quum in urbe dominatrice multos annos Scipioni, Lælio & aliis ætatis illius viris primariis, privatim charus vixerit; patribus quoque acceptus, & unice probatus; gratia, qua pollebat apud principes Romani nominis, non ad opes sibi struendas, more multorum, est usus: verum in occasionem vertit, partim res magnas gerendi; ut cum Scipioni Carthaginis excidium in Africa molienti, comitem sese, & conciliorum laborumque omnium participem præbuit: quo etiam tempore, classe a Scipione accepta, mare Atlanticum scrutandi illius orbis causa, est circumvectus: partim bene de hominibus, præsertim Græcis suis, merendi. Testimonio sunt statux cum amplissimis titulis per oppida Græciæ, quod scribit Pausanias, illi positæ. Dicat hoc ipsum & civitas Locrorum in Italia, quæ huius ope immunitatem durissimorum onerum nacta, quorum præ-

præstationem ex legibus datæ pacis Romani exigebant, vitam & fortunas omnes suas uni Polybio ferens acceptas, in eo ornando nullum excellentis honoris genus prætermisit. Sed omnia beneficia, quæ a quoquam mortalium proficisci poterant, vicit scriptio huius historiæ; in eum præcipue, ut modo dicebamus, scopum directæ, quo civibus civis prodesset, ac bonam illis mentem & prudentiam ingeneraret. Fuit omnino in hoc viro naturalis quædam bonitas & efficax erga omnes homines humanitas, cuius celebratur vox divina, consilium dantis Scipioni suo; quoties foras prodisset, ne domum prius rediret, quam aliquem sibi benefaciendo amicum adiunxisset. o hominem publico omnium hominum bono natum! o dignum maximi cuiusque regis aut imperatoris consiliarium! etenim quum plurimis amicitis fortuna principum indigeat, præcipuum est iudicio sapientium principis opus, amicos parare. Ab hoc igitur fonte & illud ingens manavit studium efficiendi, ut fructum ex historia sua omnes, qui legerent, quam uberrimum perciperent. inde illa tot documenta, tot monita, quibus hoc opus, ceu intertextis gemmis nitet. Quis autem erroris dedignetur monitorem, quem Scipio Africanus, quem multi reges non sunt dedignati consiliorum auctorem? probitatem vero Polybii, recti honestique amorem, & vitii odium, nemo satis pro merito hominis laudaverit. Vni æquus virtuti, pari tenore opere toto, præclara facta ubique extollit, fecius admissa, gravitate quadam censoria, non arguta declamatione ad ostentationem ingenii, carpit & detestatur. Fidem, candorem, integritatem in dictis factisque passim commendans, qui iis utantur, viros bonos pronuntiat; versutos, veteratores, vafros & dolorum architectos, nusquam non abominatur. Malitiam astutam, quæ fere politicis hominibus prudentia dicitur, tanta severitate, tot locis; tam serio insectatur, *κακοπραγμοσύνην* vera appellatione indigetans, ut vel eo dumtaxat nomine bonorum omnium amore, studio ac lectione iugi, sit unus omnium histori-

corum dignissimus. Neque tamen is est Polybius, qui supercilium quoddam Stoicum, aut rusticam simplicitatem, ad iudicandum de actionibus hominum politicorum afferat. faciunt hoc umbratici quidam sophi, rerum humanarum imperiti, ac propterea iniqui per sæpe virorum magnorum censors, quorum rationes non capiunt. Sciebat homo negotiorum callentissimus, & tanto usu præditus, quid sit discriminis ponendum inter eam, quæ simpliciter dicitur prudentia, & *περισυατικήν*, cuius consilia, ut necessitate temporum expressa, & sapientes excusant; prudentes vero etiam laudant. atque hæc est, quam solet *πολιτικήν συνήπκρσιον* nominare, quoniam aliud simulatur, aliud agitur: res toto genere diversa ab illa veteratoria malitia, ut in nostris commentariis diligenter exposuimus. Discant igitur ab hoc doctore iuvenes studii politici candidati veram prudentiam & eius leges; non ab illo Etrusco, in opprobrium religionis christianæ nato; cui probitas, fides, integritas atque adeo in Deum pietas, o sæculi dedecus! inania sunt sine re nomina, prudentia, ars fallendi; politica doctrina, instrumentum inhumanæ tyrannidis. Discant & qui ad scribendum res gestas animum applicant, præcipuum annalium munus esse, uni favere virtuti, unum odisse vitium; illam esse legitimam, & æternitate dignam historiam, cui unum bonum honestas; unum malum turpitudine. Sed probitatem huius viri illa eximia æquanimitas manifestissime arguit, quam in reprehendis antiquioribus, qui ignorance, non malitia lapsi fuerant, semper adhibet. sic enim errores tollit, ut eorum, qui errarint, famæ nihil propterea velit detractum. quin etiam gratias illis agere se, plurimumque eos mirari profitetur, quod etsi errassent, tentando tamen & conando viam posteris perveniendi ad verum indicaverint. Scias vera virtute fuisse præditum, qui causam scribendi solam habuerit publicam utilitatem & errores vitæ corrigendi desiderium. Porro amor virtutis studium veritatis necessario semper est coniunctum: neque enim virtus

tas est, cuius non sit origo veritas: nec vitium, quod non a mendacio sumat initium. Veritas nullius non doctrinae est fundamentum; veræ sapientiae mater, legitimæ, nec præposteræ, prudentiæ comes individua; fidei & societatis hominum ancora; omnis boni & honesti, ut aiebat Plato, *ἡγεμονίς*. Quod si recte attendimus, scire hominum aliud nihil est, nisi posse veritatem rerum contemplari, sive quæ sunt, sive quæ fiunt, qua mente philosophi antiquissimi sapientiam definiebant, *ἐπισήμην τῆς ἐν τοῖς ὄσιν ἀληθείας*. Simillime & historiarum naturam illi demum capiunt, qui sciscunt esse veritatis illarum rerum notitiam, quas mortales gerunt. Græca eruditio τὰ γινόμενα vel τὰ πρακτὰ vocat. Regulam certe unicam, atque adeo animam historiarum veritatem esse, omnes, qui de ea sunt locuti, consentiunt. Historia, inquit Diodorus Siculus, *προφήτις ἐστὶ τῆς ἀληθείας*, deæ veritatis sacerdos est & propheta. Dionysius Halicarnassæus idem, *ἰερεὶ ἀτ τῆς ἀληθείας ἢ ἰστορίας*: qui etiam alibi pronuntiat, veritatem historicam esse totius prudentiæ & sapientiæ principium. quod & ille magnus auctor sensit, qui historiam esse dixit *universæ philosophiæ quasi metropolin*. Sed ut pulchra omnia, quod proverbio dici solet, difficilia sunt; ita veritas historiarum, res omnium pulcherrima, eadem & inventu difficillima est; & postquam inventa, quo minus proferatur in medium, maximas difficultates experitur. quod latet, partim malitia fit hominum, qui prava sua facta silei, atque hoc pacto ignominiam lucrifacere volunt: partim incuria etiam eorum, qui res gerunt memoria & laudatione dignas. Iam quum propter has ipsas causas gestorum scriptores nulli labori, nulli ærumnæ, addo & nulli impensæ, quod de Thucydide & Theopompo legimus, parcere deberent, ut veritatem illarum rerum eruerent & assequerentur, ad quarum narrationem sese parant: paucos tamen ab omni ævo sit nominare, qui huius diligentiae gloriam ambiverint. plurimos contra omnibus sæculis, qui res parum sibi compertas posteris tradere aggressi, falsa pro veris traderent;

alii ignoratione & securitate; alii vitio huic pari credulitate: plures & mentiendi libidine; quos aut turpis spes lucri, aut gratia, aut odium corruerat. Hic enimvero scriptorem hunc præstantissimum omnes æquos iudices demirari, convenit, qui studio vera narrandi nullum laborem umquam refugit. nam & in remotissimas oras peregrinatione, ob id ipsum suscepta, Asiam, Africam, Europam lustravit: Atlanticum quoque Oceanum navigavit. ut de Hannibalis itinere sibi comperta narraret, Galliam & Alpes vifit: ut de Scipionis rebus in Hispania gestis digna fide proderet, Carthaginem novam adiit, loca singula cum cura inspexit, Hispaniæ pleraque oculis usurpavit. quia & linguam Romanam Polybius didicit; atque antiquissima monumenta, quæ vix pauci e Romanis civibus intelligebant, e Capitolina æde ut promere sibi liceret impetrato, in sermōnem Græcum transtulit; ac Romanos ipsos proceres suæ civitatis iura docuit, quæ ipsi ignorabant, & Fabius quoque Pictor, senatorii vir ordinis, ignoraverat, qui de Punicis bellis scripserat. Ad hæc Polybius, ne nimis antiqua & parum explorata, atque ut ipse ait, *αἰωνίῳ ἔξ ἀκροῆς* scribere cogeretur, historiæ quam suscipiebat terminos posuit, suam aut patrum memoriam. multa ergo illorum, quæ scribit, præsens ipse vidit; certe nihil scripsit, de quo illos non posset consulere, qui rebus gerendis interfuerant. Adeo qui nullam perfectæ historiæ legem negligebat, illam omnium maximam, quæ vera scribere præcipit, ea fide custodit, ut liquido constet nobis, non solum rationem ipsum habuisse veritatis, sed etiam toto affectu illam amasse, & religione quadam coluisse. Non est dubitationi relictus locus: ipse suam mentem nobis aperuit; idque verbis gravissimis, quæ merito Brutus, sive quis alius, digna suo calamo iudicavit, nos quoque digna censemus, quæ hic describantur: *existimo equidem, ait, naturam humano generi VERITATEM constituisse nomen maximum, maximamque illi vim attribuisse, Nam quæ ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam veri-*

verifimiles coniecturæ a mendacio stent; ipsa per se nescio quomodo in animos hominum sese infundat, et modo repente suam illam vim exerit, modo tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit obtinetque, Et de mendacio triumphat. En animi veritatis amore stupentis testimonium luculentissimum. Huic autem dicto mirifice congruit tota eius historia. amorem enim veri, odium falsi fœxcentis locis constanter profitetur. Fuit Polybii sententia, scriptori historię nihil veritate antiquius esse debere: non ad gratiam, aut odio cuiusquam, non respectu ullius, sive privatę, sive publicę amicitię; non denique ullâ charitate erga parentes aut patriam; cuius sanctissimum in terris est nomen, veritatem professum, & ut ipse loquitur, τὸ τῆς ἰστορίας ἡθὸς ἀναλαβόντα, debere adduci, ut velatum, quod aiunt, unguem a vero recedat. In cetera quidem vita, ait ille, amicorum esse amantem ac patrię, laudo: in scribenda vero historia, etiam harum charitatum affectus exui volo: volo vni fidei consuli, & vel cum dispendio existimationis amici, parentis, patrię, uni litari veritati. Duram legem, aliquis dicet. sed est tanti veritas; quam tollere, aut per speciem cuiusdam ψευδωνύμου prudentię, vel mendacii officiosi, violare, tanto maius nescio quid est, quam solem de mundo tollere; quanto Deus creator omnium, totius veritatis auctor, atque adeo ipsa veritas, sole maior. Hanc legem quum principio operis sibi pariter & omnibus annalium conditoribus imposuisset; per universam deinceps scriptionem exactissime semper & religiosissime eam ipse servavit: neque fuit quisquam adeo illi charus, cuius gratia libertatem suam & παρρησίαν oblivisceretur. Aratum Sicyonium reipubl. Achæorum principem, paullo ante huius ætatem Græcia omnis erat mirata; virum integritate, industria, rectitudine consiliorum, ac plerisque aliis magni politici ducisque laudibus, præ ceteris æqualibus suis, ornatum. Achæi vero tot beneficiorum ab Arato in suam rempubl. collatorum memores, fato functum ad sempiternam memoriam

consecrarunt, & omnes heroibus deferri solitos honores ei decreverunt. Hunc talem virum Polybius præcipue videtur suspexisse, quod ex locis plurimis operis istius facile potest intelligi. at non eo fecius tamen Arati peccata cominoratur; tardum in consiliis excogitandis vocans; ignavum in rerum inceptionsibus, parum firmum ad imitantium gladiatorum conspectum, salutis sociorum negligentem, auctorem unicum cladis ad Caphyas acceptæ: neque parcat dicere, tropæis illum contra se positis totam Pelopis peninsulam impleisse. Philippum Demetrii F. regem Macedoniæ modo laudat, modo vituperat: et utrumque facit exquisite, iudicii vero inconstantiam non semel deprecatur; gravissimasque huius varietatis causas, & cum de hoc, & cum de Arato loquitur, profert in medium. Nulli videlicet mortalium ita superos indulgisse, ut non interdum, si minus sæpe, aliud agat, aut male agat. quin humani ingenii eam esse conditionem, ut non solum in diversis virtutibus idem homo appareat alius atque alius: sed etiam in eadem sæpe aliquis sibi sit dissimilis. idem fortis in defendendo; ignavus in aggrediendo, animosus in singulari pugna; cunctator in publica, ad Martem apertum aptus; ad insidias ineptus, audax in terra; trepidus in mari, constans adversus irruentem hostem; pavidus in excipiendo cervo aut apro. Mens præterea unicuique talis, (divinitus Homero dictum) quam in dies singulos Deus suggerit. non igitur personas agentes spectare historicum debere, sed factis orationem suam adæquare. Vt enim Phidias materiam ad statuas, aurum vel argentum ab Atheniensibus sumere solitus, non ipse domo suppeditare; & floridos colores dominus pingenti olim præstabat; sic rerum gestarum scriptores, non faciunt ipsi operis sui materiam, poetarum more, sed ab iis accipiunt, qui scribenda gesserunt. Ergo etiam optimi quique viri interdum venient culpandi: pessimi quique, rarenter fortasse, at venient tamen nonnunquam laudandi. Eapropter reprehensus a nostro est Timæus, ille historicorum maledicentissimus,

mus; quod Agathoclis tyrannorum omnium, quos Sicilia tulit, inhumanissimi, dotes ingenii & facta laudabilia vel dissimulasset, vel in contrarium detorsisset, an Polybius vir integerrimus tyrannidem Agathoclis probabat? ille vero non magis hunc probabat, quam Aratum oderat. Sed aliud est tyrannidem commendare, aliud egregie factorum exempla, a quocunque tandem profecta, sive amico, sive hoste, aut excellentem ingenii præstantiam, non finire indictam. causam affert Polybius, quia fallere non minus videtur, qui gesta præterit sciens, quam ille, qui nunquam facta fingit. Pari item ratione Sozomenus ecclesiasticæ historix auctor, orthodoxorum hominum contentiones, iurgia, perfidiam multorum, & alios defædos nævos narraturus, *ἐθελοναίως προαιρέσεως* opinionem deprecatur; non enim illa se scribere, quod voluptatem ex talibus caperet, sed volentem nolentem, quoniam infecta reddere, quæ facta essent, non posset; quæ gesta autem essent, filere, hoc vero esset veritatem prodere & historix legitimæ iura corrumpere. *μάλιστα*, inquit Sozomenus, *τῆς ἀληθείας ἐπιμελεῖσθαι χρεῖων, διὰ τὸ τῆς ἰστορίας ἀκίβδηλον.* & iterum, *πάντα δεύτερα ποιῆσαι τῆς ἀληθείας τὸν συγγραφέα προσήκει.* Iuvat enim adhuc commemorare candoris Polybiani testimonium, sed insigne. Erat reipubl. Achæorum vetus cum regibus Ægypti fœdus, quod cum singulis eorum, modo conditionibus iisdem, modo multum diversis, fuerat renovatum. Accidit Olympiade cXLVIII. ut Ptolemæus Epiphanes, ea de re legatum Demetrium ad Achæos mitteret. Scissa tum erat resp. illa in factiones duas; quarum alterius principes censebantur Philopoemenes & Lycortas, nostri pater: alterius cum alii, tum Aristænus quidam. Quum parti Philopoemenis amicitia Ægyptii probaretur; fit decretum de renovando fœdere, eaque sine Lycortas ad Ptolemæum mittitur. it Lycortas, redit, legationem renuntiat. Aristænus, qui fœderis simpliciter fieri mentionem audiret; gnarus plures ac diversas pro temporibus fuisse eius formulas; petit

petit in concilio a Lycorta, æquodnam e multis factus esset instauratum? ad hanc inimici vocem silere Lycortas, nec quod mutiret invenire. evenerat enim stupenda quadam Philopœmenis atque ipsius negligentia, & consiliariorum Ptolemæi parili stupore, aut quod potius arbitrer, & verius est, astu, ut totum illud tanti momenti negotium, temere, sine ulla distinctione transigeretur, quod gravissimum peccatum, in eius loci præsertim & dignitatis viris, magna & iusta utrumque ignominie macula aspersit. Hanc historiam Polybius ita narrat, quasi de hominibus loqueretur, nulla notitia sibi coniunctis, qui tamen alterius erat filius, alterum parentis loco semper coluit. sed memor vir summus legis a se rogata, maluit in historia veritatis amicum se probare, quam *Φιλόφιλον* aut *Φιλοπάτορα*. Non vivebat, opinor, Lycortas, cum illa filius scribebat, sed si vel maxime vixisset, non fuit Polybio verendum, ne hac ingenia libertate patrem offenderet. Levia ingenia quia nihil habent, nihil sibi detrahi patiuntur: magni viri, & fiduciam magnarum rerum habentes, adeo fidelium historicorum veritate non offenduntur; ut contra suos ipsi errores & frustrationes generoso animo profiteantur. Hippocratem a futuris capitis fuisse deceptum nesciremus, nisi ipse memorie prodidisset. Cæsarem magnum ignominiam ingentem ad Dyrrachium accepisse, & magnis sæpe in Gallia detrimentis fuisse affectum, nisi ipse narrasset, vix hodie sciremus. nam quæcumque Dio, aut alii scriptores, iis de cladibus scripserunt. præ iis, quæ ipse dicit, levia sunt. Quod si memorias veteres replicare voverimus, solos inveniemus Tiberios, Caligulas, Neronos, Domitianos, Commodos, qui fidei præclaros scriptores, Cremutium Cordum, Livium, Suetonium, Arulenum, Senecionem & his similes, exosos habuerint. Illud vero in hoc auctore eximio, quam eximium & insigne? quod miraculorum commenta & omnem *παραδοξολογίαν* acerrime insequitur: causas vero cunctorum gestorum diligentissime scrutatur. nimirum ex eo, quod posterius diximus,

alte-

alterum illud prius nascebatur. propterea enim osor extitit omnium præstigiæ, quas vulgus temporibus præcis mirabatur, quia rerum omnium & eventorum causas vestigat: quis autem nescit, antiqua paganorum miracula meras, ut plurimum fuisse dæmonum illusiones & humanarum mentium ludibria? scilicet pro vero credendum, quod toties in aliorum monumentis historicis legimus, sanguine aut lapidibus pluisse; saxum visum volitare, bovem esse locutum & sexcenta istiusmodi portenta: quid ista? Hannibali & Scipioni Africano præsentem deum affuisse: illi Alpes superare nitenti atque hærenti, viam prævisse, huic Carthaginem novam temere invadenti, aquas maris subduxisse. Eleganter non minus, quam vere solet Polybius dicere, scriptores annalium, qui talia chartis suis illinunt, tragædias non historias componere. nam ut tragici poætæ postquam turbata sunt omnia, et fabula est impedita, atque ea facta est, quam Philosophus *δῆαν τῷ δράματι* appellat, ut exitum inveniant, & spectatores absolvant, deo indigent & machina: sic imprudentes historici, ubi summos duces magna ausa consilio temerario, aut nullo adoriri fecerunt; postquam ad rerum difficultates est ventum, ut sese expediant, tragico illo subsidio opus habent. Sed & vulgi imperiti causasque rerum ignorantis opinio erat, hoc divini auxilii commento eorum virorum gloriam mirum in modum augeri, quos omni laude volebant honestare. historicorum autem levissimus quisque aut supersticiosissimus, tenendo & oblectando lectori, mirabilia quam vera narrare præoptavit. est namque humanæ naturæ vitium, rara, inaudita, indicta, & ut ait Isocrates, *τὰς περιττότητας καὶ θαυματοποιίας* amare. At nosler hic, solidissimi iudicii vir, ut ista pro frivolis haberet, & contrariam narrandi viam ingrederetur, ille quem exposuimus veritatis amor, & notitia causarum effecerunt. Qui igitur sciret, falso dici primum Hannibalem cum exercitu Alpes traicisse, quas multo ante non semel Galli, Italiam petentes, cum magnis copiis superaverant; sciret etiam, pru-

prudentissimum illum Pœnum, priusquam ex Hispania pedem inoveret, missis ad Gallos, qui cis & trans Alpes habitabant, legatis; rebus omnibus tanto incepto necessariis providisse, narrationem illius expeditionis miraculorum quidem vacuam, sed summæ prudentiæ plenam instituit. Scipionem quoque priusquam ab urbe profisceretur, omnes negotiorum difficultates probe meditatam; non miraculo, sed admirabili quadam prudentia Hispanias domuisse ostendit: & eorum, quæ scribit, Lælium Africani assiduam comitem, diligenter a se de singulis interrogatum, testem locupletissimum laudat. Innumera possent alia huc afferri, ex quibus de sincera fide & iudicio exquisito huius scriptoris, planissime queat constare. instat omnium hoc unum esto. Legionem Romanam e quatuor millibus Campanorum compositam, quæ Rhegium insignito perfidiæ exemplo, belli Tarentini tempore, diripuit & occupavit, totam postea a Romanis securi fuisse percussam, scribunt Orosius, Iulius Frontinus, ipse etiam Titus Livius, nec non alii: noster contra ccc. duntaxat eo supplicio affectos narrat. atque eius sententiam verissimam certissimamque esse clare demonstramus in nostris commentariis. quid igitur Latinos illos impulit, ut tam liberali mendacio veritatem interficerent, ut cum Tertulliano dicam? grandidati videlicet rerum, quas exponebant, non simplici fidei studuerunt. Vt dubitare nemo debeat, Polybione, an aliis, qui res easdem diverse prodiderunt, plus auctoritatis sit tribuendum. rara, grandia & miraculosa plerisque illorum tradere posteris curæ fuit; nostro, vera, certa & fructuosa, delectare illi lectorem suum, noster doctrina civili instruere, propositum habuit. Qui etiam loco non uno profitetur, de voluptate quidem auditoribus paranda, quam scribentium plerique sectantur, non admodum sollicitum se esse: utilitatis vero ad vitam pertinentis, tantam rationem habere, ut ad eam cuncta referat. omnes igitur amoenitates & reficiendo lectori diverticula, in opere tam serio neglexisse, ut uni adhæreret rerum gestarum accurate explica-

plicationi & observationibus, quæ eodem pertinebant. Propterea historiam suam *πραγματικὴν* vocans, quod esset tota de negotiis gestis aut bellis; nec non *ἀποδεικτικὴν*, propter certitudinem narrationum, id se agere ostendit, ac sæpius inculcat, ut vel artem quandam, & ut ipse loquitur, *μεθ' ἑδικὴν ἐμπειρίαν* rerum gerendarum politicis hominibus concinnet. Quamobrem, sicut verum est dicere, Polybium historiam sui temporis scripsisse; ita non minus verum est dicere, Polybium in historia quam scribebat, præxim politicæ doctrinæ & disciplinæ militaris exercuisse. Nihil ille, paullo præsertim maioris momenti, narrat factum, cuius non afferat & antecedentes & cohærentes causas cur ita sit factum, aut cur eum habuerit res exitum. simul autem & modum accurate explicat, quo singula fuerint administrata. Hinc illæ non infrequentes digressiones, quibus aut naturam locorum declarat; qua non prius probe cognita, præliorum descriptiones & similes expositiones, cæcæ, (nam sic ipse appellat) sint futuræ: aut aliquod theoremata politicum ex professo persequitur. Sic libro II. causæ quæruntur mirabilis incrementi reipubl. Achæorum. Sic libro IV. de miserorum Cynæthensium infelicitate, & eius causis, multis disseritur. Sic libro IX. de institutione imperatoris, & disciplinis magno duci necessariis doctissime disputatur. Sic libro X. ratio tota dandorum signorum per faces, qua multum, idque mirabiliter, usi sunt veteres, non solum exponitur, sed & novis inventionibus ipsius auctoris perpolitur. Sic libro XVII. cur phalangem Macedonicam, creditam prius esse invincibilem, & quæ revera talis natura sua erat, Romanæ legiones sæpe vicissent, pulcherrime docetur, eiusque rei causæ manifestissimæ certissimæque afferuntur. Sic multa passim de officio historici, & legitimæ historię natura, inferuntur. Totus quoque liber sextus, digressio quædam est a proposita narratione, sed Deum immortalem, quam ex usu, quam docta, quam divina! cum qua si componantur omnes omnium auctorum digressiones, nihil simile invenias, nihil
ulla

ulla ex parte comparandum. Exposuerat prioribus libris Polybius, quomodo Hannibal Italiam ingressus, populum Romanum tribus continuis cladibus ad Ticinum, ad Trebiam, ad Thrasymenum, iisque magnis attriverat, & quarta insuper Cannensi, omnium longe maxima, pene deleverat: eo certe redegerat, ut emerfurus ex illo miserrimo statu numquam videretur. emerfit tamen, & cum adversa fortuna aliquamdiu luctatus, mox & Hannibalem Italia expulit, & pacē cum Pœnis in suas leges facta, ad spem imperii orbis terrarum sese erexit. Rei igitur stupendæ, & omnibus sæculis inauditam causam eo libro aperit noster: causa autem erat, ipsa reipubl. Rom. forma & scientia bellandi, quæ duo capita sic a Polybio explicantur, ut vel solus ille liber, qui nullo satis æstimari pretio queat, doctrinam, iudicium, peritiam pacis bellicque artium & summam auctoris prudentiam arguat. Atque hoc in genere illud cum primis observatu dignum, quanta cura Polybius lectorem suum ad contemplationem verarum causarum subinde revocet, unde successus sive læti, sive illætabiles manant: quanta item multorum veterum (atque utinam horum tantum) opinionem stultam, de fortuna pendentium, reprehendat & confutet. Non enim pati poterat tantus prudentiæ magister, in res humanas induci cæcum illud cæcorum hominum *πλάσμα καὶ εἶδωλον*, ut Democritus vocabat, quod *nullum numen habet, si sit prudentia*. Clamat igitur noster, *τῶν συμβαινόντων τύχην αἰτία θαι, Φαῦλον*. Fortunam facere causam eventorum, amentia est, quippe sapientibus, & qui rectis consiliis utuntur, haut magni fortunam momenti esse, aut potius fortunam, quæ nihil sit, nullam intervenire: non enim casibus regi, sed regere magis prudentem casus: mentem, rationem, virtutem, pietatem dominari. Qui si aliquando parum sibi videtur constare, fortunam ipse quoque nominans, & vim illius agnosccens; non tam sententiæ errorem eum esse, quam loquendi consuetudinem quandam, abunde probarum est in nostris commentariis. Vbi etiam illo-

illorum errorem supinum atque insanum magnum validissimis rationibus confutavimus, qui male de diis & divina providentia Polybium sensisse, ausi sunt scribere. Adeo homine imperito nihil quicquam iniustius. Quid iniustius, quam ἀθεότητος a male feriato politico & Theologastro omnis humanitatis imperitissimo eum virum damnari, qui Arcadiæ patriæ suæ præcipuum decus ponat ἐν τῇ εἰς τὸ θεῶν εὐσεβείᾳ, in pietate erga deum? qui locis sacris belli tempore non parcere, ultimam sceleris atque immanitatis lineam putet? qui pacis post diuturnum bellum insecutæ, primum et omnium pulcherrimum fructum agnoscat, ædes sacras dirutas aut collapsas instaurare; neglectas divini cultus ceremonias in usum revocare? qui civitatis bene & legitime ordinatæ primam omnium conditionem ponat, ut in ea religio vigeat? qui magnitudinem imperii Romani pietati illius, populi ferat acceptam? qua quidem usque eo Romanos vult excelluisse, ut etiam superstitionis sapientum iudicio videri possent: verum, quam superstitionem alii vocant, inquit, ea est apud Romanos ὑπερβολὴ pietatis. qui toties bona bonis provenire, malis male perire, bene consultata parum bene interdum cedere παρὰ θεῶν καὶ τῶν δαιμονίων, dei nutu atque numine, pronuntiet? qui denique omnia miraculorum commenta ex historia, quam πραγματικὴν appellat, cum studio magno eliminat; verbis tamen disertis libro xvi. ea miracula, quæ ad firmandam opinionem de deo eiusque potentia pertineant, & admittat & commendat. Poterantne a misero ethnico illustriora inclinati ad pietatem animi proficisci testimonia? sed ut melius constet, qui fuerit Polybii sensus, quæ sententia super quæstione tam gravi de rerum humanarum gubernatione, verba Suidæ, hominis Christiani, qui diligentissime illius scripta legerat; hic describam. *Fortuna, ait ille, apud Græcos et paganos, est gubernatio mundi sine ulla providentia, aut rerum cursus ab incertis ad incertum, Et id quod casu sponteque evenit. at nos Christiani Deum omnia administrare confitemur: id.*

xxxiv IS. CASAUBONI PRÆFATIO

www.libtool.com.cn

que etiam Polybius dicit. Pudeat nunc eos, qui crimen adeo tetrum tam bono scriptori ausi sunt impingere. Pudeat illum politicum, qui audire christianus quum vellet, de causis conversionum, quæ imperiis accidunt, tam infeliciter & absurde pronuntiavit, ad numeros lectorem suum revocans, quam docte & graviter Polybius libro sexto; cum futuram olim mutationem in Romana republ. cuius florentissimam tunc cum maxime ætatem ipse videbat, centum fere annis prius, quam eveniret, verissime prædixit. Post tot tantasque & eas adeo insignes rerum virtutes, facultatem dicendi in auctore tam nobili laudatum ire, pars fuerit iniuriæ. in quo nulla quum eloquendi virtus rerum scriptori necessaria desideretur, hoc fundamentum ingentibus illis, quas ostendimus, superstructum molibus sic obruitur, vix ut appareat. Non deest, sed non eminent in Polybio facundia. nihil vero est iniquius illis, qui nullam putant esse eloquentiam, nisi ubi nihil est præter eloquentiam. Semper mihi apprime placuit Diodori Siculi sententia, vehementius in historico eloquentiæ studium improbantis. Verborum enim curam nimiam, rerum fere par sequitur incuria. Oratio vultus animi est. ut hic fuerit gravis aut solutus, ita etiam illa vel severa erit vel mollis. Polybii ingenium verbo iudicavit excellens auctor Strabo, quum illum appellavit τὸν ἕτως ἐσπιδασµένον ἄνδρα, virum adeo serium, & rebus seriis deditum. nam hoc voluit Strabo. non dubitabunt periti de rectitudine huius iudicii & elogii veritate, qui diligenter expenderint. inest sane in huius scriptis gratus quidam sine ullo fuco veritatis color, & quod Græci critici appellant τὸ ἔµπρακτον καὶ τὸ ἐναληθές τῶν ἐννοιῶν. Equidem rideam an indigner nescio, quoties apud Dionem Pharsalicæ vel Philippicæ aut similibus pugnarum descriptiones lego; in quibus eloquentiæ plurimum, bellicæ vero artis & tacticæ peritiam nullam penitus animadverto: ut de historicis aliis nihil nunc dicam, ne Dioni quidem ullo pacto comparandis. Dares eadem prælia Polybio describenda.

in re eadem, nihil idem diceret: omnia alia & diversa. neque enim eo proposito ad præriorum descriptiones accedit, ut in depingenda negotii facie rhetoricetur: verum ut, ceu Xanthippus aliquis tacticus, usum eius disciplinæ in ipsis rebus lectorem doceat, causas hinc victoriæ, illinc cladis ob oculos ponat, quid in eligendo belli campo, quid in ordinanda acie, quid in subsidiis disponendis, quid in procedendo concurrente, aut excipiendo hoste bene aut secius fuerit factum: quis levis, quis gravis armaturæ fuerit usus: equitesne an pedites ad summam operis plus momenti attulerint. Ad harum rerum expositionem si orationem noster adhibuit nullis calamistris inustam, nullis fractam cincinnis, ac ne diligentius quidem comptam, sed masculam & quodammodo militarem, opus, credo, censorium fecit. Vt poma quædam sunt suaviter aspera, & in vino nimis veteri ipsa nos amaritudo delectat, sic in seriis magnisque scriptoribus minus interdum culta dictio, non sine austeritate quadam iuvat. Et est sane Polybiana dictio eiusmodi, in qua multa verba, multas observo locutiones in castris natas, & gloriosum illum Martis pulverem, potius quam rhetorum lecythos & pigmenta redolentes. quidni autem? maluit Polybius exercere in agendis rebus quantum habuit eloquentiæ, quam inerti otio sese dare, ut sequeretur, quantum eius poterat per ingenium consequi. Nam quid aliud ab eo exigas, cui paullo post quam ex ephebis excesserat, legis annariæ gratia facta est a concilio Achæorum, ut negotiis se immisceret, ac legatus in Ægyptum cum patre Lycorta & Arato Arati F. proficisceretur? factum est hoc decretum, circa principium Olympiadis cl. Vnus, credo, fuit ex omnibus antiquis Dionysius Halicarnasæus, qui propter dictionis incuriam & minus accuratam verborum comprehensionem, tantum virum impolitæ notare sustineret. cuius critici putidæ inrositati sic alibi respondimus, ut æquis iudicibus nostrum iudicium probatum iri confidamus. Neque tamen nævos, si qui sunt in hoc pulcherrimo corpore, dissimulavimus.

nam equidem sicut eos, qui maligne scripta aliena tractant, scelestos & publica omnium execratione dignissimos cen-
 seo; ita, qui sine cura discriminis omnia pariter laudant,
 cur sint laudanda non intelligere, persuasum habeo. Et
 fuit quidem felicitatis populi Romani pars non pœniten-
 da, sempiternæ gloriæ per eum virum fuisse commenda-
 tum, qui ipse quoque in eo ornando propriam ingenii glo-
 riam erat consecuturus, sed & Polybii magna profus ex-
 titit felicitas, in ea tempora incidisse, quæ materiam di-
 gnissimam facultate & copia sua ipsi subministrabant. Sci-
 tum vetus est, omnium imperiorum, sicut ceterarum re-
 rum humanarum tria esse tempora; primordium, summam
 incrementi, inclinationem ad interitum. Græci melius,
ἀρχὴν, ἀκμὴν, παρακμὴν αὐτὸς φησὶ ἄν. hæc quum natu-
 ra sint diversa, etiam scriptoribus admodum diversam ad
 scribendum materiam suppeditant. Principia incerta, fa-
 bulis involuta, tenuia: semper enim, modo primumque
 nascentia sunt minuta. postrema tempora, ipsa quoque,
 sed ex alia causa, attenuata, & vitiis deformia, utpote exi-
 tio propinqua. solum est medium tempus, quod vigoris
 florem obtineat; sive ad experiendum, sive ad scriben-
 dum, aut cognoscendum, pulchrum & optabile. Respubl.
 Romana, ut observat Polybius, si qua ulla unquam alia,
 omnes temporum diversitates secundum naturæ communes
 leges est experta. quæ ab obscuris, fabularum plenis, &
 oppido exilibus profecta principiis, per annos ferme 10
 cum populis Italiæ perpetuum quasi bellum varia fortuna
 gessit. Tantæ molis erat orbi terrarum dare caput. dein-
 de ubi semel pedem extra Italiam extulit, dictu mirabile,
 quanta cum sua gloria, quanto cum stupore tunc viven-
 tium & videntium, Europam, Asiam, Africam, triumphis
 peragratas, dominationi suæ subiecerit. Hæc fuit & rei-
 publ. & virtutis Rom. ἀκμὴ, & præcipuus vigor. quod
 tempus vulgo historici ad c. usque annum extendunt. sed
 spatii huius ultima civitatem sanguine civili scdatam ha-
 buerunt, & luxu, postquam victores Asia capta cepit, mul-
 tis-

tisque aliis vitiis corruptam. Eam partem Polybius non attigit, non vidit, qui ipsam dumtaxat ἀκμὴν τῆς ἀκμῆς, ut sic dicam, & purissimam laudatissimamque partem florentis reip. Rom. ad occupandum ingenium, singulari felicitate aurei illius temporis, materiam est nactus. Quare historię huius non postrema hæc laus est, quod in parte versetur rerum Romanarum longe nobilissima; sive virorum virtutem spectes, sive publica instituta, aut mores, sive gestorum magnitudinem. Quum autem inter excellentis historię conditiones doctissimi veterum hanc cum primis ponant, ut certi intervallo temporis circumscribatur, & a notabili principio ad notabilem finem perducatur; hanc historię legem, (ut quidem illis placet) a Polybio mirifice esse observatam, invenimus. Ille principio cum ad scribendum animum appulit, annorum LIII. res gestas suscepit explicandas; ab anno primo Olympiadis cxi. & initio belli Punicı II. ad finem belli Persici. & regni Macedonici ultimam everfionem. quo spatio affirmat Polybius, & incepisse & consummata esse imperii Romani incrementa. recte, si modo intelligatur, ut in nostris animadversio- nibus est expositum. Gestę igitur sunt eo temporis intervallo tot tantęque res, quot & quantę nullo unquam sæculo pari numero annorum. Ante omnia bellum occurrit Punicum II. bellum, viribus partium, generositate ducum, magnitudine cladum, varietate casuum, eventorum consequentia, omnium, quę ubivis terrarum gesta unquam sunt, maximum. finem huius initium Macedonici cum Philippo excepit; ob veterem Macedonia regum famam, & Magni Alexandri gloriam, bellum nobilissimum. Secuta sunt Antiochicum & Ætolicum, illud cum rege Asię opulentissimo, & terra marique vi copiarum ingente instructissimo: hoc cum populo binnum ferocissimo, & qui bellandi decus sibi uni vindicabat, seque eo nomine impotentissime iactabat. his interiecta sunt minora iam alia bella cum Insubribus, Boiis, ceterisque Gallis trans Alpes Italianam incolentibus. Postremum fuit Macedonicum alte-

XXXVIII IS. CASAVBONI PRÆFATIO

www.libtool.com.cn

rum cum Perse Philippi F. in quo illa antiqua Macedo-
 num regia, cui aliquando ἦν Ἑλλάς αὐτῇ σμικρὸν εἰκητή-
 ριον' iuno vero, cui capiendæ orbis terrarum olim parvus
 erat, exemplo penitus miserando, est extincta. Tum
 primum omnes & Orientis & Occidentis nationes attoni-
 tæ magnitudinis Romanæ stupore cæptæ sunt desigi, ac
 viam ineluctabilem fatorum intelligere, quæ Po. Ro. impe-
 randi honorem deferebat; sibi parendi necessitatem impo-
 nebat. Quæ admirabilis rerum universi mundi conversio
 Polybium initio impulerat, ut hoc tam memorabili sine
 historiam suam terminaret: paucis tantum annis infecutæ
 pacis adiectis, ut quam modis omnibus laudabilis esset for-
 ma regendi imperii, qua Po. Ro. utebatur, & cunctis qui-
 dem omnium sæculorum gentibus, sed præcipue Græcis
 suis testatum faceret. Ac quoniam non unius tantum po-
 puli huius res peragere instituerat, sed Romani quidem
 primario; deinde autem & ceterorum totius orbis popu-
 lorum omnium, paullo saltem nobiliorum; multa de re-
 gum Syriæ, Ægypti, Ponti, Cappadociæ, Persidis, alia-
 runque gentium rebus, ordinem secutus temporum, in-
 seruit, propter quæ opus suum καθολικὴν ἱστορίαν, quasi
 universalem historiam dicas, iure nominat. Est hoc quo-
 que historiarum Polybianæ grande atque insigne decus, quod
 non de una tantum aut de altera natione fuerit instituta;
 verum de omnibus, quæ toto orbe illis temporibus nosce-
 bantur. Cuius generis historia, quum reliquas eius for-
 mas tantum dignitate superet, quantum parte aliqua sui
 totum est præstantius; iis cum difficultatibus est coniuncta,
 ut post hominum memoriam perquam pauci fuerint reper-
 ti, qui oneri tanto subire auderent, quorum autem hume-
 ris onus illud bene federet, paucissimi. Plane inusitatum
 animi magnitudinem, & parum vulgo consuetum ingenii
 modum præ se fert, qui universalis historiarum, qualem Al-
 phonsus X. Castellæ rex solitus optare, descriptionem πραγ-
 ματικὴν aggreditur. Proprias vero laudes eiusmodi histo-
 riæ, si commemorare velim, nimis longum faciam, &
 præ-

AD SVAM POLYBII EDITIONEM. xxxix

www.libtool.com.cn

præclare noster hic ea super re nonnulla operis sui initio. Vel illud quantum est, quam admirabile? posse aliquem mortaliū, illam Dei ter maximi πολυποίκιλον & inenarrabilem sapientiam, quæ non unam aliquam aut alteram regionem, sed vero mundum univēsum regit ac temperat, quasi vestigiis persequi, mente capere, & stilo enarrare? quid de populis Orientis, quid tempore eodem de Occidentis divina statuat providentia, quid vel sublevandis vel premendis ad Aquilonem Austrumve gentibus, eadem decernat. Tot res, tam varias, vel animo posse capere, magnum sit: quid componere inter se, in ordinem digerere, & in unius historię faciem concinnare? hoc demum illud vere est, quod initio dicebamus, ministrum providentię divinę in terris agere. Polybius igitur, tantis de rebus tam exquisitę formę historiam, quam moliebatur, ultra illos LIII. annos, & paucos alios pacis curam suam non extendebat: qui tamen eo labore perfunctus, novam historiam annorum circiter octo, eorum bellorum, quibus ipse ut plurimum interfuerat, priori subtexuit: a principio Celeriberici ad deletam a Mummio Corinthum, & in formulam provincię redactam Achaiam: nec non ad Carthaginem paullo ante a Scipione captam, & solo æquatam. Scripserat & de bello Numantino, sed separato a perpetua sua historia volumine, ut auctor est Tullius. Porro univēsum quod modo exposuimus argumentum, libris XL. Polybius fuerat complexus, vel potius duodequadraginta. primus siquidem & secundus, apparatus ad historiam primario susceptam, non ipsam historiam, continent. Nam quia Græcis hominibus illa ætate res Romanę, sua memoria vetustiores, parum erant cognitę, prudentissimus scriptor ex usu futurum putavit, si reip. illius tempora strictim attingeret, a capta Roma per Gallos duce Brenno, ad primum extra Italiam cum classe transitum: & paullo uberius a prima traiectione in Siciliam, quando bellum Punicum primum est conflatum, ad Punici II. annum primum. quas ille res cum Græcanicis aliorumque populorum ratione

temporum congruentibus, in illa duum librorum præparatione comparavit. At quæm dolendum, nec sine indignatione summa memorandum, quod auctoris tanti tam excellentis opus superiorum sæculorum barbara ignorantia magna ex parte nobis invidit? quando id vulnus reip. literariæ fuerit impositum, difficile est pro certo affirmare. Constantinum Porphyrogenitum, pandectarum politicarum ex historiis compositorem, integrum opus habuisse, nullus dubito. Suidæ quoque grammatico, suum illum centonem contextenti, reor equidem totum Polybium ad manum fuisse. idque satis manifesto e fragmentis potest cognosci, quæ inde collegimus. Nunc, proh dolor! solos quinque primos libros, quales auctor reliquerat, habemus: cetera varia manu interpolata ad nos pervenerunt. Tres operis totius partes distinctas editio nostra exhibet. Prima est eorum, quos modo dicebamus quinque librorum. Sequitur altera, excerpta continens a v. fine ad principium xviii. ipsam, nisi fallor, illam epitomen, quam Marcus Brutus conficere orsus, non perfecit. qua de re plura nos alibi. Tertia quoque pars excerpta complectitur, sed diversi generis: sunt enim illa ipsa loca laudabilia, quæ viri eruditi, iussu imperatoris Constantini excerpserunt, ut titulo operis novi xxviii. exemplis legationum destinato, infererent. Quis satis pro rei magnitudine iacturam hanc queat deslere? habent quod doleant, qui literas Græcas amant, tam bonum eius linguæ auctorem tam male fuisse acceptum. Habent historiæ Romanæ amatores, tam accuratum illius scriptorem tantum detrimenti esse passum. Habent qui res Syriacas & totius Orientis, regum successiones, defectiones satraparum, bella ab Antiochis & Ptolemæis gesta, multorum item aliorum sive principum, sive civitatum res, hodie sciunt maiore ex parte ignorari. Habent etiam illi, qui in ecclesiastica historia Maccabæorum temporum recte capienda, quantum sit hodie difficultatis ex inopia veterum historicorum, non nesciunt: & quantum illi lucis Polybii historia, si integra extaret, foret
alla-

AD SVAM POLYBII EDITIONEM. xLi

www.libtool.com.cn

allatura, ex iis, quæ supersunt facere coniecturam scibunt. Omnium vero maxime quod doleant habent, qui gesta maiorum eo animo legunt, ut ad vitæ usum illa referant; quique doctrinæ civilis & bellicæ seriam cognitionem præstantissimum historiarum legendæ fructum putant: neque nesciunt, suis potissimum utilitatibus eximium hunc & πολυτμήτατον scriptorem iuisse consultum. At enimvero cui bono amissa deflere, nisi eorum desiderio excitentur generosi adolescentes, ut tanto diligentius, quæ restant, velint cognoscere, & hoc Dei beneficio perfrui? desinant igitur inutilium querelarum veræ doctrinæ candidati, & Polybium quem nunc offerimus, non illum quidem integrum, sed qualem tamen nemo adhuc vidit, grati excipiant: quodque pars adeo luculenta excellentissimi huius auctoris naufragio sit erepta, eo nomine gaudeant, & publicæ rei literariæ gratulentur. Nos quidem totam Polybii historiam non damus, sed vel in tota eminebant, ea sine dubio damus. Et formam quidem universæ scripturæ, ipsamque adeo auctoris genium, e prima nostræ editionis parte, quæ integra & sine imminutione ulla notabili ad nos pervenit, licet hodieque cognoscere. Multa studiosi in duobus præparationis libris invenient, nusquam alibi tam bene descripta, quædam omnino apud nullum alium, neque Græcum neque Latinum, inveniendæ. Punici primi historiam non plene quidem ibi narrat Polybius, neque enim id agebat; ita tamen, ut hodie iam tanta bonorum librorum paucitate, plura de eo bello unus hic quam alii omnes nos doceat. idem de bellis, quæ Romani cum Gallis in Italia degentibus gesserunt, est censendum. Libyci vero Carthaginiensium, multis nominibus cum primis memorabilis, historiam uni huic debemus. Reip. Achæzorū quondam illustrissimæ, primam institutionem, augmenta & formam ex eodem apparatu cognoscimus. Tres, qui deinde sequuntur historiarum legitimæ primi, propter subiecti magnitudinem, varietatem ingentem, accuratam eius tractationem, doctrinæ, qua

civilis, qua bellicæ uberrimam copiam, ut eos magni duces & politici diligentissime sapiissimeque versent, merentur. Secundæ & tertiz partis excerpta, ossa & nervi sunt, carne & cute nudati. decus formæ abest, & illa vivi corporis venustas: unde tamen fructus ferimus uberrimos, abunde adest. Mihi quidem videtur M. Brutus, sive est alius, magno iudicio usus, in iis seligendis, quæ politico informando erant accommodatissima. Idcirco librum sextum totum paucis exceptis sibi ac nobis descripsit: quod de illius præstantia & utilitate recte iudicaret. plane totus ille liber omnibus principibus, ducibus & politicis non legendus, sed ad verbum est ediscendus. Legationum excerpta quam potissimum utilitatem spondeant, ipso titulo profitentur. in eum namque finem fuere confecta, ut viri politici, quorum industria in simili ministerio summi principes utuntur, documenta inde sumerent, sibi usui futura. Scire quæ sint legati partes, quis usus datæ potestatis, quæ illum circumstent pericula, doctrinæ politicæ pars minima non est. Exposui causas, cur reipubl. cogitantibus & cum utilitate omnium, suæque laude sive domi, sive militiz eam administrare cupientibus, historia quidem præ ceteris disciplinis studiose sit cognoscenda; e cunctis vero illius scriptoribus, qui vetustatem pertulerunt, Polybius præcipue notus ac familiaris esse debeat. Non erat alienum huic loco, ut inter hunc ceterosque historicos, tam Græcos quam Latinos, quid quantumque intersit, (& interest sane haut parum) quid inter hanc & illorum historias sit discriminis, expenderemus. Facit enim ad rem si quid aliud, cum in omni studio, tum in isto non minime, de auctoribus singulis, eorumque scriptis, quid sit sentiendum ex veris principiis statutum habere. Verum quoniam longius iam nescio quomodo oratio nostra est prosecta, ea autem quæstio non adeo facilis, ut paucis queat absolvi, ne plane immemor videri queam, apud regem sermonem habere me, pulcherrimi argumenti, & ad cognoscendum utilioris, quam ad explicandum faci-

facilioris, tractatione accurata in præsentia superfedens; illud interim omni asseveratione confirmare nequaquam verebor, non posse aliquem neque Græcum inveniri, neque Latinum ex illo meliore sæculo, nedum e posterioribus, quem non aliqua legitimæ historiz laude, aut etiam pluribus, noster hic antecedit. Magnus sane scriptor Herodotus, & sine controversia historiz pater, sed qui ad *πολυμάθειαν* & rerum antiquissimarum cognitionem plurimum, ad eam vero quam quærimus prudentiam, non multum sit collaturus. Magnus & vir & scriptor Thucydides, qui a gerendis rebus ad easdem stilo persequendas, quum sese contulisset; historiz ad usum politicorum scriptæ mortalium, credo, primus, exemplum postfuturis mirandum potius quam imitandum dedit. Sed vir maximus; par ingenio argumentum non habuit. qua quidem re tanto est Polybio inferior; quanto Græcia, hoc est angustus terræ angulus, ceteris omnibus antiquæ *οικουμένης* partibus est minor. ut de obscuritate dictionis Thucydides nihil dicam. Magnus Xenophon, & eius oratio quovis melle daleior. sed is belli pacisque artes in ficta historia serio docens, in seria & vera, de eo proposito ne cogitasse quidem videtur. Thucydidem ille continuat: verum ita, ut sit illi dissimillimus. accuratior idem in Anabasi, quæ tamen unius expeditionis narratio est, non alicuius imperii aut potentis reipubl. legitima historia. Magni sunt auctores Diodorus Siculus, Dionysius Halicarnasæus, Iosephus. Sed primus ille in priore operis sui parte fabularem historiam, quum persequatur; ne in altera quidem parte, licet præstantissima, eam rationem tenuit, quæ politico informando erat accommodata. aliud enim, non hoc, spectabat. quippe in magna ingeniorum diversitate aliud alii natura iter ostendit. Dionysius Polybii æmulus, a primis Romanorum orsus temporibus, historiam suam eo perduxerat, unde noster, sæculo uno antiquior, suæ principium duxerat. Huc aliquis cum Polybio putet componendum? qui nullam unquam reipubl. par-

partem attingit, qui exercitiis nullis unquam præfuit, ac ne interfuit quidem, opinor, qui rerum usum experientia collectum nullum habuit, qui historię Romanę partem maxime exilem, maxime incertam & obscuram (eiusmodi semper esse primordia antea ostendimus) in qua se exerceret delegit, qui denique omne suum studium dicendi paranda facultate posuit. Iosephus, populi unius res gestas & casus memorabiles describit; breviter quidem & strictim in originibus, uberius vero in altera historia: qui vir eximius, si materiam ad agendum primo, deinde ad scribendum, quanta Polybio obtigit, foret nactus, de dignitate & præstantia scriptionis merito suo dubiam atque ancipitem cum ipso palmam potuit habere. Magnus vel potius maximus Plutarchus, sed qui historiam *περὶ ἡμετέρας* ex professo nunquam scripserit, in huius comparisonem venire non est aptus. multo minus Apianus, qui neque propria multa habet, & rationem propositi toto genere diversam est secutus. Cocceium Dionem inter nobiles Græcæ linguæ historicos possumus recensere: ita tamen ut propter omnia alia potius videatur laudandus, quam propter illa, quæ in Polybio admiramur. E veteribus Romanis, qui usque in Græcorum ingeniorum comparationem sunt evecti, magnus omnino auctor est Crispus Sallustius, sed quem Polybius propter amplitudinem & varietatem subiecti, iudicii rectitudinem, doctrinæ copiam, qua civilium rerum, qua bellicarum, postremo propter illam, quæ Græcis dicitur *ἡθὺς διάθεσις*, quæque in historia vel maxime debet spectari, longe a tergo relinquit. quod si veritatem & libertatem iudicii hodierna ingenia ferre possunt; is profecto fuit Sallustius, & vita & scriptis, qui omnium libidinum servus, sic aliorum vitiis perpetuo irasceret, quasi invideret. inde est illud trux & violentum dicendi genus, quo lectorem mirifice; interdum afficit, trahit, rapit. omitto dicere de eius dictione, quam multi veterum valde laudarunt, multi non adeo, quidam vehementer improbarunt. Magnus, Deus bone, auctor

T. Livius, lactea quadam ubertate dictionis divinitus facundus; amans virtutum, osor vitiorum, rectus iudicii, rerum togæ, rerum sagi, etsi non ex usu neque experientia, egregie tamen peritus: denique, si quid iudico, hoc solum ingenium (de historicis loquor) populus Romanus par imperio suo habuit, ceterum tantus & tam admirabilis scriptor, ut eloquentia Polybium facile vincit, quod ingenue fateor: ita aliis dotibus a Polybio non obscure vincitur. nam ut de libro sexto nihil dicam, & id genus alii Polybii digressionibus, & tacticæ imperitiam est ubi deprehendas, quod nostri commentarii Polybiani dicent, & in causis rerum assignandis, a sincero nostri iudicio, præ nimia superstitione non raro deflectens, aniles ineptias solidis rationibus, & certis illius demonstrationibus anteponebat, illa quoque tam frequens & tam accurata portentorum enumeratio, annon eundem hunc animi illius morbum palam facit? ut non abhorreat a veri fide, quod memoriæ proditum est a nonnullis, Gregorium Magnum, pontificem religionis christianæ propagandæ studiosissimum, hæc tanti scriptoris ridicula superstitione offensus, ex omnibus bibliothecis eius historias curasse tollendas. Iulium Cæsarem historicorum omnium in suo genere primum & maximum, propter instituti diversitatem præmitto. Unus adhuc restat Romanorum Cornelius Tacitus, quem in hac contentione piaculum sit omisisse. Hic magni & acerrimi vir ingenii, novæ cuiusdam, gravis, concisæ, & sententiosæ eloquentiæ genere eximie præditus; si a fortuna non esset destitutus, quæ dignam ei tanta facultate materiam negavit, quemvis e principibus Romanorum, sive etiam Græcorum historicorum videtur potuisse provocare. Nunc quum eiusmodi tempora constet ab eo, præsertim in annalibus, esse descripta, quibus nulla umquam fuerunt turpissimis vitiis scædiora, neque aut virtutum steriliora, aut virtutibus inimiciora; cum Polybii historia Taciti libellos velle comparare, hoc vero fuerit non Tacitum laudare, sed insignitam suam temeritatem pro-

propalam vulgare. Nam quid simile, quid ulla ex parte comparandum? non iam scriptores ipsos inter se contendo; quorum alter philosophus insignis fuit, rebus gestis vir clarissimus, alter, ut Romanus, ab omni philosophia alienus, nulla re publice unquam gesta admodum memorabilis, sed de materia amborum loquor, quam nemo sanæ mentis hic præcipue spectandam negaverit. Ut enim Therfites, quem Apelles aut Protogenes pinxerit, non eo minus est turpis, quia excellentis artificis penicillo est pictus; quin potius contra eo magis conspicua est illius deformitas, quo præstantior est; quæ effinxit manus: sic improborum scelestæ facinora cum a disertis viris sunt descripta, non minus quidem sunt detestanda, sed velut in editiore & illustriore loco posita, magis fiunt insignia. Quid igitur simile? florem ipsum Romanæ virtutis, & ut dicebamus ipsam ἀκμὴν τῆς ἀκμῆς eius reipubl. descripsit nobis Polybius: Regulos, Scipiones cum suis Læliis, Fabios Maximos, Marcellos, Paulos Æmilios, Flaminius, Metellos, Muminios & similes his θεοεικέλους heroes: res domi militæque gestas, omnium, quæ ulla unquam memoria hominum sunt gestæ, maximas: provincias, nationes, regna, ad quæ vix imperii Romani nomen pervenerat, stupenda brevitate temporis, imperio adiecta: exempla fidei, fortitudinis, iustitiæ, generosæ & altæ mentis adeo insignia, ut præ raritate apud posteros fides factorum laboraverit. Cornelius Tacitus Tiberios, Caligulas, Claudios, Neronos, Vitellios, non homines, sed humanæ naturæ prodigia, nobis narrat: populum multiplici patientia & fœditate obsequii turpissimum: senatores, alios meditati adulationibus gratiam principis captantes, alios sævitæ dominantis vel turpiter inservientes, vel scelestæ adrepentes, alios etiam infimas delationes exercentes, & optimo cuique exitium per calumniam struentes: plures somno & libidinosi vigiliis inarcidos, segnitia sese ab invidia & periculo redimentes: postremo, ad unam rem fortes, mortem sibi consciscendam. Plepi sunt Taciti anales

nales non facinorum bellicorum, quæ ita raro edebantur insignia, quum non hostis metueretur, verum imperator, ut continuo exercituum otio creditum aliquando sit, ereptum ius legatis ducendi in hostem, sed senatusconsultorum adulatione novorum, aut patientia postremorum: poenarum item bonorum, ab iis principibus irrogatarum, qui ipsum si possent virtutis nomen excinderent. crimina principum, voluptates, flagitia, incestus abominandi, lamentabiles veneni propinationes, parricidia; aulicorum prodiones mutæ, criminationes, conspirationes & similes artes accuratissime describuntur, quarum rerum non tam cognitio potest esse fructuosa, quam exemplum perniciosum. verissime enim de talibus Plinio dictum, parum abesse a docente eum, qui narret. Sed Tacitum nascendi fors huic duræ conditioni alligaverat, (qua de re sæpius ipse gravissime queritur) ut vel silentium ei esset, vel ista scribenda. Tacitum igitur facile nos quidem excusamus, illos excusari non posse iudicamus, ut qui unicum hunc historicum omnibus aliis anteponunt: unum Tacitum politicis hominibus assidue terendum pronuntiant: unum esse, unde principes & principum consilarii documenta regendæ reipubl. petere debeant. cuius absurditatem sententiæ si vellemus exagitare, facile probaremus, qui ita sentiunt, eos tyrannidis principes hodiernos tacite accusare, vel palam tyrannidis instituta videri velle eos docere. Quid enim principi, præsertim iuveni, lectione illorum annalium esse queat perniciosius? ut bona exempla, si sæpe ob oculos versentur, proficiunt, etiam non sentientibus nobis: sic mala nocent: paulatim namque descendunt in animos, & vim præceptorum obtinet frequenter legere aut frequenter audire. Sed longius abii quam institueram: redeo in viam & ad Polybium. Hoc igitur scriptore adeo præstante, adeo utili, ne diutius carendum esset generosæ indolis hominibus, qui literarum studium, cum actione rerum amant coniungere; Dei ope, & tuo, qui hæc otia nobis præstas, immortalis beneficio, labore vero

XLVIII IS. CASAVBONI PRÆFATIO

www.libtool.com.cn

vero nostro immenso, & mediocri industria, tandem est effectum. Erant infelicis Polybii membra, quæ superiorum ætatum feritas barbara fecit nobis reliqua, huc illuc dispersa, nos collegimus, & ad similitudinem unius corporis, quoad eius fieri poterat, redegit. Erant pleraque confusa, cæca & miserandum in modum corrupta: nos digessimus, temporum luce illustravimus, & pro copia librorum veterum atque ingenii sanavimus. Quam quidem ad rem iis exemplaribus, quæ nobis bibliotheca suggererat, non ita acquievimus, ut aliunde subsidia non peteremus. Nam quum essem admonitus, penes serenissimum principem, Franciscum Mariæ Secundum, Urbini ducem VI. eximie vetustatis codicem Polybii extare, egissemque per literas cum amplissimæ dignitatis viro, Philippo Canio Fraxineo, tuæ maiestatis tunc temporis apud seren. Venetorum reimp. oratori, ut eius codicis usuram mihi impetraret: adeo non gravate princeps sapientissimus, & quod iam olim re probavit, harum literarum & doctrinæ Polybianæ peritissimus, quod rogabatur sivit a se auferri, ut literis, quas ad me dedit singulari humanitate conditas, diserte significaverit, studio gratificandi maiestati tuæ nihil sibi esse antiquius. Non parum instituto nostro codex ille, quo vix alium antiquiorem hodie putem extare, fuit utilis. Iuvit postea aliquid & exemplar aliud serenissimi potentissimique principis Maximiliani Boiorum ducis, quod virorum gravium & amicissimorum nobis opera & favore sumus consecuti. Jam quia erat Polybii sermo, ut hominis Græci, plerisque eorum hodie quibus ipse scripsit, & quorum præcipue intererat posse illum intelligere, ignotus; neque ab interpretibus prioribus quicquam auxilii poterat sperari, qui neque omnia verterant, & pleraque omnia perverterant: nos ut Romane loqueretur, & quidem si minus ornate, at intelligenter tamen & caste; imprimis ut Græcis Romana congruerent, fide bona operam dedimus. Præterea, quum in eius libris & multæ magnæ difficultates reperirentur, quæ lectorem, in

Græ-

AD SVAM POLYBII EDITIONEM. XLIX

www.libtool.com.cn

Græcis literis rebusque antiquis, præsertim bellicis minus exercitatum, remorari, & lectionis fructum omnem poterant impedire; nos studio & diligentiz contentione effecimus, (efficere certe conati sumus) ut omnes sive rerum, sive & verborum obscuritates tollerentur, omnes remoræ amoverentur, omnia denique plana & facilia redderentur. Quin etiam memores eum auctorem interpretari nos, qui tot locis profitetur, sicut ostendimus, id agere se, ut in historia scribenda artem quasi quandam rerum gerendarum studiosis traderet: ipsi quoque ad istud inceptum hoc proposito atque hoc voto nos accinximus, ut eorum potissimum adolescentium studiis inserviremus, qui ad negotia sese parant. Itaque in horum spem gratiz parum adhuc usitatum in istiusmodi scriptoribus explicationis genus, absit verbo invidia, aggressi rationem iis indicavimus, ad veluti præire viam studuimus, quam si ingredi voluerint, certum ex historicis monumentis fructum, & ad rationes vitæ nequaquam poenitendas utilitates poterunt referre. Sed de commentariis in hunc auctorem nostris, quorum editionem remorantur hætenus partim molestiz graves, quibus nunc cursus meorum studiorum impeditur, partim figurarum sculptura, quas ad rerum bellicarum illustrationem necessario adhibuimus, alius erit, spero, dicendi locus.

I O. I A C. R E I S K E
A D S V A
P O L Y B I A N A
P R Æ F A T I O.

Auctorum græcorum nulli, quod sciam, contigit, nostra patrumque memoria, ut a viris doctis tam diligenter & assidue tractaretur, enuclearetur, edereturque denique aliis ex aliis formis, atque Polybii contigit, in quem & grammaticorum, & pragmaticorum & militarium studia exarserunt. Et erat sane Polybius in primis eo studio dignus, cum is sit, qui nullo non literatorum generi abunde, in quo elaborent, sufficiat. Qui verbis ducuntur, licet illis, ut in tabula antiqua artificis, neque summi, neque rudis tamen illius, sed in naturæ simplicitate ingenua admirabilis atque suspiciendi, ita in Polybii dictione, non illa quidem tersissima, at neque rursus tamen incultissima & propriis sibi suis coloribus nitente hæzere. Rerum rursus civilium domi forisque bene gerendarum, & gestarum olim, si quos cognoscendarum, & memoriæ mandandarum studium tenet, illos Polybius in primis & reip. gerendæ & condendæ historiæ exemplisque præceptisque saluberrimis instruit. Magistri quidem ille supercilium hæud raro induit; facile tamen id feras, in magistro eo, qui, quam profiteatur artem, eam & tota vita exercuerit, & quas res exponat, iis ipse interfuerit, partim etiam præfuerit. Fecit ea res, ut, ex quo intellecta esset huius auctoris multiplex usus atque præstantia, viri docti, quod modo

modo dicebam, ad eum, quibus quisque posset, modis ornandum, signo quasi sublato concurrerent. Ne primos illos nunc commemorem Polybii editores atque interpretes, de quibus suo loco paulo post diligentius disseram, nunc hos novissimos tantummodo attingam, quorum lucubrationes vix ac ne vix quidem oculis usurpavi, & de quibus fando solummodo inaudivi. Quos inter agmen ducit Follardus, qui signum quasi extulit infecutis Anglis Germanisque nostris, qui ab illo Gallofranco tribuno militum excitati de Polybio anglice germaniceque reddendo cogitare cœperunt. Viennæ Austriacæ aiant & Berolini duas eodem tempore curatas Polybii germanicas interpretationes. Neutra enim ad manus nostras pervenit. Poterat hoc nostrorum studium ad levitatis quoddam genus referri, unde parum gloriæ ad Polybium, parum fructus ad studia literarum rediret. Fervet enim hoc sæculum, quod nunc agimus, conversionibus in linguam nostram auctorum omne genus, veterum, recentium, francicorum, anglicorum, & imitatione studiorum, in quibus ultra Rhenum & ultra Oceanum positi populi versentur. Cœperunt etiam haud ita pridem nostri græcos auctores germanice interpretari; quo e conatu ut ad literarum splendorem patriæque decus quam plurimum accedat, Deum oro. Auspicatis enim verbis uti, quam diris ominibus, satius est. Dabo hoc patriæ caritati, ut bene de fortunis eius ominer magis, quam, ut instituti me pœnitere aiam, non pessimi illius quidem, in quo tamen haud sapientissima nos consilia sequi videam. Qui parum soleam aliena curare, & quo magis ætate literisque proficio, eo magis satagere mearum rerum studeam, nasuti censoris operum alienorum personam refugiam atque detester, quod usu rerum, sæpe mihi peracerbo, didicerim, in iudicando sæpe nos temeritate labi, & nostri iudicandi libertate alios offendi & ad recalcitrandum irritari, vidi tamen hoc in genere eiusmodi quædam, quæ suos auctores ne germanice quidem satis, nedum græce callere testarentur. Vt cœperim de

toto hoc genere desperare. Aut satis habemus, græcos auctores e francogallicis interpretationibus, quas vitiosissimas esse omnium confessione constat, germanice reddere, aut nostro Marte eos ita redditos venditamus, ut non possint homines ætate sua in sapientibus habiti sapientibus, qui hodie sunt, non sordere & derisui esse. Nondum satis diligentem græcis literis operam navavimus, ut negotium hoc convertendi e græcis prospere decenterque nobis succedere possit. Facit tamen hoc, in quod ab aliquot annis exarsere librarii nostri, studium græcos auctores sua primigenia oratione utentes typis suis recudendi, ut speremus, fore, ut brevi post etiam hæc labes tollatur. Quibus in auctoribus græcis elegantia typographeorum Lipsiensium nuper admodum illuminatis non infimum locum obtinebit Polybius, cum in manus hominum pervenerit, quod paulo post fiet, publici iuris factus, qui nunc sub oculis moderatoris dexterrimi, Ernestii V. C. & omni de literatura elegantiore preclare meriti, operarum Breitkopfianarum diligentiam exercet. Quæ operæ in Diogene Laërtio artis & diligentia suæ eam fidem fecerunt, ut nullus dubitem, eum quoque Polybium ab ipsis esse profecturum, qui cum primogenio exemplo Amstelodamensi de nitore cæterisque laudibus artis typographicæ contendat, in quibusdam etiam palmam illi eripiat.

In hac igitur, quæ undique facta est, doctorum hominum ad ornandum Polybium concursatione deesse illi auctori nolui, a cuius lectione me sapius neque parum oblectatum meminisse; sed quæ in eum observata tot lectionibus collecta in commentariis haberem, ea expromere & publicum in locum producere decrevi. Quo consilio exsequendo quid sim post alios consecutus, penes alios esto iudicium. Mihi quidem visus sum non omnino nil egisse. Quod quisque potest, si liberaliter id in commune confert, efficitur tandem, ut quacunque in re & arte elaboretur, ea ad perfectionis culmen extollatur. Neque
 aulum

www.libtool.com.cn

ausim præfationem ad Polybium pragmaticam polliceri, cui conscribendæ parem me non esse sentio; videturque is, quem modo honoris ergo nominabam, V. C. illa præfatione, qua frontem Polybii Lipsiensis, tanquam fastigio splendidissimo, exornabit, omne desiderium operæ nostræ, quæ tralaticia & contemnenda est, exstincturus esse. Interea donec illa in publicum prodeat, de Polybio expositio, quam necesse est cæteris similem, h. e. & doctam & exquisita cum orationis elegantia exaratam esse, iuvat hoc loco nostra quædam cum de ipso historico, tum de interpretibus eius editoribusque cogitata & observata per lancem fatyram, quod aiunt, effundere.

Polybii multæ sunt insignesque laudes, quas si omnes exsequi oratione velim, & loquar, materia vires exsuperante, & actum agam. Nulla enim caruit ætas hominum iis, qui in illis celebrandis multi atque seduli essent. Sed agnoverunt iidem nævos quoque Polybii non minus insignes, in quibus facile princeps est illa professoria, hoc est, supercilii & fastus atque insolentiæ plena, molesta & odiosa docendi & præcipiendi ratio, in levibus & apertis atque in medio positis ingerendis importuna & modum excedens. Tum nimis apertum & iniquum Romanarum partium studium, quod eum sæpe invitum & velut reluctanter, sæpe rursus imprudentem, plerumque volentem, in transversum egit, ut eadem libidinis turpitudine, quam in aliis notat, veritatem rerum gestarum mendacio corrumpere, nitidamque eius lucem adulationis cuiusdam aut dissimulationis nebula quasi obscuraret. Quæ tamen illi, quæ ei obrigit, nascendi forti fortunisque, quibus usus est, facile æquus quisque condonet. Ita enim græci ante Polybium scriptores de rebus Romanis, cum ieiune & exiliter, tum perverse & ridicule tradiderant, ut, quorum errores demonstrare atque reprehendere vellet, neque facere posset, quin id ageret, eos vix posset sine stomacho dimittere. Deinde rusticitas quædam morum ex oratione

erumpens in homine militari, quam civili, facilius fertur. Sed Polybium in armis & peregrinationibus plurimum ætatis peregisse constat. Cui hominum generi solet ex illa, quam sequuntur, vitæ ratione levitatis aliquid puerilis & illius senilis, quam Græci appellant, ὑψημὰς ἀδίας adhærescere, quæ gemina animi labes in rebus communibus atque omnium usu contritis oratione iactandis & inculcandis, quasi eæ res a rerum inde principio ad hoc diei ignoratæ & nunc primum repertæ essent, tum in contemptu & fastidiosa alienæ diligentæ elevatione, in suæ putida ostentatione aut industriæ aut peritiæ multifariæ odiose & proterve velut exultat. Cum locos communes vel pastoribus obvios ipso in opere Polybii integro lego, magna orationis ambitione venditatos, fero & condono reliquorum præstantiæ. Sed iudicium, vel tarditati potius carnificis, quisquis ille fuit, qui Polybium membratim contruncavit, succensco, qui satius duxerit, tot triviales locos e Polybio enotare, quam insignium rerum gestarum memorias posteritati transmittere. Numeremus in cæteris Polybii infortunius hanc hominis male feriatæ stultitiæ, cui caput illius adversa fors obiecit. Sed tota tamen dictio prodit auctorem non literatissimum, tersæ quidem dictionis ita non studiosum, ut supinam potius & lutulentam vel affectasse videatur; quo ne quis, opinor, opus limatum & perpolitum & lucernam rhetoris olens ab eo, qui in castris & itineribus consenuisset, profectum non esse diffideret. Verbo, dictio patriam olet. Romanorum studiosorem eum fuisse, quam verum & æquum patitur, negari quidem nullo modo potest, cum res ipsa loquatur. Nam quæ in ipsis notare simulat, sunt ea primum pauca numero, tum ad fucum lectoribus faciendum, cæterarumque laudum prædicationi, cum modum excedere videatur, fidem tanto facilius conciliandam comparata; sunt denique levia & tralaticia; ut nimis etiam apertum sit, eum, cum res Romanas extollit, adversariorum deprimit, oratorem agere alteri parti studentem, non auctorem rerum

rum utrique parti æquum. Est etiam ubi videatur Polybius veteratoris artibus usus, prævaricatorem agere, & Romanis ita patrocinari, ut eorum cupiditatem, quam defendere studeat, deridendam præbuerit. Vnde colligo, Polybio neque sensum veri, neque voluntatem ex animi sententia dicendi, defuisse, sed locum. Ecquis unum omnium necessitati non seruiat eidem, eadem loci iniquitate conclusus. Erat Polybius in potestate Romanorum, fortunas iis suas debebat omnes, earumque constantia ex voluntate Romanorum apta erat; plurimum Romæ poterat, (proinde atque homini græco ibi licebat posse) Scipionum gratia stabat aut cadebat, quorum beneficiis & familiaritate obstrictus tenebatur; quos auctores, quos moderatores, quos censores & quasi emendatores habebat historię suæ, qui passuri non erant, ut in annalibus suis aliquid ad Græcos, populares suos, proderet Polybius; quod gentis Cornelie cunctique P. R. gloriæ derogaret. Neque Censores, aut si qui alii magistratus commentarios in vulgus edendos perlustrabant, hoc erant commissuri, ut a Polybio gerendæ reip. Rom. penetralia exteris recluderentur, aut ulcera & cicatrices velut nudarentur. Stultitia ergo sit ab eo verum expectare, quem beneficiorum cum acceptorum recordatio tum sperandorum expectatio, tum cura salutis suæ, tum denique tot acres appositæ vigilie, sæpe aliquid auribus dare, sæpe gratiæ, sæpe animo memori, sæpe dissimulationi atque taciturnitati cogeret. Condonemus hoc historicæ arti, cuius ea est natura, ut, sive in laudes effusa est, sive in vituperando sedula & sagax, nunquam possit non suspiciosa esse.

Venio ad editores & interpretes Polybii, quibus quia Livius accenseri quodammodo potest, dicam de eo, ut omnium antiquissimo, primo loco. Livio igitur, Polybium Latine, quod sæpe facit, reddenti, cave cœcæ fidei ne adhibeas. Interpres ille parum fidus est. Sæpe labitur cum ignoratione græci sermonis, tum lubricitate

www.libtool.com.cn

generis illius, quod interpretando secutus est. Quod genus est periculosissimum, licentiz, quam sibi arrogat, enormitate. Dum consequi hoc studet Livius, ut elegans, ut liberalis, ut sui iuris homo, ut suæ dictionis arbiter, non servus alienæ, ut plane latinus, & auctor rerum primigenius habeatur, tum fit incurius, supinus, infidus & mendax, testis improbus, auctori suo dissimilis atque dissidens. Sæpe cum suos Polybio de rebus cogitandi modos & latinæ dictiones accommodat, ita græca latine reddit, ut neque rebus ipsis consentiat eius oratio, neque moribus græcis, neque Polybianis sententiis. Postrema primis permutat & miscet, alia necessaria excludit, alia de suo affingit, cum non necessaria, tum & falsa & repugnantia; quæ græcus auctor plane, perspicue, apte, certe, concinne, breviter, naturæ rerum denique consentaneæ narraverat, ea sæpe Livius confuse, dubie, cum ubertate rem impediendo reddidit, ut haud raro dubites, fatin latinæ linguæ callens fuerit. Quod quanquam prævideo fore, quibus insanum & nefandum atque detestabile dictum videatur, ab eo profectum homine, qui ipse latine se neget scire, (erunt autem hi illi, qui multi sunt, qui lactea Livii, quam aiunt, ubertate ita capti tenentur, ut horribilem & execrabilem eiusmodi sententiam ne ad aures quidem sint admitturi;) constitit mihi tamen non uno documento eius rei, quam contendo, fides, neque sane miror veteribus, qui melioribus instructi essent historiarum Romanarum auctoribus, iis, quibus cavendum nostræ ætati est, Livium aut obscurum fuisse, aut plane sorduisse. Græcæ quidem linguæ non penitissime callentem non raro Livius se prodidit. Neque tamen iccirco minus utile, minusve necessarium etiam est, ab editore Polybii hanc provinciam diligenter administrari, & ea via, quam Fulvius Ursinus institit, decurri. Mihi, cum otio, præsidia rei huius bene gerendæ defuere, cum editio Livii Drakenborghiana nuper deesset. Denique editorem Polybii me non gero.

Iuvat

www.libtool.com.cn

Iuvat, quis in hunc locum incidi, iis occurrere, sed breviter, qui, cur a græcis auctoribus edendis alienior animo essem, me interdum interrogarunt. Quibus cum alia excusavi, quæ hic repetere nil attinet, vulgaria, partim quoque invidiosa, sed cum natura humana coniuncta, & a simplicitate morum atque ingenuitate & pudore non superanda, cui cum vanitate & audacia & versutia & cupiditate contentio est, tum unam hanc reticui causam penitiorum, quam ad doctos homines deferre par est, quibus eam confido me facile approbaturum. Auctorem græcum iis modis edere, qui cum ipsum deceant ornentque atque illuminent, tum eorum studia sublevent, si qui illius lectioni otium studiumque suum consecrent, & edentium denique existimationi suffragentur, id vero perarduum esse & paucis datum existimo. Recudendam operis typographicis auctoris alicuius editionem aliquam vulgo probatam, eique notulas subitarias appingere, mea indignum persona puto. Chartis eiusmodi ætatem haud ferentibus, ut vinis patriæ limites non excedentibus, non multum proficimus, ad literarum quidem fundum amplificandum & ditionem profereendam. Editori autem, qui quidem nomen hoc mereri & tueri velit, tot res sunt agendæ, quæ commentariensibus committi nequeant, tot curandæ & evigilandæ, tot scopuli præternavigandi, ut refugiat animus recordationem fastidii atque reprehensionum, quibus editor quicumque novus caput obicit. Incendio invidiæ, & fastidii, & stomachi occurrit, quisquis hanc aleam iactat; cui incendio vix ausim meam existimationem rursus committere, posteaquam in illo rogo, quem Caspar Burmannus ad Petronium construxerat, pæne conflagravit. Quod enim mihi contigit, ut indigner, ut stomacher, ut sæviam, cum Casaubonum, sed quantum herosa, in Polybio videam, in Cicerone Victorium, alios divinos homines in aliis auctoribus, seu errore occæcatos, seu libidine & intemperantia actos, pro bonis lectionibus veterum editionum, aut etiam pro vitiosis illis quidem, iis tamen lectionibus, e quibus satis clara & in-

signa veræ lectionis vestigia exstarent, commenta sua subiecisse, quibus auctorum sententia scædum in modum deformata & obliterated esset; potero effugere (sic sæpe ego mecum) quin in idem incendium odii & convicii incidam, si auctorem ullum quempiam attigero? Ecquis enim ita felix, ita prorsus ultra humanæ sortis debilitatem evectus est, ut sperare possit, in hoc genere nunquam fore, ut turpiter ruat. Quæ semel adspersæ bonis auctoribus sunt labe, & quæ imposita vulnera ab eorum manibus, quorum magnum in literis nomen est, ex tenaciter ipsis adherescunt, tanquam mala scabies, & latius serpunt, ad posteros etiam, ut ægerrime detergi & eradicari queant. Errores autem maiorum per nostras editiones propagare, & ea, quæ ne ipsi quidem intelligamus, posteris cum commendatione quadam nostra obtrudere, dedecus est, animi cupididi, lucro dediti, levis, & rerum omnium incurii, a viro bono denique, qui velit is esse, quem profiteatur, alienissimi. In libellis autem animadversionum aut verisimilium, aut periculorum criticorum, aut utcunque lubet appellare, quamvis male rem agas, fraudi tamen auctori tuo tua seu incertia seu infelicitas non erit; cum integrum sit editori & lectori cuique eius auctoris, quem tu tibi tractandum sumseris, e tuis coniecturis, quantum visum fuerit, excerpere & ad usum suum transferre. Denique auctoritas mei nominis apud librariorum insitiores nulla est, neque, ut aut magna, aut ulla sit, multum laboro. Sed hæc hæctenus.

Polybii igitur, ut illuc redeat oratio, laceros artus collegere homines doctissimi summo studio, alii ex aliis, & ita magnis temporum intervallis, ut nondum plane cœperim desperare, quin aliquis codex undeunde existat, Polybii nova quædam fragmenta conservans. Sed in his, quæ nunc teneamus, Polybii rudibus colligendis & componendis signum quasi sustulit Vincentius Obsopœus, ludi literarii Onolzbachensis, ni fallor, moderator, homo de lite-

www.libtool.com.cn

literis græcis optime meritis. Primos ille Polybii quinque libros primus græce typis Secerianis Hagenoræ A. 1530. edidit, e codice, de quo ipse pauca hæc memoriz prodidit: „Cum non sine mente, non sine numine divum, „opera ornatissimi viri, Iacobi Ottonis Ætzeli, causarum „oratoris optimi, Polybii reliquæ græce ad manus suas pervenissent, exiluisse se gaudio.“ — Vnde ille Ætzelius codicem illum habuerit, suumne, an alienum, nescimus; quo item devenerit; & in quo maxime laboramus, pluresne Polybii codices penes Obsopæum fuerint, id non plane celatum voluit, pro ea, quæ illorum erat temporum, tarditate, qua factum est, ut in nugis illi consumerent suas præfationes; quæ rem continerent, ea præterirent, qui fuissent sui codices, unde extracti, qua fide ipsi versati sunt in iis exprimendis, quid ipsorum ingenio, quid librorum auctoritati in acceptis referendum sit, ea omnia tacite transmitterent. — Est igitur hæc editio Polybii princeps a Gronovio inspecta illa quidem, at non ita diligenter, ut mihi relicta non sit seges bonarum lectionum haud contemnenda. Nondum satis consuevi cum Basileensi seu Herwagiana, ut discernere possim, qui eam curarunt, illine primi induxerint eas lectiones, in quibus Casauboniana ab Seceriana seu Hagenoënsi discedit, an Casaubonus, vel Fulvius Ursinus, quem Casaubonus in multis secutus videtur esse, auctor earum discrepantiarum fuerit. Non paucas reperi in editione Casauboni lectiones pravæ, quas aut Casaubonus, aut Ursinus, aut quicumque alius invexit, errore, quod earum lectionum, quæ in Hagenoënsi sunt, viam, cum sunt bonæ, cognitam perspectamque non haberent, aut cum sunt malæ, non sic, ut oportebat fieri, emendarint; quod utrumque genus vulgo παραδιορθώσεις seu emendationes vitiosas appellamus. Dedi igitur operam, ut lectiones Hagenoënsis huius codicis, quæ non essent manifestæ mendæ, indicarem; quarum alias sine laude, alias sine nota transmittens, in medio posui, meritas autem commendatione insignivi. In quo quin magnam inierim

inierim gratiam a bono quoque & æquo, nullus dubito, qui certus sum, non minus bene de vetustis auctoribus mereri eos, qui bonas lectiones a posteriorum editorum incipientia & levitate loco depulsas & in exilium quasi ablegatas, e situ primarum editionum, incultiorum quidem illarum, sed multo fideliorum, revocant & quasi resuscitent, & demonstrant ignorantibus, dubitantibus commendent; quam qui suo Marte veras lectiones reperiant & ex ingenio suo restituant. Non commemorat Obsopæus in præfatione, nisi unum illum codicem Noribergensem, quidni enim sic appellem, quem Norimberga accepisset ad semissum. Afferit tamen idem haud uno loco varietates lectionis. Quas unde habuit? cur nil curavit ea de re nos docere? Suspiciamur ne, plures Polybii codices penes eum fuisse? indigni nempe eramus, quos certiores ea de re faceret. an amici eum de lectionibus quibusdam admonerent? quid ergo hanc amicorum officiositatem ingratus dissimulavit? Nimis hercule ἀρχαῖος erant boni illi senes, quorum præfationes testantur, ipsos ignorasse, quæ natura, quæ munia sint præfationum libris in vulgus exituris præfigendarum. Si peccandum necessario est in alteram partem, præferre nullus dubitabo præfationis insolentiam & nimiam sedulitatem in multitudine codicum, sæpe triobolarium, decantanda sese iactantem, quam istam veterum supinitatem & ieiunitatem, quæ loco præfationis declamationem, vix illiteratissimo quoque plebeiano dignam, nobis obtrudit. Næ viros principes, qui tum erant, ad quos illi suos libros cum istiusmodi literis mittebant, aut faciles, aut ingenuo palato fuisse, necesse est.

Septimo anno post, Lazari Bayfii prodit Basileæ libellus de re navali veterum, & in eo particula libri XVI. Polybianæ historię, quæ particula de prælio navali ad Chium Philippi cum Rhodiis & Attalo tradit. Bayfio, quod ipse testatur, illam particulam Victor Faustus impertiverat, e Codice Veneto S. Marci, ut videtur, excerptam.

Ipso

www.libtool.com.cn

Ipſo eodem anno 1537. eadem in urbe Baſilea prodiit ex officina Io. Oporini particula illa celebris e libro ſexto Polybiani operis ſuperſtes, de militia Romana, cum Ioannis Laſcaris latina interpretatione: qua in particula explanda tot doctorum hominum, qui militiam Romanam perveſtigarunt, ingenia laborarunt, Lipſii, Salmaſii, Scheſſii, nuper admodum Pœſchelii, ne alios commemorem. In præfatione teſtatur Oporinus, illud opuſculum ad ſe miſſum eſſe a Iacobo Bedroto, qui in univerſitate Argentoratensi, tum primum naſcente, bonas literas docebat. Hic eſt ille (iuvat enim & æquum eſt, nos obſcuro hodie nominis, ſed tempore ſuo non ignobilis, memoriam velut e cineribus ad vitam & lucem revocare) hic igitur Bedrotus ille eſt, qui, cum ad Florum & Athenzum ſuam operam contuliſſet, tum etiam ſcholiaſten Homericum in officina Rihelani A. 1541. curavit, ut emendate excuderetur.

Duodecimo anno poſt, hoc eſt A. 1549. eadem in urbe Baſilea, quæ olim, ceu ſæcunda mater, nobiliſſimos libros græcos & latinos ſinu fertili effundebat, officina Herwagiana inſignem, & tum temporis pleniſſimum emittebat codicem Polybii, continentem, una cum quinque illis primis libris, qui ſoli hodie integri ſuperſunt, ab Obſopæo primo editis, acceſſionem nobilem, eclogas puta, quas vulgo uſurpant, librorum duodecim a quinto proximorum. Cuius editionis copiam ſerius mihi factam eſſe, cum operæ iam noſtras ad primos quinque libros animadverſiones excudendo abſolviffent, impenſe doleo. Ex quo factum eſt, ut nondum ſatis otii mihi occurrerit, ad comparandam hanc editionem cum Hagenoënſi. Faciam tamen, ut, quæ ipſa de ſe illa prædicet, cum ea illinc huc translata repetiero, tum iis, qui nos legent, conſtet. Arnoldus Paraxylus Arlenius itaque, Belga, qui Baſileæ extremam ætatem egit, homo de Platone, Iosepho & aliis Græcis egregie meritis, codicem hunc a ſe curatum proſitetur,

fitetur, in epistola, codice græco præmissa, qua eum ad Diegum Hurtadum a Mendoza, Cæsaris (is est Carolus Quintus) ad Paulum III. P. M. Legatum, misit. Verba Arlenii ad rem præsentem facientia, (nam plurima pars epistolæ aut in alienis aut in tralaticis consumitur) sed ea, quibus opus nobis nunc est, hæc sunt: „Huius itaque scriptoris libros quinque priores, quorum editionem ante „annos aliquot docto viro Vincentio Obsopæo debebamus, „iam ad manuscriptos codices collatos una cum sexto „propemodum integro damus, multo tum castigatioribus, „tum alicubi plenius instructis. quibus ex domestica tua „bibliotheca duodecim consequentium librorum epitomen, quam a Corcyra, e doctissimi senis Io. Moschi „bibliotheca supellectile, nactus eras, nunc primum adiecimus, rati, hoc tam singulari beneficio —“ mitto reliqua. Quæ latina Nicolai Perotti interpretatio quinque priorum Polybii librorum Hagenoënsi codici adiecta est, eadem huic quoque Herwagiano est subiecta, una cum accessione a Wolfgango Musculo profecta, qui eclogas latine reddidit. Agebat enim ille tum temporis, discessione a partibus Lutheranorum facta, Basileæ, sedes stabiles & fortunas secundiores circumspiciens, loco tam iniquo; ut, quicquid occurreret, aut obiiceretur, unde victus honeste quæreretur, id necesse haberet, velut tabulam in naufragio, arripere. Non iam mirum est, eum ad provinciam vocatum accessisse, quam ab eo non felicissime gestam esse, facile credo Casaubono & aliis affirmantibus. Ipse enim ego Musculi interpretatione usus nunquam sum. Sed ab homine, græce mediocriter, ut aiunt, docto, & ab historia literisque profanis, quas appellant, derelicto, aut abhorrente, & sacris consecrato, & e tritina ad literarum studia, ætate iam affecta translato, ecquid poterat hoc in genere expectari, nisi invita & pingui Minerva natum. Ex huius itaque Musculi epistola latinis præmissa intelligo, Perotti latinam interpretationem ab eo reformatam esse, rogatu Herwagii, cui negat potuisse hanc operam

www.libtool.com.cn

ram postulanti denegare: tum illud; invitum Musculum & detrectantem, sed rursus eiusdem Herwagii precibus & donis victum, ad interpretationem eclogarum suscipiendam accessisse. In quo ingenuum hominis animum & pudorem cum cerno, tum suspicio. Nihil præterea aliud, quod ad Polybium faciat, & nostra intersit scire, in illa Musculi præfatione reperi, quæ homiliz cuidam, quam præfationi ad Polybium, est similior, pro illorum temporum ingenio. Passim apparet in margine Herwagiani codicis lectionum varietas, quæ videtur excerpta esse e codice Augustano; de quo paulo post pluribus dicitur. Ad hunc Herwagianum codicem accommodatæ sunt emendationes Fulvii Vrsini, qui post Arlenium & Musculum primus bene de Polybio meritus est.

Vir enim hic doctissimus cum ab Antonio Augustino, Archiepiscopo Tarraconensi, codicem accepisset, in quem coniecta essent excerpta e libris ab octavo post decimum inde usque ad finem operis, & illa quidem inprimis excerpta, quæ ad legationes pertinerent, unde vulgo Excerpta legationum usurpantur, quo nos etiam interdum utemur nomine brevitatis ergo, quanquam satius sit Vrsinina appellari: sed illum codicem cum Fulvius accepisset, misit eum ad Christophorum Plantinum, typographum ætate illa nobilem, qui Excerpta hæc A. 1582. in forma quarta dicta typis splendidis excusa divulgavit. Insunt illi volumini præter fragmenta Polybii, Dionysii Halicarnassensis, Diodori Siculi, Appiani, Dionis Cassii, F. Vrsini ad hæc omnia animadversiones, tum etiam in fine emendationes ad codicem Herwagianum. Insignitque dono rem literariam auxit Vrsinus hac proferenda Polybiani operis particula; & pro ea, quæ mirifica in Vrsino erat, sagacitate atque felicitate, multas codicis Hispanici fœdissimas mendas dexterrime sustulit; sed quod accidere solet magnis ingeniis & conscientia suæ virtutis fidentibus, ut intra modum consistere nequeant, id ipse quo-

quoque passus est, ut elatus prosperitate medelæ, quam locis multis Polybii prodigiōse in codice Hispano depravatis senserat se felicissimam adhibuisse, delaberetur ad eius audaciæ præcipitium, ut ipse nova Polybio vulnera eadem manu, quæ alia sanasset, imponeret. Non uno in loco spero planum a me factum esse, Vrsinum aut sana vitiasse ultro, aut vitiosa in peius mutasse, ubi fomentis lenioribus res poterat peragi: & ubi blanda manu suspensaque malum tolli poterat, igni ferroque grassatum esse. Quod facinus, audax quidem illud, nec ferendum, æquiore ferremus animo, & minore cum damno nostro, si, qua sæpe usus est cautionis prudentia, ut sui codicis mendas fideliter atque diligenter indicaret, ea prudentia ubique voluisse uti. At enim vero nos ille quam sæpissime hiantes deludit, & delusos dimittit, quum ita, ut quoque loco fecit, se emendasse, vitiosum ibi locorum fuisse codicem suum affirmat. Quæ res mihi sæpe vehementer stomachum movit; cernenti, si acrius & subtilius inspicerentur vestigia pravæ lectionum, cum eas demonstrare Vrsino visum esset, sæpe meliorem & verosimiliorem sententiam ex iis erui posse, quam Vrsinus eruisset. Negari profecto nequit, hanc Vrsini audaciam & Polybium & alios auctores græcos (nam ad alios quoque cupidas manus extendit) tabo quasi quodam Celæneo perfudisse. Nam aut non agnovere eum viri docti, Casaubonus in Polybio, Hudsonus in Dionysio Halicarnassensi, aut ab eo sibi satis non caverunt: quo factum, ut Vrsini commenta pro veritate Polybiana & Dionysiana amplecterentur, & velut pupulam exornarent. Eccui vero tandem tanti nominis quantum Vrsino merito & tum contigit, & hodie manet, non præstinguat oculos splendor. Eccui tantæ doctrinæ copia, tanti acuminis felicitas non imponat, & assensum extorqueat. Quod anno superiori iam, cum ad tertium harum Animadversionum volumen præfationem conscriberem, querebar, fuisse sæculo XV. exeunte & vertente XVI. in Italia viros doctos, qui veteres auctores commentis suarum,

rum, quas videri volebant, correctionum, sed depravationum potius, contaminarent, in eo tum Naugerio & Sigonio, Fulvium hunc Vrsinum imprimis notabam. Nam Petrum Castellum, cuius detestabile latrocinium in Annianum Marcellinum Henricus Valesius dignis modis exagitavit, aliosque eadem de familia gladiatores, quos haud paucos illud seculum apud Italos tulit, dignos commemoratione non habeo. Quantam Hermolaus Barbarus invidiam sibi Plinio corrumpendo contraxerit, quantam Naugerius Tullio, nemo facile hodie est, qui ignoret. Ne ipse quidem Petrus Victorius, homo de Tullio immortaliter meritis, ad eius restaurationem eam, quam afferri par erat, religionem attulit. Ad Livium conjecturas suas Sigonius pro lectionibus codicis antiqui, quem penes se esse mentiebatur, venditavit. Henricus Stephanus in Italia, cum ibi studiorum causa peregrinaretur, artes has nequam imposturae literariae videtur didicisse, quas postmodum strenue, si quis alius, exercuit, qua de re hodie inter omnes constat. Videtur eodem ille contagio generum polluisse. Sed ad Fulvium redeo. Dionysii Haliarnensis Antiquitates Romanae in membranarum pervetustis Romae asservantur in bibliotheca Vaticana. Codex ille praestantissimus est summiq; faciendus, quo si recte uti nosset Hudsonus, paratis & praesentibus opibus, poterat ille Dionysium multis modis emendatiorem dare. Verum non erat Hudsonus editor Dionysio par & dignus. At est tamen illa membranarum Dionysiacarum praestantia non nullis Vrsini depravationibus contaminata. Verbo, quanquam in non multis auctoribus flagitium hoc compertum usu meo habeo, ausum tamen affirmare, nullum esse, neque graecum neque latinum auctorem a quo corrumpendo correctores, nasutum & imprudens genus, suae temperassent libidini. Quo in genere ut quisque peccavit a literis instructior, (nam aut licebat illo saeculo ita insanire, aut etiam laudi ducebatur) ita intra veniam peccavit magis. Et haud scio, quotquot eo furore perciti fuere,

www.libtool.com.cn

an omnium unus nemo Vrsino cum ratione magis insanierit. Sed satis hac de re, de qua plura, si opus erit, afferentur, cum nostras ad Tullium animadversiones in publicum proferre per fata licebit. In hoc quidem, quod nunc carceribus emittimus, opusculo satis planum confido a me factum esse, in edendis fragmentis legationum Fulv. Vrsinum non ea fide versatum esse, quam præstare editor quisque sapiens & religiosus debet. Neque dubito, si satis otii mihi superfuisset, ad emendationes Vrsinæ ædificis Herwagianæ examinandas, (nam, ut dixi, corrente rota, & operis typographicis in hoc opere medio præsum exercentibus, schedasque identidem novas poscentibus, offerebatur codex Herwagianus, ut vix satis superesset otii ad illum codicem cum vulgato Gronoviano conferendum) si igitur angustiis temporis exclusus non fuisset, poteram, quod certo confido, planum facere, etiam in emendandis illis libris Polybii, qui codice Herwagiano continentur, similem Vrsini sortemque fidemque esse, suaque illum sorte implicasse Casaubonum, quem suspicor, signis haud scio an non fallacibus, Vrsini auctoritatem haud raro temere secutum, & ab ea in errorem pertractum esse, etiam in libris ab Herwagio editis, ut pro certo compertum habeo, Vrsini auctoritatem Casaubono in fragmentis legationum imposuisse. Pertinet huius rei investigatio ad editorem Polybii navim & peritum; quem non profiteor. Id vero sancte affirmare possum, me Vrsinæ illis emendationibus XVII. priorum Polybii librorum, cum has Animadversiones conscriberem, non tantum non usum esse, sed ne potuisse quidem illis uti, quippe qui codice Herwagiano carerem, ad cuius paginas & versus illæ Vrsinæ notæ sunt accommodatæ. Si quid igitur illis inesse deprehendatur, quod cum nostris consentiat, ab æquitate lectorum spero me hoc impetraturum, ut nullam cupiditatem meam suspicentur, (suum enim cuique & tribuere & servare integrum diligenter curo, & nunquam non curavi) sed ad fortuitum aliquem casum

casum & ad veritatis vim referant, quæ duos homines tantis temporum locorumque intervallis disiunctos in eadem sententias deduxerit. Ægre id quoque in Vrsino fero, quod quas profert emendationes codicis Herwagiani, illas ad nullius auctoritatem retulerit; notulis solummodo quibusdam adspersit has breves voculas *Ex ingenio*, cæteras omnes auctoritate destitutas proiecit, dubios nos & incertos relinquens, cui codicij illæ sint in acceptis referendæ. Relictum nihil nobis est, nisi ut suspicemur, eas ex eodem codice Tarraconensi exproptas esse, unde prolata sunt fragmenta legationum. Deinde vehementer dubito, solæne illæ notulæ, quibus hoc signum *Ex ingenio* adhæret, sint coniecturæ ingenii Vrsinini, an sint etiam in reliquis, quæ ab illo signo derelictæ sunt, notulis, nonnullæ ab eodem ingenio, non a codice manuscripto profectæ, id quod valde probabile mihi accidit.

Sed satis diu, & super etiam, in Vrsino hæsimus. Quare age tandem ad Casaubonum transeamus, qui traditum ab illo lampada suscepit, & ita Polybium ornavit, ut nemo alius magis. Vnam enim rei militaris peritiam si exceperis, reliqua, quæ in Polybii interprete esse debent, ingenii & doctrinæ præsidia omnia in uno Casaubono summa erant. Ecquis est tandem, cui excellentia laudum lateat, quæ ex divino illo ingenio exsplenduerunt, cum plurimæ, tum maximæ, & prædicatione mea longe maiores? Quid opus est, soli facem accendere? Ego vero, quod hominem ingenuum decet, hoc agam, ut nævos, quos mihi in operis huius Phidiaci excellentia deprehendisse videor, libere, aperteque demonstrem; quod non insectatione tanti nominis faciam, quod tantum est, ut eius claritatem nullius livoris nebulæ, nullius ætatis vetustas sint obscuraturæ; sed cum veritatis studio, quo teneor, tum reverentiæ, qua Casauboni nomen prosequor, hoc tribuam. Ineptos enim & plane ridiculos

ne nota quidem ulla dignos habeo, sed silentii condemnatione transmitto. Sed ad huius hominis iudicanda merita & studia Polybiana, tanquam ad regis alicuius adorandam purpuram, pudens & venerabundus accedam, deprecans ab æquo quoque veniam ausi, a quo levitatis & obtrectationis suspensionem & herois excellentia, & ætatis, quam nunc ago, sedatio excludit. *Ἰλεως δὲ καὶ ἠπίος ἡμῶν γενέσθω καὶ ὁ τῷ Διὸς Ἡρακλῆς*, ut illo Libanii Orat. Morell. p. 659. in fine utar. Spectanda igitur est primo loco Casauboni in constituenda Polybii græca oratione fides, tum latinæ interpretationis ratio, cætera denique accessoria quædam ornamenta, cuiusmodi sunt lemmata, (quæ vulgo dicunt) & synopsis chronologica & index. Nam commentarios in Polybium ipsi non licuit absolvere. Sed de singulis his seorsum. Quamquam igitur & ingenio accerrimo instructus erat Casaubonus, & mirifica emendandi sagacitate, & græci sermonis rerumque vetustarum tanta peritia, quanta haud facile quisquam illa memoria fuit alius, quamquam suppetebant codices Polybii manu exarati, iisque opibus omnibus cum adventiciis, tum domesticis, præclare usus est ad eam emendandam & sarcinendam dictionem Polybii, quæ in codicibus Hagenoënsi & Herwagiano circumferebatur mendosissima & multis locis lacunosa; fecit tamen operis magnitudo, ut in quibusdam conniveret atque dormitaret, & verum prætervideret; quod in ruderibus pravarum lectionum, tanquam seges in herba latebat, in aliis nimium securus & fidens Vrsini auctoritate, pravas lectiones civitate velut sua Polybiana donaret; bonis civibus vetustis, probis lectionibus, non in coloniam, sed in exilium plane ablegatis. Neque hoc possum satis mirari, cur Casaubonus, homo virtutis & ingenuitatis, quam ubique locorum præ se fert, studiosissimus, ab improbitate, cupiditate, arrogantia, fraude, plagio, alienissimus, quippe cui, domesticis copiis affluent, non opus esset aliena appetere, nusquam tamen, quod sciam, Fulvium Vrsi-

Vrsinum, ne semel quidem, si bene memini, ne nominis quidem tenus, appellet, aut eo facem illam præferente, se per has tenebras aiat perreptasse, quam facem Casaubono præluxisse in multis certo certius constat. Quæ causa sit huius ἀνελευθερίας, me fateor non perspicere. Quicquid est, illiberale facinus est & parum honestum. Accidit hoc quoque perincommode, ut, quæ Polybii oratio hodie a Casaubono inde inter manus doctorum hominum versatur iactaturque, nulla certa nitatur auctoritate veterum codicum, sed in sola Casaubonini nominis dignitate conquiescat; quod fundamentum sane perquam lubricum & fluxum est. Gronovius enim, qui unus post Casaubonum exstitit Polybii editor, nil egit aliud, in græca quidem oratione, quam ut quam a Casaubono traditam accepisset, eandem plane redderet atque propagaret, quod exemplum hodie sequimur, & sequi necesse habemus, propter sæculi stultitiam, cui persuasum est, eam ipsam esse, neque aliam Polybii orationem, quam Casaubonus iudicasset ei tribuendam. Si licuisset Casaubono commentarios suos edere, operam videtur daturus fuisse, ut certo nobis constaret, quid quoque loco aut ingenio indulgisset, aut codicum manuscriptorum, & quorum, auctoritati detulisset. Sed nunc ea norma nobis carendum est. Venio ad latinam Casauboni interpretationem, de qua fateor me iudicem sedere idoneum non posse: cum quod parum latine calleo, non satis quidem latine, ut ex æquo & vero constituere iudicium de Casauboni latinitate queam. Serò adiicere animum ad latinæ linguæ culturam cœpi, quum mens iam occalluisset, & occupata studiis esset aliis. Quod prævideo fore, alios, qui mirentur, cum audiant ex me iuscitæ meæ confessionem, quibus visus semper sim nonnihil mundius, quam vulgo fieri soleat, latine scribere: alios, qui avide arreptam in meam contumeliam detorqueant meæ huius confessionis ingenuitatem, ut olim aliquando fuerit, cum

Homerum negassem me *παρατηρέσαι*, qui totos græges iuvenum a se subornatos mihi immitterent, rogatu-ros illos, ut scholas sibi Homericas aperirem, deridiculi causa. Tam lepidi sunt, tam sapiunt, nostri Attici, homines emunctæ profecto naris. Sed esto de mea latinitate, quod cuiusque erit, iudicium, defugio & eiuro personam iudicis in causa Casauboninæ interpretationis, quam neque invidendis laudibus extollam, quod vulgo fieri solere novi ab illis, qui famam sequuntur, non iudicium suum, quo carent; neque carpam: cum illa de causa, quam modo dixi, tum ista, quod hanc interpretationem perquam raro inspexi. Quantum tamen recordatio suggerit illius sensus, qui animum meum tum pepulit, cum locos quosdam huius interpretationis, quod raro evenit, examinandos & in consilium adhibendos iudicarem, & quantum porro colligo ex recordatione aliorum a Casaubono latine scriptorum, quæ quidem usurpavi, suspicor, hanc Polybianæ historiæ interpretationem a Casaubono profectam, satis illam quidem & fidam & perspicuam esse, nam ea de re dubitari vix potest, satis tamen latinam esse, ego equidem affirmare haud ausim. Accedo ad accessiones ornatus, quo a Casaubono Polybius auctus est. Quæ sunt primum summulæ, vel argumenti breves complexiones, fragmentis quibusque præpositæ; tum conspectus rerum gestarum a Polybio enarratarum brevi tabella conclusus & certis annorum velut arcis descriptus: index denique rerum. De quibus singulis dicam breviter. Sæpenumero miratus etiam atque etiam sum, quæ intemperis Casaubonum egerint, hominem limati exquisitique iudicii, ut infructuosam, & supervacaneam, & ridiculam operam capesseret; lemmata, quæ vulgo appellant, conscribendi, eaque græca. Nulla enim illa sunt, neque in codice Herwagiano neque in Vrsiniano; unde certo certius constat, ea a nemine alio, quam a Casaubono, profecta esse. Latine illa solummodo dedisset

diffet argumenta, si omnino opus erat, & minutis literis, sed cui bono brevibus haud raro fragmentis indices præfigere; utroque sermone, typorum genere prægrandi, tam longos, ut ipsa pæne fragmenta magnitudine æquent & obruant. Libri molem per se sic satis grandem augent, nullo operæ pretio. Synopsis Chronologica egregium adminiculum est lectorum historiarum Polybianarum studiosorum, in qua fieri potest, ut insint nævi quidam & lapsus humanæ infirmitatis, sed eos paucos suspicor esse; iudicare illos denique non possum, chronologiæ veteris parum gnarus. Sed hoc debebat Gronovius curare, ut res gestæ, in illis fragmentis enarratæ, quæ Valesius dudum post Casaubonum in lucem protulit, suo quæque loco in illam Synopsin Chronologicam infererentur. Quod negotium quia ille omisit, immemor, ni fallor, & imprudens, (consulto enim præterisse non videtur) datum sibi hoc putabunt, qui post erunt, Polybii editores, ut gerant; & defectum hunc sarciant. Indicem, quem Wechelana editio adiunctum habet, Amstelodamensis seu Gronoviana repetit, ut a Casaubono profectam assentiar, tametsi omnes aiant, inducere animum non possum. Videtur Casaubonus eo usus compendio, quo hodiernum utuntur, qui parva opera & brevi tempore magna stipendia librariorum institorum mereri student, ut operam indicis conscribendi adolescenti alicui demandaret; aut, si ipse eum confecit, necesse est, ut puer admodum fecerit, privatos in usus suos, nihil dum de edendo Polybio cogitans; tempore post, in ipsa Polybii editione, festinans & trepidans, rerum agendarum oppressus multitudine, & otio exclusus, eum indicem, quem refingere & emendare nequiret, potius servavit, quamvis mendosum; quam nullum daret. Vergit tamen animus in eam partem magis, ut indicem illum Casaubono prorsus abiudicem. Ita enim inscienter & insubide est confarcinatus, ut, quisquis eum procludit, necesse sit.

sit, eum fuisse hominem omnium tardissimum, historię-
 que veteris ignorantissimum & ab omni elegantia alienis-
 simum. Quo in indice emendando tametsi Gronovius
 miris modis suam deprædicat industriam, & incredibi-
 les iactat a se toleratas molestias, faciliusque credo, nihil
 in ea deprædicatione vanitati datum esse; ut est tamen,
 vel sic recoctus ille index nihili est, macula præclari ope-
 ris, cauda inutiliter & turpiter dependens, & plane no-
 vus est conscribendus ab homine veteris historię inprī-
 mis perito. Commentarios, quos instituit & inchoa-
 vit Casaubonus in Polybium, nil miror, absolutos non
 esse. neque etiam ægre fero, ne quid dissimulem. Ita
 sunt absurdæ & inutiliter operosæ eorum rationes, ut
 desiderium eorum æquiore animo ferre queamus. Ca-
 vendum nobis esse quorundam locorum Polybianorum
 enucleata expositione, cuiusmodi Casauboniarum solent
 esse expositiones, & lectionum quarundam certitudine,
 id enimvero paulo fero impatientius; cæteris, quæ ac-
 cumulaturus erat, & copiis lectionis suæ Casaubonus de
 omni ætatis militaribus institutis, ultero carebo; nam si
 exstarent etiam, ego equidem illis nil eram usus. Ec-
 quis tandem non eiusmodi silvam exhorrescat ingredi,
 quasi aliquam Hercyniam, quam non sexagiata diebus,
 sed ne anno quidem toto sit emensurus? Superfunt
 huius silvæ raræ quædam, velut in extremis angulis ar-
 busculæ, in Adversariis Casaubonianis, quæ Oxoniæ in
 Bodleiana, asservantur, unde sarmenta quædam Io. Chri-
 stophorus Wolf, vir egregius, & ad bene de literis me-
 rendum, quoad posse, natus, in Casaubonianis. Pro-
 diit editio Casauboniana Polybii A. 1609. Parisiis in folio
 forma splendidissima, eodemque ipso anno, Francofurti
 apud Wechelos eadem forma ita recocta est, ut paginæ
 huius paginis illius, si bene memini, & versus versibus
 fideliter responderent. Mihi Wechelana tantum ad ma-
 nus fuit.

Annis

www.libtool.com.cn

Annis viginti quinque post eadem in urbe Parisina Polybium insigni locupletavit accessione Henricus Valesius, vir summus, & Casaubono plane par: quem Valesium in paucis magni facio. Ut Fulvius Ursinus Excerpta Legationum dederat, sic Valesius Excerpta de vitiis & virtutibus dedit Anno 1634, in forma quarta. Sunt hi duo tituli duo quidam, & ne illi quidem integri, magni operis a Constantino Porphyrogenæto, aut ab aliis, quibus ille id negotii dedisse videtur, ex antiquorum historicorum flore excerpti & comportati, quod olim quinquaginta titulis constabat, quorum nomina collegit Fabricius Bibl. Gr. T. VI. p. 492. Quo e codice Valesius hæc fragmenta protulit, quoniam eum codicem a Nicolao Peirescio, nomine nobili & literarum studiosissimo altore, accepisset, factum ex eo est, ut illa Excerpta vulgo Peiresciana usurparentur. Quæ in re cum nil ornatum Peirescium, tum magna læsum iniuria Valesium existimo. Cur dignior Valesius Ursino erat, qui tam insignem iniuriam auferret? Cur excerpta Ursiniana seu legationum non item Augustiniana appellamus? Aut vehementer fallor, aut in appellandis eiusmodi fragmentis, quum res ipsa nomen aliud convenientius non suppeditat, honor appellationis non domino codicis, sed illi debetur, a quo vitam atque celebritatem & ingenii lucem accepit. Codicem enim monumenta quedam egregia prisce ævi servantem in potestate habere, quæ magna, quæ propria tandem laus erit? Signum ex auro factum ex artificis, qui sculpsit, nomine appellatur, non e navete, qui aurum e Brasilia pervexit, non mercatoris, qui aurum vendidit, non domini, qui faciendum locavit, & nunc secum habet. De ornamentis, quæ Valesius in Polybium contulit, quid dicam, in quibus nihil est, quod non ex arte mihi placeat; ut optem, ab eo totum Polybium ita editum esse. Commentarii præsentim me tenent, in quibus nihil est alienum, nihil superfluum,

nihil tralaticium, omnia exquisita, scita, inventu rara, quæ a nemine alio, quam a Valesio, expectes & nanciscaris; in brevitate concinna & velut tornata, docet lectorem, quæ ad intelligendum auctorem scire debet.

Conquievit ab eo tempore Polybius usque ad Annum 1670. quo & in Germania Bœclerus, & in Batavis Jacobus Gronovius, ad eum ornandum consurrexerunt. De illo prius agam, tametsi epistolæ, qua libellum suum Io. Capellano inscripsit & misit, diem Novembris 20. anni, quem dixi, Jacobus Gronovius autem epistolæ, qua Polybium suum patri Io. Friderico consecravit, subscripsit Cal. Martias eiusdem anni, ut Gronovianus Polybius Lectiones Bœcleri Polybianas octo mensibus anteverterit. Bœcler etiam editionem illam Gronovianam obiter commemorat, ut sibi notam. Sed prior Bœclerus de edendo Polybio cogitasse videtur, quam Gronovius, tum minor quoque eius opella est, ut brevior cum notatione transmitti queat. Cum frigeret opusculum Bœcleri, novo titulo id librarii cupiditas amicivit, cui annus 1681. inscriptus est. Sed lectiones illæ Polybianæ non nisi semel sunt typis excusæ A. 1670. unde emendari velim errorem illum, in quem illa fraus me coniecit, cum aliquo loco mearum Animadversionum mirarer, cur Bœcler nusquam Gronovianam editionem Polybii commemoraret. Lectiones Polybianas inscripsit Bœclerus opusculum suum, quod nihil pæne contineret, quam lectiones a vulgata Wechelana discrepantes e codice reipubl. Augustanæ excerptas. Rogaverat enim eius usum atque impetraverat, quod decrevisset, editionem Casauboniam vel Wechelanam Polybii eadem forma maiori recoquere, cum excerptis Valesianis & fragmentis diligentius conquisitis, & commentariis Casauboni inchoatis, & notis quibusdam ad rem militarem pertinentibus. (ipsa reddidi Bœcleri verba e p. 178.) Dimiserat etiam
(ut

(ut pergit ipse narrare) Argentorato specimen aliquot foliorum prorsus ad exemplum modo laudatum expressorum. Sed exitum res non habuit. Interea prodiit editio Gronoviana, quæ res Bœclerum permovit, ut copias suas, quas conscripserat ad Polybium ornandum, (nam omnes omnino, quæ suppeterent, eduxisse videtur) in aciem educeret. Sed poterat opera illa superfedere. Contemnendæ sunt illæ copię, & nullius pæne usus. De suo enim plane nihil dedit; neque erat Bœcler Polybio par edendo; & quicquid lectionum protulit, id omne fere dudum in codice Hagenoënsi & Herwagiano maxime, fuerat prolatum, ut plane nihil novum protulerit. Codex enim ille Augustanus dudum fuerat a Xysto Betuleio, Rectore ludi literarii Augustani, cum illo codice, quem Herwagius ad suam editionem adhibuerat, seu cum Mendozaiano, collatus, & ex hoc suppletus, deinde Basileam missus, ut Wolf. Musculus eo ad concinnandam suam versionem latinam uteretur. (v. Lect. Polyb. Bœcl. p. 174.) Ipsæ variantes lectiones a Bœclero inde repetitæ cum in se non sunt gravissimæ fructuosissimæque, tum dudum ante vulgatæ prostabant, & in omnium manibus versabantur, magna denique cum supinitate excerptæ a Bœclero sunt, nullis pæne locis indicatis, qui sedes varietatis cuiusque essent, nullis iudiciis lectionum adspersis, verbo, nullo sale, nulla elegantia, ut facile constet, quid de Bœclerana Polybii editione fuisset expectandum, si successum habuisset. Quid enim de eo speres, qui, cuius auctoris editionem receperit, eius ne fortunas quidem codicum editionumque teneat, careat editionibus principibus, unde quæque ducta sit, ignoret, qui codex usurpatus iam sit, qui minus, quod cuiusque codicis pretium, nesciat. Turpis est & pudenda eiusmodi socordia.

Multo elegantior & exquisitior atque fructuosior est opera Polybio a Iacobo Gronovio. navata, qui non solummodo,

modo, quicquid opis conquirere posset, conquisivit, quicquid copiarum conscribere, conscripsit, e libris editis pariter atque schedis manu exaratis, & ex ingenio denique suo, iuvenili quidem illo tum, sed magna iam promittente, & haud scio, an præstante etiam maiora, quam postmodum præstitit. Nam tamen Gronovius in Polybio tyrociniū suarum literarum ponebat, ut videretur in dolio figlinam discere velle, ego tamen is sum, qui de Gronovii hac opera Polybiana sic statuam, quicquid commentationum ad græcos auctores a Gronovio sit postmodum profectum, quod a me quidem sit oculis usurpatum, usuque cognitum & perspectum, id huic operæ Polybianæ aut secundum esse, aut certo non multo superius. Vsu venit interdum, ut quæ ingenia in pueri spem de se maximam fecissent, & fructus nobilissimos protulissent, illa, ætate maturescēte, paulatim degenerent, & a se desciscant, spemque suam frustrantur. Id quod in Iacobo quoque pæne videtur evenisse. Sed & adventitiis ornamentis commendabilis est hæc editio, quibus superiori præstat. Accesserunt enim hic fragmenta Valesiana, cum Valesii ad ea annotationibus, tum Merici Casauboni notulæ ad quinque primos libros Polybii, qui quanquam magnis intervallis a divinitate paterni abest ingenii, non tamen plane contemnenda neque aliena loquitur, sed sæpe audiendus est, & magno imprimis eo beneficio sibi nos obligavit, quod patris, Isaaci, coniecturas de Polybianæ orationis emendatione, quas ille sæpe in latina interpretatione secutus est, ex eius schedis protulit. Excipiunt F. Vrsini notæ ad Excerpta legationum. Sed cur emendationes eiusdem ad codicem Herwagianum omisit Gronovius? Cur, cum Vrsini præfationem ad Cardinalem Granvellanum, non illam spernendam quidem, sed neque rursus plane necessariam & Valesianæ multis partibus inferiorem, redderet, nil curavit, Henrici Valesii perdoctam ad Excerpta sua præfationem reddere,

dere, tot scitis, tot exquisitis animadversionibus refer-
tam, ut sunt omnia Valesiana, ut, qui Polybii & græ-
carum omnino literarum studio teneantur, eorum quam
plurimum intersit eam legere. Cur fragmentorum ab
Vrsino Polybio imputatorum quædam omiserit, id quæ-
rere nil attinet, & suspicari in promptu est. Intelligebat
enim, ea Polybii non esse. Est sane magna in his cau-
tio adhibenda, in quibus labi perquam facile est: &
lapsum sæpius Vrsinum docuit Valesius in illa eadem præ-
fatione. Non satis confidi potest, quæ cuiusque aucto-
ris fragmenta sint in eiusmodi Collectaneis, quibus magna
dominatur confusio & permutatio nominum, ut in Sto-
bæo. Sed ad laudes operæ Gronovianæ redeo, in qui-
bus hæc quoque est, quod diligentius conquisita sunt Po-
lybii fragmenta, quam ante factum esset. Probanda quo-
que Gronovii industria in corrigendis & demonstrandis
interpretationis Casaubonianæ labeculis, si quid, ut par
est accidere in opere tam gravi & tam longo, vir sum-
mus aut festinans, aut calami aut memoriæ errore omi-
sisset, aut secius exarasset. Opusandum erat, ut hanc quo-
que operam dedisset Gronovius, ut fragmenta legationum
& Valesiana in unum consequentem ordinem construe-
ret, qui, quantum eius fieri ex sola conjectura potest,
proxime accederet ad illum primigenium, quem olim in
libris adhuc integris obtinebant; qui ordo haud raro satis
est dilucidus atque insignis. Erat illa ratio non parum
lucis rebus ipsis illatura, memoriamque rerum narratarum
altius animo infixura.

Quæ secundum Gronovium superiori & hoc maxime
seculo ad ornandum Polybium diligentia virorum docto-
rum & elegantium contulit, nihil horum omnium licuit
nobis oculis usurpare. Quare de his dicere superfædebo,
quæ nostri homines melius tenent, ut rerum illi vetusta-
rum paulo minus studiosi, ita earum, quæ hodie gerun-
tur in rep. literaria, diligentiores; contra atque ego sum.

Neque

Neque dubito, his de rebus abunde dictum esse in præfatione ad Polybium germanicum annis aliquot ante editum; ut nihil superfit, quam ut de mearum ad Polybium animadversionum ratione brevibus exponam.

Operam itaque id maxime dedi, ut e primis quarumque particularum editionibus, ut Hagenoënsi, in primis quinque libris, Herwagiana, in eclogis duodecim proximorum librorum, in excerptis Vrlini, eruerem veras lectiones, easque approbarem, aut ubi ab hoc desereret præsidio, probabili coniectura inendas vulgarium librorum eluerem, tum ut mentem auctoris obscuram expositione declararem, denique, ut vim verborum græcorum, si quod occurreret abstrusius, aut ab usu remotius, & Polybio proprium, paulo etiam operosius enuclearem. In quo vereor, ne sint, quibus *μεγακιδᾶς* & insolentius me gessisse videar. Quod eorum iudicium tantum abest, ut mirer, ut ipse præne sum probaturus. Personam enim ipse mihi ultro imposui alienissimam ab ingenio meo. Sed urebat me quorundam contumelia, qui meis ad græcos auctores animadversionibus ieiunitatem exprobrarant; quos ut ulciscerer, repente me cepit impetus, exempla dictionum græcarum ex indicibus, quibus instructus essem, coacervandi, & dictionum græcarum vim, rationemque & natales veluti demonstrandi, sed subito resedit rursus, id quod necesse erat fieri, ille impetus, non a natura insitus, sed ex tempore natus. Cum sesqui mensem fere hanc febrim tolerassem, coepit eius me poenitere, redii ad sanam mentem, hoc est, ad illam mihi cognatam & adamatam humilitatem, atque siccitatem & inaniem; postquam id consecutus eram, quod volebam, ut illis censoribus vitio creatis planum facerem, si quis, qui græce quidem sciat, bonis & locupletibus instructus sit indicibus græcorum auctorum, ei multo esse factum facillimum, ut farragines disputationum de verbis conferat, & materiam lexis dignam comportet; multoque

www.libtool.com.cn

que citius atque multo facilius ingentia eiusmodi commentariorum volumina conscribi, quam exiguos libellos criticarum, quas appellant animadversionum. Paucorum hoc est, illud multis datum, ingenium his dominatur, illis in industria omnia sunt. Centeni centones consarcinent Burmannianos, sed Casaubonias, aut Valesianas, aut, si recentiora exempla volumus, Bentleianis & Hemsterhusianis similes emendationes, easque numero multas, vix centesimus quisque pariat. In illo genere assiduitas quædam enotandi & in adversaria conferendi, ingeniumque aliquod philosophicum, quod appellant, cernitur, in rebus confusis disponendis, sedulum & solers, quod ingenium sæpe tardioribus etiam inest. Sed sagacitas critica, rarum naturæ donum, assiduitate parari nequit. Cum igitur, quod dicebam, mensem unum & ultra, illo mirifico paroxysmo laborassem, ut disputationes conscriberem, lexico græco, quam huic animadversionum generi convenientiores, cepit me rei insuetæ & ingrætæ, ipsique mihi despectæ atque derisæ, tædium; & redii ad naturam meam. Habetis causam, cur ad librum Polybii secundum & tertium disputationes de dictionibus græcis paulo spissiores attulerim; in reliquis, ab aura illa abstrahana desertus, sim adstrictior & propositi tenacior atque constantior.

Declarando Polybio partem solummodo quandam meam conferre libuit, non omnia exsequi munia, quæ aut poteram aut debebam. Sciens enim volensque nonnulla præterii, quæ si professor Polybii editor transmittat, vix ille reprehensionem effugiat. In quibus maximum hoc est, qui lectionis cuiusque auctor sit, quæ fides, constituere; tum auctores alios utriusque linguæ, qui Polybio usi sunt, ad eum exigere, Plutarchi, ut hoc utar, vitas Arati & Philopoemenis, et Livii imitationes Polybianas; post, videre, num insint Polybio dialecti Mædonicæ, aut Alexandrinæ, vestigia, et num a versione

LXXX I. I. REISKE PRÆF. AD SVA POL.

www.libtool.com on

LXX possit lucem accipere. Meminerint quoque locos quinque primorum librorum in fragmentis recurrentes, qui non pauci sunt, inter se comparare, & mutuo emendare. Sed superest magnus labor, & haud scio, an humano maior ingenio, Chronologiam Polybianæ historiz, a Casaubono inchoatam magis, quam perfectam emendandi & rationes temporum, in quibus narratio Polybiana versatur, constituendi; quod effici vix posse videtur per sceleratorum hominum stultitiam, qui artus Polybii ita lacerarunt, & dissiparunt, et permisuerunt, ut pæne nihil agnoscas. Sed hæc & alia huius generis fructuosa & necessaria curabit ille præstare, qui Polybium nova editione reddet. Mihi satis est, pro virili mea, si non multum, aliquid tamen ad decus Polybii non plane pœnitendum contulisse. Ita bene vale, Lector æque.

LEXICON
POLYBIANVM.

Primus numerus Librum indicat, alter Caput, tertius sectionem vel versum capituli. Litera n indicat Notam vel Adnotationem, ubi de verbo vel phrase uberius exponitur. Fr. hist. indicat fragmenta historica, et Fr. gr. fragmenta grammatica, quae sub initium Tomi quinti collecta exhibentur.

A.

Ἀβάκιον, τὸ, abacus, tabula calculatoria. οἱ ἐν τοῖς βασιλεῦσι παραπλήσιοι αἰσιταῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις, 5, 26, 13.

Ἀβασάνιστος, intentatus. μηδὲν ἀβασάνιστον μηδ' ἀπέραντον ἀπολιπεῖν, 4, 75, 3.

Ἄβατος. 1) locus, quem adire vel ingredi non licet. οἷς ἄβατος ἦν ἡ θρέψασα. 13, 6, 4. τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον sc. ἱερὸν, 16, 12, 7. (opp. ἔμβατος.) 2) fluvius, qui vado transiri nequit, 1, 75, 5. 2, 32, 10. 4, 70, 7. 5, 22, 2. 16, 7, 7.

Ἀβέβαιος. τὸ ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον τῆς τύχης, 15, 34, 2.

Ἀβεβαιότης. τὴν ἀδυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα, Fr. gr. 6. nisi posterius vocab. interpretationis causa adjectum est a grammatico.

Ροῤῥβί Ηἱstor. T. VII. P. II.

Ἀβλαβής. 1) passivus; illaesus. τὴν Λιβύην εἰς τέλος ἀβλαβῆ διαμένουσαν, 1, 20, 7. ἀβλαβῆ τὴν πατρίδα ἀπολαβαῖν, 2, 61, 10. Adde 7, 8, 7. Esc. 2) activus; ἀβλαβῆ τὴν ἴππον αὐτοῖς ἰσομένην, nihil eis nociturum equitatum; 9, 4, 2. ἀβλαβέστερος, cum minori damno & periculo conjunctus; 1, 35, 7.

Ἀβλεπτεῖν. ἀβλεπτοῦντας, oculos claudentes, conniventes. Fr. hist. 45. ἀβλεπτοῦντας τὸ πρόπον, decorum non respicientes, honesti rationem non habentes; 30, 6, 4.

Ἀβλεπτήματα, peccata, Fr. gr. 1.

Ἀβοήθητος πληγῆ. ἀβοήθητον ἔλκος, κακὸν, vulnus, ulcus, malum insanabile, cui adferri nequit remedium; 16, 4, 18. 1, 81, 5. 14, 4, 6.

Ἀβουλία, imprudentia, 1, 31, 1. 1, 37, 6. 11, 2, 7. 30, 9, 21.

A

Ἀβού

- Ἀβούλας, inconsiderate, 1, 11, 5.
- Ἀγαθός. 1) ἀγαθοὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιῆσθαι τὰς διαλήψεις, *amant, sibi ut indicare*, 21, 5, 6. *nisi ita intelligendum*, non sunt habiles ad judicandum ex eo quod rationi est consentaneum, sed tantum ex eventu. 2) ἐπ' ἀγαθῷ. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γυνόμενος, omnibus utilem se præstans, omnium commodis prospiciens; 6, 2, 15. πολλὰ παρὶ Ῥωμαίων εἰπόν ἐπ' ἀγαθῷ, de Romanis in bonam partem verba fecit, multa in eorum laudem dixit; 27, 6, 13. τῆς ἐπ' ἀγαθῷ μνήμης ἄξιός, 6, 39, 2. τὴν ἐπ' ἀγαθῷ μνήμην ποιῆσθαι τινος, virtutis laude aliquem proficere; 16, 40, 7. Sic ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη 2, 61, 6. non solum est mentio honorifica obiter facta, sed ubi ex professo laudem alicujus celebrat scriptor, & lectores attentos reddit ad præclare facta.
- Ἀγαμαί. ἀγασθῆναι τὴν μεγαλοψυχίαν, 18, 24, 5. ἐν οἷς ἀγασθῆν τὸ πλεῖθος αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν, 40, 8, 11. *Valesius*, ἐν οἷς vertens cujus rei causa, ἐφ' οἷς in animo habuerat. Verba ἐν οἷς ad προαίρεσιν referenda; multitudo admirans, laudans studium ejus quod his rebus ille testatum fecerat.
- Ἀγανακτεῖν. ἀγανακτῶν pereram editum erat 3, 80, 4. pro ἀγανακτῶ.
- Ἀγγελία, nuncius, 3, 61, 8. ἀγγελίαν μενδοσε· dabant *mssti* 11, 2, 7. pro ἀγεννίαν.
- Ἀγγελος. οὐκ οἶον παρακλήσεως, ἀλλ' ἀγγέλου μόνου ἐδεδήσαν. 1, 72, 4.
- Ἄγειν. 1) ducere, agere *prædam vel commeatum, præsertim pecora*; sive advehendo aut adigendo, ut ἄγοντες καὶ φέροντες συνεχῶς τὰς ἀγοράς. 1, 18, 5. sive abigendo & avehendo, ut ἄγειν καὶ φέρεν τὰ τῶν πέλας, 4, 27, 2. ὅσα δυνατόν ἦν ἄγειν καὶ φέρεν, 5, 13, 1. ὥστε μήτε ἄγειν μήτε φέρεν δύνασθαι τὸ στρατόπεδον τὰς ὠφελείας, 3, 86, 10.
- 2) ducere, adducere aliquem, veluti in *summum periculum*, εἰς ἑλοσχερῆ κίνδυνον ἄγειν τινα, 2, 67, 2. vincit ducere, *nude* ἄγειν, 15, 32, 5. in servitutum redigere, ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν, 4, 82, 2.
- 3) *speciatim*, ducere milites adv. hostem, signa inferre, *Est neutraliter*, progredi; *v. c.* κατὰ πρόσωπον ἄγειν τοῖς πολεμίοις, a fronte signa inferre, 11, 14, 6. *Est similia sapius*. Eodem pertinet 29, 9, 8. καλῶς ποιῶντας τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τοὺς ἄγειν καὶ τέτταρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achæos absque suo incommodo triginta quin & quadraginta armatorum millia adversus hostem ducere; *nisi ibi cum Reiskio interpretari velis æstimari posse ad XXX vel XL millia.*

4) Ad

4) *Ad mentis operationes
sunt animi adfectiones varie
transfertur verbum.* ὑπὸ
τὴν ὄψιν ἄγειν, ob oculos
ponere, 29, 8, 8, Ἐὶ ἄπειρος
alias. εἰς μνήμην ἄγειν τι
τινί, 2, 35, 5 Ἐὶ 7. εἰς ἀλη-
θινὰς ἐννοίας ἄγειν τοὺς ἐν-
τυγχάνοντας ὑπὲρ τούτου, 1,
15, 13. εἰς ἐπίστασιν ἄγειν
τινα περί τινος, aliquem at-
tentum reddere ad aliquid, 2,
56, 6. n. 9, 22, 7. n. 10,
40, 4. 28, 3, 6. εἰς μέγαν
φόβον ἄγειν τινὰ περί τινος,
3, 2, 2. ἀγόμενοι ἐπὶ τὰς
ἀρπαγὰς, incitati, cupiditate
prædæ adducti, 4, 3, 3.

5) *Paulo rariori usu, pro
ἐκδέχασθαι, interpretari, ac-
cipere; ut, εἰς ἐθέλοντάησιν
ἄγειν τι,* interpretari aliquid
tamquam de industria peccat-
um & insidioso consilio male
gestum, 27, 13, 13.

6) *agere, sicut dicimus
agere vitam, otium, dies festos,
Ἐὶ similia; item uti, ut tali
uti instituto. ἡσυχίαν vel τὴν
ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12.
4, 3, 2. cf. ἡσυχία. τὴν εὐ-
ρήνην ἄγειν, 16, 34, 4. 17,
1, 11. ἐορτὴν ἄγειν, 8, 37,
1. ἀγῶνας ἄγειν καὶ πᾶνη-
γύρεις, 16, 23, 7. ἐλευθέρως
ἄγειν, ferias, dies festos agere,
21, 1, 1. οὕτως ἦγε τοὺς
χρόνους τὸ τῶν Ἀχαιῶν
ἔθνος, ita gens Achæorum tem-
pora putabat. 5, 1, 1. ἄγειν
ἐκέλευε τὴν ἀγωγὴν, ἣν καὶ
νῦν ἄγουσι, idem institutum
porro tenere iussit quod nunc
tenebant, 26, 2, 9. 25, 9, 4.*

τὴν αὐτὴν αἴρεσιν ἦγον ἐκεί-
νω, idem iustitutum atque ille
tenebant, eandem sectam se-
quebantur. 27, 13, 13. *Præ-
teritum ἀβίω. ἤχων, 3, 111, 3.
n. 9. 22, 7. n. ubi perperam
vulgo εἶχε legebatur, quæ
verba passim inter se a libra-
riis permutata sunt. cf. ἔχω.
Alibi tamen etiam præteri-
tum ἀγθοχα. formavit Poly-
bius; certe compositum ver-
bum ἐξαγθοχέναι habemus
24, 3, 1.*

Ἀγαληδόν, gregatim, 34, 2, 14.

Ἀγένεια, vide Ἀγεννία.

Ἀγενής Ἐὶ ἀγενής, ignobilis,
parum genitivus, parum e dē-
gnitate, Ἐὶ de homine, igna-
vus. *In scripturam cum du-
plicata litera v̄n plerumque
consentiunt codices, certe in
quinque prioribus Polybii li-
bris, quorum exemplaria
sunt vetustiora. οὐκ ἀγενής
πρᾶξιν, 5, 111, 3. τὸ ἀγεν-
νὲς καὶ γυναικῶδες τῆς αἰρέ-
σεως, 2, 56, 9. ἀπρεπὲς καὶ
ἀγεννὲς, 3, 112, 9. ἡς ἀγεν-
νεστέρων Φωνῆν οὐ ῥάδιον εἰ-
πέειν, 30, 16, 4. εἶημεν ἀγε-
νέστατοι πάντων, 15, 10, 5,
quo loco, æquabilitatis causa
scripturæ, teneri potuerat
ἀγεννέστατοι, quod ediderat
Casaub. quamvis ibi simplici
litera v̄ utatur codices
mssti.*

Ἀγεννία, ignobilitas, degener &
pusillus animus, ignavia, 30,
9, 1 Ἐὶ 19. 30, 6, 8. 39,
2, 10. *Hoc vocabulum Poly-
bio restitimus 11, 2, 7.
ubi in ἀγγελία detortum*

erat a librariis. Pariter pro ἀγένησαν, 5, 83, 13. ex melioribus libris restituendum ἀγεννίαν; quam formam vocis, diserte etiam a Smida commendatam, immerito damnavit H. Stephanus in Indice Thesauri Linguae graecae. Vide Adnot. ad 5, 83, 13.

Ἀγεννῆς καὶ τοικίως χρωμένοι τοῖς πράγμασι, parum generose & parum constantiter, 4, 30, 7. ἀγεννῆς καὶ ναθαῖς, 3, 90, 6.

Ἀγερῆα, insolentia, arrogantia, superbia. 10, 35, 8.

Ἀγερῆως καὶ λίαν ὑπερηφάνως, 2, 8, 7. ἀγερῆωτερον αὐτοῖς ἀπέφα. 18, 17, 3.

Ἄγμα, 5, 25, 1. 5, 65, 1. 31, 3, 8. Confer Indic. histor. in Agema.

Ἀγμιστρῶντις ἐπίδορατις, hamatum ferrum hastae. 34, 3, 5.

Ἀγμιστρῶν βέλος, 6, 23, 10.

Ἀγκύλη, ἤ, lorum, amentum, 27, 9, 6.

Ἀγνοεῖν. 1) errare, in errore versari, 3, 26, 7. 3, 32, 1. 3, 38, 3. 3, 81, 1. 4, 74, 3. κατ' ἀμφοτέρω ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσι. 6, 3, 7. 18, 21, 7. ἀγνοεῖν τοῖς ὅλοις πράγμασι, re falli, toto caelo aberrare, 18, 19, 6. 2) ignorantia labi, per errorem peccare, ἔσ' ἡνδε, peccare. Sic οἱ ἡγνοηκότας, errore lapsi, 1, 67, 5. ἔσ' ἀγνοεῖν, 15, 19, 3. n. πολλοῦν τοῖς ἀγνοήσοσι, bellum gerere cum eis qui peccaverunt, qui deliquerunt, 5, 11,

5. n. τὰ ἡγνοημένα, errata, peccata, 38, 1, 5.

Ἄγνοια, ἤ, error, imprudentia, stultitia; peccatum, delictum, praesertim errore & per imprudentiam commissum; 1, 68, 1. 2, 7, 12. n. 2, 58, 13. 3, 16, 4. 4, 36, 3. ἔσ' 9. 29, 7, 2. 31, 7, 9. Sic τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνδεχόμενος vel ἐυδεχόμενος, aliorum leviora delicta, per imprudentiam commissa, iniqua interpretatione graviora faciens, 5, 41, 3. ἀπαρεΐδασθαι τὴν ἀγνοίαν ἐπὶ τοῖς αἰτίοις τῆς ἀμαρτίας, erroris culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. Nonnumquam tamen de graviore culpa & deliberato crimine usurpatur idem vocab. veluti 27, 2, 2. 38, 2, 12. 38, 3, 6. Sic Apellis ἀγνοια 5, 1, 8. nimis leniter vertitur error; ac videri poterat culpa & scelus dici, nisi ex collato loco 4, 87, 10. intelligeretur, dicere Polybium voluisse stultitiam hominis, qui sibi persuaserat, se invito Arato Achaos in servitutem redigere posse.

Ἀγνώμωνως ποιεῖν κατὰ τινος, ingrare facere adversus aliquem. 25, 2, 2. (i. q. ἀχαριστῶς, 25, 1, 10.)

Ἄγνώμων. 1) ingratus, beneficii nullum sensum habens. ἐπέπερ οὕτως ἀχαριστοὺς ὑμᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ λίαν ἀγνώμονας εὕρισκε, 4, 85, 3. 2) stolidus. ἀλλὰ τούτῳ γε ἐστὶ πάντων ἀγνώμονεστατον, omnium stolidissimum,

www.libtool.com.cn

- 18, 20, 6. τοῖς ἀγνώμοσι
*olim ex uno codice perperam
 editum erat 5, 11, 5. pro
 τοῖς ἀγνώμοσι.*
- Ἄγνοσία. διὰ τὴν ἀγνοσίαν
 τῆς ἐπὶ τῆς θαλάττης, quo-
 niam ignotum, non satis cogni-
 tum est mare exterius, 16, 29,
 12.
- Ἄγορά, ἡ, 1) forum. οἱ ἐκ τῆς
 ἀγορᾶς βύναυτοι, 1, 40, 9.
 2) concio. *Apud Achæos ἡ
 ἀγορά 28, 7, 3. Ἐ 29, 9, 5.
 erat genus συνόδου vel concilii,
 in quo (præter Archontes,
 id est summos magistratus)
 conveniebat sola βουλῆ, (id
 est senatores a civitatibus de-
 legati;) Ἐ distinguitur a τῇ
 συναγωγῇ, ad quam conve-
 niēbant quicumque vellet
 Achæorum, qui triginta an-
 nis essent majores; 28, 9, 5
 sq. coll. c. 8, 8. Itaque οἱ
 πολλοὶ, quorum fit mentio
 29, 9, 5. Ἐ ὁ ὄχλος Ἐ τὸ
 πλήθος 28, 7, 4 Ἐ 14. rur-
 susque 29, 8, 9. non sunt
 privati cives Achæi, sed τῆς
 βουλῆς μέλητα; nisi τὸ πλή-
 θος Ἐ τὸν ὄχλον intelligere
 maxime de corona populi con-
 cilium circumstantis, qui
 voluntatem suam sive ad-
 plausu sive murmure signifi-
 cabat. In ἀγορᾷ 28, 7. age-
 batur de honoribus Eumenis
 restituendis: sed de auxilio
 ferendo decrebunt ἐν ἀγορᾷ
 fieri vetabant leges; 29,
 9, 5.*
- 3) ἀγοραὶ, omne genus
 commercii; latius patet
 quam ἡ σιταρχία, vide 1, 52,
5. Ἐ comprehendit τὴν τρο-
 Φὴν καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτηδεύα,
 1, 82, 6. 28, 10, 5. τὰς
 τῶν ἐπιτηδείων ἀγορὰς ἐκ-
 πέμπειν δαψιλῆς, 1, 68, 5.
 ἄγειν καὶ φέρειν τὰς ἀγορὰς,
 omne genus commercium ad-
 vehere & adferre, 1, 18, 5.
 ἀγορὰς παράγειν, 3, 75, 6.
 τὰς ἀγορὰς κομίζειν τοῖς
 στρατοπέδοις, 1, 39, 8. πα-
 ρακομίζειν, 1, 52, 5. 1, 82, 6.
 Ἀγοράζειν τὰς ἐκδόσεις παρὰ
 τῶν τιμητῶν, locationes redi-
 mere a censoribus, 6, 17, 4.
 οἱ ἡγορακότα, ibid.
- Ἀγορανομία, ædilitas, 10, 4, 1.
 Ἀγορανόμος, ædilis, 10, 4, 6.
 10, 5, 3. τὸ τῶν ἀγορανό-
 μων ταμίσιον, 3, 26, 1.
- Ἄγρα, ἡ, venatio, præda, captu-
 ra. ὡς ἂν εἰς ἄγρην ἦκοντες
 τοιαύτην, εἰς ἣν οὐδαὶς οὐδέ-
 ποτε πολέμιον ἔξεν ἡλπίσει,
 ad eas opes deprædandas Ἐ c.
 9, 6, 9.
- Ἄγριος τύραννος, ferus tyran-
 nus, 4, 77, 4. αἰξ ἄγριος,
 12, 3, 9. πρόβητον ἄγριον,
 ibid. αἰγες ἀγρίαί, 12, 3, 8.
 ζῶα ἄγρια, 12, 4, 1.
- Ἀγριότης, feritas, effertati mo-
 res. 4, 20, 2. 4, 21, 11. 9,
 24, 4.
- Ἀγρωστίς, graminis genus, 34,
 10, 3 sq.
- Ἀγύρτης ἄνθρωπος, 12, 9, 5.
- Ἀγχιλαός, ex Homero adfer-
 tur, 34, 4, 2.
- Ἀγχιβαθής. ἀγχιβαθῆ, pro-
 funda loca, 4, 41, 6. — „Vox
 Homerica (ait Erneβi) ex
 Od. é. 413. quæ tamen non
 de omni profunditate maris
 dicitur,

dicitur, sed de ea quæ est statim ad litus, scopulum &c."

¹ *Ἀγχίνοια*, consilii prudentia, ingenii acumen. 5, 10, 4. 8, 36, 10. 32, 23, 4. *αὐλική ἀγχ.* aulica calliditas. 15, 34, 4.

² *Ἀγχίνοος*, callidus, 25, 8, 1. *σκευός ἀγχίνοου*, 15, 25, 1.

³ *Ἀγχόνη* διὰ τῆς ἀγχόνης ἀπόλυσθαι, suspendio vitam finire, 12, 16, 1,

⁴ *Ἀγωγός*, lorum quo trahitur vel adligatur equus. 3, 43, 4. *Fr. hist.* 13.

⁵ *Ἀγωγή*. 1) adductio rei ad iudicem vindiciarum causa, vindicie. 12, 16, 4 *sqq.* π.

2) institutio, disciplina. 10, 24, 2 *sq.* *ἀγωγή παιδική, νεωτερικῆ*, 10, 24, 6 *sq.* *Ἀκακωνικῆ*, 1, 32, 1. *ἢ ἐν παιδῶν ἀγωγή*, 6, 2, 13. *δημοτικῆς ἀγωγῆς ταπεινῶς*, 25, 8, 1. *Conf. ἀναγωγή.*

3) *ἀγωγή τῶν πραγμάτων*, administratio rerum, 3, 8, 5. 3, 86, 7. *τῆς πολιτείας*, 25, 9, 4. *ἀγωγή τοῦ βίου*, institutio vitæ, institutum, 4, 74, 1 *ἔ* 4. *Ἑλληνικῆ ἀγωγή*, mos, institutum Græcorum, 18, 1, 2. *ubi tamen poterat etiam disciplina verti, quoniam de parte quadam agitur disciplina militaris. ἀγειν τὴν ἀγωγήν ἢ καὶ νῦν ἄγουσι*, idem institutum persequi, quod nunc teneant. 26, 2, 9.

4) *nescio utrum pro διαγωγή*, oblectatio, accipiat, an peculiarem usum habeat hoc vocab. *ubi de convivii*

agitur, ut 4, 20, 10. *τὰς ἀγωγὰς τὰς ἐν ταῖς συνουσίαις οὐχ οὕτω ποιοῦνται διὰ τῶν ἐπεισάκτων ἀρρομάτων*, ὡς δι' αὐτῶν *ἔ* *c.* (*vide Adnot.*) *Cui loco parum lucis adfundit ille* 15, 29, 7. *κατὰ τὴν εἰδισμένην ἀγωγήν ἐκατέλει τὴν συνουσίαν*, *ubi quamquam pariter de convivio agitur*, *tamen ἢ εἰδισμένη ἀγωγή nil aliud est, nisi confuctus mos, confuctum institutum.*

⁶ *Ἄγων*, ὁ. 1) *de prælio, persæpe; veluti νεανικός ἀγών*, 10, 31, 2. *οἱ ὑπὲρ τῆς ἄλευθρίας ἀγῶνας*, 2, 35, 7. *συστάντος ἀγῶνος*, 1, 27, 11. *χωρὶς τῶν λοιπῶν ἀγῶνων*, 1, 63, 5. 2) *de ludis solennibus. ἀγῶνας ἀγειν καὶ πανηγύρεις*, 16, 23, 7. *γυμνικοὶ ἀγῶνας*, 7, 10, 2. 5, 101, 6. *ὁ τῶν Ἀντιγοναίων ἀγών*, 28, 16, 3. *ἀγῶνας ἐπιβίαιοι*, 30, 13, 1. *ἀγῶνας ἐν Μακεδ. συντελεσμένοι*, 31, 3 *seq.* *ἔ* *cap.* 5, 1. 3) *de contentione oratorum in foro, vel in senatu. πλείστων μετασχηνὸς πολιτικῶν ἀγῶνων*, qui plurimas causas egit, qui in plurimis contentionibus forensibus versatus est, 12, 27, 8. *πρῶσβευτικοὶ ἀγῶνας*, disceptationes legatorum a diversis populis missorum, 9, 32, 4. 4) *ἐν ἀγῶνι εἶναι, μὴ ἔ* *c.* 4, 56, 4. π. in periculo esse, ne; *si modo vera scriptura. Perspecte Ernestus: „Etsi ἀγῶνα (inquit) sic dici solet, tamen consuetudinis forma prop-*

- propetmodum suadet legere* ἀγωνίᾳ. *ἀγωνία*. πλήρης ἀγωνίας, anxietatis plenus, 8, 21, 2. ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατικὸν ἀγωνίας, terrorem, metum, anxietatem, horrorem incutiens, 3, 43, 8. 18, 8, 1. ἐν ἀγωνίᾳ legendum videtur 4, 56, 4. pro ἐν ἀγωνίᾳ; vide ἀγών. Mendose ἀγωνίας vulgò legebatur 7, 10, 5. pro ἀναγωνίας. Et pariter corrupte ἀγωνίας 10, 24, 3. pro ἀγωγὰς, quod restituiimus.
- Ἀγωνιάω*, valde vereor. *Cum acuf.* timere aliquem vel aliquid. πόλεις ἀγωνιάσαι τὰς περὶ τὰς δυνάμεις, 1, 20, 6. ἡγωνία τὸ συμβησόμενον, 1, 44, 5. ἀγωνιῶν τὴν ἀφασίαν τῶν Καλιῶν, 3, 78, 1. ἀγωνιῶν (περὶ τὰς οὐκ ἀνακτικῶν) τῶν ἐπιτιμιασμάτων τῶν ὄχλων, 3, 80, 4. τοὺς Αἰτωλοὺς ἡγωνίαν, 10, 41, 2. ἀγωνιῶντες οὐδένα, timentes neminem, 30, 5, 9. ἡγωνία τὸν ἔκπλον, timebar profectiōnem, verebatur proficisci, 16, 24, 2. *Cum praepraf.* περὶ. περὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον ἡγωνίαν ἀρχῆς, timebant Aegypti regno, solliciti de eo erant ne invaderetur, 5, 34, 9. περὶ σφῶν αὐτῶν, sibi ipsis timebant, de se erant solliciti, 2, 6, 8. *Sequente conjunct.* μὴ cum subjunct. ἀγωνιῶν μὴ πιστευθῆ (ταῦτα) παρὰ τισιν, veritus, ne fidem hæc apud nonnullas invenirent, 3, 9, 2. 1, 10, 6. n. 1, 31, 4. 1, 66, 8. 18, 22, 4.
- Ἀγωνίζεσθαι* 1) pugnare, dimicare. οἱ ἀγωνιζόμενοι, 1, 45, 9. 15, 9, 4. καλούσας ἀγωνίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι περὶ τοῦ τόπου, 3, 104, 6. Ἀγτιόχος ἡγωνίζετο τῷ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρασ προτερήματι, 5, 85, 7. n. haud satis emendatus locus; certe mihi non liquet. 2) spectaculum edere. οὐδέπω ἡ τύχη τοιούτῳ ἡγωνίσαστο ἀγωνίσμα, οἷον τὸ κατ' ἡμᾶς. 1, 4, 5. *Vide* ποχ ἀγωνίσμα, ἔσ' αὖτε ἐναγωνίζεσθαι.
- Ἀγωνίσμα*. certamen, dimicatio, 3, 4, 4. 3, 81, 2. *Sigillatim* de certamine athletico usurpatur, ut 1, 58, 1. ὅσῃ περ ἀγαθὸς βραβευτῆς ἡ τύχη αὐτοῦς ἐπὶ τοῦ προῦκ-ἀρχοντος ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγωνίσμα (in periculosius certamen) συνέκλεισεν. *Pariter* ad athleticum certamen potissimum pertinet illud, κατὰ ἄπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνισμάτων, 3, 81, 21. *Quare* quomodo athleticum certamen, tamquam ludus, institui consueverit spectaculi causa, ad oblectationem spectatorum; ipsum quoque vocab. ἀγωνίσμα pro ludo ἔσ' spectaculo usurpatur, ut in illo 3, 31, 12. si causarum explicationem tollas ex Historia, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς, ἀγωνίσμα μὲν, μᾶθημα δ' οὐ γίνεσθαι, quod superest illius, ludicrum est spectaculum, quod oblectari quidem in praesens potest, non autem opus ad erudiendum

- diendum lectorem comparatum; quem locum ex Thucyd. i. 22. imitatus est Polybius, ut iam monuit Ernestus, qui est confertur iussit Casaubonum ad Snelonii Casum cap. 53. Eodem pertinet 1, 4, 5. οὐδέπω ἡ τύχη τοῦνδε ἠγωνίσαστο ἀγώνισμα ἔσ. nunquam fortuna tale spectaculum ediderat, quale nostra aetate.
- Ἀγωνιστής**, certator, propugnator. ἀγωνιστής καὶ τελασιουργός τῆς πράξεως (τῆς Πελοποννησίου ἐμνοίας) Φιλοποίμην, 2, 40, 2. Distinguitur ibi tria genera virorum, qui in ea se elaboraverunt: primum ἀρχηγός καὶ καθηγεμῶν, tum ἀγωνιστής καὶ τελασιουργός, denique βεβαιωτής.
- Ἀγωνοθετεῖν τινος καὶ συμβάλλειν**, aliquos veluti spectaculi causa committere inter se, ut bella invicem gerant, 9, 34, 3. n. — „Vnde simpliciter pro incitare ad pugnandum dicitur. Ios. Ant. XVII. 3, 1. ἀγωνοθετεῖν στάσιν, seditionem ciere. Item ἀγωνοθετεῖν τινὰ simpliciter est alicui bellum contrahere, & eum quasi primum ponere, quod bello petendum sit.“ Ern. Conf. διαγωνοθετεῖν.
- Ἀδαῆς**, ignavus, indoctus, inscius. 5, 33, 4. 12, 25, 9.
- Ἀδαιγάνεε**, magistratus s. iudices apud Seleucienfes. 5, 54, 10. n.
- Ἀδελφίδου**, fratris filius, 5, 79, 12. n. 5, 87, 1. 10-
roris filius. 12, 13, 4. 17, 10, 8.
- Ἀδελφικὴ συγγένεια**. 22, 7, 11.
- Ἀδελφός**, τὰδελφῶν 3, 76, 1. τὰδελφῶν 3, 97, 4. μετ' ἀδελφῶν καὶ τῶν φίλων, 3, 85, 6. forsitan μετὰ τὰδελφῶν scribendum. ἀδελφός ἐκ μητρὸς. 22, 12, 11.
- Ἀδανδρος**. τὰ ἀνδρα τῶν Ἀλκίων ἀδανδρα. 3, 55, 9.
- Ἀδάσποτον σκάφος**, 6, 44, 3. non est gubernatore carens, ut interpretatus est Ern. nam gubernatoris mox ibid. vs. 4. diferta fit mentio; sed domino carens, ut vertit Casaub. id est, cuius vel naucerus non adest, vel cui non adest praefectus dans imperia. De noni absque gubernatore vide 3, 81, 11. ἔ. 10, 33, 5.
- Ἀδαῶς βασιλεὺς**, sine metu, tuto, secure, absque periculo regnabat. 1, 16, 10. ἀδαῶς πορθεῖν, impune, nemine resistente, 1, 12, 4. 1, 30. 3. 2, 25, 1. 3, 92, 2. 5, 96, 1. ἔσ. ἀδαῶς ἐσποραύετο τὰς πόλεις, fidenter obivit civitates, 2, 52, 1. ἀδαῶς διηγόν, licenter agebant, 1, 66, 10.
- Ἄδηλος**, obscurus, dubius, anceps. ἄδηλον εἶχον τὴν γνώμην, non nudabant suam sententiam, 4, 22, 5. τὰ τῆς τύχης ἄδηλα, incerti fortunæ catus, 35, 2, 14. ἄδηλος ἐπίβασις, incertus gressus, quum non videatur ubi pedem ponimus, οὐ νινετι, 3, 54, 5. ἄδηλον βέλος, occultum telum, ex insidiis missum, 13, 3, 4. ἄδηλοι

- ἄδηλοι τόποι, occulta loca. 3, 19, 2. 5, 13, 3. ἄδηλοι ἦσαν αὐτοῖς, latebant illos, confisici ab eis non poterant, (ορροφ. σύνοπτοι) 7, 17, 14. ἄδηλός Φόβος, anceps metus, 30, 4, 17. ἄδηλοι Φόβοι, incerti terrores, 6, 56, 11. ἄδηλοι ἐλπιδας, 8, 3, 2.
- Ἀδηλότης, ἡ, τῶν προσδοκωμένων, expectationis incertitudo, 36, 4, 2. δαδιότες περὶ σφῶν διὰ τὴν ἀδηλότητα καὶ τὸ τάχος τῆς παρουσίας τῶν πολεμίων, propter improvisas ferè & subitas hostium incurfiones, 5, 2, 3.
- Ἀδήλωσ, clam, 2, 47. 9. (ορρ. προδήλωσ.)
- Ἀδήριτος, non controversus, nulli contentioni obnoxius. ἀδήριτον κατέχουιν ἢ ἔχειν τὴν ἡγεμονίαν, 1, 2, 3. 1, 20, 12. τὴν εἰρήνην εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀδήριτον κτᾶσθαι, 4, 74, 3. εἰς ὑπεροχὴν καὶ δυναστείαν ἀδήριτον ἀφικνεῖσθαι, 6, 57, 5. ὑπολαβόντας ἀδήριτον ὑπάρχειν αὐτοῖς τὴν Ἰβηρίαν, 10, 36, 3.
- Ἀδηρίτως, sine controversia, sine ullo discrimine. 3, 93, 1.
- Ἀδιάκριτος Φωνή, confusæ voces, promiscuus clamor, 15, 12, 9. de mercenariis Ραιονοῦν, quorum varius erat sermo.
- Ἀδιαλείπτως νικῶντες, sine intermissione, continenter, 9, 3, 8.
- Ἀδιαλύτως πολεμεῖν τινι, 18, 20, 4. quod est alias ἀσπονδος πόλεμος, implacabile bellum gerere.
- Ἀδιανόητος. λέξεις ἀδιανόητοι καὶ κρουσματικοί, voces quæ non intelliguntur, verba quibus notio nulla subiecta est, 5, 56, 3. tibicines Φυσῶντας ἀδιανόητα, confusos & discrepantes ἴσως edentes, 30, 13, 8.
- Ἀδιαπαυστος καὶ συνεχής, non intermissus, 4, 39, 10. εφ. ἔπαυστος.
- Ἀδιαπαύστως, sine intermissione, 1, 57, 1. 22, 11, 7.
- Ἀδιάπτωτος. ὁ τρόπος εὐχερῆς καὶ ἀδιάπτωτος, ratio capiendæ mensuræ /calaturus facilis ac certa, nulli errori obnoxia, 5, 98, 10. κερμίδης ὑπαρχούσης ἀδιάπτωτου, quum (ea, quæ contulissent,) haud dubie, citra controversiam, essent recepturi, 4, 61, 10. ubi in versione latine interpretatio hujus vocis per errorem omissa est. ἀδιάπτωτα γίνεταί τε κατὰ τὰς Φουλακῶς, sine errore, inoffenso tenore observantur excubiæ, 6, 37, 6.
- Ἀδιαπτῶτως παραγίνεσθαι, διασαφεῖν, &c. sine ullo errore, certissime, indubitanter, exactissime. 6, 26, 4. 6, 41, 11. 10, 47, 3. 12, 4, 2.
- Ἀδίσταστος, indivulsus. τὸ τῆς τάξεως σύστημα ἀδίσταστον ἔμεινε. 1, 34, 5.
- Ἀδιαφοραῖν, juxta habere. τῶν ναυκλήρων ἀδιαφορούντων, scil. ὑπὲρ τοῦ πραγματος, cum naucleri id non curarent, perinde haberent, 31, 22, 10.
- Ἀδιαφόρως ἔχειν ὑπὲρ τινος, i. q. ἀδιαφορεῖν. εἰ ἀδιαφόρως

- διὰ τὴν αὐτοῦ ἀδυναμίαν τοῦ βασιλεύειν, quod esset ipse parum idoneus ad gubernandum regnum, 15, 34, 5.
- ² Ἀδυναταῖν seq. infinit. i. q. οὐ δύνασθαι, non posse, 3, 70, 10. 5, 48, 3. 5, 60, 2. 8, 36, 7. *Aboluit positum verbum, de instrumento, v. c. telo, gladio, hasta; nihil amplius valere, nulli usui esse, nullum amplius usum posse præstare: ὅτα τι τούτων ἀχραιώθεν ἀδυνατήσαι, 16, 33, 3. De homine; nihil amplius posse, exhaustum esse viribus: τῶν δὲ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ τῶν τραυμάτων ἀδυνατούτων, 16, 33, 4.*
- ³ Ἀδύνατος. 1) ἀξίως. τὸ περιλειπόμενον τῆς δυνάμεως ἀδύνατον, viribus exhaustum, nihil agere valens, nullius usus, 3, 64, 8. ἀδύνατος διὰ τὴν μείωσιν, nihil valens, inhabilis ad agendum, 8, 32, 6. Νομαδία ἀδύνατος πρὸς ἡμέρους καρπούς, non idonea frugibus sativis ferendis, 37, 3. 8. ἢ τῆς Φάλαγγος χρεια ἀδύνατος κατ' ἄνδρα κινδυνεύειν, 18, 9, 4. 2) passivè. τὸ γὰρ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν πίστιν, 12, 21, 9. n. aut ἀπίστιαν legendum, aut ἀθεταῖν vel ἀφαιρεῖν pro ἔχει, quod fieri non potest, eo ipso non est credibile, fidem non meretur. ἀδυνατώτερον τοῦ πρόσθεν, magis impossibile, quam id quod prius dixi. 1, 67, 9. *Metonym. ἀδυνατου τινος συμβάντες, si quid incidit cur fieri non possit, sive quod rem im-*
- possibilem faciat, justum impedimentum, 6, 17, 5. Sic τὰ ἀδύνατα 6, 26, 4. n. sunt impedimenta insuperabilia, quas legitimam excusationem faciunt militi, qui, sacramento adactus, ad diem non adest.*
- ⁴ Ἀδυνατῶς εἶχον διακπλαῖν διὰ τῶν πολέμιων ναῶν, non poterant, 1, 51, 9. ταῖς χορηγίαις πρὸς πᾶν ἀδυνατῶς εἶχον, ad faciendos sumtus facultatibus omnibus erant nudati. 5, 93, 3.
- ⁵ Ἀεὶ ἔσ' αἰεὶ. In scripturam αἰεὶ 1, 20, 7. 1, 83, 10. 5, 75, 4. consentiunt veteres libri. masti; sic ἔσ' passivo αἰεὶ unus ἔσ' alter, v. c. Flor. 1, 82, 7. Ceterum plerumque omnes αἰεὶ præferunt, quod utique perinde est. *Ufurpari hæc particula amat de eo quod fit quavis occasione, subinde, idemidem, quovis loco, ubi res fert vel potest; ut 1, 15, 13. 1, 23, 6. 1, 26, 12. 1, 50, 4. 1, 83, 10. 20, 4, 2. ἔσ'. Sic συναγωγῆς αἰεὶ, 3, 70, 11. αἰεὶ (vel αἰεὶ) καὶ μᾶλλον, Indies magis, magis magisque, 1, 20, 7. 1, 42, 10. 3, 11, 3. 3, 70, 11.*
- ⁶ Ἀεὶ μνηστος, in omne ævum memorabilis. ἀεὶ μνηστος καὶ καλὴ προαίρεσις, 9, 9, 10. ἀεὶ μνηστος καὶ λαμπρὰ ἐλευθερία, 11, 12, 3.
- ⁷ Ἀζήμιος. ἀζήμιον ποιῶν τισι τῶν ἀσεβημάτων, 2, 60, 5.
- ⁸ Ἀηδία. πολλὰς ἀηδίας παραίρειν, molestias creare. 5, 50, 8.
- ⁹ Ἀἴψ' ἐν τῶν καφῶν πεσὼν ἐπὶ τὴν

- την γην, aër caliginosus, caligo, 18, 3, 7. *δυσσυνόπτου της κατα τον αέρα περιστάσεως υπάρχουσας*, quum densa aëris caligo prospectum eriperet, 3, 84, 2. *Eadem notione τὸ κατὰ τὸν αέρα γινόμενον σύμπτωμα*, 3, 108, 9.
- Ἀήττητος, invictus, 1, 35, 5. 1, 58, 5. 15, 11, 7 & 11 sq. 15, 16, 5. *ἀήττητος διαπαστής*, inexorabilis, 5, 41, 3. n. *ubi aliis codd. ἀπαραίτητος habent, quod nos secuti sumus.*
- Ἀθανατίζεται ἢ τῶν καλῶν τι διαπραξαμένων εὐκλεια, immortalis fit gloria, 6, 54, 2.
- Ἀθέμιτος εὐχή, *Plutarch. ex Polyb.* 29, 6, 17.
- Ἀθρακυσία τοῦ σώματος, corporum illuvies, *Et omnino cum corpus curare non licet*, 3, 60, 3.
- Ἀθεσία, perfidia, 15, 1, 14. ἢ τῶν πιστευθέντων, perfidia eorum quibus fidem habuimus. 8, 23, 10. ἢ Γαλατικῆ, 2, 32, 8. 3, 70, 4. 3, 78, 2. τῶν βαρβάρων, 3, 49, 2. ἢ περὶ τοὺς Μισσηνίους ἀθεσία καὶ παρασκόνδισις, 9, 30, 2. ἢ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀθεσία, 14, 1, 5. αἱ εἰς αὐτοὺς (i. e. ἀλλήλους) ἀθεσία, 4, 29, 4. τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιοότητα, *Fr. gr.* 6. *ubi postestius vocab. interpretatiōnis causa a grammatico adjectum videtur, neque vero id satis apte; certe gravius quid Polybius τὴν ἀθεσίαν dicere consuevit, quam ἀβεβαιοότητα, id est, levitatem & inconstantiam.*
- Ἀθετεῖν τὴν πίστιν, (*oppof. τὸ θεσθεῖν*) fidem deserere, frangere, 8, 2, 5. 11, 29, 3. *Σὺς τὰς πίστας*, 23, 16, 5. 24, 6, 7. τὰς ὁμολογίας, 3, 29, 2. 15, 17, 3. τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας, 15, 1, 9. 11, 29, 3. *τυχόντες ὡν ἤξιουν, ἠθέτησαν ταῦτα, παρασκονδήσαντες ἡμᾶς*, 15, 8, 9. τὴν πρὸς τὸ ἔθνος χάριν καὶ Φιλίαν ἀθετεῖν, gratiam & fidem abjicere, 2, 58, 5. ἀθετεῖν τὴν ἐπαγγελίαν, revocare promissum, 30, 3, 7. τὸν μαρσμον, irritam, infectam reddere partitionem, 31, 18, 1. τὰς τιμὰς, tollere honores, 27, 15, 2. ἠθετηθεῖν, sublatos, revocatos esse, *ibid.* ἀθετεῖν (*intellige τὴν πίστιν*) τοῖς ὑπ' ἄλλου εἰρημένους, fidem abrogare, improbare, repudiare, rejicere, 12, 14, 6. n. τὸ ὑπερβαῖον ἀθετεῖσθαι, quod modum excedit, prorsus improbandum, repudiandum, 16, 12, 11. *oppof. δαδῶσθαι συγκνώμη, ibid.*
- Ἀθετητέον, 3, 29, 2. *vide ἀθετεῖν.*
- Ἄθετος. εἰς ἄθετον, non improbandum, non rejiciendum. 17, 9, 10.
- Ἄθλημα, dimicatio, certamen, 1, 58, 1.
- Ἄθλησις. δόξα ἐκ τῆς ἀθλήσεως, 5, 64, 6. 7, 10, 2.
- Ἄθλησις ἀδικίας καὶ βδελυρίας, *ex Theopomπο citat Polyb.* 8, 11, 8. ἀθληται ἀθλήθων, τέλειαι, τῶν κατὰ πόλεμον

www.libtool.com.cn

- λαμοι ἔργων, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4. ἀθλατὰς ἀπετέλασα πρὸς τὸ προκαίμενον τοῦς ναῦτας, 1, 59, 12. strenuos probatosque bellatores.
- Ἐξ. Ἄθλον. τὰ ἄθλα τῆς ἀγῶνης. 6, 56, 5. τῆς παραθυρίας, 15, 8, 11. ἄθλα ἐκτίθεσθαι τοῖς ἀγωνιζομένοις, 15, 9, 4.
- Ἐξ. Ἀθροῦχος εἰσόδος, ingressus absque tumultu, 8, 31, 1.
- Ἐξ. Ἀθραυστος, illæsus, 2, 22, 5.
- Ἐξ. Ἀθροῖζειν. ἀθροίσαντας τοὺς νέους νυκτός, 5, 29, 9. η. ἠθροῖζέτο αἰ τὸ καφάλαιον αὐτοῖς, magis magisque cumularatur eis summa mali, 4, 32, 2. τὰς δυνάμεις ἠθροῖσθαι πᾶσας, αἰτίαι, contraxisse, contractas habere copias, 5, 62, 4. nam ex communi refertur ad τὸν Πτολεμαῖον, ἔσ est inter duo verba αἰτίαι; nisi intelligamus, τὰς ἠθροισμένας δυνάμεις ἀναστομοῦν τὰς διόρυγας ἔσ. quod timentem non videtur. Sic ἠθροῖζοντο τοὺς αἰχμαλώτους, 18, 10, 5. nisi ibi cum cod. Aug. ἠθροῖζον scribendum, quod dant omnes ibid. vs. 3. cf. συναθροῖζειν.
- Ἐξ. Ἀθροισμοὶ ἐν τοῖς ὅπλοις, 4, 22, 10.
- Ἐξ. Ἀθρόον, adv. simul, prorsus, omnino; πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες. Fr. gr. 28.
- Ἐξ. Ἀθρόος ἔσ ἄθρους. — „ἄθρους, 1, 49, 6. vertunt confertus: nihil impedit, quominus intelligamus silentio; quo sensu ἔσ ipso h. v. dicitur Hesychio. Ἐξ. At constantem vocabulum istud. Polybius usurpat pro confertim incedens, conferto agmine, junctis viribus, confertis ordinibus; quæ notio ἔσ percommode loco citato convenit. Nempe primum conferta classe navigaverat conjui; sed ubi versus Drepana venit, paululum diremita fuit, ut nonnisi singulæ naves alia post aliam portum intrarent, adeoque potestas daretur partem ab opposita portus parte cum sua classe exundi. τῆροῦντας τὰς τάξεις ἀθρόοι ἀπεχώρησαν, 3, 74, 6. ἀθρόους καὶ συνεστραμμένους τῆρων, 3, 92, 2. ubi opponitur χωρίζεσθαι. ἀθρόοι συρμύναντες, 4, 58, 1. ubi opp. διέβρεον. ἀθρόοι κατὰ ταγμα συνησπικότες, 4, 64, 6. ἄθρους διαμάχασθαι, junctis copiis pugnare, 10, 6, 5. opp. κατὰ μέρος κινδυνεύειν. Adde 10, 33, 4. 11, 17, 4. 11, 33, 1. η. ὁ ῥόος εἰς τὴν συνηχῆ θάλατταν ἀθρους ἐφέρετο καὶ πάλυς, confertim & magna copia, 10, 14, 8.
- Ἐξ. Ἀθυμεῖν, animum despondere, 3, 54, 7. mœrere, 5, 14, 12.
- Ἐξ. Ἀθύμως διέκειτο, 4, 31, 8.
- Ἐξ. Ἀθυρογλωσσία, linguæ temeritas, effrenis dicacitas scriptoris, 8, 12, 1.
- Ἐξ. Ἀθῶος, innocens, 2, 56, 15. ἀθῶον ἀφιέναι, illæsum, sine noxa dimittere, 2, 58, 8. ἀθῶος ἀπέθανε, impunis vitam finivit. 2, 60, 1. i. q. ἀζήμιος vs. 5.

Ἀγχιμος,

Ἐξ *ex anim.* 3. *generatim interpretari* nostrum consilium, *simul tamen includitur benevolentiae significatio.* αἰρεσις καὶ συμπεριφορά αὐτῶν, mutuum studium & animorum conjunctio, 32, 9, 3. *i. q.* Φιλία καὶ συνήθεια *ibid.*

Αἰρετιστής, eorumdem partium sectator, 1, 79, 9. 2, 38, 7. 2, 55, 8. τῆς προαιρέσεως γαγονότες αἰρετισταί, 22, 6, 11.

Αἰρετός, (*opp.* Φευκτός) eligendus, probandus, 3, 4, 7. 6, 47, 1 *sq.* Ἐξ *vs.* 6. αἰρετώταρον ὑπάρχειν, ὅτι ὀδοὶ παθεῖν μᾶλλον, fatius esse, 1, 54, 4.

Αἰσθησις, διεφύλαξε τὰς αἰσθήσεις ἀπάσαις, 7, 8, 7.

Ἄισσα, τοὶ δὲ σικαὶ ἄισσουσιν, 36, 6. 6.. *ex Homero.*

Αἰσχροπέρδαια, turpis quaestus, 6, 46, 3.

Αἰσχρολογία κατὰ τινος, maledicentia, *praesertim* obscena convicia in aliquem conjecta, 8, 13, 8. 12, 13, 3. 31, 10, 4.

Αἰσχρός, αἰσχροὶ ψυχῆ, feodus animus, 3, 116, 13.

Αἰσχύνεσθαι, ὥστε πάντας αἰσχυνομένους Φεύγειν, 31, 4, 8.

Αἰταιῶσαι, *activa notione*, petere, sibi petere. *αἰταιῶσαι* συγγνώμην, 4, 14, 7. βοήθειαν, 28, 13, 1. *αἰταιῶσαι* στρατιώτας κατὰ τινος, 28, 11, 7 Ἐξ 10. *i. q.* αἰτεῖν *ibid.* *vs.* 7. ἔυδοτεν τινα αἰτεῖσθαι, postulare ut aliquis sibi dedatur, 3, 34, 8. *Passive*,

αἰτούμενος πολλάκις ὑπ' αὐτῶν, tamenū saepe ab eis flagitaretur, quamvis saepe hi ab eo petissent, 27, 12, 2.

Αἰτία, ἐπὶ ταῖς τυχεύουσαις αἰτίαις, levissimis de causis, 4, 76, 5. αἱ ἐκτὸς αἰταί, causae externae, 11, 25, 2. εἰς τὴν αἰτίαν ἐμπίσταιν, accusari, reum agi, *de eo* cujus nomen defertur, 32, 7, 6. 30, 6, 5. αἰτίαν ἔχειν, *eadem notione*, 30, 7, 5. οἱ ἐν ταῖς αἰτίαις, qui in culpa sunt, rei, fontes, 11, 27, 3. *Corrupte αἰτία* erat in cod. *Peirysc.* *pro αἰκίαν*, 16, 1, 1. *Conf.* αἴτιον.

Αἰταιῶσαι, πάντας ἡτιῶντο τὸν Φάβιον, ὡς Ἐξ. 3, 103, 3.

Αἴτιον, causa efficiens, μόνον αἴτιον τῆς στάσεως, 1, 66, 10. τούτου δ' ἐστὶν αἴτιον, ὅτι Ἐξ. 5, 33, 6. 5, 75, 5. 9, 21, 4. 9, 43, 5. τὰ αἰτία, 4, 40, 4. πλείω δ' ἂν ἔυροι τις αἴτια δι' α', 3, 108, 4. π. *pendose* νηίω πλείω αἰτίας διό. *Conf.* αἴτιος.

Αἴτιος, αἰτιώτατος γέγονε τοῦ καταστραφῆναι τὴν βασιλείαν, praecipua causa ille fuit, 13, 4, 8. ὃ δὲ νομιστέον αἰτιώτατον γαγονέναι τῆς καταρρώσεως, 2, 53, 9. *Conf.* αἴτιον.

Αἰφνίδιος in fact. αἰφνίδιος ἐπιφάνεια, ἐπίθεσις, 1, 44, 4. 5, 5, 4. Ἐξ.

Αἰχμαλωτής, ἡ, captiva. αἱ αἰχμαλωτίδες, 10, 18, 7.

Αἰχμαλωτός, ἡ αἰχμαλωτός ναῦς, captiva navis, 1, 28, 7. τὰ αἰχμάλωτα, captivi, 1, 46,

- 16, 9. αἰχμάλωτα γράμματα, interceptæ literæ, 30, 8, 7. 30, 10, 10. (i. q. ἐαλωκότα, 30, 8, 1.)
- Ἀιωρεῖσθαι, de terra, suspensam esse, sublimem pendere. 34, 5, 4.
- Ἀκαιρία, 1) incommoditas situs, parum opportunus situs, 4, 44, 11. 2) immodicitas, intemperantia. ἀκαιρία καὶ πολυποσία, 5, 15, 2. 11, 8, 4.
- Ἀκακος, bonus homo, qui nihil mali in animo habet & nihil mali suspicatur, simplex, 3, 98, 5. 31, 19, 7.
- Ἀκάκως, 5, 20, 5. 7, 17, 9. 8, 31, 8. 9, 29, 7. Sic ἔρῃ γέγραπται 2, 9, 3. pro vulgato κακός. ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον, 10, 32, 7.
- Ἀκακιδάδης, Ipinosus, 12, 2, 2.
- Ἀκαρπος χώρα, sterilis, 12, 3, 2.
- Ἀκατακάλυπτος, fact. de muliere cui velamen detractum est, nudata facie, 15, 27, 2.
- Ἀκαταλλάκτως διακρίσθαι πρὸς τινα, implacabilem esse alicui, 11, 29, 13. ἀκαταλλ. ἔχειν, 18, 20, 5. τινί, 12, 7, 5. πρὸς τινά, 4, 32, 4. 31, 7, 15.
- Ἀκατάλληλοι τόποι, loca quæ figura inter se differunt, ut rotius quæ figuram habent irregularem, 6, 42, 3. n.
- Ἀκατάπυστος. ἀκατάπυστοι στάσεις, 4, 17, 4.
- Ἀκατασκευῶς καὶ φυσικῶς, sine opera humana, nulla arte, ipsius naturæ vi, 6, 4, 7. 10, 11, 1.
- Ἀκαταστασία, 1) i. q. ταραχή, trepidatio, perturbatio, tumultus, 1, 70, 1. 14, 9, 6. 32, 21, 5. Sic ἀκαταστασία τῆς βασιλείας 31, 13, 6. est turbatus regni status, ubi minus commode incertus versio habet. 2) inconstantia, levitas hominis, 7, 4, 8.
- Ἀκατάστατος, levis, inconstans homo, 7, 4, 6.
- Ἀκατάτριπτος χορηγία, vel ἀκατάτριπτα χορηγία, commeatuum copia inexhausta. 3, 89, 9. n.
- Ἀκάτιον, navicula, 8, 32, 6. τὰ μέγιστα τῶν ἀκατίων ἀπὸ belli usum instruxerunt Ραῖνι, 1, 73, 2.
- Ἀκέραιος, 1) integer, incolumis, illæsus, illibatus, intactus. ἢ τῶν Μοσσηνίων χώρα μόνη ἀκέραιος διασωμένηκε, sola illæsa, intacta manserat, 4, 5, 5. ἀκέραιοι ἔμμενον αἱ νῆες, (i. q. ἄτρωτοι) 2, 10, 2. ἀκέραιοι διαφυλάττειν πόλιν, 2, 61, 4. ἀκέραιοι ἐλπιδας, integra spes, 3, 48, 4. 3, 68, 11. 2) recens, novus; ἀκέραιοι ὄρμαι, recentes animorum impetus, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 2, 33, 2. ἀκέραιοι νῆες, recentes, quæ nondum in conflictu fuerant, 1, 28, 7. Sic ἀκέραιος Φάλαγξ, 1, 34, 6. ἀκέραιοι καὶ συνταταγμένοι, recentes copiar, 1, 40, 14. ἀκέραιοι σπῆραι, 2, 68, 8. ἀκέραιοι τοῖς τε σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς, corporibus & animis recentes, 15, 16, 4. Sic ἐλπὶς ἀκέραιος, 6, 9, 3. potest quidem spes integra verti, ut supra; sed ἔσθ' commode spes recens, non

να, adhuc non tentata. 3) sincerus, intemeratus, nulla re extrinsecus adveniente corruptus. τὰ πολιτεύματα ἀκμὴν ἀκέραια ἦν τοῖς ἑθισμοῖς, civitates instituta sua incorrupta servabant, 1, 13, 12, ἀκέραια ἔλη, paludes adhuc intactæ, nondum conturbatæ, 3, 78, 5. ἕως μὲν ἦσαν ἀκέραιοι, 22, 14, 12 & 15. ubi commode *Casaub.* mentis compotes interpretatus est; sed rectius exponeris, quamdiu sua consilia sunt secuti, quamdiu non ab aliis sunt concitati, ut ex seqq. intelligitur. οὐδαὶς ἀκέραιος χρώματος γνώμη, 8, 13, 5. nemo sanæ mentis vertit *Valesius*, non male; sed rectius fuerit, nisi fallor, nemo cui suo iudicio licet uti, cui suum iudicium sequi licet; *περὶ* qui non est προκαταληφθεὶς ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, ut ibidem exponitur, id est, cuius iudicium non transversum rapitur aut adversitium tenetur auctoritate regis, cui obnoxius est.

ἔξ ἀκεραίου, 1) rebus adhuc integris: ἔξ ἀκ. προσπίπτειν (τοῖς πολεμοῖς) καὶ πατάρχεσθαι τῆς μάχης, 6, 24, 9. ἔξ ἀκ. βουλευέσθαι, 9, 31, 1. 9, 32, 7. προσβέυσθαι, 39, 1, 8. 2) de integro, velut de integro, de novo: μὴ πάλιν ἔξ ἀκεραίου περὶ πάντων ἀντιλέγοιεν, 24, 4, 10.

ἐν ἀκεραίῳ ἔαν, ὃ ποτ' ἂν εἴ τύχη ἔσ. rem integram relinquere, 2, 2, 10.

Ἀκεραιότης, recentes vires, 3, 73, 6. 3, 105, 7.

Ἀκίνητος. αἱ ἀκίνητοι σημαῖαι λεγόμεναι, 2, 32, 6.

Ἀκληραῖν, miserius vexari, misera conditione uti; *præsertim de eis* qui injuste in exsilium eiectioni sunt & bonis multati. 9, 30, 3. 26, 1, 2. 31, 8, 10. οἱ ἠκληρημότες, miseri, partim trucidati, partim in exsilium eiectioni, 1, 7, 4. n. 30, 18, 4.

Ἀκληρία, calamitas ejus qui bonis exutus est & in exsilium eiectioni vel venumdatum, 23, 8, 9. — „*Exemplis hujus vocabuli* ἔ voc. ἀκλήρημα a *Wesselingio ad Diodor. lib. III. p. 182. allatus addendus locus Dicaarchi de statu Græciæ p. 18.*“ *Ern.*

Ἀκλυδώνιστος τῶν ἄλλων πνευμάτων λιμὴν, portus tutus & liber a fluctibus qui ab omnibus aliis ventis concitantur, 10, 10, 4.

Ἀκμάζειν. ἀκμάζουσα γυνή, ætate florens, 15, 25, 5. ἀκμάζουσης τῆς τοῦ σίτου κομιδῆς, tempore messis, media messe, 1, 17, 9. 1, 40, 1. τῆς ὥρας ἀκμάζουσης πρὸς τὴν συγκομιδὴν, 3, 100, 8. ἀκμάζουσης τῆς πανηγύρωσ, cum celebraretur festum, 23, 10, 1. ἀκμ. τῆς συνοουσίας, durante convivio, 20, 11, 5.

Ἀκμαῖος. οἱ ἀκμαῖότατοι ταῖς ἡλικίαις, qui ætate erant florentissima, 6, 22, 7. ὁ ἀκμαῖότατος καιρὸς τῆς ἡμέρας, oportunitissimum diei tempus, 3, 102, 1. an simpliciter meridianum tempus?

Ἀκμαῖος

- Ἀκμαίως ἔχειν κατὰ τὴν ἡλικίαν**, etate florere, 32, 15, 7.
- Ἀκμή**, κατὰ τὴν ἀκμὴν, in adolescentia, 7, 10, 2. κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ θέρους, media etate, 9, 43, 3. ἀχραιῶσαι τὰς ἀκμαίους τῶν ὀπλῶν, hebetare armorum aciem, 15, 16, 3.
- Ἀκμὴν**, adhuc, etiamnum, cum maxime, 1, 13, 12. 1, 25, 2. 3, 17, 5. 3, 62, 10. 4, 36, 8. ἀκμὴν ἔτι, 14, 4, 9. n. 15, 6, 6. Ἔς.
- Ἀκοή**, 1) auditus, 12, 27, 1. ἀκοή μαλαῖν, 1, 63, 4. 1, 88, 7. 2) id quod auditu acceripimus: ἀκοὴν ἐξ ἀκοῆς γραφέν, 4, 2, 3. 3) auris: ψιθυρίσας πρὸς τὴν ἀκοήν, 15, 27, 10. τοῖς ἀπροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθυκῶς, 24, 5, 9.
- Ἀκολουθεῖν τοῖς καιροῖς**, temporum feriem sequi, 4, 28, 2 Ἔ 5. temporibus inservire, 28, 6, 7.
- Ἀκολουθία**, comitatus clientum, 11, 8, 5.
- Ἀκόλουθος**, τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον, insequentes res Græcorum exponere, 4, 2, 1. τὸν ἴδιον βίον ἀκόλουθον εἰσφέρεισθαι τοῖς εἰρημένοις, vitam consuetudinariam præstare dictis, 11, 10, 2.
- Ἀκολούθως τοῖς λόγοις**, quemadmodum prædixerat, 3, 116, 2. ἀκολούθως ταῖς ἐντολαῖς, prout in mandatis habebat, 4, 23, 2. 31, 6, 3. 31, 8, 1 Ἔ 6
- Ἀκουῶν**, acuerē ferrum, 10, 20, 6.
- Ἀκουεῖν**, sine pulvere, sine certamine, (etiam de re maris gestata, ut 1, 20, 5.) sine controversia, nemine impediēte, 1, 83, 3. 29, 3, 2. 30, 10, 5. 32, 20, 8. *Mendose plerumque ἀκουεῖν præferunt veteres libri, ut monui ad 1, 20, 5. quod pro ἀπονεῖν didium putarunt nonnulli.*
- Ἀκουτισταί**, jaculatores, leviter armati, 2, 30, 1. distinguuntur a manipulis, i. e. gravius armatis, per quorum intervalla se recipiunt ex pugna recedentes, 2, 30, 6. *Comitantur equites, 3, 65, 3 sqq. 3, 69, 8. Idem sunt quos alias γροσφομάχους dicit, quos velites vulgo interpretantur; vide Adnot. ad 1, 33, 9.*
- Ἀκόραστος**, infatibilis ob avaritiam, 13, 2, 3.
- Ἀκούειν τινος, προπερὶ τινος**, audire aliquid, 9, 32, 11. ἀκούειν τινός, parere alicujus imperio, 5, 79, 7. ἀκούειν τοῦ προστάγματος, 11, 19, 5. κακῶς ἀκούειν παρὰ τινι, male audire apud quem, 3, 94, 8. πᾶν βῆμα καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis excipi, 12, 8, 5. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ grata sunt, 11, 5, 10. οἱ ἀκούοντες, de lectoribus librorum, 1, 13, 6. 1, 64, 2. 2, 61, 11. 3, 37, 1. 10, 9, 8. χάριν τῶν ἀκούόντων, lectorum causa, 10, 5, 9. Ἔς. sed Ἔ 6 οἱ ἀναγινώσκοντες, lectores, 10, 26, 10. 10, 31, 6.)

- Ἀκουσίως**, præter voluntatem, 4, 25, 7.
- Ἀκουστῆς** *dabat ed. Herv. cum msstis* 16, 37, 1. *pro quo ἀτακουστῆς ex Vrsini conject. recepit Casaub. cum teneri fortasse alterum potuisset.*
- Ἄκρα**, ἡ, 1) i. q. ἀκρόπολις, arx, 1, 10, 1. *coll.* 1, 11, 4 *sq.* 3, 101, 3. 4, 78, 11. 8, 34, 2. *Ἔς.* ἄκρα ἀταλχιστος, 4, 58, 5. *Ἔ* 7. 2) promontorium, (i. q. ἀκρωτήριον,) 1, 29, 2. 1, 54, 6. 10, 1, 8. *Ἔς.* Sic 36, 4, 1. ἡ τῆς Ἰτύνης ἄκρα non arx Vticae fuit interpretandum, sed promontorium ad Vticam; *coll.* 14, 6, 7.
- Ἄκρασία**, intemperantia, petulantia, 1, 66, 6. 32, 11, 5. ἡ πρὸς τὰς ὠφελείας, effusa prædæ cupiditas, 4, 6, 10.
- Ἄκρατῆς**. ἀκρατέστατος πρὸς γυναῖκα, 8, 11, 2.
- Ἄκρατοπόδεια**, 8, 11, 4.
- Ἄκρατῶς** καὶ μαιρακισδῶς συνεκχυθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, impotenter, effuse, ut qui se continere non posset, 11, 14, 7.
- Ἄκριβεια**, ἡ περὶ τὸ διάφορον, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. ἡ ἐκ τῶν νόμων ἀκριβεια, strictum jus quo ex legibus uti licet, 32, 13, 14. („est τὸ ἀκριβοδίκαιον“ ait *Ἐρμ.*) τὴν ἀκριβειαν αἰδέσθαι βουλόμενος, verum accurate scire cupiens, 3, 41, 8.
- Ἄκριβῆς**. τὸ τῆς συντάξεως (τῶν Ρωμαίων) ἀκριβῆς, diligens, adcurata, eximia aciei ordinatio, 15, 13, 2.
- Ἀκριβολογία** περὶ τινων, adcuratior disputatio, 2, 16, 14.
- Ἀκριβοῦν**, adcurate versari, diligenter curare. τὸ κατ' ἀνδρα καὶ κατὰ λόγον ἀκριβοῦν, 10, 22, 7.
- Ἀκρισία**, ἡ. 1) iudicii inopia, levitas, temeritas, stoliditas, 11, 8, 7. 11, 14, 3. 40, 5, 7. τοῦ προεστῶτος, 3, 84, 4. 5, 106, 8. 7, 5, 3. τοῦ κατὰ μέρος χειρισμοῦ, 2, 39, 3. 2) perturbatio, confusio, turbæ, 2, 39, 8. 5, 25, 6. n. (ubi perperam ἀκριβείας pro ἀκρισίας dederant *coll.*) 5, 48, 5. 24, 1, 13. 30, 14, 6. 40, 2, 8. 40, 4, 9.
- Ἄκριτος**. 1) temerarius, inconsultus; ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. οὐδὲν προπετὲς οὐδ' ἄκριτον, 5, 12, 7. 2) non finitus, non iudicatus. ἄκριτος πολιορκία, nondum finita, 2, 11, 2. τὰ πρὸς τὸν Ἄντιοχον ἄκριτα μένειν αὐτῷ, non dirempta causa, non finita controversia, 4, 51, 3. ἄκριτος καὶ πάρισος συμπλοκή, anceps pugna, 11, 22, 9. 3) confusus, turbatus; ἄκριτος κραυγή, 15, 31, 1. ἄκριτα πάντα καὶ πολλῆς γέμοντα παραχῆς, 40, 10, 5.
- Ἀκρίτως**; οἱ ἀκρίτως τὰ τοιαῦτα θεώμενοι, qui sine iudicio, leviter, obiter talia spectant, 3, 31, 1. ἀκρίτως πιστεύειν, temere, re non excussa, 4, 85, 4. ἀκρίτως ἑαυτὸν προσέσθαι *Ἔς.* temere se abjicere, temere, imprudenter committere ut Romam. abducaris,

www.libtool.com.cn

- caris, 27, 15, 15. — „ἀκρίτως χρῆσθαι τοῖς εὐεργέταις, non discernere benefactorem ab hoste, 2, 6, 11. nisi malis, stulte uti amicis; *ποχ certe ἀκρίτως sic* 2, 7, 2. *dicitur ἀκρίτως καὶ προφανῶς περιβάλλειν αὐτὸν ταῖς συμφοραῖς.*“ *Ern.*
- Ἀκρόμα, τὸ, lector vel cantor, qui in convivio canit vel aliis praelegit; *praesertim de cantoribus usurpatur apud Polybium: ἐπέισακτα ἀκρόματα*, 4, 20, 10. *τὰ διὰ τῶν ἀκρομάτων ἀδόμνα παλῖνια*, 16, 21, 12. *Adde* 24, 5, 9. 31, 4, 6. 32, 11, 4. — „*Vide dicta nostra de Acroamatis, ad Sueton. Excursf. 8.*“ *Ern.*
- Ἀκροάομαι. ἤκροῶντο τοῦ ψόφου, auribus captabant sonum strepitus, 22, 11, 11.
- Ἀκροάσις. τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, ex eorum numero qui recitationes, praelectiones publicas instituere solent. 32, 6, 5.
- Ἀκροατής, lector libri, 9, 1, 2. *Conf. οἱ ἀκούοντες.*
- Ἀκροβολίζεσθαι, velitari, 1, 19, 6. *Ἔς.*
- Ἀκροβολισμός, velitatio, 5, 70, 8. 5, 100, 2. 6, 39, 4.
- Ἀκρόκομος, in extremitate crenatus, 34, 10, 9.
- Ἀκρολοφία, ἡ, summi colles, 2, 27, 5. 18, 2, 5.
- Ἄκρον. τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος, extremitates, termini Graeciae, 1, 42, 1. τὰ τῶν Ἄλπεων ἄκρα, Alpium summa fastigia, 3, 55, 9. *Conf. ἄκρος.*
- Ἀκρόπηλος. τὰ ἀκρόπηλα, loca superne molli luto tecta, adeoque lubrica, 3, 55, 2.
- Ἀκρόπολις. *cf. ἄκρα. αἱ ἀκρόπολις πολλάκις ταῖς πόλεσιν αἰτίαι γίνονται δουλείας.* *Fr. gn. 9.*
- Ἀκροποσία. — „*summa intemperantia; (8, 11, 4.) Suidas in ἐκπαθῆς habet ἀκραποποσία, quod praefert Valesius.*“ *Ern. Nos in contextum receperimus Suidae scripturam.*
- Ἄκρος. οἱ ἄκροι, colles, collium vertices, 3, 54, 1. (*ubi servari debuerat librorum scriptura, περὶ τοὺς ἄκρους*) 18, 4, 8. 18, 7, 3. *Conf. ἄκρον.*
- Ἀκροσφαλῆς, periculum ruinae de alto adferens, 9, 19, 7. *de scalo nimis ardua.*
- Ἀκρότομος πέτρα, 9, 27, 4. π. — „*durissima. Huc respicit; ut orinor, Suidas in h. v. ἀκρότομος πέτρα ἡ σκληρὰ καὶ ἄτμητος.*“ *Ern. — Immo vero idem valere hoc voc. ac ἀπότομος videtur, inclusa simul altitudinis notione; praeterca & abscessa petra, a summo ad imum abrupta.*
- Ἀκροφύλαξ, praefectus arcis, 5, 50, 10.
- Ἀκρώρεια, ἡ. αἱ τῶν Ἄλπεων ἀκρώρειαι, Alpium juga, 3, 47, 4. 24, 6, 5.
- Ἀκρωριαζούσα *ex mendosa scriptura vulgo editum erat* 4, 43, 2. *pro ἀκρωτηριάζουσα, quod vide.*
- Ἀκρωτηριάζειν. 1) mutilare, praecidere extremas vel eminentiores partes corporis, 5,

- 54, 10. 8, 23, 9. n. *praesentium* aures & nasum, *nam manuum quidem amputatio separatim memoratur* 1, 80, 13. 2) *instar promonitōrii prominare*; ἐπὶ προεχῆς τινος ἀκρωτηριαζούσης, 4943, 2. n. ex Vat. Et Flor. ubi vulgo ἀκρωτηριαζούσης pinus recte edebatur.
- Ἄκυρος, irritus. ἀκύρους ποιεῖν τὰς συνθήκας, 3, 21, 2. 6, 15, 9. 23, 2, 8. 23, 7, 6. 26, 6, 4.
- Ἀλαζονεία, arrogantia, 5, 33, 8. ἐμφυτὸς Ἐπιλοτόν, 4, 3, 1. ἡ περὶ τοὺς βίους ἀλαζονική πολυτέλεια, arrogantia in vite ratione, saltus, 6, 57, 6. 11, 8, 4.
- Ἀλαζονικός. ἀλαζονικώτερος, 27, 6, 12.
- Ἀλάστωρ, Fr. gr. 10.
- Ἀλγηδών, ἡ, acris dolor, 12, 25, 2.
- Ἀλεξίτης, unctor, scholae athleticæ moderator, 27, 6, 1 Et 9.
- Ἀλείθειαν. ἡλείφοντο, ungebant sese. 3, 72, 6. Conf. ἐπαλείφω.
- Ἀλεκτου ἦν τὸ συμβαῖνον, dici vix potest, 30, 13, 12.
- Ἀλήθεια. ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἦν συνιδεῖν, ipsa re cernere licuit, 1, 84, 6. („Horat. 17, 18. cum ventum ad verum est.“ Evu.) τὸ κατ' ἀλήθειαν ὄν, id quod res est, 4, 69, 70. Sigillatim de vera pugna μνησθῆναι, Et de vero belli usu, quatenus opponitur exercitationi Et meditationi, 1, 21, 3. 5, 63, 13. 10, 21, 10. 18, 12, 3. Plural.
- ταῖς ἀληθείαις, revera, 10, 40, 5. πυθόσθαι τὰς ἀληθείας περὶ τινος vel παρὰ τινος, 23, 14, 2. n.
- Ἀληθεύειν, verum dicere, veritatis studiosum esse, 11, 10, 4. 12, 23, 8.
- Ἀληθινός. ἀληθινοὶ ἀθληταὶ τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, 1, 6, 6. εἰς ἀληθινὰς ἐνοίας εἶναι τινὰ ὑπὲρ τινος, 1, 15, 13. ἀληθινὸς βίος, vera vita, i. e. ipsa vite actio, (cui opponuntur vitæ alienum in historiis descripta, Et præcepta a scriptore interpretata) 1, 35, 9. κριτικὸς ἀληθινὸς τοῦ βελτίονος, 1, 35, 10. ἀληθινοὶ ὑπομνηματισμοί, 2, 40, 4. ἀληθινὴν χρᾶιν παραέχασθαι τινι, veram operam præstare, nempe ipsa re, rebus gerendis, non solum consilio suo, 3, 70, 5. Quibus ex exemplis vide an explicari defendique possit phrasis illa, παρορμησῆμι πρὸς Φυλακὴν πίστως καὶ πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινωνίαν, 2, 61, 11. n. ubi haud sane improbabiliiter viri docti suspicati sunt scribendum πρὸς ἀληθινὴν πραγμάτων καὶ βέβαιον κοινωνίαν. ἀληθινὸς φόβος, verus, gravior metus, tempora quæ merito metum incutiunt, 3, 75, 8. μάχη ἀληθινὴ καὶ βαρβαρικὴ, atrox & barbarica pugna, 3, 115, 2. nempe ibi μάχη ἀληθινὴ, vera pugna, opponitur consueti generi pugnandi equitum, quod fit ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, (v.s.

- www.libtool.org (us: gr) Ἐστὶν ἑστὶν velitationis quoddam genus. ἀληθινωτάτη παιδεία, verissima institutio, 1, 1, 2.
- Ἀληθινῶς Φιλοδοξεῖν, veram gloriam querere, 35, 4, 12. εἰ μὴ πρότερον ἐπιδείξῃται τι τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθινῶς, 6, 47, 8. ubi utique ἀληθινῶν videtur corrigendum. conf. ἀληθινός. ἀληθινώτατα διατηρεῖν τὴν Φιλίαν. 40, 8, 7.
- Ἀλίμενος, portu carens; πολιματίων ἀλίμενον, 1, 53, 10. τόποι ἀλίμενοι, loca importuosa, 1, 54, 8. ἡ πλευρά αὐτῆ τῆς Ἰταλίας ἀλίμενός ἐστι, 10, 1, 1.
- Ἄλις. ἐπεὶ πρῶτον πρῶτοντες ἄλις εἶχον, 5, 60, 1. n.
- Ἄλισκω. ἦλω ἔσλω, captus est, 16, 7, 2 ἔσ 4 ἔσ 6. Πλεονασμῶς, οἱ ἀλισκόμενοι αἰχμαλωτοί, 3, 104, 1.
- Ἄλιπνῆς, vadofus, humilis, de mari, 4, 39, 3. — „Vide de h. v. Cl. Wesseling. ad Diodor. I. p. 211. ἔσ Cl. Rhunken. ad Timaei Glossar. in h. v. ubi imprimis locus Xenophontis considerandus.“ Ern.
- Ἄλιπνῆς, ὁ, flagitiosus, pestifer homo, 32, 21, 3.
- Ἄλκη, fortitudo. ἡ ἀλκή καὶ δύναμις (τῶν ζώων,) 10, 41, 7. 12, 3, 5. οἷον γὰρ καὶ λόγων ἀλκή θανάτου καταφρουεῖν. Fr. gr. 11.
- Ἄλκιμος, fortis, validus. ἄνδρας ἀλκιμοί, 5, 55, 8. 6, 48, 3. οἱ ἀλκιμώτατοι, 6, 5, 9. ἔσ.
- Ἄλλα, προ ἡ. οὐκ ἑτέροις τι σὶ χρώμενος, ἀλλ' οἷς ἔσ. non aliis usus est praeter ea quae ἔσ. 10, 11, 5. πρὸς οὐδὲν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς ἔσ. ad nil aliud nisi, 18, 24, 5. n. ubi quod Suidas ἀλλ' ἡ habet, Polybio id non obtrudendum. οὐδὲν διαφέρει τὰ κατ' ἴδιον ἀδικήματα τῶν κοινῶν, ἀλλὰ πλεῖστον μόνον. 4, 29, 4.
- Ἄλλαγή, ἡ, permutatio mercium, 1, 10, 8.
- Ἄλληλος. Προ κατ' ἀλλήλους, 15, 9, 7. αὐτὸ κατ' ἀλλήλους scribendum, αὐτὸ ὑποκαταλήλου; referitur enim ad τὰς σπείρας; alias post alias eadem linea locavit. vide Adnot. Kurjus 28, 14, 11. pro τὰς κατ' ἀλλήλων πράξεις legendum τὰς κατ' ἀλλήλους πρ. αὐτὰς κατ' ἀλλήλα γενομένας πράξεις. Conf. κατάλληλα, ἔσ κατάλληλος.
- Ἄλλοιός; γλώττη ἀλλοίε χρωμένοι, 2, 17, 5. In compar. usurvari amat; ἀλλοιότερος, diversus, alius, longe alius, diversi generis, diversae naturae, 3, 32, 5. 10, 30, 6. 18, 33, 4. Fr. gr. 59. praesertim in partem deteriorem, 2, 50, 8. n. ubi ἀλλοιότερόν τι Polybio restituimus pro mendoso ἀλλ' ὑστερόν τι. Sic ἄλλως pariter in malam partem accipitur, quod vide.
- Ἄλλοιοῦν, mutare, 4, 91, 9. μήτε τὴν ὄψιν ἀλλοιοῦσαι, vultum non mutare; 11, 30, 2. αἱ περιστάσεις ἀλλοιοῦσι τὰς

τας προαιρέσεις τῶν ἀνθρώπων, 16, 28, 6. κατὰ τὴν πρὸς τοὺς συμμαχοὺς αἵρεσιν ἠλλοιωμένος, 7, 13, 1. οὐδὲν ἠλλοιωμένος, 3, 103, 6. ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης, mente alienati ex ebrietate, 8, 29, 5.

Ἀλλοίωσις καὶ μέθη, mentis alienatio, 3, 81, 5. *conf. ἄλλοιοῦν.*

Ἄλλος. τὰς μὲν ἄλλας τὰς εἰς τὴν χώραν εἰσβολὰς, 2, 65, 6. *n. ἐστασιασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. n. ἐκ τῶν ἄλλων χρωμάτων, ex aliis coloribus, 6, 41, 7. ubi abesse poterat articulus. πρὸς τοὺς ἄλλους στρατηγούς, 10, 37, 2. n. articulus a Casaub. ex conject. adjectus videtur, recte, nam significat ceteros duces. Confunditur a librariis cum ἄλλος, 6, 57, 3. *n. Confunditur cum ἄλλος, 6, 56, 7. n. Bene Casaub. pro τὴν τῶν ἄλλων κρίσιν 21, 4, 3. τὴν τῶν ἕλων κρίσιν restituit. Mendose ἄλλη τῆς ἐστὶ 3, 21, 10. pro ἄλλ' ἢ τις.**

Ἀλλοτριάζειν, alieno animo esse, 15, 22, 1.

Ἀλλοτριπραγεῖν, res novas moliri, 5, 41, 8.

Ἀλλότρια. τὰ ἀλλότρια λέγειν ὡς ἴδια, aliena, quæ jam dicta sunt ab aliis, 9, 2, 2. ἀλλοτρία ναῦς, navis partis adversæ, 1, 22, 8. οὐκ ἀλλότριον τῆς προθέσεως, non alicui ab inficuto, 8, 3, 1. ἀλλότριος πολεμικῆς χρείας, infuctus, 10, 24, 1. 32; 2,

3. ἀλλότριος, *i. q. δυσμενῆς, infensus, animo alienato, 24, 8, 8. Sic ἀλλότριος Ῥωμαίων, 28, 4, 4. οὐκ ἀλλότριος διαλύσας, 5, 100, 10. 5, 102, 3. δύο τὰ πάσης ἱστορίας ἀλλοτριώτατα, quæ ab Historia sunt alienissima. 3, 47, 6.*

Ἀλλοτριότης, animus abalienatus, simultas, 2, 44, 1. 4, 84, 7. πρὸς τινα, 4, 5, 4. 10, 37, 2. 30, 1, 8. 38, 1, 4.

Ἀλλοτριῶς διακείσθαι πρὸς Ῥωμαίους, 3, 67, 8. ἀλλοτριώτατα, 31, 5, 4.

Ἀλλόφυλος, diversæ nationis, extraneus. *Conf. Φύλον, Ἐθμόφυλος. Intuitu Romanorum ἀλλόφυλοι sunt populi qui non sunt Italici, 6, 31, 9. Romani ἀλλόφυλοι sunt Græcis, 9, 37, 7. 9, 39, 3. ἀλλόφυλοι δυνάμεισιν, diversarum gentium militibus usus est Hannibal, 3, 61, 5. 24, 9, 5.*

Ἄλλως. 1) οὐδ' ἄλλως εἰπεῖν οὐδένα πέπεισμαι, neminem aliter dicturum, contra dicturum, 9, 28, 1. 3, 80, 5. 2) ἄλλως. *i. q. ματαίως, ὡς ἔτυχον, temere, 3, 38, 3. n. 3) ἄλλως περ καὶ 28, 7, 13. in ἄλλως τε mutandum videtur. ἄλλως τε καὶ, 9, 39, 4. *n. ubi particula καὶ, cum abesset a msstis, ex conject. adjecta est a Casaub. 4) ἄλλως, in tristioreni partem; scilicet aliter quam pro spe; εἰν ἄλλως πως τὰ παρόντα κριθῆ, 3, 109, 10. εἰν δ' αἰς ἄλλως (i. q. ἄλλως πως) ἐκβῆ τα**

- ἐκ πατα τὸν κίνδυνον, 15, 10, 3. 15, 11, 5.
- ² Ἀλξίαι mendosa olim scriptura 5, 68, 1. n. pro ἄλις.
- ² Ἀλοῦσθαι. ἠλοῦθησαν, pro- triti, conculcati sunt, 10, 12, 9. n. (i. q. συνεπατήθησαν, 4, 58, 8. 14, 4, 10.) *Mendose* ἠλοῦθησαν libri.
- ² Ἀλογεῖσθαι, decipi. ἀλογηθῆ- ναι, 8, 2, 4. ἠλοῦθησαν, 28, 9, 8.
- ² Ἀλόγημα, absurditas, error, ab- surde & imprudenter factum, peccatum, 9, 16, 5. 10, 33, 6. 12, 19, 7. 12, 20, 2. 12, 22, 1. 16, 20, 1.
- ² Ἀλογία. 1) *fere ut precedens* ἀλόγημα, absurditas, temeritas; absurde, temere, repug- nanter, præter rationem & contra rationem dictum aut fa- ctum: ἐξόφθαλμος ἀλογία τῆς βοηθείας, 1, 10, 3. 1, 11, 1. ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6. ἡ τῶν πραγμάτων ἀλο- γία, 18, 37, 5. ἦν πλήρης ἀλογίας καὶ θυμοῦ βιαίου, non rationem, ferocem iram unice sequebatur, 3, 15, 9. *Adde* 4, 35, 6. n. 5, 107, 7. 10, 23, 6. n. 15, 19, 4. 18, 36, 7. 23, 9, 12. 28, 7, 12. n. ubi contemptum inter- pretatus erat *Casaub.* 2) con- fusio, perturbatio. 5, 53, 7. 15, 14, 2. 3) silentium, ta- citus stupor, 36, 5, 4. n.
- ² Ἀλογιστία, temeritas, defectio a recta ratione, stoliditas, alie- natio mentis, furor. 11, 4, 2. 17, 15, 16. 28, 9, 4. οἱ μὲν ἀλογιστίαν, οἱ δὲ μανίαν
- ἔφασαν εἶναι, *Fr. gr.* 12. ὑπὸ τῆς μέθης καὶ ἀλογιστίας ἐλαυνόμενοι, 5, 15, 3. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ ἀλογιστίας, præ ita & furorē, 2, 30, 4.
- ² Ἀλόγιστος, inconsideratus, im- prudens, stultus; θυμοῦ ἀλο- γίστου πλήρης, 2, 21, 2. ἀλό- γιστος καὶ ἀκριτος τόλμα, 3, 19, 9. ἀλόγιστος καὶ νο- θρός, 3, 63, 7. ἀλογιστώτε- ρος ἡγεμῶν, 3, 48, 1. ἀλο- γιστώτατος, 3, 47, 7.
- ² Ἀλογίστως, imprudenter, stul- te, præter & contra rationem; αἰκῆ καὶ ἀλογίστως τοῖς πρά- γμασι κεχρημένος, 1, 52, 2. γυναικοθύμως καὶ ἀλογίστως, 2, 8, 12. προπετῶς καὶ ἀλο- γίστως, 27, 2, 10.
- ² Ἀλογος, absurdus, a ratione alie- nus; ἀλογοὶ οἰνοφλυγίαι καὶ πλησμοναί, 2, 19, 4. ἀλο- γοὶ προφάσεις, 3, 15, 9. 10, 26, 4. ἀλογος θυμός, 3, 81, 9. 6, 56, 11.
- ² Ἀλόγως, temere, sine ratione, præter rationem; οὐ μόνον ἀλόγως, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀδί- κως, 3, 15, 11. 5, 49, 4. 5, 110, 10. 27, 13, 14. ἀλό- γως πως, nescio quo modo, mirum qui fieri potuerit, 5, 15, 7.
- ² Ἀλύειν. ἀλύων, oberrans, va- gabundus, 26, 10, 1.
- ² Ἀλυσιδωτοὶ θάρακας, 6, 23, 15. 31, 3, 3.
- ² Ἀλυσίαι. εἰς τὴν ἄλυσιν ἐνέ- πσον, 21, 3, 3. εἰς τὴν ἄλυ- σιν ἀπάγειν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. ἀλύσεις καὶ πέσαι, 3, 82, 8.
- ² Ἀλυσιτέλειαι, dampnum, jactura, 4, 47, 1.

Ἄλλοσιταλῆς, inutilis, id est, noxius, perniciosus, damnosus, 3, 116, 13. 4, 49, 2. 11, 5, 7. 28, 6, 4. 29, 7, 3. — „ut apud Cic. de Iur. 1, 49. inutilis civis, pro pernicioso.“
Erm.

Ἄμα, simul, eodem tempore; τὰ πρότερον, καὶ τὰ ἄμα (scil. γιγνόμενα,) καὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις, 3, 31, 11. omnes simul sumti; νῆας ἅμ' ἐκτωκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν, 10, 17, 15. simul hoc & illud; ἄμα μὲν, ἄμα δὲ, 1, 11, 10. 2, 11, 3. ἄμα δὲ, absque praecedente ἄμα μὲν, v. c. ἀβούλως, ἄμα δ' ἀνάνδρας, 1, 11, 5. αὐτοπαθῶς, ἄμα δὲ ἀληθινῶς, 3, 12, 1. n. ἀχανεῖς, ἄμα δὲ περιχαρεῖς ὄντες, 7, 17, 5. ἀναργὸν καὶ πρακτικόν, ἄμα δὲ καὶ δυσδιάλυτον, 1, 26, 16. ἄμα τοῦτο καὶ ἐκείνο, simul hoc & illud, ἄμα τῆς θαλάττης ἤψαντο, καὶ τῶν κατὰ Σαρδόνια πραγμάτων ἀνταίχοντο, 1, 24, 7. Qua in phrasi eam rem priori loco ponere amat Polybius, quae natura posterior videri debet, velut προσδοκίαν ἔχοντες τῆς ἐκείνου παρουσίας ἄμα καὶ σωτηρίας, 4, 35, 6. n. 3, 5, 3. n. 5, 3, 6 sqq. ἄμα seq. dat. cum, simul cum; ἄμα τῷ Φωτὶ, prima luce, 1, 12, 2. Ἐς ἵαρε alias; ἄμα τοῦτοις. eodem tempore, 4, 2, 11. Μαίγωνα καὶ τοὺς ἅμ' αὐτῷ Καρχηδονίους scil. ὄντας, 10, 18, 1. τοὺς ἄμα τοῦτοις ἱππεῖς, 3, 65, 5. ἄμα

τούτοις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλληνας, 10, 23, 5. n. ubi perique codices ἄμα καὶ τούτοις dabant. τοὺς ἅμ' αὐτῷ Φυγόντας restituitimus Polybio 23, 2, 5. ubi perperam vulgo τοὺς ἅμ' αὐτῷ legebatur. ἄμα τῷ κατασχεῖν τὴν πόλιν, 2, 57, 4. ἄμα τῷ διαυγάζειν, 3, 104, 5. ἄμα τῷ προσκασεῖν αὐτῷ, 2, 53, 5. Ἐς sic sexcenties cum dat. Ἐς infinitivo. ἅμ' αὐτῷ προσκασεῖν τὴν τῆς Καρχηδόνος ἄλωσιν ex Gronovii conjec. edidi 10, 34, 2. ubi vulgo ἄμα τῷ προσκασεῖν absque αὐτῷ legebatur. ἄμα τῷ πρὸς τὸ πρῶτον Φυλάκιον προσμῖξαι τοὺς περὶ τὸν Διογένην, 10, 30, 6. ubi articulum τῷ, quem ignorabant codices, adjecit Casaubonus. Non solum vero accusativus cum infinitivo post ἄμα τῷ ponitur, verum etiam nominativus casus; veluti ἄμα τῷ συνιδεῖν οἱ βάρβαροι τὸ γεγονός, 10, 31, 3. sed id quidem per trajectionem intelligendum, pro οἱ βάρβαροι δὲ ἄμα τῷ συνιδεῖν Ἐς c.

Pro ἄμα perperam dant ἀλλὰ veteres codices mssti 2, 38, 4. n. Vicissim pro ἀλλὰ mendose dant ἄμα 4, 45, 6.

Ἄμαξα, δῆσας τοὺς ἀνδρῶν γυμνοὺς ταῖς ἀμάξαις εἶλας, 23, 16, 5.

Ἄμαρξικινον μύρον, 31, 4, 2.

Ἄμαρτημα γραφικόν, scribarum error, 34, 3, 11.

Ἄμαυροῦν, obscurare; τὴν δόξαν,

- ἔαν, 20, 4, 3. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πράξεων, 22, 5, 11. π. ἀμαυροῦν καὶ ταπεινοῦν τι, minuere verbis, 6, 15, 7.
- Ἀμαχητῖ, 10, 14, 13.
- Ἀμβλαία γωνία, 4, 43, 9.
- Ἀμβλυγώνιον, τὸ, 34, 6, 7.
- Ἀμείβασθαι τινα πᾶσι τοῖς τιμοῖς, 12, 5, 3. σίτω ἀμείβονται, 4, 38, 5. ubi Casaub. in frumento mutuum faciant; puto, alternatim alias invicunt, alias evolvunt, nempe adjicitur, ποτὲ μὲν εὐκαίρως ἀφαιρῶντες, ποτὲ δὲ λαμβάνοντες.
- Ἀμείψεις, permutatio mercium; τὰς ἀμείψεις ποιῆσθαι πρὸς τινας, 10, 1, 5.
- Ἀμείψως, haud cunctanter, sine cunctatione, 4, 71, 10. 16, 34, 22.
- Ἀματάθετος ἐπιβολή, pertinax consilium, a quo nullo pacto abstinere volumus, 2, 32, 5. ὄρμη, 15, 37, 7. διάληψις, judicium immutabile, 30, 17, 2.
- Ἀματάκλιτος ὄρμη, effusus impetus, 37, 2, 7.
- Ἀματαμέλιτος αὐτοῖς ἔσται πίστις, numquam pœnitebit eos prestata fidei, 24, 12, 11. προαίρεσις, 21, 9, 11.
- Ἀμηχανία. εἰς ἀμηχανίαν ἐνέπιπτε, 5, 78, 3. 22, 8, 9. ὀλοσχερῆς ἀμηχ. περιέστη αὐτούς, 36, 1, 1. εἰς πολλὴν ἀμηχανίαν ἤγεν αὐτούς, 36, 2, 9. ἐν ἀμηχανίαις εἶναι, 33, 10, 6. 35, 4, 7. π. ubi Vossius ἐν ἀμηχανίᾳ ediderat, ex ingenio, ut videtur.
- Ἀμιλλα καὶ ζῆλος ἐν τοῖς κινδύνοις, 6, 39, 8. ἄμιλλαν ποιῆσθαι τῆς εἰς τινα εὐεργασίας, 3, 98, 10.
- Ἀμιλλᾶσθαι πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, 30, 10, 5. ὑπὲρ τοῦ φθάσαι, 5, 86, 8. περὶ τὸ προσκασθὸν αἰεὶ πάντων ὁμοῦ ταῖς ἐπινοαῖς ἀμιλλωμένων, 6, 18, 3.
- Ἀμιξία, confusionem interpretatur Ern. minus recte; est status rerum ubi nulla sunt mutua commercia, ubi non communicant inter se homines, 1, 67, 3. Ἐ 11. ubi bene Casaubonus separata consilia vertit; nempe quod nec inter se communicarent seditiosi, quippe sermonem alii aliorum non intelligentes; nec cum ducibus Ἐ probis viris, quippe quibus diffidebant. De quo Ἐ monuit idem Ernestus in Addendis ad Lexicon Polyb.
- Ἀμυδάκη χώρα, 12, 3, 2.
- Ἀμνημόνευτος. οὐκ ἀμνημόνευτον παραλιπεῖν, 2, 35, 4.
- Ἀμνησιμάκῃον ποιῆσθαι (τινὶ) τὴν ἀμαρτίαν, culpam alicui condonare, 40, 12, 5.
- Ἀμοιβή. τὴν οἰκίαν ἀμοιβὴν ἐπιφέρει αὐτοῖς τὸ δαιμόνιον, 1, 84, 10.
- Ἀμοιρος, experts, 2, 17, 9. 37, 3, 6. τόπος ἀμοιρος θανατοῦ μιν θηρίων, 1, 56, 4.
- Ἀμπελίη βακτηρία, virga vitæ, 29, 11, 5.
- Ἀμπωτις, ἡ, τῆς ἀμπόταως, recessus maris, 1, 39, 3. 20, 5, 7. cf. Ἀντίποτις.
- Ἀμύθητον πλῆθος, 2, 26, 5.
- Ἀμύνειν

- Ἀμύνειν τινί**, opem ferre, subvenire alicui, 6, 4, 2. **ὅταν ἀμύνη τις πρὸ πάντων ἐν τοῖς δαινοῖς**, si quis in periculis pro omnibus, *vel* ante omnes, propugnet, 6, 4, 8. **ἀμύνασθαι σπαύδουτας διὰ τὰς ἐλαττώσεις**, studentes ulcisci clades, 2, 36, 6. **ἀμύνασθαι τοὺς ἡδμηκότας**, ulcisci, punire auctores injuriæ, 2, 6, 9. 3, 30, 4. **ἀμύνασθαί τινα**, pugnare adversus hostem, repellere, 3, 53, 6.
- Ἀμύνριον ἀκαιρότατον κατὰ τὴν Εὐρώπην**, propugnaculum, 18, 32, 2.
- Ἀμφήριστος**, dubius, anceps. **ἀμφηρίστους ἐλπίδας ἔχειν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος**, 5, 85, 6.
- Ἀμφί**. **τοὺς ἀμφ' αὐτῷ Φυγόντας** mendose vulgo edebatur 23, 2, 5. *pro* ἀμ' αὐτῷ.
- Ἀμφιβάλλειν**, dubitare, ligitare, **περὶ τινων**, 40, 10, 2.
- Ἀμφιδήριτος νίκη**, anceps victoria, 4, 33, 8. **μάχη**, 35, 2, 14.
- Ἀμφιδοξεῖν περὶ τινων**, dubitare de re, 32, 26, 5.
- Ἀμφίδοξος κίνδυνος**, anceps periculum, 9, 4, 4. **ἀμφίδοξος νίκη**, 11, 1, 8. **ἀμφίδοξα τέλη τῶν κινδύνων**, 18, 11, 11. **ἀμφίδοξοι ἐλπίδες**, 15, 1, 12.
- Ἀμφίδρομος τόπος**, locus in freto Siculo ubi in gyrum agitur cursu, aquæ, 34, 2, 5.
- Ἀμφικτύνας**. **εἰ αὐτῷ τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέθριον συνέταττα**, 40, 6, 6.
- Ἀμφισβητεῖν**, contendere, certare. **ἡμφισβήτουν περὶ Σαρδόνος**, 8, 3; 3. **ὑπὲρ τινος**, de re, 1, 2, 3. 3, 2, 4. **Ἔσθ** **νυδε τινος**, *per* ellipsin propositionis, 1, 2, 6. 20, 4, 6. **τινὶ ὑπὲρ τινος**, 1, 71, 5. **τινὶ τινος**, cum quo de qua re, 2, 71, 7. **ἀμφισβητεῖν πρὸς τὰ λεγόμενα**, opponere se dictis, 2, 2, 10. **τὰ ἀμφισβητούμενα**, res controversæ, controversiæ, 1, 68, 11. 1, 80, 12, 12, 16, 4. **Ἔθ** 7. **Σic** **περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ex melioribus codicibus Polybio restitimus** 3, 21, 6. *pro* **vulgato olim ἀμφισβητούντων**.
- Ἀμφισβήτησις**, disidium, 5, 93, 4. **ἀμφισβήτησις πραγμάτων**, contentio de propagando imperio, 6, 48, 6.
- Ἀμφίστομος δύναμις**, ἀμφιστ. **τάξις**, acies bifrons, 2, 28, 6. 2, 29, 4.
- Ἄν**. 1) *pro* **ἂν positum, cum indicativo construitur rariori usu** 9, 31, 2, n. 2) *i. q.* **κἂν**, licet, quamvis, *aut in hoc mutandum*, 2, 56, 10, n. 3) **Potentialis particula; ter repetita in eadem phrasi**, 18, 18, 1. **temere omissa ab editoribus**, 2, 56, 2, n. **temere adjecta**, 3, 1, 6, n. 1, 1, 1. **Vbi in protasi præcessit conjunctio ei, in apodofi promissive vel adjici vel omitti potest potentialis particula; vide Adnot. ad 1, 1, 1. T. V. p. 105 sq.** 4) **Alii usus: ἐμολ δ' οὐ μόνον ἂν δοκῆ Καρχηδονίοις τὰ τότε συμβαίνοντα παρέχειν ἀπορίαν**, 9, 3, 5. **ubi jatisne sana sint illa verba**

- θα ἂν δοκῆ παρέχειν, *dubitare licet*. οἶον γὰρ ἂν δέκα τριῶν αἶναι συμβαίη τὸ τοῦ τείχους ὕψος, 9, 19, 6. *ubi συμβαίη ex Suida recepi pro vulgato συμβαίνει, quod vide an teneri debuerit legendumque ἀνὰ δέκα pro ἂν δέκα, ut ἀνὰ δέκα sint deni.*
- Ἄνα.** 1) *de tempore, ἀνὰ ἐκάστην (vel ἂν ἐκάστην) ἡμέραν*, 1, 59, 12. 2, 2, 8. 3, 112, 6. (i. q. κατ' ἐκάστην ἡμέραν, 1, 68, 6). 2) *de directione motus, sursum; ἀνὰ τὸν Πάδον ποταμὸν, adverſo flumine*, 3, 75, 3. 3) *secundum, pro ratione; ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ex Reiskii emendatione, pro vulgato ἄμα*, 3, 37, 1. 4) *distributive, de numeris; ἀνὰ τέτραρας, quaternos*, 2, 10, 3. *ἕναστων στρατόπεδον, ἀνὰ τετρακισχιλίους κεζούς, ἵπκεις δὲ τριακοσίους*, 1, 16, 2. 2, 24, 13. *ἀνὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους ἵπκεις*, partim duccenos, partim treccnos, 3, 104, 4. *ἀνὰ τρισχιλίους, καὶ πεντακισχιλίους, ποτὲ δὲ καὶ μυριάς*, alias ter mille, alias quinquies, semel etiam decem millia, 10, 46, 3. *ἀνὰ μέρος, alternatim, sua quisque vice*, 4, 20, 10. *Conf. ἂν in fine.*
- Ἄναβαίνειν ἐν τῆς ἀγορᾶς ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν**, e foro (Romano) domum abire, 10, 4, 6. — *nam in forum qui eunt, dicuntur Romanis descendere.* *Ern.* εἰς τὸν κέλευμον ἀνέβαινον *perperam olim erat*
- editum pro ἐνέβαινον*, 2, 62, 6. n. *Sic ἀνέβαινα mendose pro ἐνέβαινα*, 5, 68, 3. n. *De flumine usurpatum, est augeri, intumescere; vide προσωκβαίνειν.*
- Ἄνάβασις**, adscensus montis, 1, 55, 9. 3, 54, 4. 3, 60, 3. *αἱ ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις*, 5, 8, 2.
- Ἄναβάτης**, fessor, *de equite; οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, proverbialiter dictum*, 21, 12, 9.
- Ἄναβιβάζειν τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸ τείχος**, milites jubere murum conscendere, 7, 17, 9. *ἢ τύχη ἐπὶ τὴν ἐξώστραν, ἐπὶ τὴν σπηγὴν, ἀναβίβαζε τὴν αὐτῶν ἄγνοιαν, in scenam produxit, i. e. omnibus conspicuam fecit*, 11, 6, 8. 29, 7, 2.
- Ἄναβλύειν**, scaturire, ebullire, 34, 9, 7.
- Ἄναβοᾶν**, exclamare, 3, 62, 7. 10, 32, 6. *κατ' ὄνομα τὸν Ξάνθικρον ἀναβοῶντες, cum clamore nominatim eum ducem postularunt*, 1, 33, 4. *ἀναβοῶντες ἐν πολλοῦ, μένειν κατὰ χώραν, adclamantes e longinquo, manerent in vestigio*, 8, 32, 3. *ἀνεβόα τις, βοήθεια, exclamavit aliquis, auxilio venite!* 13, 8, 5.
- Ἄναβολή**, 1) adscensus; *cum ipsa adscensio; tum via qua adscenditur*; 10, 30, 5. 3, 51, 13. 1, 55, 10. n. *τῶν Ἄλπεων*, 3, 39, 9. *πρὸς τὰς Ἄλπεις*, 3, 50, 1. *αἱ εἰς τὸ ὄρος ἀναβολαί*, 5, 54, 7. *τὴν ἀνα-*

ἀναβολὴν ποιῆσαι, ascendere, 3, 50, 5. 2) dilatio, mora; οὐδ' ἠντισθὼν ἀναβολὴν ἐποίησαντο τῆς τιμωρίας, *Spicileg. ex lib. XXIV. num. 3. T. V. p. 44. Adde Adnot. ad 1, 55, 10.*

Ἀναγγέλλειν τι τινί, renunciare, denunciare, aperire alicui aliquid, 1, 43, 2. 2, 26, 2. 2, 27, 3. 20, 11, 8. τι πρὸς τινα, 1, 67, 11. renunciare legationem, 25, 2, 7.

Ἀνάγειν. 1) captivum, vincitum abducere, (sive de terra in navis, sive e mari in terram, sive undecumque ducere ad regem, ad imperatorem, Romanam Ec. conf. ἀναφέρειν, ἀνακαλεῖν, ἀναπέμπειν.) 1, 29, 7. 2, 8, 2. 8, 22, 7. 8, 26, 2. 20, 11, 5. 27, 13, 14. Sic passivè, ἀναγεσθαι δεδεμένον 40, 4, 2. 2) ἀνάγειν τε εἰς παρασπόνδημα, ad fœderis violationem referre aliquid, interpretari ut perfidiam, 5, 67, 9. cf. ἄγειν. 3) ἀνάγεσθαι, vela dare, oram solvere, navi vel cum classe proficisci, 1, 21, 4. 1, 23, 3. 2, 3, 8. 14, 10, 6. ἀνάγεσθαι ἐπὶ τινα, navi in aliquem invehì, 1, 46, 12. 4) τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀναγαγεῖν mendose scriptum videtur 3, 5, 7. pro ἀγαγεῖν, in quod consentiunt libri ibid.

καὶ ἰσχυρῶς 8, 22, 7. 15, 17

Ἀναγκάζειν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναγκασθῆται ὑπὸ τῆς πατρίδος αἰ τῶν ἔλων ἐλπίδας, sic consentientibus libris editum stat 10, 8, 7. ubi ἀναρτη-

θεῖται ex conject. correcti.

Ἀναγκαιός. ἀναγκαιός καὶ συγγενής, 5, 71, 2. χρεῖας ἀναγκαιῶς παρέχασθαι τινι, majore momenti operam alicui præstare, (rendre des services essentiels) 12, 5, 1. ἀποναύειν ἐπὶ τι τῶν ἀναγκαιῶν, recedere de via necessariæ cujusdem functionis causâ; corporis deonerandi causâ, 5, 56, 12. θαυσιλῆ τἀναγκαῖα παρασκευάζειν τινί, 1, 18, 5. εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαιῶς, 1, 17, 2. τὰ μέτρια καὶ τἀναγκαῖα τῶν χορηγιῶν, modica, sufficiens copia commætuum maxime necessarium, 1, 18, 11. τὰ ἀναγκαῖα, res magni momenti, 2, 35, 6. ἀναγκαιότερα καὶ ἰσχυροτέρα λέγειν, 5, 49, 6. τὸ σφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινού, potius ducere, 4, 61, 5. ἀναγκαιότατα, res maximi momenti, 3, 32, 6. (i. q. κυριώτατα ibid. vs. 5.) 12, 28, 4. τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀναγκαιότατα, res quæ hominibus carissimæ esse solent, 4, 61, 10. ἀναγκαιότατοι καιροί, tempora maxime necessaria, periculosissima, 2, 60, 6. 4, 79, 3. ἀναγκαιῶν ἐστὶν αὐτοῖς τοῦ δήμου εἰς τὸ διαλύσθαι, populi consensu opus est senatui ad pacem concludendam, 6, 15, 9.

Ἀναγκαιότης πρὸς τινα, necessitudo, cognatio; de adfinitate, 18, 34, 10. 28, 19, 2. Τεμερε pro ἀναγκαιότητα 4, 48, 9. editum erat συγγενεῶν.

Ἄμαγ-

- Ἀναγκαιώς** καὶ φυσικῶς ἐπιτελούμενα, quæ sunt nature necessitate, 6, 10, 2.
- Ἀνάγκη**. 1) κατ' ἀνάγκην, i. q. βίη, vi, necessario, actiue: 1, 37, 7. *passiue*, necessitate coacti, velint, nolint, 3, 67, 5. οἱ ἐξ ἀνάγκης οἰεῖται, (*si uera scriptura*) serui, 39, 2, 4. π. 2) τὰ πρὸς τὰς ἀνάγκας ὄργανα, instrumenta torture, 15, 28, 2.
- Ἀνάγνωσις**, lectio, (*in qua mitum est quantum ualeat usus*), 10, 47, 6 *sqq.* lectio libri, 9, 1, 5.
- Ἀναγορεύειν κήρυγμα**, alta uoce recitare, proclamare, 18, 29, 4 & 9.
- Ἀναγράφειν**, scribere, perscribere, memorie prodere, τὰς πράξεις, de historico, 1, 1, 1, 2, 37, 4. 9, 45, 1. *De con- signatione rerum in publicis commentariis uel monumentis*, 12, 11, 5.
- Ἀναγραφὴ**, recensio, enumeratio, 3, 33, 17. δημοσίᾳ ἀναγραφῇ, scriptum publicum, monumentum publicum, 12, 11, 4 *sq.* & *vs.* 9. 12, 12, 1.
- Ἀναγωγή**. 1) erectio in altum. τὴν ἀναγωγήν ποιῆσθαι, i. q. ἀνάγεσθαι, oram solvere, uela dare, 1, 46, 10. 5, 95, 4. 14, 10, 4. *coll. vs.* 6. 16, 4, 4 & 6. 2) *sigillatim* reditum uidetur significare, 1, 46, 7. αὐθιγὸς ἐγένετο περὶ ἀναγωγήν. 3) αἱματος ἀναγωγή, sanguinis rejectio, *crachement de sang*, 2, 70, 6. 4) i. q. ἀγωγή, disciplina, in-
 situtio; παρρηγιὰ τὴν Κρητικὴν ἀναγωγήν, 33, 15, 5. π.
- Ἀναγωγή**, ἡ τοῖς ἀθληταῖς παρεπομένη, rusticitas, ruditas, 7, 10, 5. π. *uulgō ἀγωγή mendose.*
- Ἀνάγωγος**, rudis, incultus, ferus, (*opp. τῷ πολιτικῷ*) 34, 14, 2. indoctus, literarum rudis, 12, 25, 6. (i. q. ἀδαής *vs.* 9.) *Sic apud Gellium VII.* 3. inerudite & ἀναγωγός.
- Ἀναδασμοὶ γῆς**, diuisiones agrorum, 4, 17, 4. 6, 9, 9. & *nude ἀναδασμοί*, 4, 81, 2 & 23.
- Ἀναδεικνύειν**, 1) ostendere, declarare, demonstrare. τὸν πρῶτον ἀναδείξαντες, facem ostendentes, tollentes, 8, 30, 10. ἀναδείξαντες αὐτοὺς, pro ἑαυτοὺς, ex occulto coorti, ostendentes se hostibus, 2, 67, 1. πολέμιον, ἐχθρὸν τιμὴ ἀναδεικνύειν αὐτὸν, 2, 46, 5. 11, 29, 3. ὃν ἀνέδειξαν εὐεργέτην αὐτῶν, publice prædicauerant, 1, 80, 12. ἀναδειχθὲς ἑαυτὸν βασιλέα, regem se renunciauerat, 4, 48, 3, 4, 51, 3. *conf. ἀνάδειξις.* 2) reddere aliquem *talem*; Πλευρατον μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν δυναστῶν ἀναδειχθῆκατε, 22, 4. 3. i. q. πεποιήκατε *vs.* 2. — „reddidistis, quod alias est ἀποδειχθῆκατε.“ *Ern.* 3) ἀναδειγμένος, in lucem editus, natus. 30, 2, 6. π. *Corruptus aut defecit est locus* 32, 19, 9. τοῖς γε μὴν ἐκτὸς τὸν πόλεμον ἀναδεικνύειν, ubi uide *Adnot.*
- Ἀναδεῖν**, religare, adligare. *In uerbo*

νετρο *μαδ.* ἀναδαῖτο Ἐ ἀναδήσατο τὰς ἀρχμαλάτους ναῦς, 1, 28, 7. 3, 96, 6. 16, 6, 13. *In passivo, notione act. vel reciproca; ἀναδεσμένος τὴν νᾶν,* navem e sua revinctam trahens, 16, 6, 10.

Ἀνάδειξις τοῦ διαδήματος, solennis assumptio diadematis, inaugurationis regis, 15, 26, 7.

Ἀναδενδρίτης οἶνος, vinum arbultivum, 34, 11, 1.

Ἀναδέχασθαι. 1) suscipere, in se recipere, sustinere, *veluti* πράξεις, 4, 14, 3. 1, 81, 9. *Sic Ἐ ἀναδέξατο τὴν πρᾶξιν εἰς αὐτόν,* 8, 17, 4. ἀναδέχασθαι πόλεμον, bellum suscipere, 1, 88, 12. 3, 10, 3. 29, 2, 2. πόλεως γενναίως ἀναδεσγόμενοι τὸν πόλ. quæ bellum generose sustinuerant, 1, 82, 8. ἀναδέξάμενος πολιορκίαν, qui obsidionem ultro toleravit, 2, 61, 7. εὐγενῶς ἀναδέχασθαι τὰς περιπετειάς, 3, 4, 5. πολλὰς ἀναδέξάμενος χιόνας καὶ τάλαιπωρίας, sustinuerat, toleraverat, 4, 70, 1. πᾶν βουληθῆναι ἀναδέχασθαι, omnia potius pati velle, 13, 4, 3. n. 2) recipere alicui, spondere, polliceri; *cum dat pers.* Ἐ *accusf. rei,* ἀναδέχασθαι τοῖς στρατιώταις τὴν τῶν ὀψωνίων ἀπόδοσιν, 11, 25, 9. *Sic Ἐ* recipere pro alio, polliceri pro alio; πᾶν ἀναδέχασθαι διότι ποιήσομεν τὸ προστατόν. 39, 1, 6. *si modo sana ibi Ἐ integra oratio. Rursus cum fut. infiu. ἀναδεχομενος*

εργηριαῖν αὐτοῖς τὴν πόλιν, 5, 74, 7. *περὶ τῶν ἐξῆς ἀναδέξατο μελήσειν αὐτῷ,* 10, 6, 6. πάντα ποιήσειν Ῥωμαίοις ἀναδεχόμενος, 32, 4, 3. 3) spondorem fieri pro aliquo: τὸν Μεγαλέαν Λεόντιος ἀναδέξατο τῶν χρημάτων, 5, 16, 8. *cf. c. 15, 9. Ἐ c. 27, 1 Ἐ 4.* 4) expectare aliquem, 1, 52, 8. 3, 68, 6. 5) ἀναδεξάμενος (*scil. τὸν λόγον*) ἔφησεν, suscipiens sermonem, *prenant la parole,* 18, 20, 1. *Pro olim vulgato ὧν οὐδ' ἀναδέχασθαι ἡβουλήθη* 33, 5, 5. *corrupti ὧν οὐδ' ἀνέχασθαι.*

Ἀναδιδόναι. 1) distribuere, *inter plures,* 2, 33, 4. 5, 64, 1. 2) offerre, tradere, (*etiam uni soli; gallice présenter;*) χρυσοῦν στέφανον ἀνέδωκε μόνῳ τῶν παρόντων, 15, 31, 8. ἀνέδωκαν τοῖς ἄρχουσιν ἐπιστολάς παρὰ τῶν βασιλέων, 29, 10, 7. 3) communicare cum aliquo; ἀναδίδωσι τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, patrandæ rei consilium cum eo communicavit, 8, 17, 2. *Huc pertinet illa phrasis Polybio familiaris, διαβούλιον ἀναδιδόναι τοῖς φίλοις, ad deliberandum proponere, περίτινος, vel, τί δεῖ ποιεῖν,* 5, 58, 2. 5, 102, 2. 7, 5, 2. *Fragm. gramm. 18. Conf. Ἐ ἀποδιδόναι.*

Ἀναδιδράσκω, fuga salutem petere, 29, 7, 1. -- *sed corrige ἀπεδίδρασκω.* *Er n. Ego vero. cur sollicitandum sit illud verbum, quancquam*

www.libtool.com.cn

non adnotatum Lexicographis, non video.

¹Ανάδοσις, 3, 57, 8. — „de cibis in cœna distributis, ut apud Athen. *Ἐς alios; verterium perceptio, nam jungitur τροφή.*“ *Ern.* Inimmo vero, digestio ciborum. vide *Adnot.*

²Αναδοχή, sponsio pecuniæ, 5, 27. 4. n. (i. q. ἐγγύη vs. 7. *Ἐς ταρ.* 28, 6.) *conf.* ἀναδέχασθαι.

³Αναδραμοῖν, vide ἀνατρέχειν.

⁴Αναδρομή, receptio, facultas sese recipiendi; ἀναδρομή γίνεται, καὶ σφαλλοίμεθα, *Fr. gr.* 14.

⁵Αναδύεσθαι. ἀνεδύετο τὴν ἔξοδον, vitavit, refugit expeditionem, 4, 7, 6.

⁶Ἀναζυγνύναι, castra movere, progredi, proficisci cum exercitu (*etiam ex urbe.*) 1, 11, 8. 1, 29, 6. 2, 54, 12. 3, 17, 1. 4, 64, 3. 31, 26, 8. *quo loco in versione latina castra movit scribendum est, pro revertitur. Conf.* ἀναζυγή.

⁷Ἀναζητεῖν. ἀναζητήσαντες τὴν προδοσίαν, inlicita perquisitione de prodicione, 4, 33, 6. ἀναζητῆσαι τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνηρημένων, 24, 8, 8. ἀναζητηθέν, conquistum, 22, 26, 17.

⁸Ἀναζυγή, profectio cum exercitu, 3, 44, 13. 3, 68, 1. 5, 1, 12. 5, 5, 14. ἀναζυγὴν ποιῆσαι, castra movere, (*ut ἀναζυγνύναι*) 2, 54, 10. 8, 28, 4. cum classe proficisci, 5, 110, 5. *χρησάμενοι κατὰ τὸ συνεχὲς ταῖς ἀναζυγαῖς, Eusebii Histor. T. VIII. P. II.*

singulis diebus castra moventes, 5, 52, 3. *περὶ ἀναζυγὴν ἐγένοντο, Fr. gr.* 15. *ubi in lat. vers. pro* reditum parabant, oportebat iter vel profectio-nem parabant, *vel* castra movebant, *ut Fr. gr.* 80.

⁹Ἀναδαρρέειν ταῖς ψυχαῖς, animos recipere, 1, 32, 8.

¹⁰Ἀναθήματα, τὰ, τῶν ἑκείνων donaria, 11, 4, 1. 40, 7, 1.

¹¹Ἀναθηματικαὶ τιμαὶ, 27, 15, 3. — „*sunt in statuis, imaginibus, coronis.*“ *Ern.* *Vide Adn.*

¹²Ἀναθυμιάσθαι, sufflari, inflammari, augeri, *de odio*, 15, 25, 7.

¹³Ἀναίδη. τῇ ἐξουσίᾳ ἀνάδην χρωμένος, 10, 26, 5. *corrigere ἀνέδη, ut alibi fecimus; vide Adnot. Ἐς loca ibi citata. (Conf. ἀνέδη.) Ferenda tamen vulgata videri cuidam possit, ob locum mox ad vocem seq. citandum.*

¹⁴Ἀναίδης. καύεσθαι τῆς ἀναίδοῦς ἐξουσίας, 32, 6, 7. *n. ubi mssti quidem ἀναίδης dabant, quod ex ἀνάδη, idque rursus ex ἀνέδη detortum nobis visum est. ἡ ἀνέδη ἐξουσία eodem modo dicitur quo αἱ ἀνέδη ἡδοναὶ apud Diodor. T. II, p. 586. lin. 51. ed. Wessel. Conf. quæ notavimus ad Polyb. 10, 26, 5.*

¹⁵Ἀναίρειν τὰ πρὸ τοῦ καλὰ, superiora præclare facta evertere, delere; („*inritas reddere superiores victorias.*“ *Ern.*) 15, 7, 6. τὴν συμμαχίαν ἀναίρειν, sædus tollere, dissolvere, 32, 1, 3. *δέξαντες τὸν πό-*

C

λεμον

- λαμον ἀνηρηθέναι, cum putarent sustulisse, confecisse se bellum cum Romanis, 9, 11, 2. n. conf. αἶραν.
- ἀναιρισθῆναι καὶ θάπτειν τοὺς νεκροὺς, tollere & sepelire mortuos, 5, 86, 2. ἀναιρισθῆναι πόλεμον, bellum ultro suscipere, inferre, 20, 5, 3. Fr. hist. 57.
- Ἀναιρῶσις τῶν νεκρῶν, sepultura mortuorum, 5, 86, 4 & 8.
- Ἀναισχυντεῖν, impudentem esse, 30, 8, 4.
- Ἀναισχυντία, impudentia, quod non pudebat juvenes Romanos, ad militiam citatos, non respondere ad nomina, 35, 4, 7. mentiendi impudentia, 12, 13, 3. obscœnitas vitæ, obscœni mores, 8, 12, 5. scœdum facinus, 40, 5, 5.
- Ἀναισχυντογράφος, rerum obscœnarum scriptor, 12, 13, 1.
- Ἀναισχύντως κολακῆσειν, sine pudore, 28, 4, 9.
- Ἀνακαθαίρειν τὰ πρὸ ποδῶν, purgare viam, 10, 30, 8.
- Ἀνακάθαρσις τοῦ πτώματος, expurgatio ruderum, s. matærie ex ruina, 5, 100, 6.
- Ἀνακαλεῖν. ἀνακαλεῖσθαι ἔσ' ἀνακαλέσασθαι τινα, verbo magistrali, rege, imperatore, qui inferiores ad se vocat, 1, 32, 3. 3, 71, 6. 5, 16, 1. ἀνακαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας, ad confesum magistratuum citarunt eum, diem ei dixerunt, 4, 4, 2. Sic Casaubonus τοὺς ὑπάρχουσιν ἀνακαλεσάμενοι 27, 7, 4. interpretatus est consules
- vocatos in senatum; ubi reliquus fuerat invocantes consules, cum clamore eos obstantes. 2) receptui canere, milites revocare e pugna, 1, 45, 13. 3, 69, 13. Passive, ἀνακληθεῖς εἰς Ῥώμην, Romanam accitus, 20, 11, 10. οἱ ἀνακληθέντες, Romanam evocati Achaici & alii Graeci, 32, 9, 5. 32, 22, 4. 33, 1, 7. 33, 13, 1.
- Ἀνακαλύπτειν τι πρὸς τινα, aperire alicui aliquid, 4, 85, 6.
- Ἀνακάμπτειν δις ἢ τρίς, ultro citroque ire, 5, 102, 7.
- Ἀνακινεῖν τινα, excutere aliquem, studiose exquirere ex aliquo, 10, 7, 4.
- Ἀνακλῆν. ἀνακλῆται εἰς αὐτὸν τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων, summa rerum ad eum redit. 18, 22, 4.
- Ἀνάκλασιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς, refringitur, repercutitur cursus aquæ in obliquum, 4, 43, 9.
- Ἀνακλήρωσις scriptum maluerat Reiskius 5, 93, 6. pro ἀπακλήρωσις, quod vide.
- Ἀνακλητήρια, τὰ, τοῦ βασιλέως, solennis proclamatio & inauguratio regis, qui hætenus sub tutoribus fuerat, 18, 38, 3. 28, 10, 8.
- Ἀνακλῆσθαι, discumbere facio, locum in lectulo adfigno. 31, 4, 5.
- Ἀνακοινοῦν. ἀνακοινοῦτο τῷ συναδρίῳ τί θεόν ἐστὶ ποιεῖν, concilio deliberandum proposuit, 11, 26, 2.
- Ἀνακομιδῆ, reditus, 1, 68, 13. 3, 106, 7. 4, 39, 6. Ἐστ. ἀνακομιδῆν ποιεῖσθαι, redire, 5, 22, 5.
- Ἄνα.

- Ἀνακομίζεσθαι.** *Verbo medio;* στεύδων ἀνακομίσασθαι τὸ Φρούριον τοῖς Δυμαίοις, recipere castellum Dymazis, i. e. pro Dymazis, 4, 83, 2. *Verbo pass.* ἀνακομισθῆναι, redire, reverti, 3, 96, 14. 11, 24, 9. evadere e naufragio, recipere se aliquo e pugna *patrum prospera*, 1, 38, 5. 3, 74, 8.
- Ἀνακράζειν.** πάντες ἅμα ἀνακράζοντες, 36, 5, 3.
- Ἀνακρεμῖν.** ἀνακρεμάσαι πᾶσαν τὴν πίστιν εἰς τινὰ, 3, 21, 3.
- Ἀνακρίνειν τινὰ,** excutere percunctando, explorare, 2, 27, 3. 4, 68, 4. ὑπὲρ πραγμάτων, 8, 19, 6. 8, 21, 1.
- Ἀνακρῖσις,** percunctatio, examen, 8, 19, 8. 12, 27, 3.
- Ἀνακρούεσθαι,** incipere orationem; ἐπὶ αὐτοῦ ταῦτ' ἀνακρουμένου, 4, 22, 11. -- „Proprie de prolusione musicorum; unde Plato transtulit ad exordium, initium rei, dixitque v. c. λόγον ἀνακρούεσθαι, in *Philebo* T. II. 13. Id imitatus est cum multis Polybius.“ *Ern.* --- Ejusdem usus hujus verbi exempla nonnulla ex aliis auctoribus protulit Reiskius ad h. l. veluti Lucian. adv. In-doctum, T. III. ed. Hemst. p. 107. c. 8. Plutarch. Convivial. Serm. p. 161. lin. 29. ed. Franc. & p. 790, 46. & p. 996, 16. Philostr. p. 861, 11. *Emseh. Hist. Eccl.* 7, 25.
- Ἀνακτᾶσθαι,** 1) recipere, τὴν ἀρχὴν, 3, 5, 2. τὰ πράγμα-
- τα, 2, 1, 6. 18, 34, 3 & 6. 2) recitare, recreare, (ut ἀναλαμβάνειν) σάματα, ψυχὰς, 3, 60, 7. 3, 87, 3. 3) reparare, τὰς ἐκ τῶν περιπετειῶν ἐλαττώσεις, 10, 33, 4.
- Ἀνακύλωσις πολιτῶν,** conversionum orbis in rebus publicis, 6, 9, 10.
- Ἀνακύπτειν,** caput erigere, emergere, attolli, recreari; τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε, 1, 55, 1. --- „*Exempla plura metaphorici in hoc verbo usus congescit Dorville ad Charit. p. 177.*“ *Ern.*
- Ἀναλαμβάνειν,** 1) recipere, reciperare, τὴν ἀρχὴν, regnum, 22, 8, 1. τὴν σφαιτέραν δύναμιν, suas vires, priorem potentiam, 2, 18, 5. τοὺς ἐν Λιβύῃ μέναντας ναυλοποῦς ἀναλαβόντες, receptis militibus qui in Africa manserant, 1, 36, 12.
- 2) accipere, copias educendas, secum sumere, 1, 26, 5. 1, 29, 9. 1, 30, 2. 1, 32, 8. 2, 1, 6. 2, 27, 5. &c. Eodem pertinet τὴν σκουῆν ἀναλαβόντες, 2, 6, 6. ἀναλαβεῖν εἰς τὴν ναῦν, in navem recipere aliquem, 30, 9, 8.
- 3) suscipere; variis modis; veluti ἀναλαμβάνειν τὴν αἰτίαν τῶν συμβάντων, culpam suscipere, reum culpæ fieri, 2, 50, 8. τὴν δυναστείαν, suscipere, adire imperium, 3, 8, 2. τὴν ἀρχὴν, 22, 8, 1. πόλεμον, bellum suscipere, sive ab aliis factum sit belli initium, ut 1, 71, 5. 1, 88, 11. 3, 8, 8. sive priores

- ἔπι αἰτια cariatibus, ut 2, 46, 1. 3, 2, 5. 5, 1, 3. ἀναλαμβάνειν Φανερῶς τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀποχρῆσιν, 2, 46, 6. ἀναλαμβάνειν βίβλαν, suscipere librum, id est legere. 3, 9, 3. 26, 7, 5. πῆρε εἰς τὰς χεῖρας ἀναλαμβάνειν, in manus sumere, ut est 30, 4, 11. 32, 8, 8. ἀναλαμβάνειν τέχνας καὶ ἐμπειρίας, artes suscipere, id est, ediscere, sibi parare, addiscere, 3, 4, 10. 9, 20, 8. τὴν ἐπὶ σωφροσύνην δόξαν ἀναλαμβάνειν, sibi parare, 32, 11, 2. τὸ τῆς ἱστορίας ἕδος ἀναλαμβάνειν, suscipere personam historici, 1, 14, 5.
- 4) ἀναλαμβάνειν τὰς δυνάμεις, (scil. ἐκ τῆς ταλαιπωρίας) reficere, recreare milites, 3, 60, 2. 3, 85, 5. *Et recipite, per ellipfin pronom. δαυτὸν*, se recipere, convalescere, 12, 26, 6. *conf. προσαναλαμβάνειν.*
- 5) τὴν ὁρμὴν τῆς νεὸς ἀναλαμβάνειν, cursum navis inhibere, 16, 3, 4.
- Reiskius* 39, 2, 7. *ex codicis Peiresciani praescripto καὶ λίαν ἀνειλήθει legendum judicaverat; minus probabiliter, ut notis quidem visum est.*
- Ἀνάληψις, refectio, recreatio. ἀνάληψις καὶ θεραπεία τῶν ἀνδρῶν, 3, 87, 1.
- Ἀναλογίας, i. e. τῆς περὶ τὰς ὁμοιότητας θεωρίας, ἔννοιαν ἔχειν, proportionum notitiam habere, 9, 20, 1.
- Ἀναλογίζεσθαι τι, 10, 37, 10. ἀναλογιζόμενος ὅτι, 5, 109, 1.
- Ἀναλύειν, (i. q. ἀπολύειν.) abire, redire, (in castra.) 3, 69, 14. ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων, 2, 32, 3. 16, 19, 10. εἰς παραχειμασίαν ἀνέλυσε. 5, 29, 8. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ἧπερ ἦκε, 4, 68, 4.
- Ἀνάλωτος πόλις, inexpugnabilis, 3, 18, 3. non expugnata, 4, 63, 9.
- Ἀνάμαχθεσθαι τὴν περίπεταιιν, reparare cladem, 1, 55, 5. ἀναμαχ. τοῖς ὅλοις, totis viribus bellum redintegrare, 6, 52, 6.
- Ἀναμιξέεσθαι τὰς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μάχην, promiscue pugnant, 1, 45, 9. ἀναμιξέεσθαι ἀλλήλοις συμπεκτωσότες, 2, 28, 9. ἀναμιξέεσθαι, promiscue manum conferere, 11, 13, 1. πάντες ἦσαν ἀναμιξέεσθαι ἀλλήλοις, omnes erant inter se permixti, 16, 4, 9. *Hinc forte defendi possit scriptura probatorum codicum veterum, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀναμιξέεσθαι τέκνοις καὶ γονεῦσι γηραιοῖς ἀπαγομένων, pro quo ex Bav. editum est ἀναμιξέεσθαι τέκνοις, 2, 56, 7.*
- Ἀνάμνησις. ἀναμνήσεως χάριν, 4, 66, 10. ἀνάμνησιν ποιῆσθαι, 2, 37, 6. καφαλαιώθη, 1, 5, 4. ἡ τῶν ἰδίων περιπετειῶν ἀνάμνησις, 9, 10, 10.
- Ἀναμφισβήτητος ἐλπὶς, 3, 64, 3. δόξα, fama, 18, 18, 12.
- Ἀναμφισβητήτως κρατοῦντας τῶν ὑπάλθρων, 11, 18, 8.
- Ἀναυδρία, 1, 31, 1. 3, 6, 12.

- Ἀνάνδρος πράξις, 5, 81, 1.
 Ἀνάδρος, 1, 11, 5, 3, 94, 4.
 Ἀνανεοῦσθαι τι, in memoriam revocare, 5, 36, 7. 15, 25, 7. (conf. προσανανεοῦσθαι.) τὴν συμμαχίαν, renovare fœdus, 23, 1, 5. τὰ Φιλάνδρωπα, 4, 26, 8. 28, 10, 9. τὴν Φιλίαν, 11, 34, 11. τὰς συνθήκας, 7, 3, 1.
 Ἀνανεῦν, 1) negare, repulsam dare, 16, 21, 9. 2) ἀνανευστικός, erectus, in altum emipens, sursum spectans, 1, 23, 5. (coll. cap. 22, 8.) 18, 13, 3.
 Ἀνανέωσις τῆς συμμαχίας, renovatio, 23, 1, 6 /q.
 Ἀνανταγώνιστον σθένος, invictum robur, Fr. gr. 57.
 Ἀνάντης, arduus, pro προσάντης habet cod. Bav. 5, 8, 1. n.
 Ἀναντίρρητος. πᾶν τὸ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων παραγγελθὲν ἀναντίρρητον γέγονεν, 28, 11, 4. ἀναντίρρητους ἔχειν τὰς τῶν ἀφροδισίων χρείας, 6, 7, 7.
 Ἀναντίρρητος, 23, 8, 11.
 Ἀναξαινέσθαι. τῆς διαφορᾶς ἀναξαινομένης, recrudescere diffensione, 27, 6, 6.
 Ἀνάξιος, absol. indignus homo, 15, 26, 10.
 Ἀναξυρίδες, αἰ, braccæ, 2, 28, 7. 2, 30, 1.
 Ἀναπαύειν τινα, quietem dare, 3, 53, 9. ἀναπαύειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς κακοκαθείας, requiescere, 3, 42, 9. ἀναπαύεσθαι καὶ βαθυμῆν, quietem & otium agere, 10, 20, 2.
 Ἀνάπαυσις εὐσχήμων, honestum otium, 5, 75, 6. εἰς τὰς ἀναπαύσεις ὑπερτίθεσθαι τη- in tranquilliora tempora, in majus otium differre, 5, 104, 9. κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ βαθυμῆας, per otium, 10, 9, 5. opp. οἱ τοῦ πράττειν καιροί, ibid.
 Ἀναπαύειν. τούτοις τοῖς λόγοις ἀναπαυθόμενος, commotus, 29, 3, 3.
 Ἀναπείρα, exercitatio, 5, 2, 4. ἀναπείραις καὶ μελέταις χρῆσθαι, 10, 20, 6. ἀνάπυρος τῶν πλοίων, 26, 7, 8. — „lustratio navium, cum periculum fit, an sint integra, instruitur.“ Ern. Adde, Ἐ an satis exercitati remiges.
 Ἀναπαιρᾶσθαι ἅπασιν τοῖς σκάφῃσι, navium omnium experimentum agere, 26, 7, 9.
 Ἀναπέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην, viam Romam mittere, 1, 7, 12. 29, 11, 9. 30, 9, 2. conf. ἀνάγειν, Ἐ ἀνακαλεῖσθαι.
 Ἀναπετάννουμι. ἀναπταμῆνος τόπος, patens locus, 1, 51, 5. 6, 40, 10.
 Ἀναπῆδᾶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, inilire in equos, 6, 25, 4.
 Ἀναπίπτειν, 1) reclinare se, de remigibus remos adducenibus, 1, 21, 2. n. 2) ἀναπίπτειν ταῖς ψυχαῖς, ταῖς ὀρμαῖς, animum abjicere, 4, 51, 8. 20, 4, 6.
 Ἀναπλάττειν τι μῆζον τοῦ συμβαίνοντος, animo sibi fingere, 3, 94, 2.
 Ἀναπλαῖν, 1) cum classe exire, (i. q. ἀνάγεσθαι) 1, 25, 9. coll. vs. 7. 1, 39, 1. 1, 64, 1.
 C 3 29,

- 99, 11, 9. 2) redire cum classe, 5, 102, 10. 3) ἀναπλεῖται ἐκ θαλάττης ὁ ποταμός, fursum, adverſo flumine navigari poteſt, 2, 16, 10.
- Ἀναπληροῦν. ὁ ἀναπληροῦν τὰς βίβλους καὶ ἐπιμετρῶν λόγος, 7, 7, 7.
- Ἀναπλήρωσις. εἰσφέρειν τὸ τρίτον μέρος τῆς γῆς εἰς τὴν τῶν προσλαμβανομένων οἰκητόρων ἀναπλήρωσιν, 5, 93, 6. π. ἀνακλήρωσιν *ſuſpicatus erat Reiskius; ſed eadem ſere notione teneri vulgata poterit, ad complendam menturam, ut fatiſ haberent novicius.*
- Ἀνάπλους, 1) exitus cum classe, profeſſio in altum, 1, 53, 13. 16. 2, 6. τὸν ἀνάπλουον ποιεῖσθαι, i. q. ἀνάγασθαι, 1, 49, 12. 16, 2, 4. coll. vs. 2 & 5. Sic cod. Aug. 5, 5, 12. n. διὰ τὸν τῶν Ροδίων ἐπ' αὐτὸν ἀνάπλουον, 4, 19, 8. 2) reditum *interpretatus eſt Valtſius* 15, 24, 1. n. *conf. ἀναπλεῖν.*
- Ἀναπνεῖν, *respirare a malis*, 17, 11, 6. 17, 14, 6.
- Ἀναπνοή, 1) ſpiritus; ἕως τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς, 3, 63, 5. ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν, uno ſpiritu *legere*, 10, 47, 9. 2) *respiratio a malis*, 1, 71, 3.
- Ἀναπόδεικτος κτέφασις, *absque demōſtratione*, 7, 13, 2.
- Ἀναπόκριτος, *absque reſponſo*; 1) *paſſive*, qui reſponſum non accipit, 4, 34, 1. 15, 2, 4. 23, 10, 13. 2) *aſſive*, qui reſponſum non dat; ἀναπέκρι-
- τος οἰμωγῇ, *ejulatus nullo dato reſponſo*, 8, 23, 6.
- Ἀναπολόγητον ποιεῖν τὴν ἀμαρτίαν, 29, 4, 5. ἀναπολ. ψαῦδος, 12, 21, 10.
- Ἀνακομπή, *deducti captivi Romam*, 30, 9, 10. *cf. ἀναπέμπειν.*
- Ἀναπτύειν. κοχλίας σίαλου ἀναπτύων, 12, 13, 11.
- Ἀνάπτω. 1) *incendo*; ὑπολαμβάνοντες αὐτομάτως ἀνῆψθαι τὸν χάρκα, 14, 5, 1. 2) *ſublime ſuſpendo*; καταβράκται διὰ μηχανημάτων ἀνημμένοι, *Spiſi leg. ex lib. X. num. 2.*
- Ἀνάπτωσις, 10, 14, 2. i. q. ἀναπτωσις.
- Ἀναρῖθμητον πλῆθος, 4, 75, 7. 5, 44, 1. 9, 6, 9.
- Ἀναρίστας, *impranſus*, 3, 71, 10. 3, 72, 3.
- Ἀναρπάξεν. ἄρδην ἀνηρπάσθη, *funditus deleta eſt urbis, & ex oculis hominum erepta.* 4, 54, 6.
- Ἀναρπαστός. ποιῶν ἀναρπαστους αὐτῶν τοὺς βίους, *opes eorum in prædam conceſſit, fortunas eorum evertit*, 9, 26, 7. *Videtur ἀναρπαστός acute ſcribendum, quia eſt a verbo ἀναρπάξω, non ab ἀρπάξω cum a privativo.*
- Ἀναρρηγνύειν ὑπόνομον, *perfringere fornicem canalis ſubterranei*, 5, 71, 9.
- Ἀναρτᾶν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὄλων ἐλπίδες, 10, 3, 7. n. *ubi vulgo ἀναρτᾶσθαιεν legebatur. conf. ἐξαρτᾶν.*
- Ἀναρτελεῖν, *ad bellum concitare*, *It. hiſt. 66.*

- Ἀνασκαπτειν** ναυὸς ἐκ θραυ-
λίων, 16, 1, 6.
- Ἀνασκαυάξεν** συνθήκας, fœ-
dera everere, dissolvere, 9,
31, 6. 9, 32, 8. Φήμην,
fœdam evertere, 12, 25, 4.
- Ἀνάσκητος**, non exercitatus, 1,
61, 4. 3, 70, 10. 3,
106, 5.
- Ἀνασπολοπίζειν**, cruci adfigere.
Spicil. lib. X. num. 2.
- Ἀνασθεῖν**, terrere, 38, 1, 8.
- Ἀνασπᾶν**, τὰς γεφύρας, 2, 32,
9. τὰς σανίδας τῆς γεφύρας,
2, 5, 5. 3, 66, 4. τὰς πυ-
λίδας, 5, 39, 4. τὰς ἀγκύ-
ρας, 5, 110, 4. ἀνασπᾶν
τὰς ναῦς ἐκ τοῦ κινδύνου,
16, 30, 4.
- Ἀνάσκητος**, retractus, excitus,
commotus ad discedendum ex
aliquo loco, 2, 53, 5. sede
sua expulsus, 24, 8, 6.
- Ἀνάστασις**, *furrectio ex insi-
diis*, 5, 70, 8. *neque sic ibi
perperam vulgo pro διαστά-
σις erat editum. ἀναστάσεις
τῶν ἀντιπολιτευομένων, φα-
βιονες*, 30, 7, 8. n. *sed ibi
cum Reiskio ἀνατάσεις resli-
tuimus Polybio. τὴν τῶν οἰκ-
τῶν ἀνάστασιν* 40, 2, 10. ab-
ductionem *interpretatus est
Valesius*; elevationem in nu-
merum civium & militum *Tou-
pnius*; nos motum, turbas, se-
ditionem, insurrectionem. *vide
Adnot.*
- Ἀνάστατος**. ἀναστάτους ποιῆν,
eversa urbe, sedibus suis pel-
lere cives, 4, 27, 6. 9, 9,
4. perdere, delere, 15, 20,
8. πόλεις καὶ βίους ἀνατά-
τους ποιῆν, urbes & fortunas
evertere, 3, 81, 6. εἰς τέλος
ἀναστ. ποιῆν πόλιν, funditus
delere, 4, 53, 4. ἀνάστατον
ποιῆν χώραν, vastare regio-
nem & cultoribus vacuam red-
dere, 28, 8, 3. ἀνάστατον
γενέσθαι ὑπὸ τινος, sedibus
suis pelli ab aliquo, 2, 9, 8.
18, 34, 7. everti, deleri, *de
urbē*, 17, 4, 6.
- Ἀνασταυροῦν**, crucifigere, e cru-
ce suspendere, 1, 11, 5. 1,
24, 6. 1, 79, 4. 5, 54, 6
sq. ἀνασταυρῶσαι τὸ σῶμα,
8, 23, 3.
- Ἀνάστειρος** ναῦς, navis cujus
pars anterior & rostrum magis
solito in altum erigitur, 16,
3, 8. n.
- Ἀναστέλλειν** τοὺς ἀπὸ τῶν
ἐπάλξεων μαχομένους, re-
pellere, depellere, 8, 6, 1.
ἀναστέλλεσθαι, sese conti-
nere, inhibere se, 9, 22,
9. n. — „diffimulare, te-
gere animum & mores.“
Ern.
- Ἀνάστημα**, τὸ, locus eminent,
Tom. V. p. 27. sub fin.
- Ἀναστομοῦν** τὰς διώρυγας τοῦ
Νεῖλου, aperire Nili claustra,
5, 62, 4. n.
- Ἀναστρατοπεδεῖα**, ἡ, mutatio
castrorum, profectio e castris,
6, 40, 1.
- Ἀναστρατοπεδεῖν**, castra mo-
vere, 1, 24, 4. 3, 110, 4.
4, 18, 9. 14, 10, 8.
- Ἀναστρέφειν**, 1) invertere, con-
vertere, *intellige τὸν ἴππον*,
11, 21, 3. *Et omnino per
ellipsin pronominis ἑαυτὸν*,
sese convertere, reverti, 1, 50,
2. 1, 76, 4 *sq.* 4, 11, 2.

4, 12, 7. *Est sære alias.* 2) ἀναστρέφασθαι, versari, agere; *ut, θρασείως καὶ προκατῶς, 1, 9, 7. ναθρῶς ἀναστράφη, 1, 74, 13. θαθύμως, 1, 86, 5. 3, 76, 9. παρὶ τι, negligentet versari in re, 12, 27, 3. (sed hic quidem ἀναστράφη ex Casauboni est conject.* *Est mssti ἀναστράφη habent, quod vide.)* ἀσεβῶς ἀναστρέφασθαι εἰς τινα, 25, 1, 10. ἀναστρ. ἐν πράγμασι, in rebus gerendis versari, 1, 14, 7. ἐν ταῖς ἡγεμονεῖαις, in imperiis versari, ducis munere fungi, 9, 21, 5. ἐπὶ ταῖς κυνηγεσίαις (κυτάβαν ἐν ταῖς κυνηγ.) ἀναστρεφόμενος, venando occupatus, venationibus dans operam, 32, 15, 19.

Pro olim vulgato ἀνέστρεψαν τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. ex codicum præscripto correxi ἀνέτρεψαν, statuas everterunt. Similiter 30, 8, 3. ubi vulgo legitur τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν καὶ παράβολον ἀνέστρεψαν, corrigendum ἀνέτρεψαν putem, fortitudinis, quæ cis inesse visa erat, laudem everterunt: quam emendationem a Reiskio etiam, obiter quidem, Est alio loco (p. 364.) commendatam video. conf. ἀνατρέπω.

Ἀναστροφῆ, 1) conversio. ἐξ ἀναστροφῆς ἐπανήλθον εἰς τὴν πόλιν, conversio agmine, retro converso itinere, in urbem redierunt, 4, 54, 4. equites pugnare solent ἐξ ἀναστρο-

φῆς καὶ μεταβολῆς, convertendo se, recipiendo se, & rursus in hostem redeundo, 3, 115, 3. *Sigillatim in imperio militari, ex Tacitorum præscripto, ἀναστροφῆ respoudet τῇ ἐπιστροφῇ, Est est nova conversio post ἐπιστροφῆν facta, sive conversio in priorem locum statumque. vide 10, 21, 2 sq. n.*

2) vitæ actio, vitæ genus; *ut, κατὰ τὴν λοιπὴν ἀναστροφῆν τεθνασµένος, 4, 82, 1. conf. ἀναστρέφασθαι.*

3) ποτα, tempus. ἀναστροφῆν δίδοναι τινὶ εἰς τί, 1, 66, 3. 2, 33, 3. πρὸς τί, 8, 26, 7. οὐδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀναστροφῆν δόντας, 1, 70, 4. οὐ δέδωκα χρόνον οὐδ' ἀναστροφῆν ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτῶν, 3, 93, 3. τοτ' ἤδη τῶν πραγμάτων οὐκ ἐτι διδόντων ἀναστροφῆν, 2, 51, 4. 11, 1, 2. πῶς ἂν ἐτι γένοιτό τις ἀναστροφῆ καὶ λάβοι χρόνον πρὸς ἑς. 23, 14, 8. λαμβάνειν ἀναστροφῆν πρὸς τὰς παρασκευάς, 24, 6, 2.

Ἀνασώζειν. οἱ ἐκ τῆς Φυγῆς ἀνασωζόμενοι, 18, 10, 2. *conf. συνασώζειν.*

Ἀνασπαρέειν τὸν χοῦν, 8, 35, 5. n.

Ἀνάτασις, ἡ, 1) minæ, 4, 4, 7. n. 30, 4, 2. 30, 7, 8. n. *Fr. gr. 17.* 2) ἡ εἰς ὕψος ἀνάτασις, altitudo, 5, 44, 3. 8, 15, 3. 10, 13, 8.

Ἀνατατικὴ ἐπιστολῆ, minaces literæ, 5, 43, 5.

Ἀνατατικῶς, minaciter, 4, 4, 7. 22, 17, 6. *Fr. gr. 16.*

Ἀνα-

Ἀνατείνειν. 1) extendere, porrigere; (i. q. ἀπτείνειν.) πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείναντες τὸ δεξιὸν κέρασ τοῦ στόλου, 1, 27, 3. *Et neutraliter, extendere se, porrigi; promontorium ἀνατεῖνον εἰς τὸ πέλαγος, 1, 27, 4. Cephallenia insula ὡς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀνατείνουσα πέλαγος, 4, 3, 9.*

2) in altum protendi, in altitudinem erigi, altum esse; λόφοι πρὸς ὕψος ἰκανὸν ἀνατείνοντες, 18, 5, 9. *Et nu-de ἀναταίειν; λόφος ἀνατείνων ἰκανὸν, 11, 5, 5. Rursus forma passiva verbi; οἰκίαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναι, 9, 21, 10.*

3) ἀναταίεσθαι ἔσ' ἀνατάθηναι, minari, 5, 55, 1, 5, 58, 1. *Fr. gr. 16. cum infin. ἀνατείνοντο διαρκάσειν τὰ θρέμματα, 4, 18, 10. cum dat. τοὺς μὲν παρακαλῶν, οἷς δ' ἀνατεινόμενος, 4, 82, 8. Nempe intelligitur τὸν φόβον, ut fit proprie merum alicui intendere vel incutere; quod nomen diserte adjicitur 2, 52, 1. ἀνατεινόμενος αὐτοῖς τὸν φόβον. ἔσ' 31, 21, 13. ἀνατατάει (αὐτοῖς) τὸν φόβον τοῦτον.*

Ἀνατέλλειν, oriri, de signis caelestibus, 9, 15, 10.

Ἀνατήκεσθαι, liqueferi, de nive, 2, 16, 9.

Ἀνάτῃξ τῶν χιόνων, 9, 43, 5.

Ἀνατιθέναι. 1) τοῦτον ἀνέθεσαν, scil. εἰς τὸν σταυρὸν, cruci hunc imposuerunt, vel in crucem exegerunt, e cruce

suspenderunt, 1, 86, 6. n. *(quemadmodum v. c. ἀναθήματα sunt tabulae altaribus impositae, vel super eis erectae, aut e parietibus templorum suspensae.) βωμὸν τῆς Ἰστίας ἀνέθεσαν, aram posuerunt, exegerunt, statuerunt, 5, 93, 10.*

2) tribuere, adscribere, imputare alicui aliquid; *veluti sententiam aliquam, ἀνατιθέναι τινὶ γνώμην τινα, 4, 24, 2. culpam, ἀνατιθ. τὴν αἰτίαν τῶν γεγυότων ἐπὶ τινα, vel τινί, 5, 1, 8. 24, 2, 6. οἱ Ῥωμαῖοι πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν τῷ Δημητρίῳ ἀνέθεσαν, Romani omnia sua beneficia (in Philippum colata) Demetrio imputata volebant, i. e. Demetrii causa se ea omnia fecisse pra se ferebant, 24, 7, 4. quod ipsum ibid. vs. 1. dicit; πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπερίδοντο.*

3) τοῖς ἀπροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατάθεικώς, captoribus aures adcommodars, 24, 3, 9. *quam phrasin Ernestus cum illa, ἀνατιθέναι βωμὸν, confert, ut, quemadmodum illa verbi potest dedicare aram, sic ἀνατιθέναι τινὶ τὰς ἀκοὰς sit aures alicui dicare, vel dedere, ut ait Cicero.*

4) ἡ τῆς ἐφοδείας πίστις εἰς τοὺς ἰπκίαις ἀνατίθεται, circuitiois fides curae equitum demandatur, equiribus injungitur, 6, 35, 8. *ἀνέθεντο περὶ τούτων εἰς τὴν σύγκλητον,*

κλήρον, eam rem ad senatum rejecerunt, 22, 27, 11.

Ἀνατολή, 1) ortus solis, ἢ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολή, 11, 22, 6. De mundi plaga orientali in plurali numero amat usurpari, αἱ ἀνατολαί, ut sicut αἱ δυσμαί, αἱ ἄρκτοι, ἔσ' similia; 11, 6, 4. 2, 14, 4. 5, 22, 2. κατὰ χειμαρινὰς ἀνατολας τῆς πόλεως, 5, 22, 3. conf. Ἰερνός. 2) fluvii ortus & fontes; αἱ ἀνατολαὶ τοῦ Παύλου, 2, 17, 4.

Ἀνατρέπειν, evertere; ἀνατρέπουσι καὶ συμπατοῦσιν ἀλλήλους, se invicem evertunt, sternunt, & proculcant, 6, 31, 12. ἀνατρέπειν πόλιν evertere urbem, 30, 15, 5. τὰς εἰκόνας, 4, 62, 2. τὰς τιμὰς, 28, 7, 9 ἔσ' 12. Sic ἔσ' τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. n. ubi mendose vulgo omnes ἀνέστρεψαν pro ἀνέστρεψαν dederant. Parique ratione 30, 8, 3. ἀνέστρεψαν scribendum pro ἀνέστρεψαν, quod observationem nostram effugerat, sed monitum supra ad verbum ἀναστρέφειν.

Passivo ἀνεστράπησαν ταῖς ψυχαῖς, conciderunt animis, 22, 8, 8. ἀνεστράπησαν temere ἔσ' perperam editum erat 3, 74, 2. pro ἐστράπησαν, in fugam versi sunt. Rursus ἀνεστράπη perperam olim vulgatum pro ἀνεστράπη, 22, 14, 5. n.

Ἀνατρέχειν, recurrere, redire, celeriter redire; ἀνέτραχον εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις, 2, 67, 6. Sic 4, 12, 5. Pra-

sertim de navibus; ubi simpliciter redire denotat, ut 1, 50, 4 ἔσ' 8. 7, 3, 6. De equis qui aberrant de via, 3, 53, 10.

2) ἀνατρέχειν κατὰ δύναμιν, pro viribus emendare peccata, 2, 13, 4. sicut gallice dicimus, revenir sur ses pas. Sic ἀνατρέχουσι καὶ διορθοῦνται σφᾶς αὐτοῦς, 26, 3, 12.

3) ἀναδραμεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus retrogredi & paulo altius repetere rem, 1, 12, 6. 2, 14, 1. 2, 37, 7. 3, 1, 2. Sic ἀναδραμεῖν ἐπί τι, 5, 40, 4.

Ἀναφαίνειν τινὶ τὸ σημαῖον, sublatum ostendere signum, 5, 22, 10. (i. q. ἀρεῖν τὸ σῶμα, 5, 21, 2.)

Pass. ἀναφαίνεσθαι, adparere, in conspectum venire, 10, 48, 7.

Ἀναφανδόν, palam, 13, 4, 5. 32, 21, 11.

Ἀναφέρειν, 1) sursum ferre, sursum ducere; ἢ πλατῆα ἀναφέρουσα ἐπὶ τὴν ἀγοράν, via sursum ducens in forum, 8, 31, 1. Et passivo ἀναφέρονται ζώδια, oriuntur supra horizontem, 9, 15, 8. (i. q. ἀνατέλλουσι vel ἐπιτέλλουσι.)

2) perferre aliquid ad aliquem, deferre, (praesertim ad eum qui dignitate superior est; conf. ἀνάγειν, ἀναπέμπειν.) τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν ἐπέταξεν ἀπογραφεῖς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 2, 24, 10. ὁ παῖς ἀναφέρει τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν

τὸν Σωσίβιον, 5, 38, 2 sq. ὁ ἔφοδος ἀναφέρει τὸ σύνθημα πρὸς τὸν χιλιάρχον, 6, 36, 6. ἡ ὑπόνοια ἐπὶ τὸν Λίβιον (qui erat praefectus urbis) ἀνοισθήσεται πρῶτον, 8, 59, 8. Eodemi pertinet ἀναφέρειν τῷ δήμῳ (intell. τὸ διαβούλιον) περὶ διαλύσεως, de pace referre ad populum, deliberationem proponere populo, 15, 8, 13. (conf. ἀναφορά.) πάντες ἀναφέρουσι τὰς ὠφελείας τοῖς ἑαυτῶν στρατοπέδοις, 10, 16, 4. καὶ ἐκάστην ἡμέραν τακτὸν ἀναφέρειν μέτρον, 3, 100, 3. Sic de pecunia quae in agrarium populi Rom. infertur, 34, 9, 2.

3) perferre, tolerare, sustinere, & sustinendo superare; ἀναφέρειν φθόνους καὶ διαβολάς, 1, 36, 3. n. τὸν κλύδωνα, 1, 60, 10. n. τὸν πόλεμον, 4, 59, 10.

4) mente, cogitatione, vel opinione referre aliquid ad aliquid vel ad aliquem; πάσας ἐπιβολὰς πρὸς ἐν ἀναφέρειν τέλος, 2, 45, 7. conf. ἀναφορά. τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος ἐπιφέρειν ἐπὶ τινι vel εἰς τινά, 4, 60, 7. 7, 13, 3. 10, 5, 8. τὰ ἀναφερόμενα εἰς Ἀννίβαν περὶ τῆς ὠμότητος, 9, 24, 8. ταῦτα ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν προαίρεσιν ἀνοιστέον, haec ad Achaeorum institutum referenda sunt, causa horum repetenda ab Achaeorum instituto, 2, 42, 4. ἀναφέροντες ἐπ' αὐτοὺς (i. q. ἐφ' ἑαυτοὺς) τὸ παραπλήσιον, li-

mitem fortem ad se referentes, i. e. cogitantes idem sibi ipsis posse accidere, 6, 6, 6. πρὸς ταύτην ἀναφέροντας τὴν ἐννοίαν, 2, 23, 8. n. ubi si vera scriptura est, neutraliter vel reciproce sumitur verbum, sive per ellipsin accusativi ἑαυτοὺς aut τὸν νοῦν, ut Reiskius voluit, sive intelligendo ἀναφέροντας τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς πράξεις, quae vocabula adjiciuntur, 2, 43, 7.

Pro eo quod codices mss̄i dabant, ἔσ̄ quod defendit Reiskius, ἀνέφερον οἱ περὶ τὸν Ἀτταλον τῷ τῶν καταφράκτων νεῶν πλῆθει, 16, 4, 2. perspicue, ut nobis visum erat, διέφερον corraxiit Casaubonus.

Ἀναφθέγγασθαι τι, vocem aliquam emittere, 17, 5, 6. Cf. ἐπιφθέγγεσθαι ἔσ̄ προσεπιφθεγγ.

Ἀναφορά, conf. ἀναφέρω. 1) respectus ad aliquid, relatio ad finem; πρὸς ἐν γίνεταί τελος ἢ ἀναφορά ἀπάντων, 1, 3, 4. πᾶσαι αἱ πράξεις πρὸς ἐν τέλος ἤρξαντο τὴν ἀναφορὰν ἔχειν, 4, 28, 3. τὴν ἀναφορὰν ποιῆσθαι πρὸς τι, 5, 105, 5. i. q. ἀποβλέπειν πρὸς ἐκείνον τὸν σκοπὸν, ibid. οὐ χρὴ ποιῆσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦτο, non cogitandum est de hoc; id, de quo agitur, non est ad hoc referendum, 2, 17, 2.

2) referre ad aliquem, & ejus voluntati rem permittere; τὴν ἀναφορὰν ἐποιούνητο πρὸς ἐκείνον, ad ipsum de omnibus referre.

- referrebant, 5, 26, 5. ἡ ἀναφορὰ τούτων γίνεσθαι πρὸς τὴν σύγκλητον, 6, 17, 6. 17, 10, 1. 25, 4, 1. οὐδὲ ἀναφορὰν ἔχει τὸ διαβούλιον, *semper* πρὸς *vel* ἐπὶ τὸν δῆμον, ne referre quidem de eare ad Populum licet, 15, 8, 13. ἔδει γίνεσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ Ῥωμαίους, 22, 13, 6. *scilicet* ἐπὶ τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων, *ibid.* vs. 16.
- Ἀναφυσήματα, τὰ, τῶν κρατήρων, *efflationes*, *eructationes* *flammarum*, 34, 11, 17 *sq.*
- Ἀναφωναῖν, *exclamare*, 3, 33, 4.
- Ἀναχαλασθαι, *remitti*, *laxari*, *de vinculo*, 6, 23, 11.
- Ἀναχωρεῖν, 1) *redire*, *reverti*, *discedere*, *abire*. 1, 11, 15. 3, 8, 4. 28, 7, 7. 29, 9, 4. 32, 22, 9. 33, 11, 4. *Esc.* *Sic* *decedere de provincia*, 1, 17, 6. *de quo loco conf. Adn. ad* 28, 3, 4.
- 2) *Sigillatim*, *recedere*, *abstinerere* a negotiis, a proposito, ab instituto; ἀναχωρήσουσι καὶ συγκαταθήσονται διότι *Esc.* *discedent* a proposito, *abstinent*, non urgebunt postulatam, 26, 1, 5. *In eandem sententiam interpretatus sum ανεχώρησεν ἐκ τῶν πραγμάτων* 29, 10, 5. n. *urgere* suam sententiam amplius nolit; *sed adjectum vocab. τῶν πραγμάτων in plur. num. videtur utique aliquid amplius significare*, recessit a negotiis & abstinuit dehinc administratione rerum; *quam in sententia locum hunc interpretatus erat Casaubonus. Et sic haud du-*
- bie ipsum verbum ανεχώρουντες nude per se significat*, qui negotiis abstinerunt, ab administranda republica recesserunt, 28, 3, 4 *sq.* n. 30, 10, 5. *Est sunt iidem quos τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας dicit* 28, 3, 8. *Sic rursus ἀναχωρηκυῖα ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων* 32, 12, 7. *est* quæ abstinerat a pompis publicis.
- 3) *πολισμάτιον ἀναχωρητικός* ἀπὸ τῆς θαλάττης, *orpidulum* a mari non nihil remotum, 2, 11, 16.
- Ἀναχώρησις, *reditus*, 10, 11, 3. τὴν ἀναχώρησιν ποιήσθαι ἐπὶ πόδα, 8, 16, 5. ἡ ἐπὶ πόδα ἀναχώρησις *est proprium pugnae manipulatorum Romanorum*, 2, 33, 7. ἡ εἰς τοῦτοισθαι ἀναχώρησις, 2, 29, 3.
- Ἀνδραγαθεῖν, *fortiter agere*, 1, 45, 3. n. 3, 71, 10. 6, 39, 2. 10, 11, 6. 14, 5, 8.
- Ἀνδραγαθήμα. ἀνδραγαθήμασι *habent codices nonnulli pro ἀνδραγαθήσασι* 1, 45, 3. n.
- Ἀνδραγαθία, *fortitudo*, *virtus*, 2, 38, 3. 5, 60, 3. 6, 37, 10. 6, 39, 2 *Est* 9. 18, 17, 2.
- Ἀνδραποδίζεσθαι, 15, 4, 2. *conf. ἐξανδραποδ.*
- Ἀνδραποδιστής, *plagiarius*, qui liberos homines in servitutem rapit, 12, 9, 2. 12, 10, 6.
- Ἀνδράποδον. ἀνδράποδα καὶ βλάνας, 16, 22, 5.
- Ἀνδρᾶσα *Est* ἀνδρία, 1, 6, 4. n.
- Ἀνδρόγυνος, *effeminatus*, *timidus*, 38, 4, 9.
- Ἀνδρομήκης. *ὡς ἀνδρομήκειος ὕψους*,

- ἄνευς, 8, 7, 6. βάθος ὡς ἀνδρόμηκες, 10, 46, 3.
- Ἀνδροπόρμος, pathicus, 8, 11, 12. *ex Theopompo.*
- Ἀνδρωδῆς τῆ Φύσει, 16, 21, 3. ἀνδρ. σύμπτωσις, fortis confictus, 11, 13, 1. ἀνδρωδέστατος, 2, 1, 8. 3, 71, 8. 14, 9, 7.
- Ἀνδρωδῶς, 1, 14, 3. 1, 31, 8. 3, 19, 13. 3, 107, 8. 5, 83, 6. ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, 1, 31, 8. ἀνδρωδῶς βουλεύεσθαι, 3, 118, 7.
- Ἀνδρωνίτις, ἡ, virorum habitatio. ἐνεύσας τὴν ἀνδρωνίτην, εἰς τὴν γυναικωνίτην κωμάσαι, *Fr. hist.* 27.
- Ἀνέδην, ab ἀνίγημι, effuse, licenter, effrenate. *Plerumque ἀναίδην præferunt codices nostri, & sic subinde editum erat apud Polybium, quod & semel nos tenuimus, 10, 26, 5. minus recte. Vide Adnot. ad h. l. & conf. supra, voc. ἀναίδη. ἀπολαύοντες τῶν ἐν τῆς χώρας ἀνέδην, 2, 5. 6. n. ἀνέδην καὶ θηριωδῶς ὄρμησαν, 15, 20, 3. n. ἀνέδην ὑπ' ἀναξίων ὑβρίζεσθαι, 15, 26, 10. n.*
- Ἀνεκπεῖν. οὐς ἀναίπαν οἱ προειρημένοι, 30, 10, 7. n. *ubi latina versio sic refingenda; quos prædicti viri (nempe Callicrates & alii, vs. 3 sq. commemorati) nominaverant, sive denunciaverant; quorum nomina illi ediderant.*
- Ἀνέκαθεν, a prima origine petendo rem; ἀνεκ. κατηγορεῖν, 5, 16, 6. 9, 33, 1. ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 35, 10, τὴν σύγκρισιν, 12, 12, 1. τὸ ἀνέκαθεν Ἀργαίων ἄποικοι γεγονῆσι, prima origine coloni Argivorum fuerant, 16, 12, 2.
- Ἀνεκτός, ferendus, tolerabilis, 12, 9, 5.
- Ἀνελίττειν, ἐνολεῖν *se. ἀνελεξαυτες pro ἀναδείξαντες suspicatus erat. Reiskius 2, 67, 1. citra necessitatem.*
- Ἀνέλπιστος, inopinatus, de calamitate, 4, 58, 2.
- Ἀνεπιστώς, 1, 6. 3. 1, 21, 11. 1, 23, 7. ἀνεπιστώς σῶζεν τινὰ, fervare aliquem qui omnem salutem desperaverat, 23, 11, 8.
- Ἀνεμος; *vide οὐριος, Φορῆς, λαμπρός, & conf. πνεῦμα. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γινώσκουσι, 9, 25, 3. Adde στάσεις.*
- Ἀνεμποδίστους ἔχειν καὶ τὰς ἐξαγωγὰς καὶ τὰς ἀναχωρήσεις, 10, 11, 3.
- Ἀνευνόητος τῶν τοιούτων, ignarus rerum hujusmodi, qui nullam earum notitiam habet, 2, 35, 6. 11, 8, 3. *Fr. gr. 12 & 19. (Est autem Fragment. hoc gramm. num. 19. ex ipso loco modo citato 11, 8, 3. dicitur; quod nunc de- mum observavimus.)*
- Ἀνεπάγγελτος πόλεμος, bellum non indictum, non denunciatum, 4, 16, 4. *ubi codex Flor. αὐτεπάγγελτος præfert.*
- Ἀνεπιβούλευτος. ἀνεπιβούλευτον διεφύλαξεν τὴν ἀρχὴν ἑαυτῶ, ab infidiis securum regnum, 7, 8, 4.

Ἀνε-

- 29, 11, 9. 2) redire cum classe, 5, 102, 10. 3) ἀναπλείται ἐν θαλάττης ὁ ποταμός, sursum, adverſo flumine navigari poteſt, 2, 16, 10.
- Ἀναπληροῦν. ὁ ἀναπληροῦν τὰς βίβλους καὶ ἐπιμετρῶν λόγος, 7, 7, 7.
- Ἀναπλήρωσις. εἰσφέρειν τὸ τρίτον μέρος τῆς γῆς εἰς τὴν τῶν προσλαμβανομένων οἰκητόρων ἀναπλήρωσιν, 5, 93, 6. π. ἀνακλήρωσιν *ſuſpicatus erat Reiskius; ſed eadem fere notione teneri vulgata poterit*, ad complendam menturam, ut factis haberent novices.
- Ἀνάπλους, 1) exitus cum classe, profectio in altum, 1, 53, 13. 16, 2, 6. τὸν ἀνάπλουον ποιεῖσθαι, i. q. ἀνάγεσθαι, 1, 49, 12. 16, 2, 4. coll. vs. 2 & 5. Sic cod. Aug. 5, 5, 12. π. διὰ τὸν τῶν Ροδίων ἐπ' αὐτὸν ἀνάπλουον, 4, 19, 8. 2) reditum interpretatus est *Valesius* 15, 24, 1. π. conf. ἀναπλεῖν.
- Ἀναπνεῖν, respirare a malis, 17, 11, 6. 17, 14, 6.
- Ἀναπνοή, 1) spiritus; ἕως τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς, 3, 63, 5. ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν, uno spiritu legere, 10, 47, 9. 2) respiratio a malis, 1, 71, 3.
- Ἀναπόδικτος ἀπόφασις, absque demōnſtratione, 7, 13, 2.
- Ἀναπόκριτος, absque responſio; 1) *paſſive*, qui responſum non accipit, 4, 34, 1. 13, 2, 4. 23, 10, 13. 2) *aſſive*, qui responſum non dat; ἀναπέκρι-
- τος οἰμωγῇ, ejulatus nullo dato responſio, 8, 23, 6.
- Ἀναπολόγητον ποιεῖν τὴν ἀμαρτίαν, 29, 4, 5. ἀναπολ. ψεύδος, 12, 21, 10.
- Ἀνακομπή, deducti captivi *Romanis*, 30, 9, 10. cf. ἀναπέμπειν.
- Ἀναπτύειν. ποχλίας σίαλου ἀναπτύειν, 12, 13, 11.
- Ἀνάπτω. 1) incendio; ὑπολαμβάνοντες αὐτομάτως ἀνῆφθαι τὸν χάρακα, 14, 5, 1. 2) sublime ſuſpendo; καταβράπτει διὰ μηχανημάτων ἀνημμένοι, *Spiraeleg. ex lib. X. num. 2.*
- Ἀνάπτωτις, 10, 14, 2. i. q. ἄμπτωτις.
- Ἀναρίθμητον πλῆθος, 4, 75, 7. 5, 44, 1. 9, 6, 9.
- Ἀναρίστος, impranſus, 3, 71, 10. 3, 72, 3.
- Ἀναρπάζειν. ἄρδην ἀνηρπάσθῃ, funditus deleta est urbs, & ex oculis hominum erepta. 4, 54, 6.
- Ἀναρπαστος. ποιῶν ἀναρπαστους αὐτῶν τοὺς βίους, opes eorum in praedam conceſſit, fortunas eorum evertit, 9, 26, 7. *Videtur ἀναρπαστος acute ſcribendum, quia est a verbo ἀναρπάζω, non ab ἀρπάζω cum a privativo.*
- Ἀναρρηγνύειν ὑπόνομον, perfringere fornicem canalis subterranei, 5, 71, 9.
- Ἀναρτᾶν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἰτῶν ὅλων ἐλπίδες, 10, 3, 7. π. ubi vulgo ἀναγκασθεῖεν legebatur. conf. ἔξαρτᾶν.
- Ἀναρταίειν, ad bellum concitare, *Ev. hiſt.* 66.

Ἀνα-

- Ἀνασκαπτειν ναυς ἐκ θαλάσσης, 16, 1, 6.
- Ἀνασκαυάζειν συνθήμας, fœdera everere, dissolvere, 9, 31, 6. 9, 32, 8. Φήμην, famam evertere, 12, 25, 4.
- Ἀνάσκητος, non exercitatus, 1, 61, 4. 3, 70, 10. 3, 106, 5.
- Ἀνασκολοπίζειν, cruci adfigere, *Spicil. lib. X. num. 2.*
- Ἀνασοβῆιν, terrere, 38, 1, 8.
- Ἀνασπῆν, τὰς γεφύρας, 2, 32, 9. τὰς σκιδὰς τῆς γεφύρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. τὰς πυλίδας, 5, 39, 4. τὰς ἀγκύρας, 5, 110, 4. ἀνασπῆν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ κινδύνου, 16, 30, 4.
- Ἀνάσπατος, retractus, excitus, commotus ad discedendum ex aliquo loco, 2, 53, 5. sede sua expulsus, 24, 8, 6.
- Ἀνάστασις, *jurrectio ex insidiis*, 5, 70, 8. *nempe sic ibi perperam vulgo pro διανάστασις erat editum. ἀναστάσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων, factiones*, 30, 7, 8. *n. sed ibi cum Reiskio ἀνατάσεις restituitimus Polybio. τὴν τῶν οἰκιστῶν ἀνάστασιν* 40, 2, 10. *abductionem interpretatus est Valesius*; elevationem in numerum civium & militum *Toupius*; nos motum, turbas, seditionem, insurrectionem. *vide Adnot.*
- Ἀνάστατος. ἀναστάτους ποιῆν, eversa urbe, sedibus suis pellere cives, 4, 27, 6. 9, 9, 4. perdere, delere, 15, 20, 8. πόλεις καὶ βίους ἀναστάτους ποιῆν, urbes & fortunas evertere, 3, 81, 6. εἰς τέλος ἀναστ. ποιῆν πόλιν, funditus delere, 4, 53, 4. ἀνάστατον ποιῆν χώραν, vastare regionem & cultoribus vacuum redde-
dere, 28, 8, 3. ἀνάστατον γανῆσθαι ὑπό τινος, sedibus suis pelli ab aliquo, 2, 9, 8. 18, 34, 7. everti, deleri, *de urbe*, 17, 4, 6.
- Ἀνασταυροῦν, crucifigere, e cruce suspendere, 1, 11, 5. 1, 24, 6. 1, 79, 4. 5, 54, 6 *sq.* ἀνασταυρῶσαι τὸ σῆμα, 8, 23, 3.
- Ἀνάστειρος ναῦς, navis cujus pars anterior & rostrum magis solito in altum erigitur, 16, 3, 8. *n.*
- Ἀναστῆλιν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐκάλξεων μαχομένους, repellere, depellere, 8, 6, 1. ἀναστῆλσθαι, sese continere, inhibere se, 9, 22, 9. *n.* — „diffimulare, tegere animum & mores.“ *Ern.*
- Ἀνάστημα, τὰ, locus eminent, *Tom. V. p. 27. sub fin.*
- Ἀναστομοῦν τὰς διώρυγας τοῦ Νεῖλου, aperire Nili claustra, 5, 62, 4. *n.*
- Ἀναστρατοπεδεῖα, ἡ, mutatio castrorum, profectio e castris, 6, 40, 1.
- Ἀναστρατοπεδαύειν, castra movere, 1, 24, 4. 3, 110, 4. 4, 18, 9. 14, 10, 8.
- Ἀναστρέφειν, 1) invertere, convertere, *intellige τὸν ἴκρον*, 11, 21, 3. *Ἐξ ομιλίου per ellipsin pronominis ἑαυτὸν, sese convertere, reverti*, 1, 50, 2. 1, 76, 4 *sq.* 4, 11, 2.

4, 12, 7. *Ἐστὶν ἄλλως.* 2) ἀναστρέφασθαι, verſari, agere; *ut*, θρασείως καὶ προπετῶς, 1, 9, 7. *ναθρῶς ἀναστράφη*, 1, 74, 13. *ραθύμως*, 1, 86, 5. 3) 76, 9. *περὶ τι*, negligenter verſari in re, 12, 27, 3. (*ſed hic quidem ἀναστράφη ex Casauboni eſt conjeſt.* *Ἐστὶν μὲν ἀναστράφη habent, quod vide.*) ἀσεβῶς ἀναστρέφασθαι εἰς τινα, 25, 1, 10. ἀναστρ. ἐν πράγμασι, in rebus gerendis verſari, 1, 14, 7. ἐν ταῖς ἡγεμονίαις, in imperiis verſari, ducis munere fungi, 9, 21, 5. ἐπὶ ταῖς κυνηγεσίαις (*ρυτάβαι ἐν ταῖς κυνηγ.*) ἀναστρεφόμενος, venando occupatus, venationibus dans operam, 32, 15, 19.

Pro olim vulgato ἀνέστρεψαν τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *ex codicum præſcripto correxi*, ἀνέστρεψαν, ſtatuas everterunt. *Similiter* 30, 8, 3. *ubi vulgo legitur τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν καὶ παράβολον ἀνέστρεψαν*, *corrigendum ἀνέστρεψαν putem*, fortitudinis, quæ cis inesse viſa erat, laudem everterunt: *quam emendationem a Reiskio etiam, obiter quidem, Ἐστὶν alio loco (p. 364.) commendatam vido.* *conf.* ἀνατρέπω.

Ἀναστροφή, 1) converſio. *Ἐξ ἀναστροφῆς ἐπανήλθον εἰς τὴν πόλιν*, converſio agmine, retro converſo itinere, in urbem redierunt, 4, 54, 4. equites pugnare ſolent *ἔξ ἀναστρο-*

φῆς καὶ μεταβολῆς, converſendo ſe, recipiendo ſe, & rurus in hoſtem redeundo, 3, 115, 3. *Sigillatim in imperio militari, ex Tacitorum præſcripto*, ἀναστροφή *reſpondet τῇ ἐπιστροφῇ*, *Ἐστὶν nova converſio poſt ἐπιſτροφήν facta, ſive converſio in priorem locum ſtatumque.* *vide* 10, 21, 2 *ſq. n.*

2) vitæ actio, vitæ genus; *ut*, κατὰ τὴν λοιπὴν ἀναστροφήν *ταθραυμασμένος*, 4, 82, 1. *conf.* ἀναστρέφασθαι.

3) mora, tempus. ἀναστροφήν δίδοναι τινὶ εἰς τί, 1, 66, 3. 2, 33, 3. πρὸς τί, 8, 26, 7. οὐδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀναστροφήν δόντες, 1, 70, 4. οὐ δέδωκε χρόνον οὐδ' ἀναστροφήν ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτῶν, 3, 93, 3. *τοτ' ἤδη τῶν πραγμάτων οὐκ ἔτι διδόντων ἀναστροφήν*, 2, 51, 4. 11, 1, 2. πῶς ἂν ἔτι γένοιτο τις ἀναστροφή καὶ λάβοι χρόνον πρὸς ἔς. 23, 14, 8. λαμβάνειν ἀναστροφήν πρὸς τὰς παρασκευάς, 24, 6, 2.

Ἀνασώζειν. οἱ ἐκ τῆς Φυγῆς ἀνασωζόμενοι, 18, 10, 2. *conf.* συνασώζειν.

Ἀνασωρεύειν τὸν χοῦν, 8, 35, 5. n.

Ἀνάτασις, ἢ, 1) *minæ*, 4, 4, 7. n. 30, 4, 2. 30, 7, 8. n. *Fr. gr.* 17. 2) ἢ εἰς ὕψος ἀνάτασις, *altitudo*, 5, 44, 3. 8, 15, 3. 10, 13, 8.

Ἀνατατικὴ ἐπιστολή, *minaces literæ*, 5, 43, 5.

Ἀνατατικῶς, *minaciter*, 4, 4, 7. 22, 17, 6. *Fr. gr.* 16.

Ἀνα-

Ἀνατείνειν. 1) extendere, porrigere; (i. q. ἐκτείνειν.) πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείναντες τὸ δεξιὸν πέρασ τοῦ στόλου, 1, 27, 3. *Et neutraliter, extendere se, porrigi; promontorium ἀνατείνον εἰς τὸ πέλαγος, 1, 27, 4. Cephallenia insula ὡς εἰς τὸ Σικαλικὸν ἀνατείνουσα πέλαγος, 4, 3, 9.*

2) in altum protendi, in altitudinem erigi, altum esse; *λόφοι πρὸς ὕψος ἰκανὸν ἀνατείνοντες, 18, 5, 9. Ἐξ οὗδε ἀνατείνειν; λόφος ἀνατείνων ἰκανὸν, 11, 5, 5. Rursus forma passiva verbi; οἰκίαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναι, 9, 21, 10.*

3) ἀνατείνεσθαι ἔξ ἀναταθῆναι, minari, 5, 55, 1. 5, 58, 1. *Fr. gr. 16. cum infin. ἀνατείνοντο διαρκάσειν τὰ θρέμματα, 4, 18, 10. cum dat. τοῖς μὲν παρακαλῶν, οἷς δ' ἀνατεινόμενος, 4, 82, 8. Nempe intelligitur τὸν φόβον, ut sit proprie metum alicui intendere vel incutere; quod nomen diserte adjicitur 2, 52, 1. ἀνατεινόμενος αὐτοῖς τὸν φόβον. ἔξ 31, 21, 13. ἀναταθῆαι (αὐτοῖς) τὸν φόβον τούτου.*

Ἀνατέλλειν, oriri, de signis caelestibus, 9, 15, 10.

Ἀνατήκεσθαι, liquefieri, de nive, 2, 16, 9.

Ἀνάτηξις τῶν χιόνων, 9, 43, 5.

Ἀνατιθέναί. 1) τοῦτον ἀνέθεσαν, scil. εἰς τὸν σταυρὸν, cruci hunc imposuerunt, vel in crucem exerunt, e cruce

suspenderunt, 1, 86, 6. *π. (quemadmodum v. c. ἀναθήματα sunt tabulae altaribus impositae, vel super eis erectae, aut e parietibus templorum suspensae.) βωμὸν τῆς Ἰστίας ἀνέθεσαν, aram posuerunt, exerunt, statuerunt, 5, 93, 10.*

2) tribuere, adscribere, imputare alicui aliquid; *veluti sententiam aliquam, ἀνατιθένοισι τινὶ γνώμην τινὰ, 4, 24, 2. culpam, ἀνατιθ. τὴν αἰτίαν τῶν γεγονότων ἐπὶ τινι, vel τινὶ, 5, 1, 8. 24, 2, 6. οἱ Ῥωμαῖοι πάσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν τῷ Δημητρίῳ ἀνέθεσαν, Romani omnia sua beneficia (in Philippum collata) Demetrio imputata volebant, i. e. Demetrii causa se ea omnia fecisse pra se ferebant, 24, 7, 4. quod ipsum ibid. vs. 1. dicit; πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπερθεύοντο.*

3) τοῖς ἀπροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀναταθεικῶς, captoribus aures adcommodars, 24, 3, 9. *quam phrasin Ernestus cum illa, ἀνατιθέναί βωμόν, confert, ut, quemadmodum illa verti potest dedicare aram, sic ἀνατιθέναί τινι τὰς ἀκοὰς sit aures alicui dicare, vel dedere, ut ait Cicero.*

4) ἡ τῆς ἐφοδείας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀνατιθεται, circuitionis fides curae equitum demandatur, equitibus injungitur, 6, 35, 8. *ἀνέθεστο περὶ τούτων εἰς τὴν σύγλητον,*

καλητον, eam rem ad senatum rejecerunt, 22, 27, 11.

Ἀνατολή, 1) ortus solis, ἢ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολή, 11, 22, 6. De mundi plaga orientali in plurali numero amat usurpari, αἱ ἀνατολαί, ut sicut αἱ δυσμαί, αἱ ἄρκτοι, ἔσ' similia; 11, 6, 4. 2, 14, 4. 5, 22, 2. κατὰ χειμερινὰς ἀνατολαί τῆς πόλεως, 5, 22, 3. conf. Ἰερικός. 2) fluvii ortus & fontes; αἱ ἀνατολαί τοῦ Παύλου, 2, 17, 4.

Ἀνατρέπειν, evertere; ἀνατρέπousi καὶ συμπατοῦσιν ἀλλήλους, se invicem evertunt, sternunt, & proculcant, 6, 31, 12. ἀνατρέπειν πόλιν evertere urbem, 30, 15, 5. τὰς εἰκόνας, 4, 62, 2. τὰς τιμὰς, 28, 7, 9 ἔσ' 12. Sic ἔσ' τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. n. ubi mendose vulgo omnes ἀνέστρεψαν pro ἀνέστρεψαν dederant. Parique ratione 30, 8. 3. ἀνέστρεψαν scribendum pro ἀνέστρεψαν, quod observationem nostram effugerat, sed monitum supra ad verbum ἀναστρέφειν.

Passive ἀνεστράπησαν ταῖς ψυχαῖς, conciderunt animis, 22, 8, 8. ἀνεστράπησαν temere ἔσ' perperam editum erat 3, 74, 2. pro ἐστράπησαν, in fugam versi sunt. Rursus ἀνεστράπη perperam olim vulgatum pro ἀνεστράπη, 22, 14, 5. n.

Ἀνατρέχειν, recurrere, redire, celeriter redire; ἀνέτραχον εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις, 2, 67, 6. Sic 4, 12, 5. Pra-

sertim de navibus; ubi simpliciter redire denotat, ut 1, 50, 4 ἔσ' 8. 7, 3, 6. De equis qui aberrant de via, 3, 53, 10.

2) ἀνατρέχειν κατὰ δύναμιν, pro viribus emendare peccata, 2, 13, 4. sicut gallice dicimus, revenir sur ses pas. Sic ἀνατρέχουσι καὶ διορθοῦνται σφῶς αὐτοῦς, 26, 3, 12.

3) ἀναδραμεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus retrogredi & paulo altius repetere rem, 1, 12, 6. 2, 14, 1. 2, 37, 7. 3, 1, 2. Sic ἀναδραμεῖν ἐπί τι, 5, 40, 4.

Ἀναφαίνειν τινὶ τὸ σημεῖον, sublatum ostendere signum, 5, 22, 10. (i. q. ἄρειν τὸ σῶμα, 5, 21, 2.)

Pass. ἀναφαίνεσθαι, adparere, in conspectum venire, 10, 48, 7.

Ἀναφανδόν, palam, 13, 4, 5. 32, 21, 11.

Ἀναφέρειν, 1) sursum ferre, sursum ducere; ἢ πλατῶνα ἀναφέρειν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, via sursum ducens in forum, 8, 31, 1. Et passively ἀναφέρονται ζῶδια, oriuntur supra horizontem, 9, 15, 8. (i. q. ἀνατέλλουσι vel ἐπιτέλλουσι.)

2) perferre aliquid ad aliquem, deferre, (praesertim ad eum qui dignitate superior est; conf. ἀναγεῖν, ἀναπέμπειν.) τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν ἐπέταξαν ἀπογραφεῖς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 2, 24, 10. ὁ παῖς ἀναφέρει τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν

www.libtool.com.cn

τῶν Σουσίβιον, 5, 38, 2 sq. ὁ ἔφοδος ἀναφέρει τὸ σύνθημα πρὸς τὸν χιλιάρχον, 6, 36, 6. ἡ ὑπόνοια ἐπὶ τὸν Λίβιον (qui erat praefectus urbis) ἀνοισθήσεται πρῶτον, 8, 59, 8. Eodem pertinet ἀναφέρειν τῷ δήμῳ (intell. τὸ διαβούλιον) περὶ διαλύσεως, de pace referre ad populum, deliberationem proponere populo, 15, 8, 13. (conf. ἀναφορά.) πάντας ἀναφέρουσι τὰς ἀφελείας τοῖς ἑαυτῶν στρατοπέδοις, 10, 16, 4. καθ' ἑκάστην ἡμέραν τακτὸν ἀναφέρειν μέτρον, 3, 100, 3. Sic de pecunia quae in avaritiam populi Rom. infertur, 34, 9, 2.

3) perferre, tolerare, sustinere, & sustinendo superare; ἀναφέρειν Φθόνους καὶ διαβολὰς, 1, 36, 3. n. τὸν κλύδωνα, 1, 60, 10. n. τὸν πόλεμον, 4, 59, 10.

4) mente, cogitatione, vel opinione referre aliquid ad aliquid vel ad aliquem; πᾶσας ἐπιβολὰς πρὸς ἕν ἀναφέρειν τέλος, 2, 43, 7. conf. ἀναφορά. τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος ἐπιφέρειν ἐπὶ τινι vel εἰς τινὰ, 4, 60, 7. 7, 13, 3. 10, 5, 8. τὰ ἀναφερόμενα εἰς Ἀντίβαν περὶ τῆς ἀμότητος, 9, 24, 8. ταῦτα ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιοῶν προαίρεσιν ἀνοιστέον, haec ad Achaeorum institutum referenda sunt, causa horum repetenda ab Achaeorum instituto, 2, 42, 4. ἀναφέρουτες ἐπ' αὐτοῦς (i. q. ἐφ' ἑαυτοῦς) τὸ παραπλήσιον, i-

smilem sortem ad se referentes, i. e. cogitantes idem sibi ipsis posse accidere, 6, 6, 6. πρὸς ταύτην ἀναφέροντας τὴν ἐννοίαν, 2, 23, 8. n. ubi si verba scriptura est, neutraliter vel reciproca sumitur verbum, sive per ellipsin accusativi ἑαυτοῦς aut τὸν νοῦν, ut Reiskius voluit, sive intelligendo ἀναφέροντας τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς πράξεις, quae vocabula adjiunguntur, 2, 43, 7.

Pro eo quod codices msstī dabant, ἔσ quod defendit Reiskius, ἀνέφερον οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον τῷ τῶν καταφράκτων νεῶν πλήθει, 16, 4; 2. perspexite, ut nobis visum erat, διέφερον correxit Casaubonus.

Ἀναφθέγγασθαι τι, vocem aliquam emittere, 17, 5, 6. Cf. ἐπιφθέγγεσθαι ἔσ προσεπιφθεγγ.

Ἀναφορά, conf. ἀναφέρω. 1) respectus ad aliquid, relatio ad finem; πρὸς ἕν γίνεται τέλος ἢ ἀναφορὰ ἀπάντων, 1, 3, 4. πᾶσαι αἱ πράξεις πρὸς ἕν τέλος ἤρξαντο τὴν ἀναφορὰν ἔχειν, 4, 28, 3. τὴν ἀναφορὰν ποιῆσθαι πρὸς τί, 5, 105, 5. i. q. ἀποβλέπειν πρὸς ἐκείνον τὸν σκοπὸν, ibid. οὐ χρὴ ποιῆσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦτο, non cogitandum est de hoc; id, de quo agitur, non est ad hoc referendum, 2, 17, 2.

2) referre ad aliquem, & ejus voluntati rem permittere; τὴν ἀναφορὰν ἐποιούντο πρὸς ἐκείνον, ad ipsum de omnibus refe-

refe-

- referrebat, 5, 26, 5. ἡ ἀναφορὰ τούτων γίνεται πρὸς τὴν σύγκλητον, 6, 17, 6. 17, 10, 1. αἱ, 4, 1. οὐδὲ ἀναφορὰν ἔχει τὸ διαβούλιον, πεπερε πρὸς νεὶ ἐπὶ τὸν δῆμον, ne referre quidem de ea re ad Populum licet, 15, 8, 13. ἔδει γίγνασθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ Ῥωμαίους, 22, 13, 6. scilicet ἐπὶ τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων, *ibid.* vs. 16.
- Ἀναφυσήματα, τὰ, τῶν κρατήρων, efflationes, eructationes flammarum, 34, 11, 17 sq.
- Ἀναφωνεῖν, exclamare, 3, 33, 4.
- Ἀναχαλαᾶσθαι, remitti, laxari, de vinculo, 6, 23, 11.
- Ἀναχωρεῖν, 1) redire, reverti, *dijcedere, abire.* 1, 11, 15. 3, 8, 4. 28, 7, 7. 29, 9, 4. 32, 22, 9. 33, 11, 4. Ἐξ. Sic decedere. de provincia, 1, 17, 6. de quo loco *conf. Adn. ad* 28, 3, 4.
- 2) Sigillatim, recedere, assistere a negotiis, a proposito, ab instituto; ἀναχωρήσουσι καὶ συγκαταθήσουσιν διότι Ἐξ. discedent a proposito, assistent, non urgebunt postulatam, 26, 1, 5. In eandem sententiam interpretatus sum ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν πραγμάτων 29, 10, 5. n. urgere suam sententiam amplius noluit; sed adjectum vocab. τῶν πραγμάτων in plur. num. videtur utique aliquid amplius significare, recessit a negotiis & abstinuit dehinc administratione rerum; quam in sententiam locum hunc interpretatus erat Casaubonus. Et sic haud dubio ipsum verbum ἀναχωροῦντες nude per se significat, qui negotiis abstinuerunt, ab administranda republica recesserunt, 28, 3, 4 sq. n. 30, 10, 5. Ἐξ sunt iidem quos τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας dicit 28, 3, 8. Sic rursus ἀναπεχωρηκυῖα ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδιον 32, 12, 7. est quae abstinerat a pompis publicis.
- 3) πολισματίον ἀναπεχωρηκός ἀπὸ τῆς θαλάττης, oppidulum a mari non nihil remotum, 2, 11, 16.
- Ἀναχώρησις, reditus, 10, 11, 3. τὴν ἀναχώρησιν ποιήσασθαι ἐπὶ πόδα, 8, 16, 5. ἡ ἐπὶ πόδα ἀναχώρησις est proprium pugnae manipulorum Romanorum, 2, 33, 7. ἡ εἰς τοῦπισθεν ἀναχώρησις, 2, 29, 3.
- Ἀνδραγαθεῖν, fortiter agere, 1, 45, 3. n. 3, 71, 10. 6, 39, 2. 10, 11, 6. 14, 5, 8.
- Ἀνδραγάθημα. ἀνδραγάθημασι habent codices nonnulli pro ἀνδραγαθήσασι 1, 45, 3. n.
- Ἀνδραγαθία, fortitudo, virtus, 2, 38, 3. 5, 60, 3. 6, 37, 10. 6, 39, 2 Ἐξ 9. 18, 17, 2.
- Ἀνδραποδίζεσθαι, 15, 4, 2. *conf. δξανδραποδ.*
- Ἀνδραποδιστής, plagiarium, qui liberos homines in servitutem rapit, 12, 9, 2. 12, 10, 6.
- Ἀνδράποδον. ἀνδράποδα καὶ βλάκας, 16, 22, 5.
- Ἀνδρεία Ἐξ ἀνδρία, 1, 6, 4. n.
- Ἀνδρόγυνος, effeminatus, timidus, 38, 4, 9.
- Ἀνδρομήκης. ὡς ἀνδρομήκου ἕψους,

- ἔφους, 8, 7, 6. βαΐδος ὡς ἀνδρόμηκες, 10, 46, 3.
- Ἀνδρόπαρος, pathicus, 8, 11, 12. *ex Theopompo.*
- Ἀνδρώδης τῇ Φύσει, 16, 21, 3. ἀνδρ. σύμπτωσις, fortis confictus, 11, 13, 1. ἀνδρωδέστατος, 2, 1, 8. 3, 71, 8. 14, 9, 7.
- Ἀνδρωδῆς, 1, 14, 3. 1, 31, 8. 3, 19, 13. 3, 107, 8. 5, 83, 6. ἀνδρωδῆς ἔσται καὶ γενναίως, 1, 31, 8. ἀνδρωδῆς βουλεύσασθαι, 3, 118, 7.
- Ἀνδρωνίτις, ἡ, virorum habitatio. ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνίτην, εἰς τὴν γυναικωνίτην κωμάσαι, *Fr. hist.* 27.
- Ἀνέδην, *ab ἀνήμι*, effuse, licenter, effrenate. *Plerumque ἀναίδην præferunt codices nostri, ἔσ' sic subinde editum erat apud Polybium, quod ἔσ' semel nos tenuimus, 10, 26, 5. minus recte. Vide Adnot. ad h. l. ἔσ' conf. supra, voc. ἀναίδη. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην, 2, 5, 6. n. ἀνέδην καὶ θηριωδῶς ὤρμησαν, 15, 20, 3. n. ἀνέδην ὑπ' ἀναξίων ὑβρίζεσθαι, 15, 26, 10. n.*
- Ἀνεκπεῖν. οὓς ἀνεῖπαν οἱ προειρημένοι, 30, 10, 7. n. *ubi latina versio sic refingenda; quos prædicti viri (nempe Callicrates ἔσ' alii, vs. 3 sq. commemorati) nominaverant, sive denunciaverant; quorum nomina illi ediderant.*
- Ἀνεκαθεῖν, a prima origine repetendo rem; ἀνεκ. κατηγορεῖν, 5, 16, 6. 9, 33, 1. ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 35, 10, τὴν σύγκρισιν, 12, 12, 1. τὸ ἀνεκαθεῖν Ἀργείων ἀποικοὶ γεγονῶσι, prima origine coloni Argivorum fuerant, 16, 12, 2.
- Ἀνεκτὸς, ferendus, tolerabilis, 12, 9, 5.
- Ἀνελίττειν, *evolvere se. ἀνελεῖξαντες pro ἀναδείξαντες suspicatus erat. Reiskius 2, 67, 1. citra necessitatem.*
- Ἀνέλπιτος, inopinatus, *de calamitate*, 4, 58, 2.
- Ἀνεπίστως, 1, 6, 3. 1, 21, 11. 1, 23, 7. ἀνεπίστως σάξεν τινα, servare aliquem qui omnem salutem desperaverat, 23, 11, 8.
- Ἀνεμος; *vide οὐριος, Φορῶς, λαμπρός, ἔσ' conf. πνεῦμα. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γινώσκουσι, 9, 25, 3. Adde στάσις.*
- Ἀνεμποδίστους. ἔχειν καὶ τὰς ἐξαγωγὰς καὶ τὰς ἀναχωρήσεις, 10, 11, 3.
- Ἀνευνόητος τῶν τοιούτων, ignarus rerum hujusmodi, qui nullam earum notitiam habet, 2, 35, 6. 11, 8, 3. *Fr. gr. 12 ἔσ' 19. (Est autem Fragment. hoc gramm. num. 19. ex ipso loco modo citato 11, 8, 3. duximus; quod nunc detum observavimus.)*
- Ἀνεπαγγελτος πόλεμος, bellum non indictum, non denunciatum, 4, 16, 4. *ubi codex Flor. αὐτεπαγγελτος præfert.*
- Ἀνεπιβούλευτος. ἀνεπιβούλευτον διεφύλαξε τὴν ἀρχὴν ἑαυτῷ, ab insidiis securum regnum, 7, 8, 4.

- Ἀνεπίγνωστος**, ut agnosci, ut cerni nequeat. *ἀνεπίγνωστος γίγνεται τὸ διάστημα*, 18, 1, 16. *ubi ἀνεπίγνωστον probabiliter maluerat Reiskius.*
- Ἀνεπίγραφος οἰκία**, domus quæ inscriptionem nullam habet, 8, 33, 6.
- Ἀνεπίληπτος**, culpæ expers, 14, 2, 14. 30, 7, 6.
- Ἀνεπιμείξια τῶν ἐθνῶν**, defectus mutui commercii inter populos, 16, 29, 12. *conf. ἀμείξια.*
- Ἀνεπισήμαντον παραλιπεῖν τὴν α**, nullo elogio insignitum præmittere aliquem, 11, 2, 1. *ἀνεπισήμαντος κατὰ τὴν ἐσθῆτα*, non insignis veste, in vestitu nihil habens e quo ab aliis dignosci possit, 5, 81, 3.
- Ἀνεπίσκεπτος**, non inspectus, neglectus, 32, 19, 5.
- Ἀνεπιστάθρευτος**, a præbendorum militibus hospitiarum onere immunis, 15, 24, 2. *n. conf. ἀστάθρευτος.*
- Ἀνεπίστατος**, qui ad negotia non attendit, rerum agendarum incuriosus, negligens, 5, 34, 4. *n. cf. 5, 35, 6. Nodum in scirpo quæsisse Ernestus videtur, cum ad hunc locum hæc adnotavit: „quamquam tota forma orationis aliam significationem videtur postulare, cum dicatur se præbuisse aulicis ἀνεπίστατον καὶ δυσένταυκτον, cui negligentia non satis videtur convenire. An, qui aut omnino adiri non posset, aut immitis aduentibus esset?“* —
- Ἀνεπιστάτως**, cum ad rem non

subsistimus, cum ad rem non magnopere attendimus, eamque non curamus. *conf. ἐπιστάνειν, ἐπιστάται, ἐπίστασις.* τὸ κάλλιστον ἐπιτήδευμα τῆς τύχης ἀνεπιστάτως παρήλθε, pulcherrimum fortunæ institutum inobservatum præterit, 1, 4, 4. τὸ βῆθ' ἐν παρέδραμεν αὐτὸν ἀνεπιστάτως, dictum aures ejus ita prætervolavit, ut illud non moraretur Scipio, non magnopere ad illud adtenderet, nec curaret, 10, 40, 3. *n. ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν παρὶ τῶν ταυούτων*, sine notatione prætermittere talia, ita prætermittere talia, ita prætermittere ut nihil ad ea præterit, ut nec ipse ea adtentius consideret, nec alios de eis diligentius considerandis admoneas, *Fr. gr. 20. ἀνεπιστάτως ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν πάντα στίχους συνέβριεν*, sine mora quinque versus uno spiritu & uno tenore legere, 10, 47, 9. *ubi utrumque simul intelligi potest, tam sine cogitandi mora, ut exposuit Casaubonus, id est, absque multa mentis intentione, quam sine pronunciandi mora, sine intermissione. ὤρησαν ἀνεπιστάτως διὰ τὴν τάφρον*, sine mora per fossam currebant, non magnopere considerantes vel curantes quem in locum se demitterent, inconsiderate, 11, 15, 8. *πρόσβισι πρὸς τὸ δέλααρ ἀνεπιστάτως*, incaute, imprudenter, 15, 21, 7.

- Ἀνεπιτήδειος*, minus idoneus, 31, 22, 2.
- Ἀνεπιτήμητος*, 1) culpa carens, non vituperandus. 8, 2, 2. 2) impunis, 35, 2, 3.
- Ἀνεπίφθονος*, non invidiosus, *scil. sine invidioso fastu*, 11, 10, 3.
- Ἀνέργαστος*, non elaboratus, parum adcurate tractatus, 10, 43, 1.
- Ἄνωσις καὶ σχολή*, remissio & otium, 1, 66, 10.
- Ἀνέστιος*, laribus carens, 12, 26, 4. *ex Homero.*
- Ἀνέτοιμος*, imparatus, ἀνετοιμέταρος, 12, 20, 6.
- Ἀνέχεσθαι*, ferre, sustinere; *cum genit. οὐδ' ἀνείχετο τῶν ἀποφαινομένων ταῦτα*, 3, 82, 5. *cum accusf. οὐδὲ λόγον ἠνείχετο περὶ τούτων*, 5, 67, 13. *π. δυσχερῶς ἀνείχοντο τὴν καθήρησιαν*, 15, 2, 2. *πάν γένος ἐνδαΐας ἀνασχόμενοι*, 1, 58, 4.
- Ἀνήκειν*. τὰ πρὸς τὴν τροφήν ἀνήκοντα, quæ ad victum pertinent, 2, 15, 4. *Sic* 6, 5, 2. 6, 12, 4. 17, 14, 8. *Ἐξ. Sic Ἐξ cum προφ. εἰς, τὰ εἰς τόλμαν ἀνήκοντα*, quæ ad audaciam pertinent, quæ cum audacia sunt conjuncta. *conf. ἦκω. πρὸς ἐμὲ ἀνήκει τούτο*, ad me hoc pertinet, me hoc tangit, 11, 5, 6. 29, 3, 9.
- Ἀνήκιστον τι βουλευέσθαι περὶ τινος*, (*ῥήσις Thucydidea* ait. *Er n.*) infanabile aliquid, durius quid consulere in aliquem, 4, 24, 7. 18, 20, 3. *μηδὲν ἀνήκιστον ἐπιηδεύειν*, nihil gravius, nihil inexpiabile moliri, 1, 88, 3. *ἀνήκιστον τι παθεῖν*, 4, 18, 11. 15, 1, 8. *ἀνήκιστῶ συμφορᾷ περιπίπτειν*, 4, 53, 3.
- Ἀνηλειψία*, cum lavari & ungi non licet, illuvies & equalor, 3, 87, 2.
- Ἀνήυτος*. ἀνήυτόν τι ἔχει ἢ ὁδός, difficultatem pæne insuperabilem habet iter, 9, 24, 4.
- Ἄνηρ*, ποτίσιμη ἐπιπένητι, αὐτόν μὲν ἄνδρα γεγονέναι, 16, 22, 5. (*ubi orronuntur ἀνδράποδα καὶ βλάκες.*) ἦμισυς ἀνήρ, 37, 2, 1. *ἄνθρωπος τῶν ἐξηγρημένων τὸν ἄνδρα πιστὰ πάντα τρόπου*, 4, 4, 5. *ἄνδρες, milites*, 1, 64, 6. (*orpp. ἡγεμῶν, ibid.*) οὐσης κατ' ἄνδρα τῆς μάχης, 15, 13, 1. 3, 45, 9. 2, 69, 5. 3, 81, 2.
- Ἄνθειν*, florere. *ἀνθοῦσα ἢ Μακεδόνων οἰκία*, 3, 16, 4.
- Ἄνδομολογεῖσθαι πρὸς τινα*, profiteri apud aliquem, fateri alicui, *cum conjunctiōne* διότι, 5, 56, 4. 10, 38, 3. 12, 28, 7. *cum acc. Ἐξ infinit.* 29, 6, 11. *ἀνδομολογεῖσθαι πρὸς οὐδὲν τῶν λεγομένων*, nihil fateri, 25, 27, 9. *ἀνδομολογεῖτο καὶ σύμφωνος ἦν τοῖς γράμμασι*, omnia confessus est, & confenfit cum literis interceptis, 30, 8, 7. *ἀνδομολ. τοῖς εἰρημένοις*, adstipulari, adientiri dictis, 28, 4, 4. 28, 17, 6. *πρὸς σφᾶς ὑπὲρ νεὶ περὶ τινῶν*, contendere inter se in propositas conditiones, *Ἐξ pacifici*, 5, 105, 2. 15, 19, 9. *ἐαυτοῖς ἀνδομολογήσασθαι διότι προσέχουσι*,

- ἔχουσι, sibi invicem testificari, significare, se animum advertere, 10, 45, 10.
- ²Ἀνδομολόγησις, pactio, mutua professio mutuamque promissum, 32, 10, 12.
- ³Ἀνδρώκειος, ad hominem pertinens, humanus. ἐγγυασσάσαι αἵματος ἀνδρωκέου, 7, 13, 7. ποταμὸς ὑποδεχόμενος τὰς ἀνδρωκέας λύμας, 5, 59, 11. *ubi ἀνδρωκέους scribendum videtur, nisi cum cod. Flor. ἀνδρωκέας malis, quod tamen minus placet. τὰ ἀνδρώκεια ἀμαρτήματα, 17, 13, 1. τὰ ἀνδρώκεια πράγματα, 15, 20, 5. τότε τὰνδρωκέα καλῶς ἔξει, tunc bene habebunt res humanae, bene agetur cum hominibus, 12, 28, 2.*
- ⁴Ἀνδρώπιος. ἂν τι συμβῆ περὶ ἡμᾶς ἀνδρώπιον, si quid humanitus nobis acciderit, si vita nobis non suppetierit, 3, 5, 8. τῶν ἀνδρωπίνων στοχάζεσθαι, humanae sortis rationem habere, 15, 8, 3, 15, 17, 4. οὐκ ἀνδρωπίνη κακία, 1, 67, 6.
- ⁵Ἀνδρωπίνως βουλευέσθαι περὶ τῶν ἐνεστάτων, ita deliberare ut humanae sortis memineris, 15, 7, 5. τὰς ἐξουσίας ἀνδρωπίνως φέρειν, 18, 16, 4. μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνδρωπίνως σκοπεῖν τὰ πράγματα.
- ⁶Ἀνδρωπος. οὐδαίς ἀνδρωπος ἄν, 3, 31, 3. ἄνθρωποι ὄντες, qui homines nati sunt, mortales, 2, 4, 5. 2, 7, 1. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνδρώπων ἦδη, 1, 70, 6. — ἔθνη καὶ νομίμα, 4, 67, 4. κατὰ τοὺς κοινούς τῶν ἀνδρ. νόμους, 2, 58, 6. τὰ παρ' ἀνθρώποις ὀρισμένα δίκαια, 2, 8, 12. 4, 6, 11. 8, 1, 1. τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογούμενα δίκαια, 11, 29, 8.
- ⁷ἈνδρωποΦαγεῖν, humana carne vesci, 9, 24, 6.
- ⁸Ἀνδρύπατος, ὁ, proconsul, 21, 8, 11. π. 28, 5, 6. *Spirid. lib. 22.*
- ⁹Ἀνίναί. ἀναιδέως τοὺς ἐπιχειροτάτους τόπους πρὸς τὴν τῶν θηρίων συναγωγὴν, dicare soliti. — „destinare soliti. *Nempe ἀνίναί προπrie est liberum facere ac dimittere, ut alicui rei destinari, sacrari possit“ Evn.*
- ¹⁰Ἀνιπκος, qui equo caret, 10, 40, 10.
- ¹¹Ἀνισος μάχη, 10, 12, 6.
- ¹²Ἀνιστάναι. ἐκ τῆς καθέδρας ἀνέστησε τὴν γυναῖκα, mulierem de sede sua surgere fecit, excitavit, 13, 7, 8. τὸν Φίλιππον ἀναστήσειν ἀπὸ τῆς πολιορκίας, *spereans se Philippum revocaturum ab obsidione, ad tollendam obsidionem commoturum, 5, 17, 5. ἀνέστησε τὸ στρατόπεδον ἐκ τῆς χώρας, exercitum eiecit, excedere coegit, 29, 11, 10. perperam Casaub. motis castris; manifeste sane idem est quod ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς νήσου. ibid. vs. 9. οὔτε καθελεῖν ἔξεστιν, οὐδ' ἀναστήσαι πρότερον οὐδένα (neutr. plur. i. q. οὐδέν) τῆς τοῦ στρατηγοῦ σκήπης,*

www.libtool.com.cn

ἤγε, non licet prius tollere neque loco movere quidquam, quam imperatoris tentorium fuerit detensum et ablatum, 6, 40, 2. ubi ἀναστήσαι minus recte Casaubonus de figendis tentoriis accepit, cujus versio non teneri a nobis h. l. debuit, Ἐσ correxeram eam velimus. ἀναστήσαι ibi, ut sapere alias, est contrarium τοῦ στήσαι, quemadmodum in vocab. ἀνάστατος.

ἀναστήσασθαι τὸν πόλεμον, resuscitare, denuo movere bellum, 11, 5, 2, n. ubi non opus erat ut ἀναστήσασθε vellet Reiskius. (Teneri πόλεμος ἀνέστη pro ἐνέστη dant codd. nonnulli 3, 6, 1.) πρὸς τὸ μηδὲ πάλιν ἀνασταθῆναι μηδὲν τῶν δισφθαρμένων, ne rursus erigi, restitui possiet, 16, 1, 5.

Ἀνιστόρητος περί τινος, qui locorum inidolent non exploravit, non cognovit, 12, 3, 2. cf. ιστορεῖν.

Ἀνίσχεν τὰς χεῖρας τοῖς θεοῖς, 15, 29, 14.

Ἀνοδία. ἀνοδίχῃ καὶ προτροπᾶδην ἔφυγον, 5, 13, 6. ἀνοδίχῃ κατὰ τῆς νήσου δισπάρησαν, 3, 19, 7. Sed maxime in plur. num. διανύσας ταῖς ἀνοδίαις τοὺς κρημνοὺς, 4, 57, 8. Φεύγων ταῖς ἀνοδίαις, 4, 58, 10. 4, 69, 2, 4, 81, 7. 5, 23, 5. 8, 16, 6. 40, 3, 5.

Ἀνοδος. ἡ πλευρὰ περιέχεται ἀνόδῳ μεγάλη καὶ ἀπροσίτῳ, 5, 24, 4. vide Not. Ἐσ cf. ἀποβράχ.

Polybi Histor. T. VIII. P. II.

Ἀνοια, stulticia, amentia, 4, 35, 15. 20, 5, 1. ἄνοια καὶ μανία, 40, 5, 8. ἄνοια μετακακίας, τὸ δοκεῖν, εἰάν τις αὐτὸς ἐπιμύη, μηδὲ τοὺς πέλας ὄρῃν, 4, 27, 7. ὑπερβολὴν ἀνοίας μὴ καταλιπεῖν, 4, 11, 1. πολλάκις τὸ τολμῶν περιττὸν εἰς ἀνοίαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν καταπτῆν εἰώθειν, 4, 34, 1. Pro ἄνοια alias Polybius vocabulo ἄγνοια usus uti, quod vide, Ἐσ cf. not. ad 2, 7, 12. Sic fortasse 30, 9, 19. n. διὰ τὴν ἰδίαν ἄγνοιαν scripsit, non ἀνοίαν, ut vulgo legitur.

Ἀνοίκιος. οὐκ ἀνοίκιον πρᾶγμα εὐκείνῳ, res non dissimilis illi, non dissentanea, 5, 96, 8. ἔστιν οὐκ ἀνοίκιος ὁ λόγος τῆς προθέσεως, non alienus a proposito, 6, 10, 1. ἀνοίκιον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἰρέσεως καὶ φύσεως ἀποδέδωκε, alienum, absurdum specimen edidit, vel sententiam, opinionem parum commodam de se adtulit hominibus, 24, 5, 15. n. Huc spectat quod Suidas habet, ἀνοίκιον ἀπρεπές.

Ἀνοιμάζειν. πολλάκις ἀνοιμάζαντες, ejulatum tollentes, 4, 54, 4.

Ἀνομοίότης, 6, 45, 5.

Ἀνοπλος, inermis; de milite, 2, 26, 2. de ναυί, 2, 12, 3.

Ἀνόρθωσις. τοῖς ἐπιγενομένοις ἐξέθηκε πάλλιστον ὑπέδειγμα πρὸς ἀνόρθωσιν, ad proficiendum, quo ad suam emendationem uterentur, 15, 20, 5. n. nempe sic ibi scripti libri

Id

libri

ιδίῳ ὄντι, pro quo ἐπανόρθωσιν posuit Casaub. quod vide.

Ἄνοσιος, impius. κληθεὶς ἀνδρώπων ἀνοσίων, 16, 13, 2.

Ἄνοχή. ἀνοχᾶς ποιῆσθαι, inducias facere, 2, 6, 5. 5, 28, 1 ἔσ 3. 5, 66, 2.

Ἀνταγωνιστῆς βαρῦς καὶ φοβερός, 5, 35, 9. ἀνταγωνιστὴν αὐτὸν ἔξουσι ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 45, 5.

Ἀνταίρειν. μηδέποτε Καρχηδονίους Ῥωμαίοις ὑπὲρ τούτων ἀνταῖραι πόλεμον, bellum inferre, 15, 7, 8. Sic τοὺς ἀντηρκότας suppicatus erat Reiskius 9, 29, 3. ubi tamen bene habet vulgatum ἀνταιρηκότας.

Ἀντανάσσειν, classe solvere ut obviam eas hosti, 2, 10, 1. 14, 10, 10. οὐδενὸς ἐπ' αὐτοὺς ἀνταναγομένου, 16, 8, 5.

Ἀνταπόδοσις; 1) conversio in contrarium; ἀνταπόδοσιν ποιῆται ὁ ροῦς πρὸς Ἑσ. rursus convertitur, rursus e contrario fertur ad, 4, 43, 5. ἀνταπόδοσιν λαμβάνει τὰ πράγματα, in contrarium vertuntur; 27, 2, 4. ἐξ ἀμφοῖν τῆς τοιαύτης ἀνταποδόσεως γιγνομένης, quum utrique vicem sic rependerint, 5, 30, 6.

2) solutio debiti; τῶν κέ. ταλάντων ἐκατέρα (τῶν ἀδελφῶν) ποιήσασθαι τὴν ἀνταπόδοσιν, 32, 13, 6. τοῦτο ἱκανὸν ἀνταπόδοσιν ποιήσει ἐκεῖνου, hoc abunde satisfaciet pro illo, compensabit illud, 6, 5, 3. Metaphorice,

de Fortuna, ὡσπερ ἐπίτηδες ἀνταπόδοσιν ποιουμένη ἢ τύχη, 20, 7, 2.

Ἀνταποστέλλειν ἄλλους εὐήρους δι' ἐτῶν δέκα, 22, 26, 22.

Ἀνταμβάλλειν εἰς τὴν χώραν, vicissim, vice versa irrumpere in Stratenesium fines, 5, 96, 3.

Ἀνταμψάσειν, cum dat. repugnare, obstare, advertari, 18, 11, 12. n.

Ἀντανέδρα. ἐποιῶντο κατ' ἀλλήλους ἐνέδρας, ἀντανέδρας ἔσ. 1, 57, 3. 7, 15, 1.

Ἀντεξάγειν τὰ στρατόπεδα, (scil. τοῖς πολεμίοις,) 2, 18, 6. οὐδενὸς σφίσιν ἀντεξάγοντος, 3, 66, 11.

Ἀνταξιάσαι, 1, 24, 10. 2, 33, 8.

Ἀντεπάγειν, vicissim signa inferre hosti ἐπάγοντι, 12, 18, 11.

Ἀνταπιγράψω. θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους ἐπὶ τὸ νίκημα, 18, 17, 2. ubi bene Casaubonus, cum intelligeret ipso victoriæ decus a Romanis ad se transferre; a quo non erat cur discederet Ernestus, sic monens: „ἀντεπιγράψασθαι ἐπὶ τὸ νίκημα, aliter inscribere tropæum; sed τὸ ἐπὶ delendum videtur.“ --- Conf. ἐπιγραφή.

Ἀντεπιέναι τοῖς πολεμίοις, obviam procedere, 11, 1, 4.

Ἀντεπισκώπτειν τινα. 17, 7, 5.

Ἀντερῖθεν. δοκεῖ μοι τύχη τις ἀντερῖσαι πρὸς τὴν μάχην τῶν ἡγουμένων, ex Valesii emend. 40, 5, 8. n. ubi ἀντε-

ἀντερίσαι *ms. ab ἀντερίζειν, quod d' emendit Reiskius.*

Ἀντερεῖν. πότερον ἀντερῶν ἢ συνηγορήσων πάρεστιν αὐτοῖς, 1, 69, 10.

Ἀντερίζειν, *vidi ἀνταρτεῖν.*

Ἀντέχειν, resistere; *cum dat.*

ἀνταίχον τοῖς ὑπανατῆσις, 31, 17, 2. *Absolute; ἀνταίχον ἐβρωμένως, fortiter restiterunt, fortiter pugnarunt, 29, 6, 1. Ἐσ' νυδὲ ἀντέσχον vel ἀνταίχον, restiterunt, defenderunt se, durarunt, non succubuerunt, non cesserunt, 3, 46, 12. π. 3, 116, 10. 3, 117, 11.*

Sic 1, 58, 3. ἀντέχειν *aquivalet τῷ ὑπομένειν ibid.*

ἀντέχεσθαι, *cum genit.*

1) sibi vindicare, adfectare, capessere; animum adjicere ad aliquid, curam suam in aliquid intendere; τῶν κατὰ Σαρδόνια πραγμάτων, 1, 24, 7. τῶν κατὰ θάλατταν πραγμάτων, 1, 25, 5. τῆς θαλάττης, 3, 96, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, 2, 49, 4. τῶν ὑπερθεξίων ἀντέχεσθαι τόπων, loca capessere superiora, operam dare ut ea occupes, 3, 93, 9. τοῦ πράττειν τι τῶν ἐξῆς ἀνταίχοντο, 5, 100, 11. αὐθις ἀντέχεσθαι τοῦ Ἀράτου, rursus ad Aratum, ad Arati amicitiam sese adplicare, 5, 1, 8. *Adde quia mox num. 2. adferuntur.*

2) *idem fere quod ἔχειν, tenere, simulque ἔχεσθαι, inhaerere rei, eam porro sequi, firmiter tenere, curare ut retineas, ferves & tuearis. Sic τῆς θαλάττης καὶ ἓνα τό-*

πον ἀντεχόμενοι 1, 58, 3. *est uno duntaxat loco maris usum adhuc retinentes.*

ἀντεχόμενοι τῶν ὄρειων τόπων, montanis inhaerentes, 1, 39, 13. ἕως ἐν ἐλπιδος τινός ἀντέχεται, quamdiu spem aliquam retinet, sequitur, 4, 60, 8. ταύτης ἀνταίχοντο τῆς ἐλπιδος, in hanc spem incumbant, 8, 9, 10. μηδὲ πόλεως οὐκείας μηδ' ἄλλης ἐλπιδος μηδεμιᾶς ἀντεχόμενος, 1, 56, 9. ἀντέχεσθαι τῆς

φιλικίας, συμμαχίας. εὐνοίας τινός, amicitiam alicujus sequi, *sive nunc primum ad eam te adplices, quemadmodum capi potest* 3, 77, 5. *sive eam partem colas, retineas & in ea perstes, quo pertinent loca haec,* 4, 9, 10. 4, 24, 8, 4, 33, 11. 27, 5, 1 Ἐσ' 3.

Ἀντηρίς, ἢ, publica, contus; ἀντηρίσιν ἐξεραῖδεν, 8, 6, 6.

Ἀντηχεῖν πρὸς τὸν ἐκτός ψόφον, resonare, 22, 11, 12.

Ἀντὶ, *praepositio subintelligenda in hujusmodi locutionibus, ut τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσοῦ μνῶν δίδόντας,* 22, 15, 8.

Ἀντιβαίνειν. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνει τὰ τῆς τύχης, fortuna obstat quin hoc effici possit, 2, 50, 12. ἀντιβαίνοντος τοῦ χωρίου, adversante natura loci, 5, 100, 3. τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος, huic *prostitutato* quum ille repugnaret, renitteretur, 25, 5, 8.

Ἀντιβάλλειν τὸ βέλος, remittere telum jaculando, 6, 22, 4.

Ἀντιβαίνοντος τοῦ χωρίου, adversante natura loci, 5, 100, 3.

τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος, huic *prostitutato* quum ille repugnaret, renitteretur, 25, 5, 8.

Ἀντιβαίνοντος τοῦ χωρίου, adversante natura loci, 5, 100, 3.

τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος, huic *prostitutato* quum ille repugnaret, renitteretur, 25, 5, 8.

Ἀντιβαίνοντος τοῦ χωρίου, adversante natura loci, 5, 100, 3.

τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος, huic *prostitutato* quum ille repugnaret, renitteretur, 25, 5, 8.

Ἀντιβάλλειν τὸ βέλος, remittere telum jaculando, 6, 22, 4.

- Ἀντιγραφεύς**, rescriptor, contra-
scriptor, *quem uerhacma*
controleur uocamus, 6, 56,
13.
- Ἀντιδοξεῖν**, dissentire ab aliquo,
2, 56, 1. *πρὸς τινὰ*, 16,
14, 4.
- Ἀντιῶρεῖσθαι**, 3, 28, 3.
- Ἀντικαθῆσθαι ἀλλήλοις μετὰ**
στρατοπέδων, castra castris
opposita habere, 3, 49, 8.
- Ἀντικαθιστάναι ἄλλον**, alium
in locum alterius sistere, dare,
mittere, 22, 15, 11.
- Ἀντικαταλλάττεσθαι (τινι)**,
concordari alicui, 15, 20, 5.
ἀντικαταλλάττ. τι ἀντί τινος,
mutare aliquid aliquo, aliquid
pro aliquo postulare & accipe-
re, 2, 42, 6.
- Ἀντικατάστασις**, disceptatio
causæ ab utraque parte liti-
gante coram instituta, 4, 47,
4. *conf. συγκατάστασις*.
- Ἀντικνωῖσθαι πρὸς πᾶν**, ad
omnes molitiones hostis occur-
rere, contra mouere, 2, 66, 3.
- Ἀντικρῦ. οἱ ἀντικρῦ τῆς Ἀσίας**
τόποι, opposita loca Asia, 4,
43, 4. *ubi unus codex ἀντι-
κρως προσfert*.
- Ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάτ-
της**, mare sibi adferere, ma-
ris potestatem & usum sibi
vindicare; 1, 39, 14. 8, 36,
2. *ἐλπίδος*, spe uti, spe niti,
accipere spem, 18, 22, 4. *sic-
ut ἀντέχεσθαι Ἐ ἀντικοι-
εῖσθαι, quæ uide*.
- Ἀντιλέγειν. τοῖς πλείστοις ἀν-
τέλεγε**, *ex Reikii emend.*
33, 10, 4. *pro ἀντελέγετο*,
*quod uulgatum erat. τὰ ἀν-
τιλεγόμενα*, controversiæ, res
controversæ, 9, 33, 12. *τὰ*
ἀντιλεγόμε. τοῖς βασιλεῦσι
πρὸς τοὺς Γαλάτας, 31, 23,
10.
- Ἀντιλογία, ἡ**, sententiarum dis-
cordia, 26, 1, 7. *ἀντιλο-
γίας εἰσφέρεισθαι ὑπὲρ τινῶν*,
controversias mouere super re,
3, 74, 9. *πρὸς τὴν ἀντιλο-
γίαν ἀνίσταντο πολλοί*, ad
contradicendum surrexerunt
multi, 28, 7, 4.
- Ἀντιμταλλεύειν τοῖς πολυμί-
οις**, cuniculos contra agere, 16,
31, 8. 1, 42, 12.
- Ἀντιμηχανᾶσθαι, de eis qui**
defendant urbem oppugnata
ab hoste, opera contra
moliri, 16, 30, 2. *πρὸς τι*,
22, 10, 4.
- Ἀντίος**, oppositus, aduersus. *ἐτί-
θει τοὺς Ἰβηρας ἀντίους τοῖς*
Ἰππεῦσι, 3, 113, 7. *ἀντίοι*
*συμπέτοντες τοῖς ὑπόζυγι-
οις*, in iumenta a fronte inci-
dentes, 3, 51, 5. *ἀντίοι ἐαυ-
τοῖς*, ex aduerso sibi inuicem
oppositi, 6, 28, 2. *ποιησά-
μενοι τὴν πορείαν ἀντίοι τῷ*
ρεύματι, aduerso flumine, 3,
42, 7. *πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦ-
μα*, 1, 60, 6.
- Ἀντιοχισταί, οἱ**, qui Antiochi
partes sequuntur, Antiochica
factio, 21, 4, 2.
- Ἀντιπάλειν**, resistere. *μηδὲν ἐκ*
τῆς τύχης ἀντέπαισε πρὸς
τὴν ἐπιβολὴν, 18, 29, 15.
- Ἀντίπαις τῆν ἡλικίαν**, iam pu-
ber, 15, 33, 12. 27, 13, 4.
- Ἀντίπαλος, ὁ**, aduersarius, 5,
35, 9. 16, 28, 9. 18, 14,
3. *Adiectiue. οὐδὲν ἀντίπα-
λον εὐρῶν ταῖς σφετέραις*
ἐπι-

www.libtool.com.cn

- ἐπιβολαῖς, nihil quod consti-
bus ejus obfaret, opponere-
tur, 3, 6, 11.
- Ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμῖαις, a
latere vel a parte opposita fe-
qui hostem ex modico inter-
vallo, observandi causa Ἐ
occasionem capiendi qua op-
portune eum adgrediamur
aut agmen ejus carpatimus;
3, 90, 1. n. (ubi verbum hoc
ex msstis restituimus Poly-
bio.) 3, 92, 6. 9, 3, 10. —
ταῖς ὑπώρσειαις, secundum
montium radices, 1, 77, 2.
9, 3, 7. -- ταῖς παρωρῖαις,
latera montium legendo, 3,
53, 4. -- ταῖς ἀκρωρῖαις,
per juga montium, 3, 101, 1.
Alibi, nempe 1, 84, 3 Ἐ 4,
10, 2 sq. eadem notione ver-
bum hoc accipi potest; sed
fortasse etiam nude ibi intel-
ligendum adversus hostem edu-
cere copias; cf. Aduot. ad 4,
10, 2.
- Ἀντιπαραγωγῆ, 1) ductio ex-
ercitus e regione agminis ho-
stium, 9, 3, 10. ubi versio
lat. ita corrigenda est, ut in
Aduot. docui. conf. ἀντιπα-
ράγειν. Eodem modo 11, 18,
2. de Philoparvene e regione
Machanidae ab altera parte
fossa obequitante, Ἐ transi-
tum ejus observante.
- 2) αἱ ἀντιπαραγωγῆ πρός
τινα vel πρός ἀλλήλους, ini-
micitiae, dissensiones, conten-
tiones, 10, 37, 2. 17, 14,
13. 18, 18, 8. 30, 10, 7.
- Ἀντιπαρκεῖσθαι, cum dat. e
regione litum esse, oppositum
esse, 3, 37, 7.
- Ἀντιπαράληψις, cohortatio vi-
cissim facta, 11, 12, 2.
- Ἀντιπαρορούσθαι, a latere
& e regione iter facere, 5, 7,
11. sicut ἀντιπαράγειν, sed
h. l. praesidii causa.
- Ἀντιπαράταττειν, opponere;
Ἐ reciproce, sicut Ἐ in pas-
siva forma, opponere se; re-
sistere; τῶν πολεμῶν πλεό-
σι στρατοπέδοις ἀντιπα-
ρατάττων, (intell. ἑαυτοῦς,)
9, 26, 4. n. πρὸς τὴν τῶν
Αἰτωλῶν πλοσυρίαν ἀντιπα-
ραταττόμενος, 2, 43, 9. τῇ
προσβολῇ τῶν μηχανημάτων
γενναίως ἀντιπαρετάξαντο,
22, 10, 1. στρατηγικώτε-
ρον ἀντιπαραταξάμενοι, 22,
11, 5.
- Ἀντιπαρεξῆγε ἵσμερε ex uno
cod. Aug. editum erat 3, 90,
1. pro ἀντιπαρῆγε, quod
auctoritate restituimus.
- Ἀντιπάσχω. Fons, qui Gad-
ibus est, perhibetur ἀντιπα-
ρῆσιν ταῖς καλιρῖοις τῆς
θαλάττης, ratione se habere
aëtui maris contraria, 34,
9, 5.
- Ἀντίπερα, ἀντίπεραν, Ἐ ἀν-
τιπέρας, 1, 17, 4. n. 3, 43,
1. n. 4, 43, 8. 4, 57, 5-
5, 48 4 Ἐ 6 Ἐ 8. Ἐσ. ἢ
ἀντίπερα χώρα, 1, 17, 4.
οἱ ἀντίπερα βάρβαροι, 3, 43,
1. κατ' ἀντίπεραν τῆς χώ-
ρας, 9, 41, 11. ἐκ τῶν ἀν-
τιπέρας, 10, 1, 8.
- Ἀντιπεριάγειν, 1, 22, 8, n. --
„de nave, cum oblique ad
latus hostilis navis petit.“
E. n. Difficultas ejus loci,
de qua in Aduot. dixi, inde
maxime

maxime nata erat, quod verbum ἀντιπεριάγειν ad navem retulerant interpretes, cum ad corvum sit referendum. Ubi navis hostilis a latere prætervolabat. detersura remos navis Romana, Romani ἀντιπεριάγοντες, nempe τὸν κόρακα, corvum versus illud latus contra Punicam navem circumagebant, eumque in latus illius impingebant. Id ipsum est quod turjus cap. 23, 10. dicit, undecumque adcurrissent naves Punicæ, corvos fuisse in illas directos. Sic igitur eo loco, de quo agimus, (1, 22, 8.) post verba ποτὲ μὲν κατὰ πρόωρον, ad illa ποτὲ δὲ intelliendum ex sequentibus erit ποτὲ δὲ ἐκ τῶν πλαγίων. Præpositio vero κατὰ, quam ignorant libri veteres, ad complendam sententiam vel sic utique necessaria erat.

²Ἀντιπεριστάναί τινι φόβου καὶ κινδύνου, vicissim timorem & periculis aliquem circumdare, 4, 50, 1. πάντη ἀντιπεριστάμενων (αὐτοῦ) τῶν μηχανημάτων, scil. τῶν ποράκων, 1, 23, 10. conf. quæ ad ἀντιπεριάγειν modo monuimus.

³Ἀντιπερισπᾶν, distingere, aliorum abstrahere hostem, alio occupare eum, faire une diversion à l'ennemi, 2, 24, 8. Eadem fere notione accipiendum idem verbum in illis, πραγματικῶς ἀντιπερισπᾶσαντος τοῦ Ἀράτου καὶ λυμνηαμένου τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, 2, 45, 6. quæ Cajsarbo-

mus (per se quidem non male) sic vertit, sollertiter Arato consilia omnia illorum in contrarium vertente atque corrumpente.

⁴Ἀντιπερίσπασμα ποιεῖν τινι, 3, 106, 6. i. q. ἀντιπερισπᾶν.

⁵Ἀντιπίπτειν, 1) τινὶ vel πρὸς τινὰ, irruere in aliquem; ἀντέπεσαν ταῖς σπείραις καταπληκτικῶς, 3, 19, 5. n. ὁ ἔνομος ἀντιπίπτει πρὸς τὴν ἐπιβολήν, contrarius incidit, contrarius est conatus, 4, 44, 9. 2) Plerumque ad alia transfertur verbi usus; veluti ὁ νόμος ἀντιπίπτει τοῦτο, lex huic repugnat, 25, 9, 5; τῶν κατὰ τὴν πολιορκίαν ἀντιπικτόντων αὐτῷ, oppugnatione non ex voto ei succedente, 16, 2, 1. τῶν πραγμάτων ἀντεπισόντων ταῖς ἐπιβολαῖς, 30, 7, 3. n. Et cum πρᾶσι. πρὸς; πρὸς τοῦτον ἀντιπίπτει ἡμῖν ἡ φύσις τῶν πραγμάτων, huic contraria, hujus commodis opposita est natura rerum quas nos petimus, 22, 5, 6. Et absque regimine; τὰ κατὰ τὴν μάχην ἀντιπίπτει. intell. ταῖς ἐλπίσι, aut αὐτῷ, ut 16, 2, 1.) iecus evenit prælium, 10, 37, 5. τῆς τύχης ἀντιπιδούσης, 16, 28, 2. οἱ δὲ ἀντέπικτον, hi refragabantur, opponebant se, Fr. gramm. 12.

⁶Ἀντίπλοια. κατὰ τὸν τῆς ἀντιπλοίας λόγον, 6, 10, 7. —, ut, cum navis contrariis ventis in diversas partes rapitur, si tamen

www.libtoolkit.com vera lectio." Ern. --
Vide Adnot.

Ἀντιπνεῖν. ὅτε τὰ τῆς τύχης
ἀντέπνευσεν, reflante fortuna,
26, 5, 9.

Ἀντιποιεῖσθαι τινοῦ, (fere sicut
ἀντιλαμβάνεσθαι) sibi aliquid
vindicare contra molitionem
aliorum; *veluti τῆς θαλάτ-
της*, maris possessionem, ma-
ris imperium, 1, 60, 1. 3,
97, 3. *τῆς κατὰ θάλατταν
ἐλπίδος*, spem maris potiundi
capessere, res maritimas bello
tentare, 1, 24, 1. ἀντιποι-
εῖσθαι τόπων, capere, occu-
pare loca, 2, 27, 6. οὐδενός
ἀντιποιοιμένου τῶν ὑπαί-
θρων, nemine vindicante sibi,
occupante & tuente adversus
eum aperta regionis loca, 1,
12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6.
14, 7, 8. ἀντιποιεῖσθαι πραγ-
μάτων, conari potiri rerum,
vindicare sibi imperium, 5, 42,
7. *τῆς ἀρχῆς*, regnum, *ibid.*
στρατηγίας, munus imperato-
ris adfectare, 9, 20, 8. *τῆς
τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας*, Grae-
ciae principatum sibi vindicare,
2, 39, 8. τότε πρῶτον ἐθάβ-
ρησαν ἀντιποιεῖσθαι τῶν πέ-
ραν τοῦ Ἰβηρος πραγμάτων,
tunc primum trans Iberum res
tentare, imperium suum pro-
pagare ausi sunt, 3, 97, 5.
τῶν καθηκόντων ἐχυτῶ, quæ
ad se pertinent vindicare sibi,
5, 67, 5. πίστεως ἀντιποι-
ούμενος, fidem præ se ferens,
fidelis loci famam adfectans
& sibi adferens, 2, 47, 5. τῷ
λόγῳ τῶν μεγίστων ἔργων
ἀντιποιήσασθαι, τελείως ἐστὶ

ῥᾶδιον τὸ θε τοῖς πράγμασι
ἐφικέσθαι τινοῦ τῶν καλῶν,
οὐκ εὐμαρῆς, 5, 33, 6. *τῆς
νίκης*, tribuere, adscribere sibi
victoriam, verbis eam sibi vin-
dicare; 16, 8, 2. *βραχὺν
μὲν τινα χρόνον ἀντιποιήσαν-
σο τῆς νίκης*, breve tempus
victoriam sibi vindicarunt, pro
victoria certarunt, 3, 96, 2. *εἰ
εἰς βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντε-
ποιήσατο*, si parumper capta-
visset opportunitates tempo-
rum, tentasset opportunitate
temporum uti, 2, 70, 3. *τῶν
διὰ τῆς ἀκοῆς ἑδῶν ἀντεποιή-
σατο*, sola via per auditionem
cognoscendi res usus est Τι-
μαιος, solam illam viam ad se
pertinere putavit, & suam fe-
cit, 12, 27, 3. *ἐπὶ πολὺν
χρόνον ἀντιποιησάμενοι, scil.*
τῶν τειχῶν καὶ τῆς πόλεως,
postquam per satis longum
tempus possessionem urbis sibi
vindicasent, obtinuisent, &
hosti restitissent, 2, 9, 5. *κατὰ
ποσὸν ἀντιποιησάμενος τῆς
πόλεως*, partem urbis sibi vin-
dicavit, occupavit, & tenuit,
2, 53, 6. *ἀντιποιήσασθαι
τῆς ἑαυτῶν πατρίδος καὶ μὴ
προέσθαι τὰς σφετέρως ἐλ-
πίδας*, patriam sibi adferere,
pro patria pugnare, ei liberan-
dæ operam dare, 4, 80, 4.
τῶν δὲ παιδῶν ἀντιποιοιμέ-
νων. (scil. τῶν ἀποσκευῶν)
καὶ κωλύοντων, πεπερε τοὺς
ἀρπάζοντας, cum servi vindicarent sarcinas, eas sibi & do-
mino adfererent, pro eis dimi-
carent, 33, 7, 5.

Ἀντιπολιτεία μεγάλη ἐστὶ τοῦ-

- τοῖς πρὸς ἐκείνους, dissensio, diffidium in re publica, 20, 5, 5, 23, 10, 4. ἀντιπολιτεῖαι, factiones contrariae in republica, factionum studia, 11, 25, 5, 28, 14, 1.
- ² Ἀντιπολιτεύεσθαι, contrariae partis esse in republica; unde οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, adversarii in rep. 1, 8, 4, 3, 18, 1, 4, 14, 2 & 8, 30, 7, 8.
- ² Ἀντιπορεύεσθαι mendose cod. Bav. pro ἀντιπαρορ. 5, 7, 11.
- ² Ἀντίπραξις τῶν τῆς συγλήτου βουλευμάτων, adversatio, oppugnationis voluntatis senatus, 6, 17, 8. ἐκ τῶν ἀμυνομένων, oppositus conatus eorum qui ex muro pugnant, 10, 13, 8.
- ² Ἀντιπράττειν, 28, 6, 5. πρὸς τι, 6, 17, 9, 27, 4, 9.
- ² Ἀντίπρωρος, prora navis in hostem versa; πάντες ἔπλεον ἀντίπρωροι τοῖς πολεμοῖς, 1, 23, 3, n. πάσας ἰστάντες ἀντιπρώρους τὰς ναῦς τοῖς πολεμοῖς, 1, 27, 3, 1, 60, 10. ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν Ἐς. 1, 50, 6. ἐποίουν (αὐτοῦς) ἀντιπρώρους τοῖς πολεμοῖς, 1, 50, 4. κατὰ πρόσωπον ἀντιπρώρους τάξαντες τὰς ναῦς ἀμφοτέροι, 16, 4, 7. ἀντίπρωροι συμπτώσεις, 16, 4, 11.
- ² Ἀντιπυρσεύειν, vicissim igne signa dare, 8, 30, 1.
- ² Ἀντιρῆναι, contradicere. οἱ ἀντιρῆκότες, 9, 29, 3, n.
- ² Ἀντίρῆσις, altercatio, 18, 25, 7. πρὸς τινα ὑπὲρ τινος, 2, 7, 7. περὶ τινος, 23, 10, 6.
- ² Ἀντισπᾶν. Verbo passivo; ἢ ἐκάστου δύναμις ἀντισπᾶται ὑπ' ἀλλήλων, vis cujusque mutuo nisu in contrarium trahitur, vires omnium mutuo sibi resistunt, & a se invicem temperantur, 6, 10, 7. ἀντισπᾶται καὶ παραποδίζονται ἢ ἐκάστου πρόθεσις ὑπ' ἀλλήλων, 6, 18, 7. Medio verbo; ἀντισπᾶσθαι τινα, aliquem ad se trahere vel advocare quem opponas alteri, 23, 10, 14. ubi in praepos. ἀντὶ latere illam vim existimaveram opponendi alteri; sed rectius fortasse fuerit, advocare aliquem avocando eum ab aliis negotiis, quae vis inest vocabulo ἀντίσπασμα. Ceterum verba ista, de quibus agimus, ὡς τούτους ἀντισπασσάμενους, 23, 10, 14. in aliam partem vulgo interpretari solent: nempe Casaubonus, illos a caeteris abalienatos sibi adjunxisse; quem sicutus Ernestus ἀντισπᾶσθαι dissidere h. l. interpretatur.
- ² Ἀντίσπασμα, distractio, avocatio ab alia occupatione; ad aliud negotium, 2, 18, 3. sicut ἀντιπερίσπασμα.
- ² Ἀντιστράτηγος, praepretor, imperatoris vicarius, imperatoris vice fungens per ipsius absentiam, 15, 4, 1. Proconsul, proconsulare imperium renens, 3, 106, 2, 28, 3, 1. (ubi ἀντιστράτηγος cum accentu in antepen. erat scribendum; non in ultima;) i. q. ἀνθύπατος 28, 5, 6.

² Ἀντι-

- Ἀντιστρατοκεδεῖα**, castra castris oppoſita, 3, 101, 8.
- Ἀντιστρατοκεδεύω**, castra caſtris conferre, castra oppōnere alicui, 1, 9, 4. *τινὶ*, 1, 74, 13. 2, 32, 6. 3, 76, 5. 3, 86, 3. 5; 29, 7. *ἀλλήλοις*, 2, 52, 9; 3, 107, 1. 5, 80, 5.
- Ἀντιστρέφω** ἀντεστραμμένοι ἑαυτοῖς, ſibi invicem oppoſiti, 6, 32, 6.
- Ἀντιτάττειν**, opponere, 11, 33, 1. *π. πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιταττόμενος διατέλει*, Hecolorum cupiditati aſſidue ſe oppoſuit, 2, 43, 9. *πάσαις ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντιτατάμενος*, 32, 11, 8. *οἱ ἀντιταττόμενοι*, adverſarii, hoſtes, 3, 63, 12. *οἱ ἀντιτατάμενοι*, qui in acie contra eum ſteterant, 5, 10, 2.
- Ἀντιτιμωρεῖσθαι**, (*τινα*), viciffim ulcifci, punire aliquem, 1, 81, 9.
- Ἀντιτυγχάνειν**. ἐσθλὸς ἐὼν, ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν, 15, 16, 6.
- Ἀντίτυπος** *τινὶ*, ex adverfo poſitus, 6, 31, 8.
- Ἀντιφιλοδοξεῖν** *πρὸς τινα*, æmulari cum aliquo, 1, 40, 11.
- Ἀντιφιλονικεῖν** *πρὸς μηδὲν τῆ συγκλήτῃ*, nulla in re voluntati ſenatus ſe opponere, 32, 7, 16. *πρὸς πάντα*, in omnibus rebus (præ æmulatione) repugnare alicui, 3, 103, 7.
- Ἀντιφωνεῖν** *τινι*, reſpondere literis alicujus, 8, 18, 11. 8, 19, 8. *μέχρις ἀντιφωνηθῆ τι ἐκ Ρώμης*, donec reſponſum aliquod adveniat Roma, 15, 18, 6.
- Ἀντοικοδομαῖν**, contra munire, *πραſερτιμ* dejectas ab oppugnatoribus partes muri inſtaurare, *αὐτ* hiatum novo oppoſito muro obſtruere, 1, 42, 16. 16, 30, 6. 22, 11, 3.
- Ἀντοικοδομαίαι**, 1, 48, 1. *vide ἀντοικοδομαῖν*.
- Ἄντοφθαλμαῖν**, oculos tollere adverſus aliquem, *Ἔ* (*intelligendo ἐν τοῖς ὅπλοις*, in armis, *quæ verba adjiciuntur* 1, 68, 7.) reſiſtere, opponere ſe alicui; *πρὸς τινα*, 2, 24, 1. 3, 14, 9. 3, 64, 4. 4, 32, 7. 4, 34, 6. 9, 3, 7. *τινὶ*, 1, 17, 3. 2, 47, 1. *Ἐτὸ ὑβὶ non agitur de armis*, repugnare, adverſari voluntati, poſtulat, ſententiæ alicujus; *πρὸς τινα*, 24, 12, 3. *Fr. hiſt. 45. Sic ἀντοφθαλμαῖν τινὶ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων*, 28, 6, 5. *Translato uſu, μὴ δύνασθαι τοῖς χρέμασιν ἀντοφθαλμαῖν*, oculos contra pecuniam non poſſe adtolle- re, tentationi ejus accipienda reſiſtere non poſſe, 28, 17, 18. *Rurſus notione maxime προρτια ἀντοφθαλμησῶν κατὰ πρόσωπον*, ſuis oculis coram ſpectare aliquem, 18, 29, 12.
- Ἄνυδρία**; ἡ, aquæ inopia, 5, 71, 10. 10, 28, 1.
- Ἄνυδρα**, ἡ, ſcil. *χώρα*, arida regio, 5, 80, 2.
- Ἄνυβιν**, 1) efficere, perficere; *οὐδὲν ἤνυον*, 1, 47, 4. *οὐδὲν ἀμῶς δυνάμενος ἀνύβιν οὐδὲν*, 5, 17, 2. 15, 32, 1. *ἀνύβιν τὸ προκείμενον*, 30, 12, 2. *Ἔσθ. Vide mox in παſ- μνο.*

ψυχο. 2) viam conficere pet locum, pervadere, emetiri locum; (*quod alias est διανύειν*;) ἤνυον τὰ ἔλη, viam per paludes confecerunt, 3, 79, 5. ἀνύσας τοὺς τόπους, 5, 8, 2. 3) contumere; ἀνύειν τὰς λείας, 3, 90, 7. 4) sufficere; αὐκ ἤνυον φέροντες τοὺς νεκρούς, non sufficiebant absportandis mortuis, 10, 31, 9. *In efficiendi, conficiendi, vel perficiendi notione in Passivo potissimum occurrit; veluti, δόξαντες ἤνυσθαι σφίσι τὸ πλεῖστον τῆς ἐπιβολῆς, 8, 31, 1. τοσοῦτον εἰκός ἤνυσθαι (nonnulli codd. ἤνυσθαι) τῆς νυκτός, 9, 15, 10. τοῦ στρατηγοῦ δοκοῦντος ἤνυσθαι τὸ μέγιστον τῶν προκειμένων, 28, 11, 3. n. ubi perperam libri scripti παρακειμένων dabant; νομίσαντες ἤνυσθαι σφίσι τὸ προκείμενον, 30, 12, 2. n. Quidius ex locis firmatur Ursini conjectura, quam in contextum receperimus 17, 11, 10. καὶ γὰρ ἤνυσθαι (pro mendoso ἤρυσθαι vel ἤρῃσθαι quod erat in libris) τὰ μέγιστα τοῦ πολέμου; nisi quod pro ἤνυσθαι rectius fortasse futurum fuisset ἤνυσθαι cum acuto accentu; nam quod circumflexum praevendendum dixi in Adn. ad 28, 11, 3. Et ad 30, 12, 2. vereor ut satis rectum sit. Conf. Adn. ad 18, 3, 8.*

Ἀνυέρβλητος ὑπεροχῆ, 1, 2, 7. πικρία, 8, 12, 12. εὐχέρεια καὶ ἀπειρία, 16,

18, 3. εὐνοια, 23, 18, 3. *conf. ὑπερβολή.*

Ἀνυκούθυμος. ἀνυκούθυμον ἦν τὸ λεγόμενον, a nemine confutabatur, 32, 20, 7.

Ἀνυκονόητος; 1) αἰτίαι, cum genit. nihil suspirans de aliqua, ἀνυκ. τοῦ μάλλοντος, 4, 10, 7, τῆς Ἑρμείου τόλμης, 5, 56, 2. 2) πασίαι; ἀνυκονόητα τινα, inopinata nonnulla, 10, 45, 2. ἀνυκονόητος ἄλις, de qua nihil in mentem venerat, 2, 57, 6. ἀνυκονόητοι ἀνδραποί, homines non suspecti, 13, 6, 8.

Ἀνυκονόητως; 1) αἰτίαι, absque doli suspitione, 5, 39, 2. ἀνυκ. διακείσθαι, nil suspirari, 14, 10, 7. 2) πασίαι. inopinato ex improvise, praeter opinionem, 1, 84, 9. 4, 3, 10. 11, 21, 3.

Ἀνύκοτος; 1) αἰτίαι; ἀνύκοτος ἦν τῆς πράξεως, non suspiratus est rem, 8, 29, 2. 2) πασίαι; ἀνύκοτος ἦν ἡ τῶν ἐνεδρευόντων ὑποβολή, 3, 105, 1. ἀνύκοτος ἦν πᾶσι τὸ γινόμενον, 7, 17, 2.

Ἀνυκόπτως; 1) αἰτίαι. ἀνυκόπτως καὶ τεθαβρήκτως, absque mali suspitione, absque metu, 11, 18, 7. 2) πασίαι. ἀνυκόπτως ἐπέστη τοῖς τόποις, nemine de eo aliquid suspirante, 9, 7, 10, 31, 20, 13.

Ἀνυόστατος; 1) nullum firmum fundamentum, nullum certum initium habens, 1, 5, 3. n. 2) cujus vis sustineri non potest, cui resistere nemo potest, intolerabilis, invictus; ἀνυκοστ. ἐν τοῖς κινδύνοις, in pra-

- πραλις, 14, 7, 7. 4, 8, 10. 5, 45, 2. ἀνυπόστατος ἢ τῶν ἀπληρικῶτων τόλμα, 3, 63, 13. 16, 40, 3. ἀνυπόστατος est respubl. Romana, nihil ei resistere potest, 6, 18, 4.
- Ἀνυπόστατος διήγησις, narratio quam quo referat nescit lector vel auditor, quæ nonnisi confusam & vagam notionem animo adfert, 3, 36, 4. n. 3, 38. 4. 5, 21, 4. — „narratio quæ non habet notitiam antecedentem in animo discantis, cui ceu fundamento & basi innitatur.“ *Casa ub. in Comment. ad 1, 5, 3.*
- Ἀνυστικός, efficax. μία ψυχὴ πολυχειρίας ανυστικώτερα, 8, 5, 3.
- Ἄνω. αἱ ἄνω σατραπείαι, regni Persici ἔθ' αἰν regni Syriaci provinciae in superiori Asia sitae, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. ἑταιρεῖν τοῖς ἄνω μέρασι τοῦ σάματος, 12, 13, 1. ex Timaeo. ἄνωτερον. ἐν τοῖς ἄνωτερον χρόνοις, 5. 6, 1. 2, 41, 3. οὐ πολλοῖς ἄνωτερον χρόνοις, 1, 7, 2. μικροῖς ἄνωτερον χρόνοις, 4, 2, 7. 4, 50, 3. τρίτη ταύτης ἄνωτερον βίβλα, 3, 1, 1. ἄνωτέρω προσλαβεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus altius regredi, e superioribus temporibus repetere rem, 4, 2, 3.
- Ἄνωτάτω. αἱ ἄνωτάτω ὑπερβολαὶ τῶν Ἄλπεων, 3, 53, 6.
- Ἄνωμαλία. αἱ ἄνωμαλίαι τῶν τόπων, inaequalitas locorum, 9, 41, 4. ἀνωμαλία τῆς φύσεως τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, inconstantia formæ reip. Athen. 6, 44, 2.
- Ἄνώμαλος. ἀνώμαλοι καὶ βουνοὶ τοῖς τόποι, 5, 22, 1.
- Ἄξία, ἡ, 1) pretium. τὸ τίμημα τῆς ἀξίας, aestimatio pretii, 2, 62, 7. ἀξίαι ἴππων, 1, 68, 8. 2) ἀπὸ τῆς ἀξίας ποιῶσθαι τὰς εἰς τὸν πόλεμον εἰσφορὰς, pro censu conferre pecuniam ad bellum, 2, 62, 7. 3) τὰ σώματα διένειμε κατὰ τὴν ἀξίαν ἐκάστοις, captivos distribuit pro meritis, pro dignitate cuiusque, 3, 17, 10. διανευητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἐκάστοις, qui suum cuiusque tribuit, 6, 6, 10. 4) ἐξεπορεύετο μετὰ μεγάλης ἀξίας, egressus est cum magno apparatu, 39, 2, 6.
- ἀξιόλογος, memorabilis, notabilis. οὐδὲν ἀξιόλογον πράττοντες, 1, 39, 2. πρᾶξις ἀξιόλογος, 2, 39, 11. ἀξιόλογοι χρεῖαι, 5, 40, 2. μηδ' ἐν ἀξιόλογον, nulla idonea manus, 3, 110, 6. ἱματισμὸς ἀξιόλογος, vestitus alicujus pretii, 16, 31, 3.
- Ἀξιόμαχος, idoneus ad pugnandum, par hosti, 4, 12, 6.
- Ἀξιόπιστος. τὸ τῆς ἐπαγγελίας ἀξιόπιστον, 3, 44, 7.
- Ἀξιοπίστως ψεύδασθαι, cum veritatis specie mentiri, 3, 33, 17. Sic ἀξιοπίστως ἐνιέναι διαβολὰς κατὰ τινος, 28, 4, 10. τοῦτο αὐτὸς λέγει οὕτως ἀξιοπίστως ὥστε δοκεῖν ἔσθαι. tanta cum auctoritate & confidentia hoc dicit, ut videatur ἔσθαι. 12, 9, 3.
- Ἄξιος.

Ἄξιος. ἐφάνη ἄξιος τῶν προγεγονότων ἔργων, 1, 75, 3. οἱ ἄξιοι τῆς πολιτείας 24, 4, 3. *cum Casaub. uertimus bene meriti cives; sed uidentium ne sit qui mereatur in numerum civium recipi.*

οὐκ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς ἄξιον, non debent reprehendi, 3, 59, 1. ἄξιον βραχὺ διαπορῆσαι περὶ τούτου, par est, operæ pretium est, 4, 20, 2. ἄξιόν γε στρατεῖαν, id vero præclarum est! *ironice*, 9, 38, 5. ἄξιόν γε τὸ γεγονὸς οὐκ εἶδους, en facinus dignum scilicet quod vituperetur, 9, 33, 13.

Ἄξιον; 1) petere, postulare. ἄξιον παιδικῆ ἀξίωσιν, 39, 1, 7. τοῦ περὶ τῶν αὐτῶν ἀξιώσαντας, 4, 60, 1. ἀξιούντας βοηθεῖν, 4, 50, 8. *Et cum fut.* ἀξιούντας καταλύσιν αὐτοὺς τὸ παραγώγιον, 4, 47, 3. ubi καταλύσιν in *præs.* uulgo edebant, bene quidem per se, sed inuitis *msstis.* ἄξιον αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν, 22, 17, 8. n. 2) dignari; μεγαλῆς ἀποδοχῆς ἀξιούμενος παρὰ ταῖς δυναμυσιν, 5, 41, 4. πρότερον ἀξιοῦσθαι corrupte dabat *Vrsini codex*, 29, 11, 3. n. fortasse pro οὐ πρότερον ἀξιώσας.

Ἄξιόχρως (*sepe i. q. ἀξιόλογος, ἔσ in bello i. q. ἀξιόμαχος*) notabilis, memorabilis, idoneus quouis in genere, par hosti, uel par alicui rei. πόλις ἀξιόχρως, 1, 30, 5. n. ἀξιόχρσοι ἄνδρες, idonei viri, 3, 5, 8. 4, 23, 3. Φυ-

λακῆ ἀξιόχρως, 3, 17, 9. (*i. q. ἀρκουσα, ibid. us. 10.*) ἀξιόχρως ἀνταγωνιστής, 2, 46, 3. πρόσωπον ἀξιόχρως τὸ προστησόμενον, 15, 23, 8. *Et cum præsop.* πρὸς; στρατόπεδα ἀξιόχρως πρὸς μάχην, 1, 19, 1. πρὸς ναυμαχίαν, 1, 53, 10. ἐφθραῖα ἀξιόχρως πρὸς τὰ παράδοξα, 5, 6, 4. ἀξιοχρωτέρους πρὸς τὸ πολεμῶν τοῖς Ἀχαιοῖς, sic *correcti* 4, 3, 3. n. pro uulgato ἀξιοτέρους. ἀξιοχρωτάτη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν δυναστειῶν, 10, 27, 1.

In terminatione hujus vocabuli constanter fere fertur Attica forma; inuenitur tamen in accus. plurali non solum ἀξιόχρως, ut 1, 53, 10. 2, 40, 1. 11, 16, 7. sed ἔσ ἀξιοχρέους, 4, 23, 3. ἔσ ἀξιοχρως in neut. plur. 1, 19, 1. ἀξιοχρως correcti, ut esset nominativus plur. pro ἀξιοχρως, 1, 38, 1. n.

Ἄξιωμα, dignitas, splendor, decus; τὸ τῆς πατρίδος ἀξ. 3, 64, 2. πόλις ἢ μέγιστον ἀξίωμα περιποιησάμενη, 15, 35, 3. 9, 28, 5.

Ἄξιωματικός; 1) dignitatis multum habens, cum dignitate conjunctus; γυνὴ προστασίαν τινα ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνουσα, 10, 18, 8. ἀξιωματικὸς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, 33, 9, 1.

2) cum precibus conjunctus; λόγος ἀξιωματικός, preces, deprecatio. 20, 9, 9. ἀξιωματικὰς ἐντολάς δοὺς τοῖς πρῆσβευταῖς, mandans legis-

- eis ut precibus uterentur, 31, 15, 3. 32, 7, 16.
- ²Ἀξιώσεις, preces, postulatam. ποιῆσαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ' ἀξιώσεως, adiectis precibus, 7, 11, 9. 22, 7, 2.
- ³Ἀξύβατος κοινολογία, colloquium irritum, in quo nihil convenit, 15, 9, 1. κ. nisi ἀσύμβατον scripsit Polybius, qui atticam formam ξυν προσὺν non solet frequentare.
- ⁴Ἀόικητος, non habitatus, 2, 15, 10.
- ⁵Ἀόκως, haud cūctanter, 31, 13, 8.
- ⁶Ἀόρατος; 1) ἀβ. ἀόρατος δεινοῦ, qui pericula non vidit, non est expertus, 3, 108, 6. κακοῦ, 2, 21, 2. 2) παρ. ἀόρατοι τόποι, loca nobis invisā, quæ ipsi non vidimus, 3, 36, 7.
- ⁷Ἀόριστος, indefinitus, infinitus, varius atque varius, 4, 43, 6. 4, 45, 1. (opp. ὀρισμένος, 4, 43, 6.)
- ⁸Ἀπαγγελία. ἀπαγγέλλαι ποιῆσαι περὶ τῶν κατὰ Πελοπόν. nunciare, renunciare, 24, 10, 8. de legato qui legationem renunciat.
- ⁹Ἀπαγγέλλαι; 1) nunciare, nuncium perferre; πρῶτονταί οἱ ἀπαγγελοῦντες περὶ τῶν γηγόντων, 1, 29, 6. 24, 10, 6. 2) — „de historicis, tradere, narrare. vid. Wesseling. ad Diodor. lib. V. initio. Thucydides III. 67. ipsam orationem ἔσ narrationem historici vocat ἀπαγγέλλαι.“ *Et n.* -- ἀπαγγέλλαι

λαιν τὴν ἀλήθειαν, verum tradere, 1, 14, 1. ἡττημένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπαγγέλλαι, traditos, proditos, pronunciatos, 1, 15, 11. (ubi ἀπαγγέλλαι idem valet quod ἀποφῆναι vs. 7. ἔσ ἀποδεικνύναι vs. 8.) εἰ ἀπαγγέλλαιμι περὶ τῆς τοῦ βασιλέως προαιρέσεως, si regis institutum explicarem, de eo exponerem, 14, 12, 5.

3) ἀπαγγέλλαι τινι πέλαμον, indicere bellum, 3, 10, 1.

Μενδοσε ἀπαγγελλόμενος editum erat 2, 11, 4. κ. pro ἀπαγγελλόμενος, promittens.

¹⁰Ἀπάγειν, ducere, abducere. Legati Scipionis, Carthaginem missi, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν σύγκλητον; (intellige ἀρχόντες,) μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐπὶ τοὺς πολλοὺς ἀπαχθέντες, 15, 1, 5. *Præsertim* vi abducere invitum; (ἔσ ipso loco modo citato innuitur, per tumultum aliquem ἔσ parum honorifice ductos esse legatos, quod ἔσ ex cap. 2. satis intelligitur;) μετὰ βίας εἰς οἶκον ἀπηχέναι τὸν δοῦλον, sic correxi mendosum ἀποιχέναι 12, 16, 2. quod in ἀπηχέναι mutaverat Casaubonus. ἀπάγειν εἰς Φυλακὴν vel εἰς τὴν Φυλακὴν, 5, 15, 9. 5, 16, 3. 5, 38, 7. 5, 39, 4. κ. εἰς τὴν ἄλυσιν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. *Et subintelleffis verbis* εἰς τὴν Φυλακὴν; ἀπάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἀποδοχὴν, aliquem in

in vincula ducere: sponsonis causa, 5, 27, 4. n. ἀπάγασθαι πρὸς τὰς εἰσφορὰς, tributorum solvendorum causa in vincula abduci, 1, 72, 5. ἀπάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν legendum fortasse 12, 16, 3. n.

ἀπαγαγεῖν ἐπ' αὐτοὺς Ἔθ' ἀπῆγον ἐπ' ἀλλήλους 30, 13, 6 Ἔθ' 8. de tibiciniibus in scena nescio dictum ne sit ex verbi usu scenae proprio, an ἀπαγαγεῖν Ἔθ' ἀπῆγον sit legendum.

Ἀπάγειν τινα, 16, 34, 9. ἀπάγεσθαι, 16, 34, 10.

Ἀπαγωγή, abductio in carcerem, 5, 27, 5. n. sic enim ibi scribendum πρῶτον pro vulgatu ἐπαγωγή.

Ἀπαθής, nullo malorum sensu praeditus, nullis malis succumbens, 1, 58, 5.

Ἀπαιδία, orbitas, 30, 2, 5.

Ἀπαίρειν, proficisci, abire, sive navibus, ut 1, 21, 8. 2, 69, 11. 5, 2, 9. sive pedestri itinere, ut 32, 25, 10. n. μηδέποτε ἐπὶ τοσοῦτον ὑπερβῆναι τῆς πόλεως, 9, 6, 2. n. -- „numquam tam parvo intervallo abfuisse ab urbe, i. e. tam prope accessisse; nisi forte excidit ἐπί.“ Ern.

Ἀπαιτεῖν, 1) desiderare, postulare; ut τοῦτο ἀπαιτεῖ ἐκείνο, hoc postulat illud, ad hoc requiritur illud, 10, 24, 8: 2) repetere, 17, 1, 5. τί τινα, aliquid ab aliquo, 1, 66, 11. 1, 70, 3. ἀπαιτοῦμαι τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ, ille hoc a me repetit, 33, 12, 2:

Ἀπαλαγεῖν, despondere animum, desperare; εἰς τέλος ἀπῆλθον, 1, 58, 9. ἀπληγηναίαι ψυχαί, 1, 35, 5. ἀπαλοῦντες ταῖς ἐλπίσι, 9, 40, 4. -- „Vnde patet, interpretem latinum, Ephef. 4, 19. ἀπληγηκότες vertentem desperantes, non necessario ἀπληκότες legisse, ut videtur viris doctis, sed modo alienam ab illo loco significationem expressisse.“ Ern. τὸ γὰρ Φάσαιν τοῦτο, ἀπληγηναίαι ἐστὶ ψυχῆς, hominis est desperati ingenii, deplorati ingenii, 16, 12, 7. -- „ἀπληγηναίαι ψυχὰς (1, 35, 5.) accipiunt de desperatione, forte melius intelligas ignavas & ad militiam inutiles. Ceterum stupor & summa incitiae est 16, 11.“ Ern.

Ἀπαλλάττειν. ἀπῆλλαξαν αὐτοὺς (i. q. εαυτοὺς) ἐκ τοῦ ζῆν, eduxerunt se e vita, mortem sibi consciverunt, 27, 2, 9. ἀπαλλάττεσθαι, abire, 6, 14, 7. ἀπηλλαγμένοι τοῦ ζῆν, necati, 11, 30, 3. ἀπηλλάττετο τῆς κακουχίας εἰς τὴν αὐτοῦ σκητὴν, vexatione liberatus in tuum tabernaculum se recepit, 5, 14, 6. ἀπαλλαγέντες τῶν πόνων, laboribus liberati, 3, 11, 9. Ἔθ. Cum adversariis καλῶς Ἔθ. simil. οὔτε τοὺς ἱππεῖς ἀπαλλάξαι καλῶς, 3, 64, 6. λαμπρῶς ἀπῆλλαττε κατὰ τὸν κίνδυνον, praclare gessit rem, 18, 8, 2. κακῶς ἀπαλλάττοντες (i. q. διακαίμενοι) male se habebant, malo loco, malo statu-

statu erant, 1, 28, 8. 2, 25, 10. 3, 60, 3. 10, 49, 10. *Ἔς. ἀπραγοῦντες καὶ δυσχρήστως ἀκαλλάττοντες*, cum nihil efficere possent, & ipsi admodum laborarent, difficili loco essent, 4, 64, 7. *Ἐτ ἐν passivo, ex vulgata olim scriptura, in quam mssti libri consentiunt, κακῶς ἀπηλλάττοντο*, 10, 49, 10. n. pro quo ἀπηλλάττον in *αἰ.* ex conjecl. edidimus.

Ἀπαλλοτριῶν. 1) ἡ Σαρδῶ ἀπηλλοτριώθη Καρχηδόνος, a Carthagine separata, Pœnis erepta est, in alienas manus pervenit, 1, 79, 6. 1, 82, 9. 2) *ad animum præcipue transfertur; ἀπηλλοτριωκέναι τοὺς συμμαχούς*, sociorum animos alienasse a Romanis, 10, 6, 3. *ἀπαλλοτριῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἰταλίαν τῆς πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίας*, 3, 77, 7. *Ἦς ἀπηλλοτριωμένος*, 2, 50, 5. *τῆς ἑυμένους (i. e. πρὸς ἑυμένην) εὐνοίας*, 30, 1, 6. coll. vs. 8.

Ἀπανάγειν ἐκ τῆς Ῥώμης temere ex Vrsini ingenio editum erat 33, 5, 5. pro ἐπανάγειν.

Ἀπαναγκασθέντες minus recte dant veteres nonnulli codd. 4, 46, 6. pro ἐπαναγκ.

Ἀπαντᾶν, 1) ἀπαντᾶ, accidit, evenit; πολλὰ αὐτοῖς εὐχρηστα δι' ἐκείνους ἀπαντᾶ, 4, 38, 10. μηδὲν αὐτῶ δυσχερὲς ἀπαντήσει ὑπὸ Ῥωμαίων, 32, 7, 10. *Ἐτ ἐν pass. ἃ δὴ εὐκρίτως αὐτοῖς ἀπηντήθη*, 2, 7, 4. μηδὲν αὐτοῖς παραλο-

γον ἀπηντήσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, 2, 37, 6. τὰ ἀπαντᾶμενα (τοῖς Ῥωμαίοις) ὑπ' Ἀρχιμήδους, quæ Romanis accidebant Archimedis opera, 8, 8, 5. οὐδὲν Φιλάνθρωπον ἀπηντημένον ἐξ αὐτοῦ, 29, 9, 16. αἱ τιμαὶ αἱ ἀπηντημέναι αὐτοῖς παρὰ τῶν Ἀχαιῶν, 17, 6, 6. *Adde* 10, 13, 10. 10, 37, 8. 15, 5, 7. 20, 10, 5. *De quo usu verbū passivi pro activo laudavit Reiskius & Ernestus ea quæ sunt a Dorvillio congesta ad Charit. p. 122. Polybio quidem, ut vidimus, maxime familiaris-hic usus est.*

2) ἀπαντᾶν non solum, ut vulgo, est occurrere, obviam venire alicui, sed & undecumque ad aliquem venire, jungere se alicui, convenire; ἀπηντηκώτων (αὐτῶ) καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐνταῦθα, 2, 54, 6. ἀπαντᾶν πρὸς τὸ διαβούλιον, 20, 10, 15.

3) ἀπαντᾶν πρὸς τι, & πρὸς τινὰ, occurrere verbis, vel factis, id est, respondere, vel, tali quodam modo gerere se erga aliquem; πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας ἀπαντῆσαι, 12, 28, 9. πρὸς ὃν οἰκείως ἀπηντηκέναι δοκεῖ Κατων, cui percommode Cato respondit, 40, 6, 5. ἀγερωχότερον αὐτοῖς ἀπηντα, superbius eis respondit, cum eis egit, eos excepit, 18, 17, 3. ἀκολούθως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπηντησας, pari modo & aliis respondit, vel cum aliis egit, 28, 2, 7. πῶς ἀπαντῆσαι δεῖ πρὸς

- πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἀπόκρι-
σιν, quid contra dicto aut fa-
cto opus sit post illud Ro-
manorum responsum, 36,
1, 1.
- Ἀπάντησις, occurfus, occurfus,
5, 26, 8. comitatus obviam
progrediens, 5, 43, 3. con-
gressus, & ratio excipiendi ali-
quem, & eum compellendi vel
ei respondendi in congressibus;
τὰς ἀπάντησις Φιλανθρω-
πῶς τοιαῖσθαι, 5, 63, 7.
προσΦιλῆς κατὰ τὴν ἀπάντη-
σιν, 10, 5, 6. ἢ πρὸς τοὺς
ἄλλοις ἀπάντησις, congressus
cum exteris, 16, 22, 2. ἀνέλ-
πιστος ἀπάντησις, *un accueil
inattendu*, 20, 11, 9. 30,
1, 4. occasio; τὰ λέγεσθαι
μέλλοντα περὶ τέτοιανδε
τινὰ λήψεται ἀπάντησιν, hinc
occasionem capiam verba fa-
ciendi de Ἐσ. 12, 8, 3.
- Ἀπαξ. *Vide καθ' ἅπαξ ἔσ' εἰς-
ἅπαξ. σχεδὸν ἅπαξ ἀπογνω-
κῶς τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπί-
δας vertunt fere profus de-
sperans, nulla propemodum fa-
lutis reliqua spe*, 33, 1. 8. n.
*sed non dubito quin ἅπασας
sit legendum.*
- Ἀπαξιῶν τι vel τινὰ, aspernari,
dedignari, 1, 67, 13. 10, 40,
9. *Tum ἔσ' rogare interpre-
tatus Ernestus, provocans ad
29, 11, 3. quia interpreta-
tio quo vel per se fundamen-
to nitatur, vel quo pacto in
istum locum cadere possit,
non video. Adi Adnot. ad
h. l. Ἐσ confer supra in ἀξι-
ῶν, nam ἀπαξιῶν ex Casau-
boni est ingenio.*
- Ἀπαξίωσις, contemptus. *Fr. hist.*
42.
- Ἀπαρραγγέλτως, sine imperio,
non expectato pugnae signo,
16, 3, 1. *Fr. gr.* 21.
- Ἀπαρραγραφὸς ποσότης, quan-
titas quæ defini nequit, 16,
12, 10.
- Ἀπαραιτήτος, inexorabilis, im-
placabilis; ὄργῃ, 1, 82, 9. κατ-
ηγορία, 12, 12, 4. δικα-
στής, 5, 41, 3. n. ἐχθρὸς,
7, 14, 3. ἀπιτιμητής, 12,
12, 4. ἀπαραιτήτος τιμωρία,
certissimum supplicium, quod
deprecari nemo potest, 1, 78,
15. 6, 37, 6. μηδὲν ἀπαρ-
αίτητον βουλεύσθαι περὶ
τινος, nihil durius statueri in
aliquem, 4, 24, 6. — „pro
quo Thucydides ἔσ' ποκ ἑρσε
Polybius (vs. 7.) ἀνήκαστον.“
*Ἐπὶ. ἀπαραιτήτα ἀμαρτή-
ματα*, 30, 4, 14. ἀπαραι-
τήτος ἀμαρτία, 33, 8, 5.
- Ἀπαραιτήτως, inexorabiliter, 3,
115, 4. 6, 38, 3. ἔχειν
πρὸς τινὰ, inexorabilem esse
alicui, 22, 14, 15.
- Ἀπαράσκευος πρὸς τὸ μέλλον,
imparatus, 1, 49, 4. 3, 71,
10. 5, 7, 2. 29, 3, 2. *Fr.*
hist. 26.
- Ἀπαρασκεύως, 2, 9, 5. 11,
22, 8. ἀπαρασκεύως ἔχειν,
1, 45, 7. διακείσθαι, 14,
10, 7.
- Ἀπαρητήτως, sine cautione,
3, 52, 7. 14, 1, 12.
- Ἀπαρᾶχωρητος, fortissimus mi-
les, cadere nescius, 1, 61, 3.
- Ἀπαρᾶχωρήτως διακείσθαι πε-
ρὶ τῶν πρωτείων, de princi-
patu nemini cedere, 5, 106, 5.
- Ἀπαρᾶ-

- Ἀπαρρησιωστος**, libertate privatus, 23, 12, 2 sq.
- Ἀπαρτῶν**. τοῖς καιροῖς οὐ μακρὰν ἀπηρτῆσθαι, non admodum esse remotum, 12, 17, 1. n. *ubi mend. vulgo ἀπηρτῆσθαι.*
- Ἀπαρτίσειν** τὰ πρὸς τὸν πλοῦν, preparare, 31, 20, 10. 31, 21, 1. *Conf. ἀπαρτῶν.*
- Ἀπαρχή**. αἱ πάτριαι ἀπαρχαί, primitiæ fructuum quos protulit patria, 31, 20, 12.
- Ἀπας**. *Vide τὰς.*
- Ἀπάτη**. διὰ τὴν ἀπάτην τῶν θαυμένων, 2, 56, 12. — *Opponitur τῇ ἀφαιεῖ λέξωνται, estque adeo oblectatio inanis, quæ ἔψυχαγωγία dicitur. Clare Mæris, ἀπάτη ἢ τέρψις πρὸ Ἑλλήσι, ubi videatur Pierſonus. Plura exempla congeſſit Cl. Reiskius ad h. l. Ern. Gallico charme, illusion, dixeris. Rursus ipse Polybius nosſet 4, 20, 5. οὐ γὰρ ἡγητέον, μουσικὴν ἐπ' ἀπάτη καὶ γοητεία παρσιῶν τοῖς ἀνθρώποις, non ad solam oblectationem & ad incantandos animos esse inventam.*
- Ἀπαυστος**. ἄπαυστοι συμπτώσεις, continui concursus, velitationes, 1, 57, 7. 7, 15, 1. *conf. ἀδιάπαυστος.*
- Ἀπεικίειν**, 1) vetare; ἀπεικίον αὐτῷ παραύεσθαι ἐντὸς Πυλῶν, denunciantur ei, ne intraret intra Thermopylas, 2, 52, 8. 2) ἀπεικίειν τὰς ἐλπίδας, spem abjicere, 14, 9, 6. *Pro οὐς ἀπεικίαν 38, 10, 7. n. monente Egnestio οὐς ἀνείκταν corſecti.*
- Polybi Hibern. T. VIII. P. II.*
- ἀπείκασθαι**, 1) negare, dicere non ita esse, τοῦ δ' ἀπακαμένον, 3, 50, 13. ἀπείκατο μὴ χρεῖαν ἔχειν τῆς βοήθειας, 29, 9, 2. 2) negare, recusare, repudiare postulatum, oblatum, & ipsum offerentem, postulantem vel petentem; 25, 5, 8. ἀπείκαμοι τὴν διαλύτρωσιν τῶν ἀνδρῶν, 6, 58, 10. τὴν δωρεάν, 23, 9, 13. τὸν Εὐμένην, 23, 8, 8. 25, 4, 7. τὴν αὐτοπάθειαν, repudiare propriam experientiam, nolle ea uti, 12, 28, 6. τὴν Φίλιαν ἀπείκαστο αὐτῷ, amicitiam ei renunciarunt, societati ejus renunciarunt, 33, 10, 5.
- Ἀπειρῆσθαι**. ἀπειρῆται γυναῖξί πίνειν οἶνον, 6, 2, 3. τὰ ἀπειρημένα, res nefariae, 1, 81, 9. 6, 56, 3.
- Ἀπειρία**, imperitia, 1, 23, 3 *ἔσ.* διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν παριστάτων κακῶν 1, 45, 1. *verunt quod urgentia obſeſſos mala necdum erant experti; redius fuerat puto, non noverant.*
- Ἄπειρος**; 1) εἰς τέλος ἄπειροι τῆς ναυπηγίας, 1, 20, 10. ἄπειροι πάσης κακουχίας, inexperiencedi, 3, 79, 6. 2, 21, 2. 6, 8, 4. πολλῶν χρόνων ἄπειροι ἤττης, 3, 85, 9. 2) ἄπειρος χρόνος, infinitum tempus, 4, 40, 5.
- Ἀπειρώς** διακείσθαι τῆς πρὸς Ῥωμαίους μάχης, 3, 111, 6.
- Ἀπειρίζειν**, desipere; ἀβόλ. 3, 63, 13. *cum accus. ἀπειλ. τὰ πράγματα, 1, 19, 12. 10, 19, 9. τὴν σπηρίαν, 2,*

54, 7. 3, 69, 3. *cum gen.*
 τῆς γῆς, 1, 55, 2. τῆς πό-
 λεως, de capienda urbe, 8,
 15, 3. τοῦ ζῆν, 15, 10, 7.
 τοῦ ἐλεῖν τὴν πόλιν, 22, 11,
 4. *cum nudo infin.* οὐκ ἀπελ-
 πίζοντας κατακρατήσαι τῶν
 πόλεμίων, 16, 30, 5.

In pass. τόποι δοκοῦντες
 ὑπὸ τῶν υπεραντίων ἀηλιπί-
 σθαι, de quibus expugnandis
 desperant hostes, 7, 15, 3.
 ἀηλιπισμένοι ἐλπίδας, 24,
 9, 5. πράξεις παρὰ τοῖς ἄλ-
 λοις ἀηλιπισμένοι, 10, 6, 10.
 δυσχωρίαι ἀηλιπισμ. 18, 6,
 4. ἀηλιπισμένοι 9, 5, 2.
non est i. q. ἀηλιπικότες, qui
desperarunt, sed de quibus
servandis desperarunt alii, nem-
pe Ραηί.

Ἀηλιπισμός, 31, 8, 11.

Ἀπεμφαίνω, dissimilem esse,
 non convenire: ἀπεμφαίνου-
 σα σύγκρισις, incongrua, in-
 conveniens comparatio, 6, 47,
 10. — „absurda, scil. inter
res dissimilimas.“ Est n.

Ἀπέναντι. ἢ ἀπέναντι ταύτης
 πλευρᾶ, latus huic oppositum,
 1, 86, 3.

Ἀπσοικῶς. τίς οὕτως ἀπσοικῶς
 πρὸς τὰ καλὰ, quis ita alie-
 nus ab rebus honestis, 6, 26,
 12. οὐκ ἀπσοικῶς, non im-
 probabile, 2, 62, 8.

Ἀπέραντος χρεῖα, infinitum ne-
 gotium, infinitus labor, 1, 57,
 3. μηδὲν ἀπέραντον ἀπολι-
 πσῶν, nihil infectum relin-
 quere, omnia facere quae fieri
 possunt, 4, 75, 3.

Ἀπειργάζομαι. τέλειον αὔθις
 ἀπειργασάμενος τὸ ζῶον, 1,

4, 8. μεγάλην ἀπειργάζω-
 το ταραχὴν, 3, 51, 5. τὸ
 συμβῆν ἔλεον αὐτῷ ἀπειργά-
 σατο παρὰ τοῖς ἐκτός, 8, 2,
 9. τὴν μεγίστην πρᾶξιν
 ἀπειργάσατο, ex Suida *λεξ.*
pro κατειργ. 5, 10, 4. εἰς
 ὁμοῦτητα διαφερόντως ἀπειρ-
 γασμένον, 13, 7, 2. *pro quo*
in eadem phrasi est εἰργ-
 γασμ. 6, 53, 5. *Cum dupl.*
accusf. reddere aliquem talem,
 6, 47, 2.

Ἀπειροῦσθαι. *In Verbo me-*
dio; 1) *reciproce s. neutra-*
liter, niti; πρὸς τὴν τούτου
 πλίστιν ἀπειροῦσάμενος, 12, 11,
 7. ἀπειροῦσάμενος ἐπὶ τοῦτο,
in disceptatione nitens hac re,
hoc premens, 28, 17, 8. *Sic*
προσαπειροῦ. 3, 21, 4. *ubi*
est i. q. πιέζειν τι. τῆς δια-
 νοίας ἐπ' οὐδὲν ἀπειροῦσά-
 νης, cum non habet mens ubi
 nitatur, sed vagatur & errat,
 3, 36, 4. πρὸς ἐκείνον ἀπε-
 ροῦσάμενος, ad eum maxime me
 convertito, 32, 10, 3.

2) *notione alicui;* ἀπε-
 ροῦσάσθαι τὰς ἐλπίδας εἰς τι-
 νὰ, item in aliquo reponere,
 24, 5, 3. πρὸς τινα, 3, 107,
 8. ἐπὶ ταύτην ἐλπίδα ἀπη-
 ροῦσατο τὴν ἐνεστώσαν ἀπο-
 ρίαν, hac spe in praesenti dif-
 ficultate nitens est, *Fr. gr.* 24.
 ἀπειροῦσάσθαι τὴν ὑπὲρ τινος
 ὄργην εἰς τινα, iram aliunde
 conceptam effundere in ali-
 quem, 1, 69, 7. 18, 19, 4.
Sic ἔθ' corruximus 15, 25, 2.
ubi αποσαίσονται vulgo ρι-
 σάσονται *legebatur.* τοῦ
 πληθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου
 κέρας

πύρας ἀπερείσασθαι τὴν ὄρ-
μην, impetum, furorem, 15,
32, 6. τὴν ἐξ αὐτοῦ χάριν
ἀπερείσεται ἐπὶ τοῦτον, be-
neficium suum alteri colla-
tum impurat huic, hujus caus-
sa videri vult beneficium con-
tulisse alteri, 24, 3, 6. 24,
7, 1. (ubi est i. q. ἀνατλῆσι
vs. 4.) ἀπερείσασθαι τὴν
(ἑαυτοῦ) ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰ-
τίους τῆς ἀμαρτίας, culpam
in auctores delicti conferre,
38, 1, 5. τὴν λείαν εἰς τοι-
οῦτον ἀπερείσασθαι τόπον,
in ejusmodi loco reponere præ-
dam, 3, 92, 9.

Verbo passivo. τὰς δυνά-
μεις εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι
νομίζων, in tuto collocatas, 3,
66, 9. *Et notione reciproca;*
ἡ πατρις πᾶσαν τὴν αὐτῆς
δύναμιν εἰς ὑμᾶς ἀπηρεῖσται,
omnes vires suas in vobis re-
positas habet, 3, 109, 11.

*Verbum ἀπερείσασθαι, vel
ἀπερείσασθαι in futuro, haud
dubie restituendum Polybio*
28, 7, 13. *pro ἀποδίδοσθαι,*
quod vide infra, suo loco.

Ἀπερινοήτως, præter opinionem,
4, 57, 10.

Ἀπερίσκατος, qui non distine-
tur alia occupatione, 2, 67, 7,
4, 32, 6. sepositis omnibus
aliis negotiis, 29, 8, 10.

Ἀπερισκάστως, sine distractione,
absque impedimento, 2, 20,
11. omiſsa omni alia cura, 4,
18, 16. 12, 28, 4.

Ἀπερίστατος, quem nulla cir-
cumstant pericula; vide περι-
στασις. ἐν ταῖς ἀπερίστατοις

βαστάναις, in facillimo retum
cursu, 6, 44, 8.

Ἀπερύκειν, repellere, 16, 1, 3.
Ἀτέρχασθαι, decedere de im-
perio, deponere imperium, 1,
87, 3. *conf.* 1, 82, 5.

Ἀπειθύνειν, ex obliquo & in-
curvato rectum facere; τὰς
μαχαίρας καμπτομένας, 2,
33, 3.

Ἀπέχαιν, 1) distare, abesse, τι-
νός ὡς δέκα σταδίους ἔσ' ἴμιλ.
1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42,
5. 1, 46, 3. οὐ μακρὰν, 1,
39, 2. — *Unde explicant ἔ*
illustrant Marc. 14, 41.^α

Εἰν. τοσοῦτον ἀπέσχεον τοῦ
ρέπειν ταῖς γνώμαις ἔσ'. tan-
tum aberant, 1, 31, 5. *Ὡς*
τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ βοη-
θεῖν 5, 74, 7. ubi temere
ἀπέσχαστο erat editum. 2)
Verbo medio; πάντων ἀπέ-
σχετο, omnibus abstinuit, 5,
10, 8. ἀποσχέσθαι τῶν τῆς
πατρίδος, 10, 25, 5. *Adde*
3, 22, 12. 3, 26, 3. ἔσ'.

Ἀπέχθεια, ἡ, inimicitia, odium,
38, 1, 6. μετ' ἀπεχθείας, odioſe
1, 66, 9. ἀναλαμβάνειν τὴν
πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπέχθει-
αν, (i. q. πόλεμον) 1, 88, 11. 2,
46, 6. ἀπεχθείας αὐτοῦ χά-
ριν, 12, 15, 12. *Vide ἐπι-*
ματρειν.

Ἀπήνη, ἡ, pilentum, 32, 12,
4 ἔσ' 7.

Ἀπίθανος. μῦθοι ἀπίθανοι, 12,
24, 5. δικαιολογία ἀπίθα-
νος, apologia parum apta ad
persuadendum, 30, 4, 11.
ἀπίθανόν τι, aliquid absurdū,
30, 17, 5.

Ἀπισταῖν τι, suspectam habere
fidem

- fidem alicujus, 3, 98, 1. *πᾶσι παρηγγελαιώς ἀπιστεῖν αὐτῷ*, omnes admonuit ne sibi fidem haberent, 9, 18, 9. *οἷς ἠπίστησαν ἔχων κερκυμένον διάφορον*, quos suspicabatur habere absconditam pecuniam, 4, 18, 8. *π. ubi tenuere unigo εὖς ἤλπισαν* ediderant. *μεμνας' ἀπιστεῖν*, 18, 23, 4. *τῆς ἐλπίδος τῆς κατὰ τὴν ἀφέλειαν οὐκ ἀπιστουμένης ἀλλήλοις*, quoniam spem prae-
 cae quod adtinet non diffidunt sibi invicem, 10, 16, 9. *τούτῃ οὐκ ἀπιστητέον*, de hoc non est dubitandum, non incredibile debet hoc videri, 4, 41, 8.
- Ἀπιστία**, 1) perfidia, 3, 99, 7. *ἔ' alibi*. 2) diffidentia, 1, 67, 11. *Quod si* 12, 21, 9. *nil deest, fuerit ἀπιστίαν pro vulgato πίστις scribendum, ut sit ἀπιστία incredibilitas. τὸ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν ἀπιστίαν*, quod impossibile est, hoc ipso statim est incredibile: *sed vide Adn.*
- Ἀπιστος**, incredibilis, falsus; *ἀπίστῳ ἔοικε τούτο*, 18, 18, 7. *ἀπίστῳ δοκᾷ δοιμένοι τούτο*, 32, 8, 8. *π.*
- Ἀπίστως**, supra hominum fidem, 1, 58, 3. *ἀπίστως διάκειμαι αἰ ἔσ.* incredibile mihi hoc videtur, 4, 42, 6.
- Ἀπλετος** θόρυβος, 1, 50, 3. *ἄπλετον πλῆθος*, 3, 100, 8, 3, 92, 8. *π.* (quo loco vestiturium vocab. videtur *Polybio*;) 4, 75, 1. *Μονuit Ἐρναβίος, ποῖτικόν εἶναι νο-*
cab. ut passim alia scriptori nostro frequentata.
- Ἀπληστοὶ εὐωχίαι**, helluatices, 6, 8, 5.
- Ἀπλότης**, ἡ τοῦ ναυαγίου κατὰ τὴν ἐντυξιν, simplicitas in sermonibus, in congressu, 1, 78, 8.
- Ἀπλους** ἂν ἡμῖν ἦν ὁ Πόντος, navibus a nobis adiri non posset. *π.* 38, 7.
- Ἀπλοῦς**. *ἀπλουστάτοις χρώμανοι βίοις*, simplicissima vitae ratione, 9, 10, 5.
- Ἀπλῶς**. *ἀπλῶς εἶ*, nullo modo, omnino non, *Fr. gr.* 25. *ἀπλῶς οὐδ' ἀκούειν ἡξίου*, 1, 43, 6. *οὐδέπω τοσούτοις ἀπλῶς οὐτ' αἰργάσατο ἔργον*, 1, 4, 5. *οὐδαίς ἀπλῶς*, omnino nemo, 8, 22, 12. *τοῖς φίλοις ἀπλῶς χρῆσθαι καὶ γενναίως*, cum amicis candide agere & liberaliter, 32, 13, 14.
- Ἀπνοια**, aëris tranquillitas, 34, 11, 19.
- Ἀπό**. 1) *ἀπὸ τούτων γενόμενοι, εἶπαι ἀπὸ τούτων ἐγένοντο*, his rebus perfectis, post hæc, 1, 24, 13. 5, 77, 7-1, 7, 10. 16, 21, 7 *ἔσ.* *Sic* 3, 100, 6. *ubi perperam εἶπεται vulgatum.*
- 2) post, inde ab; *εὐθέως ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν*, 5, 107, 1. *ἀπὸ Περσῶν*, inde a Persarum temporibus, 5, 55, 9. *ἀπὸ τούτου τοῦ φόβου*, post hunc tumultum, ab hoc tumultu, 2, 18, 9. *ἀπὸ τοῦ κατορθώματος τούτου*, post hanc victoriam, 2, 31, 8. *ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας*, post hanc pugnam, 5, 14, 7.

www.libtool.com.cn

3) οἱ ἀπὸ τῆς χώρας, rusticici, agrorum cultores, (non modo qui rure veniunt, sed & qui rure degunt,) 1, 31, 3. 2, 6, 8. οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, oppidani, 5, 70. 8. οἱ ἀπὸ Ἰταλίας πλοῖζόμενοι, Italicici mercatores, 2, 8, 1. οἱ ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Ῥωμαίων, classarii Romani, 3, 76, 9.

4) *Alias locutiones enotavitimus has: αἱ κήσεις ἀφ' ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐφυγον, polleisiones e quibus olim pulsi erant, 24, 4, 2. n. ubi perperam vulgo ἐφ' ὧν, conf. 26, 5, 2. πάντων ποιησαμένων ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγμήματος ἑνὸς τὰς προσβολὰς, ad unum signum datum unumque imperium, 5, 6, 9. ἀπὸ τοῦ κρατίστου, vide κράτιστος. στέφανος ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, & similia, de ponderare coronam vel de numero pecuniae honoris causa in donum oblata; vide στέφανος, & Ind. Histor. in Corona. ὁ φόβος ἀπὸ τινος (scil. περισσῶς τινι, quod adjicitur 3, 16, 2.) metus ab aliquo; pro quo 26, 3, 13. ὑπὸ legebatur, quod correxi; vide ibi Not. & conf. φόβος. Sic passim ἀπὸ & ὑπὸ perperam a librariis permutantur, ut monui ad 1, 34, 8. 3, 69, 3. 3, 76, 1.*

Ἀποβαίνειν, 1) decedere, cedere, ἀπὸ τῶν πόλεων, 23, 11, 4. 23, 13, 1. 24, 6, 1.

2) exscindere e navi, 1, 29, 5. 3, 19, 2. 12, 4, 4. 33, 7,

4. 3) evadere, fieri talem, 8, 12, 10. τύραννος ἐκ βασιλείως ἀπέβη, 7, 13, 7. 4) evenire; παρὰ τὴν προσδοκίαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων ἀποβεβηκότων, 1, 71, 2. ὁ κίνδυνος τοῦτον τὸν τρόπον ἀπέβη, 4, 12, 14. ἀπέβη τούτων τὰναντία, contrarium huic rei evenit, 5, 16, 10. τῆς πολιουρίας τοιοῦτον ἀπέβη τὸ τέλος, 8, 8, 7. τὰ ἀποβαίνοντα, eventus, 3, 109, 6. 11, 5, 7. τὸ μέγεθος τῶν ἀποβησομένων, 8, 21, 2.

Ἀπόβασις, 1) exscensio e navibus, 2, 5, 2. 3, 18, 12. 33, 7, 3. τὴν ἀπόβασιν ποιεῖσθαι, egredi e navibus, 1, 29, 3. 1, 53, 11. 2, 3, 2. Ἐπειπλείστας ἀποβάσεις ποιεῖσθαι, pluribus locis subinde exscensionem facere, 1, 39, 2. 3, 76, 2.

2) distantia inter scalam a muro cui applicatur, 9, 19, 7. κλίμαξ ἐξ ἀποβάσεως ἰσοῦλης τῷ τείχει, scala quae ex justo intervallo ad murum applicata eandem cum muro altitudinem habet, 8, 6, 4, n.

Ἀποβιάζεσθαι τινα, vim adferre alicui, 16, 24, 5. absol. vim adhibere, 33, 7, 5.

Ἀποβιβάζειν τοὺς στρατιώτας, e navibus in terram exponere milites, 1, 44, 6. εἰς τόπους ὑψώδεις, 3, 18, 10.

Ἀποβλέπειν εἰς τινα; aliquem respicere, oculus in eum convertere, 6, 50, 3. πρὸς τι, aliquid respicere, rationem ejus habere, 2, 39, 10.

Ἀπόγια, τὰ; funes quibus na-
ves religantur in litore, 33, 7, 6.
Ἀπογεύσθαι πάντων τῶν πα-
ρακειμένων, omnia fercula de-
gustare, 3, 57, 8.
Ἀπογινώσκειν τὸ ποιῆν τι, *vel*
τοῦ ποιῆν τι, repudiare, ab-
jicere, damnare, missum face-
re consilium aut institutum ali-
quod *vel* agendi rationem; τὸ
διακωλύειν, 1, 44, 4. τὸ
πολιορκεῖν, 1, 48, 10. τὸ
ἀποπειράζειν, 2, 65, 13. ἢ
τὸ δικαιολογεῖσθαι, 3, 21, 6.
τοῦ παραφυλάττειν τὸν ἐπί-
πλου, 1, 29, 5. τοῦ διαφθεί-
ρειν τὰς τῶν ὑπαντίων μη-
χανάς, 1, 48, 1. *Et cum no-
minibus; ἀπεγνωστός τὰς*
προσβείας, omisiss legationi-
bus, missa facta ratione per le-
gatos agendi, 5, 1, 5. *Sigil-
latim cum vocabulo ἄλις*,
abjicere spem, desperare; *ὡς*
ἀπογόντες τὰς τῆς σωτηρίας
ἄλιδας, 2, 35, 1. 1, 31, 8.
ἀπεγνωμένοι τὰς ἐν αὐτοῖς
ἄλιδας, 2, 47, 8. 1, 80, 1.
ὣς ἀπεγνωμένοι ἄλιδας,
spes deplorata, profligata, 30,
8, 3. *Quæ desperandi notio*
etiam alias subinde obtinet,
ubi vocab. ἄλις non adje-
ctum est, sed facile intelligi-
tur, aut etiam ex vicinia re-
peti potest; quam in partem
nonnulla ex locis superius
prolatis interpretati sumus
in latina versione græcis
subjecta, sed sunt illustriora
certioraque exempla hujus-
modi: ἀπεγνωστός τῆν σω-
τηρίαν, 1, 86, 1. *idem valet*
ac ἀπογν. τῆν τῆς σωτηρίας

ἄλιδα, quod ipsum vocab.
ἄλις ibi etiam proxime
praecessit. Sic 3, 89, 6. *ἀπε-*
γνωστός πάντα, (i. e. πᾶ-
σας τὰς ἄλλας ἄλιδας) μίαν
ἄλιδα ἔχων τῆς σωτηρίας
τῆν ἐν τῷ ναυῶν. Contra, ho-
minem ἀπογινώσκειν rursus
est abjicere eum, missum face-
re, omittere, deserere. Sic
2, 51. s. n. ἀπογόνος τὸ ἔθνος
verbi debuit spretis, abjectis,
omisiss Achæis; ἔσ 1, 62, 2.
ἀπογόντες τούτους est omit-
tentes, deserentes hos, quod
vel ex verbis proxime se-
quentibus καὶ προδοταί τρό-
πον τῶν γεινόμενα; intelli-
gitur. ἀπογόνος δούτον 22,
9, 14; *est se ipsum abjiciens,*
ὣς ὑπέτι se ipsum deserens,
spretæ salute sua.

Ἀπογράψειν. *ὡς ἀπόγραψαν,*
quos scripto ediderant, quo-
rum nomina scripta illi dede-
rant, 30, 10, 7. *ἀπογράψο-*
σθαι πρὸς τὸν ταμίαν, apud
questorem edere nomen, 10,
17, 10. *εἰς τοὺς γυμνοὺς*
ἀγῶνας ἀπογραψάμενος πυ-
γμῆν ἢ παγκράτιον, profiteri
nomen inter athletas ad pug-
ilatum aut ad pancratium, 40,
6, 8. *ἀπογράψοσθαι ἐδελ-*
λοντῆν, 40, 6, 7. — „sua
sponte scribere.“ *Ern. scil.*
ut scriptor scribit historiam;
at historiam scribere est γρά-
ψειν ἱστορίαν ibid. vs. 5. 6. ἔσ
ἀπογράψοσθαι vs. 7. verten-
dum erat nomen inter scri-
ptores profiteri, scriptorem se
profiteri.
Ἀπογραφή. *ἀναφέρειν ἀπο-*
γραφής,

www.libtool.com

γραφας των εν ταῖς ἡλικίαις, Romam deferre catalogum, tabulas, recensionem eorum qui sunt πρὸς militari, 2, 23, 9.

Ἀποδείξ. οὐδανὸς ἀποδείστερος, 2, 35, 2.

Ἀποδεικνύναι, 1) ostendere, demonstrare. *πικρὸν ἑαυτὸν ἀποδεικνύων ἐχθρὸν τοῖς διαφρομένοις*, hominem se ostendens, se præbens, 7, 14, 3. *πολιορκούοντας (αὐτούς) τὰς Συρακούσας ἀπέδειξε*, *στειροτέρους* ostendit illos, inducit illos oppugnantes Syracusas, 1, 15, 8. *ἰ. q. ἀπέφηνε ἰδ. vs. 7.* Sic ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον, ostendunt eum nobis & depingunt veluti imprudentissimum, 3, 47, 7. *ubi æquivalet τῷ παρεισάγειν ἰbid.* τῶν πρεσβυτέρων τινὸς ἀποδείξαντος (*scil. αὐτῷ*) τὰ δεδογμένα, cum seniorum aliquis voluntatem senatus ei indicasset, exposuisset, 22, 2, 10. *ubi Reiskius quidem ἀπολέξαντος maluerat, præter necessitatem.* ὀρχήσεις ἐκπονοῦντες κατ' ἑναυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις ἀποδείκνυνται τοῖς αὐτῶν πολιταῖς οἰνόοι, ostendunt se, producantur in theatris, 4, 20, 12. *nempe ex scriptura olim vulgata, pro qua nos ex Athenæo ἐπιδείκνυνται, proprium in ea re verbum, adscivimus.* *Nescio utrum huc pertineat ἀποδεικνυμένη καὶ κοινὴ δεκτικῆς*, 14, 11, 4. declaratum, professum & publicum prostibulum, *an ex notione, de qua mox dicam, intelli-*

gendum. fit publice constitutum; sed videtur prius illud præferendum.

2) designare, constituere, instituere, facere. ἀποδεικνύναι τὰς ὑπάτους, designare, constituere, creare consules, 6, 19, 1. (*ubi idem est ἀποδεικνύναι atque καθιστάναι.*) ἀπέδειξαν Διὸς Ὀμορίου (*ἢ ἢ Ὀμαρίου*) κοινὸν ἱερόν, instituerunt, constituerunt, 2, 39, 6. ἀβούλετο τοὺς Ῥοδίους μεσίτας ἀποδείξει, voluit Rhodios mediatores constituere, 28, 15, 8. *ubi Casaubonus per ellipsin proponit ἑαυτοῦς reciproce intellexit*, stimulare voluit Rhodios, quo se medios interponerent inter reges. τὰς ἐλπίδας ἀπέδειξαν κενὰς, vanam, irritam reddiderunt spem, 6, 58, 11.

Ἀποδεικτικὸς ἀποδεικτικὴ ἱστορία, 2, 37, 3. *n. διήγησις*, 4, 40, 1. narratio μετ' ἀποδείξεως, cum demonstratione & explicatione causarum conjuncta. *consf. ἀποδείξις.*

Ἀποδειλία, ἡ, metus, terror, animorum abjectio, 35, 4, 4.

Ἀποδειλιῶν, timere, pavere, trepidare, præ timore refugere. *Absolute; ἀποδειλιῶντας ἐν ταῖς παρατάξεσι*, 1, 40, 1. 5, 4, 11. *Ἐ 3.* 35, 4, 14. τὰ ζῶα ἀποδειλία, 3, 46, 9. ἀποδειλιακότης, 1, 15, 4. ταῖς ψυχαῖς, 1, 15, 7. *Apud Romanos τὸ ἀποδειλιακῆναι (κατὰ τὴν μάχην) numeratur in delictis militaribus, ultimo supplicio dignis*, 6,

38, 2. 6, 58, 6. *Est est*, si quis præ timore stationem deserit, aut in pugna armis abjectis fugam capit, *cf.* 6, 37, 11. Sic 18, 9, 11. *ad αποδοσειλικότας dicuntur Macedones*, arma & sese hosti tradentes. *In regimine vario confuitur. Cum praepos. προς; προς υπερδξίους τους πολαιμους αποδειλάσαντες ετρέποντο*, 11, 16, 2. *Cum genit. Est infinitivo verbi; του εγχειρῶν τοις υπωναντίους αποδειλάσαν*, 4, 11, 4. n. *Sed maxime cum accusf. reformidare, metu refugere aliquid; αποδειλαῖν την μάχην*, 5, 84, 5. *τον πόλεμον*, 35, 4, 3.

Αποδειλίασις, 3, 103, 2.

Απόδειξις, demonstratio. *απόδειξις πρώτης*, 3, 10, 3. *αί κατά τας αίτίας αποδείξεις*, 1, 12, 6. *απόδειξιν προσάγειν τοις ερημένοις*, 4, 86, 2. *αποδείξεις τινός Φέρειν*, 12, 5, 5. *πάντα μετ' αποδείξεως ενδείκνυσθαι και μαρτύρων*, 5, 16, 7. *μετ' αποδείξεως εξαγγέλλειν*, cum explicatione causarum exponere *vel* narrare res, 3, 1, 3. 10, 24, 3. 18, 16, 6. *simulque significat copiam & ubertatem narrationis, quæ admodum* 10, 24, 3. *arropiuntur ó μετ' αποδείξεως απολογισμός τῷ πεφαιωμένω. Conf. Anot. ad 2, 37, 3.*

Αποδεχτόν ἐστὶ μάλλον τοῦτο ἐκείνου, hoc magis probandum quam illud. 6, 52, 5. *cf. αποδέχασθαι*

Αποδερματῶσθαι dicitur scutum, cum corium humore laxatur, 6, 25, 7.

Αποδέχασθαι; 1) excipere, admittere, *τους προβαυτάς*, 22, 18, 5. 22, 19, 4. *Φιλανθρώπως*, 3, 66, 8. 25, 2, 12. 28, 17, 1. *Φιλοφρόνως*, 22, 5, 1. 22, 24, 6. *μαγαλομαρῶς*, 24, 2, 9. 25, 6, 5. *ασμῶνος αποδέξαντο την επαγγελίαν*, 25, 7, 2.

2) *Sigillatim*, bene excipere, probare, laudare; *αποδέξαντο την αίρασι των Αχαιών*, probarunt, 2, 39, 5. *οί τουτο το τέλος αποδεχόμενοι της πολιτείας*, qui hunc finem probant, quibus hic finis placet, 6, 50, 2. *αποδεξάμενος αὐτῶν την ὄρμην*, laudato eorum studio, 3, 64, 11. *Sic αποδεσγμένος την Ροδίων εἴνοιαν*, 27, 3, 6. *τον Φιλίππον αποδέχασθαι* (laudare) *και θαυμασεν*, 5, 12, 1. *εφ' οἷς μαγάλως αποδέχοντο τους νεανίσκους*, 23, 18, 6. *αποδεξάμενος τους Θηβαίους*, benigne excipit, (*ut ex seqq. intelligitur*) 27, 2, 4. *Αρατον αει και μῆλλον αποδέχστο και πατηξίου*, 4, 86, 8. *αποδέξαντο μετέχειν τους Ρωμαίους*, benigne exceperunt peticum, consenserunt, placuit ipsis, 2, 12, 8. n.

3) *αποδέχασθαι τὸ πολὺ της βίας*, majorem partem impetus excipere, 3, 43, 3. n. *θέλων αποδέχασθαι* (*scil. επει*) *την επιφοραν και την ἀμην του χειμῶνος*, excipere

perē ibi, sustinere & tolerare hiemis rigorem, 5, 51, 1. π. *In aliam partem abiit Eruestus*: „dicere voluit (inquit) Polybius, volens vel vitare, vel præterire sævitiam hiemis; *Et requiritur adeo verbum, quod alterutrum exprimat; nisi capiamus ἀποδέξασθαι* latius pro expectare dum præteriret, ut παραδοῦσιν apud Polybium est eventum rei specularis & expectare.“

4) ὁ ἀποδεχόμενος τὴν πύρραϊν vel τοὺς πυρσοὺς, qui signa per faces ab altero data observat & excipit, 10, 45, 12. 10, 46, 7 sq.

Ἀποδῆλοῦν τινί, τίνε τρόπον Ἔ. significare alicui, 15, 4, 3.

Ἀποδίδουαι, 1) reddere, restituere; τὴν πόλιν τοῖς Ῥηγινοῖς ἀπέδωσαν. 1, 7, 13. ἀποδοῦς αὐτοῖς τὸ πατριον πολεῖν, 2, 70, 4. 5, 9, 9. 22, 27, 7. ταῖς θυγατέρας αὐτοῖς ἀπέδωκε, 10, 38, 4. reddere debitum, 21, 14, 6. *Sed* *Et* 2) dare, tradere, (ubi non agitur de restitutione) variis modis; veluti, tradere alicui litteras, 8, 19, 6. tradere, dedere hominem, tradere elephantos, naves, 22, 26, 11 sqq. (ibidem vs. 10. poterat reddere verti.) solvere, pendere pecuniam, 22, 26, 23. ἀποδοῦς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἔργων τούτοις, his curam operum tradens, i. e. comitens, 5, 71, 6. ἀποδίδουαι τὰ συνδήματα, dare signa,

2, 67, 2. 3, 84, 1. 3, 105, 4. 4, 72, 8. 5, 60, 6. 10, 15, 4 *Et* 8. πᾶς προ οἰμῶν vulgato ἀποδεθέντος ἐὰ τοῦ συνδήματος, 4, 72, 10. ἀποδεθέντος corrigere non dubitavi; pariterque 8. 22, 5. τὸ σύνδημα ἀπέδωκε προ vulgato ἀπέδωκε scripsi. πόλεις ἀπέδωκεν αὐτοῖς ἐν αἷς διακριθήσονται, urbes illis dedit, id est assignavit, in quibus disceptarent, 22, 27, 1. ἀπέδωκε κρίσιν τοῖς παρὶ τὸν Μεγαλέαν, dedit eis iudicium, causam eorum iudicibus cognoscendam tradidit, 5, 16, 5. ἀποδίδουαι διαβούλιον, consultationem edere, amicis delibendum tradere vel proponere, 5, 51, 3. quod alias ἀναδίδουαι διαβούλιον dicit, *Et est* i. e. ἀποδεθέντος διαβουλίου ἴδου προρῆς ac προτεθέντος διαβουλίου. 33, 1, 4. Denique est tradere eo modo, quo scriptor tradere aliquid, vel proponere aut exponere dicitur. Sic τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδίδουαι, rationem qua res singulæ gestæ sunt tradere, exponere, 1, 56, 11. 3, 37, 11. τὸν ἀκλόουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδίδουαι λόγον, res Græcorum ab illo tempore gestas exponere, 4, 2, 1, νῦν ἀποδοτέον τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, nunc ea quæ in ferite narrationis sequuntur tradenda sunt, 5, 98, 10. τὴν περιματρον τῆς νῆσου τατάρων μυριάδων ἀπέδωκε, tradidit, perhibuit, 34, 5, 2. 34, 6, 1. 34, 7, 2.

- ἀποδοσθαι, vendere, 3, 22, 9, 4, 6, 1. *Quod vero* 28, 7, 13. *vulgo legitur. μέλλοντας μὴ μόνον ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα τὴν χάριν ἀποδοσθαι ταύτην, ἐτι δὲ μᾶλλον εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἄρταλον, aut omnia me fallunt, aut ἀπερείδασθαι pro ἀποδοσθαι fuerat scribendum. Sic non solum plana fuerit iententia, sed ἔστι liquido fiat oratio, quæ insolens ἔστι scabra est, ut vulgo jacet. Ceterum vulgata ibi scriptura unius ἑστίνι nititur auctoritate, qui quom̄ saepe codicis sui vestigia temere deseruerit, satis novimus. Vide supra, ἀπερείδασθαι.*
- Ἀποδιράσκειν τινὰ, profugere ab aliquo. *Sic ἀποδιράσκων ἐκ τῆς αὐλῆς τοὺς ἑσπότες, incitius ministris ex aula se propiciens, 26, 10, 2. ἀποδιράναι, 1, 84, 9. ἀποδιράναι, 2, 25, 7.*
- Ἀποδοκιμάζειν τι ἐκ τῆς συγκρίσεως, rejicere aliquid ex collatione, 6, 47, 6. τὸ συνεγγίζειν τῇ Ῥώμῃ ἀποδοκιμάσων, non probavit, accedendum non putavit, 3, 86, 8.
- Ἀπόδοσις, restitutio. ἢ τῶν ἐμῶρων ἐκάστοις ἀπόδοσις, 10, 34, 1.
- Ἀποδοτέον τὸ συναχὰς τῆς διηγήσεως, 5, 98, 11. *vive ἀποδίδοναι.*
- Ἀποδοχή, ἢ. *sequitur fere significacionem verbi ἀποδέχομαι, ratio qua quis excipit alterum. aut ab altero excipitur, praefertim excerptio studii & favoris plena, ἔστι ἰψυμ studium, adprobatio, favor, gratia. τὰς τῶν ἄλλων ἀποδοχὰς πόσαι ὑπῆρχον, quanta fuerint aliorum (in principibus terrarum orbis populum) studia, 3, 4, 6. ἀποδοχῆς μεγάλῃς τεύξασθαι κατὰ ταῖς Ἀντιοχεῦσι, magno studio ab eis excerptum iri, ingentem favorem apud eos inventurum, 8, 19, 11. μεγάλῃς ἀποδοχῆς παρ' αὐτῶ, magnam gratiam apud eum invenit, 6, 2, 13. 1, 43, 4. ὁ λόγος ἀποδοχῆς τυγχάναι κατὰ τοῖς ἀκούουσι, itudiose excipitur, acceptus est, probatur, 1, 5, 5. Scriptor ἀποδοχῆς ἀξιοῦσθαι παρ' ἄλλοις, nonnullis probatur, fide dignus habetur, 2, 56, 1. ἡ ἀποδοχὴ τοῦ μετράκου 32, 10, 11. est studium & affectus quam Polybio testificatus est juvenis Scipio. μεγάλην ἀποδοχὴν ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις, magnum sui studium, affectum & admirationem ingenerare aliis, 10, 19, 7. ἡ ἐλοσχηρῆς ἀποδοχῆ, 4, 86, 3. „ἔστι (ut Ernestus ait) benevolentia in aliquem universa, h. e. quam aliquem amamus, magni facimus, etsi nobis in una aut altera re non satis placet: unde talis tribuitur Phiippo in Apellem, etsi accipiat λοξῶς ἔχειν πρὸς αὐτὸν post sermones de eo Arati.“*
- Ἀπέδρασις, fuga. ἀπέδρασιν 1, 12, 1. *librarii in ἐπιεῖο debetur pro corrupto ἀπέδοσις, quod*

www.libtool.com.cn

- quod ex apolluvini detortum; Et hoc pro illo restituendum Polybio.*
- Ἀποδύω.** ἀπεδύοντο τὰς χλαμύδας, 15, 27, 9. τὸν ἐν Μακεδόνων φόβον ἀπεδέδυντο *perperam vulgo legebatur* 3, 106. 6. *pro τῶν ἐν Max. φόβον ἀπαλέλυντο.*
- Ἀποθεῶν** Ἀλέξανδρον οὐκ ἐβουλήθη Καλλισθ. 12, 23, 4.
- Ἀποθεωραῖν** τὸ γιγνόμενον, *peculari & expectare eventura,* 27, 4, 4.
- Ἀποθηριῶν** τινα πρὸς τινα, *effere, feroci ira aliquem in aliquem incendere,* 1, 79, 8. πρὸς αὐτὸν, 15, 22, 5. *sed ibi pro ἀποθεριώκει τε, quod est in msstis, haud dubie ἀποθεριώται legendum, quod poscebat reciproca verbi notio, sibi iratos reddidit; idque restitutum auctori velimus. Passive, ἀποθηριῶσθαι* Ἐ ἀποθεριώθηται, 1) feroci ira scire, 1, 67, 6. 1, 70, 1. 20, 10, 15. 2) quovis modo efferari, ac feræ fimilem fieri, *sive* quoad corpus, 3, 60, 6. 32, 7, 7. *sive* quoad animum & mores, 1, 81, 5 Ἐ 9. 4, 21, 6. 6, 9, 9. 32, 7, 7. 3) *de* ulcerum genere insanabili, 1, 81, 5. n.
- Ἀποθινύσθαι,** arenæ aggere oppleri, *ut στόμα ποταμοῦ ἀποθινύμενον,* 1, 75, 8. — *„Nam θιν inprimis de arena e mari ejecta dicitur, ut apud Joseph. 15, 9, 6. ai ἐν τοῦ πόντου θίνες. Vide inpr. Stanlei. ad Aeschyl. Perf. 820.“ Ern.*
- Ἀποικία,** *colonia,* 3, 40, 3. Ἐ. ὁ κατὰ τὰς ἀποικίας τρόπος ἱστορίας, 9, 1, 4. *An dicitur ἀποικίαν ἀποστέλλειν, pro ἀποικίαν ἄγειν? Non videtur. Vide Adn. ad 3, 40, 3.*
- Ἀποκαθίζεν,** *in tribunali sedere, de iudice,* 31, 10, 3. (*quod alias est προκαθίσθαι.*)
- Ἀποκαθιστάναι** τι τινὶ, *restituere alicui aliquid; ut τὰ ἀπολωλότα,* 4, 3, 3. τοῦ ἡμέρου, 3, 98, 7. τὸ πάτριον ὑμῖν ἀποκατέστησε πολίτευμα, 9, 36, 4. (*conf. ἀποκατέστησε πολίτευμα,* 9, 36, 4. (*conf. ἀποδίδοναι.*) *Et sic* 2, 70, 1. n. *pro vulgato κατέστησε utique ἀποκατέστησε videtur corrigendum, ubi prior praepositio libertiorum negligentia intercidit. ἀποκαθιστάναι τινα εἰς τι,* aliquem restituere in locum; *velut εἰς ἀσφαλές,* 3, 66, 2. *εἰς οἶκον,* 8, 29, 6. *εἰς τὴν οἰκίαν,* 3, 5, 4. 22, 26, 8. *εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα,* 4, 25, 7. *Sic in Aor. 2. notione passiva, oi Μεσσηνιοὶ ἀποκατέστησαν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν,* 25, 1, 1. *Pro quo* Ἐ *nude ἀποκατέστησαν legitur, in pristinum statum restituti sunt,* 2, 41, 14. *Præteritum perf. quod ab aliis scriptoribus fere nonnisi passiva notione frequentatur, activa notione usurpat Polybius; ἀποκαθιστακένας αὐτῷ τὸν λιόν,* 21, 9, 9. *Conf. ιστάναι* Ἐ *alia verba ex ἱσθημι composita.*

Ἀπο-

- Ἀποκαθιστάνειν.** αποκαθιστάνων τοὺς παῖδας εἰς τὰς πόλεις, 3, 98, 9.
- Ἀποκαλεῖν τινα προδέτην,** pro-ditorem aliquem vocare, 17, 14, 10. ἀλάστορα, Fr. gr. 10. — „ἀποκαλεῖσθαι τινα, auxilio vocare *Ecl. Leg. CXI. nisi ἀνεκαλέσατο legendum.*“ *Ern. Nos cum Reiskio ἐπεκαλέσαντο correptus; locus in postea edit. est* 31, 17, 1.
- Ἀποκαρδοκεῖν,** expectare, τὴν Ἀυτιόχου παρουσίαν, 18, 31, 4. (ubi in lat. versione nil opus erat adjecto adverbio *cupide.*) ἀποκαρδοκεῖ αὐτοὺς ἐπὶ τίνος ἔσονται γνώμης, 22, 19, 3. ἀποκαρδοκεῖ τὸν κίνδυνον, eventum praeter expectabat, 16, 2, 8. *Conf. παραδοκεῖν.*
- Ἀποκατάστασις,** restitutio, obfidium in patriam, 3, 99, 6 sq. prioris status & conditionis restitutio, vel restitutio alicuius in priorem statum; ἕως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἐλθῶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν, 4, 23, 1. ἢ τῶν Μεσσηνίων ἀποκατάστασις, 25, 2, 11. *coil. cap. 1. 1 τῶν Εὐμένουσ τιμῶν, 28, 10, 7. Αἰῖνα vel recivica notione, πάντων ἀμειλωμένων ὑπὲρ τοῦ Φθάσαι τοὺς πέλας περὶ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ μετάστασιν τὴν πρὸς αὐτὸν;* 5, 86, 8.
- Ἀποκλείειν.** ἀπέκλειται αὐτοὺς ταύτης τῆς ἐξόδου, 1, 11, 8. τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας, 1, 59 5 ἀποκλεισθήματι τῶν ἀναγκαίων, 1, 16, 7.
- Ἀποκληροῦν,** forte deligere, 2, 58, 2.
ἀποκληροῦσθαι. ἐκ τοῦ δήμου ὕβρωσ ἀποκληροῦται ὀχλοκρατία, ex lectione olim *vulgata* 6, 4, 10. — „nascitur, oritur; si lectio recte se habet, de quo valde dubito. Tentavi ἀποκληροῦται, Ἐ vidi post, idem aliis; ut Cl. Reiskio, in mentem venisse; nec tamē satisfacit mihi. Ante dixit Φύται. γενῶται. Conveniret ἀποκνεῖται, nisi media paulo longius a scriptura *vulgata* recederent.“ *Ern. Nos ἀποκληροῦται receperimus, quod Ἐ in ora veteris cod. adnotatum erat.*
- Ἀποκλήγοι** *Ecclorum,* 20, 1, 1, 20, 10, 11 Ἐ 13. 21, 3, 2.
- Ἀποκλίνειν.** τὰ πρὸς τὰς ἔκτους ἀποκλίνοντα μέρη τῶν Ἀλκιων, 3, 47, 2. ἀποκλίνοντες πρὸς Εὐμένη κατὰ τὴν αἰνοίαν, 23, 13, 9. (*conf. ἀπενεύειν.*)
- Ἀποκοιμᾶσθαι,** 3, 79, 10. — „foris dormire“ interpretatur *Ern. parum commode; est enim nude dormire, interquiescere, βραχὺ μέρος τῆς νυκτὸς ἀποκοιμῶντο.*
- Ἀποκομιδῆ,** ἢ τῶν πλοῶν, avectio, deportatio, deductio navium, 25, 7, 3.
- Ἀποκομίζειν τὸν στόλον εἰς Ῥώμην,** abducere, redacere, 1, 29, 8. τὰς θυνάμεις, reducirere copias, 5, 41, 4. 5, 54, 8. ἀποκομίζειν αὐτὸν εἰς τὸν υἱόν, ad filium, reducirere, abducere illum (παυί) ad filium, 4, 51, 5. τινὲ τὸ δόγμχ,

γμα, perferte alicui senatus
consultum, 28, 10. 7.

Ἀποκίπτειν. ἀποκεκομμένης
τῆς ἐλπίδος, 3, 65. 8. ἀπο-
κοπιῶν τῶν ἐλπίδων πᾶσι,
23, 2, 1.

Ἀποκορυφοῦν τὸ σχῆμα, figu-
ram in verticem finire, figuræ
verticem elicere, 3, 49, 6.

Ἀποκρουῖν. ἑαυτὸν ἀπυρέ-
μασα, scil. ἀπὸ τοῦ καλωδίου,
33, 3, 2.

Ἀποκρούειν, repellere. ἀποκρου-
σθέντες, repulsi, 9, 42, 2.
ἀποκρούθησαν ταύτης τῆς
μηχανῆς, ab hoc astu repulsi
sunt, hoc consilium eis non
succeedit, 22, 11, 5.

Ἀποκρύπτειν. ταύτην τὴν ἐπι-
βολὴν πάντας ἀπέκρυψατο,
celavit omnes, 10, 9, 1. ὁ
Φίλιππος ἀποκρύπτει τὴν
ἐπὶ τούτοις ὕσαρέστησιν,
dissimulavit, ex scriptura co-
dicis Bav. 24, 7, 5. ubi ἀπο-
κρυπτ. edidit l'rsinus.

Ἀποκτινύναι, 2, 56, 15.

Ἀπολαμβάνειν. 1) adimere, ut
πόλεις, χρήματα ἀπολαμβάνειν.
ἀπὸ τινος, 22, 26, 8 ἔξ 17.
κ. 2) recipere, recuperare, re-
patriam, 2, 61, 10. 3) ἀπο-
λαμβάνειν τινὰ μέσον, ἔξ εἰς
μέσον, interciperet ne effugere
possit, 2, 27, 4. 1, 76, 2.
μέσα ἀπειλημένα τὰ θάρρα,
11, 1, 9. μέσῳ ἀπειλήθησαν
αἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ τῶν Λι-
βύων, 3, 115, 11. ἐν καλῷ
ἀπειλήφεναι τοὺς πολεμίους.
3, 92, 4. κ. Mendose, ut no-
bis visum erat, 3, 33, 2. ede-
bitur ἐμβαλὼν οὖν ὀπίστρον
ἐν καλεύσειν ἀπολήψεν,

pro quo nos ac eos. Που-
ἀπολείψεν receritus.

Ἀπολαίειν. πλείστον χρόνον
ἀπολαυθέναι τῆς ἰδίας εὐ-
βουλίας, 1, 16, 11. ἀπολαύ-
οντες τῶν ἐκ τῆς χάρας ἀνέ-
δην, 2, 5, 6.

Ἀπολαύσις. ὤρμησαν πρὸς ἀπό-
λαυσιν καὶ μάθην, ad erulas,
5, 48, 1. ἡδέας τοῖς νόοις
ἀπολαύσεις τῶν τοιαῦτα παρ-
έχεται, 10, 19, 5.

Ἀπολαυστικός οἶνος, satis pota-
bile vinum, non injucundum,
12, 2, 7.

Ἀπολέγειν, renuere. recusare.
ἀπολέγει τὸ χορηγεῖν, dicit
se pecunias non amplius sub-
peditaturum, 2, 63, 1. παρὶ
τῆς συμμαχίας ἀπέλογον,
de societate abserunt postula-
tum, 4, 9, 3. ἀπολέγεσθαι
τὴν ἀρχὴν, recusare imperium
vel magistratum, Fr. gr. 1.
ἀπολέγειν τὰ δεδογμένα δέει
senatorem eum, qui decreta
senatus, ejusdem nominis, re-
nunciat ad eum ad quem per-
tinent, contendit Reiskius.
Vide Annot. ad 22, 1, 10.

Ἀπολείπειν. ἀφ' ὧν Τίμαιος
ἀπέλιπε, in quibus desit Timæus,
1, 5, 1. οὐδὲν ἀπέ-
λεπται τῶν ἐνδεχομένων, ni-
hil omiserunt, 1, 52, 4. 16,
40, 6. ὑπερβολὴν χάρας οὐκ
ἀπέλεπον, ἔξ similia 1, 36,
1. 5, 86, 11. κ. αἰτίας κατα-
λείπειν. conf. ὑπερβολή. ἀπο-
λείψεν pro visigato ἀπολή-
ψεν recerit 3, 33, 2. κ. Pro
ἀπολειπόμενους περιεγραμ-
ἀπέλεμ. nāium erat 3, 76,
9. Pro τοὺς ἀπολειπομένους,
relictos,

relictos, 3, 59, 9. *plerique* Ἐ *probatissimi codices* ἀπολειπόμενους *praeferrunt, quod recipi in contextum debuerat; sic* 3, 76, 9. 21, 4, 1. Ἐς.

ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας, abesse a veritate, 1, 4, 8. πολὺ ἀπολειπόμενος τοῦτου, multum impar huic rei, 24, 2, 2. τῷ δέοντος κάμπολυ τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν ἀπελαίφθη, inventum ejus longissime abfuit a perfectione, 10, 44, 1. τὸ πλεον αὐτῷ μέρος ἀπελείπετο τῆς πορείας, major pars itineris illi adhuc conficienda supererat, 3, 39, 12.

Ἀπόλεκτος, selectus; οἱ τῶν ἐπιλέκτων ἀπόλεκτοι, 6, 31, 2.

Ἀπολέμητος, bellicorum malorum expers. χώρα πολλῶν χρόνων ἀπολέμητος, 3, 90, 7.

Ἀποληρεῖν, 33, 12, 10. — „nugari, ut ἐλληρεῖν.“ *Ern. Im-πο νεο αποληρεῖν τινα l. c. est* nugando, delirando superare aliquem.

Ἀπολις, *gen. idos, exful, patria carens, (quippe quae deleta est,* 4, 54, 5.

Ἀπόλλυμι. ἀπολέσαι τὰ πράγματα, res suas perdere, 1, 43, 7. ἀπόλωλα τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων, hoc mihi a Romanis ereptum est. τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀνθρώπους οὐκ ἐβούλοντο ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην, otio corrupti, 32, 19, 6. εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμαθα, οὐκ ἂν ἐσώθην, 40, 5, 12.

Ἀπολογεῖσθαι, causam suam de-

fendere, respondere, πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας, 23, 6, 4. πρὸς τὰς διαβολὰς, 28, 14, 7. 31, 9, 4. *περὶ Ἀράτου ὁ βίος ἀπολογεῖται τοῦ μηδὲν ἂν ποιῆσαι μοχθηρὸν, de Arato vita ipsius respondet, (pro eo loquitur & testatum facit) nihil improbi eum fuisse futurum, 7, 14, 4. π. ubi, si vera scriptura, ad τοῦ μηδὲν intellegendum περὶ vel ἔνεκα.*

In Aor. 1. perperam subinde a librariis possum est hoc verbum, ἀπολογεῖσθαι, pro ἀπολογισαοθαι, ut 2, 12, 14, 8. 2, 54, 4, 8. 10, 37, 7, 8. 23, 9, 2, 8. *de quo verbo vide mox.*

Ἀπολογίζεσθαι, differere de aliqua re, exponere, commemorare, enumerare aliquid, rationem rei exponere. *Constituitur 1) cum accus. ut, τῶν Πατριῶν ἀπολογιζομένων τὰ γεγονότα αἰδικήματα, 4, 7, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν περὶ σφῶν ἀπορίαν, 5, 26, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν λοιπὴν δυσχέρειαν καὶ διότι δύο ἔς. 5, 51, 6. τὴν εἰνοιαν καὶ προθυμίαν, 20, 13, 2. Hinc videte Casaubonus 2, 12, 14. ἀπελογίσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου scripsit, pro ἀπελογήσαντο quod erat in msstis; ibique idem valet hoc verbum ac διαξήλθον, quod proxime sequitur. 2) cum praepos. περὶ Ἐ *genit. veluti ἀπολογίζοντο περὶ τε τῶν καὶ ἑαυτοὺς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν πατρίδα, 8, 26, 4. Sic ἀπολογισάμενος περὶ τῶν καὶ**

www.libtqol.com

καθ' αὐτὸν, *ex Casauboni commendatione*, differens de rebus ad se pertinentibus, 2, 54, 4. *ubi male ἀπολογησαμ. dabant mssti, nec enim de apologia aut defensione cogitari debet. Eodem modo ἀπελογίσαντο περὶ τῆς προγεγενημένης σφίσι Φιλίας rursus percommode correxit idem Casaub.* 10, 37, 7 *ubi vide Adm. Rurjus* 30, 3, 1. 3) *cum τῶς Ἐσ* similibus; *ut, τῶν Ἀχαιῶν ἀπολογιζομένων πῶς καταλύθοντο Ἐσ.* 4, 25, 4. *ἀπελογίσαντο πρῶτον μὲν, τίνα τρόπον Ἐσ.* 23, 9, 2. *ubi Rufinus quidem ἀπελογήσαντο ediderat, sed verum rursus restituit Casaub. cum quo consentit codex Bav. Depique, πρὸς ὃν ἀπελογίζετο Φάσκων ὅτι Ἐσ.* 11, 34, 1. *apud quem causam suam exponens de rebus suis differens, dixit Ἐσ.*

Ἀπολογία. οὐδ' ἀπολογίας ἔτι κατηξίου τοὺς ἀγκαλοῦντας, 4, 16, 4.

Ἀπολογισμὸς, 1) sermo, disputatio, expositio. ὁ κεφαλαϊώδης τῶν πράξεων ἀπολογισμὸς, brevis rerum gestarum expositio per summa capita, 10, 24, 8. ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογ. uberior expositio cum explicatione causarum, *ibid.* ἀπολογισμὸν Ἐσ πλείους ἀπολογισμοὺς ποιᾶσθαι πρὸς τινὰ, περὶ τινός, differere, verba facere apud aliquem de aliqua re, 15, 25, 2. 3, 11, 4. 4, 85, 3.

2) ratio, argumentum. οὐχ

ἀτέροις χρηόμενος λογισμοῖς, ἀλλ' οἷς ἐτύχχανε πεπεικῶς αὐτὸς, 10, 11, 5. τῶν κατὰ τὴν παράκλησιν λόγων ἕως ἀπολογισμοῖς ἀκριβέσι μεμηγμένων, 10, 12, 18. *Hinc ἀπολογισμοὺς, πολλοὺς ἀπολογισμοὺς Φέρειν, rationem explicare, argumenta proferre, demonstrare, uberius & adlatis documentis differere, περὶ τινος, 9, 25, 4. ὑπέρ τινος, 10, 24, 5, 21, 9, 5. Eadem phrasis nonnumquam videti potest idem valere ac ἀπολογισθῆναι, excusare se, respondere ad ea que nobis obiecta sunt, veluti 4, 14, 7. 18, 37, 5. sed ea quidem vis per se non inest huic aditioni; nam pariter de accusatore usurpatur, ut κατηγορούντων αὐτοὺς καὶ Φερόντων ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς, quum eum accusarent & manifestas rationes, perspicua documenta proferrent, 4, 14, 2. Itaque verba illa Φέρων ἀπολογισμοὺς περὶ τῶν ἀγκαλοσθένων, αἷς οὐ γέγονεν αἰτίας, 4, 14, 7. sic intelligenda sunt, de eis, quorum causa accusatus est, demonstravit, prolatis argumentis docere conatus est se non esse in culpa; Ἐσ illa, ἐπειρᾶτο Φέρειν τινὰς ἀπολογισμοὺς, 18, 37, 5. instituit uberiora quedam verba facere, causamque suam explicare. Rurjus ἔφερα τοῖς ἀρχοῦσι τοὺς ἀπολογισμοὺς. παρὰ τῆ σφαλείην, καὶ διότι Ἐσ. magistratibus rationem explicavit, demonstravit, docuit eos, 1,*

32, 4. *Denique invenitur etiam eisφέρειν πολλούς απολογισμούς περί τινος, eadem ποτίσις, 22, 5, 3.*

Ἀπολοιδορεῖν τινα, conviciis aliquem lacerare, 15, 33, 4.

Ἀπολύειν, dimittere; ἀπέλυσαν τοὺς ἀνδρας εἰς τὴν οἰκίαν, 6, 26, 1. 6, 40, 10. liberare; ἀπολύειν τινα προβλήματος, liberare aliquem a dubitatione, eximere dubitatione, 2, 52, 2. φόβου, 2, 12, 5. 5, 34, 2. τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4. τῆς στρατείας, 3, 88, 8. καὶ ἐν στρατηγίας *legendum*. τῆς ἀργυρίας, 6, 17, 5. τῶν φόρων, 21, 9, 9. 22, 27, 2. *Conf.* παραλύειν.

ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν 11, 16, 6. *vertit Casaubonus*, aciem jam instructam solvere, nos acie instructa se recipere; *verior ne neuter recte: certe solvere aciem, διαλύειν ἐστὶ, non ἀπολύειν; ἔς recipere se, discedere, γρὰς ἀπολύσθαι sonat, non ἀπολύειν. Quare videndum, utrum ἀπολύσαι, quod erat in mssis, in ἀπολυθήσεται fuerit mutandum, non in ἀπολύσει, ut Casaubonus fecit, an ἀπολύσει intelligendus sit tertius casus nominis ἀπόλυσις, quod idem nomen ποικ in eadem disputatione vs. 8. recurrit. At verbum ἀπολύσει, recipiet se, discedet, in αἰτίο, pro passivo, ἀπολυθήσεται, defendi fortasse poterit ex simillimo usu verbi διαλύειν, digredi, discedere, 23, 9, 14, pro διαλύθησαν.*

Ἐν passivo, ἀπολύσθαι,

1) liberati, κακῶν, 3, 62, 10. φόβου, 5, 97, 1. 6, 18, 5. λειτουργίας, 6, 34, 8. ἀβραστίας, 25, 6, 2. 2) discedere, abire, recipere se, 2, 34, 12. 5, 98, 6. 6, 58, 4. 7, 17, 2. 10, 23, 4. 11, 16, 9. 33, 7, 4.

Ἀπόλυσις, 1) liberatio, dimissio captivi, 33, 1, 5. 2) discessus, receptus, 5, 98, 5. 11, 16, 8. 11, 17, 4. *Hinc τὴν ἀπόλυσιν ποιῶσθαι, discedere, recipere se, (i. q. ἀποχωρεῖν ἔ ἀπολύσθαι) 3, 69, 10. 4, 10, 9. 4, 13, 5. 4, 80, 6 ἔ 12. ἀπόλυσις ἐκ veterum codicum vestigiis legendum, 1, 12, 1. n. pro vulgato ἀπόδρασιν. De loco 11, 16, 6. paulo ante didum est in ἀπολύειν.*

Ἀπολυτροῦν τινα, accepto pretio liberare, liberum dare captivum, 22, 21, 8. τινὶ τὰ σώματα καὶ τὴν πόλιν, pretio accepto restituere, 2, 6, 6.

(Ἀπολύτρωσις, ἡ, redemptio captivi. *Pro hoc, διαλύτρωσιν frequentat Polybius; quod vide.*)

Ἀπομαρτυρεῖν, cum accus. ἔς infis. testatum facere, 31, 7, 20. τινὶ, testimonium alicui publice perhibere, 32, 1, 2. *Cum seq. διότι, 31, 18, 4.*

Ἀπομάττειν τὰ δάκρυα τῆ χλαμύδι, 15, 26, 3.

Ἀπομάχασθαι ἐκ τῶν πλοίων, pugnare e navibus, 8, 7, 5.

Ἀπομερίζειν, 1) τὶ τινὶ, partem alicui dare; ἀπμερίσει τῆς θανάματος τῆ Ἀντωνίου μυρίου πεζύτου,

- πρεσβυς, 3, 35, 5. ἀπεμέρι-
 ζον τοῖς συσσιτίοις τὸ πλεῖον
 μέρος τῆς οὐσίας, majorem
 bonorum partem fodalitatibus
 distribuebant, 20, 6, 6. 2)
 ἀπομερίζουν τινὰς ἐπὶ τι, vel
 πρὸς τι, partem copiarum ali-
 quo mittere, quod vernacula
 détacher dicimus, 3, 101, 4.
 8, 32, 1. Sic οἱ πρὸς τὴν ἀρ-
 παγὴν ἀπομερισθέντες, qui-
 bus negotium commissum est
 urbem expugnatam diripien-
 di, 10, 16, 4. Similiter ὄν
 χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε
 πρὸς ἐντεύξεις, audiendis ne-
 gotiis tribuit, 16, 21, 8. Et
 in verbo medio; ἐκάστης
 ἡμέρας πρὸς τὴν πρᾶξιν ἀπο-
 μερίζονται τῶν ἀνδρῶν, nem-
 pe μέρος τι, 10, 16, 2.
- Ἀπομένειν, ferent ἀπομερίζουν,
 partem alicui dare, tribuere;
 Γαίῳ τοῖς ἡμίσεις ἀπομένειμας
 τῶν στρατιωτῶν, 14, 4, 2.
 partem copiarum aliquo mitte-
 re, delegare; τὸ τρίτον μέρος
 πρὸς Δάλατταν ἀπένειμας, 5,
 69, 5. μετρίαν εἰς τὴν ἀκρό-
 πολιν ἀπένειμαν Φυλακίην, 8,
 15, 9.
- Ἀπονεύειν, declinare de via, ἐπὶ
 τὴν ἀγορὰν, in forum, 32, 9,
 7. ἐπὶ τὴν ἀρπαγὴν, 16, 6,
 7. ἐπὶ τι τῶν ἀναγκάσιων,
 5, 56, 12. δεξιὸς ἀπονεύει
 τὸ Ἀπέννιον, ad dextram de-
 clinat, 2, 16, 4. ἀπονεύειν
 εἰς τοῦπίσω, retrocedere, 3,
 79, 7. vergere, de situ, πρὸς
 ἐν μέρος ἀπονευσκυῖαι (σκη-
 ναί) τῆς πόλεως, unam urbis
 partem impetantes, 15, 29, 2.
 ἀπονεύειν πρὸς τινὰ, ad par-
 tem
- alicujus transire, 3, 67, 8.
 5, 46, 8. 20, 6, 7. Et 9, 23,
 6, 7. Item πρὸς Φιλαν τι-
 νός, ad societatem alicujus
 transire, 3, 75, 2. πάντας
 ἀπονεύσειν ἐπ' ἐκείνην τὴν
 ὑπόθεσιν, ad illas partes trans-
 ituros omnes, 26, 2, 7. ἀπο-
 νευσκῶς πρὸς Ῥωμαίους, qui
 Romanarum est partium, 21,
 4, 4.
- Ἀπονήχασθαι πρὸς τὴν ναῦν,
 enatare ad navem, 16, 3, 14.
- Ἀπονοεῖσθαι ταῖς γνώμαις, in
 desperationem adduci, 16,
 31, 1.
- Ἀπόνοια, ferocia pugnantium
 desperatus furor, perdita auda-
 cia, 1, 82, 1. 2, 35, 2. 9,
 39, 1. 13, 4, 4. 22, 17, 12.
 33, 8, 6. 33, 12, 10. quod
 loco vefaniam interpretatus
 est Valesius, non satis adcu-
 rate; agitur enim de men-
 tiendi audacia & impudentia.
 Per commode vero 22, 17, 12.
 perditam impudentiam vertit
 Casaubonus. ἡ τῆς ἀπονοίας
 ὑπερβολή, furoris, vecordiae,
 impudentiae immanitas, 18,
 37, 9. αἱ τῶν ὄχλων ἀπό-
 νοιαί, 1, 70, 5.
- Ἀπονουθετεῖν; ὑπὸ τῆς τύχης
 ἀπονουθετούμενοι. bonam no-
 bis mentem fortuna corrumpente.
 15, 6, 6. n.
- Ἀποξύνειν. ἀπωξυσμένος, acu-
 minatus, 1, 22, 7. ἀπωξυμ-
 μένος, 18, 1, 13.
- Ἀποξυστροῦσθαι, obtundi, de
 acie gladii, 2, 33, 3.
- Ἀπόπειρα, ἢ ἀπόπειραν λαμ-
 βάνειν τῆς τινός προαιρέσεως.
 27, 4, 2. εἰς ἀπόπειραν ἐπὶ
 τίνος

- τινος ἐστὶ γνώμης, tentandi, experiendi causa, 22, 17, 13.
- Ἀποπειᾶσθαι, τῆς γνώμης τινός, expiscari sententiam, 35, 6, 3. τῶν ἔνδον, oppidanos lacerare, 5, 13, 10.
- Ἀποπίπτειν. 1) ἀποπεσῶν τῆς ἐπιβολῆς, cum excidisset eo ausu, 2, 53, 6. τῆς προσβολῆς, non succedente ea adgressione, 9, 9, 3. (nisi ibi pariter ἐπιβολῆς legendum.) ἀποπεσῶν vel ἀποκαπτῶς τῆς ἄλπιθος, ea spe frustratus, 9, 7, 1. 16, 1, 8. 21, 9, 13. Absolute, ἀπέπεσον, 4, 16, 7. intellige τῶν προσβολῶν ex præcedentibus, aut τῆς ἐπιβολῆς. Sic Γλύμπεσι προσπεσῶν, ἀπέπεσε, 4, 36, 5. n. ubi vulgo ἀπέπεσα. (conf. ἀποστᾶν, infra.)
- 2) Alia notione; ἀπὸ τῶν ἵππων ἀπέπεσον, (nam ἀπὸ pro corrupto ἀπὸ utique legendum) 11, 21, 3. n. ubi in latina versione pro eo, quod Casaubonus dabit, equis sunt delapsi, dubitare non debueramus reponere ex equis se dejecerunt, ex equis desiluerunt, scilicet ut pedibus pugnant, quemadmodum ἔσθ pars Romanorum, nempe velites, fecerunt, ut ait vs. seq. Nec enim Polybius dicit, fuga salutem petiisse illos quos ait ἀπὸ τῶν ἵππων ἀποπεσῶν, sed paululum prius retrocessisse, ἀναστρέφοντας, nempe, ut equos tuto loco ex aliquo intervallo locarent ἔσθ ibi relinquerent, dum ipsi e pugna pedestri recessissent, qui mos erat Celtiberorum equitum, ut Suidas docet in Fragmento, quod cum Valejo tribuendum Polybio duximus, ἔσθ in Fragmentis Historicis num. 13. T. V. p. 57. posuimus. Eodem modo 35, 5, 2. ἔσθος ἀπέπεσον (scil. ἀπὸ τοῦ ἵππου) ἐπὶ τὴν γῆν, non prolapsus est, sed de equo in terram se rectus coniecit, i. e. ita ut rectus humi staret.
- Mendose veno ἀποπεσῶν 3, 41, 4. editum erat pro ἀπὸ Πισῶν. vide Adn.
- Ἀποπιστεύειν, fidere, confidere. τοῖς τόποις ἀποπίστεινον, (opp. ὑπόπτως εἶχον) 3, 71, 2. n.
- Ἀποπλανᾶν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τοὺς Φιληκοῦντας, aberrare facere, 3, 57, 4.
- Ἀποπλεῖν, classe proficisci, vela dare, 2, 12, 5. 5, 70, 3. ἔσθ. Pro καταπλεῖν 30, 5, 11. ἔσθ 33, 11, 1. videtur ἀποπλεῖν legendum. cf. Adn. ad ea loca.
- Ἀποπληροῦν. ἐκ τοῦ δήμου ὕβρωσ ἀποπληροῦται σὺν χρόνῳ ὀχλοκρατία, 6, 4, 10. n. Vide supra, in ἀποκληροῦν.
- Ἀπόπλους, ὁ, profectio, discessus classis vel navis. κατὰ τὸν ἀπόπλουν, dum in eo erant ut navim solverent, 30, 9, 12. n. ἐποιᾶτο τὸν ἀπόπλουν, 5, 5, 12. n.
- Ἀποπορεύσθαι, nudè abire, velut e balneo, 25, 8, 6.
- Ἀποπροσβεῖαν, absol. renunciare legationem, 7, 2, 5.
- Ἀποπροσβεία, renunciatio legationis,

- tionis, legatio renunciata, *le rapport de l'envoyé*, 24, 10, 5. 26, 3, 14. 28, 15, 11.
- Ἀποπτόσθαι**, consternari, *de equis*, 3, 53, 10.
- Ἀπόπτωμ**, τὸ, infelix eventus, 11, 2, 6. *conf. ἀποπίπτειν.*
- Ἀπορεῖν**. ἀπορῆσαι τις ἄν, querat aliquis, 1, 64, 1. οὐκ ἀπορεῖν τῶν ἐπιτηδείων, 3, 79, 2. προφάσεως, 4, 5, 8. ἀπορεῖν καὶ δυσχερομένου, 8, 22, 1. *Et in verbo medio, ἀπορούμενος καὶ δυσχερομένου*, 20, 5, 8. 21, 3, 4. *conf.* 1, 66, 5. n.
- Ἀπόρημα**, dubitatio, 1, 12, 6. difficultas, 31, 21, 8.
- Ἀπορία καὶ δυσχεροσία**, 1, 28, 1. 2, 30, 2. 2, 51, 6. *Et saepe alias.*
- Ἀπορρεῖν**, 1) effluere, defluere, 10, 44, 7. 2) elabi, subducere se fuga, ἀπέρρευσε, 5, 15, 7. πάντας ἀπέρρευον ἀπ' αὐτοῦ, ab ejus comitatu dilapsi sunt, deseruerunt eum, 5, 26, 11. 11, 17, 6.
- Ἀπόρρευσις**. ἔχοντος τοῦ Ταύρου πολλὰς ὑδάτων ἀπορρεύσεις, 10, 28, 4. *conf. ἀπόρρευσις.*
- Ἀπόρρηγνυμι**. ἀπερρώγυιαι τῆς γῆς *vel* τῆς ἀπορρώγος, 3, 54, 7. n.
- Ἀπόρρησις**, denunciatio, renunciatio, *scil. induciarum, cum denunciavimus exitum Et finem induciarum*, 14, 2, 14. *conf. ἀπολέγειν.*
- Ἀπόρρητος**. ἀπόρρητοι λόγοι, arcani sermones. τὰ ἀπόρρητα προΐσθαι, prodere arcana, 3, 20, 3. ἐκ ἀπορρήτων, εἰπω,
- arcano, secreto, 4, 16, 5. 10, 9, 4. 11, 26, 5. 15, 27, 3. ταῦτα ἐν ἀπορρήτοις ἐπράττετο, clam agitabatur, 2, 21, 4.
- Ἀπορρίπτειν** τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Αἰτωλοῦς, abjicere bellum, omittere, finem ei imponere, 5, 101, 8. τὰς διαβολὰς οὐκ ἀπέρριπτε, senatus non rejecit, non respuit accusationes contra *Eumeneum apud se prolatus*, 31, 6, 5.
- Ἀπόρρυσις συναχῆς** (τοῦ ὕδατος) γίγνεται διὰ τῶν στουάτων, 4, 39, 10. *conf. ἀπόρρυσις.*
- Ἀπορρώξ**, *adjective*, κέτραι ἀκαβρώγας, præruptæ petrae, 5, 59, 6. 10, 48, 5. *Substantive*, ἡ ἀπορρώξ, abruptum præcipitium, 3, 54, 7. n. 7, 6, 3 *Et* 5. ubi æquivalet τῷ κρημνῷ *vs.* 6. *An ἀκαβρώγι μεγάλη legendum* 5, 23, 4? *vid. Adm.*
- Ἀπόρωσ** ἔχειν πρὸς τὸ συμβαῖνον, 4, 18, 6. ἀπόρωσ διακείμενος ἐπὶ τῷ μηδὲν πράττειν, consilii inops quod nil facere posset, 11, 1, 6. 10, 38, 9.
- Ἀποσειεῖν**, τὴν ὄργην εἰς τὸν Ἀγαθούλεα ἀποσειέσονται, 15, 25, 8. n. *ex scriptura olim vulgata, pro qua ἀπερείσονται correximus, quod vide.*
- Ἀποσιωπᾶν**. εἰς τέλος ἀποσιώπησεν, prorsus tacuit *scil.* quid a senatu petiturus advenisset, 30, 17, 9.
- Ἀποσκαυάζουσθαι**, quæ moveri possunt amovere; *cf. σκαυή.* τὰ ἀπὸ τῆς χώρας ἀποσκαυάζοντο, quidquid moveri poterat,

erat, ex agris in urbem transferabant, 4, 81, 11. ἀποσκευασάμενος ταῦτα, his impedimentis remotis, depositis, 2, 26, 6.

Ἀποσκευή, ἡ, supellex, vasa, sarcinæ, impedimenta 2, 3, 7 sq. 2, 26, 5. 4, 75, 2. 6, 27, 5. πόλις παντοδαπῆς ἀποσκευῆς γέμουσα, 3, 90, 8. Distinguitur a τῇ παρασκευῇ, 1, 74, 12. αἱ ἀποσκευαί, 1, 66, 7 ἔ 9. 1, 68, 3. 3, 35, 5.

Ἀποσκῆψω. εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν βλάβην ἀποσκῆψαι, in hostium perniciem incumbere, 9, 9, 4. ubi temere a Casaub. adjectam esse particulam πρὶν, monui in *Act.*

Ἀποσκοτοῦν. ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τῆς λυγνότητος, occæcati, tenebris obvoluti, 1, 48, 6.

Ἀποσβεῖσθαι ταῖς διανοαίαις, terrestri, 30, 5, 16.

Ἀποσπᾶν. τῆς λείας ἀποσπᾶσαι τι, abstrahere aliquid de præda, 2, 26, 8. n. Sic ἀποσπᾶν ναῦς, abstrahere & captivas facere naves, 1, 53, 4 ἔ 7 ἔ 13. ἀποσπᾶν ἔνια τῶν σκαυοφόρων, 3, 53, 7. τὸ τρίτον στρατόπεδον ἀπέσπαστο, divulsam erat a reliqua classe, 1, 27, 9 sq. τὸν Φίλιππον ἀποσπᾶσεν τῆς πολιορκίας, 5, 5, 1. τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἀποσπᾶσας ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν, 2, 60, 6. ἀποσπᾶσαι τὸν Φίλιππον ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς Φιλίας, 1, 84, 1.

Ζάρακι προσπεσῶν ἀπέσπασε vulgo consentientibus

msstis editum erat 4, 36, 5. qua de scriptura hæc monuit Ernestus: „abstraxit sc. a societate vertit Casaubonus: Reiskius abcessit, ab obsidione, opinor; Ἐ hanc discedendi vim copiose post alios illustrat. Mihi placet Iac. Gronovii conjectura, ἀπέπεσῶν, excidit spe, infectis rebus abire coactus est. Vide in ἀποκίπτειν.“ — Nempe perspekte monuerat Gronovius in *Notis editis ad h. l.* adjectam in contextu particulam δὲ satis ostendere, Polybium de his χωρίοις (Γλύμπεσι δὲ καὶ Ζάρακι προσπεσῶν) aliud significasse ac diversum ab eo, quod paulo ante de aliis dixerat, Πολύχραν, Πρασίαις, ἔ 9 alia loca προσπεσῶν ἄφνω, κατέσχε. Tum vero, ne verum quidem esse, ostenderat idem Gronovius, Glympes a Lycurgo, Lacedæmoniorum rege, captas esse aut abstractas: nam *lib. V. cap. 20.* dicuntur (ait) Messenii, ex præscripto Philippi cum auxiliis venientes, sed a Lycurgo oppressi, Glympes unicum salutis refugium habuisse. Quare ἀπέπεσα corrigendum monenti, id est, rejectus est, decidit, utique obtemperandum judicavi.

Ἀπόσπασις. ἐν ἀποσπᾶσει perperam dant *vett. codd.* nonnulli 3, 113, 4. pro ἐν ἀποσπᾶσει.

Ἀπόστασις. διὰ τὴν ἀπόστασιν, quia longius aberat, ob longius intervallum, 1, 86, 8.

- 2, 30, 4. *ἐξ ἀποστάσεως*, 3, 114, 3. *Ἐ. ἐν ἀποστάσει*, 3, 113, 4. interjectis intervallis, 15, 9, 7.
- Ἀποστάτης, qui ab alicujus imperio defecit, 32, 2, 7. ἀποστάται γαγονότες τοῦ βασιλέως, 5, 57, 4. τῆς πατρίδος, 11, 28, 6.
- Ἀποσταυροῦν, vallo, sudibus præcludere, 4, 56, 8. 16, 30, 1.
- Ἀποστέγειν; *umbo scuti τὰς ὀλοσχεραῖς ἀποστέγει* πληγὰς, ictus vehementiores defendit, 6, 23, 5.
- Ἀποστέλλειν τοὺς πρέσβεις, dimittere legatos, 4, 66, 2. ἀναποκρίτους, 4, 34, 1. χωρὶς λύτρων ἀποστ. τοὺς αἰχμαλώτους, remittere, dimittere, 5, 10, 4.
- Ἀποστήμα. ἐν ἀποστήματι αὐτοὺς συνῆχε, 1, 9, 4. καθ' ὁρμισθαῖς τῶν πολεμίων ἐν ἀποστήματι περὶ τοὺς ὄδοι-κοντα σταδίου, 3, 95, 6. ἐξ ἀποστήματος βάλλοντες, eminus, 10, 30, 7.
- Ἀποστολή, ἡ τῶν ὑπᾶτων πρὸς Ἴστρους, expeditio, 26, 7, 1.
- Ἀποστομοῦν τὰς διάρυγας, obruere fossas, occludere canales, *Fr. gr. 26. Conf. Adn. ad* 5, 62, 4.
- Ἀποστρέφειν. εἰς τοῦμπαλιν ἀποστραμμέναι σινηαί, in alteram partem averſa tentoria, 6, 27, 6. 6, 30, 4. ἀποστραφέντας ἔφυγον, terga venterunt, 5, 85, 4. τὴν Αἰτωλῶν ἀποστραφῆναι Φιλίαν, Ætolorum amicitiam repudiare, 9, 39, 6. ἀποστρέψασθαι τὸν ἐναστῶτα φόβον, metu declinare præſens periculum, 35, 3, 9. μάλισ ἀποστρέψατο τὸν ἐναστῶτα κίνδυνον dant *codd. nonnulli* 3, 102, 7. *ubi alii ἀπετρέψατο*, utrumque male pro ἀπετρέψατο. *vide* ἀποστρέβειν. τὰς ἀνακρίσεις ἀποστράφη, percunctandi & per se ipsum inquirendi molestiam declinavit, vitavit, 12, 27, 3. *ubi locum in libris corruptum emendaturus Casaubonus ἀναστράφη edidit.*
- Ἀποσύρειν, τὴν ἐπιβολῆς γῆν, amovere terram quæ in superficie est, 34, 10, 10. τὰς ἐπάλλξεις, pinnas mari detegere, 22, 10, 4. ἀποσύρειν τοὺς πολεμίους, *scil. ἀπὸ τοῦ τείχους*, hostes de muro dejicere, 10, 15, 1. *ex Reiskii emend. pro olim vulgato ἐπισύρειν.* ἀποσύρεσθαι (ἀπὸ τῶν κλιμάκων) καὶ καταφῆρεσθαι πρὸς τὴν γῆν, deturbari, præcipitem trahi, & in terram dejici, 10, 13, 9.
- Ἀποσφάλλεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, excidere ausu, 4, 81, 8. (*ut ἀποπίπτειν.*)
- Ἀποσφαλῶν, prolabi, corruere. *Sub hoc verbo citat Suidas ex Polybio fragmentum illud quod lib. 35. cap. 5, 2. posuimus, in quo fortasse ἀποσφάλλεσθαι pro simpliciter σφάλλεσθαι scribi debuit.*
- Ἀποσφάττειν, jugulare, interficere, 1, 7, 3. *Ἐ. 8. 2, 59, 9. Ἐ. 8.*
- Ἀποσχεδιάζειν περὶ τινῶν, temere & perfunctorie loqui vel scribere de re, 12, 3, 7.
- Ἀποτάττειν, locare, constituere,

amandare, delegare. ὁ στρατηγὸς ἀποτάττει τὰς Φυλακὰς, 6, 35, 3. ubi alii quidem codices ἐπιτάττειν habent. οἱ ἐπὶ τὰς Φυλακὰς ἀποταχθέντας, 6, 35, 6. 6, 27, 8. οἱ πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γυναικῶν ἀποταταγμένοι, 10, 18, 9 sq. Similiter 10, 16, 3. 11, 17, 3. fert eadem notione qua ἀπομαρτίζεν ἔξ ἀπονέμειν. Rursus, τὸν Φιλήμονον ἀπέταξαν ἐπὶ τὰς πυργίλας, Philemeno dant partes venatum exeundi, 8, 27, 5. ubi perperam vulgo ἐπέταξαν.

Ἀποτελεῖν, cum simplici accus. perficere, efficere; qua notione quidam usitatus est verbum ἐπιτελεῖν, quod ἔξ ἰσῆ cum illa confunditur a librariis; (vide Not. ad 2, 58, 7. ad 3, 84, 2. ad 4, 72, 10.) sed in ἀποτελεῖν subinde etiam consentiunt codices. quibus in locis certe sollicitatum nolim. τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσε, 1, 54, 1. n. ἀποτελεῖν ἀσέβημα editum erat 2, 58, 7. sed ibi ex vetustis codd. ἀπετέλεσαν pro ἀπετέλ. respici. τὸ πλῆθος χειροκρατίαν ἀποτελεῖ, 6, 9, 10. ἡ πραγματικὴ ἱστορία πριτὰς ἀληθινούσ ἀποτελεῖ τοῦ βαλτιόνος, 1, 35, 10. ἡ τῶν ὀρῶν σύμπτωσης ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τοῦ σχήματος, 2, 14, 8. Et in pass. ἡ μάχη τοῦτον ἀπετέλεσθη τὸν τρόπον, 5, 86, 7. δύο ἀποτελοῦνται βύμαι, 6, 29, 7. Cum dupl. accus. red-

dere, efficere aliquem talem, ἀδελφῆς ἀπετέλεσε πρὸς τὸ προκειμένον τοὺς ναύτας, 1, 59, 12. n. τοιοῦτους ἀποτελοῦν ἄνδρας ὅσα ἔσ. 6, 52, 11. 6, 47, 2. Et in pass. τὸ εἶδος ἀπετέλεσθη τριγωνον, 1, 26, 13. τὸ ὅλον σχῆμα τῆς τάξεως ἀπετέλεσθη ἐμβολον, 1, 26, 16. συνέβαινε τοῦ κίνδυνου ἀποτελεῖσθαι παρακλήτιον πεζομαχίας, 1, 23, 6. τὸ τῶν διοδων σχῆμα ἀποτελεῖται βύμαις παρακλήσιον, 6, 29, 2.

Ἀποτέλειοι, οἱ, magistratus civitatum Achaicorum, οἱ κατὰ πόλεις ἄρχοντες, 10, 21, 9. n. 16, 36, 3 sq.

Ἀποτέλεσμα, (opp. τῆ προαιρέσει) effectus consilii, 2, 39, 11. τῆς τέχνης, opus artis, 4, 78, 5.

Ἀποτέμεσθαι, notione αἰτίου, 1) intercipere, intercludere hostem, ut se jungatur a suis. πολλοὺς ἀποταμόμενος καὶ συγκλείων, 1, 84, 7. 9, 7. 10. ἀποτέμονται καὶ διακλείουσιν. 10, 32, 4. ἀποταμόμενος, 11, 32, 4. Et in prat. pass. notione pariter αἰτίου, ἀπετέμμητο τοὺς διακοντάς, 11, 14, 3. Similiter, de Pado fluvio, ἀποτέμενται τὸ πλείστον μέρος τῆς πεδιάδος χώρας εἰς τὰς Ἄλπεις, se jungit a reliqua Italia & a parte Alpium intercludit, 2, 16, 7. 2) hostiliter carpere regionem, partem ejus adimere domino; ἀποταμόμενος τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ὑμῶν, oppida & agros vobis ademio, 9, 28, 7. ἀποταμόμενα

μενοι τῆς χώρας αὐτῶν, scil. μέρος, parte agri eis adempta, 23, 15, 1. ἐδυνήθησαν ἀποτέμεσθαι τῆς Καππαδοκίας οὐδέν, 31, 13, 2.

Ἀποτίεν. vide ἀποτίειν.

Ἀποτιθέμαι. In medio verbo fere usurpatur, variis modis. ἀποτίθεσθαι τὸν πόλεμον, deponere bellum, 5, 106, 1. (cf. ἀποβρίπτειν.) ἀποτίθεσθαι τὰς ἀγοράς καὶ κομφίσιαι τὰς ναῦς, exponere com meatu e navibus, 1, 60, 3. εἰς Φυλακῆν ἀποθ. τινὰ, in custodiam dare, 24, 8, 8. ἀποθ. τὸν χρόνον τοῦτον εἰς τοῦτο, tempus hoc in hac re collocare, huic rei impendere, 17, 9, 10. ἀποτίθεσθαι ἰδίαν χάριν παρά τινι, privatam gratiam inire ab aliquo, beneficium collocare apud aliquem, 28, 6, 6. Sic ἐν πολλοῖς ἀποτίθετο χάριν, apud multos collocavit beneficiorum gratiam, multos sibi beneficiis & gratia devinxit, 6, 2, 15.

Ἀποτίειν. τῆς ἀνοίας ἀπέτισαν τοὺς μισθοὺς, 4, 35, 15.

Ἀποτολμῆν, audere. ἀπετόλμησαν Ἀντιγόνῳ κοινῶναι, 2, 45, 2.

Ἀποτομαί, sectiones viarum, quales sunt in biviviis, 6, 29, 9.

Ἀπότομος λόφος, præruptus collis, 12, 17, 5. 12, 22, 4. cf. ἀκρότομος. ἀπότομος συγκαταλαβίσις, brevis recapitulatio, 9, 32, 6.

Ἀποτόμως. κατηγοροῦν ἀποτόμως τὸν Φίλιππον, aspernime, acriter accusabant, 17, 11, 2. πᾶσαν ἀποτόμως σφίσι.

παρείχοντο τὴν χρεῖαν, omnino ad omne officii genus præsto eis erant, 3, 95, 6.

Ἀποτρέπειν τινὰ τῶν χειρίστων, a pessimis consiliis avocare, avertere, revocare, 11, 10, 1. In verbo medio, μάλιστα ἀπετρέψατο τὸν Φίλιππον, ab incepto avertit, deteruit, 7, 13, 1. Ceterum ἀπετρέψασθαι subinde perperam ponitur a librariis pro ἀποτρέψασθαι, cum est depellere, propellere, ut, τὸν κίνδυνον, 3, 102, 7. n. τὸν πόλεμον, 4, 45, 2. n. Πανίτηρ in præf. pass. ἀξίνα vel reciproca notione, ἀποτραχημμένοι τὸν κίνδυνον, 10, 14, 1. n. mendose pro ἀποτραχημμένοι. Vide ἀποτρίβειν.

Ἀποτρέχειν, abire, discedere, sive navibus, sive terra, 3, 22, 7. n. 3, 24, 11. 22, 26, 9. 32, 1, 3. deficere interpretati sumus 22, 26, 18. ubi Casaubonus ad eum confugere vertit; non incommode; sed poterat pariter abire, discedere teneri, scil. ex eis urbibus quas tradidisset Antiochus.

Ἀποτριβεῖν. In medio verbo, ἔσ̄ varius in passivo occurrit, denotatque repellere a se, propellere, ἔσ̄ similia; τοὺς πελάζοντας ἀποτριβόμενος, 3, 102, 5. τούτων ἀποτριβομένων αὐτὸν, repellentibus eum precantem, repulsam dantibus, 30, 9, 13. ἀποτριβόμενος καὶ περιορῶντας αὐτὸν, submoventes eum, in conspectum

non admittentes, 27, 1, 5. τὴν αἰδῆν οὐ δύνανται ἀποτρίβασθαι, amoliri a se, excusare se ne conantur, 4, 20, 11. τὸν ὑπὸ τῆς τύχης δαδόμενον ἀποτρίβασθαι στέφανον, repudiare, respucere, detrectare, 5, 42, 8. *addē* 25, 1, 4 *Et* 7. ἀποτρίβασθαι τὰς διαλύσεις, impedire compositionem, 5, 29, 4. τὰς τῶν βαρβάρων ἀφώδους ἀποτριβόμενοι, propellentes, amolientes, 5, 104, 1. ἀποτριβομένους τὰς ἐπιβολὰς αὐτοῦ, 8, 8, 5. οὕτω δύναίτο τὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἀποτρίβασθαι, 21, 9, 13. *Et in aoristo primo*, ἀποτριψαμένους τὸν ἐπιφερόμενον πόλεμον, 3, 8, 10. *ubi in veram scripturam consentiunt veteres codices omnes. Sic* 11, 7, 1. ὅταν τὸν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεμον ἀποτρίψωνται. *Et* ἀποτρίψασθαι τὸν κίνδυνον, 16, 23, 4. *Sed in hoc quidem tempore sc̄, ius* ἀποτρίψασθαι *in* ἀποτρέψασθαι *corrupterunt* librarii, *quod corteximus; sic*, μόλις ἀπετρίψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον, 3, 102, 7. *n. ubi alii* ἀπετρεψ. *alii* ἀπεστρεψ. *dederant. Sic*, ἀποτρίψασθαι τὸν πόλεμον οἷον τε εἰσι, 4, 45, 2. *n. Rursum*, ἀποτριψάμενοι τὰς ἐπιφερομένας αἰτίας, amolientes a se, diluentes crimina, 31, 9, 5. *n. Pariter* ἀποτετριμμένοι τὸν κίνδυνον *pro vulgato* ἀποτετριμμένοι *scriptimus* 10, 14, 1. *n. Conf.* ἀπετρέπω.

Ἀποτυγχάνειν, excidere ausis; *absoluit positum*, 1, 37, 8. (*ubi opprobitur κατορθοῦν.*) ἀποτυγχάνειν καὶ διαψεύδασθαι τῶν ἐλπιδῶν, 21, 12, 9. ἀποτυχόντας, quum non obtinissent id quod petierant, *scil. pacem*, 2, 34, 2. *Constructum cum praepos. ἐν* ταις ἐπιβολαῖς, 5, 98, 6. ἐν τοῖς κλειστοῖς ἀποταυξόμεθα, 9, 15, 4. *Cum genit. τῆς πράξεως ταύτης* ἀποτυχόντας, 2, 7, 9. οὐκ ἀπέτυχε τῆς προθέσεως, 3, 17, 11.

Ἀποτυχία. αἱ ἀποτυχίαι, infelices consiliorum vel conaminum exitus 5, 98, 5. 9, 12, 10. *n. ubi perperam* τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων *dabant mssti libri.*

Ἀπουραγεῖν, aginen claudere; *absol.* 3, 47, 1. *n. ubi* τοῖς *non his in dat. intelligendum videtur, sed cum his, i. q. σὺν τοῖς.* *Cum dat.* ἀπουραγεῖν *τινι*, a tergo sequi aliquem, tergo tegere agminis, 3, 49, 13. 5, 7, 11. 5, 23, 10. 6, 40, 7.

Ἀπουρῶσαι, adverio vento uti, 16, 15, 4. *n. (Aliud est* ἐπουρῶσαι, 2, 10, 6.)

Ἀποφαίνειν, *in aē.* dicere, pronunciare, contendere; ἀπέφηγεν ἀποφεύγοντας, dicit eos fugisse, inducit eos fugientes, 1, 15, 7. *i. q. ἀπέδειξ̄ ibid. vs. 8. πάσας* ἀποφαίνειν τῶ Κλαομένει τὰς ἐλπίδας ἐν Πτολεμαίῳ, 2, 63, 5. *i. q. Φάναι ibid.* τὴν τοιαύτην ὄργην βαρυτέραν ἀπέφαινον εἶναι, 4, 23, 9. 2) nominativum

- Ἀπόψη**, vultus, oris species. *ἐκ τῆς ἀπόψεως παραπλήσιοι ἦσαν τοῖς Ἑσ.* 11, 31, 8.
- Ἀπραγεῖν**, otium agere, 3, 70, 4. facultate rei gerendæ carere, nil agere aut efficere posse, 4, 64, 7. 28, 11, 8.
- Ἀπραγία**, ἡ τῶν στρατοκράδων, otium, torpor, 3, 103, 2.
- Ἀπραγμάτευτον χωρίον** καὶ δυσπρόσοδον, 4, 75, 2. commercio carens. — „Sic hoc verbum est in fragmento apud Suidam in h. v. quod vix dubitem esse Polybii.“ *Ern. Vide Fragm. graecim.* 28.
- Ἀπραγμων**, rerum gestarum incuriosus & imperitus, 9, 29, 2. (*opp. πολυπραγματεῖν*.)
- Ἀπρακτος**, de homine, iners, ignavus, 3, 81, 8. 4, 8, 9. τῇ φύσει, ineptus ad res gerendas, 5, 1, 7. ἀπρακτος μένει, nihil agit, nil agere potest, 5, 5, 7. ἀπρακτους αὐτοὺς ἐποίησαν πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, facultatem agendi eis ademerunt, 2, 35, 5. 3, 116, 5. 8, 7, 7. *De te; τὸ μηδὲν πιστεύειν εἰς τέλος, ἀπρακτον*, omnino nemini fidem habere, est omnem agendi facultatem remittere, 8, 2, 2. ἡ θερσία ἀπρακτος γίνεσθαι, per aetatem nil geri potest, 5, 5, 5. τὸν λοιπὸν χρόνον εἰς τέλος ἀπρακτον εἶχον, 2, 31, 10. ἀπρακτος βοήθεια, irritum, inefficax auxilium, 1, 48, 5. ἀπρ. ἐπιβολή, irritus conatus, 6, 15, 5. πληγή, inefficax ictus, 2, 33, 3. τὰ δόρατα ἀπρακτα ἦν αὐτοῖς καὶ μάταια, inutilia, 6, 25, 5 sq.
- Ἀπριξ**, tenaciter, mordicus, 12, 11, 6. π.
- Ἀπροθέτως**, sine certo proposito, 9, 12, 6.
- Ἀπρονοήτος λαμβάνεται**, imprudens, nulla re provisâ deprehenditur, 5, 7, 2. χώρα ἀπρονοήτος οὖσα, regio quæ sine cautione, sine custodia est, in qua de hostis adventu nemo cogitat, 4, 5, 5. εἰς ἀπρονοήτους τόπους καθιέναι, in loca improvisa, non explorata, se demittere, 3, 48, 4.
- Ἀπρονοήτως**. τοῖς ἀπρονοήτως θεωμένοις ἀπιστον φαίνεται, qui inopinato, re non ante cognita id vident, 10, 14, 8.
- Ἀπροσδέητος τοῦτου**, hujus rei non indigens, 22, 6, 4.
- Ἀπροσδοκῆτως**, inopinato, (*in te mala*.) 1, 62, 1.
- Ἀπρόσιτος ἀνοδος** sive ἀπορροή, inaccessible, 5, 24, 4. Φάραγξ, 9, 27, 6. ἀπρόσιτα ὄρη, 3, 49, 7.
- Ἀπροσλόγως**, intempestive, alieno loco, *mal. ἀ-προπος, hors de propos*, 9, 36, 6.
- Ἀπροφάσιτος ἀγωνιστής**, συναγωνιστής, qui nulla excusatione aut tergiversatione utitur, 10, 34, 9. 16, 31, 2.
- Ἀπροφασίστως**, sine tergiversatione, sine prætectu, 1, 55, 4. 1, 72, 5. 5, 4, 5. 5, 49, 7. 25, 9, 6.
- Ἀπτεσθαι θαλάττης**, tentare mare, 1, 24, 7. τῆς οὐραγίας, carpere extremum agmen, 2, 34, 12. καιρίως ἀπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, opportune

- rem adgredi, 1, 59, 3. τῶν ἀσεβημάτων, impia facinora adgredi, 7, 13, 6. τῶν ἐπιπέδων, 3, 56, 1. τῆς ὑπερβολῆς, pervenire in summa montium juga, 18, 7, 3. ἡ ὑμετέρα ὄρη ἤπται τῆς πόλεως, ira veitra in urbem incubuit, 31, 7, 12.
- ἀφθείσης τῆς συνουσίας mendose editum erat 5, 15.
3. pro λυθείσης.
- Ἀπώλεια, ἀΐνυε, (οὐρ. ἡ τήρησις) πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφύεις εἰσιν, ad res perdendas proni, 6, 59, 5.
- Ἀπώθεν, ex intervallo, 11, 18, 2.
- Ἀπωτέρω, longius; τὴν ὑδρείαν ἀπωτέρω μικρὸν εἶχε, 15, 6, 2. ἀπωτέρω πρὸς τὴν οἰκίαν κατὰ γένος, longinquoire cognatione attingere familiam, 4, 35, 13.
- Ἄρα, ἡ. βῆσιν κατὰ τὰς ἀράς τὸν ἄργυρον εἰς τὴν θάλατταν, 16, 31, 5. n. περὶ τούτων ἀράς ἐποίησαντο τοῖς ἠπειρώταις, εἰς τὸ μηδένα δεῖξασθαι τῆ χάριτος, 9, 40, 6.
- Ἀραρότως, apte. πῆξαντες σχεδίας καὶ πλείους ἀραρότως, (nam sic haec jungenda, non commata separanda) quum plures rates apte compegissent, 3, 46, 1.
- Ἄργεῖν. οὐκ ἀργήσει ἡ ὑπόθεσις, non incultum, neglectum, inelaboratum jacebit hoc argumentum, 3, 5, 8. *Conf.* ἀργός.
- Ἄργός. οὐδὲν ἀργόν, nullus locus (in castris hostium) neglectus, custodia vacuus, 2, 65, 2. οὐδὲν ἀφείδον ἀργόν, nihil neglectum, inexplicatum praeteriri a nobis debet, 4, 40, 1.
- Ἀργυράσπιδες, 5, 79, 4.
- Ἀργυρεῖα, τὰ, argentifodinae, 3, 57, 3. n. 34, 9, 8. τὰ ἀργύρεα μέταλλα, 10, 10, 11. 10, 38, 7. -- „Sic Demosthenes de Chersoneso, τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων, quod Wolfius de argentifodinis capit.“ *En n.*
- Ἀργύριον. πάντ' ἀργυρίου, scil. δραχμαί, 16, 36, 3. n. τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου χρυσίου μνῶν διδόντας, 23, 15, 8.
- Ἀργυρίτις βῆλος, ἡ, gleba argentaria, 34, 9, 10.
- Ἀργυροποιεῖον, officina fabri argentarii, 26, 10, 3.
- Ἀργυρολογεῖν τινα, pecunias per vim hostilem exigere ab aliquo, 3, 13, 7. n. 6. 49, 10. τινὰς μὲν ἠργυρολόγει, 4, 16, 8.
- Ἀργυρόπους. ἀργυρόπουον Φορμαῖον, lectica cum pedibus argenticeis, 31, 3, 18.
- Ἀργυροπωλεῖν πόλιν, sectoribus vendere; *nampe sic perperato editum erat* 3, 13, 7. *pro ἀργυρολογεῖν, consentientibus nonnullis codd.*
- Ἀργυρος, ὁ, 16, 31, 3 & 5. i. q. τὸ ἀργύριον.
- ἈργυροΦάλαροι ἱππικίς, 31, 3, 6.
- Ἀργύρωμα. τὰ ἀργυρώματα, argentea vasa, 5, 2, 10. 31, 3, 16.
- Ἀργυρώνητος, emittitus servus, 12, 6, 7.
- Ἀργῶς ἔχειν, ociofum, negligentem

paulo ante dictum est, sed *ἔσ* quod facis multo ante; adeoque generatim jam, jamjam sonat; vide 5, 67, 4. 5, 95, 5. n. 5, 111, 2. n.

Ἀρτιτλής, omnibus numeris per se perfectus, 6, 18, 7.

Ἀρτύειν. ἀρτύσαι Φόνον τινί, necem alicui comparare, 15, 25, 2.

Ἀρχαῖος, οἱ ἀρχαῖοι, veteres, 5, 32. 1. 13, 3, 2. n. οἱ ἀρχαῖοι μισθοφόροι, 1, 9, 3. οἱ ἀρχαῖοι Φυγάδες, veteres exules Lacedaemoniorum; vide loca citata ad 20, 12, 4. quo loco perperam Ἀχαιῶν scriptum erat pro ἀρχαίων, quemadmodum 13, 3, 2. *Ἐπισημῶς ἀρχαίους* Bav. corrupte 23, 11, 8. pro Ἀχαιούς.

Ἀρχαιρέσια. Nonnisi in plurali occurrit, αἱ ἀρχαιρέσιαι, electio, creatio, veluti imperatoris, a militibus facta, 1, 8, 4. *Præsertim vero de Romanorum comitiis consularibus frequentatur; tum de Achaeorum ἔσ Ἐτολῶν* pretoriis comitiis, 4, 37, 2. 4, 82, 7. 5, 1, 7. In genit. plur. non solum τῶν ἀρχαιρέσιων in usu est, sed ἔσ τῶν ἀρχαιρέσιων, tamquam a recto casu τὰ ἀρχαιρέσια; vide *Adn.* ad 4, 82, 2. ἔσ ad 3, 106, 1. ἔσ loca ibi citata.

Ἀρχαιρέσιάζειν, comitia agere, comitiis interesse, comitia adire 26, 10, 6.

Ἀρχεῖν, incipere. ἄρξει τῆς πραγματείας ἡμῖν τοῦτο, 1, 3, 1. ἄρξειν τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς ἢ Φιλαρχία,

5, 57, 6. ἄρχει τοῦ στόματος, ἀπὸ τῆς Προποντιδος τὸ κατὰ Καλχηδ. διάστημα, oris (scil. Bosphori Thracici) principium est, 4, 39, 5. χειρῶν ἄρχειν ἀδίκων, 2, 45, 6. 2, 56, 14. 9, 35, 8. 15, 8, 2. cf. κατάρχειν. ἄρχειν, magistratum gerere, imperare; vide infra, ἄρχων.

ἄρχεσθαι, incipere. ἀρχομένης Φαρμακείας, cum inciperent homines quasi malo carmine incantari, 40, 3, 7. αὐδὺς ἀρχάμανος, scil. τῆς πορείας, vel κινεῖν τὸν στρατὸν, 5, 14, 2. ἤρχετο τῆς πολιορκίας, 10, 31, 7. ἤρχετο τῶν ὀνυμάτων, 5, 100, 2. ἤρχετο πολιορκῶν haud male dederant mssti 16, 11, 2. n. quod in ἤρξ. πολιορκεῖν cum *Vrsino* mutavit *Casaub.* ἀφ' ὁμοίων ἄρχεσθαι τινι, inde ab initio idem institutum sequi ac alter, vestigiis alicujus insistere, 4, 37, 6.

Ἀρχεῖον, curia; τὸ τῶν ἐφόρων Λακεδαιμόνων, 4, 35, 9. αἱ τῶν ἀρχείων καὶ δικαστηρίων κατασκευαί, 7, 6, 2.

Ἀρχή, 1) initium, principium. ἀρχή, πρόφασις, ἔσ αἰτία, quid differant, 3, 6, 6 sqq. αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις, 1, 15, 11. αἱ ἀρχαὶ τῆς πραγματείας, 3, 1, 1. αἱ ἀρχαὶ τῶν πολέμων, 4, 28, 3 sq. ἀρχὴν vel ἀρχὰς λαμβάνειν, initium capere, 1, 12, 9. 4, 28, 3. ἔσ *scire* alias. τὴν ἀρχὴν ποιῆσθαι, 2, 37, 2. ἔσ. ἢ ἀρχὴ ἡμῶν τοῦ παντός, 5, 32, 1. ἀρχῆ καὶ τέλος

τέλει πείρηται τούτω, *proverbialiter dictum*, 1, 1, 2. n. τὰς ἀρχαίς, *adverbialiter*, ab initio, statim, 2, 25, 8. 3, 40, 13. 3, 60, 2. 13, 7, 3. 16, 22, 8. τὰς μὲν ἀρχαίς, 18, 9, 9. n. *ubi vocabulum ἀρχαίς, quod aberat vulgo, ex conject. adjeci.* ὡν κατ' ἀρχαίς ἐκυρίευσαν τοῦ πολέμου, 3, 67, 6. τὰ κατ' ἀρχαίς ληφθέντα τοῦ πολέμου, 4, 52, 7. *quibus locis nisi aliud verbum interjectum esset inter ἀρχαίς ἔσ' τοῦ πολέμου, oportebat κατὰ τὰς ἀρχαίς adjecit articulo.* ἐν ἀρχαίς, ab initio, statim, (i. q. τὰς ἀρχαίς) 4, 76, 8. 10, 22, 5. 18, 29, 6. ἡ ἐν ἀρχαίς πρόθεσις, 8, 3, 1. ἐν ταῖς ἀρχαίς, 18, 9, 6. ἐξ ἀρχῆς, *idem.* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν *vel* ἐπιβολὴν, ex primo instituto, 2, 37, 2. 3, 4, 1. 3, 60, 11. 5, 87, 8. *Ἔσ.* *Quid vero sit κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν*, 18, 12, 2. *haud satis nobis quidem in liquido est. Casaubonus interpretatur, ut quidem vetus institutum erat. Possis utro etiam intelligere ex primis positis, i. e. si separatim ferri ἔσ' separatim conti longitudinem cogites. (cf. supra in ἀρμογῇ.)* περὶ τὴν ἀρχὴν, *quod vulgo dabant omnes* 3, 55, 6. *in περὶ τὴν ῥάχην mutavi cum Ursino.*

2) magistratus, imperium; ἡ ὑπατος ἀρχή, *consulatus*, 3, 40, 9. *persona magistratum gerens; ἄγειν ἐπὶ τὴν ἀρ-*

χήν, *ducere ad magistratum*, 12, 16, 3 ἔσ' 5. 13, 8, 5 *sq.* αἱ ἀρχαὶ Ἀχαιοῦν, 23, 10, 2. *quos alias τοὺς ἀρχοντας dicit, ἔσ' τὰς συναρχίας.*

Ἀρχηγέτης, ἑ, *coloniz ductor, gentis auctor*, 34, 1, 3. *Ἀρχαὶ Ἀθηναίους οἱ ἀρχηγάται*, 16, 25, 9. *sunt „heroes a quibus tribus Atticæ nomina habebant. vide Hesych. in h. v.“* *Et n.*

Ἀρχηγέτις, ἡ, τῆς δυναστείας, *de metropoli imperii*, 5, 58, 4.

Ἀρχηγός, *dux & auctor, princeps causæ; de homine*, 2, 40, 2. 4, 60, 6 ἔσ' 10. 3, 34, 2. *de re, ἀρχηγὸν καὶ αἰτίον*, 1, 66, 10. 1, 81, 10. 2, 21, 8.

Ἀρχῆθεν, *principio initio*, 1, 50, 5. 13, 4, 6. ἀρχῆθεν εὐθύς, 2, 43, 3.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς δυναμείως, *qui scribis & questoribus in exercitu præest*, 5, 54, 12. n.

Ἀρχιεραὺς, 23, 1, 2. 32, 22, 5.

Ἀρχιτέκτων, 13, 4, 6.

Ἀρχων, *magistratus, qui est cum imperio. οἱ ἀρχοντες, consules Romani*, 1, 24, 9. 1, 39, 1. *summi magistratus civitatum Achaicarum*, 5, 1, 6. 23, 10, 11. 23, 12, 5 ἔσ' 7. 24, 5, 17. *cf. Adm. ad* 24, 5, 16.

Ἀρώματα, 13, 9, 5.

Ἀσαλεύτως καὶ βαβαίως μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, 9, 9, 8.

Ἀσαφής, *obscurus, non perspicuus. ἀσαφῆ τὰ λεγόμενα*, 1, 41, 7. ἀσαφῆς διήγη-

διήγη-

- ἀήγησις, 1, 64, 4. 3, 36, 1.
- Ἀσαφία, incertitudo, cum non intelligunt se mutuo homines, *des mal entendus*; ἦν ἀσαφίας, ἀπιστίας, ἀμιξίας ἅπαντα πλήρη, 1, 67, 11.
- Ἀσέβεια καὶ παρανομία, 1, 84, 10. ἀσεβείας βωμὸς, 18, 37, 10.
- Ἀσέλγεια, ἢ, εἰς τινὰ, petulantia, protervia, insolentia, flagitium in aliquem commissum, 1, 6, 5. 5, 28, 9. 5, 111, 2. 8, 14, 1. 10, 26, 4. ἢ τοῦ βίου ἀσαφ. lasciva, flagitiosa, turpis vita, 5, 40, 1. ἀσέλγεια περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας, 37, 2, 4.
- Ἀσέλγημα γενόμενον εἰς τινὰ, 38, 2, 2.
- Ἀσελγής. οὐδὲν ἀσελγὲς ἐπατήρευσαν, nil flagitiosum, 8, 12, 9.
- Ἀσέλγηος νύξ, illunis nox, 7, 16, 3. 8, 19, 9.
- Ἀσημος δρασμὸς, latens, occulta fuga, 31, 23, 3.
- Ἀσθενεῖν, aegrotare, 31, 21, 7.
- Ἀσθενῶς διακείσθαι, debilem, debilitatum esse, 1, 19, 1.
- Ἀσινής, illæsus, incolumis, 2, 22, 5. 15, 18, 2.
- Ἀσκειῖν, *cum accus. rei*, exercere artem, & exercere se vel exerceri in arte; τὰ πολυμικὰ, 2, 17, 10. τὴν μουσικὴν, 4, 21, 10. τὰ ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξιας, 4, 20, 12. πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα ἐκ παιδῶν ἀσκεῖν, 6, 59, 1. *Cum praej. περι;* οἱ περὶ τὰς βαναύσους τέχνας ἀσκούντες, 9, 20, 9. *Cajaub.*
- qui artes illiberales exercent; *sed videtur cum Εἰρηστο intelligendum*, qui exercent se, qui exercentur, qui addiscunt; *nam aequivalet fere τῶ ἐφίεσθαι, ἀντιποιεῖσθαι, ibid. vs. 7 ἔσ 8.*
- Ἀσκεπτος. μὴ παραλιπεῖν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, non sine consideratione & explicatione relinquere hunc locum, 2, 56, 2. 3, 21, 9.
- Ἀσκήτως, inconsiderate, 5, 98, 2. 8, 2, 1.
- Ἀσκηψία, inconsiderantia, inco-
gitantia, 2, 63, 5.
- Ἀσκιος, umbræ expers, 16, 12, 7.
- Ἀσκόπως καὶ εὐκῆ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconsiderate, sine consilio, temere, 4, 14, 6.
- Ἀσκόος, ὁ, 1) uter; ὄνειος ἀσκόος, 8, 23, 3. ὁ τῶν ἀνέμων ἀσκόος, 34, 2, 11. 2) follis, 22, 11, 18.
- Ἀσμενίζειν τι, contentum esse aliqua re. 6, 8, 3. *τινὶ, idem*, 3, 97, 5. 6, 9, 4. *ἐπὶ τινι, idem*, ἔσ probare aliquid 5, 87, 3. 31, 12, 10. *Cum ei,* ἀσμενίζοντες εἰ μὴ τις αὐτοῖς ἐγχειροίη, 4, 11, 5.
- Ἀσμενος, 4, 49, 4.
- Ἀσμένως, 1, 16, 8. 5, 6, 2. 28, 2, 6.
- Ἀσπάξιν. τοὺς θεοὺς ἀσπάζονται *fortasse legendum* 15, 1, 6. n. *pro vulgato σπείσαιντο.*
- Ἀσπάρχος. 34, 8, 5.
- Ἀσπαστικός. ἀσπαστικὴ ἔντευξις, comis & humanus sermo in congressu, 28, 3, 10.
- Ἀσπε-

- Ἄσπετον πλήθος, 3, 92, 8. *alii ἄπλετον, quod vide.*
- Ἄσπιδιώτης. Κρήτης ἀσπιδιώται, clypeati, 10, 29, 6. 10, 30, 9.
- Ἄσπις. ἀσπίς ἄρ ἀσπίδ' ἔρειδα, 18, 12, 6. ἐπ' ἀσπίδα κλίνας, ad laevam, 3, 115, 9. 11, 23, 2. ἐξ ἀσπίδος παρεμβάλλειν, 10, 23, 5. 11, 23, 5. 18, 7, 3. παρ' ἀσπίδα κλίνας, 6, 40, 12. i. q. ἐπ' ἀσπίδα.
- Ἄσπονδος πόλεμος, implacabile bellum, 1, 65, 6.
- Ἄσπουδαι, 5, 38, 10. *ex Homero.*
- Ἄσταθμυτος, 15, 24, 3. *n. conf. ἀνεκισταθμ.*
- Ἄστασίαστος, liber a seditionibus, 6, 48, 3. 11, 19, 3. 18, 24, 10.
- Ἀστάτοι, 6, 22, 7. 6, 23, 1. 14, 8, 5. 15, 9, 7. *conf. Ind. histor. in Hastati.*
- Ἀστατος Ξωρία, parum certa firmaque ratio, 6, 57, 2.
- Ἀσταφίς, ἡ, *gen. ἴδος*, uva passa, 6, 2, 4.
- Ἀστοχεῖν τινός, rationem alicujus rei non habere, & respectu ejus male sibi consulere; τῆς πρὸς τοὺς ἴππους μάχης, 1, 33, 10. τοῦ μέλλοντος, 5, 107, 2. ἡστόχει τῆς σφαιτέρας προθέσεως, abieravit a proposito, 7, 14, 3. ἀστοχεῖν περὶ τινός, in judicio suo de re quadam aberrare, parum recte de ea judicare, 3, 21, 10. πρὸς τὸ μεταθεῖναι τοὺς ἡγροημότας, ὁλοσχερῶς ἀστοχοῦσι, ad hoc quod attinet, prorsus male sibi consulunt, prorsus prava eorum est ratio, *Polybii Histor. T. VIII. P. II.*
- 1, 67, 5. ἀστοχεῖν Ῥωμαίων 29, 9, 1. *non satis accurate Ernestus non facere cum Romanis interpretatus est; oportebat, rationem non habere, respectum non habere Romanorum. Casaubonus periphrasi usus est, Romanis defuisse aut parum in tempore adfuisse.*
- Ἀστοχία τοῦ προστώτος, imprudentia, inconsiderantia ducis, 2, 33, 8. εἰς τηλικαύτην ἀστοχίαν ἐπέπεσε, in tantam incidit absurditatem, 7, 5, 6. τῶν δὲ καταπλεγέντων τὴν ἀστοχίαν 7, 3, 3. *tenui Casauboni versionem, hominis importunitatem stupere legati: at rectius fuerit imprudentiam & absurditatem hominis, scil. amicitiam Romanorum ita tenere abjicientis; ni malueris, illis cum stupore intelligentibus, quantum aberrassent a scopo; sed ob 7, 5, 6. ubi ae eodem homine agitur, praeferenda videtur prior interpretatio.*
- Ἀστοχος κατηγορία, absurda, parum probabilis accusatio, quae non ferit eum in quem proferatur, 5, 49, 4.
- Ἀστόχως ἐχρήτο τοῖς καιροῖς, imprudenter, imperite; pravas de rebus conjecturas faciendo, 1, 74, 2.
- Ἀστράγαλος, talus; ἀστράγαλοι δορκάδιοι, 26, 10, 9.
- Ἀστρολογεῖν, astronomiae operam dare, 9, 20, 5.
- Ἀστρολογία, 9, 14, 5. 9, 19, 4.
- Ἀστρυγίτων, *substaut. ἐπολέμου*

- μουν πρὸς τοὺς ἀστυγέτονας,
 1, 6, 3, 32, 18, 4. *Adjēti-
 ve, ἀστυγέτων τινὶ πόλεμος,*
 21, 7, 3. *Adde* 4, 45, 5. n.
- Ἀσυλία, ἢ, loci sanctitas, 4, 74,
 2. *conf. cap.* 73, 10.
- Ἀσυλλόγητος, *de homine,* ni-
 hil valens iudicio, 12, 3, 2.
- Ἀσυλος. ἄσυλον ἱερὸν, 4, 18,
 10. 9, 34, 4. 16, 13, 2.
- Ἀσύμβατος; *vide* ἀξύμβατος.
- Ἀσυμμετρία, ἢ τῶν κλιμάκων,
 mensura non quadrans, incon-
 venientia mensuræ, 9, 18, 8.
- Ἀσύμφορος, inutilis, 2, 47, 7.
- Ἀσυνήθεια *vel* ασυνηθία, ἢ,
 τῶν περιστάσεων, ignoratio
 hominum circumstantium, qui-
 buscum nulla unquam nobis
 consuetudo fuit, 15, 32, 7. n.
*οὐ προσίεται τὰ ζῶα διὰ τὴν
 ασυνήθειαν,* 12, 4, 3.
- Ἀσυνήθης, γραμματικῆς, le-
 gendi usum non habens, 10,
 47, 7.
- Ἀσυρῆς ἀνδρωκος, fœdus, im-
 purus, improbus. 4, 4, 5. βίος
 ἀσυρῆς, 18, 38, 7. — „*Vide*
*quos laudant Intt. ad He-
 sych.*“ *Ern.*
- Ἀσφάλεια, ἢ, securitas, tutamen,
 præidium. ἀσφάλειαν ὑπάρ-
 χειν παρ' ἐκατέρων τοῖς ἐκα-
 τέρων συμμάχοις, utrique tu-
 tos præstent socios alterius par-
 tis, 3, 27, 3. 3, 69, 5. ἀσφά-
 λεια ἀπὸ τῶν πολυμύων, cum
 quis tutus est ab hoste, 3, 97,
 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Met-
 onymice ἢ ἀσφάλεια ἔσ' αἱ
 ἀσφάλειαί sunt munimenta,*
 quæ securitatem præstant, loca
 tuta, 3, 69, 11. 1, 57, 8.
- Ἀσφαλῆς. ἀσφαλεῖς ἔχειν δια-
 λήψεις, 4, 2, 3. n. *nisi cum*
*codd. τὸ ἀσφαλεῖς ἔχειν le-
 gendum, tutum esse. ἐν ἀσφα-
 λεῖ, in tuto, 5, 24, 5. 9,
 29, 10.*
- Ἀσφαλίζειν, tutum præstare,
 defendere; τὸν κατὰ κορυφὴν
 τόπον ἀσφαλίζειν τῆς ἐκτά-
 ξεως, 18, 13, 3. *Potissimum*
in verbo medio usurpatur,
*notione activa, munire, tu-
 tum præstare, firmare; ἀσφα-
 λίζεσθαι τὰς πλευράς, 1, 22,
 10. τὴν χώραν διὰ τῶν μι-
 σθοφόρων, 4, 60, 5. τὴν
 ἄκρην τείχεσι, 4, 65, 5 ἔσ'
 11. τὰς εἰσβολὰς Φυλακαῖς,
 2, 65, 6. τὰ κατὰ τὴν Ἰλ-
 λυρίδα πρύγματα, in tuto lo-
 catis rebus in Illyria. 3, 16, 1
 ἔσ' 4. τὰ κατὰ τὴν πόλιν,
 2, 54, 8. τὰ πρὸς ἐκείνους,
 2, 32, 10. Sic τὰ πρὸς τοὺς
 ὑπερκειμένους τῆς Μακεδο-
 νίας βαρβάρους, 4, 29, 1. n.
ubi fallitur Ernestus, cum
ait, recte in ed. 1. omissum
esse τὰ articulum. ἀσφαλι-
ζονται τὴν τοῦ νυκτερινοῦ
συνδήματος παραδοσιν, 6,
34, 7. Sed ἔσ' inversa ra-
tione ἀσφαλίζεσθαι τι, signi-
ficat etiam munire, tutum præ-
stare contra aliquid, vel ab ali-
qua re; ut, ὁ θυρεὸς διὰ τὸ
σιδηροῦν σιέλωμα ἀσφαλίζε-
ται τὰς καταφοράς τῶν μα-
χαιρῶν, scutum per ferream
laminam, qua prætextum est,
tutatur virum adversus ictus
caesim illatos, 6, 22, 4. τοῖς
βρέσι τῶν ὀπλῶν ἀσφαλιζό-
μενοι τὴν ἐπιφορὰν τῶν βε-
λῶν, gravi armatura pro muni-
*tione**

- one utentes aduersus tela hostilia, 9, 3, 3. *Qua ratione latine dicimus, defendere frigus.*
- In verbo passivo, ἀσφαλιζέσθαι est muniri, 4, 70. 9. Et in praeterito, πόλις τείχεσιν ἠσφαλισμένη, 1, 42, 7. 4, 83, 3. ἠσφαλισται, 4 65, 6. 5, 59, 8. ἠσφαλισθαι, 5, 46, 12. Sed Et notione αἰτίνα, munire, firmare; ἠσφαλισμένος τὰ κατὰ τὰς παρακειμένας σατραπείας, 5, 43, 6. τὴν ἐκ τῶν εὐανύμων ἐπιφανείαν τῆς πορείας ἠσφαλισθῆ λίμνη, vel ἡ λίμνη, (nam sic, cum articulo, legendum videtur,) laevum agminis latus tutum praestitit lacus, 5, 7, 12. n. nempe lacus ille Trichonius, de quo ibidem paulo ante dictum.*
- Ἀσχαλλεῖν, agre ferre; absol. 2, 64, 3. Cum dat. τοῖς ὑποκειμένοις ἀσχαλλόντες, tadio praesentis rerum status, 11, 29, 1. Cum praepos. ἐπὶ, 16, 22, 1. 16, 28, 8. 31, 26, 3.*
- Ἀσχολῆσθαι ἐκ τοῦ καιροῦ, improvisis laboribus occupari, 8, 5, 5.*
- Ἀσχολία. τῆς περὶ τὰς διαλύσεις ἀσχολίας ἀπέστη, 21, 12, 13. ὄργανα μικρὰν ἔχοντα τὴν ἀσχολίαν, instrumenta quae brevi negotio conficiuntur, 5, 98, 3.*
- Ἀσωτία Αἰγυπτιακή, Aegyptiaca luxuria, 40, 12, 7. ἰακὴ καὶ τεχνητικὴ ἀσωτία, 32, 20, 9. n.*
- Ἀσωτος βίος, 14, 12, 3.*
- Ἀτακτος βοή, confusus clamor, 14, 5, 12.*
- Ἀτάκτως, sine ordine, 1, 25, 1. 3, 43, 5.*
- Ἀταξία, confusio, 3, 43, 12. coll. vs. 5.*
- Ἀτελίαν in ἀτέλειαν Et in ἀτελίῃ corruptam in vet. libris, 4, 57, 4. n. 4, 75, 5. n. ἀτεσ correxit Casaub. 7, 3, 2. cum mendoze et te edidisset Vrsinus.*
- Ἀτείχιστος ἄκρα, 4, 58, 7. n. Sic Livius 24, 3. arch sine muris, de arce Crotonensi. ἄρματα ἀτείχιστα, 1, 30, 4. n. ἀτείχιστος κόμη, 2, 17, 9. πόλις, 3, 90, 8. n. κβὶ ἀτείχιστον editur inuitis mssis, pro ἀτείχιστον. Adde 10, 27, 6.*
- Ἀτέλεια, immunitas a vestigalibus; 5, 88, 7. 25, 3, 3.*
- Ἀτελής. ἀτελῆ τὰ πρὸς τοὺς Ῥοδίους ὑπαρχέτω, Rhodiorum commercium a vestigali immune esto, 22, 26, 17.*
- Ἀτενές. βλέπων εἰς αὐτὸν ἀτενές, 18, 36, 9.*
- Ἀτενίσαι εἰς τί, oculos in aliquid intendere, 6, 11, 7. ἀτενίσαι περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, acute videre, 24, 5, 8.*
- Ἀτέραμνος, durus, ferus, praefractus; τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον, 4, 21, 4.*
- Ἄτερος dant plures codd. mssis pro vulgato ἕτερος, 6, 6, 6. atque id teneri debuerat.*
- Ἄτολμος, imbellis, ignavus, 10, 24, 1.*
- Ἀτόλμως χρώμενος τοῖς καιροῖς, 3, 103, 3. 4, 60, 2.*

Ἄτοκία, insolentia, importunitas, perversitas. 8, 11, 5. abfurditas, 12, 22, 5. 40, 6, 7. *ἀτοκία ὑποικουρούμενη*, alienatio in animo gliscens, 3, 11, §. — „occulta suspicio & inde nata diffidentia, malevolentia, *qua alias Polybio καχεξία. Nam ἀτοκία late patet, & omnem* viciositatem & perversitatem rerum, animorum &c. significat.“ *Ern.*

Ἄτοκος. ἄτοπον, absurdum, incongruum, 10, 24, 3. 25, 5, 5. *ἄτοκόν τι συνακέρως αὐτοῖς*, res parum opportuna, aliena, 4, 51, 7. οὐδὲν ἄτοπον οὐδὲ δυσχερὲς ἔχων ἐν τῇ διανοίᾳ, nihil adyerli, importuni, inali, cogitans, 8, 29, 6. οὐδὲν ἄτο ποιεῖν ἄτοπον, nil quod non rectum & suo loco esset, 5, 11, 1. 18, 37, 9.

Ἄτρακός, ἡ, callis, 8, 20, 7.

Ἄτρακὴς ἐπιστήμη καὶ γνώμη, 1, 4, 9.

Ἄτρακῶς λέγειν, certo adfirmare, 3, 38, 1.

Ἄτρεμὴς, non tremulus, 6, 25, 9.

Ἄτρωτος ναῦς, navis non vulnerata, 1, 46, 10.

Ἄττα δὴ ποτ' οὖν, nescio quid, quidquid sit, 13, 4, 3. n. 15, 27, 10. n. 30, 9, 4.

Ἀτυχεῖν. ἠτύχησαν ἀτυχίαν ἐμολογουμένην, 40, 3, 10. οἱ ἠτυχηκότες, miseri, qui cruciati perierunt, 1, 81, 1. 1, 82, 10. qui in praelio cecidere, 4, 13, 3. qui captivi abduci sunt, 9, 39, 3.

Ἀτύχημα, calamitas, clades, 1,

37, 6. 5, 74, 3. calamitas ex propria culpa contracta, & idem fere quod ἀμαρτία, 1, 21, 9. 6, 8, 6. n. icelus & flagitium interpretantur 5, 67, 4. n. quo & 6, 8, 6. retulit Reiskius. — „Sed in his locis non ita perspicuum est, in quibus & de calamitatibus, damnis &c. capi poterit. An origo hujus consuetudinis fluxit ex Herodoto, qui συμφορῇ ἐχόμενον vocat eum qui interfecerat fratrem, sed in consilio?“ *Ern.* Flagitium manifeste significat 12, 4, 2. quemadmodum & ἀτυχία, 12, 13, 5.

Ἀτυχία, de facinore improbo, 12, 13, 5. 17, 15, 6. & ἀτυχίας pariter de improbe factis, 12, 13, 5. Similiter ἀτυχία 4, 21, 7. est quidem calamitas, miser status civitatis Cynæthensium, sed nimirum qui in eo maxime cernitur, quod gravissimis flagitiis contaminati sint cives. *Conf. ἀτύχημα.*

τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων, quod dabant libri omnes 9, 12, 10. perspette in τὰς ἀποτυχίας mutavit Casaub.

Ἀύγη, ἡ. ὑπ' αὐγὰς τεθεασθαι τι, e propinquo, in clara luce aliquid vidisse, 5, 35, 10. 10, 3, 1. — *I'de Hemsterh. & Ruhnken. ad Tim. Gloss. p. 188. sq.*“ *Ern.*

Ἀυδάδεια, ἡ, morositas, perversitas, arrogancia, insolentia, 16, 22, 1. 38, 1, 6.

Ἀυδάδης. τὸ αὐδάδες τῆς Φύσεως,

www.libtool.com.cn

- σπας, feritas naturæ, 4, 21, 3.
 ἀθάβεστατοι οἱ Ῥωμαῖοι κα-
 τὰ τὰς ἐλαττώσεις, maxime
 perveraces & indomiti, 27,
 8, 8.
 Ἀνθαίρετος καταφθαρὰ τινος,
 pernicios quam quis sibi ipse
 conscivit, 2, 21, 6.
 Ἀνθέντης τῆς πράξεως, 23,
 14, 2.
 Ἀνθημερόν, una eademque die,
 34, 10, 16. *Fr. gr.* 34.
 Ἀῤῥις recte *Casaub.* ex recentis-
 simis codicibus adscrivit 1, 86,
 1. pro ἀρθεῖς, quod dabant
 veteres. αῤῥις ἔσ' αὐτοῖς per-
 mutata a librariis 6, 49, 3.
 n. Sic fuit cum suspicarer,
 pro περιπεσόντες αὐτοῖς 1,
 58, 8. περιπεσόντες αῤ-
 ρις legendum, intelligendo
 αὐτοῖς vel ἀλλήλοις ex pro-
 xime sequentibus.
 Ἀνθύπατος an legendum pro
 ἀνθύπατος? 21, 8, 11. n.
 Αὐλαία, ἡ, aulæum. ἀκούων
 ταῦτα πάντα διὰ τῆς αὐ-
 λαίας, per aulæum omnia au-
 divit, *Fr. gr.* 29. Sic, λα-
 βῶν ἐν τῆς παραπετασμέ-
 νης αὐλαίας καλωδίου, ἑαυτὸν
 ἀπεκρέμασε, 33, 3, 2. ubi
 quum ex codice *Peiresciano*
Valesius edidisset, καλωδίω
 τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας περιπε-
 τασμάτων ἑαυτὸν ἀπεκρέμα-
 σε, *Ernestus* in *Lexico Poly-*
by. hæc posuit: "τὰ ἐν τῆς
 αὐλαίας περιπετάσματα. *Va-*
lesius: velum quod aulæ præ-
 tendebatur, id est, janua quæ
 ad aulam ferret; sed id non
 est αὐλαία, verum aulæum.
- Locus vitiosus videtur, qui
 ἔσ' paulo aliter est apud Sui-
 dam in αὐλαία.* — *Nos Sui-
 da lectionem sumus secuti.*
 Αὐλαῖν, tibia canere, 30, 13, 5.
 Αὐλειος, ἡ, scil. θύρα. ταῖς
 αὐλείοις βιασάμενοι, per fo-
 res vestibuli, per fores atrien-
 ses irruerunt, 5, 76, 4.
 Αὐλή, ἡ, aula regia; ἤμα πρὸς
 τὴν αὐλήν, 5, 26, 9. οἱ παρὶ
 τὴν αὐλήν, aulici, 5, 36, 1.
 5, 50, 14. 16, 22, 1. οἱ
 παρὶ τὰς αὐλὰς διατρέβοντες,
 4, 87, 4. οἱ ἱππεῖς οἱ παρὶ
 τὴν αὐλήν, equites de regia
 comitatu, 5, 65, 5.
 Αὐλητής, tibicen, 30, 12, 2 *sqq.*
 διονυσιακοῖς αὐληταῖς (sic cor-
 rigendum pro αὐληταῖς) 4,
 20, 9. n.
 Αὐλητικὴ, ἡ, ars tibia canendi,
 9, 20, 7.
 Αὐλητρὶς, ἡ, tibicina, 14, 11, 4.
 Αὐλιζέσθαι, de exercitu castra
 metante & in castris confiden-
 te usurpari ait *Ernestus* 2,
 25, 4. Poterat addere 5,
 86, 1. 10, 49, 13. quibus
 locis commorari, manere, ten-
 dere, interpretantur. Sed
 omnibus his locis rectius per-
 noctare, noctem agere, expo-
 netur, quemadmodum feci-
 mus 10, 15, 9. ἔσ' 18, 10, 5.
 ἔσ' intelligendum plerumque,
 noctem sub dio agere, bivoua-
 quer; sæpe etiam in armis,
 quod diserte adjicitur 8, 34,
 2. ἐπὶ τῶν ὅπλων ἠἰλά-
 σθησαν.
 Αὐλικός. οἱ αὐλικοί, 16, 22, 8.
 23, 13, 5. αὐλικός ἄνθρω-
 πος 24, 5, 4. est idem fere
 atque

- αἴματι πολιτικῶς *ibid.* vs. 7.
 αὐλική ἀγχίνοια καὶ κακο-
 πραγμασίγη, 15, 34. 4.
- Αὐλίσκος, canaliculus, 10, 44, 7.
 σιδηροῦς, 22, 11, 15. διό-
 πτρα δύο αὐλίσκους ἔχουσα,
 duo tubos, 10, 46, 1.
- Αὐλὸς καὶ θυγαὶς, *in bello*, 4,
 20, 6. ἐμβατήρια μετ' αὐ-
 λοῦ καὶ τάξεως, 4, 20, 12.
Pro αὐλοῖς, quod 4, 20, 9.
uulgo legitur, αὐτοῖς cor-
rigendum visum erat Erne-
sto; sed αὐλῆταις restituere
jusserunt probati codices cum
Athenaeo.
- Αὐλῶν, vallis plana, conuallis,
 locus montibus circa septus,
 ut ait Livius 28, 33. qui lo-
 cus Livii respondet Polyb.
 11, 32, 1 *sq.* αὐλῶν ἐπίπα-
 δος, 3, 83, 1 *sq.* 7, 6, 2 *ἔ*
 4. *Adde* 3, 47, 3. αὐλῶν
 Μαρσύας, Marſyas campus, 5,
 45. 8. 5, 46, 2.
- Αὐξεῖν, τὸν πόλεμον, majori ad-
 paratu & vi gerere bellum,
 quam adhuc fecimus, 3, 97, 1.
 αὐξεται τὸ ῥεῦμα, augetur
 flumen, 9, 43, 3. αὐξηθεὶς
 ποταμὸς, 10, 48, 4. αὐξεῖν
 τὸ βάθος τῶν τάξεων, *in acie*,
 11, 1, 3. ἤξον αὐτὸν, ho-
 nore & potestate eum auxe-
 runt, 3, 103, 3. ἐξ ὑπερ-
 βολῆς αὐξεῖν τι, verbis am-
 plificare, exaggerare, 8, 17, 8.
- Αὐξήσις, ἡ, incrementum; τῶν
 Ἀχαιῶν, 17, 13, 9. *Roma-*
να reipublica, 6, 4, 13. τῶν
 δένδρων, 17, 6, 4. ὁ μετ'
 αὐξήσεως λόγος *vel* ἀπολογι-
 γισμὸς, rhetorica amplificatio,
 convenit *stylo panegyrico.*
- ποικ *historico*, 10, 24, 8. 10,
 27, 8. 15, 36, 1. 38, 1, 1.
conf. Quintilian. VIII. 4.
- Ἄυριον. εἰς τὴν αὐριον, 1,
 60, 5.
- Ἀύστηρία, ἡ, τῶν ἠΨῶν, 4,
 21, 1.
- Ἀύστηρός. αὐστηρόν τι ἔχει ἡ
 τοῦ Πολυβίου πραγματεία, 9,
 1, 2. αὐστηρότατοι τοῖς βίοις,
 4, 20, 7.
- Ἀυτανδρὶ, 3, 81, 11.
- Ἀυτανδρός. αὐτανδρους ναῦς
 ἀποβαλεῖν *vel* λαβεῖν, naves
 cum nautis, cum viris, 1, 23,
 7. 1, 25, 3 *sq.* 1, 28, 12.
 1, 36, 11. 1, 61, 6. 16, 5,
 1. αὐτανδρον πλοῖον, 5,
 94, 8.
- Ἀυτάρκης, sua sorte contentus,
 paucis contentus, 6, 48, 7,
 πρὸς πᾶσαν περίστασιν αὐ-
 τάρκης, sibi sufficiens adver-
 sus omnes casus, qui adversus
 omnes fortunæ casus in se ipse
 fatis præsidii invenit, 3, 31, 2.
 χώρα αὐτάρκης ταῖς πρὸς τὸν
 πόλεμον παρασκευαίς, per
 se abundans omni genere ad-
 paratus, 5, 55, 8.
- Ἀυταπάγγελτος. αὐταπαγγέλ-
 τους πολέμους Φέροντες πολ-
 λοῖς, sic scribit *cod. Flor.* *ἔ*
ex eo codices recentissimi Pa-
risini, 4, 16, 4. *Hinc in Ca-*
jauboni Indicem græcum
manuscriptum relatum est il-
lud vocabulum, ad quod ci-
tatur Xiphilin. Aug. 72.
- Ἀυτίνα μάλα, subito, repente,
 1, 4, 8. *inox moxque, jam*
nunc, 14, 6, 13. 15, 27, 5.
 (Ἄυτοςξία, vox a *Valesio*
ex ingenio conficta, pro
quia

www.librotop.com.gr
 qua αὐτάξια restituumus 32, 11, 8.)

Αὐτόθεν, statim, illico, e vestigio, 2, 13, 5. Ἐσ̄ *sape* aliad̄. αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβεβηκότος, *vertitur* statim e re nata, 7, 11, 2. *sed vide ne sit* statim inter discedendum. αὐτόθεν ἐξ ἔδρας, e vestigio de sede surgens, 18, 20, 12. αὐτόθεν ἀσκέπτως, 5, 98, 2. αὐτόθεν πᾶσι προφανές, omnibus statim per se perspicuum, 4, 39, 7. *Sic* αὐτόθεν ἔχει πιστιν, 12, 21, 9. *conf. ἀδύνατος.* αὐτόθεν αὐδέως, per se statim, eo ipso statim, 11, 9, 6. 14, 5, 5. statim ex eo ipso tempore, 32, 10, 10. χρυσός αὐτόθεν καθαρός, aurum statim purum ut e terra extrahitur, nativum, 34, 10, 12.

Αὐτοκράτωρ, sui juris, domino non parens. αὐτοκράτορες Ἰβηρες 3, 17, 5. *sunt* liberi Hispani, Pœnorum imperio non subiecti. αὐτοκράτωρ dicitur rex cum tutelæ est exemptus, & per se regnat, 18, 38, 3. αὐτοκράτορα ἐξουσίαν vel δύναμιν ἔχειν, absolutam potestatem habere, 6, 12, 5. 6, 14, 2. *De valla loquens* 18, 1, 14. *quemque stipitem ait* αὐτοκράτορα τὴν ἐκ τῆς γῆς δύναμιν ἔχειν, propriam per se e terra firmitatem habere, *scil.* non pendere ab alio. αὐτοκράτορα στρατηγὸν dicit dictatorem apud Romanos, 3, 86, 7. 3, 87, 8 *sq.* 3, 103, 4. αὐτοκράτορες πρεσβευταὶ *sunt* legati infiniti ar-

bitrii, 25, 5, 9. 36, 1, 7. *sic* Ἐστ̄ στρατηγός αὐτοκράτωρ ab Antiocho adversus Moloniam missus, 5, 45, 6. 5, 46, 6. Αὐτόματος κοχλίας, limax interni mechanisimi ope gradiens, 12, 13, 11.

τὸ αὐτόματον, vel ταῦτόματον, casus fortuitus, fortuna, 3, 97, 5. (*i. q.* τύχη, 3, 99, 9.) 4, 3, 4. 25, 29, 5. ταῦτομάτω, ἐκ ταῦτομάτου, fortuito casu, 10, 2, 5. 9, 9, 3.

Αὐτομάτως, casu quodam, fortuito, forte fortuna, 1, 58, 8. 1, 63, 9. sua sponte, non ad hoc vocati, 9, 6, 7.

Αὐτομολεῖν πρὸς τοὺς πολέμιους, 1, 19, 7. 1, 77, 5, 9, 5, 1. ἠὐτομοληκῶς παρὰ τῶν Ῥωμαίων, 1, 69, 4. ἀπὸ τῶν πολεμίων, 1, 75, 2.

Αὐτονομοῦσθαι. αὐτονομούμενοι, suis legibus utentes, 22, 5, 4 ἔστ̄ 10. 26, 6, 13.

Αὐτονομία καὶ ἐλευθερία, 22, 2, 9. 22, 5, 7. 26, 8, 3.

Αὐτόνομοι πόλεις καὶ ἐλεύθερα, 4, 27, 5. 18, 30, 1 ἔστ̄ 6.

Αὐτοπάθεια, proprius sensus, propria experientia, ἢ ἐκ τῆς πλάνης καὶ θέας, 12, 28, 6. ἐξ αὐτοπαθείας διατίθεσθαι τοὺς λόγους, 3, 108, 2.

Αὐτοπαθῶς, ax animi sententia, ita ut ipse sentias quæ dicis, — „cum sensu ait Cicero.“ *Ern.* 3, 12, 1. 8, 19, 7. 15, 17, 1.

Αὐτόπτης. αὐτόπτην γίνεσθαι, propriis oculis videre, 1, 4, 7. 1, 46, 4. 4, 38, 12.

Αὐτός. 1) *pro* solus, unus, ipse per

per se, *scripsit*; 1, 3, 9. n. φητίου αὐτὴν τὴν διαβάσειως αἰτίαν ψιλῶς, sola causa trajectiohis illius nude exponenda est, *scil. in sequenti narratione etiam causarum causae exponuntur*, 1, 5, 3. n. τούτους αὐτοὺς συνέβαινα διαφθεῖροσθαι, hi soli peribant, 1, 57, 8. τούτῳ δ' αὐτῷ διαφέρουσι, hoc uno differunt, 1, 42, 2. 2, 30, 7. 2, 34, 8. 2, 56, 10. 3, 23, 6. 3, 32, 8. 5, 102, 2. *Et*. Quare verba illa αὐτὴν τὴν ἴκον ἐξαπέστειλα 3, 72, 1. non debuit Ernestus cum Gronovio totum equitatum interpretari, sed equitatum solum, nonnisi equitatum. *Rectius vero mox idem ait, τούτους αὐτοὺς*, 1, 57, 8. esse hos ipsos, i. e. hos modo; *Et* 1. 59, 1. δι' αὐτῶν τῶν πεζικῶν δυνάμεων, per ipsas pedestres copias, i. e. per pedestres modo aut solas copias; *Et* ejusdem usus hujus vocis exempla ex aliis auctoribus collecta laudat ab Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 230. *Et* Hutkinsf. ad Xenoph. Cyrop. p. 611. In eam sententiam nos cum Reiskio αὐτοὺς ἐφῆμε τοὺς μισθοφόρους contextimus 5, 23, 1. pro vulgato αὐτοῖς.

2) αὐτοὶ (*Et* interdum αἰτοὶ) pro ἄλλοι, non minus frequenter: ἐπεὶ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, 1, 51, 1, id est ἄλλῶν, quos *Et* ipsum ibidem mox adjicitur, συνέβαλλον ἄλλήλαις. πρὸς αὐτὰς

δεδομέναι, inter se colligatae, 3, 46, 4. μαχόμενα γραφεῖν αὐτοῖς, pugnantia secum, inter se, 3, 47, 6. *Adde* 3, 65, 4. 4, 33, 11 sq. 5, 84, 2. 10, 12, 9. 11, 33, 4. *Et*. Sic διακινδυνεύειν πρὸς αὐτοὺς, 17, 3, 7. ex codicum scriptura; quibus invitis citra necessitatem πρὸς αὐτοὺς edidit Casaubonus, quamquam id per se quidem non male; sic enim omnes, πολλοὶ μὲν ὑφ' αὐτῶν συναπατήθησαν 14, 4, 10. rursumque 15, 13, 8. *Et* sic pro ὑφ' αὐτῶν 5, 47, 2. ὑφ' αὐτῶν dabat codex Flor. Vicissim cum in διέλυς τοὺς Μεγαλοκ. πρὸς αὐτοὺς consensissent codices omnes 5, 93, 1. temere πρὸς αὐτοὺς editum erat; quod Casaubonus domum dimisit interpretatus est, nos reconciliavit inter se. (*De* πρὸς αὐτοὺς, domum significante, vide mox num. 3.) Interdum repetitur pronomen, ut αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς, 1, 9, 1. αὐτοὶ ὑφ' αὐτῶν, 5, 47, 2.

3) αὐτοῦ, αὐτῷ, *Et* alii casus pronominis demonstrativi αὐτοῦ, frequenter pro reciprociς εαυτοῦ, εαυτῷ *Et*. pronuntur; cujus usus exempla proxime ante vidimus, alia invenies quavis fere pagina; *Et* in his quidem rursus variant subinde codices, alii lenem spiritum, alii asperum praeferentes. velut 2, 7, 2 sq. n. 3, 14, 10 n. 3, 15, 3 sq. n. 3, 18, 6. n. sed passim

passim etiam, ubi in lenem spiritum, adeoque in demonstrativi, quod vulgo habetur, pronominis formam consenserunt scripta exemplaria, asperum sua auctoritate posuerunt editores, de quo monui ad 1, 18, 3. ad 1, 21, 7. ad 1, 49, 8. Et passim alias. Ad eundem usum hujus pronominis pertinent exempla hujusmodi: παρ' αὐτῶ, domi suae, chez soi, chez lui, 31, 21, 5. παρ' αὐτοῦ, domum, in patriam, 9, 10, 11. (conf. 5, 93, 1. n.) μέναι παρ' αὐτὸν, apud se manere, i. e. mentis compotem manere, 11, 14, 3. pro quo est ἐν ἑαυτῷ διαμένειν 10, 40, 6. δι' αὐτοῦ, ipsum per se facere aliquid, non per alium, 10, 22, 1. pro quo est δι' αὐτοῦ Et δι' ἑαυτοῦ, 7, 8, 1 sq. Sed δι' αὐτοῦ, quod est 5, 3, 2. ex δι' Ἀττάλου corruptum videtur.

4) *Cum usu hoc, de quo modo monuimus, conjunctus est ille, quod pronomen αὐτὸς cum suis casibus notione reciproca non solum in tertia persona, sed etiam in prima Et secunda nonnumquam accipitur. Sic αὐτὸς ex lectione olim e cod. Bav. vulgata 3, 48, 12. pro ἐγὼ αὐτὸς, pro quo tamen nos ex aliorum codicum praescriptio αὐτοῦς edidimus, i. e. ἡμῶς αὐτοῦς. Sic πρὸς αὐτὸν, pro πρὸς ἐμὲ αὐτόν, 11, 29, 8. περὶ αὐτοῦ, pro περὶ ἑμαυτοῦ, 16, 20, 8. n. βοηθῶν*

τοῖς αὐτοῦ συμμαχοῖς, pro ἑμαυτοῦ vel ἐμοῖς, 17, 5, 4. κατὰ γὰρ τὴν αὐτοῦ γνώμην, pro ἑμαυτοῦ vel ἐμὴν, 30, 10, 11. n. Et in plurali pro singulari, ἡ αὐτῶν πραγματεία, 1, 3, 5. n. 3, 1, 3. 4, 1, 9. pro ἑμαυτοῦ, vel ἐμῇ αὐτῆς ἡμέτερά, quod est 1, 4, 1. Pariter in secunda persona, οὐδ' ἐν αὐτοῖς εἴχετε τὰς ἐλπίδας, pro ἐν ὑμῖν αὐταῖς, 11, 29, 5.

5) *ὁ αὐτὸς cum suis; constructur cum dativo, ut κατὰ τοῦς αὐτοῦς καιροῦς ταῖς προεπιρρημέναις πράξεσι, 3, 95, 2. 4, 1, 3. Adde 1, 13, 5. Et Adnot. ad 1, 13, 4. In neutro, ταῦτόν; συναθροῖζεν ἐπὶ ταῦτόν, 2, 32, 6. τὸ τέλος ἱστορίας καὶ τραγηδίας οὐ ταῦτόν, 2, 56, 11. Et ταῦτό, ut ταῦτό συμφέρον, 2, 37, 9. 17, 14, 10. Sic κατὰ ταῦτό correxi 32, 9, 7. pro κατ' αὐτό. In plur. ἐπὶ τῶν αὐτῶν διέμενον, in eodem rerum statu manebant, 1, 18, 6.*

6) *Prorsus abundare videtur αὐτοῦς in illo, περιιδῆν σφῶς αὐτοῦς ἀναστάτους γενομένους, 2, 9, 8. n.*

7) *ἐξ αὐτῆς, scil. ὕρας vide ἐξ αὐτῆς.*

8) *Passim in hac voce errarunt librarii. κατέγραφον αὐτοῦς erat 1, 49, 2. pro ναύτας. ἡ Καρχηδὼν αὐτῆ dederant omnes 1, 73, 4. pro αὐτῆ, Carthago ipsa. Sic 5, 44, 11. n. Et 16, 29, 13. n. Alios errores superius jam notavimus.*

- Αὐτοτελής**, ex se perfectus, non pendens ex alio, per se sufficiens, 3, 4, 4. 3, 9, 5. 6, 18, 7. πρὸς τι, 3, 36, 2. *Fr. hist.* 56. αὐτοτελής νίκη τῶν ἡγουμένων, folis ducibus debita, 5, 12, 4. *Conf.* ἀρτιτελής.
- Αὐτοτελῶς**, suo arbitrio, plena & absoluta auctoritate, 3, 29, 3.
- Αὐτοῦ** *adverb.* ibi, eodem ipso loco, in vestigio, 3, 65, 2. 3, 79, 10. 3, 80, 1. 4, 35, 2. 5, 76, 4. *Et c.* *Sed sæpe corrupta hæc vox a librariis; vide* 2, 25, 6. *n.* 3, 116, 11. *n.* 4, 81, 5. *n.* 11, 15, 4. *n.*
- Αὐτοουργία**, ἡ, cum quis opus ipse facit, non per servos faciendâ curat, industria, assiduitas in opere faciendo, 4, 21, 1. propria experientia & usus rerum, 9, 14, 4.
- Αὐτοουργός τῆς τάλαιτωρίας**, qui graves labores ipse suscipit, 3, 17, 8.
- Αὐτοφυῶς**, a natura, 9, 27, 4. *n.* ubi alii αὐτοφυῶς dant, scil. πέτρας. *Opponitur τῷ χειροποιήτῳ.*
- Αὐτόχειρ**. αὐτόχειρα τινός γενέσθαι, tua manu interficere aliquem, 2, 58, 8. 16, 1, 1. 32, 4, 5. 32, 6, 4.
- Αὐχὴν**, (i. q. ἰσθμὸς) *v. c.* ὁ συνάπτων τὴν Καρχηδόνα πρὸς τὴν Διβύην, 1, 75, 4. *cohl. c.* 73, 5. ad Sinopen urbem, 4, 56, 5.
- Ἀφαιρῶν**, adimere, tollere, *cum accus.* νεῦς εἶν ἀφέλη τις τὸν κυβεργήτην, 3, 81, 11.
- Cum gen. intelligendo τι, vel μέρος τι, demere, detrudere de re, minuire summam; χρημάτων ἀφέλῃν, 21, 3, 4. ἀφῆρουν ἀμφοτέρων ἀσὶ τῶν προειρημένων, scil. τῆς δόξας καὶ δυνάμεως, 20, 4, 2 sq. In med. cum accus. ἀφαιρῶσθαι τὴν ἐπιβολὴν, τὰς ἐπινοίας τινος, conatus, consilia alicujus irrita reddere, 10, 12, 4. 30, 5, 10. Cum gen. pers. Et accus. rei; eripere, adimere alicui aliquid, 3, 75, 1. 3, 81, 6. 5, 100, 7. Sic ἀφαιρούμενους τάνδρος τὰ κατὰ λόγον γεγονότα κατορθώματα, τῇ τύχῃ προσάπτειν, scil. αὐτὰ, 32, 16, 3. Sic in pass. ζῶον τῶν ὄψων ἀφαιραθειῶν, oculos si eripias animanti, 1, 14, 6.*
- Ἀφᾶλλασθαι**, absilire. ἡ κατάφορὰ τοῦ βέουματος ἀφᾶλλεται τῆς πέτρας πλείον ἢ στάδιον, 10, 48, 5.
- Ἀφανίζεν**, perdere, 1, 81, 6. τὰς τιμὰς τινός, tollere honores alicui decretos, 40, 8, 3. e medio tollere, interficere, extinguere, 4, 33, 6. 13, 6, 10. ἀρτὴν ἀφανίσας τοὺς ἐχθρούς, 1, 82, 2. *Pass.* ἠφανίσθαι, periisse, interiisse, 34, 14, 6.
- Ἀφανισμός**, interitus, *Fr. hist.* 23. ἐπ' ἀφανισμῷ, delendi consilio & extinguendi, 5, 11, 5.
- Ἀφασία**. εἰς ταιαύτην ἀφασίαν ἦλθε διὰ τὸ παράδοξον, obmutuit, hæsit vox faucibus, 8, 22, 9.
- Ἄφατος**. ἄφατον καὶ παράλογον

- γον τὸ ἀμβαιῖον, difficile dictu, 15, 28, 1.
- Ἀφέλεια ἢ περὶ τὴν δίκαιαν, simplicitas victus, 6, 48, 4.
- Ἀφελῆς, simplex & facilis homo, 26, 10, 8. ἀφελῆς καὶ Φιλάνθρωποι ἐντεύξεις, 18, 33, 4.
- Ἀφάλως ἔχων, simplici habitu, 39, 1, 4.
- Ἀφασίς, dimissio, liberatio captivi, 1, 79, 12. 22, 9, 17. emissio teli, 27, 9, 6.
- Ἀφετέον. οὐδὲν ἀφετέον ἀργόν, nihil prætermittendum, relinquendum, 4, 40, 1. *conf.* ἀφιέναι.
- Ἀφέτης, ὁ, minister tormenti bellici, tractandarum balistarum peritus, 4, 56, 3.
- Ἀφελῆν. τοῦ ὀγδόου μὲνον ἀφελῆθέντος, octava tantum parte decocta, reliquum purum aurum est, 34, 10, 12.
- Ἀφησυχάζειν dant plures vet. *codd.* 2, 64, 4. pro vulgato ἀφησυχάζειν, quietum se tenere.
- Ἀφθονία, ἡ, abundantia, 2, 15, 1.
- Ἀφθονος; ἀφθονοὶ χορηγίαι, 3, 90, 2. (*coll.* 3, 89, 9. n.) 3, 97, 3. 9, 41, 10. *Corrupte* χωρὶς ὀργῆς ἀφθονοὺς δabant *codd.* omnes 6, 9, 11. pro ἡ φθόνου, vel καὶ φθόνου.
- Ἀφθόνως χρῆσθαι τοῖς βέλεσι, telis non parcere, 1, 40, 7.
- Ἀφιέναι, 1) liberare, dimittere captivum, 33, 1, 6. *conf.* ποx num. 4. *Et in med.* ἀφίεσθαι, dimittendum censere, dimitti jubere. *ibid.*
- 2) emittere; *veluti* ignem imittere & jaculari in machinas hostium; ἀφιέντας τὸ πῦρ, 1, 48, 8. emittere milites ad populandum ἔσ' *similia*; *qua in notione sæpe fluctuant libri inter ἀφιέναι ἔσ' ἀφιέναι*, 5, 3, 5. n. 5, 8, 4. n. 34, 95, 8. n. *Ἐc. tum*, objicere aliquem alicui, permittere aliquem alicui, *ut τοῖς στρατιώταις ἡφίει τὸ πλήθη*, 34, 14, 7. *duo κόλεις ἀφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρκάζειν*, duas urbes militibus diripiendas concessit 14, 6, 5. n. *quo loco tamen quod damnavi scripturam probati codicis, ἐφῆκε πρæferentis, intelligo minus recte me fecisse, nam proprium in ea re verbum est ἀφιέναι, vide 5, 111, 6. 10, 39, 9. Verum tamen rursus permittendi notione occurrit hoc verbum in ista phrasi, si modo recte eam cepimus, τῷ ἔμπροσθεν ἀφιαῖσι (intell. τὴν ναῦν) κατὰ ροῦν*, porro cursui descendens aquæ se permittunt, 4, 44, 4.
- 3) omittere, prætermittere, *cum genit.* ἀφίεις τοῦ ἀπαντῶν τοῖς πολεμίοις, 17, 3, 3. *Maxime in verbo medio*; ἀφιέμενοι τούτων, 1, 13, 1. 2, 37, 3. τῶν προκειμένων, 2, 67, 6. 3, 61, 9. τοῦ χρῆσθαι ταῖς ὀπαιρῖαις, 2, 68, 3 *Ἐc.*
- 4) remittere, condonare; ταύταις ἀφίεσθαι τὸν φόρον, his remissum esse tributum, has civitates esse immunes, 22, 7, 8. *Ἀἴτιος* *vero*, ἀφορολόγητον

- τητον ἀφίβναι τινά, immu-
nem dimittere, 18, 29, 5. 22,
27, 4.
- Ἀφιλονείκας, sine pertinaci con-
tentione, 22, 3, 1.
- Ἀφιλόσοφος, philosophiæ ex-
pers, 12, 25, 6.
- Ἀφιλότιμος, ab ambitione alie-
nus, vanitatis expers, splendo-
rem vitæ negligens, 6, 48, 8.
- Ἀφιλοτιμῶς ἀληθεύειν, absque
ambitione, sine partium studio,
nullius gratiam captando, 12,
23, 8.
- Ἀφικπάσατο εἰς τὴν πόλιν, 29,
6, 16.
- Ἀφιστάναί. *In aor.* 1. ἀποστῆ-
σαι τινά τινός, auctorem fuisse
alicui deficiendi ab altero, 1,
88, 9. ἀποστῆσαι αὐτὸν τῆς
ἐρμῆς, retrahere eum ab im-
petu, 5, 5, 2. 5, 76, 7. *In*
aor. 2. ἀπέστησαν τῆς Σαρ-
δόνος, cesserunt Sardinia, 1,
88, 12. τῆς ἐπιβολῆς ἀπέ-
στη, destitit, ablitit, 5, 46, 4.
5, 48, 15. 5, 52, 11. τῆς
ἐλπίδος, 8, 15, 13. οὐκ ἄν
τις ἀποσταλῆ τῆς τελευταίας
ἐλπίδος, 2, 35, 8. ἀποσταῖς
πάντων τῶν καλῶν, qui a stu-
dio omnium rerum honestarum
defecit. 14, 12, 3. τῶν ἐπι-
σμῶν ἀπέστησαν, instituta de-
seruerunt, 2, 39, 7. *Pro* ἀπέ-
στη, 36, 6, 1. *legendum vi-*
detur ἐπέστη, substitit. *In*
praes. μακρὰν ἀφιστῶτες,
procul remoti, 4, 35, 7. *oppos.*
παρόντας.
- Ἀφιστάσθαι ἀπὸ τινός,
deficere ab aliquo, 1, 16, 3.
1, 20, 6. *Es.* οὐκ ἀφισταν-
το τοῦ ποιῆν τούτο, non ces-
sarunt, non intermiserunt, 1,
87, 2.
- Ἀφιστάνευ. *Perperam* ἀφι-
στάνοῦσι editum erat pro
ἄφιστ. 11, 25, 4. n.
- Ἀφορᾶν. ἀφορῶντας τὰ πυρά,
e longinquo conspicientes, 2,
26, 4.
- Ἀφορία καρπῶν, fructuum ste-
rilitas, 6, 5, 5.
- Ἀφορίζειν τὴν βίβλον, librum
terminare, finire, 2, 71, 10.
5, 105, 10. πῶς ἀφορίζεται
τὴν Ἑλλάδα, quosnam inces-
ponitis Græciæ? 17, 5, 7.
ἀφορισμένου πληθῶντος ἐλατ-
τοῦν ἀεὶ τοὺς ὑπεκωντίους,
certo quodam, definito nume-
ro, minuere quavis occasione
hostes, 3, 90, 4. n.
- Ἀφορμᾶν, proficisci, *sive* ναυί-
bus, ut 1, 39, 1. *sive* πεδε-
στρι itinere, ut 5, 27, 11.
15, 4, 4. 28, 8, 11. *Mirum*
quo pacto Ernesius ἀφορμη-
σάντων 5, 27, 11. *ubi haud*
dubie de pedestri itinere agi-
tur, a verbo ἀφορμῶν *deri-*
varit, quod interpretatur
solvere naves. ταχέως ἀφορ-
μῆσας πρὸς τούτους, 18, 8,
5. celeriter ad hos se con-
tulit.
- Ἀφορμή. 1) occasio; ἀφορμή
καὶ πρόφασις εὐλογος, 2, 52,
3. 2, 59, 9. εὐλογοὶ ἀφορ-
μαί, 1, 72, 1. οὐδεμίαν ἀφορ-
μὴν ἔχον πρὸς διάλυσιν, nul-
lam occasionem, nullam an-
sam, nullam aditum habebant,
1, 88, 2. πάλις ποτὶς ἀφορ-
μῆς ἔχουσα εἰς παρασπύνη-
σιν, urbs in qua multæ occasio-
nes sunt, quæ milites praesi-
diarios

ἀσπίδος ianitare ad perfidiam poterant, vel quæ favere poterant defectioni, 2, 7, 5. ἀφορμαῖς χρῆσασθαι, 1, 5, 2. ἀφορμαῖς δίδουσι τινὶ πρὸς τι, 10, 33, 4. 14, 9, 9. ἀφορμαῖς λαβεῖν ἐκ τινός, 3, 32, 7. 3, 7, 5. λαβόντες ἀφορμὴν ἐγκλίματος, pro ἐκ vel ἀπὸ τοῦ ἐγκλ. ab inclinatione hostium occasionem capientes, occasio illa utentes, 4, 58, 8. Eadem notione ὄρμη dicitur 5, 41, 5. βουλόμενος αἰεὶ τινος ὄρμης ἐπιλαβεσθαι καὶ προφάσεως, nisi plane ibi ἀφορμῆς pro ὄρμης legendum.

2) præsidia, commoditates, quibus quis instructus est ad aliquid suscipiendum, opportunitates rei gerendæ, & omnino quidquid sit ἀφ' οὗ ὄρμη εἰς τρὸς τι. Sic εὐλογοὶ ἀφορμαί, 1, 3, 10. probabiles opportunitates, quibus usi Romani ad parandum orbis imperium accesserunt, fuerunt copia consilii, virorum & comæatum, *ibid.* vs. 9. Sic ταῖτε 1, 20, 12. ἀφορμαὶ intelliguntur adparatus. αἱ ἐκ τούτων τῶν τόπων ἀφορμαί, 2, 17, 2. sunt copię varii generis & opes, quas suppeditant & largiuntur illa loca. βασιλεία πλείοσιν ἀφορμαῖς ἐκ φύσεως καθορηγῆμενον πρὸς πραγμάτων κατάλησιν, οὐκ εὐμαρὲς εὐρεῖν, regem pluribus præidiis, pluribus doctibus, a natura instructum ad parandum imperium, 4, 77, 2. ἀφορμαὶ πρὸς σω-

τηρίαν, salutis præsidia, 14, 9, 8.

3) ἀφορμῆ, 1, 41, 6. videtur idem fere esse ac ὄρμη τήριον, arx belli. vide *Adm.*

Ἀφορολόγητος, immunis a tributis, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 24, 2. 18, 29, 5 & 13. ἀφορολόγητον ἀφιέναι τινα, 22, 27, 4.

Ἀφρακτα πλοῖα, naves apertæ; comites dantur triremibus, & aliis maioribus navibus τεταῖς, 4, 53, 1. coll. c. 52, 2. 16, 2, 9.

Ἀφρήτωρ, 12, 26, 4. ex *Hotioto*.

Ἀφροδίαια. αἱ τῶν ἀφροδισίων χροαίαι, 6, 7, 7. ἢ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὄρμη, 3, 81, 6. n.

Ἀφροντιστεῖν τινος, non curare, negligere, 9, 13, 1. ταῦτ' ἀφροντιστεῖν ex *conject.* *Scripti* 28. 11, 10. n. pro ταῦτα φροντίζεν quod *dabant libri*, οὐκ ἀφροντιστήτεον οὐδενός, 9, 16, 5. n. ubi ἀφροντιστέον corrupte *dabant codices omnes*.

Ἀφροντίστως ἔχειν πρὸς τὸ μέλλον, 3, 79, 2.

Ἀφρούρητος πόλις, cui non est impositum prælidium, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 18, 2. 15, 24, 2 *sq.* 18, 29, 5 & 15.

Ἀφύης τόπος ταῖς δυνάμεσι, incommodus, alienus, 1, 30, 7. ἀφύεστος καιρὸς, 4, 74, 8. *Fr. gr.* 25. ἀφύεστατος τέπος πρὸς, 4, 38, 1. ὕπερ ἀφύεστατον ὑπάρχει ξενικαῖς δυνάμεσι, maxime alienum,

- num, noxium, 1, 66, 10. ἀφυστατος τὴν οικονομίαν, ineptissimus ad, 16, 21, 4.
- Ἀφυλακτεῖν, negligere custodias, incaute agere, 7, 15, 2, 11, 21, 1. ἀφυλακτᾶται τὸ τεῖχος, 7, 15, 6 ἔσ 9. τόπος ἀφυλακτούμενος, neglectus, non custoditus, 5, 73, 10.
- Ἀφυλάκτως διακείσθαι, 4, 36, 4.
- Ἀφυστερεῖν, κατὰ πλοῦν, non consequi praesentes, morari, 1, 52, 8. *absol.* in tempore non adesse, sero venire, 22, 5, 2.
- Ἀφωῶς διακείμενοι πρὸς τὸ ἀναλαμβ. τὴν Ῥωμ. ἀπέχθειαν, male omnino comparati ad suscipiendum bellum, 1, 88, 11.
- Ἀχαϊκωτέρα ὑπόθεσις, ratio Achaëis acceptior, 26, 2, 4.
- Ἀχανής, silentio & stupore defixus, 7, 17, 5. 11, 30, 2. 15, 28, 3.
- Ἀχαράκωτος, absque vallo, vallo non munitus, 10, 11, 2.
- Ἀχαριότης, 18, 38, 2. n.
- Ἀχαριστεῖσθαι παρά τινος, sive παρά τινι, ut vulgo cum *msstis* legebatur, ingratum experiri aliquem, 23, 11, 8. n.
- Ἀχαριστία, 3, 16, 4. 4. 35, 6.
- Ἀχθοφόρα, τὰ. τῶν ἀχθοφόρων vulgo ex *Bav.* legebatur 3, 51, 4. n. pro τῶν ὑποζυγίων.
- Ἀχθοφορεῖν, de *servis*, 4, 32, 7.
- Ἀχλὺς ὀμιχλώδης καταχέεται, 34, 11, 15.
- Ἀχορηγία, ἢ, com meatum inopia, 5, 28, 4.
- Ἀχορηγησία, inopia com meatum & omnino remm necessa-
- riarum ad rem gerendam, ut *pecunia* ἔσ. 28, 8, 6.
- Ἀχραιοῦν, inutilem reddere, corrumpere. ἡχραιοῦσι τοὺς ἵππους, 3, 64, 8. *Pass.* ἀχραιοῦνται τὸ ἔλον, 1, 14, 6. ἡχραιοῦνται, 1, 30, 9. ἀχραιοῦσθαι, 1, 48, 9. 1, 54, 8. 2, 33, 5.
- Ἀχρηστος. ἀχρηστούς (i. e. ἀπράκτους) ἐποίησεν αὐτούς, perfecit ut illi nil efficere possent, 8, 7 6.
- Ἀχυρον. τὰ ἄχρηρα, palca, acus, folliculus tritici; Φορμὸι ἀχύρων σασαγμένοι, 1, 19, 13.
- Ἀψευστεῖν, non mentiri, non falli, verum dicere, 3, 111, 8. πρὸς τοὺς θεοὺς, 6, 59, 4.
- Ἀψηλάφητος. οὐδὲν ἀψηλάφητον ἄχος, 8, 21, 5.
- Ἀψηφοφόρητος, qui suffragium non tulit, 6, 14, 7.
- Ἀψικωρία, ἢ, fastidium, satietas, 14, 1, 4.
- Ἀψιμαχεῖν, altercari, 17, 8, 4.
- Ἀψιμαχία, contentio, rixa, 5, 49, 5.
- Ἀψυχαγώγητος, non jucundus, 9, 1, 5.
- Ἀψυχος, inanimis, vita carens, (*opp.* ἐψυχος) 6, 47, 10. 10, 24, 4. οὐκ ἄψυχος, non timidus, 36, 6, 1. (*opp.* εὐψυχος.)

B.

Βάδην, presso gradu, lente, dimento gradu, militari gradu; ἐπὶ τοῖς ὀπαναντοῖς σοβαρῶς, ἐν τάξει καὶ βάδην ποιούμενος τὴν ἔφοδον, 3, 72, 13. 10, 30, 9. 15, 12, 7. βάδην

- βάθην καὶ προεῖαν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, 4, 65, 1. βάθην ποιῆσαι τὴν ἐπαγωγὴν, presso gradu progredi adv. hostem, 11, 23, 3. cui opponitur ἐνεργῆ ποιῆσαι τὴν ἀφοδον, *ibid.* vs. 2. βάθην προαγειν, προῖεναι, ἐκπορεύασθαι *Esc.* 2, 27, 4. 3, 65, 5. 5, 80, 4. 8, 30. 4. 18, 2, 1. 39, 2, 6.
- Βάθος** εἰλυθέριον, altitudo mentis & ingenii, prudentia liberalis, liberale & altum ingenium, gravitas liberalis, 27, 10, 3. n. In acie, τὸ βάθος opponitur τῷ μήκει. τὸ βάθος τῶν ἐφαστώτων, 1, 34, 5. διπλασιάζειν τὸ βάθος, 18, 7, 8. *Conf.* βᾶθός.
- Βάθρον**, τὸ, gradus. τὰ βᾶθρα καταγέμοντα ἀνθρώπων, gradus scalarum quibus in castra conscenditur, 15, 30, 9.
- Βαθύπλοτα εἰρήνα**, 12, 26, 5. ex Euripidae.
- Βαθός**. τὸ βαθύτερον μέρος τῆς Εὐρώπης, amplissima, latissima pars Europa ipsis septemtrionibus subiacet, 3, 27, 8. In acie, de altitudine: τὴν σύμπεσσαν τάξιν βραχυτέραν μὲν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. De profundiore colore exponunt 12, 2, 2. nisi ibi Φύλλον μικρὸν βαθύτερον καὶ πλατύταρον ἐστὶ folium paulo longius & latius: nam sicut βάθος in acie, ubi τῷ μήκει opponitur, id est longitudini seu latitudini frontis, profunditas seu altitudo intelligi debet, sic in
- aliis rebus, quatenus τῷ πλάτει i. e. latitudini opponitur, longitudinem significaverit.
- De ingenio*, βᾶθός τῆ ψυχῆ, gravis, prudens & consideratus, 6, 24, 9. 21, 5; 8. cui opponitur δραστός ἔσ τάλμηρος.
- Βαθσία** est nomen viae in urbe Tarento, 8, 31, 1. n. 8, 35, 6.
- Βαίνειν**. In praet. βεβηκέναι est stare, insistere. βεβηκυῖα κλίμαξ εἰς τὴν ναῦν, scabre navi insistens, 8, 6, 10. *conf.* *Adn.* ad 8, 6, 4. γωνία βεβηκυῖα ἐπὶ τῆ τοῦ κορδαμοῦ καὶ τῶν στηλῶν, angulus cujus crura intant fretu Siculo & columpnis Herculis, 34, 6, 3.
- Βακτηρία**, 10, 44, 3 ἔσ 7 sq. ἀμπελίη, 29, 11, 5.
- Βαλκανάγρα**. αἱ βαλκανάγραι, claustra portæ, 7, 16, 5. n. — claustrum, f. foramen cui inscribitur pensulus. *conf.* *Thucyd.* 2, 4. *Er n.*
- Βαλανεῖον**, baineum, 26, 10, 13. 30, 20, 3.
- Βαλανίτης**, ὁ, balneator, 30, 20, 4.
- Βάλανος**, ἡ, 1) quercus, 34, 8, 1. 2) glans, 34, 8, 2 sq. 2, 15, 2.
- Βάλλειν**, τοῖς λίθοις, lapidibus incessere, lapidibus ferire, 1, 43, 6. 1, 69, 10 ἔσ 12 sq. 1, 80, 9. 5, 15, 4. Sic ἔσ nude βάλειν, 28, 4, 12 sq. nec aliter capiendum videtur ἄγειν καὶ βάλειν τοὺς αἰτίους 5, 25, 6. ταῦρον βάλλειν μωσαγκύλας, taurum ferire

www.libtool.com.cn

- re amencato jaculo, 23, 1, 9. **βάλλειν** (sive πῦρ sive τέλη) ἐπὶ τοῖς βοηθοῦντας, 1, 48, 8. Sed πῦρ βαλεῖν, quod vulgo edebatur 5, 100, 5, in πῦρ ἐμβαλεῖν mutavi cum cod. Flor. Φαῖα βαλεῖν ἱμάτια, pallas vestes induere, 30, 4, 5. nisi λαβεῖν legendum, quod rursus permissum habeo.
- βάλλασθαι χάρακα**, jaccere vallum, 3, 105, 10. 3, 110, 10.
- Βάναυσος**, fellularius, opifex, οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάνουσοι, 1, 40, 9. 10, 8, 5. πεφυκέσθαι ἐκ βαναύσων καὶ χειροτέχνων ἀνθρώπων, 13, 4, 4. τελευτῆς ἢ βάνουσος, 12, 13, 9. ἐργαστηριακοὶ καὶ βάνουσοι ἀνθρώποι, 38, 4, 5, αἱ βάνουσοι τέχναι, artes liberales, 9, 20, 9.
- Βαπτίζειν**, τὰ πλοῖα vel σκάφη, mergere naves, 1, 51, 6. 8, 8, 4. 16, 6, 2. αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν βαπτίζονται ἐν τοῖς τέλμασι, 5, 47, 2. ἕως τῶν μαστῶν, 3, 72, 4. 43, 3, 7.
- Βάραθρον**, vorago. **βάραθρα** καὶ λιμνοὶς τόποι, 3, 78, 8. τὰ **βάραθρα**, nomen propr. Voragines prope Pelusium, 5, 80, 2.
- Βαρβαρίζειν**, non bene græce scribere, 40, 6, 7.
- Βαρβαρικὸς καὶ ὄμοσ**, 11, 6, 6. **βαρβαρικοὶ φόβοι**, terrores a barbaris incussi, tumultus irumpentium barbarorum, 3, 3, 5.
- Βάρβαρος**. **βάρβαροι**, de Romanis, 5, 104, 1. 9, 37, 5. 9, 38, 5 ἔσθ. ἢ **βάρβαρος**, sc. χώρα vel γῆ; πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Βαρβαρον προάξεις, 5, 33, 5. **βάρβαρα ἤδη**, 1, 65, 7.
- Βαρέως ὑπέφερον** 16, 22, 1. ex conject. pro vulgato **βραχέως**.
- Βάρος**, 1) onus, pondus; hinc τὰ βάρη, onera navium, (i. q. φόβοι) 1, 61, 3. Et gravitas, gravis moles, ut navium Romanarum, 1, 51, 6. tributorum, 1, 67, 1. τῆς στρατείας sive στρατιᾶς, majoris exercitus qui ob sui molem non expedite moveri potest, 3, 86, 3. Dein grave & durum imperium, 5, 72, 10. gravitas postulatorum, 1, 31, 5.
- 2) vis & robur; τὸ **βάρος** τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, 1, 16, 4. 5. 104, 2. τὸ **βάρος** τῆς συντάξεως, aciei pondus & robur, 2, 3, 5. τὸ **βάρος** τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως, 2, 68, 9. οὐ δυναμένοι τὸ **βάρος** οὐδὲ τὴν ἔφοδον ὑπομῖναι τῶν ἐλεφάντων, 1, 74, 5.
- 3) opes, potentia, opulentia; 4, 32, 7. 30, 15, 1. Fr. gr. 30. — „Vide Wessling. ad Diodor. lib. IV. p. 264. Fortasse ἔσθ de felicitate capiendum apud Sophocli. Ajax. 209. nam Scholiastarum explicatio est nugatoria.“ Ern. Conf. βαρύς.
- Βαρύνσθαι**, pondere oneris premi, 8, 31, 6. Et translate; βαρυνόμενοι ὑπὸ τῆς τῶν Καρχηδονίων ἀγερωχίας, pteū

græcè, 10, 35, 8. τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀρρώστιας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς βαρυνόμενος, Fr. gr. 31. (quod Fragmentum ad Philopœmenem est referendum, ut docuit Valerius in Adn. ad 24, 9, 3. Absolutè, βαρυνόμενος καὶ στένων, egre ferens, 29, 11, 8. 3, 10, 3.

Βαρύς. 1) gravis. τὰ βαρῆα τῶν ὄπλων, gravis armatura, 1, 76, 3. 3, 73, 6. Ἐξ ἰσπερ ἀλίας. βαρὺς ὄν, cum gravis esset, scilicet πρᾶδα, præda onustus, 4, 75, 8. οὐδὲν βαρύτερον τῶν τότε προστηγμάτων, nihil gravius, durius, 1, 31, 7. πρᾶγμα βαρὺ, res aspera, dura, intolens, 29, 11, 4. βαρὺς καὶ φοβερὸς γέτων, 1, 10, 6. 2) potens, opulentus, copiosus, validus; de urbe βαρυτάτη πόλις, 1, 17, 5. 1, 38, 7. 3, 13, 5, 3, 60, 9. de exercitu, χεῖρ, δύναμις βαρῆα, 31, 25, 4. 2, 23, 1. βαρυτέρα παρασκευῆ, major, gravior adparatus, 1, 17, 3. μερὶς βαρυτάτη, potissima pars, 6, 14, 3. βαρὺς ἔξ βραχυς subinde interser se permittantur a liberris; de quo vide Adn. ad 1, 38, 7.

Βαρύτης, ἡ, durum, grave imperium, insolentia imperii vel postularum, 1, 31, 7. (i. q. βάρος, ibid. vs. 5.) 26, 7, 4. βαρύτης, navium Romanarum, 1, 51, 9. cf. βάρος.

Βασανίζω, explorare, inquirere, examinare, 1, 4, 3.

Βάσανος, ἡ, 1) tormentum. τὰ Βηθλὴν Ἡβερ. T. VIII. P. II.

σκυ προτιθεὶς βάσανον, 15, 27, 7. τὰ πρὸς τὰς βασάνους ὄργανα, 15, 27, 9. τὰς ἐπιδέχασθαι βασάνους, 30, 4, 16. 2) exploratio; πέρι καὶ βασάνος ἀληθινή, 10, 41, 6. οἱ παῖροι τὴν ἐκ πυρὸς βάσανον ἐμοὶ προσήγον, 22, 3, 7. τὴν ἐκ πυρὸς ἔχων βάσανον, Fr. gr. 32.

Βασιλεία. βασιλείας ἀληθινῆς ἀρχὴ καὶ γένεσις, 6, 7, 1 sqq. coll. cap. 6, 8 sqq. ἡ Πτολεμαίου βασιλεία, Ptolemæi regnum, bene expressitur Ægypti regnum, la cour d'Egypte, 5, 61, 4. Sic ἔξ 23, 9, 7 ἔξ 29, 9, 12 sqq.

Βασιλεῖον, τὸ, regia urbs, sedes regni, 3, 15, 3. 4, 46, 2. 10, 27, 5. 10, 31, 6. 24, 13, 9. Πλur. τὰ βασιλεῖα (intellect. δώματα) regia domus, regia, regium palatium, 10, 10, 9. 10, 27, 7 ἔξ 9. 10, 31, 5. οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις, i. q. ἐν ταῖς αὐλαῖς, 5, 26, 12 sq.

Βασιλεῖος. λυμῆνασται τὴν βασιλείον δύναμιν, 31, 12, 11.

Βασιλεύειν Κύπρου, 5, 34, 6. α. βασιλευθύντες, 2, 41, 4 sq. βασιλευθῆναι, 4, 1, 5. συνήθησι ὄντες βασιλεύσθαι, 4, 22, 4.

Βασιλεύς, ἐκ μονάρχου γενόμενος, 6, 6, 12. βασιλεὺς Καρχηδονίων, 3, 33, 3. α. 3, 42, 6.

Βασιλικός, regius, vir regii animi, regii ingenii, regie virtutis, 8, 12, 10. 8, 24, 1. 10, 40, 5. βασιλικόν, rege dignum, 4, 85, 5. οἱ βασιλικοί, regis amici, regii ministri,

στρι, 4, 76, 2. *ad quam significationem fit simul allusio* 8, 12, 10. τῶν βασιλικῶν τινα γαγονότα παιδῶν, inter pueros regios in aula quondam educato, *ex vers. Casaub.* 5, 82, 13. *sed videtur utique τῶν βασιλικῶν τινος legendum*, filium alicujus ex regis amicis. βασιλικὰ ἐγκλήματα ἔσ βασιλικαὶ αἰτίαι, 26, 5, 1 ἔ 3. sunt majestatis crimina. βασιλικὰ ὀφειλήματα, et alienum regi debitum, 26, 5, 3. βασιλικὴ ἴλη, ala regia, 10, 42, 6. τὰ βασιλικὰ νόμιμα, jura regia, 2, 8, 11.

Βασιλέως, regulus, 3, 44, 5.

Βασίλισσα, ἡ, regina, 23, 18, 2.

Βάσις, ἡ τῶν τριγώνου, 2, 14, 7

ἔ 11. αἱ βάσεις τῶν πύργων,

1, 48, 8 ἔ 9. n. βάσεις λαβήτων, 5, 88, 5.

Βαστανία, ἡ, invidia, 4, 87, 4.

Βάσταγμα. μέγα τὸ βάσταγμα τῆς πόλεως ἦν, magna opes urbis, 36, 4, 7. n. cf.

βάρος ἔ βαρίς.

Βαστάζειν, 1) tollere & gestare,

sublatum gestare; ὅπλα βαστάζειν, arma ferre, 2, 24,

6. ὄργανα ὧν τινα ἐβάσταζε λίθους δέκα ταλάντων,

tollebant, gestabant, 8, 7, 9.

βαστάσας τὸ παιδίον, puerum sublimes tollens, 15,

26, 3.

2) tollere, loco movere, auferre; *de quo u/su vide qua*

ad 18, 1, 15. *adnotavimus.*

ὁ ἀνεμος τοὺς πύργους τῆ βλαβαστάζει, ventus vi sua turres loco movet, abripit, 1, 48,

2.

2. πολλάς κερύδας (τοῦ Ἰαριανός) κειδομένας ἔμα βαστάζειν, plures ramulos, a priore pendentes, simul loco movere, tollere, evellere, 18, 1, 15. n. τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄγαλμα βαστάσας (tollens, loco movens) ἀπήγαγεν ὡς αὐτόν, 32, 25, 4.

3) ponderare, librare, excutere, diligenter considerare.

πᾶν ἐβάσταζε πρᾶγμα καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐψηλάφα. 8,

18, 4. quo pertinet glossa βα-

σανίζεν alieno loco in cod.

Bav. 1, 48, 2. in ipso con-

textu posita.

Βάτος, ἡ, rubus, sentis, 3,

71, 1.

Βατός; βατὴ λίμνη, vado permeabilis lacus, 10, 8, 7;

Βατώδης, sentibus, spinis obfusus, 2, 28, 8. 12, 22, 4.

Βδαλυρία, impura & flagitiosa vita, βδελυρίας ἀθλητής, 8,

11, 8. *ex Theopropio.*

Βδαλύττωσαι τινα, detestari, ab-

horrere, 33, 16, 10. 34,

14, 1.

Βέβαιος, gen. comm. ἀλευθέρως

βέβαιος, 18, 19, 6. κατα-

φη βέβαιος, 13, 6, 6. *See*

ἔ βίβαλα in fact. velut β-

βαίαν τὴν ἀσφάλειαν, 6,

48, 5. πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βαβαίων κοινω-

νίαν, 2, 61, 11. n.

Βεβαιῶν. βεβαιῶσθαι, in me-

dio, firmare scil. sibi, in suam

rem; ἐβεβαιώσατο τὰ περὶ

τῆς βοηθείας, 2, 51, 5. τὴν

παρὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπιδά

βεβαιώσασθαι, de futuro cer-

tam spem conciperet, 3, 31, 3.

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προ-

προαπολετικῶν βεβαιουμένων ὑπὲρ ὧν ἀκμὴν ἔδωκε. 2, 4, 5. ubi ad βεβαιουμένους intelligi poterit τὴν ἀκμίδα, aut passivè accipiendum id participium; nisi fortasse βεβαιουμένως scripsit Polybius, nam in terminationibus vocum præcipue sæpenumero errarunt librarii, ex perpetuam acceptis scripturæ compendibus.

Βεβαιωτῆς, ὁ, qui firmavit, stabilivit, confirmavit aliquid, 2, 40, 2. ἀπίστοι τῶν ἀμφισβητουμένων βεβαιωταί, νεμπρε τὰ ὕψα, 4, 40, 3. ex *Historiæ*.

Βέλος κοινόν, quod in hostem remitti potest, 6, 22, 4. ἐντὸς βέλους, intra teli jactum, 8, 7, 5. π.

Βελοστάσις, ἡ, locus ubi stant tormenta bellica, *une batterie*, 9, 41, 8.

Βελτίων. κατανοεῖν βελτίονα, faciliora ad intelligendum, 2, 14, 3. διαφέρειν τινὸς πρὸς τὸ βέλτιον, 18, 5, 5.

βέλτιστος. οἱ κατὰ τὸ βέλτιστον ἰστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, qui optimarum sunt partium, 26, 3, 4. προκοπὴν λαμβάνειν κατὰ τὸ βέλτιστον, in præclaris institutis progressum facere, 26, 3, 10.

Βῆμα, τὸ, suggestus, tribunal, 15, 19, 2.

Βηματίζειν. ὁδὸς βεβηματισμένη κατὰ μίλιον, κατὰ σταδίους ὅπτη, 34, 12, 3. 3, 39, 8.

Βία, ἡ, violentia, status rerum

ubi per vim omnia geruntur; μάλισταταί εἰς βίαν καὶ χειροκρασίαν ἢ δημοκρασίαν, 6, 9, 7. In dat. vel abl. vi, per vim, amat adicere articulum ubi non videbatur necessarius; ἔσ' intelligi potest sua vi; 1, 48, 2. 5, 84, 3. π. 10, 48, 5.

Βιάζεσθαι, in verbo mediò, vim facere, vim adhibere, vi conari penetrare vel irrumperè; *absol.* 1, 26, 3. 2, 68, 8. 8, 9, 3. τῇ κύλῃ, 4, 18, 6. εἰς τὴν παραβολὴν, 1, 74, 5. πρὸς τὸν λόφον, per vim tentare adicendum collis, π, 67, 2. πρὸς τὸ ραῦμα, 8, 43, 6. βιάζεσθαι πρὸς οὕτως ὀχυραὶν πόλιν, 4, 71, 5. διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9. βιάζεσθαι (τινα) κινδυνόειν, ad præliandum cogere aliquem, 4, 11, 5.

Βαιομαχεῖν, pertinaciter, summa vi pugnae, 1, 27, 12. 5, 84, 2.

Βίαιος. βίαιος τόλμα, 1, 75, 5. βίαιος τραύμασι vel πληγαῖς περιπίπτειν, 2, 57, 7. π. 2, 69, 2. 3, 116, 9. *Vocab. τραύμασι in πράγμασι vulgo detortum est* 2, 57, 7. quod corrigi debuerat.

Βιαιῶς, firmiter, validissime colligare, 3, 46, 1 ἔσ' 4. 14, 10, 11.

Βίαχα corrupta vox 16, 3, 8. τὴν τῶν πολεμίων τράσας ναῦν ὑπὸ τὰ βίαχα. Quod si commode dictum foret ὑπὸ τὰ ὕφαλα scilicet μέρη, ἐκ ὕφαλα natum illud monstrum juspicarer. Certe ἔσ' alias β

Ἔ φ inter se, ob pronunciationis cognationem, permittunt nostri librarii, 11, 16, 2. 12, 17, 5. *conf. Adn. ad* 15, 32, 6. Ἐ λίteras X Ἐ Λ, χ Ἐ λ, ob figuræ similitudinem, 10, 37, 2. π. 9, 41, 5. π. *Sed vereor, ne incommodè sonare hoc videatur, vulnerare navem sub partibus quæ sub aqua sunt.*

Βιβλιαφόρος, tabellarius, 4, 22, 2. π. *conf. βιβλιοφορ.*

Βιβλίον, libellus, commentariolus, 24, 2, 5.

Βιβλοθήκη, 12, 27, 4.

Βιβλοφόρος, tabellarius, *Fr. hist.* 38. π. *cf. βιβλιαφορ.*

Βιβρώσιον. βεβρωσιότες, pransi, 3, 72, 6.

Βίος, ὁ. 1) vita, Ἐ vitæ ratio & institutum; προσδέτῃς τύχης ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς Ἐς. ut vita etiam suppetat ad Ἐς. 3, 5, 7. ἱερὸς βίος, 4, 73, 9. ἡ τοῦ βίου περίστασις, vitæ apparatus, 3, 98, 2. ἡ κατ' ἴδιαν βίος, vitæ privata hominum, 5, 93, 4. 11, 9, 3. *cui opponuntur τὰ κοινὰ πράγματα*, publicæ res, *ἰδιὰ*. τοὺς κατ' ἴδιαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐν τῆς χώρας γεννημάτων, vitam sustentare, 1, 71, 1. ἤδη καὶ βίος, 4, 20, 1. τὸ τῶν βίων ἐπίπτονον, 4, 21, 1. *Conf. μοχνημ.* 3.

2) *non solum vita cuiusque per se, sed Ἐ omnino hominum vita, omne ævum, mundi duratio, mundus; 5, 33, 7. π. 9, 35, 2. π.*

3) οἱ βίοι, victus, vitæ commoditates, res familiaris,

bona, fortunæ; αἰ ὡς τοῖς ἰδίου βίου παραδέσεις, apparatus in proprium victum, in proprium vitæ usum, 2, 15, 3. οἱ λοιποὶ βίοι, reliquæ vitæ commoditates, reliquæ possessiones, 1, 7, 4. ἡ περὶ τοὺς ἰδίου βίου εὐδαιμονία, 1, 7, 8. τὰ πολυτελέστατα τῶν ἐν τοῖς βίοις ὑπαρχόντων, res pretiosissimæ quas in bonis habebant, 5, 8, 5. καθυστερεῖν τοῖς βίοις, minus habere in bonis, 22, 9, 9. *Adde* 3, 81, 4 Ἐ 6. 5, 106, 2. Ἐς.

Βιοτεία, ἡ, victus & totius vitæ ratio, 6, 7, 5.

Βιωτικός, ad rem privatam, ad rem familiarem pertinens; βιωτικόν τι τυδέσθαι τινός, 9, 17, 6. π. βιωτικὰ χρεῖαι, 4, 73, 8. βιωτικὰ συναλλάγματα, (i. q. ἰδιωτικὰ), 13, 1, 3. π.

Βλακεία, ἡ, inertia, 3, 81, 7.

Βλάξ, ὁ, iners, fatuus. ἀνδρόποδα καὶ βλάξας, 16, 22, 5. — *vide Cl. Ruhnken. ad Timæi Gloss. in h. v. Ἐ nos ad Xenophont. Mem. Socr. III. 13. Ergn.*

Βλάπτειν. μεγάλη βλάπτειν τὰς ἰδίας πράξεις, rebus suis valde nocere, 1, 79, 13. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν, nempe τὸ σῶμα, 11, 25, 2. ὑπεροχὴ δυναμένη ἐκατέρους βλάπτειν, 3, 104, 3.

Βλασφημίας πλήρες; cum infamia conjunctum, quod maledictis hominum mēfitis objicit nos, 11, 5, 8.

Βλέπειν πρὸς τι, 3, 9, 3. εἰς τι, 3, 16, 4. 3, 51, 6. 39, 2, 8. τροχίλιον ἐπ' αὐτὸν βλε-

www.libtool.com.cn

βλαπέντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 6. βλέποντα μὴ βλέπειν, 12, 24, 6. οὐ συμβήσεται τὸν ἥλιον βλέπειν ἐμὲ ἄμα καὶ τὴν πατρίδα πυρπολουμένην, 39, 2, 8. εἰ γὰρ ἐμοὶ ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 19, 9.

Βόειος. βόειον δέρμα, 6, 25, 7.

Βοήθαρχος, praefectus auxiliorum, s. mercenariorum militum, 1, 79, 2.

Βοήθεια, ἡ, copiae auxilio venientes, 1, 44, 4. 1, 45, 1. ἀναβῆα τις, βοήθεια! 13, 8, 5.

Βοηθεῖν, 1) juvare, opem ferre; cum dat. μὴ δυνάμενοι αὐτοῖς (ἰ. ε. ἑαυτοῖς) βοηθεῖν, sibi ipsi opem ferre, se defendere, 1, 84, 4. βοηθεῖν Ῥωμαίους mendose dederant omnes 29, 9, 8. pro quo Ῥωμαίοις αὐτοῖσι restitui. Sed 2) βοηθεῖν ταῖς νόσοις, ἔσται αἰτία τοῦ βλάπτειν τὸ σῶμα est defendere, opem ferre homini adversus morbos & causas morborum, 11, 25, 2. 3) Generatim ἔσται originis est adcurrere, nempe defendendi amici causa, ἔσται repellendi hostis, sive ad quidvis quod huc pertineat faciendum. Inde explicandae illae locutiones: σαφῶς γινώσκων, ὅτι παρέσται βοηθεῖν ἐκ χειρὸς, 3, 104, 3. βοηθεῖν πρὸς τοὺς διὰ τῆς πόλης εἰσπίπτοντας, adversus irruentes, 4, 18, 6. ἐβοηθῶν ἐπὶ τοὺς εὐκαίρους τῶν τόπων, adcurrerunt ad opportuna loca,

scilicet ad ea occupanda & contra hostes defendenda, 5, 76, 5. προέδωτο βοηθεῖν εἰς τὴν Ἰταλίαν, in Italiam transire, scilicet ad copias jungendas cum fratre adversus Romanos, 10, 37, 5. Conf. παραβοηθεῖν.

Βοήθημα πρὸς τὴν μάχην, subsidium, utile inventum ad pugnam, 1, 22, 3.

Βούβαλος, ὁ, bos sylvestris, 12, 3, 5.

Βουδυτεῖν, 32, 25, 2.

Βουκανᾶν, tuba signum dare, 6, 35, 12. 6, 36, 5. conf. βουκάνη.

Βούλευσαι, εἰς βούλευσαι τοῦτο ποιῆν, pro ἀγαπᾶ, semper amat, solet, aut pro futurum, semper hoc facturum est, 9, 40, 1. In sec. pers. contra constantem Græcorum usum βούλη editum erat 39, 1, 5. pro quo βούλει restituumus; in quod recte consentiunt libri omnes 10, 4, 7. Interdum βούλευσαι mallet aliquis, ἔσται id ipsum ex ingenio posuerat Casaubonus 21, 13, 2. ἔσται 30, 1, 8. ubi βουλεύουσαι concordia consensu praeferunt libri, neque id sollicitandum, ut docuimus ad 1, 38, 5. ἔσται ad 30, 1, 8. Est tamen ubi variant libri; atque etiam ἐβούλετο μαθεῖν ex Bav. fuit restituendum 22, 24, 5. pro ἐβουλεύετο quod vulgatum ibi erat. Rursus 29, 9, 10. βουλομένους ex msstis restituumus pro βουλουόμενους, quod temere erat editum.

- Βουλευέσθαι.** *Vide quæ ad βούλασθαι modo notata sunt.*
- Βούλευμα.** ἂν σοφὸν βούλευμα *Ἔς. 1, 35, 4. n. ex Euripide.*
- Βουλῆ.** ποιέσθαι πρόνοιαν καὶ βουλῆν περὶ τοῦ μέλλοντος. 14, 6, 9.
- βουλῆ ἀρχὴ** *Achaos erat collegium senatorum, a civitatibus fœderatis ad σύνθετον s. concilium delegatorum; vide 28, 3, 10. n. 29, 9, 6. 2, 46, 6. 4, 26, 8. 23, 7, 3. 23, 8, 3 sq. Conf. Adn. ad 28, 5, 6. Ἐ Lexic. Polyb. supra, in ἀγορά.*
- De Ætolis, 30, 14, 5. ὥστε μηδὲ βουλῆν δίδόναι τοῖς προστάται, ita ut ne paterentur quidem ut præsides civitatum in senatum convenirent.*
- ἢ τε βουλῆ καὶ οἱ πρυτάνεις** *Rhodiolorum, 16, 14, 8.*
- Βούλησις.** ἢ, voluntas; 3, 34, 6. 4, 9, 5.
- Βουνός,** ὄ, clivus, *humiliior quam λόφος, 3, 83, 1 sqq. Commemorantur tamen ἔ βουνοὶ διαφερόντως ὑψηλοὶ, 5, 22, 3.*
- Βουνώδης.** οἱ βουνώδεις τόποι *in Acribus. 2, 15, 8. distinguuntur hinc a τοῖς γαιώδεσι, ibid. illinc a τοῖς ἄκροις, vs. 10. ἀνώτατοι καὶ βουνώδεις τόποι, regio collibus inæqualis, 5, 22, 1. πάλαι βουνώδεις, structæ in collibus, 9, 21, 7.*
- Βουὲς ἄγριος,** 12, 3, 9. θργάται βουὲς, 3, 93, 4. ἐκατέρωθεν τῶν κρατῶν κρατῶν, μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχεις τῶν βουῶν, 7, 11, 3.
- Βραβύσειν,** administrare; gubernare *republicam, 6, 4, 3. τὸ διαβούλιον, præesse deliberationi, senatum habere, 3, 1, 5. τὰ δοκούντα τοῖς πλείεσσι, administrare, exsequi populi scita, 6, 12, 4. ἅπαν τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τῶν Γαλατῶν θυμῷ μάλλον ἢ λογισμῷ βραβύεται, 2, 35, 3. τῆς τύχης οὕτω βραβευούσης τὰ κατὰ τὸν Περσία, 29, 11, 12. εἰ μὴ τύχη τις ἐβραβύευσεν (intell. τὸ πρᾶγμα) πρὸς τὸ βέλτιον, regendo convertit in meliorem partem, 27, 14, 4. — „Vide de usu hujus metaphora Dorvill. ad Chariton. p. 404.“ Ἐτ n.*
- Βραβυτής,** certaminum in ludis gymniciis præses iudexque qui præmia decernit; *de fortuna, 1, 58, 1.*
- Βραδύς,** tardus ingenio, 4, 8, 7. *opp. συντός ibid. βραδεία ἐπικουρία. 7, 17, 8. βραδείαι παραβολήδαι, 2, 5, 7. ex conjec. ubi vulgo βραχεῖαι.*
- Βραδύτης,** ἢ, tarditas ingenii, 10, 32, 12.
- Βράχεια,** τὰ, (i. q. βραχεῖα ὕδατα) brevia in mari; 1, 47, 5. *προσπεσόντος εἰς τινὰ βράχεια, 1, 39, 3. ὁ διὰ τῶν βραχείων εἰσπλους, 1, 47, 1. τοῖς βράχεσι περιπίπτειν. 1, 51, 5 ἔ 12. ἐν τοῖς βράχεσι καθίζειν, 1, 51, 11.*
- Βραχέως ὑπέφαρον,** quod contentientibus mssis 16, 22, 1. editum erat, *in βαρέως mutavi.*
- Βραχὺ,**

Βραχύ, *adverb.* paulo, paululum; **βραχύ** ἐπιμαλῆστορον, 1, 13, 10. **βραχύ** μόνον, πιασθῆναι, 2, 33, 8. **βραχύ** διαφέροντες, 2, 17, 5. *ubi plures codices βραχεῖ, mendose, ut puto.* paulisper, parumper; εἰ **βραχύ** τῶν καιρῶν ἀνταποκρίσασατο, 2, 70, 3. *n.* *Conf.* βραχύς.

βραχύς, brevis, parvus, paucus; **ἐπιλήφια βραχεία** ταλῆως, 6, 35, 7. **βραχύς** ἀφορμή, levis occasio, 1, 69, 8. **βραχεῖ** χρόνῳ πρότερον, 1, 80, 12. **βραχεῖς** καιροὶ πάντας ἀνθρώπους ὑψοῦσι καὶ πάλιν ταπεινοῦσι, 5, 26, 12. **βραχεῖς** τινες ἰπτεῖς καὶ πεζοὶ, pauci, 4, 19, 10. τὴν τάξιν **βραχυτέραν** μὲν, **βαθυτέραν** δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. **βραχύ** τι, (*i. q.* βραχύ *adverb.*) 14, 7, 5. *Ἔσφαρε alias.* **βραχεῖαι** παραβोधεται, 2, 5, 2. *in βραχεῖαι mutavi.*

Cum praepositionibus. 1) **διὰ βραχείων**, paucis, 1, 15, 13. *opp.* διὰ πλείονων, 1, 45, 3. 2) **ὡς βραχύ**, 2, 70, 3. 3) **ἐπὶ βραχύ**, breviter, leviter, paululum, paulisper; 1, 19, 14. 2, 37, 5. (*ubi perperam ἐπὶ βραχεῖ editum erat sicut Ἔσφ 7, 18, 7.*) 3, 115, 5. *n.* *Et cum genit.* τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας παραλαβόντες ἐπὶ **βραχύ**, *intellige ἐν μέρος vel μέρος τι, ἔσφ 58, 1.* 4) **κατὰ βραχύ**, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. ὁ **κατὰ βραχύ** τῶ χρόνῳ κατεργασται, 4, 70, 7. *Et cum artic.* τῷ **κατὰ**

βραχύ (*scil.* χρόνῳ) 4, 76, 6. *n.* 4, 82, 2. *Cum genitivo, pendente a nomine μέρος subintelleῖτο; κατὰ βραχύ* συνηθροικῶς εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν τῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου στρατιωτῶν. *Kursus κατὰ βραχύ etiam aliquantulum significat, vel aliquatenus, 7, 12, 2. 5) κατὰ βραχύ*, aliquantum, intra modum, parum, nonnihil, 16, 12, 11. *i. q.* κατὰ μικρὸν, 16, 16, 5.

βρέχειν, τὸ ἀγαλμα οὐ βρέχεται, a pluvia non humectatur, non attingitur, 16, 12, 3.

βρόχος, βρόχων κρεμοσθέντων, *sc.* ἐκ τῶν τραχήλων, 12, 16, 10.

βρώσις, cibus. **μαγάλην** διαφορῶν ἔχει κατὰ τὴν βρώσιν, multum differt gustu, 12, 3, 10.

βυθίζεν ναῦν, 2, 10, 5. 16, 3, 2.

βυκάνη, buccina. αἱ **βυκάναι** ἀναβοῶσι, 15, 12, 2. **βυκάνη** *subulcorum ἔσφ aliorum pastorum, 12, 4, 6 sq. ἔσφ us. 11 sq. Conf.* βουκανῶν.

βυκανητής, 2, 29, 6. *n.* 14, 3, 6. *n.* 30, 13, 11. *n.*

βύρσαι Λιγυστιαί, 29, 6, 1.

Γ.

Γάζα, ἡ, pecunia, pecuniae summa, 11, 34, 12. 22, 26, 21. *n.* quibus in locis manifeste nil aliud est. τὰ χρήματα καὶ ἡ γάζα junguntur 26, 6, 9. *ubi ἡ γάζα, praeter signatam pecuniam, intelligi simul*

- simul potest aurum & argentum factum aliaque pretiosa.*
Γαία. Πισάτιδος γαίης dat codex Vat. cum suis sequacibus 4, 74, 1. pro γῆς.
Γαῖος, hasta, 6, 39, 3. 18, 1, 4. Conf. Adm. ad 2, 22, 1.
Γαῖος, οἱ βουνώδεις καὶ γαῖοις τόποι in Alpibus, 2, 15, 8. opponuntur τοῖς ἄλλοις ibid. vs. 10.
Γαλατῆς, ὁ, xiphias piscis, 34, 2, 12 & 15. 34, 3, 1 sqq.
Γαληρός; θάλασσα γαληνή, 22, 14, 10
Γαμητή, ἡ, uxor, 23, 18, 1.
Γάνωσις, splendor. Cum 12, 9, 2. mendose vel desulte uulgo legitur κατὰ τὴν τῶν ὅπλων, Reiskius excidisse nomen γάνωσιν iuspicatus erat, quod quidem nomen nusquam apud Polybium invenitur; nam quod in argumento, quod Excerpto illi praeposuit Casaubonus, ita legitur, ὅτι ὁ τῶν ὅπλων καλλωπισμὸς καὶ γάνωσις καταπραγνική ἐστι τῶν πολέμων, id sane non a Polybio est, sed ex Casauboni ingenio, sicut fere omnia ista lemmata, quae a nobis consulto praetermissa sunt.
Γάρ, sane; τί ἂν εἶπεν ἔχοι πρὸς αὐτά; ὅπλων γάρ, ὡς οὐδὲν, 3, 8, 10. γάρ in γὰ mutandum 10, 47, 2. n. Cum δὲ passim permutatum a libraribus, ob similitudinem comparandiorum scripturae, quibus utraque designatur particula: vide 3, 33, 18. n. 3, 5, 2. n. 3, 70, 4. n. 4, 44, 8. n. 11, 6, 4. n. Adde 3, 5, 8. n. *Ridiculo errore particula γὰρ ex ora cod. Bav. contextui inserta olim erat 3, 10, 2. n.*
Γαστήρ, ὁ, gula, 10, 18, 12.
Γαστρίμαργος, helluo, 12, 24, 2. ex Timaeo.
Γα. ὁ γὰρ, 4, 35, 8. hi certe, scil. Lacedaemonii, de quibus quidem periodo proxime praecedenti non agebatur, sed in superioribus. Sic 3, 8, 10. γὰρ μὴν; porro vero, ad haec, quin &c, 1, 82, 10. 5, 2, 5. οὐδὲν γὰρ προὔργου παραλόν, nihil sane quod opere pretium esset proficiens, vel nihil quod quidem opere esset, 5, 19, 5. ubi οὐδὲν γὰρ restitui, cum in οὐδὲν δὲ temere mutatum fuisset a Casaubono. Alibi vicissim, ubi τὰ dabant libri veteres, recte (ut nobis quidem visum est) idem Casaubonus cum uno recentissimo Parisino codice γὰρ scripsit, 4, 38, 12. n. 5, 106, 4. n. Contra, 2, 32, 2. ubi mssti τοῦ γαυδῶα dabant, τοῦ τὰ Ἄδδα fuit corrigendum. γὰρ scribendum pro γάρ. 10, 47, 2. n.
Γαυνιῶν τινι, vicinum esse alicujus, 4, 32, 3. 6, 33, 10.
Γαυνίασις, ἡ, vicinia, 18, 19, 4.
Γέτων. ἠνάγκασε μεταλθεῖν εἰς γέτονα, 27, 14, 5. in vicinam urbem vertit Valesius: rectius, puto, fuerat in vicinam domum, intellig. οἰκίαν; ac fortasse εἰς γέτονος scripsit Polybius.
Γελαστός. Pro mendoso κατὰ γὰ τὴν, 4, 74, 2. fortasse καὶ γελα-

γέλασται *facril legendam.*

Vide Adnot.

Γελοιοποιός, *scurrā*, 31, 4, 8.

Γέμων. γέμοντος τοῦ στρατοπέδου πάντων τῶν ἐπιτηδείων, 4, 65, 2. κ. *ubi mendoſe maſti γεμόμενος. γέμοντα σπάθη*, 1, 60, 7. *γέμουσαι νῆες*; 1, 61, 4. *σίου γέμουσα πόλις*, 2, 34, 10. *σίου γέμουσα χώρα*, 5, 3, 5. *Adde loca citata ad* 4, 65, 2.

Γαμίζω. στρατιωτῶν φομίσαντας τὰς γυναῖκας, 1, 18, 9.

Γενεά. ἀπὸ γενεᾶς, *inde a natalibus*, 6, 19, 2. *γενεᾶς ἔχοντες, prolem habentes*, 20, 6, 6.

Γενεαλογία καὶ μύθοι, 9, 2, 1.

Γενεαλογικὸς τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4. κ.

Γενετή. Φρονεῖν ἐκ γενετῆς, 2 primis incunabulis sapere, 3, 20, 4.

Γενναῖος, 1) *generosus, magnanimus, fortis. ἔλκειμος καὶ γενναῖος ἀνὴρ*, 6, 48, 3. το Φιλαλεύθερον καὶ γενναῖον, 2, 55, 9. 2) *γενναιωτάτη χώρα*, *uberrima regio*, 4, 45, 7.

Γενναϊότης, ἡ, 1) *fortitudo, γενν. καὶ τόλμα τῶν ἀνδρῶν*, 1, 36, 7. 2) *generositas, munificentia*, 1, 59, 6. 3) *ubertas, τῆς χώρας*, 3, 44, 8. *i. q. ἀρετή*.

Γενναίως ὑποφέρειν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, 1, 1, 2. οὕτως ἀνδρωδῶς ἔσται καὶ γενναίως, 1, 31, 8. *γενναίως καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως*, 3, 108, 1. *πάνυ γενναίως καὶ προθύμως ἐκβοηθήσαντες*, 1, 30, 11. *γενναιωτάτα ποιῶν*

νῶν τῶν πραγμάτων, 9, 25, 5.

Γαννῆν. στάσις ἐγαννῆτο, 1, 67, 2. ἕλαθ γαννώμενα ἐν τοῖς σώμασι, 1, 81, 5. *οὐ γαννήσαντες*, *parentes*, 3, 98, 9.

Γαννήματα, τὰ ἐκ τῆς γῆς, *terre proventus*, 1, 71, 1. 1, 79, 6. 3, 87, 1.

Γερόντιον, τὸ, 1) *senex, silicernium; γερόντιον Γραικῶν*, 35, 6, 2. 2) τὸ Γερόντιον, *senatus Carthagine, εἶχε τὴν ἀρχὴν στοκρατικὴν ἐξουσίαν*, 6, 51, 2. κ. — „*Sic scripti Et editi sine varietate, quod sciam. Hic locus ergo latebat Kuffertum, cum ad Hesychium, τὸ Γερωνία, γερόντιον, scriberet, γερόντιον pro senatu, sibi usuriam occurriffe, nisi apud Nic. Damasc. Nec ceteri viri docti ad illum locum; Et ad Γερῶνα, quod interpretatur γερόντιον, quod omnes corrigunt, hoc loco sunt usi. Creedo cum instaurore Hesychii, Alberto, in utroque loco esse legendum γερωνία, ut sit γερουσία; Et in h. l. proclivis olim fui ad corrigendum γερουσίον, quod sit pro γερουσία. Quia tamen hoc proprie est αἰγεῖτινον, in quo intelligitur βουλὴ aut ejusmodi quid, suspicor fuisse id verbum apud populiaves Polybii vicinosque populos dixit pro γερουσία.*” *Εἶ κ.* — τὸ γερωντικὸν pro τὸ γερόντιον scribi in probato codice Parisino. *Et in ora Aug. monui in Nota.*

H 5

Γερου.

- Γαρουσία**, ἡ; *de senatu Romano*, 1, 21, 6. 1, 68, 5. *quia distinguitur a τῇ συγ. κλήτῳ*, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *De dichotomia senatu*, 38, 5, 1. i. q. βουλῆ.
- Γαρουσιαστής**, *senator Carthaginiensis*, 7, 9, 1. § 4.
- Γέβρον**. γέβρα, vinea, 8, 5, 2. § 6. 8, 6, 8. 9, 41, 3.
- Γέρων**. οἱ γέροντες, *senatores Lacedaemoniorum*, 6, 45, 5, 4, 35, 5.
- Γεύειν τῶν ἰδίων τόπων**, *proprios liberos comedere*, 15, 29, 12. γεύεσθαι τοῦ Φόνου, 15, 33, 5. 30, 14, 5. *Conf. ἐγγύεσθαι.*
- Γεφυροποιεῖν**, *abs.* 3, 64, 1.
- Γεφυροῦν**. γεφυρῶσαι ἑαυτῷ τὴν διάβασιν, 1, 10, 9. γεφυρῶσαι τοῖς ποταμοῖς πλοίοις τὴν διάβασιν, 3, 66, 6. τὸ στόμα τὸ κατὰ τὴν Ἀβυδὸν γεφυρούμενον, 16, 29, 11.
- Γεωλόφος**, *tumulus*, 1, 75, 4, 3, 67, 9. 11, 20, 9.
- Γεωμετρῆν**, *geometriae operam dare*, 9, 20, 1. § 5.
- Γεωμετρία**, 9, 14, 5.
- Γεωργήσιμος τόπος**, 1, 56, 4. χῆρα, 7, 6, 4.
- Γίγνεσθαι**. *Cum in hanc scripturam γίγνεσθαι, littera γ ante ν inserta, plerumque consentientes invenierim vetustissimos maxime et probatissimos codices Polybianos, constanter eam tenent scripturam, etiam ubi γίνασθαι absque γ scriptum erat; ut monui in Atn. ad 1, 3, 4.*
τοῦτό μοι γίγνεται, hoc meum est, hoc mihi debetur; οὐ κομίζονται τὰς λείας τὰς γενομένας αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδισμῶν, *ipsis debitas*, 5, 25, 2. γεγενημένος, *pristinus, superior; ἢ γεγενημένη δόξα τῆς πολιτείας αὐτῶν*, 20, 4, 1: *μόνος τῶν γεγονότων, unus omnium mortalium*, 6, 46, 6. γίγνεσθαι περί τινα, *adoriri, adgredi aliquem, être après quelqu'un; se mettre après quelqu'un; περι τούτους ἐπεβάλατο γίγνεσθαι καὶ κωκοπραγμονεῖν τοῖσδε τιμὴ πρόψ*, 4, 82, 3. *Seu diversa notione dicitur τὰτο γίγνεται περι αὐτόν, quam dictionem vide infra in περι. Rursus alia notione γίγνεσθαι περι τι; vide pariter in περι. γίγνεσθαι πρὸς τι, vel πρὸς τινι, vide πρὸς. γίγνεσθαι ἐν ἑαυτῷ, apud se esse, se colligere*, 1, 49, 8. *conf. ἐν.*
- Γλισχρότης**, *lubricitas, viscositas*, 26, 10, 16.
- Γνήσιος**. οἱ γνήσιοι τῶν ἀνδρῶν, *viri probi, ingenui, sinceri*, 4, 30, 4.
- Γνησίως**, *vero, sincero, ingenue animo*, 4, 30, 2.
- Γνώμη**. ἐπὶ τῆς ἀρίστης ὑπέρχε γνώμης, *optime animatus erat*, 27, 13, 10. ἐπ' ἄλλης ἐγένοντο γνώμης, 4, 34, 10. ὑπὲρ τῆς ἀναντίας γνώμης ὑπάρχων, 3, 110, 3. κατὰ γε τὴν ἐμὴν γνώμην, 4, 31, 2. *conf. Atn. ad 4, 74, 2. μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης, de ejus sententia, eo contentiente*, 2, 11, 5. 3, 19, 11. μετὰ τῆς τῶν θεῶν γνώμης, *volentibus sic*

- sic dicitur, 32, 7, 2 ἔθ' 4. Cui
 opponitur χωρὶς τῆς αὐτοῦ
 γνώμης, 3, 21, 7. 21, 8, 7.
- Γνωρίζω**, nosse, notum habere;
 ἀνατολῆς, δύσεις ἔσθ'. πάντας
 γνωρίζουσαν, 3, 36, 6. γνω-
 ριζόμενος, notus, 2, 37, 4 sq.
 3, 1, 4 sq. 3, 36, 3. διὰ
 τὸ πολλοῖς ἐμποδὸν εἶναι καὶ
 γνωρίζεσθαι, notum; cogni-
 tum esse, 2, 17, 1.
- Γνώριμος**, notus, 3, 36, 4. γνώ-
 ριμος ἡνωία, notio quæ nobis
 familiaris est, 3, 36, 5. παρά-
 κλησις γνώριμος τοῖς ἀκούου-
 σι, cohortatio audientibus per-
 ceptu, intellectu facilis, 18,
 6, 2.
- Γοητεία**, prestigiæ; ταθρακτου-
 μένοι τῇ Ἡρακλείδου γοητεία,
 33, 16, 11. πάσης γοητείας
 κέρων ἐλάμβανον, Fr. gr.
 63. ἐπὶ γοητεία καὶ ἀπάτη
 παρεστῆχθαι τὴν μουσικὴν,
 4, 20, 5. γοητείας χάριν καὶ
 κατ' ὑπόκρισιν, 15, 17, 2.
- Γόμφοι σιδηροί**, clavi ferrei, 13,
 7, 9.
- Γοναῦς**. ὡς γοναῦσι πρὸς τέκνα,
 12, 10, 3. n.
- Γονυπετεῖν**. γονυπετεῖν, 32, 25,
 7. γονυπετοῦσα, 15, 29, 9.
- Γοῦν ex conjec. ediderat Ca-
 ssaub.** 3, 11, 3. pro γὰρ, quod
 dabant manuscripti, quod ex
 δὲ videtur corruptum. Forte
 γοῦν pro γὰρ legendum 3,
 5, 8. n.
- Γραικός**, græcus, 35, 6, 2.
- Γράμμα**. τὰ βασιλικὰ γράμ-
 ματα, 18, 16, 2. ἰ. q. ὑπο-
 μνήματα ibid. vs. 3. γράμ-
 μα ἰ. q. ἐπίγραμμα, 4, 33, 2
 ἔθ' 4. n. Pro ἐν τοῖς γράμ-
- μασιν 2, 56, 2. videtur ἄγ-
 γράμμασιν adoptandum ex
 cod. Flor. Opponuntur inter
 se γράμματα ἔθ' πράγματα,
 11, 6, 2. Sed γράμματα ἔθ'
 πράγματα inter se permuta-
 ta a librariis, 9, 40, 3. n.
 11, 6, 3. n. 13, 26, 4. n.
- Γραμματεῖον**. ὁ ἐπὶ τοῦ γραμ-
 ματείου, archiscriba, 4, 87, 8.
- Γραμματεὺς**, 17, 1, 2.
- Γραμματικὴ**, ἡ, ars legendi, 10,
 47, 7.
- Γραμματικὸς**, ὁ, literator, τῶν
 τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων,
 32, 6, 5. idem κριτικός, 32,
 4, 5.
- Γραμματοφόρος**, ὁ, tabellarius,
 1, 79, 9 ἔθ' 14. 2, 61, 4 sq.
 5, 17, 9. 5, 101, 6. 22,
 26, 30.
- Γραμμὴ**, ἡ ταῦτα τὰ παιδιά πα-
 ραγράφουσα, (ἰ. q. ἡ παρλιμα-
 τρος) 2, 14, 8. μίαν τῶ βίβλ.
 γραμμὴν διανύσας, 12, 23, 6.
 ἐσχάτην τρέχοντας ταύτην,
 scilicet γραμμὴν, 1, 87, 2. n. 18,
 35, 6.
- Γράφειν τοὺς αὐτοὺς καιροὺς**
 Ἀράτῳ, eorumdem temporum
 historiam cum Araro perscri-
 bere, 2, 56, 1. οἱ ὑφ' ἡμῶν
 γραφόμενοι καιροί, 2, 56, 4.
 γράφειν ὑπὲρ τίνος, scribere
 de re, 1, 1, 4. 3, 1, 4. 3,
 106, 10. γράφειν καὶ χει-
 ροτονεῖν παρὶ τίνος, perscribere,
 decernere, decreto statuo-
 re, & sententias dicere de re,
 9, 30, 5.
- Γραφή**. ἡ γραφή, hæc nostra
 scriptio, historia nostra, 1, 2,
 8. n. T. V. p. 125. 1, 56,
 11. 2, 40, 3. Sic de sua
 hijioria

- Historia Diodorus Siculus lo-*
quens, 1, 37. κατὰ τὴν γρα-
φὴν ait.
 γραφαί, picture, 22, 13, 9.
 Ἀριστείδου γραφὴ τοῦ Διονύ-
 σου, 40, 7, 3.
 Γραφικὸν ἀμάρτημα, error scri-
 barum, 34, 3, 11.
 Γρασομαίχος, γρασομαίχοι,
 velites, 1, 33, 9. n. 6, 21,
 7. 6, 24, 3 sq. n. 6, 33,
 8. 6, 35, 5. n. (coll. *Adn.*
ad 6, 31, 11.) 10, 32, 2.
 10, 39, 1. 11, 23, 1. n. 15,
 9, 9. n. *Conf.* ἀκοντισταί.
Adde Ind. Histor. in Velites.
 Γρόσφος, hasta velitaris, jacu-
 lum, (κατὰ ἀκοντίζεται, 10,
 20, 2.) 1, 40, 12. 6,
 22, 1 & 4. 8, 6, 1.
 γρόσφοι ἐσφαιρωμένοι, 10,
 20, 3.
 Γροσφοφόροι, 6, 21, 9.
 Γυμνασία, ἡ, πρὸς τὰς πολιτι-
 κὰς πράξεις, 1, 1, 2. ἡ ἐν
 τοῖς ὅπλοις γυμνασία, 4, 7,
 6. 10, 20, 1 & 6.
 Γυμνάσιον, 16, 31, 2.
 Γυμνικὸς ἀγὼν, 5. 101, 6. 7,
 10, 2.
 Γυμνός, σκοπεῖν ἔκου τι τοῦ
 σώματος γυμνόν, i. e. ἔξ-
 σπλον, 3, 81, 2 sq. sic γυ-
 μνοὶ τόποι sc. τοῦ σώματος,
 16, 33, 3. γυμνοὶ, nudi, abs-
 que vestibus, *pugnabant Gal-*
li Gassata, 2, 28, 8. 2, 29,
 7. γυμνή, *de muliere*, nu-
 data facie, detracto velamine,
 15, 33, 8.
 Γυμνοῦν, γαγυμνοῦσθαι, 10, 27,
 10.
 Γυναικίος, γυναικίους λογι-
 σμοῖς χρωμένῃ, 2, 4, 8. τῆς
 ἐκ παύσεως τὸ (ἢν τι) γυ-
 ναικίον πάθος, 10, 4, 7. n.
an de lacrymis? an γυναι-
 κίαι ἔξοδοι, cum mulieres fe-
 stis solennibus cum pompa in
 publicum prodeunt. 32, 12,
 3 sq.
 Γυναικίζεσθαι, γυναικίζομενος,
 muliebri superstitione utens,
 32, 25, 7.
 Γυναικισμός, muliebres mores,
 30, 16, 5. n.
 Γυναικοθύμος, muliebri animo,
 2, 8, 12. 32, 25, 9.
 Γυναικώδης καὶ ἀγεννής, 37, 2,
 1. ταραξία, 12, 24, 5.
 Γυναικωνίτις, *fr. hist.* 27. cf.
 ἀνδρωνίτις.
 Γύρος, circulus, *quo Antiochum*
circumscripsit Popillius, 29,
 11, 5.
 Γύψ, ὁ, γυπῶν πλῆθος, 7,
 15, 8.
 Γωνία, angulus. *an* κορυφαί
 τῶν γωνιῶν, 1, 42, 3. πρὸς
 ὀξείαν γωνίαν ποιῆται τὰς
 ἀνακλάσεις, 4, 43, 9. γωνία
 βεβηκυῖα ἐπὶ Ἑβ. *vide in*
βαίσεων.

Δ-

- Δαί, τὶ δαί, in τὶ δὲ mutatum
a Casaub. sed restituendum
Polybio, 16, 34, 5. n.
 Δαιμονῶν, insania, furore corre-
 tum esse, 31, 6, 4.
 Δαιμόμιον, τὸ, Deus, 1, 84, 10.
 Δαιμονίως, veluti divinitus, forte
 fortuna, sane quam bona for-
 tuna, 15, 14, 7. δαιμονίως
 πῶς, 27, 14, 5. παραστατι-
 κῶς καὶ δαιμονίως ἀνὴρμησαν,
 velut

- veltit diuino furore concitus, 16, 28, 8.
Δαιμονοβλάβεια, ἡ, amentia, mentis occæcario diuinitus immissa, 28, 9, 4.
Δαίμων Καρχηδονίων, Numen Carthaginensium, 7, 9, 2. n.
Δαιτρεύειν, coquum agere, epulas instruere, 12, 24, 2.
Δαίτυον, 15, 33, 9.
Δάκρυ. τὰ δάκρυα τῶν αἰγύρων, 2, 16, 13.
Δακτυλῖαι, longitudine digiti, 6, 22, 4. δακτυλῖα διάμετρος, 27, 9, 3.
Δακτύλιος, ὁ, annulus ferreus, 1, 22, 7. τὴν αἰκὸνα τινὸς φέρειν ἐν τῷ δακτυλίῳ, 15, 31, 9.
Δαμίον. ἐδάμῃσαν, domiti, repressi sunt, ex coniect. 31, 13, 2. n.
Δανέξοσθαι dicitur pecunia, quæ tænorî locatur, 23, 7, 3.
Δαπανημάτων ἐνδεία, commætuum inopia, 9, 42, 4. nisi fortasse vocabulum illud Heroni debetur, non Polybio.
Δῆς, ἡ. δῆδα καὶ στυπτεῖον καὶ πῦρ ἐμβαλεῖν ταῖς μηχαναῖς, pedas, vel tædam, collectiue, 1, 45, 12.
Δασύτης, ἡ, spiritus asper in pronunciandis literis; τὰς δασύτητας συσσωρεύειν, 10, 47, 10.
Δαψίλεια, ἡ, copia, frequentia, abundantia, καὶ εὐωνία, 2, 15, 2. Et 4. τῆς χορηγίας, 5, 70, 2.
Δαψιλῆς. δαψιλῆς χορηγία, 5, 68, 2. 5, 70, 5. δαψιλῆς μέτρον, 9, 19, 6. n.
Δαψιλῶς, 9, 19, 6. n. secundum codices nonnullos.

Δὲ, abundans in ἀρχαῖοις ἰαίτιο, repetitum fere ex protasi, Et subinde temere vel extrusum ab editoribus vel mutatum, sed restituendum auctori. Vide præcipue Annot. ad 1, 29, 6. tum 1, 30, 14. n. 2, 37, 3. n. 2, 39, 2. n. 4, 1, 6. n. 6. 41, 6. n. 9, 31, 4. n. 10, 16, 7. n. 11, 22, 10. Pari ratione haud euaslanter defendere debueram θαυροῦντας δὲ, 1, 20, 9. n. quibus verbis respiciuntur ac veluti resumuntur ea quæ vs. 7. præcesserant, ὅθεν ὀρῶντας. Sed, ut 2, 67, 1. eandem particulam, incommodius ibi vulgo insertam, ejicerem, commouit metrium vetustissimorum codicum auctoritas: eademque fere ratio obtinet 2, 56, 2. Rursus vero 2, 24, 2. n. ubi in media periodo μετὰ δὲ ταῦτα erat, contra communem codicum consensum ejicienda fuit illa particula, δὲ particula cum δὲ permutata a librariis, 1, 30, 12. n. 1, 80, 9. n. 3, 21, 8. n. 4, 38, 11. n. 10, 37, 5. n. 11, 14, 2. n. 11, 15, 7. n.
 δὲ cum γὰρ commutata a librariis; vide supra in γὰρ. Corrupte mssti δὲ καὶ dant, pro δέκα, 1, 85, 3. n. 3, 71, 8. n.
 Ad præcedens τε vel οὗτο non necessario deinde τε aut οὗτο insertur, sed Et δὲ Et οὐδὲ locum habet; vide 1, 12, 6. n. 1, 80. 8 sq. n.

Δαψί-

Δεδωμένα, τὰ, 3, 40, 2. 3, 44, 5. n.

Δειγάνες *temere editum erat* 5, 54, 10. *pro ἀδειγάνες, quod vide.*

Δείγμα, 1) documentum, specimen, 32, 14, 4. 32, 22, 4. ἐκφανέστατον καὶ μέγιστον περὶ τοῦ Ἑσ. 7, 12, 9. ταχύντου δείγμα τῶν ἔργων, 6, 58, 1. δῆγμα ἔχομεν, 5, 12, 7. 6, 58, 1. δῆγμα ἐκφέρειν τῆς προαιρέσεως, documentum edere, 3, 69, 3. Sic δῆγμα φέρειν τῆς δυνάμεως, 10, 22, 4. δῆγμα καλὸν ἐκτίθεσθαι, 4, 24, 9. δῆγμα ποιούμενοι διότι Ἑσ. his ex rationibus collegit, intellexit Ἑσ. 2, 48, 3. n.

2) δῆγμα, locus in urbe Rhodiorum, 5, 88, 8. — „forum, ubi δῆγματα mercium exponuntur, ut apud Athenienses.“ *Ερη.*

Δάδειν δάσαντες ἐκ τῶν ὕπνων, terrore e somno excitati, 5, 52, 13.

Δεικνύειν. σαφῶς οἶμαι δεδείχαμεν, 5, 105, 9. n. ἐφεδρεύουσιν αἰεὶ πρὸς τὸ δεικνύειν, 10, 16, 3. n. πρὸς τὸ δεικνύον *conj. Reisk.*

Δεικτηρίας, 14, 11, 4.

Δείλη. ἀναζεύξας δείλης, 5, 6, 5. ὄψις δείλης, 7, 16, 4. 17, 8, 1. ἐπὶ (potius ὑπὸ) δείλην ὄψιν, 10, 8, 7.

Δειλία, ἡ, καὶ βλακεία, 3, 81, 7.

Δεῖν, 1) oportere. ἀνέδωκε δαβούλιον τί δεῖ ποιεῖν, 7, 5, 2. n. Ἐ locis ibi citatis *addē* 5, 51, 3. ἂν οὐδὲν ἂν δεῖ μνη-

μονεύειν ἐπ' ὀνόματος, 8, 12, 10. ὅτι δεῖ καθεῖν μάλλον, quidvis potius puti, 1, 54, 4. n. 40, 4, 8. Sic, περὶ τῶν ἄλλων, ὅτου δεῖ πάντως παραχωρήσασθαι, alia re quacunque cedam, 21, 3, 1. *Verbum δῆ vel δεῖν per ellipsin omissum; τὸ διακιστῶν τῇ τύχῃ ἐναργέστατον ἐφάνη κασι, veritas illius sententiae quae monet diffidendum esse fortune manifesta facta est omnibus, 1, 35, 2. n. Perperam omissum verbum a libtariis, ex ingenio restitutum a Casaub. τὰς τοιαύτας ζητῶν πίστευε δῆ δι' ἂν Ἑσ. 8, 2, 5. *Reise abesse videtur a cod. Vat. Ἐ ejus adfectis* 3, 28, 5. ubi ex *Bav. editur* λοιπὸν διαυκρινῆσαι δῆ. *Satis erat, λοιπὸν (sc. ἐστὶ) διαυκρινῆσαι. Conf. δέον.**

2) πολλοῦ δῆ, multum abest, 3, 6, 3. Ἑσ. *Conf. προσδεῖν, προσδεῖσθαι.*

3) δεῖν, i. q. μέλλειν. Sic δεῖν βλάπτειν 9, 30, 6. *idem valet quod βλάψειν.*

4) δεῖν, vincere. δήσας τοὺς ἀνθρώπους ταῖς ἀμάξαις, 23, 16, 5. πλοῖα δεδεμένα τοῖς ὄργανοις, naves quae per corvos vincitae tenebantur, 1, 23, 6. πλοῖα δεδέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς, naves quae facta in hostiles naves impressione illicatae sunt illis, 2, 10, 4.

Δεινολογία, ἡ, oratio miserabilis, rei gravitatem & indignitatem exaggerans, 33, 5, 3.

Δεινοκαθεῖν, 12, 16, 9.

Δεινός. δεινοὶ Ῥωμαῖοι θεοὺς δειλά-

- δελιάσκεισθαι** καὶ ἀνδρά-
 πους, 3, 112, 9.
δεινόν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἐπὶ
 τῶν τοιούτων πράξεσιν, ἢ μὴ
 ποιῆσαι τι τῶν δεόντων, ἢ μηδ-
 ἐν καθῆν δεινόν, 5, 98, 4.
συναγγίζοντος τοῦ δεινοῦ, 29,
 6, 15. 30, 7, 3. τοῦ δεινοῦ
 αὐτοῖς παριστάντος, 1, 53, 6.
ἔξω τοῦ δεινοῦ, vide ἔξω.
ἐκτός τοῦ δεινοῦ, 1, 57, 8. πρω-
 τειρος παντος δεινοῦ, 1,
 61, 4. cf. ἄπειρος.
δεινότης. πολλὰν ἐπιφαίνει δει-
 νότητα καὶ τόλμαν, multam
 dicendi vim ostendit, 12,
 24, 5.
δειπνήτης, ὁ, conviva in caena;
 εἰ λέγεται τῶν δειπνητῶν, 3,
 57, 7.
δειπνοποιῆσθαι, caenari, 3, 67,
 2. 3, 71, 6. 5, 6, 6. 5,
 48, 2.
δεισιδαιμονεῖν, supersticiosum
 esse, 10, 2, 9. δεισιδαιμονή-
 σαι, religione tactus, 9, 19, 1.
ἐπὶ τοῖς σημείοις, Fr. gr. 33.
δεισιδαιμονία, religio, religionis
 cura, 6, 56, 7. ἀγανθῆς, su-
 persticio, 12, 24, 5.
δέκα πενδοσε ἀντ mssti pro
δ. καὶ ἰ. ε. τέτταρα καὶ, 1,
 59, 1. n. *Vicissim* 1, 85, 2.
Ἔ 3, 71, 8. δέκα, δὲ καὶ fe-
 cerunt *librarii*.
δεκαδάρχης, ὁ, vel δεκάδαρχος,
 6, 25, 2.
δεκαδύνα. *Vide Adnot. ad* 1,
 42, 5.
δεκαμναῖος. δεκαμναῖον ὄψω-
 νιον, stipendium decem mina-
 rum, 13, 2, 3.
δεκαναῖα, decem navium clas-
 sis, 23, 7, 4. 25, 7, 1.
- Δεκαπέντε.** *Vide Adnot. ad*
 1, 42, 5. *Ἔ* ad 1, 59, 1.
Δεκάπηγος, 17, 16, 2.
Δεκαπλάσιος, 22, 5, 15.
Δεκαταῖος παραγεννηταῖς, deci-
 mis castris, 11, 32, 1.
Δεκατεύειν τοὺς Θεβαίους τοῖς
θεοῖς, decimam ex Thebanis
 coniecrare diis, 9, 39, 5.
Δεκῆρης, deceris, 16, 3, 3. 16,
 7, 1.
Δελαάζειν τινα, 6, 9, 6. δελαά-
 ζεσθαι ὑπό τινος, 32, 22, 2.
 τῇ χάριτι, 38, 3, 11.
Δελτάριον, 29, 11, 2.
Δελφίν, 6, 34, 2, 14.
δέμα, τὸ, vinculum; ἐμπλέκε-
 σθαι τοῖς δέμασι, de equis,
 6, 33, 11.
δεξιὰ, ἡ. *Pro δεξιᾷ δὲ,* 3, 82,
 3. δεξιᾷ δὲ τρεῖς ἐν δεξιᾷ δὲ
 aut δεξιῶν videtur scriben-
 dum. τὰ διδόμενα τῇ δεξιᾷ
 παρὰ Ῥωμαίων ἐδέχοντο τῇ
 λαίᾳ χειρὶ, proverbialiter δι-
 στυμ, 38, 2, 9. n.
δέον. δέον ἂν εἴη, cum infir-
 2, 37, 5. ὁ δέον ἦν πρᾶτ-
 τειν, 1, 30, 8. 11, 1, 6.
 δέον στρατηγόν ἕτερον ἐλέ-
 σθαι, 2, 2, 8. 2, 3, 1.
 τὸ δέον. τὸ δέον ἐγένετο
 αὐτοῖς, recte cum eis ageba-
 tur, non lædebantur, 4, 32, 5.
 ὑπὲρ τὸ δέον οἰκείως τῆς ἡσυ-
 χίας, supra quam fas est amans
 otii, 5, 87, 3. προχειρόταρον
 τοῦ δέοντος, 1, 21, 5. σφάλ-
 λισθαι τοῦ δέοντος, a scopo
 aberrare, male rem gerere, 3,
 70, 8. πρᾶξι. τι τῶν δέον-
 των, præclari quid gerere, 1,
 55, 5. μὴ ποιῆσαι τι τῶν
 δέοντων, aliquid eorum quæ
 fieri

- . . . . . *sciri debent proutemittere*, 5, 98, 4.
- Δείκτως**, recte, rite, probe; *στοχάζεσθαι*, 1, 33, 10. *ἀπὸ γέλλειν τὴν ἀληθ.* 1, 14, 1. *συνόπτεσθαι*, 1, 12, 7. *δείκτως ἔξεν*, bene secum actum iri, 9, 7, 3.
- Δέρμα**, τὸ. *δέρματα καταφωγῆν*, 7, 1, 3. *δέρματα, quod unguatum erat* 4, 38, 4. *in δέρματα πνύται ex cod. Urb.*
- Δεσμὸς**, ὁ. καθ' ἓνα δεσμὸν, *superiores editt.* 10, 22, 7. π.
- Δεσπόζειν**, cum genit. *velut τῆς Σικελίας*, 1, 10, 8. 5, 34, 7. 5, 55, 2.
- Δεσποτικῶς** ἄρχειν τῶν ὑποταγμένων, 10, 36, 7.
- Δευτεραῖος** ἦλθε, 2, 70, 4.
- Δευτεραῦειν** οὐδανός, nulli secundum esse, 18, 38, 5.
- Δεύτερον**, secundo, deinde, 2, 39, 6. iterum, 8, 1, 7.
- Δεύτερος** αὐτὸν δεύτερος ἢ τρίτος, cum uno aut duobus, 26, 10, 2. *δύττος αὐτὸν εἶη πλοῦς*, altera via ac ratio hæc fuerit, 8, 2, 6. *δευτέρως τραπέζας παρτίθστο πολυτελεῖς*, 39, π, 11. *τὰλλα πάντα δεύτερα θάμανος*, 32, 10, 9. *μηδανός ἐν μηδανὶ δεύτερος*, 4, 23, 6.
- Δίχασθαι**, i. q. ἀποδέχασθαι. *δεξάμενοι τὰ λεγόμενα*, probantes dicta, 1, 30, 5. *ἐπαινήσας καὶ δεξάμενος τὴν προθυμίαν*, acceptam habens, 1, 45, 4. *δέχασθαι τοὺς πυροσφύς*, signa facibus data excipere, 10, 46, 9. i. q. ἀποδέχασθαι, *ibid.* vs. 8.
- δέχασθαι τι ἐν παρρητικῶν καὶ παρὰ τινος*, 33, 12, 2. *οὐ δυνάμενοι δέχασθαι τὴν διαπύην*, sustinere sumtum, 32, 14, 5.
- Δεχήμερος**. *δεχήμεροι ἀνοχαι*, 20, 9, 5. 20, 10, 12.
- Δῆ**. — „*μικραὶ λαὸν ἐγένοντο βοηθεῖαι πρὸς δὴ τὰς ἀποβ.* *Et. ubi eleganter τὸ δὴ adjicitur, adversus Illyriorum utique excensionem*, 2, 5. *ἔπε δὴ καὶ πρῶτον Et.* 2, 12, (8.) *Hanc particulam pro τι reposituram* 10, 4. *extr. καὶ δὴ προσεπ. Φθαρξάμενης.* *Et n.* — „*Nos 2, 5, 7. particulam, quæ incommoda nobis inserta videbatur, eiecimus consentientibus vetustissimis codicibus.* *Ad* 10, 4, 7, *vide Advot. Bene habet δὴ in hujusmodi: ὑπὲρ ὧν νῦν δὴ ὁ λόγος*, 5, 21, 9. *ἄντα δὴ περ' ὧν, de quovide in Et. τῶν, Et. Importune vero rursus inserta videtur* 4, 23, 6. π. *δὴ particula cum δὲ passim permutata a librariis; vide supra in δὲ. Locis ibi citatis adde* 4, 81, 14. *ubi pro δὲ, quod dabant libri, δὴ scribendum duximus.*
- Δῆλον**. *δῆλον ὡς ἔοικε φαβεσθαι*, 2, 29, 1. ἢ *δῆλον*, 5, 36, 5. *oportebat prouto ἢ δῆλον, cum circumflexo, Et valet idem ac δηλονότι, nempe, videlicet.*
- Δηλοῦν**. *ἐπερ' αὐτὸν δεδηλωκαμεν*, exposuimus, 2, 22, 11. *τοῦτο μεθερμηνεύμενον δηλοῦν*, significat, *ισοκ.* 6, 26, 6.

Δημο-

Δημαγωγία, ή, artes quibus de-
maeretur populus, 28, 3, 11.

δημαγωγίαν εισηγεῖσθαι, legem ferre ad captandum populi favorem adcommodatam, 2, 21, 8.

Δημαγωγικός κατά τὴν αἴρεσιν καὶ πλεονείκτης, 15, 21, 1.

Δημαγωγός καὶ ὄχλαγωγός τέλειος, 3, 20, 4.

Δημοῦσιν τὰς οὐσίας, 15, 21, 2.

Δημοσουργικὸν πλῆθος, multitudo ex opificibus constitans, 10, 8, 5.

Δημοουργός. ἀρχιτέκτων καὶ δημιουργός τῶν ἐπισημαίων Ἀρχιμήδης, inventorum architectus & opifex, 8, 9, 2. οἱ δημιουργοὶ τῶν Ἀχαιῶν, 24, 5, 16. π.

Δημοκρατία, 6, 9, 3. cf. *Ind. hist.* in Democratia.

Δημοκρατικὸν πολίτευμα, 24, 9, 3. δημοκρατικὴ καὶ συνδραμικὴ πολιτεία, 31, 12, 12. 4, 1, 5. δημοκρατικὴ συμμυχία. 10, 23, 6.

Δῆμος, status popularis, (i. q. δημοκρατία) 6, 4, 9. π.

Δημόσιος. δημόσιοι τῆς Ρώμης, setivi publici, 10, 17, 9. δημοσίᾳ τίσται ὀμνύειν, 3, 25. 7. δημοσία ἀναγραφή, scriptum publicum, instrumentum publicum, 12, 11, 9. τὰ δημόσια, publica opera, publica aedificia, 6, 13, 3. 6, 17, 2. 6. bona publica, 6, 56, 15.

Δημοτελής θυσία, publicum sacrificium, 6, 53, 6.

Δημότης, ὁ. τῶν δημοτῶν ἢ πλῆθος, populi multitudo, 8, 29, 9.

Ρηθὴ Ἡβρ. VIII. P. II.

Δημοτικός, popularis, καὶ πρῶτος, 10, 26, 1. εἰς τὴν δημοτικώτερα, 10, 26, 2. δημοτικῆς ἀγωγῆς τετραχίος, 25, 8, 1.

Δημότις, ή, mulier privata, 23, 18, 2.

Δὴ που, nempe, certe sane, (precedente etiam particula γε,) 11, 58, 5. δὴ πουθεν, idem, 21, 8, 8.

Διὰ; cum genit. 1) de tempore; διὰ χρόνου, post longum tempus, 1, 66, 8. Sic διὰ πολλοῦ χρόνου, 1, 66, 10. Ἐξ δὲ ἑτῶν δέκα, post decem annos, decimo quoque anno, 22, 26, 22. Sed διὰ ἡμέρας, per totum diem, totum diem; πταῖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔχουσι δι' ἡμέρας ἕμους, 37, 3, 3. διὰ προγόνων 22, 4, 4 est inde a majoribus nostris. 2) de loco,

in, vel potius secundum, juxta, praeter; δι' αὐτῆς τῆς κορυφῆς, 2, 68, 8. π. διὰ τῆς τῶν Ἀβρητίων πόλεως, 3, 77, 1. δι' ἀμφοτέρων τῶν καράτων, 3, 72, 9. Adde 3, 68, 12. π. 15, 14, 4. π.

3) de causa instrumentali, de modo ac ratione qua efficitur aliquid; εξαίροντες διὰ τῆς τροχίλιας, 1, 22, 8. 6. sexcenta hujusmodi alia. Huc refer di' αὐτοῦ, per se, non ore aliorum, 1, 9, 6. 7, 8, 2. 8, 36, 5. Τυτὲν ἐκπαρῆς hujusmodi: ὑπερβολὴν χωρὶς οὐκ ἀπέλειπον διὰ τε τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστίας 6. 1, 36, 1. πῆτιπρ inodum nullum posuerunt lætitiæ quam significabant partem gratiarum aetio-

I

nibus

www.libtool.com

nibus *Et*. *διὰ τῆς μεταθέσεως*, 1, 82, 9. *est* per ipsum modum defectionis, per ea quæ in ipsa defectione patruerunt. *Et licet διὰ, ubi causam efficientem significat, Et per latinum* propter exponitur, accusativum casum proprie adsciscat, tamen eadem notione etiam cum genitivo constructi potest, quia instrumentalis causa est species quadam causæ efficientis; quare v. c. 7, 17, 4. *peræque διὰ τῆς εὐφροσύνης* ac *διὰ τὴν εὐφροσύνην* dici potuit; *Et* 9, 33, 3. *peræque διὰ Φίλιππον* *Et* *διὰ Φίλιππου*. Qua ratione vero *δι' αὐτὸν*, 8, 4, 1, ubi videri potest quapropter significari, in genitivo casu positum intelligi debeat, pro accusativo, docui in *Adn.* ad h. l.

Cum accusativo; 1) propter. *Hinc δι' αὐτὸν* quapropter, quamobrem; quod interdum *perperam* in unam vocem *διὰ* contractum est a librariis, velut 5, 35, 12. n. *conf.* 5, 42, 7. n. *εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο*, nisi per hoc stetit, nisi hoc obtulisset, 17, 14, 14. 2) *Paulo varior usus est ille* 5, 24, 5. n. *διὰ τὴν παράθεσιν τῆς πόλεως*, quod adinet ad propinquitatem urbis, vel licet in proximo sit urbs.

Διαβαίνειν, 1) transire, trajicere, τὸν ποταμὸν, 2, 13, 7. 3, 35, 2. 3, 71, 10. τὸ Πόντον, 4, 64, 2. 4, 78, 2. Sic *διαβάς αὐτὸς τὸν ποταμὸν*, corrigendum fuit 3, 76, 31. *deleta præpos.* *εἰς*, quæ

ex terminatione vocis præcedentis temere reposita erat. *Nam diversum est, διαβαίνειν εἰς Σικελίαν*, 1, 5, 2. *εἰς τὴν Ἡκεϊρον*, 4, 66, 5. 2) digredi, dilabi; si modo vera satisque certa est *Reiskii conjectura*, quam in contextum recepimus *διαβαίνοντες*, pro *διχύνοντες* quod haud dubie vitiosum erat, 4, 12, 11.

Διαβάλλειν, τινὰ πρὸς τινὰ, clam accusare aliquem apud aliquem, obrectare alicui, 28, 11, 14. *Pro μακρὰν αὐτὸν ἐμπειρίας διαβαλεῖ*, quod ex *Casauboni editione tenuimus* 11, 16, 2. *debuerat, puto, plurimorum Et vetustissimorum codicum vestigiis pressius inhaerendo, scribi μακρὰν αὐτὸν ἐν τοσούτοις διαβάλλει*, *Et verbum hoc interpretandum fortasse erat* disjicit se (i. e. exercitum suum) diducit. *Ceterum vide ibi Adnot.*

διαβῶλασθαι, in verbo passivo, est incusari, male audire; non solum immerito, sed *Et merito*; Πόπλιος παρά τοις Ῥωμαίοις ἠδόξε καὶ διαβέβλητο, 1, 52, 2. 16, 39, 2. 2) *διαβεβλημένος πρὸς τινὰ*, infensus alicui, 30, 17, 2; n.

Διαβάσις, trajectio, *Et* trajectus, i. e. locus ubi trajicitur flumen, ἡ πρώτη διάβασις εἰς Ἰταλίαν Ῥωμαίων, 1, 5, 1 *Et* 3. ἡ τοῦ Ῥοδανοῦ διάβασις, 3, 35, 7. 3, 39, 8 / q. *κατασηκώσαν ἐπὶ τῆς διαβάσεως τοῦ Ἑλληνιστοῦ*. 21

- 10, 7. *Addē* 10, 6, 7. *Hinc correxi* Φυλάττοντας τὰς παρὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1. *ubi, absorpto a vocis praecedentis terminatione articulo* τὰς, erat διαβάς. *Contra*, 10, 27, 8. *ubi vulgo scribebatur μετ' αὐξήσεως ἔνια καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν, correxi* διατάσεως, *conf. Adam, ad l. c. sed διατάσεως malim, quod vocabulum vide infra suo loco.*
- Διαβεβαιοῦν.** διοριζόμενος καὶ διαβεβαιούμενος παρὶ τούτων, *distinξε* Ἐξ adductis rationibus, *adjecta confirmatione, de his rebus agens*, 12, 12, 6.
- Διαβιάζεσθαι.** διαβιασάμενος τὴν ἀσθένειαν, *Fr. gr.* 34. *quod Fragm. pertinere ad Philoraptemem, jam supra notavi in αὐθημαρὸν.*
- Διαβιβάξεν.** (αἰνυμὸν τοῦ διαβαίνειν) trajicere exercitum; διαβιβάξεν εἰς τὴν Μεσσηνίαν τὰς δυνάμεις, 1, 20, 13. διαβιβάσαντες αὐτοὺς τὴν Πάδον, 2, 34, 5. 3, 113, 2 Ἐ 6. 4, 67, 7.
- Διαβολή,** *accusatio privata vel clandestina, denunciatio, sive vera, sive falsa;* τὰ πρὸς διαβολὴν κυροῦντα καὶ κατηγορίαν, 12, 15, 9. τὸ πρᾶγμα οὐ προσδεῖ διαβολῆς, 6, 2, 8. ἐν διαβολαῖς ὢν, *accusatus apud reginam*, 2, 11, 4. διαβολὴν πλάττειν, 4, 84, 1 Ἐ 7. προσφέρειν τινί, 4, 84, 7. ἐπιφέρειν, 3, 5, 4. δέχασθαι, 4, 85, 5. εὖρε τὴν βολὴν οὖσαν ψευδῆ, 4, 86, 7. ἀπολύειν τινα τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4.
- Διαβούλιον,** 1) *deliberatio, consultatio.* διαβούλιον ἀναδιδέναι, ἀποδοῖναι, *vide supra in his verbis.* πρὸς τοῦτοις ἐγγίγνεται τοῖς διαβουλοῖς, 3, 93, 2. διαβούλιον ἄγειν παρὶ τινος, *instituere*, 3, 20, 1. εἰσάγειν, *proponere*, 23, 9, 1. πολιτικά διαβούλια, 25, 9, 2. τὴν πλείστην δυνάμιν ἐν τῆς διαβουλοῖς ὁ δῆμος μετελήθει, 6, 51, 6. *Addē* 2, 26, 3. 29, 8, 1. 33, 1, 4. 2) *decretum; ἐκκυρώθη* τὸ διαβούλιον, *fancitum est decretum, aut fancita, decreta est ea sententia quae hoc statuit*, 5, 49, 6. οὐκ εἶασε κυρωθῆναι τὸ διαβούλιον, 23, 9, 12. αἰ κυροῦσαι τὰ διαβούλια γνόμαι, *sententiae quae fanciunt decreta, i. e. quae videntur, ex quarum praescripto fiunt decreta*, 4, 24, 2. 3) *concilium consultantium; τὴν τῶν Ῥοδίων ἀντιπολιτείαν διέκρινε* τὸ διαβούλιον, 29, 4, 2. *συνταλεσθέντος τοῦ διαβουλοῦ*, 11, 10, 7, *dimisso concilio, sed potest pariter verti, peracta deliberatione.* *Sic* 2, 39, 6. ἐν ᾧ τόπῳ τὰς τε συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συνετέλουν.
- Διάβροχος τόπος,** *locus aqua repletus*, 5, 22, 6.
- Διάγειν,** 1) *transducere copias per regionem, aut transduci sinere, transitum dare*, 22, 15, 3. *cf. δίδναι.* *administrate; πανηγυρικώτερον διῆγε* τὰ

τα κατὰ τὴν ἀρχὴν, 5, 34, 3. 3) *neutraliter, per ellipsis nominis τὸν χρόνον vel τὸν βίον*, vitam vel tempus transigere, versari; διῆγον ἀδελφῶς, μαθύμως &c. agebant, vivebant, 1, 66, 10. 2, 5, 6. ἐν ταῖς παρωρέαις προσανέχων διῆγε, versabatur, morabatur, 5, 17, 6. 4, 6, 3. 4) *διάγεσθαι τὸν λόγον τῆς διηγήσεως, εἰς τινὰ*, sermonem, narrationem ad aliquem transferre omisso alio, 7, 7, 7.

Βουλῆθαις τὸ τῶν Ἀχαιοῶν ἔθνος διαγαγεῖν εἰς παραπλήσιον διάφασιν τῆς Θαρταλῶν, sic ex Bav. editum erat 4, 76, 1. *per se quidem non male; nos tamen ex reliquorum codd. consensu ἀγαγεῖν adscrivimus*. διάγειν τινὰ, differre aliquem de die in diem: hinc ex Reiskii sententia 15, 22, 4. *pro mendoso διαλογόμενοι scribendum erat διαγόμενοι vel διαγαγόμενοι, quod probabilius etiam faciunt adjecta verba κατ' ἡμέραν*.

Διαγαλᾶν. διαγαλωμένοι κατ' ἡμέραν editum ex cod. Peiresc. 15, 22, 4. *ubi rectius fortasse fuerat διαγόμενοι vel διαγαγόμενοι, quod est a Reiskio propositum*.

Διαγῆγεσθαι. 1) *διαγνομένων ἐτῶν δέκα*, decem annis interjectis, 2, 19, 7. 2) *ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διαγεγόνει*, in militari vita constanter, assidue versatus erat, 16, 21, 1.

Διαγινώσκειν, 1) *τινὰ*, dignoscere, internoscere aliquem ab aliis, 4, 4, 3. *discernere, qua*

de re agatur, 6, 46, 10. 2) *decernere, statuere; διέγνω ποιεῖσθαι τὴν μάχην*, 2, 66, 8. *ὑπὲρ ἀπάντων διαγνωσόμενοι*, judicaturi, 22, 7, 5. 3) *ἰ. q. διαναγινώσκειν*, legere, perlegere, 3, 32, 2. κ. 21, 9, 3.

Διάγραμμα, τὸ, decretum scriptum, editum, 23, 10, 6. — *sic & Isoperhus*, 19, 5, 1. *Ἔτν.*

Διαγράψεν τοὺς στρατιώτας, imperare milites, 6, 12, 6. — *„ut latine dicunt, describere milites.“ Ἔτν. τοιοῦτων τινῶν συνθηκῶν διαγραφιστῶν*, perscriptis his pacis legibus, 1, 62, 7.

Διαγραφή, solutio, numeratio pecuniae, & expunctio debiti; τοῦ τραπεζίτου ποιῶντος τὴν διαγραφήν ἑκατέρῃ τῶν κἀκαλάντων, 32, 13, 7. κ. — *„vide Salmaf. de Usuris p. 513.“ Ἔτν.*

Διαγρυπνεῖν τὰς νύκτας, 22, 9, 11.

Διαγωγή, 1) *vita, vitae ratio; ἀναχώρησαν εἰς τὰ σφέτερα νόμισμα κατὰ τὰς διαγωγὰς*, 5, 106, 1. *τὴν ὅλην τοῦ βίου διαγωγήν ἐν τούτοις ἔχοντες*, 12, 3, 8. *μετὰ τούτου τὴν πᾶσαν ἐποιεῖτο διαγωγήν*, cum hoc unice versabatur, tempus transigebat, 5, 27, 3. (*conf. διάγειν*.) *ἀπὸ τούτων ποιεῖσθαι τὴν διαγωγήν*, his vitam sustentare, 5, 2, 10. (*Sic τοὺς βίους διαξάγειν*, 1, 71, 1.) 2) *oblectatio animi, animi voluptas*, 5, 75, 6. *& sic manifeste etiam* 3, 57, 9. *ubi parum*

www.libtool.com.cn

portum velte Ernestus profectum in discendo interpretatus est. Eadem notione accipiendum nomen ἀγωγή 4, 20, 10. nisi in διαγωγή μεταλλάσσεται.

Διαγώνιον, portorium, 4, 52, 5.

Διαγωνίζην, valde timere; cum μή & subjunct. 3, 105, 5. 4, 10, 3. 10, 38, 10. 11, 32, 5. *Cum accus.* διαγωνιάσας τοὺς Ῥωμαίους, μή κύριοι γένωνται, 3, 102, 10. *sed & id ipsum, velte si spectes, vix differt a superiori constitutione, nam idem valet ac διαγωνιάσας μή οἱ Ῥωμαῖοι κύριοι γένωνται.*

Διαγωνίζεσθαι, acriter pugnare,

& *nude*, pugnare. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνισάμενος,

1, 11, 14. 1, 58, 6. 2, 9,

5. ἐκθύμως καὶ γενναίως

διαγωνίζεσθαι. 3, 115, 4.

Et in pass. pass. notione

activa vel reciproca. τηλικαύτως δυνάμεις ἐν θαλάττῃ

διηγωνισμένας, quæ mari in-

ter se pugnant, 1, 63, 8.

διαγωνίζεσθαι πρὸς τινα, 2,

10, 6. 2, 20, 10. sic πρὸς

τὴν τοῦ ποταμοῦ βίαν, 3, 43,

7. τιμὴ, 1, 28, 2. περὶ τῆς

πατρίδος, 2, 35, 8. ὑπὲρ

τῆς ἀρχῆς, 2, 20, 10.

Διαγωνοθετῶν τινας, certami-

nibus implicare aliquos inter

se, 26, 7. 7. *cf.* ἀγωνοθετ.

Διαδάκνεν τινα, obrectare ali-

cui, 4, 87, 5.

Διαδέχασθαι, τινα, succedere

alicui, 17, 3, 6. τὰ πράγματα

τα τινός, succedere alicui in

imperio, 9, 29, 1. τὴν βα-

σιλείαν, 2, 4, 7. 4, 2, 7.

31, 12, 7. διαδέχαστο παρ'

αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν, 9, 28; 8.

τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8,

5. οἱ διαδεχόμενοι, *absol.*

successores Alexandri, 9, 34,

11.

τὰ περὶ στρατόπεδα δια-

δεχόμενα τοὺς εὐζώνους, 3,

115, 4. legionarii in locum

expeditorum succedentes; *nisi*

capiendum de receptione ex-

peditorum per intervalla mani-

pulorum, ut 11, 22, 10. δια-

δεχόμενος ὁ Πόπλιος διὰ τῶν

διαστημάτων ἐν ταῖς σημα-

ταις εἴσω τοὺς ἀκροβολισμέ-

νους.

Διαδῆλος, conspicuus, 6, 22, 3.

10, 41, 7.

Διαδίδοναι, distribuere, *v. c. pra-*

dat, cum dat. 3, 76, 13.

10, 40, 10. 5, 43, 2. δι-

δωκεν αὐτοὺς εἰς Φυλακὴν

ἐπὶ τὰ τάγματα, 3, 85, 3;

n. divulgare *fatam, sermo-*

nem; λόγους, 1, 32, 3. 23,

2, 2. *unde* διέδωκε λόγον

corrupti 7, 16, 7. *pro vul-*

gato olim δέδωκε. Φήμη, 5,

39, 1. 3, 78, 8. 15, 22, 3.

Hinc 32, 14, 7. *ubi vulgo*

editur Φήμης περὶ αὐτὸν δι-

δομένης, utique διαδομένης

aut διαδομένης *legendum.*

Φωνήν, 1, 32, 6. τοῖς Δη-

λίοις διαδοθείσης ἀποκρίσεως

παρα Ῥωμαίων, *i. q.* δοθεί-

σης, edito responso, 32, 17,

2. διαδοῦσα τὴν πείραν, *quod*

editum erat 18, 11, 2. *ser-*

vari fortasse potuerat, ea-

dem notione, qua οἰδοῦσα,

quod ex uno codice Parisi-

receptus, experimentum fui

dedit,

dedit, edidit, in publicum edidit, 18, 11, 2. *sed tamen id verbum hac in phrasi insolentius.*

Διαδράσκειν, 15, 30, 3. διαδράς, 4, 81, 7. τὸν ἐνοστῶτα καιρὸν, 4, 69, 2.

Διαδορατίζεσθαι, non jaculari, ut interpretatus est Ernestus, sed protensis hastis pugnare, nam adjicitur ἐκ χειρός, 5, 84, 2.

Διάδοσις χωράς, agri distributio, 2, 23, 1. n. 3, 67, 6. — *Cl. Reiskius autem utroque loco rescribit διάδοσις. Ego vulgatum sequor. Et διαδοῦναι de ejusmodi divisionibus publicis dicitur. Ἐξ ἀδόσις est ipsa distributio, Ἐξ ἀδόσις est ipsa distributio, Ἐξ ἀδόσις est ipsa distributio, Ἐξ ἀδόσις est ipsa distributio. V. Val. ad Harpocr. in h. v. Ern.*

Διαδοχή. ἐκ διαδοχῆς καὶ κατὰ γένος, per generis successionem, 6, 7, 6. ποιούμενοι τὴν ἐργασίαν ἐκ διαδοχῆς, per vices operi succedentes, alternatim opus facientes, 5, 100, 4. 16, 33, 1. 22, 11, 7. ἐκ διαδοχῆς ταῖς ἴλαις ἐμβολαῖς ποιεῖσθαι, 3, 116, 8. ἐκ διαδοχῆς ταῖς σφαιραῖς ἐπὶ πόδα ποιεῖσθαι τὴν ἀναχώρησιν, 8, 16, 5.

Διαδράσσεσθαι ἀλλήλων, sese invicemprehendere, corripere, 1, 58, 8. n.

Διαδρομή, discursio per urbem, 15, 30, 2.

Διαδύναι. διαδύς διάτινος ὑδροβροίας, 4, 57, 8.

Διαζυγεῖν, dividere, sejungere; *! Alipium juga diazeu-*

γεῖναι, sejungunt Galliam Cisalpinam a valli quam perfuit Rhodanus, 3, 74, 4. ἡ Μηδία διέζουκται πλοισιν ὄρασιν ἀπὸ τῆς ἡύς ἕως πρὸς τὰς θύσεις, Media in multis montibus ab oriente ad occidentem divisa est, 5, 44, 11. Σαλεύκεια διαζυγμένη Φάραγγι κοίλῃ καὶ δυσβάτῳ, profunda & prærupta valle (in duas partes) dividitur, 5, 59, 6. n. *Sic enim videntur capiendæ ista verba.*

Διαζυγμός τῶν στρατοπέδων, disjunctio legionum, 10, 7, 1.

Διαζήλοτυπούμενοι πρὸς τὸν Σκιπίωνα, invidentes Scipioni, *Fr. hist. 61.*

Διαζωννύειν. συμβαίνει τοῦτον τὸν τόπον βίχαι τραχέαι διαζώσθαι, Ipatium illud aspero dorso e montibus decurrente transversim intercipitur, 5, 69, 1.

Διάθεσις, 1) status, conditio, ratio rei. αἱ διαθέσεις καὶ περιστάσεις τῶν πέλων, 10, 24, 3. n. τοιαύτη τις ἦν ἡ περὶ τὸ ἔθνος διαθέσεις, 2, 41, 3. πῶς εἰς ταύτας παρεγένοντο τὰς διαθέσεις ἐν αἷς ὑπάρχουσι νῦν, quo pacto Romani in eum itatum pervenerint quo nunc sunt, 1, 12, 9. ἡ κατὰ τούτους μάχῃ τοιαύτην εἶχε διαθεσιν, 1, 27, 13. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλ. τοιαύτην εἶχε διαθ. 3, 95, 1. χωρεῖν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς διαθεσιν, ad pristinum itatum, pristinam conditionem redire, 15, 31, 5. ἀκρὸς λαμβάνει διαθεσιν, habet rationem arcis, instar arcis est,

www.libtool.com.cn

εἰς, 5, 76, 2. ἀκροπόλειος
διάθεσιν ἔχουσι αἱ Ἄλπει
τῆς ὅλης Ἰταλίας, 3, 54, 2.
οὐκ ὁμήρων ἔχουσι διάθεσιν,
ἀλλ' αἰχμαλώτων, non ob-
sidum loco habentur, sed ca-
rcivorum, 10, 38, 2. ἡ σύμ-
πασα Πελοπόννησος μιᾶς πό-
λεως διάθεσιν ἔχει, 2, 37,
11. εἰς τὴν ἐσχατήν διάθε-
σιν ἦκειν, 27, 2, 3. εἰς τὴν
αὐτὴν ἐλθεῖν διάθεσιν ἐκαί-
νε, in eundem casum incide-
re, 28, 6, 7.

2) *Sigillatim de adfectionibus corporis & animi usurpatur, ut* 3, 60, 6 *sq.* 3, 6, 7. *Et praesertim de morbis, maxime de morbis chronicis, ut* 2, 70, 6. n. 8, 14, 3. *sed Et de aliis quibusque, ut* 3, 7, 5. *hinc cum adjectivo, λοιμικῆ διάθεσις, pestis, morbus pestilentiosus, 2, 31, 10. Indeque multa metaphora, λοιμικῆ τις πολέμου διάθεσις ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, belli furor, velut pestilens morbus, omnes Gallos corripuerat, 2, 20, 8. De corruptissimo animi statu, 1, 81, 10.*

3) *In rhetorum scholis ἡ διάθεσις est amplificatio & exornatio argumenti, qua velut ad vivum depingitur res; de qua notione vide omnino* 34, 4, 1 *Et 3. ibique notata. Sic calamitates Mantinensium a Phylarcho μετ' αὐξήσεως καὶ διαθέσεως c narratas ait* 2, 61, 11. *Quibus ex locis probabile fit, 10, 7, 8. pro eo quod olim vulgatum erat, μετ' αὐξήσεως καὶ διαβάσεως ἐξεγγέλλειν, non*

διάτασας corrigi debuisse, sed διαθέσας. Eodem demum fortasse pertinent illae ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, quarum mentio fit Fr. gr. 38.

Δαίμοσ. πτύσμα δαίμων, sprutum cruore permixtum, 8, 14, 5.

Διαιρεῖν, (α διαιρῶ) trajicere, 1, 60, 8. 5, 109, 2. 10, 42, 1. τὸν πόρον, 1, 37, 1. τὸν κόλπον, 5, 16, 5. εἰς τὴν Σαρδόνα, εἰς τὴν Σικ. *Esc.* 1, 24, 6. 1, 39, 1. 1, 46, 6. 4, 44, 3. *Esc.*

Διαιρεῖν, (α διαιρέω) dividere. δίχα διαιρεῖν, 3, 92, 1. 7, 4, 2. διαλόντες εἰς δύο μέρη τὴν δύναμιν, 1, 18, 2. 1, 26, 5. τοὺς ἵππους διαλὼν ἐφ' ἑκάτερα, πρόσθησα τοῖς κέρσι, ex *ιστίονε cod. Vat.* 3, 72, 9. τὸ Λιθύβαιον ἀπρωτήριον διαιρεῖ τὸ Λιθύβον καὶ τὸ Σαρδῶνον πέλαγος, 1, 42, 6.

In pass. ὁ χρόνος αὐτῷ τῆς ἀρχῆς μάλιστα πως διήρητο, dimidium fere tempus magistratus illius praeterierat, 4, 37, 2. βακτηρίαι διηρημένα εἰς ἴσα μέρη, 10, 44, 3. n.

In med. διαιρεῖσθαι, διελείσθαι, partiri inter se, 1, 7, 4. 7, 4, 2.

Διαίρεσις, 1) divisio, partitio, ἐποίησαντο συνθήκας πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ διαιρέσεως τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, societatem inter se iniierunt de dividendis, de partiendis inter ipsos civitatibus Achaeorum, 2, 43, 10. n. (*conf. καταδιαιρέσθαι*

ἔσθαι) 3, 2, 8, 9, 34, 6. διαίρεσις τῆς χώρας, divisio agrorum, 3, 40. 9. (ut διάδοσις.) τὰς διαίρεσεις συντάξεν, distinctiones orationis ter-
vare in legendo, 10, 47, 10.

2) ἐκ διαίρεσεως, punctim. τῇ μαχαίρᾳ ἐκ καταφορᾶς καὶ διαίρεσεως ποιῶσθαι τὴν μάχην, 28, 13, 7. ὡς οὖν ἴδε Ἀσπὸς. Fr. gr. 107. π.

Δίαιτα, ἡ ἢ κατὰ τὴν δίαιταν ἐπιμέλεια, cura discipline, 1, 59, 12. τὸ κατ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ποιῶσθαι ἐπὶ τῶν πυλώνων, in statione ad portam per totum diem morari, 4, 18, 2.

Διακαρτερεῖν τὴν κακοπάθειαν, laborem tolerare, 37, 3, 4.

Διακατέχευεν, (i. q. κατέχευεν)

1) tenere, habitare regionem, 2, 17, 5. 2) in potestate retinere, τὴν ἀρχὴν, regnum, π, 70, 3. ποτιωσι, πρὸς, 4, 55, 6. 22, 4, 7. 3) cohibere, coërcere, τὰς ἐπιβολὰς τινος, conatus alicujus, 2, 51, 2. τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχθρῶν, 6, 55, 2.

Διακείσθαι ἐσχάτως, ad extrema redactum esse, 1, 24, 2. ἐσομαι, paratum esse, 3, 13, 3. ἀσθενῆς, debilem, 1, 19, 1. εὐλαμπέστερον πρὸς τι, cautius versari in aliqua re, 1, 18, 1. Φιλοτιμῶς πρὸς τι, eam summo studio pro aliqua re laborare, 4, 32, 1. Ἐξ οὗτοι αἱσι φερε quibusvis au-
verbiis, quæ statum aliquem aut adfectionem sive corpo-
ris sive animi significant;
velut ἀσθενῆς, εὐφρῶς, ἀδύ-

μας, οὐκείως &c. quæ videt
suis locis.

Διακινῆς κατοῦσθαι τὴν ἐπι-
νοίαν, frustra, 2, 50, 5. δια-
κινῆς προλεσθαι τὸν χρόνον,
3, 70, 10.

Διακινθόνουεν, prælio rem com-
mittere, prælio cernere, 1, 11,
12. 1, 19, 7. 1, 26, 2. 2,
32, 11. 3, 89, 2. περὶ τῶν
ἄλων, 2, 18, 7. τοῖς ἄλοις,
2, 26, 6. ἄλοχερῶς, 2, 32,
5. ἐκ παρατάξεως, 2, 26, 8.

Διακλέπτειν, subripere. μηδὲν
διακλέπτῃ, 2, 62, 11.

Διακλείων τινὶ τὰς χορηγίας, 1,
82, 13. Διακλείων τινα, inter-
cludere aliquem, 3, 60, 12. π.

(ὡς οὖν ἴδε οἷον διακλεικί-
των, πρὸ διακλεικίτων) ἀπὸ
τῶν οὐκείων νεῦν, 16, 6, 4. ἀπὸ
τῆς χώρας, 1, 73, 6. ἀπὸ τῆς
παραβολῆς, 10, 32, 4. Ἐξ
οὗτοι πρὸς γενεῖς. Διακλείων τι-
να τῆς ἐπανόσου, intercludere
aliquem reditu, 5, 51, 10. 5,
52, 4. τὸν αὐχένα ἢ πόδις
διακλείει κυρίως, prorsus in-
tersepit, 4, 56, 5. Διακλεί-
σθαι ἀπ' ἀλλήλων, secludi,
discludi a se invicem, 10, 6, 2.
διακλεισθέντες, 20, 6, 8.

Διακλίνειν, τῆς ἀγορᾶς, decli-
nare de foro, excedere, sub-
ducere se de foro, 11, 9, 8.
διακλίναντες ἀπὸ τῶν πυλῶν,
postquam a porta in diversa ab-
iierunt, 6, 41, 11. Διακλίνειν
τὰς καταγραφὰς, declinare
delectum militum, ad nomina
non respondere, 35, 4, 6.
διακλεικίως τὴν Φυγὴν,
per fugam delapsos interpre-
tatur Ernestus, parum recte;
com-

- conuoluitus Casaub.* qui e fuga declinasset; *proprie*, qui devicisset fugam, i. e. in fugam se pelli non passi essent, 11, 15, 5. n. *Absolute*, βραχὺ διακλίνας, leviter declinans, avertens se in alteram partem, paululum secedens, 7, 11, 1.
- διακλικότην* 3, 60, 12. *καὶ Reiskio in διακλικότην μεταναδὺν πνταυimus.* Διακλυμβῶν, transfnatate fluvium, πρὸς τινα, 5, 46, 8.
- Διακομιή, ἡ*, *active*. trajectio, transfectio; τῶν θηρίων, 3, 45, 6. τῆς λείας, 4, 10, 4.
- Διακομίζω*, τὴν δύναμιν διὰ τῶν σταγῶν, transducere, 3, 94, 5. transvehere, trajicere *corias per fluvium*, 5, 46, 12. 5, 48, 8. *διακομίζομαι*, transvehi, trajicere, *mare vel fluvium*, 1, 23, 1. 3, 42, 8. 3, 46, 10.
- Διακονία, ἡ*, ministerium, *Et per metonym.* ministri, famuli, 15, 25, 4. *minus late patet quam ὑπηρέσια*, *ibid.*
- Διάκονος*, famulus. οἱ διάκονοι *fercula adponunt in epulis*, 31, 4, 5.
- Διακοπή, ἡ*, intercizio, interruptio, 10, 10, 13.
- Διακόπτειν τοὺς δεσμούς*, praecidere, rumpere vincula, 3, 46, 8. τὰς διαλύσεις, abrumperere, impedire, 1, 69, 5. 17, 9, 4. τὴν συμμαχίαν, 4, 36, 2. τὰς συνθήκας, 18, 25, 3. τὴν ἐπιβολὴν τινος, conatum alicujus frangere, 28, 11, 14. *διακόπτειν τοὺς μοχλοὺς*, distringere, 7, 18,
- 2, 7, 16, 5. 8, 30, 18. 8, 31, 9. τὰς πύλας, 7, 18, 6. τὴν χιόνα, perturbare, 3, 55, 1 sq. *Et vs. 4 sq.* τὴν πρὸς πολεμίων τάξιν, perturbare, 3, 74, 4. 3, 115, 6. τὸν *teus διακόπτει*, perturbat loca, 4, 41, 9.
- διακόπτεσθαι*, caedi, occidendi, 2, 30, 7. i. q. *κατακόπτεσθαι*, *ibid. vs. 9.*
- Διακόρω* ἔχειν ὑπὲρ τινος, —, „satiata alicujus rei defessum esse.“ *Ern.* *At ista scribitur*, αἱ μὲν οὖν διακόρω ἔχουσιν, 26, 2, 9. *ex Vrsini est ingenia, cum διακόρω darent mstiti, quod in εἰσφόρω fuerat mutandum, ut docui in Adm. ad l. c.*
- Διακοσμεῖν*, aciem instruere, κατὰ τὰς εἰδικμένας τάξεις διακοσμήσαντας τοῦ πεζοῦ, 2, 28, 2.
- Διακούειν*, cum acc. rei, (i. q. *αἰκούειν*) 1, 32, 2. τί τινος, audire, cognoscere aliquid ex aliquo, 2, 50, 5. 9, 25, 4. *Cum audio gen. per/.* ὑπερηφάνως αὐτῶν ἤκουε, 2, 7, 7. *Cum gen. rei;* διακούσαντας τῶν λεγομένων, 6, 58, 7. 17, 8, 6. *Cum περί;* περί τῶν ἐναστῶτων, 3, 15, 4.
- Διακρίναςθαι*, διακριθῆναι πρὸς τινα, acie discernere cum quo, 2, 22, 11. περί τῶν ὄλων, 3, 111, 2. *πρῶτοι διακρίθησαν*, primi finem fecerunt pugnandi, e pugna discesserunt, an decreverunt rem? 1, 28, 6. n.
- ἐπὶ Ῥωμαίων διακριθῆναι τινὶ* περί τῶν ἀντιλεγόμενων, I 5 arbitris

arbitris Romanis disceptare cum aliquo res controversas, 18, 35. 4. 22, 27, 1.

Διάκρισις πρὸς ἀλλήλους, disceptatio, 18, 11, 3.

Διακλύειν τὸν εἶπλον, impedire introitum, opprobere se ne quis introeat, 1, 44, 4. τοὺς ἀποβαίνοντας, 3, 19. 4. ἰ. q. κλύειν τὴν ἀπόβασιν, 3, 18, 12.

Διαλαγχάνειν, fortiri inter se, forte inter se dividere; *cum accus.* 6, 33, 5.

Διαλαλεῖν, loqui, fermocinari; *τινὶ* περὶ διαλύσεως, 1, 85, 2. διαλαλοῦντας ἐν ἀλλήλοις, 9, 32, 1. πρὸς ἀλλήλους, 23, 9, 6.

Διαλαμβάνειν. 1) ἰ. q. *simplex* λαμβάνειν, sumere, in manus capere; ὅταν τὴν ἀσπίδα καὶ τὸν θώρακα καὶ τὸ κνήκος διαλαμβάνῃ. 11, 9, 5. *de quo tamem loco vide quæ notavi ad 2, 33, 5. T. V. p. 420.*

2) intercipere, præcludere; διαλαμβάνειν τὰ Φρω καὶ χάρακι τὰ μεταξὺ τῶν στρατοπέδων, 5, 99, 9. Φυλακαῖς τὰ διαστήματα, τὰς ὁδοὺς, *Ἔς.* 1, 18. 4. 1, 75, 4. 4, 67, 8. 5, 46, 3. *Eodem perinet* οἱ διελκφότες τὰς ἐνέδρας, 8, 16, 7. qui in insidiis erant dispositi, qui loca insidiis apta passim (alii hunc locum, alium alii) ceperant, *ut interpretatus sum in Adn. ad 2, 33, 5. T. V. p. 420. aut*, qui viam insidiis interciperant.

3) *æ mentis operatione*; perpendere, cogitare, delibe-

tare. *μη διελκφότες τί διαφέρει Ἔς.* 3, 6, 6. διαλαμβάνειν μετὰ τούτων τί δὲ ποιῶν, 4, 25, 1. συνήρειν μετὰ τούτων, καὶ διαλαμβάνειν περὶ τῶν ὄλων, 18, 28, 1. cogitando discernere, statuerе, judicare; διαλαμβάνειν σαφέστερον ὑπὲρ τινος, 2, 42, 7. κατὰ τὰς αὐτῶν ὁρμὰς καὶ κρίσεις διαλαβόντας, 4, 5, 10. διέλαβον τὴν τοῦ στρατηγοῦ σκηπὴν οὐ δεῖσται θεῖναι, 6, 41, 2. διαλήγεσθαι τὸν κερὸν αὐτός, de tempore se stataturum, justum tempus se selecturum, 15, 5, 2. ὅρῳ διαλαμβάνειν περὶ τῶν ἐνεστάτων, 15, 17, 5. ὡς περὶ πολέμου διαλαμβάνει τοῦ Φιλίππου, hostem judicavit Philippum, 15, 25, 6. διέλαβε ἀποστέλλειν, statuit mittere, 30, 9, 2.

Διαλεγεῖν, *cum dat.* dolere aliquid, 4, 4, 2.

Διαλέγειν, deligere, seligere, 5, 8, 8. 6, 12, 6. 6, 21, 7. 10, 40. 10. 10, 46, 4.

διαλέγεσθαι, Φοινικιστῶν, Punice loqui, 1, 80, 6. τοῖς θεοῖς, *cum diis colloqui*, 10, 5, 5. διαλεχθέντες αὐτοῖς, *pro* ἀλλήλοις, 15, 9, 1. (*ubi ἐν αὐτοῖς præter necessitatem voluit Reisk.*) διαλεγόμενοι *vulgo editum erat* 15, 22, 4. *pro* διαγελάμενοι, *aut pro* διαγόμενοι *vei* διαγαγόμενοι.

Διάλειμμα, intervallum temporis; διαλείμματα ποιῶν τῆς ἐξαποστολῆς, 1, 66, 2.

Διαλείπειν. χρόνον οὐδένα διαλείποντας, statim, 5, 107, 6. πεντή-

www.libtool.com.cn

πυνηκοντα διαλείποντες πρό-
δας, 6, 30, 1.

Διάλεκτος, ἡ. εἰδέναι τὰς ἐκά-
στον διαλέκτους ἀδύνατον,
1, 67, 9. 1, 80, 8. *de lin-
gua Punica*, 1, 80, 6. *de
latino sermone*, 3, 22, 3. *de
graeco*, 40, 6, 3 sq.

Διάλεξις, κατὰ τὰς τῶν πολ-
λῶν διαλέξεις *uulgatum erat*
6, 6, 10. *pro quo cum Reiskio
διαλήψεις ροῖσι. Vide Adn.*

Διάλευσεν. *An διέλευσαν legen-
dum, i. e. (veluti lapidibus)
obruerunt, pro διέλευσαν*, 18,
29, 11?

Διαληπτέον, cogitandum, sta-
tuendum; *περὶ τῆς Ἀθηναίων
πολιτείας*, 6, 44, 1. *cf. δια-
λαμβάναν ἔ* διάληψις.

Διάληψις, 1) opinio, sensus,
sententia, iudicium. ἡ τῶν
πολλῶν διάληψις, 2, 50, 11.
3, 4, 6. 6, 6, 10. n. *ubi uul-
go διαλέξεις, mendose. οὐκ
ἀσφαλῆς διαλήψεις, οὐτ'
ἀποφάσεις*, 4, 2, 3. *τίνα
χρῆ διάληψιν ποιῆσθαι περὶ
τούτου*, 3, 64, 5. *οὐκ ἐκ τῶν
κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν
συμβαίνοντων ποιῆσθαι τὰς
διαλήψεις*, 21, 5, 6. ἡ *περὶ
θεῶν διάληψις*, 6, 56, 6. *ἀκο-
λουθοῦντες ταῖς ἰδίαις διαλή-
ψεσιν, suam sententiam, suum
sensum, suum iudicium secu-
ti*, 30, 17, 3. *τῆν περὶ τῶν
ὄλων ἐποίησαντο διάληψιν
τοιούτην, de summa rerum
hoc modo statuerunt, judica-
runt*, 22, 27, 1.

2) mentis consilium, animi
decretum, id quod nobiscum
statuimus, institutum; *κρίσεις*

καὶ διαλήψεις, 3, 6, 7. *ἐπι-
βολαὶ καὶ διαλήψεις*, 3, 7, 7.
αἰρέσεις καὶ διαλήψεις, 3, 31,
8. *ἐπὶ τούτων διαλήψεων
ῆσαν*, 2, 46, 5. *μέναν βο-
βαίως ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς δια-
λήψεως*, 3, 89, 2. 3, 103,
6. *οἱ τοιαύτας ἔχοντες δια-
λήψεις, qui ita animati sunt*,
15, 10, 7. *διαλήψεις ἀμέ-
ταθέτους ἔχοντες*, 30, 17, 2.
*τὸ τέλος τῆς διαλήψεως, fi-
nis consilii, extremus scopus
quem respicit. consilium nos-
trum & quo tendit*, 2, 56, 16.
*αἱ ὀλοσχεραῖς διαλήψεις, uni-
versum institutum scriptoris*,
8, 13, 3.

3) *ἐκ διαλήψεως, punctim
ferire; ubi pugnant aduersa-
rium hasta vel gladio, recta in
eum intento, intercipit, atque
ita eum ferit; οὐκ ἐκ κατὰ-
φορᾶς, ἀλλ' ἐκ διαλήψεως
ὀρθαῖς χρωμανοὶ ταῖς μαχαί-
ραις. πρακτικοῦ τοῦ κεντή-
ματος περὶ αὐτὰς ὑπάρχον-
τες, τύπτοντες εἰς τὰ στέρνα
καὶ τὰ πρόσωπα*, 2, 33, 6.
*μηὶ vide Adnotata. κατέ-
ξας τῷ δόρατι καιρίως, καὶ
προσενεγκῶν τῷ σαυρωτῆρι
πληγὴν ἄλλην ἐκ διαλήψεως*,
11, 18, 4. *ὣν δὲ συντρέπον-
τες τὰς σαρίσσας, αὐτοῖς τοῖς
ἐκείνων κλάσμασιν ἐκ διαλή-
ψεως τύπτοντες αὐτῶν ταῖς
ἐπιδορατίσι τὰ πρόσωπα καὶ
τοὺς γυμνοὺς τόπους*, 16, 33,
4. n. *De isto usu huius vo-
cabuli, qui difficultatis non-
nihil ac dubitationis habet,
adscribere non gravabor quae
praeter uberioris, quam alias
solutus*

folius est, aduersus Erastus: „Ut opinor, est *comitatus*; (ait) cum is, qui ferit, est intra ictum caesim pugnantis, ipse autem brevibus ictibus punctim ferit & tundit velut acceptum in manus; unde, qui *ἐν διαλήψεως* uti gladiis dicuntur, sunt *συνδιαλαβόντες* hostem *εἰς χεῖρας*, *αἰσέρτο* in manus hostis, ut habet recte editio prima, non *συνδραμόντες*, 2, 33, (5.) Non bene Casaubonus vertit *subinde*, (2, 33, 6.) nec Küsterus apud Suidam, ubi locus 2, 33: a Suida profertur, sed sine interpretatione, *repetitis ictibus*: nam id separatim expressit Polybius, *πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντας*. Hanc explicationem nostram puto esse facillimam & verbo reique aptissimam; a qua non multum discrepat Reiskiana, si eam bene cepi.“ —

διαλάττειν, discedere, abesse; *τούτω μόνῃ διαλάττει ἢ σύμπασα Πελοπόννησος τοῦ μὴ μιᾶς πόλεως διάθασιν ἔχειν, τῆ μὴ τὸν αὐτὸν περίβολον ἰκάρχειν* &c. 2, 37, 11.

διαλογισμός, cogitatio, ratiocinatio. *τοιούτοις χρώμενος διαλογισμοῖς*, hæc secum reputans, 3, 17, 8. *τοῦ πράγματος αὐτῆ κατὰ νόον καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμοὺς προεκακηρήκωτος*, 17, 10, 3.

διαλύειν, 1) dissolvere, disjungere. *διαλύειν τὸ ἔθνος*, dissolvere gentem, nempe fœdus & societatem, quæ inter civi-

itates interedit, 4, 60, 6. *Ἐ in pass.* *κατὰ πόλεις διαλύσαντες τοῦ ἔθνους*, 2, 40, 3, *διαλύειν τὰς οἰκήσεις*, demoliri domos, 4, 65, 4. *Ἐ in passiva, de agmine, διαλυμένοι ἄντες ἐν πορείᾳ*, interrupto, sparso agmine, solutis ordinibus iter facientes, 4, 12, 11, *διαλυμένος ἀνάπλους*, navigatio navibus non junctim & instructa acie, sed ipsam, nullo ordine, soluto ordine *ἰσcedentibus*, 16, 2, 6. n.

2) dimittere; *τὸ ξηνολόγιον*, milites mercenarios, 31, 25, 7. *τὰς δυνάμεις εἰς παραχειμασίαν*, copias in hiberna dimittere, 3, 99, 9. 4, 66, 6 *Ἐ* 8. *Ἐ κεντραλίτερ s. reciproce*, digredi, discedere; *διάλυσαν εἰς τὰς ἰδίας ἑκαστοὶ πόλεις*, 23, 9, 14. *quod alias verbo passivo exprimi solet; ut, τότε μὲν διαλύθησαν*, 4, 86, 1. 10, 17, 8. *Idem vero verbum passivum διαλύσθαι latine etiam in passivo interpretati sumus* 5, 25, 6. *τὸν δὲ οἰομένων δεῖν διαλύσθαι*, aliis censentibus dimitteandas esse: *ubi tamen non male fortasse Casaubonus aliam expresserat verbi significationem*, cum alii auctores essent, ut motum hæc comperceret; *poterat pariter dicere*; ut in gratiam cum eis rediret. *Sic in medio genere, quod dicunt grammatici, poni ibi solet, ubi hoc verbum fuerit intelligendum. Vide paulo inferius.*

3) dirimere ligantes, & inter

καὶ τε conciliare; διαλύειν
 τινὰς ἐπὶ τῆς προγεννημένης
 διαφορᾶς, 1, 87, 4. 6, 13,
 6. διαλύειν τινὰ πρὸς τινὰ,
 5, 68, 7. 5, 93, 1. διαλύειν
 τὴν ταραχὴν, sedare tumultum,
 5, 15, 5.

4) dissolvere vel dirimere
 negotium aut consilium, i. e.
 impedire; sic διαλύσαι τὸ βοη-
 θᾶν est impedire ne mittatur
 auxilium, 29, 9, 3.

5) solvere, dissolvere debi-
 tum; sic διαλύειν τὰ προσ-
 οφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, 1,
 69, 3. 1, 72, 6. τὰ ἑψώ-
 νια, 1, 69, 8. τὰς σιταρ-
 χίας, 5, 50, 2. τὸ χρέος,
 32, 13, 4. τὴν Φέρην, 32,
 8, 4.

6) singularis prorsus usus
 hujus verbi obtinet 18, 29,
 12. καρ' ὄλιγον διέλυσαν
 τὸν ἄνθρωπον, ubi enecare
 interpretatus est Ernestus,
 Casaubonus spiritum homini
 elidere; si modo vera ibi
 scriptura, de quo ambigare
 atique licebit, quamquam
 certa emendatio aut satis
 commoda adhuc mihi non
 succurrat.

διαλύσασθαι, in verbo me-
 dico, usurpatum 1) notione di-
 mittendi copias, sicut αἰτι-
 ναν διαλύειν, 31, 25, 5. sed
 2) potissimum ἔσ' frequentissi-
 me de dissolutione belli ἔσ' de
 pacis compositione; διαλύσα-
 σθαι τὸν πόλεμον, 2, 7, 10.
 5, 103, 3. τὰς ἔχθρας, 3,
 12, 5. διαλύσασθαι πρὸς
 τινὰ, pacem facere cum quo,
 4, 9, 5. 4, 17, 6. in gra-

tiam redire, ignoscere, veniam
 dare alicui, 11, 26, 3. 11,
 29, 12. qua notione idem
 verbum capiendum videtur
 loco paulo ante ad num. 2.
 citato, 5, 25, 6. ubi pariter
 ut 11, 29, 12. duo hæc jun-
 guntur, διαλύσασθαι ἔσ' μὴ
 μηχανικαῖν.

Διαλυμένεσθαι τὰς ἐπιβλαῖς
 τινός, irrita reddere consilia,
 evertere conatus alicujus, 5,
 111, 4.

Διάλυσις, ἧ, 1) dissolutio belli,
 & pacis compositio, 1, 84, 11.
 1, 85, 2. 1, 88, 2. 5, 102,
 2 sq. 5, 107, 5. 21, 8, 1
 ἔσ' 3 ἔσ' 5. Et eadem notio-
 ne αἱ διαλύσεις, 1, 17, 1. 5,
 102, 4 ἔσ' 8. 5, 103, 2. 5,
 105, 2. 5, 107, 5. 21, 8,
 6. Sed αἱ διαλύσεις in plura
 commode subinde conditiones
 pacis intelligentur.

2) dissolutio, everfia impe-
 rii; ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν
 δυναστῶν, ad evertendos, tol-
 lendos omnes tyrannos, 21,
 9, 2.

3) διάλυσις, 1, 68, 10. (in
 illa phrasi εἰς ἀδύνατον ἐκ-
 βάλλοντες τὴν διάλυσιν) non
 sine veri specie Gronovius in-
 tellexit stipendiorum solutio-
 nem. Vide Adnot.

Διαλύτρωσις τῶν αἰχμαλώτων,
 redemptio captivorum, 6, 58,
 11. 27, 11, 3.

Διαλωβᾶσθαι τὰ ἐν τῷ ἱερῷ
 ἀναθήματα, contumperere, mu-
 tilare, 11, 4, 1.

Διαμαρτάνειν. εἰ μὴ διήμαρ-
 τον, nisi eos ratio fugisset, 10,
 80, 3.

Διαμαρ-

Διαμαρτύροσθαι, cum μή Ἐ infinitivo; omisso casu personae, (qui adjicitur ad επιμαρτύροσθαι, quod vide;) obtestari, per deum hominumque fidem monere aliquem ne hoc faciat; v. c. τοῦ Ξανθίππου διαμαρτυρομένου μή παρῆναι τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. πολλὰ τῶν κυβερνητῶν διαμαρτυρομένων μή κλεινὸν Ἐσ. 1, 37, 4. Sic 3, 15, 5. Et huic, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ κολύοντος τοῦ Δευκίου, 3, 110, 4. Rursus sequente ἐπὶ τῷ; ἐγκαλῶν καὶ διαμαρτυρόμενος ἐπὶ τῷ τετολημένῳ, 5, 57, 2. ubi tamē illud ἐπὶ τῷ τετολμ. non tam a διαμαρτυρόμενος pendet, quam ab uno ἐγκαλῶν; Ἐ καὶ διαμαρτυρόμενος veluti per parenthesis intelligendum, eodē hominumque lidem, obtestans.

Διαμῆσθαι, διαμῆσάμενος τὴν χιόνα, effossa egestaque nive, 3, 55, 6.

Διαμάχεσθαι τοῖς πολεμοῖς ἐβρωμένως, 1, 45, 7. πρὸς τινα, 1, 51, 9. 2, 34, 14. Et absol. 1, 57, 1. Hinc, quoniam 10, 6, 5. codices omnes dant ἄθρους δὲ μάχεσθαι, ubi importunissima erat δὲ particula, non est dubitandum, ἄθρους διαμάχεσθαι debuisse illos dare, atque ita adeo corrigendum.

Διαμένειν ἐν ἑαυτῷ, sui potentem manere, non dejici de statu mentis, 10, 40, 6. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, in eodem statu manere, 1, 18, 6. Absol. ἐπὶ

την τὴν ἡμέραν διέμενον, 3, 42, 9. scil. ἐνταῦθα, ut est ibid. vs. 7. χιῶν διαμμενηκία ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 55, 1. Quod vulgo ex msstis editum erat, οἱ μὲν αὐτῶν, εὐθέως διαμνοντες, ἀτάκτως ἐποίησαντο τὴν ἀποχώρησιν, 4, 12, 11. in διαβαίνοντες mutavi cum Riskio.

Διαμετρέειν. τὰς ῥύμας διεμέτρησαν, vias dimetiuntur, 6, 41, 8. Et verbo medio, notatione αἰτίνα; διαμετροῦντας τὴν περίστασιν τῆς σκηνῆς, 6, 41, 3.

Διάμετρος, ἡ. κατὰ διάμετρον ἀλλήλοισ κείμενα, e diametro opposita, 4, 39, 1. Et brevius: ἡ κατὰ διάμετρον μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, punctum caeli e diametro oppositum, 9, 15, 9.

Διαμιλλᾶσθαι τοῖς θυμοῖς, ira certare cum aliquo, furorem intendere, 1, 81, 9. πρὸς τὰ μεράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὄπλοις, 16, 21, 6.

Διάμμος γῆ, arenosa terra, 34, 10, 3.

Διαμφοισβηταῖν πρὸς τινα περίτινος, contendere, disceptare, 28, 9, 6. τὰ ἀμφοισβητούμενα, res controversae, 12, 16, 4.

Διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 31, 21, 9. 31, 22, 1. pro quo alibi brevius διαγινώσκειν dicit, quod vide suo loco.

Διαναπαύειν τὴν δύναμιν, requiem dare militibus, 5, 6, 6. 10, 29, 1.

Δια-

www.liberal.com.cn

Διανάστασις, surrectio; *κατὰ τὴν διανάστασιν*, dum sese humo erigebant, 3, 55, 5. surrectio ex iniidiis, 5, 70, 8. n. *Conf.* διανιτάναι.

Διανουμυχαῖν, navali praelio rem cernere, 1, 26, 2. *Cum dat.* τοῖς Ῥωμαίοις, 5, 109, 2. *conf.* διακινδυνεύειν.

Διανέμεν, distribuere, 3, 17, 10. *In verbo med.* διανείμασθαι τι, dividere, partiri aliquid inter se, 27, 16, 4. *Ἐ* διανείμασθαι τι πρὸς τινα, partiri alicui cum alio, 2, 45, 1.

Διαναμητικός τοῦ κατ' ἀξίαν ἐκάστοις, qui suum cuique tribuit, 6, 6, 10.

Διανεύειν τι, (i. q. ἐκκλίνειν) vitare, declinare aliquid, 1, 23, 8. *Aliud est συνδιανεύειν.*

Διανιστάναι. *In aor. 2.* διαναστὰς ἐκ τῆς νεῶς, erigens se, surgens de sede in navi, (*navi navi non est egressus*) 17, 1, 6. ubi ἐκ τῆς νεῶς eo referri potest, quod e navi cum Tito sit collocutus; sed commodius fortasse fuerit, si sic distinguatur oratio, διαναστὰς, ἐκ τῆς νεῶς οὐκ ἔφησεν ἀποβῆσθαι. *Certe* 17, 4, 1. non est διαναστὰς ἐκ τῆς νεῶς, sed ἐπὶ τῆς νεῶς.

Σιγίλατιν usurpatum de turgentibus vel coorientibus ex iniidiis, διαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, 3, 74, 1. 8, 22, 5. *Ἐ* nude διαναστάντες, 2, 25, 8. 16, 37, 7. διαναστάντες ἐπὶ τοῖς προεκπαικτότα, 5, 13, 6.

Διανοεῖσθαι. *Abfol.* acute co-

gitare, prudentia consilia capere; *διανοεῖσθαι καὶ στέξαι τὸ κριθὲν δυνατός*, 4, 8, 2. *μετὰ τινος*, deliberare cum quo, 3, 41, 8. 3, 85, 6. *Ἐ* nude, *διανοούμενος πῶς χρῆσεται τοῖς τόποις*, deliberans secum, 3, 93, 2. *Et cum infinit.* consilium capere aliquid faciendi; *ἐπανοοῦντο ἐφέλκεν τοὺς ἵππους*, 3, 43, 4.

Διένοια, ἡ, cogitatio. *Φέροντες αἰεὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τι τῶν προειρημένων*, 3, 36, 7. n. *διανοία συνδιανεύειν καὶ συρρέπειν εἰς τοὺς τόπους*, 3, 38, 5. *Φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον*, 3, 38, 4. n. *ubi diffecta utique aut alias corrupta videtur oratio.*

Διανύειν, permeo, pervadere; *τὴν χώραν*, 3, 86, 9. *ταῖς δυσχωρίαις*, 3, 51, 9. *ἰκάνον τινα τόπον*, 5, 48, 2. *Ἐ* *abfol.* *τριταῖος ἀπὸ τῶν κρημῶν διανύσας (scil. τὴν ὁδόν)* ἤψατο τῶν ἐπιπέδων, 3, 56, 1. 4, 70, 5. *Cum praepositionibus*: *διανύσας εἰς ταῖς ὑπερβολὰς (intelligendo rursus τὴν ὁδόν)*, 3, 55, 9. *ἐπὶ τὸ προκείμενον*, 5, 80, 3. *πρὸς τὴν πόλιν*, 2, 54, 6.

Διάνυσμα, τὸ, τῆς πορείας, confectio itineris, tempus intra quod confici iter potest, 9, 13, 6. n. *διάνυσμα ἡμερήσιον*, iter aut negotium quodlibet quod intra unius diei spatium confici potest, ad quod conficiendum requiritur unius diei spatium, 9, 14, 8. *τὰ διανύσματα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ*

τὰ θαλάτταν; itinere & negotia quævis, quæ terra aut mari peraguntur, 9, 15, 3.

Διαπαταίν, conculcare, calcando pertundere nivem, 3, 55, 2. τὰ ἄλλα διαπατατημένα εἰς βάθος, paludes ad magnam altitudinem conculcate.

Διαπέμπειν, mittere trans mare. ἕτερον στρατηγὸν ἕμαλλον διαπέμπειν εἰς τὴν Ἰβηρίαν, 55, 3, 6.

In verbo medio præsertim usurpatur; διαπέμπασθαι, nuncios mittere ad agendum de aliqua re, ad petendum aliquid; πρὸς τινα, 1, 16, 5. 1, 19, 7. 4, 34, 3. 6, 58, 2. 21, 10, 2. πρὸς τινα ὑπὲρ βοηθείας, 5, 72, 1. εἰς τὴν πόλιν, 1, 18, 7. ὄνοι διαπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου, traducebantur per theatrum, 12, 13; 11.

Διαπερᾶν, transire fossam, 11, 18, 4.

Διαπιμπράναι, cremare. διαπρήσαι τὰς ναῦς, 22, 26, 30. 31, 12, 11.

Διαπίπτειν, 1) elabi, evadere, absol. 1, 75, 6. πρὸς τινα, 4, 86, 4. εἰς τόπον, 1, 34, 11. 20, 11, 4. διὰ τῶν διακόντων, 11, 17, 4. 2) dilabi, diffugere, 8, 28, 5. ubi ei διαπίπτοντες non sunt qui in eos incidissent, sed qui diffugissent. 3) excidere, v. c. ausu, spe. διαπασὼν τῆς προθέσεως, si excidisset proposito, 10, 8, 9. τοῦ καιροῦ διέπεσε, opportuno tempore aberravit, 9, 18, 5. conf. ἀποκρίστων. Ἐξ ἠσυχίας συνέστρω-

θῆσιν, ἢ ἐλπίς, ἢ προσδοκία διέπεσαν, spes, expectatio fellit eos, ad irritum cecidit, 24, 5, 18. διαπασούσης αὐτῆ τῆς ἐπιβολῆς, 5. 26, 16. 5, 92, 7. Fr. gr. 35. τὰ κατὰ τὴν βοηθειαν διέπεσε τοῖς βασιλεῦσι, 29, 10, 5.

Mendoſe 12, 15, 5. *υἱγατῆς erat* πᾶσι διαπίπτειν, pro πᾶσι διαπισταίν. cf. *Ἄλφ.* Raviter *mendoſe* διέπεσαν οἱ ναυλισκοὶ πρὸς τὸν στρατηγὸν 32, 9, 5. pro διέστεισαν *vel* διήνυσαν, *vel* διέπραξαν. εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διαπασόντας ex ing. *edit* Casaub. pro διαπασόντας, 38, 1, 4. n.

Διαπισταίν, i. q. ἀπισταίν, 1) non credere; δηπίσται τοῖς λεγομένοις, 3, 52, 6. 4, 8, 12. 32, 13, 8. *Hinc corrigendum fuit* 12, 14, 5. n. πᾶσι διαπισταίν πέρα τοῦ θέοντος λεγομένοις, 12, 14, 5. ubi *mendoſe* διαπίπτειν *υἱγατῆς erat*. 2) diffidere alicui, 1, 67, 13. 1, 78, 5. 5, 40, 2. 5, 47, 4 sq. 15, 21, 5 sq. τοῖς σφετέροις πράγμασι, diffidere rebus suis, 25, 5, 8. τῆ τύχῃ, 1, 35, 2. n. *Hinc correpti* 4, 71, 6. n. δηπίστων, pro υἱγατο διηπόρου. *Et* 31, 20, 4. διαπιστούντων *scripsi*, pro *mendoſo* διαπιστευόντων.

διαπιστούμενον (τὸ πλῆθος) ἐν πειδίῳ, multitudo vix factis sibi credens, auribus suis diffidens, 18, 29, 7.

Διαπιστεύειν τι τινί, (i. q. πιστεύειν) alicuius facti aliquid com-

mittere, 5, 40, 7. *Conf. Adn. ad 31, 20, 4. quo loco quum vulgo διακιστεύοντων τῶν πολλῶν τοῖς περὶ Λυσίαν legeretur, διακιστεύοντων correxi. Aliorum scriptorum locis, quæ ibi citata sunt de usu verbi διακιστεύειν, adde Ioseph. de Bello Iud. I. 14. ubi habes πόλεμόν τιμι διακιστεύειν, ut monuit Casaub. in Indice græco inedito.*

Διαπλεῖν. βραχὺ διάστημα ποιῶν ὥστε ὑπερηλικῆς ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν, *Spicil. ex lib. 14. T. V. p. 40. ubi διαπλεῖν fortasse fuerat scribendum.*

Διάπλους, ὄ, transitus navium, 1, 61, 1.

Διαπνεῖν, respirare, 3, 46, 12. ἐκ τῆς δυσχερείας αὐτὸ δυσχρηστίας, 31, 16, 1.

Διαποθνήσκειν, emori, intermori; ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχασθαι καὶ διαποθνήσκειν, 16, 31, 8.

Διαπολεμῆν, depugnare cum aliquo, bellum conficere; διαπολεμῆσας Αἰτωλοῖς, 3, 2, 3.

Διαπονεῖν τὴν χώραν, colere terram, 4, 45, 7.

Διαπόντιος πόλεμος, bellum transmarinum, 1, 71, 7. 18, 18, 1. (*Vocabulum hoc fortasse Plutarcho restituendum in Lycurg. cap. 12. T. I. p. III. nuperæ editionis Tubingensis, ut pro Ποντικῶν βασιλέων legas διαποντίων.*)

Διαπορεῖν. διαπορήσας, postquam non nihil hæsitasset, 7, 11, 5. *διηπόρει τί δαί χρηῖ Polybii Hist. T. VIII. P. II.*

σθαι τοῖς παροῦσι. dubitabat, incertus erat, 60, 6. *διηπόρου ἐπὶ τοῖς συμβαίνεισι, conternabantur ea re, 4, 71, 5. ἄξιον βραχὺ διαπορήσαι περὶ τούτου, πῶς Ἔσ. opera pretium est paucis disquirere, 4, 20, 2. οὐ διαπορεῖν ἐστὶ περὶ τῆς αἰρέσεως Τιμαίου. 12, 24, 1. ubi particulam negantem ex coniect. adjectimus; recte haud dubie, si verbum διαπορεῖν dubitandi notione accipiat; sed quoniam pariter disquirere significare potest, intelligo, non temere obtrudi illam partic. debuisse Polybio, præsertim quum ex abrupto eclogans hanc inceperit epitomator Ἐπ. præcedentiã omiserit auditoris verba, quæ particulam illam fortasse non requirebant.*

Διαπορεύσθαι, 1) proficisci per, transire; τὰ στενά, 12, 17, 2. 12, 19, 4. ἐκ τῶν πόλεων ὧν (i. q. ἃς διεπορεύσασθε, 4, 70, 2. διὰ τῆς Ρώμης, præter urbem Romam iter facere, 3, 68, 12. 2) διαπορεύσθαι τὰς κρούσεις τῶν αὐλῶν, percurrere varios tibiarum sonos, 30, 13, 5. 3) narrando percurrere, commemorare; τὰς εὐεργασίας, 16, 26, 2.

Διαπόρησις, consternatio, anxietas; τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιστάσιν καὶ ἀπόρησιν ἤγον, 28, 3, 6.

Διαποστέλλειν, mittere, literas; ἐπιστολὴ διαποσταλμένη παρ' Ἀχαιοῦ, 5, 42, 7. *homini; προσηνέχων τῇ παρου-*

Κ

σιε

- σία του διαποσταλισμένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. *per ennotem in edit. postea est διαποστολ. pro διαποσταλ. quod corrigendum tam in contextu, quam in nota subjēta. huc illuc dimittere ad explorandum; πυθνόμενος τὰ συμβαίνοντα παρὰ τῶν διαποσταλισμένων, 28, 4, 2.*
- Διαποστολή**, missio legatorum, 5, 37, 3. n. 5, 103, 8. 14, 1, 9. διαποστολαὶ πρὸς ἀλλήλους, legationes mutuae, ultro citroque missae, 5, 103, 8.
- Διαπράττειν**, perficere; τὰ πρὸς Μασσησίους διαπράξας, 4, 9, 7. *Et in verbo medio; ταῦτα διαπραξάμενος, his rebus perfectis, 4, 67, 5. 4, 80, 14. Sic Codex Flor. 5, 18, 1. ubi ceteri διαταξάμενος. παλόν τι διαπραξάμενος, 6, 54, 2 τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν διαπραξάμενος προσέειπε τοῖς Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. ubi Casaub. interpretatur astu in potestatem redactam; nos in Adnot. perfecit ut Megarensium civitas Achæis se adungeret. διέπραξαν οἱ ναυίσκοι πρὸς τὸν στρατηγὸν legendum conjecturat Reiskius 32, 9, 5. pro vulgato διέπεσαν.*
- Διαπρεπῶς**. ἠγωνίσατο διαπρεπέστατα τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, egregie prae omnibus, præclarissime omnium, 10, 49, 9.
- Διαπρεσβεῖα**, legatio, 5, 67, 11, 5, 72, 9. 27, 8, 15.
- Διαπρεσβεύσθαι** πρὸς τινα, in verbo medio, (i. q. simplex πρεσβ.) legatos mittere, 1, 11, 11. 1, 83, 8. 4, 3, 11. 4, 78, 12. 4, 79, 8. 23, 2, 17. τῶν Μασσαλιητῶν διαπρεσβευσαιμένων πρὸς Ῥωμαίους, κακῶς κείτχαι αὐτοῖς, cum per legatos significassent Romanis; nisi omissa ab epitomatore sunt verba, καὶ διασφησαντων, 33, 7, 1.
- διαπρεσβεύειν**, in aëthero, potest (sicut πρεσβεύειν 2, 39, 4. 35, 4, 14.) esse legationem obire; legatum adesse: hinc pro δὲ πρεσβεύοντας 18, 37, 4. dixi, fortasse διαπρεσβεύοντας legendum; ubi tamēn vide quae in Adn. ad h. l. monuimus.
- Διαπροστατεύειν** τὸ διαβούλιον, decreti iustorem & auctorem esse, 4, 13, 7.
- Διαπτοεῖν** διαπτοεῖσθαι ἐκ τῆς πληγῆς, ex vulnere consternari. *de equis, 3, 51, 5.*
- Διάπτωμα**, τὸ, peccatum, erratum, 16, 17, 8.
- Διάπυρος ἵμερος**, ardens desiderium, *Spicil. ex lib. 10. num. 1. si modo Polybii est istud fragm.*
- Διαπυρσεύσθαι**, accentis ignibus significare, 1, 19, 7.
- Διάρμα** πελάγιον, trajectus per altum, per medium mare, 10, 8, 2. cf. διώρειν.
- Διαρμύζειν**. τοῦτον τὸν τρόπον διηρμοσμένοι, in hunc modum instructi, sic comparati, 8, 7, 1. *In medio, notatione αἰτίων; ταῦτα διηρμοσμένοι πρὸς τὸ μέλλον, 8, 27, 5.*
- Διαρπαγή**, ἡ, 10, 16, 6. i. q. ἀρπαγή *ibid. vs. 4.*
- Διαρρεῖν**, de fluvio, διαρρεῖ τὸν Ἀπέν.

- Ἀπένεινον**, perfuit, 3, 110, 8. *De hominibus*, διέβρεον, dilapsi sunt, 4, 58, 1. 15, 28, 4. ἐν τῆς στρατοπεδείας, 1, 74, 10.
- Διαβρήθην**, (i. q. βητῶς) difertis verbis, verbotenus, 3, 26, 5.
- Διαβρίπτειν**, διαβριμμένα μέρη, disjectæ partes, 1, 4, 7. κόμαι διαβριμμένοι, passus capillus, 2, 56, 7. n. διαβριμμένην ποιήσασθαι τὴν μνήμην, sparsim mentionem facere, 3, 57, 5. (Sic alibi διασπῆν τὴν ἐξήγησιν.) τὸν περὶ βολοῦ τοῦ Νικηφορίου διαβρίψας, septum vel murum disjecerat, 16, 1, 6.
- Διαβρίπτειν**, a διαβρίπτειν, disipare, projicere pecuniam; διαβρίπτει τὰ βασιλικά χρήματα τοῖς περὶ τὴν αὐλὴν, 16, 21, 8.
- Δίρσις**, ἡ, elatio. ἡ ἐκ διάρσεως μύχλη, quæ sit cædendo, cæsim feriundo, 2, 33, 5. n. Fr. gr. 107. ubi tamen ἐκ διαίρεσεως habent Suidæ codices, quod diversum est: conf. ibi Not. Ἐ Adn. ad 18, 13, 7. Ad δίρσιν pertinet illa Plutarchi dictio in Camillo c. 27. p. 353. edit. Tubing. τοῦ μὲν ἔφθατς, διηρμένου ποτίδα, τῷ ξίφει τὴν δεξιὰν ἀποκόψας.
- Διαρτῶσθαι εἰς ὕδωρ**, in aqua suspendi, 34, 9, 10.
- Διασαλεύειν**, vehementer concutere, de vento, concutiente τὰς στοᾶς, τὰς βίσεις τῶν πύργων, 1, 48, 2 Ἐ 5. ballistis concutere machinas hostium, 16, 30, 4.
- Διασαφαῖν**, abs. Ἐ cum dat. persf. Ἐ accusf. rei nunciare, significare, aperire, 1, 46, 4 Ἐ 13. 2, 27, 3. (i. q. ἀναγγέλλειν ibid.) 32, 1, 3. διασαφεῖν εἰς τὴν Καρχηδόνα περὶ τῶν γαγονότων, 3, 87, 4. docere, exponere, 2, 1, 1. 3, 52, 5. ὑπὲρ τινος, 2, 19, 13. In verbo medio; ἀσχαλλῶν ἐπὶ τῷ μηδὲν διασαφίσασθαι, 31, 26, 3. n. Κορσίαν μηδένα μηδὲν διασαφίσαιεν τινὰ, terrere aliquem, metum injicere, 10, 26, 4. 29, 2, 5. concinnovere, concitare auditores, 18, 28, 2.
- Διασημαίνειν**; ἴμα τῷ τὸν Πόπλιον ταῖς σέλιπτῆσι διασημαίνει τὸν κερὸν τῆς προσβολῆς, 10, 12, 4. n.
- Διασκευάζειν**, parare, disponere; τὰ πρὸς τοὺς βασιάνους ἔργα, 15, 27, 9. 15, 28, 2. οὗς εἰς δουλικὰς ἐσθῆτας διασκευάζων, quos servili habitu instruxit, 14, 1, 13.
- In Passivo; διασκευάζεσθαι, parare se, instruere se, 1, 33, 5. 12, 19, 6. Ἐ διασκευασμένος, paratus, ad pugnam instructus, 4, 18, 3. 4, 71, 3. Hinc 5, 76, 1. pro διασκευάζετο ponendum fuit διασκευάζετο. χώρα κωμαῖς καὶ πύργοις διασκευασταί, instructa est, 13, 9, 1. γυναῖκες πολυτελῶς διασκευασμένοι, magnifice exornate, 31, 3, 18. ἐλέφαντες διασκευασμένοι, elephantes ornati, ad bellum instructi. 31, 3, 11. ubi mendoze vulgo διασκευασμένοι.
- Διασκευῆ**, ἡ, γωμαδικῆ, παθητικῆς

eius cultus, vestitus, 8, 31, 7. *liberti* habitus, 30, 16, 3. πολυταλαστάτη διασκευή, 31, 4, 3. αἱ διασκευαί, ornatus orationis, adparatus verborum, 15, 34, 1.

Διασκορπίζεν. διασκορπίζεσθαι, difjici, dissipari, de rebus *Ἐ de hominibus*, 1, 47, 5. 27, 2, 10.

Διασπᾶν, divellere; τὴν διήγησιν, 3, 57, 4. τὴν γέφυραν, 6, 55, 1. τὴν τάξιν, 1, 27, 8. 1, 34, 1. 15, 16, 2. τὸν χάρακα, 1, 17, 13. 3, 102, 4. 5, 73, 10. τὸ ἔθνος, 38, 1, 6. Sic οἱ Ἀχαιοὶ διασπᾶσθῆσαν κατὰ πέλους καὶ κώμας, 4, 1, 5. Sed διασπασμένοι ταῖς χώραις, diffiti, 5, 2, 3. ἀπ' ἀλλήλων πολὺ διασπασμένοι στρατοπεδεύουσι, 10, 6, 3.

Διασπᾶρεν. ἀνοδία διασπᾶρῆσαν κατὰ τῆς νήσου, 3, 19, 7.

Διασπεύδεν, conniti, contendere, 4, 33, 9. *conf.* 32, 9, 5. π. *Ἐ supra in διαπίπτειν τοὺς στρατιώτας διασπεύσας, incitans. Fr. gr. 36.*

Διαστασιάζεν πρὸς σφᾶς, 1, 82, 4. 2, 18, 8. 4, 53, 7.

Διάστασις. ἐν διαστάσει, per intervalla, 1, 18, 4. 37, 3, 8. κατὰ τὰς ὀλοσχερεῖς διαστάσεις *Ἐsc.* ut quilibet populus longissime distat ab alio, ita *Ἐsc.* 4, 21, 2.

Διαστέλλειν πρὸς τινα, dissentire ab aliquo; Τίτου δὲ πρὸς τὸ συνέδριον διαστελλαντος, 18, 30, 11.

διαστέλλεσθαι, in verbo medio, distinguere, clare, di-

stincte, enucleate explicare; *cum accus.* τὸν δὲ διαστελλασθαι τὸν νόμον, *Φήσαντα Ἐsc.* 12, 16, 7. π. προφερομένου τοῦ στρατηγοῦ πάσας τὰς συμμαχίας, καὶ κατὰ μέρος ἐν ἐκαστῇ διαστελλομένου, *intell.* πάντα, 23, 9, 10. *Cum* ὑπέρ. ὑπὲρ Σικελίας διαστελλονται ῥητῶς, ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ποιούμενοι τὰς συνθήκας, ὅσα *Ἐsc.* de Sicilia diserte distinguunt, diserte definiunt, se de eis tantum partibus transactionem facere, *que Ἐsc.* 3, 23, 5. *Et absolute;* τούτου χάριν ἐν ἀρχαῖς τῆς πραγματείας διαστελάμεν, *Φήσας Ἐsc.* diserte monui, 16, 28, 5. *Conf.* διαστολή.

Eadem notio etiam in activo verbo obtinet 12, 8, 4. *si vera ibi est emendatio, quam Ernesto auctore adhibuimus, διαστῆλαι, pro διαστῆναι. Vide Adnot.*

Διάστημα, τὸ, intervallum; διαστήματα, -intervalla manipulorum in acie, 11, 22, 10. 15, 12, 4. 2) temporis spatium; διάστημα τετραετής, ὃ δεῖ Ὀλυμπιάδα νομίζεν, 9, 1, 1.

Διαστολή, ἡ, distinctio, subtilior, enucleatior & uberior explicatio. διαστολῆς οὐ προσδεῖται, 1, 15, 6. ἄξιος διαστολῆς, qui meretur ut enucleatius de eo verba faciamus, 16, 14, 2. μετὰ διαστολῆς ποιῆσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 40, 5. (mibi orronitur τὸ ἐπι κεφαλαῖσθαι, *us.* 4.) 36, 6, 5.

www.libtool.com

6, 5. περί τούτων ἐν ἄλλοις ἀκριβέστεραν ποιησόμεθα τὴν διαστολὴν, de his enucleatius alibi exponemus, 3, 87. 9. τὴν ἐπιπλεῖον διαστολὴν ποιοῖμαι περί τούτων, 3, 7, 4. ἐπιπλεῖστον ὑπὲρ τούτων, 18, 18, 13. ποιῶμαι τὴν τοιαύτην διαστολὴν, utor hac distinctione. 16, 28, 4. οὐδεμίαν ἐποίησατο διαστολὴν, nullam fecerat distinctionem, nihil sigillatim definiverat, sed καθολικῶς solum, i. e. generatim de re locutus erat, 23, 9, 8. οὐ προσδέχεται τὴν διαστολὴν ἢ συγκλητος, illam distinctionem senatus non admisit, nihil sigillatim definitum voluit, 31, 1, 5. Conf. διατέλλεσθαι.

De eodem vocab. potro sic monuit Ernestus: „διαστολαί, disceptationes de re aliqua, actiones v. c. de pace. 5, 37. Ecl. Leg. 16.“ — Sed, posteriori loco (scil. 21, 1, 5.) quia sit vis distinctionis, modo expruimus; priori vero, 5, 37, 3. prave editum erat διαστολας pro διαποστολας, pro διαποστολας, quod ex msstis restituimus.

Διαστρατηγεῖν, cum accus. perf. dolo petere aliquem; οἱ Γαλάται διαστρατήγουν τοὺς Ῥωμαίους, 22, 22, 9. Cum acc. rei; ταῦτα διαστρατήγει, hoc strategemate est usus, 16, 37, 1.

Διαστρέφειν, a recta linea avertere & detorque: hinc, in acie, est turbare, divellere ordines; ἀναχωροῦντες ἐπὶ πό-

δα, διαστρέφου τοὺς κατόπιν, 2, 30, 4. τί ἀνετοιμότερον Φάλαγγος ἐν μετώπῳ διαλυμένης καὶ διαστραμμένης, 12, 20, 6. Turpe corrumpere, depravare; διαστρέφεται ὑπὸ κόλακος, 8, 24, 3. Et, ab obsequio avertere, ad defectio-nem sollicitare, 5, 41, 1.

Διατροφή τοῦ δήμου ἐπὶ τῷ χεῖρον, depravatio populū, 2, 21, 8.

Διαστυλοῦν, sublicis inferne fulcure murum cuniculis subfossum, 5, 4, 8. 5, 100, 4. 22, 11, 13. De re diximus olim in Adnotationibus ad Appianum; lubet autem hoc loco transcribere, quia de eodem instituto Apollodorus praecipit in Poliorceticis p. 17. (inter Veteres Mathematicos Parisiis editos A. 1693.)

Ἴνα δὲ μὴ ἐπισυμπέσῃ τοῖς ἐργαζομένοις (νεμπρ. τοῖς ὀρύττουσι) τὸ τεῖχος ὑπὸ χειρὸς, στυλώμασιν ἐρειδέσθω, πυκνοῖς μᾶλλον καὶ λεπτοῖς, καὶ μὴ παχέσι καὶ ἀραιοῖς, ἐπάνω καὶ κάτω σανίδος τιθεμένης, ἵνα μὴ ἐνδάκη ὁ στόλος τῆ γῆ, καὶ βαστάσῃ τὸ τεῖχος. Ὅταν δὲ συντελεσθῆ τὸ ὄλον, καὶ ὀρυγῶν καὶ στυλαθῶν, περιεσθῶ Φρύγανα καὶ ὅση εὐκαυστός ἐστιν ὕλη, σχίδανός τε καὶ δᾶδες, καὶ πυρούσθω τὸ πῦν.

— Καὶ οὕτω κατακαέντων τῶν ὑποστυλωμάτων, κατακεσεῖται ὄλον τὸ τεῖχος. Hoc suspendere dicit Vegetius de Re Militari IV. 24. „cum ad murorum fundamenta

perueniunt, — τειναισθι μωρι
 equituario opere suspen-
 dunt. *Eodem modo Poly-
 bicus κρημῶν dicit, quod vide
 suo loco.*

Διασύρειν, 1) dŭstrahere, diffi-
 pare, dirimere; διασύρειν τὴν
 σύνεσθον τῶν Αἰτωλῶν, 5, 42,
 4. 2) traducere, obrectare,
 calumniari; διασύρειν τινά *vel*
 τὰς πράξεις τινός, 4, 3, 13.
 38, 4, 7. *Fr. hist.* 61. διέ-
 συρον τὴν ἐπιστολὴν, ludibrio
 habuerunt epistolam, 27, 6, 8.

Διασφάλιζεσθαι, in passivo, πο-
 τίσθαι ἀδίνα, munire; τοὺς
 τόπους κατασκευαίς διασφα-
 λισμένος, 5, 69, 2. *Conf.*
 εἰσφαλίζ.

Διασφάλιζεσθαι, (i. q. simplex
 σφέλλεσθαι) aduersa fortuna
 κει, infeliciter rem gerere; ἐν
 οὐδανὶ διασφάλιζαι, 3, 44, 10.
 οὐ διασφάλιζε τῆς ἐπιβολῆς, 3,
 81, 12, 5, 36, 1. ἐν αἷς
 (πράξεσι) συνήθει τολλάνις
 αὐτῷ διασφαλιμένος, 4, 14, 3.

Διάταξις, ἡ, mandatum, impe-
 rium; πέμπειν τὰς βοηθείας
 κατὰ τὴν διάταξιν, imperata
 auxilia mittere, 4, 19, 10.
 ordinatio testamento facta; κη-
 νῆσαι τὴν ὑπ' Ἀντιγόνου κα-
 ταλειφθεῖσαν διάταξιν, 4,
 27, 5. pactio, conventio; τῆς
 διατάξεως γενομένης τοιαύ-
 τῆς, hoc cum inter eos conue-
 nisset, 8, 18, 12. 8, 20, 5.
 διάταξιν ποιῆσθαι πρὸς τινά
 περὶ τινός, 27, 11, 3.

Διαταράττειν. διαταραχθέναι
 dicuntur elephanti in acie,
 quum vulnerati concurbantur,
 conterantur, & ievire inci-

piunt, 1, 40, 13. 11, 24, 1.
 15, 12, 2. *de militibus*, δια-
 ταραχθέντας, concurbati, 8,
 16, 8.

Διάτασις. μετ' ἀξήσεως καὶ
 διατάσεως; sic ex conject.
scripsi 10, 27, 7. pro διαβά-
 σεως. *Vide Adnot. Et conf.*
supra in διατάσις.

Διατατικός. τοῦτ' ἀμεινον ἔναι
 καὶ διατακτικότερον, hoc me-
 lius fore & majorem vim ha-
 biturum, *Fr. gr.* 38. n. *conf.*
 διατείνειν.

Διατάττειν, πάντα κατὰ τὴν
 ἑαυτοῦ προαίρεσιν, ordinare
 omnia secundum suam volun-
 tatem, 3, 19, 11. πάντα τὰ
 κατὰ τὴν Ἰβηρίαν διατάξας,
 11, 33, 8. διατάττειν τὸ τῶν
 αὐζῶνων πλῆθος, in varia
 agmina partiti, 10, 29, 4. Φέ-
 ρους, tributa describere, im-
 perare; Φόροι διαταχθέντες,
 2, 13, 3. sic οἱ διαταχθέν-
 τες σύμμαχοι, imperata auxi-
 lia, 5, 4, 4. διέταξε αὐτῷ
 πῶς δεήσει Ἔσ. præcepta,
 mandata ei dedit, 3, 33, 6.
 4, 87, 7. *Et in Medio*, δια-
 ταξάμενος περὶ τοῦ μέλλον-
 τος κινδύνου τοῖς ἡγαμοῖσι,
 postquam ducibus de futuro
 certamine mandata dedisset, 5,
 21, 1. *Et breviter*, ταῦτα
 διαταξάμενος, his rebus ordi-
 natis, his ita constitutis, 4,
 87, 13. quod in Passivo est
 τούτων διατεταγμένων, 9, 17,
 5. οἱ τεταγμένοι πρὸς τοῦ
 Ἀπελλοῦ ἐμποδιέν, constitu-
 ti ab Apelle ad impediendum,
 5, 14, 11. *Rursus vero* ὧν
 διατεταγμένων, 8, 30, 5. *de*
 mutua

www.libro.tuina ordinatione accipien-
dum, ea quum ita inter ipsos
 convenissent. Sic ὁ τῷ Καμ-
 βύλῳ διαταταγμένος τόπος,
 locus Cambylo adsignatus, de
 quo eis cum Cambylo conve-
 nerat, 8, 22, 5. *Rursus ve-*
το Ἐ Αἴτινα νοτίονε υψυρα-
τιν Ρασίνουμ; τούτω γὰρ
ἐπακιστεύκει καὶ διατάτακτο
περὶ τῆς ὄλης ἐπιβολῆς, man-
 data dederat, 16, 36, 3.

Διαταφραβεῖν, fossa munire, fos-
 sa interciperere, 3, 105, 11.
 14, 2, 3.

Διατείνειν, 1) pertinere, pertin-
 gere; *cum eis vel pro;* τὰ
 Πυρηναία ὄρη διατείνει ἀπὸ
 τῆς κατ' ἡμᾶς θαλάττης ἕως
 εἰς τὴν ἄρκτον, 3, 37, 9. Ἐλ-
 πίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι δια-
 τείνειν τὴν εὐαγρίαν, sperans
 ad se quoque aliquatenus per-
 tinere prosperam venationem,
 8, 31, 6. ἡ σύγκλητος νομί-
 ζουσα πρὸς αὐτὴν τι διατεί-
 νειν τὴν αὐξήσιν τοῦ βασι-
 λείως, existimans sua nonnihil
 interesse ut augeatur regis po-
 tentia, 29, 1, 2. ὡς καὶ πρὸς
 τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνα-
 στηκυίας κρίσεως, ut qui ex-
 istimarent ad ipsam etiam sum-
 mam rei pertinere illud inlitans
 discrimen, 9, 5, 4. οὐχ ἕως
 τοῦ μέσου νομίζομεν διατεί-
 νειν τὰς ἀρχάς, ἀλλ' ἕως τοῦ
 τέλους, non modo ad medium
 usque, verum etiam ad finem
 operis pertinere putamus bene
 captum initium, 5, 32, 5. τοῦ-
 το πρὸς οὐδὲν ἔτι διατείνει,
 hoc nulli amplius usui est, 30,
 12, 2.

2) contendere in aliquem
 locum; *διέτεινε πρὸς Γάζαν*,
 5, 86, 4.

3) intendere; *διαταταμέ-*
νοι τὰς μάστιγας, intenta te-
 nentes flagra, 15, 28, 2. au-
 gere; ἤξειν δὲ καὶ διατείνειν
 (pro fut. διατείνειν) τὰς ἐπι-
 βολὰς καὶ τὰς δυνάμεις αὐ-
 τῶν πέρα τοῦ ἄουτος, 5,
 104, 3.

Διατειχίζειν τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς
 ἀρκας, urbem ab arce muro
 se jungere, 8, 34, 2.

Διατείχισμα, τὸ, murus inter-
 jectus, *urbem ab arce sepa-*
rans, 8, 36, 9. murus inter-
 rior, 16, 31, 5 Ἐ 8. 16,
 33, 1.

Διατελεῖν. δῶρα διατέλουσι δι-
 δόντες, dona semper dabant,
 4, 46, 3. ταύτας αἰεὶ τὰς χεῖ-
 ρας πορθεύοντες διατέλουσι, 2,
 5, 1. „*Ex quo loco patet,*
 (ait *Ernestus*) *in hac*
phrasi non intelligi necessario
perpetuitatem actionis, nisi aial
redundare dicamus. Et sunt
alia loca, ubi illa vis non
convenit.“ — *Nobis vero vi-*
sa est illa vis constanter huic
verbo, cum participiis con-
struendo, inesse; nec obstat au-
gendæ significationis caussa
adjec̄ta particula αἰεὶ, præ-
sertim apud Polybium, qui
Ἐ alias cumulare synonyma
verba amat.

Διατηρεῖν, τὴν πόλιν, custodire
 urbem, 1, 7, 7. τὴν πίστιν,
 servare fidem, *ibid.* τὰς πε-
 ρασκαυὰς, illas contervare
 machinas, 1, 45, 14. πάντα
 τὰ μέρη τοῦ σώματος ἀβλα-
 βῆ,

βῆ. 7, 8, 7. διατρεῖν τῆ
κατρίδι τὴν εἰρήνην, 7, 8, 4.
4, 17, 1.

Διατιθέναι, in *Activo* *semel*
tantum, aut *bis*, quoad *qui-*
dem observavi, apud *Poly-*
bium occurrit, μύθους διατι-
θέναι, 3, 38, 3. ubi *vide-*
tur cum *Reiskio* διατίθεσθαι
legendum, quod *constans ce-*
teroquin usus requirit; ta-
ceo *frequentissime* in *termi-*
nationibus verborum pecca-
tum esse a librariis. Alte-
rum exemplum Activi usus
vide infra, num. 4.

In *Medio*, διατίθεσθαι,
disponere, in publicum expo-
nere, in medium proferre;
variis modis; veluti 1) δια-
τίθεσθαι λόγους, sermones
proferre ac disponere, i. e. dis-
serere, verba facere, 3, 108,
2. πολλούς, 3, 111, 6. 7,
2, 6. πλείστους περί τι, 1,
2, 1. ματαίους διατίθεσθαι
λόγους, 9, 32, 9. Et in *sing-*
ulèr ἂν τὸν πλείστον διατί-
θενται λόγον, 3, 57, 3. sic,
πολλὴν διατίθεσθαι τερατεί-
ων περί τινος, multa mirabilia
narrare, gallice *diceres* débi-
ter, étaler, 2, 17, 6. 7, 7,
1. Et; ταῦτα διατιθέμενος,
hæc differens, 30, 2, 10. 29,
9, 15. Hinc διατίθεσθαι
μύθους, pro διατιθέναι, le-
gendum *videri* 3, 38, 3. *su-*
pra ponui.

2) διατίθεσθαι τὴν ὀργὴν
εἰς τινὰ, iram suam in ali-
quem promere, effundere, 16,
1, 2 & 4. τὴν εἰς τὸ θεῖον
ἕβρον διατίθεσθαι, contume-

liam in deos depromere, 32,
35, 8.

3) διατίθεσθαι τὰς οὐσίας
εἰς εὐωχίας καὶ μέσας, dis-
ponere bona tua vel de bonis
suis ad convivia, i. e. testamen-
to legare, 20, 6, 5. Sed τὴν
ἐφάλειαν διατίθεσθαι τοῖς
ἐμπόροις, est, prædam venum
exponere, venundare merca-
toribus, 14, 7, 3.

4) cum *Adverbiis* & *ac-*
cus. κακῶς τινὰ διατίθεσθαι,
male tractare quem; τούτους
κακῶς διατίθετο, 3, 62, 4.
Et in *Activo*; κακῶς διατίθει
τὴν χώραν, male vexavit re-
gionem, 33, 11, 3. In *pas-*
sivo; ὑπὸ τῶν ὄμβρων διατί-
θεντο δεινῶς, pessime habiti
sunt, 3, 74, 11.

Διατρέπειν τινὰ, metum alicui
injacere, animum alicujus de-
jicere, 2, 47, 8. διέτρεψαν
αὐτούς τοῦ μὴ τελεσιουργῆσαι
&c. deterruerunt cos, terrore
injectione averterunt ne perfice-
rent, 5, 4, 10.

Passiv. διατρέπεσθαι, per-
turbari, consternari, vereri,
trepidare, 1, 33, 1. διατρα-
πῆναι, 3, 54, 7. 3, 86, 6.
5, 54, 2. διετραπή, 1, 47,
7. διατραπείς, 5, 69, 11.
23, 14, 2. τοῖς ὅλοις, quam
maxime, 10, 31, 11. (i. q.
ὡς ἐνι μάλιστα, 23, 14, 2.)
διατραμμμένος, conturbatus,
consternatus, 5, 26, 11. 10,
39, 7. διατετράφθαι, 3,
102, 3. διατραπήσεται τὰ
ἅλα, omnia plena consternatio-
nis erunt, 10, 12, 7. δείσας
μὴ τᾶλλα τὰ κατὰ τὴν βασι-
λείαν

λείαν αὐτῆ διατραπῆ, 8, 25,
2. n. Conf. διατροπή.

Perperam est invitis msstis
3, 19, 8. τὸ λοιπὸν διέτρα-
ψε τοῦ βίου μέρος editum
erat, pro διέτριψε.

Διατρέχων, evadere, citatur in
Ergnesti Lex. Polyb. ex 8, 15.
quod nobis est cap. 20. lib. 8.
At ibi est διαδράμη, a διαδι-
δράσκω, non a διατρέχω,
vs. 8.

Διατρίβων, περί τι, 3, 9, 9.
τὸ λοιπὸν τοῦ βίου μέρος πα-
ρὰ τινι, 3, 19, 8. n. πλείω
χρόνον διατριφῶς παρ' αὐ-
τοῖς, 4, 57, 3.

Διατριβή. ἡδεῖαι ἀπολαύσεις
καὶ διατριβαί, oblectamenta,
10, 19, 5.

Διατροπή, perturbatio, conster-
natio, trepidatio. 1, 16, 4.
1, 42, 11. 1, 53, 6. 3, 85,
8. 5, 57, 7. εἰς διατροπὴν
ἄγειν, 8, 7, 3. εἰς ὀλοσχε-
ρῆ διατρ. 3, 53, 4. 16, 33,
3. διατροπὴν ποιεῖν τινι,
commovere aliquem dicendo,
ut eum pudeat & pœniteat,
11, 7, 9. εἰς διατροπὴν ἐμ-
πίπτειν, consternari, perturba-
bari, 16, 8, 10.

Διαυγάζειν. ἅμα τῷ διαυγά-
ζειν, primo diluculo, 3,
104, 5.

Διαφαίνειν; ἀτίει, τοὺς συγ-
γραφέας ἐν τοῖς ὑπομνήμασι
διαφαίνειν τὰς αὐτῶν φύσεις,
12, 24, 1. τῆς ἐμίχλης δια-
φαινοσύνης (scil. τὸ φῶς τῆς
ἡμέρας) 18, 5, 2. *Neutra-*
liter, τῆς ἡμέρας διαφαινού-
σης, 18, 2, 5.

Διαφάσκω. διαφάσκοντος for-

tasse legendum 31, 22, 13.
pro διαφάσκοντος.

Διαφέρειν; 1) διαφέρει, inter-
est, refert; τούτο γὰρ διέφε-
ρε τοῖς Θηβαίοις, 4, 27, 4.
διαφέρει αὐτοῖς τὸ σαφῶς εἰ-
δέναι, 3, 21, 9. τὰ διαφέ-
ροντα τοῖς ἰδίοις πράγμασι;
quæ rebus ipsius vel prodesse
vel obesse possunt, 22, 1, 9.

2) διαφέρειν τινὸς τινί,
differre ab aliquo in aliqua re,
sive in partem meliorem; πρὸς
τὸ βέλτιον, 18, 5, 5. 18,
11, 1. sive in partem dete-
riorem, πρὸς τὸ χεῖρον, 18,
11, 1. *Sed nude positum,*
usu gratias omnibus scripto-
ribus vulgatissimo, intelligi-
tur plerumque in meliorem
partem, superare, antecellere
aliquem aliqua re; qua qui-
dem notione diversis modis
construuntur reperitur: δια-
φέρω σου τούτῳ, 16, 40, 10.
Est ἐν τούτῳ, ibid. κατὰ
ταῦτο, 3, 98, 2. περί τοῦτο,
10, 25, 4. διαφέρω παρὰ σε
τούτῳ, 10, 27, 5. διαφέρω
σὲ τούτῳ, 1, 88, 7. ubi vide
Adn. Et absque casu per-
sonæ, eminere, excellere ali-
qua re, τινί, velut ἀρατῆ, μέ-
γεθει, κάλλει; Est πρὸς τι,
velut χώρα διαφέρουσα πρὸς
πάντα τὰ γεννήματα, regio
excellens omnibus terræ pro-
ventibus, 3, 87, 1. Sic, τοσ-
ούτῳ τὸν περί τῶν εὐψύχων
ἀνδρῶν λόγον διαφέρειν εἰκὸς
πρὸς vel εἰς ἐπανόρθωσιν,
10, 24, 4. n. Denique pro-
fus absolute, διαφέρων, ex-
imius, egregius, præcipuus,
K 5 lingu-

www.librocity.gr

singularis; ἢ τὰ κρῆνη καὶ τὸ σύστημα διαφέρων ἢν πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἔργοις, 1, 45, 10. διαφέρουσαν χρῆσαν παρέχασθαι, 1, 61, 3. οἱ ἑξαιρέτες τι πεπραχέναι διαφέρων, 6, 39, 2.

3) διαφέρεσθαι (*in Pass.*) πρὸς ἀλλήλους ταῖς γνώμαις, *sententiis inter se dissidere*, 4, 23, 7. διαφέρεσθαι κρίσει πραγμάτων, *judiciis de re publica dissidere*, 17, 14, 10. *Est quide oī διαφερόμενοι, diversa sentientes adversarii*, 7, 14, 3. διενεχθῆναι πρὸς τινα, *dissidere cum quo, vel a quo*, 1, 8, 3. νεανίσκων δυοῖν κατὰ τινος οἰκίτου διαφερομένων, *duo adolescentes controversiam inter se habebant de seruo quodam*, 12, 16, 1. τῶν δὲ πρὸς πᾶν διαφερομένων, *illius vero de omnibus rebus controversiam moventibus*, 25, 5, 11. *Pro ὑπὸ πραγμάτων διαφερόμενοι*, 40, 3, 8. *utique ὑπὲρ πραγμάτων scribendum*, de republica dissentientes, inter se contententes.

Eadem fere notione, in Aitino quoque usurpatur idem verbum, hoc modo: τὰ διαφέροντα τῷ βασιλεῖ πρὸς τοὺς Γαλάτας, ea quæ controversa erant regi cum Gallis, controversiæ quas habebant rex cum Gallogræcis, 31, 13, 1. οἱ ἀλλήται διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς, *dissonas facientes tibias, dissonantia canentes*, 30, 13, 8. Διαφερόντως, *præ ceteris, exi-*

mie, egregie, singulariter, valde, admodum; εὐδοκιμῶν παρὰ τῷ πλεῖθει διαφερόντως, 1, 9, 2. ὄντας ἐν παντὶ φιλότιμοι διαφερόντως, 1, 39, 7. πόλις τερασι διαφερόντως ἡσφαλισμένη, 1, 42, 7. δύναμις γυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. ὄνο κοπήγυια σχυροῦ διαφερόντως, *duæ rates præcipua diligentia compactæ*, 3, 46, 4. πρόσωπον εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἐξεργασμένον, 6, 53, 5. ἡ τῶν Ἠλείων χώρα διαφερόντως οἰκῆται, *præ ceterisrequens est habitatoribus*, 4, 73, 6. 4, 74, 8. *Adde* 3, 72, 3. 3, 76, 7. 3, 84, 1. 5, 8, 1. 5, 22, 3.

Διαφεύγειν, *evadere, effugere; absol.* 1, 21, 11. 1, 23, 7. 11, 17, 2. *Est cum accusf.* διαφευγόντας τὸν κατὰ Δελφοῖς κίνδυνον, 4, 46, 1. 1, 25, 3. *Est.* Διαφθάρειν, 1) *corrumpere, perdere; τὰς τῶν ὑπαναντίων παρασκευάς*, 1, 48, 1. τὰς οὐσίας, *bona perdere, dissipare*, 6, 9, 6. ναῦς, *perdere, deprimere nave*, 1, 25, 3. *Est in passivo διαφθάρη εἰκοσι σιὰΦη*, 1, 28, 14. τὰς ἀγορὰς διαφθάρησαι συνέβη κατὰ θάλατταν διὰ χειμῶνος, *perierunt*, 1, 82, 6. διέφθειρα τὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μάχης ἴδιον, *corruptit id quod pugna Romanorum proprium est*, 2, 33, 7. *Est Est ubi amittere potius, quam perdere, interpreteris; velut, de magno militum numero, quem Hannibal in Aipiūm transitu διέφθειρα*, *amittit*, 3, 60, 5. (*Sic κατα-*

καταφθίρειν, 3, 64, 8.) De corruptione animi & ingenii, *διεφθαρται τῇ ψυχῇ*, 12, 23, 2.

2) occidere, 1, 7, 11. 1, 17, 13. 3, 65, 11. 3, 86, 5. *ἐν χειρῶν νόμῳ*, in ipso discrimine, 1, 82, 2. *Ἐὶ ἢ πασῖνο, διαφθείρεσθαι, διαφθαρήναι*, occidi, cadere, perire, 1, 9, 4. 1, 19, 11. 1, 34, 6. 1, 57, 8. n. *ἐν χειρῶν νόμῳ*, 1, 34, 5. i. q. *ἐν αὐτῷ τῷ κινδύνῳ*, in ipsa pugna, 1, 87, 10.

Διαφθορά, ἢ, corruptio largitionibus effecta, 5, 60, 10. interitus Gallorum ad Delphos, 2, 20, 6. *διαφθορά τῶν ἔργων, νεμπε τῶν μηχανημάτων*, corruptio, destructio operum & machinarum, 1, 48, 3 & 8.

Διαφίβναι, τὰς δυνάμεις, exercitum dimittere domum, in *hiberna*, 2, 54, 14. 2, 55, 1. 4, 14, 4. *τοὺς πολλούς*, dimittere concionem, 3, 109, 13.

Διαφορά, 1) differentia, diversitas, τινὸς πρὸς τι, 1, 63, 8. ἢ τῶν ἐθισμῶν *διαφορά*, 1, 17, 11. ἢ πρὸς τὸ βέλτιον *διαφορά*, praesentia, 6, 56, 6. *Sic nude, τηλικαύτην ἐποίησεν διαφορὰν* (intell. πρὸς τὸ βέλτιον) *παρὰ τὴν τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρίαν*, 1, 32, 7. *αἱ ὀλοσχερεῖς διαφοραὶ τῶν ἡλικιωῶν*, maximae differentiae, diversitates aetatum, & metonymice, diversissimae aetates, aetates quam maxime diversae, 3, 78, 2.

2) *Per similem metonymiam, ἢ διαφορὰ ἔσσι διαφοραὶ sunt res diversae, diversa genera, diversae classes rerum, diversae partes. αὐταὶ αἰσὶ καὶ τοσαῦται διαφοραὶ παρὰ Ῥωμαίοις καὶ τῶν ἑνωμασιῶν, καὶ τῶν ἡλικιωῶν, ἔτι δὲ τῶν καδοπλισμῶν ἐν ἐκείστῳ στρατοπέδῳ*, haec & tot sunt diversitates, partitiones, haec & tot diversa genera sunt nominum, aetatum, & armaturarum, in quaque legione, 6, 21, 8. *αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραὶ*, caeli differentiae, i. e. diversae caeli partes, diversae mundi plagae, 5, 51, 8. *ἵε ἔστι ἢ in singulari, ἐκάστη διαφορὰ τῶν προειρημένων*, 3, 36, 7. n. *Καὶ οὗτοι αἱ διαφοραὶ τῆς οἰκουμένης sunt tres illae partes, Europa, Asia, Africa*, in quas a veteribus distribuebatur terra, 3, 37, 1 sq. *Ἐοδὸν τὸν αἱ ὀλοσχερεῖς διαφοραὶ* 4, 38, 4. *sunt maiores & summae partitiones caeli & terrae.*

3) diffidium, controversia, inimicitia; *διαφορὰ καὶ στάσις*, 1, 67, 2. 1, 87, 4. ἢ πρὸς τὸν βασιλέα *διαφορὰ*, 5, 26, 2. *αἱ διαφοραὶ*, controversiae, 24, 4, 7. *Huc referri possunt αἱ διαφοραὶ τοῦ ὄρους*, diffidia montis, ubi mons in plura juga, in plura dorsa dividitur; *quibus opponuntur αἱ συγχεύσεις*, loca ubi illa diverta juga ac velut diversi rami in unum coeunt, 5, 44, 7.

Διάφορον, τὸ pecunia, 4, 18, 8. ἀπρό-

- ἀκριβεία** περί τὸ διάφορον, diligentia in re pecuniaria, attentione ad rem familiarem, 32, 13, 11. τὰ περί τὴν τοῦ διαφόρου τιμήσιν, 6, 45, 4. — „ubi legendum puto κτῆσιν, ut patet e contextu ἔξ sequentibus.“ *Ern.* — *Mihi videtur, cum e contextu tum e seqq. praesertim ex cap. 46. 2. pariter ἔξ τιμήσιν ἔξ κτῆσιν posse defendi; sed adoptanda utique fuerat ea scriptura, quam plerique ique probatissimi libri praeferebant, κτῆσιν.* — κρίνει ἑ-δῆμος καὶ διάφορου κολλά-κις, iudicium saepe exercet populus etiam in criminibus are luendis, 6, 14, 4. *Et in plur. τὰ διάφορα, eodem significatu; διάφορα προτείνειν, pecuniam offerre, 23, 8, 11. χρῆσθαι τοῖς διαφόροις ἰακόνον χρόνον, 32, 13, 13.*
- Διάφορος**, eximius, excellens; (i. q. διαφέρων, quod vide in διαφέρειν, num. 2.) κέντημα διάφορον, 6, 23, 7.
- Διαφόρως ἀπειρασμένος**, exquisite elaboratus, 13, 7, 2. (i. q. διαφερόντως, quod vide.) διαφόρως μενδοσε δεδεραντ ἡστί 26, 2, 9. pro ἀδιαφόρως.
- Διαφυλάττειν τὴν πρὸς τινα πίστιν**, fidem servare alicui, 1, 78, 8. διαφύλαξε ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν ἀναπιβουλευτον, 7, 8, 4. τὰς αἰσθήσεις ἀπάσας, 7, 8, 7. διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους, tueri socios, *Er. lib. 67. διαφυλάξαι πατέρων εὐ κείμενα ἔργα, 15, 4, 11.*
- Διαφωναῖν**. „διαφωναῖ τι, non convenit pactis, scilicet in summa pecuniae ex pacto soluta; qui dissensus est, cum aliquid desideratur, non totum persolutum est; unde in re pecuniaria διαφωναῖν de reiiduis dicitur. *Vide Wesseling. ad Diodor. T. 1. p. 208.*“ *Ern.* — εἰάν τι διαφωνήσῃ τῶν ἀποδομένων χρημάτων, si quid desideratum fuerit in pecuniae pensione, 22, 26, 23.
- Διαφώσκει**, — scilicet. *Ἰσθός*,“ *Ern.* dies illucescit, 31, 22, 13. n. *Ποῖς ἔξ ἡμέρα intelligere, quod adjectum supra vidimus ad διαφώνει.* *Conf. διαφώσκω.*
- Διαχειρίζεσθαι**, interficere. Ἀγτίσχος διαχειρισμένος τὸν Ἀχαιοῖν, 8, 23, 8.
- Διαχλευάζειν**, ludere, jocari, illudere; τινὰ, 17, 4, 4. 39, 2, 13. ἔξ *abjol.* 30, 13, 12.
- Διαχρυσος ἐσθῆς**, vestis auro distincta, viri censorii, 6, 53, 7. διάχρυσοι στολαί, 31, 3, 13. ἐφαπτίδας, 31, 3, 10.
- Διαχύω**. διαπεχυμένοι, diffusi, 8, 29, 4. — „hilariores, inprimis e convivio. *Sic Lucian. Symp. 18.*“ *Ern.*
- Διαχωρεῖν**. παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖ τούτο, apud alios hoc succedit. 18, 23, 3. n.
- Διαψεύθεσθαι**. διαψεύσθαι τῆς ἀληθείας, aberrasse a veritate, 3, 26, 5. τῆς αἰρέσεως τοῦ βασιλέως, falsum esse opinione sua de sententia regis, 5, 56, 5. τοῖς λογισμοῖς, 3, 16, 5. 3, 17, 11. τῶν ἐλπιδῶν, excidere spe, 20, 12, 1. δια-
ψευ-

ψευδοῦναι τῆς πράξεως, ex-
cidere conatu, 5, 97, 6. 5,
99, 1. τοῦ κρατεῖν τῶν ἀν-
τιταξαμένων, 3, 63, 12. τῆς
συμμαχίας, ἴπε auxiliorum
excidere, 29, 10, 7. πάντων
τούτων διεψευσμένοι, *fi.*
hist. 5.

*Et notione aeterna, ἔν (ἐλ-
πίδων) ὑμῖς τὴν πατρίδα μὴ
διαψευδοῦναι, quam spem pa-
triae vos ne frustrimini, ne co-
mittatis ut patriam hæc spes
fallat, 3, 109, 12. n.*

Διαψιθυρίζειν, fremere, susurra-
re, 15, 26, 8.

Διδασκαλεῖν, schola, 30, 20, 7.
**Διδασκαλικῶς ὑποδεικνύειν περί-
τινος**, docte, subtiliter, via ac
ratione exponere de re, 6,
3, 5.

Διδάσκαλος ἀναργεστάτη, 1,
1, 2.

Διδάσκων. σαφῶς ὑμᾶς δεδιδέ-
χαμεν olim editum erat 5,
105, 9. pro σαφῶς οἶμαι δε-
δείχαμεν.

Διδόναι. ἔν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς
εὔδω, si quando Deus bene
cum eis egerit, 4, 21, 11. n.
δεδομένου τοῦ πλήθους τῶν
περὶ αὐτῶν, ex usu mathematico-
rum, dato numero peditum,
6, 32, 1. ὥστε μὴδὲ βουλὴν
διδόναι τοῖς προεστῶσι, ut ne
consultandi quidem locum da-
rent, aut ne facultatem qui-
dem in senatum conveniendi,
30, 14, 5.

διδόναι, pro offerre; (de
quo uju conf. *Indicem no-
strum Græcitatæ Arriani*)
διδόμενων χρημάτων ἐπὶ τῷ
τοῦ δίδοντος συμφέροντι, του-

των ἀπέχεσθαι, 32, 8, 6.
*Sic verba illa; πότες εἰδδου
τῶν ἐπαγγελιῶν, 3, 100, 3.
intelligenda videntur pignora
obtulit promissorum, vel, ut
Cajaubonns vertit, paratus
fidem dare facturum. se quæ
pollicitus fuisset.*

διδόναι λόγον ἑαυτῷ; vide
λόγος.

*Phrasis δίδοναι ἑαυτὸν, vel
αὐτὸν pro ἑαυτὸν, varis
usurpatur: δίδοναι ἑαυτὸν εἰς
ἔντευξιν, dare se in collo-
quium, i. e. adeundi sui face-
re potestatem, 3, 15, 4. εἰς
τὰς χεῖρας (τινὶ) familiariter
conversari cum quo, 3, 52, 7.
(cf. χεῖρ.) εἰς τὴν χρεῖαν,
negotium in se suscipere, rem
adgredi, 8, 18, 11. ἐπὶ πρά-
ξεσι. 10, 6. 10 sq. εἰς κιν-
δύνους, offerre se periculis,
suscipere pericula, 3, 17, 8.
10, 3, 7. 10, 13, 1. εἰς τό-
πους παραβόλους, in pericu-
lola loca se immittere, 5, 14,
9. εἰς τοὺς πολεμίουσιν εἰπεῖν
προσπίπτοντες, καὶ δίδοντας
σφᾶς αὐτοὺς ἐκουσίως, ἀπέ-
θνησκον, iponte se offerentes,
scil. cædi, 2, 30, 4. οὐδαις ἂν
ἔκων εἰς πρόδηλον ἀπιστίαν
καὶ καταφρόνησιν ἔδωκεν αὐ-
τὸν, nemo ultro committere
voluerit, ut manifesti menda-
cii arguatur, & contemptui sese
exponat, 32, 8, 10.*

„Φήμης δίδομένης, pro δια-
διδομένης;“ *Et n. — Et
equeidem corrigendum utique
διαδιδομένης aut διαδεδομένης
putari, 32, 14, 7. n. Conf.
διαδιδόναι.*

Διευ.

www.libtool.com.cn

Διεγγυασθαι, per sponsores se obligare, sponsores dare; *διεγγυηθέντας ἐπανήλθον*, 17, 9, 13.

Διέρρειν, dirimere, separare, 5, 45, 10. 5, 55, 7. τὸ Ἀπέννινον ὄρος διέρρει πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν φύσεις, τὰς μὲν εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν Ἀδριαν, 3, 110, 9. διέρρειν τινὶ τὴν ἔξοδον, praeccludere, intercludere alicui exitum, impedire, 1, 75, 5.

Διακβάλλειν χώραν τινὰ, exercitum transducere per regionem, peragere regionem cum exercitu, 4, 68, 5. τὴν ἔρημον, 10, 28, 1. n. οὐς (τόπους) ἔδει διακβάλλειν αὐτόν, 10, 29, 3.

Διακβάλῃ, ἢ, ἔσ' αἱ διακβολαί, transitus per montem aut per montium angustias, 1, 75, 4. 3, 40, 1. 3, 92, 11. 3, 93, 10.

Διακρίπτειν, vide *διεκρίπτειν*.

Διακπλεῖν, in pugna navali, per hostiles naves suam navem transmittere, ut conversione facta illas a tergo adoriamur, 1, 51, 9. 16, 4, 10. („Thucyd. 1, 50.“ *Ern.*) *Conf.* διακπλεῖν, ἔσ' ἐκδιακπλεῖν, ἔσ' διέκπλους.

Διέκπλους, ὅς κατὰ τοὺς διέκπλους, dum per hostiles naves discurrunt, percurrunt, transvehuntur, 16, 4, 14. *conf.* διακπλεῖν. — „Est pariter vocabulum Thucydidis ex 1, 49. ubi Schol. interpretantur, ἐμβαλεῖν καὶ πάλιν ὑποστρέψαι, καὶ πάλιν ἐμβα-

λεῖν. *cf.* ad 7, 89. ἔσ' quos ad priorem locum laudat Dukerus. Usus tamen est verbo jam Herodotus 4, 179. ubi videtur esse exitus navis ex aliquo loco, quomodo interpretantur hanc vocem *Lexica*. In loco Polybii verbum tantum transitum navis per naves hostium exprimit, non qui fugae causa fiat, sed qui obsit hostibus, remos navium hostium detergat, ἔσ' post quem fiat conversio navis, ut redeat ad suos, ἔσ' rursus impetum faciat. Similiter verbum *διακπλεῖν* in l. c. tantum ostium naves agendi per hostiles naves exprimit.“ *Ern.*

Διαλέγχειν, refellere, mendacium arguere, 7, 3, 3.

Διέλκειν, in longum extrahere. τοῦ χρόνου διελκομένου, 31, 26, 4. διαλοκόμενων τῶν διαβουλίων, in longum tractis liberationibus, 28, 2, 4. ubi verior ne immerito tenuerim *Casauboni interpretationem*, dissidentibus sententiis.

Διακρίπτειν, idem quod *ἐκρίπτειν μητ' αὐτοῦς* (i. e. ἑαυτοῦς) λαθεῖν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀποστρέψαι *διεκρίπτοντας*, 38, 1, 4. n. ubi *Casaub.* ex *ing.* διακρίπτοντας edidit, *Reiskius* διακρίπτοντας *maluerat*.

Διεξάγειν, administrare, curare, v. c. regnum, regni negotia, τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, 1, 9, 6. ῥαθύμως διεξάγειν τὰ κατὰ τὴν Φυλακὴν, custodias negligenter agere, 4, 57, 3. διεξάγειν.

- αγ. τὸ δίκαιον, justitiam administrare, jus dicere, *absol.* 20, 6, 1. Ἐξ *cum dat.* alicui, 4, 73, 8. *Cum de controversiis agitur, significat componere, terminare item; διεξάγειν τὰ πρὸς τινα* sc. ἀμφισβητούμενα, 18, 34, 10. λόγῳ διεξάγειν τὴν ἀμφισβήτησιν, 5, 1, 5. Ἐξ *περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων*, 3, 21, 6. *Sed τοὺς βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χάριτος γεννημάτων*, est vitam sustentare, 1, 71, 1. ἐν τῇ τάσῃ Φιλανδραπικῆ διεξάγειν τοὺς συμμάχους, perhumaniter agere cum sociis, 3, 77, 4.
- Διεξαγωγή, ἡ, exitus negotii; καὶ ταῦτα μὲν τοιαύτης ἔτοχῃ διεξαγωγῆς, 24, 2, 11. *praecipue exitus & terminatio controversiarum, finis belli, pacis compositio*, 5, 102, 3. 5, 103, 3. 25, 5, 7. τὴν διεξαγωγὴν ποιῶσθαι, 4, 26, 3.
- Διεξιέναι χώραν, per regionem transire, 4, 25, 4. διεξιμεν τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις, exponemus, *praes. pro fut.* 4, 1, 3.
- Διεξέρχασθαι (ut διεξιέναι) exponere, commutare, 2, 12, 4.
- Διεξιμύσθαι, pervenire, 10, 26, 3.
- Διέξοδος, ἡ, exitus, finis: τὰ ἔργα τοιαύτην εἴληφεν διέξοδον, 2, 1, 3. 3, 41, 1. δεῖν γίνεσθαι διέξοδον τῶν πρὸς Ἀλλήλους, fieri finem debere litium, 23, 2, 2.
- Διεργάζεσθαι, facere, perficere, conficere. ταῦτα διεργασάμενοι, 4, 22, 1.
- λαὶ καὶ κατὰ διεργάζοντο, 3, 73, 7.
- Διερεθίζεῖν, ad iram provocare, 9, 18, 9.
- Διερέεσθαι, περὶ τῆς χάριτος, de loco inter se contendere, 5, 84, 3. n. πρὸς τι, reniti' postulato. 22, 7, 14.
- Διερευνᾶν. συνέκρινα καὶ διερεύνα τὰ λεγόμενα, 14, 3, 7. τῷ Σικκίῳ πάντα διερευνητο πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 14, 2, 1.
- Διερμηνύειν, interpretari, 3, 22, 3.
- Διεββημένως, interrupte, *sparium de te verba facere, Ἐξ obiter*, 3, 58, 3.
- Διέρχασθαι, 1) praeterire; ἔμα τῷ διαλθεῖν τὰς ἐν ταῖς ἀνοχαῖς ἡμέρας, 20, 10, 17. διαλθούσης τῆς πανηγύρεως, peracta celebritate, 18, 30, 1. 2) transire; διαλθὼν τὴν Θεσσαλίαν, Thessaliam emensus, 4, 61, 1. Sic 22, 20, 4. ubi facile adparet, *verhum dierschόμενος non ad τὸν Σαγγαριον r:ferendum, sed ad regionem quam transit Manlius priusquam ad Sanguarium fluvium pervenisset.* 3) διέρχασθαι ὑπὲρ τοῦ πολέμου. (i. q. διεξέρχασθαι) exponere, enarrare bellum, 1, 13, 10.
- Διερωτᾶν τινα, μὴ ἔσθ. interrogare aliquem, an ἔσθ. 5, 50, 12.
- Διευκρινεῖν, 1) dispicere, disquirere, examinare *rem; ὑπέριτινος*, 2, 56, 4. n. *περὶ τινος*, 3, 28, 5. τι, 31, 13, 1. *Sic in pass. ὁ περὶ πολιτεῶν λόγος*

λόγος ἀκριβέστερον διαυκρινεῖται παρὰ Πλάτωνι, subtilius disquiritur, excutitur, 6, 5, 1. *Sigillatim vero de cognitione & dijudicatione causarum controversarum; velut διαυκρινεῖν τὰ διαφέροντα, loco modo citato, 31, 13, 1. τὰς διαφορὰς, 24, 4, 7. 24, 2, 1. διαυκρινῆσαι περὶ ὧν οἱ ἀνθρώποι ἀμφιβέβηκον, 40, 10, 2. Hinc ἔσ cum dat. persf. διαυκρινεῖν τισὶ περὶ τῶν ἀντιλαγομένων, de controversiis aliquorum cognoscere, jus eis dicere, arbitrium facere, 31, 9, 7.*

2) intelligere; ὥστε τοὺς συνετωτάτους ἔνια μὲλις διαυκρινεῖν, 3, 22, 3. rectum iudicium facere, recte statuere; οὐκ εἰκός παιδα περὶ τηλικούτων δύνασθαι πραγμάτων διαυκρινεῖν, 4, 34, 1. discernere; διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐδὲ τὸ δυνατόν καὶ τὸ μὴ δυνατόν δύναται διαυκρινεῖν, 12, 22, 6. *Διουλαβεῖσθαι, (i. q. εὐλαβεῖσθαι) timere, vereri, cum acc. 14, 2, 7. cum μὴ ἔσ optativo subjunct. 21, 13, 5. 28, 7, 7.*

Διουτοναῖν, vim habere, de fluxu aquae in Bosporo Thracico, 4, 43, 8.

Διουτυχεῖν. διουτυχήκει πάντα τὸν χρόνον, Fr. gr. 22.

Διέχειν, αἰτνε, τὰς χεῖρας, in diversa porrigere vel extendere manus, dirimere studere pugnantem, 4, 52, 1. n. Fr. hist. 48.

Neutraliter, i. q. ἀπέχειν, distare; διασχόντες ὡς δύο

στάδια τῆς παρεμβολῆς, 5, 103, 6. 1, 42, 6. 4, 64, 5. Ἔσ. Ad verba οὐκ ἔλαττον εἴποσι σταθίων, 10, 49, 4. ex conject. adjecti διέχουσαν. Διήγημα, τὸ, narratio, 1, 14, 6. ἐμπορικόν, fabulosa, quales venditant mercatores, 4, 39, 11.

Διήγησις, ἡ, narratio, 3, 36, 4. 4, 40, 1. Ἔσ. An διηγήσεις legendum, pro διαλύσεις, 22, 25, 10? n.

Διηθεῖν, percolare, elucere, 34, 9, 10.

Διήκην. ὁ Ἀκέννιος διὰ μέσης τῆς Ἰταλίας διήκων, per mediam Italiam porrectus, 2, 16, 4.

Δίθυρα, τὰ, tribunal, podium, 27, 1, 6. n.

Διῆναι, α διήμι; μὴ διῆναι διὰ τῆς χώρας πολεμίου ἐπὶ Ῥωμαίοις, non dare transitum per fines suos hosti adversus Romanos tendenti, 22, 26, 2.

Διῆναι, α δειμι, transire; διὰ μέσης Πελοποννήσου διῆσαν, 4, 13, 4. διῆει τὰς δυσχωρίας, 5, 23, 8. τὸν ποταμὸν, trajecit flumen, 32, 18, 1.

Διῆπτασθαι, transvolare, pervolare, 5, 9, 5.

Διῆσθμαῖν λέμβους, per Isthmum transducere, 4, 19, 7. n. cf. ὑπερισθμαῖν.

Διῆσάναι; in aor. 2. ἔσ praet.

1) τῆς θαλάττης οὐ πολὺ διέστηκε, haud procul distat a mari, 5, 44, 5. 2) διέστηκε τοῦτο ἐκείνου, hoc distat ab illo, (i. q. διαφέρει) 3, 6, 6. ἂ πλείστον διεστάσι, quae plurimum inter se differunt, 6, 3, 11.

11. 3) *διέστησαν*, discesserunt, 10, 3, 6. 4) *διαστήναι πρὸς τινα*, dissentire & sejungere te ab aliquo, 3, 8, 3.
- Διιχνυθέντι περι τὰς προνομίας*, pericrutari pabulandi & prædandi caussa, 4, 68, 3.
- Δικαιοδοσία*, ἡ, 1) juris redditio, juris dictio, exercitium judiciorum, judicium, 20, 6, 2. 23, 2, 1 & 10. *conf. Adn. ad 24, 1, 2. εἰς δικαιοδοσίας προκαλεῖσθαι τινα* *καρὶ τῶν γεγνόντων καὶ καρὶ τῶν μελλόντων*, in jus vocare aliquem, provocare aliquem, ad reddendam rationem factorum, ad satisfaciendum pro factis, & ad cavendum de futuris, 4, 16, 4. n. ἡ *καρὶ τῶν ἐγκλημάτων δικαιοδοσία*, 38; 3, 2. *οἱ καρὶ τῆς κοινῆς δικαιοδοσίας νόμοι*, 40, 10, 5. 2) disceptatio juris; *Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς τὴν (κατὰ τὸ σύμβολον) δικαιοδοσίαν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας*, 24, 1, 2. n. *νεηπε ἰβὶ ρασι-υε accipiendum vocabulum*, Philippo coactio submittere se jurisdictioni, coactio ad causas disceptandas cum finitimis (ex recepta juris formula.) *Sic & 24, 1, 12. n. 3) peculiaris formula secundum quam jus dicitur, ex cujus præscripto judicantur causæ, (quod alias σύμβολον vel δικαιοδοσία κατὰ τὸ σύμβολον dicitur)* 32, 17, 4. *Fragm. gramm.* 39. *Conf. turjus Adn. ad 24, 1, 12.*
- Δικαιολογεῖσθαι*, *καρὶ ἑαυτοῦ*, de jure suo disceptare, causam suam agere, 3, 20, 10. 3; 21, 6. 25, 9, 7. *πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας*, 4, 3, 12.
- Δικαιολογία*, ἡ, disceptatio juris, 3, 21. 3 & 6. 5, 67, 4 & 11. *συνίστασθαι τὴν δικαιολογίαν*, causam tuam defendere. 20, 9, 7. 27, 37, 3.
- Δίκαιον*, τὸ, 1) jus, justitia, τὸ *δίκαιον διεξάγειν, ἢ διεξάγειν. τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν* *καρὰ τῶν ἀδικησάντων*, jus repetere ab eis qui injuria nos adfecerunt, *Fr. gr.* 39. n. 32, 17, 3. n. *πὶ υἰγο ἐκαῖ λαβεῖν, προ ἐκλαβεῖν.* 2) ratio quam quis adterre, qua quis niti potest ad causam suam defendendam vel excusandam, 11, 29, 7.
- Maxime principalis in usu est, τὰ δίκαια, jura. τὰ ὑπερχοντα αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους δίκαια*, iurata illorum jura, *scil.* conventiones quæ inter ipsos intercedunt, & jura quæ illis conventionibus nituntur, 3, 21, 10. 3, 27, 10. 9, 32, 6. *τηραῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήμας δίκαια*, 1, 83, 5 & 11. *λέγειν ὑπὲρ τῶν δικαίων*, de suis juribus differere, jura sua exponere, 28, 7, 6. *τὰ τῶν Μακεδόνων δίκαια*, Macedonum jura, rationes quæ pro causa Macedonum faciunt, 9, 32, 4. *τὰ δίκαια προτίθεσθαι*, jura proferre, rationes proferre quæ valent ad causam defendendam, 11, 29, 8. *νικᾶν τινα τοῖς δικαίοις*, vincere iustitia causis, juribus, rationibus quæ pro sua causa præterere quis potest, 3,

- 10, 1. Sic καταπεριαιῖναι τινος τοῖς δικαίοις, 5, 67, 2. τὰ τοῦ πολέμου δίκαια jura belli, 5, 11, 3. ἰ. q. οἱ τοῦ πολέμου νόμοι, *ibid.* παρὰ πάντα τὰ δίκαια, contra omne jus & fas, 3, 28, 2. ubi δικαιώματα habet solus codex Aug. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια, 2, 58, 7. τὰ κατὰ κοινὸν ὁρισμένα δίκαια, communia gentium jura, 4, 6, 11. 2, 8, 12. 8, 1, 1. (Fortasse περὶ τῶν κατὰ κοινὸν δικαίων legendum est 23, 15, 4. n. de communibus gentis juribus, pro κατὰ κοινὸνδίκαιον.) *De piqnis τὰ δίκαια ποιῆν τῇ πατρίδι est justa facere, omnia boni civis officia præstare patriæ,* 3, 116, 9.
- Δικαιοῦν**, causam agere alicujus, jus alicujus defendere, 3, 31, 9. n. — „ὁ δικαίων, qui jus reddit alicui, v. c. ulciscendo injuriam ei factam &c.“ *Er n.*
- Δικαιώματα habet solus codex Aug.** 3, 28, 2. pro δίκαια.
- Δικαίως**, merito. ἔδοξαν ἤτυχθέναι δικαιοτάτα, 4, 19, 13.
- Δίκη**, ἡ. δίκην δοῦναι, puniri, 2, 58, 9. δίκας ὑπέχειν τῶν ἡμαρτημένων, judicium subire, 5, 42, 6. 16, 27, 2. περὶ τῶν ἀδικημάτων, 16, 34, 3. ἔχειν τοῦ θόγου δίκην, cædis pœnam exegisse, satisfactionem habere, 32, 7, 11. **Δίκης ὀφθαλμοῦ**, Iustitiæ oculus, 24, 8, 3.
- Δικοδοσία**. Sic perperam habent codices nonnulli 4, 16, 4. pro δικαιοδοσία.
- Δίχροτον**, τὸ, navigii minoris genus, biremis; τρηγίρεις, καὶ δίχροτα, καὶ κέλητες, 5, 62, 3.
- Δικτάτωρ**, *gen.* ὄρος, 3, 87, 6 *sqq.* n. 3, 106, 1.
- Δικτυωτός**; θύραι δικτυωταί, fores reticulatæ, 15, 30, 8.
- Δίκωπος**. δίκωπα σκαφίδια, naviculæ quæ duobus remis agitantur, 34, 3, 2.
- Διλοχία**, duo lochi, *de equitibus*, 10, 21, 4. n.
- (*Διμερής*. ταύτην μὲν οὐσος * τινός, 12, 27, 3. *Excidisse διμερούς suspicatus est Reiskius.*)
- Διμηνος**, ἡ, *scil.* ἄρα vel ἀρχῆ, 6, 54, 3. *cf.* ἄμηνος.
- Διό**, —, *servit transitioni, copulationi sententiarum*, 2, 66, *init.* [nobis 2, 65, 13.] *Et alibi, ut διόπερ. Quod prodest loco Pauli Rom. 2, 1. in quo frustra se nonnulli torserunt. cf. Iac. 1, 19, 21. Matth. 23, 34. ubi διὰ ταῦτα sic dictum videtur. Et hanc vim particulae jam observavit noster Glassius Phil. S. de conjunct. can. 22.“* *Er n.* — *Vide quæ de isto usu particularum διό & διόπερ notavimus ad 1, 60, 9. ad 1, 82, 13. Et ad 2, 65, 13.*
- Διοδεύειν**, τὴν χώραν, 2, 15, 5.
- Δίοδος**, ἡ; τηρεῖν ἐπιμελῶς τὴν δίοδον, 11, 18, 1. *scil.* τὴν διὰ τῆς γαστράρας ὁδόν, *quod est* 11, 17, 7.
- Διοικεῖν**. ταῦτα διοικήσαντες, his peractis, 23, 2, 8. *Et in medio; ταῦτα διοικησάμενος,* 20, 19, 8. *In Pass.* τὰ Ἀρά-
τη

τῶν διωκημένων, Arati facta, res
 ab Arato gestæ, 2, 40, 4.
Διοικητής βασιλικός, administra-
 tor, dispensator, 27, 12, 2.
 — „procurator regius in fisco
 ꝛ. reeditibus. *vid. Clavem Ci-
 cer. in Diocæceres.*“ *ΕΓΝ.*
**Διοικίζειν τοὺς πολίτας ἐκ μιᾶς
 πόλεως εἰς τλάους**, 4, 27, 6.
Διολισθαίνειν, evadere, elabi;
absol. 4, 32, 2. *cum accusf.*
 effugere; **διόλισθον τοὺς κατὰ
 Φίλιππον καιροὺς**, 20, 7, 1,
**εἰάν διολισθῆ τὸν παρόντα
 καιρὸν**, 18, 20, 11. τὰς ἐπι-
 βουλάς, 17, 15, 12.
Διολοφύρεσθαι. *διολοφύροτο*
 πρὸς αὐτὸν, (i. q. ἑαυτὸν) se-
 cum lamentabatur, 22, 9, 11.
Διομολογῆσθαι, promittere, pa-
 cisisci. *διομολογηθέντος συ-
 χνοῦ χρυσίου*, 22, 21, 8. τὰ
 διομολογημένα, conventa in-
 ter eos, 31, 27, 1.
Διομολόγησις, pactio. πρὸς
 Ἀσδρούβαν γίνονται *διομο-
 λογήσεις*, 3, 27, 9.
Διόνυσος. οὐδὲν πρὸς τὸν Διό-
 νυσον, 40, 7, 3. *γραφή τοῦ*
Διονύσου, ibid.
Διόπερ, igitur, inquam, 1, 60,
 9. n. 1, 82, 13. n. *Εἶς. Vide*
*supra in διό. Eodem perti-
 net* 9, 6, 3.
Διόπτρα, δύο αὐλίσκους ἔχουσα,
 10, 46, 1 *sq.* n.
Διοργίζεσθαι, (i. q. *simpl. ὀρ-
 γίζ.*) *absol.* διοργισθεῖς, 4, 4,
 4. *ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ*, 2, 8,
 13.
Διορθῶν, τὰ ἀδικήματα, cor-
 rigere, castigare *verbis*, 4,
 24, 4.
In Medio; διορθῶσθαι

πρὸς τοῖς συμμαχοῖς τὴν αὐ-
 τῶν (i. q. ἑαυτῶν) πίστιν, e-
 dem suam, labefactatam apud
 socios, restituero, reparare, 1,
 7, 12. *διορθῶσθαι τὴν*
ἄγνοιάν τινος, errorem alicu-
 jus corrigere, 3, 58, 4. 3,
 59, 8. delictum alicuius ca-
 stigare, 3, 16, 4. *διορθῶσα-
 σθαι τὴν τῆλμαν καὶ βίαν,*
scil. ἑαυτοῦ, suam violentiam
 audaciam corrigere, 1, 37, 10.
διορθῶνται σφᾶς αὐτοὺς, se
 ipsos corrigunt, 26, 3, 12. *τὰ*
κατὰ τοὺς Καυνίους ταχέως
διορθῶσαντο, Caunios quod
 adinet, brevi res apud eos in
 ordinem coegerunt, 30, 5, 13.
Ὅς διορθῶσατο καὶ τὰλλα
πάντα, reliqua etiam omnia
 recte curavit, in ordinem con-
 stituit, 24, 6, 2.

*In Passivo; τὰ προσοφει-
 λόμενα οὐ διορθῶντο*, non so-
 luta sunt debita, 11, 28, 5.
*διορθῶσθαι ὑπὸ τῶν σκουδαί-
 ων ἔργων*, ex commemoratione
 præciare factorum proficere,
 fructum capere ad vitæ emen-
 dationem, 2, 61, 3. *Conf.*
Adn. ad 1, 11, 2.

Διόρθωσις, 1) *de fortuna* bo-
 nis casibusque; πρὸς ἐκάνορ-
 θωσιν τῶν συμπτωμάτων, ad
 sarcienda, ad reparanda detri-
 menta accepta, 6, 38, 4. n.
Et absol. *διόρθωσις (opposita*
τῇ βλάβῃ) lucrum, emolu-
 mentum, incrementum opura
 fortunæ, 5, 88, 2. (*conf. ἑκάνορ-
 θωσις*) αἱ τῶν πολιτευ-
 μάτων διορθώσεις, emendatio
 reipublicæ *sive quoad interio-
 rem formam, sive quoad sta-*

sum externum, 3, 118, 12.

2) *de debitis*; solutio, exceptio debitorum; 5, 50, 7. *διόρθωσις τῶν ὀφειλῶν*, 5, 50, 7. 11, 25, 9. (i. q. ἀπόδοσις, *ibid.*)

3) *de ingenio & moribus & vitæ actione*; correctio, emendatio errorum suorum, *πολλὰ τῶν αὐτοῖς* (i. q. *ἐαυτοῖς*) *εἰρημύων εἰς διόρθωσιν καὶ μεταβάσιν ἤγαγον*, 3, 58, 4. cf. 1, 35, 6 sq. *Ἦσπερ κινεῖ, τὴν ἐκ τῆς ἱστορίας διόρθωσιν περιποιεῖσθαι*, fructum ex hystoriae lectione ad sui emendationem percipere, 7, 12, 2. *Tum* correctio, castigatio aliorum, *ἐπιστροφὴ καὶ διόρθωσις*, 4, 24, 5. 5, 54, 13. *τύπεσθαι ἐπὶ διόρθωσει καὶ μαθήσει*, (*de praeceptis in schola*) 2, 56, 14. institutio morum, eruditio ad vitam recte instituendam, 1, 1, 1. 1, 35, 6 sq. (ubi *διόρθωσις* aequivalere τῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσει.) *Conf. ἐπανόρθωσις*, *Et Adnot.* ad 1, 11, 2.

Διορίζειν, definire quid sit quod volumus, 21, 11, 6. separare, determinare; *Purpureus mons διορίζει τοὺς Ἰβηρας καὶ Καλτούς*, 3, 39, 4. *sinus Ambracius διορίζει τὴν Ἠπειρον καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν*, 4, 63, 6. ὁ βόυς βραχὺ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ διορίζει, fluxus aëcis exiguam sui partem (αὐτοῦ *pro* ἑαυτοῦ; *vel*, exiguam partem, quæ ibi, *voce* αὐτοῦ *adverbialiter sumta*)

separat & in sinum immittit; 4, 43, 7. n.

διορίζεσθαι, definire, determinate, præcise loqui de aliqua re, aut adfirmare & contendere aliquid; *περὶ τινος*, 12, 12, 6. 29, 9, 7. *cum* ὅτι, 18, 29, 2. *cum accus.* *Et infim.* 22, 22, 7. *conf. προσδιορίζεσθαι.*

Διορισμὸς, obsecratio, confirmatio adjecto jurejurando, 16, 26, 6.

Διόρυτος, ὄ, Fossa; nomen propr. 5, 5, 12. n.

Διότι, frequentare Polybius solet pro simplici ὅτι, quod; pro *διότι* vero passim a librariis nonnullis *Et* editoribus ὅτι temere erat insertum, ut monui ad 1, 10, 7. ad 1, 26, 10. 5, 33, 3 sq. *Et c.*

διότι initio orationis, quæ cum videatur obliqua adferri a scriptore, tamen rectè procedit, 4, 22, 10. sicut ὅτι subinde apud alios scriptores usurpatur.

Post parenthesis, quam præcessit particula ὡς, ad quam refertur oratio sequens, cum perspicuitatis causa repeti debuerit, eadem particula ὡς, ejus loco ponitur *διότι*, 5. 104, 3. *conf. Adn.* ad 12, 23, 7.

διότι *περ*, pro *διότι*, quare, qua ratione, 5, 8, 7. 6, 29, 5.

Διοχυροῦν. In *prat. pass.* notione *ἀδύνα*; *διοχυρωμένος* τὰ στενὰ τὰ φροῖς, ex *Καϊστί κινεῖ*. 5, 46, 3. n.

Διπάλαιστος, duorum palmorum longitudine, 27, 9, 2.

Διπλά-

- Διπλασιάζειν** τὸ βιάσθαι, in acie, 18, 7. 8. τὰς δυνάμεις, 25, 4, 11.
- Διπλασιος** ἢ πρὶν, 1, 72, 2. διπλασιοὶ τῶν προγεγενημένων, 10, 17, 12. ὁ ἀνὴρ φαίνεται διπλασιος ἑαυτοῦ, 6, 23, 15.
- Διπλασιως** ἐπεβρώσθησαν, 1, 24, 1. 2, 8, 4. διπλ. παρωξύνοντο, 2, 29, 9. διπλ. ἐξανάτο τὰ τῆς ὑποψίας, 18, 17, 6.
- Δίπλευτρον**, τὸ, duo jugera, 34, 12, 5. (i. q. δύο πλέθρα, 5, 100, 7.)
- Δίς**; μὴ δίς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίνειν, 31, 19, 5. 31, 20, 1. δίς πρὸς τὸν αὐτὸν κείραζεν, Fr. hist. 60. n.
- Δίστομος ποταμός**, duobus ostiis in mare excurrentes, 34, 10, 5.
- Διττός**, duplex, 10, 47, 1.
- Διττῶς**. καὶ ταύτης δὲ οὔσης διττῶς, sic ex conjecit. edidit Casaub. 12, 27, 3. n.
- Διφραγγία ἐπὶ ἄλλῃ**, 2, 66, 9. n. 12, 20, 7.
- Δίφρος**, ὁ, ἐλεφάντινος, sella eburnea, curiis, 6, 53, 9, 26, 10, 7. 32, 5, 3.
- Δίχρα διαρραίν**, 3, 92, 1. 7, 4, 2. δίχρα τοῦ ψηφίσματος cum Keiskio jertirji 30, 5, 5. pro διά. Eodem modo 8, 19, 10. δίχρα προόδου corrigendum videtur, pro διά προόδου.
- Διχοτομαῖν**, in duas partes secare lineam, 6, 28, 2. dillicare canes, 10, 15, 5.
- Διώγμα**, τὸ, persecutio, 1, 34, 9. 3, 45, 3. 11, 15, 5.
- Διωγμός**, ὁ, idem. Νετθα λέχους τε καὶ διωγμός ἱππευτικῆς υἱοῦ injepta erant, 1, 87, 7. n.
- Διωθεῖν**, τὰς σαρίσσας διὰ τὰ τρήματα, sarissas intrudere per foramina, 22, 11, 17.
- Ἰν Μεδίῳ**; 1) perumpere; αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν διωθονται τὴν θάλατταν, 4, 41, 4. διώσασθαι τὰς τάξεις, ordines hostium perumpere, 11, 1, 2. 2) a se amoliri, propulsare; Φθόνους καὶ ἐπιβολὰς, 18, 24, 4. κινδύνους, περιστάσεις, eluctari pericula, 6, 57, 5. 6, 44, 8. τὴν ἐπιταγήν, detrectare Julia, 13, 7, 6.
- Διῶρυξ**, ἢ βασιλική, regia fossa in Mesopotamia, 5, 51, 6. διῶρυγες τοῦ Νείλου, canales per quos aqua Nili deducitur per Aegyptum, 5, 62, 4. Fr. gr. 26. canales Euphratis, 9, 43, 2.
- Δόγμα**, τὸ, decretum, senatusconsultum, populiscitum; μετὰ κοινοῦ δόγματος, 20, 4, 6. χωρὶς κοινοῦ δόγματος, 4, 26, 4. Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους πόλεμον ἐξήνεγκαν ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7.
- Δογματοποιεῖν**, seq. infra decretum facere, 1, 81, 4.
- Δοκαῖν**, putare, 5, 16, 10. 12, 8, 4. 12, 11, 4. Imperf. son. δοκαῖ. ὡς ἐμοὶ δοκαῖ, 1, 15, 6. ὡς ᾤμῳ δοκαῖ, 2, 61, 12. 4, 33, 4. Ἐξ sic 15, 4, 9. Ἐξ 16, 1, 4. expressum malim, quam ὡς γὰρ μοι δοκῶ. λον ὡς αὐτῶν ἀν δόξαν, 1, 1, 3.

- δοκᾶν δοκίναται ἀπίσταν, 32, 8, 8. δόξαντος δὲ σφίσι, quum ipsis visum esset, placuisset, 2, 26, 7. 22, 15, 1. δόξαντος δικαίως τοῦτο πράττειν, quum ille visus esset merito id facere, 2, 50, 9. τὰ δεδομένα, quæ visa sunt, quæ placuerunt, decreta, 3, 40, 2. 3, 44, 5. π. καταλαβόντας πόλεμον δεδομένον, 36, 1, 9.
- δοκεῖ, dicitur, fertur, perhibetur, 2, 33, 1. 9, 24, 5. 9, 25, 1. π. 9, 43, 2. 10, 3, 5. 10, 10, 11. 10, 48, 2. 15, 25, 1. 16, 32, 2. 40, 6, 5. (Sic fortasse ἔδοικε, 10, 3, 4. π.)
- δοκιμασία, ἡ, probatio, exploratio; τὴν δοκιμασίαν τῆς χαρρακοποιίας ποιοῦνται οἱ χιλιάρχοι, exigunt, examinant, an recte curatum sit vallum, 6, 34, 2. τὰς δοκιμασίας ποιεῖσθαι τῶν στρατοπέδων, delectum militum facere, 9, 6, 6. iudicium; ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τὰς δοκιμασίας, 3, 9, 5. τὰ παρεληλυθότα ἔργα ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λαμβάνει τὴν δοκιμασίαν, de præteritis factis e rebus ipsis, ex ipso exitu, iudicium facere licet, 3, 31, 8. ἀλλοιοτέρας ἕκαστα τυγχάνει δοκιμασίας, longe aliud de rebus iudicium feras, 3, 32, 5.
- δοκιμαστήρ τῶν ποινῶν, apud Lacœdæmonios, quæstorem ærarii vertit *Valesius*; quæ explorat statum ærarii, præfectus ærarii, 25, 8, 5 *sqq.*
- δοκιμος, probatus, notabilis, ex-
 ἴκτως ἡμῶν τοῦτο δοκί-
 μους αὐτοῖς περιχρησάται χρεῖ-
 ας, 6, 31, 11.
- Δοκός, ἡ, trabes, 8, 9, 3. trabes, argenteis laminis obδύ-
 ῖα, 10, 27, 10. ab oppu-
 gnatis deieῖτα in oppugnati-
 tes, scelas conscendentes, 10,
 13, 9.
- Δόλιος, dolosus, fraudulentus;
 de homine, 22, 17, 1. δο-
 λιώτερα ἤδη, 6, 47, 5.
- Δολοφοναῖν, ex insidiis interficere, 32, 21, 11. δολοφονηθῆ-
 ναι ὑπό τινος, 2, 36, 1. 5,
 40, 6.
- Δολοφονία, ἡ, cædes dolo malo
 perpetrata, 6, 13, 4.
- Δόλων, ὁ, antequam de minimum
 velum navis; τὸν δόλων ἀπ-
 ἔρασθαι, dolonem erigere fu-
 ga correpsunda cassia, 16,
 15, 2. π.
- Δόμος, ὁ, stratum lapidum in
 muro, 10, 22, 7. π. *Spici-
 lib. VIII. num. 1.*
- Δόξα, ἡ; ταύτην περὶ αὐτῶν
 πάντας εἶχον τὴν δόξαν,
 omnes hanc de eis opinionem
 habebant, 2, 39, 10. πληρο-
 νομαῖν τῆς ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξαν,
 15, 22, 3. ἐπὶ σοφροσύνῃ
 δόξαν βιολογουμένην πεποι-
 μένος, πὶ περιπεποιημένος
 scribendum, 35, 4, 8.
- Δοξάζειν, putare, 3, 82, 2. δε-
 δεξασμένοι ἐπ' ἀρετῇ; clari
 virtute, 6, 53, 10.
- Δοξοποιεῖν. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώ-
 πων γένος καὶ πρὸς δεδοξο-
 ποιημένον, hominum genus,
 variis præterea opinionibus
 ductum, rectum, 17, 15,
 16. π.
- Δοξοφασία, ἡ, (ut δοροφασία)
 avidi-

- aviditas gloriæ popularis, auræ popularis captatio, 6, 9, 7.
- Δοριμίλωτος**, bello captus, 24, 8, 6. (Sic nomen proprium *Δορίμαχος*, per tota, non per v.) Conf. *δορίκτητος*.
- Δορίκτητος**, 18, 34, 4. n.
- Δορκαδαίος αστραγάλος**, 26, 10, 9.
- Δόρυ**, τὸ, hasta *triariorum*, 6, 23, 16. qua pugnant *comitibus*, 2, 33, 4 sq. *δορατὰ λεκτὰ olim equitum Romanorum*, 6, 25, 5. ἐπὶ δόρυ κλίνειν, in *tacticis*, ad dextram se convertere, 6, 40, 12. ἢ ἐπὶ δόρυ κλίσει, 3, 115, 10. 10, 31, 2. ἐπὶ δόρυ ἐπιστρέφειν, 11, 22, 11. ἐκ δόρυτος, a dextra, 3, 115, 9. 11, 23, 5. περὶ δόρυ περιλάσαντας, 11, 23, 2. nisi ἐπὶ δόρυ ibi *scribendum*, sicut *praecessit* ἐπ' ἀσπίδα. καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ κηρύκειον ἕμα πέμπειν πρὸς τινα, *proverb.* 4, 52, 3. n.
- Δορυδρέπανον**, τὸ, *contus falcatus*, *harpago*, 22, 10, 4. sq.
- Δορύκτητος**, vide *δορίκτητος*.
- Δορυφορεῖν τινα**, custodem corporis esse, de *fratris Eumenis*, 32, 23, 6. *δορυφοροῦντας*, quod erat in *msstis* 2, 19, 1. *vide in δορυφοροῦντες mutatum*.
- Δοσιδίκους dant mssti libri omnes** 4, 3, 3. *pro δωσιδίκους; atque id teneri fortasse potuerat*.
- Δουλεύειν αὐταῖς ταῖς τοῦ σέματος ἐπιθυμίαις**, de *brutis animalibus*, 17, 15, 16. τῆ ἀλαζονείῃ, 4, 3, 1.
- Δουλικός; τὰ δουλικὰ τῶν σωματίων**, 1, 83, 1. 2, 62, 10.
- Δρᾶμα**, τὸ; τὴν κατασκευὴν τοῦ δράματος ἐνενοῦν, *fabulae commentum intelligebant*, 33, 16, 10. τρίτου ἢ τύχη δρᾶμα ἐκείσθηγα, 24, 8, 12.
- Δραπέτης**, ὁ, 25, 18, 3.
- Δρασμός**, ὁ, *fuga*, 5, 26, 14. 15, 27, 4. 31, 23, 3.
- Δράττωσθαι**, *prehendere*, *contingere*, cum *gen. τῆ σιδηρᾶ χειρὶ δραξάμενος ὄθεν ἐπιλάβοιτο τῆς πύρας*, 8, 8, 2. λέων δραξάμενος τοῦ ἵππου; *Fr. hist.* 10. T. V. p. 56.
- Δραχμῆ**, τῆς ἡμέρας, *σίριαισι διαρκῶν equitis in exercitu Romanorum*, 6, 39, 12. δραχμῶν *δρακίοναρος μυριάδας*, 4, 56, 2. ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, 31, 7, 12. πεντ' ἀργυρίου, *scil. δραχμῶν*, 16, 36, 3. n. *τετρακδισίας δραχμῶν sunt apud Romanos quatuor millia æris*, 6, 19, 2. n.
- Δρεπανηφόρα ἄρματα**, *curtus falcati*, 5, 53, 10.
- Δρέπανον**, *falx conto adaptata*, 22, 10, 5. cf. *δορυδρέπανον*.
- Δριμύτης**, ἡ, *acrimonia furore*, 22, 11, 20.
- Δρύϊνος**, *quernus*. στύπη δρύϊνα, 22, 10, 4.
- Δρυμός**, ὁ, *quercetum*, 2, 15, 2. 3, 40, 12. 12, 4, 13.
- Δρύοχος**, ὁ. ἐκ τῶν δρυόχων εἴκοσι καὶ διακόσια ναυπηγεῖσθαι σκάφη, 1, 38, 5. n. — „a *fundamentis*, de *navibus*, quæ *totæ recentis sunt*.
L 4 Nan

Navis arborae sunt trabes quernæ, supra, super quibus nova navis edificatur. Vid. Schæffer. de re Nav. p. 46
Εγν.

Δρύφακτος, δ, lorica, cancelli portis Ε̄ simil. 1, 22, 6 Ε̄ 19.

Δρυφακτῶν Φωρακίαις, loriciis, cancellis munire, 8, 6, 4. *ubi delendum est quia post δρυφακτώσαντες.*

Δυναμικός, vi ac robore præstans; δυναμικώτερα επιβολαί, efficaciores corporatus, 5, 11, 3. δυναμικώτερα σύστασις τῆς πολιτείας, limior, ad opes parandas aptior constitutio reip. 6, 50, 4. δυναμικώτατος, validissimus, plurimum roboris habens, 4, 11, 8. ἀνδρείας καὶ δυναμικός πρὸς τὰς πολιμιας χρείας, 22, 31, 4. δυναμικώτατος κατὰ τὴν σωματικὴν ἔξιν, corporis viribus validissimus, robustissimus, 37, 3, 3. Sic Ε̄ *nude*, δυναμικώτατος, 6, 5, 9. *de corporis robore.*

Δύναμις, ἡ. 1) de exercitu; ἡ ὅλη δύναμις, 8, 28, 5. ναυτικὴ δύναμις, 1, 41, 2. Ε̄c. *Sed præsertim in plur. αἱ δυνάμεις, frequentissime. δυνάμεις συστησάντες (αὐτῶν.) 2, 1, 5. τῶν πλειόνων δυνάμεων mendose scriptum erat 17, 15, 3. pro τῶν πλείων δυνάμεων.*

2) vis, varia vocis significatio; εἰς δυνάμιν, pro viribus, summa vi, 1, 41, 2. εἶδος πολιτείας ἀπλεῶν καὶ κατὰ μίαν συνασκητὸς δύνα-

μιν, resp. in qua obtinet una tantum vis, nec adest alia illi æquiperans. 6, 9, 2. *Quas dicat τῶν πολιτειῶν δυνάμεις, 6, 47, 2. haud jatis liquet. vide Adn. ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία, vis & ratio honesti, 6, 6, 7. Eadem fere pertinet, quod de Chærea Ε̄ Sophii scriptis dicit, οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ νομικῆς λαλιᾶς ἐμοὶ γε δοκοῦσι τάξιν ἔχειν καὶ δυνάμιν, vim & valorem habere, 3, 20, 5. Similiter de vi verborum; οὐκ εἰδότες, τίνα δυνάμιν ἔχει τούτο, scil. τὸ δοῦναι αὐτοὺς εἰς τὴν Ρωμαίων πίστιν, 20, 9, 11. σωματικὴ δύναμις, robur corporis, 1, 69, 4. 37, 3, 5. αἱ σωματικαὶ καὶ θυμικαὶ δυνάμεις, corporis robur & animi ferocia, 6, 7, 3.*

3) *sigillatim*, vis ingenii, ars, dexteritas, solertia; *de qua notione vid. Adn. ad 1, 84, 6. δύναμις στρατηγικὴ, ars imperatoria, dexteritas in omni parte muneris imperatorii, 1, 84, 6. n. 39, 1, 1. Sic ἡ τοῦ προστώτος δύναμις ἐν τούτῳ τῶν μέρει, 11, 19, 6. ἡγεμονικὴ δύναμις, 10, 22, 4. στρατηγὸς παρακλησίαν δυνάμιν ἔχων Ἀντίβα, 18, 11, 8. βασιλικὴ δύναμις, regium ingenium, 4, 77, 3. ἡ κατὰ τοὺς ἴππους καὶ τὰ ὄπλα δύναμις, solertia, 23, 1, 8. ἡ αὐτοῦ δύναμις ἐν τῇ πραγματείᾳ, ars & solertia in scribenda historia, 2, 56, 5. αἴρασις καὶ δύναμις, confi-*

www.libtool.com.cn

Hum & ars, vel solertia, 2, 35, 8.

Δυνασθαι. (In imperf. ἠδύναυτο, 4, 32, 7. ubi alii ἠδύναυτο,) τί δύναται, καὶ ποῖ τείνει; quæ hujus rei vis sit, & quo tendat, 2, 49, 1. τοῦτο ἐν μέσῳ καίται τοῖς μόνον τολμῶν δυναμένοις, 5, 33, 7. οὐ δύναται τηρεῖν τὴν πίστιν, (i. q. οὐ τηρήσουσι, vel οὐχ ὁδοί τε εἰσὶ τηρεῖν,) non servabunt, nolent scryare, 6, 53, 13. 10, 37, 9.

Δυναστεία, ἡ, præfectura; τὰς δυναστείας τῶν πόλεων τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἐναχέρησε, civitatibus amicos suos præfecit, 3, 18, 1. regnum, 12, 15, 7. αἰφαιρεῖσθαι τῶν βασιλέων τὰς δυναστείας, 21, 9, 6.

Δυναστεύειν. αἱ δυναστεύουσαι πόλεις, civitates potentiores, 2, 5, 2.

Δυναστής. Late patet hoc nomen, Ἔ non tantum minores terrarum dominos, sed Ἔ reges complectitur; velut 9, 1, 4. πράξεις ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν. Sed præsertim minores dominos significat, quos regulos dicitur Livius consuevit. Vide 9, 21, 6-8. Ἔ 9, 23, 5. Commemorantur δυνασταὶ in Hisp. 10, 34, 2. 10, 35, 6. Ἔc. in Illyr. 5, 4, 3. in Thracia, 4, 45, 2 sq. in Ægypto, 23, 16, 1. in Asia, 5, 34, 7. 5, 90, 1. 21, 9, 2. Pro τὸν δυνατὸν δυναστην, 10, 34, 2. n. videtur τὸν Ἑδτανῶν legendum.

Δυνατός, 1) αἰνός; οὐκ ἀκφου-

γαῖν ἔτι δυνατός ἐν, non valens, 1, 54, 3. πᾶν πράξαι ὃ δυνατός ἐν εἶη, 3, 11, 9. ἔνιοι τῶν δυνατῶν, principes nonnulli, 9, 23, 4. Sic jungit τῶν δυνατῶν καὶ βασιλέων, 27, 6, 2; nisi utrobique δυναστῶν susciperis, quod tamen neutiquam necessarium videtur. προτείχισμα δυνατὸν, murus validus, 10, 31, 8. 2) *Passive*, τὸ δυνατὸν, quod fieri potest; οὐδὲν παρέλειπε τῶν δυνατῶν, 1, 42, 12. Ἔc. *Mendosum* δυνατὸν, 10, 34, 2, ex Ἑδτανῶν aut simili nomine proprio corruptum, ut modo ad voc. δυναστής monui.

Δύο, vel δύο, duo; indeclinabile, — „ex imitatione Thucyd.“ *Ern.* — δύο συνεργοῖς χρωμένη, 2, 38, 8. ἐπὶ δύο, bini, 1, 22, 9. pro ἐπὶ δυοῖν; *conf. Adm. ad* 1, 26, 13. ἐπὶ δύο ἡμέραις, 3, 52, 8. n. ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσι, 2, 24, 14. Sed Ἔ genit. plur. δυοῖν, 3, 51, 12. n. Ἔ δυοῖν, non solum in fam. genere, ut fere præcipiunt grammatici, sed Ἔ in masc. Vide *Fr. gramm.* 40. Ἔ loca citata ad 6, 27, 4. δύο τοὺς πιστοτάτους legendum 31, 22, 8. pro δυσπιστοτάτους, quod habent mssti libri.

Δυσκασαταῖν, ægre ferre, 16, 12, 5.

Δυσαντὸν ῥήτως εἰρηκῆσαι, liquido verum dixit, ita ut nil facile in contrarium dici queat, 9, 31, 7.

- Δουσαντοφθάλμητιν τι ἔχειν**, quod repudiare nemo facile sustineat, quod nemo facile adspiciat quin tentetur, 23, 8, 13. *cf.* ἀντοφθαλμῶν.
- Δουσαπολόγητος ἀμαρτία**, .1, 10, 4.
- Δουσαρεσταῖν**, improbare, egre ferre, offendi; *sine regimine*, 9, 26, 6. 5, 107, 6. 6, 6, 3. *καὶ* *δουσαρεσταῖ καὶ* *φοβαῖται* τὸν Ἑρμῆαν, & odio habet & meruit Hermeam, 5, 56, 4. *Cum dativo rei*; *δουσαρεσταῖν τοῖς* *γιννομένοις*, offendi aliqua re, graviter ferre aliquid, 4, 22, 9. 11, 28, 1 *sq.* *Ἐ* *vs.* 11. 27, 6. 4. *Sed cum dat. persf.* *δουσαρεσταῖν* Ῥωμαίοις *est* non placere, non gratum esse Romanis, offendere Romanos, 7, 5, 6. *Contra, in Passf.* *δουσαρεστοῦμαι τῷ* *ἀνδρὶ*, vir mihi non placet, offensus sum, indignor illi, 5, 94, 2. 11, 28, 3.
- Δουσαρέστησις**, ἤ, improbatio, indignatio, aegritudo ex re aliqua; 15, 25, 6. *cum dat. τοῖς* *πραττομένοις*, *Ἐ* *simil.* 4, 21, 7. 24, 10, 9. *ἐπὶ* *τότοις*, 24, 7, 5. 11, 28, 11. *ἀφορμῆς* *διδόνου* *τινὶ* *προσποκῆς* *καὶ* *δουσαρεστήσεως*, 27, 6, 10.
- Δύσβατος**, difficilis transitu; *δύσβατοι* *τόποι* *καὶ* *ὄρυμνοι*, 1, 30, 8. *γαυλόφοι*, *λόφοι*, 1, 75, 4. 4, 57, 5. *τόποι* *δύσβατον* *ἔχοντες* *τὴν* *ἀναχώρησιν*, loca per quae difficilis est receptus, 2, 68, 10.
- Δύσγνωστος**, cognitu difficilis; *de* *hominibus*, 3, 78, 4. *de* *libro*, *ubi idem valet ac* *δυσανάγνωστος*, lectu, perlectu difficilis, 3, 32, 1.
- Δυσδιάβατος**, 1, 39, 13. *i. q.* *δύσβατος*.
- Δυσδιάλυτος τάξις**, acies egre dissolvenda, 1, 26, 16.
- Δυσδιάσπαστος τάξις**, egre dividenda, 15, 15, 7.
- Δυσδόδος πορεία στρατοπέδοις**, 3, 61, 3. *δυσδόδος* *πάρουδος*, difficilis transitus, 5, 7, 10.
- Δυσέμβολος**; *vide* *δυσέμβολος*.
- Δυσέμπλους τόπος**, e quo egre enavigari potest; 34, 2, 5.
- Δυσέμφευκτος ἀπορία**, pene ineluctabilis difficultas, 1, 77, 7.
- Δυσελπίζων**, desperare; *περὶ* *τῆς* *ἄλης* *ἐπιβολῆς*, 16, 33, 1. *ἀβφοί* 21, 10, 2. *cf.* *δυσελπισταῖν*.
- Δυσελπισταῖν**. *δυσελπιστήσαντες* *τοῖς* *ἄλοις* *ἐκ* *τῶν* *συμβεβηκότων*, 2, 10, 8. *ubi alii vniζο* *δυσελπίσαντες*, *νομμαίε*. *ἐπὶ* *τῷ* *μνηστικῶν* *αὐτῶν*, *spe* *desitit* *ob* *eius* *mortem*, 2, 44, 3. *ἐπὶ* *ταῖς* *βοηθείαις*, desperare de accipiendis auxiliis, 4, 60, 4. *ἐπὶ* *τοῖς* *συμμάχοις*, nihil sperare a sociis, 5, 74, 3.
- Δυσελπιστία**, ἤ, consternatio animorum, cum rebus diffidimus nostris, 1, 39, 14. 1, 71, 2, 1, 76, 11. *ὑπὲρ* *τῶν* *ἄλων*, 3, 103, 1.
- Δυσελπίστως ἔχειν**, 1, 87, 1. *διακρίσθαι* *τοῖς* *ἄλοις*, 2, 9, 8.
- Δυσέμβολος**, difficilis ingressu; *χώρα* *στενὴ* *καὶ* *δυσέμβολος*, 4, 75, 2. *ὄρη* *δυσπρόσοδα* *καὶ* *δυσέμβολα*, 3, 49, 7. *δυσέμβολα* *τὰ* *ποδία*, 3, 91, 8. *ε**κ*

www.libtool.com.cn

- ex ultima Casaub. pro δυσ-*
έκβολα, quod erat in mssis.
Δυσεντερία, ή, 32, 25, 14.
Δυσέντευκτος, difficilis aditu ho-
 mo, 5, 34, 4.
Δυσεξαρίθμητος, 3, 58, 6.
Δύστρογος εἰσβολή, difficilis in-
 gressus, 28, 8, 3.
Δυσέφικτος και μέγας ὁ στέ-
Φανος, haud facile consequen-
 da laurea, 32, 11, 3. *ubi ac-*
centius ex ultima in antepen-
ult. tetrahentius. τὴν ἄλλην
πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφι-
κτου, difficile est, 31, 3, 12.
Conf. ἐφικτός.
Δυσθεταῖν. *δυσθετήσας ταῖς*
συνθήκαις, egregie ferens foede-
ris condiciones, Fragm. hist.
 34. *si modo illud ex Polybio*
audium est.
Passiv. δυσθετούμενος, ab-
sol. ad magnam difficultatem
& consilii inopiam redactus, 8,
 7, 4. *quod alias est δυσχρη-*
στούμενος.
Δυσθεώρητος, cognitu difficilis,
 3, 31, 7. 17, 13, 3.
Δυσθυμία, mæror, anxietas, de-
 jectio animorum, desperatio.
 1, 31, 3. 1, 71, 2. 40,
 2, 8.
Δυσθύμως ἔχειν, animo concide-
 dere, 1, 87, 1. *δικαιῶσαι,*
 3, 54, 1. 15, 4, 6.
Δύσις, ή, occidens. τὸ πρὸς δύ-
 σει μέρος, 1, 42, 5. *Ἐὰν πο-*
tissimum in plur. πρὸς τὰς
δύσεις βλέπειν, 5, 104, 7. ὁ
συναστῶς πρὸς ταῖς δύσεσι
πόλεμος, 5, 104, 2. χειμα-
ριναὶ δύσεις, 1, 42, 6.
Δυσκαταγώνιστος, 15, 15, 8.
Δυσκατάκλητος τινι, qui ter-
 reri & contineri ab aliquo vix
 potest, 1, 67, 4.
Δυσκίνητος. *δυσκίνητα πλοῖα,*
 motu difficilia, 1, 22, 3. *ἔδυσ-*
χρηστοῦτο ἡ θαλάσσης και θυσ-
κίνητος ἦν πρὸς πᾶν, 16,
 3, 5.
Δύσκτητος, paratu, emtu diffici-
 lis, 3, 32, 1.
Δύσμαχος, 15, 15, 8. *i. q. δυσ-*
καταγώνιστος ibid.
Δυσμένεια, ή, odium, inimici-
 tia, 3, 12, 2 sq. 38, 3. 9.
 πρὸς τινὰ, 3, 34, 3. 5,
 108, 6.
Δυσμενικός; δυσμενική ὄργη,
 acris ira, 6, 7, 8. λόγοι δυσ-
 μενικοί, infensū sermonez,
 16, 22, 8. ἀρχὴ δυσμενικω-
 τέρα πολέμου, 15, 3, 1.
Δυσμενικῶς ἐξαγγέλλειν, odiose,
 12, 15, 10. *δυσμενικῶς διέ-*
φθεῖρα τὴν χώραν, 8, 10, 1.
πικρῶς και δυσμενικῶς ἐξο-
νειδίζειν, 30, 4, 14.
Δυσμενῶς και πικρῶς διέφθεῖρα
τὴν πόλιν, 2, 55, 7.
Δυσμη; δυσμαί, *i. q. δύσεις,*
 occidens, *τυπιδί πλάγα,* 2,
 14, 4. 4, 70, 3. *Ἐ, de tem-*
poris, occasus solis, περι θυ-
σμάς ἡλίου, 2, 25, 4. 8, 29,
 1. 9, 18, 2.
Δύσοπτος; τὸ δύσοπτον τῆς ἡμέ-
ρας, 18, 4, 2.
Δυσπαραβοήθητος, cui auxilium
 egre ferri potest, 5, 22, 7.
Δυσπαραγράφον, quod egre de-
 finiri potest, 16, 12, 10. 17,
 13, 3. 17, 15, 1.
Δυσπαραδέκτως ἔχειν, diffici-
 lem esse ad credendum, 12,
 4, 7.
Δυσπαραίτητος ὄργη, 31, 7, 13.
 Δυσπα-

Δυσπαρανόμιστος καὶ μακρὸς πλοῦς, *difficilis navigatio*, 3, 61, 2.

(**Δύσπιστος**. *Corrupte* τοὺς δύσπιστοτάτους *dant msssi* 31. 22. 8. *quod in duo τοὺς πιστοτάτους mutatūm.*)

Δυσπολιόρηκτον πολισμᾶτιον, 5, 3, 4.

Δυσποταμίῳ; *Fr. gr.* 41.

Δυσπραγίαν *dat cod. Bav. pro ἀπραγίαν*, 3, 103, 2.

Δυσπρόσδοτος, *aditu, adgressu difficilis*, 1, 26, 10. 2, 65, 12. 4, 75, 2.

Δυσπροσόρμιστος, *adpulsu difficilis*, 1, 37, 4. 4, 56, 6.

Δυσσύνοπτος, *obscurus*; **δυσσύνοπτος** τῆς κατὰ τὸν αἴρα περιστάσεως γενομένης, 3, 84, 2. *n.* **δυσσύνοπτος** καὶ **Φαραγγώδης ποταμὸς**, *fluvius qui haud facile conspici e longinquo poterat*, 8, 28, 6. *n.*

Δυστυχεῖν. *ἐν δυστυχηκνίᾳ καταρῖδι*, 39, 2, 13. *n.* **Οπορτεβαί**, *adjecta augmento, dedυστυχηκνίᾳ*.

Δυσφύλακτος πόλις, 2, 55, 2. τὸ **δυσφύλακτον** τῶν ἐκ τῆς τύχης συμβαινόντων, 8, 22, 10. τὸ τῆς τύχης ἀβέβαιον καὶ **δυσφύλακτον**, 15, 34, 2.

Δυσχεραίνειν, *ἐπὶ τῷ μὴ τυγχάνειν*, 18, 28, 1. *ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις*, 2, 8, 9. *Ἔς.*

Δυσχέρεια, ἢ, *difficultas*; (*i. q.* **δυσχερηστία**.) πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος **δυσχερείων**, 1, 20, 10. *εἰς δυσχερείας ἐμπροσθεν*, 8, 9, 1. **διεπτενευκότες** ἐκ τῆς παρ' αὐτοὺς γενομένης **δυσχερείας**, 31, 16, 1. ἢ **δυσχέρεια** τῆς

ὁδοῦ, 3, 64, 8. *difficultas discendi artem*, 10, 47, 11.

Δυσχαρής; ὡς *ἐν δυσχαρῆς τι βουλευηται κατὰ Ῥωμαίων*, *aliquid duri, hostile alicui*. 3, 11, 8. *εἰς δυσχαρῆ διαθεσιν ἐμπίπτειν*, *in difficultates magnas incidere*, 1, 31, 2.

Δυσχερῶς ἔχειν πρὸς τινα, *infenti in esse alicui*, 1, 68, 12. **δυσχερῶς ἀντιπράττειν** ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, *agere, invitum, idemque lente opponere se conatibus alicujus*; 20, 11, 10.

Δυσχρηστεῖσθαι, *in Passivo maxime usurpatur*, *in difficultate esse, difficultatibus premi, hærere, impediri, laborare, incommoda pati, expedire se non posse*; *Absoł.* **δυσχρηστεύμενοι**, 1, 28, 9. 7, 17, 7. **ἐδυσχρηταῖο ἢ δεκηρής**, καὶ **δυσκλήτος ἦν πρὸς πάν**, 16, 3, 5. *τότε μάλιστα δυσχρηστηθεῖς εἰς ἀπορίαν ἐπέπεσον ὑπὲρ τῶν ἐναστάτων*, 9, 26, 3. *ubi perperam virogo δυσχρησθεῖς. Et varie consuetudine*; **δυσχρηστούμενος ἐν τοῖς κατὰ μέρος κινδύνοις**, 1, 87, 7. *διὰ τὰς δυσχερείας τῶν τόπων*, 2, 6, 4. *τοῖς πράγμασι*, 1, 18, 7. **δυσχρηστούμενος καὶ περικακῶν τοῖς ὅλοις**, 3, 84, 6. *ταῖς λόγοις, laborans in dicendo, cum primum se expedire posset*, 3, 11, 4. **δυσχρηστούμενοι** περὶ ταῦτα, 21, 3, 4.

Sed Ἔς in Activo reperitur hoc verbum, Ἔς quidem 1) eadem notione qua in passivo; ut ἐδυσχρήσται περὶ τὴν ἔξοδον,

οδου, 1, 79, 7. ἐδυσχρήστησαν ὡς ἐνι μάλιστα διὰ τὸ μὴ Ἔς. 21, 2, 4. (ubi mox in eadem re cap. 3, vs. 4. ait, διόπερ ἀπορούμενοι καὶ δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα.) δεθέντα κατὰ τὰς ἀμβολὰς, ἐδυσχρήστουν τὰ πλοῖα, impeditæ hærebant, laborabant naves, 2, 10, 4. n. ubi si quid mirandum, non tam ἐδυσχρηστοῦντο velim cum Reiskio, (nec enim opus est passiva forma, ut superiora exempla demonstrant,) quam ἐδυσχρήσται, ut referatur verbum in sing. ad nomen in neutro plurali positum; sed ne id quidem urgendum; nam, licet plerumque legitimo illi græci sermonis usus se conformet Polybius, tamen Ἔ alibi passivum apud eundem verbum in plurali cum nomine plurali neutrius generis constructum reperitur, velut 3, 74, 2, 6, 41, 6. quamquam subinde rursus, ubi verbum in plurali ponunt juniores codices, vetustior l'aticanus cum Flor. singuiarem dabat, ut 3, 60, 4. n. 5, 83, 3. n.

2) δυσχρηστῶν, in activo genere, notione activa, habemus 27, 6, 10. ubi per apte Ἔ ad verbum Ἔ ad rem Calaubonus ἐν πᾶσι δυσχρηστῶν in omnibus difficiles se præbere interpretatus est; ut plane nesciam, Ernestus quid venerit in mentem, ut eodem loco hanc viam illi dictioni subji-

ceret, omnibus in rebus laborare inopia.

Δυσχρηστία, ἤ, (fræ i. q. δυσχέρεια) difficultas, incommodum; μεγάλη δυσχρηστία ἐγένετο περὶ αὐτοὺς, difficultatibus premebantur, malo loco res eorum erant, 3, 74, 1. 1; 51, 11. τοῦ τόπου πολλὰς ἔχοντος δυσχρηστίας, multa incommoda habebat is locus, 1, 53, 15. 18, 5, 10. δυσχρηστίας πολλῆς ἀπολυθεῖς, magna difficultate liberatus, 5, 56, 14. θεωροῦντες τὴν δυσχρηστίαν τῶν συμβαινόντων, 10, 13, 7. ubi utique ἀναβαινόντων ἀπὸ προσβαινόντων malim, nisi cum Reiskio vocabulum δυσχρηστία active sit accipiendum de eo quod difficultatem habet, quod incommodum alteri adfert; quæmadmodum 11, 16, 6. Ἔ ἡ δυσχρηστία τῆς τάφρου, de qua loco conf. infra in δύσχητος. μεγάλης γενομένης ἀλυσταλείας καὶ δυσχρηστίας πᾶσιν ἐκ τοῦ τέλους πράττειν τοὺς Βυζαντίους Ἔς. cum omnes damnum & incommodum, molestiam perciperent, premerentur, Ἔς. 4, 47, 1. ἦν ἀμφοιβήτης καὶ δυσχρηστία περὶ τοὺς ἡγεμόνας, oriebatur controversia & difficultas inter imperatores, 3, 110, 3. (quo loco de dissensu ἡσπρηρι hoc vocab. existimavit Ernestus, quatenus dissensu res impediuntur.) Confer δυσχρηστῶν.

Δύσχητος, in difficultate rei agenda

agendae constitutus, qui incommodo & impedito loco est; qui difficultatibus premitur; sic δυσχεροτάτων εἶναι, 4, 11, 8. opponitur τῷ εὐχρηστοτάτων εἶναι καὶ δυναμικώτατον.

τὸ δυσχεροστον τῆς τῶφρου, ἀξίως, incommodum, difficultas, quam objectura esset fossa, quam habiturus erat fossa transiret; 11, 16, 6. ubi *antepe sic hōmō male sano correxit Casaub. pro corrupto τὴν δυσχεροστον τῆς τῶφρου, quod nos cum Vossio in τὴν δυσχεροστον μεταβίβασαμεν, eodem significatu.*

Δυσχεροστως δέκοντο αἱ νῆες πρὸς τὸν κλύδωνον, incommode se habebant, incommodae, parum habiles erant ad pugnam, sc. quia commeatibus οπισθία, 1, 61, 4. ἤπυρον καὶ δυσχεροστως δέκοντο πρὸς τὸ παρὸν, 5, 18, 11. ἤποραῖτο καὶ δυσχεροστως δέκοντο πρὸς τὸ μέλλοντος, 16, 2, 1. 16, 24, 1.

Δυσχωρεία; vide δυσχωρία.

Δυσχωρητος ἀπειρία, inextricabilis confusio, unde exitus non patet, 24, 1, 13.

Δυσχωρία, ἢ τῶν τόπων, locorum difficultas, difficilia, iniqua, aspera loca, 3, 48, 5. In plurali, potissimum usurpatur, αἱ δυσχωρίαι τῶν τόπων, 2, 6, 4. Ἐν nude, αἱ δυσχωρίαι, 1, 86, 8. 3, 34, 5. 8, 16, 3. sigillatim de montium angustiis, 3, 94, 3. 18, 6, 4. ubi mendose τὰς δυσχωρίας olim erat cōstitutum.

Δωρεά, ἢ. ἐν δωρεῇ δίδουαι τι τινί, doni loco, 23, 3, 4. Ἐ 7. 26, 7, 5. τιμαὶς ἐψηφίσαντο καὶ δωρεῶς τοῖς Ῥωμαίοις, 27, 1, 12. ubi vocab. δωρεῶς, quod desiderabatur vulgo, ex Reiskii conjectura adjectivus.

Δωρεῶν, adverb. κατὰ τὴν Ἑλλάδα μηδαὶς μηδὲν δωρεῶν πρῶττοι, 18, 17, 7.

Δωροδοκῆσαι, munera accipere, largitionibus corrumpi, 6, 56, 2. 23, 8, 3. δωροδοκῆσαι, 26, 3, 14. π.

Δωροδοκία, ἢ, munerum captatio, corruptio. κατὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς δωροδοκίας ἐπιτολαζούσης, 18, 7, 7. διὰ τῆς τῶν προστάτων ἐνοίας καὶ δωροδοκίας, propter praefectorum benevolentiam largitionibus sibi conciliatam, 5. 43, 6.

Δωροδόκος, ὁ, munerum captator, 6, 9, 7.

Δωροφάγος, ὁ, munerum devorator, 6, 9, 7.

Δωροφορεῖν, dona adferre, 2, 19, 1. ex conjectura Casaub. pro δωροφορεῖν, quod habebant libri.

Δωσιδίνος. δωσιδίνους παρήχων τοὺς ἡδικημένους, sistere caedium auctores ad luendas poenas, 4, 4, 3. ubi δωσιδίνους habent codices, quod teneri potuerat.

E.

Ἐὰν; vide supra in ἔν. εἰν μὴ, elliptice, omisso in praecedentibus eo membro orationis ad quod refertur ea parti-

- participia; ἄγνωστον ἡμῖν ὡς τοῦ νῦν ἐστίν, (intell. καὶ ματὰ ταῦτα ἔσται.) ἐὰν μὴ τι ματὰ ταῦτα πολυπραγμονούντας ἱστορήσουεν, 3, 38, 2.
- Ἐξ. ἐγὼ δὲ ταύτας μὲν ἐῷ, 6, 43, 2. n. sive ad proxima hæc referas, (scil. ad *Alibiensium* & *Thebanorum* resp.) sive ad remotiora, im-peditus erit ille locus; nisi, ταύτας (i. q. ἐκείνας) ad re-motiora referens, verbum ἐῷ intelligis, in præsens omitto, nempe deinde de eis dicturus. Sed, ut dixi in *Adnotatione*, a *compilatoris* negligentia orta videtur illa difficultas.
- Ἐαρινός; vide ὄρα.
- Ἐαυτοῦ cum suis casibus, usur-patum 1) de prima persona; ἢ ἐαυτῶν σύνταξις, commen-tarius noster, 2, 37, 2. 2) de secunda pers. ἐκβισσάμενοι ταῖς ἐαυτῶν ἀρεταῖς, veitra virtute, 18, 6, 4. 3) de ter-tia, vulgatissimo usu, etiam ubi demonstrative, non reci-proce, intelligendum pronom-ten; Βῶσταρον ματὰ τῶν ἐαυτοῦ πολιτῶν ἀπέκλειναν, cum ipsius popularibus, 1, 79, 2. Τληπόλεως μεζένων ἀφίεμαιος ἢ καθ' ἐαυτὸν πραγμάτων, 15, 26, 5. quoniam locum minus diligenter inspi-ciens *Ernestus*, ad primam personam temere retulit. Conf. quæ de pronom. αὐτὸς supra adnotavimus.
- ἐαυτοῦ in sæminino gene-re, aut pro eo positum; ἐαυ-τοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, veritatem propter se (propter ipsam) colere, 3, 58, 9.
- Ἐβδόμηκοστόν ἔτος, *Fr. gr. 31.* quo fragmento de *Philopame* agitur, ut monuit *Valesius* ad 24, 9, 3.
- Ἐγγαῖοι κτήσεις, fundi, 6, 45, 3. — „nisi legendum ἔγγαῖοι; non quo non ἔ illud rectum; (vid. *Gloss. Labb. in h. v.*) sed ne *Polybius* idem varias scriptura usus sit.“ *Ern.* — Nil variant isto loco libri, quoad quidem animadvertis; nec vero impedit quidquam, quo minus statuamus, diver-sa vocis forma diversis in lo-cis usum esse scriptorem no-strum.
- Ἐγγιστοὶ κτήσεις, 32, 8, 4. i. q. ἔγγαῖοι.
- Ἐγγύσασθαι αἷματες, sangui-nem degustare, 7, 13, 7. (Ἰεὺ γεύσασθαι Φόνου, 30, 14, 5.) ἐγγύσασθαι τῆς ἐλευθερίας in contextum velim receptum, 17, 11, 7. pro mendoso ἐναύ-σασθαι.
- Ἐγγίγασθαι. ἐγγιγνομένου χρόνου, interjecto tempore, 22, 1, 8. οὐδαμῶς προΦά-σεως ἐγγιγνομένης, nulla cau-sa interveniente, 15, 23, 8. ἐγγιγνομένης στάσεως τοῖς πολλοῖς, orta inter multitudi-nem seditione, 5, 50, 1.
- Ἐγγηράσκω; ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ, contenerat in im-perio, 12, 15, 7. ἐνογγήρα-σκον ταῖς βασιλείαις, 6, 7, 4.
- Ἐγγίζω, notione activa; ἐγ-γίζαντες τῇ γῆ ταῖς νεῦς, na-ves admoventes terræ, 8, 6, 7.
- Significatione neutrali, ad-propin-

- propinquare, cum genit. construere amat Polybius; 4, 62, 5. n. 8, 6, 6. n. 12, 7, 1. 15, 31, 3. rarius cum dat. ut 17, 4, 1. rursus cum infin. ὅταν ἐγγίξωσι στρατοπέδου, ex olim vulgata lectio, 6, 41, 1. ubi tamen non dubitavi genitivum τοῦ inferere.
- Ἐγγιον, ἔλαβε τὴν Τίγαν εἶναι Μεσσηνίων, 16, 17, 3. ubi postremam vocem ex Valisii conject. recepi pro vulgato μόνον.
- Ἐγγιστα, propemodum; ἔγγιστα σου τῶν ἐκατῶν, 1, 32, 9: ium, de cognationis propinquitate. οἱ φίλοι οἱ ἔγγιστα, 9, 24, 2.
- Ἐγγραπτος, scripto consignatus; αἰρήνη, 3, 24, 6. συμμαχία, 3, 25, 3. 4, 82, 5. δικαιολογία, 30, 4, 10. τὰ ἔγγραπτα, quæ scripto continentur, scripta in fœdere vel lege; 3, 27, 1. 21, 9, 4. 22, 25, 10. 23, 10, 12. 29, 2, 4. ἔγγραπτοι τιμαὶ sunt quæ constant decretis, titulis, 27, 15, 2. a quibus distinguuntur αἱ ἀναθηματικαὶ τιμαὶ, ibid.
- Ἐγγραφος, i. q. ἔγγραπτος; ἔγγραφον οὐδὲν, 3, 21, 4. 3, 26, 4.
- Ἐγγυᾶσθαι τοὺς ἠγορακίτας, pro emptoribus satis dare, fidem & sponsonem suam interpone-re, 6, 17, 4. Sic recte ibi interpretatus est Casaub: atque id res poscebat; quo magis miror quo pacto ab emptoribus satis accipere intellexerit Ernestius.
- Ἐγγύη, ἡ, sponso, satisfactio, 5, 27, 7. 5, 28, 7. Conf. πρὸς.
- Ἐγγυητής, ὁ, pres, sponsor; ἐγγυητὰς δίδουσι, 12, 16, 3. conf. 5, 27, 1. n.
- Ἐγγυος, ὁ, i. q. ἐγγυητής; καταλιπὼν αὐτὸν ἔγγυον τῶν αἰ-κιοσι ταλάντων, 5, 27, 1. n.
- Ἐγείρειν, ἐξ ἄλλης ἀρχῆς ἀγείρειν τὸν πόλεμον, 15, 1, 2.
- Ἐγερσις, ἡ, evigilatio, surrectio; αἱ ἐγέρσεις olim edebatur. 9, 14, 4. Nos ἐξεγέρσεις e cod. Vrb.
- Ἐγκαίθετος, clam submissus insidiandi causa, 13, 5, 1.
- Ἐγκαθίσθαι, insidere; ἐγκαθήμενοι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φόβου, 2, 23, 7. ἐν Κορινθῶν Φρουρᾷ ἐγκαθημένους, 17, 11, 6. οἱ ἐγκαθημένοι, qui in insidiis locati sunt, 5, 70, 8.
- Ἐγκαθίστα, vide mox in ἐγκαθίσταν.
- Ἐγκαθίσταν. ἐνεκάθισε τὴν στρατίαν ἐν τοῖς τόποις, 16, 37, 4. τοῦ Φιλίππου τοὺς αὐλικούς ἐγκαθιστότος εἰς τὰς πόλεις ταύτας, 23, 8, 5. n. quod Casaub. vertit in iis urbibus locaverat. Ernestius intellexit civitatibus imposuerat; sed oportebat ἐνεκαθιστότας legamus, quod verum puto, ab ἐγκαθίσταμι, quod verbum non modo immittere sonat, quod notavit Reiskius, sed clandestino, insidioso consilio submittere; unde dudum vocabulum ἐγκαίθετος, quod supra vidimus.

Ἐγκα-

Ἐγκακίη, — „aliquid vitio suo non facere.“ *Ern.* Λακεδαιμόνιοι τὸ πέμπειν τὰς βοηθείας ἐνεκάκησαν, Lacedæmonii auxilia submittere pravo consilio (præ animi pravitare, ait *Casaub.*) negligunt, 4, 19, 10. n. — „Lexica habent ἄγκακίην, quod est usitatum, & forte apud Polybium legendum ἐξανάκησαν. *Hesychius* habet ἐγκακούμεν, sed forte & ibi legendum ἄγκακούμεν, aut saltem vitiosus est locus. Nam & locus in *Clementis R. epistola* est suspectus. Et crebro hæ præpositiones in compositis permittantur. Sic ex ἐγκτησις factum ἐκκτησις, ἐκτησις.“ *Ern.*

Ἐγκαλιῶμαι, accusare, incusare aliquem, conqueri de quo; 3, 15, 7. 4, 3, 12. 4, 47, 1. τὰ ἐγκαλούμενα, quæ alicui culpæ dantur, quorum causa ille accusatur, 5, 27, 5.

Ernestus quid spectavit, sub hac voce sic scribens: „ἐγκαλιῶμαι, ad se vocare, quod proprie est ἐγκαλιῶμαι, 13, 5.“ — nec video equidem, nec nunc disquirere vacat. Certe lib. 13. cap. 7, 2, (quod caput respondet capiti 5. superiorum editionum) in verbum ἀνακαλίσασθαι consentiunt libri, quod verum est.

Ἐγκαταλείπειν τινὰ vel τι, relinquare, deserere aliquem vel aliquid; 1, 79. 3. 2, 57, 1. 4, 15, 5. 4, 33, 12. 4, 69, 3. 9, 26, 6. ἐγκαταλείπον.

Polybii Hist. T. VIII. P. II.

τὰς τοὺς ὁμήρους, deseritis, proditis suis obsidibus, 3, 40, 7. οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, nullam spem, quæ in ipsis sita esset, deseruerunt, inexpertam reliquerunt, 2, 53, 2. πρὸς τῷ τέρματι ἐγκαταλείπειν τὰς δαυτῶν προουρέσεις, circa ipsam metam suis desistere inceptis, 16, 28, 9. ἐγκαταλειπόμενον αὐθιγμα, fomes relictus, 20, 5, 4. 4, 35, 7.

Ἐγκιῶμαι, imminere, instare alicui, premere, urgere, 18, 5, 3. ἐγκιῶμαι κακοπαθείαις, si vera scriptura. 14, 9, 5. n. idem valebit ac καῶσθαι ἐν κακοπαθείαις. *Tuitt* ἐγκιῶμαι i. q. simplex καῶσθαι valens, habemus 15, 2, 7. κατὰ τοὺς πρὸ τῆς *Ἰνύκης* ἐγκειμένους τόπους.

Ἐγκλημα, τὸ, accusatio, querela, & per meton. in materia accusationis, culpa; ἀν' ᾗ πάντα χωρὶς ἐγκλήματος, si omnia recte curata sunt, & nihil peccatum est, 6, 36, 6. ἔλυσεν τὸ γαγονὸς ἐγκλημα πρὸς τῷ οἰκίαν, obliteravit culpam in qua fuerat intuitu Macedonicæ domus, materiam querelæ quam olim domui Maced. dederat, 2, 52, 4. Ἀχαιοὺς οὐκ ἐραῖν ἐγκλήματα τοῖς ἀμυνομένοις, 4, 5, 7. n. *Forf.* οὐχ ἔξειν ἐγκλ.

Ἐγκλιμα, τὸ; 1) inclinatio, declivitas foli; τὸ ἐγκλιμα τοῦ ἐλάφους, 9, 21, 8. flexus viæ ad latus declinantis, 5, 59, 9. n. ubi pro ἐγκλίμασι, ἐν κλίμασι dant libri, quod

M

temere

κατακλιναί in κλίμαξι κενταυρί
Casaub. 2) inclinatio in fu-
gam, 4, 58, 8. γονομένου
ἐγκλίματος ὀλοσχερούς, 1,
19, 11.

Ἐγκλίθεν, declinare de via, de-
fectere, 1, 54, 3. **Sigilla-**
tium, ad fugam inclinare, fu-
gere; 1, 57, 8. 1, 74, 7.
3, 69, 11. 11, 14, 6. ἐγ-
κλίναντες Ἰφουγον, 1. 23,
10. ἐνέκλιναν καὶ σκοπέδην
Ἰφουγον, 5, 14, 5. *Subinde*
variant libri, alii ἐγκλιν.
alii ἐκκλιν. quod perinde est;
3, 30, 11. 3, 65, 7. 5, 23,
4. *conf. Adm. ad 1, 19, 2.*
ἐγκλίθεν τινά, est fugere
coram aliquo, fugere aliquem,
ab eo in fugam pelli, 14, 8, 8.

Ἐγκόπτειν. ἐπικόπτειν τῇ δι-
καιοδοσίᾳ edidit **Casaub.** 24,
1, 12. n. *cum ἐκκόπτειν de-*
disset Ursinus, unde ἐπι-
κόπτειν τὴν δικαιοδοσίαν ὀρο-
τινῶν.

Ἐγκράτεια καὶ μετριότης, con-
tinentia & moderatio, 10,
19, 7.

Ἐγκρατής γενόμενος, compos
factus, potitus; τινός ζωγρεία,
1, 9, 8. τῆς πατρίδος, 1, 6,
3. χάρας καὶ πόλεως, 1, 7,
5. 3, 51, 11. ἀπάντων, 1,
6, 4 & 8.

Ἐγκρατῶς εἶχον τὴν νῆσον, in-
sulam in potestate sua tene-
bant; 1, 79, 5.

Ἐγκρίθεν; ὁ πραγματικὸς τρό-
πος ἐνακρίθῃ, (scil. ἡμῖν) se-
legimus, 9, 2, 4. — „proba-
tus nobis est & usurpatus, s.
prelatus. **Cyrillus Hieros.**
Catech. 19. πάντων ἔγκρι-

ται, omnium prestantissimi.“
Ἐρη. — οἱ ἐγκριθέντες
ἅπαξ καὶ τυχόντες τῆς ἐξου-
σίας ex probato cod. Parisi-
no restituendum Polybio vi-
detur 6, 7, 4. n. pro vulga-
to οἱ κριθέντες.

Ἐγκησις, ex **Ernesti emend.**
pro corrupto ἔκτησις, 28, 17,
8. n.

Ἐγκυραῖν, καποις, in mala inci-
dere, 8, 1, 5. *Sic cum aliis*
noimnibus, 7, 12, 11. 15,
36, 6 & 9. μεγάλας ἔχον-
τας ἐλπιδας, τοῖς ἐναντιοῖς
ἐνεκύρησαν, 33, 12, 8.

Ἐγκωμάζειν τινά, 4, 34, 7.
8, 10, 7. 12, 8, 1.

Ἐγκωμιαστικὸς τόπος, locus lau-
dativus, 10, 24, 8. ἐγκω-
μιαστικῶ ἀποφάσεις περὶ τι-
νος, quæ ad laudem alicujus
dicuntur, 8, 13, 1.

Ἐγχειρεῖν, adgredi; *cum infim.*
πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν, insti-
tuerunt, cæperunt, 1, 6, 8.
2, 38, 7. *cum dat.* ἐγχει-
ρεῖν τολμηρόταρον τοῖς πρά-
γμασι, 1, 17, 7. τοῖς ἔρ-
γοῖς, opus adgredi, 1, 3, 7.
*Sed rursus ἐγχειρεῖν τοῖς ἔρ-
γοῖς est opera et machinas ho-*
stium hostiliter adgredi, impe-
tum in ea facere, 1, 4^a, 13.
1, 45, 6. & ἐγχειρεῖν τοῖς
Ῥωμαίων πράγμασι, hostili-
ter adgredi rem Romanam, im-
perium Romanorum, 2, 26, 6.
Sic ἐγχειρεῖν τοῖς Συρακου-
σίοις, Καρχηδονίοις, τῇ πό-
λει, 1, 11, 12. 1, 12, 1. 3,
18, 3. *Singularis est con-*
struatio cum πρός; ἐνεχείρη-
σαν πρός τὰ κατὰ τοὺς πολε-
μίους.

- μίους, 2, 22, 11. *de qua vi-
de ibi Adn. subinde ἐναχειρ-
permutatum cum ἐπαχειρ-
3, 82, 11. n. 4, 37, 4. n.
Interdum perperam confusa
ἐγχειρησ. Ἐ ἐγχειρισ. ut 8,
7, 8. n. 8, 18, 6. n.*
- Ἐγχείρημα**, τὸ; οἰκίος ἂν τῶν
τοιούτων ἐγχειρημάτων, ad-
fuetus hujusmodi inceptis, 4,
57, 4.
- Ἐγχειρίζειν**, tradere, εἰαυτὸν τι-
νι, 1, 10, 1. τινὶ τὴν πόλιν,
1, 10, 8. 1, 11, 4. τὰ ἱπ-
ποφόρβια τοῖς Μήδοις ἐγχε-
χειρίσται, alendorum equo-
rum cura Medis commissa est,
5, 44, 1. *Temere Casaub.*
1, 66, 4. ἐναχειρίζετο τὰ
κατὰ τὴν ἑξακ. ediderant,
pro ἐχειρίζε το vel τὰ κατὰ.
Pro τὰ κατὰ τὴν Μεσσ. ἐγ-
χειριστήσασθαι *rescribendum*
χειριστήσασθαι *ex cod. Peir.*
24, 5, 14. n. *Verba ἐγχειρεῖν*
Ἐ ἐγχειρίζειν in aor. 1. perpe-
ram a librariis inter se permu-
tata 8, 7, 8. n. 8, 18, 6. n.
- Ἐγχρορίζειν**, *absol. scil. ἐν τῇ*
Ῥώμῃ, morari in urbe, 33,
14, 2. *cf. 33, 16, 6. ἐγχρο-*
ρίζειν πράγματι, immorari
rei, 15, 36, 6.
- (Ἐγχυρίζειν per errorem in**
Ern. Lex. Polyb. irrepsit;
vide ἐνεχυρίζειν.)
- Ἐγχώματα**, τὰ, terra adgesta
per fluuios in mare, 4, 39, 9.
4, 40, 9.
- Ἐγχωνύσθαι**, adgestitia terra
oppleri; ἐγχωσθήσεται ἡ
Μαυῦτις, 4, 40, 4.
- Ἐγχώριος**. ἐγχώριοι παρα-
χαί, 2, 8, 5. τὰ τῶν ἐγ-
χωρίων ἀνθρώπων ἡθῆ, 9,
25, 3.
- Ἐγχωσις**, ἡ, 4, 39, 10. 4, 40,
4. *cf. ἔγγωμα.*
- Ἐγῶμαι**, 6, 57, 4. *vide*
οἶμαι.
- Ἐδαφίζειν**, equare, complanare
solum; τὸν περὶ τὴν σπηνὴν
τόπον ἠδάφισαν, 6, 33, 6.
- Ἐδαφος**, τὸ; ἐν φόβοις ἦσαν
περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδά-
φους, 3, 118, 5, εἰς ἔδαφος
καθεῖλε τὸ χωρίον, 4, 64,
10. τὸ τειχος κατέσκαψα
πάν εἰς ἔδαφος, 4, 65, 4. 5,
9, 3. τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη
πλύνανται κόμμας, 9, 6, 3.
ἐδάφη, solum, i. e. urbes &
agri, (*opprountur homines*)
9, 39, 3.
- Ἐδος**, τὸ; τὰ τῶν θεῶν ἕθη καὶ
τεμένη, deorum simulacra, 16,
1, 4. n.
- Ἐδρα**, ἡ; ὁ Τίτος αὐτόθην ἐξ
ἕδρας καὶ θυμικῶς, καῦσαι,
Φησι, 18, 20, 12. n. *an ex-*
cidit ἀναστάς? an satis est
subintelligere hoc verbum?
- Ἐδολοκακίαν**, consulto minus
facere quam possis & debeas,
ultra & malevolo consilio rem
male gerere, de industria &
maligne cessare; 4, 38, 6. 5,
1, 7. 5, 2, 8. 5, 4, 11. 5,
20, 3. 5, 100, 7. 6, 15, 5,
38, 3, 6.
- Ἐδολοκάκησις**, ἡ, de industria &
consulto rem male gerere, vo-
luntaria desertio commodorum
& officii, desertio, perfidia;
3, 68, 10. 5, 5, 10. 27,
13, 13.
- Ἐδολοντηδὸν**, sponte, ultra, 6,
30, 2.

Ἐδελοντήν, ἔδελοντι, idem;
*in quibus sæpe variant libra-
 rii; sed vetustissimus codex
 Vat. plerumque ἔδελοντήν
 præfert; 2, 22, 5. 2, 38, 7.
 n. 2, 46, 3. n. 2, 54, 3. n.
 2, 57, 1. n. (ubi vicissim ἔδε-
 λοντι præfert idem Vat.) 5,
 77, 3. n. 8, 16, 10. Fr.
 gr. 42.*

Ἐδελοντής, voluntarius; ἀπέ-
 λαξα ἔδελοντάς τοὺς ἀρι-
 στούς, 1, 49, 5. n. οὐχ οἷός
 τ' ἦν ἔδελοντής ὑπακούειν, 25,
 9, 7. Fr. gr. 42.

**Ἐδίξαιεν, τῶν ἐδισμένων ἐποι-
 ησάν τι, 4, 34, 1. cf. 3,
 84, 7.**

Ἐδισμός, ὅ; ἡ τῶν ἐδισμῶν
 διαφορὰ, 1, 17, 11. ἐκ τῶν
 ἐδισμῶν, de more, 3, 84, 7.
*(ubi mendose vulgo ἐδισμῶν,
 quod ἔδ ex ἐδισμένων cor-
 ruptum videri poterat, nisi
 alias passim eadem phrasis
 ἐκ τῶν ἐδισμῶν occurreret.)*
 3, 110, 4. 5, 25, 2. κατὰ
 τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐδισμούς,
 3, 76, 12. κατὰ τὸν ἐδι-
 σμῶν, 11, 27, 6. n.

**Ἐθνικός, αἱ ἔθνικαὶ συστά-
 σεις, gentium concilia, 30,
 10, 6.**

Ἐθος, τὸ; ἔθνη μοχθηρὰ, pra-
 vi mores, prava instituta, 1,
 81, 10. τί διαφέρει ἔθνη (ἔθνη
 scribere) σύμμικτα καὶ βίρβα-
 ρα τῶν ἐν παιδείαις καὶ νό-
 μοις καὶ πολιτικοῖς ἔθουσιν
 ἐκτετραχμμένων; 1, 65, 7.
*(ubi cod. nonnulli ἔθουσιν
 dant, minus recte.)* τὰ κοι-
 νὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθνη καὶ
 νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ Ῥω-

μαίων ἔθνη καὶ νόμιμα; 18,
 17, 8. τὰ τῶν πόλεων ἔθνη,
 9, 23, 8. δύο ἀρχαὶ πάσης
 πολιτείας, ἔθνη καὶ νόμοι, 6,
 47, 1. sed mox *ibid.* vs. 2.
est τὸ κοινὸν ἔθος τῆς πόλεως;
 ἔθ τὰ κατ' ἰδίαν ἔθνη.

Ἐὶ cum subjunct. constructum
*legebatur vulgo 4, 26, 3. ubi
 nos ex Vat. ἔδ Flor. indica-
 tivum restituiimus. Cum
 optat. frequenter; 1, 4, 6.
 1, 5, 8. 1, 10, 6. ἔδ. Cum
 indic. ubi videri poterat opta-
 tivus requiri; διαπορῶν, εἰ
 δαὶ ἔδ. 31; 19, 4. n. αἰ ἰδι
 δέοι legendum; sed simili
 ratione διηπόρει τί δαί, τί
 χρῆ, in indicativo dicit; 1,
 60, 6. 4, 69, 3. 4, 70, 6.
 εἰ pro ὅτι, post αἰσχύνεσθαι
 ἔδ similia verba, 8, 14, 6. n.
 ἔδ. εἰ γὰρ cum opt. uti-
 nam tandem, 10, 4, 7. 32,
 10, 9.*

εἴ τε -- εἴ τε, five, five, 5,
 98, 2. εἰ - εἴτε, eadem no-
 tione, nisi pro priori εἰ pa-
 riter εἴ τε legendum, 2, 70,
 3. n. εἴ τε καὶ -- εἴ, τε καὶ,
 5, 47, 4. Ad οὗτα infertur
 εἴ τε, 3, 21, 1. εἰ καὶ τινος
 ἕτεροι, καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 25,
 11. 3, 95, 7.

εἰ δὲ μὴ, elliptice, 3, 15,
 10. 4, 9, 7. 21, 3, 8. Sic
 εἰ δὲ, 3, 24, 10. n. si modo
 recte percepimus vim loci.
 εἰ δὲ μὴ γὰρ, saltem, 18, 4, 7.
 ἔδ. εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, nī
 hoc obtitisset, 17, 14, 14.

*Particulæ εἰ. ἔδ ἢ perpe-
 ram inter se permutatæ a
 librariis, qui mendose dede-
 runt*

- τῆς ἢ *pro ei.* 8, 14, 6. n. Ἔ
 εἰ *pro ἡ,* 8, 17, 6. n.
- Εἰσεχθῆς** κατὰ τὴν ἔμφασιν,
 scilicet adirectu, 37, 2, 1. —
per pleonasmum, nam εἰ-
σεχθῆς idem est. Sed vide-
tur latius dici cepisse pro
scædo: quolibet, ut accipiunt
apud Sext. Emp. Hypotyp.
Pyrrh. 3, 24. deum esse πνεῦ-
μα διῆκον καὶ διὰ τῶν εἰσε-
χθῶν." Er n.
- Εἰδάναι.** οἱ εἰδότες τοὺς τόπους,
 quibus cognita sunt loca, 1,
 47, 3. ἐξητακεῖ τῶν εἰδόντων,
 10, 8, 1. n. ἤδη σαφῶς *ed.*
Cajamb. pro ἕδει, non male,
2, 64, 3. Sic Ἔ plures codd.
 10, 19, 9. n.
- Εἶδος.** πᾶν εἶδος πολιτείας,
 omne genus reipublicæ, que-
 libet forma reip. 6, 10, 2.
 (cf. 6, 4, 6.) τὸ μὲν τῆς βα-
 σιλείας εἶδος, illud genus, illa
 forma reip. quæ regno conti-
 netur, 6, 8, 1. ἀπλῶς οὐδὲν
 εἶδος τῶν μελλόντων (forte
 addendum ἐξαγγελθῆναι)
 ἔγνωσαν, nullam omnino spe-
 ciem, nullam notionem sibi
 informare poterant, 36, 5, 1.
 ἡ Φιλαρχία καὶ τὸ τῆς εὐδο-
 ξίας εἶδος *ex scriptura cod.*
Paris. E. 6, 57, 6. n. do-
minandi libido, & gloriæ ac
celebritatis species; sed cum
de veritate, tum de vi illius
lectionis hæc satis mihi con-
stare, etiamnum profiteor.
- Εἰδῶλον** γυναικῆιον, figura mu-
 liebris, 13, 7, 2 Ἔ 7. εἰδῶ-
 λα θεῶν καὶ δαμνῶν, 31,
 3, 13.
- Εἰκαῖος,** levis, vanus homo, 7,
 7, 5. (*idem forte ac ἀματά-*
στατος, 7, 4, 6.) εἰκαῖστα-
τος, 15, 25, 4. 32, 21, 8.
- Εἰκεῖν,** *cedere, absol. 24, 12, 3.*
 n. *cum dativ. μόλις εἰκῶν*
ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. οὐκ
εἰκεῖν ταῖς συμφοραῖς, 6, 58,
8. εἰκεῖν τοῖς παροῦσι, scil.
πράγμασι, præsentī necessitatī
cedere, 3, 84, 7. 5, 50, 5.
5, 55, 10. Conf. seq. ver-
bum.
- Εἰκεῖν,** similem esse; προαιρέσει
 οὐκ εἰκούσῃ τοῖς λόγοις, ani-
 mo non simili verbis, 35, 2,
 13. n. nisi ibi (*quod forte*
persuasum habeo) duo verba
 τοῖς λόγοις a sciolo quodam
 adfuta sunt, ut προαιρέσει
 εἰκούσῃ idem valeat ac ἡττω-
 μένη, quod ibidem continuo
 sequitur. *Conf. verbum præc.*
Præc. ἕομα, videtur; Ἄν
Ἔ fertur, perhibetur, quæ-
admodum δοκαί? Vide 10, 3,
4. n. Sic forte Ἔ 2, 26, 5.
nisi ibi ὡς ἕομα sit, quemad-
modum facile credi, facile in-
telligi potest. Conf. εἰκῶς.
- Εἰκῆ,** καὶ ὡς ἔτυχε, 2, 56, 3.
 εἰκῆ καὶ ἀλογιστως, 1, 52, 2.
 καὶ παραλόγως, 1, 74, 14.
 καὶ ἀσκότως, 4, 14, 6. Φε-
 ρόμενα εἰκῆ (τὰ θηρία) bel-
 lux temere huc illuc fereban-
 tur, 11, 24, 1.
- Εἰκοβολεῖν,** temere jaculari, *Er.*
gr. 43.
- Εἰκός,** vide sub εἰκῶς.
- Εἰκῶν,** ἡ, de statua. *Ἠφισα-*
μένων τῶν εἰκῶν ἀντύ,
ταύτας οὐκ ἀνετίθεσαν, 4,
49, 1. εἰκῶνες Ἀχαιοῦ,
Ἄράτου, Φιλοποίμενος, 40,
M 3 8, 10.

8, 10. Imagines *maiorum* apud Romanos, 6, 53, 4 sqq.
Εἰκός λόγος, ratio probabilis, verisimilis, 12, 10, 2.
εἰκός, verisimile, consentaneum; *Ἐπερ εἰκός ἐστι πάσχειν τοῖς ὑπὸ τὰς τῶν ἀλλοφύλων πεσοῦσιν ἐξουσίαις*, 9, 39, 3. n. *mira constructio, in qua nil variant libri. Pleonasmus non minus mirus amat in hac voce scriptor nosster; ὁῦλον ὡς εἰκός Ἐκ.* manifestum est, consentaneum esse ut *Ἐκ.* 6, 6, 3. 6, 47, 4. *Φανερόν ὡς εἰκός*, 6, 6, 6. 10, 17, 1. *ὁῦλον ὡς εἰκός Φαίνοσθαι*, 2, 29, 1.
Εἰλικρινής, purus, sincerus, liquidus; *εἰλικρ. Φίλα*, 4, 84, 7. *ὄντος Φωτός εἰλικρινούς*, 8, 33, 1. *εἰλικριναστέρα προάρεσις δημοκρατίας*, 2, 38, 6.
Ἐνεκα pro *ἐνεκα olim editum* erat 3, 48, 12. n. *contra Kolybii morem.*
Εἰμαρμένη, ἡ; *τῆς εἰμαρμένης τυχεῖν*, *ἰατο fungi*, 16, 32, 4.
Εἶναι. οὐδεὶς τῶν ὄντων, nemo mortalium, nemo eorum qui vivunt. 9, 29, 2. *sic μέχοι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος*, quamdium in vivis erat, 2, 43, 9. *εἶναι πρὸς τι Ἐθ πρὸς τι*, *vide in πρὸς. μηδὲν ἐστὶ τούτων εἰς ἐμὲ*, hoc nil perisset ad me, 25, 1, 7. *πρὸς ἐμὲ*, 3, 21, 1. *ἐστὶ pro ἔξαστις* *ἔξ ὧν ἔσται σαφῶς κατανοεῖν*, 1, 12, 9. *Ἐ γὰρ ἄλλας; sed singulare illud est, οὐκ ἐστὶν ἢ μὴ ποιῆσαι τι τῶν δέοντων, ἢ μηδὲν παθεῖν κινόν*, 5, 98, 4. n. *ἂν καὶ*

τοῖς Ἀχαιοῖς τούτο βουλευόμενοι ἦ, quod si hoc etiam volentibus fiat Achais, 2, 50, 2. *ὅτι ἂν ἦ πάσχειν ὑπομανητέον*, 3, 112, 5.

εἶη cum infim. utinam; *εἶη μὲν οὖν εἶναι συμφῶναι τὴν κατάστασιν*, 4, 32, 9. *δέον ἂν εἶη*, opus fuerit, 2, 37, 5. *πρέπον ἂν εἶη*, 2, 37, 3. 2, 38, 5. *ῥητέον ἂν εἶη*, 1, 5, 2. 4, 38, 13. *Ἐ sic corrigendum fuit* 2, 24, 2. n. *ubi mendose εἶναι dabant codices. Rursus εἶναι, quod erat in libris, in εἶη fuit mutandum* 4, 4, 5. *Ἐ in ἐστὶ vel εἶη*, 11, 7, 2. *denique in ἦν*, 35, 2, 15. n.

Participium ὄντας perscrpse tali modo inseritur, ut in his, οἱ λογοὶ πάντας, ὄντας εἰς μυρίους, 3, 117, 4. *τὰ θηρία, δέκα τῶν ἀριθμῶν ὄντα*, 5, 53, 4. *ἄδδε* 1, 51, 12. 3, 71, 9, 3, 85, 1. 8, 31, 2. *Vnde correxi* 1, 85, 3. *ἦγον ὄντας δέκα, cum corrupte omnes dedissent ἦγοντες δὲ καὶ. Idem particip. adijciendum hand improbabili-ter suspicatus est Reisk.* 4, 32, 1. n. *οὐδεὶς τῶν ὄντων, vide supra in εἶναι.*

Εἰπεῖν. εἶποι τις, verbi causa, ut hoc utar, 15, 35, 1. *In hoc verbo aoristum primum εἶπα plerumque praeserunt codd. Vat. Ἐ Flor. ubi ceteri εἶπον in aor. 2, habent: ut* 3, 33, 1. 3, 56, 5. 3, 114, 8. n. 5, 45, 1. n. *Ἐκ. εἶπον, dic.* 15, 8, 10.

Εἰρασία, ἡ, remigatio, remigium;

www.libtool.com.cn

gnum; συνέθιξε αὐτοὺς ταῖς εἰρεσίαις, 5, 2, 4. δυσχερῶσαι τὰς εἰρεσίαις, 16, 4, 10. πατηρισμένοι ταῖς εἰρεσίαις, 5, 2, 11. διὰ τῆς εἰρεσίας ἀγγίσαντες τῇ τῇ τὰς ναῦς, 8, 6, 7. *Et per meton. αἱ εἰρεσίαι transira; καθίσαντες ἐπὶ τῶν εἰρεσιῶν ἐν τῇ χέρσῳ τοὺς ἀνδρας*, 1, 21, 2. *Εἰρηναῖον. εἰρηναυομένη χέρσα*, quæ fructu pacc, 5, 8, 7. *Εἰς; de loco, pro πρός, ad; ἦνον εἰς τὸν Πάδον*, 2, 23, 1. *κατάρσαντες εἰς Πάνορμον*, 1, 38, 7. *ad Panormum, nam mox urbem obsederunt. ἀνδίαξαν εἰς τὴν τὰ Φρον*, 1, 40, 11. *persecuti sunt usque ad fossam, versus fossam, non in fossam, ut patet ex vs. seq. κατεστρατοπέδουσαν εἰς αὐτὴν, scil. Τύνητα πόλιν*, 1, 30, 15. *ad Tuncetem, non in ipsa urbe, castra locarunt. Sic eod. cap. vs. 5. ἀφικόμενος εἰς πόλιν, περιστρατοπεδεύσας ταύτην, sed ibi quidem plures codices ἔν in his vetustissimus Vat. πρός habent. Vicissim ubi vulgo πρός editur, 1, 78, 2. ἡκα πρός τὴν στρατοπεδείαν, ibidem probatissimi codd. Vat. Flor. ἔν Urb. εἰς habent, eadem notione, ad castra. Pariter in illa phrasi, εὐδὲν τοῦτο εἰς αὐτοὺς, 25, 1, 7. idem valet εἰς ac πρός, cf. 24, 10, 11. Quod 2, 52, 7. vulgo legedatur εἰς Θεσσαλίαν ἐτ' ὦν, inendosum erat; vide Adn. Perperam intrusa erat præ-*

pos. in illo, διαβάς αὐθις εἰς τὸν Ἰβηρα, 3, 76, 11.

εἰς de tempore; εἰς τὴν ὑστερίαν προῆγα, (i. q. τῇ ὑστερίῳ) 5, 13, 8. Sic εἰς εἰς τὴν αὐρίον ἀναζήτησ ἰσομένης, 3, 44, 13. n. εἰς τα τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμῶς καιροῦς, (i. q. ἐν τοῖς καιροῖς,) 4, 1, 4. Sic εἰς δέκα μῆνας 32, 13, 6. non differt ab illo ἐν τοῖς δέκα μηνῶν, ibid. vs. seq. ὃ ἂν δοκῇ ἡμῶν καὶ ἡμῶν, ἂν εἰς vel ἐς ὃ ἂν δοκῇ, ut sit idem ac ἕως ἂν δοκῇ? 7, 9, 4. n.

εἰς, de numero, ad, circiter, frequentissime, velut 1, 63, 6 ἔς.

Notemus porro locutiones hujusmodi: εἰς ἀτέλειαν ἐνεσίδξεν τινι, 5, 11, 2. πολλὰ κατὰ τῶν Ἀχαιοῦν εἰς αἰθερίαν εἶπε καὶ ἀχαιροσίαν, 17, 6, 7. εἰς μαλακίαν καὶ ἀνανδρίαν λέγειν περὶ τινος, 8, 12, 5. ἔν id genus alia. Tum, Φιλοδοξίῳ εἰς τοὺς Ἕλληνας, laudem querens apud Græcos, 1, 16, 10. — χορηγῶν αὐτοῖς εἰς τὰ ἐπείγοντα τῶν πραγμάτων, ad necessitatem, prout res urgebat, vel quoad quidem ea quæ maxime erant necessaria, ibid. 1, 16, 10. nisi fortasse prorsus tollenda præpositio, ex terminatione vocis præcedentis temere repetita. — εἰς τέλος, εἰς δύναμιν, vide τέλος, δύναμις; ἔν si quæ sunt hujus generis alia.

Εἰς. μία, ἔν. τῆς Φάλαγγος εἰς καιρὸς καὶ εἰς τόπος, 18,

- 14, 2. τὸ σφέτερον στρατοῦ. ὑπὸ τὸν ἕνα κωρὸν ὑποβαλ-
 ...-λεῖν, 18, 14, 12. ὁ εἷς, unus
 homo solus, 18, 13, 10. ἕφ'
 ἕνα ἐξάγειν τοὺς ἐλίφαντας,
 1, 33, 6. ἐπὶ μίαν ναῦν, 1,
 26, 13. n. cf. ἐπί. ἐν σοφὸν
 βούλευμα, 1, 35, 4. ἐν καὶ
 ταυτὸ λέγειν, in summa con-
 cordia vivere, 2, 62, 4. ἐν
 pro τι, aliquid, vel pleona-
 stico quodam modo adjectum
 pronomini τι; ἐπιστήμων
 πράγματος ἐνός τῶν αξίων
 λόγου, 6, 26, 12. τῶν ἀγαλ-
 ματων ἐν, statua aliqua, 6, 47,
 9. ποιῶν ἐν τι τῶν κερηκόν-
 των, 22, 25, 2. ὅν ἦν ἐν
 καὶ τὸ τότε πραχθῆν, 5, 11,
 1. ὡν ἐν τι μοι δοκεῖ καὶ
 τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φι-
 λικπον, 16, 28, 7. δεῖγμα
 τῶν ἔργων ἐν τι προφέρα-
 σθαι, 6, 58, 1. Idem ἐν la-
 tere videtur in vitiosa illa
 codicum scriptura 1, 68, 10.
 n. ἐν τινι καινῶν, pro ἐν τι
 τῶν καινῶν.
- Εἰσαγγελία**, ἡ, nuncius; τῆ πρώ-
 τη εἰσαγγελίᾳ συνακχυθέν-
 τες, ad primum nuncium effusi
 adcurrentes, 9, 9, 7.
- Εἰσαγεῖν**, instituere, introducere
 moueri, 4, 20, 6. εἰσαγα-
 γόντος αὐτοὺς τοῦ δημάρχου,
 quum ad populum illos produ-
 ceret, 30, 4, 6. introducere
 in senatum, 24, 1, 8. *Esc.*
- Εἰσακοντίζεν** πικνοῖς τοῖς βέ-
 λαισι, 2, 30, 1 *Et* 4. n. εἰς
 τὴν παρεμβολήν, 9, 3, 2. εἰς
 τὰ θηρία, 1, 40, 8.
- Εἰσανάγειν**. τοὺς δὲ ζῳορῆς
 πρὸς αὐτὸν εἰσαναχθέντας,
 1, 82, 2. cf. ἀνάγειν.
- Εἰσαπάξ** συμπασόντες, simul
 omnes congressi ad dimican-
 dum, vel, ut semel erant con-
 gressi, sic sine intermissione
 acriter *Et* pertinaciter pu-
 gnabant, 3, 115, 3. κρατή-
 σαντες αὐτῶν εἰσαπάξ, victo-
 ria semel de eis relata, 4,
 45, 2.
- Εἰσαποστέλλειν**. εἰσαπέστειλε
 (sc. εἰς τὴν Καπύην) forte le-
 gend. 9, 5, 3. pro ἡς ἀπέ-
 στειλε, quod habent libri.
- Εἰσβαίνειν**. μεθ' ὅπλων ἤδη
 δις εἰσβεβηκότες εἰς τὴν
 Ἀχαΐαν, 4, 15, 1. ubi εἰσ-
 βεβηκότες *Lat. Et Flor.*
 quod recipi debuerat.
- Εἰσβάλλειν** εἰς τὴν θάλασσαν,
 ae fluvio, influere in mare, 4,
 41, 1. 5, 70, 4. cf. ἐκβαί-
 λειν. εἰσβάλλειν εἰς χώραν,
 hostiliter ingredi, invadere;
 εἰσβεβηκότες εἰς Μικασο-
 νίαν, 2, 70, 1. sic *Et* 4, 15,
 1. n. *Vide supra in εἰσβαί-
 νειν.*
- Εἰσβολή**, ἡ, 1) ingressio, inva-
 sio; ἡ εἰσβολή ἡ εἰς Ἰταλίαν
 Ἀντίβου, 4, 1, 1. ἀσφαλῆ
 τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Μεσσ.
 ἰσομένην, 4, 5, 4. τὴν εἰσ-
 βολὴν ποιῆσθαι εἰς τὴν Αἰ-
 τωλίαν, 4, 57, 1. 2) aditus,
 introitus, ingressus, initium;
 τῶν Τεμπῶν, 18, 10, 2. 18,
 19, 1. διαλαβόντες τῆς ἀγο-
 ρᾶς τὰς εὐκαιροτάτας εἰσβο-
 λᾶς, 8, 29, 7. αἱ εἰσβολαὶ
 τῶν ῥωμαίων, i. q. ἀρχαί, in-
 gressus, principia viarum, 6,
 29, 7. 3) influxus fluvii in
 mare,

14, 2. τὸ σφέτερον στρατοπ.
 ὑπὸ τοῦ ἑνα καιρὸν ὑποβαί-
 λειν, 18, 14, 12. ὁ εἶς, unus
 homo solus, 18, 13, 10. εἶς
 ἑνα εἰσάγειν τοὺς ἐλέφαντας,
 1, 33, 6. ἐπὶ μίαν ναῦν, 1,
 26, 13. n. cf. ἐπί. ἐν σοφὸν
 βούλευμα, 1, 35, 4. ἐν καὶ
 ταῦτο λέγειν, in summa con-
 cordia vivere, 2, 62, 4. ἐν
 pro τι, aliquid, vel pleona-
 stico quodam modo adjectum
 pronomini τι; ἐπιστήμων
 πράγματος ἐνός τῶν ἀξίων
 λόγου, 6, 26, 12. τῶν ἀγαλ-
 ματῶν ἐν, statua aliqua, 6, 47,
 9. ποιεῖν ἐν τι τῶν καθήκον-
 των, 22, 25, 2. ἂν ἦν ἐν
 καὶ τὸ τότε πραχθῆν, 5, 11,
 1. ἂν ἦν τι μοι δοκεῖ καὶ
 τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φί-
 λιππον, 16, 28, 7. δεῖγμα
 τῶν ἔργων ἐν τι προφέρε-
 σθαι, 6, 58, 1. Idem ἐν la-
 tere videtur in vitiosa illa
 codicum scriptura 1, 68, 10.
 n. ἐν τινι καινῶν, pro ἐν τι
 τῶν καινῶν.

Εἰσαγγελία, ἡ, nunciatus; τῆ πρώ-
 τη εἰσαγγελίᾳ συνακχυθέν-
 τας, ad primum nuncium effusi
 adcurrentes, 9, 9, 7.

Εἰσάγειν, instituere, introducere
 mores, 4, 20, 6. εἰσαγα-
 γόντος αὐτοὺς τοῦ δημάρχου,
 quum ad populum illos produ-
 ceret, 30, 4, 6. introducere
 in senatum, 24, 1, 8. *Est.*

Εἰσακοντίζου πυκνοῖς τοῖς βέ-
 λησι, 2, 30, 1. *Est* 4. n. εἰς
 τὴν παρεμβολήν, 9, 3, 2. εἰς
 τὰ θηρία, 1, 40, 8.

Εἰσανάγειν. τοὺς δὲ ζωγρεῖς

πρὸς αὐτὸν εἰσαναχθέντας,
 1, 82, 2. *cf.* ἀνάγειν.

Εἰσάπαξ συμπεσόντες, simul
 omnes congressi ad dimican-
 dum, vel, ut semel erant con-
 gressi, sic sine intermissione
 acriter *Est* pertinaciter pu-
 gnabant, 3, 115, 3. κρατή-
 σαντες αὐτῶν εἰσάπαξ, victo-
 ria semel de eis relata, 4,
 45, 2.

Εἰσαποστέλλειν. εἰσαπέστειλα
 (*sc.* εἰς τὴν Καπύην) forte le-
 gend. 9, 5, 3. pro ἡς ἀπέ-
 στειλα, quod habent libri.

Εἰσβαίνειν. μεθ' ὄπλων ἤδη
 δις εἰσβεβηκότες εἰς τὴν
 Ἀχαΐαν, 4, 15, 1. ubi εἰσ-
 βεβηκότες *Lat.* *Est* Flor.
 quod recipi debuerat.

Εἰσβάλλειν εἰς τὴν θάλασσαν,
 de fluvio, influere in mare, 4,
 41, 1. 5, 70, 4. *cf.* ἐκβάλλ-
 λειν. εἰσβάλλειν εἰς χώραν,
 hostiliter ingredi, invadere;
 εἰσβεβηκότες εἰς Μακεδο-
 νίαν, 2, 70, 1. sic *Est* 4, 15,
 1. n. *Vide supra* in εἰσβαί-
 νειν.

Εἰσβολή, ἡ, 1) ingressio, inva-
 sio; ἡ εἰσβολή ἡ εἰς Ἰταλίαν
 Ἀννίβου, 4, 1, 1. ἀσφαλῆ
 τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Μεσσ.
 ἰσομένην, 4, 5, 4. τὴν εἰσ-
 βολὴν ποιεῖσθαι εἰς τὴν Αἴ-
 τωλίαν, 4, 57, 1. 2) aditus,
 introitus, ingressus, initium;
 τῶν Τεμπῶν, 18, 10, 2. 18,
 19, 1. διαλαβόντας τῆς ἀγο-
 ρᾶς τὰς σύκαιροτάτας εἰσβο-
 λᾶς, 8, 29, 7. αἱ εἰσβολαὶ
 τῶν ῥυμῶν, i. q. ἀρχαί, in-
 gressus, principia viarum, 6,
 29, 7. 3) influxus fluvii in
 mare,

- mare, 4, 40, 9. 4, 41, 6 sq.
- Εισόυσθαι**, insinuare se; ἢ ἀλλή-
θεια αὐτῆ δι αὐτῆς εἰσούεται
εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρ.
13, 5, 5.
- Εἰσογγίζεω** τοῖς πολεμίοις, (ἰ. q.
ἐγγίζεω) 12, 19, 6.
- Εἰσέρχεσθαι**, in concionem
prodire, 3, 44, 10. (cf. εἰσαγγεῖν.)
ad senatum, 24, 3, 1. Ἐξ.
- Εἰσγγεῖσθαι** δημαγωγίαν, legem
popularem ferre, 2, 21, 8.
καίναδα τινὰ τῶν ἐνοστώτων
εἰσγγεῖτο λύσειν, solutionem
propofuit, 11, 25, 8. πότε-
ρον ὡς ἀρίστας ταύτας ἡμῖν
εἰσγγούεται τῶν πολιτείῶν,
proponunt, in medium adfe-
runt, commemorant, 6, 3, 6.
- Εἰσόδος**, ἢ, 1) intromissio lega-
tionis in senatum, 24, 1, 9.
2) introitus, porta castrorum,
6, 35, 5. 6, 36, 2. 14, 3,
7. 3) reditus, neppure ex ve-
tigalibus & simil. (quod alias
ἢ πρόσσδος) τῆς εἰσόδου πᾶ-
σης κραταῖ ἢ σύγκλητος, 6,
13, 1. (Sic αἱ εἰσφοραὶ sunt
tributa.)
- Εἰσομίζεω**, colonos mittere;
Μακεδόνας εἰσομίζας (εἰς τὰς
Θήβας,) 5, 100, 8. *Metaph.*
Ἐξ *meton.* εἰσομίζομένης εἰς
τὴν πόλιν ἐπὶ πολὺ τῆς εὐ-
δαιμονίας, 6, 57, 5.
- Εἰσπίπτειν**. ἢ βοήθεια εἰσπέ-
πταε εἰς τὴν πόλιν, intrave-
rat, penetraverat, 4, 70, 11.
- Εἰσπλοῦς**, ἑ, introitus portus,
1, 42, 7. 8, 36, 3. 10, 10,
2 sq. διακωλύειν τὸν εἰσ-
πλοῦν, 1, 44, 4. τὸ κατὰ
τὸν εἰσπλοῦν στόμα, ipsum
- ostium portus, 1, 46, 5. 1,
47, 2.
- Εἰσπράττειν** χρήματα, pecunias
exigere, exprimere, *intell.* αὐ-
τούς, ab illis, 13, 7, 3. τὰ
πρὸς διαλύσει εἰσπράττειν,
sic mendose vulgo omnes, 5,
29, 4. n. *pro* πρᾶττειν. *Vn-*
de Ernestus; „εἰσπράτ-
τειν τι πρὸς τι, facere quae
valent ad aliquid: Sed lo-
gendum πρᾶττειν, εἰς natum
est e repetitione ultimae in
praecedente διαλύσει.“ —
- Εἰσρεῖν**, influere; εἰσρεούσης
εἰς τὴν ναῦν τῆς θαλάσσης,
16, 5, 2.
- Εἰσφέρειν**, γνώμην, sententiam
in concilio dicere, proponere
sententiam, 2, 26, 5. τὰ
χρήματα, pecuniam conferre,
pendere, solvere, 5, 27, 7. *sic*
εἰσφέρειν ἄλλα χίλια τάλαν-
τα, 3, 10, 3. *Adde* 40, 2,
6 Ἐξ 11. εἰσφέρειν πολλοὺς
ἀπολογισμοὺς περὶ τῆς αὐτῶν
εὐνοίας, multa verba facere,
multa commemorare, 22, 5, 3.
ψεῦδος εἰσέφερα τὸ ὅλον, me-
ra mendacia protulit, 2, 58,
12. *In passivo*, οἱ εἰσφερό-
μενοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσ-
βευταί, 35, 4, 5. ποῖς συνε-
inducti in senatum, *ut habet*
Ernestus, *sed* a consulibus
propositi (*vel* delecti, *ut*
Cajaub. vertit) legati militares.
- In Med.* εἰσφέρεσθαι σκή-
ψεις, excusationes proferre,
5, 74, 9. πᾶσαν σκευδὴν,
omne studium adhibere, ad-
ferre, 22, 12, 12. εἰσφερό-
μενος παράδειγμα τὸν ἴδιον
βίον, 11, 10, 2 Ἐξ 5.

Εισφορα; αἱ εισφοραί, tributa, 1, 72, 5. 2, 62, 7. 14, 9, 5. αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος εισφοραί, pecunia in hoc conferranda, 5, 91, 4.

Εἰσφοραῖν. εἰσέφρησαν εἰς τὴν πόλιν, in urbem penetrarunt, 22, 10, 7. n. si modo Polybii id verbum est. non Heronis.

Ἐκ Ἐ ἐξ. Ita subinde adjicitur nominibus ista praepositio, ut vel abundare quodammodo, vel pro in aut ἐπι ποσία videri possit; de quo usu monui in Adn. ad 4, 50, 4.

Σὺς κατὰ τὴν ἐξ αὐτῶν Φύσιν, 1, 81, 6. ubi τὴν αὐτῶν suspiratus erat Reiskius. ἀγίνετό τις ἀμφισβήτησις ἐξ ἀμφοῖν, 1, 83, 6. ἦν ἀγών ἐξ ἀμφοῖν βλαπῶς, 2, 25, 8. ἢ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θάλα, 3, 1, 7. (conf. ἐπίστασις, num. 4.) οἱ προνομεύοντες ἐξ αὐτῶν, 2, 27, 2. οἱ ἐκ Μακεδονίας βασιλεῖς, 2, 40, 5. διαναστάντων τῶν ἐκ τῆς ἀνέδρας Νομάδων, 3, 74, 1. n. οἱ ἐκ τῆς συγγλήτου, (i. q. ἡ σύγγλητος) 3, 97, 1. οἱ ἐκ τῆς πόλεως, oppidani, non qui ex urbe venerunt, sed qui in urbe sunt, 4, 71, 11. Sic αὐσύνοπτος τοῖς ἐκ τῆς πόλεως, (i. q. ἐν τῇ πόλει, sed nimirum intelligendum τοῖς ἐκ τῆς πόλεως ἀφορῶσι, ex urbe prospectentibus,) 5, 24, 6. πολλαῖς ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Παλοπόννησου Φιλῶν, 9, 39, 9. συγκατασκευασμένοι τὰς ἐκ τῆς προκατασκευῆς πράξεις,

4, 1, 9. *tempore quae in Praeparatione exposita sunt, ea breviter ex illa nunc repetemus.* περιποιησθῆαι τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὐνοίαν, scil. a Graecis in ipsum proficiencem, 3, 6, 13. τὴν ἐκ τοῦτου πράξιν, hujus viri factum, 9, 29, 7. n. διὰ τὴν ἐκ τοῦ λοιποῦ βίου καλοκῆγαδίαν, 3, 107, 8. Sic quod 4, 50, 4. editum erat παρέλατε τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας χώραν, ἀπὸ δὲ quodammodo ex his poterat, ni probati codices ἐπι darent.

ἐκ Ἐ ἐξ, de tempore, post, vulgato usu, sed inclusa plurimumque simul notione causae, propter, 1, 9, 7. 1, 25, 5, 1, 53, 8. **Ἐc.** Sed ἐκ πολλῶν χρόνων, jam diu, a multo retro tempore, 4, 17, 4. ἐκ πλείονος χρόνου, 26, 2, 14. Sic ἐκ πολλοῦ frequentissime, cum de temporis intervallo, tum de loci; vide πολὺς. Sed de tempore ubi agitur, subinde per ellipsin omittitur praepositio, ut πολλῶν χρόνων, 3, 85, 9. ubi vide Adn. ἐκ δευτέρου, altera vice, iterum, 14, 9, 6.

οἱ ἐκ τούτων, (scil. γαγονότας, quod ipsum etiam max adjicitur) ex his nati, 6, 7, 2. ἐκ τοῦ δικαίου, legitima ratione, 15, 22, 1. ἐξ αὐτῶν, (pro ἐξ αὐτῶν) sua sponte, ultro, 10, 40, 6. ἐξ ἐκόντων παραλήψασθαι, a volentibus, ultro se recepturum, 5, 66, 6. ἐκ χειρὸς, ἐκ περιτροῦ, ἐκ παρατάξεως, ἐξ

ἄξ ἑτοίμου, ἐκ παρέργου Ἐς. vide χειρ, περιττός, παράταξις Ἐς. ἐκ παράταγματων ἀπολύειν, 11, 16, 6. ανρατιγατιονε διότι, ut ἔξ ἐκόντων, 5, 66, 6? conf. supra in ἀπολύειν.

Ἐκαστος. παρ' ἑκάστον, intell. κυρόν, subinde, idemtidem, quavis occasione, 4, 82, 5. 5, 4, 11. 5; 11, 2. 9, 31, 4. Sic παρ' ἑκαστα, ad quæque, in quibusque, quavis occasione, 37, 4. Errorem in hoc vocabulo libroriorum, ἐκαστου pro ἑκάστους ρομεντιον, notavimus 2, 33, 1. n. Ἐ 2, 37, 9. n.

Ἐκότερος. Quod de plurali numero ἑκάστωι monui ad 1, 20, 7. id pariter in singulari ἑκάστωι valet; scilicet, nunquam hoc vocabulo ita significatur alteruter, ut definitum certumque habeatur, uter ille sit ex duobus; sed vel uterque (aut in plurali, utriusque) simul, i. e. ambo, vel uterque distributive, i. e. utervis, uterlibet; aut, quodsi nonnumquam alterutrum interpretari possis, (ut fecimus in Adn. ad 10, 21, 4.) id non aliter erit intelligendum ac utervis, uterlibet, nempe ut sit quidem alter e duobus, sive hic, sive ille; atque etiam modo hic, modo ille. Videamus primo exempla singularis numeri: δύο στρατόκεδα δόντες ἑκατέρω τῶν ὀπάτων, utriusque ex duobus consulibus dant duas legiones, 3, 107, 13, τοὺς ἀροβολυζομένους

μερίσας ἑφ' ἑκάτερον κέρασ, in utrumque cornu distribuit, 11, 22, 10. Sic τοὺς ἰππεῖς ἑφ' ἑκάτερον δὺς τὸ κέρασ, 3, 72, 13. Et τοὺς δ' ἰππεῖς διελὼν ἑφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρασ, 3, 72, 9. (i. e. διείλε ἑφ' ἑκάτερον κέρασ καὶ παρέστησε τοῖς κέρασι, quam sententiam codex Bav., discedens a ceteris codicibus, planius sic expressit, τοὺς δ' ἰππεῖς διελὼν ἑφ' ἑκότερα, sc. μέρη, παρέστησε τοῖς κέρασι.) Quod 10, 21, 5. vulgo legitur ἐκότερο ἑφ' ἑκατέρω τῶν κεράτων, mendosum est, Ἐ sine sensu: oportebat ἑφ' ἑκατέρον τῶν κεράτων, ea sententia quam in Adnot. ad h. l. cum Guischarato expressimus: in motibus militariibus, ad quos exercuit equites suos Philopæmen, hic erat, ut discerent in utrumlibet cornu, i. e. in utrumlibet latus aciem dirigere. cf. κέρασ.

Pluralis numeri exempla enotavimus hæc: παρὰ τὰς πλευράς ἑκατέρας, secundum utrumque latus, 3, 83, 1. εἰσι δ' ἑκατέροι πλωτοί, uterque fluvius (Oxus ἔτ Tanais) navigari potest, 10, 48, 1. Sic rursum ἀμφότεροι, uterque, tam Hannibal, quam Mago, 9, 25, 5. ἑφ' ἑκότερα, scil. μέρη, versus utramque, in utramque partem, 6, 32, 2. quæ admodum ἔτ Bav. 3, 72, 9. Τῶν οὐκ ἤνυσον ἑκατέροι φέροντες τοὺς νεκρούς, non sufficiebant utriusque

αττικῆ (in plur.) ad tollendos mortuos, 10, 31, 9. Sic ἐκότεροι, utriusque, 3, 25, 4. Ἐ alias. Denique ὁρῶντες εἰς ἐκότερα τὰ μέρη ῥοπὴν λαμβάνοντα τὸν πόλεμον, 1, 20, 7. non in alterutram, ut voluit Reiskius, sed in utramque partem inclinare fortunam belli, nempe mari in partem Romanorum; unde rei summa in aequilibrio manebat, ut proxime ante dicit.

Subinde perperam inter se permutantur a librariis vocabula ἕτεροι Ἐ ἐκότεροι. Sic pro ἐτέρους nonnulli vitiose ἐκατέρους habent, 2, 47, 2. n. Vicissim mendose libri omnes ἐτέρων τὴν ἐπίνοιαν δabant 10, 47, 3. pro ἐκότερων, quod correxit Casaub. Pariter corrupte omnes κατ' ἐτέροις 2, 69, 7. pro κατ' ἐκατέροις, quod in contextum receptum volim. Similiter 12, 11, 3. pro ἐτέρων fortasse ἐκατέρων scribendum. Rursus pro ποτέρου, 5, 12, 6. codices nonnulli prave ἐκατέρου habent.

Ἐκατόμπεδος. τὸ ἐκατόμπεδου διάστημα, intervallum centum pedum, 6, 29, 7.

Ἐμβαίνειν, scil. ἐκ τῆς νεῶς, exscendere in terram, 2, 5, 4. 17, 8, 6. (quod alias est ἀποβαίνειν.) ἐμβαίνειν ἐκ τῆς θαλάσσης, excedere, cedere mari, 1, 55, 2. ἐκ τοῦ πολέμου, finire bellum, 3, 40, 7. μὴ ἀλόγως ἐμβαίνειν εἰς τὴν πρᾶξιν legebatur vulgo 8,

26, 4. n. ubi nos ex Urb. ἐμβαίνειν receperimus; conf. Adm. ad 27, 6, 8.

De exitu rerum praesertim usurpatur hoc verbum: πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων, 10, 2, 13. τοιοῦτον τῆς μάχης ἐξέβη τὸ τέλος, 3, 108, 4. τὸ τέλος ἐναντίον ἐκβήσεται τοῦ ἀγῶνος, 3, 109, 3. ἀκόλουθον ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. οὐ κατὰ τὴν ἐλπίδα ἐκβάσεως τῆς ἐπιθέσεως, 3, 120, 7. 5. 26, 14.

τὰ ἐκβαίνοντα, eventus, 2, 27, 5. τὰ κατὰ τὰς μάχας ἐκβαίνοντα παράλογα, 15, 15, 5. τὴν ἐπιγραφήν τῶν ἐκβαίνόντων λαμβάνειν, 10, 23, 2.

Ἐκβάλλειν, 1) ejicere, abjicere, excutere, projicere; Ἐ simi. θυραὸν ἢ τι τῶν ἄλλων ὄπλων, 6, 37, 13. τὴν κατασκευὴν, 16, 6, 6. e sinu velitis excutere, promere, 3, 33, 2 sq. ἐκβάλλειν βέλος, telum mittere; μὴ φθάσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος, 3, 65, 7. ἐκβ. τινὰ ἐκ τῆς ὑποθέσεως, aliquem de statu dejicere, 4, 32, 6. Ἐ nude ἐκβάλλειν τινὰ, ejicere, 27, 1, 11. ἐκβάλλειν τὰς θυράς, fores perfringere, 5, 25, 3. 15, 31, 3.

2) navem ejicere in terram, ἐκβάλλειν ναῦν εἰς τὴν γῆν, 1, 51, 12. 15, 2, 14. 16, 6, 4. εἰς τὸν αἰγιαλόν, 3, 96, 5. (cui respondent verba neutra ἐκπίπτειν Ἐ ἐπομέλλειν εἰς τὴν γῆν.)

3) in

www.libtool.com.cn

3) in publicum projicere. proferre, edere; ἐκβάλλειν ἀπόκρισιν, edere responsum, 29, 7, 5. δόγμα, decretum, senatus contultum, 30, 5, 11. 30, 17, 6. λόγον ἐν τῷ μέρει ἐκβάλλειν, 30, 7, 6. πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐξέβαλε, de rebus politicis publice verba fecit; verba profudit, 32, 6, 7. ἐκβάλλειν ἐγγράπτων τὴν δικαιολογίαν, scripturam defensionem in publicum edere, 30, 4, 10.

4) rejicere, repudiare; τὴν δωρεάν, donum, 23, 8, 13. ὀριονες de deo ἔσ de inferis, 6, 56, 12. (ubi ὀρονοντιν παρειαόγειν ἔσ ἐκβάλλειν.) institutum alicujus improbare, ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ τὴν τοιαύτην ἐπιείκειαν ἴσως οὐκ ἐν τις ἐκβάλλοι, 1, 14, 4. εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντας τὴν δικάσειν, rejecerunt, repudiarunt compositionem pacis ita ut coire non posset, nisi cum Reiskio intelligas distulerunt, ex uno tempore in aliud, ex una difficultate in aliam rejecerunt, 1, 63, 10. n. Sermones aliorum saepe paucis verbis ἐξέβαλε, procul abiecit, refutavit, evertit, prostravit, 11, 10, 6. Huc pertinet illud, οἱ παρὶ Καλλιμαχίαν ἐξέβαλον τὸ διαβούλιον, 29, 8, 9. ubi si διαβούλιον necessario deliberationem, consultationem significaret, placeret etiamnum Reiskii interpretatio, quam in Adn. ad l. c. probavi, progabat, in aliud tempus reji-

ciebat, quamquam alia ejusdem usus verbi certa exempla desidero; sed nunc veritatis id quod supra in διαβούλιον est demonstratum, vocabulo hoc persaepe denotari sententiam in concilio dictam, non dubito hanc esse vim illius dictionis, de qua quaerimus, Callicrates hanc sententiam, quae suadebat auxilium regibus ferendam, cum jam tunc eo esset ut illa communi consensu sanciretur, ejecit, i. e. evertit, prostravit, irritam reddidit, fecit ut repudiaretur, terrore injecto magistratibus &c.

5) Neutraliter, ἐκβάλλει ὁ ποταμός εἰς τὸ πέλαγος, exonerat se in mare, 3, 47, 2. 4, 39, 2. Et, postquam sub terra aliquantisper occultus erat fluvius, ἐκβάλλει ἐν τῆς γῆς, emergit, prorumpit e terra, 16, 17, 5.

Quid sit ἐκβάλλουσι τὰς πληγὰς, de gallis galiinaceis, 1, 58, 8. fateor mihi etiam nunc non satis liquere; ἔσ prope absit ut veram sententiam Merici Casaub. conjecturam, εἰκὴ βάλλουσι esse legendum. Vide Adnot. ad h. l. Corrupte vulgo 3, 51, 11. ἐκβληθῆναι πρὸς τὰς ἀφελείας, pro ἐκκληθῆναι editum erat, quo spectabat quod in Lexico Polyb. posuit Ernestus, ἐκβάλλουσαι exire, nulla alia praterquam mendosi codicis auctoritate. Ἐκβαρβαροῦσθαι, de regione a feris barbaris habitata, 3, 58, 8. ἔσ

8. Ἐ^ς profus efferata, 11, 34, 5.
- Ἐκβασίς, ἤ. περί τὰς ἐκβάσεις, scil. ἐκ τοῦ ποταμοῦ, in exitu e fluvio, eo loco ubi e fluvio egrediebantur *Pæni*, 3, 14, 6. τὴν ἐκβασιν ποιῆσαι ἐκ τοῦ ποταμοῦ, 4, 64, 5 sq. ἢ ἐκβασίς ἐκ τοῦ πολέμου, 3, 7, 2. 21, 8, 6.
- Ἐκβιάζεσθαι; in *Medio*, ἐκβιάζεσθαι τινός, vi depellere aliquem e *monstrum angustis*, 18, 6, 4. *Passive*, ἐκβιάσθαις, vi superatus, vim hostium non sustinens, 1, 28, 6. ἐπὶ ἑώρα τούτους ἐκβιάζομένους, vi hostium cedentes, 11, 15, 2.
- Ἐκβιβάζειν τὴν δύναμιν, milites in terram exponere e navibus, 5, 18, 9. ἐκβιβ. τινὰ εἰς τὸν πόλεμον, trahere aliquem ad bellum, bello implicare, 27, 6, 8. n. ubi *Reiskius* ἐμβιβάζειν voluit, quo nihil opus videtur.
- Ἐκβοηθεῖν, ἐκ τῆς πόλεως, ex urbe exire ad opem ferendam suis, & ad repellendum hostem, 3, 19, 3. ἐξεβοήθουν ἐκ τῶν οἰκιῶν, 4, 58, 3. ἐκβοηθήσας πανδημῶν, 4, 59, 2. obviam ire hosti, 10, 49, 6. προθύμως ἐκβοηθήσαντες, fortiter in hostem euntes, fortiter pugnantes, 1, 30, 11.
- Ἐκβολή, ἤ. 1) ejectione *Ætolorum* ex urbe, 4, 8, 4. 2) τῶν μαστῶν, exfertio uberum, 2, 56, 7. 3) τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν θάλατταν, ostium fluvii, 1, 75, 8. ἐκβολὴν ποιῶν υεὶ ποιῶνται ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θάλ. influit in mare, 2, 16, 7. 3, 110, 9. 5, 59, 11. 9, 43, 2. ἢ εἰς θάλατταν ἐκβολὴ τῶν τοῦ Πάδου στομάτων, locus ubi *Padi* ostia in mare se exonerant, 3, 86, 2.
- Ἐκγίγνεσθαι. ἐξεγένετο συνιδεῖν τοὺς πολεμίους, (i. q. ἐξῆν) licuit videre hostes, 3, 108, 9. Sic fortasse ἐκγίγνεται *scribendum pro* γίγνεται, 3, 81, 11.
- Ἐκγονοί, οἱ, liberi, proles, 33, 16, 9. posterii, 6, 7, 3.
- Ἐκδαπανᾶν, absumere, exhaustire; τὰς προσόδους, regni redditus, 25, 8, 4. τὰς χορηγίας καὶ παρασκευὰς, 21, 8, 9. *Passiv.* ἐκδαπανημένοι χορηγίαί, 17, 11, 10.
- Ἐκδοσμεύειν, vincere, illigare; ἐκδοσμεύων τὴν ἑκατέρων πίστιν εἰς ἀλλήλους, 3, 33, 8.
- Ἐκδέχεσθαι, 1) recipere, si vera est scriptura 24, 12, 7. ἐὰν Φυλακὴν ἐκδέξωνται εἰς τὴν ἄκρην, ubi ἐσδέξωνται mallet aliquis, quod tametsi non *urgenti*. 2) expectare, τὴν παρουσίαν τινός, 20, 4, 5. τινός, 3, 45, 6. Huc refer *illud* ἐξεδέχτο πόλεμος Ῥωμαίους, Romanos expectavit bellum, i. e. apud Romanos secutum est bellum, 1, 65, 2. 3) excipere, *legatos*, 25, 4, 11. *obsides*, 3, 99, 4. 4) recipere, interpretari aliquid; οὐκ ὀρθῶς ἐκδέχθη τοὺς λόγους, non recte capis, 10, 18, 22. βέλτιον ἐκδέχεσθαι τὸ γεγονός, in mitiorem partem, mitius interpretari, 38, 2, 5. ἐπὶ τὸ χεῖρον, 12, 16,

- 16, 11. 27, 13, 9. 38, 3.
8. *Conf.* ἐκδοχή.
- Ἐκδηλος, manifestus; ἐκδηλον ποιεῖν τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, 8, 12, 4. 3, 48, 5. ἐκδηλον γίνεσθαι τοῦτο, 4, 41, 7. 32, 8, 1. οἱ ἐκδηλὸν τι παροηκέτο, 30, 10, 7. non sunt eximio aliquo merito infignes, ut cum *Casaub.* Ἐρνεστο ἐν versione scriptimus, sed, quemadmodum in *Adnot. doctissimus*, qui manifestum aliquid patravertant, i. e. qui suam a Romanis alienationem ἔσ' favorem in *Perseum* aperto aliquo facto manifestaverant.
- Ἐκδημία, ἡ, peregrinatio, 16, 22, 5. iter, 25, 6, 4.
- Ἐκδιδόναι, ἐκδοῦναι, τινὰ, dedere aliquem, *hostibus*, 3, 8, 8 ἔσ' 10. 21, 14, 7. 40, 3, 6. υἱὸν εἰς ἑτέραν οἰκίαν, filium adoptandum dare in aliam familiam, 32, 14, 2. ἔργα, elucare opera, 6, 17, 2. ἱστορίαν, historiam, aut aliud scriptum, in publicum edere, 2, 37, 6. 16, 26, 3.
- Ἐκδίκησις. τὴν ἐκδίκησιν ποιησαμένων, 3, 8, 10. *Casaub.* ab illo se vindicarent; puta a bello; nos ab illo homine scriptimus, vereor ne minus reddere. *Videtur vertendum fuisse*, satisfactionem darent, nempe Romanis.
- Ἐκδοσις, ἡ. ἐκδοσις ἀγοράζειν, locationes operum redimere, 6, 17, 4.
- Ἐκδοτον δίδουαι τινὰ, dedere aliquem *hostibus*, 3, 20, 8. 20, 10, 5. 28, 4, 11. προῦ-
- δικαν ἐκδοτους τὰς πόλεις, 6, 49, 5.
- Ἐκδοχή, interpretatio. καθάπερ ἐποιούντο τὴν ἐκδοχὴν οἱ Καρχηδόνιοι, 3, 29, 4. ἐξ ὧν ἀνάγκη κοιῖσθαι τὴν ἐκδοχὴν ὅτι ἔσ'. quibus ex rebus intelligi debet, 12, 18, 7. Sic ἐξ ὧν ἦν λαμβάνειν τὴν ἐκδοχὴν, 23, 7, 6.
- Ἐκδύειν, exuere alicui vestem. ἐξεδύθη, 27, 9.
- Ἐκαί, pro ἑκαστῷ, ἢ τὸν πόλεμον ἐκαί περιστῶν, 1, 26, 1. τὴν ἐκαί διάβασιν, transitum in Italiam, 5, 101, 10. *Cf.* ἐκαίτε.
- Ἐκαίνοσ, in oratione obliqua refertur ad eum ipsum cuius oratio commemoratur. Sic ἐκαίνου valet i. q. ἑαυτοῦ, 3, 44, 10. 12, 16, 5. n. ἐκαίνων, i. q. ἑαυτῶν, ex *Reiskii interpretatione*, 25, 1, 10. n. ἐκαίνουσ, i. q. ἑαυτοῦσ, 27, 6, 8. Sed vicissim, in oratione pariter obliqua, ἐκαίνοσ subinde refertur ad eum ad quem se convertebat oratio. Sic ἐκαίνω, 5, 101, 10. idem valet ac αὐτῷ, ipsi, scil. *Philippo*; ἑαυτῶν, 13, 7, 4. idem ac αὐτῶν, ipsorum, nempe *Lacedaemoniorum*.
- Ἐκαίτε, pro ἐκαί, ibi, 5, 51, 3. 36, 4, 1.
- Ἐκχειρία, ἡ, belli feræ, cessatio a bello, 12, 26, 2. n. — *Suspicio legendum ἐπιχειρία supellex, vel ἐπιχειρία. Ern.*
- Ἐκῆβολον βέλοσ, 13, 3, 4.
- Ἐκθαμβοσ, attonitus. ἐκθαμβοί γεγονότεσ, 20, 10, 9.
- Ἐκθία.

- Ἐκθαυρῶξεν**, in scenam producere; spectaculo hominum excipere; τοὺς πολέμιους Φουγομαχαῶντας, ignaviam hostium pugnam detrectantium, 3, 91, 10. **ἑαυτὸν**, animum suum nudare, se ipsum arguere, publico contemptui se exponere, 5, 15, 2. 30, 17, 3. *Fr. gr. 51.* τὴν ἀκροτάτην, τὴν ἀβουλίαν ἑαυτοῦ, 11, 8, 7. 30, 9, 19. *Conf. σκηνή, Ἐξήστρα.*
- Ἐκθεμα**, τὸ, edictum, 31, 10, 1.
- Ἐκθεραπύειν**, perficere, penitus sanare, 3, 88, 1.
- Ἐκθλήνσθαι**, effeminari. **ἐκθλημένος**, 37, 2, 2. **ἐκθληνθῆναι**, 32, 2, 3. n.
- Ἐκθύμια**, ardor animi, 3, 115, 6.
- Ἐκθύμως**, acriter, furtiter, magno studio, ἀκολουθεῖν, 1, 27, 8. (*i. q. μετὰ σπουδῆς, ibid.*) **ἀμύνσθαι**, 1, 7, 11. **βοηθεῖν**, 2, 9, 5. **ἐπικαίσθαι** τινι, 3, 96, 5. 5, 13, 4. 15, 12, 6. **ὄρμῶν ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους**, 2, 67, 7. **ἐκθύμως χρῆσασθαι τῇ κραυγῇ**, 2, 70, 6. **ἐκθύμως ἔχειν πρὸς τὸ κινδυνεύειν**, ardere pugnandi studio, 3, 64, 11. **ὄρμησαν ἐνδομότερον τοῦ θέοντος πρὸς τὸ σιτολογεῖν**, 1, 17, 9.
- Ἐκκαίειν**, Ἐξ ἐκκαίειν, πολέμου τινι, 3, 3, 3. 4, 4, 9. 2, 1, 3. τὴν ἐλπίδα τινι, 5, 108, 5. **ἐκκαίεται ὁ πόλεμος**, 1, 70, 5. **μίσος**, 6, 7, 8. **ὄργη**, 9, 10, 10. **μάλιστα τῶν γυναικῶν ἐκκαίουσῶν τὴν τοικύ-**
- τὴν διάθεσιν**, mulieribus maxime excitantibus commiserationem, 36, 3, 7. **τὰ τῆς ὑποψίας ἐξεκάετο**, 18, 17, 6. **ἐκκάσται τὰ πτίλα**, 22, 11, 19.
- Ἐκκαίδεκαπῆχυς**; sedecim cubitorium, 5, 89, 6.
- Ἐκκαίδεκῆρης**, ἡ, 18, 27, 6. 36, 3, 9. n.
- Ἐκκαίειν ex Polyb. lib. IV. citat H. Steph. Sed ibi ἐκκαίειν legitur, quod videtur suo loco.**
- Ἐκκαλιῶσθαι**, ἐκκαλέσασθαι; *in Med.* incitare, invitare, provocare, commovere, alicere; **τινὰ**, 1, 19, 2. **τινὰ cum inf. ἐξεκάλεσάτο αὐτὸν διαβῆναι τὸν ποταμὸν**, 1, 40, 5. **τινὰ πρὸς τὸ κινδυνεύειν**, 6, 39, 1. **πρὸς τὴν ἄμιλλαν**, 6, 39, 8. **πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιρούς**, 16, 9, 5. **πρὸς τὰς τῶν Καρχηδ. ἐλπίδας**, 3, 69, 4. **πρὸς τὴν σφετέραν εὐνοίαν**, 18, 26, 2. **τινὰ εἰς ἔλιον**, 2, 56, 7. **ἐκκαλιῶσθαι τὴν ὄρμην τῶν πολέμιων**, 1, 40, 3. 8, 34, 5. **τὴν εὐνοίαν τινος**, 3, 98, 8. **τὰς τῶν ὑπεναντίων ἐπινοίας πρὸς τὸ μέλλον**, elicere quid consilii habeant hostes, 2, 66, 2.
- In Passivo: significatio ἀξίνα, ἐξεκέλητο αὐτοὺς πρὸς τὴν πράξιν*, 4, 57, 4. *Notione passiva; absol. ἐκκληθέντας*, 8, 16, 5. *elici se passi, scil. πρὸς τὸν κίνδυνον, quod adjicitur* 18, 5, 9. *ἐκκληθῆναι πρὸς τὰς ἀφελείας, elici ad prædam*, 3, 51,

11. n. *ubi mendose ἐκβληθή-
ται rditum erat; ὑπὸ τῶν μι-
σθοφόρων ἐκκληθέντας, invi-
tati, 1. 88. 8. Et cum infim.
ἐκκλήθησαν ὑπὸ τοῦ συμ-
βαίνοντος ἐξάπτασθαι τῆς
πορείας, 3. 51. 2.*
- Ἐκκονταῖν, percutere ferro & in-
terficere, 5, 56, 12. 15, 33, 4.
25, 8, 6. — *ἢ sic ἔσ. αἰῖ.* *Ern.*
- Ἐκκρόττειν τινα, præconis vo-
ce jubere aliquem excedere ur-
be, 4, 21, 8. — „exulem fa-
cere; sic ἔσ. *Lysias Or. 3.*
extr. *Ern.*
- Ἐκκλείειν, τινα τῆς πόλεως, 25,
1, 10. ἐκκλείσαι τῷ καιρῷ
τὴν κατηγορίαν, 17, 8, 2.
- Ἐκκλίπτειν νυκτὸς τὰς δυνά-
μεις ἐκ τῆς πόλεως, 1,
23, 4. ἐκκλαπείς διὰ φί-
λων, per amicos subductus,
4, 81, 7.
- Ἐκκλησία, ἡ, concio, *millitum*,
11, 27, 5. 15, 26, 8. *ἔσ.*
concio populi; *διδόναι τινί*
τὴν ἐκκλησίαν, 4, 34, 6. ἡ
καθήκουσα ἐκκλησία τῶν Αἰ-
τωλῶν, 4, 15, 8. 28, 4, 1 sq.
ἐκκλησία Ascaranum, 28, 5,
1. Achæorum ἐκκλησία dif-
fert a τῇ βουλῇ, 28, 3, 7 ἔσ.
10. conf. βουλή ἔσ. ἀγορά.
ὁ βασιλεὺς συνῆγε τοὺς
Ἀχαιοὺς διὰ τῶν ἀρχόντων
εἰς ἐκκλησίαν, 5, 1, 6 ἔσ. 9.
ὁ Καμίλιος ἡξίου (τοὺς ἀρ-
χοντας,) τοὺς πολεοὺς αὐτῷ
συναγαγεῖν εἰς ἐκκλησίαν.
οἱ δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἀρχον-
τες -- οὐκ ἔφασαν αὐτῷ συν-
άξειν τὴν ἐκκλησίαν, 23, 10,
10 sq.
- Ἐκκλησιασμός, ὁ, concio, 15, 27,
9. ἡ. q. ἐκκλησία *vs.* 8.
- Ἐκκλησιαῖζεν, concionari, 1, 67,
8 1/4.
- Ἐκκλησιαστικός; ἐκκλησιαστι-
καὶ διαθήσεις. *Fr. gr. 38. n.*
conf. supr. i in διαθήσεις.
- Ἐκκλησις; ἐκκλήσεις πρὸς ἐπί-
θεσις, *Fr. gr. 44.*
- Ἐκκλίνειν, declinare, evitare.
ἐξέκλινον καὶ διένυσον τὰς
τῶν ὀργάνων ἐπιβολὰς, 1, 23,
8. ἐκκλίνειν τὴν τῶν Θηρίων
ἔφοδον, 1, 34, 4. τὴν στρα-
τείαν, 5, 42, 4. τὴν ταλαι-
πωρίαν, 6, 42, 2. ad fugam
inclinare, ἡ. q. ἐγκλίνειν; ἔσ.
scire cum hoc verbo connou-
tatum; ἐκκλίνειν καὶ Φεύγειν, 1,
19, 2. n. 1, 30, 11. n. 3,
65, 7. n. 3, 96, 4. 5, 23,
4. n. Fr. gr. 84. ἔσ.
- Ἐκκοιλῆνειν, excavare, 10, 48, 7.
- Ἐκκομίζειν, efferre mortuum,
35, 6, 2.
- Ἐκκοπᾶν δένδρον, concædes ar-
borum, *des abatis, 2, 65, 6.*
10, 30, 3.
- Ἐκκόπτειν, τὰς οἰκίας, domos
effringere, 4, 3, 10. 4, 4, 1.
ὀφθαλμοὺς. oculos extundere,
15, 33, 9. αἱ παῖδια, ἃς γυν
παίζομεν. ἐκκοπήσονται πάν-
των ἡμῶν ἐπὶ τοσοῦτον, adeo
nobis præcideretur facultas ita
ludendi, 5, 104, 10. ἐκκό-
πτειν τὴν δικαιοδοσίαν, jurisdi-
ctionem differre, extrahere, re-
jicere in aliud tempus, adeo-
que declinare, 20, 6, 2. 24,
1, 12. n. *ubi mendose, ut*
videtur, ἐκκόπτειν τῇ δικαιο-
δοσίᾳ mssti habent.

Ἐκκυβένειν, *aleam praelii subire; εκκυβεύειν καὶ παραβάλλεσθαι τοῖς ἄλλοις*, 3, 94, 4, 2, 63, 2. ὑπὲρ τῶν ἄλλων, 1, 87, 8.

Ἐκλαμβάνειν, *sumere, seligere*, 3, 42, 3. κ. ἐκλαβόντες ἐθισμοὺς καὶ νόμους Ἀχαιοῶν, *addixerunt instituta Achaeorum*, 2, 39, 6. κ. ἐκλαβεῖν τὸ δίκαιον, *καρὰ τινος*, *ius suum repetere ab aliquo*, *Fr. gr.* 39. *Sic Et scripsi* 32, 17, 3. κ. *pro* ἐκκεῖ λαβεῖν, *quod ibi legebatur*.

Ἐκλάμπειν; *οἶονεῖ πῦρ ἐξέλαμψε*, 15, 29, 3. *ἐξέλαμψεν ἢ δόξα ἐκτοῦ*, *emicuit*, 32, 9, 2, ἢ *αἴρσει*, *vigorem cepit*, 32, 11, 6. *μάλιστα ἐκ τῆς ἀκρίτου κραυγῆς ἐξέλαμψε* (*emicabat, praeter ceteris audiebat*) τὸ καλεῖν τὸν βασιλέα, 15, 31, 1.

Ἐκλαυθάνεσθαι τινος; *τῆς τοῦ ποταμοῦ βίας ἐξελαυθάνοντο*, 5, 48, 6.

Ἐκλέγειν, *ἐκ πάσης τῆς λαίας*, 3, 93, 4. *ἐν τοῖς σκύλοις*, 3, 114, 1.

Ἐκλείπειν τὸ ζῆν, 2, 41, 2. 2, 60, 7. 24, 8, 3. *ἐκλείποντων τῶν κατοικούντων τὸν τόπον*, 4, 62, 2. ἢ *ἐκλείπουσα χώρα*, *vacuus locus*, 10, 13, 10.

Ἐκλείψις, *τῆς σελήνης*, 5, 78.

1. τοῦ βασιλέως, 29, 6, 8, **Ἐκληραῖν**, *nugas agere*, 15, 26, 8.

Ἐκλογή, ἢ *διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν, propter praestantiam selectorum virorum*, 1, 47, 9. *κατ' ἐκλογὴν ἄνδρας*

ἀπαραχώρητοι ἐκ τῶν ὄτρατοπέδων, 1, 61, 3. ἢ *ἐκλογὴ καὶ διαίρεσις τῶν ἀνδρῶν*. *delectio & centuriatio militum*, 5, 63, 11. *ταῦτα ταπλοῖα κατ' ἐκλογὴν λαμβάνονται*, 31, 20, 12.

Ἐκλογίζεσθαι, 1) *reputare fecum, rationes subducere; Προ νίμως ἐκλογιζόμενος*, 3, 33 8. *intell.* τὸ πρᾶγμα, *prudenter rem reputans, aut τὸ συμβησόμενον, quod adijcitur* 4, 12, 2. *ἐξελογίσατο τι διαστήματα*, *computavit, fecum reputavit distantias utriusque*, 16, 36, 1. *εὐήθως ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς*, *Fr. gr.* 61 *ἐπὶ τὸ πλείον ἐκλογίζεσθαι τὰ προσοφειλόμενα*, *ad maximum computare, maxime pretii aestimare*, 1, 66, 11 *cf. c.* 68, 9. 2) *i. q.* *ἀπολογίζεσθαι*, *exponere, explicare*, 3, 99, 3. 10, 9, 3.

Ἐκλογισμὸς; *οἱ ἐκλογισμοί*, *rationes quas quis secum reputat, ratiocinia*, 10, 6, 1 10, 9, 2 *sq.* τὸ ἔργον *ε* *προχωρεῖ αὐτοῖς κατὰ τὸ ἐκλογισμὸς*, 1, 59, 2. *πε* *ut videbatur fieri debere; qui alias dicit κατὰ λόγον*.

Ἐκλούειν τοὺς ἴππους οἶνοις, 8, 1.

Ἐκλύειν, *τὴν φιλοτιμίαν τινε* *frustrare studiosam alicuj operam*, 3, 98, 7. *ἐξέλυ τὴν σπουδὴν*, *joco elusit, frigit, feriam magistratus feritatem*, 12, 16, 14. *ἐξέλυ αὐτοὺς* (*i. q.* *δαυτοὺς*) *ἐκ τ κινδύνου*, *e periculo se subduxit*

- runt, 16, 6, 12. *Pass.* ἐκλύε-
ται τὰ βύρατα, frangitur,
minuitur vis fluentorum, 4,
31, 5. ὁ βούς, 4, 43, 9.
κλύεσθαι τοῖς σώμασι, ταῖς
ψυχαῖς, frangi corpore, ani-
mo, 20, 4, 7- 29, 6, 14.
40, 12, 7.
- Ἐκματρεῖν. ἐκματρήσασθαι τὰ
τέχη, 5, 98, 2 sq.
- Ἐκμάτρησις, ἡ, dimensio, 5, 98,
10.
- Ἐκμηνος, ἡ, scil. ἀρχὴ vel ὥρα,
semestre imperium, semestre
tempus, 27, 6, 2. 6, 43, 3.
Cf. ἐξάμηνος.
- Ἐκμηρῶσθαι, evolvere, ἐπι-
care id quod convolutum est,
Ἔ, in tacticis, longis & an-
gustis ordinibus ducere vel in-
cedere; 1) notionē αἰθῶνα;
ἐκμηρῶμενος τὴν δύναμιν
ἐκ τῶν δυσχωρίων, *Fr. gr.*
45. 2) reciproce, vel neu-
traliter; οἱ ἑκάστος δυσχωρῶς
ἐκμηρῶμενοι καὶ μακρῶς τὰς
δυσχωρίας, 3, 51, 2. τὰ
ὑποζύγια μέλις ἐξεμηρῶσατο
τῆς χαράδρας, vel τὰς χαρά-
δρας 3, 53, 5. n.
- Ἐκμηκᾶν, bello vincere, victorem
e bello excedere, 15, 3, 6.
- Ἐκούσιος, voluntarius; ἐκούσιον
ἑαυτοῦ καταγινώσκων Φυγα-
δαίαν, 6, 14, 7.
- Ἐκπαθής, immodice adfectus;
ἐκπαθεῖς ἐγένοντο κατὰ τὴν
εὐχαριστίαν καὶ κατὰ τὴν εὐ-
νοίαν, nullum modum statue-
runt gratiarum actionum & be-
nevolentix, 16, 23, 5. πρὸς
ταῖς ὠφελείαις, prædæ im-
modice cupidi, 4, 58, 1. πρὸς
δράματι, *speculatio*, 1,
1, 6. ἐκπαθεῖς ὄντες ἐπὶ τῇ
τῆς πόλεως εὐκαρίῃ, cupidi-
tate & invidia accensi, 1, 7, 8.
- Ἐκπέμπειν, mittere *punctum*,
legatam, ad aliquem, 8, 19,
5. 20, 9, 2. *Ἔδ* ἔκ-
πέμπειν τοὺς πρέσβεις. re-
mittere, dimittere legatos, 5,
66, 4. 5, 103, 7. ὁ δὲ ἐξ-
έπεμψε τὸν Πόβλιον κατὰ
μεγάλῃς προστασίας, dimisit
Publium (*forte Scipionem*
Maffinisa, ex Hispania ad se
missum) cum magna honoris
demonstratione, *Fragm. apud*
Suid. in προστασίαν, quod
recte ad Polybium retulit Ca-
saubonus. Impedita, ac tor-
rupta fortasse, est oratio in
illo, προσηντελέμενοι τοῖς
ἐκπεμπομένοις ταῦτα πρὸς τὸ
Ῥέον ἄκωντων, 4, 10, 4.
- Ἐκπεριάγειν τινὰς κατὰ τὴν
πρωτοπορείαν, e primo agmi-
ne circumducere aliquos, 3,
83, 3.
- Ἐκπεριέρχωνθαι περὶ τοῦ, per
longas ambages circumire, 10,
31, 3.
- Ἐκπεριπλεῖν, ἐν νηυσὶ πλοῦσι,
est, post τοὺς διέπλους rur-
sus a puppi impetum facere in
naves hostium, 16, 4, 14. 1,
23, 9. ἐκπεριπλέοντες, καὶ
βαδίως μὲν προσιόντες, ὀξέως
δὲ ἀποχωροῦντες, 1, 27, 11.
ubi simul ὁ διέπλους eodem
verbo significatur; *hanc in-*
commode Casaubonus circum-
volitare vertit; Ernestus na-
ves circumagere, patrum ad-
curate.
- Ἐκπερισπασμὸς, ὁ, ἐν tacticis,
fexus triplex, *τετραπλοῦς* triplex
N 2 que

- que dodrantem circuli efficit, 10, 21, 3. n.
- Ἐκσταυνοῦν.** *ἐκπτάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένιοις*, 1, 44, 3.
- Ἐκπῆδῶν**, clam exire, 1, 43, 1 & 6.
- Ἐκπιέζειν**, ad cedendum cogere, 18, 15, 3. *Passiv.* *ἐκπιέζεσθαι*, premi, urgeri, ad cedendum cogi, in fugam verti, 1, 40, 8. 3, 74, 5. 11, 14, 1. 18, 8, 4. 18, 15, 3. *ἐκπιέζεται τὸ ὕγρον*, propellitur aqua, 4, 39, 9. 4, 40, 9.
- Ἐκπίπτειν**, ejici, expelli, *ἐκ τῆς στρατοπεδείας*, 1, 30, 12. 1, 74, 5. *ἐκ τῆς Ἡλίδος ἐκπεπτωκώς*, Elide pulsus, 4, 36, 5. *τοῖς ἐκπασοῦσιν (sive, ut alii habent, ἐκπασαμένοις) οὐδ' ὡς ὑπάρχει σωτηρία*, qui castris ejiciuntur, neque qui supplicio superviunt, & fustibus percussi castris egiciuntur, vel qui e castris vivi evadunt, 4, 36, 3. *nam & evadere, in apertos campos e faucibus montium pervenire, est ἐκπίπτειν*, 12, 19, 6. *Sed rursus ἐκπίπτειν ἐκ τῆς ἰδίας*, patria excidere, patria pelli, 2, 7, 6. *pro quo & nude ἐκπίπτειν, ἐκπεπτωκώς, invenitur*, 1, 20, 1. *cui respondet activum ἐκβάλλειν*, 2, 19, 11. *ἐγὼ ἐκπέσοιμι οὐτως, ὡς ὄδε λίθος νῦν*, 3, 25, 8. *ἐκπασεῖν ἐκ τῆς πόλεως*, 2, 9, 5. 2, 41, 14. 5, 4, 12. *sed & τῆς Σπάρτης, absque præpos.* 2, 41, 4. *ἐκπασῶν ἐκ τῆς ἀρχῆς, vel ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τινος, regno ejectus ab aliquo*, 3, 5, 2. 40, 12, 5. *ἐκπεπτωκώς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος*, 4, 66, 4. *τὴν Φυλακὴν συνέβαινα ἐκπασεῖν ὑπὸ τῶν Ὀδρυσῶν*, 24, 6, 7. *ἐξέπασον ὑπ' ἐπειγῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν*, ab illis Sardinia pulsi sunt in Italiam, 1, 79, 5. *σκάφη ἐκπίπτοντα, sc. εἰς τὴν γῆν*, naves quæ terre adliduntur, 1, 51, 11. *cui respondet activum ἐκβάλλειν εἰς τὴν γῆν ibid. vs. 11. ποταμός ἐκπίπτων εἰς τὸν Πόντον*, 4, 42, 5. (i. q. ἐκβάλλων.) *Simili quadam ratione dicitur sinus maris ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ πελάγους, scil. in terram*, 4, 63, 5.
- Aliæ sunt phrasæ hujusmodi: ἐκπίπτειν τοῦ καθήκοντος*, a decore profus aberrare, 12, 14, 7. *λαυθάνουσιν ἐκπίπτοντες εἰς δύο τὰ ἀδοτριότατα*, imprudentes declinant & incidunt, 3, 47, 6. n. *ubi quod codices nonnulli ἐκπίπτοντες habent, ingenio alicujus librarii videtur debeti. εἰς ταύτην ἐκπεπτωκέναι τὴν ἀτυχίαν*, 23, 13, 9. *καθαπερεὶ καίλαπός τινος ἐκπεπτωκίας εἰς αὐτοῦς*, 30, 14, 6.
- Rursus ἐκπίπτειν, in vulgus emanare; ταύτης τῆς ἀποκρίσεως ἐκπεσοῦσης*, 31, 8, 10. *Denique, repulsam ferre, ut germanice dicunt durchfallen*, 4, 82, 8.
- Ἐκπλαγῆς**, terrore percussus; familiare Polybio vocab. *ἐκπλαγῆς γενόμενος*, 1, 21, 7. *διὰ τὸ παράδοξον*, 1, 76, 7. ἐπὶ

- ἐπὶ τῷ παραδόξῳ, 2, 3, 3.
4, 18, 6. 4, 69, 3. 14, 5,
2. ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ πε-
ρίφοβοι ταῖς ψυχαῖς, 14, 6,
8. ἐκπλαγεῖς καὶ κατάφο-
βοι τὸ μέλλον, 3, 107, 15.
μᾶλλον ἐκπλαγεῖς ἦσαν, ma-
gis obstupuerunt, mirati sunt,
8, 36, 8.
- Ἐκπληκτικός. ἐκπληκτικὴ ἐπι-
φάνεια, mira & terribilis spe-
cies, 2, 29, 7. διήγησις, nar-
ratio ad movendam admiratio-
nem comparata, portentosa,
10, 27, 8. ἦν τὸ γιγνόμενον
ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατι-
κὸν ἀγωνίας, 3, 43, 8. αἱ
ἐκπληκτικώταται περιπέτειαι,
casus adversi quamvis terribi-
les, 3, 4, 5.
- Ἐκπληκτικῶς, cum admiratione
& plausu, 10, 5, 2.
- Ἐκπληξίς, ἡ, terror, stupor, 1,
48, 6. ἐν τοῖς ἀφροδισίοις,
furor in libidine, 3, 81, 6.
- Ἐκπληροῦν, τὰς ἐπαγγελίας, 1,
67, 1.
- Ἐκπλήττειν, *abs.* animos per-
cellere, concutere, *sc.* lecto-
rum, 2, 56, 10. *n.* ubi men-
dose ἐκπλήττειν habent
nissti *Et editi.* ἐκπλήττειν
τινα, stupefacere, admiratione
percellere, 3, 47, 6. *Et ter-
rere; ut,* ἐκπλήττειν τινα εἰς
τὴν ὁμολογίαν, terrendo red-
igere aliquem ad paciscendum,
24, 4, 11.
- Ἐκπλήττεσθαι τι, demirari, at-
tonitum esse aliqua re, stupere,
1, 23, 6. 1, 63, 7. (*tibi
majus quam θυμάξεν.*)
15, 1, 9. *tum* terri, pave-
re, τι, 3, 53, 8. ἐκπλαγεῖς
ἐπὶ τοῖς συμβαινούσι, terri-
tus, 5, 48, 3. ἐκπεπληγμένος
πρὸς τὸ συμβαῖνον, attoni-
tus, 11, 30, 2.
- Ἐκποδῶν ποιεῖν αὐτῶν, fuga
sibi consulere, 8, 25, 2. *τροπ-
te vitam finire,* 30, 8, 2. ἐκπ.
ποιεῖν τινα, e medio tollere
aliquem, 15, 25, 3. ἐκποδῶν
γεγονότος αὐτοῦ, eo e vivis
sublato, 32, 21, 2.
- Ἐκποιεῖν. *Imperison.* ἐκποιεῖ
χαρίζεσθαι, (*sc.* αὐτῷ ταῦτο,)
licet gratificari illi hoc, nil im-
pedit quo minus *Est.* 17, 9, 8.
σφθέστερον ἐκποιήσει κατα-
νοεῖν, 2, 24, 17. (*i. q.* ἔσται
διαλαμβάνειν, 2, 42, 7.) *Ἄν
ἐκποίηκε legendum* 3, 36,
3? *n.* ubi πεποίηκε *dantē hi-
bri,* quod in πέφυκε μετα-
vit *Casaub.*
- Ἐκπολεμεῖν ἀλλήλους, bello se
invicem affligere, 15, 6, 6.
- Ἐκπολεμοῦν τινα πρὸς τινα, ad
bellum concitare aliquem ad-
versus alium, 20, 4, 4.
- Ἐκπολιορκεῖν, expugnare, 1, 39,
13. 3, 60, 9. 3, 117, 12.
4, 61, 4. *An sic legendum
pro simpl.* πολιορκεῖν, 3, 102,
4? *n.*
- Ἐκπομπή, ἡ, missio legati, 23,
14, 11. *devectio,* transpor-
tatio, transvectio, 30, 9, 3.
- Ἐκπονεῖν ὀρχήσεις, exercere
saltationes, 4, 20, 12. τὰς
ἀρρώστιας, morbos labore vin-
cere, *Fr. gr.* 22.
- Ἐκπορεύεσθαι, in publicum
prodire, 32, 12, 7. τὸ βου-
λευτήριον, exire e curia, 11,
9, 8. ἐκ τοῦ χάρακος, 6,
58, 4.

- Ἐκπορεύειν**, ut *simplex* πορ. *ἔχειν*, vastare, depopulari, 2, 32, 4.
- Ἐκπορεύσθαι γράμματα παρά τινος**, impetrare, exprimere literas ab aliquo, 23, 1, 2.
- Ἐκπορούσθαι, operatum otiose scriptum pro ἔκτυρούσθαι**, Tom. V. p. 26 med.
- Ἐκπρωγῆς, ἐκπρωγῆ ποιῆσθαι τὴν χρείαν**, eximiam præstare operam, egregie pugnare, 2, 69, 1.
- Ἐκπρωγῆς**, eximie, 5, 59, 8.
- Ἐκπρωγῆσθαι; ἐξεκπογῆσθαι**, confiteratus, 5, 36, 3. 14, 5, 7.
- Ἐκπρωγῆς, ἡ**, expulsio e regno, 4, 1, 8. 4, 7, 7. 4, 35, 8. ἐκ τῆς ἰδίας, exilium, expulsio in exilium, 4, 35, 5. 23, 6, 2.
- Ἐκτυροῦν**, ἔκτυραμένον τοῦ χαλκοῦ, igne candefacto arc, 12, 25, 2. ἔκτυροῦσθαι, igne correrri, de Zona terra torrida. T. V. p. 26 med.
- Ἐκπρωγῆσθαι**, — „educere; proprie effundere, ut ἔκπρωγῆσθαι.“ *Græc.* τὴν ἄλυσιν ἐκ τῆς μηχανῆς ἔκπρωγῆσθαι, 8, 8, 3. n. At ab ἔκπρωγῆσθαι imperfectum formari debbat ἐκπρωγῆσθαι, quare ab ἔκπρωγῆσθαι dictum videtur istud verbum apud Polyb. Vide H. Steph. Indic. Theol. Græc. Ling. in ἔκπρωγῆσθαι, Et conf. infra ἔκπρωγῆσθαι.
- Ἐκπρωγῆσθαι**, loca a torrentibus excavata & perrupta, 12, 17, 5. 12, 20, 4. 18, 14, 5.
- Ἐκπρωγῆσθαι τὰ βάρη ἐκ τῶν πλοίων**, 1, 39, 4.
- Ἐκρυσσῆς, ἡ**, effluxus, 4, 39, 8 sq.
- Ἐκρυσσῆσθαι τοὺς κάλους**, excutere, explicare rudentes, 6, 44, 6. n.
- Ἐκρυσσῆσθαι περί τινος**, silentio tegere, nullam mentionem rei facere, 28, 4, 13.
- Ἐκρυσσῆσθαι χάριμα**, 18, 1, 10 & 14.
- Ἐκρυσσῆσθαι τῶν συνθηκῶν**, ex pers fœderis, 22, 13, 5. 4, 33, 9. (τοῦ πότου,) ad convivium non pertinens, 8, 8, 6.
- Ἐκρυσσῆσθαι; ἡ; εἰς ἔκρυσσῆσθαι καὶ ἄκρυσσῆσθαι τοὺς ἔκρυσσῆσθαι**, 2, 56, 6. n. ubi rectius alii codd. ἐκρυσσῆσθαι.
- Ἐκρυσσῆσθαι τοὺς κάλους**, tortissime pugnare, ceu mente emota, 15, 13, 6.
- Ἐκρυσσῆσθαι, κατά τινος**, 5, 5, 9. πανδημῶν, 2, 20, 1. εἰς Μασσηνίαν, 5, 5, 1.
- Ἐκρυσσῆσθαι**, ἐκρυσσῆσθαι τοὺς κάλους ed. Casaub. Et sqq. invitis mstis, 6, 44, 6. pro ἐκρυσσῆσθαι.
- Ἐκρυσσῆσθαι ἑαυτὸν**, 14, 5, 9. 15, 1, 21. 15, 2, 15. n.
- Ἐκρυσσῆσθαι, ἡ**, acies, 18, 13, 3. instructio, ordinatio aciei, ἐφ' ἐκρυσσῆσθαι τῶν περῶν, (sic enim scribendum puto, pro ἐκρυσσῆσθαι) in alterutrum, in utrumlibet cornu, 10, 21, 5. conf. supra in ἐκρυσσῆσθαι τὴν ἔκρυσσῆσθαι ποιῆσθαι, 2, 27, 7. 2, 33, 7. 5, 53, 7.
- Ἐκρυσσῆσθαι, absol.** ἐκρυσσῆσθαι scil. ἑαυτοῦς, 2, 28, 7. n. (i. q. ποιούμενοι τὴν ἔκρυσσῆσθαι, 2, 27, 7.) Et cum accus. in acie locare, 1, 50, 4. 3, 112, 1. 3, 113,

www.libtool.org 3019. 5, 24, 6. *Paf-
fin. ἐκάρτασθαι*, 5, 83, 1.
11, 1, 2.

²Ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, πρὸς τι-
να, amicitiam alicujus qua-
erere, 2, 47, 2. n. 15, 23, 8,
ἐπὶ τὰ λοιπὰ, reliqua adgredi,
1, 3, 6. μακρὴν, longinqua
& remota petere, cogitare, 5,
34, 9. ἐκτείνειν τὸν στόλον
ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 60, 10.
ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένοι, 1,
27, 7. cf. ὑπερεκτείνειν, Ἐ
ἀνατείνειν.

³Ἐκτελεῖν; μετὰ τὸ ἐκτελέσαι
τὸν τῶν Νυμέων ἀγῶνα, 10,
26, 1.

⁴Ἐκτέμνεσθαι τινα Φιλανθρω-
πία, — „decipere sua comi-
tate, non adjungere sibi, ut
Cassaub. veritit.“ *Ern.* 31,
6, 8. n. *Conf.* ἐκτρέπεσθαι.

⁵Ἐκτενής; ἐκτενεστάτοι, inten-
sissimi, i. e. diligentissimi, stu-
diosissimi, *scil. in colenda Ro-
manorum amicitia*, 22, 5, 4.

⁶Ἐκτενώς, συνιστάνειν τινὰ τινί,
impente, diligenter, 31, 22,
12. ἐκτενώς καὶ Φιλοφρό-
νως προτρέπεισθαι τινα, sin-
gulari comitate, 8, 21, 1. 33,
16, 4.

⁷Ἐκτησις, vide ἔγκτησις.

⁸Ἐκτιθέναι, ἀδλα, proponere
praemia, 15, 9, 4. 15, 10, 5.
παροχάς, lautia decernere,
exhibere, praebere, 25, 6, 6.
ἀψάνιον, stipendium consti-
tuere, solvere alicui, 13, 2, 3.
ἐκτιθέναι δι' ἐπιστολῆς ὅτι
Ἐsc. per literas exponere, 10,
9, 3. ἐκτιθέναι ὑπόδειγμα,
ἔκθεμα, edere exemplum,
proponere edictum, 15, 20, 5.

31, 19, 1. εἰσὶν ἐκτιθένων ἐπι-
ταγμένων, veluti tabulis pro-
positis, quae in aliorum exem-
plis doceant, *quid sequendum,
quid fugiendum*, 30, 6, 4.
Sic Ἐ in Medio; κελὸν ἐπι-
γμα ἐκτιθέμενος, documentum
edens, 4, 24, 9. ἐκτέ-
σθαι ἀπόκρισιν, 24, 10, 14.
τὴν αὐτοῦ γνώμην, pacifacere
suam mentem, 31, 19, 3.
τοιούτους ἀποφάσεις ἐκτιθέ-
μενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 12,
23, 2. cf. ἐντιθ.

⁹Ἐκτιμῶν, aestimare, magni fa-
cere, 6, 46, 2. 30, 17, 3.

¹⁰Ἐκτίθειν τὴν ἐγγύην, satisfacere
sponsioni, *vel* ἐκτίθειν τὰ
χρήματα, solvere pecuniam,
5, 27, 7.

¹¹Ἐκτοιχωρυαῖν τοὺς βίους, ege-
rere sedibus bona, diripere
aedes, 4, 18, 8. τὴν βασι-
λείαν, expilare regnum, 18,
38, 2.

¹²Ἐκτοκίξειν ἑαυτὸν, excedere
loco, fugere, 1, 74, 7.

¹³Ἐτόπως, mire, insolite; ἔψις
ἐκτόπως φοβερὰ, 32, 7, 8.

¹⁴Ἐτός; τὰ ἐκτός πράγματα,
1, 12, 7. οἱ ἐκτός τόποι τῆς
Ἰταλίας, 1, 5, 2. τῶν ἐκτός
οὐδὲν περισεκτομένη, nihil
curans regina eorum quae ex-
trinsecus accidere possunt, 2,
4, 8. τὰ ἐκτός ἐπιτηδρόμα-
τα, alie discipline, dixerit
ab arte imperatoria, extrin-
secus adhibendae, 9, 29, 8.
αἱ ἐκτός αἰτίας τοῦ βλάπτειν,
causae externae, 11, 25, 2.
οἱ ἀρχαῖοι πολὺ τι τοῦτου
τοῦ μέρους ἐκτός ἦσαν, lon-
gissime ab hoc aberant, 13, 3, 2.

τῶν νόμων ἐκτός ἐπιτάττειν
 τι, præter leges aliquid impe-
 rare, 25, 9, 7. τοῦτο ἐκτός
 πίπτει ἐκείνου, hoc alienum
 est ab illo, 15, 36, 3 Ἔ 7.
 16, 12, 6. ἐκτός τοῦ δεινοῦ
 εἶναι, 1, 57, 8. ἐκτός ἐστι
 τῶν ἐνστατών, extra propo-
 situm est, non pertinet ad rem
 de qua agitur, 9, 37, 1.

οἱ ἐκτός, extranei, externi,
 qui consilii non sunt partici-
 pes, vulgus, alii quicumque
 diversi ab eo de quo agitur, 2,
 47, 10. 5, 87, 6. 8, 2, 6
 Ἔ 9. 8, 14, 3. 9, 13, 2.
 9, 23, 4. 32, 18, 9. *Fr.*
hist. 56. τὰ ἐκτός, *scil.* μέ-
 ρη, pars exterior, 3, 46, 2.

ἐκτός Ἰβηρος, Ἔ ἐκτός
 τῶν σπηλῶν, ubi de Romanis
 agitur, est ab occidente Ibe-
 ri aut Freti Herculei; ubi de
 Pænis, ab oriente; vide *Adn.*
ad 3, 14, 2. *ad* 3, 76, 6. Ἔ
ad 10, 7, 5.

Ἐτραγαδεῖν, τὰς ἐπιτυχίας
 τῶν ἡγουμένων, cum pompa
 celebrare, 6, 15, 7. augere,
 exaggerare, 6, 56, 8.

Ἐτραχηλίζεσθαι, præcipitari,
 4, 58, 10.

Ἐτρέπεσθαι εἰς ὀλιγαρχίαν,
 εἰς τὴν συμφορῆ κακίαν, de-
 clinare, mutari, degenerare,
 6, 4, 9. 6, 10, 2 Ἔ 7. τὸν
 Ἰλαρχον, vitare, 35, 4, 14.
 — „Nisi legendum ἐντρέπε-
 σθαι, vereri, quod melius Ἔ
 aptius. Sic visum Grono-
 vio.“ *Ern.* — *Mihi ferri*
percominade posse uigata
vija est. Adde 31, 6, 8. n.
 ubi pro ἐξετέμοντο vel ἐξ-

τέκοντο, quod est in *Bav.*,
 forte ἐξετέμοντο legendum,
 declinarunt eum, aut a veri
 vestigio declinare eum fece-
 runt, averterunt.

Ἐτρέφειν, educare, — *sed ut*
includatur τὸ gignere. *Ern.*
 — 6, 6, 2. 12, 4, 8. ἐκτε-
 δραμμένος ἐν κωδείκῃς, in-
 nutritus, 1, 65, 7.

Ἐτρέχειν; ἀπλῶς ἅπαντα
 πρὸς ἓνα κωρὸν ἐκδραμεῖν,
 18, 29, 15. nisi συνεκδρα-
 μεῖν *scripsit Polyb.*

Ἐτριβεῖν τὰ ὄπλα, detergere;
 10, 20, 2.

Ἐτροπή, ἡ, digressio, locus &
 argumentum unde digressa est
 oratio; ἐπὶ τὴν ἐτροπὴν
 ἐπάνειμεν, 4, 21, 12. 32,
 16, 4. ἀπὸ τούτων ἀποιησά-
 μεθα τὴν ἐτροπὴν, 5, 91, 1.
 ἐτροπαὶ ποταμοῦ, canales
 per quos pars fluvii derivatur
 in agros, 9, 43, 5.

Ἐτυφουῶσθαι, intumescere su-
 perbia, 16, 21, 12.

Ἐφανής, manifestus, apertus,
 insignis; μηδὲν ἐφανές ἡμαρ-
 τητέας, 4, 24, 6. ἐφανέ-
 στατον δαίγμα, 7, 12, 9. ἐκ-
 Φανεστάτη χερα, *Fr. gr.*
 47.

Ἐφανῶς, aperte, ἀναλαμβά-
 νειν τὸν πόλεμον, 5, 1, 3.
 παρασκευάζεσθαι, 27, 17, 1.
 ἐφανέστατα, 6, 44, 2. 28,
 2, 3.

Ἐκφέρειν, efferre ad sepulcrum,
 1, 80, 10. καρπὸς, fructus
 ferre, de agro, 37, 3, 8. δει-
 γμα, edere documentum, 3,
 69, 3. φόρους, 3, 27, 5.
 3, 28, 2. 3, 64, 4. 15, 18, 7.
 ἐκφέ-

www.libtool.com

ἐκφέρειν πόλεμον τινί, bellum inferre alicui, (non indicare, ut interpretatus est Eusebius.) 2, 36, 4. 3, 8, 6. 3, 27, 5. 4, 5, 10. 4, 25, 5. 4, 30, 6. 4, 62, 3. 6, 49, 1. ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον, 4, 26, 2. π. 4, 30, 2. ἐκφ. πόλεμον πρὸς τινα, 1, 3, 1. 2, 13, 7. 3, 5, 1. ἐκφέρεται αὐτοῖς κίνδυνος κατὰ τῆς πατρίδος, periculum eis imminet, bellum eis inferitur de patria, 6, 58, 7. Φαναρῶς ἐκφέρειν τὸ μῖσος εἰς τοὺς προσώπωντας; manifestare odium, 15, 27, 3.

Quod pro εξ ἀνάγκης, 39, 2, 4. fortasse εξενέγκαι legendum dixi in *subiecto scholio*; vereor ne minus probabile sit, quoniam educere hominem non ἐκφέρειν graece dicitur, sed ἐξάγειν.

ἐκφέρεσθαι δόξαν, gloriam consequi, 7, 10, 4. 12, 28, 6. 32, 15, 9. 11. τὸ πρωτεῖον, primas ferre, 18, 11, 4.

Ἐκφεύγειν. οἱ ἐκφεύγοντες τὴν χιόνα τόποι, loca ubi nulla nix reperitur, 3, 55, 7.

Ἐκφοβεῖν, terrere, 14, 10, 3.

Ἐκφορά, ἡ, funus; συντελεῖν τὴν ἐκφοράν, 6, 53, 1. 1. 6.

Ἐκφρων, exanimis, 8, 21, 7.

Ἐκφυγάνειν, effugere, 17, 15, 11.

Ἐκφυσᾶν, efflare, 3, 46, 12. Passiv. 1, 48, 8. ἐκπεφυσήμενος; inhaesus rebus jecundis, 3, 103, 7.

Ἐκφυσίς, ἡ; ἐκφύσεις πέριξ τοῦ πρέμνου, rami circa itir-

pem excrefcentes, 18, 1, 6. 12.

Ἐκχαράδρουν; χειμάρρους ἐκχαράδροι τοὺς τόπους. torrens pertrumpit, excavat & confragosa reddit loca, 4, 41, 9.

Ἐκχεῖν; ἐξεχέοντα, effuse procurrebant, 1, 19, 3. 3, 43, 5. 8, 16, 1.

Ἐκχύειν; ἐξεκχύντο εἰς ἐπαίρας, in meretrices effusi erant, 32, 11, 4. εἰς τοὺς βασιλῆας, impenso adfectu colebant reges, 5, 106, 7.

Ἐκχωραῖν, cedere; τῶν ὑπαίθρων, 1, 15, 7. 10. 3, 90, 10. τῆς θαλάττης, 1, 39, 10. Συκελίας, 2, 43, 6. τῆς ἐπιτροπίας, 15, 31, 4. τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας οὐδὲν ἐκχωρήσοιμι, benevolentia in vos cedam nemini, 22, 3, 1. ἐκχωραῖν (τινί) τῶν ὑπαρχόντων, cedere alicui bonis, 32, 14, 3. ἐκ τοῦ ζῆν, exire e vita, 2, 21, 2. ἐκχωρήσαντος τοῦ Θράσωνος, Thrasone e medio sublato, 7, 2, 1.

Ἐκψύχως δαντ κοδδ. nonnulli, pro εὐψύχως, 10, 39, 2.

Ἐκῶν; ἐξ ἐκόντων παραλαμβάνειν πόλεις, ultro oblatas a volentibus accipere. urbes, 5, 66, 6.

Ἐλάτη, ἡ, abies, 34, 3, 7.

Ἐλαττοῦν, (opp. σωματοποιεῖν) adterere, 31, 6, 3. 26, 3, 4. ubi i. q. ταπεινοῦν vs. 3. οὐ μόνον ἐσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε, 16, 21, 5.

ἐλαττοῦσθαι, notione αἰτίου, si vera lectio, quam sollicitare non amsim; ἐλαττοῦμενοι

αμοι Γερμανίαι τῆς Κνωσίου, 23, 15, 1. *Passiva notione*; ἡλαττωμένος τοῖς ὀμμασι, debilis oculis, 17, 4, 3. *μαγάλα ἐλαττωῦσθαι*, magnum incommodum pati, 1, 50, 9. 3, 73, 2. *πάλασιν ἢ λιμήσιν ἡλαττωῦσθαι τι δια τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς*, detrimentum aliquod passos esse, jacturam fecisse quoad urbes aut portus, 3, 77, 7. *Ἐτ ἀβόλυτε, ἡλαττωῦσθαι, ἐλαττωθῆναι*, detrimentum, cladem accepisse, 2, 41, 1. *Ἐ 2, 51, 3. i. q. ἤτηθῆναι ibid.* ἡλαττωμένοι *παρὶ τὴν βεβῆσαν*, quum hostem insequentes cladem accepissent, 4, 60, 1. *οὐ μετρίως ἡλαττωμένοι ταῖς ἔλοις*, 2, 53, 1. *ἡλαττωμένος παρὰ πολὺ τὴν ναυμαχίαν*, 16, 6, 9.

Ἐλάττωμα, τὸ, jactura, detrimentum; *παρὶ ταὺς βίους*, quoad rem familiarem, 6, 16, 9. *Præsertim clades, calamitas bello accepta*, 1, 32, 2, 1, 52, 2. 3, 4, 1. (*ubi opp. κατόρθωμα*;) 3, 94, 8. 5, 69, 11.

Ἐλάττων. ἐλάττωες, pauciores, 3, 117, 9. *ἅπαντα ἐν ἐλάττωνι θέμενοι τῆς σφάτερας πλεονεξίας*, posthabitis rebus omnibus, 4, 6, 12.

Ἐλάττωσις, (*ut ἐλάττωμα*;) jactura, detrimentum, 4, 47, 3. (*ubi i. q. βλάβη, Ἐ ἀλυσιτέλεια ibid. Ἐ vs. 1.*) 31, 7, 4. clades, 3, 89, 8. 2, 36, 6. *ubi αἱ παρὶ Σικελίαν ἐλαττώσεις, non sunt jactura Siciliæ, ut interpretatur Ern.*

sed accipere ad Siciliam vel in Sicilia clades, ut recte vertit Casaub.

Ἐλαύναι. ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῆς Φιλοδοξίας, 3, 70, 7. *In aor. 1. pass. Ἐ πρᾶτ. pass. amat iteram σ ante Ἐ ante μ; vide 6, 22, 4. n. 4, 26, 16. n. 18, 5, 6. n. Ἐσ. An legendum ἡλασαν ἔξω πελάγιοι*, 1, 37, 5? *vide Adnot.*

Ἐλαφοειδής, animal cervi specie, 34, 10, 8.

Ἐλαφρός, 1) tenuis; *ποταμὸς τὰς ἀρχαῖς ἐλαφρός*, 16, 17, 7. *ἐλαφραὶ πόλεις*, urbes parum munitæ, 5, 62, 6. (*ubi opp. αἱ πιστεύουσαι ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων.*) *ἐλαφραὶ δυνασταί*, dynastæ minus potentes, 21, 9, 8. 2) *i. q. ψιλὸς vel εὐχνοός*, leviter armatus, expeditus, 2, 3, 4 §. *Ἐδ παντελῶς ἐλαφρὸς ἐξελθῶν*, cum oppido exiguis & levibus copiis egressus, 5, 92, 5. 3) *levis ingenio*; *πάν πλῆθος ἐλαφρὸν καὶ πλῆρες ἐπιθυμιῶν*, 6, 56, 11.

Ἐλάχιστος; *κατ' ἐλάχιστον*, sentim sentimque, 13, 7, 10.

Ἐλέγχειν. ἐλέγχονται αἱ φύσεις ὑπὸ τῶν περιστάσεων, cognoscuntur, probantur, nudantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. *διὰ τῶν βασάνων ἐλεγχόμενος*, tormentis convictus, 30, 9, 7.

Ἐλεγχος, ὁ; *ἐκτραπέμενοι τὸν ἐκ παραθέσεως ἐλεγχον*, veriti ne ignavia arguerentur ex collatione, 35, 4, 14.

Ἐλεει-

Ἐλεεινός, miserabili modo, 14, 5, 10.

Ἐλευθέριος, liberalis; βάθος ἔλευθέριον, 27, 10, 3. cf. βάθος.

Ἐλεφάντινος δίφρος, sella curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7. 32, 5, 3.

Ἐλεγμός, ὁ; ἐλεγμούς *codex Bas. in marg. habet*, 1, 87, 7. *pro διωγμούς quod est ibidem in contextu, sed utrumque temere, Et ex librariorum ingenio.*

Ἐλευίες; ἑλευίας ἄγω, ferias agere, 21, 1, 1. n.

Ἐλεγειν, 1) educere; ἔλκειν τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ χάρακος, 18, 5, 10.

2) commovere, adducere, impellere; ἔλκόμενος ὑπὸ τῆς βαθυμίας, 5, 87, 3. ἔλκόμενοι τῷ μισθῷ ἢ τῷ φιλοῦν, 16, 14, 9.

3) trahere in longum; ἔλκομένου τοῦ πολέμου καὶ πλείω χρόνον, 29, 7, 3. *conf. ἔλκεν. πᾶν ἔλκων πρᾶγμα καὶ κατηγορίαν, 31, 10, 4. interpretatus sum omnem rem omnemque accusationem in longum trahens; nescio an satis recte: Valsius, omnem criminandi ansam amplectens, quod haud cumplenter probatam, si esset ἔλκόμενος in verbo medio; sed vel sic tenenda haec interpretatio videtur, nisi fortasse intelligere possis pondus addens, aut ponderans; conf. mox num. 4. Kursus vero superiori notione, ἔλκε τον χρόνον τῶν συνθηκῶν ἀσι, ex alio tempore in*

aliud proferebat, 9, 74, 9. ἔλκομένης τῆς ὁμοιοδοσίας ἐξ εἰκοσι ἐτῶν, cum dilata, tracta esset jurisdictio, 23, 2, 2.

4) *de pondere; καὶ ἔλκετον ἔλκετω τὸ τάλαντον λιτρῶν π', talentum ne minus octoginta libris pendat, 22, 26, 19. Hinc duῖτα videntur διέτινες hujusmodi: ἔλκων τὸ τῆς πράξεως στάσιμον, pra incepto tanti ponderis, 8, 21, 2. n. ἔλκων τὴν τοῦ συγγραφέως προστασίαν, idoneus ad sustinendam gravis scriptoris personam, quasi dicas pondere aequans dignitatem scriptoris Historiarum, 12, 28, 6. n. Sed in illa phrasi, μεζῶ φαντασίαν ἔλκων, 32, 20, 5. n. verbum ἔλκων idem ferre sonare videtur ac ἐφάλασθαι, post se trahere; sententia haud obscura, majorem speciem pra se ferebant.*

Ἐλκος. τὰ ἐν τοῖς σώμασι γεννώμενα ἔλκη καὶ Φύματα, 1, 81, 5. μεγάλῳ ἔλκει μικρὸν ἴαμα προσέθηκε, 7, 14, 2.

Ἐλκύνειν. τῆς συνθηκῆς ἔλκυσθῆσης, protrahere in longum convivio, 31, 21, 8.

Ἐλείπειν, 1) deesse, deficere; delituere; *item, de debito, quod superest, nondum solutum est; Absolute; ἐπει ἢ χορηγία ἀνέλιπε, cum defecisset comineatus, 4, 71, 10. ὃ ἔλείπων σῖτος, frumentum adhuc debitum, nondum solutum, 21, 14, 6. Cum accus. βουλόμενοι μηδὲν εἰλεῖται τὰ στρατόπεδα τῶν ἀναγκαζῶν, 1, 60, 2, n. 10, 18,*

11. οὐδὲν ἐνέλιπε τὸν Φιλίππου πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, 9, 41, 11. αἱ χορηγίαι ἐλλείπουσι τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, 5, 93, 4. Cum dat. οὐδὲν ἡμῖν ἐνέλιπε τῶν ὀφωνίων, nihil vobis defecit, omnia vobis soluta sunt, 11, 28, 4. διὰ τὸ τίνα τῶν χρημάτων ἐλείπειν αὐτῷ τῶν ὁμολογηθέντων, 5, 95, 1.

2) destitui, inferiorem esse; ἐλείπων τοῖς ἰππικοῖς, equitatu inferior, equitatu destitutus, 15, 3, 5. τὸ σύμπαν τρίμημα τῆς ἀξίας ἐνέλιπε τῶν ἐξακισχιλίων ταλάντων διακοσίοις, summa totius census ducentis talentis minor erat quam sex millia, 2, 62, 7.

3) non persolvere, insolutum relinquere; διὰ τὸ ἐλλοιπέμεναι τίνα τῶν ὀφωνίων τοὺς Ἀρχινοὺς τοῖς μισθοφόροις, 4, 60, 2.

Ἐλείπης, ἰ. γ. ἐλείπης, quod vide; conf. 6, 49, 6. n. 18, 5, 5. n. μηδὲν ἐλείπεις γίνεσθαι πρὸς τοῦτο, nihil desideratur, 10, 13, 5. τὴν τοῦ βίου χορηγίαν ἐλείπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν Φαντασίας, rem familiarem inferiorem, arctiorem habere, 32, 12, 6. ἐλείπεστέρον τῆς ἀληθείας εἶρηκε, minus dixit quam pro rei veritate, 5, 32, 2.

Ἐληροκοπεῖν, gratiam captare Graecorum, 26, 5, 1. graecos mores adfectare, 20, 10, 7.

Ἐλιμένιον, τὸ, portorium, 31, 7, 12.

Ἐλικής, ἰ. γ. ἐλείπης, quod

vide; Et posteriorem hanc formam passim praeferrunt plures codices, ubi prior illa typis vulgata est. τὸ τῆς νομοθεσίας ἐλείπεις, defectus legislationis, id quod ei deest, 6, 49, 6. n. συνακκληρῶσαι τῷ λογισμῷ τὸ τῆς προθυμίας ἐλείπεις, 16, 28, 2. ἐλείπεις εἰσι τῷ κερδοκλισμῷ καὶ τῇ συντάξει πρὸς τοὺς ὀλοσχερεῖς ἀγῶνας, 18, 5, 5.

Ἐλόγιμος, nobilis, notabilis; αἱ ἐλογιμώταται τῶν προγεννημένων δυναστειῶν, 1, 2, 1.

Ἐλπίζειν, expectare, putare; de re tristis; 9, 6, 9. ἔλπισαν temere eviderat Chama. 4, 18, 8. προ ἠπίστησαν.

Ἐλπῆς, ἡ. τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἐπὶ τινι ὑπὲρ τῶν ὄλων, 11, 20, 6. ἐπὶ τινι περὶ τινος, 1, 82, 6. αἱ ἐν ταῖς ναυτικαῖς δυνάμειν ἐλπίδες, 1, 59, 2. μίαν ἐαυτοῖς ἀπόλειπον τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ νικᾶν, 2, 32, 10. αἱ ἐλπίδες ἐξήρτησαν ἐξ αὐτοῦ, 10, 33, 5. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος; αἱ τῶν ὄλων (fors. ὑπὲρ τῶν ὄλων) ἐλπίδες, 10, 3, 7. ubi vulgo ἀναγκασθεῖαν. ποικιλίας ἔχειν ἐλπίδας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, ancipitem spem habere, 14, 1, 5. τὰς ἐλπίδας ἀποκόπτειν, 3, 63, 8. 23, 2, 1. ὑποδείξαι, υπογράψαι; vide haec verba τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἐστηκυίας τοῦτοις καὶ ἐκείνοις, 10, 16, 9. πίπτειν ταῖς ἐλπίσει, 1, 87, 1. ἐλπίσειν ἐκαρθεῖς; vide

νίαις ἐπιτίθειν. ἀντέχειν τῆς
πρὸς τὴν ἑλευθερίαν ἐλπίδος,
 31, 26, 15. *μειζόνων ἐλπί-*
δων ὀρεγόμενος, 1, 8 5. *ἐκ-*
καλεῖσθαι τινὰ πρὸς τὴν τῶν
Καρρχηδονίων ἐλπίδα, 3, 69,
 4. *συνασθηκῶς σive συνεξα-*
σθηκῶς ταῖς τῶν Καρχηδ. ἐλ-
πίσι, 3, 68, 8. *π. Ἀδὲ ἐπι-*
κύθης, ἐπιβρέπτης, κοινω-
νεῖν ἔστ.
 **Ἐλυμος, ὁ, panicum,* 2, 15, 2.
 **Ἐμβαδόν, τὸ, arca,* 6, 27, 2.
 **Ἐμβαίνειν, scil. τὰς ναῦς νεῖ εἰς*
τὰς ναῦς. 1, 25, 2. 1, 49,
 11. *ἐνέβη τὸν λέμβον.* 30,
 9, 11. *εἰς τὸν πόλεμον, suf-*
cipere bellum, 2, 62, 6. 3,
 10, 6. 4, 36, 7. 5, 68, 3.
εἰς τὴν πρῶξιν, 8, 26, 4. *εἰς*
τὴν θάλατταν, mare ingredi,
scil. belli causa, 1, 20, 8.
conf. συνεμβαίνειν ἔσ ἐκαμβ.
 **Ἐμβαλεῖν, τινὰ εἰς ὑπόψιαν*
πρὸς τινὰ, 3, 11, 2. *τινὰ*
εἰς φόβον, 1, 73, 7. *εἰς ἀπο-*
ρίαν, 8, 7, 2. *ἐμβαλεῖν*
θάρος (τινί,) 10, 14, 10.
ἐμβαλεῖν πῦρ, 1, 42, 13.
 5, 8, 9. 5, 100, 5. *π. (ubi*
uulgo simpl. βάλειν.) 14, 4,
 6. *cum dat. uelut τοῖς ἔρ-*
γοῖς, ταῖς μηχαναῖς ἔσ simil.
 1, 42, 13. 1, 45, 12. 1,
 48, 4. 1, 53, 3. 5, 4, 8.
 14, 5, 3. *ὁ ποταμὸς ἐμβάλ-*
λει εἰς τὴν θάλατταν, 10,
 48, 1. *ἐμβαλεῖν λόγους εἰς*
τοὺς στρατιώτας, sermonem
spargere inter milites, 5, 25, 1.
ἐμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις, ad-
gredi hostem, impetum fac-
cere, 2, 67, 5. 10, 3, 6. *sic*
ἔσ in ναυαλί ρυγμα, 1, 23, 5.

unde phrasis ἐμβολὴν ποιεῖ-
σθαι. ἐμβαλεῖν εἰς Ἰτα-
λίαν, Italiam hostiliter ingre-
di, 3, 47, 7. 1, 26, 2. 3, 2, 2.
 3, 47, 7. 4, 16, 17. 1, 26,
 2. *πληρώματα πρὸς ναυρὸν*
ἐμβεβλημένα, scil. ταῖς ναυ-
σίν, navibus impositi milites,
 1, 61, 4. 2, 7, 10.
ἐμβαλεῖσσι τὰς πλεγγὰς
ex coniect. ediderat Casaub.
 1, 58, 8. *pro ἐκβάλεσσι.*
 **Ἐμβασις, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, lo-*
cus ubi in amnem ingrediun-
tur, 3, 46, 1. *τὴν ἐμβασιν*
ποιεῖσθαι εἰς τὰς ναῦς, 4, 10,
 3 sq.
 **Ἐμβατήριον ἀσπιὸν,* 4, 20, 12.
π. neque sic ex Athenaeo
edidi, pro vulgato ἐμβατη-
ρίας, quod resiciens Eger-
sius, sic scripserat in Lexic.
Polyb. „ἐμβατήριος; ἐμβα-
τηρίας ἀσπιὸν, int. ἄρχησεις,
salutationes in armis, ἀγέ-
πλους.“ — Ἰῖδε postquam
Αἰνοῖ.
 **Ἐμβατός, quo iri potest,* 34, 5,
 2. (*oppo. ἄβατος.*)
 **Ἐμβελής; ἐμβελὲς διάστημα,*
intervallum quo pertingere pot-
est telum, 8, 7, 2.
 **Ἐμβιβάζειν, τὰ πληρώματα*
εἰς τὰς ναῦς, 1, 49, 5. 1,
 66, 2. 3, 49, 3. 31, 26,
 10. *ἐμβιβ. τινὰ εἰς ἀπέ-*
χθειαν (πρὸς τινὰ) 16,
 38, 1.
 **Ἐμβλέπειν ἀλλήλοις,* 15, 28, 3.
 **Ἐμβολή, ἡ, 1) impetus in na-*
vem hostilem factus, 1, 22, 8.
 1, 23, 8. 1, 46, 9. 2, 10,
 3 sq. 16, 3, 10. *ἐμβολὰς*
ποιεῖσθαι, 1, 23, 9. *ποιεῖ-*
σθαι

- ἔσται τὸν ἐπίπλουν ὡς εἰς ἐμ-
 βολήν, 1, 23, 8. μετὰ βίας
 ἐπιφέρσθαι εἰς ἐμβολήν,
 16, 3, 12. Sed ἔ in pedes
 pugna, ἐμβολήν ποιῆσθαι
 ἔπ impetum facere in hostem,
 3, 116, 8. 4, 12, 6. At 3,
 115, 9. n. ἐμβολήν προ παρ-
 αμβολήν profutum videtur aut
 in hoc mutandum. 2) ἐμ-
 βολή, jactus telē, 6, 22, 4.
 lapidē, 8, 19, 3.
- *Ἐμβολόν, τὸ, rostrum, figura ro-
 stri vel cunei, 1, 26, 16. εἰς
 ἔμβολον τάττειν τὸν στόλον,
 1, 26, 3.
- *Ἐμβολός, ὁ, rostrum navis, 16,
 5, 2. 8, 6, 4. Hinc οἱ ἔμ-
 βολοί, Rostra, tribunal pro Ro-
 stris in foro Romano, 6, 53, 1
 ἔ 9. ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς
 ἐμβόλους, 6, 53, 2. εἰπεῖν
 ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, 3, 85, 8.
 κατὰσπῆν τινὰ ἀπὸ τῶν ἐμ-
 βόλων, 30, 4, 6.
- *Ἐμβριθής; ξηνολόγιον ἐμβρι-
 θής, valida manus peregrini mi-
 litis, 31, 25, 1. i. q. βαρὺς. 4.
- *Ἐμμελής, qui curam adhibet;
 ἐμμελέστερος, diligentior, 9,
 20, 9.
- *Ἐμμένειν, absol. manere sc. in
 Africa, 1, 29, 8. τοῖς ὑπο-
 κειμένοις, in suo statu mane-
 re, 6, 18, 8. τῇ πίστει, 1,
 43, 3. ἐν τῇ πίστει, 3, 70,
 4. ταῖς συνθήκαις, ἔ 7.
 25, 5, 11.
- *Ἐμμοτροί, justam magnitudinem
 habens, 5, 89, 1.
- *Ἐμός; κατὰ γὰρ τὴν ἐμὴν ex
 consuet. ediderat Casaub. 4,
 74, 2. intelligens ὄψιν.
- *Ἐμπαδῶς κίεζεν τὴν χεῖρα τι-
 νος, cum adfectu premere ma-
 num, 32, 10, 9.
- *Ἐμπαλιν, contra, e contratio,
 9, 22, 10. Sic τοῦμπαλιν,
 contrarium; Φιλίην ταῦτα δο-
 κῶ, Φαῖβῳ δὲ τοῦμπαλιν τοῦ-
 τῶν, 1, 14, 3. Ποττο τοῦμ-
 παλιν, rursus, 3, 14, 8. 4,
 81, 12. e diverso, 3, 77, 2.
 ἢ εἰς τοῦμπαλιν μεταβολή,
 mutatio in contrariam partem,
 7, 12, 1. εἰς τοῦμπαλιν τοῦ
 τοῦ μέρους ἑστραμμένος,
 averfus ab ea parte, in contra-
 riam partem spectans, 6, 27. 6.
 6, 30, 4. βλέπουσιν ἔμπα-
 λιν πρὸς τὰς ἐναντίας τοῖς
 ἰππεῦσιν ἐπιφανείας, e diver-
 so in averfam ab equitibus par-
 tem spectant, 6, 29, 3. cf.
 vs. 8.
- *Ἐμπαρρησιάζεσθαι τινι, libere,
 licenter apud aliquem & in
 aliquem dicere, 38, 4, 7.
- *Ἐμπεδοῦν τὰς συνθήκας, firmi-
 ter servare pacta, 29, 9, 4.
- *Ἐμπεδῶς μένειν ἐν ταῖς συνθή-
 καις, 2, 19, 1.
- *Ἐμπεράζειν τῶν τῆς Λιβύης,
 res in Africa tentare, 15,
 35, 5.
- *Ἐμπεραῖν, peritum esse, posse;
 τῆς χάρας, 3, 78, 6. n. τῶν
 τόπων, 8, 17, 14.
- *Ἐμπερία, ἡ, noticia, cognitio,
 scientia. 1, 1, 6. 1, 4, 10.
 1, 35, 9. αἱ ἐμπερία καὶ
 τέχνου, 9, 2, 5. ἐμπ. με-
 θοδική, 1, 84, 6. 9, 14, 1
 ἔ 5. φηνομικῆ, 10, 22, 4.
- *Ἐμπερῶν, perire, 1, 30, 9. 3,
 33, 8. ἐμπερότατα γράφειν
 ἐπὶ τῶν, περὶ τῶν, 1, 14, 1.
- *Ἐμπε-

- Ἐμπεριέχεται τούτο ἐν ἐκένω, hoc in illo continetur, 9, 32, 4.
- Ἐμπηγνύναι; οἱ κόρακες ἐμπαγέντες ταῖς σαύσι, 1, 22, 9.
- Ἐμπήκω; εἰς πᾶσαν αὐλήν καὶ σκηνὴν ἐμπακηδῆκός, 12, 9, 4.
- Ἐμπιπῆν τὰς ναῦς, 1, 53, 4.
- Ἐμπίπτειν, τοῖς πολεμοῖς, incidere in hostes, obviam habere hostes, 1, 21, 11, 4, 12, 7. εἰς ἀμαρτημα, 1, 47, 9. cf. vs. 6. n. εἰς ὄργην καὶ διαβολὴν ἐμπίπτειν πρὸς τινα, iram & reprehensionem alicujus incurtere, 1, 67, 6. εἰς τὴν αἰτίαν, accusari, reum agi, 32, 7, 6. εἰς σφαγὰς καὶ ταραχὰς πρὸς ἀλλήλους, 4, 22, 3. — „*videtur legendum ἐπίπτ. quia permutatio frequens est in libris Polybii.*“ *Er n.* — *At nil opus erat sollicitare vulgatam, in quam consentiunt libri. Conf. inferiorem ἐπίπτειν. ἀνεπαπέθηκεν θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκ. ἐκπέμπειν, mentio erat facta de mittendo Lycurgo, 5, 18, 5.*
- (Ἐμπλάσσω; ἀλλήλους ἐμπλάσσωμενοι, se mutuo complexi, aut in unam massam se colligentes, *Fr. hist.* 11. quod *fragm. Polybio tribuit Casaub. verior ne immerito.*)
- Ἐμπλέκειν, τὸν δῆμον εἰς τὴν Περσείω Φιλίαν, illigare, 27, 6, 11. ἐμπλέκεσθαι τῷ ἔθνει, societatem inire, 25, 7, 1. εἰς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, immiscere se rebus Siciliae, 1, 17, 2. 25, 7; 3, ἐμπλεόμενος καὶ λυταρῶν ἔδειτο αὐτοῦ, amplexus eum, 40, 4, 4.
- Ἐμπλας πάσης ποιηρίας, 27, 13, 6.
- Ἐμποδίζειν τινὶ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 4, 6, 7. ἔμπ. ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, 5, 14, 11. ταῖς χορηγίαις τῶν πολεμίων, commacatus intercludere hostibus, 5, 111, 4. ἐμποδοῦσθαι, 2, 39, 7.
- Ἐμποδίων πρὸς τι, 4, 81, 4. 5, 58, 6. 10, 19, 5. 12, 20, 3.
- Ἐμποδισμὸς, ὁ, 5, 16, 6. 5, 25, 1.
- Ἐμποδῶν; 1) impedimento; πῶδων ἐμποδῶν στάντες, nemine impediente, resistente, 4, 71, 4. οὐδ. ἔμπ. αὐτοῖς ἰσταμένου, *ιδεσι*, 1, 19, 15. 1, 29, 7. 4, 82, 3. 31, 12, 10. 2) ἐμποδῶν ἦν, ante pedes, in promptu, in proximo erant, 2, 61, 6. n. διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδῶν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, 2, 17, 1. n. — „*de tentis, quia multis trita sut vicina est; si lectio sine vitio est, quae sans habet aliquid dari ex eo, quod totae regiones vix dicuntur ἐμποδῶν vel ἐν ποσὶν εἶναι.*“ *Er n.*
- Ἐμποισίην, θάρσος ταῖς δυνάμεις, 5, 80, 6. θόρυβον ἐμποισίην τοῖς ὅλοις, certorem incutere, universam aciem turbare, 11, 12, 5. ἐμποισίην τριβὴν τῇ πολιορκίᾳ, motam necesse obsidiōni, 22, 10, 6.
- Ἐμπολιτεύεσθαι; οἱ ἐμπολιτεύόμενοι, cives, 5, 9, 9. *Adde Adnot. ad 24, 9, 5.*

- Ἐμπορίον**, vide **ἐμπόριον**.
Ἐμπορεύειν; πολλά τινα πρὸς ταύτην τὴν ὁπόθεσιν ἐμπορεύων καὶ μεθοδεύόμενος, multa in hanc partem fraudulenter dicens, velut mercatores solent, qui persuadere hominibus cupiunt ut merces suas emanent. 38, 4, 3.
Ἐμπορεύεσθαι διὰ πόλεων, per urbes proficisci, de agmine. 28, 10, 5. n.
Ἐμπορία, ἢ, negotiatio, mercatura; κατ' ἐμπορίαν πλεῖν εἰς Σικελίαν, 3, 23, 4. ταῖς ἐν τῆσδε θαλάττης ἐμπορίαις χρῆσθαι, 3, 42, 2. n. Vulgo ἐμπορείαις. De Emporiis ad Syrtin ubi agitur, 1, 82, 6. cod. Vat. Ἐῖ Fluv. in gen. plur. Ἐμπορίων scribunt, tamquam a nominativo αἱ Ἐμπορίαι.
Ἐμπορικὸς; ἐμπορικὸν διήγημα, narratio fabulosa, qualis esse mercatorum solet de locis a se aditis, 4, 39, 11.
Ἐμπόριον, Ἐῖ ἐμπορεῖον; 1) nomen appellativum, emporium, mercatus, forum nundinarium; τοῦτοις τοῖς ἐμπορείοις (νομῶν ἐμπορείοις) χρῆσθαι, 3, 91, 2. τὰ ἐμπορεία καὶ τὸ προκρίστειον Σελευκίᾳ ad Mave, 5, 59, 7. Ἀττάλου βασιλέως ἐμπόριον, 16, 41, 5. παραχωρεῖν τῶν ἐμπορίων καὶ λιμένων ἀπάντων, 17, 2, 4. 2) nomen Proprium; vide Ind. Histor. in Emporia, Ἐῖ Emporium.
Ἐμπερήθη; καθ' οὗς κειροῦς ἐνέπερσαν τὰ συνέδρια τῶν Περσῶν. 2, 39, 1. n.
Ἐμπερησμός; ἐμπερησμοῦς ἰνυλις missis ediderat Cajsaub. 9, 41, 5. pro ἐμπυρισμοῦς.
Ἐμπροσθεν, ante; 1) de tempore; ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις, 2, 13, 4. μικροῖς ἐμπρ. χρόνοις, 3, 15, 7. 4, 30, 3. ὀλίγοις ἐμπρ. χρόνοις τῆς παρουσίας αὐτοῦ, 4, 17, 6. 2) de loco; εἰς τοῦμπροσθεν προάγειν, 2, 27, 4. 3, 60, 13. προβαίνειν, 3, 79, 6. ἢ εἰς τοῦμπροσθεν πορείαι, 3, 17, 6. τὸν Τίκινον κρήνων εἰς τοῦμπροσθεν διαβαίνειν, statuens (trajecit jam Pado) porro, vel ulterius, Ticinum superare, 3, 64, 1. ubi εἰς τοῦμπροσθεν deinceps interpretatur Ernest. τῶ ἐμπροσθεν ἀφίᾳσι κατὰ ῥοῦν, porro navem curiui descendens aque permittunt, 4, 44, 4. n.
Ἐμπρωρος. ἐμπρωρα τὰ σκάφη ποιῶντες, proras navium suarum deprimentes, 16, 4, 12. ex Bayssi emendatione, pro ἐν πρῶρῳ quod dabant manuscripti. Vocabulum eadem ratione formatum, ac ἀντίπρωρος.
Ἐμπυρα, τὰ; κατὰρας ποιῶσθαι ἐπὶ τῶν ἐμπύρων, dum sacra in aris adolentur, 16, 31, 7.
Ἐμπυρισμὸς; ὁ, 9, 41, 5. n. 14, 1, 15. 14, 4, 6.
Ἐμφαίνειν; indicare, declarare; τὰ παρεληλυθότα τῶν ἔργων ἐμφαίνει τὰς αἰρέσεις ἐπιστῶν, 3, 31, 8. Sic 10, 27, 9. μεγάλην εὐνοίαν τοῦ βασιλέως ἐμφηγαντες πρὸς τὸ ἔθνος, quum significassent, testificati

www.libtool.com.cn

δικασαί εἰσέναι, 23, 7, 9. με-
γάλην προθυμίαν ἐμφαίσειν,
magnum studium significare,
ostendere, 3, 44, 3. ἐκ τού-
των τῶν συνηθησάντων περὶ Σαρ-
δόνος ἐμφαίνουσιν ὡς περὶ
ἰθίας ποιούμενοι τὸν λόγον,
hoc fœdere satis ostendunt Ρα-
πῆ, se de Sardinia ut de sua
dicatione loqui, 3, 23, 5. Ρα-
φινίαι; ἐμφαίνονται τὸ Φῶς
τῆς σαλήνης, conspicua est lux
luxæ, 9, 15, 12.

Ἐμφανῆς; ὅταν ἐμφανοῖς γέ-
νηται, cum cogniti, reperti
fuerint captivi, 22, 15, 7
ἐμφανῆς, perspicuum, 1, 2, 1.

Ἐμφανίζειν, significare, decla-
rare, docere, aperire; ἐμφανί-
ζων, ὃν τρόπον Ἔς. 3, 34, 8.
Cum accus. rei, 10, 37, 7.
(i. q. ἐξηγητῆσαι ibid. v. 8.)
Ἐὶ cum διά; πρὸς τοὺς Φί-
λους ἐμφανίσει, διότι Ἔς.
1, 32, 2. πάλιν ἐξ ἀρχῆς
ἐμφανίζοντες διότι Ἔς. 31,
31, 8, 3. ἵνα τέτταρσιν οὖ-
τος ἐμφανίσῃ νεανίσκοις τοῖς
μίλλουσι ἐφοδεύειν, 6, 35, 8.
ubi intellige ἵνα ἐμφανίσῃ τοῖς
μίλλουσι ἐφοδεύειν, διότι
αὐτοὶ εἰσὶν οἱ ἐφοδεύοντες.
ἐμφανίζων ἑαυτὸν, mentem
suam declarare, aperire, 30, 17, 2.

Ἐμφαντικῶς; ἐμφαντικὴ παρα-
κλησις, cohortatio perspicua,
ad intelligendum facilis, 18,
6, 2. πῆ malis gravis, quæ
pondus, quæ emphasin habet.

Ἐμφαντικῶς; παρακλῆει βρα-
χέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ
τοῦ παρόντος κινδύνου, arte
ad declarandum qualenam es-
set præsens certamen, 11,
Ραπῆ Ἡβῶν. Τ. VIII. Ρ. II.

12, 1. ἐμφαντικώτερον, cla-
rius, significantius, 12, 27, 10.
Ἐμφανῶς; προῆγον ἐμφανῶς,
palam, aperte, 3, 50, 8. π.
ex ostend. Cajsauboni, cum
ἀφανῶς ἀσθενεὶ veteres libri.
Ἐμφασίς, ἡ, declaratio, exposi-
tio, significatio, species; ἡ καθ-
όλου τῆς ὑποθέσεως ἐμφα-
σις, 3, 1, 8. ἡ καθολικὴ ἐμ-
φασίς, 6, 5, 3. (opp. ὁ κατὰ
μέρος λόγος, ibid.) αἱ ἐμ-
φασεῖς, (i. q. λόγοι, vel ἀπο-
φάσεις) dicta, verba, adferri,
enunciata, 12, 13, 2. ἐμφά-
σεως χάριν, quo magis res pat-
teat, quo minus ignoretur, 9,
1, 6. ἰκανὴν τοῦ πρόβλεπτος
ἐμφασιν λαβεῖν διὰ τοῦτου,
ex hoc sufficientem rei notici-
tiam capere, satis rem intelli-
gere, 9, 24, 5. 24, 5, 10.
τοῦτο τὸ ὄνομα περιέχει τὴν
ἀσβεστάτην ἐμφασιν, hoc
nomen summæ impictatis signi-
ficationem continet, 2, 59, 6.
οὐδαμίαν ἐμφασιν ποιήσας
παρῆν, adveniebat nullo ad-
ventus sui indicio facto, nulla
significatione facta, 26, 10, 5.
ἐμφασιν ἐποίει τοῖς ἔνδοις ὡς
πολιορκήσων, speciem præbe-
bat obsidionem parantis, 4, 80,
10. 5, 110, 6. ἐποίησε ἐμ-
φασιν περὶ τοῦ μὴ τυχεύοντος
χρησθῆναι ταῖς ἐπιβολαῖς, si-
gnificavit, speciem sibi sumsit,
videri voluit, se haud temere
Ἔς. 28, 4, 11. κατηγοροῦν
τοῦ βασιλέως, ἐμφασιν ποι-
οῦντες τῆς πρὸς Ἀντιόχου
κοινοπραγίας, significantes,
cum cum Antiocho facers, 31,
6, 4. Δὲ, μάλασσιν δὲ κινδύ-
τουτων

τούτων ἐποίει τὰς ἐμφάσεις, hos maxime designabat suo sermone, hos maxime accusabat, 28, 4, 8. *Κυρσος*, speciem præ se ferre, significationem dare; τοῦ μνησικακῶν οὐδ' ἤντινα οὖν ἐμφασιν ἐποιοῦν, Fr. gr. 93. βραχεῖαν ἐμφασιν ἐποίησατο αὐτῷ, ὡς οὐκ ἀδυνατοῦ τῆς ἐπιβολῆς εὐσεῖς, 14, 1, 10. ἐμφασιν ἐναντίαν ὑποδεικνύειν, aliud simulare, quam agas, 2, 47, 10. κατὰ τὴν ἐμφασιν, in speciem, specie, 5, 63, 2. (Ἐμφέροσθαι ποῦδ' ἀπὸς τι, commemorare, dicere in aliquam sententiam, 11, 29." — Sic quidem Ernestus habet in *Lex. Polyb.* indicans locum *Polybii* 11, 31, 2. at ibi ἐναγμάμενος, a simplici verbo *Φέροσθαι*, non ἐμφέροσθαι.)

Ἐμφράττειν τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων, puteos aquam dulcem habentes obruere, 5, 62, 4. 5, 71, 9. τοὺς πόρους τῆς πηγῆς, 34, 9, 6.

Ἐμφρόνως, prudenter, 1, 66, 2. 3, 80, 5. 4, 22, 12.

Ἐμφρουρος πόλις, quæ alieno præsidio tenetur, 2, 41, 10. 18, 27, 3. Ἐμφρουρον ποιῆσαι τὴν Ἀκαρνανίαν, 28, 5, 2.

Ἐμφύλιος, πόλεμος, 1, 65, 2. 1, 71, 5. 2, 18, 4. 6, 46, 9. στάσις, 1, 71, 7. καὶ διαφορὰ, 6, 46, 7. ταραχῆ, 3, 9, 9.

Ἐμφυτασεν, μονάρχους τοῖς Ἑλλήσι, 2, 41, 10. τυράννοισ, 9, 29, 6.

Ἐμφυτες, ἰππῆται; ἢ ἔμφυτες

αὐτοῖς κλεονεξία, 2, 45, 1. 9, 11, 2.

Ἐμψυχος, animatus, vivus; ἔμψυχον σῶμα, 1, 4, 7. 12, 7, 3. ἔμψυχους legendum utique videtur 10, 24, 4. pro εὐψυχους, ubi opponuntur ἄψυχα κατασκευάσματα.

Ἐν, 1) ad, apud; ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, 1, 6, 1. καταστρατοπέδωσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κακλιμένοις μέρσι τῆς πόλεως, castra posuerunt juxta illam urbis partem quæ Heracleam spectat, 1, 18, 2. ἐν τῷ Γοργύλω ποταμῷ, juxta Gorgylum amnem, 2, 66, 10.

2) ἐν αὐτῷ γενόμενος, sese recolligens, 1, 49, 8. (ubi opponitur ἐξενίσθη vs. 7.) ἐν ἑαυτῷ διέμεινα, sibi constitit, sui compos mansit, 10, 40, 6. ἐν αὐτῷ βαρεῶς ἔφαρε τὸ γαγονός, 5, 37, 6. n. ex conject. pro ἑαυτῷ quod dabant libri absque ἐν; opponitur ibi πρὸς τοὺς ἐκτὸς ὑπακρίνετο.

3) coram iudice; ἐν τούτῳ (τῷ δήμῳ) τὰς εὐθύνας ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων, 6, 15, 10. ἐν ἴσῳ κριτῆ, 17, 6, 1. κρίνας αὐτὸν ἐν τοῖς Μακεδόσιν, coram Macedonibus, causam cognoscentibus Macedonibus, 5, 29, 6. (μὴ χωρὶς αὐτῶν αἰετ. 27, 5.) πόλεις ἀπέδωκαν, ἐν αἷς διακριθῆσονται περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων, civitates eis adsignarunt ex comitum consensu, quibus arbitris controversias suas disceptarent, 22, 27, 1. Etiam coram, extra iudicium,

είων, *velut* προλέγουσι ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἡμέραν, 6, 19, 5. *quod eodem modo dictum est, ac tritum illud, ἐν πᾶσι, coram omnibus, publice.*

4) *de tempore, ἐν ᾧ, interea dum, 4, 10, 8. ἐν ἡμέραις τρισὶ διήγαγε τὰ θηρία, 3, 55, 9. ἐν οἷς, in quo rerum statu, quæ cum ita sint, 15, 8, 13. Eodem pertinet illud, ἐν οἷς ἐγένετο ἡ Ρωμαίων διάβασις, quibuscum eodem tempore facta est Sc. 1, 13, 4. nisi ibi delenda præp. ἐν, ut dativus οἷς prædeat a verbis κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν.*

5) *de spatio & intervallo; ἐν ἀποστάσει, relicto intervallo, 3, 113, 4. παρατατόμενοι τοῖς πολεμοῖς ἐν ἕξ καὶ πέντε σταδίοις, intra sex vel quinque stadia, non amplius sex vel quinque stadia, 1, 39, 12. n. Sic 1, 17, 8. 1, 56, 11. 15, 7, 3. στρατοπεδεύσας ἐν βραχεῖ δικστήματι, 2, 66, 1. κῆρυκα πρὸ τῆς πόλεως ἐν ἑπτὰ σταδίοις, 9, 8, 11. τὸ πλεῖστον τῆς Μαιώτιδος μέρος ἐν ἑπτὰ καὶ πέντε ὀργυαῖς ἐστὶ, non ad, ut Ernestius interpretatur, sed intra, vel non ultra septem aut quinque ulnas, 4, 40, 8.*

6) *Varie adjicitur nomini-bus, veluti ἐν χειρῶν νόμῳ, vide χάρι. ἐν χάριτι, gratis, 3, 28, 3. ἐν δωρεᾷ, pro munere, vide δωραί. ἐν Φέρνῃ, dotis loco, 28, 17, 9. ἐν παρακαταθήκῃ, depositi loco, in deposito, 33, 12, 2. οὐκ*

ἐν ἀμαρτίᾳ, ἀλλ' ἐν ἐπαύρῳ γέγονε τοῦτο, non vituperandum hoc est, sed laudandum, 8, 10, 4. τοῦτου ἐν ἐπαγγελίᾳ μόνῃ εἰρημένον ἡμῶν, 7, 13, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλιπὼν, 18, 11, 1.

7) *Abundare passim videtur, ubi temere irrepit, orto errore ex litera ν in quam desinit vox præcedens; quo referenda hæc loca: ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκατακτύστοις συνεσχῆσθαι, 4, 17, 4. cf. συνέχειν. τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἐν ἤκαστῳ, 4, 68, 4. u. ἐπιστάντων ἐν ἑδδ- ἐνὶ τῶν τοιοῦτων, ex scriptura veterum codicum, 5, 35, 6. n. ubi recte præpositionem deleuit Casaub. cum recentissimo codice Parisino. κατακαχῆσεν ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπαναυτοὺς, 8, 5, 2. n. προσμίξας περὶ τρίτην ἄραν ἐν τῇ πόλει, ex scriptura olim vulgata, in quibus consentiunt codices fere omnes, 9, 8, 5. ubi nos delevimus importune intrusam præpositionem. τῶν βασιλοῦσιν τοῖς Καρχηδονίοις Νομάδων, 15, 12, 2. u. ubi perperam ἐν τοῖς Καρχ. habebant mssii. συγγνώμης τυχεῖν ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. n. καταμέλλων ἐν τοῖς ὅλοις, 21, 10, 1. n. Conf. infra in ἐνεργάζεσθαι.*

8) *Vicissim desideratur subinde in mssis & editis eadem præpositio, absorpta a litera ν, in quam desinebat vox præcedens; vide 4, 14,*

6. n. 5, 40, 5. n. 6, 56, 9. n. 6, 39, 4. n. 6, 52, 11. n. 14, 2, 9. n. Eodem fortasse pertinet 4, 20, 7. μη μόνον πωσιν οὖσιν, ubi ex Athenaso adjiciendum videtur ἐν πωσιν, Ἐ δὲ ἄνδρα ἐν ναυλοκοίς. conf. infra in ἐνεργάζεσθαι. Interdum vero re-cte abest, per ellipsin omissa; velut, εἶποντο κατότιν ταῖς παρωρείαις, 9, 7, 6. n. ubi praeter necessitatem Reiskius adjektivam voluit praepositivam.

Ἐνῆγον. ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου, sedulo parabant bellum, 7, 5, 8. n. sed ibi ἐνῆγον videtur utique legendum, verbum Polybio frequentatum. ἐνῆγε ταῖς δυνάμεισιν in vitis mssis editum erat, 3, 34, 6. pro συνῆγε.

Ἐναγίζεν, sacra pro mortuis facere, parentalia celebrare, Spicil. ex lib. 24. num. 1.

Ἐναγκυλίζειν, loro involvere, amento illigare cestrum, 27, 9, 5.

Ἐναγωνίζεσθαι; ἡ τύχη συνελκῶς ἐναγωνιζομένη τοῖς τῶν ἀνδρῶπων βλοῖς, 1, 4, 5. n. ἐνγωνίζετο legendum suspiratus erat Reiskius pro simpl. ἠγωνίζετο, 5, 85, 7. n.

Ἐναγώνιος, πύκνωσις, condensatio militum in acie, 18, 12, 2. παρακλεισμός, cohortatio acris qualis sic in praelio, 10, 12, 5.

Ἐναλλαξ; ἐναλλαξ καὶ κατὰ παράθεσιν ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 4, 28, 2. ἐναλλαξ ροστῶ ἐν ἀκτῆσιν Ἰλλυρι-

αῖ καὶ Μακεδονικῶν, 2, 66, 5.

Ἰταλῶν καὶ Ἰσπανῶν, 3, 114,

4. χαίρατος ἔχοντας ταῖς κεραιαῖς ἐναλλαξ πέριξ τοῦ πρέμνου, 18, 1, 6 sq. τῆς τύχης ἐναλλαξ ἀμφοτέροις διδούσης ἀφορμαῖς Ἐ. 1, 86, 7.

Ἐναλλάττειν μεταβολαῖς, diversas successive subire mutationes, 6, 43, 2. ubi μετρίως legendum videtur pro μετρίως.

Ἐναντιον τινός, in conspectu, 2, 59, 9. 9, 36, 9. Sic in conspectu deorum pangitur fœdus, 7, 9, 2 sq.

Ἐναντίας, contrarius, cum dat. 33, 1, 6. ex Ursini ingenio; sed ibi genitivum habent mssis non male. εἰ ἐναντίοι, hostes, 1, 19, 2. 10, 21, 7. pro quo alias τοὺς ὑπεναντίους dicere amat. ἐκ τῶν ἐναντίων, e contrario, 5, 9, 9.

Ἐναντιοῦσθαι πρὸς τι, averfari aliquid, ægre ferre quid, 16, 12, 5.

Ἐναντίας; τοῦτο ἐναντίας ἔχει ἐκείνῳ, 3, 109, 3.

Ἐναπερείδασθαι, τὴν ἔργῃν εἰς τινα, 23, 13, 2. i. q. ἀπαρεῖδ. quod vide.

Ἐναποδείκνυσθαι, τινὶ τὴν μεγίστην πίστιν, (i. q. ἀποδεικν. demonstrare, 1, 82, 9. τὴν αὐνοίαν, 10, 34, 10. τὸ γενναῖον τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, 27, 15, 4. τὴν ἐχθρῶν εἰς τινὰ, 3, 12, 4. τὴν μεγίστην ἀσέλγειαν εἰς τινὰ, 8, 14, 1. πᾶσαν αἰκίαν, 16, 1, 1. τὴν ἐκ τοῦ δόναμιν, 8, 34, 4.

Ἐναποθήσκειν, ἐν τοῖς κλάσταις ἔργως, 18, 24, 9. ἐν αὐταῖς

- αὐταῖς ταῖς χάρισι, 15, 14.
 6. ταῖς ὑπεροχαῖς, *absque
 praepos. in honoribus*, 15,
 35, 5.
- Ἐναπορεῖν, *i. q. ἀπορεῖν*; βρα-
 χύν χρόνον ἐναπορήσας, 29,
 11, 6. *Alias ἐναπορεῖν amat.*
- Ἐνάπτειν, *adligare, illigare*; εἰς
 τὰ δένδρα ἐνάπτοντας τὰ ἐπί-
 γυα, 3, 46, 3. *ubi alii ἀνά-
 πτοντας. ῥήματα ταύταις
 ἐνῆψαν*, 3, 46, 5.
- ἐνάψασθαι τὰς πεντήρεις,
captivas nave religare, 16, 15,
 5. *quod alias est ἀναδέσασ-
 θαι.*
- Ἐνάργεια, ἡ, *evidentia*; τῆς
 Ἰταλίας, *conspetus Italiae
 oculis subjectae*, 3, 54, 2. *ubi
 alii ἐνέργεια, de quorum vo-
 cabulorum frequentis confu-
 sione dixi ad 16, 23, 5. Et
 ad loca ibi citata. διὰ τὴν
 ἐνάργειαν, propter eviden-
 tiam, quia res manifesta erat*,
 3, 111, 3. (*ubi genitivus τοῦ-
 του non cum ἐνάργειαν con-
 jungendus erat, sed ad se-
 quentia referendus, τούτου
 τοιγαροῦν τοῖς θεοῖς ἔχετε
 χάριν, ut persuevit Reiskius
 monuit. τοῖς λόγοις ἐπιρύ-
 ψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων
 ἐνάργειας*, 4, 17, 2. *ubi ve-
 tustissimi codices ἐναργείας
 praeferunt. ἡ τῶν κατεργα-
 σμένων πραγμάτων ἐνάργεια*,
 6, 15, 8. *n. διὰ τῆς τῶν εἰσ-
 αγομένων ἐναργείας, quum
 res ipsae oculis subjicerentur,
 quas prius non nisi fando
 audiverant*, 16, 23, 5. *n. ubi
 tamen in ἐναργείας consen-
 tiunt mssti libri, quod teneri*
- potuerat debueratque. Conf.
 omnino, ἐνέργεια. Adde 3,
 44, 6. n.*
- Ἐναργής, *evidens, manifestus,
 luculentus, certus*; *sapere con-
 funditur cum ἐναργής; vide
 ad 1, 1, 2. Et ad 16, 23, 5.*
ἐναργὲς ἀτόχημα, 1, 21, 9.
*κοῖσσαι πᾶσιν ἐναργῆ. καὶ
 γνώριμον τὴν κατάστασιν*, 2,
 70, 2. *ἐναργὲς ἦν αὐτοῖς*, 3,
 105, 8. *ἐναργῆ μαρτύρια*, 4,
 8, 4. 21, 9, 4. *Φέρεν ἀπο-
 λογισμοὺς ἐναργεῖς*, 4, 14, 2.
ἐναργὲς χρεῖα, 10, 11, 7.
*ἐναργέστερος τρόπος τῆς ἐπὶ
 τὸ βέλτιον μεταθέσεως*, 1,
 35, 7. *ἐναργέσταρον ἔσται*,
 2, 2, 7. *ubi alii ἐνεργέστα-
 ρον, minus recte. τὰ δ' ἐναρ-
 γέσταρα vel ἐναργέστατα*, 4,
 81, 14. *ἐναργέστατον παρά-
 δεγμα*, 7, 12, 2. *ἐναργέ-
 στατον εἶδη πᾶσι*, 1, 35, 2.
*ἐναργεστάτη διδασκαλος, cer-
 tissima magistra*, 1, 1, 2. *n.*
- Pro ἐναργῆ σφραγῆν*, 5, 16,
 6. *ἐν Ἀργαί correxi cum
 Reiskio. ἐναργῶς θαύσασθαι
 τὸ συμβαῖνον*, 3, 63, 2. *ἐναρ-
 γῶς ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐνδεικνυ-
 σθαι*, 18, 6, 2.
- Ἐναρμόζου εἰς τοὺς καιροὺς,
- Ἐνάρχασθαι, *incipere, i. q. ἄρ-
 χασθαι. ἐνήρχατο τῆς κα-
 ταβάσεως*, 3, 54, 4. *τῆς ἐπι-
 βολῆς*, 5, 1, 3. *τῆς πολιτε-
 κίας*, 10, 12, 1. *πολεμαῖν*,
 5, 1, 5. *τῆς θρησκείας ἐναρ-
 χομένης*, 5, 30, 7.
- Ἐνασκαῖν, *ἐν πράγμασι*, 1, 63,
 9. *i. q. ἀσκαῖν.*
- Ἐναύειν; *μη πῦρ ἐναύειν τολ*,
 Ο 3 9, 49,

- 9, 40, 5. „ἐνώσασθαι τῆς ἀλευθαρίας, aspirare ad libertatem.“ *Ern. Nempse* 17, 11, 7. π. *At ibi haud dubie ἀγγεῖσθαι corrigendum.*
- *Ἐναύσμα, *foemes*; βραχύ τι τῆς Ἑλλάδος ἔναύσμα καταλείπεσθαι (*f. καταλείπεσθαι, in pass.*) ὑπέλαβε, 9, 28, 8.
- *Ἐνδαῆς, *indigens, destitutus*; ἐνδαῆς ὢν σίτου καὶ χρημάτων εἰς τὰς θυνάμεις, 5, 1, 6. *mancus, defectus*; ἐνδαῆς τῆδέ κη, 6, 50, 4.
- *Ἐνδεία, ἡ, τῶν ἐπιτηδείων, 1, 16, 7. 1, 84, 2. τῶν ἀναγκαιῶν, 8, 9, 10. τῶν δαπανημάτων, 9, 42, 4. *Et nude, ἡ ἔνδεια, inopia commensuratum, fames*, 1, 19, 1 ἔσθ 7. (*i. q. σιτόδεια καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαιῶν*, 1, 18, 10.) 3, 72, 5. 5, 73, 6. 9, 44, 3. διὰ τῆς ἐνδείας κρατεῖν τῆς πόλεως, 7, 15, 4. *Sed* 5, 92, 6. ἐπὶ βραχὺ προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *haud dubie corruptum vocab. pro quo Ἄρδανίαν vel Ἄρδάναιαν legendum suspicatus sum.*
- *Ἐνδείκνυσθαι, *digito monstrare rem oculis subjectam*, 3, 54, 3. 11, 9, 8. 18, 6, 2. *conf. Adm. ad* 3, 38, 5. *ostendere, clare monstrare, docere*, 2, 4, 3. 4, 28, 4. 25, 4, 11. μετ' ἀποδείξεως, 5, 16, 7.
- *Ἐνδαῖν, *illigare, inferere*; ἐνδαῖντες τὸ βέλος ἕως μέσου τοῦ ξύλου, 6, 23, 11.
- In Medio*; ἐνδῆσασθαι φίλους, *amicos sibi conciliare*, devincire, 4, 8, 2. εἰς τὴν αὐτοῦ Φιλίαν καὶ πίστιν ἐνδῆσασθαι τινα, 10, 34, 1.
- Rassium*; ἐνδεδαμένος τῆ χάριτί τινος, *beneficiis alicujus devinctus*, 20, 11, 10. ἐνδεδαμένοι εἰς τὴν τῆς συγκλήτου πίστιν, *in fidem senatus adstricti*, 6, 17, 8. ἐνδεδέσθαι ταῖς ὠναῖς, *redemptionibus operum impliciti*, 6, 17, 3. ἐνδεδαμένοι εἰς πολλὰ συναλλάγματα, *oberati*, 13, 1, 3. *cf. συναλλάγμα. ἐνδεδαμένος ἀρχαίαις Φήμαις, deditus, nimium tribuens*, 12, 3, 2. *Et reciproce, νομισας βαβυλώως ἐνδεδέσθαι τὴν Σικελιωτῶν ἀρχὴν, ratus sibi firmiter devinxisse, conciliasse regnum*, 9, 23, 2.
- *Ἐνδείξις, ἡ, *cum aliquid digitis monstratur*, 3, 38, 5. π.
- *Ἐνδεσις, ἡ, *revinctio, insertio, connexio*, 6, 23, 11.
- *Ἐνδέχεται, *fieri potest, possibile est*; εἰ ἐκ τούτων ἐνδέχεται ἰκανὴν ποιήσασθαι τὴν διάληψιν, 3, 4, 1. ὡς ἐνδέχεται μάλιστα, *quam maxime fieri potest*, 3, 49, 1. πῶς γὰρ ἐνδέχεται, *qui enim id fieri potest?* 8, 4, 3. εἰ ἐνδέχεται, 17, 9, 5. τῆς χώρας ὅσην ἐνδέχεται, 33, 8, 12.
- ἐνδεχόμενος, *i. q. δυνατός, possibilis*; οὐδὲν ἀπέλειπον τῶν ἐνδεχομένων, 1, 52, 4. 8, 2, 8. (*i. q. τῶν δυνατῶν*, 1, 42, 12.) τὴν ἐνδεχομένην πρόνοιαν κειεῖσθαι, 1, 68, 13. 8, 2, 1. 3, 76, 2. τὰς ἐνδεχομένας πίστις λαβεῖν, 8, 2, 2.

- 8, 2, 2. τὴν ἐνδοχου. ἐπιστροφὴν ποιῆσαι τοῦ πραγματος, 5, 16, 1. τοὺς ἐνδοχομένους λόγους ζητεῖν, sermones qui haberi potuerunt, 2, 56, 10. n. — *Ernestus*: „narrationes (non sermones, ut *Casaubonus* vertit) probabiliter hęc, ut sunt positarum; paulo post vocat πιθανούς.“ — *I'ide nostram Adnot.*
- ἐνδέχασθαι, i. q. ἐνδέχασθαι, accipere, interpretari, si vera scriptura 5, 41, 3. n. τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνδεχόμενος, in detriorem partem accipiens errata, sc. pro facinoribus. — „Sed non dubito, *Polybium* dedisse ἐπιδεχ.“ *Ern.*
- Ἐνδοχομένως, χειρίζειν τὰ πράγματα, probabiliter, commode quoad fieri potuit, pro viribus, 1, 20, 4. ἐνδοχ. γίνεσθαι περί τι, 1, 74, 1. 15, 16, 1. βεβουλεύεσθαι ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, 4, 60, 6. προιδεῖν τὸ μέλλον, 21, 9, 3.
- Ἐνδιατρίβειν, τῇ χώρῃ, morari in regione, 3, 88, 1. ταῖς εὐτυχίαις, in rebus secundis diutius versari, 6, 18, 5.
- Ἐνδιδόναι, τὴν πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις, tradere urbem, 1, 43, 1. 1, 38, 9. 3, 69, 1. αὐτὸν τοῖς Καρχηδ. 3, 13, 6. ἑαυτὸν ἐπὶ αἰρεσίῃ τινα, consilio alicui accedere, ad consilium aliquod manus dare, 9, 33, 11. ubi „idem quod ἐπιδιδ. ait *Ern.* nisi sic legendum;“ — sed nil opus videtur sollicitare vulgatam, in quam consentiunt libri. *Ab-*
- solute*, cedere; τῶν ἀρισμάτων ἐνδόντων, 5, 100, 5. „ἂν θεός αὐτοῖς ἐνδῶ, si deus lenior ipsis sit, 4, 21. sed suspecta est lectio viris doctis, *Et ed. pr. habet* δῶ. *Est* tamen ἐνδοῦναί τινι, i.e. alicui exorabilem vel mitiorem præbere, quod h. l. non male convenit.“ *Ern.* Nos ex probatis insstis αὐ δῶ edidimus, 4, 21, 11. n. Porro ἐνέδωκα ἐμβούλιον mendose editum erat ex *Bav.* 5, 58, 2. *Et* 5, 102, 2. pro ἀνέδωκα.
- Ἐνδοθῆν, pro ἔνδον; οἱ ἔνδοθεν, oppidani, 16, 30, 6. ut οἱ ἐκ τῆς πέλαως, de quo vide in ἐκ.
- Ἐνδοξος; τὰ ἔνδοξα, gloria, splendor; τὰ ἐκ τῶν κατορθωμάτων ἐνδοξία, 11, 2, 5. τὰ διὰ προγόνων ἔνδοξα, 12, 5, 6.
- Ἐνδοσις, ἡ; γενομένης ἐνδόσεως, bene *Casaub.* remittentibus oblectis; (cum cederent, *Ernst.*) 5, 100, 2.
- Ἐνδουχία, ἡ, supellex, vasa, 18, 18, 6. — „eadem quæ ἐνδυμνία; vide *Intt. ad Hesych.* *Ern.*
- Ἐνδυμνία, ἡ, alius ἐνδυμένεια, supellex, 4, 72, 1. *praesertim* vestes, 5, 81, 3.
- Ἐνέδρα; ἐμπροσθεν αἰς ἐνέδραν, 4, 59, 3.
- Ἐνεδρεύειν, ἐν τοῖς συλλόγοις, 17, 3, 2.
- Ἐνεῖναι. ὥσπερ ἐν δέπνῳ πάντα ἔνεστι ἱκανά, 22, 5, 13. οἱ ἐνόητες, qui intus sunt, oppidani, 4, 63, 2. καταλαβῶν τοὺς Ῥωμαίους ἐνόητας ἐπὶ

ἐν τῆ στρατοποδείῃ, sic
rescripti ex libris, 21, 10, 7.
 ὅβι ἐν ἔντας ex *ing. edide-
 rat Casaub. equidom μένον-
 τας malueram. τοῖς συνόν-
 τας ex conj. edidi* 6, 6, 3.
 pro vulgato τοῖς ἐόντας.

ἔν, pro ἔνασι, licet, fieri
 potest; ὡς ἐνι μάλιστα, 21,
 2, 14. 23, 14, 2. Sic 16,
 20, 7. ubi importune adje-
 ctum erat verbum φαίνεται,
 quod deleti. ἔνα ἐνῆ εὐραῖν
 ἐν ἀκρίβειαν, 12, 11, 5. i. q.
 ἐξῆ ibid.

ἔνεκον; ἔνεκον Ῥωμαίων, per
 Romanos licet, 24, 10, 14.
 ἐξῆν αὐτῷ χρηγιῶν ἔνεκον,
 28, 9, 5.

ἔνενηκοντα, 1, 51, 12. n. 4,
 16, 6. alit vulgo ἐννενηκον-
 τα, quemadmodum ἔς nos
 edidimus 37, 3, 5.

Ἐνεργάζεσθαι, τινὶ δάρος, 2,
 64, 5. Φόβον, 2, 6, 7. n.
 2, 60, 10, 5, 43, 5. ἐλπί-
 δας, 3, 13, 8. προθυμίαν,
 5, 64, 7. δόξαν, opinionem,
 10, 3, 2. Ἄδης 3, 63, 3.
 3, 76, 13. Et cum *præpos.
 ἐν πᾶσι δ' εὐνοίαν ἐνεργάσα-
 το*, 6, 2, 15. nisi ibi ἐν ante
 πᾶσιν adhaesit ex postrema
 littera vocis præcedentis χά-
 ρων; (conf. supra in ἐν, num.
 7.) quemadmodum vicissim
 2, 51, 13. ubi vulgo legitur
 Φόβον εἰργάσατο τοῖς ἐξῆς,
 præpositio ἐν ab initio verbi
 intrusa est, occasione ejus-
 dem litteræ ν, in quam desi-
 nit vox præcedens, ubi re-
 ferribendum utique ἐνεργάσα-
 το videtur. conf. supra in

ἐν, num. 8. τοῖς Αἰτυλοῖς
 μίσος ἐνεργάσατο πρὸς αὐ-
 τὸν, 15, 23, 7. ubi *perpe-
 ram ἐνεργάσατο dabanti
 mssii.*

ἐλαπίς ἐνεργασάμενοι τοῖς
 τῆρας, qui piscatum ibi exer-
 cuerant, 10, 8, 7.

Ἐνεργεία, ἡ, 1) vis, efficacia;
 ἡ τῶν βελῶν ἐνεργεία, 8, 9,
 2. Et de hominiūbus, indus-
 tria, gravitas; ἡ τῶν ἀνδρῶν
 ἐνεργεία καὶ φιλοτιμία, 2, 57,
 2. ἡ τοῦ βασιλέως ἐνεργεία,
 10, 31, 10. Fr. gr. 8. Vis
 vitalis, qua animanti inest,
 qua differt corpus mortuum
 a vivo animali, 1, 4, 7. ubi
 ἡ ἐνεργεία respondet τῇ ἐμ-
 ψύχῃ, quod præcessit.

2) In oratione oratorum,
 poetarum, atque etiam histo-
 ricorum, ἡ ἐνεργεία, est ner-
 vosa amplificatio argumenti,
 quæ vim narrationi addit, rem
 ad vivum depingendo & veluti
 oculis subjiciendo lectorum
 vel auditorum; sic 15, 36, 2.
 n. 34, 4, 3. n. ubi pro ἐν-
 ἀργίαν, quod edidimus, re-
 stitutum auctori ἐνεργείαν
 vclim, in quod consentiunt
 libri.

3) Interdum fere idem va-
 let quod ἐνάργεια, quo pro-
 clivius fuit, ut passim cum
 illo vocab. permutaretur a
 librariis; (conf. supra, in
 ἐνάργεια,) sed differt tamen,
 ἔς ea notione accipitur, qua
 in philosophorum scholis di-
 stinguitur actus a potentia,
 aut qua ἔς alias distinguere
 solemus realitatem rei, si ita
 loqui

loqui latine fas est, aut rem ipsam, rem actu existentem & sensibus nostris subiectam, a mera cogitatione, notione, vel spe, quam de ea conceperamus. Sic 3, 44, 6. n. non sollicitandum videtur hoc vocab. in illa phrasi ἡ τῆς καρτερίας ἐνέργεια. Parique ratione 16, 23, 5. teneri debuerat διὰ τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐνεργείας, in quod consentiunt scripti libri omnes. Ac videndum, an in illa dictione, τοῖς λόγοις ἐπικρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐνεργείας, ex vetustissimis codicibus Vat. Flor. & Vrfini codice ἐνεργείας sit adscribendum. Sic & 6, 15, 8. ubi cum Casaubono & nonnullis e codd. nostris ἡ τῶν κατεργασμένων πραγμάτων ἐνέργεια edidimus, fortasse ἐνέργεια ex edit. Hervag. fuerat revocandum, cum qua consentit codex Parisinus D. in quo plurimæ probatae lectiones conservatae sunt, quæ in aliis codicibus depravatae. Denique nec ita male fortasse habet ἡ τῆς Ἰταλίας ἐνέργεια, quod pro ἐνέργεια præferunt codd. Vat. & Flor. 3, 54, 2.

Ἐνεργεῖν, facere, efficere, perficere. οὐκ ὀλίγα ἐνέργησας καὶ παρεσκευάσατο πρὸς τὸν πόλεμον, 3, 6, 5. πάντα κατὰ δύναμιν ἐνεργεῖν, 17, 14, 8. ἐνεργεῖν τὴν συμμαχίαν, operam dare ut con fiat societas, 27, 1, 12. n. Absolute, agere, operari; τῶν αἰτίων

ἐνεργούντων κατὰ τὸ συνέχες, 4, 40, 4. Et in passivo; ὁ Κλεομένης ἐνέργησεν τὸν πόλεμον, 1, 13, 5. τὰ ἐν καιρῷ ἐνεργούμενα, 9, 12, 3 & 7. ἐνεργήσεται τὸ κριθὲν, 9, 13, 9. Contra, mendose legebatur vulgo Φέβου ἐνεργησάμενοι, pro ἐνεργησάμενοι, 2, 6, 7. Sed 7, 5, 8. pro ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου καὶ συνελλυντες ἐνῆργουν correctum oportuerat.

Ἐνέργημα, τὸ; τὰ ἐνεργήματα, actiones, facta, 2, 42, 7. 4, 8, 7. τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργήματα, res bello geite, Fr. gr. 91. ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.

Ἐνεργός, efficax, acris, validus, i. q. ἐνεργός, inter quæ vocabula sæpe variant libri, sed plerique & vetustiores ἐνεργός constanter præferre solent; vide Adnot. ad 1, 1, 2. & confer ἐνεργός. παράταξις ἐνεργός, 2, 65, 12. n. lege ἐνεργός. ἐνεργῆ ποιούμενοι τὴν ἔφοδον, 11, 23, 2. ubi quidem consentiunt libri. ἐνεργεστέρων ἀποφαίνουσι τὴν ναυμαχίαν, 16, 14, 5. n. ἐνεργεστάτην διδάσκαλον νομειν καὶ Casaub. 1, 1, 2. pro ἐνεργεστ. sed vide nostram ibi Adnot.

Ἐνεργητικός; ἡ ἐνεργητικὴ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοκράτειρα, cum quis ipse interest rebus quæ geruntur, & agit ipse, 12, 28, 6.

Ἐνεργός, confer ἐνεργός. De homine; ἐνεργός ἐτίγνετο κατὰ τὴν πολιορκίαν, gnarus,

acris, industrius, assiduus, 3, 17, 4. 5, 91, 5. *De re*, efficax, acris, vehemens; γιγνομένης ἐνεργου (al. ἐναργουός) τῆς πολιορκίας, 1, 42, 10. n. τὴν ἔφοδον ἐνεργόν. αἱ εἰ ἐναργῆ, 3, 19, 5. n. *Sic* προσβολαίς ἐνεργούς καὶ καταπληκτικαίς ποιεῖσθαι, 4, 63, 8. 3, 13, 8. ἐνεργόν καὶ βλάσιον προσβολῆν, 5, 60, 6. τὸ σύμπαν ἐνεργόν καὶ πρακτικόν, *de acie navali Romanorum triquetra*; totum corpus ad omnia expeditum & efficax, 1, 26, 16. *Sic* παράταξις ἐνεργός, 2, 65, 12. n. συνακοντιζόμενοι ἐνεργοίς καὶ πυκνοῖς τοῖς ἕσσοις, validis frequentibusque pilis, 1, 40, 12. *Nunquamquam comode exponitur* rapidus, celer, citatus. ἐνεργός καὶ πρακτικὴ νομὴ τοῦ πυρός, 1, 48, 5. ἐνεργόν καὶ λαθροῦσαν ποιησάμενοι τὴν ἀπόβασιν, 3, 2, 2. τὴν παρουσίαν, 4, 67, 7. ἐνεργόν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, 5, 8, 3. *sic* 5, 72, 8. 5, 97, 5. 9, 5, 8. 9, 8, 9. 10, 49, 3. *ubi opponitur* σύμμετρος πορεία, *us.* 2. *Superlat.* ἀκροβολισμοῦς. ὡς ἐνεργοτάτους ποιεῖσθαι, 3, 106, 4.

Ἐνεργῶς, sedulo, acriter. ἐνεργῶς προσέκειντο τῇ πόλει, 1, 11, 6. ἔσ 10. συνήθροισον στόλον ἐνεργῶς, 1, 39, 15. ταῖς πόλεις ἐνεργῶς εἰείχιζον, 3, 40, 4. πάντα ἐνεργῶς ἠτοίμαζον, 3, 75, 7. ἐνεργῶς χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, 2, 54, 7. ἐπιγενεμένης ἐνεργῶς τῆς

βοηθείας, 2, 9, 4. n. *ubi si nota est scriptura, erit* ἐνεργῶς celeriter, citato, *sicut* 1, 40, 14. 4, 71, 4. *sed* 2, 9, 4. *suspiciari licet* ἐνεργῶς vel ἐνεργῶ. *Comparat.* προσέκειτο τοῖς πολέμοις ἐνεργότερον, 4, 59, 2.

Ἐνερευδῆς τῷ χρώματι, ruber colore, 32, 9, 8.

Ἐνεχυριάξαι, pignora capere, 6, 37, 8.

Ἐνέχυρον τιθέναι τι, aliquid pignori dare, 5, 2, 10.

Ἐνθουσιασμός, divinus & fanaticus quidam furor, 8, 23, 4. 11, 12, 2. ὁ αὐτοῦ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνθουσιασμός, singularis ejus studium & ardor in hanc partem, *neque venationem*, 32, 15, 8.

Ἐνιαύσιος, annuus. πάντα ἐνιαύσιοι στρατεῖαι, 6, 19, 1. ἔσ 3.

Ἐνιάναι, (ab ἐνίημι) τὸ πῦρ τοῖς πύργοις, ignem immittere, injicere, 1, 48, 7. *Fr. gr.* 48. ἐνίσαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸν ποταμόν, 5, 48, 7. ἐνιάναι διαβολαίς κατὰ τινος, calumnias, suspiciones, *spargere contra quem*, 28, 4, 10.

Ἐνιοί; κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολέμου ἐνίων συντάξεως ἄπρακτοι, 4, 8, 9. τοῖς μετ' αὐξήσεως ἐνια εἰδικμένοις ἐξαγγέλλειν, 10, 27, 8.

Ἐνίστασθαι, ἐνστήσασθαι, 1) resistere, adversari; ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 46, 4. ἐν ἀρχαῖς περὶ τῶν τοιούτων ἐνίστασθαι, nascenti malo resistere, 4, 76, 8. repugnare, intercedere, vetare, *ut tribuni pl.* 6, 16, 4. *sic* 35, 6, 1. 2) ἐνίστασθαι

www.libtool.com.cn

στασθαι τοῖς πολεμίοις, instare hostibus, premere, urgere hostes, 3, 97, 1. 3) incipere, suscipere, instituere; πόλεμον πρὸς τινα, 2, 71, 9. 4, 2, 11. 32, 19, 8. ὄργην καὶ μῖσος πρὸς τινα, 1, 82, 9. τὸν βίον κατὰ φύσιν, 18, 37, 11. τὴν διήγησιν ὑπὲρ τινος, 22, 16, 1. ἕς τὴν ἀρχὴν ἐναστῆσατο τῆς ἐπιβολῆς, 18, 24, 6.

In Passivo; ἐνίστασθαι, imminere, instare, adesse; μολίζονος ἐνίστατο πολέμου καταρχῇ, 1, 71, 4. ἅμα τῷ ἐνίστασθαι τὴν βαρνήν ὤραν, 2, 64, 1. ἐνισταμένης τῆς θρησκείας, & simil. 22, 1, 1. 2, 54, 5. 2, 65, 1. 3, 77, 1. 4, 37, 3.

Σic ἐναστῆναι & ἐναστηκέναι, cœpisse, ortum cœpisse, adesse; ὁ πόλεμος ἐνάστη, ortum cepit bellum, 3, 6, 1. ὁ νῦν λόγος ἐνάστηκε, præsens sermo cœpit, susceptus est, 8, 2, 7. ἔτος ἐναστήκει ἐνεακαιδέκατον, cœptus erat, aderat, agebatur annus sextus decimus, 1, 6, 1. κατὰ τὸν λόφον ἐναστήκει κίνδυνος, cœptum erat, commissum erat prælium, 2, 28, 9. Hinc ἐναστῶς, non initans vel imminens, sed qui cœptus est, i. e. præsens; sic ὁ ἐναστῶς πόλεμος, præsens bellum, 1, 75, 2. 1, 82, 8. 1, 83, 2. 5, 101, 9. μὴ παριέναι τὸν ἐναστῶτα καιρόν, 1, 60, 9. 7, 5, 4. ὁ ἐναστῶς βασιλεύς, rex hujus temporis, 18, 38, 5. ἤδη τῆς πολιουρκίας δεῦτερον ἔτος

ἐναστῶτος, jam in alterum annum durabat obsidio, 7, 15, 2. τὰ ἐναστῶτα, res præsentes, id de quo agitur, 2, 26, 3. 3, 15, 4. Ἐνασταῖος διανύσας, nono die pervenit, 3, 53, 9.

Ἐνανηκόντα, vide ἐνενηκ.

Ἐνηήρης, ἡ, novem ordinum remorum navis, 16, 7, 1.

Ἐννοια, ἡ, cum opponitur τῷ ἐπιστήμῃ, est aliqualis notio, 1, 4, 9. sed ἀληθινὴ ἔννοια est vera & justa notio vel notitia, ut εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τινα ὑπὲρ τινος, 1, 15, 13. ἀγαγαῖν τινα εἰς ἔννοιαν τινός, notitiam alicui adferre rei, 1, 41, 7. εἰς ἔννοιαν ἄγειν τινα τῆς τοῦ νεκροῦ ἐλπίδος, admonere, ab oculos ponere, 1, 49, 10. εἰς ἔννοιαν ἔρχοσθαι τινος, 1, 57, 4.

Ἐννοιαν λαβεῖν τινος, notitiam capere, cognoscere, 1, 57, 2. 4, 69, 6. 9, 24, 7. ἔννοιαν ἔλαβον τῆς αὐτῶν ἀγνοίας, suum errorem agnoverunt, 20, 10, 13. λαβόντες ἔννοιαν τῶν ἐν Δίῳ πεπραγμένων, cogitantes ea, ubi animum subiit cogitatio eorum quæ Dii patrata fuerant, 5, 9, 2. οὐχ οἶδόν τε τοὺς Ἑλληνας ἔννοιαν λαβεῖν ἐλευθερίας, 17, 11, 4. ἔννοια τῶν πραγμάτων, cogitatio, memoria rerum ab aliquo gestarum, 15, 10, 6.

κοινὴ ἔννοια, sensus communis; τὸ κατὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον, 10, 27, 8. Ἐννομος, legitimus; ἔννομον βασιλείαν εἰς τυρηνίδα μεταστήσας, 2, 47, 3.

Ἐνε...

- Ἐνοκτιρεῖσθαι, ἐν τῇ χώρῃ, 3,**
22, 13.
- Ἐνοικαῖν; οἱ ἐνοικαῖντες, oppi-**
dani, 9, 4, 7. 24, 6, 5.
- Ἐνοικισῖν, in unum jungere, 8,**
6, 11.
- Ἐνορκος, jurejurando obstrictus;**
ἐνόρκους σφᾶς ἐποίησαν, 6,
49, 2. ἐνόρκους εἶχον τοὺς
στρατιώτας, 9, 6, 6. jure-
jurando sancitus; Ἐνορκος συμ-
μαχία, 4, 9, 4. συνθήκη,
27, 16, 3.
- Ἐνορμῶν, irruere; παραστατι-**
κῶς ἐνόρμησεν εἰς τοὺς ἐνα-
στᾶτας καιρούς, 16, 28, 8.
- Ἐνορμῶν (ἐν τῷ λιμένι,) in**
ancoris stare, stationem habe-
re, 16, 29, 13.
- Ἐνοχλαῖν, molestare, incommo-**
dare, opponere se; τὴν τῶν
πολεμίων ἔφοδον, 2, 25, 6.
- Ἐνοχος κατηγορήματι, 12, 14,**
1. ἀμαρτήμασι, 12, 23. 1
sq. ἐγκλήμασι, 31, 8, 5.
- Ἐνοστασις, ἢ, (i. q. ἀντίπραξις)**
adversatio, 6, 17, 8. τοῦ πο-
λέμου, initium, 4, 62, 3.
ἀπὸ ταύτης τῆς ἐνοστάσεως,
ab hoc initio, 20, 11, 9. conf.
ἐνίστασθαι.
- Ἐνοχολοῖν, commorari inibi ali-**
quamdiu, 9, 17, 1.
- Ἐνταυθοῖ, ibi, ibidem, 5,**
13, 8.
- Ἐντάφιον, τὸ, linteum sepul-**
crale, ornamentum sepulcrale;
κάλλιστον ἐντάφιον ὃ ὑπὲρ
τῆς πατρίδος θάνατος, 15,
10, 3. ἢ πατρίς καὶ τὸ ταύ-
της πῦρ, ἐντάφιον καλὸν,
39, 2, 9.
- Ἐνταίνειν; ἐνταταμένος τῇ δια-**
νοίᾳ περὶ τὸ προταθῆναι, 10, 3, 1.
- Ἐνταλῆς, δακρυαῖα, docere na-**
ves rebus omnibus instructa,
25, 7, 1. ἐνταλαῖς παρασκευ-
αί, omnes adparatus ad ar-
rignationem necessarii, 8,
36, 1.
- Ἐντέλλειν; in Med. ἐντελλάμε-**
νοι πολλὰ τοῖς τῆς γερουσίας,
etiam atque etiam mandant,
commendant senatoribus, 1,
87, 4. In passivo, notiones
αἰθια; ἐντέταλμαι ταῦτα,
hæc mandata dedi, 17, 2, 1.
- Ἐντελῶς ἐξεδυναταῖν, protius**
nil posse, 10, 30, 3.
- Ἐνταῦθεν, illico, e vestigio, 3,**
69, 10. cf. αὐτόθεν.
- Ἐνταυξίς, ἢ, 1) congressus, col-**
loquium, audientia; 2, 8, 6.
5, 67, 11. κατὰ τὴν ἔνταυ-
ξιν, in congressibus, 11, 34,
9. κατὰ τὰς ἐνταυξίας, 10,
40, 2. εἰς ἐνταυξιν δοῦναι
δραχμὰς, copiam sui tacere, 3,
15, 4. Ἐνταυξίς ἐποιεῖτο
πρὸς τὸν βασιλέα, adibat re-
gem, 5, 35, 4. χρόνον τῆς
ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐν-
ταυξίς, destinavit audiendis
eis qui secum colloqui voluif-
sent, 16, 21, 8. πρὸς τὴν ἐν-
ταυξιν αὐτῶν καλῶς ἀπήντη-
σεν ἢ σύγλητος, cum ad au-
dientiam venirent, honorifice
obviam eis ivit senatus, 25, 6,
6. αἱ κατ' ἰδίαν ἐνταυξίς,
18, 33, 4.
2) lectio libri, 1, 2, 4. 9,
1, 3. cf. ἐντυγχάνειν.
- Ἐντίθεμαι; τοιαύτας ἀποφά-**
σεις ἐντιθέμενος τοῖς ὑπομνή-
μασι, Suidas in Ἐνοχος ex
Polyb. 12, 23, 2. sed rectius
libri Polybiani ἐπιθέμενος
ἐν

www.libtool.com.cn

- ἐν τοῖς ἔκτον. *Vide* ἐκτιθ.
- Ἐντίκειν δόξαν τινί, opinionem alicui injicere, ingenerare, 12, 23, 2. ἐντίκειν τινί διότι ἔσ. 17, 11, 4.
- Ἐντονος. ἄντωνότεροις λιθοβολοῖς bene Hero pro αὐτωνότεροις, 8, 7, 2.
- Ἐντός Ἰβηρος ποταμοῦ, 3, 14, 9. (*conf.* *Aan. ad* 3, 14, 2.) 3, 76, 6. n. 10, 7, 3. Ἐντός Ἡρακλείων στηλῶν, 10, 7, 5. n. *contrariam rationem habet* τοῦ ἐκτός; *ubi de Romanis agitur, est* ab oriente; *ubi de Pænis, ab occidente.* *Conf.* ἐκτός.
- Ἐντρέπασθαι, moveri, cedere dictis, precibus, 3, 10, 3. 4, 47, 4. ἐντραπείς, commotus, 10, 38, 3. ἐντραπήτης καὶ πείσθητος τοῖς παρακαλουμένοις, 11, 5, 6. ἐντραπή καὶ προσέσχε τὸν νοῦν, 22, 14, 5. n. εἰ μὲν ἐντρέπουντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, 13, 7, 5. ἐντρέποντο ἅπαντας ἀκούοντας ἐν αὐτοῖς, animis commoti sunt, 31, 12, 6. ἐντρέπασθαι τινα; (*i. q.* εὐλαβεῖσθαι) revereri aliquem, pudore alicujus retineri, respectum alicujus habere, 9, 36, 10. sic ἐντραπέματος τὴν πατρίδα, 30, 9, 2. *Et cum genit. pers.* οἷς πρότερον οὐ προσέσχετα τὸν νοῦν, τούτων νῦν ἐντραπέυτες, 9, 31, 6. *Rursum cum accus. rei;* τὴν ἐξ αὐτῶν γενημένην εὐνοίαν ἐντραπέμενοι, 2, 49, 7. 22, 27, 6. τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, 33, 13, 7.
- Ἐντροπή, ἦ, cum cedimus alicujus dictis vel precibus, 4, 52, 2.
- Ἐντυγχάνειν, τῷ βασιλεῖ παρὶ τούτων, adire regem, 4, 76, 9. ἐντύγχανον τούτοις, conveniunt hos cum eis que agunt, 4, 30, 1. οἱ ἐντυγχάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, lectores, 1, 35, 6. 2, 61, 3. *Et unde* οἱ ἐντυγχάνοντες, (*scil.* τῷ βίβλω, qui in librum incidunt; *conf.* ἀναλαμβάνειν.) lectores, 1, 3, 10. 1, 4, 1. 1, 15, 13. 2, 40, 5. 3, 9, 2. (*i. q.* ἀναγιγνώσκοντας *ibid.* vs. 5.) 12, 23, 2.
- Ἐνυάλιος, ὅ, 3, 29, 6.
- Ἐνυβρίξιν γυναιξί, vim inferre, 10, 26, 3.
- Ἐοικα, *vide* εἶκειν.
- Ἐξ, *vide* ἐκ.
- Ἐξαγγέλλειν, enunciare, tradere, narrare, *de historico;* 3, 1, 3. 6, 3, 2. 10, 24, 3. 10, 27, 8. 12, 15, 10. σαφῶς ὑπὲρ ἐνάστων, 4, 87, 12. δεόντως ἐξαγγέλλειν τὰς πράξεις, recte exponere, *scil.* quoad dictionem, comite & ornate, 16, 17, 10. *coll. c.* 18, 2.
- Ἐξάγειν; ἐξαγοχέναι τὰς Φρουράς ἐκ τῶν πόλεων, 24, 3, 1. ἐξαγοχῆται τοὺς οἰκητορας (*ἐκ* τῶν πόλεων) 26, 6, 5. τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ Πόντου, que exportantur, 4, 47, 1. ἐξάγειν αὐτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem sibi consciscere, 40, 3, 5. ἐξάγειν τινα ἐκ τοῦ ζῆν *ex Legat.* 92. *id est ex* 24, 13, 13. *citavit* *Arneftus, sed ibi αὐτοὺς ἐπιτίθοντα*

*ligentium pro danteis, ut
res interpretatus est Casaub.*
ut educerent ipsi se e vivis.

Ἐξαγοράζω, i. q. simplex; ἐξ-
αγοράσσει παρ' αὐτῶν τὰ μο-
νόφυλα πλοῖα πάντα, 3,
42, 2.

Ἐξαγωγή, ἡ, 1) eductio mili-
tium e castris, adversus ho-
stem, 5, 24, 4. 10, 11, 3.

11, 22, 2. 10, 21, 4. ἐξ-
αγωγή σίτου, exportatio fru-
menti; 28, 2, 2. σιτική, 28,
14, 8. mercium, 4, 38, 9.

2) finis, exitus, terminatio rei;
ἡ τῶν παρόντων κακῶν ἐξ-
αγωγή, 2, 39, 4. τῶν πρα-
γμάτων, 4, 51, 9. τὴν ἐξ-
αγωγήν ποιῆσθαι παρὶ τῶν
ἀμφισβητούμενων, compone-
re controversias, 9, 33, 11.

Ἐξάδειν; ἐξάσαι τὸ κύκνειον,
31, 20, 1. n.

Ἐξάδυνατεῖν, viribus deficere,
1, 58, 5. ἐνταλῶς, profusus
nil posse, 10, 30, 3.

Ἐξαδυμεῖν, 11, 17, 6. *idem*
fere quod ἀδυμεῖν.

Ἐξάριον, 1) tollere, exigere,
excitare; τὰς χεῖρας, 3, 62,
8. 3, 84, 10. τοῦ κόρακας,
1, 22, 8. τὰς σαμβύκας, 8,
6, 11. 8, 7, 8. τὰς προ-
βόσκιδας ὑπὲρ τὸ ὕγρον, 3,
46, 12. ἐξαιρούμενος κωνιορ-
τὸς, 3, 65, 4. ἐξάροντας
*legendum videtur, pro vul-
gato ἐξαιρούντας, 8, 9, 4. n.*
Pari ratione ἐξαιρούμενης
Φλογὸς correxi 14, 5, 1. pro
*ἐξαιρούμενης, quod ibi lege-
batur.*

2) movere castra, progredi
cum exercitu; ἐξάροντες παν-

τὶ τῷ στρατεύματι, 2, 23, 4.
18, 2, 3. 21, 8, 2. *Et no-
tione transitiva, si vera lectio*
veterum codicum, 3, 101, 6.
ἐξήρα τοὺς εὐζώνους, movit,
eduxit expeditos, ubi tamen
tenendum ἐξήρα putavi, quod
*e recentissimis mssis adopta-
vit Casaub.*

3) ἐξηρημένοι, laudibus fe-
rentes interpretatur Erne-
stus, 4, 4, 5. *nempe Casau-
bonum secutus, qui illa ver-
ba, τῶν ἐξηρημένων τὸν ἄνδρα*
*κατὰ πάντα τρόπον, sic ver-
tit, Dorimacho omnibus mo-
dis deditus; nos, qui virum*
vel virilitatem quovis modo
*exuerat; vide Adnot. sed for-
tasse ἐξηρημένων legendum.*

Ἐξαιρεῖν, πόλιν κατὰ κράτος,
vi capere urbem, 1, 76, 10.
3, 16, 5. 5, 58, 9. ἐξαι-
ρεῖν τὰς ἔψεις, oculos eripe-
re; ἐμφύχου σώματος τὴν
ὄψιν ἐξαιρεθειῶν, 12, 7,
3. ἐξαιρούντας τοὺς ἄνδρας
σὺν τοῖς ὅπλοις, 8, 9, 4. n.
ἐξάροντας scribe, in altum
tollentes.

In medio; ἐξαιρεῖσθαι τοὺς
*ἄνδρας, eripere, eximere peri-
culo, liberare, 1, 36, 5. 8,*
32, 3, 23, 14, 5. τινὰ τοῦ
*πολέμου, a bello aliquem li-
berare, 1, 11, 11. ἐξαιρεῖ-*
σθαι τὸ Φιλότιμον ἐν ταῖς
μάχαις τῶν ἀντιπαττομένων,
*ardorem pugnandi adimere ho-
stibus, 6, 58, 9.*

τῶν ἐξηρημένων τὸν ἄνδρα
fortasse scribendum 4, 4, 5.
pro ἐξηρημένων. Conf. ἐξ-
άριον.

Ἐξά-

Ἐξάρσεις, ἢ τῶν ὀργάνων, excitatio, erectio machinarum, 14, 10, 9.

Ἐξάσιος, inusitatus, ingens, immanis; ἄμβρος, 2, 31, 10. καὶ βροντή, 18, 3, 7. συστροφὴ κατὰ τὸν ἀέρα, 11, 24, 9. κρότος, 18, 29, 6. 30, 13, 10. χειμῶνος μέγας ἐξέλιον, Fr. gr. 49.

Ἐξαιτεῖν, expetere aliquem ut dedatur, τὸν Ἀντίβαν, 4, 66, 9. Sic in Passivo, ἐξαιτηθεὶς ὑπὸ τῶν Ῥοδίων, 30, 8, 6. In Medio; εἰς ἑαυτοὺς ἐξαιτούμενοι τὴν κτῆσιν, sibi petentes possessionem, 30, 18, 2.

Ἐξακολουθεῖν; ἢ ἐξακολουθήσουσα εὐνοια σφίσι παρ' αὐτῶν, 4, 5, 6. ἢ ἐξακολουθεῖν αὐτῷ Φήμη, 5, 78, 4. n. ῥαδίως ἐξακολουθήσονται τοῖς ἐκαὶ Φίλοις, qui facile obsecraturus erat amicorum consilio, 17, 10, 7. n. sed τοῖς Φίλοις est ex Scalig. Et Casaub. ingenio; τοὺς Φίλους perperam dabant libri.

Ἐξακριβοῦν, περί τινος, adcurate inquirere, discutere & judicare, 2, 56, 4. τοὺς λόγους ὑπὲρ τινος, subtiliter & enucleate verba facere de re, 3, 31, 1.

Ἐξαλείφειν πόλιν, prorsus delere, 30, 18, 4. — „Similiter γένος ἐξαλείφειν dixit Joseph. 17, 12, 2.“ Ern.

Ἐξαλλάττειν, immutare; Ἐ neutraliter, differre; tum (sicut διαφέρειν) differre in meliorem partem, præstare; βραχὺ ἐξάλλαχε τούτο ἄνευ,

nonnihil hoc præstat illi, 10, 45, 1.

μηδὲν ἐξηλαγμένον, nil singulare, nil maxime novi, 2, 37, 6. τὸ τῆς Φωνῆς ἐξηλαγμένον, diversitas sermonis, 3, 58, 8. θαυμαστόν αὐτῷ Φαῖνται καὶ τελείως ἐξηλαγμένον, prorsus singulare, prorsus a re præsentate alienum, 15, 19, 5.

Ἐξάλλος, diversus, cum significatione præstantiæ; οἱ ἠγούμενοι ἐξάλλους ἐσθῆτας ἔχουσι τῶν ὑπαταττομένων, 6, 7, 7. ἐξάλλοι περί τὴν τροφὴν ἀπολαύσεις, exquisitior usus alimentorum, ibid.

Ἐξάλλως, singulariter, exquisito studio, 32, 25, 7. — „magnifice. Suidas, κατ' ὑπεροχὴν, ubi huic locum laudat. Adde Hesych. in ἐξάλλω.“ Ern.

Ἐξάλος, extra mare, supra superficiem maris eminent; ἐξάλον φέρεται τὸ ζῶον, 34, 3, 3. ἐξάλος πληγὴ, in prælio navalī, 16, 3, 8. 16, 4, 12. cf. ὕψαλος.

Ἐξάμηνος; ἐξάμηνοι ἀνοχαι, induciæ semestres, 21, 3, 11. cf. ἔκμηνος.

Ἐξανάστασις, 1) surrectio; προσεξερεῖσθαι πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, ad surgendum, 3, 55, 4. 2) everfio, expulsio, 2, 21, 9. 2, 35, 4.

Ἐξανδραποδίξασθαι τινα, in servitutem redigere, 4, 34, 9. 5, 100, 8. 9, 38, 8. 9, 39, 2. 15, 24, 1. 30, 15, 6. 33, 8, 3. τοὺς βίους τῶν τεθνήκτων, bona interfectorum inva-

- ἰναδὲς, παρὰ, 32, 21, 11.
Ἐξανδραποδισμός, 6, 15, 23, 3.
 ἐν ἔξανδραποδισμῷ πύλαμον ἐμφέρον τινί, 6, 49, 1. 21, 6, 2.
Ἐξανέψυες; *ei* ἔξανέψυες, filii confobrinatorum, 6, 2, 6.
Ἐξαναστάναι. ἔξαναστῆσαι ἄρθον τοῖς Καρχηδόνιους, prorsus ejicere sedibus, funditus detere Pænos, 3, 5, 5. ubi *opponitur μεταναστῆσαι*, sedes mutare cogere, translocare. ἔξαναστάμενοι, qui sedibus suis relictis movent in alios fines, 2, 19, 1.
ἔξαναστῆναι, scil. ἐκ τῆς ἀνέδρας, surgere, cooriri ex insidiis, 5, 95, 9. 8, 16, 7 (sq. 10, 31, 4. ἔξαναστάντες, surgentes & comproatione, 8, 29, 4. ἔξαναστάντες Μικισδόνες, excitati e somno & excitati ad prodeundum, surgentes & prodeuntes, 15, 31, 2. ὄρος ἔξαναστηνός ἐκ τῆς περιεμίνης χώρας εἰς ὕψος ἰκανόν, ad insignem altitudinem adsurgens, erectus, 1, 56, 4.
Ἐξαπέλευς ἡγεμῶν, prætor Romanus, 2, 24, 6. 3, 40, 14. στρατηγός, 3, 106, 6. *Et de prætore urbano*, 33, 1, 5. *Et nude*, ἔξαπέλευς, 3, 40, 11. 3, 56, 6. Sic pro τῶν πελευφόρων, 2, 23, 5. n. corrigendum ἔξαπαλέωον. ἡ ἔξαπέλευς ἀρχή, πρῶτος, 3, 40, 9.
Ἐξαπιναιός, subitus, improvifus; ἔξαπιναιου καὶ βαρείας ἀδτιῶ τῆς ἐφόδου γονομένης, 26, 6, 1. ubi *neficio*, fit-ne ἔξαπιναιός corrigendum, ad feminini formam in adjectivo ἔξαπιναιός masculino finitum format Polybius, cui denique (quod verifimillimum mihi videtur) ἔξαπιναιού adverbialiter accipiendum sit, tamquam idem valeas ac ἔξαπίνης vel ἔξαπιναιώς.
Ἐξαποραῖν; ἔξηπόρου τοῖς λογισμοῖς, inopes erant consilii, rationem nullam inire poterant, 1, 62, 1. *Et nude ἔξηπόρησαν*, nesciebant quo se verterent, 4, 34, 1. 3, 47, 9. κατὰ πάντα πρόπον ἔξαπορούντας, 3, 48, 4.
Ἐξαποστᾶλῆναι, 1) mittere legatos ad aliquem, 3, 11, 1. 4, 26, 2. 4, 30, 3. 5, 103, 3. 21, 14, 9. Sic in Passiv. διακούσαντες τῶν ἔξαποσταλέτων πρεσβυτῶν, 3, 40, 2. βούλεσθαι τὸν Ἀντιόχον ἔξαποσταλῆναι πρεσβυτάς, velle, cupere Antiochum, ut mittantur legati, (scil. ab utraque parte in locum aliquem definitum) qui de rerum summa agerent, 21, 13, 2. n. ubi *resistuntam* in contextum atique velim Vrsini illam emendationem βούλεσθαι, pro βουλεύεσθαι quod ex mssis revoceavi. Nam, quod in versione latine posui, cogitare Antiochum de mittendis legatis, id in Græco postulabat ἔξαποσταλῆναι in activo: quare, cum in passivum ἔξαποσταλῆναι consentiant libri, qui duo verba βούλεσθαι ἔξ βουλεύεσθαι passivum inter se participant, intelligi

- telligi par erat, hoc loco pariter alterum alterius locum inuasisse. In bello, εξαποστάλειν est mittere, emittere aduersus hostem, ut 4, 11, 6. Et saepius alias.*
- 2) remittere, dimittere; εἰς τὴν οἰκίαν εξαπέστειλαν αὐτον, domum dimisit, 10, 35, 2. εξαπέστειλε τὸν Ἀρχιδαμον χωρὶς λύτρων, Archidamum (qui captivus fuerat) absque pretio dimisit, remisit, 4, 84, 4. τοὺς πρέσβεις ἀναποκρίτους εξαποστάλειν, sine reponso remittere, 15, 2, 4. Sic in eadem connexionione pro simpliciter verbo ἀπέστειλε, quod vulgo 4, 34, 1. legitur, in codice Aug. εξαπέστειλε pro varia lectione notatur, quae in contextum fortasse fuerat recipienda. Rursus, αὐδοουαένους τῇ πόλει τοὺς πρεσβευτάς εξαπέστειλαν, legatos dimisit contentos civitate Rhodiorum, 27, 3, 5.
- Ἐξαποστολή, ἡ, 1) profectio, iter, expeditio; παρασκευασθέντων τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὴν εξαποστολήν, 1, 41, 3.
- 2) dimissio Cleomenis domum cum idoneo adparatu, 5, 38, 5. Sic transmissio, transvectio militum Pænorum ex Sicilia domum, 1, 66, 2 Et 4.
- 3) missio, emissio, transmissio rei cuiuscumque; velut πρᾶδα, 4, 10, 5. navium, 27, 6, 1 Et 13. subsidiorum, 9, 5, 5.
- Ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, agmen invadere, carpere, 3, 51, 2. τῆς οὐραγίας, 4, 11, 6. 4, 12, 1.
- Polybii Histor. T. VIII. P. II.
- Ἐξαργυρίζεσθαι τινα, pecuniam emungere aliquem, 32, 22, 1. — Vide Hésling. ad Diod. T. II. p. 562. Ἐρη.
- Ἐξαριθμείσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τινος, enumerare, recensere, 1, 13, 6. In πριατ. pass. notione αἰτίνα; πολλὰ ἄν ἐξηριθμημένων τὰ περι τὰς γενεαλογίας, 9, 2, 1.
- Ἐξαριθμησις, ἡ, commemoratio, enumeratio, 16, 26, 5.
- Ἐξαρκεῖν. ἐξαρκεῖ τὰ νῦν εἰρημένα, 15, 31, 10. Fortasse ad Polybium quoque pertinebat Fragma. quod est apud Suidam in Ἐξήρκει. Passiv. οὐκ ἐξηρκεῖτο Φυγαδύων τοὺς πολίτας, non contentus erat, non satis habuit, in exilium eiecisse cives, 13, 6, 6. ubi Φυγαδύων est ex Casauboni emend. Et Φυγαδύειν habent codices, quod servari fortasse poterat de bueratque: sic certe Et simplex verbum ἀρκουμαι cum infn. construitur, 1, 20, 1. Et constructio cum participio ambiguam vim habet, quoniam significare pariter potest non sufficere ad aliquid faciendum.
- Ἐξαρναῖσθαι, i. q. ἀρναῖσθαι, negare; ὃν ἐξαρνοῦνται μὴ Φῶναι παρὰ σφίσι, quem natum apud se negant, 2, 55, 9. ἐξαρνούμενος τὴν ὁμολογίαν, negans pactum, negans verum esse quod dicitur de facto, 28, 17, 9. πολλοὺς διέφθειρα τῶν ἐξαρνουμένων, 13, 7, 11. interpretantur multos qui pecuniam dare recusaverant; sed
- P ralius

ritius fuerit, qui negaverant se habere pecuniam; *conf. ibid. vs. 6.*

Ἐξαρτῶν, suspendere; τοὺς θυροὺς ἐν τῶν ἄμων ἐξαρτακότες, 18, 1, 4. ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ἐξήρτηται ἢ ἐπιβολῇ, ex una spe pendet, 8, 31, 4. πᾶσαι αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηται ἐν τῶν ἡγουμένων, 10, 33, 5.

Ἐξαρτῶν, (i. q. καταρτίζων,) parare classem, instruere navem; *classēm*, 1, 36, 5 & 8.

1, 46, 8. (coll. vs. 6.) 14, 1,

2. ναὺς πρὸς πολιορκίαν αὐ

καὶ δαδόντως ἐξηρτυμέναι, 14,

20, 9. ἐξηρτυμένη ναὺς παν

τοδαπέις βέλασιν, 10, 12, 1.

Sed & *nude*, ναὺς ταῖς ὑπη

ροσείας ἐξηρτυμένη, i. q. αὐ

ἐξηρτυμένη, navis remigio be

ne instructa, 1, 25, 3. n. Sic

πυρρῶν ὀνομασθῆναι τὴν πόλιν ταῖς

χορηγείας ἐξηρτυσθῆναι καὶ

ταῖς ἄλλαις παρασκευαίς, ur

bem commectibus & reliquis

adparatibus bene instructam,

3, 18, 8. ταύτας ἐξήρτους

τάς παρασκευάς, hæc ad bel

lum præsidia comparabat, 5,

92, 1. ἐξηρτυμένοι παρανέ

βαλον εἰς ναυμαχίαν, classem

ad pugnam navalem paratam

habentes, instruxerunt aciem,

5, 69, 7.

Ἐξασπῆν; πάντα καλῶς καὶ

δεόντως ἐξησπῆσθαι τὰ πρὸς

τάς χρείας, omnia satis exer

citata & parata ad belli usum,

10, 20, 8.

Ἐξουτῆς; interdum sic una

voce edidi, ut 2, 7, 7. 4,

65, 6. 15, 12, 2. 15, 16,

n. alias divinis vocibus, ἐξ

αὐτῆς, (coll. ἄρας) ut 10, 37,

5. 27, 14, 5. *Et c.* statim, il

lico, continuo.

Ἐξαφίνας; τοὺς γροσφομά

χοὺς ἐξαφίνας, 10, 39, 1.

Sic ἐξαφίνας τῶν γροσφομά

χων τινὰς ex codice Parisino,

in quo probat multæ lectiones

conservatæ sunt, recipi debe

bat 11, 32, 3. ubi ἀφίνας

habent alii libri, quod in ἀφί

νας mutavit Casaub.

Ἐξογείρειν; ὑπὸ τὴν αὐθιγὴν

ἐξογείρας τὴν δύναμιν, exper

gefalto, excitato milite, 18, 2,

5. ἐξογερθέντας διὰ τὴν

σφοτέρων βλάβην, 4, 47, 3.

Ἐξόγερος, ἢ; πηλίκια ποιήτων

τάς ἐξογέρσεις, qua hora ma

ne excitandus sit miles, 9,

15, 4.

Ἐξήναι. κατὰ τοῦτου σαφῶς

ἐξέσται τὰς αἰτίας κατανο

εῖν, ὅταν *Et c.* 1. 64, 2. sic

1, 2, 8. n. κατὰ ὅν τοῖς μὲν

ἄλλοις ἴσως ἀν ἐξήναι μνησικα

κεῖν, 9, 34, 5. ἐξόν γὰρ, quod

erat 9, 38, 5, in ἀξίον γὰρ

mutavi; vide *Adnot.*

Ἐξολασία, ἢ, eductio pecoris

ad pastum, 12, 4, 10.

Ἐξελάνειν; κέντρον ἐπὶ λε

πτὸν ἐξεληλαμένον καὶ συν

ωξυσμένον, ipsis in tenui

tatem eductum, cuspis valde

acuta, 6, 22, 4. τετραπόδος

λείας ἀναρίθμητον ἐξολασά

μενος πλῆθος, 14, 75, 7.

Ἐξελέγχειν, centare, experiri

ipsum; ταύτην τὴν ἐλπίδα, 9,

5, 6. 14, 9. 8. πάσας ἐλ

πίδας, 1, 62, 4. 2, 35, 6.

3, 8, 11. τὰς τελευταίας ἐλπί

δας, concare ultimas vires, 2,

- 34, 2. *μη τὴν τύχην ἐξελίχσαν*, ne fortunam nimis experiri vellent, 21, 11, 4.
- Passive, ἐξελέγησθαι dicuntur, qui, aliqua re inducuntur, aut decepti vel coacti, nudant animum, & se ipsos arguunt, accusant & reprehendendos præbent, 28, 9, 6. 31, 8, 6.*
- Ἐξέλττεσθαι, de navi, quæ e pugna subducitur, quod & latinis evolvi dicitur, νῆος ἐξελεῖσθαι παρὰ τὴν γῆν, qui littus legendo subducuntur, 1, 28, 12. Et αἰτίαι, ὁ στρατηγὸς παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξας, περὶ τὴν ναῦν, 1, 51, 11.*
- Item, de militibus qui ex acie subducuntur; vide προσεξέλττεσθαι. Conf. Henr. Valesii Præfationem, Tomo nostro VII. præfixam, pag. XXV. seq.*
- Ἐξοσπερίδων, sublicis fulcire; πρὸς δύο πλέθρα τοῦ τεύχους αὐτοῖς ἐξοσπερίσται, sic ed. 1. cum tribus e nostris codd. 16, 11, 5. n. quod nos ex ἐξοσπερίσται leviter corruptum suspicati eramus.*
- Ἐξοραίνειν, (i. q. ἐξορᾶν) educere, eximere, extrahere; 8, 3, 3. n. pro quo est ἀφιέναι, 8, 7, 10.*
- Ἐξοργάζεσθαι κατὰ μέρος περι τινων, enucleate differere de re aliqua, 3, 26, 5. συνεχῶς ἐξοργάζεσθαι τι, assidue aliquid in ore terre, aliqua re occupari, 12, 24, 3. Significatione magis propria; πραγματικῶς ἐξοργάζεσθαι τὴν ὑπόθεσιν, solliciti esse*
- qui propositum, exsequendo proposito intentum esse, 3, 26, 6. ἐξοργάσατο βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων προσαγορευομένου, periecit ut Rex adpelaretur a Romanis, 32, 4, 3. ὁδῶς ἐξοργάσθαι τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαβολὰς, qui credebatur auctor fuisse calumniarum contra Græcos delatarum, 30, 10, 9. ἐξοργασάμενος καὶ γράψας τοὺς νόμους, 40, 10, 5.*
- Ἐξοργασία, elaboratio, perfectio rei; ὁ τελευταῖος τρόπος τυχῶν τῆς ἐξοργασίας ἐὶ ἡμῶν, postrema ratio (signa dandi per ignes) a nobis correctæ & perfectæ, 10, 45, 6.*
- Ἐξοργαστικὸς τοῦ προταθέντος, efficax in agendo, idoneus & acris ad perficienda instituta, 15, 37, 1.*
- Ἐξορείδων, infra connitendo fulcire & sustinere sublicis; ταῖς ἀντηρσί, 8, 6, 6. ἐξορείδου, de muris per tuniculos suffossis, & sublicis suffultis, ne ruant, 16, 11, 5. n. Vide supra in ἐξοσπερίδων.*
- Ἐξέρεσις, ἡ; αἱ πρὸς τὴν γῆν ἐξέρεσις, scil. scuti; cum securum humo insistit & miles ei innititur, 6, 23, 4.*
- Ἐξορουνᾶν; τὴν παρεμβολὴν ἀσφαλῶς ἐξορουνῆσαι καὶ κατοπτεῦσαι, sic correxi 14, 1, 13. n. pro ἐξορουνῆσθαι quod ibi legebatur.*
- Ἐξορουνᾶσθαι τοὺς νόμους, sibi obnoxios reddere, devincere, cooperatores sibi comparare, 10, 35, 9. n.*

Ἐξερηνησόμενον, 2, 15, 9.

Ἐξέρχασθαι καὶ βοηθεῖν, 4, 9, 5. ἐξέρχασθαι κατὰ τὴν συμμαχίαν, 4, 9, 6.

Ἐξετάζειν, explorare, percunctari, inquirere, Ἔ inquirendo cognoscere; cum accus. rei; ἐξετάκει τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, exploratam habebat, 3, 34, 2. 3, 48, 11. Sic ἐξητακῶς τεναγώδεις ὑπάρχοντας τοὺς τόπους, cum inquirendo cognovisset, 3, 79, 1. ἐξήτασε, 3, 52, 4. ἐξήταξε, 8, 19, 2. Cum accus. persf. τὸν Μοιραγένη Φιλοτίμως ἐξετάσαι, κῶσαν προτιθέντα (vel προστιθέντα) βάσανον, questionem habere, examinare, veritatem ex eo exprimere, adhibitis tormentis, 15, 27, 7. Cum gen. persf. Ἔ accus. rei; ἐξετάκει τὰ κατὰ μέρος τῶν αἰδόντων, 10, 8, 1.

Pro ἐξέταξεν τὴν δύναμιν, 5, 24, 6. n. mendose codd. nonnulli ἐξέταξεν habent, Ἔ unus ἐξήταξεν. Sic 2, 28, 7. mendose libri nostri omnes ἐξέταξον dabant, quod Casaubonus cum Suida in ἐξήταξον mutavit, parum feliciter: nos, rectius puto, in ἐξέταξεν. Ubi vulgatam inde a Casaub. lectionem spectans Ernestus: ἐξετάζειν, ait, pro ordines in acie occupare, collocari in acie, videtur dici, 2, 28 med. Sed verior, ne vitiosa sit lectio, scribendumque ἐξέταττον, sc. ἀνωτοῦς, vel ἐξέταττοντο. *Allox synonymam de aliis mi-*

litibus est κατέστησαν. Scio, ἐξετάξασθαι dici pro conspici, Ἔc. — Vide nostram Aduot. ad l. c.

Ἐξευκρινεῖν τὰς διαφορὰς, diligenter explicare, 35, 2, 6.

Ἐξευρίσκειν πᾶν γένος ἐνέδρας, ἀντενέδρας Ἔc. 7, 15, 1.

Ἐξηγεῖσθαι, narrare. ἐξηγεῖσθαι πρὸς τὴν πάντα τὰ πραττόμενα, renunciare, aperrere alicui, deferre ad aliquem, 4, 22, 7. ἐξηγεῖσθαι περί τινος, exponere, explicare aliquid, 6, 3, 3.

Ἐξήγησις, narratio, 1, 3, 9. Ἔ παρε αἰτίας. ἀνωφελῆ πεποιήται τὴν ἐξήγησιν, 1, 64, 4. ἢ ὑπὲρ τῶν προγεγονότων ἐξήγησις, 6, 3, 1. ἢ ἐξήγησις τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας, explicatio formæ reipubl. Rom. 1, 64, 2. χωρὶς τῆς ἐμῆς ἐξηγήσεως, αὐτὴ δι' αὐτῆς δύναται διαρρῆσθαι, 3, 9, 2.

Ἐξηλωγμένος; vide ἐξαλλάττειν.

Ἐξημεροῦν τὸ ἀτέραννον τῆς ψυχῆς, mansuetfacere, 4, 21, 4.

Ἐξήρης, ἦ, 1, 26, 11. 16, 7, 1.

Ἐξηρικὸς; ἐξηρικῶν πλοίων τὰ μέτρα docuit Polybius; Fr. hist. 35.

Ἐξῆς; αὐτὴ καὶ ἡ ἐξῆς βίβλος, hic liber & proxime sequens, 1, 3, 8. ἐξῆς τούτοις, proxime post hos, de situ regionum Ἔ sedibus populorum, 2, 17, 4. post hos ducebantur, 15, 33, 7. τούτοις ἐξῆς Φησὶν, post hæc dicit, 2, 62, 1.

Cum

- Cum genit.* ἐξῆς τούτων, post hos, *rursus de sedibus populorum*, 2, 17, 7. *pro quo vers.* 4. ἐξῆς τούτους ἀίχερατ. *Sic, de tempore, ἐξῆς δὲ τούτου τὰκόλουθον τῆ προθάσει ποιούντες*, 4, 35, 5. *προσθεθεὶς αἰεὶ τὸν ἐξῆς λόγον, adjecta ubivis consequente, consentanea disputatione; en ajoutant chaque fois les reflexions convenables*, 1, 13, 13. *τὰ ἐξῆς πράγματα*, 1, 52. *sunt res quæ eventus ratio postulat, v. c. scribere novos exercitus, novas instruire classes, ubi infeliciter res gesta est.* *Ἔγν.* εἶχοντο τῶν ἐξῆς πραγμάτων, rebus dehinc agendis intenti erant, 1, 52, 4. εἶχτο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἐξῆς, continuo ad reliqua perrexit, 2, 54, 8. *Ἐξηχεῖν, τὸ κύνειον ἐξηχεῖσαντας*, 30, 4, 7. *Sic* 31, 20, 1. n. *ex conjest. Vrsini.* *Ἐξιδιάζασθαι τι*, aliquid sibi ut proprium vindicare, sibi soli reservare, 3, 24, 14. *τινὰ, conciliare aliquem sibi, unice sibi devincire & obnoxium reddere*, 8, 27, 7. 31, 26, 5. *Ἐξιώναι, ab ἔξιμι, exire; οὐκ εἶα τὰς πόλεις ἐξιώναι αὐτοὺς*, 4, 51, 8. *Ἐξίναι, ab ἐξίμι; εἰς τὸ πέλαγος ἐξίησιν ὁ ποταμός, (scil. αὐτὸν, vel τὰ ρεῖθρα, sicut ἐκβάλλειν) in mare se exonerat*, 3, 37, 8. 10, 48, 1. *Ἐξινεῖσθαι; ἐξίηοντο πρὸς τὴν συντάλειαν τῆς τῶν ὄλων ἀρχῆς*, 1, 3, 10.
- Ἐξιλίσκοσθαι; θροῦς καὶ ἀνθράκου*, 3, 112, 9. 32, 25, 7. *τὴν ὀργάν τινας*, 1, 68, 4. *Ἐξίπτος; ἔξιπτα, scil. ἄρματα, currus sex equistracti*, 31, 3, 11. *Ἐξίς; ἡ, habitus, usus; ἡ τῶν πληρωμάτων, pericia nautarum*, 1, 51, 4. *ἔξιν ἔχων γραμματικῆς, legendi. usum habens*, 10, 47, 7. *ἐν τοῖς πολημικοῖς, usum belli*, 21, 7, 3. *ἔξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θηρατὰ ταῖς ἀνθρώποις*, 10, 47, 11. *προσακτέου τὴν ἔξιν, adhibendus usus, ibid.* *Ἐξισοῦν; ἐξισώσαντες τὴν κάρταξιν*, 18, 15, 2. *ἐξισώσαντες ταύτην τὴν βίβλον τοῖς προειρημένοις καιροῖς*, 5, 105, 10. *Ἐξιστάναι; ἐξέστησε ταῖς ἀνολίαις πάντας, attonitos reddidit, de statu mentis dejecit omnes*, 11, 27, 7. *In aor. 2. ἐξέστη τῶν φρενῶν, de statu mentis dejectus est*, 15, 29, 7. *Fr. gr. 52, ἐξέστησαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, hominum naturam exuerunt*, 1, 81, 9. *Ἐξ in prat. ψυχὴ ἐξέστηκυῖα τῶν λογισμῶν, homo de statu mentis deturbatus*, 32, 25, 8. *ἐξίστασθαι πόλεων, cedere urbibus*, 18, 33, 5. *Ἐξοδεύειν, in expeditionem exire, proficisci, sive cum pedestri exercitu, ut* 5, 95, 6. *Ἐξοδεύειν πανθημεῖ εἰς τὴν πολαιαν*, 4, 54, 1. *sive navibus, ut* 5, 94, 7. — *„ἐξοδεύειν εἰς πόλεμον διὰ τὸ Ἰοσηρῆ. 17, 8, 3.“ Ἔγν. Ἐξοδία,*

- Ἐξοδία**, ἡ, expeditio, 4, 54, 3. 8, 26, 1. 8, 27, 4.
- Ἐξοδιασμός** ἑ τοῦ Φιλίππου τῶν ἐπὶ Θράκης πόλεων, Philippi exactio tributis e Thraciæ civitatibus, 23, 6, 1.
- Ἐξοδος**, ἡ, 1) exitus; τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι ἐκ τῆς πόλεως, exire urbe, 8, 27, 4. ἔξοδοι γυναικῶν, exitus mulierum cum pompa diebus festis ad sacra euntium, 32, 12, 3. sq. Ἔ vs. 7. 32, 14, 9. *Sigillatim* exitus ad bellum, expeditio, excursio; ἔξοδον ποιεῖσθαι, excursionem facere, expeditio-nem suscipere, copias educere, 1, 12, 2. 8, 27, 1. 28, 10, 2 sq. τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατεύεσθαι, 3, 11, 5.
2) expensa; ἡ εἰσοδος, καὶ ἡ ἔξοδος, 6, 13, 1. 6, 14, 2. ἔξοδον ποιεῖν εἰς τι, sumtum facere in aliqua re, 6, 13, 2.
- Ἐξοιδεῖν**, intumescere, nimis se efferre, 6, 18, 7.
- Ἐξοικοδομαῖν**, τὸν κρημνὸν, munire viam per præcipitium, 3, 55, 6. τὸ πεπτωκὸς ἐξοικοδομησάμενοι τείχος, 1, 48, 11.
- Ἐξοινος**, vino madidus, ebrius, *Fr. gr.* 53.
- Ἐξοπέλλειν**, *tropice*, εἰς τρυφήν, ad luxuriam abripi, declinare, 7, 1, 1. εἰς ἀσβλήγειαν, 18, 38, 7. Ἐ *absoiute*, ad prava consilia abripi, auferri, 4, 48, 11. *De proprio significato conf.* ἐποκέλλειν.
- Ἐξομλεῖν** τινα, sermonibus aliquem capere & sibi conciliare, 7, 4, 6. 32, 4, 2.
- Ἐξομοῖν** τι τινί, simile reddere aliquid alteri, 3, 46, 6. ἐπὶ τοσοῦτον ἐξομοῖστο αὐτῷ κατὰ τὴν φωνὴν Ἐc. adeo similis ei erat quoad vocem Ἐc. 4, 4, 6.
- Ἐξοπλισία**, ἡ, exercitatio in armis, decursio militaris, 10, 22, 1 Ἐ 4. 11, 9, 4 Ἐ 9.
- Ἐξοπλος**; ἔξοπλον μέρος τοῦ σώματος, pars corporis armis nuda, 3, 81, 2. οὐδὲν ἔξοπλον, in castris hostium, nulla pars præfidio nudata, 2, 63, 3.
- Ἐξοριστος**, qui exterminatur; ἔξοριστον καταστῆσαι τῆς Ἰταλίας, Italia finibus ejicere, 2, 7, 10.
- Ἐξορκίζειν**, sacramento adigere, 5, 61, 10. 6, 21, 1. 6, 26, 4. 16, 31, 5.
- Ἐξορκισμός**, ὁ, sacramenti exactio, 6, 21, 6.
- Ἐξορμᾶν**, proficisci cum exortitu; ἐξώρμα ἐκ τῆς πόλεως, 2, 11, 1. ἐξώρμησε, τὸ τῶν στραταύμα ἔχων ἄζωνον, 14, 8, 1.
- Ἐξουσία**, ἡ. ἐξουσίαν ἔλαβον οἱ βούλοντο κατ' ἰδίαν χρηματίζειν, facultatem pacti iunt privatim agendi quibuscum vellent, 5, 56, 8. γενομένης (αὐτῷ) μεγάλης ἐξουσίας παρὶ τοῦτο τὸ μέρος; quum ampla potestas in hoc genere ei data esset, 32, 15, 7.
- Interdum haud incommode licentiam interpretari licet ἐξουσίαν, velut in his: τὰς ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δόνασθαι φέρων ἀνδραπύ.*

- Ἐξουσία**, potentiam, facultatem & licentiam, quam dant res secundæ, impune quidvis faciendi, non ferre sicut hominem decet, 18, 16, 4. *ubi de Philippo rege agitur. Et de eodem Philippo*, 10, 26, 5, ait, *χρῶμενος τῇ κατὰ τὴν παρατιθῆμίην ἐξουσίᾳ ἀνάδην ἢ ἀνάδην*, impudenter, aut exiute, usus est potentia, vel facultate, licentia quam habebat impune quidvis faciendi, 10, 26, 5. *Rursum haud male veritas* dominandi libidinem, cum quis omnia sibi licita putat, *ἵνα πυνθῶνται τῶν ὑπερηφάνων ἐπιταγμάτων καὶ τῆς ἀνάδου (vel τῆς ἀνάδην) ἐξουσίας*, 32, 6, 7. n. *Simili quadam ratione capiendum vocabulum in illa phrase*, οὐ γὰρ στρατιωτικῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἡγεμονικῆς, ἐμπειρίας δείγμα θεοῦ φέρει τὸν ἴκκαρχον, 10, 22, 4. *ubi στρατιωτικῆ ἐξουσία non est potestas in milites, quod græce foret ἐξουσία εἰς τοὺς στρατιώτας, sed militaris jactantia potestatis, cum quis veluti gloriosus & rudis ingenii miles, ubi ad altiore gradum promotus est, inflatur potestate sibi tradita, cristas tollit, & magnos sibi spiritus sumit. Confer vocem sq.*
- Ἐξουσιαστικῶς**, licenter, insolenter, cum quis majorem sibi sumit auctoritatem; *ἐξουσιαστικώτερον*, 5, 26, 3.
- Ἐξόφθαλμος**, manifestus, in oculos omnium incidens; *ἐξόφθ. ἀλογία*, 1, 10, 3.
- Ἐξυγιάζειν**, perfanare, 3, 38, 3.
- Ἐξυμνεῖν**, celebrare, laudare, 6, 47, 7.
- Ἐξυπερείδειν**; *vide supra in ἐξυπερείδειν.*
- Ἐξυφαίνειν**, detexere; *βίβλος τετραράβωντα καὶ τετραρῶν κατὰ μέτρον ἐξυφασμέναι*, 3, 32, 2. *τὸ συνεχὲς τῆς ἐπιβολῆς ἐξυφαίνεις*, reliquam consilii partem pericurus est, 17, 10, 3.
- Ἐξω**. *ἔξω τοῦ δεινοῦ*, 1, 51, 7. *quo loco tollendum commissa post ἀσφαλείας, Ἐξω γερουσιῶν post παρεβοήθου. (Sic ἔκτος τοῦ δεινοῦ, 1, 57, 2.) ἔξω γενέσθαι τοῦ φρονεῖν*, 1, 15, 3. 30, 4, 5. *καιοῖσθαι τὸν πλοῦν ἔξω, νεμρε τοῦ λιμένου*, 1, 50, 2. *ἐλαθον ἔξω πέλαιγοι*, 1, 37, 5. n. *ubi mendium latere in verbo ἐλαθον videtur, Ἐξ ἡλαυνεν spurcatus sum. τὰ τοῦ Φιλίππου τοῦ ἔξω τελείως ἐστί*, 5, 28, 4. n.
- Ἐξωθεῖν**, *in acie est protrudere, propellere, de statione depellere*, 1, 45, 11. 2, 3, 5. 2, 69, 8. 5, 84, 9. *ὑπὸ τῆς βίας τῶν ζῶων (elephantum) ἐξωθούμενοι καὶ καταπατούμενοι*, 1, 53, 5. *ἐξωθούντος πᾶν τὸ παραπίπτον, quid quid obviam veniebat propellentes, protrudentes*, 3, 51, 5. *ἐξέωσαν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὄχρωμάτων*, 2, 69, 9. *ἐξωσθέντες ἐκ τῶν περὶ Πλάτων πεδίων*, 2, 35, 4. *ἐξωθεῖτο ὁ κριός, impellebatur aries*, 9, 41, 4. *ἐξέωσαν τὰς θύρας, effregerunt fores*, 15, 31, 12.

ὄπῳ τοῦ πλήθους ἐξωθούμενοι, impulsus a multitudine, 15, 32, 11. ἡ τύχη ἐξωθουμένη ὀπὸ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, fortuna ab insaniis propulsa, 40, 5, 8.

ἐξωθεῖσθαι, de naufragis qui litus contingunt. Sed legendum pro ἐξωθήσαν, ἐξωσθήσαν, ut *Wesseling. dudum monuit. Et sic habuit Livius.* "Ern. Sic nos, monente etiam Reiskio, correximus, 15, 2, 15.

Quod ἐξωθεῖν τὰς χεῖρας, porrigere manus, ex Polybio citat Ernestus, locum, ubi hæc diffidio apud scriptorem nostrum legitur, indicare oblitus est, nec nos in schedis nostris adnotavimus, neque nunc memoriam subit tale quid apud Polybium ullibi legisse.

Ἐξωκεανίζειν, in externum oceanum navigare, 34, 4, 5.

Ἐξώλης; vide Adnot. ad 5, 28, 4.

Ἐξώστρα, ἡ; ἐπὶ τὴν ἐξώστραν ἀναβιβάζειν, in scenam producere, in conspectum proferre, 11, 6, 8. conf. ἀναβιβ. — „Vide Clavem Cicer. in Exostra.“ Ern.

Ἐπαγγέλλειν; ἐξυποστέλλειν προσβείαν πολεμῶν (an πόλεμον?) ἐπαγγέλλουσαν, 6, 13, 6. n. Conf. ἀνεπαγγέλτος. ἐπαγγέλλεσθαι, profiteri, promittere; cum fut. infin. 1, 46, 4. 4, 48, 3. 5, 78, 5. cum accus. 5, 89, 6.

Ἐπαγγελία, ἡ, 1, promissum, 1, 43, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ κα-

ταλείπειν, in præsens. omittere, sed promittere in posterum, 7, 13, 6. 18; 11, 1. τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ Φάσει μόνον εἰρημένον, 7, 13, 2. ἐπαγγελίας ποιῆσθαι (τινὶ) πρὸς τὴν ἀπόστασιν, promissa facere alicui quibus ad defectionem impellamus eum. 1, 72, 6. 2) imperatum, justum, postulatum; κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν, prout ille postulasset, 9, 38, 2. 3) „ποιῆσθαι ἐπαγγελίαν, de renunciatione legationis, Rapport; nisi ἀπαγγελίαν legendum. Exc. Leg. 51.“ Ern. — *Nempe* 24, 10, 8. ubi ἀπαγγελίαν cum Reiskio correxi.

Ἐπάγειν τοῖς πολεμῶσι, Ἔ nude ἐπάγειν, in hostem contendere, impressionem facere, charger l'ennemi, 1, 76, 7. 2, 29, 2. 10, 49, 11. 12, 18, 11. ἐπάγειν τὸν ἵππον, impellere equum, 11, 18, 4. τὸν Τιβοίτην ἐκ τῆς Μακεδονίας ἐπαγαγόντες, sc. ἐπὶ τὸν Προυσίαν, Tibæte accito ex Macedonia adv. Prusiam, 4, 50, 1. τοὺς Φυγάδας ἐπαγαγόντες, 4, 34, 9. si vera λέξις, non tam pro καταγαγόντες nude accipiendum cum *Ernesto*, sed intelligendum τῇ Σπάρτῃ vel ἐπὶ τὴν Σπάρτην, exules contra Spartam accientes, ducentes, adducentes. *Equidem ex conjectura* ἐπαναγόντες edidi; vide Adnot.

ἐπάγεσθαι τινα εἰς ἐνέδραν, in invidias adducere, 1, 84, 8. 5, 17, 3. εἰς τὴν πρὸς ἑαυτὸν εὐνοίαν, 7, 14, 4.

Ἐπα-

- Ἐπαγωγή, ἡ, adductio exercitus in hostem, progressio in hostem, impressio in hostem facta; αἱ ἐπαγωγαὶ αἱ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους, 10, 21, 7. 11, 15, 7. 18, 14, 12. ἡ τῶν δυνάμεων ἐπαγωγή, commissio exercituum, 5, 54, 1. 12, 18, 6. ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγήν, 5, 54, 1. 11, 22, 11. 11, 23, 3. (i. q. τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι, 11, 23, 2.)
 „ἐπαγωγή, abductio in carcerem, 5, 27. *Sed legendum ἀπαγωγή, ἔσ' προαδὶτ ἀπαγαγεῖν.* Ern. Sic nos cotreximus; vide 5, 27, 5. n.
- Ἐπαινετός, laude dignus, 6, 45, 1. 6, 46, 11.
- Ἐπαινος, ὁ, ὑπὲρ τῆς ἱστορίας, 1, 1, 1. ἐπαινος συναξακουλουθεῖ τοῖς πράττουσι, 2, 58, 11.
- Ἐπαίρειν, ἐπαίρεισθαι; ἐπαρθέντες ταῖς διανοίαις, spiritus sibi sumeptes, altiora cogitantes, 1, 20, 1. ἐπαρθεῖς τῷ θυμῷ, animo elatus, 3, 34, 7. *Et nudō ἐπαρθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος,* 1, 29, 4. ἐπαρθέντες τῇ τῶν παλαστών ἐφάθρεια, confidentiores facti, 5, 23, 4. ταῖς ἐλπίσι, 2, 45, 2. 11, 28, 1. ἐπρημένοι ταῖς ἐλπίσι ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων παρουσίᾳ, 10, 41, 1. ἐπαρσθαι τοὺς ἰστούς, pandere vela, 1, 61, 7. (*opponitur καθελέσθαι ibid. vs. 1.*)
- Ἐπακολουθεῖν τινι, 1) sequi praecepta alicujus, obsequi alicui, 7, 14, 3. 2) τοῖς Φεύγουσιν, persequi hostem fugientem, 18, 10, 3. 3) μύψις ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἐπακολουθεῖ αὐτῷ διὰ ταῦτα, 39, 9, 10. (ut alias συναξακουλουθεῖ.)
- Ἐπακούειν, adnuere, morem gerere, parere invitationi; 5, 102, 7. (*quod alias est ὑπακούειν.*)
- Ἐπαλείφειν τινὰ ἐπὶ τινι, stimulare, concitare aliquem advenientem, 2, 51, 2. — „*ductum e re palaebrica, in qua unguentur pugnaturo: vide Wessling. Obs. p. 48. ἔσ' ad Diodor. T. II. p. 138.* Ern.
- Ἐπάλλαξις, ἡ, mutua complexio vel implicatio; βραχίαιαι αἱ εἰς ἀλλήλους ἐμπλοκαὶ καὶ αἱ ἐπαλλάξεις τοῦ τοιοῦτου χάρακος, 18, 1, 11.
- Ἐπάλληλος Φάλαγξ, ἡ, 2, 69, 9. — „cum phalanx phalangi succedit presse; non geminata phalanx, ut vertit Casaub.“ Ern. — Immo, quidni geminata phalanx? nempe cujus altera pars alteram presse sequitur. *Et videtur l. c. ἐπαλλ. Φαλ. idem esse ac διφαλαγγία ἐπαλληλος,* 2, 66, 9. ubi vide Adm. *τριφαλαγγία ἐπαλληλος,* 12, 18, 5. ἐπαλληλοὶ τάξεις, sunt ordines, manipuli deinceps positi, quorum alii aliis presse succedunt, 11, 11, 7. *Scilicet idem valet illa dictio, ac τάξεις vel σημαῖαι ἐπ' ἀλλήλους ἰστάμεναι,* 1, 33, 9. ubi sua auctoritate Casaubonus ἐπ' ἀλλήλους in ἐπαλληλους mutavit.
- Ἐπαλξις; αἱ ἐπάλλξεις, pinnæ, lorica

lorica murti. 8, 6, 1 & 8 sq. τὰς ἐκάλξεις (τῶν τειχῶν) ἀποσύρειν, detergere pinnas, 22, 10, 4. *Vincatum pars superior eis ἐκάλξεις*, in pinnarum formam *contexta*, 9, 40, 3.

Ἐπαμύνειν, τῇ χώρᾳ, pugnare pro finibus, 4, 74, 1. τοῖς τεύχεσι, defendere muros, 4, 78, 11. τινὶ πρὸς τινα, defendere aliquem adv. alterum, 6, 6, 11.

Ἐπανάγειν; αἰῖνο, reducere exsules, *si verba est nostra conjectura*, 2, 34, 9. n. captivos reducere milites, qui ex pugna evaserant, vel nude, captivos ducere, aut adducere ad imperatorem, 3, 117, 12. (*conf. mox Passiv. & vide supra in ἀνάγειν.*) Sic ἐπανάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ducere ad magistratum, 13, 8, 6. *Σὲ τὴν τῶν ὄλων ἀξουσίαν εἰς αὐτὸν ἐπαγγε, ad se traxit*, 5, 26, 4. *Neutraliter*, redire, reverti; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποθέσεως, 3, 5, 9. ἐκ τῆς συνουσίας, 8, 29, 4. ἐκ τῆς χώρας, 4, 74, 1. *Adde* 10, 20, 3. 13, 6, 7. 33, 5, 5. ἐπανάγειν, in reditu, 3, 14, 2.

ἐπανάγεσθαι, in Passivo; 1) adduci ad imperatorem, 8, 26, 3. 15, 5, 5. (*vide paulo ante, in αἰῖνο.*) Sic *Romam* abduci captivum, 27, 13, 15. 2) navibus invehī in hostem, 1, 20, 15. 15, 2, 6 & 12.

ἐπανάγεσθαι, in Medio, reducere ad pacem, ad concordiam; εἰς τὰς τοιαύτας συν-

θήμας ἐπαναγόμενοι τοῖς βασιλείας ἀμφοτέρους, 33, 11, 5. n. *ubi nisi opus videtur ἐπαναγόμενοι corrigere cum Reiskio.*

Ἐπαναγκάζειν; (i. q. *simplex*;) ἐπαναγκάζομενος, 1, 11, 12. ἐπαναγκασθέντας, ipsa necessitate coacti, 3, 74, 4. 4, 46, 6.

Ἐπαναγνώσκειν, perlegere; ἀνανέγνω, 33, 21, 10. (*διαναγνῶναι dixerat ibid. vs. 9.*)

Ἐπαναιρῖσθαι, 1) occidere, interficere, e medio tollere; ἀνανείλonto, 2, 19, 9. 3, 18, 1. 5, 37, 5. ἀπανέλσθαι, 3, 8, 10. ἄρδην ἀπανελ. 21, 9, 10. ἀπανέλonto, 3, 15, 7. ἀπανελόμενος, 5, 34, 1. ἀπανέλhται, 5, 55, 5. ἀπανείλonto Φαρμάκω δαντ υντιφιοτες codices in *Aor. primo verbi ἀπανέλω, pro ἀπανείλonto*, 8, 14, 1. ἀπανείλonto *correxī* 9, 33, 6. *pro mendoso ἀπανείλω. Partē errore cod. Aug. ἀπανέλω dederat pro ἀπανέλhται*. 5, 55, 7. Συρακουσας ἀπανέλσθαι, opprimere, delere, 1, 10, 8.

2) ἀπανείλonto τὸν πρὸς ὑμᾶς πῆλεμον, bellum adversus vos movit, suscepit, 9, 29, 8. cf. ἀναιρῖσθαι.

Ἐπαναίρεισις, ἡ, caedes, sublatio e medio, 5, 55, 4. 20, 7, 3. 23, 1, 1. ἄλοσχερῆς ἐπαναιρ. γέγονε περὶ τὴν Μακεδόνων οἰλίαν, funditus deleta est regia Macedonum familia, 2, 37, 8.

Ἐπαναπλεῖν, cum classe advenire, 1, 28, 10.

Ἐπανα-

Ἐπανατείνεσθαι, τιμὴ φόβου, timorem, terrorem alicui intentare, 2, 44, 3. *Et inde*, minari; ἢ κατὰ τῶν πέλας ἐπανατείνετο πράξειν, 15, 29, 14, *conf.* ἀνατείνεσθαι.

Ἐπαναφέρειν, perferre; τὴν κωφαλήν αὐτοῦ ἐπανενεχθῆναι πρὸς τοὺς βασιλέας τῶν Κελτῶν, 2, 28, 10. n. ubi alii ἐπανεχθῆναι, minus recte, quandoquidem de re inanimata agit; vicissim κατασπύκων ἐπανεχθέντων δαδὸντες *codices nostri*, 15, 29, 6. ubi ἐπανεχθέντων requireretur, quod ex *conject.* edidit Casaub.

Pacis conditiones, concessa hostibus ab imperatore, perferri Romam dicuntur, sc. ut senatus populoque sancienda proponantur; ἐπανενεχθείσων τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Ῥώμην, 1, 17, 1. 1, 63, 1. *Pari sententia legati Aetolorum dicunt, ἐπανοίσσειν ὑπὲρ τῶν ἐπιτακτομένων τοῖς Αἰτωλοῖς*, relaturos se ad concilium Aetolorum de eis quae imperata essent, 21, 2, 14. (*Conf.* ἀναφέρειν.) τὴν αἰτίαν οὐκ ἐπανοιστέον εἰς τὴν τύχην, causa non ad fortunam referenda, 1, 37, 3.

Ἐπανήσειν, redire, 6, 58, 3.

Ἐπανίστασθαι; 1) ἐπαναστῆναι, post alium surgere ad dicendum, 28, 4, 3. *rursusque ibid. vers.* 4. n. ubi ἐφ' ὃν idem sonare videtur ac ἐφ' ὃν, post quem, quemadmodum Ἔ 1, 80, 1. *ex veterum codicum consensu teneri fortasse de-*

ducatur ἐφ' ὃν Αὐταρίτης ὁ Γαλιάτης ἐπιβαλὼν, post quem Autaritas verba faciens; *ἢ ἢ utroque loco maius ἐφ' οἷς*, sicut est 27, 6, 13. *ἐφ' οἷς ὁ Στρατοκλῆς ἐπαναστῆς*. (*conf. infra, in ἐπιβάλλειν num. 4.*)

2) ἐπαναστῆναι τιμὴ, insurgere contra aliquem, opponere se alicui, 2, 53, 2. *Sic in Med. ἐπανίστασθαι*, insurgere, rebellare; *absol.* 26, 8, 5. *Ἔ ἐπανίστασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν*, 5, 38, 5.

3) ἐπανίστασθαι τιμὴ, supprum inferre, 8, 11, 9. *ex Theopompo.*

Ἐπανοιστέον; *vide ἐπαναφέρειν.*

Ἐπανόρθωσις, reparatio damporum & jacturae, 1, 11, 2. *lucrum, questus, augmentum rei familiaris*, 1, 66, 12. 5, 88, 3. 27, 6, 12. 30, 11, 2. *conf.* διόρθωσις.

ἢ ἐπανόρθωσις τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου, non modo est emendatio, sed omnino recta vitae institutio, instructio hominis ad vitam recte instituendam, 1, 35, 1. n. *χάρην τῆς τῶν Φιλομαδούντων ἐπαγορθώσεως*, utilitatis causa lectorum discendi cupidorum, 3, 7, 4. *Sic, τοῖς ἀπηναικτομένοις κάλλιστον ἐξέδωκεν ἀπέδειγμα πρὸς ἐπανόρθωσιν, ex Casauboni emend. pro ἀνέρθωσιν, quod dabant libri.*

Ἐπαπορεῖν πρὸς τινα, πέτρων Ἔc. querere ex aliquo, 6, 3, 6. *αἰχότως ἂν τις ἐπαπορήσει, εἰ Ἔc.* merito querat, dubi-

- dubitet aliquis, 27, 8, 9. τὰ ἀπαρηθμένα, de quibus dubitatur, de quibus manet dubitatio, 6, 5, 3.
- Ἐπακοστέλλειν, 1) mittere post alium, insuper submittere, 11, 2, 3. ἀπακοστ. στρατηγὸν ἕτερον, successorem mittere, 6, 15, 6. 2) mittere contra aliquem, immittere, 1, 53, 5. 33, 12, 6. *percussores* immittere, 32, 21, 11. 3) ἀπακοστ. τινὶ γράμματα, literas mittere ad aliquem, 31, 12, 14.
- Ἐπάρκεια, ἡ, auxilium, subsidium, copia, *cujuslibet generis*; ἡ ἐπάρκεια καὶ βοήθεια, 1, 48, 5. ἡ τῶν χορηγιῶν ἐπάρκεια, commeatuum copia, 9, 4, 5. ἡ ἐξ ἐκείνων τῶν τόπων ἐπάρκεια, 5, 51, 10. *ubi pariter commeatuum subvectio intelligenda.* αἱ τῶν συμμάχων ἐπάρκεια, lociorum auxilia, 6, 52, 5. αἱ ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς ἐπάρκεια καὶ χορηγία, 6, 49, 7. *ubi ἐπαρκ. ad hominum copiam & militum supplementa referri potest.*
- ἐπιλαβόμενοι τῆς Μακεδόων ἐπάρκειας *correci* s. 6, 2. n. *cum mendose ἐπαρχίας darent libri; sed* 1, 66, 6. *pro ἐπαρκείας, quod a Casaub. erat inventum, sunt*
- Polybio *resbitui, σιταρχίας, quod in ἐπαρχίας corruperant librarii. Conf. Fragm. list. 3. n.*
- Ἐπαρκεῖν, opem ferre, succurrere, providere, mederi; τῷ δεομένῳ, cui opus est, labo-
- ranti, 1, 51, 10. (*ubi idem valet ac ἐπιβοηθεῖν ibid.*) Πελοποννησίους, 2, 49, 8. τοῖς κατὰ Πελοπόννησον πράγμασιν, 4, 22, 5. n. τοῖς προσηγγεμένοις, 4, 66, 2. Καρχηδονίοις ὑπισχυόμενος ἐπαρκεῖν εἰς τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν πράξεις, 7, 4, 7.
- Ἐπάρχειν, dominum esse regionis, imperio tenere; *cum genit.* 3, 22, 10. 3, 23, 4. 3, 24, 8. *Et* 12. 22, 17, 10. 22, 27, 9.
- Ἐπαρχία, ἡ, dominatio, ditio; τῶν Καρχηδονίων, 1, 15, 10. 1, 17, 5. 1, 38, 7. τῶν Ῥωμαίων, 2, 19, 2.
- Ἐπαρχος, ὁ, praefectus; τῆς Σουσιανῆς, 5, 46, 7. *Sed pro ἐπαρχοις, quod est* 11, 27, 2. n. *utique ἐπαρχοις videtur legendum.*
- Ἐπαύλιον, τὸ, villa, 4, 4, 1.
- Ἐπαυλις, ἡ, stabulum; οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιῆσθαι τὴν ἐπαυλιν, 5, 35, 13. τὴν ἐπαυλιν ποιῆσθαι ἐπὶ τῇ τῶν ὑπαναγίων στρατοπέδῳ, in hostium castris pernoctare, 16, 15, 5. *Sic ἐπὶ τοῦ χώματος, Spicil. ex lib. 39. num. 3. (nempe i. q. αὐλίζεσθαι, quod vide.)*
- Ἐπαύησις, ἡ, τῶν πολιτῶν, 5, 88, 6. — „*Casaub. accipit, ad augendum numerum civium; malim ad augendam rem familiarem &c.*“ *Ern. Vide nostr. Adn. ad h. l.*
- Ἐπαφίεναι, emittere adversus, immittere alicui; τοῖς ἑπταίς καὶ τοῖς εὐζώνους ἐπαφίεναι τοῖς

- τοῖς ἠκπεύσι τῶν ὑπαναντιῶν, 11, 22, 8. ἐπαφῆμα τὰς προνομίας κατὰ τῆς χώρας, emit sit pabulatores per agros, 4, 73, 4. τοὺς εὐζῶνους ἀπαντας ἐπαφῆμα, 10, 39, 3.
- Ἐπαχθής, molestus, gravis, odiosus, μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης Φαντασίας, cum intolerabili superbia, insolentia, 15, 25, 5.
- Ἐπέειναι; vide καταπέειναι, quod verbum pro illo frequentat Polybius. Perperam τῆς ἡμέρας ἐπειγομένης δαδαναι vulgo omnes, pro ἐπιγενομένης, 2, 55, 4. n.
- Ἐπειδὴν particula, cum indicativo constructa, 13, 7, 2. n. Eadem in ἔπειτα mutanda videtur, 1, 47, 2. n.
- Ἐπέειναι, vide ἐπίδειναι. (Ἐπεικῆ vel ἐπ' αἰκῆ μένων legendum suspicatus erat Reiskius 2, 66, 1. n. pro ἐπιχειμένων quod mendose habent mssii.)
- Ἐπείναι; 1) inesse, adesse; χάρις ἐπὶν αὐτῷ διαφέρουσα, 4, 77, 3. 2) præter alios, insuper adesse; ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τριαῖς χιλιάδες, 2, 24, 14. 3) post esse; sic quidem codex Vrb. sed solus ille, τοῖς ἐπισομένοις, 8, 23, 10. pro τοῖς ἐσομένοις. At quam frequens est vox οἱ ἐπιγενομένοι, tam insolens illa οἱ ἐπισομένοι.
- Ἐπεισάγειν, μηχανῆν, fraudem adhibere, artificio, invento uti, 29, 10, 1. 32, 21, 11. introduce; τρίτον ἢ τύχη δρᾶμα ἐπεισάγαγε, 24, 8, 12. Cf. παρεισάγειν.
- Ἐπεισάκτος; ἐπέσαστα ἀκρομάκτα, cantores in conuiviis aliunde adsciti, 4, 20, 10.
- Ἐπεισόδιον; τὰ ἐπεισόδια τῆς τύχης, 2, 35, 5. n. — ; casus fortunæ, pro ἐπίσων διὰ τῆς τύχης, rectissime Casaub. expressit in versione, quod praeclare illustrat Cl. Reiskius. — Ern. — cf. ἐπεισάγειν.
- Ἐπεισπίκτειν εἰς πόλιν, irrumperere in urbem, 5, 96, 8.
- Ἐπιδιδάσκειν, ὁ ἐπιδιδάσκων λόγος, (idem qui ἐπιμετρῶν) in quo historicus usum narratarum rerum docet, 15, 35, 7.
- Ἐπέκεινα, ultra, trans, cum genit. 3, 22, 5. 3, 23, 2.
- Ἐπεπλίζεν; ἐπαπλίζοντας ἀεὶ, cod. Flor. pro σπλίζοντας, 4, 35, 6. n.
- Ἐπεμβαίνειν τινί, insultare alicui; βαρῆως αὐτοῖς ἔδοξαν ἐπεμβαίνειν ἢ τύχη, 20, 7, 2. Conf. συναπεμβαίνειν.
- Ἐπεξέρχασθαι, urbe egredi ad persequendum hostem, 2, 34, 12.
- Ἐπεξιέναι, egredi adversus hostes; οὐδανὸς ἐπεξιόντος, 3, 89, 1. 4, 63, 11. 5, 14, 2.
- (Ἐπαρείσασθαι τὴν ὄργην temere ἔδ' invitis mssis editum erat inde a Casaub. 15, 32, 6. pro ἀπαρείσ.)
- Ἐπέρχασθαι, ἐπὶ τὴν σύγκλητον, ἐπὶ τὴν βουλὴν, adire senatum, 2, 7, 3. 27, 4, 4. 33, 16, 12. ἐπέρχασθαι τι, supervenire, venire post alium quem, 16, 35, 2. τῆς ἡμέρας ἐπαλθούσης, cum advenit, cum adest dicta dies, 6, 19, 6.

Ἐπε.

ἑπείθαι, τῶν στίβου, sequi
agminis vestigia, 3, 53, 10.

ἑπέτειοι; τὰ κατὰ τὰς ἀρχαίας
ἐπέτεια ἐστὶ, magistratus apud
Romanos annui sunt, 6, 46,
4. οἱ ἐπέτειοι καρποὶ, 3,
107, 1. 6, 49, 8.

ἑπέχων, 1) inhibere, ἔ inhibere
se, tacere. οὐδὲν ἐπέχει,
nil prohibet, nil impedit, 9, 1,
6. ἐπισχαινὴν τὴν παρουσίαν,
inhibere, differre adventum,
4, 23, 1. βραχὺν ἐπισχῶν
χρόνον, postquam per breve
tempus se continuit, brevi tem-
pore intermisso, 2, 36, 4. Sic
ἐπέχε, 5, 41, 5. n. est aliquan-
tis per se continuit, expecta-
vit; non, ut Casaubonus ver-
tis, omnia observabat. τούτου
δ' ἐπισχόντος, illo tacente, 7,
11, 3. τὸ πρῶτον ἐπέσχε, n.
vocem continuit, tacuit, 9, 32,
1. τοιαῦτα διαλοχθεὶς ἐπέ-
σχε, finem dicendi fecit, 10,
34, 11.

2) obtinere, occupare; τὸν
πρὸς τὴν μεσημβρίαν τόπον
ἐπέχουσι, plagam meridia-
lem obtinent illae regiones,
versus meridiem sitae sunt, 3,
37, 6. τὸν ἀξ ἀρχῆς τόπον
ἐπέχοντες, primam suam sta-
tionem tenentes, 15, 12, 7.
τῶν ἐτησίων ἐπεχόντων, dum
eternae obtinent, locum habent,
durant, 5, 5, 6. (i. q. στάσις
ἔχόντων, ibid. vs. 3.) εὐχαι
καὶ θυσίαι καὶ θυσίαν ἱετη-
ραὶ ἐπαίχον τὴν πόλιν, tene-
bant, occupabant urbem, per
totam urbem obtinebant, 3,
112, 8. ἐκαστοῦ τῶν ἀνδρῶν
ἕξ πόδας ἐπέχοντες, (κατὰ

sic omnino legendum, pro cal-
gato ἀπέχοντες) quandoqui-
dem miles unusquisque spa-
tium occupat sex pedum, 12,
19, 7. n.

3) intentum esse; cum dat.
ἐπαίχε τῇ διαβάσει, 3, 43, 2.
τῷ πολέμῳ, 10, 41, 8. τοῖς
πράγμασιν, 18, 28, 11. Ἰδ
alias est προσέχων, veluti
2, 50, 1. ἔσ.

ἐπέχεσθαι; ἐπέχετο (vel
ex scriptura cod. Bav. ἐπί-
σχετο) ἢ σύγκλητος κατὰ
τοὺς Ἀθηναίους, erga Athe-
nienfes continuit se, non ni-
mis promptum se illis ostendit,
nec certi quidquam eis respon-
dit, e quo voluntas ejus in il-
los pateret, 30, 17, 17. n.

ἑπηλυς, ὅ; ἐπηλυδες στρατιῶ-
ται, advenz, extranei, peregrini
milites, 2, 55, 9.

ἑπι προpositio; perperam sub-
inde pro ἐπι posita a libran-
tiis; vide infra in ἐπι.

1) cum Genitivo constru-
cta proposit. ἐπι, significat

1) in, de tempore ἔ de oc-
casionē quo aliquid fit, ἔ
simil. ἐπι τοῦ παρόντος, in
praesentia, 2, 16, 14. 3, 64,
3. ἐπι γῆρας, in senectute,
18, 38, 8. ἐπ' αὐτῶν τῶν
καιρῶν δευχθήσεται, 1, 15,
12. ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κινδύνου,
5, 65, 6. ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔρ-
γων, 6, 7, 3. ἐπ' αὐτῶν τῶν
πράξεων, 10, 5, 10. ἢν συ-
σταῖν ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀλη-
θείας, 1, 84, 6. ἐπὶ τῶν αἰ-
λοτριῶν συμπτωμάτων ἰκαρ-
γῶς θασασμένοι τὸ συμβαι-
νον, 3, 63, 2. (cf. παρακατα-
στῆ)

ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. (cf. infra eum. 8.) 1, 24, 6. Ex quibus corrigenda menda 2, 24, 1. Ἐπ' ἢ ἀπ' αὐτῶν ἔργων, legendum ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, praesertim cum Ἐπ' alias saepe ὑπ' Ἐπ' ἀπ' perperam inter se commutata videamus. cf. 1, 36, 3. n.

2) in, de loco, Ἐπ' statu quoocumque, sive corporis sive animi; ἐπὶ τῆς γῆς, terra, in continente, 1, 37, 8. Ἐπ' cui opponitur κατὰ θάλατταν, ibid. vs. 7. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων μένει, 1, 18, 6. 1, 19, 6. ἔμεινε ἐπὶ τούτων τῶν τόπων, 21, 8, 13. 4, 72, 5. ἐπ' οὐ τόπου, quo loco, 4, 39, 6. 4, 73, 8. καίτοι ἐπὶ τῆς Ἀσίας, 4, 39, 6. αἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας πόλεις, 18, 34, 1. αἱ ἐπὶ Θράκης πόλεις, 9, 28, 3. 23, 4, 4. 23, 6, 1. μεταλλάξαντος τοῦ βίου ἐπὶ Θράκης, ποταμοῦ in Thracia, 5, 74, 4. ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης πόλιν ἡ παρεμβολῆς, 5, 86, 1. (conf. supra in ἑπαυλίς.) ἐπὶ τῆς οἰκίας, domi, 14, 7, 1. τὰ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τούτων ἦν, 31, 27, 4. in hoc rerum statu, pro quo alias ἀν' αὐτοῖς dicit. ἔμεινε ἐπὶ τῆς ὀργῆς, in ira perseveravit, 3, 9, 7. ἐπ' ἢν ὀργῶν αὐτὸς ἦν, ibid. Ἐπ' 2, 50, 10. ἐπαίρειν ἐπὶ γνώμης τινός, in aliqua esse sententia, 5, 26, 6. 22, 19, 5. 27, 13, 10. οὐκ ἔμεινε ἐπὶ τῶν ἀξίως λο-

γισμῶν, 1, 20, 1. ἐπ' ἡγεμονίας τετάχθαι, in magistratu militari constitutum esse, praefecturam aliquam gerere, 2, 67, 5. (conf. infra, eum. 6.) Pro ἐπ' ἐκατέρων τῶν κεράτων, 10, 21, 5. quod est in utroque cornu, scribendum puto ἐπ' ἐκατέρον τῶν κεράτων, ut dicit supra in ἐκατέροε.

3) in re quoocumque; ἐπὶ γὰρ τῶν ἐλευθῶν, nam in ulceribus, 1, 81, 6. καθάπερ ἐπὶ τῶν ὑδροτικῶν, 13, 2, 6. τῆς τύχης ἐπὶ τῶν ἐκείναις συμβαινόντων ἐνδεικνυμένης τὴν αὐτοῦ δύναμιν, 2, 4, 3. (Quo Ἐπ' refertur potest illud, 3, 63, 2. quod supra eum. 1. posuimus.) Eodem pertinet ἐπ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας, in tam levi culpa, propter tam leuem causam, 4, 24, 7. n. si vera ea lectio, quam praefertur probatissimi libri, pro vulgato μικρᾶς αἰτίας. (conf. eadem 4, 76; 5.) συναγωγὰς κρηίσθαι ἐπὶ τῶν ὅπλων, convocare milites in armis, 5, 64, 4. pro quo est alias ἐν τοῖς ὅπλοις, ut 9, 6, 6. Ἐπ' 11, 27, 2. ἐπ' ἐκατέρων τούτων ἡγῶνται, 1, 36, 3. n. quae si vera scriptura, nec ὑπ' ἐκατέρων legendum, idem fere sonabit ac ἐν ἐκατέροις. (Usum istum praepositionis ἐπὶ speicans Casaubonus, 3, 7, 7. ἐπὶ παντός, id est, in omni re, ex conject. eademat, pro ἐπὶ παντός, quod erat in superioribus edidit. pro quo tamen ex mssis ἐστὶ fuit restitendum.)

4) ad,

4) *ad, apud, juxta locum;* ἐφ' ὧν ἐκατέρων (τῶν πόλεων) στρατοπεδεύσαντας, ad quas urbes quum castra posuissent, 1, 73, 6. (quod est alias πρὸς τῇ πόλει, ἔσ' ἐπὶ τῇ πόλει.) αὖ ἐφ' Ἐλεσπόντου πόλεις, urbes ad Hellepontum. sic, 18, 27, 8. sic probati codices 5, 111, 7. n. ubi vulgo ἐφ' Ἐλεσπόντω, non minus recte. ἐπὶ τῆς θαλάττης ἔστησαν, ad mare stabant, 1, 44, 4. τοὺς ὄρκους δίδοναι ἐπὶ τῶν σφαιγῶν, 4, 77, 1. ἐπὶ τῶν ἑμπύρων, 16, 31, 7. De illo usu, quo significat apud arbitrum, vel coram judice, vide infra, num. 7.

5) *ad locum, versus locum;* ἔπλεον ἐπὶ τῆς Ἀπολωνίας, 2, 11, 6. ἐπὶ τῆς Κερκύρας, 2, 11, 2. 2, 9, 9. n. τοὺς Μακεδόνας ἐτ' οἴκου διαφῆκα, domum dimisit, 2, 54, 14. προῆγα τὴν ἐφ' Ἡραίας, scil. ὄδον, progressus est via quæ Heræam ducit, 2, 54, 12. 4, 77, 5. n. Adde 1, 55, 10. n. 4, 16, 8. 9, 17, 1. n. 29, 11, 9. 32, 25, 10. 33, 10, 8. ἔσ' c. In qua constructione amat hæc præpositio ante se positam particulam ὡς; ut ὡς ἐπ' οἴκου, 4, 16, 9. ὡς ἐπὶ τῆς Λιβύης, 1, 36, 10. (pro quo est ὡς ἐπὶ τῆν Λιβύην, 1, 29, 2.) ὡς ἐπὶ Συκαλίας, 1, 41, 3. Adde 2, 5, 8. 2, 23, 4. sq. 4, 24, 9. n. (ubi alii ὡς ἐπὶ Κορίνθου, alii Κόρινθου.) 3, 59, 1. ἔσ' c.

6) *super, nempe ubi agitur*

de eo qui constitutus est super re, qui rei, negotio, urbi &c. præfectus est. οἱ ἐπὶ τῶν θηρίων, præfecti elephantorum, 1, 34, 1. in qua dictione, ἔσ' aliis huic similibus, intelligitur participium ταταγμένος, quod expressum habes 5, 96, 4. 22, 25, 2. (cf. 2, 67, 5.) aut καθοσταμένος, (qua ratione habes Φαύλλον ἐπὶ πάντων καταστήσας, 5, 72, 8.) aut ὄντας, ut ἐκέλευσε τοὺς ἐπὶ τούτων ὄντας, 20, 11, 6. ἐφ' ὧν ἐπέστησε τὸν ἀδελφόν, quibus præfecit fratrem, 2, 65, 9. Sic nude ἐφ' ὧν Δημήτριος, scil. ἐπεσταμένος ἦν, 2, 65, 4. n. ἡγεμόνας ἐπὶ πάσης κατέλιπε τῆς χώρας Ἀνωνα, 3, 35, 4. ἔσ' nude, ἐπὶ μὲν τούτων ἀπέλιπε Νίκαρχον, 5, 71, 11. Sic Λεόντιος ἀπέλειπτο ἐπὶ τῶν πελταστῶν, Μεγαλέας δ' ἐπὶ τοῦ γραμματείου, Ταυρίων δ' ἐπὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον, 4, 87, 8. Conf. 4, 80, 15. n. τοὺς πρώτους ἀνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, 3, 8, 3. intelligere poteris principes viros qui reipublica præerant, sed ἔσ' simpliciter, qui erant in republica.

7) *sub, per, vel coram; nempe de eo quo moderante vel administrante res quedam gesta est. Scilicet quemadmodum v. c. ἐπ' Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ Φιλίππου græce dicunt, pro sub rege Alexandro, sub Philippo, regnante Alexandro, regnante Philippo; sic ἡ ἐπὶ Ἀνταλίδου γενομένη εἰρήνη, 4,*

www.libtool.com.cn

27, 5. 6, 49, 5. αἱ ἐπ' Ἀστρούβου γινόμεναι ἐμολογίαι, 3, 15, 5. αἱ ἐπὶ Λουταρίου, ἐπ' Ἀστρούβου γινόμεναι συνθήκαι, 3, 21, 2. 3, 30, 3. est pax per Antalcidam, sub Antalcida, id est, legato & administrante Antalcida facta, foedus factum imperatore & res administrante Lutatio, Andrubale. Cf. Adnot. ad 1, 6, 1. Sic, qui iudicium vel arbitrium exercet, ἐπὶ τούτου, coram hoc, vel si maius, apud hunc, disceptari ἔσθ' iudicari res dicitur; ut, λόγον ὑπέχων ἐπὶ Ῥωμαίων, 18, 35, 3. οὐκ ἐπὶ Ῥωμαίων, ἀλλ' ἐπὶ Ῥοδίων ὑμῶν εὐδοκῶ διαπραθῆναι περὶ τῶν ἀντιλεγόμενων, ibid. vs. 4. Pro quo alias ἔσθ' ἐν cum dativo casu usurpatum supra vidimus in ἐν, num. 3.

8) Cum variis nominibus iuncta praepositio, adverbialem vim eis addit; velut ἐπὶ καφαλαίου, generatim, summatim, 1, 65, 5. Sic ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. est re ipsa, ἔσθ' verti poterit serio ἔσθ'. Cum nominibus numeralibus iuncta, facit distributiva, bini, trini, quaterni; vide Adn. ad 1, 26, 13. Sic ἐπὶ δύο, 1, 22, 9. est bini, ubi indeclinabile δύο in genitivo intelligendum, pro δυοῖν.

9) ἐπὶ Μοχυρίνου quid sit 31, 26, 13. non liquet; vide Adn. ἐφ' ἑκατέρων, 2, 29, 3. in ἀφ' ἑκατ. mutavi, ad quam emendationem firman- Polybii Hist. T. VIII. P. II.

dam conf. 3, 97, 7. 4, 9, 3. 4, 84, 4. Sic pro ἐφ' ὄντω μικρῆς αἰτίας, 4, 24, 7. n. fortasse ἀφ' legendum. (cf. supra, num. 3.) De praepositionum ἐπὶ ἔσθ' ὑπὸ confusione dixi ad num. 1. ἔσθ' num. 3. ad 1, 36, 9.

11) ἐπὶ praepositio, cum Dativo constructa;

1) ad, vel in, eadem fere notione qua vulgo accipitur cum accusativo constructa; ἐπὶ τούτῳ φερομένῳ καὶ τῶν Ῥωμαίων, ex codicum scriptura, in eadem partem inclinantibus etiam Romanis, 1, 19, 7. n. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ταχθέντες, ad hoc ipsum constituti, 1, 45, 11. ἔμμεσαν ἐπὶ τῷ ζῆτιν, quod ex mensis restitui debuerat, 15, 32, 11. n. ἐπὶ τούτοις τοῖς τόποις ποιησόμενοι τὴν ἔξοδον, in ea loca, 3, 75, 6. ἐπὶ στρατηγῆς αἰρεῖσθαι, ad praetaram nominare, 38, 5, 7. n. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γινόμενος, quum omnibus fuisset in bonum, bono, i. e. quum bene consultisset omnibus, 6, 2, 15.

2) ad, apud, prope, ante; (eadem notione, qua ἔσθ' cum genit. constructam supra vidimus, num. 4.) καταστρατοπέδουσαν ἐπὶ τῷ Τύνητι, 1, 67, 13. n. καταλαβέσθαι τὸν ἐπὶ Τύνητι χάρακα, ad Tinetem, 14, 10, 3. ὁ ἐπὶ τῷ Γερουλίῳ χάραξ, 3, 102, 10. i. q. περὶ τὸ Γερουλίον, ibid. vs. 6. cf. vs. 9. περαινοῦν (τῆς Σελουκέας) ἐπὶ Δελφῶν, ad mare, 7, 79, 4. ἔσθ' ἔσθ'.

Εὐλογοῦντες, 5, 111, 7. π. δια τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς πεπραγμένων, 2, 60, 8. *si uera laetitia, erit propter ea quae ad Cenchreas, apud Cenchreas, ab eo patrata sunt. Huc porro refer illud ἐφ' οἷς γενομένων λόγων πλειόνων, apud quos, uel coram quibus, 24, 4, 8. n. (conf. supra, cum genit. sub num. 7.)* *Et ἐπὶ ἀήρην ἢ (uel καὶ) γραμματεῖ, 9, 22, 8. n. Sic Ἔ cum dativo reperitur, pro genitivo, ubi notat in re; ueluti μένειν ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀρχῆς διομολογούμενοις, 31, 27, 1. (Conf. in ἐπὶ cum genit. num. 2.)*

3) propter, causa; *de causa obiectiua; ἢ ἐπ' ἀρετῆς δόξα, gloria virtutis causa, gloria virtutis, 2, 17, 2. ἢ ἐπ' ἀρετῆς Φήμη, 6, 52, 11. ἢ ἐπ' ἀσεβείας δόξα, 15, 22, 3. ἢ ἐπ' ἀγαθῶ μνήμη, 2, 61, 6. (conf. ἀγαθός.)* *ἐπὶ ταῖς τυχοῦσαις αἰτίαις, leuissimis de causis, 4, 76, 5. conf. 4, 24, 7. n. Et de causa finali, siue consilio; ἐπὶ πολέμῳ διαβαίνειν τὸν Ἰβηρα, belli inferendi causa; bellandi consilio, 2, 13, 7. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεμον ἐκφέρειν τινι, 6, 49, 1. 11, 6, 2. ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυναστῶν, 21, 9, 2. Huc Ἔ referre possis illud, quod paulo ante posui, ἐπ' ἀγαθῶ μνήμη, commemoratio honoris causa, laudandi consilio, Ἔ similia; sic πολλὰ εἰπὼν περὶ Ῥωμαίων ἐπ' ἀγαθῶ, multa de Romanis uerba faciens*

in honorem, laudandi consilio, 27, 6, 13. *Eodem referre licebit dictiones similes huic. μονομαχίας ἐπὶ τῷ πατρὶ ποιεῖν, ludos edere in patris honorem, 32, 14, 5.*

4) post; *ἐφ' οἷς, post quae, 1, 80, 1. n. Ἔc. Conf. supra in ἐπανιστάναυ, num. 1.*

5) *de conditione. ἐπὶ τοῖς δε Φιλίαν εἶναι, his conditionibus, 3, 22, 4. 7, 4, 1. Ἔc. ἐφ' ᾧ, hac conditione ut; seq. indicativo; 1, 59, 7. Ἔ seq. infn. 1, 16, 9. 1, 72, 5. 7, 4, 2. ἐφ' ᾧ μόνον ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν, dummodo uobis male faceret, 9, 28, 7.*

6) *de tempore, in, per; ἐπὶ δυοῖν καὶ τρισὶν ἡμέραις, in duo vel tres dies, 3, 51, 12. n. προπορευομένων δ' αὐτῶν ἐπὶ δύο ἡμέραις, 3, 52, 8. Sic rursus 4, 70, 2. codex Aug. Ἔ Paris. A. ubi alii (quemadmodum Ἔ 3, 51, 12.) ἡμέρας in accus. habent; qua de usitatore constructione vide mox, in ἐπὶ cum Accus. num. 2. Inuenitur tamen eadem constructio cum dativo casu apud alios pariter scriptores, uelut apud Plutarch. in Pericl. c. 28. ἐφ' ἡμέρας δέκα.*

7) *destrahere de summa; προειληφθῶ ἐπὶ τούτοις τὸ τοῦ κόλπου βάθος διασχίλων σταδίων, deducantur, sumantur de his tribus millibus stadiis) duo millia pro profunditate sinus; (quemadmodum gallice dicimus, prélever sur une somme,) 34, 6, 7. n.*

III) ἐπὶ προpositio, cum Accusativo constructa;

1) ad aliquid consequendum; τοὺς ἐπὶ τὰ χρήματα παρόντας, qui ad accipiendas pecunias venerant, 29, 3, 7. πάντας ἐπὶ τὸ παραπλήσιον ἔξεν, omnes ad idem impetrandum venturos, 10, 34, 8.

2) in, per, de tempore; (conf. paulo ante, cum Dativo, num. 6.) προσβολὰς ἀνεργούς ποιησάμενος ἐπὶ δύο ἡμέρας, per biduum, 4, 63, 8. ποιησάμενος τὴν πορείαν ἐπὶ δύο ἡμέρας, 8, 15, 2. προσανακαύσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, 4, 73, 9. ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὰς πρώτας οὐδὲν ἐδύνατο· προβιβάζεν τῶν ἔργων, 5, 100, 1. ἐπὶ δύο, ἐπὶ τρεῖς ἐνιαυτούς, 1, 39, 12. 1, 56, 11. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνιζόμενος, 1, 11, 14. ἐπὶ πολὺν χρόνον γενομένης τῆς μάχης, 1, 19, 9. Adde num. 3. Nescio vero an ἔσθ post nonnumquam significet, ut ἐφ' ἑν ἴdem valeat ac ἐφ' ἑ, post quem. Vide supra in ἐπανιστάσθαι num. 1. ἔσθ in ἐπιβάλλειν num. 4.

3) de spatio; ἐπὶ τρία ἡμιστάδια, per stadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. ἔστι τὸ μῆκος ἐφ' ἑκατὼν στάδια, ad centum stadia, 4, 39, 4 ἔσθ 6. 4, 41, 1. 4, 63, 6. ἔσθ similia alia. ἐπὶ πολὺ, ἔσθ una voce ἐπιπολύ, multum, cum de tempore, tum de spatio, ἔσθ omnis generis quantitate, ἔσθ frequenter occurrit: sic

ἔσθ ἐπὶ πλέον; de quibus vide in πολὺ. Contra ἐπὶ βραχύ, parumper, leviter, 2, 37, 5. 5, 26, 5. ἔσθ sæpe alias.

Sed ἐπὶ cum accus. de Loco usurpatum, significat etiam in loco, in huiusmodi dictionibus, ἐπὶ ταῦτε, in hac parte, ab hac parte, i. e. cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 ἔσθ 7. ἐπὶ ἑτέρῃ, in altera parte, ab altera parte, 4, 44, 5. n. ἔσθ.

4) in Taciticis; ἐπέβαλον τοῦτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μακρόπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, 1, 26, 13. n. ubi ἐπὶ μίαν ναῦν est aliam juxta aliam in fronte, una serie. Plura ejusdem dictionis exemplaria Adnot. ad eundem locum collecta dedimus.

5) Notemus insuper alios nonnullos varii generis usus; veluti, διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς ἐπὶ τὸν λόφον, pro ἐπὶ τοῦ λόφου, 3, 19, 4. n. qui locus non sollicitandus videtur; cum quo conferri potest ille, συνεῖχμι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτὸν vel ἐφ' ἑαυτὸν, pro ἐφ' ἑαυτοῦ, 3, 101, 8. ἐφ' αὐτοῖς ἄγειν τὰς χεῖρας, manus adducere, 1, 21, 2. διέδωκε τοὺς ἀρχιμέλῳτους εἰς Φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, distribuit captivos per manipulos, 5, 85, 3. sic μορσίας αὐτοῦς ἐφ' ἑκάτερον κέρας, 11, 22, 10. ἐπ' ἴσον, pariter, æqualiter, 2, 50, 7. n. ἐφ' ὅσον, ἐπὶ τοσοῦτον, quantum, tantum, 4, 41, 4. 30, 14, 8.

Ἐπὶ τοσούτων, ὥστε, 3, 103, 3. Ἐπὶ ἀσπίδα, ad sinistram; ἐπὶ ὄρου, ad dextram; vide ἀσπίς ἔ ὄρου.

5) *In illis dictionibus, ἐπὶ τὴν ὀρούαν, 3, 41, 2. n. ἐπὶ τὴν ἐωδινην, 3, 83, 7. n. ἐπὶ δειλὴν ὄψιν, 10, 8, 7. n. si vera in his locis codicum scriptura, valebit ἐπὶ sub, versus; sed nos ubique ὑπὸ corrigendum duximus: quia propositiones ἔ alias sæpe inter se permutantur. conf. Adnot. ad 1, 36, 3. 3, 50, 5. n. 8, 17, 9. n. quibus addo 2, 24, 1. quo de loco supra dixi in ἐπὶ cum genit. num. 1.*

Ἐπιβάθρα, ἡ, aditus, 16, 29, 2. αἱ ἐπιβάθραι, 3, 24, 14. 16, 29, 1.

Ἐπιβαίνειν, 1) absol. ἐπέβουον, perrexerunt, ulterius progressi sunt, 1, 68, 8. n. 2) varie constructum; cum genit. τῆς χώρας, ingredi regionem, 1, 75, 6. 3, 20, 2. 4, 7, 5. 4, 15, 3. quibus locis omnibus agitur de hostili invasione cum exercitu. Hinc quum 26, 6, 4. mendofo, ut putavi, legeretur Γαλατίας μὴ ἐπιβαίνειν, non dubitavi Γαλατίαν corrigere; quippe satis notum, quam frequenter terminationes ας ἔ an inter se permutatae sint a librariis. ἐπιβαίνειν τοῦ τεύχους est murum conscendere, 4, 71, 11. 9, 8, 12. Cum Dativo casu, ἐπιβαίνειν τῇ γῆ, pariter est invadere, hostiliter ingredi, 1, 5,

2. Sed ἐπὶ τὴν χώραν τινὲς ἐπιβαίνειν, in locum alicujus succedere, 4, 45, 3. 4, 71, 10.

In Præter. ἐπιβαθμῆναι ἐπὶ τόπου, est insistere loco, 8, 6, 8.

Ἐπιβάλλειν, 1) vulgatissima notione, injicere, imponere; ἐπιβάλλειν χροῦν, 3, 46, 6. τὰς χεῖρας ἐπιβ. τινί, 3, 2, 8. 3, 5, 5. 18, 34, 8. Et in Medio; τὰς ἰδίας σφραγίδας ἐπιβάλλασθαι τῷ ἐγγράμμῳ, sigilla sua scripto adponere, imponere, imprimere, 24, 4, 10. n. Sed quod ibidem mox sequitur vs. 15. ἐπιβάλλοντο τῷ σφραγίδι, in mendo cubare utique videtur. cf. Adn.

2) locare aliquem post alium; ἐπέβαλον τοῦτοις τὸ τρίτον στρατόπεδον, 1, 26, 13 ἔ 15. ubi idem valet ac ἐπιτάττειν ἔ ἐπιστάται, vs. 12. Conf. Adn. ad 11, 22, 10.

3) *Neutraliter, vel intransitive; succedere alteri, sequi alterum; τοῦτοις τὸ τῶν συμμάχων δεξιὸν ἐπιβάλλει κέρας, his succedit, 6, 39, 4. i. q. ἔπειτα ἔ ἀκολουθαῖ ibid. αἰὶ τῶν ἐξῆς ἐπιβαλόντων καὶ ἐπομένων, 11, 23, 2.*

4) succedere alteri in dicendo, verba facere post alterum, vices dicendi sibi sumere; ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν ἔφη, quem excipiens Autaritus Gallus, inquit, 1, 80, 1. n. (ubi ἐφ' ὃν, licet non satis plana sit dictione-

www.libtool.com.cn

ditionis aut constructionis ratio, restitui Polybio ex communia veterum codicum consensu debuerat, praesertim quoniam simillima ratione 28, 4, 4. legitur, εἴθ' ἂν Γαίος πάλιν ἐπαναστάς; *conf. supra in ἐπανιστάσῃ, anm. 1.)* Rursus, γανομένης παρα τὴν συνουσίαν ἀνήμης τοῦ βασιλέως, ἐπιβαλὼν ὁ πρεσβυτῆς πολλοὺς τινὰς ἀπέλατο λόγους, sermonem excipiens, subjiciens; ad ea, quae dixerant alii, suum sermonem adjiciens, 23, 1, 8. n. ubi in Adnot. contra nostram voluntatem ὑποβαλὼν posuit tyrotheta, pro ἐπιβαλὼν.

5) Quemadmodum latine succedere interdum pro progredi, pergere, accipitur, sic ἔσ' ἄρα ἐπιβάλλειν, 11, 22, 10. absolute positum, progredi, proficisci, succedere, scil. in hostem, significare videtur. vide ibi Adnot. Sic sane perspicue, 12, 10, 2. αὐτὸς ἐπιβαλὼν εἰς τοὺς Λοκροὺς, est, ipse Locros profectus, aut certe, cum Locros venisset. Et amat hoc verbum Polybius ista notione, varia ratione constructum; veluti cum dativo; τῆσδε τριτῆς ἐπέβαλε τοῖς λόφοις, quarto die colles est adsecutus, ad colles accessit, pervenit, 5, 18, 3. ἔσ' sic rursus ibid. vs. 10. ἔσ' 18, 2, 5. n. ubi pro ὑπερβάλλειν, quod perperam dabant libri, idem verbum ἐπιβάλλειν restituumus Polybio. Porro cum ἐπὶ προπο-

sitione; τῆς πρωτοτορείας ἐπιβαλόντος ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν, postquam primum agmen ad summam accessit, pervenit, 4, 69, 1. σπαύδων ἄφρονος παραδόξως ἐπὶ τὸν τόπον ἐπιβαλεῖν, cupiens subito & inopinato Thermum pervenire, 5, 6, 6. συντάξας ἐπὶ τοῦ ἀφρονος ἐπιβαλεῖν τῶν βουβῶν, 18, 3, 9. Adde 16, 16, 3 ἔσ' sq. n. ubi ἐπέβαλε πῆγμα corrigendum pro vulgato ἐπέβαλετο. Et rursus cum προποσ. εἰς; ut 12, 10, 2. sic 5, 13, 3. ἐπέβαλεν εὐθέως εἰς τὸ Θέρμον, statim illi Thermum advenerunt; ἔσ' 2, 14, 17. εἴθ' οὐδ' Ἀγνίβας ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, contra quos Hannibal in Italiam est profectus, vel in Italiam venit. Quem locum respiciens Ernestus, ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, invasit Italiam interpretatus est, aitque: „Reiskius vult ἀπέβαλεν, [scil. εὐτόν] descendit; eleganter: simplicius est ἐνέβαλεν, quo ἔσ' alibi usus est cum multis aliis.“ — At nil prorsus causae erat, cur suspectum esset verbum familiare nostro scriptori. Rursus absolute, ἅμα τῷ τὸν ἥλιον ἐπιβάλλειν, simul cum accedente, cum adveniente, i. e. cum oriente sole, 4, 78, 7. De universo isto usu hujus verbi, adveniendi notione, confer quae monuimus in Adnot. ad 39 38, 4.

6) τοῦτο ἐπιβάλλει αὐτῷ, hoc ad illum pertinet, ei incumbit,

dit, illius res est; τῆς ταφρείας ἐνὸς ἐπιβάλλουσι πλευραὶ τοῖς συμμάχοις, 6, 34, 1. πᾶσι μᾶλλον ἐπιβάλλει τοῦτο ποιῆσθαι, ἢ Ῥωμαίοις, aliis omnibus potius hoc convenit, 18, 24, 1. τῶν γροσφομάχων τοὺς ἐπιβάλλοντας κατὰ τὸ πλῆθος, ἴσους ἐπὶ πάντα τὰ μέρη διένειμαν, velutum convenientem, competentem cuiusque manipulo numerum, proportionatione numeri totius qui in legione adest, æqualiter per manipulos distribuunt, 6, 24, 4. κ. (cf. c. 21, 9 sq.) *Et in Passivo, si verba lætio*, 22, 26, 20. n. τῷ ἐπιβαλλομένῳ κούρω καὶ τοῖς Ῥωμαίοις, eodem tempore quo & Romanis debetur, scil. quo & Romanis penditur tributum debet.

7) ἐπιβάλλεσθαι, in Medio, Ἐ in Passivo, adgredi, conari, instigare, moliri; cum dativo rei; μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιβαβλήσθαι τῇ τῶν καθ' ἑαυτοῦ πραγμάτων συντάξει, 1, 4, 2. ἀδυνάτοις ἐπιβάλλεται πρὸς ἄλλους, 3, 48, 3. *Adde* 10, 9, 3. Ἐ in Passivo. 1, 4, 3. 1, 12, 3. Ἐ 7, 1, 15, 5. 3, 14, 6. 4, 23, 8. 11, 28, 1. Ἐ περιεργεσθαι alias. *Conf.* ἐπιβολή.

Ἐπιβάσεις; ἢ, gradus, gressus, vestigium; τῆς χιόνος ἀδελον ποιούσης τὴν ἐπίβασιν, 3, 54, 5. αἱ ἐπιβάσεις τῆς θαλάττης, adfluxus, accessus maris, 34, 9, 6.

Ἐπιβάτης; οἱ ἐπιβάται, milites classicii, 1, 51, 2. 1, 6c, 3. 1, 161, 3.

Ἐπιβατικός; τὰ ἐπιβατικά, milites classicii, 1, 47, 9. 1, 61, 4. ἢ ἐμβατική χροία, opera classiciorum militum, 3, 95, 5.

Ἐπιβιοῦν; μίαν ἡμέραν ἐπιβιώσας, 16, 9, 1.

Ἐπιβοῦν, adclamare; τοῖς ἰδίῳις, 10, 12, 5. τοῖς ἀγωνιζομένοις, 18, 8, 1.

Ἐπιβοηθεῖν, 1, 51, 7. τινὶ, 3, 74, 5.

Ἐπιβολή, ἢ, 1) consilium, inceptum, conatus, (cf. ἐπιβάλλεσθαι) 1, 17, 7. 3, 8, 3. Ἐ in Passivo. αἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολαὶ, 2, 23, 2. αἱ πρῶται ἐπιβολαὶ, 3, 7, 7. 3, 8, 3. ἢ ἐπιβολὴ τῆς ιστορίας; institutum historię scribendæ, 1, 4, 2. τὰ τῆς ἐπιβολῆς ἡμῶν τοιαῦτα, 3, 5, 7. ἢ τῶν ἄλλων ἐπιβολῆ, adfectatio imperii universalis, totius terrarum orbis imperii, 1, 3, 6. ἐπιβολὰ ἄδικοι, 6, 47, 5. *Distinguitur* ἐπιβολὴ Ἐ συντέλεια, 1, 3, 3: πρὸς τούτας ὁρμησαν τὰς ἐπιβολὰς, 1, 3, 9. πρῶτην ἐπιβολὴν ἔσχε πλεῖν, primum ei erat consilium navigare, 2, 11, 2. τὴν ἐπιβολὴν ποιῆσθαι, instigare, moliri aliquid, 5, 95, 1. 10, 4, 3. κατορθοῦν τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5. ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὑπαντιῶν, 10, 12, 4. ἐξ ἐπιβολῆς ἐτέρευε, novo conatu, iterum, 2, 18, 7. *Conf.* ἐπιβουλή.

2) ἢ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, rata & competentis portio manipuli, 3, 100, 6. κ. ἐμέρισε ταῖς πόλεις τὴν ἐπιβολὴν

www.libtool.org

ἀλλ' τῶν σωματίων ἀνίσως, civitatibus inæqualiter distribuit præstationem cuique competentem militum, 40, 2, 4. *κατὰ τὸ ἐπιβέβητον ἐκάστη μέρους, vel τὴν ἐκάστοις καθεήκουσαν μοῖραν, ut ait ibid. us. 5. τὸ ἐβλαῖπον πλήθος τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολήν, quod decrat legionibus ad totam summam propositam, 3, 106, 3.*

3) αἱ ἐπιβολαὶ, 6, 25, 7. *Ἐ 10. videri poterant esse idem ac προσβολαὶ, coll. 1, 57, 3. sed περιερεῖτε Reiskius monuit, ἐπιβολὰς ibi esse tela missilia quæ eminus conjiçuntur in hostem.*

Ἐπιβουλεύειν τινι, insidias struere. Passiv. ὑπ' οὐθενὸς ἐπιβουλεύθη, a nemine insidiæ ei fructæ sunt, 24, 9, 5.

Ἐπιβουλή, insidiæ; — „consilium rei agenda, 5, 92, (3.) Cl. Wesseling. ad Diodor. T. I. p. 8. corrigat ἐπιβολήν, quod sane est verbum proprium Polybii in ea re, quo Ἐ paulo post (us. 7.) utitur.“ Er n. — Et nos ἐπιβολήν i. e. ex aliis codd. restitui-mus, ut Ἐ 8, 3, 6. Ἐ passim alias, ubi temere permutata a librariis erant ista nomina. Pariter ἐπιβολῆς pro ἐπιβουλῆς rescriptum velim 1, 43, 3.

Ἐπίβουλος, ὁ; ἐπίβουλος καὶ προδότης τῆς βασιλείας, 5, 42, 1.

Ἐπιγέννημα; τὰ ἐπιγεννήματα, accidentia quæ superveniunt morbis, Fr. gr. 55.

Ἐπιγίγνωσθαι, sequi, supervenire; τούτων ἐπιγεγονότων, postquam hoc facinus inventum sit, 3, 67, 8. ἐπιγίνετο τοῖς παρὶ τὸν Ἀντίγονον, supervenit ei, incidit in eum, 20, 5, 8. τὸ βαλδύκνον αὐτοχρον ἐπιγίνετο, incidit, 1, 48, 8. τὰ ἐπιγινόμενα τοῖς ἔργοις ἡδῶα, voluptates quæ sequuntur facta & exiis existunt, 3, 4, 11 sq. τὰ πρότερον, τὰ ἅμα, καὶ τὰ ἐπιγινόμενα τοῖς ἔργοις, consequentia, 3, 31, 11. 3, 32, 6.

ἐπιγενομένης τῆς νυκτός, adpetente nocte, 1, 11. 15. 1, 19. 12. 2, 25, 5. 3, 67, 9. Ἐ τῆς ἡμέρας, 1, 21, 7. 2, 3, 2. 2, 5, 8. 3, 18, 11. 3, 51, 1. 3, 101, 6. Ἐ Sic correxi 2, 55, 4. ubi περιερεῖται νύξιοσιν ἐπιγενομένης. τῆς ἡμέρας ἐπιγενομένης, 2, 9, 1. ἐπιγενομένου χειμῶνος, superveniente tempestate, orta tempestate, 1, 54, 6. Ἐ 8. οἱ ἐπιγινόμενοι πόλεμοι, bella posthac insecuta, sequentia bella; 1, 13, 13. οἱ ἐπιγινόμενοι vel ἐπιγενομένοι, posterii, 1, 2, 7. 3, 4, 7. 4, 33, 10. 6, 54, 2. οἱ πατὰ γένος ἐπιγενομένοι, cognati agnatique, 20, 6, 5.

Pro ἐπιγενομένο τις ἀναστροφῆ, 23, 14, 8. Ἐ τι γενομένο τις legendum, ut monuit in Adn.

Ἐπιγινώσκειν, (i. q. σιμπελεῖ) cognoscere, 1, 65, 6. 2, 11, 3. 3, 32, 8 sq. 3, 64, 7. 3, 68, 1. 5, 58, 1. 18, 1, 1.

Q 4

Ἐπί-

- Ἐπίγνωσις**, ἡ, cognitio, 3, 7, 6.
3, 31, 4.
- Ἐπίγονοι**, αἱ, posteri, 5, 65, 10.
- Ἐπίγραμμα**, add. inde a Casaub. 4, 33, 2. n. pro nudo γράμμα.
- Ἐπιγράψεν**, imperare pecuniam. irrogare multam; ἐπιγράφη Μιθριδάτη τ' ὀψίαντα, 26, 6, 12. ἐπιγραφήναι, inscribi in numero sociorum, 4, 9, 2. ἐπιστολή ἐπιγεγραμμένη σκῆτι, epistola alicui inscripta, ad aliquem data, 16, 36, 4. *Conf.* ἀνταπιγράφεσθαι.
- Ἐπιγραφή**, ἡ, inscriptio, titulus libri, 3, 9, 3. ἐπιγραφή in tabulata Lacinii, 3, 56, 4. quam nude γραφήν dicit, 3, 33, 18. ἀνέριαντες, θεῶν ἐπιγραφὰς ἢ τύπους ἔχοντες, 5, 9, 3.
- ἡ ἐπιγραφή τῶν ὀπλων, inscriptio armorum bello captorum, 2, 2, 9. n. Ἐ us. 11.
- Ἐπὶ gloriae titulus, laus, gloria; τὴν ἐπιγραφήν τῶν ἐκβαίνοντων, τῶν πραγμάτων, τῶν πόνων λαμβάνειν vel ἀληθνομαίην, laudem ferre, auctorem haberi, 1, 31, 4. 2, 27, 5. 6, 57, 7. 10, 23, 3. 11, 5, 7. ἡ καλλίστη ἐπιγραφή, 17, 11, 11. ἐκείνων ἔσται καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ ἐπιγραφή, 11, 7, 3. ἡ ἐπιγραφή, scil. τῆς ἀρχῆς vel τῆς βασιλείας, regius titulus, 5, 42, 8. (ἡ ἰ. ἰ. ὀνομασία, 11, 34, 3.)
- Ἐπίγονοι**; τὰ ἐπίγνα, rudentes, 3, 46, 3. n. — „a γύμνα, qui sunt funes, quibus nave in litore alligantur, quae Ἐ ἐπιγναι sunt. vid. Hesych. in his verbis, Ἐ Interpretēs.“ *Ern.*
- Ἐπιδεικνύειν**, monstrare, ostendere, 11, 18, 7. τοσούτους (τοὺς τόπους) ἐπαδείκνυσαν αὐτοὶ καθ' αὐτῶν, ista loca ipsi in sermionibus suis inter se designabant, 18, 29, 3. *In Med.* πᾶσαν αἰτίαν ἐπαδείξαντο αὐτοῖς, 1, 88, 6. εἰν μὴ ἐπιδείξηται τι (*Platonis respublica*) τῶν αὐτῆς ἔργων ἀληθινῶς, sive ἀληθινῶν, nisi re ipsa ostenderit, tamquam specimen sui, aliquid suorum operum, 6, 47, 8. ἐρχήσεις ἐκπονοῦντας ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιδείκνυται τοῖς αὐτῶν πολίταις οἱ νόμοι, spectandos se praebent, 4, 20, 12.
- Ἐπιδεικτικός**, ad ostentandum, ad ostentationem comparatus; ἐπιδεικτικοὶ λόγοι, 12, 28, 8. n. ἐπιδεικτικὰς καὶ πρὸς ἐκπληξιν τῶν πολλῶν ποιᾶσθαι συντάξεις, 16, 18, 2.
- Ἐπιδαῖν**, suis oculis adspicere; ζῶν ἐπιδαῖν τὴν τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων ὕβριν, 3, 109, 8. πολλοὺς τῶν ἀναγνῶων ἐπιδαῖνον ἀπολλυμένους, 2, 57, 7. quem locum citans Ernestus, — „Ἐ dicitur, inquit, h. i. ἐπὶ συμφορᾷ, ut Thomas M. vult; sed dicitur Ἐ in re lata; vide ibi Interpret.“ —
- Ἐπιδέξιος**, solers, dexter; πρὸς τὰς ὀμιλίαις, 5, 39, 6. cf. ἐπιδαξίως.
- Ἐπιδαξιότης**, dexteritas, solertia; 4, 82, 3. 10, 5, 9. 18, 11, 6. de poeta ingenio, 5, 9, 4.

Ἐπι-

Ἐπιδεξιός, dextre; arte, prudenter; 3, 19, 13. *ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις*, 4, 33, 7.

Ἐπιδέχασθαι, πάλαιον, suscipere bellum, 4, 31, 1. *δαπάνην*, 10, 28, 4. *ἐπιδεχόμενος ὅτι φόρους δώσει Ῥωμαίοις*, in se recipiens, differens, promittens, accipiens conditionem, 27, 8, 2, *ex scriptura codicum, pro qua epodex. posuerunt editores. Sic τῶν τὸ παραγγελλόμενον ἐπιδεκτέον ἐστίν*, 36, 3, 4. *ἢ πλεονεχῆ χρεία οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν*, non admittit excusationem, 6, 24, 7. *τὰ πράγματα ἐπιδέχεται δικαιολογίαν*, 3, 21, 6. *ἀπολογίαν*, 12, 21, 9. *τοῦ κευροῦ οὐκ ἐπιδεχομένου καταμονήν*, 3, 79, 12. *ὁ τόπος κατασκευῆν οὐκ ἐπιδέχεται*, munitionem non admittit, 8, 17, 5. *τὰ πικρότατα ὀνόματα ἐπιδέχεται τούτο τὸ γένος*, acerbissima convicia conveniunt in hoc genus, 12, 25, 5.

ἅπαντας ἐπεδέχαστο Φιλανθρώπως, humaniter exceperit, 22, 1, 3. *ἢ ἐπεδεχ. legendum. Rursus ἐπιδέχασθαι τὴν παρήρησαν τινός*, gratam habere alicujus in dicendo libertatem, 33, 15, 6. *pro quo pariter alias ἀποδέχασθαι frequentatur*, ut 31, 13, 7. 31, 14, 2 sq. *Ἔς. πᾶσαν ἐπιδεχόμενος λοιδορίαν κατὰ τοῦ βασιλέως*, audiens, admittens quidquid in regem effutirent accusatores, 31, 10, 4. *ad quem locum monuit*

Ἐπιεσθῆς: „Uitacius est ἀποδεχ. *Tayl. ad Lyfiam, p. 423.* — *Neque tamen quidquam istorum temere loco mouerim.*

Ἐπιδημιός πάλαιον, 12, 26, 4. **Ἐπιδιαβαίνειν**, (τὸν ποταμὸν) ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, trajicere flumen & contra barbaros progredi, 3, 14, 8. *Sic* 3, 71, 10. *Ἔ* 4, 64, 9. *ἢ ἰατέλλεγίτην ἐπὶ τοὺς πολέμιους. Sed* 5, 47, 1. *n. pro τοὺς ἐπιδιαβαίνοντας κατὰ dubie τοὺς ἔτι διαβαίν. legendum.*

Ἐπιδιακροῦσθαι, distribuere cogitias, *scil. per uaria loca, quibus ars erat*, 1, 73, 3.

Ἐπιδιασφαῖσθαι; *ἐπιδιασφαυμένης τῆς πραγματικῆς*, re amplius cognita, 32, 26, 5.

Ἐπιδιατάειν; ἢ *Φήμη* περὶ αὐτῶν ἕως τῆς Ἑλλάδος *ἐπιδιαταίνει*, increbescit, pertingit, 32, 9, 3.

Ἐπιδιδόναι; *τάλαντα ἐπιδόνους μύρια*, infuper dare, *vel pudes dare*, 21, 14, 4. *ἔθαλοντῆν αὐτὸν (i. q. αὐτὸν) ἐπιδόει*, 9, 33, 6. *Cassaub. periculo ultro se objiciens; non male eo quidem loco, sed mox ibid. vs. 9. μόλις αὐτὸν ἐπέδωκε*, egre tandem his rebus animum adplicuit, egre manus ad hoc dedit.

τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ἐπέδωκε καὶ τὰς οὐσίας, 5, 61, 2. *n. ex veterum eod. scriptura, pro qua r. ἔλε Cassaub. cum Vrsino ἀπέδωκε* *posuit, i. e. reddidit. Pariter τὸ σύνθημα ἐπέδωκε mendasse scriptum erat*, 8, 22, 5. *n.*

pro ἀπέδωκε, quod suaden-
tibus Reiskio & Ernesto ad-
optavi.

Ἐπιδιωγμός, ὁ: ἐφαρμόζοντος
ποιεῖσθαι τὸν ἐπιδιωγμὸν τῶν
ὕψικαντῶν, 11, 18, 7.

Ἐπιδιόκειν (i. q. διώκειν) 15,
14, 3.

Ἐπιδορατὶς, ἡ, cuspis, spiculum
hasta, 6, 25, 5 sq. Ἐ vs. 9.
16, 33, 3. 34, 3, 4.

Ἐπίδοσις, ἡ, emolumentum, in-
crementum; μεγάλην ἐπίδο-
σιν λήψαται: τὰ πρᾶγματα

αὐτῶν, 1, 20, 2. 4, 1, 4.
5, 90, 3. τὸ κκεῖν ἐξ αὐτοῦ

(i. q. ἐξ αὐτοῦ) ἐλάμβανε
τὴν ἐπίδοσιν, 16, 21, 10. i. q.

ἤξανε ibid. ἐπίδοσιν ποιεῖν,
ποιεῖσθαι, παρασκευάζειν τι-
νι υἱ τοῖς πρᾶγμασι τινος, in-

crementum adferre, 1, 36, 2.
2, 36, 2. 4, 53, 3. 10, 8,

8. ἡ κκεῖν τὴν οὐσίαν ἐπίδο-
σις, incrementum rei familia-

ris, opum, 20, 5, 14. ἐν ἐπί-
δόσει, 34, 8, 10. auctarii lo-
co interpretatur Casaub.

Equidem putaverim, munc-
tis loco, gratuito, ut idem
fere sonent ista duo, quæ ibi
junguntur, ἐν ἐπίδοσει καὶ
χαρίτι.

Ἐπιδράττειν, vide προσκιδράτ-
τειν.

Ἐπιδρομή, ἡ, incurfusio, 8, 28, 5.
Ἐ alias passim.

Ἐπιείκεια, ἡ, humanitas, equi-
tas, naturæ bonitas, mite in-
genium, 1, 14, 4. n. ἡ ἐπιεί-
κεια καὶ Φιλανθρωπία τῶν
τρόπων, 5, 10, 1.

Ἐπεικῆς, 1) æquus, prudens;
τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐπεικῆς,

26, 10, 8. 2) probabilis, ve-
riformis narratio, 10, 48, 3.

ubi opp. παράλογος. ἐπει-
κῆστατος λόγος, 3, 91, 7. ὁ
ἕτερος λόγος ἐπεικῆστέρων
ἔχει τοῦ πρόσθεν ἀπόφασιν,

10, 48, 7. Casaub. expositio-
nem veri magis similem habet;

Ernestus, faciliorem explica-
tionem habet: τοῦτις fuerit,

probabiliori ratione vel cum
majore veri similitudine adfir-
matur; κατὰ ἀπόφασιν est ad-
firmatio, enunciatio.

Ἐπεικῆς, fere, admodum; ἐκλέ-
γουσι τῶν νεανίσκων τέτρα-
ρας ἐπεικῆς τοῖς παρακλη-
σίους ταῖς ἡλικίαις, 6, 20, 3.

ἐπεικῆς τὸ τρίτον μέρος, 6,
26, 8.

Ἐπιόνει, ab ἔπειμι, 1) obire;
ἔπει τὴν χώραν, 4, 83, 5.

2) progredi adversus hostes;
ἔπει σοβαρῶς τοῖς πολέμι-
οις, 18, 6, 7. 3) adveni-

re, instare; παρασκευάζου-
ναι πρὸς τὴν ἐπιόνειαν χρεῖαν,

preparantes se ad instans ne-
gotium, 3, 42, 9. ἡ ἐπιόν-
σαι, postera dies, 2, 25, 11.

5, 13, 10. κατὰ τὴν ἐπιόν-
ειαν ἡμέραν, 16, 8, 5. Ἐς.

Ἐπιατῆ; χιῶν, nix anni in se-
quentis, ni potius, hujus an-
ni, anni præsentis, 3, 55, 1.

Ἐπιζυγγύνει, præcingere; γασ-
τρολόφοι ἐπιζυγγύντας τὸν αὐ-
χένα, colles iſthmum præcin-
gentes, 1, 75, 4. De linea,

quæ, transversim ducta, jungit
inter se duarum aliarum li-
nearum extremitates, 3,
49, 7.

Ἐπιζητεῖν, querere, requirere;
αἰτία

www.libtool.com.cn

αἰτια αἰτίαν ἐπιζητοῦσα, causa, quæ, ut intelligatur, aliam causam requirit; cujus actio per se intelligi non potest, 1, 5, 3. ἐπιζητεῖν πῶς Ἔς. 3, 57, 2. 6, 14, 1. Cum insidiis cupere, 3, 57, 7.

Ἐπιθαλάττιος; αἱ ἐπιθαλάττιοι πόλεις, 11, 34, 14.

Ἐπίθεσις, 1) invasio subita hostium, oppronitur τῇ παρατάξει, iusto prælio, 1, 74, 13. Ἐ distinguishinguitur a προσβολῇ, quia est adgressio aperta, cum ἐπίθεσις fit de improvise & velut ex insidiis facta, 1, 57, 3. n. cf. 3, 71, 9. 7, 15, 1. 11, 32, 4. ἐπίθεσις νυκτερινῇ, 6, 31, 14. 5, 52, 9 sq. καιρὸν ἐπατήρουν πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 67, 1. τηρῶν αἰεὶ πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 9, 7. n. αἱ ἔξωθεν ἐπιθέσεις, 1, 18, 3. cf. vs. 1. ἢ δια τοῦ πυρός ἐπίθεσις τοῖς ἔργοις, 1, 45, 2 Ἐ 5. Conf. Ἀποστ. ad 6, 25, 10.

2) concursio a qua fit prælii initium, commissio prælii; ἔμμενον ἐν κόσμῳ, παραδοκοῦντες τὸν καιρὸν τῆς ἀλλήλων ἐπιθέσεως, 1, 33, 11.

3) αἱ ἐπιθέσεις, 6, 25, 10. n. (ubi distinguuntur αἱ ἐπιβολαὶ Ἐ αἱ ἐπιθέσεις) cum Reiskio intelligenda videntur de telis quæ cominus infiguntur scuto, i. e. de haste vel gladii adactione.

ἐπίθεσιν perperam vulgo editum erat 3, 50, 6. pro ὑπέθεσιν, quod restitui.

Ἐπιθυμῶν ἰρήνης, nimio pacis desiderio duci, 4, 33, 12. τῶν ἐπιθυμουμένων τυχαῖν, 10, 36, 7.

Ἐπιθυμία, ἢ πρὸς τὸ ζῆν, vita desiderium, 3, 63, 6. πρὸς τὸν οἶνον, 3, 81, 5. αἰσθηματικαὶ ἐπιθυμίαι, 37, 2, 4. 17, 15, 16.

Ἐπικαθίζεν τῇ πόλει, obsidere urbem, 4, 61, 6.

Ἐπικαθιστάναυ, successorem nominare, sufficere in locum alterius, 2, 19, 8. οἱ ἐπικαθισταμένοι ἄρχοντες, ὑπατοί, νευὶ consules, 1, 24, 9. 3, 70, 7. ἐπικατασταθεὶς ὑπατος, consul susceptus, 3, 106, 2. στρατηγός, novus prætor Ætolorum, 2, 2, 11.

Ἐπικαλεσθῆαι; τῷ χρέματι ἐπικακαυμένος παρὰ φύσιν, colore præter naturam adusto & rufo, 39, 2, 7.

Ἐπικαλεῖν, cognomen dare; κηὶς ἐν Pass. ἐπικαλεῖσθαι, cognominari, 3, 87, 6. Ἐ ὁ ἐπικαλούμενος, cognominatus, 1, 46, 4. 1, 56, 1. 9, 24, 5. 36, 1, 8. Ἐ nude nominatus, dictus, ut ὁ Λιβυκός ἐπικληθεὶς πόλεμος, Africum quod dicitur bellum, 1, 70, 7.

Ἐν Μεδίῳ; ἐπικαλέσασθαι, τὰς θεούς, invocare deos, 15, 1, 13. hominum opem implorare; ἐπικαλέσαντο Κνιδίους οἱ Καλυδαῖς, 31, 17, 1. ubi mendose vulgo ἐπικαλέσαντο.

Ἐπικλῆπιος, inflexus; οἶον ἐπικλῆπιον ἔχοντες τάξιν πρὸς τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνάς, ad angulos rectos tentorii tribunorum insistentes, 6, 31, 5. n. τὸ ἐπικλῆπιον, inflexio aciei, acies inflexa; ἴσμεν γὰρ ὃ ποιεῖ πρὸς τούτους ἐπικλῆπιον,

- πῶς, etenim novimus quidem statuere eum, aciem *Alexandri* fuisse adversus illos (*qui a latere Ἐ ἀ τερῶ in monte stabant*) *deorsum* reflexam, 12, 21, 6. π τὸ τέταρτον μέρος εὐνούμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν. ἐν ἐπικαμπίῳ ναῦον πρὸς τὴν γῆν, quartam partem a sinistra totius aciei locarunt; ita ut inflexa (*ad angulum reflexum*) linea a parte terræ staret, 1, 27, 4. π. τούτων κατέσπιν δισχιλίους μὲν ἵππεὺς ἐπέστησαν, δισχιλίους δὲ ἐν ἐπικαμπίῳ παρανόβαλε, post hos duo milla equitum locavit, quibus totidem alios falcata figura, (*id est*, inflexa a latere linea) adjunxit, 5, 82, 9.
- Ἐπικαρπία pro καρπία legendum censuit *Reisk.* 32, 2, 8.
- Ἐπικάρσιος, transversus; κλίμαξ ἐπικαρσίαις σανίσι καθ' ἠλωμένῃ, 1, 22, 5. ῥύμη ἐπικάρσιος πρὸς τὴν αὐθίαν, 6, 29, 1. δίοδος ἐπικάρσιος πρὸς τὰς ῥύμας, 6, 30, 6. διὰ τούτου τοῦ τόπου Φέραται ὁ ποταμὸς ἐπικάρσιος, 12, 17, 5. ἄρυκτον ἐπικαρσίαν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ ἄλλῃν τάφρον, 22, 11, 12.
- Ἐπικαταλαμβάνειν τινα, conloqui aliquem, 1, 66, 3.
- Ἐπικαταστρατοπεδεύειν. *Mendose* νυκτὸς ἐπικαταστρατοπεδεύσει, 5, 46, 12. pro νυκτὸς ἐπι κατεστρωτοπ. vide ibi *Adnot.*
- Ἐπικαῖσθαι τι, instare alicui, persequi, urgere, 1, 19, 3 sq. 1, 27, 9. 5, 85, 11. Ἐξ. *De Situ*, oppositum esse, item prope & supra situm esse, imminere; 1, 42, 6. 4, 61, 7. 5, 44, 5. 5, 46, 1. Ἐξ ἐπι-κειται pro ὑπόκειται legendum videtur. 5, 59, 4. π. *Vicissim*, pro τὰς ἐπικειμένους ἐπιβολὰς, 3, 99, 9. *veritas fortasse fuerit ὑποκειμένους aut προκειμ. nec tamen illud temere mutaverim. Sed evidenter corruptum erat ἐπικειμένων, quod pro ἐπι-κειμένων προφεραβαν scripti libri omnes* 11, 13, 5. *rursusque pro ἐπιμένων, 2, 66, 1.* (Ἐπιπέδων; ἐπιπέδωντος mendose vulgo editum erat pro ἐποπέδωντος, quod ex vetustissimis codd. restituisimus, 4, 41, 2. π.)
- Ἐπικαβαλιουῶσθαι; τούτων ἐπικαβαλιουῶμενοι προσηθροῦμαθαι, hæc summam commemorabimus, 2, 40, 4. ἰ. q. ἐπι καβαλάων.
- Ἐπικηρυκία, ἡ, induciæ, propris missio legarorum vel caduceatorum pacis causa, 14, 2, 13.
- Ἐπικηρυκίωσθαι, mitti ut caduceatorem, 21, 13, 1.
- Ἐπικηρόντειν τὸ λάφυρον κατά τινος, potestatem prædandi s. prædas agendi in alicujus finibus publice facere, 4, 26, 7. 4, 36, 6.
- Ἐπικίνδυνος προσβολή, periculosa oppugnatio, 10, 13, 6.
- Ἐπίκλησις; τὰς ἐν τοῖς πότοις ἐπικλήσεις legendum conjecerat *Valesius* 16, 21, 12. π.
- Ἐπίκλητος, vituperandus, 8, 13, 2. — „Sic videtur Ἐ *Joseph.* 15, 2, 5. dixisse. *Compositum*

δὴν *quidam*, ἀνεπίλητος, inculpatus, Xenophon Ages. c. 1. Ἐἴ αἱ οἱ δὲ *dixerunt*, Ἐἴ ἀνεπίλητος Thucyd. 1, 92. vid. Interpret. ad Thuc. l. c. Ἐἴ nos ad Xenoph. l. c. "Er n. Verbum ἐγκαλεῖν, pro ἐγκαλεῖν, accusare, Appiano frequentatissim.

Ἐπικοιμᾶσθαι; ἐπικοιμημένος, somno captus, negligens, 2, 13, 4.

Ἐπικουρεῖν, ἐπὶ τῶν ἔργων, excubare ad opera, custodias agere operum, 22, 10, 6.

Ἐπικουρεῖν, τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ πράγμασιν, opem ferre, provide-re, 3, 87, 5.

Ἐπικουρία, ἢ, 1) auxilium; ἢ ἀλογία τῆς τοῖς Μαυρτίνοις ἐπικουρίας, (sc. γαλανημένης) 1, 11, 1. δεόμενοι παντοδαπῆς ἐπικουρίας, 29, 8, 5. 2) eodem modo usurpatur aut ὠφέλεια, pro lucro, questu ex rapto, praeda; Ἄτολι, κωλυθέντες τῆς ἔξωθεν ἐπικουρίας, cum ex aliis populis questum facere, quam aliena diripere non amplius sinerentur, 30, 14, 3.

Ἐπικράτεια, ἢ, victoria; ἕως τῆς Καρχηδονίαν ἐπικρατείας, donec hostes (Asros) devicerunt, subegerunt Pæni, 2, 1, 3. potentia, dominatio, imperium, 2, 39, 7. Sic κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τῶν Καρχηδονίων, sub Pænorum imperio, quo tempore Pæni domini erant Agrigenti, 12, 25, 3. αἱ ἐπικρατεῖαι αἱ τοῦ Ἀντιγόου, possessio Antigoni qui illa loca suo imperio tenuit,

28, 17, 7. pro quo in loco parallelo, 5, 67, 6. est ἡ δυναστεία, quod vocabulum pariter pro synonymo fere alterius usurpatur 2, 39, 7.

Ἐπικρατεῖν; ἐπικράτῃσθε τὸ ὄνομα κατὰ πάντων, invaluit, obtinuit hoc nomen de omnibus, 2, 38, 1. Ἰα πραγμα, ἐπικρατεῖν, absolute positum, est victoriam reportare, 5, 69, 9. Ἐἴ. Sed maxime cum genit. constructus; τῆς τε γῆς τῶν πολεμίων ἐπικρατούμενη καὶ τῆς θαλάττης, quam terra marique domini essent hostes, 1, 11, 10. Adde 1, 2, 3. n. 1, 20, 5. 1, 41, 6. 1, 55, 2. n. 2, 1. 2. 2, 18, 1. Ἐἴ. Passivè, ἐπικρατῆθῆντα ἅπαντα, subacta omnia, 1, 1, 5. In Med. ἐπειδὴν ἐπικρατήται, 6, 18, 7. n. Sed leg. ἐπικρατῆ, aut ἐπικρατήσθ.

Ἐπικραμεῖν, τινὶ κίνδυνον, periculum alicui intentare, adferre, 2, 31, 7. Passivè, ὁ ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβος ἐπικραμεται τοῖς σφετέραις πράγμασι, 2, 13, 5. ὑποδεικνύων τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικραμεμένον τῆ χάρις φόβον, 13, 7, 4. μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικραμαμένου κινδύνου τῆ βασιλείᾳ, 30, 17, 12. Ἐἴ cum ἐξ προpositiōne, τὸν ἐξ αὐτοῦ (i. e. ἑαυτοῦ) φόβον αὐτοῖς ἐπικραμαίσε, Fr. gr. 16. cujus constructiōnis exemplum aliud alibi apud Scriptorem nostrum (nescio jam ubi) observavi.

Ἐπικρίνειν τὸ λεγόμενον, djudicare, 4, 42, 7.

(Ἐπ.

- (Ἐπικρισις, *ἐπικρισιν pro ἀπόκρισιν habet* Bau. 23, 11, 3.)
 Ἐπικριτής, *judex adscitus venit* Ernestus; *satis fuerit judex; χρόμενος ἐπικριτῆ τῶν λαγομένων τῆ Μασσαγύσση*, 14, 3, 7.
 Ἐπικρύπτεσθαι; *τοῖς λόγοις ἐπικρύπτεσθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας*, 4, 17, 2. *ἐπικρύπτατο (ἀπεκρ. Bau.) τὴν ἐπὶ τοῦτοις δυσαρέστησιν*, 24, 7, 5. *ἐπικρύπτεσθαι τι τινα*, 3, 75, 1. 8, 14, 5. *τὶ τινι*, Fr. gr. 6.
 Ἐπιπᾶσθαι. *ἐκχωραῖν ὧν ἐπέκρηται πόλεων*, urbibus a se captis, 17, 7, 1. *κὶ ἐπὶ ὅσα παρὰ τῶν γονέων παρείληθε*.
 Ἐπιπύζειν πόλεις, 10, 24, 3. n. — „*de urbibus, pro πύζειν*.” Ern.
 Ἐπιπυκτεῖν; *ἐπιπυκτούντας ἄμχ τούτοις οἱ χοροὶ, ad tibiarum cantium simul cum strepitu pulfantes terram*, 30, 13, 9.
 Ἐπιπυδής, *gloriosus; ἐπιπυδέστερα πράγματα*, melioris conditionis res, 1, 39, 9. *ἐλπιδας ἐπιπυδέστερα*, spes meliores, lætiores, 1, 16, 4. 1, 27, 12. 2, 60, 6. 3, 67, 1. 1. 3, 98, 3. *ἐπιπυδέστερος ἢ ταῖς ἐλπίσι*, 5, 69, 11. *ἐπιπυδέστεροι γεγονότες*, qui superiores e prælio diicelleraunt, plus gloriæ adepti, 35, 2, 14. *Conf. κυδίσταρα*.
 Ἐπιπυδέστερος ἀγωνίζεσθαι, *luculentius, majore successu pugnare*, 5, 23, 2.
 Ἐπιπυλίειν τὰς πέτρας τοῖς πολεμίοις, 3, 53, 4.
 Ἐπιπυροῦν, *τὸ ἔσγμα, conditma-*

- re, sancire, ratum habere decretum, ab eis factum ad quos primum ea res pertinebat, sic decretum de bello Sociali Achæorum, factum (κυρωθῆν) primum a τοῖς συνέδοις in concilio, dein ἐπιπυροῦται, confirmatur, ratum habetur a τοῖς πολεμοῖς, in singulorum populorum conventibus*, 4, 26, 1 sq. & vs. 7. *Adde* 4, 13, 7. 4, 24, 8. 4, 30, 2 & 6. *Sic condiciones pacis, Philippo datæ, propofitas a Tito, probatas a senatu, confirmavit populus Romanus, ἐπικύρωσε*, 18, 25, 4. *coll. vs. 2. Sic senatus populusque Rom. confirmant, ἐπιπυροῦσι, pacem a Scipionibus Antiocho datam*, 21, 14, 9. *αἱ ἐπιπυροῦσαι τὴν κρίσιν Φυλαί*, 6, 14, 7. *apud populum Rom. in comitiis tributis judicium capitis exercentem, sunt ille tribus que post alias suffragium ferunt, que superiorum sententiam confirmant, tuos illi calculos adjicientes*.
 Ἐπιπυμάζειν; *παρῆν ἐπιπυμάζων μετὰ κερατίου καὶ συμφωίας, coinmissatum venit*, 26, 10, 5. n. *cf. κῶμος, & πυμάζω*.
 Ἐπιπυμβάνεσθαι, *cum genit. sive personæ, sive rei;*
 1) *prehendere, manum injicere, varia ratione; veluti, sustinendi & ducendi causa*, 8, 22, 3. *ut tenens captivum*, 8, 20, 8. 8, 22, 5. 8, 26, 2. *arripere, amplecti occasione oblatam*, 4, 49, 4. 5, 6,

3, 6, 2. 5, 29, 4. 27, 6, 8.

2) nancisci; παντοδαπῆς ἀπελαγμένοι χορηγίας, compeatum omnis generis composites facti, 5, 48, 1. εὐκαιρότατα τούτων ἀπελάβοντο τῶν ἀνδρῶν, opportunissime hos nacti erant viros quibus aucibus uterentur, 5, 63, 13. Adde 6, 50, 6. 15, 8, 12. 38, 4, 7. n. Eodem referri potest illud, τῶν νῦν καιρῶν ἀπικαθόμενοι, si nostra tempora nacti essent, i. e. attigissent, si in nostram ætatem incidissent, 3, 58, 4.

3) inhibere; ἀπελάβοντο τῆς ὀρμῆς αὐτοῦ καὶ διακαλύσαν. Ρόδοι, 27, 6, 5. τὸ ἐπιλαμβάνον τῆς ὀρμῆς, 2, 53, 3, 16, 10, 1. Adde 6, 44, 6.

4) reprehendere; ἂν κατὰ τοῦτό τις ἐπιλαμβάνεται Ρωμαίων, 3, 26, 6.

ἐπιλαμβάνειν, in Activo, semel tantum (quoad quidem observaverim) apud Polyb. occurrit, inhibendi notione, ἐπιλαβεῖν τῶν ἀλλόφων, 10, 44, 12. n. ubi quidem in accus. sing. τὸν ἀλλόφων ἐστὶ λεγόμενον, sistere cursum canaliculi, ut docui in Annot.

Ἐπιλέγειν πεζούς, ἵππεῖς, conscribere milites, delectum agere, 4, 15, 3 ἔ 6. 4, 16, 6. ἀπιλέξαντας ἐκ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστους χεῖρας, seligentes, 1, 26, 5. 5, 46, 11. 5, 52, 10.

Ἐπιλακτοῖς πλήρωμα ἐπιλαστον, selecta copiae navales,

1, 47, 6. Ἐπιλέκτους Polybius vocat, quos Romani Extraordinarios in legione dicunt, ἔ ̄ latinum vocabulum græce sic vertendum ait, 6, 26, 6 ἔ 8. 10, 39, 1.

(Ἐπιλογίζεσθαι. Pro ἐπιλογισμένος Fr. gr. 56. fortasse ἀπολογισάμενος legendum.)

(Ἐπιλοιδραῖν τινα, pro λοιδραεῖν, Casaub. inuitis mssis 15, 33, 4. n. pro ἀπολοιδραεῖν.)

Ἐπιλοικοῖς, ὁ ἐπιλοικος βίος, reliqua vita, reliquum vite, 15, 10, 3.

(Ἐπιλύσεις mendose ex cod. Peiresc. editum erat 16, 21, 12. pro ἐπιλύσεις.)

Ἐπιμαρτύρασθαι τι τινα, studiose & graviter agnoscere, obtestari, 3, 15, 12. τὸς σύναγωγος, testificari, 4, 36, 6. Absol. deos obtestari, ἐπιμαρτυρούμενους εἶκειν, 25, 9, 8.

Ἐπιμέλεια, ἡ; ἐπιμέλειαν εἶχε τῶν εὐωνόμων, lævum cornu curabat, i. e. lævo cornu erat præfectus, 1, 27, 6. τούτων ἄμω τὴν ἐπιμέλειαν εἶχε καὶ τὴν ἡγεμονίαν Βύττακος, 5, 79, 3. (Cf. ἐπιμελητής.) ἐπιμελείας δεῖ καὶ παρατηρήσεως, 10, 45, 6. ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε πέμπειν, Fragm. hist. 54.

Ἐπιμελεῖσθαι καὶ θαρπεῖν αὐτούς, corpora curare, 5, 47, 7. ἐπιμελεσθαι, Vat. ἔ Flor.

Ἐπιμελής; ἀνδρὲς ἐπιμελεῖς, viri diligentes, industrii, 10, 20, 5. In Neutro; οἱ ἐπιμελεῖς ἦν, quibus id curæ erat. quibus

www.libtool.com.cn

quibus ea cura demandata erat, 5, 22, 11. τῆς ναυπηγίας, 1, 21, 1. τούτων πάντων ἐπιμαλὲς ἐστὶ τῆ συγκλήτῃ, 6, 13, 5.

Ἐπιμαλητής, ὁ; ἐπιμαλητὴν τῆς σφραγίδας ἀπέλεπε Μάγωνα, cogendi agminis curam Magoni commisit, 3, 79, 4. ἀπολιπὼν ἐπιμαλητὴν τῆς Τριφυλίας Λαδικὸν, praefectum, 4, 30, 15. n. συστήσας Ῥωμαϊκὸν ἐπιμαλητὴν κατὰ τραϊκοντα, 10, 17, 10. *Conf.* ἐπιμέλεια.

Ἐπιμαλῶς, diligenter, ἐξήτακώς, 3, 79, 1. 4, 29, 1. *Et.*

Ἐπιμένειν, ἐπὶ τῆς πολιορκίας, 1, 77, 1. οὔτε διαβαίνειν δυνατὸν, οὔτ' ἐπιμένειν, 3, 42, 5. μίαν ἐπιμένεινς ἡμέραν, 3, 52, 1. ἐπέμεινε τὴν ἐχομένην ἡμέραν, 5, 13, 9. 9, 18, 6. *Et.* Hinc corrigendum fuit τινὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμένον, 2, 66, 1. n. pro ἐπικειμένον. ἢ ἐπιμένουσα αἰ χιῶν, 2, 15, 10. ἐπέμεινε ex aliis codd. adoptavi, 3, 50, 5. pro olim vulgato ὑπέμεινε.

Ἐπιμετρεῖν, super justam mensuram adjicere cumulum, corollarium. *Absol.* οὐχ οἶον συνεστάλησαν, ἀλλ' ἐπεμέτρησαν, non modo non repressi sunt, sed pejus fecerunt, ulterius progressi sunt, 5, 15, 8. *Cum dat. rei cui adjicitur aliquid;* ὥσπερ ἐπιμετρούσης καὶ συναπαγωνιζόμενης τοῖς γαγονέσι τῆς τύχης, 3, 118, 6. *Cum accusf. rei quae adjicitur;* πολλὰ τῶν αἰς

Φιλανθρωπικῶν ἡόντων ἐπιμέτρησε, 28, 15, 2. *Cum accusf. rei quae adjicitur;* Ἐ dat. rei cui adjicitur; οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν (αὐτὴ quidem τῷ θυμῷ, minime te-ξε,) τοῖς πραττομένοις, eis quae bello illata erant malis non adjecit irae cumulum, mala bello illata civitatibus non auxit cumulo irae deinde adjecit, 5, 10, 3.

ὁ ἐπιμετρῶν λόγος est disputatio corollarii loco adjecta narrationi, observationes & monita a scriptore adjecta narrationi, disputatio accessoria, 15, 34, 1. (ubi opp. ὁ κόριος λόγος,) 15, 15, 1. ὁ ἐπιμετρῶν λόγος τῆς διηγήσεως, 7, 7, 7. (quae alibi dicitur τὸν μετ' αὐξήσεως λόγον, 15, 36, 1. Ἐ τὸν ἐκακιδιάσκοντα λόγον, 15, 35, 7.) *Conf.* *Ada.* ad 12, 15, 12.

Haud ita plana illa phrasis, ἡμαῖς τὸ μὲν ἐπιμετροῦν τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν εἰφήκαμεν, τὰ δ' οἰκεία τῆς προθέσεως αὐτῶν οὐ παραλείψαμεν, 12, 15, 12. n. ubi scilicet haud satis adparat, utrum juncta intelligi debeant verba τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, ut τὸ ἐπιμετροῦν absolute stet, Ἐ idem valeat ac τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον, sitque sententia haec, nos vero abstinuimus ne odio hominis hanc accessoriam disputationem institueremus; vel, nos hanc digressionem non fecimus odio illius; an coherent verba τὸ ἐπιμετροῦν τῆς ἀπε-

- ἐπιχθείας, quæ verba cum*
Valesio junctâ inter se cogi-
tans Ernestus, excessum odii
interpretatus est, nempe ad
Timæum (opinor) referens,
quemadmodum Et Valesius
fecit; ego vero, si ista verba
coherant, τὸ ἐπιμετροῦν τῆς
ἐπιχθείας, ad Polybium ea
retulerim, ut hujusmodi sit
sententia, nos vero odium cu-
mulare in hominem, plura cu-
mulare quibus odiosum eum
redderemus, ipsius causa (vel,
in ipsius gratiam) abstinuimus;
sed priorem rationem præ-
tulerim.
- Ἐπιμέτρον, τὸ;** ἐν ἐπιμέτρῳ,
 auctarii loco, insuper; πολὺν
 ἢ τινα λόγον ἐν ἐπιμέτρῳ τί-
 θενται, 6, 46, 6.
- Ἐπιμήνιον.** τὰ ἐπιμήνια, pro-
 prie menstrua; cibaria, com-
 meatus navis, 31, 20, 13. 31,
 22, 12.
- Ἐπιμίγνυσθαι;** ἐπιμιγνύμενοι
 αὐτοῖς κατὰ τὴν παράθεσιν,
 propter viciniam commercium
 habebant cum eis, convenie-
 bant eos, 2, 17, 3.
- Ἐπιμιξία, ἢ πρὸς ἀλλήλους,** mu-
 tuum hominum commercium,
 16, 29, 11.
- Ἐπιμύσθαι;** ἐπιμυσθῆναι κα-
 Φαλαιωδῶς, 3, 1, 5. 3, 3, 7.
- Ἐπίμονος;** ἐπίμονον ποιεῖν τὸν
 ἐπάρχοντα στρατηγὸν, pro-
 rogare imperium, 6, 15, 6.
 τοὺς ἐράνοους ἐπιμόνοους ποι-
 εῖν, debitorum solutionem dif-
 ferre, 38, 3, 10. n. ἀμὴ
 ἐπίμονος, 6, 43, 2.
- Ἐπιμύειν,** connivere, oculos clau-
 dere, 4, 27, 7.
- Ἐπιναύσιος, nauticus, 31, 22, 1.*
Ἐπίνειον, τὸ, statio navium, ca-
stellum navale: Fragm. lib.
67.
Ἐπιπέμειν; τὸ πῦρ ταχέως ἐπι-
πέμετο, diffusus est, laevis
serpit, 14, 5, 7.
Ἐπιπέμειν, ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς,
contentire, 21, 3, 3.
Ἐπινίκιοι ἀγῶνες, 30, 13, 1.
Ἐπινοαῖν; πρὸς οὓς οὐτ' ἐπινοή-
σαντες οἶοι τ' ἦσαν ἀν-
οφθαλμοῖν, ne cogitando qui-
dem, 9, 3, 7.
Ἐπινόημα, τὸ, institutum, con-
silium, 1, 8, 5. 2, 36, 4.
14, 6, 9.
Ἐπίνοια, ἢ, cogitatio, 3, 6, 7.
οὐδ' ἐπίνοιαν ποιησάμενοι τῆς
θαλάττης, ne cogitaverant qui-
dem de mari ingrediendo, 1,
20, 12. προσφέρουσι τῷ
στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν, con-
silium, inventum cum impera-
tore communicant, 1, 48, 3.
5, 64, 5. γνώριμοι καὶ συν-
ήθειες ἐπίνοιαι, 3, 36, 7. n.
(i. q. ἔννοιαι, ibid. vs. 5.)
ἢ κοινὴ ἐπίνοια, communis
hominum sensus & intelligen-
tia, 6, 5, 2. Rursum ἐπίνοια,
inventum, 1, 58, 4. 10, 46,
3. πάσαις ταῖς ἐπινοίαις καὶ
παρασκευαῖς περὶ τι εἶναι,
tota mente, omnibus cogitatio-
nibus in aliquid intentum esse,
5, 110, 10.
Ἐπιούσα, ἢ, postera dies; vide
ἐπιέναι.
Ἐπίπαν; ὡς ἐπίπαν, ut pluri-
plurimum, plerumque, 3, 107, 12.
17, 15, 8.
Ἐπιπαραγίγνεσθαι; ὁ ἐπιπα-
ραγιγνόμενος ἐκ τῆς Πρωμῆς
στρατ.

- στρατηγός, successurus ei con-
sul, Roma adventurus, 1, 31, 4.
- Ἐπιπαρευβάλλειν; ἐξ ἀσπίδος
ἐπιπαρευέβαλον, a sinistra alii
aliis se adplicabant, 3, 115, 10.
- η. ἐπιπαρευβάλλοντες ἐπὶ
τὴν αὐτὴν εὐθείαν τοῖς ἡγου-
μένοις, in eandem cum præce-
dentibus rectam lineam sese lo-
carunt, 11, 23, 5. ἐπιπαρ-
αμβάλλειν τὴν Φάλαγγα, pha-
langem restituerē, in justum
phalangis ordinem (*qui antea
fractus & laxatus erat*) sese
locare, 12, 19, 6.
- Ἐπιπαριέναι; ἐπιπαρήσαν (τὰς
δυνάμεις) κατὰ πρόσωπον,
frontem exercitus, qua late
patebat, obierunt, 5, 83, 1.
- Ἐπιπύσσειν, inspergere (*hu-
mum ponti*), 3, 46, 6. vulgo,
ex scriptura cod. Bau.
- Ἐπίπεδον, τὸ, superficies plana,
area, 9, 21, 10.
- Ἐπίπεδος, planus, campestris;
ἐπίπεδοι τόποι, 2, 16, 7. οἱ
ἐπίπεδοι τῶν τόπων, 1, 32, 4.
τὰ ἐπίπεδα τῶν χωρίων, pla-
na loca, 1, 33, 1. (i. q. οἱ
ὀμαλοὶ τόποι, *ibid.*) 1, 30, 8.
ἢ ἐπίπεδος κορυφὴ τοῦ ὄρους,
1, 55, 8.
- Ἐπιπέμπειν, immittere, mittere
contra aliquem. ἐπιπέμπε-
σθαι, submittere, τοῖς στρα-
τοπέδοις αἰεὶ τὰς χορηγίας, 6,
15, 4.
- Ἐπιπεριμένειν *codd.* nonnulli,
9, 17, i. η.
- Ἐπιπηδᾶν, insilire in navem ho-
stilem, 1, 22, 9.
- Ἐπιπίπτειν τοῖς πολεμοῖς, subi-
to adgredi, irruere, 1, 24, 4.
4, 61, 3.
- Ἐπιπλα, τὰ, supellectilia, 2,
62, 4. 32, 8, 4. 32, 13, 5.
- Ἐπιπλεῖν; 1) ἐπιπλεῖν ναῦν
ἢ ἐπὶ νεῶς, vehi navi, *de
πραξείῳ navis vel classis dici-
tur*, 16, 5, 1. 17, 1, 1. 2)
navigando sequi, *de navibus
quia post alias adveniunt*, 1,
25, 4. 1, 29, 1. 1, 50, 7.
ἐπιπλεῖν κατόπιον ἐπὶ παντὶ
τῷ στόλῳ, pone totam classem
a tergo navigare, 1, 50, 3.
3) in lubrico vacillare; ἐπι-
πλεον ἐπὶ τῇ χιόνι, 3, 55,
2 & 4.
- Ἐπιπλεῖον, ἐπιπλεῖστον; *vide
πολύς.*
- Ἐπιπλέκειν; ταῦτα ἐπιπλε-
χθαι συμβαίνει ἐκείνοις, hæc
cum illis connexa, illis impli-
cata sunt, 4, 28, 2. *cf. συμ-
πλέκειν.*
- Ἐπιπλήττειν, τοῖς ἀντιπαύου-
τας, — „lectores obtusefa-
cere, 2, 56, (10.) *Sed Ca-
saubonus corrigiit ἐπιπλήτ-
τειν, recte. Nam ἐπιπλήτ-
τειν est increpare potius. Et
ea correctio in textum erat
recipienda*“ *Enn. Vide Adn.
l. c.* ἐπιπλήττειν τινί, objuri-
gare aliquem, 5, 25, 5. 3,
58, 4.
- Ἐπιπλοκὴ, consuetudo, com-
mercium; βραχεῖά τις ἦν
ἐπιπλοκὴ αὐτοῖς πρὸς ἀλλή-
λους, 5, 37, 2. commercium
per legatos; 14, 1, 1. *sic ἡ
πρώτη Ῥωμαίων ἐπιπλοκὴ
μετὰ πρεσβείας εἰς τοὺς κα-
τὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 2,
12, 7. ἐξήτουν προφάσεις
τῆς εἰς Πελοπόννησον ἐπιπλο-
κῆς, πρωτευτὸν immiscendi se
rebus*

- rebus Peloponnesi, 4, 3, 3. ἐπιπλοαῖς λαμβάνειν πρὸς τὰς ἀρπαγὰς, occasionem nancisci immiscendi se rapinis & eas participandi, 4, 9, 10. ἀφορμὴ ἐπιπλοαῖς, occasio, ἀντὶ ἀγῆντι cum aliquo, 27, 5, 2. προσδέχασθαι τὴν ἐπιπλοαῖν, paratum esse ad agendum cum quo, 27, 11, 2.
- Ἐπίπλους, ὅ; 1) adventus classis, 1, 29, 5. 1, 36, 9. 1, 44, 7. coll. vs. 4. 1, 49, 8. Fr. gr. 83 & 86. 2) impetus cum classe in hostem factus; τὸν ἐπίπλου ποιῆσθαι ἐπ' αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα, contra Carthaginem navigare, 1, 29, 4. in πρᾶτιο ναυαλί, in hostem ire, 1, 50, 8.
- Ἐπίπλους ναῦς, ἦ, 1, 27, 5. n. 1, 50, 6. — „Casaub. bene vertit rostratas naves. Cel. Wesseling. ad Diod. T. I. p. 443. in extremo agmine cuntes: sed tamen id non convenit loco, 1, 50. Esse naves majores patet ex 1, 27. ubi eadem πεντήρεις καὶ ἐπίπλοι, item ex altero loco, ubi impetum in hostes faciunt, & dicuntur ποιῆσθαι τὸν ἐπίπλου, & ad impetum faciendum parata, quæ sunt rostrata.“ Ern.
- Ἐπιπνεῖν; λαμπρᾶς τύχης ἐπιπνεοῖσθαι, adspirante fortuna, 11, 19, 5.
- Ἐπίπνοια; μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας, cum divina inspiratione, 10, 2, 12. 10, 5, 7. Fr. gr. 57.
- Ἐπιποιήσασθαι, mendosa scriptura, olim vulgata, 8, 7, 4. n. pro ἐπι ποιήσασθαι. Monueat etiam Ernestus.)
- Ἐπιπολάζειν, invaluisse; ἢ ἐπιπολάζουσα κακοπραγμοσύνη, 13, 3, 1 & 8. τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, 18, 17, 7. De homine, in republica plurimum posse, 29, 7, 2. 30, 10, 2.
- Ἐπιπολαστικῶς χρώμενοι τῇ κρῶνῃ, immodice vociferantes, 4, 12, 9.
- Ἐπιπολῆς, in superficie; ἐπιπολῆς οὐδὲν ἐστὶν ὕδωρ ἐν ταῖς τόποις, 10, 28, 2. ἢ ἐπιπολῆς γῆ, terra quæ in superficie est, 34, 10, 10.
- Ἐπιπολύ, multum, valde, admodum, 3, 55, 4. &c. Vide πολύς.
- (Ἐπιπονεῖν an legendum pro ἐπι πονεῖν? Fr. gr. 122.)
- Ἐπίπνονος; ἢ ὑπερβολὴ τῶν ὀραν, cum labore conjuncta, 3, 34, 6. τὸ τῶν βίων ἐπίπνονον, laboriosa vitæ ratio, 4, 21, 1.
- Ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως, 3, 79, 6.
- Ἐπιπορεύσασθαι, τὴν χώραν, hostiliter incursare, pervagari, 1, 12, 4. 1, 30, 4. n. & vs. 14. 2, 25, 1. n. 5, 5, 7. 9, 6, 8. Et subintelleiτο nomine, 2, 18, 7. 6, 49, 4. Rufus, ἐπιπορεύσασθαι τὰς πόλεις, obire urbes, 2, 52, 1. 3, 99, 7. 10, 21, 9. τοὺς τόπους, 6, 36, 2. τὰς νήσους, 27, 3, 1. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. (ubi mendose libri τὸν τέρριον vel τὸν τέρριτον.) ἐπιπορευόμενος τὰ συστήματα τῶν Φαλαγγητῶν, 11, 12, 1.

τὰς δυνάμεις, 15, 10, 1. η. ubi mendose ἐπορεύετο dede-
rant codd. Sic 10, 20, 5. η. pro ἐπορεύετο corrigendum
fuit ἐπετεύετο, ubi intelli-
gendum τὰ ἔργα, vel πάντα,
aut simile aliquod nomen.
conf. Adm. ad 1, 30, 4. & ad
2, 25, 1.

ἐπιπορεύεσθαι ἐπὶ τὰ πλῆ-
θος, ad multitudinem (ad
Achaeorum conventum) acce-
dere, rogandi causa, 4,
9, 2.

Ἐπιπορῆν, fibula vel fibulis ad-
stringere; πορφυρίδα ἐπιπο-
πορημένος, 39, 1, 2. sic
enim ibi scribendum cum au-
gmento, pro ἐπιπορημ. quod
operarum nostrarum errore
peccatum est.

Ἐπιπρέπεια, ἡ, species, forma,
3, 78, 2.

Ἐπιπροσθεῖν, τοῖς πύργοις, in
eadem recta linea esse cum tur-
ribus, 1, 47, 2. η. Sic Eu-
clides in Κατοπτρικοῖς, defi-
nitione prima, ὅψιν εὐθείαν
definit, ἧς τὰ μέσα πάντα
τοῖς ἄκροις ἐπιπροσθεῖ. Idem
verbum Plutarcho ex msstis
restituendum monuit H. Steph.
in Pericl. cap. 13. ubi pro
ἐπιπροσθεῖντα vi:go ἐπίπρο-
σθεν ὄντα legitur.

Ἐπίπροσθεν εἶναι τινὶ mendose
vulgo legebatur pro ἐπιπρο-
σθεῖν, 1, 47, 2. η. ἐπίπρο-
σθεν ποιεῖν τι τινός, aliquid po-
tius habere, præferre alteri,
28, 7, 12. τοῦτο ἐπίπρο-
σθεν γίνεται ἐκείνου, hoc illi
præfertur, 23, 8, 7,

Ἐπιπροσθηεῖς, ἡ, quod est ante

alterum in eadem linea posi-
tum, adeoque pr. spectum ejus
impedit, 3, 71, 3. Conf. ἐπι-
προσθεῖν.

Ἐπιπράπιμος, ὁ, convicium,
objurgatio, 2, 64, 4. — „Vid.
Abresch. Lektion. Aristonect.
p. 193.“ Er s.

Ἐπιπράττειν; τὸν λίθον ἐπιπρά-
ξαντες, obvolvendes lapidem,
Spicileg. ex lib. 24. num. 2.

Ἐπιπρῆν, adfluere, magna copia
advenire, de Græculis Ro-
mam confluentibus, 32, 10, 7.

Ἐπιπρῆτης, quod in alteram par-
tem propendet, proclivis, fe-
lix; ἐπιπρῆτεστέρα ἐλπίς,
sper latior, 1, 55, 1.

(Ἐπιπρῆσις; ἐπιπρῆσεως δabant
mssti, pro ἀποπρῆσεως, 14,
2, 14.)

Ἐπιπρίπτειν vel ἐπιπρίπτειν;
στεφάνους ἐπιπρίπτουτας vel
ἐπιπρίπτουτας, 12, 29, 12.

Ἐπιπρῦσις, ἡ, adfluxus aquæ, 4,
39, 10. 10, 28, 4.

Ἐπιπρῶννύειν, animum addere;
ἐπερῶσα τοὺς Λίβυας, ἐτα-
πένωσε δὲ ταῖς ψυχαῖς τοὺς
Ρωμαίους, 3, 116, 8. Ρησ-
σιν. ἐπιπρῶννυσθαι, πρὸς τι,
magis incendi ad aliquid; δι-
πλασίως ἐπερῶσθησαν ταῖς
ὀρμαῖς πρὸς τὸν πόλεμον, 1,
24. 1. 30, 17, 12. 5, 54,
2. πρὸς τὴν ἀδικίαν, 2, 8,
4. 5, 36, 6. πολυπλασίως
ἐπιπρῶσθημεν πρὸς τὸν κίνδυ-
νον, 5, 23. 4. ἐπιπρῶσθελε
ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον ἐλπί-
σιν, 4, 51, 8.

Ἐπισημῶνιν; ἐπισημῶνιν,
laudavimus, 9, 9, 9. η. Ρα-
τίλετ ἰν ἀβίνο, ἐπισημῶνιν
τὸ

www.libtool.com.cn

τὸ ῥηθὲν *dabant scripti libri omnes cum editis*, 10, 38, 3. *ubi cum Reiskio Ernestus monuit: scribe ἐπισημῆναντο τὸ ῥηθὲν. Articulus absorpsit ultimam syllabam.* — *Quorum auctoritatem sum secutus.* ἐπισημαίνεν tamen in *Αἰῶνο* etiam *Iosephus usurpavit*, locis a *Valesio* indicatis in *Adm. ad Polyb.* 31, 11, 4.

*Certe familiare admodum Polybio hoc verbum constanter alias in Medio usurpatum reperitur, ἐπισημαίνεσθαι, ἐπισημῆνασθαι, denotatque generatim notare, observare, cum sibi, tum aliis; sic ὁρθῶς ἐπισημαινόμενος, recte observans, 1, 35, 1. 10, 2, 4. τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἐπισημῆνασθαι, καὶ συναφιστάσθαι τοῖς ἀναγινώσκοντάς, 10, 41, 6. Sic τὰς παρανόμους τῶν πράξεων ἐπισημῆνασθαι, inique facta præ ceteris notare, & scripto insignire, 2, 61, 1. Ἐ τὰ καλὰ ἐπισημαίνεσθαι, ibid. vs. 3. Sic rursus 6, 6, 4 sq. opponuntur hæc duo, παρατρέχει αὐτοὺς τοῦτο, hoc inobservatum præterit eos, Ἐ ἐπισημαίνοντες αὐτὸ, observant illud. Adde 8, 14, 5. Nonnumquam adjecto aliquo nomine vel verbo indicatur, observationem istam cum adprobatione vel cum improbatione esse conjunctam; veluti 6, 6, 5. ad ἐπισημαίνεσθαι τὸ γινόμενον adjicitur καὶ δυσπαραστῆσθαι τοῖς παροῦσι. Sic *Fragm. gr.* 68.*

τοὺς μὲν χάρισι, τοὺς δὲ καλᾶσθην ἐπισημαίνεσθαι, alios beneficiis, alios pœnis insignes facere. *Et* 6, 39, 6. ὁ στρατηγὸς δῶρα αὐτοῖς ἐπισημαίνεται.

*Persæpe vero atque etiam plerumque ipso verbo ἐπισημαίνεσθαι includitur comprobationis notio, ut sit, cum admittatione, cum comprobatione & adplausu notare, Ἐ νυδῆ, laudare, admirari, comprobate, honorifice insignire; sic μετὰ κραυγῆς ἐπισημαίνεσθαι, cum clamore adprobare dicta, 1, 32, 7. ἐπισημαίνεσθαι καὶ βοᾶν, 1, 45, 4. ἐπισημνημένου δὲ τοῦ πληθῆους, 2, 51, 1. 3, 44, 13. πάντων δὲ τὸ ῥηθὲν ἐπισημνημένον, 3, 111, 3. Adde 5, 56, 14. 8, 3, 2. (ubi ἐπισημῆναντο idem valet ac θαυμάσεις ibid. vs. 3.) 8, 33, 4. 9, 8, 1. Rursus, τίς οὐκ αὖ ἐπισημῆναντο καὶ θαυμάσεις τοῦτον, 9, 9, 5. ἐπισημῆνασθαι τὸ γεγονὸς, est, insignire, insignem facere eam rem, (agitur de *Achæis*, cum cognovissent celebratam fuisse inaugurationem juvenis regis *Ægypti*) scil. legatione missa testatam facere suam læticiam & gratulari regi. *Conf. de hoc verbo Adm. ad* 10, 38, 3. Ἐ ad 26, 2, 6.*

Ἐπισημασία, ἡ, notatio, observatio, significatio; ἀξίος ἐπισημασίας, vir memoratu dignus, non sine notatione prætereundus, 40, 6, 1. (ubi non de honorifica commemoratio-

ne agitur, sed vanitas notatur hominis.) εἰς ὑπὸ τῆς συγκλήτου γίνηται τις ἐπισημασία, quod si senatus aliquam daret voluntatis suæ significationem, 26, 2, 6. ubi vide *Admot.* ἐπισημασία εὐνοϊκῆ καὶ προστατικῆ, benevolentiae & honoris significatio, 6, 6, 8. Ἐν ἰδίῳ vocab. ἐπισημασ. eadem notione, pro favoris & honoris significatione, benevolentiae testimonio, 30, 1, 1. Tum significatio quæ sideribus inesse putatur mutationum cæli, 1, 37, 4. n. — „de qua significatione verbi comparandus *Wessel.* ad *Diod. T. I. p. 59.*“ *Ern.* Πορρο, ἐπισημασίῳ τοῦ δαιμονίου, ostenta s. significationes divinæ, quæ diis improbari factum ostenderent, 31, 11, 4. — „Sic accepit *Valesius*, *velle.* Homines judicabant ex istis signis, divinitus immissum morbum vel furorem.“ *Ern.*

Ἐπίσημος, 1) insignis, memorabilis; ἐπίσημος πράξις, 10, 3, 3. ἐπίσημος δόναμις, insignis aliqua virtus ingenii & solertia, 15, 34, 3. Φιλάργορα, nota omnibus avaritia, 18, 38, 1. ἔξοδος, celebris pompa, 32, 12, 7. 2) signata pecunia; νόμισμα ἐπίσημον χαλκοῦν, 23, 9, 3. χρυσοῦς ἐπίσημος τρισχιλίους, aureorum signatorum tria milia, 4, 56, 3. n. ubi nec necessaria admodum videtur, Ἐν ἰδίῳ certe a consentiente librorum scriptura recedit

emendatio ab *Ernesto* proposita, qui — „arbitror scribendum, ait, χρυσοῦ ἐπισήμου τρισχίλια τέλαντα.“ —

Ἐπίσημος, insigni modo, cum honoris insignibus; qui virtutis bellicæ causa coronis donati sunt apud Romanos, id deinde in urbe τὰς κομπὰς ἐπίσημος κομπέουσι, in triumphis Ἐν ἄλλοις pompis publicis decorati illis honoris insignibus incedunt, 6, 39, 9.

Ἐπίσης, perque, 10, 16, 9. n. Sed vide potius in ἔπιτος.

Ἐπισιτισμός; ἐπισιτισμοῦ χάριν, adiumenti commearus causa in portum adpellere, 2, 5, 3.

Ἐπισκέπτεσθαι, τὰ κατὰ τὴν Μακεδονίαν, inspicere, 31, 12, 12. ὑπὲρ τινος, idem; πρῶτον ἐξαπέστειλαν τοὺς ἐπισκαφομένους ὑπὲρ τῶν προσπιπτόντων, inspecturos ea quæ nunciata erant, 3, 15, 2.

Ἐπισκαυάζειν, reficere, τὰ σκάφη, naves, 1, 56, 8. 3, 24, 11. τὴν γέφυραν, pontem, 4, 77, 5. ἡ ταῦτα ἐπισκαυάσσα λέμβους πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. videri poterat esse intruxit lembos; sed ex constanti usu huius verbi intelligi debet, fuisse lembos refectos. Attamen, sicut nomen ἐπισκαυῆ jubinde pro παρασκευῆ Ἐν ἰδίῳ κατασκευῆ usurpatum reperitur, sic videndum, possit ne pariter verbum ἐπισκαυάζειν parandi, instruendi notione loco prædicto accipi.

Ἐπι-

Ἐπισκευή, refectio, reparatio, veluti *navis*, 3, 22, 6. 3, 23, 3. *adificiorum publicorum*, αἱ ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαὶ τῶν δημοσίων, 6, 13, 3. 6, 17, 2. *murorum*, 13, 4, 6. *Sed* ἔσθ' *pro* sarcinis, impedimentis *exercitus*, ponitur ἐπισκευή, 1, 19, 11. *quæ alias est* ἡ ἀποσκευή, nisi ἀποσκευῆς l. c. *legendum pro vulgato* ἐπισκευῆς. *Rursus pro varia commentuum aut aliorum adparatum copia*, 1, 73, 3. *ἐτοιμάζοντες πλείστας χορηγίας καὶ ἐπισκευάς, quæ sunt alias παρασκευαί.* Denique ἔσθ' *fabrica exponitur, quæ alias κατασκευὴ ἐστίν, ἢ ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἀρμογῆ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex concinnitate fabricæ*, 11, 9, 1. *sed ibi vereor, (quemadmodum in Adnot. significavi) ne alia notione accipiendum sit hoc vocabulum.*

Ἐπίσκεψις, ἡ, visitatio *agroti*, 5, 57, 8. *ἐπίσκεψιν ποιεῖσθαι παρὶ τινος*, inspicere, 2, 8, 3. *ὅσα τῶν ἀδικημάτων προσδοῖται δημοσίας ἐπισκέψεως*, delicta quæ animadversione publica opus habent, 6, 13, 4.

Ἐπισκηνοῦν ἐπὶ ταῖς οἰκίας, immigrare in *ædes civium*, eas occupare & habitare, 4, 18, 8. *ταῖς οἰκίαις*, 4, 72, 1.

Ἐπισκοπεῖσθαι; τὰ ἐπισκοπούμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, terræ partes quæ adiri & visitari solent, 4, 38, 11.

Ἐπισκοπεῖν; τὰ ἐπισκοποῦντα,

quæ prospectum impediunt, 34, 12, 2. *τοῦτο τὸ νέφος ἐπισκοπήσει αὐτοῖς*, hæc nubes tenebras eis obducat, in eos incumbet, 9, 37, 10. — „*Sic* ἔσθ' *Joseph. Ant.* 8, 4, 2. *Ἐπι-*

Passive, ἐπισκοπεῖσθαι, obscurari; *ἐν πολλοῖς ἐπισκοπεῖται ἡ ἀλήθεια*, 3, 31, 7. *τεγι*; occultari; *ὥστε μὴ εἶδον ἐλέγχεσθαι τὰς φύσεις διὰ τούτων*, τὸ δ' ἐναντίον ἐπισκοπεῖσθαι μάλλον, 9, 23, 4. *quæ notione Demostheni tritum hoc verbum ait Ernestus.* Porro, excæcari; ut, *ἐπισκοπούμενοι καὶ παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς*, 16, 10, 3. *ὑπὸ τῆς Φιλοουκίας ἐπισκοπούμενος*, 12, 8, 1. *Denique tropice*, obscurari; *pro* deprimi; *ὑπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς ἐπισκοπεῖσθαι καὶ κωλύεσθαι*, 2, 39, 12.

Ἐπισκοπεῖν, i. q. ἐπισκοπεῖν; ἀλήθεια ἐπισκοπεῖσθαι, 13, 5, 6. *ὁ δ' ἐπισκοπισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας*, 12, 15, 10. n. *sic enim ibi pro vulgato παρασκοπισμ. legendum demonstravi in Adnot.*

Ἐπισκύνιον, τὸ, supercilium, superbia (*in bonam partem*), gravitas, 26, 5, 6.

Ἐπισκώπτειν τὰς πράξεις, 8, 8, 6.

Ἐπισος ἦν ὁ κίνδυνος, par erat discrimen, 3, 115, 1. *τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἐσσηκίας τοῖς μένουσι καὶ τοῖς ἔσο.* quum par ipes maneret, certa staret utrisque, 10, 16, 9. n. *ἐπίσου*, 1, 18, 10. *scribe ἐπίσου*, ἔσθ' *vide in Ἰσος.*

Ἐπισκᾶσθαι, τινά, advocare, accire, invitare, arcessere, 1, 6, 5. 1, 7, 6. 1, 11, 4. 2, 21, 3. 2, 50, 10. 2, 58, 4. 3, 44, 6. 5, 74, 8. 12, 16, 6. attrahere, adlicere, 9, 1, 4. n. *ἡ ἐπισκᾶται* scribendum *ῥηταὶ*, pro *ἐπίσταται*, quod erat in msstis. *ἐπισκᾶσθαι τοὺς πολεμίους*, ἐπὶ τόπους τοιοῦτους, 3, 110, 2. *ἐπισκᾶσθαι τὴν εὐνοίαν παρὰ τινος*, 3, 98, 9. τὸν ἐκ τῶν κρατούντων ἔλασεν ἐπισκᾶσθαι πρὸς τὰς αὐτοῦ συμφορὰς, misericordiam sibi attrahere, conciliare, 15, 1, 13. *Et notione maxime propria, τοῖς λέμβοις ἐπισκᾶσμένοι τὰ ῥήματα*, 3, 46, 8.

Ἐπισπαστικός, vim adliciendi habens, 4, 84, 6.

Ἐπισπᾶσθαι, festinare, maturare iter, 27, 14, 2.

Ἐπισπᾶσθαι, ἐπισπᾶσθαι, ἡμῶν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, hōpiciis pressi a Romanis, 21, 4, 1. n. *conf. ἀνεπισπᾶσθαι*.

Ἐπισπᾶσθαι, *Mendoſe vulgo ex Bau. μετ' ἐπισπᾶσθαι*, pro *ἐπισπᾶσθαι*, 2, 2, 2. n. *Ἐπισπᾶσθαι τὴν ἐπισπᾶσθαι*, pro *ἐπισπᾶσθαι*, 2, 40, 3. n.

Ἐπισπᾶσθαι, ἡ; 1) collocatio vel statio (ut sic dicam) unius post alterum; τὴν ἐπισπᾶσθαι ἐπ' ἀλλήλους εἶχαν τὰ σκάφη, alia post aliam stabant naves, 1, 26, 12. n. *scilicet i. q. quod ἐπέστησαν* vel *ἐπίστησαν*.

2) initium, exordium; ingressus, introitus; (i. q. ἀρχὴ ἢ ἔφοδος;) ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐποικισάμεθα τὴν ἐπί-

στασιν, 1, 12, 6. *sic ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν*, 2, 40, 5. ἡ ἐπισπᾶσθαι ἢ προκατασπᾶσθαι τῆς ἄλλης ἱστορίας, introitus & reparatio totius historie; (*quæ duobus prioribus Polybii libris continetur*), 2, 71, 7. *sic ἡ ἐπισπᾶσθαι τῆς διηγήσεως*, 5, 31, 2. (*Alias Ἐξ vocabulo ἐπισπᾶσθαι eadem notione utitur Polybius; nec tamen idcirco hoc pro illo substituendum videri debet, quæ suspicio oborta Ernesto erat, ut in Addendis ad Lexicon Polyb. significavit.*)

3) cum sublitimus, vel sistimus gradum, inhibemus cursum; quo pertinet illa dictio, *ἐπισπᾶσθαι ἀνεπισπᾶσθαι πρὸς τὸ παρὸν*, *scilicet τῆς παρατριβῆς, quæ antea fuerat ἐπὶ πολὺ προβαίνουσα*, 24, 3, 4. *quum jam longius progressa fuisset offensio Romanorum & Philippi*, inhibitio quædam nunc facta est *adventu Demetrii*. Sic νῦν δὲ περὶ τούτους γενόμενης ἐπισπᾶσθαι, nunc quum ad hos mora quædam incidisset, quum in his paulisper fuerit morandum, 14, 8, 10. *ἐπισπᾶσθαι γίνεται τοῦ στρατεύματος*, substitit agmen, *Fr. gr. 72. Adde quæ de loco 14, 9, 2. Ἐξ de 6, 18, 8. mox ad num. 4. monemus.*

4) *Sed præsertim ἐπισπᾶσθαι dicitur, cum sublitimus ad rem, & ei immoramur, ad eam considerandam & expendendam, & ut curam nostram ei impendamus; hinc animadvertio, attentio, diligentia, cu-*

www.libtool.com

τα, sollicitudo, & simil. Sic
 ἢ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ
 Δία, 3, 1, 7. contemplatio
 & spectatio utriusque generis,
 uti quæ ex utroque genere pa-
 rakur lectoribus a scriptore,
 scilicet cum enucleate res quæ-
 que exponuntur, & simul
 summa rerum capita brevis
 comprehendio, veluti tabula, ocu-
 lis subjiciuntur lectorum.
 ὡστε μηδὲ μὴν ἐπίστασιν γε-
 νέσθαι παρόδου, ita nemo anim-
 adverteret ejus adventum, 8,
 30, 13. ἢ τῶν κατὰ μέ-
 ρος αἰὲ προσπιπτόντων κατὰ-
 πλεθίς ἀφῆραϊτο τῶν ἀνθρώ-
 πων τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐπί-
 στασιν καὶ διάληψιν, adime-
 bat hominibus animadversio-
 nem, attentionem, curam sum-
 mæ rei, 40, 3, 1. μετ' ἐπι-
 στάσεως, cum attentione,
 cum cura, diligenter, 2, 2, 2.
 (ubi opp. παρέργως.) & 22,
 17, 2. ubi opponuntur ἐκ πα-
 ράδρομῆς & μετ' ἐπιστάσεως.
 Sic οὐκ ἐκ παρέργου, ἀλλ' ἐξ
 ἐπιστάσεως, 3, 58, 3. Rur-
 sus, αὐτόπτεσι γεγονότες μετ'
 ἐπιστάσεως, 10, 11, 4. n.
 Adde 32, 19, 4. μετὰ πολ-
 λῆς ἐπιστάσεως, 33, 10, 3. n.
 ni ibi ἐπιστάσεως legendum,
 quod tamen neutiquam ur-
 gente velim. ἄγειν τινὰ εἰς
 ἐπίστασιν, attentionem alicu-
 jus in se trahere, attentionem
 ejus excitare, cogitationem,
 curam, sollicitudinem ei inji-
 cere, 9, 22, 7. 10, 40, 4.
 36, 2, 9. & sic haud dubie
 corrigendum, 2, 56, 6. n.
 ubi mendose εἰς ἐπιστάσιν legi-

tur. ἦν κατ' ἐκαστοῖς ἐπί-
 στασις ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος
 οὐκ εὐκαταφρόνητος, 3, 61,
 12. τοῦ πληθύνους εἰς ἐπίστα-
 σιν παραγενομένου ὑπὲρ τῆς
 παρανομίας, 40, 4, 4. μὴ
 δοῦναι χρόνον εἰς ἐπίστασιν,
 4, 9, 2. intelligi potest tem-
 pus dare ad deliberandum de
 rebus suis, quemadmodum in
 versione posuimus cum Ca-
 saub. sed ibi quidem pariter,
 ac fortasse ad narrationis
 connexionem aptius, intelli-
 getur ad subsistendum, ad si-
 stendum gradum ex fuga. (conf.
 supra, num. 3.) αἰὲ κατὰ τὸ
 πρέπον τῇ γραφῇ ποιούμενοι
 τὴν ἐπίστασιν, quavis occasio-
 ne, quoad consentaneum est
 rationi hujus scriptionis, adno-
 tabimus, 2, 40, 3. ἄξιός ἐπι-
 στάσεως, notatu dignus, me-
 morabilis, 11, 2, 4. κατὰ
 ταύτην τὴν ἐπίστασιν, si rem
 hoc modo expendimus, 6, 9,
 12. δαδίτας τὴν ἐκ τοῦ πέ-
 λους ἐπίστασιν, animadversio-
 nem, cum sensu proprio, tantum
 tropico, i. e. castigationem,
 (aut, si manvis, ex num. 3.
 inhibitionem, repressionem, quæ
 fiat a potestate vicina,) 6, 18,
 8. τὰ τῶν πόλεων πράγμα-
 τα ἄλλοιοτέρως ἔτυχεν ἐπι-
 στάσεως καὶ μεταβολῆς, gra-
 viorem nactæ sunt animadver-
 sionem, Fr. gr. 59.

Ἐπιστατεῖν τινος πικρῶς, acer-
 be imperare, 1, 72, 1.

Ἐπιστάτης, ὁ, 1) perfectus; ὁ
 τῶν ἐλεφάντων ἐπιστάται, 1,
 40, 11. οἱ ἐπιστάται καὶ χει-
 ρισταί, 5, 26, 5. 2) qui post,

R 5

pone

- pone alterum stat in acie, (ut παραστάτης, qui juxta, qui a latere stat,) 15, 13, 9. 18, 12, 5. 18, 13, 8.
- Ἐπιστέλλειν. Pro ἐπιστάλκει πρεσβείαν, quod 30, 17, 15. legatur. ἀπιστάλκει correxi cum Reiskio.
- Ἐπιστῆναι, vide in ἐφιστάναι.
- (Ἐπιστολή. ἐπιστολήν pro ἐπιτροπήν dabant veit. edd. cum nonnullis codd. 3, 14, 7.)
- Ἐπιστολογράφος, vel ἐπιστολιγράφος, ὁ, qui regi est ab epistolis, 31, 3, 16.
- Ἐπιστρατεύεσθαι, exire cum exercitu adv. hostes, exercitum educere, 2, 19, 10.
- Ἐπιστρατοπεδεία, ἡ, locatio castrorum ex adverso hostis, 1, 77, 7. Ἐ οὐκ ὀμνίω adventus hostis cum exercitu, 5, 76, 9.
- Ἐπιστρατοπεδεύειν; ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπιστρατοπεδεύσαι, 5, 30, 4. τοῖς πολεμίοις, 1, 19, 5. *Hursus absolute, sed intelligendo τῇ τῶν πολεμίων παρεμβολῇ,* 5, 47, 5. τοῖς στενοῖς, 5, 61, 10.
- Ἐπιστρέφειν, (scil. τὴν ναῦν, vel ἐκυτόν) convertere navem, convertere iter, reverti, 1, 47, 8. 5, 57, 5. Ἐστ. ἐπιστρέψας πρὸς τὸ πέλαγος, verius altum conversa navi, 1, 50, 5. ἐπιστρέψαντες, (scil. τὰς ναῦς εἰς αὐτοὺς vel πρὸς αὐτοὺς) navibus in eos conversis, 1, 25, 2. ἐπιστρέψας πρὸς τὸν Ἄρατον, ad Aratum se convertens, 7, 11, 4. καθ' αὐτῶν ὄρωντες ἕκαστα ἐπιστρέφοντα, videntes omnia contra se esse versa, in suam perniciem conversa, 1, 71, 2. ἐπιστρέφειν ἐπὶ ὄρου, 11, 22, 11.
- Ἐπιστροφῆ, ἡ, 1) conversio; hinc ἐξ ἐπιστροφῆς, conversio agmine, 5, 70, 8. Sed in ταῖσις, ἐπιστροφῆ sigillatim ea est conversio, ubi confertum quoddam corpus militum simul, in modum navis, sese ita convertit, ut quadrantem circuli describat ea conversio, ut monui ad 10. 21, 2. Vide 10, 21, 3. 12, 18, 3. Atque sic accipiendum illud ἐξ ἐπιστροφῆς, 1, 76, 5. cui βῆτιμ jungitur περιπαισμός, quemadmodum ἀποβύς locis modis citatis, de quo περιπαισμός conf. Adv. ad 10, 21, 3.
- 2) animadversio, attentio, cura; μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δαπάνης, publica cura sumtuque publico, 4, 20, 12. τὴν ἐνδεχομένην ἐπιστροφῆν ποιῆσθαι τοῦ μέρους τούτου, quantum fieri potest curam huic rei adhibere, 26, 2, 10. 5, 93, 9. 10, 18, 7. Adde *Fragn. gr.* 60.
- 3) animadversio, castigatio, poena; ἐπιστροφῆν ποιῆσθαι τῶν ἀδικημάτων, 4, 4, 8. 25, 6, 7. ἐπιστροφῆς τυγχάνειν, 4, 4, 4. 4, 24, 5. 28, 4, 7. ἐπιστροφῆς καὶ κολάσεως ἄξιός, 22, 17, 7. Conf. Adv. ad 26, 2, 6.
- 4) finis; (alias καταστροφῆ); τὰ κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους τοιαύτην ἔσχε τὴν ἐπιστροφῆν, 22, 15, 15. n.
- Ἐπισυναίγειν; οἱ ἐπισυναγμένοι τῶν

- τῶν μεθ' ὀφθῶν, qui insuper coacti erant, 1, 75, 2. 14, 2, 8. Sic ἐπισυναγαγόντες τοὺς Δυμαίους *Ec.* 5, 95, 7. insuper congregantes, scilicet præter mercenarios, qui max ibidem commemorantur; ni malis congregantes adversus irruentes *Ætolos*.
- Ἐπισυνάπτειν; οἷς ἐπισυνάψομεν τὰς περὶ τὴν Αἴγυπτον παραχρᾶς, 3, 2, 8.
- Ἐπισυνδῆναι, αἰ, conditiones fœderi deinceps adjectæ, supplementum fœderis, 3, 27, 7.
- Ἐπισύρειν, neglectim tractare, negligētē; ἀπισσυρμένος, 16, 20, 3. n. ἐπισύροντες τοὺς πολεμίους *vulgo* *legebatur* 10, 15, 1. pro quo ἀποσύροντες (*scil.* ἀπὸ τῶν τειχῶν) *correxī cum Reiskio*.
- Ἐπισυρμός, ὁ, mora, dilatio; εἰς ἐπισυρμὸν καὶ λήθην ἄγειν, 4, 49, 1. n. ὁ ἐπισυρμός τῶν οἰκιστῶν, negligentia, socordia in munibus domesticis obeundis, 40, 2, 10. n. *Ernestus cum Valesio* abductionem interpretatur.
- Ἐπίσφαιρα, ἡ; μάχαιραι ἐσφυτωμένοι μετ' ἐπίσφαιρῶν, gladii impositis pro cutide pilis coriaceis, 10, 20, 3, n. — „*Gloss.* Pugilli, ἐπίσφαιρα, vitiose pro ἐπίσφαιρα.“ *Ern.*
- Ἐπισφαλῆς, periculosus; ἐπισφαλῆς τολιορμία, 1, 11, 10. ἐπισφαιλῆς καιρῶν, 1, 66, 12. τόποι, 1, 54, 3. ἐπισφαλῆς στάτην ἔχειν χάραν. loco periculotulino esse, 2, 28, 2.
- Ἐπισφαλῶς εἶχον, in periculo erant, 6, 25, 4.
- Ἐπισφραγίζοσθαι τὴν παρανομίαν διὰ τῆς συγκλήτου, curare ut rata fiat, ut confirmetur, 32, 22, 3.
- Ἐπίσχειν; ἐπίσχετο, contulit se; sic *codex Bav.* 30, 17, 17. pro ἐπίσχετο, quod est editum.
- Ἐπιταγή, ἡ, mandatum, 13, 4, 3. 21, 11, 9. 30, 10, 6. ἐπιταγαί, imperata tributa, 31, 4, 1.
- Ἐπίταγμα, τὸ, 1) postulatum; τὸ βῆρος τῶν ἐπιταγμάτων, 1, 31, 5. τὸ ἐπίταγμα κομισαίν, 17, 9, 1. 2) τὰ ἐπίταγματα, subsidiarie manus, 5, 53, 5.
- Ἐπίτασις, ἡ, τῶν ὄμβρων, vehementia imbrium, 4, 39, 9. μετὰ πολλῆς ἐπίτασιως *fortasse pro ἐπιστάσεως legendum suspicatus eram* 33, 10, 3. n. ubi tamen *scribi vitigata potest.* τὴν ἐπίτασιν τῆς ὀργῆς in ἐπίτασιν *mutaverat Vrsinus, citra necessitatem*, 22, 17, 8.
- Ἐπιτάττειν, 1) τινὰ τινι, locare post alterum, 1, 26, 12. τοῖς Αἰτωλοῖς ἐπιταταγμένος, 16, 18, 8. qui *Ætolos* ducebat *vertit Valesius, cum debuisset* qui post *Ætolos* erat locatus a *læva*. 2) imperare; 8, 27, 2. 18, 20, 20. *tributa*, 3, 15, 10. *militēs*, 6, 12, 6. αὐτὴ ἐπιτέταται τούτοις ἡ λειτουργία, his id ministerium mandatum est, id muneris est impositum, 6, 35, 5. *Perperam vulgo* 8, 27, 5. τὸν Φιλήμανον ἐπέταξαν ἐπὶ τῆς

τὰς ποιήσας *legebatur, pro*
ἀπέταξαν.

Ἐπιτείνειν, *neutraliter, inten-*
di, augeri, crescere; ἢ ὄργη
ἐπιτείνει, 15, 27, 1. τὰ τῆς
ἀντιπολιτείας, diffensiones in
repub. 28, 14, 1. (Sed con-
prof. συνεπιτείνειν αἰτίαιε συ-
μαίτην, τοῦτο τὴν ὄργην αὐ-
τῶν συνετέμειν, 3, 13, 1.)
Passive, πολλαπλασιῶς ἐπι-
ταθέντες ταῖς ἀνομίαις, mul-
to majori benevolentia eum
complexi, 17, 16, 3.

Potro ἐπιτείνειν punire in-
terpretatur Ernestus, spe-
rians 35, 4, 6. ubi ἐπιτείνειν
quidem codd. dabant, sed id
in ἐπιτείνεν Vrsinus mutavit;
neutrum recte: nos ἐπιτέ-
μνειν suspicati sumus.

Ἐπιτειχίζειν; ἐπιτειχίζον αὐ-
τοῖς Φρούριον, *Fragm. gr.*
105. quod tamen an Poly-
bianum sit dubitari potest.
Pro isto verbo Polybius ἐποι-
κοδομαῖν amat.

Ἐπιτελεῖν, *perficere; τὸ προ-*
τεθεῖν, 1, 37, 7. τὸν πόλε-
μον, 1, 65, 2. τὰς πρεσβείας,
4, 15, 5. γάμους, 5, 43, 3.
ἀσέβημα, 2, 58, 7. n. (ubi
alii vulgo ἀπετέλεσκον, minus
recte.) Sic 1, 54, 1. pro
ἀπετέλεσε τὰ κατὰ τὴν πρό-
θεσιν, ἀπετέλεσε videtur le-
gendum. Conf. Adn. ad 1,
59, 12.

In Med. ταῦτα ἐπιτελε-
σάμενος, 1, 40, 16. 5, 108,
9. μηδὲν ἀσεβὲς ἐπιτελεσά-
μενος, 2, 58, 10.

Passive; τὰ κατὰ λόγον
ἐπιτελεῖτο περὶ τὴν μάχην,

1, 28, 9. ἐπιτελεσθεσῶν
τῶν διαλύσεων, 1, 66, 1.
ἐπιτελεσθείσης τῆς μάχης,
5, 111, 8. ταῦτα τοῦτον ἐπι-
τελέσθη τὸν τρόπον, 3, 84,
15. 3, 117, 1. 4, 72, 10.
τῆς χρείας ἐπιταλουμένης,
quum adierit rei exiequendæ
tempus, 2, 49, 9.

Ἐπιταλῆς γίνεσθαι ἐπίνοια, *con-*
silium perficitur, 6, 15, 6. τὴν
πρόθεσιν ἐπιταλῆ ποιῶν, 18,
19, 7.

Ἐπιτέλλειν, *oriri, de fideiibus*
9, 15, 9.

Ἐπιτέμνειν, *πάσας τὰς προει-*
ρημένας γνώμας, præcidere,
incidere, contra dicendo re-
movere, tollere, & facere ut
ex repudientur, 5, 58, 3. n.
Conf. Suid. in ἐπιτομήματος.
τὴν ὁρμὴν τινος, præcidere,
inhibere cursum orationis, 20,
9, 8. Sic ἐπιτέμνειν ἐτι λέ-
γοντα, interpellare, sermonem
alicui præcidere, 28, 19, 3.
Idem verbum ἐπιτέμνειν ex
conject. restitui Polybio 35,
4, 6. n.

Ἐπιτυκτικός, *opportunus ad te-*
nendum quod volumus, ad ob-
tinendam victoriam compara-
tus; χώραν ἐπιτυκτικωπά-
την ἔχειν, 2, 29, 3. ubi or-
ponitur χώρα ἐπισφαιλα-
στάτη. ἐπιτυκτικός ζῆλος,
felix æmulatio, æmulatio quam
desistueret successus non potest,
10, 25, 7. Conf. ἐπιτυγχά-
νειν.

Ἐπιτηδεῖος; *οἱ ἐπιτηδεύτατοι,*
selecti, maxime idonei, expe-
ditissimi, 4, 57, 8. 4, 78, 9.
5, 13, 5. τοῖς ἐπιτηδεῖοις γε-
φυρο-

- Φοροποιῶν παρήγγαλλε, mandatar expeditis, vel viris idoneis, 3, 64, 1. οἱ ἐπιτήδευοι τῶν Φίλων, 3, 99, 5. *cf. ibid. vs. 1.* τὰ ἐπιτήδεια καὶ τὰναγκαῖα, 3, 79, 1 *sq. Esc.*
- Ἐπιτηδεσιότης**, ἡ, τῆς περιστάσεως, opportunitas, 1, 48, 3. σίτου καὶ βελῶν καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδεσιότητος πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευῆ, rerum ad bellum necessariorum, 2, 23, 11.
- Ἐπίτηθε**, *adverb.* consulto, de liberato, data opera; τῆς τύχης ὡσπερ ἐπίτηθε *Esc.* 1, 86, 7. 2, 4, 3. 11, 6, 8. 20, 7, 2.
- Ἐπιτηθεύειν**, μηδὲν ἀνήκαστον, 1, 88, 3. τὰναντία τοῖς προσηρμένοις ἀνδράσι, 5, 10, 11. 5, 11, 9.
- Ἐπιτήδευμα**, τὸ, τῆς τύχης, fortunæ institutum, 1, 4, 4. ars quam quis proficitur, 9, 20, 6 *Et* 8.
- Ἐπιτηρεῖν**, observando exspectare; ἐπιτήρει τὸν πλοῦν, commodum navigandi tempus exspectavit, 1, 44, 2. ἐπιτηρεῖν τὸν ἀνάπλου τῶν πολέμων, 1, 53, 13. κειρούς καὶ τόπους εὐφροῖς, 2, 26, 8. τὸν κειρὸν πρὸς ναυμαχίαν, 1, 22, 11. κειρὸν πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 67, 1. *Esc. nude*, τὸν κειρὸν ἐπιτηρῶν, 3, 72, 7. *Sic* 10, 35, 6. κειρὸν ἐπιτήρουν *ex uno cod. Paris. adoptavi, pro simplici ἐτήρουν, quod ibi vulgatum erat.*
- Ἐπιτιθέναι**, τέλος τοῖς πράγμασι, finem imponere, 4, 61, 3. τὸν μισθὸν τινὶ, 3, 18,
8. — *in malam partem*, pœnas exigere. *Sic Cicero*, imponere plagam, vulnus: *Livius*, injungere pœnam, *Esc. Ern.*
- ἐπιθροσθαι**, adgredi; τινὶ, 1, 17, 10. 1, 79, 1. τοῖς πράγμασι, 2, 24, 1. τῇ στρατοπαδείᾳ, 9, 7, 7. *Conf. ἐπίθεσις.*
- Ἐπιτιμῶν τινι**, 5, 54, 8. οἷς μὲν ἐπιτιμητῶν, οἷς δὲ συγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. ἐπιτιμῶν τινι κατὰ τι, 8, 11, 1. ἐπιτετιμημένος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ, 7, 11, 9.
- Ἐπιτίμησις**, ἡ, objuratio, 6, 13, 3.
- Ἐπιτιμητῆς ἀπαραίτητος**, objurator, vituperator inexorabilis, 12, 12, 4.
- Ἐπιτίμιον**, τὸ, (*ut πρόστιμον*) premium, merces, *sed praesertim in malam partem*, ut, τῆς ἀγνοίας, peccati pœna, 5, 54, 11. *Plural.* ἐπιτίμια τατάχθαι τοῖς μοιχοῖς, τοῖς δραπετέω, 12, 10, 6.
- Ἐπιτολή**, ἡ, siderum ortus; Κυνοῦς, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43, 4. τῆς Πλειάδος, 4, 37, 2. 5, 1, 1. 9, 18, 2. solis ascensio, *T. V. p. 26. post med.*
- Ἐπιτρέπειν**, τὰ καθ' αὐτόν, sese dedere, 2, 11, 11. πάντα τὰ καθ' αὐτοὺς ἐπέτρεψαν τοῖς Ῥωμαίοις, 2, 35, 1. ἐπέτρεψαν ἐκείνῳ κατὰ τῶν ὄλων, summam rerum illi permiserunt, 1, 62, 3. ἐπιτρέπειν τὰ ὅλα Μανίῳ, 20, 9, 10. ὀλοσχερότερον ἐπιτρέψαντες αὐτῷ, *idem*, 5, 68, 2. τούτοις ἐπέτρεπον παρὶσφῶν, *his*

his imperium in se tradiderunt, 6, 8, 2. ἐπιτρέπειν τι υἱὸς πατρὸς τῶν ἀμφισβητουμένων, 1, 68, 11 ἔξ 13. 2, 39, 9. τῇ τύχῃ παρὰ τῶν ἀποβησομένων, 30, 6, 6.

ἐπιτρέψαι τὸν ἄνθρωπον, —, pervertisse, in aliam sententiam traduxisse, 4, 84, (8.) quod alias est διατρέψαι. *Vetor ut sana sit laetitia: dedisse videtur ἐπιστρέψαι. Defendit tamen Reiskius.* *En n. Nos διατρέψαι scripsimus. Vide Adm.*

Ἐπιτρέσχειν τὴν χώραν, incurfare agros praedandi causa, 3, 69, 6. 3, 88, 6. τὸ πεδῖον, 4, 62, 1. n. 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Ἐπιτρέβειν τινα, aures terere alicui, vellicare, sollicitare, instigare aliquem, 4, 84, 8. n.

Ἐπιτροπέειν, tutorem esse. ἐπιτροπέων Φιλίππου, 2, 45, 2.

Ἐπιτροπή; ἐπιτροπήν δίδουσαι, i. q. ἐπιτρέπειν; δόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπήν, scil. Ῥωμαίων, fidei Romanorum se tradere, 2, 11, 8. (i. q. εἰς τὴν πίστιν, *ibid. vs. 10.*) 20, 9, 12. 36, 1, 2 sq. 36, 2, 1 sq. ἐπιτροπήν δίδουσαι παρὰ σφῶν καὶ παρὰ τῆς πατρίδος, 15, 8, 14. 26, 1, 2 δίδουσαι τῇ συγκλήτῳ τὴν ἐπιτροπήν, rem ad senatum rejicere, arbitrio senatus permittere, 18, 22, 5. λαβόντες τὴν ἐπιτροπήν εἰς τὸ διαλύσαι τὴν στάσιν, 3, 15, 7.

Ἐπιτροπία, ἡ, tutela, 15, 31, 4.

Ἐπιτυγχάνειν, παρὰ τῶν ἀξιου-

μένων, consequi ea quae petimus, 21, 3, 8. ἐπίτυχε, consequaris propositum, 31, 21, 13. αἱ ἐπιταυγμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις, res in vita bene & feliciter gesta, 6, 53, 2. *Cf. ἐπιτευκτικός.*

Ἐπιτυχῆς, felix, ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, 3, 15, 6. 10, 2, 5. κατὰ τὰς πράξεις, 5, 102, 1.

Ἐπιτυχία, ἡ, felicitas in exsequendis consiliis & in rebus agendis, 5, 14, 11. ἡ ἐν ταῖς μάχαις, 1, 6, 4. αἱ ἐπιτυχίαι, res bene gesta, 6, 15, 7. 6, 54, 1. 40, 12, 7.

Ἐπιτωθασμός, ὁ, irrigatio, sanne, 3, 80, 4.

Ἐπιφάνειν; 1) ἄρτι τῆς ἡμέρας ἐπιφανούσης, 5, 6, 6.

2) ἐπέφαινε δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα, ostendit, prae se tulit. *Sic ἔξ cod. Pirejsc. teneri poterat, τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ἐπέφαινε τέλειον, 24, 5, 5. n. ἐπιφάνεσθαι, τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολῆς ἐπιφανομένης, 3, 113, 1. τῶν πρώτων ἐπὶ τὰ Δρέπανα ναῶν ἐπιφανομένων, 1, 49, 7. ἐπιφάνεσθαι τοῖς πολεμίοις, subito apparere, 5, 109, 2. 31, 26, 10. n. ἐπιφανῆναι τοῖς πράγμασι, adesse rebus ipsis in ipso loco, 31, 20, 4.*

Ἐπιφάνεια, ἡ, 1) adparitio, conspectus; παραδοκοῦντας τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, lucis ortum, 3, 94, 3. conspectus, adventus hostis; σημερινῶν τῶν σκοπῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πολεμίων, 1, 54, 2. ἡ ἀπ

www.libtool.com.cn

ἀπ' οὐράς ἐπιφάνεια, 2, 28, 3. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφάνεια, 3, 74, 2. ἐξ ἐπιφάνειας ἐκρίθη ἡ μάχη, 3, 68, 12. 3, 72, 2. αἱ ἐξωθεν ἐπιφάνειαι ἴσ. τῶν πολυμίμων, 8, 31, 2. τὸ παράδοξον τῆς ἐπιφάνειας, 11, 21, 3. 18, 15, 7. πρὸς ἑκατέρωθεν τὴν ἐπιφάνειαν, 2, 27, 7. πρὸς πᾶσαν ἐπιφ. 18, 15, 10. κατὰ τὰς ἐπιφάνειας στραφόμενοι πρὸς τοὺς κεκυκλωμένους, 3, 116, 10.

2) *latus, more geometrico, quodvis latus figuræ, (i. q. πλευρά.)* 4, 70, 9. *coll. v. s.* 8, 6, 27, 3. ἡ ἐκτὸς ἐπιφάνεια, ἡ κυρτὴ ἐπιφ. τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2 *sq.* *Hinc ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, latus anterior, i. e. frons, 1, 22, 10. (cujus respectu duo latera ibidem nunc non nude dicuntur αἱ πλευραὶ, quia synonyma sunt πλευρὰ ἔξ ἐπιφάνειαι, sed magis signate αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραί.)*

3) *species, externus habitus corporis; vultus; ξένη ἐπιφάνεια, mira species, mirus aspectus, 2, 29, 1. ταῖς ἐπιφάνειαις οἶον ἀποταθριωμένοι, 3, 60, 6. Adde 8, 21, 2. 11, 34, 9. 26, 5, 6. 27, 10, 1. Conf. ἐπίφασσις.*

4) *gloria, celebritas, 6, 43, 7.*

Ἐπιφανής, insignis, nobilis, notabilis, illustris; ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, 1, 36, 3. ἑπὶ τῶν οὐκ εἰρημωμένων μεταλλάξῃ τις ἐπιφανής, 6, 53, 6. ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ τοῦ,

10, 2, 1. ταῖς ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανῶν, 3, 40, 9. *ubi ἐπιφανέστατων dat unus Flor. τῶν νεκρῶν τοὺς ἐπιφανέστατους, 3, 85, 5. ἐπιφανέστατην παρεχόμενος χρεῖαν, 1, 78, 11. ἐπιφανέστατοι πράξεις, 9, 1, 1. ἐπιφανέστατοι χερμῶνας, tempestates maxime insignes, 6, 44, 7. ἐπιφανέστατος τόπος, locus maxime conspicuus, 6, 53, 4. locus nobilissimus, celeberrimus, 9, 3, 7. ἐπιφανέστατοι καιροί, tempora memorabilissima, 26, 3, 9. π.*

Ἐπίφασσις, ἡ, 1) *significatio; τῆς ἐτοιμότητος, 4, 11, 4. τῆς ὀργῆς, 22, 17, 8. ἢ. (ubi τὴν ἐπίφασιν εἰπενε in τὴν ἐπίφασιν erat mutatum;)* τῆς ἀκριβείας, ostentatio, adfectatio diligentiae, 12, 11, 4. ἡ ἐν ἐκαστοῖς ἐπίφασσις καὶ στρωμυλία, ostentatio, 9, 20, 6. κ. πολλὴ ἐπίφασσις εὐδαιμονίας, opulentiae adfectatio, 32, 11, 7.

2) *species oris & corporis; (ut ἐπιφάνεια;) ἐββρωμένον θλασάμενοι κατὰ τὴν ἐπίφασιν, (nam sic jungenda ista verba,) 11, 27, 8. ἐπίφασσις βασιλική, 4, 77, 3. κατὰ τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον, 26, 5, 6. (ubi distingui videtur ab ἐπιφάνεια; nempe illa est totus corporis habitus, haec species oris & vultus.) δι' αὐτῆς τῆς ἐπιφάσεως, ἰπῖο vultu, 9, 13, 5.*

3) *species, quatenus opponitur veritati; κατὰ τὴν ἐπίφασιν, κατὰ τὴν ἀλήθειαν,*

ib

- in speciem, re vera, 14, 2, 9.
 31, 5, 4.
- Ἐπιφέρειν, τινὶ πόλεμον,** 15, 18, 4. **συμφορὰν,** 3, 4, 5. **αἰτίαν,** 5, 41; 3. 40, 5, 2. (*sic* αἱ ἐπιφερόμεναι αἰτίαι, impracta crimina, 31, 9, 5.) **διαβολὴν,** 3, 5, 4. **ὄνομασίαν προδότου,** 17, 15, 1. ἢ **θειλία θυεidos ἐπιφέρει τοῖς ἔχουσι,** 3, 81, 7. οὐκ οἴομαι τοῦτο ὑμῖν ἐποιεσεν οὐδένα, vobis exprobraturum, 9, 20, 5. τοῦ δαιμονίου τὴν οικεῖαν ἀμοιβὴν αὐτοῖς ἐπιφέροντες, 1, 84, 10.
- ἐπιφέροσθαι, πavi advenire,** 10, 1, 8. **εἰς ἀμβολὴν, invehī, impetum facere in navem hostilem,** 16, 3, 12. **ἐπιφερόμενοι ἵπποις, irruentes equites,** 3, 65, 7. **τῶν ἵππων ἐπιφερ. ταῖς ἡλαῖς, turmatim irruentibus,** 9, 3, 2. **οἱ κερσῶν ἐπιφερόμενοι, a tergo imminentes,** 1, 76, 8. *Et sic generatim, imminens, sequens, futurus, instans; ut ἡ ἐπιφερομένη θέρεια, insectans, proxima aestas, 1, 25, 7. **ἐπιφέρεται κίνδυνος, imminet,** 2, 23, 7. *Et* 13. ἡ **ἐπιφερομένη τοῖς Ἑλλήσι περίστασις,** 9, 32, 11. **αἱ ἐπιφερόμεναι χρεῖαι, futuri usus,** 3, 88, 2. **τὰ ἐπιφερόμενα, consequentia, quae nunc subjiciuntur porro,** 3, 6, 8.*
- τῶν πολεμῶν ἐπιφερομένων πάλιν, rursus clamitantibus, urgentibus, vel in eam euntibus sententiam, ferendum esse auxilium,** 29, 9, 5. n.
- Ἐπιφθέγγεσθαι, adjicere verba;** τὸν αὐτὸν λόγον, 3, 85, 4. 12, 15, 4. **λόγον τοιοῦτον,** 13, 7, 6. 30, 16, 5. **ὑπέρ τινος τὸν ἀρμύζοντα λόγον,** 18, 24, 1.
- Ἐπιφορὰ, ἡ; de impetu vel impressione hostium; καταπληγόντις τὴν ἐπιφορὰν,** 3, 65, 7. **στέγειν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, sustinere,** 3, 53, 2. **ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων,** 6, 6, 8. *Adde Fr. gr. 61. De rebus inanimatis; ἡ ἐπιφορὰ καὶ ὄρυγῃ τοῦ χειμῶνος, ingruens vis hiemis,* 5, 51, 1. **ἐπιφορὰ ἡμβρον, 4, 41, 7. 9, 16, 3. δακρύων, 15, 26, 3. Sed ἡ ἔξωθεν ἐπιφορὰ τῆς αἰδαιμονίας, est copiosa investio opum in urbem, 5, 90, 4.**
- Ἐπιφύνοι, (τινὶ) ἀμφοῖν ταῖν χειροῖν, ambabus manibus aliquid amplecti,** 12, 11, 6. **ἐπιφύονται μελανίαι ταῖς ψυχαις,** 1, 81, 7.
- Ἐπιχαλᾶν τὸ καλῶδιον,** 34, 3, 5.
- Ἐπιχειραῖν, πράγμασι, ἐργοῖς,** 1, 12, 7. 3, 44, 10. **πολιορκαῖν, 1, 24, 13. 4, 37, 4. Et sic cod. Bav. 1, 32, 11. πολιορκαῖν ἐπαχείρησαν, ubi alii ἐνεχειρ. Rursus cum inf. 1, 47, 3. Et saepe alias. Sic 1, 7, 2. n. Μεσσήνην ἐπαχείρησαν παραστονδαῖν, ubi tamen vet. codd. omnes παρῆσκονδοι habent, quod si te neas, Μεσσήνη fuerit legendum pro Μεσσήνην.**
- Ἐπιχείρημα, τὸ, molitio,** 4, 15, 11. **ἀλλῆ ἐγχειρ.**

Ἐπι-

- Ἐπιχειρήσις**, ἡ, argumentatio; *κατὰ τὸν εἰκότα λόγον πεποιηται τὴν ἐπιχειρήσιν*, 12, 8, 4.
- Ἐπίχειρον**, τὸ; *Plur. τὰπίχειρα*, τὰ ἐπίχειρα, premium, merces, *in malam partem*, 4, 79, 3. 8, 14, 5 sq. *νομίζεσθαι*, 4, 63, 1.
- Ἐπιχύειν**; *τοσοῦτων μοι πραγμάτων ἐπιχαχυμένων*, cum tot alia mihi negotia incumbant, 8, 11, 13. *ex Theopompo*. — „*Forſ. ἐπιχειμένων*.“ *Er n.* — *Equidem vulgatum non sollicitaverim.*
- Ἐπίχυσις**; *αἱ ἐκ τοῦ πότου ἐπίχυσις*, *ex Valesii conj.* 16, 21, 12. n.
- Ἐπιχωρεῖν**, concedere, permittere, 4, 17, 8.
- Ἐπιχωριάζειν**; ὁ τρόπος ἐπιχωριάζει παρ' αὐτοῖς, domesticus, vulgatus apud eos est hic mos, 6, 46, 3.
- Ἐπιχώριος**; ἰ. q. ἐγχώριος; ἐπιχώριοι οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἡδὴ κάλλιστα γινώσκουσιν, 9, 25, 3.
- Ἐπίχωσις**, ἡ, adgestio humi, 4, 41, 9.
- Ἐπιψάειν πραγμάτων**, leviter attingere, strictim exponere, 2, 1, 4. 4, 1, 8. 14, 12, 5. *quod ἐπὶ κεφαλαίων ψάειν dicit* 1, 13, 8.
- (*Ἐπιψηφίζεσθαι*, discernere, 4, 16, 3. n. *sed ibi temere Ἐπιψήφισις ἐπιψήφισις. editum erat, pro ἐψηφισις.*)
- Ἐποικοδομαῖν Φρούριον** dicitur, qui arcem contra aliquem struit, ut inde eum oppugnet, 2, 46, 5. 2, 54, 3. — „*ut ἐπιτεχνίξεν apud Demosth.*“ *Er n.* Cf. *Adn. ad* 4, 37, 6. *Nude edificare, vel inaedificare exponitur, scil. in aliena regione*, 3, 27, 4.
- Ἐποπέλειν**, in brevia incidere, terræ illidi, 1, 20, 15. . 1, 51, 8. 4, 41, 2.
- Ἐπομένως** τοῦτοις, proxime post hæc, 4, 1, 7.
- Ἐπονείδιστος**, δουλεῖα, turpis servitus, 4, 31, 8. 11, 12, 3. βίος, ignominiosa vita, 11, 2, 7. *ἐπονείδιστους ποιεῖν τὰς ἐαυτῶν περιπετείας*, 11, 2, 11.
- Ἐπονείδιστως**, ψέγειν, cum probris vituperare, 1, 14, 5. *διαφθείρεσθαι*, turpiter, ignominiose perire, 14, 5, 11.
- Ἐπονομάζειν**; ἡ ἄκρα ἡ Ἐρμαῖα ἐπονομαζομένη, que a Mercurio nomen habet, 1, 29, 2.
- Ἐπόπτεσθαι**, videre, *v. c. pantes*, 10, 18, 3.
- Ἐποπτεύειν**, inspicere, πάντα, 5, 69, 6. *τὰ κατὰ τοὺς Ἑλληνας*, res Græcorum, 31, 23, 10. 31, 12, 13.
- Ἐπος**; ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut verbo dicam, prope dixerim, vere dicas, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7.
- Ἐπουροῦν**; ἐπουρώσαντες, secundo vento uli, 2, 10, 6. (*Sic κατοροῦν.*)
- Ἐποχή**, ἡ κατὰ τὸν πόλεμον, cessatio belli, 38, 2, 3. *μετ' ἐποχῆς*, inhibito cursu? *in decursione equestri*, 10, 21, 4. n.

- Ἐπιτήρησις**, ἡ, 1, 23, 4. 16, 3, 7. 16, 7, 1.
- Ἐπιπῆ**; πάσης ἐπιπῆς πειρᾶν δλαμβανον, omnis generis incantationum periculum fecerunt, *Fr. gr.* 63.
- Ἐπώνυμος**; Φυλῆν ἐπώνυμον ποιεῖν τινι, tribui nomen ab aliquo imponere, 16, 25, 9. οἱ ἐπώνυμοι τῶν ἀρχηγῶν, *ibid.* n. τὰ ἐπώνυμα, cognomina locorum; συγχρῆσθαι ἰεροῖς, ὄρασι, χώραις, ἐπώνυμοις, 5, 21, 7. n.
- Ἐρᾶν**; ἐρῶν, ἀβσολ. amoribus indulgens, 24, 5, 9. ὁ ἐρώμανος; amatus: ὥστε πολλοὺς ἐρώμενον ἠγορακέναι ταλάντου, 32, 11, 5. *Philippus* κοινός τις οἶδν ἐρώμενος ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων, 7, 12, 8.
- Ἐρανος**, ὁ; ἐράνους ἐπιμόνουσ ποιεῖν, 38, 3, 10. n. — „dehitorum solutionem differre, *scil.* necessitatem solvendā.“ *Ern.*
- Ἐραστής** τῆς προαιρέσεως τῶν Ἀχαιῶν, 2, 43, 3.
- Ἐργάζεσθαι**; εἰργάζετο πολλὰ κατὰ τὴν χώραν, 1, 31, 2. ἀπὸ τοῦ σώματος εἰργασμένος, qui corpore questum fecit, 12, 13, 2. φόβον εἰργάσατο τοῖς ἐξῆς, 3, 51, 13. n. *ubi tamen* ἐνεργάσατο *legendum* *puto, quod ex msstis pro simpri. verbo edidi* 10, 2, 12.
- Ἐργάτης**; ὁ ἐργάτης βοῦς, 3, 93, 4.
- Ἐργασία**; αἱ ἐν τῆς θαλάττης ἐργασίαι, questus e mari, 4, 50, 3. n. τὴν ἐργασίαν ποιεῖσθαι, opus facere, *de cuniculis*, 5, 100, 4.
- Ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναστοι** ἄνθρωποι, opifices, 38, 4, 5.
- Ἐργαστήριον** πολέμου, 10, 20, 6.
- Ἐργαστικός**; οἱ ἐργαστικοὶ, *distinguiuntur a τοῖς πολιτικοῖς*, 10, 16, 1. *Sunt iidem qui χειροτέχναι*, 10, 17, 6. *Sic apud Plutarch. in Camill. c. 38. distinguiuntur τὸ βάναστον ἔσ τὸ αἰστέιον.*
- Ἔργον**, τὸ; τυράννου ἔργον, 5, 11, 6. θυμοῦ λυτῶντος ἔργον, 5, 11, 4. ἀνδρὸς ἔργον οὐδὲν, 32, 25, 9. μακίας ἔργον, 17, 3, 8. τὰ κατὰ πόλεμον ἔργα, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4.
- In oppugnationibus τὰ ἔργα, ut apud Romanos opera, dicuntur omne genus munitio- num, machinarum operumque quibus utuntur oppugnatores adversus eos qui in urbe sunt; ἔργα καὶ μηχαναὶ*, 5, 3, 6. συστησάμενοι κατὰ διττοὺς τόπους ἔργα, προσήγαγον τὰς μηχανὰς, 1, 38, 8. προσάγειν ἔργα τῷ τείχει καὶ μηχανὰς, 5, 3, 6. 1, 42, 8 *sq.* 3, 18, 4. τρία ἔργα προσήγον, 22, 10, 2: *scil.* κριοὺς, arietes, *ibid.* vs. 1. προσφέρειν ἔργα καὶ τὰ τείχη καταβάλλειν, 1, 24, 12. συνίστατο ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 4, 56, 7. *Quoniam* sint ἔργα, *quia* 9, 41, 12. *commemorantur, fusius ibidem in precedentibus exponitur. ἡ ἐν τοῖς ἔργοις προθυμία*, 5, 4, 7. *de cuniculis agendis dicitur, sed ibi ἔργον vulgato sensu accipiendum*

- aut videtur, quo dicimus*
opus facere. *cf.* 5, 100, 4.
- Ἐργωνία**, ἡ, operum conductio,
6, 17, 5.
- Ἐρεθίζειν**; laceſſere hoſtem, 1,
19, 2. 1, 40, 6. *Ἐθ.* τὰ
ἔλκη ἐρεθιζόμενα, ulcera ir-
ritata, inflammata, 1, 81, 6.
- Ἐρείδου**; ἐρείσαντες τὰς μα-
χαίρας πρὸς τὴν γῆν, inniti
facientes terræ, 2, 33, 3.
ἤρεισαν τὰς οὐχάδας εἰς τὴν
γῆν, firmarunt ad terram, 3,
46, 1.
- Ἐρεῖν ἐγκλήματα**, 4, 5, 7. π.
- Ἐρείπεσθαι**, ruinam minari;
κῦργοι ἐρείπόμενοι, 1, 42,
10.
- Ἐρείπια**, τὰ, ruina, rudera,
5, 102, 6. *ſcil. ex Caſauboni*
ingenio, qui ibi pro ἐν τοῖς
Περικποῖς, quod codices da-
bant, ἐν τοῖς ἐρείποις edi-
dit.)
- Ἐρεισμα**, τὸ, adminiculum quo
quis nititur in difficill grefſu,
3, 55, 4. τὰ ἐρεισματα, ſu-
blicæ quibus fulciuntur cuni-
culi, fulcimenta, 5, 4, 8. 5,
100, 5. 16, 11, 5.
- Ἐρεσθαι**, interrogare; *in im-*
perf. paſſim εἶρετο, pro ἤρε-
το, editum erat ex mendofis
libris, ut 7, 5, 5. 10, 18, 8.
Ἐθ. ſed alibi in verum ἤρετο
conſenſerunt libri, ut 7, 3, 5.
16, 34, 5. 17, 17, 1. *Ἐθ.*
- Ἐρευνᾶν**; ἐρευνασάτω μεγαλά-
νορος ἡσυχίας *Ἐθ.* 4, 31, 6.
- Ἐρημος**, *in ſam.* ἔρημος πόλις,
3, 51, 11. 9, 8, 9. στρα-
τοπεδεία, 3, 68, 2. σκείρας
ἐρήμους ἐκ τῶν κατόπιν οὖ-
σας, 2, 67, 2.
- Ἐρημοῦν**; ἐρημοθέντες τῆς τῶν
ἰππέων χρείας, nudati, 11,
33, 3.
- Ἐρίζειν**; θροῦς περὶ τῶν Φλε-
γραίων πεδίων ἠρικέναι, 3,
91, 7. π. *Ραργεατὴν υνίγο*
εἰρικέναι.
- Ἐρινυῖς καὶ ποιναι**, 14, 8, 2.
- Ἐρμαιον**, inſperatum lucrum;
νομίſας ἔρμαιον εἶναι, 3, 104,
6. 22, 18, 3. ἔρμαιον ἠγχι-
σάμενος τὴν ἐπιταγῆν, 13,
4, 3.
- Ἐρρωμένως**, fortiter; διαμώχο-
σθαι, 1, 45, 7. 1, 76, 6.
μινδουεύειν; 2, 28, 10. ἐρρω-
μένως τὸν βίον μετήλαξε,
fortiter (pugnans) occubuit, 2,
1, 8.
- Ἐρύκειν τὸν κόλομον τῆς Μακε-
δονίας**, propellere a Macedo-
nia, *Fr. hiſt.* 29.
- Ἐρυμα**, τὸ, (i. q. Φρούριον) mu-
nimentum, caſtellum, 4, 52, 7.
23, 11, 4.
- Ἐρυμός**; ἐρυμοὶ τόποι καὶ
δύτβατοι, munita loca, *ſcil.*
natura munita, i. e. colles,
1, 30, 8. λόφος ἐρυμός, 3,
83, 1. 4, 57, 5.
- Ἐρυμότης**, ἡ, καὶ τραχύτης
τῶν Ἄλπεων, altitudo diffici-
lis acceſſu, 3, 47, 9. ἐρυμό-
της καὶ δυſχωρία τῶν τόπων,
3, 48, 5.
- Ἐρχεσθαι**; παρ' ὀλίγον ἦλθε
τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55, 4. *ſic*
1, 45, 14. 10, 12, 11. *ſpri-*
cileg. ex lib. 11. *Et abſque*
artic. παρὰ μικρὸν ἦλθον
ἀπολέσσει τὰ πράγματα, 1,
43, 7. *ni intercidit τοῦ οὐκ*
εἰς τὴν τυχοῦσαν ἦλθον δια-
τροπήν, 1, 58, 6.

- Ἐσθῆς**, ἡ, *collective*, vestes, vestitus, 6, 7, 5. *i. q.* ἔσθητες *ibid.* vs. 7.
- Ἔστια**, ἡ, τῆς δυναστείας, sedes imperii, 5, 58, 4. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἔστιαν δέχασθαι τινα, publico hospitio excipere, 29, 5, 6. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἔστιαν κατέφυγον, ad communem urbis aram confugit, ad aram quæ in curia erat, 30, 8, 4. ad penetrare urbis interpretatus est *Vales.* *Conf. fer. Ind. Histor. in Vesta.*
- Ἔστιον**, hospitio excipere; ἔστιας τούς ἡγεμόνας, 4, 73, 3. 5, 14, 8.
- Ἔσως λογισμός**, ratio certa, 3, 105, 9. *conf. ἰσάνααι.*
- Ἐσχάριον**, τὸ, craticula, basis turrium, 9, 41, 4. n.
- Ἐσχατεύειν**, cum *gen.* πόλις ἔσχατεύουσα τῆς Ἀρκαδίας, in Arcadiæ extremitate sita, 4, 77, 8.
- Ἐσχατία**, ἡ, extremitas; καίτοι ἐπὶ τῆς ἔσχατιᾶς τῆς τῶν Ροδίων Περαιᾶς, 27, 6, 6. αἱ ἔσχατια, *idem fere quod τὰ πέρατα*, 4, 3, 10. 4, 70, 3. Sic οἱ περὶ τὰς ἔσχατιὰς τόποι τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, extremitates, remotiora loca terræ, 3, 58, 2. Ἐ 5. pro quo τὰ πέρατα dicit vs. 7.
- Ἐσχατος**; μηδ' ἔσχατον ἐλέω καὶ συγγνώμῃ τόπον καταλιπεῖν, 30, 8, 3. τὴν ἔσχατην τρέχειν, 1, 87, 3. n. 18, 35, 6.
- Ἐσχαίως διακείμενοι**, ad extremum, ad extrema mala redacti, 1, 24, 2.
- Ἐσθῆν**, 2, 5, 4. n. *primi edictoris culpa in ἔσθῆν vulgo erat corruptum.*
- Ἐταιριῶναι**, clientelæ, cum quis multos habet θεραπεύοντας αὐτὸν καὶ συμπαραφερομένους αὐτῷ, 2, 17, 12. ἡ ἔταιρεία, sodalitas, 5, 29, 6.
- Ἐταιρεῖν**, meretriciam exercere, 12, 13, 1.
- Ἐταιρεύειν; ἔταιρευόμενος**, meritorius puer, 8, 11, 10.
- Ἐταιρικὸς; ἔταιρικὴ ἵππος**, 16, 18, 17. n.
- Ἐταῖρος**; οἱ ἔταῖροι προσαιρεύμενοι ἵπποις, 5, 53, 4. n. 31, 3, 7.
- Ἐτερόγλωττοι**, diversarum linguarum homines, 24, 9, 5.
- Ἐτερος**. πρὸ ἑτέρου *mensuræ* *unigo*, pro καρ' ἑκατέροις, 2, 69, 7. n. *conf. ibid.* vs. 3.
- Ἐτήσιος**; οἱ ἐτήσιοι *scil.* ἀνεμοί, *vel τὰ ἐτήσια scil.* πνεύματα; *Etelix* ventus; τοῖς ἐτήσιοις, 4, 44, 6. n. τῶν ἐτήσιων ἡδὴ στάσιμ ἐχόντων, 5, 3. τῶν ἐτήσιων ἐπαχθέντων, 5, 5, 6.
- Ἐτι**; ἔτι δὲ *idem valet simpliciter quod καὶ, nec habet vim augendi*, 2, 63, 5. n. *Potest est verti pariter, ut*, 5, 105, 3. 11, 10, 3. Ἐ *sæpe* *alias.*
- ἔτι particula *confusa* fortasse cum verbo ἐστὶ, 1, 57, 2. n. *Confusa* Ἐ *commutata cum particula* ὄτι, 2, 10, 8. n. 2, 64, 3. n. 3, 1, 1. n. 3, 29, 6. n. 3, 30, 2. n. 3, 54, 7. n.
- Confusa cum præpositione* ἐπὶ; *vide Adn. ad* 1, 55, 10. 3, 42, 1. n. 5, 47, 1. n. 5,

- 105, 3. n. 18, 8, 5. n. *Præfertim, ubi post vinctos adjicitur ἔτι.* (quod amat Polybius; vide *Annot. ad 5, 46, 12.* Et loca ibi citata) *tene-re ista particula a librariis in ἐπι passim mutata est, ut 5, 46, 12. n. 8, 7, 4. n. 9, 7, 7. n. Eadem partic. ἔτι confusa cum ἔτει, 3, 107, 4. n. 3, 114, 6. n. 23, 2, 6. n. 25, 4, 6. n. Verba ἔτ' ὧν temere vulgo adfuta Et intrusa erant 2, 52, 7. ex cod. Bav.*
- Ἐτοιμάζον; ταχέως ἐτοιμασθέντων, 1, 59, 9. ubi vulgo mendose τάξεως. τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἠτοιμάζον, 1, 38, 3. ἠτοιμασμένοι σάλπιγγας, cum paratas haberent tubas, 8, 32, 7. *Perperam ἐτοιμακότες editum erat pro ἠτοιμ.* 3, 72, 6. n. *Conf.* 3, 75, 7. 3, 105, 11. *Ἐς.*
- Ἐτοιμος; cum infim. ἔτοιμοι πολλοὶν ἦσαν, 1, 62, 1. *In famin. τῆς ὠφελείας ἐτοιμοῦ προφαινομένης, 1, 49, 5. εισαγωγῆς ἐτοιμοῦ, 4, 38, 9. κλιμακας ἐτοιμοὺς ἔχοντες, 4, 18, 3. ubi tamen codd. nonnulli ἐτοιμας, ne sic quidem male; nam Et ἀλπίδα ἐτοιμῆν communi consensu dant omnes 3, 96, 3. Rursus vero 5, 79, 1. ἐτοιμοὺς παρασκευας, alii ἐτοιμας.*
- Ἐξ ἐτοιμοῦ ποιεῖν τι, promte aliquid facere, 25, 9, 4. 27, 6, 10. πᾶν ἐξ ἐτοιμοῦ παραγγέλλειν, omnia sine cunctatione imperare sociis, 3, 12, 6. καθάπερ ἐξ ἐτοιμοῦ σφί-
- σι τῆς νίκης ὑπαρχούσης, quasi parata victoria, 2, 68, 6. τὴν ὑπαρξὴν ἐξ ἐτοιμοῦ παρέλαβας, ex facili, ex parato accepit, 16, 34, 8. ἐν ἐτοιμῷ ἔχειν, in parato habere, 2, 34, 2.
- Ἐτοιμῶς διακείσθαι πρὸς πᾶν, ad omnia facienda paratum esse, 3, 13, 2.
- Ἐτος; *dativus ἔτει subinde perperam in ἔτι mutatus; vide supra in ἔτι.*
- Εὐ; εἰάν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὐδῶ, 4, 21, 11. n.
- Εὐαγρία, ἡ, felix venatio, felix captura, 8, 31, 6.
- Εὐάγωγος, docilis, flexibilis, 17, 10, 7. πρὸς πᾶν, 11, 29, 9.
- Εὐάρμοστος; εὐαρμοστότερος πρὸς πάντας καιροῦς, 21, 5, 5. *de classis præfetto.*
- Εὐβατος τόπος (in monte) καὶ γεοργήσιμος, pervius, accessu facilis, 1, 56, 4. n. 10, 29, 4. 11, 18, 4.
- Εὐγενῆς, οἱ εὐγενεῖς ὄρνιθες, galli gallinacei generosi, ad pugnam alacres, 1, 58, 7.
- Εὐγενῶς ἀποθανεῖν, 3, 117, 4.
- Εὐγεφύρωτος τόπος, aptus ponti itruendo, 3, 66, 5.
- Εὐγνωμοσύνη, ἡ, lenitas, facilitas ad dandam veniam, 5, 10, 2. *Eadem sententiā vide an εὐγνωμοσῶν fortasse pro vulgato ἀγνοσῶν legendum sit 15, 19, 3.*
- Εὐγνώμων, lenis, benignus; εὐγνωμονέστερος, 2, 57, 8.
- Εὐδαιμονία, opulencia, opes; *urbis, 1, 7, 2. 2, 8, 4. 2, 18, 4. ποικί, 2, 38, 9. 3, 111, 4. τῶν*

τῶν πολιτῶν παρὶ τοὺς
 ἰδίους βίους, 1, 7, 8.
Εὐδαίμων, opulentus, εὐδ. πόλις,
 2, 7, 5. *Χήρα*, 3, 87. 3. 3,
 90, 7. *εὐδαίμονεστιάτη πό-
 λις*, 2, 7, 11.
Εὐδία, ἡ, cœli serenitas; τηρῶν
 τὴν εὐδίαν, 1, 60, 8. *εὐδίαν*
 ἔσχει ὁ κόλπος, 10, 10, 3.
 τὸ κοινὸν ἐν εὐδίᾳ *ἔσται*, 4,
 31, 6. n.
Εὐδιάκοπος, facile discendus;
δοσμός, 3, 46, 4. *Vide voc.*
seq.
Εὐδιάκοπος χιὼν, nix facile per-
 tumpenda, vestigio cedens, 3,
 55, 1. *Utrumque vocab. ab*
eodem verbo διακόπτω, quem-
admodum v. c. a γράφω ra-
riter ἔγγραφος ἔσ' ἔγγραφτος
forma:ur.
Εὐδιακόσμητος, facile ad usum
 aliquem instruendus, adcom-
 modandus, 8, 36, 9.
Εὐδίαλυτες, ad pacem pronus,
 29, 5, 5.
Εὐδιάσπαστος χάραξ, facile di-
 vellendus vallis, 18, 1, 9.
Εὐδοκεῖν, τινί, adquiescere in
 aliqua re, probare rem, (ut sit
εὐδοκῶ τούτῳ, hoc mihi pla-
cet.) 2, 38, 7. 3, 8, 7. 4,
 22, 7. 8, 14, 8. 22, 13, 6.
Adde 36, 1, 2. *Pariter, εὐ-*
δοκεῖν ἐν τινί, ut ἡ Ταῦτα
ποιεῖται συνθήμας ἐν αἷς εὐ-
θήμας, fœdus quod illi pla-
cuit, in ejus conditionibus
illa adquievit, 2, 12, 3. Rur-
sus εὐδοκῶ sequente infiniti-
vo, placet mihi ut hoc fiat;
ἵνα πάντας εὐδοκῆσαι στρα-
τηγὸν αὐτῶν ὑπάρχειν Ἴέρω-
να, 1, 8, 4. 7, 4, 5. εὐκ

εὐδοκεῖν εἰσφέρειν τὸ τρίτον
τῶν κτήσεων μέρος, non pla-
cebat eis ut tertiam partem
possessionum conferrent, 5, 93,
7: εὐδοκῶ διακριθῆναι, mihi
placet causam meam discepta-
re, 18, 35, 4. Porro cum
Participio, ut εὐδοκεῖσι τὴν
πολιτείαν μετεληφότες, pla-
cet ipsis, gaudent se civitatis
participes factos, 2, 38, 4.
κρατήσαντες τούτων εὐκ εὐ-
δοκῆσουσιν, non erunt con-
tenti devicisse Achæos, 2, 48,
2. τὴν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν
εὐκ εὐδοκῆσαι ἀν τοῖς Πελο-
ποννησίων ὄροις παρὶληφθεῖ-
σαν, 2, 49, 3. Denique, eâ-
dem semper sententiâ, dici-
tur εὐδοκῶ μοι τούτο; certe
sic est 20, 5, 10. τοῖς Θη-
βαίοις εὐκ ἄλλως εὐδοκεῖ τὸ
γεγονός.

Passive; εὐδοκεῖσθαι ἐπὶ
τινί, (i. q. εὐδοκεῖν τινί) con-
tentum esse, probare aliquid,
ut, Συρακουσίου εὐδοκῶντος εὐ-
δοκουμένου ἐπὶ ταῖς τῶν
στρατιωτῶν ἀρχαιρσίαις, 1,
8, 4. Et εὐδοκεῖσθαι τινί;
εὐδοκούμενος τοῖς ὑποκειμέ-
νοις, 3, 31, 6. εὐδοκούμενοι
τῇ πόλει, contenti civitate,
probantes statum civitatis, 27,
3, 5. n. Et inverſa ratione,
διαλύσεις εὐδοκούμεναι αὐ-
τοῖς, 1, 6, 3. 1, 88, 4. 5,
55, 10. πίστεις εὐδοκούμε-
ναι ἀμφοτέροις, 2, 49, 9. Ἐσ.
Ita ἔσ' absolute, κατὰστασις
εὐδοκουμένη, status quo con-
tenti esse possumus, status to-
lerabilis, 1, 71, 3.

Bene Vrsinus 22, 6, 8.
correctis

- correxit εὐδοκῆτε τούτῳ μᾶλλον, cum fuisset ἠδοκῆτε in msstis, quod cum Reiskio ex ἠδοκῆτε ortum suspicari liceret, nisi constanter in hoc verbo, apud Polybium certe, neglectum augmentum videremus.*
- Εὐδοκιμεῖν**, bona fama frui, in exultatione esse, *παρὰ τῷ πλῆθει*, 1, 9, 2. 1, 52, 1. 4, 4, 3.
- Εὐδοκουμένως ἐκείνῳ**, ut ei placet, ex illius sententia, 18, 34, 10.
- Εὐδοξία**, ἡ; τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex scriptura codicis Paris. E. 6, 57, 6. n. τὴν εἰσοδον ἐποίησατο μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἀπάσης εὐδοξίας*, 3, 19, 12.
- Εὐέκτης; εὐέκτας αὐτοὺς παρῆσκαυσα**, firmos validosque reddidit, 3, 88, 2.
- Εὐέλπις**, bonæ spei plenus; ἦν λαλαῖ τις εὐέλπις παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. *εὐέλπις γενόμενος ἐπὶ τῷ δοκῆν Ἔς.* 2, 27, 4. *ἅπαντες εὐέλπιδες ἐγενήθησαν*, 21, 2, 11.
- Εὐελπιστία**, ἡ, 11, 3, 6. 18, 5, 10.
- Εὐεξία**, ἡ, 1) bona, robusta & valida habitudo corporis; *πύκτωι διαφέροντες ταῖς εὐεξίαις*, 1, 57, 1. n. 39, 2, 11. *Tropice, de felici & florente statu reip.* 20, 4, 1. 2) dexteritas, solertia; 1, 60, 10. *ἐν τοῖς πολεμικοῖς*, 3, 6, 12.
- Εὐεπάγωγος**, πρὸς τι, 31, 13, 5. n.
- Εὐεπίθετος**, *de homine, τοῖς πολεμικοῖς, insidiis & invasioni* hostium obnoxius, 4, 74, 4. *τόποι εὐεπίθετοι*, loca ubi facile ex insidiis peti & subito opprimi possumus, 4, 19, 12.
- Εὐεργεταῖν τινα**, beneficiis adficere aliquem, 32, 23, 5.
- Εὐεργέτημα**, τὸ, beneficium; 30, 11, 1. *conf.* 50, 4, 13. n.
- Εὐεργετικός**, beneficus, liberalis; *εὐεργετικώτατος*, 7, 8, 6.
- Εὐέφοδος**, regio facilem aditum & facilem adgressionem ab hostibus habens, 1, 26, 2. 3, 100, 8. 14, 1, 15.
- Εὐζώνος στρατιά**, expeditus exercitus, 3, 35, 7. *οἱ εὐζῶνοι*, expediti milites; *saepius.*
- Εὐήθης**, stultus; 4, 4, 4. 4, 17, 2. 9, 29, 9. *εὐήθης καὶ παιδικὸν πρᾶγμα*, 4, 17, 1. *εὐηθέστατος*, 4, 26, 4.
- Εὐήθως πιστεύσας**, 4, 10, 1. *εὐήθως καὶ παιδικῶς, Fr. gr.* 66.
- Εὐηκόως διακλιῖσθαι πρὸς τὸ λεγόμενον**, 27, 6, 7.
- Εὐημέρημα**, τὸ, res bene gesta, felicitas, victoria, 3, 72, 2. *Vide voc. seq.*
- Εὐημερία**, *idem*, 7, 9, 10. *opulencia urbis*, 10, 31, 6. *ubi invitis msstis nostris Casaubonus εὐκαιρίαν edidit.*
- Εὐθανατεῖν**, honeste mori, 5, 38, 9.
- Εὐθειᾶ**, ἡ, *scil. γραμμῆ; τοὺς παζοὺς συναχαῖς τούτοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας ἐξέτεινε*, in eadem linea, æquata fronte, 3, 113, 3. *πάντας ἐπὶ μίαν εὐθείαν ἐξέτεινε, ibid. vs. 8. ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθείαν ἐξέταττε, ibid. vs. 2. Adde* 16, 18, 6. Ἔς.

- Εὐδαιμονος**, bene comparatus; πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν, 26, 5, 6.
- Εὐδαιωρητος**, perspectu, intellectu facilis, 2, 49, 2, 9, 15, 15.
- Εὐδείως**, — „exempli causa, οἶον εὐδείως, 12, 5, 6. 6, 51, 1. ut αὐτίκα, de quo ad Xenophontem diximus.“ *Ern.* — At, οἶον est exempli causa, non εὐδείως, quod statim sonat, Et pro primo vel primum usurpatur, prorsus ut Latinorum statim.
- Εὐδῆρατος** στέφανος, facile consequenda corona, facile comparanda laus, 32, 11, 3.
- Εὐδιντος**, dicax, 17, 4, 4, n. An εὐδιντος?
- Εὐθύμως**, alacriter, bono animo, 3, 34, 9.
- Εὐθύνη**, ἢ. ἐν τῷ δήμῳ δεῖ τὰς εὐθύνας ὑπέχειν, 6, 15, 10.
- Εὐθυκορσίῳ**, recta progredi, 34, 9, 7.
- Εὐθύς**; vide εὐθεία.
- Εὐκαιρεῖν**, 1) opibus abundare, divitem esse, *ab/ol.* 4, 60, 10. τοῖς βίοις, 15, 21, 2. 32, 21, 12. 2) οὐκ εὐκαιρεῖν, otium non habere, 20, 9, 4.
- Εὐκαιρία**, ἢ. 1) opportunus situs; εὐκαιρία τοῦ τόπου πρὸς, 2, 13, 2. εὐκαιρία καὶ θεοῖς, 1, 41, 7. 4, 44, 1. 5, 58, 8. 16, 29, 3. 2) opes, opulentia, potentia, felicitas; 10, 27, 9. 10, 36, 6. 32, 10, 11. ἢ εὐκ. τοῦ βίου, commoditates vitæ, facultates, 1, 59, 7. κολλυεύειν τὴν Ἀγαθολέου εὐκαιρίαν, opibus & fortunæ illius blandiri, 15, 31, 7. μεγάλην εὐκαιρίαν ἔχων παρὰ Σελεύκῳ, potens apud Seleucum, multum apud eum valens, 31, 21, 3. εὐκαιρίαν Casaubonus, *in vitis msstis nostris*, 10, 31, 6. *edidit pro εὐήμερίαν.*
- Εὐκαιρος**, 1) opportunus; οἱ εὐκαιροὶ τῶν τόπων, 1, 18, 4. εὐκαιρότατος τόπος, 4, 38, 1. εὐκαιροτάτη πόλις, urbs opportunissime sita, 4, 44, 1. 2) τὸ εὐκαιρον τῶν Γεβραίων, opes, divitiæ, 13, 9, 1. Cf. εὐκαιρία.
- Εὐκαιρως**, 1) opportune, 1, 42, 6. πάντα τὰ δοκούντα τῶν Φρουρίων εὐκαιρως πρὸς τι καὶ ἴδου, omnia castella in quibus aliqua ad res quascumque suscipiendas opportunitas inesse videbatur, 4, 52, 8. εὐκαιρέτατα, opportunissime, 5, 63, 13. 2) οὐκ εὐκαιρως ἔχειν, non vacat ei, non est ei commodum, 5, 26, 10.
- Εὐκαταγώνιστος**, facile debellandus, 9, 4, 8. 29, 2, 8.
- Εὐκατακράτητος** τόπος, qui facile teneri ac defendi potest, 4, 56, 9.
- Εὐκατανόητος**; ἐξ ὧν εὐκατανόητον, e quibus facile intelligitur, 28, 13, 11.
- Εὐκαταφρόνητος** τελείως πάλαιος, prorsus contemptibile bellum, 2, 35, 3. οὐκ εὐκαταφρόνητος, non levis, non parvus, 3, 61, 12. 23, 2, 14.
- Εὐκατηγόρητος**, qui facile multis de causis accusari potest, 4, 29, 3.

- Εὐκίνησις**, ἡ, agilitas, velocitas; τῶν ἰκτέων καὶ τῶν πεζῶν τοὺς διαφέροντας εὐκίνησις καὶ τόλμη, 8, 28, 3.
- Εὐκίνητος**, ναὺς, agilis, 1, 60, 3. expeditus miles; τινὰς τῶν εὐκινήτων πρὸ τοῦ τείχους παρέβαλε νεὶ παρενέβαλε, 1, 40, 7. εὐκινήτοτατοι, 1, 33, 7. 3, 43, 2.
- Εὐκλεία**, ἡ; τὴν τῶν Ἑλλήνων (i. e. παρὰ τῶν Ἑλλήνων νεὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν) εὐκλείαν ἐλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.
- Εὐκοπος**, facilis, levi labore peragendus, 18, 1, 2.
- Εὐκρασία**, ἡ τοῦ αἵματος, 34, 8, 4.
- Εὐκρατος**; εὐκρατοτέρα οἰκίαις, temperatior habitatio (*sub torrida quæ dici solet Zona.*) T. V. p. 26.
- Εὐλάβεια**, ἡ, cautio, cunctatio, 3, 105, 8. 8, 2, 8. timiditas, verecundia, 35, 4, 13.
- Εὐλαβεῖσθαι**; absolute, πῶς ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι καθήκει, qui metuere vos deceat? 18, 6, 15. πολὺν χρόνον διηλαβεῖτο, καὶ διηπίσται τοῖς λεγομένοις, diu cunctatus, 3, 52, 6. *Cum Accus.* εὐλαβοῦμαι τοὺς ὀλοσχερεῖς κινδύνους, cavens iusta prælia, abstinens se a iustis præliis, 30, 92, 7. *Cum seq. conjunct.* μὴ ἔσθ subjunct. εὐλαβοῦντο, μὴ πανταχόθεν ἀποκλείσθαισι τῶν ἀνγκυαίων, metuebant ne ἔσθ. 1, 16, 7. *Cum Inf.* εὐλαβοῦντο τοιοῦτοις ἀνδράσι κοινωνοῦν, veriti sunt, 2, 32, 8. 9, 36, 10. *Sic*
- οὐκ εὐλαβητέον ποτὲ μὲν ψέγειν, ποτὲ δὲ ἐγκωμιάζειν, 1, 14, 7. ubi æquivaleret οὐκ ὀκνητέον, quod præcessit.
- Εὐλαβής**, timens, metuens; εὐλαβέστερος, 3, 17, 5.
- Εὐλαβῶς** ἔχοντας πρὸς τὰς ἐμβολὰς, non audentes impetum in hostiles naves facere, 1, 28, 11. εὐλαβῶς διακείμενος πρὸς τὴν τοιαύτην πίστιν, 3, 52, 4. εὐλαβέστερον διακείσθαι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, 1, 18, 1. 3, 102, 11.
- Εὐλογεῖν** τινα, bene loqui de quo, laudare aliquem; 1, 14, 5. 12, 5, 3, 16, 28, 5. 31, 13, 3.
- Εὐλόγιστος**, prudens, qui considerate & cum ratione agit, 10, 2, 7.
- Εὐλόγος**, probabilis; εὐλόγος πρὸφασις, 4, 4, 9. εὐλόγος ἀφορμαῖς χρησάμενοι, 1, 3, 10. εὐλογον τέλος ἔσχε τοὺς πραχθέν, 3, 31, 12.
- τὸ εὐλογα, probabilitas, verisimilitudo; τοῦτο τῆς τῶν εὐλόγων ἐκτὸς πίπτει θεωρίας, hoc alienum est a probabilitatis ratione, 16, 12, 6. ἐκ τῶν εὐλόγων, probabiliter, probabiliter ratione, ut quidem rationi consentaneum est, 10, 44, 6. 12, 16, 13.
- Εὐλόγως**, probabiliter cum ratione, recte, jure, merito, 1, 13, 9. 3, 30, 4. εὐλογώτερον, 7, 7, 7.
- Εὐλύτως**, ita ut facile solvatur & se jungatur, 27, 9, 5.
- Εὐμαθής**, facilis ad perdiscendum, 1, 13, 9.
- Εὐμενικός**; benevolus, amicus; διόρθωσις εὐμενική, 12, 8, 6.

- Εὐνοῖκος** μετέχειν τῶν κινδύνων, amico, benevolo animo, 30, 1, 2.
- Εὐμετάθετος** fortasse legendum 15, 6, 8. pro μετὰθετός ἐστιν ἡ τύχη.
- Εὐμορφος**; εὐμορφα μεράνεια, 31, 24, 2.
- Εὐνοια**; ἢ Εὐμένους εὐνοια, 30, 1, 6. est benevolentia erga Eumenem, *conf. ibid. vs. 8.*
- Εὐνοϊκός**; ἐπιστημασίας τυγχάνειν εὐνοϊκῆς ὑπὸ τοῦ πλήθους, 6, 6, 8.
- Εὐνοϊκῶς** διακρίσθαι πρὸς τινα, 5, 50, 7. μεσιταῦσαι τὴν διάλυσιν εὐνοϊκῶς, 11, 34, 3.
- Εὐνοῦς**; εὐνοῦστατος, 22, 14, 15.
- Εὐνοῦχος**, ὁ, 23, 17, 1 sq.
- Εὐπαραδέκτος**; εὐπαραδέκτοτερος, facilius probandus & accipiendus, 10, 2, 11.
- Εὐπαρακολούθητος**, ἢ μάθησις τοῖς ἀντυγχάνουσι, facilius erit narratio, 11, 40, 5. ἢ διήγησις, perspicua, quam facile sequimur animo, 4, 28, 6, 5, 31, 4. ubi additur σαφής.
- Εὐπαραλόγιστος**, qui facile decipitur, 11, 29, 9. εὐπαραλογιστώτατος, 5, 75, 2.
- Εὐπειθής**; εὐπειθεστέρῳ χρησθῆναι τινι πρὸς τὸ παρακαλοῦμαι, 1, 68, 3.
- Εὐπερίκοπτος**; περὶ τὰς τοῦ σώματος θερμότητας καὶ περὶ τὰς ἐντεῖξεις, facilis, simplex, sine fastu, 11, 10, 3. *cf. περικοπή.*
- Εὐπερίληπτος**, καὶ στενὴ ὑπόθεσις, argumentum non late patens, quod facile animo & stylo comprehendī potest, 7, 7, 6.
- Εὐπερίοπτος**, contemptibilis, *Fr. hist. 30. quod fragmentum vereor ne temere ad Polybium retulerit Casaub.*
- Εὐπετής**, facilis; εὐπεταῖς λόγοι, leviora sagula, 2, 28, 7.
- Εὐπιστος**. τῶν νεαλίστων τοῦ εὐπιστοτάτου ex *Vrsini emend. editum erat 31, 22, 8. pro τοῦς δυσπιστοτάτου, quod erat in libris; nos cum Reiskio τοῦς πιστοτάτου scripsimus, cum debuissent, ut puto, δύο τοῦς πιστοτ.*
- Εὐποραῖν**, abundare; cum genit. χρημάτων, 6, 58, 9. 31, 11, 1. κολάκων, 26, 3, 5. Sic 1, 72, 6. 3, 79, 1. Sed *est cum dativo; εὐποραῖν τοῖς ἀναγκαίοις, 1, 17, 2. εὐποραῖσθαι, i. q. εὐπορεῖν; cum gen. 1, 66, 5. Cum dativo; εὐποραῖτο ταῖς χρημασίαις, 5, 43, 8.*
- Εὐπραγία**, ἢ, felicitas in rebus gerendis, iucessus; κατὰ τὰς εὐπραγίας, 1, 35, 2.
- Εὐπρέπεια**; ἢ τῆς ψυχῆς, dignitas, species, quam corpori animantis addit vita quæ ei inest, 1, 4, 8.
- Εὐρασιλογεῖν**, πρὸς τινα, confabulari, 26, 10, 3. n. εὐκ ἀναγκαίως, citra necessitatem multa verba facere, *Fr. gr. 68.*
- Εὐρασιλογία**, confabulationes, loquaces disputationes, 18, 29, 3. n. *Conf. Wesseling. ad Diod. T. I. p. 45.*
- Εὐρετής**, ὁ, inventor, 10, 10, 11,

- Εύρημα**, το, (ἰ. q. μηχανή,) inventum, 22, 11, 5. ubi ex conject. scripsimus τὸ τούτων εὔρημα, pro mendoso τὸ πονεῖν. *Εο vocab. usus est Polyb. apud Suidam; nobis lib. 27, 9, 1. ξένον ἦν τούτε τὸ εὔρημα.*
- Εύρησιλογ.** vide εὔρεσιλογ.
- Εύρισκειν;** τὸ ἐπιμένειν εὔρῃσκει ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, ex portorio redeunt centena millia drachmarum, 31, 7, 12. n.
- In Med.* λύσιν τοῦ πρᾶγματος εὔρισκονται, 6, 38, 1. εὔροντο λύσιν τοῦ προβλήματος τοιάνδε, 30, 17, 5. n. ubi εὔρον τὴν λύσιν dat *Bav. mi-nus recte.*
- Εύροσίν,** iuccessum habere; τὸ πρᾶγμα εὔροσῖ, 8, 30, 12. εὔροούντων αὐτῶ τῶν πραγμάτων, 4, 48, 11.
- Εύροια,** ἡ, successus, 5, 14, 8, 5, 71, 1. τῶν πραγμάτων, 2, 44, 2. 3, 10, 6. 11, 29, 1.
- Εύρυχωρία;** αἱ εὔρυχωρίαι, aperti campi, 12, 19, 6. 15, 13, 10. spatiosa area circa aulam, 15, 30, 4.
- Εύρωτος,** fortis, validus; οἱ εὔρωστότατοι ἵπποις καὶ πεζοί, 5, 46, 11.
- Εύρώτως,** fortiter; διαμάχασθαι, 2, 34, 14. βιάζεσθαι, 5, 60, 8.
- Εύσημος,** clarus, distinctus, facile distinguendus, 10, 44, 3.
- Εύστοχαῖν,** absol. recte facere, feliciter res suas gerere, 1, 14, 7. πάσης περιστάσεως, apte ad tempora quæque facere,
- temporibus bene uti, 2, 45, 3. τῶν παραστώτων καιρῶν, 28, 3, 6. εὔστοχως τῆς ἀπίδος, 32, 7, 10.
- Εὔστοχος,** ad feriendum scopum habilis, scopum feriens; εὔστοχος πληγῆ, 6, 25, 9. τὸ ῥιπτούμενον εὔστοχον ἐπαγγαγετο, 1, 48, 8.
- Εὔστόχος,** 2, 65, 11.
- (*Εὔστοφίας pro αὐστοφίας legendum suspiratus erat Keiskius 24, 2, 1.*)
- Εὔσυλλόγιστος;** ἐκ τούτων εὔσυλλόγιστον, ex his facile colligi potest, 12, 18, 8.
- Εὔσυνθεταῖν ἐν πᾶσι,** recte servare pacta, fidem servare in omnibus, 22, 25, 5.
- Εὔσυνοπτος,** τιμὴ, 5, 24, 4. absol. conipicius, 6, 41, 9.
- Εὔσυντριπτος;** εὔσυντριπτοι κλίμακες, 9, 19, 7.
- Εὔσχημοσύνη,** honestas, pudor, decor muliebris, 10, 18, 7.
- Εὔσχημον, ἀνάκασσις,** honestum otium, 5, 75, 6. οὐκ εὔσχημον ἀναχώρησις, 5, 110, 11. εὔσχ. διάλυσις, 21, 8, 5.
- Εὔσχολος,** otiosus, expertus belli, 4, 32, 6.
- Εὔτακτος;** εὔτακτοῦται, obedientiores, disciplinam magis servant, modestiores, 3, 17, 5.
- Εὔταξία,** modestia morum, 32, 11, 8. n.
- Εὔτειχιστος πόλις,** 3, 90, 8. n. *ex Casaub. emend. pro ἀτειχιστος.*
- Εὔτολμία,** ἡ, fortitudo, 5, 76, 11.
- Εὔτνος;** εὔτονότερα βέλη, 8, 7, 2.

- Εὐτραπελεύσθαι**, *facete dicere*, 12, 16, 14.
- Εὐτραπέλος καὶ πολιτικός παρά τας συνοουσίας**, *urbanus & venustus*, 24, 5, 7. **εὐτραπέλωτατος**, *jucundissimus in consuetudine*, 9, 23, 3.
- Εὐτραπέλης βούς**, *bos opimus*, 31, 3, 12.
- Εὐτραπέλης**, *paratus; τούτων εὐτραπέων γενομένων*, 6, 26, 10.
- Εὐτραπέζειν; εὐτραπεσιάμενος τὰ περί ἑσ.** *preparatis his*, 5, 5, 12.
- Εὐτύχημα**, τὸ, *successus, victoria*, 1, 37, 5. τὰ εὐτυχήματα, 1, 12, 4. **εὐτυχήματος**, *pro successu editum erat ex Bav. 3, 99, 9.*
- Εὐφήμος; λόγους εὐφήμους ποιήσασθαι περί τινος**, *grata auditu referte*, 31, 14, 4.
- Εὐφθάρτος**, *facile delendus, de barbaris irrumpentibus*, 2, 35, 6.
- Εὐφροναῦντες**, *prudentes*, 2, 7, 3.
- Εὐφυής πρὸς τι**, *natura egregie comparatus ad aliquid*, 1, 74, 1. **πρὸς τι γένος εὐφυής βασιλικῆς καὶ πραγματικῆς οἰκονομίας**, 1, 8, 3. **πόλις εὐφυής πρὸς τὰς ἐπιβολὰς**, *opportuna*, 1, 30, 15. **εὐφυής καρδὸς πρὸς τι**, 1, 19, 12. 1, 78, 2. 10, 35, 7. **εὐφύεστερον καρδὸν λαβόντες**, 2, 13, 2. **εὐφύες τὸ πρόσωπον κατὰ τοῦτο**, 32, 21, 14.
- Εὐφύια**, ἡ τοῦ τόπου, 2, 68, 5. (i. q. *εὐκαρπία*, *ibid. vs. 3.*) 3, 92, 11. 4, 38, 11.
- Εὐφύως; ἔχει τὰ κάραντα πρὸς τὸ ἐπιβαλεῖν ἑσ.** *opportuna est occasio*, 1, 11, 7. **εὐφύως κείμενος τόπος**, 2, 3, 4. **πρὸς τι**, 1, 56, 4.
- Εὐχάρης**, *κατὰ τὰς ἐνταύχεις*, *jucundus, urbanus*, 22, 21, 3. *ἐν ταῖς ὁμιλίαις*, 24, 5, 7.
- Εὐχαριστεῖν**, *gratias agere; τινὲ ἀπὸ τινι*, 18, 26, 4. *sic ἑ* 16, 25, 1. n. (*ubi quidem gratulari interpretatus est Casaub. suffragantibus Keiskio ἑ Ernesti.*) **περὶ τῶν γενομένων εὐεργετημάτων**, 30, 11, 1.
- Εὐχαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῆς εὐροίας**, 5, 14, 8.
- Εὐχαριστία**, ἡ, *gratus animus, grati animi significatio*, 8, 14, 8.
- Εὐχειρία**, ἡ, *agilitas, dexteritas, habilitas, solertia*, 11, 21, 4, 23, 1, 8. **κατίσχουν ταῖς εὐχειρίας**, 11, 13, 3. *De hoc nomine ἑ cognato εὐχέρεια conf. Adnot. ad 11, 21, 4.*
- Εὐχέρωτος**, 1, 26, 2. 4, 30, 3. 8, 20, 5. 10, 6, 5. **τοῖς ἐπιβαλλομένοις**, 5, 104, 5.
- Εὐχέρεια**, 1) i. q. *εὐχειρία, quod vide, ἑ praesertim cf. Adn. ad 11, 21, 4. Sic junguntur εὐχέρεια καὶ τόλμα, solertia, agilitas, & fortitudo*, 15, 13, 1. ἑ 24, 5, 6. *quemadmodum εὐχειρία καὶ τόλμα*, 23, 1, 8. 2) *Facilitas, quam habent milites in castris Romanis, ut suum quisque tentorium ἑ omnes castrorum partes statim cognitatas habeat*, 6, 42, 1 ἑ 7. 3) *τὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοῦτο μέρος εὐχέρειαν*, 32, 11, 4. *studium*

- studium & propensionem interpretatur Ernestus cum Valesio; nos levitatem. Certe εὐχέρεια καὶ ἀπειρία τοῦ συγγραφέως est levitas & impericia, 16, 18, 3. (Sic apud Plutarch. in Pericle c. 13. εὐχέρεια καὶ ταχύτης, in pithore, in vitio positus.)
 ἄφθονον ἔχειν τὴν χώραν εὐχέρειαν πρὸς τὰς τῶν ἔργων παρασκευάς; sic ex concess. edidi, vereor ne non satis recte, pro eis χρείαν πρὸς, 32, 9, 4. n. ubi utique εὐκαιρίαν malim.
- Εὐχερῆς καὶ πρακτικὸς, in bello, est agilis, expeditus, solers, & strenuus, 4, 8, 9. conf. εὐχειρία ἔσ' εὐχέρεια.
- Εὐχερῶς, facile, 1, 60, 10. ubi ἔσ' dextre, iolenter intelligere posset, nisi id ipsum ἀνεῖλο vocab. ταῖς εὐξείας significaretur.
- Εὐχεσθῆαι, gloriari, de se predicare, 5, 43, 1. ubi ἠύχετο habet Flor. (non Bau. ut in scholio per errorem positum est) pro vulgato εὐχετο.
- Εὐχρηστῆιν, ταῖς ἐπιστροφαῖς, commode & recte instituere conversiones, 12, 18, 3.
- Εὐχρηστία, ἡ τῶν Νομάδων πρὸς πάντα τόπον, commodus usus, utilis opera, 9, 7, 5. τὸ τῆς εὐχρηστίας ἀναγκαῖον, quæ sunt ad usum necessaria, 6, 33, 9.
- Εὐχρηστῶς εἶχον πρὸς τὸ θεόν, 3, 73, 5.
- Εὐψυχία, fortitudo animi, fortitudo, virtus, 1, 57, 2. 2, 55, 4. αὐτὴ εὐψυχία, 2, 69, 5. 11, 24, 6.
- Εὐψυχος, 10, 24, 4. n. τοὺς εὐψυχούς ἀνδρας, corrige εὐψύχους.
- Εὐψύχως, fortiter, 10, 39, 2. 15, 11, 12. 16, 5, 6.
- Εὐωνία, ἡ, vilitas pretii, 2, 15, 4.
- Εὐώνυμος; ἡ ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπιφάνεια, 5, 7, 11. τὸ εὐώνυμον κέρας, 1, 28, 10. ἔσ' εὐώνυμον τῆς ὄλης τάξεως ἐποίουν, 1, 27, 4.
- Εὐωνός; εὐωνία τὰ παρὰ, 4, 35, 15.
- Εὐωχεῖσθαι, epulari; τὰ μὲν ἀποδόμνοι, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῆς λείας, partem convivii absumentes, 8, 26, 10.
- Εὐωχία, ἡ; εὐωχίαν ἔχεν καὶ δαψίλειεν τῶν ἐπιτηδείων, copiam indulgentæ gulæ, 3, 92, 9. εὐωχία καὶ μέθαι, 20, 4, 7. ni ibi in plurali εὐωχίας καὶ μέθας legendum, sicut est 20, 6, 5. πρὸς μέθας καὶ τινὰς τοιαύτας ἀλλὰς εὐωχίας τραπέζας, 2, 4, 6.
- Ἐφάμιλλος, τοῖς μεγίστοις, cum maximis conferendus, 32, 23, 3. ἔφάμιλλον κίνδυνον ποιεῖσθαι, pari periculo, æquo, ancipiti Marte pugnare, 1, 25, 5. 1, 28, 4. 3, 73, 8. 5, 14, 5. 16, 4, 1. ἔφάμιλλοι προαιρέσεις, paria instituta, 1, 64, 5. δυνάμεις ἔφάμιλλοι, 1, 57, 6. ἔφάμιλλος ὑπεροχῆ, par dignitas, par imperium, 9, 25, 6. ἔφάμ. εὐνομία ἐκατέρων, 28, 15, 11. ποιεῖν αὐτὸν ἔφάμιλλον Ῥωμαίοις, parem se gerere Romanis.

Ἐφαμια, 2, 28, 8. — „sagum & braccæ; verbo, vestimentum. Suidas, περιβλήμα, ἀδferens hunc locum Polybii. Sic ἔ φακτίδας, de sagis, apud Suidam.“ Ern.

Ἐφαπτασθαι, i. q. ἐπιφάνειν, attingere; ἔφακτ. τῶν ἤδη προϊστορημένων ἐτέροις, 1, 13, 9. 2, 37, 5.

Ἐφαπτις, ἡ, paludamentum; πορφυραῖ ἔφακτίδας, 31, 3, 10.

Ἐφαρμοστέον τοῖς κραττομένοις τὰς προκούσας ἀποφάσεις, 1, 14, 8.

Ἐφεδρεία, ἡ, statio præsidii causa posita, 1, 17, 10. 3, 69, 10. 6, 37, 12. 10, 38, 8. 10, 39, 1. ἐξ ἐφεδρείας φυγαίν, stationem deserere, 1, 17, 11. ἐφεδρείας τάξιν ἐν τῇ μάχῃ ἔχειν, in subsidiis esse, 3, 113, 9. nempe a tergo; cui opponitur προκινδυνεύουσι, ibid. Adde 2, 24, 9. 3, 45, 5. Sic, βουλόμενος οἶον ἐφεδρείαν ἀπολιπεῖν ἐν τῇ πόλει τοῦτον, valens hunc velut in subsidiis relinquere in urbe, nempe qui terga tegeret, simulque observaret quæ agerentur, 1, 9, 2 (cf. ἔφεδρος, num. 2.) Sed ἔφ ante alios locatur ἐφεδρεία, ut, προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοῖς λογχοφόροις, 3, 72, 7. π. ἔφ διατάξας τοὺς τὰς κλίμακας φέροντας, καὶ τὰς τῶν μισθοφόρων ἐφεδρείας πρὸ τούτων, 4, 78, 6. Sed quod 3, 45, 5. ait τοὺς ἵπταίς προσθετο πάντας, ἐφεδρείας ἔχοντας τάξιν, quæquam πρό-

θετο videri possit indicare, ante exercitum fuisse positos, tamen a tergo positos esse res ipsa docet. ἔφ adjecta verba ὡς πρὸς θάλατταν; nempe opprofiti fuerunt equites in subsidium, si forte a mari adveniret exercitus Romanorum. Porro ἡ τῶν πολεμίων ἐφεδρεία, 24, 12, 2. est proximitas hostium. (conf. ἔφεδρος, num. 1.) Denique, tropice, ἐφεδρεία καὶ ῥοπή πρὸς τὸ πιστεύεσθαι est prælidium s. adjumentum & momentum ad inveniendam fidem, 32, 21, 9.

Ἐφεδρεύειν, absol. in subsidiis manere, dum ceteri in acie pugnant, 18, 15, 2 ἔφ 5. 3, 53, 5. Sic cum dativo, eadem notione, ἐφῆδρευς τοῖς προκινδυνεύουσιν, 18, 6, 1. 3, 110, 6. 10, 30, 9. Sed ἐφῆδρευς τοῖς εὐζώνοις, 5, 23, 8. intelligendum est σὺν τοῖς εὐζώνοις, in subsidiis mansit cum expeditis. Rursus ἐφεδρεύειν cum dativo est prælidio esse, tegere, tutari; ut ἐφεδρεύουσι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς, 1, 40, 1. ἐφῆδρευς τῇ τοῦ σίτου κομιδῇ, 5, 95, 5. ἐφῆδρευον τῇ τῆς λείας ἑξαποστολῇ, 4, 10, 5. ἐφεδρεύειν τῇ νεότητι τινος, juventuti alicujus prælidio esse, 7, 3, 7. Adde 2, 12, 2. 10, 6, 7. Sed ἐφεδρεύειν ταῖς καιροῖς, observare, captare opportunitates temporum, 18, 31, 4. 30, 7, 5.

Ἐφεδρος, ὁ, 1) adfidens, in proximo hærens; τοιοῦτους ἔχον-

www.libtool.com

τας ἐφ' ἑδρῶν τοὺς ἄνδρας, quamdiu tales viros cervicibus imminentes haberent, 2, 13, 6. 2) ἐφ' ἑδρῶν τῶν καιρῶν, captator temporum, 3, 12, 6. ἔφ' ἑδρῶν γίνονται τοῖς καιροῖς, Fr. gr. 69. *Et nuda, ἔφ' ἑδρῶν ἐμφρων, prudens observator, 5, 104, 7. 2) qui praesidio est, vel in subsidiis, 8, 33, 6.*

Ἐφέλκειν; post se trahere; κατὰ πρόμακας ἐφέλκειν τοὺς ἴππους νέοντας, 3, 43, 4.

ἐφέλκωσθαι, 1) adtrahere, adlicere; πολλοὺς ἐφέλκονται πρὸς ἐντευξιν τῶν ὑπομημάτων, 9, 1, 3. *Quo est referri potest illa dictio, μεγάλην ἐφέλκαστο Φαντασίαν, ως μόνος εἰδὼς τί λέγει, magnam de se opinionem retulit, sibi conciliavit, 23, 9, 12. 25, 9, 5. 2) i. q. καθυσταραῖν, morari, moras trahere, iero venire; ἐπικουρία ἐφαλκομένη καὶ καθυσταροῦσα, 9, 40, 2. Sic οἱ ἐφαλκόμενοι, 5, 80, 2. n. qui tardius sequebantur.*

Ἐφεσις, venia. λαβῶν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγῶ, *Fragm. gr. 70. si modo illud Polybianum est.*

(Ἐφεσις, 2, 8, 11. n. cupide interpretatur *Casaub.* acriter *Ernestus*; sed haud dubie mendosa vox.)

Ἐφημερεύειν, ἐπὶ τῶν ἔργων, interdiu stationem habere ad opera, 22, 10, 6. ubi opp. νύκτωρ ἐπικοιτεῖν.

Ἐφησυχάζειν, quietum manere, 2, 64, 5. ubi tamen *teitius,*

ut videtur, ἀφ' ἑσυχάζειν dant alii.

Ἐφίεναι, 1) permittere; οἱ νόμοι ἐφίανσι, 6, 46, 1. τὴν ἀποσκευὴν ἐφῆκε διαρπάσαι τοῖς ἠγωνισμένοις, 5, 111, 6. τὸν χαρακὴν ἐφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, 10, 39, 9. 2) immittere, mittere contra; τοὺς Μακεδόνας ἐφῆκε (*intell. τῆ χώρας*) σιτολογεῖν, 5, 3, 5. ubi tamen non displicet ἀφῆκε, quod est superscriptum in cod. *Bav. Rursus tamen 5, 8, 4. tres probati codices habent ἐφῆκε τὴν δύναμιν τὰς κώμας πορθεῖν, id est. ἐφῆκε τὴν δύναμιν ταῖς κώμας, χάριν τοῦ πορθεῖν αὐτάς. Et 8, 33, 6. in hoc consentiunt omnes, διαλὼν τοὺς ἐπιτηδαιοτάτους, ἐφῆκε διαρπάζειν τὰς τῶν Ῥωμαίων οἰκίας. Conf. ἀφίεναι.*

ἐφίεσθαι στρατηγίας, 11, 8, 1. non verti debuit dignitatem imperatoriam appetere, sed arti imperatoriae studere, operam dare; nam eodem modo, 9, 20, 7, dicit τοὺς ὀρχηστικῆς, τοὺς αὐλητικῆς ἐφιαμένους.

Ἐφικνεῖσθαι, cum genit. consequi aliquid; τοῦ σκοποῦ, 3, 81, 2. παντός τοῦ κριθέντος, 6, 18, 4. τῆς ἀρχῆς, 10, 4, 3. Cum *Infin. idem valet ἐφικνέομαι ac δύναμαι, possum; ἐκ τῆς ἀπάντων συμπλοῆς μόνως ἂν τις ἐφίκοιτο καὶ δυνήθεῖ ἅμα καὶ τὸ χρησίμων καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11. ubi post ἐφίκοιτο delendum comm.:*

www.libtool.org

compta, (quod nec habent cetera editiones;) Ἐ pro synonymis habenda verba ἐφίκοιτο Ἐ δυναθεῖη. Sic Ἐ ἐφικτὸν idem valet ac δυνατόν, quod fieri potest, 9, 24, 5. μία τις ὁδός, δι' ἧς ἐστὶν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐλθεῖν ἐφικτόν. (Eadem ratione Lucianus in *Alicyone*, c. 6. Tom. I. p. 182. edit. Hemsterli.) αἶτ, οἱ τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνούμενοι, i. q. δυνάμει, qui talia contemplari valent; ad quem locum etiam *Lehr. Steph. in Thes. Græcæ Ling. provocavit. Et Diodorus Sicul. I. 41. πολλά ὧν τὰς αἰτίας οὐκ ἐφικτόν ἀνθρώποις ἀκριβῶς ἐξευρεῖν.*) 3) Cum Participio, eadem notione de qua modo dictum; οὐτ' ἂν ὁ γράφων ἐξαρτιμούμενος ἐφίκοιτο. 1, 57. 3. i. q. ἐξκριθμαῖοθαι ἐφίκοιτο vel δύναιτο. (Cui constitutioni similis illa est, οὐκ ἤνουν φέροντες, 10, 31, 9.)

Ἐφικτός; λόγος ἐλίγοις ἐφικτός; qui a paucis capi, intelligi potest, 6, 5, 1. ἐφικτόν ἐστι, i. q. δυνατόν ἐστι, vide paulo ante in ἐφικνεῖσθαι, num. 2. Ἐ exemplo ibi citato ex 9, 24, 5. add: hoc, οὐκ ἐφικτόν ἐστι κατανοῦσαι χόρτον κομίζοντας, 9, 4, 3.

Ἐφιστάσθαι, ἐφίστημι cum suis.

1) ἐπιστῆσαι, in *Nov. primo*;

1) constituere super, i. e. præficere, 1, 36, 10. τινὰ ἐπὶ τὴν πόλιν, 4, 72, 9. ἐπὶ τῶν δυνάμεων, 2, 65, 9.

2) locare contra, opponere; τινὶ τινὰ, alicui aliquem, 15, 15, 7. 15, 20, 6.

3) post alium locare; τὴν Φάλαγγα τοῦτοις κατόκιν ἐπέστησε, 1, 33, 6. Sic *tu-sus cum dat.* 1, 26, 12. Ἐ cum ἐπὶ τινι, 1, 26, 14.

4) immittere; ἡ τύχη λευκὴν τινὰ πολέμου διάθεσιν ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

5) sistere, inhibere; τὴν δύναμιν ἐπέστησαν κατὰ ποταμῶν, sistere agmen iusserunt, 8, 31, 3. ἐπιστῆσαντες τὸν ἴππον, 15, 32, 3. τὴν ὄρμην, 16, 34, 2. κατὰ τὸ παρὸν ἐπιστῆσε τὴν ἐπιγῆσιν, 7, 12, 1. *Et reciproce, intelligendo αὐτὸν, inhibere sc. immorari alicui rei; cum dativo; παρ-ξύνθη ἐπιστῆσαι τοῦτο τῷ πολέμῳ, 1, 14, 1. Ἐ ἐπὶ τὸν πόλεμον, 1, 65, 5. Conf. num. seq.*

6) convertere oculos, animum, attentionem, in aliquam rem; (quod Ἐ fortasse ad num. *preced. referte possis, hac notione, morari facere oculos vel aliquem ad aliquam rem, defigere;*) ἐπιστῆσαι τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, 10, 47, 8. ἐπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τι, attentionem lectoris convertere in aliquid, morari facere lectorem ad aliquid, 2, 61, 11. ἐπιστῆσαντες τὸ πλῆθος ἐπὶ τὰς Ἀντιγόνου εὐεργεσίας, revocantes populo in memoriam beneficia Antigoni, 4, 34, 9. *Et reciproce, ἐπιστῆσαι ἐπὶ*

ἐπὶ τι, scil. τὸν νοῦν, *vel* ἑαυτὸν; (*quemadmodum* 11, 19, 2. *est* συνεπιστήσας αὐτὸν, i. e. ἑαυτὸν, ἐπὶ τὰς πράξεις;) Sic ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὸν πόλεμον, advertere animum ad hoc bellum, 1, 65, 5. n. *sive* *ma-* *lueris* immorari huic bello, *de* *qua* *notione* *jam* *num. præc.* diximus, ubi *est* cum dativo casu constructum hoc verbum eadem notione vidimus.) ἐπὶ τὰς ἐκάστων ἀρχαίς καὶ μεταβολαῖς ἐπιστήσας, si ad initia cujusque & ad mutationes adverterit animum, si attentius ea consideraverit, 6, 4, 11. ἐπιστήσας, animum ad eam rem advertens, 9, 23, 1. 32, 2, 4. *Et* cum præpos. *περὶ* cum genit. μικρὸν ἐπιμελέσταρον ἐπιστῆσαι *περὶ* τῶν τοιούτων, paulo diligentius animum intendere considerandis rebus hujusmodi, 6, 26, 12. *quo* *ex* *usu* *hujus* *verbi* *διεῖσα* *est* *significatio* *nominum* *ἐπιστήμη* *est* *ἐπιστήμων*, *quemadmodum* *loco* *modo* *citato* *statim* *adjicitur*, ὑπὲρ ὧν ἀπαξ ἀκούσας ἐπιστήμων ἔσται πράγματος *est*.

Mendose 3, 116, 4. *legebatur* ἐπὶ τούτοις τοῖς μέρεσιν ἐπέστησε τῆς δυνάμεως, *pro* ἐπέστη *vel* ἐφειστήκει, steterat.

II) ἐπιστῆναι, in Aoristo secundo;

1) perfectum esse, præesse; ἐπέστη ἐπὶ τὰ πράγματα, rebus erat præfectus, 5, 41, 2. *Ῥωμαίων* *ἐπιστάντων* *τοῖς* *πράγμασι*, quum Romani præ-

Polybii Histor. T. VIII. P. II.

essent rebus, 30, 14, 3. *quam* *in* *sententiam* *Valesius* *verte-* *rat*, Romanis rerum potitis, *reliis*, *ut* *nunc* *quidem* *vi-* *detur*, *quam* *quod* *nos* *in* *ver-* *sione* *posuimus*, ex quo Romani intenti rebus Græcorum esse cœperunt. (*Conf. supra* *in* *ἐπιστῆσαι* *num. 1.*)

2) post alium, a tergo stare; *κατόπιν* *ἐπιστῆναι* *τοῖς* *Θη-* *ροῖς*, 16, 18, 7. *ἐπιστάν-* *τες*, pone stantes, 1, 26, 13.

3) stare super *vel* in loco, *vel* ad, apud locum: *est* *per-* *venisse*, *devenisse* *ad* *locum* *ali-* *quem* *vel* *ad* *aliquid*; *cum* *ἐπὶ* *est* *accusativo*; *ἐπεὶ* *δ'* *ἐπὶ* *τὰς* *τελευταίας* *ἐπέστησαν* *σχο-* *δίας*, postquam in ultimis rati-
tibus steterunt, in extremas
tates pervenerunt, 3, 46, 8. *ἐπεὶ* *δ'* *ἐπὶ* *τὸν* *τόπον* *ἐπέ-* *στησαν*, quoniam ad locum
istum devenimus, 4, 40, 1. n. *καθ'* *ὃν* *καιρὸν* *ἐπὶ* *τοῦτο* *τὸ* *μέ-* *ρος* *τῆς* *διηγῆσεως* *ἐπέστη-* *μεν*, cum ad eam partem nar-
rationis pervenissemus, 7, 13, 3. n. *Sic* *ἐφ'* *ὃν* *τόπον* *ἐπι-* *στῆναί* *Φασι* *πρῶτον* *τὴν* *Ἰω,* 4, 43, 6. *Item* *cum* *dativo* *casu*; *ὅταν* *ἐπιστῶμεν* *τοῖς* *καιροῖς* *τούτοις*, cum ad hæc
tempora pervenerimus, 3, 118, 11. n. *οἷς* *ἐπέστησαν* *οἱ* *πο-* *λέμοι* *κατὰ* *τὰς* *οἰκίας*, 4, 58, 2. n. quorum ad domos
venerant hostes; *vel* *quorum* *domibus* *imminebant* *hostes*, *quatenus* *contra* *significat* *præpositio* *ἐπὶ*. *Sic* *ἐπέστη* *τοῖς* *κατὰ* *τὸ* *Ῥήγιον* *τόποις* *ἀνυπ-*

ἀνυπόκτος, ad loca, vel contra loca circa Rhegium nemine suspicante advenit, 9, 7, 10.

4) *subsistere; absolute; ἐπιστήσαν*, *substitere e fuga*, 14, 7, 5. *ἐπίστη πτωσας την νυκτων*, *substitit, inhibuit cursum*, 1, 46, 11. *Adde* 18, 9, 9. *Et Fr. gr. 72.* Sic *subsistere animo, scilicet ad aliquid, id est, animum advertere; ut, ἐπιστας δὲ Ἰέρων*, 1, 83, 2. n. (*Conf. ἐπιστήται, num. 6.*) *Et cum ἐπὶ Ἐ accusativo; ἐπιστας ἐπ' αὐτήν την τῶν πραγμάτων ἐξηγησιν*, qui ad nudam factorum narrationem animum adverterit, 1, 35, 9. n.

III) *ἐφαστημένοι, Ἐφαστακέναι, in Praeterito.*

1. *Significatione Neutrali vel Passiva; 1) ἐφαστηκώς, pone stans; αἱ ἐφαστηκῶσαι τάξεις*, 1, 19, 10. 2) *οἱ ἐπὶ τῶν ὄλων ἐφαστῶτες*, rerum summæ præfecti, 5, 60, 2. 3) *οἱ ἐφαστῶτες*, aditantes, 30, 20, 4. — „qui expectant, dum alii v. c. e balneo egrediuntur, ut ipsi ingredi possint, quasi successores.“ *Ετῆ. ὁ ἐφαστῶς ζόφος*, offusa, incumbens caligo, 18, 3, 7.

2. *Significatione Activa; contra usum aliorum scriptorum; conf. Adnot. ad 3, 94, 7.* 1) *præficere; ἄνδρας ἐπιμαλῆς ἐφαστάκει προς ταύτην την χρείαν*, 10, 20, 5. n. 2) *deducere; (quemadmodum ἐπιστήται, num. 3. neutraliter, est pervenire;) τοῦ καιροῦ τοῦ κατὰ την δήγησιν*

ἐφαστηκός; ἡμᾶς ἐπὶ την ἀρχὴν τῶν φιλοπολιμῶν πράξεων, 10, 24, 2. n. *τῶν καιρῶν ἐφαστηκῶτων ἡμᾶς ἐπὶ την οἰκίαν ταύτην*, 32, 9, 1.

IV) *ἐφίστασθαι, stare, subsistere, insistere; ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς εὐκαιροὺς τόπους*, opportunis locis insistentes, 12, 4, 2. *ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος*, *sublitens, Fr. gr. 71.*

τὸν Φιλήκοον ὁ γαναλογικὸς τρόπος ἐφίσταται ex conjecl. ediderat Casaub. 9, 1, 4. *pro mendoso ἐπίσταται, quod nos in ἐπισκᾶται μυτιανιμῆς.*

V) *ἐπισταθῆναι, Aor. pr. pass. præfici; βουλόμενος ἕτερον ἐπισταθῆναι τοῖς ἐν Πελοποννήσῳ πράγμασι*, 4, 87, 2. *Ἐφιστάειν, (i. q. ἐπιστήσαι num. 6.) οὐτ' ἐφιστάνων οὐδενὶ τῶν τοιούτων*, nulli rei intendens animum, 5, 35, 6. n. *ἐφιστάνοντες καὶ διαλογιζόμενοι πῶς ἐκάστοις χρήσονται*, animum advertentes, & tecum cum aliisque reputantes, 11, 2, 5. (*Conf. συνεφιστάειν.*)

Ἐφθεύειν, circumire excubias, perlustrare vigilias; absol. 6, 35, 8. Ἐφθεύειν τὰς Φουλακὰς, 6, 35, 11. 6, 36, 1 Ἐφ 4.

Ἐφθεύειν, ἢ, circuitio lustrandarum excubiarum caussa, lustratio excubiarum, 6, 35, 8 sq. 6, 36, 9. *Nude, circumitio, discursio, per muros*, 10, 15, 1. *ubi vulgo τὴν ἐφθεύειν per simplex joia erat editum.*

Ἐφ.

www.libtool.com.cn

Ἐφοδιάζεσθαι, viaticum, com-
meatus parare in viam, 18,
3, 2.

Ἐφόδιον, τὸ; **Ἐφόδια**, commea-
tus in viam, cibaria, 3, 24, 8
Ἐ 11. 8, 28, 3. 11, 26, 6.
15, 5, 7. *Fr. gr.* 138. *Tro-*
pice, **Ἐφόδιον** πρὸς τι, præsi-
dium, subsidium, adjumentum
ad rem, quod rem facilem red-
dit; 9, 19, 4. 18, 24, 2. 22,
21, 2.

Ἐφοδος, ἡ, 1) aditus, introitus;
τὴν Ἐφοδὸν δίδουσι τινὶ ἐπι-
τοὺς πολλοὺς, aditum dare,
concedere, ad populi concio-
nem, 4, 34, 5. ἡ Ἐφοδος τῶν
ἑσχαρίων, admotio, promotio
bathium turrium, 9, 41, 4. n.
Ei tropice, ἡ ἐπὶ τὰ μέλλον-
τα ῥηθῆσεσθαι Ἐφοδος, 1,
13, 9. ἡ προκατασκευὴ καὶ
ἡ Ἐφοδος ἐπὶ τοῦτο, 2, 37, 3.
ποιησάμεθα κεφαλαιώδη τὴν
Ἐφοδὸν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ
μέλλοντος λέγεσθαι πολέ-
μου, 5, 40, 4. *Tum*, *anā*,
occafio, ratio adgrediendi rem
quandam; *πονηρᾶς* Ἐφοδὸν
καὶ προφάσεως τοῖς βουλομέ-
νοις διαλυεῖν τὸ ἔθνος ἰδοῦν
ἀρχηγοὶ γαγονέναι, 4, 60, 6.

2) via, progressio, ordo, se-
ries, τῆς ἐξηγήσεως, narratio-
nis, 3, 1, 11. 32, 9, 1.

3) irruptio, invasio, adven-
tus hostilis; v. c. *Gallorum*,
Pyrrhi Ἐ 1, 6, 5. 1, 7,
6. 2, 13, 5. 2, 18, 6 Ἐ 8.
5, 43, 7. Ἐ 1. διὰ μάχης κρι-
νεῖν τὴν Ἐφοδὸν, expeditionem
susceptam prælio terminare, 5,
79, 1. *Tum*, *in acie* Ἐφοδος
est impetus, impressio in ho-

stem facta; ἡ τῶν ἑλεφάντων
Ἐφοδος, 1, 33, 9. 1, 34, 4.
1, 39, 12. τὴν Ἐφοδὸν ποι-
εῖσθαι ἐπὶ τοὺς ἐπαναγούσας
impetum facere in hostem,
charger l'ennemi, 15, 12, 1.
11, 16, 2. Ἐ 1. *sane alias*. παρ-
αγγέλλειν τὴν Ἐφοδὸν ἐπὶ τὰ
δεξιὰ μέρη τῶν πολεμίων,
10, 39, 4. n. ὑπομῖναι τὴν
ἘΦ. τῶν πολεμίων, 11, 14, 5.
Etiā in navali pugna, τὴν
Ἐφοδὸν ποιεῖσθαι, *est* impet-
tum, impressionem facere in
navem hostilem, 1, 22, 9. *Hinc*
τὰ πλοῖα εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἰς
τὴν Ἐφοδὸν, 3, 25, 4. *sunt*
naves operariae ad iter, & *na-*
ves longa ad adgrediendum
hostem, ad pugnam. *ἔξ* ἘΦό-
δου λαβεῖν πόλιν, Ἐ 1. *similia*,
primo impetu, 1, 24, 19. 1,
76, 10. 14, 9, 4 Ἐ 1. Ἐλ-
μαντικὴν, *ἔξ* Ἐφοδὸν ποιησά-
μενος προσβολῆς, κατέσχε,
ex itinere oppugnare adgressus,
3, 14, 1. *ἔξ* Ἐφοδὸν καὶ ῥα-
δίως τρέψασθαι τοὺς πολε-
μίους, primo congressu, 1, 36,
11. *Quid sit illud*, οὐ μόνον
τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν
Ἡρακλείδην σταφανάσαι διὰ
τὴν Ἐφοδὸν, 16, 15, 6. n.
haud satis adparet. An
propter pugnam navalem, quam
uterque prospere pugnassee vi-
sus erat?

4) i. q. ἡ Ἐφοδεία, circui-
tio *per urbes*, inspiciendi caus-
sa quo pacto res administrantur;
ἔπορεύετο εἰς τὰς πό-
λεις, μετὰ σπουδῆς ποιούμε-
νος τὴν Ἐφοδὸν, 11, 10, 8.

Ἐφοδος, ὁ, circuitor, qui ex-
cui-
T a bias

- bias visitat & inspicit, 6, 36, 6 & 8 sq. n. 6, 37, 5. *Conf. ἐφοδεία, & ἐφοδεύειν.*
- Ἐφορεύειν;** οἱ ἐφορεύοντες, ephori, 4, 31, 2.
- Ἐφορῶν;** τοὺς ἐφορῶντας ex Herone adscivi, 8, 8, 1. *pro vulgato ἐφορῶντας, quod tamen non pertinaciter spernari; vide Adnot.*
- Ἐφορῶν;** (vide 8, 8, 1. n.) in statione esse ad aliquem locum, praesertim insidiandi & observandi causa; ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν εἰσπλου στόματος, 1, 46, 5. 27, 6, 5. *Et cum dativo: στόλος ἐφώρμει τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόποις καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς τοῦ Φιλίππου,* observabat Graeciae loca & Philippi conatus, 8, 3, 6. *Sed* 15, 2, 7. *in ἐφώρμει αὐτοῖς τὸ ναυτικὸν alia est dativi ratio, ubi idem valet ac τὸ ναυτικὸν αὐτῶν. Rursus τῶν πολεμίων ἐφορῶντων πλείοσι καταφράκτοις ναυσὶν,* 16, 2, 1. *νεπτρε ἐφορῶντων αὐτῶ σὺν πλ. κατ. ναυσί.*
- Ἐφορος;** vide *Ind. Histor. in Ephorus.*
- Ἐχειν;** retinere, ἔχειν ἀμφοτέρους ἂ νῦν ἔχουσι, 5, 103, 7. 18, 30, 9. — οὐκ εἶχον, ποταμοὶς χερσὶν πολεμήσαμεν, 1, 62, 2, 3, 109, 10. — τὸν λοιπὸν χρόνον ἀπρακτον εἶχον, 2, 31, 10. — ἔχει αὐτὸν ἢ παράστασις, tenet eum persuasio, 5, 9, 6. — ἡσυχίαν, αἰτίαν, συγγνώμην ἔχειν &c. *Vide ista nomina.* — εἶχον & ἦγον inter se permutata a librariis, 2, 67, 2. n. 3, 83, 5. n. 3, 30, 5. n.
- ἔχουσαι ἐλπίδος,** spe tenent, 3, 34, 4. τῶν πραγμάτων, rebus intentum esse, 5, 49, 2. τῶν προκειμένων, urgere propositum, 2, 54, 1. 4, 69, 8. 5, 41, 7. τοῦ ἔργου, 8, 5, 1. τῶν νόμων, tenacem esse legum, 25, 9, 5. *Adde quae adferuntur in ἐξῆς. ἐχόμενος ταύτης τῆς ἐννοίας,* hac perstans mente, 1, 66, 4. *εἶχετο τῶν Ἀμβρακιωτῶν, παρακαλῶν σώζειν σφᾶς αὐτοῦς,* instrit Ambraciensibus, pressit eos, adfide illos hortatus est, 22, 12, 6. *ἔχουσαι καὶ θεραπεύειν τὸν Γάϊον, i. e. ἔχουσαι τοῦ Γάϊου καὶ θεραπεύειν αὐτόν,* ad Cajum se adplicare, eumque colere, 22, 12, 10. *ἔχουσαι καὶ συμπλέκουσαι τοῖς πολεμίοις, i. e. ἔχουσαι τῶν πολεμίων καὶ συμπλέκουσαι αὐτοῖς,* incumbere hosti, non dimittere eum, sed manum cum eo conferere, 3, 72, 1. *ὃν εἶχοντο Γαλάται,* quibus contigui erant, proximi in acie stabant Galli, 5, 53, 3.
- ὁ ἐχόμενος,** proximus, contiguus. *ἐχομένους τούτων correxi,* 12, 17, 7. *pro τούτοις, quod nescio an ferri potuerit, certe in id consentiant libri. At recte omnes cum gen. τὰ ἐχόμενα μέρη τῶν κινδυνεύοντων,* 18, 8, 3. *ἢ ἐχομένη σημαία,* 6, 34, 19. *ἢ λη,* 6, 35, 9. *τῷ ἐχομένῳ ἔτσι,* proximo anno, 22, 26, 23. *τῷ ἐχομένῳ,* proximo

- xima die, 3, 112, 1. 5, 13, 9.
- Ἐχθρός, ὁ, *passim i. q. πολέμιος, hostis. Utrumque notem juxtitum, 15, 8, 12. ὡς ἐχθροῖς ἡμῶν κέχρηται καὶ πολέμοις. Προενβίμω, ὡστα κατὰ τὴν παροιμίαν κἄν ἐχθρὸν ἐλαῆσαι, 40, 3, 7.*
- Ἐχθρῶς ἔχειν πρὸς τινα, 4, 32, 4.
- Ἐχυρός, i. q. ὀχυρός. ἔχυρά πόλις, 4, 70, 7.
- Ἐχυρότης ex cod. *Bav. editum erat 1, 57, 6. pro quo ex aliis ὀχυρότητα adscivi.*
- Ἐωθινός; *περὶ τὴν ἑωθινήν Φυλακὴν, sub quartam vigiliam, 3, 67, 2. ἐπὶ τοῖς τόποις ἑωθινῆς εἶναι Φυλακῆς, 1, 45, 5. ὑπὸ τὴν ἑωθινήν, 3, 43, 1. 3, 67, 9. 3, 83, 7. n. 4, 78, 6.*
- Ἐως ἂν, *quamdiu, 1, 80, 2. 3, 11, 8. Ἐς. ἕως εἰς τὸν χάρακα, 1, 11, 14. 1, 34, 4. Ἐ 1, 19, 4. n. ubi vet. codd. ὡς εἰς δabant μετὰ τῆς δυνάμεως ἕως εἰς Θετταλίαν, ex postea conject. 2, 52, 7. n. ἔπλεον ἕως ἐπὶ τὴν Ἄσπιδά, 1, 29, 2. (aliiud est ὡς ἐπί.) ἕως τινός, aliquatenus, aliquantisper, 3, 93, 3. οὐκ ἀντεξήσαν οἱ Καρχηδόνιοι πλὴν ἕως ἀκροβολισμοῦ, non nisi ad velitationem, 1, 18, 2. Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξενέγκαντες ἕως ὀνόματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7. ἕως λόγου, verbotenus, 10, 22, 7. μέχρι τούτου πολέμων, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορ-*
- μὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πραότητος, 5, 10, 3. οὐχ ὡς πρὸς ναυμαχίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἕως τοῦ παρακομίζεν στρατιώτας, 5, 109, 2. περὶ τῶν κατ' Ἀντίγονον ἕως τοῦ βούλομαι ποιήσασθαι τῆς μνήμης, ἕως τοῦ μὴ δοῦμαι καταφροναῖν, haecenus modo, ne videtur Ἐς. 9, 26, 1.*
- Ζ.
- Ζεῦγμα, τὸ, *compactio, fabrica pontis, 3, 46, 4. n. pons ipse, 3, 46, 2.*
- Ζευγνύειν τὴν Τίγριν, *ponte jungere, 5, 52, 4.*
- Ζεῦγος, τὸ, *par equorum vel mulorum bigas trahentium, 32, 12, 7. μονομάχων ζεύγη διαπόσια, gladiatorum paria, 31, 3, 5.*
- Ζῆλος, ἐ; *ἀγωγή καὶ ζῆλοι τῶν ἀνδρῶν, institutio & studia, 3, 24, 3. ζῆλοι νεωτερικῶι, juvenilia studia, studia in quæ quis in juventute incubuit, 10, 24, 7. ζῆλος ἐπιτευκτικὸς, felix æmulatio, quæ ad præclara quæque ducit, 10, 25, 7. ζῆλος ἄξιος, laude & æmulatione dignus, 11, 2, 4. ζῆλου καὶ μιμήσεως τυγχάναν, laudem & imitationem invenire, 6, 6, 9. ζῆλος, in malam partem, pravum studium, pravum institutum, 4, 27, 8. invidia & prava æmulatio, 11, 8, 4.*
- Ζηλοτυχεῖν πρὸς τινα, *obtreddere alicui, 16, 22, 6.*
- Ζηλοῦν τινα, *exemplum alicujus sequi, 1, 7, 8. 1, 79, 1. ζῆλωσαι*

ἄσκα τὸ βίλιον, 6, 25, 11.

Ζηλωτός, imitandus, emulandus, 4, 27, 8.

Ζηλωτής, ó, admirator, sectator, studiosus alicujus, 10, 25, 2.

Ζηλωτός, emulandus, imitandus, laudandus, admirandus; *σπουδαία καὶ ζηλωτά ἔργα*, (opp. Φαυκτά) 2, 61, 3. *ἐπαινετὴ καὶ ζηλωτὴ ἀρχή, πολιτεία*, 3, 4, 7. 6, 46, 11. *αἰρετὴ καὶ ζηλωτὴ*, 6, 47, 6. *Unde intelligitur, non omni ex parte felicissime expletam ab Urfino esse lacunam* 1, 2, 7. *Nam ad uteroxam requirebatur ζηλωτῆν, non ζηλωτόν; quia vero in vestigiis veterum librorum servata est terminatio ton, aliud vocabulum ibi pro ζηλωτόν fuerat quaerendum.*

Ζῆν; τὸ ζῆν, vita; *αἱ ἐπιτετευμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις*, 6, 53, 2. *ἐξαγεῖν ἐκ τοῦ ζῆν; ἐκχωραῖν ἐκ τοῦ ζῆν, ἔσ' alius similia, vide in ἐξαγεῖν, ἐκχωραῖν ἔσ'.*

Ζητεῖν, desiderare, requirere; *sicut dicimus, hæc res desiderat illam*; 10, 24, 8. 32, 9, 12.

Ζήτησις, ἡ; *ζητήσεις τῶν ἀμυρτανομένων*, cognitiones, quaestiones causarum, judicia, 6, 16, 2.

Ζέφος ἰφιστός, offusa caligo, 18, 3, 7.

Ζυγεῖν, in eodem ζυγῷ, in eadem serie stare; *τάλλα τάγματα τούτους παρίστανα ζυγοῦντα*, 3, 113, 8. *reliquos manipulos juxta hos eadem serie*

locavit. — „*Hesychius: ζυγοῦμενον ἐξισούμενον.*“ *Ern. ζυγοῦν infinitivum hujus verbi statuit Ern. tamquam a ζυγῶ.*

Ζυγίμος βοῦς, bos jugalis, 34, 8, 9.

Ζυγός, ó 1) versus, series militum juxta se invicem in eadem linea stantium; *αἱ τοῦ δευτέρου ἔσ'.* *τοῦ πέμπτου ζυγοῦ σαρίσσαι*, 18, 12, 5. 18, 13, 2. *τὰ κατ' ἀνδρα καὶ ζυγῶ ἀγωνίσματα*, 3, 81, 2. *τυρῆς κατ' ἀνδρα καὶ κατὰ ζυγόν*, 1, 45, 9. *pro quo* 2, 69, 5. *κατ' ἀνδρα καὶ κατὰ τάγμα dicit.* 2) jugum; *ὑπὸ τον ζυγόν ἄγειν τοὺς Ἀχαιοὺς*, 4, 82, 2.

Ζυγοστατῆσθαι, i. q. *ισοῦρροποιῖν*, æquatis lancibus librari, in neutram partem propendere; in equilibrio esse, 6, 10, 7. *ἐζυγοστατῆτο αὐτοῖς ὁ πόλεμος*, pari utrimque fortuna gerebatur bellum, 1, 20, 5.

Ζύγωμα, τὸ τῶν πυλῶν, jugamentum portæ, 7, 16, 5.

Ζωγρεία, ἡ; *rectius fortasse ζωγρία, vide Adnot. ad* 1, 7, 11. *sed in ζωγρεία constanter fere ἔσ' pertinaciter consentiunt omnes codices nostri; vide* 1, 7, 11. 1, 9, 8. 1, 15, 2. 1, 79, 4. π. 1, 82, 2. 1, 86, 5. 1, 87, 10. 2, 8, 2. 3, 76. 6. 5, 86, 5. π. ἔσ'. *Dicitur autem ζωγρεία ἀγροατῆ γίγνασθαι ἔσ' κυριεύειν τινός, ἔσ' λαβεῖν τινα, ζωγρεία ἀποβαλεῖν, ζωγρεία ἀλλῶναι ἔσ'.*

Ζωγρεῖν,

Ζωγραῖν, vivitū capere, 1, 34.
8. vitam servare alicui, in
vitis relinquere, 16, 33, 5.
quo *ἔ* referri potest 3, 84,
10. δαόμενοι ζωγραῖν.

Ζωγρία, vide ζωγρεία.

Ζώδιον; τὰ ζώδια, signa caelestia
Zodiaci, 9, 15, 7. *sq.*

Ζωήδον, in morem animantium,
6, 5, 9.

Ζώνη, ἡ διασκαυμένη, Zona
terrae torrida, *T. V.* p. 26.
ζώναι *ἔ*ξ, *T. V.* p. 28.

Ζωοτός, animantibus imaginibus
picturatus, picturis variegatus;
ζωοται ἐφακτίδες, 31, 3, 10.

H.

Ἡ. διπλάσιοι ἢ πρόσθεν, 1,
72, 7. ἡμιόλιοι ἢ πρόσθεν,
10, 17, 12. ἐναντίως ἢ πρόσ-
θεν, 11, 22, 6. *Abundabat*
ἢ in illo, 30, 9, 15. *sic* ἀπο-
ρίαν μείζω τῆς πρότερον ἢ ὅτι
παρὰ τοῖς Φοσηλίταις ἦν,
ubi delendum censui. *Note-*
mus hic *ἔ* illam dictionem:
οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων
πράξεων, ἢ μὴ ποιῆσαι τι
τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν καθεῖν
δεινόν.

Ἡ. ἢ μὴν, in formulis juris-
jurandi, 6, 21, 2. 6, 58, 3.
11, 10, 4. 12, 6, 3. ἢ που,
videlicet, nimirum, ironice,
9, 30, 9. ἢ που γὰρ, 12,
11, 9.

Ἡβῶν; οἱ ἄρτι τῶν νέων Ἡβῶν-
τες, 2, 20, 4.

Ἡγείσθαι δαί τῶν συγγραμμά-
των τὴν ἀλήθειαν, principa-
tum in historia tenere debet
veritas, 12, 7, 2. οἱ ἡγούμε-

νοι, ἰ. q. ἡγούμενοι, duces, *ἔ*
omnino, qui praesunt rebus, 1,
15, 4. 1, 31, 1. 1, 32, 2.
1, 45, 4. 3, 4, 6. *ἔ* *saep-*
alias; hinc τῶν ἡγουμένων
correxi in Fr. gr. 14. *pro*
τῶν ἀγομένων. Conf. 5, 83,
6. π. ἡγαῖτε, 4, 80, 8. *pra-*
ivit verte, pra eo quod in ver-
sione est ire pergit.

χάρων τοῦ τοῖς νικήσαντας
ἡγείσθαι τούτων, (*scil.* τῶν
πέλειων) *correxit Casaub.* 17,
3, 7. *cum mendasse ἡγείσθαι*
dedissent libri.

Ἡγμονεία *ἔ* ἡγεμονία, impe-
rium. *Variant* *ἔ* *vacillans*
inter duas istas formas co-
dices nostri; qua in incon-
stantia praetuli formam ἡγε-
μονία; quam *ἔ* *apud alias*
scriptores adoptatam ple-
rumque ab editoribus obser-
vavi, ἔ *quam unice probat*
Moschopolus grammaticus
περὶ Σχολ. p. 40. *Nam li-*
cei ab ἡγεμῶν fiat ἡγεμο-
νομία, a quo verbo secundum
analogiam nomen ἡγεμονία
formandum videri debebat,
tamen ab ea regula diserte
excipit grammaticus nomina
femina a masculinis in
μων. Vide 1, 2, 3. π. 1,
20, 12. π. 2, 21, 9. π. 2,
23, 13. π. 2, 49, 4. *ἔ* 6. π.
2, 67, 5. π. 3, 110, 4. π. 5,
99, 3. *ἔ* 12. 5, 83, 3. π. *ἔ* c.
Sed 11, 19, 1. *tenui τὴν ἡγε-*
μονείαν, ubi significat impe-
randi artem, ἔ *manifeste non*
ab ἡγεμῶν proxime, sed a
verbo ἡγεμονεύειν deductum
est nomen.

Ἡγεμονικός, ad imperandum idoneus, artis imperatorie peritus, 5, 106, 5. 6, 24, 9. **ἡγεμονική ἐμπειρία**, 10, 22, 4. **ἡγεμονικώτατος ἀνὴρ Ulysses**, 9, 16, 1. **ἡγεμονική χώρα**, locus imperatori conveniens, 10, 22, 2. **τὸ ἡγεμονικώτατον**, res præcipua, 16, 17,

ἡγεμονία 10. π. 30. 6. *vidi ἀνωτάτω.*
Ἡδῆ, in ei dei mutandum probabiliiter censuit Valsf. 7, 12, 8. **τοῖ ἡδῆ**, 3, 118, 11. n. **an τότα ἡδῆ? ἡδῆ pro ἡδεις; vide αἰδένα.**

Ἡδός; τὰ ἡδῆ; mores; τὸ κοινὸν ἡδός τῆς πόλεως ἡμερον καὶ δίκαιον, 6, 47, 2. **παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἡδῆ**, 1, 70, 6. **ἡ ἐν τοῖς ἡδέσι καὶ βλοῖς Φιλοξενία**, 4, 20, 1. **ἡ τῶν ἡδῶν ἀστυγία**, 4, 21, 1. **Conf. ἔδος**. τὸ τῆς ἱστορίας ἡδός ἀναλαμβάνειν, historici personam suscipere, 1, 14, 5. **ἡδῆ σύμμικτα καὶ βάρβαρα, lege ἔδνη, quod sequentia utique desiderant**, 1, 65, 7.

Ἡκεν. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὄδον ἐν ἡτέρῃ κε, 4, 68, 4. n. **ubi correxi vulgatum ἡκει**. **Conf. 4, 80, 1. Ἐ Adn. ad 14, 6, 5. quibus locis observandum, thema ἡς posse peraque pro præterito imperfecto, quod dicunt, Ἐ pro aoristo secundo, denique pro præterito medio haberi.**

ὁ νῦν ἡκει γενόμενον, quod nunc usu venit, 26, 2, 11. **Vulgata dictio, ἡκεν ἔχων**, adtulit, vel adduxit, τὴν δύναμιν, exercitum, vel venit

cum exercitu, 5, 102, 5. **Ἐ.** **Sed rarior ille usus participii τὰ ἡκοντα. pro ἀνήκοντα; τὰ πρὸς ἔπαινον ἡκοντα**, 12, 15, 9. **εἰς Φιλανθρωπίαν ἡκοντα**, quæ ad humanitatem pertinent, 28, 15, 2.

Ἡλίβατος, præaltus, profundus, 4, 41, 9.

Ἡλικία, de ætate militari; **οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις**, 2, 23, 9. 2, 55, 2. 4, 9, 1. 6, 19, 5. **ubi mox vs. 6. iidem sunt οἱ στρατεύεσθαι. εἰς ἡλικίαν ἰσόμενος**, adultus, 6, 6, 2.

Ἡλικός. ἡλική διαφορά, quantum discrimen, 1, 71, 7. **παρασκευὴ ἡλικίην οὐδαίς κομνημονεύει πρότερον**, 2, 23, 11.

Ἡλιος, ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, curius solis, 9, 15, 6. **Conf. κατὰ.**

Ἡμέρα; **εἰ γὰρ μὲι ταύτην ἰδαῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν**, 10, 4, 7. 32, 10, 9. **Adde 39, 2, 8. ἡμέρα, de via vel itinere unius diei; ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ τρεῖς ἐκτοκίζοντας ἑαυτούς**, 1, 74, 7.

ἀφ' ἡμέρας, de die, 8, 27, 11. n. 8, 29, 1. **Ἐ 4 Ἐ 6. 24, 5, 9. καθ' ἡμέραν**, quotidie, 6, 33, 10. **Ἐ 12. 6, 34, 8. 6, 35, 5. n. 6, 36, 5. n. 15, 22, 4. τὸ καθ' ἡμέραν**, quotidie, per totum diem; **constanter**, 4, 18, 2. **μεθ' ἡμέραν**, interdiu, 5, 52, 9. 10, 5, 5. **νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν**, 1, 42, 13. 1, 66, 6. 5, 71, 8.

Per ellipsin subintelligendum nomen ἡμέρα in illis dictionibus: παρα μίαν, alter-
 nis

www.libtool.com.cn

- nis diebus, 3, 110; 4. τῆ μετὰ τῆς ἀναζυγῆς, 9, 5, 3. μέχρι τῆς τελευταίας, 23, 18, 2. n. *Esc.*
- Mendose codices nonnulli h̄μεραις dant pro σημαίαις,* 6, 40, 11. *Conf. Adn. ad 6, 34, 8.*
- Ἡμερήσιος, diurnus; αἱ ἡμερήσιοι καὶ νυκτεριναὶ πορεαί, 9, 13, 6. διάνυσμα ἡμερήσιον, 9, 14, 8.
- Ἡμερινός, 9, 14, 6.
- Ἡμερος, mitis, mansuetus; ἡμερος καὶ ἀνδρόπικος βίος, 5, 106, 4. (opp. πόλεμοι.) ἡμερον ἦθος καὶ δίκαιον, 6, 47, 2. ἡμερώτατος καὶ πρότατος, clementissimus, humanissimus vir, 9, 23; 2 *Et* 9. ἡμεροὶ καρποί, 37, 3, 7 sq.
- Ἡμεροῦν ἑαυτὸν, mansuetiores mores adsciscere, 4, 21, 11. *Conf. ἔξημεροῦν.*
- Ἡμέρωσ χρωῶμενος πᾶσι, 5, 54, 9.
- Ἡμισσάριον, τέταρτον μέρος ὀβολοῦ, 2, 15, 6.
- Ἡμιδακτύλιον; τρία ἡμιδακτύλια, unus digitus cum dimidio.
- Ἡμιδνητος, semianimis, 14, 5, 7.
- Ἡμιολία, ἦ, hemialia, navigii genus minoris, *Fr. gr.* 132. *conf. Adn. ad Fr. gr.* 73. *Eadem ἡμιόλιος vel ἡμιόλος ναῦς,* 5, 101, 2. *ubi vide nostram Adnot. cui adijcere lubet, quæ habet Ernestus in Lexico Polyb. hac voce:* „Ἡμιόλια, ait, myoparones, in fragmentis e Suida memorantur naves; *Et fortasse*

*Polybii etiam est fragmentum apud Suidam, in quo πειρατικὰ ἡμιόλια memorentur: de quarum ratione, post Salmasti Et Schefferi super iis disputata, nondum certi quid dici potest. Ita dictas esse a modo vel struendi vel armandi Et instruendi patet, sed is definiti non potest: nisi forte Etymologus audiendus est, in Ἡμιόλος: ἡμιόλια δὲ πάλαι λέγεται ληστρικὸν πλοῖον, ἢ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλῶν [ψιλὸν lege] ἀρετῶν ἐστὶ, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι, Ibidem profert fragmentum incerti scriptoris, in quo Καρικὴ ἡμιόλια est, myoparo Caricus, quæ Et est apud Longum *Pastoral.* l. p. 22. Τόριοι λησταὶ Καρικὴν ἔχοντες ἡμιόλιαν. Et hanc ob causam verti myoparonem, quod est genus piraticum, nec tamen a solis piratis usurpatum; quamquam scio, apud *Arrianum* distingui videri.“*

Ἡμιόλιος, sesquialter. συμβαίνει γίγνεσθαι τὸ χωρὶον διπλάσιον τοῦ πρόσθεν, τὴν δὲ περίμετρον ἡμιόλιον, area dupla, circuitus sesquialter, 6, 32, 7. ποιήσας ἡμιόλιους τοὺς ναύτας ἢ πρόσθεν, numerum nautarum dimidia parte auxit, 10, 17, 12. n. *Et vs.* 16. quod Ernestus ait: „ἢ πρόσθεν sapit glossam inutilem;“ ad id respondi in *Adn.* Confer supra in ἦ. Adijcit Ernestus: „ὀψώνιον ἡμιόλιον τοῦ νῦν δεδομένου est

apud Suidam in *Fragm. quod Polybii videtur Salmasio Obs. ad I. A. & R. p. 711.* — *Mihi vero istud fragmentum posterioris alicujus scriptoris esse videtur.*

ἡμιόλιος ναῦς, 5, 101, 2. n. *Vide supra in ἡμολία. Ἡμιόλιος, Theodoti cognomen; de quo cognomine vide quæ notavi in Ind. Hist. voc. Theodorus.*

Ἡμιλονος, 8, 25, 5.

Ἡμιπόδιον, τὸ; κενθ' ἡμιπόδια, duo pedes cum dimidio, 6, 23, 2.

Ἡμιστάδιον, τὸ; τρεῖς ἡμιστάδια, stadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. 4, 83, 4. 5, 22, 4.

Ἡμισυς; ἡμισυς ἀνὴρ, Prusias, semivir, vel potius dimidiato homini similis, ut *Valesius interpretatus erat; nam videtur ad pusillam corporis staturam respici, 37, 2, 1. Conf. Ind. Histor. in Theodorus Hemmiolius. ἡ ἡμίσεια δύναμις, 1, 40, 1. ἡ ἀρχὴ ἡμισυ τοῦ παντός, 5, 32, 1. n. πλείον ἡμισυ παντός, 6, 59, 3. n.*

Ἡνία, ἡ, frenum.

Ἡπειρος, ἡ, continens, 5, 60, 2. 5, 68, 7.

Ἡρώς, ὁ; deus aliquis vel deorum filius, 3, 48, 7. coll. 47, 8.

Ἡσυχῆ καὶ πρῶτος τῆ Φωνῆ Φθγγέμενος, 32, 9, 8.

Ἡσύχια, ἡ; ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12. 4, 3, 2. τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 2, 64, 6. 3, 86, 9. 3, 70, 4. 3, 83, 5. n. *(ubi variant codices inter si-*

χεν & ἡγαν.) 7, 5, 3. 35. 2, 1. n. 38; 2, 7. ἡσυχίαν ἄχειν, 2, 34, 11. τὴν ἡσυχίαν ἄχειν, 2, 18, 9. 2, 21, 1. 3, 110, 2. 8, 32, 10. 11, 22, 9. Cum gen. τούτων τὴν ἡσυχίαν ἄχειν κατὰ τὸ παρόν, si vera lectio, 9, 32, 12. n.

Ἡσύχιος, tranquilus, lentus, καὶ ναυδρός, 32, 9; 11.

Ἡττᾶν, τὰς ψυχὰς τῶν ὑπαντιῶν, animos frangere, 1, 75, 3. *(Livius verbotenus animos vincere interpretatus est; vide lib. XXIV. c. 13. & lib. XLII. c. 47.) πάντας ἠττησε ταῖς ψυχαῖς τοὺς ὑπαντιῶν, 3, 18, 5. 15, 4, 12. ἠττᾶσθαι τῆ ψυχῆ, animo frangi, 3, 9, 7. n. (ubi opponitur εἰκεν τοῖς κευροῖς, ut & aliis locis;) ἠττώμενοι ταῖς ψυχαῖς, 3, 12, 5. 10, 7, 2. αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνδρῶν ἠττημέναι, 10, 25, 6.*

ἠττηθήσαν τὴν περὶ Κάνναν μάχην, 5, 105, 10. *(sicut dicunt Graeci νικᾶν τὴν μάχην.) ἠττώμενος in partic. praef. idem valet ac ἠττημένος in praef. victus acie, (quomodo admodum λέγονται μάχη, 5, 101, 6. est victi sunt in praef.) 1, 15, 8. 3, 66, 6. coll. vs. 10. Adde 9, 3, 8. & ibi didnot. Sic & 2, 39, 8. n. teneri posset ἠττᾶσθαι, eadem notione ac ἠττησθαι, nisi hoc ipsum ἠττησθαι vetustiores darent codices. Eadem ratio est 5, 101, 3.*

ἠττηθῆ ὑπὸ τῆς Φιλαργυρίας, victus est pecuniae cupiditate,

www.libtool.com.cn

δικαί, 22, 21, 7. εἰς τέρων τούτων ἤττωνται, 1, 36, 3. n. ubi ὕφ' *corrigen- dum utique videtur; quod si ὕφ' teneas, sonabit in, in utroque horum.*

ἤττων; τῆς τύχης ἤττω γεγο- νάναι Ἐπαμινώνδαν, 9, 8, 13. Sic de Philoæem. 24, 9, 1. ἦν οὐδέν ἤττων τούτου, 24, 9, 2. ἢ ἤττων ὁδός, via de- terior. minus certa, 12, 27, 2. οὐχ' ἤττων, vide *Adm. ad 1, 27 & 12.*

Ἠὼς, ἡ, oriens; ἢ ἀπ' ἡοῦς πλευρά, 4, 70, 8. τὰ ἀπὸ τῆς ἡοῦς μέρη, 5, 59, 5. ἀπὸ τῆς ἡοῦς, 5, 44, 11. n. ubi *correcti mendosam codicum scripturam.*

Θ.

Θάλαττα, ἡ κατ' ἡμᾶς, mare nostrum, i. e. mediterraneum, 1, 3, 9. 3, 37, 9 sq. 16, 29, 9. ἢ ἔσω θάλαττα, *idem*, 3, 39, 2. ἢ ἔξω καὶ μεγάλη θαλ. 3, 37, 9 sq. 3, 57, 2. 16, 29, 9. *Conf. Ind. histor. uoc. Mare. ναῦς πλήρης θαλάττης*, 16, 5, 4. *cf. Θαλαττοῦσθαι.*

Θαλάττιος ὕς, 34, 8, 2. Θαλαττία πορφύρις, 39, 1, 2. n. τὸ θαλάττιον ὄψον, 34, 8, 6.

Θαλαττοκρατεῖν, maris tenere imperium, 1, 7, 6. 1, 16, 7.

Θαλαττοργεῖν, exercere mare, rem maritimam, (τὰ κατὰ θαλάτταν) rem navalem tractare, 6, 52, 1.

Θαλαττοργός, mare exer-

cens, 10, 8, 5. 10, 10, 12.

Θαλαττοῦσθαι, de navi que equam haurit, submergenda mox, 16, 15, 2. *conf. Θαλαττα.*

Θαλλός ἔθ' θαλλός, ὁ, ramus olæ. θαλλοὶ καὶ στέφανοι σχεδὸν πᾶσι τοῖς βαρβάροις εἰσι συνθήκαι Φιλίας, κατὰ- περ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἑλλήσιν, 3, 52, 3. λαβῶν θαλλούς, 30, 8, 4 sq. *verbenas interpretatur Ern. cum Vales. ἔθ' ablegat ad Clavem Ciceron. in Verbenas.*

Θανάσιμος; θανάσιμα θηρία, mortifera animalia, 1, 56, 4.

Θάνατος, ὁ; θανάτους προδήλους εἶλοντο, 6, 54, 4. οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλλήθ' θανάτου καταφρονεῖν, *Fr. gr. 11.*

Θανατοῦν, capitis damnare; οἱ τε θανατωμένοι, 24, 4, 5 ἔθ' 8 ἔθ' 14.

Θαρράλειος ἔθ' θαρραλέως. θαρραλωτέρον ἐχρῶντο ταῖς προνομαῖς, 3, 102, 11. θαρραλωτέρον διέκειντο πρὸς τὸν κίνδυνον, 11, 21, 6.

Θαρρέειν ἐπὶ τῷ πλήθει, 8, 16, 1. θαρρ. ἐπὶ τῷ πολέμῳ, confidere belli fortuna, 5, 29, 4. θαρρήσαι videri potest *affirmam significationem habere* 3, 60, 13. *πράττειν τι πρὸς τὸ θαρρήσαι τοὺς βουλομένους ματέχειν εφίσι τῶν αὐτῶν ἐπιθῶν, ad animos erigendos eorum ἔθ'.*

Θαρραλέος ἔθ' θαρραλέος; ὁ καὶ θαρραλωτέρους αὐτοὺς ἐποίησε, 11, 26, 7. *Adde 4,*

58,

- 38, 4. *ubi alii θαββαλωτ. θαββαλωτάτοι άνδρας, 6, 7; 9.*
- Θάτερον.** ὁ ἐπὶ θάτερα πλοῦς τῆς Βυζαντιῶν πόλεως, navigatio ab altera parte urbis Byzantii, 4, 44, 5. *ubi corrigenda versio; vide Aak. ἐπὶ θάτερα μέρη τοῦ λιμένος ἐξήγων τοῦ τῶν πολεμίων εἰσπλου, educebat naves ab altera parte portus, opposita ei per quam intrabant hostes, 1, 49, 12. (ubi genitivus τοῦ τῶν πολεμίων εἰσπλου pendet a nomine θάτερα, eadem ratione qua dicimus ἄτρος τοῦτου, alius ab hoc, diverius ab hoc.) ἐκ μὲν θατέρου μέρους, ἐκ δὲ θατέρου, ab una parte, ab altera parte, 5, 46, 1.*
- Θαυμάζειν,** ἐπὶ σοῦ θαυμάζω, πῶς δύνῃ Ἔς. 24, 5, 12. τίς οὐκ ἂν θαυμάσεισιν Φιλίνου, πῶς ἐθαύρησα, 3, 26, 2 sq.
- Θέα,** ἡ, spectatio, spectaculum; ἢ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. *vide in ἐπίστασις, num. 4. θέας ἕνεκα, spectandi causa, 3, 48, 12. ἢ βασιλικὴ θέα, sedes spectandi regia, 15, 32, 3.*
- Θέαμα,** τὸ; ὄντος ἑνὸς ἔργου καὶ θαύματος ἑνὸς τοῦ συμπαντος, ὑπὲρ τούτου γράφειν ἐπιχειρήκαμεν, 3, 1, 4. *Adde 1, 1, 6.*
- Θεᾶσθαι** ὑπ' αὐγᾶς τὰ πράγματα; *vide αὐγή. θεώμενος ὑπὸ τῆν ὕψιν, 1, 26, 9. ὁ θεώμενος fortasse legend. pro ὁρμώμενος, 9, 10, 7. n. Adde θεωρεῖν, Ἔ loca ibi*
- citata, 1, 57, 1. n. 3, 31, 1. n.*
- Θεατρικὸς λόγος,** theatralis oratio, 17, 4, 1.
- Θεάτρον,** τὸ; ἐν τῷ θεάτρῳ Sicyone agebatur ἢ σύγκλητος Achaeorum, 29, 10, 2. *coll. c. 9, 6. ἢ τοῦ θεάτρον σταφάνη, vide σταφάνη. τὸ θεάτρον, meton. pro auditoribus, 38, 4, 7.*
- Θεμέλιος,** ὁ, τοῦ τείχους, ima pars muri, 1, 40, 9. *τὸ δὲ λεγόμενον ἐκ θεμελίῳ ἐσφαλμένους, 5, 93, 2.*
- Θεοκλύτῃσι,** ἡ, κατὰ τινος, exsecratio, cum dii ultiores invocantur, 24, 8, 7.
- Θεόκαμπτος;** ἐκ θεοπέμπτου, *ex Tourpii emend. 32, 25, 14. n. pro ἐκ θεόπτου.*
- Θεόπτος;** ἐκ θεόπτου vulgo legabatur 24, 8, 7. — „divinitus, si lectio sana est; quod non videtur. Reiskius corrigiit ἐκ θεῶν του, eleganter.“ *Ern. Vide vocab. praec.*
- Θεός,** ὁ; συσποτάζοντος ἄρτι τοῦ θεοῦ, 31, 21, 9. n.
- Θεραπεία,** ἡ, 1) medicina, remedium; *θεραπείαν προσάγειν, 15, 25, 6. θεόντως στησασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, de medico, 3, 7, 6. ἢ τοῦ σώματος θεραπεία, corporis cura, 1, 12, 2. 1, 74, 8. 15, 32, 8. quo pertinet capere cibum, capere somnum, lavari, ungi, Ἔ β-mil. quare Ἔ in plurali dicitur, αὶ θεραπείαι τοῦ σώματος, 11, 10, 3. 2) cura aliarum rerum, velut hortorum,*

- rum, 17, 6, 4. 3) custodia corporis, *ἔ μελον*. corporis custodes, praetoria cohors, 5, 69, 6. ὁ ἐπὶ τῆς θρακείας, praefectus custodibus corporis, 4, 87, 5 *ἔ* 8. 4) observantia, officiorum praestatio, cultus; θρακείαις προκαταλαμβάνειν τινὰ, officiis aliquem occupare, 5, 50, 5. officiosa adparitio aulicorum apud regem, 5, 56, 7. n. comitatus regius, 23, 18, 5.
- Θρακπεύειν, τὰς πανοπλίας, curare arma, ut munda *ἔ bene comparata sint*, 10, 20, 2. τὴν δύναμιν, reficere exercitum, 4, 70, 2. τινὰ φιλοτιμῶς, impense aliquem colere, 21, 11, 9. τὰ θρακπευμένοι τῆ αὐτοῦ γοητεία, praestigiis ejus capti & conciliati homini, 33, 16, 11. κειρὸν πάντῃ θρακπεύειν, omnem occasionem captare, 11, 5, 2.
- Θέρεια, *ἔ* θέρεια, ἡ, aestas, 1, 25, 7. n. 1, 36, 10. 1, 59, 3, 3, 95, 2. 5, 1, 3. 5, 5, 7. *ἔ* c.
- Θερινός, aestivus; θερινοὶ ὄρμοι, 10, 1, 6. θερινὴ ὥρα, 5, 91, 1. αἱ θεριναὶ ἀνατολαί, 3, 37, 4. 9, 27, 6. 34, 7, 9.
- Θερισμός, ὁ, messis; συνάπτουτος τοῦ θερισμοῦ, 5, 95, 5. *An ex τὸν θερισμὸν corruptum est τὸν τέριτον, quod habent codd.* 4, 62, 1. n?
- Θέρμος, ὁ, lupinus, 34, 10, 12.
- Θέσις, ἡ; σχῆμα, θέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6. situs urbis, 10, 8, 6. 1, 41, 7. 4, 44, 1. ὁ κατὰ θέσιν πατήρ, pater adoptivus, 32, 12, 1. 32, 13, 1. πάππος, 32, 12, 1.
- Θεσμοφορεῖον, τὸ; vide *Ind. Histor. in Thesmothorium.*
- Θετέον, haberi, statui debet; ὁμολογούμενον θετέον εἶναι τοῦτο μαρτύριον, 3, 12, 2. εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα, 12, 23, 3. ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμιλικαν, 1, 64, 6.
- Θεωρεῖν ὑπὸ τὴν ὄψιν, oculis suis subiectum videre, 4, 41, 8. 10, 18, 13. (*conf. θεῶσθαι*.) θεωρεῖν, cognoscere, 9, 14, 1. θεωρεῖσθαι *an in Medio etiam dicitur pro θεωρεῖν? Vide Adnot. ad 1, 57, 1. ἔ adde 3, 31, 1. n.*
- Θεώρημα, τί, περὶ τι, — ,πραξιatio alicujus rei vel scribendo vel legendo. “*Ern.* — scilicet 1, 2, 1. παράδοξον καὶ μέγα τὸ περὶ τὸν ἡμετέραν ὑπόθεσιν θεώρημα, ubi hoc vocab. idem fere sonat ac θάμα, 1, 1, 6. *ἔ* θεία, 5, 1, 7. *πειρε* consideratio, contemplatio, spectatio, spectaculum. θεωρήματα sunt praecipua artis, principia disciplinae, 9, 14, 5. 37, 2, 5. Quo pertinet 6, 26, 10. θεώρημα ἀπλοῦν περὶ τὰς παρεμβολὰς, simplex praecipuum, simplex ratio. *Tum πάντα τὰ θεωρήματα sunt etiam ipsae artes & disciplinae*, 10, 47, 12.
- θεωρία, ἡ; vide *Adnot. ad 6, 6, 7.* 1) subjektivae, contemplatio, disquisitio, cognitio, notitia, scientia; ἡ τῆς ἄλλης ὑποθέσεως ἀρχὴ καὶ θεωρία, notius

totius nostri argumenti initium atque contemplatio, tractatio, 1, 5, 3. οὐ τῆς τυχεύσεως ἐπιστάσεως προσδέεται καὶ θεωρίας, diligenti inquisitione opus est, 6, 3, 4. *Θεωρία τις τῶν ὑπαρχόντων δικαίων Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πρὸς ἀλλήλους*, noticia jurium quæ ex mutuis conventionibus competunt tam Romanis, quam Pœnis, 3, 21, 10. ὑπογίγνεται τις θεωρία παρὰ τοῖς πολλοῖς αἰσχροῦ καὶ καλοῦ, 6, 6, 9.

2) *ἀβηθήναι*, principia artis vel scientiæ, ratio qua continetur ars quædam aut scientia vel institutum quodcumque; ἢ περὶ τὰ στρατόπεδα *θεωρία*, ratio militiæ Romanæ, 6, 42, 6. τοιοῦτος ὁ τρόπος τῆς θεωρίας περὶ τούτου, talis est ratio metiendarum *scalarum*, 9, 19, 5. ἐκ τῆς κατὰ φύσιν θεωρίας, ex ratione physica, ex scientiæ naturalis principiis, 4; 39, 11. ἄστατος θεωρία, nulla certa ratio, 6, 57, 2. ἢ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία, officii vis & ratio, 6, 6, 7. *π. αἱ νυκτεριναὶ καὶ ἡμεριναὶ θεωρίαι*, noctium ac dierum rationes, ratio cognoscendi noctium & dierum longitudinem atque tempora, 9, 14, 6. *π. ἢ τῶν εὐλόγων*, ἢ τοῦ δυνατοῦ *θεωρία*, probabilitatis, possibilitatis ratio, 16, 12, 6.

3) *Denique θεωρία ἐστὶ λεγatio*, solennium sacrorum aut spectaculorum causa missa, sive ad spectandum, ut 31, 3, 12. *π.*

sive ad invitandum, ut 28, 16, 4. *π.*

Θεωρὸς, ὁ, spectator, 4, 9, 6. *Θηρατὸς*; τῆ ἕξει πάντα τὰ καλά γίγνεται θηρατὰ, conseq̄ui licet, 10, 47, 11. *εἴ. π. θ. θηρατὸς.*

Θηραεῖν τὴν αἰνοῖάν τινος, sectari, captare, 23, 8, 11. *Θηρευτέον τούτον τὸν τρόπον*, hæc ratio sequenda, capienda, usurpanda, 1, 35, 8.

Θηριώδης, ferinus, belluinus. *Θηριώδης καὶ χειροκρατικὸς τρόπος πολιτείας*, 6, 10, 4. *μὴ γέγονε θηριώδesterος ἀνθρώπος τούτου*, levior, 30, 14, 9.

Θηριώδης, belluarum more, 15, 20, 3.

Θησαυρὸς; ὁ καλούμενος *θησαυρὸς*, οἶκημα κατάγειον, *Σπικί. ex lib. 24. num. 2. αἱ παραθέσεις τῶν Ῥοδίων καὶ οἱ θησαυροὶ*, 26, 7, 7.

Θιν; οἱ θῖνας, 4, 41, 6.

Θλίβειν; τὸ θλιβόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ πρόσωπον σκιάφοις, adflicta navis, 1, 51, 8.

Θηήσκειν; κηδαίνει τοὺς τῶν θνητῶν, 5, 86, 4.

Θολερὸς, turbidus. *θολερὸν βαῦμα*, 10, 48, 4.

Θορυβεῖν τινα λέγειν τι βουλόμενον, turbare aliquem, obstreperare alicui, 28, 4, 10. *θορυβηθεῖς*, territus, 5, 81, 6.

Θορυβάδης ἐκκλησίαι, tumultuosæ concio, 29, 5, 2.

Θρανίτης σκαλμός, versus thraenitarum, i. e. remigum summi ordinis, 16, 3, 4. *π. Vide σκαλμός.*

Θρασίως διακείσθαι, 1, 9, 7.

Θρα.

- Θρασύειν τι**, jactare aliquid, 4, 31, 4.
Θραύειν τούς καρτούς, frangere, detergere: remos, 1, 50, 3. τούς λίθους, 16, 1, 5. **Θραύειν**, frangi, 6, 23, 11. τὰ πέρατα τῶν Καρχηδονίων ἐθραύεστο, *Casauhouus*, Carthaginensium cornua erant abrupta; nos, adfligebantur, 11, 24, 2. *Suidas*: θραύσις ἤττα ἐν πολέμῳ.
Θρέμματα, σώματα καὶ θρέματα, 2, 26, 5. 4, 75, 2. *θρέματα ex cod. Urb. recepi, pro vulgato δέρματα*, 4, 38, 4. n.
Θρέψασα, ἡ, *scil.* γῆ, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 4.
Θρίαμβος, ὁ, 6, 15, 8. τὸν θρίαμβον ἤγαγον διὰ τῆς πόλεως (*Pani*) 1, 88, 6. ἐκ τῆς Ἰλνυρίδος εἰσῆγα λαμπρῶς εἰς τὴν Ῥώμην τὸν θρίαμβον, 4, 66, 8. κάλλιστον θρίαμβον τῇ πατρίδι πατάγων, pulcherrimam triumphi materiam patriæ adtulit, 11, 33, 7.
Θριξ, ἡ. τριχὸς εἰργασμένης τάλαντα τριακόσια, 4, 56, 3. n. 5, 89, 9. n.
Θρήψ, ὁ, collus, vermis ligna rodens, 6, 10, 3.
Θρούς, ὁ, rumor, 1, 32, 6. καὶ τις ἐνεπαπτόκει θρούς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκούργον ἐπέμπευ, mentio quedam erat injecta de emittendo Lycurgu, 5, 18, 5.
Θρυλεῖν τι, circumferre, in ore habere, 6, 4, 6. λόγος τε θρυλεῖται πολὺς ὑπὲρ τοῦ του, 4, 70, 8. ποταμὸς ὁ ὑπὸ τῶν ποιητῶν Ἡριδανὸς θρυλεόμενος, fluvius a poetis nomine Fridani vulgatus, celebratus, 2, 16, 6.
Θύμα, τὸ; sacrificium, victima; πᾶς ναὸς ἔγχευ θυμάτων, 11, 3, 5. 16, 25, 7.
Θυμὸς, fortis, acer, 18, 20, 7. *θυμὴ βίωσις*, ferocia spiritus, (cui opponitur γυνήμη καὶ λογισμὸς,) 6, 7, 3.
Θυμικῶς, iracunde, 18, 20, 12.
Θυμομαχεῖν, irato animo bellum gerere, ira & odio concitatum incumbere in bellum & extremam belli fortunam tentare, 9, 40, 3. 27, 8, 4. quod aliis ἐν ψυχομαχεῖν Polybius noster dicit. *Ernestus*, posteriore Polybii locum spectans, hæc habet in Lexico Polybiano, quæ quamquam non omni ex parte probare possim, tamen huc transcribere non gravabor: „θυμομαχεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, irasci alteri ob ea quæ evenere, i. e. ob cladem ab eo acceptam. *Saltim contextus & phrasis ipsa nil amplius desiderat: nec amplius quid est θυμομαχεῖν, quam irasci, At.* 12, 20. *Quamquam concedo, id verbum dici etiam de eo, qui ob iram cedere non vult, cum vires repugnandi non habeat, ut in fragm. Polybii apud Suidam in θυμομαχεῖν, [nobis lib. 9. c. 40, 3.] ubi tamen & Suidas de solo dolore animi interpretatur, quam significationem*

tionem h. l. expressit Casaub.

Vide Raphael. Obj. Polyb. & Weissen. ad Aët. l. c.

Θυμός, ὁ; ὑπὸ τὸν θυμὸν, primo furore, 2, 19, 10. π. 5, 76, 3. θυμῷ μάλλον ἢ λογισμῷ, 2, 35, 3. οἱ θυμοί, de unius Hamilcaris ira, 3, 10, 5.

Θυμούν. τοθυμωμένος, iratus, 5, 16, 4.

Θύννος, ὁ, thynnus piscis, 34, 2, 14. 34, 8, 1 sq.

Θύρα, ἡ, τὰς θύρας (τῆς πόλεως) διακόπτειν, 10, 14, 12. τὰς θύρας ἐμβαλεῖν, 5, 25, 3.

Θυρεοφόρος, ὁ, ἔθ' θυρεοφόρος, 5, 85, 8. π. 10, 29, 6. Confer Adnot. ad 4, 22, 2.

Θυρεός, ὁ, scutum; Gallorum, 2, 30, 3 ἔθ' 8. Romanorum, 6, 23, 2.

Θυρεοφορεῖν, 10, 13, 2.

Θύρατρον, τὸ, janua, 30, 16, 5.

Θυρίς, ἡ, fenestra, parva janua, 12, 25, 3.

Θωράκιον, τὸ, loricula latus pottis tegens, 8, 6, 4. τὰ θωράκια τῶν ἐλεφάντων, Fragm. hist. 22. π.

Θωρακίται, οἱ, loricati, qui medio sunt loco inter levem ἔθ' gravem armaturam, 4, 12, 3 ἔθ' 7. ubi distinguuntur a τοῖς εὐζώνοις ἔθ' τοῖς ψιλοῖς, vs. 1 ἔθ' 6. tum a τοῖς βερρεῖσι τῶν ὀπλων ἔθ' Φαλαγγίταις, vs. 10 ἔθ' 12. Sic rursus 11, 11, 4. Pariter a τοῖς θυρεοφόροις, 10, 29, 6.

I.

Ἰακός; εἰσαγαγεῖν τὴν ἰακὴν (f. ἰακχικὴν) καὶ τεχνητικὴν ἀσωτίαν, 32, 20, 9.

Ἰαμα, τὸ; μεγάλην ἔλκει μικρὸν ἰαμα προσθεῖναι, προεπιβίαι, 7, 14, 2.

Ἰᾶσθαι. κακὸν κακῷ ἰθμενος, 5, 11, 1. ἰᾶσθαι ῥᾶστον ἔστι πάντες τὰς πρώτας ἐπιβολὰς, 3, 7, 7.

Ἰατρεῖον, τὸ, officina pharmaceutica, 12, 9, 4.

Ἰδία; ἀνάστης ἰδίᾳ ναός, ex Casauboni correctione, pro δυναμῶς, 1, 26, 7. π.

Ἰδιόμορφος, singularem formam habens; ἰδιόμορφον ζῶον, 34, 10, 8.

Ἰδιοπραγεῖν μηδὲν, nihil proprio separato consilio agere, 8, 28, 9.

Ἰδιος; ἰδίῳ τι καὶ παραπλήσιον, 1, 7, 1. 1, 65, 1. νομισαὶ ἰδίῳ εἶναι τὸ πρῶγμα, καὶ καθήκειν αὐτῷ τὸ προσταθῆσαι, ratus sui id esse operis, ad se prae ceteris pertinere, 22, 12, 12. μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίῳ, domi manere, 2, 57, 5. intel!. οἰκῶν, cf. vs. 7. vel πατρίδων, coll. 2, 58, 2. ἴδιοι τοῦ Σελεύκου καὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, Seleuco dediti, & istarum πακίων homines, 21, 4, 4. παραβοηθεῖν τοῖς ἰδίοις recipi debebat ex vetustissimorum codicum consensu, 3, 84, 11. pro unigato οἰκείοις. Sic ἔθ' εἰς τὴν ἰδίαν, 3, 99, 4. pro εἰς τὴν οἰκείαν. ἰδίας perperam scriptum erat pro Ἠλείας 4, 9, 9 sq. Adde κατ.

- κατ' ἑαυτὴν, suo loco in li-
tera K.
- Ἰδιότης, proprietates, propria ra-
tio; ἢ ἐκατέρου τοῦ πολιτεύ-
ματος ιδιότης καὶ δύναμις, 1,
13, 13. αἱ τῶν τόπων ιδιό-
τητες, 5, 68, 11. αἱ ιδιότη-
τες τοῦ Ἀντίβου, 9, 22, 7.
- Ἰδίωμα, τὸ, ἰ. q. ιδιότης; τὸ
τῆς πολιτείας ἰδίωμα, 2, 38,
10. τὰ περὶ τοὺς τόπους καὶ
τὴν χώραν ἰδιώματα, 2, 14,
3. 6, 3, 3. τὸ κατ' αὐτὸν
ἰδίωμα τηρεῖν, suum morem
servare, 2, 59, 2. 17, 4, 4.
- Ἰδιότης, ἔ, in bello, est miles,
cui opponitur στρατηγός, 5,
60, 3. 10, 19, 4.
- Ἰδιωτικός; ἰδιωτικόν τι, res pri-
vata, aliquid privati, ex Ca-
sauboni ingenio, 9, 17, 6. π.
ubi nos ex ora cod. Aug. Ἐ
Med. βιωτικόν restituitimus.
ιδιωτικόν συμβόλαιον, 20,
6, 1.
- Ἰεραγωγός ναῦς, quæ sacra de-
fert, 31, 20, 11.
- Ἰέρεια, ἡ, sacerdos scemina, 12,
12, 1. 16, 25, 7.
- Ἰερσίον, τὸ, victima, 7, 11, 1.
Ibidem pro ἰερσίῳ; quod ite-
rum posuerat Casaubonus,
ἰερὰ restitui. κατακόπτειν
ἰερῶν τρόπον, 11, 3, 1.
Item „ἰερσίον, animal quod
mactatur edendi causa, ut ἰε-
ρσία δίκαια sunt fues quæ ma-
ctantur, ut patet e loco ipso
2, 15, [3. n.] Sic Ἐ Xe-
noph. Cyrop. I. p. 46, ubi
vide Hutchinson.“ Ern. Sic
ἰερσία sunt carnes, 5, 39, 1.
- Ἰερομνημοναῖν, Hieromnemoneis
munere fungi, 4, 52, 4.
- Polybii Histor. T. VIII. P. II.
- Ἰερὸν, Ἐ ἱερὸς; τὸ περὶ Δαδὴ-
νην ἱερὸν, Ἐ in eo ἡ ἱερά οὐ-
κία, 4, 67, 3. ἱερὸς βίος Ἐ
ἱερά χώρα Eleogum, 4, 73,
9 sq.
- Ἰεροσκοπεῖσθαι; μάντις καὶ
ἱεροσκοπούμενοι, 34, 2, 6.
- Ἰεροσυλεῖν τὰ ἱερά, 31, 4,
10.
- Ἰεροσύλα, ἡ, 23, 2, 7.
- Ἰεροσύλος, 13, 8, 2.
- Ἰκανός, πρὸς τὰς ἐντάξεις,
dexter in congressibus, 23, 17,
4. κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν,
specie probabili, insigni, ho-
nesta, 26, 5, 6. (ἰ. q. κατὰ
τὴν ἐπιφάν. ἀξίολογος, 27,
10, 1.) Ἰκανὸς ἔσσεσθαι τοῖς
Ῥωμαίοις, pares Romanis, 8,
35, 5. πλήθος ἰκανόν, 1, 53,
8. 3, 50, 3. 3, 43, 4. ἠπί-
πρητατα vulgo ἰκανῶν. ἰκα-
νοὶ τῷ πλήθει, 3, 42, 2. τῶν
στρατιωτῶν ἰκανὸς ἀποβα-
λεῖν, omittere sat multos, 1,
15, 2. ἰκανὸς φόβος, magnus,
non mediocris terror, 2, 12,
5. ἰκανὸν ποιεῖν τι, satis
dare, 32, 7, 13. — „cui re-
spondet ἰκανὸν λαβεῖν, Ἐ
17, 9. ubi vide Wetsten. Ἐ
Interpretes.“ Ern.
- Ἐφ' ἰκανόν, satis, haud me-
diocriter; κείραν εὐληφῶς τῶν
πραγμάτων Ἐφ' ἰκανόν, 11,
25, 1. Ἐφ' ἰκανού, quod
corrupte dederant codices, in
Ἐφῆκαν οὐ mutavit Casaub.
5, 22, 6.
- Ἰκατεύειν τοὺς θεούς, 9, 6, 3.
- Ἰκατηρία, ἡ; θεῶν ἰκατηρία καὶ
δεήσεις, 3, 112, 8. μετ' ἰκα-
τηρίας δέσμενοι, supplices pre-
latis velamentis, 2, 6, 1. n. 4,

- 30, 13. *μαρ* διατηριῶν ἐκ-
 πέμπτην τοὺς πρεσβυτέρους,
 5, 76, 9.
- Ἰαρχης**, ὁ, praefectus turmae
 equitum, 6, 25, 1 sq. 6,
 35, 8.
- Ἰαρχη** ἢ αἴλη, ἡ, turma equitum,
 6, 25, 1. n. 10, 21, 4. n. *Ἰαρχη*
loca in Adnot. citata. Ἰαρχη
βασιλικῆ Philippi, regia ala
equitum, 10, 42, 6. n. de quo
loco conf. Adnot. ad 10, 21,
4. p. 630.
- Ἰλνός**, ἡ, limus, 4, 41, 1.
- Ἰμάτιον**, τὸ; *πορφύρα ἰμάτια,*
 16, 6, 7. *ἐν μακροῖς ἰμα-*
τίοις ὀρχαῖσθαι, 24, 5, 11; n.
Si usque est codicum scriptu-
ra, 5, 50, 6. τοῦ δ' Ἐπιγέ-
νοῦς ἀναχωρήσαντος εἰς ἰμά-
τιον, quae fortasse servari in-
taeta debuerat, ἔ Polybio *a*
nobis restitui; fuerit ἀναχω-
ρεῖν εἰς ἰμάτιον, ad pallium red-
ire, simillima ratione dictum
qua Romani ad togam redire
dixerunt, pro bello excedere,
bellum deponere. Sic Plut-
archus in Camillo cap. 10.
(T. I. nuperæ edit. Tubing.
p. 331.) dicere volens, Fa-
liscos, obsessos a Romanis,
contempsisse hostes, ait, in urbe
ἐν ἰματίοις ἀναστρέφασθαι.
conf. rursus eundem Plut.
ibid. c. 38. p. 370. Parique
ratione Polybius noster, 9,
17, 2. ait, civem Cynathen-
sem ἐν ἰματίῳ, cum pallio,
(nempe non militari habitu)
urbe egredi debuisse.
- Ἰματισμός**, ὁ, vestitus, vestes;
ἰματισμὸν χορηγεῖν τοῖς στρα-
τοπέδοις, 6, 15, 4. ὁ ἰματι-
σμός ὁ ἀξιόλογος, 16, 31, 3.
17, 17, 5.
- Ἰμαίρειν**, seq. infinit. 4, 74, 3.
Cum genit. 1, 66, 8. Fr. gr.
 75.
- Ἰμπερος διάπυρος**, Spicil. ex lib.
 10. num. 1.
- Ἰνα** conjunctio, cum Indicativo
 constructa in praeterito im-
 perativo, 40, 6, 9, *de*
qua constructione monuerunt
Grammatici. vide Posselii
Syntax. Græc. p. 315.
- Ἰνός**, tamquam commune *ἔ*
 appellativum nomen, de re-
 store elephanti in exercitu Pæ-
 norum, 1, 40, 15. 3, 46, 7
ἔ 11. 11, 1, 12.
- Ἰός**, ὁ, ferrugo, 6, 10, 3.
- Ἰπάρχειν**, equitibus praesse,
 20, 5, 8.
- Ἰπάρχη**, *ἔ* Ἰπάρχος, ὁ, ma-
 gister equitum, apud Roma-
 nos, 3, 87, 9. praefectus equi-
 tum, apud Achaeos, 5, 95, 7.
 10, 22, 4. n. 10, 25, 6. 18,
 5, 2.
- Ἰπάρχεια**, ἡ, 10, 21, 4. n.
- Ἰπτάσιμος**; ἰπτάσιμα παδία,
 10, 49, 5.
- Ἰπτάφρασις**, ἡ; οἱ ἐπὶ τῶν ἰπ-
 ταφάσεων, qui in stadii in-
 troitu ad carceres stant & si-
 gnum evolandum expectant, Fr.
 gr. 76.
- Ἰπτεύς**; οἱ ἰπτεῖς, equestris or-
 do apud Athenienses, 16, 25,
 5. n. ἰπτεῖς legendum vide-
 tur pro ἰπτεύς, 1, 73,
 2. n.
- Ἰπτηγός** ναῦς. navis transvehen-
 dis equitibus, 1, 26, 14. 1,
 27, 9. 1, 28, 2 *ἔ* 7.
- Ἰπτικός**; τὸ ἰπτικόν, equitatus, 2,
 66,

- 66, 7. Sic *ἔ* in plur. τὰ ἰπικὰ, scil. στρατόπεδα, 3, 114, 5. 15, 3, 5. 18, 5, 5. *quemadmodum ἔ* πεζικὰ, scil. στρατόπεδα, dicuntur pedestres copiae 18, 5, 5. coll. 1, 26, 5 sq. Quare minus recte, ut mihi videtur, Ernestus obliquos casus, τῶν ἰπικῶν, τοῖς ἰπικοῖς, locis supra citatis occurrentes, a recto casu οἱ ἰπικοὶ derivavit.
- Ἰπιδρόμος, ὁ, 7, 17, 2. Conf. Ind. Hist. in Hippodromus.
- Ἰπποπόμος, ὁ, equiso, 13, 8, 3 sq.
- Ἰπποκρατεῖν, equitatu prevalere, (non, ut Ernestus ait, equestri praelio vincere;) 3, 66, 2. 3, 92, 7. 3, 117, 5.
- Ἰππομαχία, ἡ, 10, 3, 3. 27, 13, 14. n.
- Ἰππος, ἡ, κατάφρακτος, ἑταιρικῆ, 16, 18, 6 sq.
- Ἰππος, ὁ; αἱ κλίσεις κατ' ἵππον, 10, 21, 2. opp. κατ' οὐλαμόν, vs. 3. ἵππους mendose scriptum videtur, pro ἰπκίς, 1, 73, 2. n.
- Ἰπδόστασις, ἡ, stabulum equorum, 13, 8, 3.
- Ἰπποτροφία, ἡ; τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἰπποτροφιῶν, 10, 27, 2. n. ubi Casaubonus ἰπποτροφείων.
- Ἰπποτροφείον, τό; 10, 27, 2. n.
- Ἰπποφόρβιον, τό. 5, 44, 1.
- Ἰρινός; ἱρινὸν μύρον, oleum liiaceum, 31, 4, 2.
- Ἰσάζειν, neutraliter, aequalem esse, 6, 29, 5 ἔ 9.
- Ἰσηγορία, ἡ, aequale jus, juris equitas, 2, 38, 6. 2, 42, 3. 4, 31, 4. 6; 9, 4 sq. 7, 10, 1. Ἰσηγορίαν ἔχειν πρὸς τινα, jus libere loquendi apud aliquem habere, 5, 27, 6.
- Ἰσημερία, ἡ. Φθινοπωρινῆ, 4, 37, 2. αἱ ἰσημερίαι, T. V. p. 26.
- Ἰσημερινός; ἡ ἰσημερινῆ καταφορά (τοῦ ἡλίου), occasus equinoctialis solis, 3, 37, 5. ὁ ἰσημερινός, sc. κύκλος, aequator, T. V. p. 26 ἔ 28. ex Polybii libello περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκίσεως.
- Ἰσημι; πόλεμος ὃν ἡμεῖς ἴσμεν μέγιστος, 1, 63, 4. 1, 88, 7.
- Ἰσθμός, ad Novam Carthaginam, 10, 12, 3 ἔ 5. 10, 14, 3. Conf. Ind. Hist. in Isthmus.
- Ἰσοδυναμεῖν πρὸς τι, 2, 56, 2.
- Ἰσόθρος; ἰσόθροισι, 10, 10, 11.
- Ἰσόκρηθος, hordeo par pretio, sc. ut pro modio hordei detur amphora vini, quae mensura patet sunt, utramque metiente pede cubico, (ut monuit ad h. v. Er. p.) 2, 15, 1.
- Ἰσολογία, ἡ, (i. q. ἰσηγορία,) 31, 7, 16. ἰσολογίαν ἔχειν πρὸς Ῥωμαίους, 26, 3, 9.
- Ἰσόμελος τέπος, i. q. ἴσος καὶ ὁμαλός, si vestra lectio codicum 14, 3, 3. n.
- Ἰσομεγέθης, pari magnitudine, 10, 44, 2.
- Ἰσόπλευρον τετράγωνον, 6, 31, 10.
- Ἰσοπολιτεία, ἡ, 16, 26, 9.
- Ἰσορροπεῖν, equiponderare, aequalem esse, cum dat. 1, 11, 1. 6, 10, 7.

ἰσορροπος; ἰσορροπον ποιειν τον κινδυνον, 3, 65, 8.

ἴσος; εις ἴσον και ἑμαλον τόπον, *Casaub.* 14, 3, 3. n. ἴσον ἔχεν τοῖς προστώσι, 6, 57, 8. ἴσα πάντα ποιειν πᾶσι, 2, 38, 8. ἴσον πᾶσι μέτεστι τῆς πολιτείας, æquo jure sunt omnes in rep. 4, 22, 4. ἴσαι διαλύσεις, æquum fœdus, 21, 12, 9. κριται ἴσοι και δίκαιοι, 25, 5, 3. ἐν ἴσῳ κριτῆ, 17, 6, 1. ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, apud æquos judices, 16, 27, 3.

ἐξ ἴσου, ex æquo; equali, æqua ratione; ἐξ ἴσου πᾶσι τῆς ἀφελείας οὔσης, 10, 17, 5. ὁ ἐξ ἴσου κίνδυνος, 9, 4, 4. ἐπ' ἴσον, peræque, pariter, æqualiter, 6, 38, 4. 8, 3, 2. και διακοπτόμενοι παρῆμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς, quamquam concidebantur, tamēn pariter, peræque, nihilo minus, animis durarunt, 2, 30, 7. n. ἐπ' ἴσου, vel ἐπίσου, *idem*; συνέβη τοῖς Ῥωμαίους ἐπ' ἴσου πολιορκεῖν και πολιορκεῖσθαι, 1, 18, 10. *Conf.* ἔπισος, κατ' ἴσον, æquabili ratione, 10, 44, 7. *Pro tempore* ἐπ' ἴσον δια, 2, 35, 5, ἐπεισόδια restitui ex tempore *Casauboni.*

Ἰσοταχῆς, pari celeritate, 10, 44, 9.

Ἰσοταχῶς, 34, 4, 6.

Ἰσότης πολιτικῆ, 6, 8, 4. 2, 38, 8.

Ἰσοῦψῆς, æquali altitudine, 8, 6, 4. n. 9, 21, 10. 9, 41, 6.

Ἰσάναυ; ἐτήσαντες ἐπὶ τούτων

την διήγησιν, in his narrationem sistemus, paulisper interruptum, 3, 2, 6. Ἰστασαν ἄφωνοι, quod dederant codices, 20, 10, 9. n. in ἔστασαν πνιταυ. *Pro* ὁμοῖος ἐτήσαντες τοῖς παροῦσι, 30, 7, 3. n. ὁμοῖος συστάνας; *scripsi.*

Aor. ἰ. ἐτήναυ, stare; ἔδωκα τοῖς Αἰτωλοῖς ἀναστρόφην εις τὸ ἐτήναυ, tempus dedit Aetolis ad standum, i. e. quo sese firmarent, animos viresque colligerent, & ad resistendum sese componerent, 4, 61, 4. Sic συνεγγίσαι τῆ πόλει, πρὶν ἢ ἐτήναυ και βουλεύσασθαι τι τοῖς τεφαινότας, 4, 73, 1. ἔστη τῆ διανοίᾳ, confirmatus est animo, 21, 9, 3. ἀνδρωῶς ἔστη, viriliter stetit, viriliter se gessit, 1, 31, 8. ματρίως ἔστη και βέλτιον ἢ κατὰ τὴν πρόταυτης προσειάν, 31, 7, 2. n.

Eodem modo in Præterito. τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἐστηκυίας πᾶσιν, quum eadem spes certa, firma staret omnibus, 10, 16, 9. χραιά ἐστηκυῖα και τεταγμένη, usus certus, 6, 25, 11. λογισμὸς ἐστῶς, ratio sibi constans, firmum judicium, 3, 105, 9. λόγον οὐκ ἔχοντα μεθοδικόν οὐδ' ἐστῶτα, quæ stabilem certamque rationem non habent, 9, 12, 7. *Vulgatissimus ille usus*, στόλος στρογγύλος ἐν πρώραις εἰστήκει, tignum teres in proris navium stabat, erectum erat, 1, 22, 4. *Ceterum Præterita compositorum verbi ἴστημι a Polybio non solum neutrali*

www.libtool.com.cn

trali vel passiva notione, ut vulgo ab aliis scriptoribus græcis, verum etiam Activa notione frequentantur; quæ de re cum alibi passivum monui, tum ad 3, 94, 7. Et ad 10, 24, 2.

ἴστασθαι, stare, (in acie) 18, 12, 2. 18, 13, 6 Et 9. οὐδενὸς ἐμποδῶν ἴσταμένου, nemine resistente, impediente, 1, 19, 15. Translate, scilicet gerere; κατὰ τὸν πόλεμον ἀδίκατος ἴστασθαι καὶ ἀγανῶς, 17, 3, 2. ἐν ταῖς περιπέτειαις εὐλαβῶς ἴστασθαι καὶ νουνεχῶς, 18, 16, 4. ὀρθῶς ἴσταντο, recte fecerunt, 33, 12, 3. κατὰ τὸ βέλτιστον ἰστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίαις πολιτεύμασι, ab optimis partibus stantes, optima consilia sequentes, 26, 3, 4. Et στήσασθαι cum accusf. casu, notione activa; δεόντως στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, de medico, corporum curam & sanationem recte instituere, 3, 7, 6.

Ἰστιοδρομεῖν, velis expansis navigare; ναῦς ἰστιοδρομοῦσα, 1, 60, 9.

Ἰστορεῖν; 1) inquirere cognoscendi causa, explorare; ἰστορεῖν ἐπιμελῶς, 9, 14, 3. ἰστορῶν καὶ πυνθανόμενος ἐπιμελῶς τὴν προδοσίαν τῶν Καλιβήρων, 10, 7, 1. παρὰ τῶν ἐμπείρων ἰστορήσας περὶ τούτων, 9, 19, 3. ὑπὲρ ἧν κακῶς καὶ παρέργως ἰστορήσας, 12, 3, 4. 2) explorando cognoscere, cum accusf. 3, 38, 2. 3, 61, 3. narratum lege-

re vel audire, 2, 17, 2. 12, 3, 5. sic Et περὶ τινος, 1, 63, 7. περὶ τῶν πράξεων παρ' αὐτῶν ἰστορηκέναι τῶν παρατευχόντων, res gestas accepisse, cognovisse ex eis ipsis qui rebus interfuerunt, 3, 48, 12. οἱ ἰστορηκότας, rerum gestarum scientes, 4, 8, 4. 3) ἰστορεῖν ὑπὲρ πραγμάτων, narrare, exponere res gestas, 4, 47, 2. Et quidem præsertim copiosius enarrare, (ut fit idem quod ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων, cui opponitur μνηστῆναι καὶ Φαλακῶδες,) 1, 13, 7. sed Et simpliciter narrare, commemorare quocumque modo, sive id copiosius fiat, sive brevius, ut, ταύτης μέζω περιπέτειαν οὐδ' ἰστορήσαι συμβέβηκεν, 1, 37, 3. εὐεργεσίαν μέζω ταύτης οὐδ' ἰστορεῖσθαι νομίζω, 9, 36, 2. Ἱστορία, ἢ, generatim, studium, investigatio & contemplatio rerum quarumcumque, indeque hausta notitia; tum, hujus notitiæ communicatio cum aliis, & narratio eorum quæ inquirendo cognovimus; sigillatim vero est rerum in vita hominum gestarum narratio & expositio, ἢ τῶν πραγμάτων σύνταξις, ut ait Polyb. 1, 4, 1 sq. conf. Adnot. ad 1, 2, 8. adde lib. 1. c. 1. totum; 3, 31, 11 sq. 3, 32, 6 Et 4. Et. Et Ind. Hist. sub voce Historia. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, quæ ex historia, ex aliorum narratione cognoscuntur, 1, 57, 5. 9, U 3 14,

14, 1. ὅσα νῦν πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἱστορίαν, quæcumque hæc ætate cognita sunt, 15, 9, 5. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel vidimus vel fando cognovimus, 2, 14, 7. *Sed οἱ χρέονοι οἱ πέπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, sunt tempora quæ persequitur, quæ complectitur nostra historia, 4, 2, 2.*

Ἱστοριογράφος, ὁ, 2, 62, 2. 12, 28, 5. 40, 6, 9.

Ἰστὸς, ὅς ἐδουλιῶν ἰστὸι τρισχιλιοι, velorum vel lintei panni telæ ter mille, 5, 89, 2. n. *Sic Iosephus in Ant. Iud. commemorat βυσσίνης ἐδουλιῶν ἰστῶν ἐκαστόν. — ἐπάρασθαι τοὺς ἰστῶς, tollere, pandere vela, 1, 61, 7. καθελίσθαι τοὺς ἰστῶς, contrahere, 1, 61, 1.*

Ἰσχεῖν, i. q. ἔχειν; οὐκ ἴσχει πᾶν, non habet finem, 1, 81, 6. εὐδίαν ἴσχει ὁ κόλπος, 10, 10, 3. *Sed ἔνυλλε; τί, αἰ ἐπὶ τῶν ἀβακίῶν ψῆφοι ἄρτι χαλκοῦν, καὶ παραντία τάλαντον ἴσχουσι, 5, 26, 13. — „Sic ἔνυλλε. Ioseph. Ant. 14, 7, 1.“* Ern.

Ἰσχνῶς εἰπεῖν, ut brevi, ut sicce dicam, vel ut tenuiter, i. e. ut leniter, ut parum dicam, ne quid amplius, ne quid gravius dicam, 1, 2, 6. n. — „Ἰσχνῶς εἰπεῖν est tenuiter, enucleate dicere; unde ἰσχνότης in formis orationis est. *Sed id h. l. non convenit. Itaque suspensum est ἰσχνῶς Casaubono, ut Cl. Tayloro idem verbum in Or. Lycurgi.“*

Ern. — *At quod si Polydiani hujus loci memoria succurrisset Tayloro, saltem non per se putidam judicasset vocem ἰσχνῶς, nec, nullibi legisset eam, pronunciaisset. Vide Lycurgi Orat. contra Leocratem; in Reisk. edit. Oratorum Græc. Vol. 4. p. 192 sq.*

Ἰσχυροποιεῖν τι, argumentis aliquid confirmare, demonstrare, 28, 17, 7.

Ἰσχυρός; ἰσχυρὰ διατροπὴ καὶ κατάπληξις, 1, 42, 11. ἰσχυρὰν τροπὴν ποιεῖν, 1, 40, 14. ἰσχυρὰ συνήθεια ἐγένετο αὐτῷ πρὸς αὐτόν, 31, 20, 8. ἰσχυροτέρα Φυλακὴ, 2, 7, 12. ἰσχυρότατος, 2, 38, 8. 3, 44, 6.

Ἰσως, 1) circiter, fere, 1, 18, 6. n. 1, 34, 8. 1, 56, 11. n. 3, 117, 3. 32, 11, 8. 2) æquabiliter; διαδοὺς τὴν λείαν ἴσως τοῖς στρατιώταις, 3, 76, 13. 3) i. q. δικαίως; οὐκ ἴσως χρημασθαί τινι, 24, 2, 7.

Ἰταμότης, ἡ, temeritas, impudentia, 12, 10, 4.

Ἰτυς, ἡ, orbis clypei, 6, 23, 4. 3, 22, 10.

Ἰχθύς, ὁ; ἰχθύων βίος, proverb. 15, 20, 3.

Ἰχθυος, τὸ; σπᾶς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἰχθυοῖς, 37, 3, 3. ἰχθυὸς τῆς ἀληθείας, 4, 42, 7.

K.

Καθά, quemadmodum, 3, 107, 10. n. cf. καθάπερ.

Καθαίρειν, tollere, deponere de cruce, 1, 86, 6. τὰ πολυτάλη

www.libtool.com.cn

τελῆ τῶν ἀνακειμένων ὄπλων
καθαροῦντας ἀπεκομίζον, 5,
8, 9. Sic τὰς χρυσὰς ση-
μαίας καθελόντες, 2, 32, 6.
ubi corrumpit vulgo κατέχον-
τας legebatur. εἰς ἀνθρώπος
ἀήττητα πλήθη καθεῖλε, προ-
stravit, delevit, 1, 35, 5. καθ-
ελεῖν τὰς σκηνάς, dejicere,
detendere tentoria, 6, 40, 2.
τὰ Φρούρια, destruere, demo-
liri, 4, 52, 8.

καθαυρῖσθαι; καθελ-
σθαι τοὺς ἰστούς, contrahere
vela, 1, 61, 1.

Καθαίρασις ἢ τῶν τειχῶν, 23,
7, 6. n. ex *Vrsini conject.*
Sic verbo καθαυρῖν τὰ τεί-
χη usus est *Appian. Hispan.*
c. 41. Ἐ ἰψα τότα φησὶ,
ἔφησαν τὴν σύγκλητον δυσ-
αραστῖσθαι τῇ τῶν τειχῶν
τῶν ἐν Λακεδαίμονι καθυ-
ρῖσει, *Diodorus Sicul. Leg.*
13. e quo emendationem
ihsam adoptavit *Vrsinus.*
Conf. καθαυρῖν.

Καθάπαξ, *precedente οὐ vel*
οὐδὲ, omnino non, profusus
non, ne quidem omnino, 1,
2, 6. 1, 20, 12. 3, 23, 2.
5, 67, 13. 6, 13, 7. *Abs-*
que particula negante, omni-
no profusus; τὸ δικαιολογεῖ-
σθαι καθάπαξ ἀνεγίνωσκον,
3, 21, 6. ἢ δυνατοῦ καθά-
παξ ὑπάρχοντος, aut si omni-
no, si modo ullo pacto fieri pos-
set, 8, 17, 6. οὐκ ἐδύνατο
συννοῆσαι - οὐδὲ καθάπαξ
εἰ πάρασι, ne hoc qui-
dem discernere potuit, an
omnino adesset, 8, 22, 3. καθ-
άπαξ *pro καθάπερ voluit*

Reiskius, 5, 67, 2. de qua-
rum vocum confusions dictum
in Adn. ad h. l.

Καθάπερ, 1) veluti, 12, 23, 7.
12, 24, 6. *Fr. gr. 99.* καθ-
άπερ ἂν ἐγγυστάμηνος αἰ-
ματος, 7, 13, 7. n. *conf.*
voc. seq. 2) quemadmodum,
10, 26, 8. Ἐ *passim alibi.*
Sic καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις,
(οὕτω) καὶ τοῖς δικαίαις, *quem-*
admodum armis, sic & iuri-
bus, 5, 67, 2. n. ubi Reis-
kius καθάπαξ voluit; de qua-
rum particularum confusions
dictum in Adn. ad l. c.

καθάπερ, *invitis mssis,*
pro καθά του editum erat,
3, 107, 10. n. *Rursus καθ-*
άπερ alieno loco habuit con-
dex Peiresc. 10, 26, 9. n.

Καθαπαρνεῖ, *vel καθάπερ ἂν*
ei, i. q. καθάπερ, 3, 32, 2.
38, 37, 10. 40, 5, 8. *Conf.*
Not. ad 7, 13, 7. καθάπερ
γὰρ ἂν εἰ, 24, 8, 2.

Καθαπερσι, *i. q. καθάπερ Ἐ*
καθαπαρνεῖ, 15, 6, 8.

Καθάπτειν, adligare, religare;
καθῆπτε, 8, 8, 3. *Sed καθ-*
άπτεισθαι τῆς οὐραγίας, ex-
tremum agmen lacerare, car-
pere, 1, 19, 14.

Καθαρῶσειν περὶ τι, ab aliquo
delicto purum esse, 6, 56,
15.

Καθάριος, mundus, nitidus; *κα-*
θαριώτερα ὄπλα τῆς χλαμύ-
δος, 11, 9, 5. n. ubi tametsi
καθαριώτερα codices ha-
bent, fortasse ex καθαυρῖ-
τερα corruptum.

Καθαρίως συνέπτεσθαι, clare,
dilucide perspicere, 6, 3, 4.

- καθαρίαις** υποδαίξαι πάντα, 15, 5, 5. ubi Ernestus cum Casaub. interpretatur bona fide, nihil mentiendo. καθαρός vide infra.
- Καθαρομένους; τὰ ξόλα καὶ τὸν κέραμον εἰς σχεδίας καθήρμοξε τῷ ποταμῷ,** arte disposit, ordine disposuit, 4, 65, 4. n. — *„qui locus est vitiosus.“* Ἔπν.
- Καθαρός; ὁ,** lustratio, purgatio; καθαροὺς τῆς δυνάμεως πεισῶσαι, 22, 24, 9. Spiess. lib. 24. num. 1. καθαρός, tropice, de sublatione improborum e repub. 32, 21, 3. καθαροὺς κοισῶσαι, 4, 27, 9. est solennibus ceremoniis lustrare urbem, *contaminatam seclistorum hominum praesentia.*
- Καθαρότης, ἡ** περὶ τὰ χρήματα, integritas, abstinencia, 32, 11, 9. cf. καθαρεύειν ἔσ καθαρός.
- Καθάριος; vide καθαίριος.**
- Καθαρῶς ἀνοστράφη,** puris manibus versatus est, 40, 11, 3.
- Καθάραι, αἱ ἐπὶ τῶν πλοίων,** sedes remigum in navi, 1, 21, 2.
- Καθέλκειν τὰς νῆας ἐκ τῶν νεωρίων,** deducere naves in mare e navalibus, 14, 2, 1. Fr. gr. 82. n. Conf. verb. seq.
- Καθαλύειν τὰς ναῦς, ἰ. q. πρᾶσει.** 1, 21, 3. 1, 36, 10.
- Καθεστῶς, vide ἐκ καθιστάναι.**
- Κάθετος, ἡ,** 34, 6, 7.
- Καθηγμένον, ὁ, (ἰ. q. ὀδηγός,)** 3, 48, 11. 3, 41, 9. 3, 42, 6. 4, 40, 8. ἀρχηγός καὶ καθηγμένον, 2, 40, 2. 7, 14, 4.
- Καθήμεν, 1)** pertinere ad aliquem ut legitimum dominum; ὡς ὑπὲρ ἰδίων ἤδη καὶ καθηκόντων σφίσι πολεμήσοντας, 1, 6, 6. 18, 24, 3 ἔσ. 2) pertinere ad locum aliquem, attingere; ἡ Μηδία καθήμεν πρὸς τὴν Μεσσοποταμίαν, 5, 44, 6. τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τὸν Εὐξείνου πόντου καθήμενα, 5, 44, 8. 3) advenire, adpropinquare, adpetere, *de temporibus;* τῶν χρόνων ἤδη καθήμενων, 5, 30, 7. τῶν ἀρχαιουσιῶν καθήμενων, 4, 67, 1. μηδέπω τῆς ἀρχῆς αὐτῶ καθηκούσης, quum nondum adesset ei tempus adveniendi magistratum, 4, 14, 3. καθήμενου αὐτοῖς συνόδου κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, cum adesset tempus concilii, 4, 7, 1.
- Inde καθήμεν generatim dicitur id cuius tempus adest, quod est hujus temporis & loci, quod pertinet ad rem, quod aptum & idoneum est ad id de quo agitur. Sic ἡ καθήμενου συνοδος vel ἐκκλησία, legitimus conventus, status conventus, cuius agendi legitimus dies adest, 4, 14, 1. 4, 15, 8. 4, 26, 7. 40, 2, 1. ἡ καθήμενου ἐπικουρία, χορηγία, idoneum auxilium, commearus idoneus, 5, 35, 1 ἔσ 4. τὰς ἐσθῆτας μεταλαμβάνων τὰς καθήμενας αὐταῖς περιθεταῖς, vestes convenientes, aptas, pertinentes ad quodque capillamentum, 3, 78, 3. Ἐὶ τὸ καθήμενον, id quod pertinet ad rem, ad hoc tempus*

tempus & hunc locum, quod convenit, officium, 6, 6, 7. 12, 12, 7. *Fr. gr.* 78.
Καθηκόντως καὶ δικαίως, 5, 9, 6.
Καθηλοῦν, clavis firmare, 1, 22, 5.
Καθημερεία, olim vulgo *καθημερία*, ἢ, vita quotidiana, quotidianæ vitæ actio, 6, 33, 4. n.
Καθησυχάζαν, quiescere, 9, 32, 2.
Καθιδρεύειν; εἶφ' οὗ *καθιδρύεται* ἱερός, 10, 10, 8.
Καθιέναι, demittere, dejicere; *καθίει* χεῖρα σιδηρῶν ἐξ ἀλύσεως δεδεμένην, 8, 8, 2. *καθίει* τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας προσεκύνησε, utraque manu humum demissa adoravit, 30, 16, 5. *καθιέναι* ἐνέδρας ἐπὶ τόπους εὐκαιρούς, disponere insidias opportunis locis 4, 63, 9. (*cui opponitur ἐξαναστῆναι, surgere ex insidiis*) *καθιέναι* τὸ στρατόπεδον εἰς χώραν *ἔσ.* deducere, demittere exercitum in locum aliquem *periculosum*, 3, 70, 11. 3, 92, 7. (*cf. Adnot. ad* 3, 48, 4.) *Ἐστ* reciproce, εἰς ἀπρονοήτους τόπους *καθιέναι*, scil. ἑαυτὸν vel ἑαυτούς, in loca non explorata descendere, sese committere, 3, 48, 4. n. *Sic* 3, 80, 4. 30, 20, 4 *sq.* *Ἐστ* adjectivo pronomine reciproco, τῶν πολεμίων *καθίει* εἰς καλίγυρτον αὐτοῦς *καθιεύων*, *Fr. gr.* 99. *nisi a grammatico adjectivum est pronomen, explicandi causa.*

Καθιερεῖν ἱερόν, consecrare templum, 3, 24, 1. *τὰ καθιερωμένα ἀναθήματα*, 7, 14, 3. *δικαίω ἐν στήλῃ καθιερωμένα*, 9, 36, 9.
Καθικνεῖσθαι, *cum gen.* scopum attingere, consequi propositum, perficere rem; *καθικνεῖτο*, *καθίκετο* τῆς ἐπιβολῆς, 2, 38, 8. 2, 55, 6. *Ἐστ* in *prat. passivo*, *ἀδύνατον* *pariter notione*, *καθιγμένος* τῆς ἐπιβολῆς, *Fr. gr.* 80. *καθικέσθαι*, *καθίξεσθαι* τῆς ἀρχῆς, regnum adipisci, 5, 35, 5. τῆς προθέσεως, 4, 50, 10. 10, 4, 3. 10, 5, 7. οὐδανὸς *καθικέσθαι*, 2, 37, 9. *Ἐστ cum participio*, *subintelleκτο* *nomine* τῆς ἐπιβολῆς *vel προθέσεως*; ἡλίχην καὶ τεχιζέειν ἐπιβαλλόμενοι *καθίξονται*, 5, 93, 5. *ταῦτα διωδύμενος καὶ τὰς ἀρρώστιας ἀκρονῶν καθίκετο*, *Fr. gr.* 22. n. *ubi mendose vulgo καθίκετο.*
Καθίξω; *Aditus*; sedere facere; *καθίσαντας* ἐπὶ τῶν εἰρησίων τοὺς ἄνδρας, 1, 21, 2. *καθισάντων* αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, 8, 22, 9. constituere; κοινὸν *καθίσας* κριτήριον, 9, 33, 12. *καθίσαντας* δικαστὰς, 40, 5, 3. *Neutraliter*, sedere; *de magistratibus, iudicibus, concilio*; *καθίσαντες* χωρὶς ἀλλήλων, 6, 20, 2. *καθίσαντος* συνεδρίου, 6, 37, 1. 8, 23, 2. *sic* 12, 16, 10. n. *καθισάντων* τῶν χιλιῶν *scripsi*, pro *vulgato καθίσαντων*. Porro, invidere locum aliquem *cum exercitu*;
U 5 καθί-

καθίστα, εἰς ἕνα τόπον, 9, 26, 4. sic dubitare fortasse non debueram corrigere καθίσταται εἰς τὰ ποδία, 9, 3, 7. pro καθιστάντες. Tunc de paribus in Syrtes incidentibus, sedere, herere in brevibus; καθιστάντων τῶν πλοίων ἐν τοῖς βράχεσι, 1, 39, 3. 1, 51, 8. Ἐ 11. ἡ τωτρήρης ἐπαδίσαν ἐπὶ τῷ χώματι, 1, 47, 5. ἐπαδίσαν πρὸς τὸ ξηρὸν αἰνῆς, 20, 5, 7.

Καθιστάναι, constituere; καταστήσαντας ὑπάτους, 1, 16, 1. στρατηγὸν αὐτῶν Ἄρατον κατέστησαν, 5, 30, 7, n. 25, 2, 4. Ἐ c. Sic Ἐ in Pass. οἱ κατασταθέντες ὑπάτοι, 1, 17, 6. 1, 20, 4. 1, 38, 6. 1, 39, 1. ἀγορανόμος καθισταμένος, 10, 4, 6. καθιστᾶσθαι στρατηγὸν, 4, 84, 1. Rufus in Aethiopia, καθιστάνουσι τὰ ἔμμερα εἰς Ῥώμην, obseques Romam sistere, 22, 15, 11. καθιστάνουσι τὰ χρήματα ἐν Ῥώμῃ, pecuniam Romanam curare, Romae representare, 22, 15, 9. εἰ τι τυγχάνουσι ἀπηνευμένοι, καθιστάτωσαν πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις, 22, 26, 6. Pro restituere; τὸ πολίτευμα τὸ πατρῶιον αὐτοῖς καταστήσας, 2, 70, 1. n. — „sed arbitror legendum ἀποκαταστήσας, ποικ ἀποδοῦς.“ Ἐ n. Vide Adnot. ad l. c. Ἐ conf. 5, 9, 9. 9, 36, 4.

Arg. secund. πῆριος κατέστη αὐτῶν, dominus eorum factus est, 5, 10, 2. ἐπὶ τοιαύτην γνάμην κατέστησαν,

in hanc venerunt sententiam, hoc ceperunt consilium, 16, 31, 8. n.

In Præteritis; ἐν μεγάλῃ δυσθυμίᾳ καθίστασσαν, (per syncop. ex καθιστάνεται) in magnam anxietatem venerant, in magna anxietate erant, 1, 71, 2. Θάλασσα γαλήνη καὶ καθεστηκνῶν, tranquilla & stabilis, sedata, 22, 14, 10. „Virgil. cum ventis starec mare.“ Ἐ n. τὰ καθιστᾶτα, præfens rerum status; hinc τὰ καθιστᾶτα κινεῖν, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 24, 4. 4, 81, 1.

In Medio; καταστήσαντο τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, pacata Africa, rebus in Africa compositis, constitutis, 2, 1, 5. sic 2, 54, 2. 2, 8, 5. εἰν ὑμῖς τὴν Πελοποννησίον ἀρχὴν καταστήσασθε, si vos imperium in Peloponnesios vobis pararetis, stabiliretis, 9, 29, 10: n. καθίστασθαι πρὸς τινα, stare adversus aliquem in iudicio, vel in disceptatione causæ coram senatu; (quod alibi dicit συγκαθίστασθαι τινι;) τοὺς καταστήσομένους ἐν τῇ συγκλήτῳ πρὸς τοὺς τῶν Ἀχαιῶν πρεσβυτάς, 25, 2, 5.

Καθόδας, ἡ, reditus ab exilio, 4, 52, 8. 35, 6, 1 Ἐ 3. ἡ τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδας, 2, 41, 4.

Καθολικός, generalis; καθολικὴ ἀπόφασις, 1, 57, 4. καθολ. ἐμφασίς, generalis expositio, 6, 5, 3. καθολ. καὶ ποιη. ἱστορία, 8, 4, 11.

Καθο-

- Καθολικῶς**, universe, generatim; (opp. κατὰ μέρος) 4, 1, 8. 23, 9, 8. αὐτοὶ αἱ χώραι καθολικώτερον θεωρούμεναι, 3, 37, 6. οὕτω καθολικώτερον πως ἐχρήσαντο τοῖς λόγοις, 3, 21, 8.
- Καθόλου**, omnino, prorsus, 1, 4, 7. 1, 20, 2. οὐδὲ καθόλου μικρὸν πλοῖον, ne quidem ulla navis longa, 1, 20, 13. generatim, universe; καθόλου γράφειν (τὰς πράξεις,) 3, 32, 8. n. cui opponitur κατὰ μέρος γράφειν, *ibid.* vs. 3. n. *Et adjectivè*, generalis, universus; ἢ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, 1, 4, 2. ἢ καθόλου καὶ συληθῆσθαι οικονομία τῶν πραγμ. 1, 4, 3. τὰ τε κατὰ μέρος καὶ τὰ καθόλου πράγματα, 1, 16, 11. *vertunt* tam privatae res, quam publicae; *possis pariter dicere*, res tam particulares, quam quae ad summam rerum pertinebant.
- Καθομιλεῖν**; ἢ καθωμιλημένη δόξα περὶ αὐτοῦ, vulgaris, vulgata de eo opinio, 10, 5, 9.
- Καθοπλιζεν**; in Medio, καθοπλισάμενος, arma capiens, 3, 62, 7. n. 3, 67, 2. 11, 22, 7.
- Καθόπλις**, ἢ τελεία, 6, 23, 14. ὁ τρόπος τῆς καθοπλιστικῆς, 6, 23, 16.
- Καθοπλισμός**, ὁ, Ῥωμαϊκός, armatura, armorum genus, 3, 114, 1. οἱ ἐν τοῖς βαρβάραις καθοπλισμοῖς, 3, 113, 7. 3, 115, 8. τὸ τοῦ καθοπλ. ἰδίωμα, 2, 68, 5. ἀνέδοσαν ἐκάστοις τοὺς ἐπιτηδέους καθοπλισμοὺς, 5, 64, 1. Ἐ 3. ὁ καθοπλ. τῶν ἱππέων, 6, 25, 3.
- Καθορμίζεν** (*scil.* τὴν ναῦν) πρὸς πόλιν, adpellere, navem in statione locare ad urbem, 1, 53, 10. καθορμίζεσθαι, καθορμισθῆναι, πρὸς πόλιν, *ιδεῖν*, 1, 21, 5. 1, 25, 1. Ἐ 9. 1, 41, 4. 33, 7, 3. εἰς πόλιν, 1, 39, 5. εἰς τὴν νῆσον, 5, 110, 2. 5, 16, 5. εἰς τὸν λιμένα, 1, 44, 6. πρὸς Κεγχρααῖς, 5, 101, 4. ἐν ταῖς Αἰγούσαις, 1, 44, 2.
- Καθύσσον** οἷοί τε ἦσαν, quantum in ipsis erat, 1, 7, 12.
- Καθότι**, ad hoc quod attinet quod, quatenus, 18, 19, 5. quia, quandoquidem, 18, 21, 6.
- Καθύστρος**; καθύστρον χωρίον, locus aquosus, aqua abundans, 5, 24, 4.
- Καθύπερέχεν** τῷ πλήθει, prevalere, superare numero, 2, 25, 9. ταῖς εὐφυχίαις, 11, 24, 6.
- Καδυστερεῖν**, *absol.* morari, sero venire, in tempore non adesse; πολλὸ καθυστερεῖν, 3, 96, 11. τῶν ἐψωνίων παρελπομένων καὶ καθυστερομένων, 5, 30, 5. μείζον τὸ προτερεῖν ἐν τούτοις ἀμάρτημα τοῦ καθυστερεῖν, 9, 14, 10. καθυστεροῦσιν αἱ ἑμαξίαι, 22, 24, 11. *cum Dativo*; *i. q.* λέπεσθαι, inferiorem, minus bene instructum esse aliqua re, deteriori conditione esse; καθυστερεῖν τοῖς βίοις, λέπεσθαι ταῖς οὐσίαις, 22, 9, 9. n. καθυστ. ταῖς παρασκευα-

σπουδαί, 29, 3, 1. *cum Praepos.* περί Ἐ accusf. οὐ μόνον ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους συνοίᾳ παρὰ πολὺ ταύταλφου λειπόμενος, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰλλα πάντα καδυστερῶν καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ κατασκευῇ, 24, 7, 5. *Cum Genit.* καδυστερεῖν τῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ καταστάσεως τῶν ὑπᾶτων, 11, 33, 8. ὑπελείπετο καὶ καδυστερεῖ πάντων, ubique tardius occurrit & sero atque frustra fuit, 5, 17, 7. καδυστερησάντας τῆς εἰς Ἰάγαν παρουσίας τοῦ Φιλίππου, scilicet quam Philippus, post Philippum Tegeam advenientes, cum ille jam inde rursus effect profectus, 5, 50, 2. καδυστερεῖ τῆς ἐπιτάξεως, non in tempore, nimis sero aciem instruxit, 10, 39, 5. καδυστερεῖ τῇ συναγωγῇ τῶν καιρῶν, non satis tempestive cogere copias potuit, 5, 6, 3. *Cum Particip.* συνέταξε περὶ ταῦτα γιγνομένους μὴ καδυστεραῖν, iussit eos in hoc negotio non esse tardos, hoc negotium accelerare, 5, 16, 5.

Καδυφίσσθαι εαυτὸν, i. q. προέσθαι, despondere animum, desperatione abjicere profus omnem sui curam, 3, 60, 4. n.

Καί, particula; 1) nonnumquam idem fere valet ac ἢ, vel, aut, in huiusmodi locutionibus, ἐν ἕξ καὶ πέντε σταδίοις, 1, 39, 12. n. Sic 3, 43, 4. 3, 51, 12. 4, 40, 8. 5, 90, 6. 10, 47, 9. 14, 10, 10. 18, 1, 8. *addde Adm. ad* 1, 59. n. *Eodem*

referri potest illud, πρὸς ἱερὰ καὶ πρὸς ἐπισκευὴν πλοίου, 3, 23, 3. Ἐ similia. Sic repetita eadem particula, καὶ -- καὶ, valet idem ac ἢ -- ἢ, 3, 55, 4. 3, 57, 3.

2) *Redundare passim videri potest; velut in his, ὅσον γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι*, 1, 4, 3. οἱ καὶ παραγενομένοι, 2, 12, 4. — „ubi redundat eleganter (ait Ernestus) sic Ἐ Lucas in Actis.“ — cui geminum illud est, ἀ καὶ κατῆδον, 1, 40, 14. Huc porro referenda illa loquendi genera vulgatissima, πολλά καὶ κακὰ διεργάζοντο, 3, 73, 7. πολλά καὶ δεινὰ πεκουθέντες, 5, 6, 1. Ἐc. Tum in comparatione minus rei cum alia, *veluti, καδὰπερ καὶ περὶ τῶν κατὰ Λιβύην ἀπεσχεδίακον, οὕτω καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν Κύρον*, 12, 3, 7. ubi priori quidem loco percommode abesse καὶ poterat; praesertim post particulam si, ut si καί τινες ἕτεροι, si qui alii, καὶ Μασσιλιῶται, 3, 95, 7. si καί τινες ἕτεροι, -- καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 5, 11. n. 10, 32, 8. 17, 12, 3. quibuscumque exemplis conferri illud poterit, ἅμα καὶ τοῦτοις καὶ τοῦς ἄλλοις Ἐλληνας, 10, 23, 5. n. Maxime vero insertam hanc particulam Polybius amat ante verba κλείους, κλείω, λίαν Ἐ sim. ubi tamen non omnino otiosa est, sed intendendi vim habet; vide 1, 20, 6. n. 2, 8, 2. n. Ἐ locis ibi citatis *addde* 1, 3, 10.

10. 1, 4, 8. 1, 39, 2. 2, 8, 2. 5, 34, 10. n. (ubi eurae et plebeus vulgo in eureka plebeus erat corruptum.) Sic E et kappa πολλάκις, 9, 16, 2. Eodem refer 3, 40, 9. n. Saepè redundat et in κἄπειτα, quod vide.

3) et saepe confunditur a librariis cum κατὰ, ex comparatione scripturae ratione; quo etiam factum, ut ante κατὰ temere nonnunquam omissa sit eadem particula et, interdum etiam temere adjecta: vide Adn. ad 3, 23, 3. locisque ibi citatis adde

10, 12, 4. n. 10, 34, 10. n. Καινολογία, η, verborum novitas & insolentia, 38, 1, 1.

Καινοποιεῖν, novare, renovare, inaurare; τὰς τῶν συμμαχῶν ἐλπίδας, 3, 70, 11. τὴν δύναμιν, τῶν ὀπλῶν τὰ παλαιὰ διαλλάξαντα, 3, 49, 11. τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπιάρτη Φήμην, 6, 54, 2. τὸν πόλεμον, 11, 5, 5. 21, 8, 10. πολλά καινοποιεῖ ἢ τύχη, multa novat, multa nova inducit fortuna, 1, 4, 5. 4, 2, 4. καινοποιεῖται συνεχῶς τὰ πράγματα, (ubi ὁ πραγματικὸς τρόπος,) et καινῆς ἐξηγήσεως δεῖται, novantur semper res in vita hominum gestae, & nova expositione indigent, 9, 2, 4. πάλιν ἐκαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς πρὸς Αἰτωλοὺς, renovata est ira, 22, 14, 3. ἐκαινοποιήθη τὸ μεγαλόψυχον τοῦ Σκιπίωνος, renovata est memoria & celebratio liberalitatis Scipionis,

32, 14, 9. καινοποιεῖν τὰ τῶν ἄλλων ἐμαρτήματα, memoriam peccatorum renovare, 30, 4, 17.

Κοινοποιία, η, mutatio, nova rerum facies a fortuna inducta; τοιαύτης περιπάσας τὰς δυναστείας κοινοποιίας οὐσης, 4, 2, 10. (cf. 1, 4, 5. 4, 2, 4. 9, 2, 4.)

Καινός; αἰεὶ τι καινὸν προσεύρισκον, 1, 68, 10. n. καινοί τινες αἰεὶ et νέοι πρὸς ἀπείκτας πεφύκαμεν, 5, 75, 4. Cf. καινός.

Καινοτομεῖν αἰεὶ τι, in malam partem, novi semper aliquid moliri, 1, 9, 1. καινοτ. τὴ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. τὶ κατὰ τινος. 3, 70, 4. in bonam partem, de imperatore. ἐγένετο πρὸς τὸ καινοτομήσαι τι et πράξει τῶν δεόντων, 1, 55, 5. τὸ καινοτομεῖν, novarum rerum molitio, 15, 30, 1.

Καινοτομία, η, τῆς οἰκείας πολιτείας, novatio, 13, 1, 2. τοῦ συμβαινόντος, rei novitas, 1, 23, 10. εἰτοιμοὶ πρὸς καινοτομίαν, ad res novas molientias, 35, 2, 3.

Καίριος; καιρία πληγή, 16, 3, 2. αἱ μάχαιραι (τῶν Κελτῶν) μίαν ἔχουσι τὴν πρώτην καταφοράν καιρίαν, 2, 33, 3.

Καιρίως ἀπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, 1, 59, 3. πατάξαι τῷ δόρατι καιρίως, 11, 18, 4. καιρ. πληγῆς, 2, 69, 2. Conf. καιρίως.

Καιρός, ὁ; 1) tempus; τοῖς καιροῖς εἰκεν, 3, 9, 7. ἐδίδото τοῖς λειτῦργοῖς καιρὸς (meud. vulga

www.libtool.org
 σιζα κλήρος) εἰς τὸ ἀνακαθ-
 αίρειν, 10, 30, 8. συνδέ-
 μενος ἡμέραν καὶ καιρὸν καὶ
 τόπον, 3, 99, 4 sq. Ἐς.

2) opportuniūm tempus, op-
 portunitas, occasio; κρατεῖ
 ἐπὶ πάντων τῶν ἀνθρωπείων
 ἔργων ὁ καιρὸς, 9, 15, 1. οἰ-
 κειότερον λαβόντες τοῦ παρ-
 όντος καιρὸν, 1, 36, 4. Ἐς.
 ἐάν τις ὑποπίπῃ τοιοῦτος
 καιρὸς, 10, 17, 5. μὴ πατα-
 κροῖσθαι τοῖς ὑπὲρ ἐλευθε-
 ρίας καιροῦς, occasiōnem non
 omittēre recuperandę liberta-
 tis, pugnandi pro libertate,
 (conf. παρ. κωτ. 3.) 1, 77, 3.
 ὁ τοῦ κράττειν καιρὸς, 5, 98,
 5. τῶν καιρῶν παρόντων αὐ-
 τῷ, 4, 48, 10. χρώμενος,
 συγχρώμενος τοῖς ἰδίοις και-
 ροῖς, 1, 30, 10. 18, 34, 6.
 πρὸς τὴν τοῦ δήμου καὶ
 τῶν τῆς μητρὸς καιρὸν ἀρμο-
 σάμενος, 10, 5, 7. μέγαν
 καιρὸν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔχων
 καὶ μεγάλην ἐξουσίαν, ma-
 gnam opportunitatem habens
 pro potestate quidvis agendi,
 (Ἐς sese distandi,) 40, 10, 3.
 οὐ τὸν τῶν πραγμάτων και-
 ρὸν ἐκλεγόμενος, ἀλλὰ τὸν
 ἰδίον, agendi consilia non re-
 rum temporibus adcommo-
 dans, sed suis, 3, 70, 8. τῆς
 Φάλαγγος εἰς καιρὸς καὶ τό-
 πος, 18, 14, 2 sq. τὸν θυ-
 ρὸν συμματείεσθαι αἰεὶ
 πρὸς τὸν τῆς πλῆγῆς καιρὸν,
 scutum in eam semper partem
 convertere quę est ictui op-
 portuna, unde ictus accidit,
 18, 13, 7.

3) tempus grave & pericu-

losum, Ἐ i. q. κίνδυνος, pe-
 riculum, certamen; καιροὶ
 ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, va-
 ria, dubia & periculosa tem-
 pora, 18, 36, 6. καιρὸς δε-
 νότατος, gravissimūm pericu-
 lum, 3, 109, 6. ἴσον εἶναι
 πᾶσι τὸν κίνδυνον, καὶ κοινὸν
 τὸν καιρὸν, 17, 1, 8. ὁ ἐπι-
 φερόμενος καιρὸς, imminens
 periculum, 9, 38, 1. οἱ πε-
 ριστώτες καιροὶ, presentia
 pericula & calamitas, 4, 46, 5.
 ὁ περιστώς καιρὸς τῆν Αἰτω-
 λίαν, 20, 9, 1. πρὸς τὸν
 ἔσχατον καιρὸν ἐλθόντα τὰ
 πράγματα, 29, 12, 12. τοῖς
 καιροῖς τινος συνεπιθέσθαι,
 συνεπεμβαίνειν, 18, 13, 3.
 20, 11, 7. οἱ ἐνστάτες και-
 ροὶ, 16, 28, 8. οἱ ὑπὲρ τῆς
 πατρίδος καιροὶ, certamina
 pro patria, 16, 9, 5. π. ὁ
 ὑπὲρ τοῦ σταφάνου καιρὸς,
 1, 57, 1.

4) cum variis Præpositio-
 nibus; ἐκ τοῦ καιροῦ, 2, 24,
 5. non verti debuit necessa-
 rio tempore, sed ex tempore,
 raptim, celeriter, ut 10, 43,
 9. 18, 9, 8. de improviso,
 e re nata, 18, 17, 7. Rur-
 sus eadem diebus ἐκ τοῦ και-
 ροῦ, 6, 32, 3 sq. (ubi oppo-
 nitur ἐξ ἀρχῆς) est per occa-
 sionem, ex occasione aliqua,
 pro tempore, fere ut ἐκ τῶν
 καιρῶν, 10, 45, 2. ubi verti-
 mus pro temporum diversitate.
 ἐν καιρῷ, in tempore, oppor-
 tuno tempore, oblata occasio-
 ne, 2, 45, 4. 9, 12, 3. Sic
 σὺν καιρῷ, 2, 38, 7. 2, 40,
 1, 3, 30, 4. 3, 92, 11. 3,

www.libtool.com.cn

- 108, 1, 9, 12, 2. καὶ οὐδὲ καιροῦς, quo tempore, 2, 39, 1. τὰ κατὰ καιροῦς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματίζομενοι, quæ quoque tempore (memorabilia) acciderunt, in Chronographiis memoriæ mandantes, 5, 33, 5. πρὸς καιρὸν, i. q. ἐν τοῦ καιροῦ, ex tempore, pro tempore, raptim, prout tempus ferebat; τὰ πληθύνματα τελείως ἦν ἀνάσκητα, καὶ πρὸς καιρὸν ἐμβεβλημένα, 1, 61, 4. Ἐἰ i. q. ἐν καιρῷ, in tempore, tempestive; ἀρχήσατο παρρησία καὶ δημοσύη μὲν, οὐδαμῶς δὲ πρὸς καιρὸν, 2, 8, 9. *Rursus, cum articulo, πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίξεν, e re nata joculari, 10, 4, 8. πρὸς τὸν θέοντα καιρὸν, opportune, opportuno temporis momento, 1, 61, 7. sic εἰς τὸν θέοντα καιρὸν, 2, 26, 1, παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, statim, in presentia, 8, 14, 3. cui opponitur τὸ χρόνον ἔχον, quod tempus & moram desiderat, *ibid.* ὁ παρ' αὐτὸν ὢν τὸν καιρὸν, qui rei ipsi, certamini ipsi, præsens interest, 2, 29, 2. sic παρ' αὐτοῦς εἶναι τοὺς καιροῦς, rebus gerendis, periculis, certaminibus presentem interesse, 5, 41, 7.*
- Κακωντρέχεια**, ἡ, malignitas in alios, 4, 87, 4.
- Κακία**, ἡ, pravitas, malitia; ἀνοικία μετὰ κακίας, τὸ δοκεῖν Ἐἰ. 4, 27, 7. αἱ τοιαῦται κακίαι, 4, 27, 3. ignavia, 4, 31, 8. viciium quodvis; εἰς τὴν εὐκλείαν κακίαν ἐκτρέψασθαι, 6, 10, 2. Ἐἰ 4 Ἐ 7. 6, 48, 4.
- Κακοζήλια**, ἡ, prava emulatio, 10, 25, 10. ubi cum κακοζήλωσις vulgo legeretur, monuit Ernestus, pro κακοζήλια id esse positum, Ἐἰ sic referendū est, aut κακοζήλωσις.
- Κακοήθεια**, ἡ, malignitas, ingenii morumque pravitas, 5, 50, 5.
- Κακουρισία**, ἡ, judicii pravitas, 12, 24, 6.
- Κακομηχαναῖν περὶ τοῦ φίλου**, fraude uti adversus amicos, 13, 3, 2.
- Κακόνους Ῥωμαίους**, male animatus, 40, 8, 2.
- Κακοπάθεια**, ἡ, καὶ ταλασπείρια, 2, 25, 10. 3, 17, 9. 3, 42, 9.
- Κακοπαθαῖν**, ὑπὸ τοῦ ψόχου, 3, 72, 5.
- Κακοποιεῖν καὶ λυμάλισσαι τὴν χώραν**, 4, 6, 10. 8, 14, 1. κακοπ. καὶ διαφθεῖραι τὰς νῆας, 13, 4, 1.
- Κακοποιός**, maleficus, 15, 25, 1.
- Κακοπολιτεία**, ἡ, prava reip. administratio, 15, 21, 3.
- Κακοπραγία**; αἱ ἐν τῷ ζῆν κακοπραγίαι, ærumnæ, molestiæ, adversitates fortune, 8, 14, 8. 9, 39, 6. π.
- Κακοπραγμοῦν**, dolis uti, 3, 2, 8. 4, 82, 3. malo animo, perfide agere, 4, 15, 8.
- Κακοπραγμοσύνη**, ἡ, malitia, vafrities, fraus, male artes, perfidia, 4, 23, 8. 4, 27, 2. 5, 1, 7. 5, 41, 1. 9, 11, 3. 9, 39, 6. 13, 3, 1. 13, 5, 1. 16, 22, 8. κακοπρ. αὐλοπῆ, calliditas autica, 15, 34, 4.
- Κακο-**

- Κακοπραγμῶν.** κακοπραγμονέ-
στατος, perfidissimus, 8, 11, 3.
- Κακορρήμοσύνῃ,** ἢ, turpis ora-
tio, fœdus sermo, 8, 12, 3.
- Κακός,** κακῶ κακὸν ἰᾶσθαι, 5,
11, 1. *cf.* κακῶς.
- Κακοτροπαυέσθαι** πρὸς τινα,
fraudulenter agere cum quo,
5, 2, 9.
- Κακουργία,** ἢ, vafrities, 33,
14, 2.
- Κακουρχία,** ἢ, mala adfectio cor-
poris, *fracti molestiis, fame*
Esc. 3, 64, 8. vexatio ab al-
terius vi, 5, 15, 6.
- Κακῶς διακίεσθαι,** male se ha-
bere, malo loco esse, 2, 2, 8.
- κακοὶ κακῶς ἀπολώλασι,** 7,
3, 2. **κακῶς,** quod 2, 9, 3,
erat vulgatum, in ἀνακῶς
mutavi.
- Καλαμῖς,** ἢ, arundinetum, 3, 71,
4. *n.* *ubi nos ex aliis codd.*
καλαμοὶ restitimus.
- Κάλαμος,** ὁ, 3, 71, 4. *n.* 14,
1, 7 & 15. **καλ. μυρσφικός,**
5, 45, 10.
- Καλεῖν,** ἐπ' ὀνόματος τινα, 35,
4, 11. πόλεμος ὁ πρὸς Φα-
λίσκους καλούμενος, 1, 65, 2.
n. ἢ μάχη ἢ καλουμένη πε-
ρὶ τὴν Τάφρον, 4, 33, 6. τὴν
τῶν Ὀμβρων καλουμένην
χώραν, Umbriam, 3, 86, 9. *n.*
*ἐν ταῖς καλουμέναις Αἰγού-
σαις, κειμέναις δὲ Esc.* 1, 44,
2. *ubi post καλουμέναις ex-
cidisse videtur μὲν particula,*
referenda ad sequentem δὲ;
sic ἢ καλεῖται μὲν Κλούσιον,
ἀπέχει δὲ, 2, 25, 2. cf. Adn.
ad 29, 11, 8.
- Καλῆμοι,** οἱ, cakci, 30,
16, 3.
- Καλιθέουρας;** καλιθέουράτος
τόπος, 5, 19, 2.
- Καλιερεῖν,** perlitare, 3, 11, 6.
- Καλικαρτος;** καλικαρπέτατος
τόπος, 5, 19, 2.
- Καλιονή,** ἢ, pulcritudo, 1, 4, 7.
- Καλιόνειν τὴν πλατείαν,** scopis
mundare viam, 6, 33, 4.
- Καλιωπέζειν;** κακαλιωπισμέ-
νος, nitidior cultu insignis,
11, 9, 8.
- Καλιωπισμός,** ὁ; 11, 8, 5. ὁ
ἐν τοῖς ἱματίοις, exquisitior &
delicior cultus vestium, 11,
9, 7.
- Καλοκαγαθία,** ἢ, honestas, pro-
bitas; 2, 61, 4. 3, 107, 8.
5, 10, 3. 5, 12, 2. 35, 4, 8.
- Καλοκαγαθικὴ προαίρεσις,** 7,
12, 9.
- Καλός;** καλὸν δὲ, *vei καλὸν γε,*
ironice, 11, 29, 4. n. καλὸν
γαρ, est enim præclara res, 16,
20, 2. *τὰ πρὸ τούτου καλὰ,*
res ante præclare gesta, 15, 7,
6. οὕτως εὖονα πανταχῇ τὰ
κακὰ γέγονε, 4, 35, 15. n. *ex*
*lectione codicum nonnullo-
rum, pro κακά. Rursus κα-*
λός ἔσ κακός inter se commu-
tata in nonnullis codd. 10,
37, 10.
ἐν καλῶ θέσθαι τὰ κατὰ
τοὺς Κελτοὺς, componere, in
tuto locare, 2, 22, 10. ἐν
καλῶ τοὺς πολεμίους ἀπειλη-
Φέσαι, loco opportuno interce-
pisse hostem, 3, 92, 4. ἐν
καλίστῳ στρατοπεδεύειν, op-
portunissimo loco, 5, 24, 5. n.
σὺν καλῶ τιθέμενοι τὴν τει-
ατὴν τέλμαν, rem præclaram
purantes, laudi sibi ducentes,
1, 81, 9.

Καλ-

- Καλίς**, ἡ, urna, 31, 3, 17.
Καλώδιον, τὸ, funiculus, 33, 3, 2. 34, 3, 5.
Κάλως, ὁ, rudens; τοὺς κάλους ἐκσείειν, 6, 44, 6.
Καλῶς, ἀνευθ. καλῶς ποιῶν Φανερὸς ἐκ τῆς συμβουλίας γέγονε, bene fecit quod se ipsum prodiderit, bona nostra fortuna se ipsum prodidit, 5, 42, 2. καλῶς ποιῶν οὐκ ἤλθε ταύτην τὴν ὁδόν, 28, 9, 7. Ἀχαιοὶ καλῶς ποιῶντες καὶ τρεῖς ἄγουσι καὶ τέσσαρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achæi bona sua fortuna triginta ad quadraginta hominum millia armare possunt, 29, 9, 8. n.
Κάμπτεν περὶ τὸ ἀκρωτήριον, 1, 21, 11. κάμπτεν τὸν Πάχυνον, 1, 25, 8. 1, 54, 1. τὴν ἀκρὰν τοῦ Παχ. 1, 54, 6. τὸ Ἀλυβ. 1, 39, 5.
Καὶ; ὥστε καὶ εὐχασθαι τοῖς θεοῖς, ut deos etiam finis oratur, 5, 104, 11.
Κανθήλια, τὰ, clitellæ, *Spicil. ex lib. 8. num 3.*
Κάννη, ἡ, canna, 14, 1, 15.
Κανὸν, τὸ, canistrum; τὰ κανῶν, 32, 12, 4.
Κανὼν, ὁ, 12, 7, 1. 34, 5, 11.
Κάπειτα, & deinde, 5, 15, 2. *Ἐσ. Sed subinde abundat καὶ, ut κάπειτα nil amplius valeat quam ἔπειτα; vide Adn. ad 1, 4, 8. Ἐ ad 4, 45, 7. Adde 9, 5, 2. 9, 38, 5. 10, 7, 7.*
Καπνώδης ἀήρ, 9, 16, 3.
Καὶρ, ὁ; δεῖ ἐν Καίρῳ τὴν πειρὰν γίνεσθαι, *proverb. 10, 32, 11. Polybii Histor. T. VIII. P. II.*
Καρδοκαῖν, expectare, *cum accus. 3, 13, 3. 3, 34, 1. 5, 85, 1. τὸν καιρὸν, 1, 33, 11. τὸ μέλλον, 2, 32, 6. τινὰ, opperiri aliquem, 10, 40, 11. solcite observare aliquid, 10, 42, 6. 11, 13, 2.*
ΚαρδιοΦύλαξ, ὁ, pectorale, — „*armorum genus, lamina ænea quæ pectori imponitur.*“ *Ἐρμ. 6, 23, 14.*
Καρπεύειν τὴν χώραν, 10, 28, 3.
Καρπία, ἡ, (sive καρτεία) τῶν χωρίων, 32, 2, 8. n. κίβητι καρπίαν *viri docti maluerunt.*
Καρποῦσθαι; καρποῦνται γῆν πάμφορον, 9, 41, 11. μέγιστην καρποῦσθαι *δοκούσιν εὐδαιμονίαν, 2, 62, 4.*
Καρτερὸς ἀγὼς, acris pugna, 1, 27, 11.
Κάρφος, τὸ, ligneolum, tabella, *de tessera militari, 6, 36, 3.*
Καρχησίον, τὸ, carchesium, tolieno, 8, 7, 10. n.
Κατὰ, προpositio;
 1) *cum Caspit. constructa significat*
 1) contra, i. e. in alicujus detrimentum; αἱ τῶν στρατοπέδων ἀντιπαραγωγαὶ κατ' αὐτῶν ἐγένεστο, profectioes exercituum Romanorum secundum montium radices cum detrimento hostium erant conjunctæ, 9, 3, 10. ὁ κατὰ τῆς πόλεως ὑπελάμβανεν εἶναι, 10, 8, 5. ὅτι τὸ μέλλον κατ' αὐτῶν ἐστίν, 15, 26, 11. *Item contra, i. q. versus; ἐκεῖ τὸν κοινορτὸν εἴρα κατὰ τῶν ἰδίων Φερόμενον, 5, 85, 1.*
 X καθ'

καθ' ἑκατέρωθεν ὁ κωνορτός
τραπήσεται, 11, 13, 2. Quo
referri poterit dicitio illa,
κατὰ νότου, a tergo, quasi
contra tergus, 1, 28, 9. 2,
34, 8. 3, 19, 7. 3, 90, 2.
Eodem refero illud, τούτους
(τούς τόπους) αὐθιγὸς ἐπεδεί-
κνυσαν αὐτοὶ καθ' αὐτῶν,
hæc loca statim ipsi inter se,
alii adversus alios, (nempe in-
ter se confabulantes,) deli-
gnabant, 18, 29, 3. Deni-
que eodem referenda fuerit
illa dicitio, τὰς κατ' ἀλλήλων
πράξεις γράφοντες, 28, 14,
31. n. si modo vera scriptu-
ra, de qua vaide dubito.

2) per, in hujusmodi δι-
κτικῶν: διασπάρησαν κα-
τὰ τῆς νήσου, per insulam di-
spersi sunt, 19, 7. n. Sic
ἐσκαδασμένοι κατὰ τῆς χῆ-
ρας, 1, 17, 10. 3, 76, 10.
3, 102, 1. ἤλατο κατὰ τῆς
χώρας, 40, 3, 10. τὰ καθό-
λου κατὰ τῆς οἰκουμένης
πράγματα, res universæ per
orbem terrarum gesta, 15, 36,
8. Sed, pro μένειν κατὰ
χώραν, 4, 72, 4. n. κατὰ
χώραν ex cod. Med. adscivi;
sic Ἔ 4, 45, 6. n. κατὰ
γῆν, pro vulgato olim κατὰ
γῆς.

3) i. q. περί, de, quoad,
intuitu, respectu, quod adinet;
ἐπαράτησε τὸ τῶν Ἀχαιῶν
ἔνομα κατὰ πάντων Πελο-
ποννησίων, invaluit, usurpari
cepit de omnibus Peloponne-
siis, 2, 38, 1. μηδεμίαν
ἀφορμὴν μηδὲν καταλιπεῖν,
μήτε κατὰ τῶν ἐμπόρων, μή-

τα περί τούτους δούλους, quod
mercatores attinet, 4, 50, 3. n.
τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ ἐπαγγε-
λίαν, quod de filio pollicere-
tur, promissum respectu filii
ipsius factum, 21, 12, 5. n.
ex codicum quidem lectione,
quam non opus erat in κατὰ
τὸν υἱὸν mutare. Fortasse
Ἔ huc referendum illud, πᾶν
ἂν τι κατὰ τοῦ πέλας ὑπο-
πτεύσας, 8, 22, 2. omnia
suspecta habens quæ ad alios
pertinent.

4) κατὰ κοινῶν, publice,
publico nomine, 11, 30, 3. n.
si modo vera lectio, nec κατὰ
κοινῶν scribendum. (conf. κοι-
νός.) Habet quidem Ἔ κα-
τὰ κοινῶν δόγματος codex
Bav. 20, 10, 4. n. quæ ta-
men scriptura viæ sana vi-
detur. Pro olim vulgato
δεόμενοι καθ' ἱεστηρίας, 2,
6, 2. u. jam Casaub. μεθ'
ἱεστηρίας restituit, quod
meliores confirmant codi-
ces,

II) cum Accusativo; quæ
de constructione notemus usus
sequentes.

1) præcedente articulo τὰ,
denotat rem ipsam de qua agi-
tur & quæcumque ad eam per-
tinent; τούτω τὰ κατὰ τὸν
στόλον ἐνεχείρισαν, 1, 56, 1.
ἐτοιμάζειν τὰ κατὰ τὰς σι-
ταρχίας, 1, 66, 6. ἐχείριζε
τὸ (ἴμμο τὰ) κατὰ τὴν ἐξ-
αποστολὴν, 1, 66, 4. τὰ κα-
τὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 4. /q.
τὰ κατὰ τὴν Λιβυήν, 1, 10,
5. Ἔ sexcentia hujusmodi;
tum rursus, τὰ κατὰ τὴν ἑρ-
χίην

www.libtool.com.cn

κῆν δὲ ἐξῆγε, 1, 9, 6. 5, 34, 3. τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, inventum & quæ ad illud pertinent, 10, 44, 1.

2) in duorum substantivorum concursu, illud quod cum κατὰ in Accusativo constructur, vim habet Genitivi; quæ periphrasis potissimum locum habet evitandi concursus causa duplicis genitivi, ubi nomen illud, quod regere debebat alterum, ipsum in genitivo positum est. Vide loca ipse, quæ brevissime tantum indicabimus. ὁ κατὰ τὰς ἀρχαιουσιᾶς χρόνος, i. q. ὁ τῶν ἀρχαιουσιῶν καιρὸς, comitiorum tempus, 1, 52, 2. ἢ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολή, i. q. τοῦ ἡλίου, 3, 113, 1. 3, 114, 8. 11, 22, 6. sic ἢ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, curius solis, 9, 15, 6. ἢ κατὰ τὸν ἀγῶνα κρίσις, i. q. τοῦ ἀγῶνος, exitus pugnae, 3, 116, 2. τὰ κατὰ τὰς πλαταίας διαστήματα, i. q. τῶν πλαταίων, 6, 32, 1. τὰ κατὰ τὸν Φιλίππου εὐεργεσία, i. q. τοῦ Φιλίππου, 2, 48, 2. ὁ κατ' Ἀντίβαν πόλεμος, 3, 8, 1. idem valet ac ὁ τοῦ Ἀντίβου πόλεμος, bellum Hannibalicum, quemadmodum τὸν τοῦ Φιλίππου πόλεμον dicit Philippicum bellum, ἔσ' ἄλῃα hujusmodi. ὁ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος, i. q. Ἀντίοχου καὶ Ῥωμαίων, 3, 7, 1. Minus inusitatum videri debet, τοῦ γεγονέντος κατὰ τοὺς Ζακανθαίους ἀτυχήματος, calamitatis quæ Sa-

guntinis accidit, calamitatis Saguntinorum, 3, 20, 6. sed inſolentius illud, ἅμα τῷ κατὰ Ζακανθαίους ἀδικημάτων, simul cum injuria Saguntinis illata, 3, 8, 1. n. ubi vel ἀτυχήματος commodius fuerat, vel adjiciendum aut saltem subintelligendum participium γεγονέντι. Sicut vero duobus locis modo prolatis nomina ἀτύχημα ἔσ' ἀδίκημα passively accipienda sunt intuitu Saguntinorum; sic contra active intelligendum nomen σύμπτωμα respectu Gallorum in illa phrasi, τὸ κατὰ τοὺς Γαλάτας σύμπτωμα γενόμενον τῇ βασιλείᾳ, 30, 1, 1. Pariterque, ubi de Victoria agitur, προpositio κατὰ cum accus. variam ἔσ' ἀπὸ βίβου vim habet; τὸ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα, 2, 10, 6. est prospera pugna Illyriorum; quemadmodum, ex vulgari sermonis usu, adjectivo verbo γίγνασθαι, vel ejus verbi participio, διδῆα sunt illa, τὸ τέλος τῆς συμμάσσης ναυμαχίας ἐγένετο κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, summa victoriæ penes Romanos stetit, 1, 28, 13. ἔσ' γενομένου δὲ τοῦ νικηματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, quum penes Carthaginienses victoria fuisset, 1, 87, 10. Sed in illo, τοῦ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτέρηματος αἴτιος ἐγένετο Φλοπολυμν, 2, 67, 8. manifeste respectu Euclidæ passively intelligi τὸ πρότέρημα debet; nec tamen ita ut τὸ κατὰ τὸν Εὐκλείδ.

X a

Εὐκλείδ.

Εὐκλείδων προτ. *fit proprie* victoria de Euclidæ relata, sed victoria quam Achæi in ea parte aciei reportarunt quæ ex adversa Euclidæ steterat; de quo usu præpositionis κατὰ vide mox num. 3. Rursus vero activa vis obtinet in hoc, λαλῶσθαι τοῦ Φέβου τοῦ κατὰ Δαρδανίους, metu Dardaniarum, i. e. a Dardaniis incusso, liberari, 5, 97, 1. ubi parum commode Casaubonus metu de Dardaniis in versione posuit.

4) Satis in vulgus nota sunt illa: καὶ ἡμᾶς, nostra ætate, 10, 47, 12. 4, 2, 2. οἱ καὶ ἡμᾶς, æquales nostri, 16, 20, 8. οἱ καὶ ἡμᾶς καιροί, 1, 4, 1. εἰς τε τοὺς προ ἡμῶν καὶ καὶ ἡμᾶς καιροῦς, 4, 1, 4. Hæc de Tempore; ista de Loco: ἡ καὶ ἡμᾶς θάλαττα, mare quod ad nos spectat, mare nostrum, scil. mediterraneum, 1, 3, 9. Ἐ passim alibi; (conf. θάλαττα, Ἐ Ind. Hist. in Mare, adde Adnot. ad Appiani Præfat. cap. 1. lin. 5.) Præterea illa, κατὰ πλείους τόπους, pluribus locis, 1, 45, 6. Ἐ similia, quæ sunt vulgatissima. In acie stare κατὰ τινα, est eo loco stare, ubi ex opposito stat alter, e regione; οἱ κατὰ τοὺς ἐλέφαντας ταχθέντες, 1, 34, 5. οἱ κατὰ τὸ λαὸν τῶν ὑπεραντίων, 1, 34, 9. αἱ κατὰ τοὺς ταχθεῖσαι νῆες, 2, 10, 2. κατὰ τὸν Δαρῶν ποιῆσθαι τὴν μάχην, ex adverso Darii in

acie stare, 12, 22, 2. Adde quæ paulo ante monui de loco, 2, 67, 8. Rursus, de collocatione in acie, κατὰ μίαν ναῦν τάρτειν, est ita locare naves ut nonnisi una navis in fronte sit, & ut singulæ naves singulâs a tergo sequantur, 1, 26, 12. ubi in latina versione, pro continua serie, perspicuitatis causa præstabat continua retro serie scribere; quæ directio contraria est illi, ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ, 1, 26, 13. Ἐ 15. ubi naves omnes in una eademque fronte stant. καὶ ἕνα καὶ δύο καὶ τρεῖς, singuli, bini, terni, 1, 59, 7. καὶ ἑαυτὸν est seorsim, solus per se, ut αὐτοὶ καὶ ἑαυτοὺς στρατοπεδεύουσι, 1, 24, 4. Sic Ἐ αὐτὸ καὶ αὐτὸ λεγόμενον, 8, 4, 8. αὐταὶ καὶ αὐτὰς αἱ Σικελικαὶ πράξεις, 8, 4, 3. τὸ καὶ αὐτὸν, pro sua parte, quatenus in ipso erat, 1, 52, 2.

4) Vulgata etiam sunt hæc: τολμηρότερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν, quam pro ætate, 5, 18, 7. μειζόνων ὀρογόμενος ἐλπιδῶν ἢ κατὰ τὴν στρατηγίαν, 1, 8, 5. Paulo rarior Ἐ haud satis in liquido est ille usus, τὸ ἐπιμένειν νῦν εὐρη (εὐροι malim) κατὰ πεντακάθεκα μυριάδας, ex portorio redeunt quindecim myriades, 31, 7, 12. ubi κατὰ, quod ex Reiskii est conjectura, ipse Reiskius interpretatus est quotannis, pro vi distributiva quam habet interdum hæc præpositio, sed articu-

www.libtool.com.cn

ticulum adijciendum putavit, κατὰ τὰς πεντ. μυριάδας: possis. vero etiam κατὰ circiter, fere, intelligere, quam in. partem Henr. Strphanus in Thes. Gr. Ling. T. II. col. 90. lit. g. exemplum attulit, κατὰ ἑνεακόςια ἔτη, ferme nongenti anni, incerto quidem auctore.

5) *Adjectivis addita praepositio, facit adverbia; κατὰ βραχὺ, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. 4, 70, 7. 13, 7, 8. Ἔσ. quæ interpretatio nescio an 3, 116, 11. teneri debuerit in illa phrasi, καὶ κατὰ βραχὺ συγκλισμένοι, quam Casaub. breviori gyro inclusi interpretatus est, Ἔ nos pariter breviori circulo. κατὰ τὸ συνεχές, continenter, continuo, statim; vide in συνεχής. κατ' ἐλάχιστον, sensim sensimque minimis momentis, 13, 7, 10. Cum Substantivis; κατὰ πόδας, vide in ποὺς. κατὰ τρόπον, vide τρόπος; Ἔσ.*

κατὰ passim a librariis cum καὶ confunditur; vide supra in καὶ, num. 3. κατὰ in καὶ τὰς corruptum, 2, 66, 5. n. Καταβαίνειν, absol. de tribunali vel suggestu descendere, 28, 4, 3. n. κατέβαινε κατὰ τὴν ῥάχιν, 3, 101, 2. ubi κατὰ abest a Bav. non male. Καταβάλλειν, τὰ τεῖχη, τὸν πύργον, dejicere, evertere, 1, 24, 12. 5, 4, 8. 1, 42, 9. tropice, τὸ τῆς ἰδίας ὑποθέσεως λαμπρόν, 22, 6, 1. τὸ τέλος vel τὸ κλέος τῶν ἰδίων

πράξεων, 22, 5. 11. n. sternere, cedere, occidere, 3, 94, 6. 5, 14, 6. 5, 17, 4. 6, 37, 3. 6, 39, 3. 9, 7, 5. n. 10, 32, 5. 33, 7, 6. deponere, pendere, solvere pecuniam, τρεῖς μῶας, 6, 58, 5. πέντε τάλαντα, 22, 9, 11. τὰς σαρίσσας, humeris demtas hastas prætere, 5, 85, 9. 11, 16, 1. 18, 7, 9. 11, 15, 6. n. ubi perperam olim καταλαβόντες pro καταβαλόντας legebatur, quæ admodum Ἔ 9, 7, 5.

καταβάλλομαι, fundamenta jacere urbis, fundare urbem, 10, 27, 9. conf. καταβολή. Καταβαρῖσθαι, premi, laborare, 18, 4, 4. τῇ μάχῃ, 11, 33, 3. τοῖς ὅλοις, 18, 4, 8. Κατάβασις, ἡ, 3, 54, 5. 5, 13, 5. τάφος τὴν κατάβασιν ἔχουσα ἐκ τοῦ, 11, 15, 8. Καταβιοῦν, vitam transigere, 12, 28, 6.

Καταβολή, ἡ, fundamentum, initium; (conf. καταβάλλομαι;) καταβολὴν ἐποίητο καὶ θεμέλιον ὑπεβάλλετο πολυχρόνιου τυραννίδος, 13, 6, 2. ἐκ καταβολῆς ναυπηγῶν σκάφη, novas e carina naves struere, 1, 36, 8. n. Fr. gr. 82. ἐκ καταβολῆς κατηγορεῖν, ἢ prima origine, 26, 1, 9. (sicut ἀνέκαθεν, 5, 16, 6.) Sic Ἔ 1, 47, 7. n. a principio interpretatur Ernestus, Γαυρῶν δ' ἐκ καταβολῆς αὐτῶ τὴν τετρήρη συναξερμῆσαν; qui locus cum multis olim me torfisset, nunc sic plane accipiendus videtur,

- videns quadremem, quæ olim simul cum ipso (Ἔ cum ipsius *navi*) primum a statuminibus in mare excurerat, (cujus *struictura adeo probe ei nota erat*.)
 ἐκ καταβολῆς *Fragment.*
gramm. 84 Ἔ 85. in ἐκ μεταβολῆς mutavi.
- Καταγγέλλειν** ῥύσια τοῖς Ῥοδίοις, 4, 53, 2. *n. conf. ῥύσια.*
- Κατάγειν**, domum reducere, domum reportare; *κατάγοντες εἰς τὰς πατρίδας εἰρήνην ἀντὶ πολέμου*, 3, 105, 2. *κάλλι- στον θρίαμβον καὶ κάλλιστην νύκην τῇ πατρίδι κατάγων*, 31, 33, 7. (*cf. θρίαμβος*.)
κατάγειν τοὺς Φυγάδας εἰς τὴν οἰκίαν, exsules in patriam revocare, restituere, 4, 17, 6 Ἔ 9. 18, 34, 7. *κατήγον τοὺς ἐμπόρους*, captivos abducebant mercatores, *νεμπε, μαρί captos*, 5, 95, 4. *adde* 1, 83, 7. *Scilicet κατάγειν ναῦν ἐστὶ ναὺν ἐκ τῆς θαλάσσης*, navim mari captam ex alto ad littus deducere, 4, 6, 1. 16, 6, 10. *sic τὰ κατηγμένα πλοῖα*, naves captæ quæ in portum erant deducæ, 15, 2, 2. Ἔ οἱ κατηγμένοι, 3, 28, 3. *Notione maxime propria Ἔ nativa, κατήγε τὴν πτέρναν τῆς μηχανῆς ἐντὸς τοῦ πτερίου*, caudam machinæ deorsum agebat, deorsum adducebat, 8, 8, 2.
κατάγεσθαι, ex alto terram repetere; (*cui opp. ἀνάγεσθαι*, in altum evehi;) *κατήχθη πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον*, 4, 19, 9.
- Κατάγειον οἶκημα**, *Spicil. ex lib.* 24. num. 2.
- Καταγλαστός**; *vide Adn. ad* 4, 74, 2.
- Καταγέμεν τῆς λείας**, 14, 10, 2.
- Καταγίγνωσθαι**; *ἐν τούτῳ καταγίγνεται πάντα τὸν χρόνον*, in hoc versabatur, 32, 15, 6.
- Καταγινώσκειν**, 1) condemnare, *ἐαυτοῦ ἐκούσιον Φυγάδα*, 6, 14, 7. 2) contemnere aliquem, spernere, pro nihilo ducere; (*maius est quam καταφρονεῖν*;) 1, 23, 5. *coll. vs.* 3. 5, 30, 1. 5, 1, 7. 5, 27, 6. 5, 35, 10. (*coll. c.* 37, 10.) 5, 61, 4.
- Καταγνῖναι**; *καταγνύμενα σπείρα*, *Φη πρὸς ταῖς σπείρας*, 1, 37, 2.
- Κατάγνωσις**, ἢ, improbatio, 6, 6, 8.
- Κατάγωγος**; *κατάγωμον πλοῖον*, 9, 43, 6.
- Καταγράφειν**, 1) scripto consignare, τὰ ὄρνια, fœderis formulam, 29, 2, 6. *κατάγραφον εἰς τοὺς τοίχους τὸν στήχον*, 5, 9, 4. 2) conicribere, legere *milites*, 1, 49, 2. 2, 22, 8. 2, 23, 8. 3, 75, 5. 6, 26, 4. *ὁμήρους*, imperare designareque obsides, nominatim imperare, 29, 2, 6. *καταγρ. κοινοβούλιον ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἡγεμόνων*, conicribere concilium, 28, 16, 1.
- Καταγραφή**, ἢ; *καταγραφήν τῶν στρατιωτῶν ποιεῖσθαι*, delectum militum agere, 6, 19, 5. 6, 21, 1. 9, 6, 6. *γίγνωσθαι περὶ τὰς καταγραφὰς*, *id.* 3, 40, 3. *Sed aī καταγραφὰι*, 2, 24, 10. *sunt tabule militares*, (*i. q. ἀπογραφαί*.) Ἔ 5.

- Ἐ 5, 64, 2. „album militare, in quo scilicet descripta sunt legiones, cohortes. Ἐ qui in singulis militant.“ *Er n.*
Καταγωγή, ἡ ἐπὶ τὴν βασιλείαν, restitutio in regnum, 32, 23, 8.
Καταγωνίζεσθαι, 1) bellum gerere cum aliquo, pugnare adversus aliquem; συνεχῶς τινα, 2, 42, 3. καταγωνίζεσθαι ἀλλήλους, oppugnare vicinitatem, 13, 5, 5. 2) debellare, expugnare, devincere, 2, 45, 4. 3, 4, 10. sic Ἐ tropice, 4, 77, 4. 13, 5, 6.
Καταδεής; καταδεστέρα μέρος, portio deterior, inferior, 31, 18, 3. οὐ πολὺ καταδεστέρος τούτου, bonitate non multum cedens huic, 8, 35, 5. καταδεστέρος τοῖς ὑπάρχουσι, indigentior, minus instructus a re familiari, 32, 14, 3.
Καταδιμεῖσθαι τὰς πόλεις, 2, 45, 1. *conf.* 2, 43, 10. n. — „dividere, scil. ut prædam cum sociis, non dissolvere, ut Casaub. vertit, utique ne cum Achaïs conjunctæ essent. *Nam ei statim synonymum est διανεῖμασθαι.*“ *Er n.*
Καταδικάζειν, δίκην αὐτοῦ καταδικάσαν ἱεροσυλίης, sacrilegii crimine condemnarunt eum, 23, 2, 7.
Καταδίχη, ἡ; πρὸς καταδικασ ἐκπεπαιωότες, iudicio ad exilium condemnati, 26, 5, 1.
Καταλιόκειν τι, aliquid sequi, respicere, 6, 42, 1.
Καταδοχή, ἡ; καταδοχὴν ποιῆσθαι τὴν ἀρμόζουσαν, 23, 12, 10. n. ubi vulgo καταλογὴν legebatur, quod vide.
- Καταδρομή**, ἡ, incursatio finium, 5, 95, 8. καταδρομὴν ποιῆσθαι κατὰ τινος, conviciis insectari aliquem, 12, 23, 1 Ἐ 8.
Καταδύειν, αἴτινε, demergere; ναὺς οὕτω καταδύσαν, 1, 25, 4. *penitraliter, κατέδυσαν demersit tunc;* 1, 61, 6. *Passiv. κατέδυντο* abdidere se, 15, 30, 3.
Καταδύνειν, *neutraliter καταδύνοντες ἐν τοῖς τέλμασι*, paludibus mergi, 5, 47, 2. *συνέβη τὴν ναὺν αὐτάνδρου καταδύναι*, 6, 5, 2. *nisi hoc praesens infinitivi tempus est, a verbo καταδύμι.*
Καταξυγνύουσι, ἐν ταύτῃ τῇ πόλει κατέξυξα, mansit, diversificus est, 5, 80, 2. *καταξυῖται πρὸς τὸν Ἰβηρα ποταμὸν*, (*opp. ἀναξυῖται*) confidere cum exercitu, 3, 95, 3. *παρὰ τὸν ποτ.* 8, 19, 2. *εἰς τὴν Σολούκειαν*, ad Soleuciam, 5, 46, 7. *αὐτοῦ κατέξυξαν*, 18, 3, 5.
Καταξυββεῖν, 1, 40, 3. τοῖς ὅλοις, de summa rerum certam spem habere, 3, 86, 8.
Καταδέειν; κατέθει *perperam olim edebatur ex Bav. pro κατατάχει*, 1, 86, 8.
Καταίρειν, ubi de maritimo itinere agitur, *verti solet appellere; Ἐ sic apud Suidam κατῆρε*, κατέπλευσε *εκρονίτην*, Ἐ *καταίροντες*, καταπλέοντες. *Est autem frequens apud Polybium hoc verbum: κατέραντες εἰς Πάνορμον*, 1, 38, 7. *εἰς τὴν Ἐπίδαμνον*, 2, 10, 9. *κατῆραν εἰς τὴν Κέρκυραν*, 2, 9, 7. *εἰς τὸ Λιλυβ.* 3, 96, 13.

κατάρως ἐπὶ τὴν Ἱερὴν νῆ-
σον, 1, 60, 3. ἀποκλέων ἐν-
ταῦθεν, κατῆρε παντὶ τῷ
στύλῳ πρὸς τὴν Πανορμίτιν,
1, 56, 3. ἀνήχθη καὶ κατ-
ῆρε δευτεραίως ἐπὶ Ταφρακῶ-
νος εἰς τοὺς περὶ τῶν Ἰβηρα
ποταμῶν τόπους, 3, 95, 5.
Sed per aquas de pedestri usur-
patur itinere, Et quidem po-
tissimum ubi e montanis in
planitiem pervenitur; quare
in his percommode descendere
vertitur, quoniam forte
satis fuerit pervenire, quan-
doquidem v. c. de Philippo, a
mari redeunte, quo descen-
derat, (ξ, 19, 4.) pariter ait,
καταρταίως αὐτίς εἰς τὰς
Ἀμυκλας κατῆρε παντὶ τῷ
στρατεύματι, ἰ. e. quartis ca-
stris cum universo exercitu
Amycias rursus pervenit, 5,
40, 12. Ceterum de descen-
su aut adventu e montanis no-
tavi loca hæc: κατῆρε διὰ
τῶν στενῶν εἰς τὴν Πανορμί-
τιν, 1, 40, 4. οἱ Κελτοὶ κατ-
ῆραντες εἰς τὴν Τυβήντιαν,
2, 25, 1. (cf. 2, 23, 5.) κατ-
ῆρε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ τὸν
Πάδον πεδία, 3, 56, 3. (ubi
confer quæ proxime præce-
dimt.) εἰς ποῖα μέρη κατῆρε
τῆς Ἰταλίας, 3, 36, 1. ὑπερ-
έβαλον τὸν Ἀπέννινον, καὶ
κατῆραντες εἰς τὴν Σαυνίτιν
χώραν, 3, 90, 7. τὸ καλού-
μενον Ὀρεικὸν ὑπερέβαλον,
καὶ κατῆραν εἰς Ἀπολλωνίαν,
3, 51, 3. 12, 17, 2. π. ὀρ-
μήσας ἐκ τῆς Ἑλλάδος, καὶ
κατάρως εἰς τὴν Ἀντικυραν,
12, 28, 7. ubi imprudens

servavi Casauboni interpre-
tationem, cum Anticyram tra-
jecisset; debueram, descen-
disset, vel pervenisset, ut mo-
nui in Ind. Histor. voc. An-
ticysa. τοῦ στρατεύματος
κατῆραντος ἐπὶ τοὺς κατ'
Ἡράκλειον τόπους, 28, 11, 3.

Καταισχύνειν; τὸ Κλειτωρίαν
γενναῖον εἰς ἀνὴρ κατῆσχυνε,
2, 55, 9. οὐ κατῆσχυναν τὴν
ἐλευθερίαν, 5, 76, 11. κατ-
αισχύνειν γυναῖκα, 22, 21, 6.

Καταυτιᾶν; οἱ ἐκ τοῦ Περσικοῦ
πολέμου καταυτιανθέντες, cri-
minibus vexati, quibus crimina-
erant impacta, 3, 5, 4. (μοχ
ibid, ἡ ἀπενεχθεῖσα αὐτοῖς
διαβολή.) οἱ καταγνιαμένοι,
de iisdem, 32, 7, 14. 33, 1, 4.

Κατακτεῖν, cremare, (quod in
κατακτεῖναι μεταφρασεὶ Cas-
aub.) 16, 34, 9. π.

Κατακτεῖμενος, in lectulo sedens.
12, 27, 5.

Κατακηρύσσειν, promulgare; βου-
λόμενοι κατακηρυχθῆναι τὰς
κρίσεις, 23, 2, 6. π. quod in
κατακηρυχθῆναι temere μετα-
verat Casaub.

Κατακλαῖσθαι τινα, 12, 15, 3.

Κατακληρουχίαν τὴν Πικαντί-
νην, coloniam deducere in Pi-
cenum, colonis forte dividere
Picenum, 2, 21, 7. ἡ κατα-
κληρουχημένη γῆ, ager co-
lonis forte divisus, 3, 40, 8.
Sed rursus in Aëtivo, est
etiam forte accipere; οἱ κα-
τακληρουχηκότες τὰς τού-
των οὐσίας, 7, 10, 1.

Κατακλινῆς; κατακλινῆ μένειν,
decumbere lecto, sc. ob mor-
bum. 31, 21, 7.

Κατα-

www.libtool.com.cn

Κατακοιμῶν; κατακοιμηθέντων,
3, 67, 2. *ubi vetuiffimi co-*
dices κατακοιμηθέντων, a
κατακοιμίζω, non male.

Κατακολουθεῖν τιμ περί σπου,
aliquem auctorem sequi in ali-
qua re, 2, 56, 2. τῇ γραφῇ,
scripti alicujus auctoritatem
sequi, 3, 33, 18. τῇ συμ-
βουλλῃ; obsequi consilio 3,
44, 10. 40, 9, 4. ταῖς ἔχου-
ρότησι τῶν τόπων, loca mu-
nita sequi (*in diligendo ca-*
stris loca) 6, 42, 2.

Κατακολιζέω, finis omnes se-
qui, finis emetiri, 54, 12, 10.

Κατακρίπτειν, cadere; concide-
re *κοψέω*, 2, 21, 5. *Pass.*
κατακρίπτεσθαι, κατακρη-
νῆαι, cedi, 2, 20, 3 *Et* 8, 2,
30, 9. 5, 73, 7. **κατακρί-
πτων τὸν κέρανον αὐτοῦ τοῦ**
βασιλέως αὐτοῦ, 5, 25, 8.

Κατακορῆς, fastidium uobrosam,
odiosus ob nimiam loquacita-
tem, ostentationem *Et* 3, 30, 8,
5. **κατακορῆ εἶναι ἐν τινι,**
nimium, putidum in aliqua re
esse, 40, 6, 3.

Κατάκορος, i. q. *πρασοῦ* 32,
12, 10.

Κατακόρω, immodice, effidue;
χρησθῆναι τῇ κραυγῇ, 4, 12, 9.
ταῦτα ἐκ' Αἰγυπτίων εἰρήστο
κατακόρω, 18, 28, 6.

Κατακορμαῖν, i. q. *κατωλλίζω,*
3, 114, 1.

(**Κατακορμαῖν,** moliri, convelle-
re, *ex* 17, 15. [*quod nobis*
est 18, 1, 16.] **citavit Erna-**
stus; quod verbi monstrum
ignorant scripti libri omnes;
ut in Asia docui. Vid. verb.
seq.)

Κατακορμαῖν ἀσφαλῆς τῆς πύ-
λαις, obtinere, tenere urbem, 1,
8, 1. τῶν τελευτῶν, superiorem
esse, 16, 30, 3. τῆς προδύσεως,
5, 38, 9. **κατακορμαῖν τοῦ**
τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦ ἑκατον
αἰνῶ, dicendo perfecit, uicit,
obtinuit, ut *Et* 28, 11, 12.
κατακορμαῖν τῆς ἀλλοτρίης
διαλέκτου, græcum sermone
bene tenere, bene græco lo-
qui & scribere, 40, 6, 4. **Ἐπο**
κατακορμαῖνας, μορφογράφου
verbum κατακορμαῖνας, in
omnibus editt. legebatur 18,
1, 46, 8.

Κατακορμαῖν ἀπὸ τῶν ἑκα-
των, 3, 116, 12.

Κατακορμαῖν χεῖρας, (de quo)
ditionem, suam amittentes,
ἵνα ἀποδοῦναι, 6, 7, 4.

Κατακορμαῖν πραγμάτων, con-
paratio imperii, 4, 77, 2. τῶν
πύλων, *profectio in portum*
6, 4, 6.

(**Κατακορμαῖν; κατακορμαῖναι**
εἶναι Casaub. edidit, ἢ
κατακορμαῖναι, 23, 2,
6. a.)

Καταλαλεῖν τινι πρὸς τινι, cri-
minari aliquem apud aliquem,
13, 90, 6. **καταλαλεῖν τὸ**
ἔσχημα, reprehendere, 18, 28,
1. **καταλαλοῦμενος πικρῶς,**
graviter incusatus, 27, 12, 2.

Καταλαμβάνειν τινι ἐν τῇ λι-
μῆνι, repetire, deprehendere
aliquem, incidere in aliquem,
5, 37, 8. **καταλαβὼν τὴν**
Σπάρτην ἔρημον, 9, 2, 9.
καταλαβὼν ἀπληρωμένους
τοὺς Μικησίους, 5, 27, 7.
δυσχερὲς καταλαβεῖν, diffi-
cile intellectu, 8, 4, 6. τῆς
ἡμετέρας

- ἡμέρας καταλαβούσης, sc. αὐτὸν**, quum lux ei superveniret, 9, 18, 3. **π. τὴν ναυπηγίαν**: **κατελήφασαν**, addidicerant, 1, 61, 3. **π. πὶ μετελήφασαν legendum**, mutaverant navium structuram.
- Ἰν Medio; καταλαβέσθαι** **λόφον, κόλιν, Ἔ simi.** occupare, capere, 1, 19, 5. 1, 30, 7. 1, 58, 2. 4, 53, 9. 4, 54, 1. 5, 21, 1. 5, 47, 5. 5, 61, 5. **Rarius in Ἀβύσσῳ, eadem notione;** 3, 104, 3 Ἔ 5. 3, 107, 2. **Passiv. καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν καιρῶν**, temporibus deprehendi, constringi, cogi, 3, 69, 3.
- καταλαβόντες perperam** **αἰτίαν pro καταβαλόντες**, 9, 7, 5. **π.** 11, 15, 6. **π.** **Vide in καταβῆλιν.**
- Καταλείπειν; κατηγγηκῶς**, valde dolens, indigne ferens, 3, 80, 4.
- Καταλέγειν; καταλέγεσθαι**, in album militum, in tabulas militares referre, inscribi, 2, 24, 14.
- Καταλείπειν; τὰ πράγματα οὐδὲν ἔτι κατέλιπε τῶν κατὰ λόγον τῶν πρὸς τὸ σώζειν Ἔc.** rerum status nihil amplius residuum fecit quod probabiliter valere poterat ad Ἔc. 1, 62, 5. **π.** οὐ καταλείπειν ὑπερβολῆν, 16, 23, 4. 16, 25, 6.
- Καταλύειν**, lapidibus petere, lapidibus obruere, 1, 80, 9. 2, 61, 5. 5, 56, 15. 27, 1, 6.
- Καταλύειν; καταλύγει ἢ ἐπισημασί;** 1, 37, 4. **π.** τὸ καταλύειν τοῦ κελεύους, extremum, extremitas, 5, 95, 5. **τῆς τελευταίας Φήμης καταλύούσης ὑπὲρ τῶν Καρχηδονίων**, 3, 61, 8.
- Καταληπτικὴ legendum videri poterat**, pro κατακληπτικῆ, 4, 28, 6. **sed vide Adnot.**
- Κατάληψις, ἢ τῆς πόλεως**, occupatio, expugnatio urbis, 1, 7, 11. 2, 18, 6. 3, 86, 11. 4, 8, 4. 5, 67, 4 Ἔ 6.
- Κατάλληλα, adverb. eodem tempore; οἷς κατάλληλα**, 3, 5, 6. **τὰς κατάλληλα γυνομένας πράξεις**, 5, 31, 5.
- Κατάλληλος, 1) de tempore, i. q. σύγχρονος;** (conf. **κατάλληλα;** αἱ κατάλληλοι τῶν πράξεων, 3, 32, 5. (i. q. παράλληλοι, 14, 12, 1.) **τὰς κατάλληλας πράξεις fortasse legend.** 28, 14, 11. **π.** **pro κατὰλληλων.** 2) **de Loco; τίθαι τὰς σκείρας κατάλληλους**, 15, 9, 7. **π.** („Καταλογῆ, καταλογὴν ποιῆσθαι τὴν ἀρμόζουσαν, *Ecl. Leg. 42. extr. vox cogrupta, pro qua legendum καταδοχῆ, quod Ἔ versio expressit. cf. Ecl. Leg. 46.*“ *Er n.* — Nos καταδοχὴν edidimus; vide 23, 13, 10. *Erneſtus quid spectarit, ad Leg. 46. prouocans, non satis video, nisi voluit 24, 2, 9. qui locus tamen parum huc facit.*)
- Κατάλοιπος, reliquus; ἢ κατάλοιπος εἰςβολῆ;** 3, 91, 9. **τὰ κατάλοιπα**, 2, 11, 6. 5, 82, 13.
- Καταλύειν, solvere, dissolvere; hinc varii usus; καταλύειν τὰς**

www.libtool.com.cn

τάς σπηνας, descendere tentoria, 6, 40, 2. πόλιν, destrucere, evertere, 26, 4, 1. τάς μοναρχίας, 2, 43, 8. 2, 49, 5. τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, 23, 12, 2. τὴν δυναστείαν, 3, 2, 2. τὸ πάτριον πολίτευμα, 2, 47, 3. 2, 49, 5. τοὺς νόμους, 3, 8, 2. τὸ παραγώγιον, tollere portorium, finem facere ejus exigendi, 4, 47, 3. τὴν Γαλατῶν ὕβριν, sinem facere insolentiae, injuriae Gallorum, 3, 3, 5. *Sic τὸ τῶν Γαισατῶν φρόνημα παρὰ τοῖς ἀνοτιστοῖς καταλίθη*, fracta est ferocia, 2, 30, 5. καταλύειν τὸν πότον, finem facere potandi, 15, 30, 5. τὴν ἀθλήσιν, desinere athleticam, 7, 10, 4. *Hinc, ubi de itinere agitur, καταλύσαι est finem facere itineris, subsistere, (ferte ut καταίρειν) 3, 66, 6. n. Hinc porro καταλύειν πρὸς τινα, παρὰ τινι, εἰς Δημητριάδα, divertit apud aliquem, Esc. 5, 27, 3. n. 27, 14, 4. 10, 42, 6.*

In Medio, καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, componere bellum, 3, 9, 11. παραχῆν, sedare tumultum, 3, 10, 1.

Κατάλυμα, τὸ, hospitium, (*legatis praebitum*), 32, 19, 2. ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καταλύμασι, in suo hospitio, 2, 36, 1.

Καταλυμαίνεσθαι; πυρὶ καταλυμήναντο τὰς ὀροφάς, castra flammis absumterunt, vastarunt, 5, 9, 3.

Κατάλυσις, ἡ, 1) destructio, evergio; τῆς ἐν Μακεδονίᾳ βα-

σιλείας, 3, 1, 9. 3, 3, 8. τῆς Ἰέρωνος δυναστείας, 3, 2, 7. τοῦ τυράννου, 10, 25, 3. τοῦ Περσείως, everfio regni Persici, 30, 10, 1. 30, 15, 5. (*cf. Adn. ad. 23, 7, 6.*) ἡ κατάλυσις τῶν ἐν Κομπασίῳ διαφθαρέντων, caedes, sive *scriptura*, 23, 7, 6. 2) κατάλυσις τοῦ πολέμου, (i. q. διάλυσις) belli compositio, 5, 102, 6. *cf. καταλύεσθαι*. 3) diverforium, hospitium, habitatio, 5, 25, 3. 8; 33, 5. 15, 32, 10. ποιοῦνται τὰς καταλύσεις ἐν τοῖς πανδοχείοις, 2, 15, 6.

Καταλύτης, ὁ, qui deversatur, in deversorium venit, 2, 15, 6.

Καταλωβᾶν, mutilare, 15, 33; 9.

Καταμαντεύεσθαι τὸ μέλλον, divinare, 2, 22, 7.

Καταμαθύσκεσθαι; καταμαθυσθέντας, 5, 39, 2.

Καταμαλῆσαι, negligenter agere, 1, 44, 1. n. — „*Sed venetor, ne legendum sit καταμαλῆσαι.*“ *Ern. καταμαλῆν, negligendo*, 1, 60, 8. n. — „*sed et hic videtur melius καταμαλῆν, procrastinando.*“ *Ern. — Atque ita editum velim, conf. omnino Adn. ad 1, 44, 1. Sed 1, 49; 10. teneri fortasse poterit ἐὰν καταμαλῆσαι προῖδέσθαι* (i. e. προῖδέσθαι) τὸν κίνδυνον, si neglexissent praecavere periculum.

Καταμέλλειν, cunctari, 4, 30, 2. 4, 60, 7. *Et 9, 4, 76, 8. 5, 7; 4. Conf. verbum praeced. et vide Adn. ad 1, 44; 1.*

Καταμέμψασθαι τινα, 2, 64; 3.

18, 10, 4. ἐπὶ τοῖς πετραγμένοις, 5, 87, 4.

Καταμετρῆν; in Medio; τὰ μέρη τῆς σκηνῆς καταμετρήσαντο γραμμαῖς, 6, 41, 4.

Καταμέτρησις, ἡ, dimensio, 6, 41, 5.

Καταμόνας; adverb. ποιεῖν αὐτοῖς τὴν εἰρήνην καταμόνας, illis solis, securum pacem dare, 4, 15, 10.

Καταμονή, ἡ, mora; οὐκ ἐπιδαχομένου τοῦ καιροῦ καταμονήν, 3, 79, 12.

Καταμονος γίνεσθαι ὁ πόλεμος, manet, durat bellum, 17, 12, 1, 20, 10, 17, 21, 1, 6, 25, 5, 12.

(Καταμυχθίζοντες pro μυχθίζοντες legendum suspicatus erat Reisk. 15, 26, 8. n.)

Καταναλίσκεν; τοὺς πλείστους τῶν κατηγιαμένων ὁ χρόνος ἤδη καταναλίσκει, absumerat, 32, 7, 15.

Κατανέμειν; τὸ πῦρ κατανεμηθέν εἰς τὰς πρώτας σκηνάς, postquam ignis in prima tabernacula esset diffusus, 14, 4, 6.

Κατανύειν, adfirmare, 20, 10, 4. adnuere, polliceri; κατανύσας ἤξεν, 22, 22, 5. Fr. gr. 108. τινὶ, consentire, adfentiri alicui, 28, 7, 2. κατένους αὐτῷ προῖναι, per nutum ei significavit ut prodiret, nutu prodire eum iussit, 39, 1, 3.

Καταναστάναι; κατανάστη τῶν πολεμίων τῇ τε τόλμῃ καὶ τῷ ταχυαντῆν, ἔσ' καταναστάς μὲ νηὶ παντός τοῦ τῶν ἀναντίων στόλου, contra stetit, resistit, (sive insultavit

maluerit, i. q. κατατόλμων, 1, 47, 10.) 1, 46, 10 ἔσ' 12.

Καταναστᾶσθαι; τῶν δὲ κατανάστατο. contra hos insurrexit, κειρε accusandi causa, 4, 3, 13. κατανάστατο τῶν ἀρχόντων, insurrexit, inventus est in magistratus, scriber eos accusavit, 38, 4, 7. Absolutè κατανάστατο, 38, 5, 1. scil. τῆς γαρουσίας, vel πάντων, stetit contra omnes, insultavit, insolenter stetit adversus eos.

Κατανοεῖν κατὰ τινος, intelligere, notionem rei sibi informare, 2, 15, 4. 2, 24, 17. τὰς αἰτίας κατὰ τινος κατανοεῖν, 1, 64, 2. κατανοημένοι τι, aliquid perspectum habere, 1, 4, 6. σαφῶς κατανοεῖν, 1, 12, 9. ἔσται ταῦτα κατανοεῖν βελτίονα, 2, 14, 3. π. ὡς ἕνα κατανοεῖν κατὰ τὸ νοεῖν. Sic ἔσ' κατανοεῖν fortasse pro καὶ νοεῖν legendum 2, 14, 7. n.

Κατανοστῆν, ab exilio redire, 4, 17, 10.

Καταντᾶν, absol. occurrere, accidere, evenire, 6, 4, 12. Cum Præpos. εἰς; καταντᾶν εἰς τι, in narratione vel oratione pervenire ad aliquid, convertere se ad aliquid, 4, 1, 8, 33, 16, 9. εἰς τὸ μηδὲν καταντᾶν, ad nihilum redire, inanem esse, 4, 34, 2. πάλιν εἰς αὐτὰ καταντᾶ ταῦτα κατὰ τὰς πολιτείας, rursus in se ipsa, ad id quod olim fuerant, redeunt republicae, 6, 9, 10. π. ὡς ἕνα εἰς ταῦτα malim, ad eundem statum. εἰς ἑαυτοὺς κατήντησαν, in se ipsos, advert-

- adversus se invicem se converterunt, 30, 14, 3. *Item cum ἐπι; ἐπί τινος λογισμούς κατήντησε τοιούτους*, 10, 37, 3. 3, 11, 4. 3, 91, 1. *ἀέτι πω; ἐπί ταύτην κατήντα τὴν γνώμην*, temper ad hanc sententiam revolvebatur, 14, 1, 9. *ἔφ' ὧν (scil. πράξεων) ἡμεῖς ψιλῶς κατηντηκότες*, 9, 1, 5. *n. ubi utique ἔφ' ὧν ταίη, scil. πραγματικὸν τρόπον.*
- Καταντηρῶ**, 4, 39, 6. 21, 8, 2. (*quo loco perperam antepenacutely scripta haec vox, cum acutely debuisset.*)
- Κατανύειν**, sufficere; *ὅπν ἔφικτὸν εἶναι, τοσαύτη ἴκπω κατανύσσει χόρτον κομίζοντας*, 9, 4, 3.
- Καταξιοπιστεύεσθαι τινός**, fidem alicui negare, abrogare, 12, 17, 1.
- Καταξιῶν τινα**, 1) dignum censere; (*sicut ἀξιῶν*) *οὐδὰ τάξεως καταξιώσαντες τὸν κινδύνον*, 1, 23, 3. *προσβείας κατηξιῶσθαι ὑπὸ τινος*, 12, 11, 8. 2) in honore habere, 4, 26, 8. 23, 18, 6. *ἔργον ἐπιφανές καὶ κατηξιωμένον, celebratum, gloriosum*, 5, 83, 4. — „*Aliud exemplum habet Suidas in h. v. e Demosthene opinor.*“ *Επν.*
- Καταξίως**, pro merito, *sc. ἀδίκαι*, 1, 88, 5. *Et in bonam partem, καταξίως εἰπῶν τῆ; ἀνδρείας αὐτοῦ*, 8 12, 5.
- Καταξίωσις**, ἡ, τινός, dignatio, observatio, reverentia, admittatio hominis vel rei, 1, 78, 1. *coll. vs. 7. sq.* 3, 90, 14. 8, 22, 4. *cf. στέλλεσθαι.*
- Κατακαταῆσθαι**, conculari (*ab elephantis*), 1, 34, 5.
- Κατακαύειν**, τὸν λόγον, finem facere dicendi, 2, 8, 8. 9, 31, 7. 10, 38, 1. *τὴν τῶν βαρβαρίων τόλιαν*, compescere, 1, 9, 8.
- Καταπειρα**, ἡ; *τὴν καταπειραν ποιῆσθαι*, tentare rem, 30, 5, 5.
- Καταπειράζειν τῶν πολεμίων**, lacessere hostem, 4, 11, 6. 2, 54, 9. 2, 65, 13. *n.* 5, 14, 3. 5, 57, 8. 9, 3, 1. 10, 38, 10. 10, 39, 1. 32; 2, 2. *πέλωσ*, tentare urbem, 4, 13, 5. 4, 19, 3. 9, 6, 5. *καταπειράζων ἐκυνθάνετο, διὰ τί ἔσ.* tentandi causa quaesivit ex eo ἔσ. 2, 68, 1. *Sic turfus absol* tentare, periculum facere, 33, 12, 5.
- Καταπέλτης**, ὁ; *καταπέλται καὶ παροβέλοι*, 1, 53, 11. *καταπέλται τριπήχεις*, 5, 88, 7. *καταπέλται in acie adv. phalangem direxί*, 11, 12, 4. *sq.*
- Καταπελτικός**; *τὰ καταπελτικά, sc. ὄργανα vel μηχανήματα catapultae*, 9, 41, 5. *καταπελτ. ὄργανα καὶ βέλη*, 11, 11, 3.
- Καταπεριεῖναι τινός**, vincere, superiorem esse, 5, 67, 2.
- Καταπερονᾶν τῶς λαβίσι**, fibulis connectere, configere, firmare, 6, 23, 2.
- Καταπηγνύναι**; *καταπηγνῶς* humi aditristus, defixus, congelatus, 3, 55, 5.
- Καταπιμπράναι**; *καταπήσθησαν*, 14, 4, 10.
- Καταπίνειν**; *καταπεπωκότες οἶνοι δέλεαρ*, 23, 8, 4. *πέλις καταποθεῖσα ὑπὸ τῆς θαλάττης*, urbs mari hausta, 2, 41, 7.
- Καταπιστεῖναι**, confidere; *τῶς ἰδίως*

- ὀδούς** ὀνύμασι, 2, 3, 3. τοῖς πρᾶγμασι, 3, 70, 7. 3, 80, 3. τοῖς καιροῖς, 5, 34, 3.
- Κατακλαγής**, terrore; metu rei percussus; κατακλαγῆς γινόμενοι τὴν τοῦ Πύθρου ἔφοδον, 1, 7, 6. i. q. κατακλαγέστες.
- Κατακλεῖν**, navibus redire, domum navigare, domum navibus advenire, 1, 29, 4. 1, 32, 1. 1, 66, 3. 2, 4, 6. 2, 8, 6. 3, 56, 5. 25, 4, 8. *Sed et generatim*, ex alto versus terram navigare, navibus advenire, adpellere, 1, 53, 2. 30, 17, 7. 33, 11, 1. n. cf. *Adn. ad* 30, 5, 11. *quo loco ἀποκαπλευν. fortasse scribendum pro κατακαπλευν.*
- Κατακληκτικός**; κατακληκτική προσβολή, terribilis, 3, 13, 6. ἀπόβασις, 2, 9, 7. κραυγή, 11, 16, 2. πρόσφοις, 3, 114, 4. *ἵνα κατακληκτική γήγηται ἡ ἱστορία*, ad percclendum animum idonea, 4, 28, 6. n. *ubi non opus videtur κατακληκτική corrigere.*
- Κατακληκτικῶς** πολεμεῖν, 3, 41, 3. 3, 19, 5. λέγειν, ad terrendum adcommodate, 4, 85, 2.
- Κατάπληξις**, ἡ, τινός, admiratio et reverentia, 3, 90, 14. terror, pavor, torpor, 3, 103, 2.
- Καταπλήττειν**; *in Mnd.* καταπλήξασθαι τοὺς ὑπεναντίους, terrefere hostes, 3, 89, 1. 3, 101, 4. 2, 54, 12. 1, 11, 4. *καταπληξάμενος τοῖς εὐτυχήμασι*, terrore sui incusso, terrens omnes, *intell. πάντας vel τὰς πόλεις, quod mox sequitur*, 2, 52, 1. τὴν τῶν
- Γαλατῶν τόλμαν**, terrore reprimere, 2, 20, 10. *In Pass.* κατακλαγῆς, *absol.* metu percussus, territus, 3, 90, 12. *cum Accusf.* territus aliqua re, terrore et metu rei percussus; τὴν ἔφοδον, 4, 75, 5. τὴν περίστασιν, 4, 80, 11. admiratione, stupore rei percussus, 1, 23, 10. 7, 3, 3. 10, 19, 4. 22, 17, 12. *κατακαπληγμένος τοῖς ὅλοις*, ita terditus ut summæ rerum diffideret, 11, 32, 5. *cum Accusf.* territus aliqua re, timens rem; τὸν τῶν Καρχ. στόλον, 1, 20, 6. τὴν ἔφοδον, 2, 23, 13. τὸν κίνδυνον, 3, 89, 3. τὸν πόλεμον, 4, 50, 6. *μὴ κατακαπλήχθαι τὴν προγεγενημένην περιπέτειαν*, ne terreteretur superiori clade, 10, 6, 1. οὐ καταπέπληκτο τοὺς Καρχηδόνους, non timuit Poenos, 10, 7, 2. *Rursum κατακαπληγμένος cum accusf.* mirans, stupens, 1, 44, 4. 1, 46, 6. *κατεπέπληκτο τὴν ἐπιβολὴν καὶ τόλμαν τῶν πολεμίων*, mirabatur audaciam, 3, 92, 3.
- Κατάπλους**, ὁ, τοῦ Ἀντιόχου εἰς Δημητριάδα, Antiochi navigatio Demetriadem, ad Demetriadem cum classe adpulsus, adventus; 3, 7, 3. *ἐκ κατάπλου πολιορκεῖν τὴν πόλιν*, primo adpulsu, (*ut ἐξ ἔφοδου dicitur de pedestri exercitu.*) 3, 40, 3. *καὶ παρῆν τις ἐκ κατάπλου πρὸς τὸ πρυτανεῖον*, in portum modo delatus, 15, 23, 3.
- Καταπόδας**, *κατὰ πόδας*; *vide in ποῦς.*

Κατα-

- Καταπολεμῆναι τινα**, debellare, 3, 10, 5. 25, 4, 11. **καταπολεμῆσθαι**, debellari 2, 58, 9. 3, 11, 1. 27, 8, 2. 36, 1, 3.
- Καταπονεῖν**, labore conficere, vexare, debilitare; ὅσον οὐ πῶ καταπεκονημένη βασιλεία, tantum non profus labefactatum iam regnum, 29, 11, 11. Ἡρακλῆς ὁ καταπονούμενος τῷ τῆς Δηλιχεύρας χιτῶνι, excruciatu, 40, 7, 3.
- Καταποντίζειν**; mari mergere aliquem, 15, 2, 6. **καταποντισθῆναι**, 2, 60, 8.
- Καταπορεύεσθαι**, ab exilio redire, 4, 17, 8. 24, 4, 8. **καταπορευῆσθαι**, 29, 8, 4. **καταπορευθέντες**, *Fr. gr.* 85. ἐσπούδαζε περὶ τοῦ καταπορευθῆναι τὸν Ζευξ. εἰς τὴν Βοιωτικὴν, ut redire posset in patriam, 23, 2, 4.
- Καταπράσσειν**, i. q. πρᾶσσειν; πάντα κατέπραξε τὰ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 5, 1, 10.
- Καταπραΰνειν**; καταπραΰνε τὴν ταραχὴν, sedavit, 5, 52, 14. solari, mitigare aliquem, *maestitia et terrore adfectum*, 8, 21, 7.
- Καταπρεσβεύειν** (κατὰ τινος) legationem suscipere contra aliquem, 23, 11, 8.
- Καταπροΐεσθαι** τοὺς καιροὺς, negligere occasionem, 1, 77, 3. 16, 9, 3. *Fr. hist.* 69. τοὺς ἰδίους βίους, rem familiarem projicere, perdere, 3, 81, 4.
- Καταπροτεροῖσθαι τινὶ**, superari aliqua re, 1, 47, 9. 16, 19, 1. — „*Vnus est etiam Dioscor. Sic.* 17, 35.“ *Fr. η.*
- Καταπυκνοῦν τρήμασι τὸ τῆχος**, crebris foraminibus perforare, 8, 7, 6.
- Καταπυρπολεῖν τὸν τόπον**, igne vastare, 5, 19, 8.
- Κατάρρα**, ἡ, exsecratio; **κατάρρας ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ποιῆσθαι**, 16, 31, 7. *cf. us. 5, κ. κατάρραι ἐγένοντο κατὰ τῶν βασιλέων*, 24, 8, 7.
- Καταρῦσθαι**, 15, 29, 14.
- Καταργεῖν**, otiosum, desiderem esse, *Fr. hist.* 69.
- Καταρράκτης**; οἱ καταρράκται, catarractæ ad portam urbis. *Spirid. lib.* 10. *num.* 2.
- Καταρράττειν εἰς τοὺς πλαταμῶνας**, cum strepitu praecipitari, *de flumine*, 10, 48, 7.
- Καταρρεῖν ταῖς ἀνοδίαις εἰς τοὺς ὀμαλοὺς τόπους**, decurrere raptim descendere, 8, 16, 6. **Φορὸς ἄνεμος καταρρέων τοῖς ἐναντίοις**, pro caetivum flens, a tergo spirans, iniequens; 1, 60, 6.
- Καταρρέπειν ἐπὶ πολὺ**, multum propendere, 6, 10, 7.
- Καταρρήγνυμι**; τηλικούτος πρότος καταρρήγη, tantus plausus erupit, 18, 29, 9. **καταρρήγνυτο πᾶς ὁ τόπος ὑπὸ τοῦ κρότου**, 15, 32, 9. **καταρρήγεις ὄμβρος**, 11, 24, 9.
- Κατάρρους**, ὁ, fluxus aquae violentus in aliquam partem; τῷ ἐμπροσθεν καταρρῶν ἀφίεναι, 4, 44, 4. *ex lectione olim vulgata*; vide *Adn. ad h. l.*
- Καταρρῶειν**, corruere, collabi; τὸν μὲν (κρατῆρα, crateram montis ignivoui) καταρρῶεναι, 34, 11, 12.
- Κατάρρυτον κεραιματὸν**, declivitate

ve actum imbricatum, 28, 12, 3.

Καταρτίζειν ναῦς, στόλον, παρατε, instruere, 1, 21, 4. π. 1, 29, 1. π. 1, 36, 5. 1, 38, 6. 3, 46, 6. 1, 60, 1. 3, 95, 2. 5, 46, 10. 5, 101, 2. πληρώματι ἐπιλέκτω καταρτίζειν ναῦν, 1, 47, 6. καταρτίσαντες αὐτὴν τοῖς πρὸς τὴν χρείαν, 1, 47, 10. πεντήρης κατηρητισμένη, instructa navis, navis cum omni suo instrumento, 1, 59, 7. Μακεδόνας τῶς εἰρησίου κατηρητισμένοι, remigio bene instructi, 5, 2, 11. π.

Καταρτίειν; καταρτίωσι; *ex Casaub. ingenio editum erat* 1, 21, 4. *pro καταρτίωσι;* Ἐ καταρτίσαντες 1, 29, 1. π. *pro καταρτίσαντες; quae ex msstis refutivimus. Sic* Ἐ 27, 6, 14. *καταρτίσαντες rescribere debueram, pro καταρτίσαντες, quod Ursino debetur, cum καταρτίσαντες corrupte dedisset codex msstus.*

Καταρχειν τοῦ πολέμου, 2, 46, 4. 3, 15, 11. 4, 26, 4. 35, 10, 7. τοῦ κινδύνου, praelii initium facere, 2, 27, 5. χειρῶν ἀδίκων *Fr. hist. 57. (cf. χείρ.)* *In Med.* κατάρχοντο τῆς πρὸς τὸν βουὸν προσβολῆς, 2, 67, 1. καταρξάμενος, scil. λέγειν, 5, 49, 1.

Καταρχή, i. q. ἀρχή, initium; 23, 2, 14. ἀπὸ ταύτης τῆς καταρχῆς, hoc initio facta, 2, 12, 8.

Κατασειν τῇ χειρὶ, 1, 78, 3.

Κατασιπησασθαι τὸν ἴδρυβον,

sedare tumultum, 18, 29, 9. *cf. vs. 8.*

Κατασκάπτειν πόλιν, diruere urbem, 3, 19, 12. πόλις κατασκάπτῃ, 3, 107, 4.

Κατασκέπτεσθαι, speculari; *absol.* 3, 95, 6. τοὺς τόπους, 10, 32, 2.

Κατασκευάζειν; κατασκευάσαι τινὶ ἀρχῆν, alicui parare imperium, 31, 18, 10. *In Passiv.* οἰκήσεις περιττῶς κατασκευασμένοι, domus magnifice structae, 1, 29, 7. *cf.* 9, 27, 1. *In Med.* κατασκευασάμενοι βασιλεῖον τὴν Τύλην, sedem regni instituerunt Tullen, 4, 46, 2. μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι, magnas copias parare, 2, 13, 4. κατασκευάζοντο ναῦς, edificarunt, instruxerunt naves, 1, 38, 3. κατασκευάζονται τὴν ἰδίαν ἀρχῆν πραγματικῶς, prudenter suum adituunt firmantque imperium 31, 18, 7. π.

Κατασκευάσμα, τὸ; 1) edificium; τὰ κατὰ μέρος κατασκευάσματα, singula edificia, singulae partes palatii regii Esbatanis, 10, 27, 9. ἄψυχα κατασκευάσματα, inanima edificia, 10, 24, 4. αἱ δὲ αὐτῶν τῶν κατασκευασμάτων ὀχυρότητες, munitiones manna factae, 8, 35, 7. 2) machina extracta, (*νετρα sambuca;*) 8, 6, 11. 8, 7, 10. *Sic τὰ κατασκευάσματα sunt vasia machine Romanorum, utribus oppugnandis extracta,* 1, 48, 5. τὰ ἐπὶ ταῖς χελεύαις κατασκευάσματα; 9, 41, 8. 3) *Risus τὰ κατασκευάσματα,*

www.libtool.com.cn

ἄσματα, suppellectilia, vasa, 4, 18, 8 *Et* 11. 8, 34, 1. *Conf. vocab. seq.*

Κατασκευή, ἡ, 1) constructio, structura; fabrica; *v. c. navium*, 1, 21, 1. 1, 22, 3. 4, 70, 10. *urbis, domorum, munimentorum*, 4, 65, 3. (*cf.* 1, 27, 9.) 4, 65, 6. 8, 17, 5. 8, 36, 2. 9, 27, 1. *Et* ædificium *ipsum*, 7, 6, 2. *Rursus* structura, fabrica *armorum*, 2, 30, 7. 2, 33, 3. *machinæ, v. c. corvi*, 1, 22, 4. 1, 23, 5.

2) elaboratio, effectio quælibet quæ studium et artem desiderat; *velut* elaboratio *scriptionis*, compositio *libri*, τὸ πρὸς ἀλαζονείαν τὴν κατασκευὴν ἔχει ῥαδιεστέραν, 16, 20, 4. *Et sic tropice ipsum* opus suum, et pleniorẽ præfertim historię compositionem, *quæ a libro tertio incipit*, *Scriptor noster* vocat *κατασκευὴν*, (quemadmodum *αἰὶς* *saepius* *πραγματεῖαν*) 2, 37, 5. *quam distinguit a τῇ προκατασκευῇ*, i. e. a *Præparatione*, 2, 37, 2 *sq.* 1, 10, 3. 1, 13, 1 *Et* 8. 2, 14, 1. 2, 71, 7. (*Nam quod κατασκευὴ etiam* *Præparatio illa*, *quæ duobus primis libris continetur*, *dicitur ex veterum codicum scriptura*, 1, 13, 5. *n. Et* 4, 1, 4. *n. ibi præpositio negligentia librorum intercidiſſe utique videri potest; nisi fortasse priori loco*, 1, 13, 5. *ex vs. 1 Et* 2. *ejusdem cap. subintelligi præpositio poterat.*) *Pari rati* Polybii *Histor. T. VIII. P. II.*

tione ἢ κατασκευῇ τῶν Φιλῶν καὶ τῶν συμμάχων, *est* *paratio*, *comparatio amicorum et sociorum*, 8, 11, 3. *κατασκευὴ πολιτεύματος*, *institutio reipublicæ*, 3, 118, 12. ἢ τοῦ καττιτέρου *κατασκευῇ*, *Spanni confectio*, 3, 57, 3. (*ἢ q. κατεργασία*, 34, 9, 10.) ἢ τῶν ἐδισμῶν *κατασκευῇ*; *est* *elaboratio i. e. cultura morum*, 4, 21, 4. *Et absolute, pro disciplina, cultura ingenii*; *instituzione, studio*, 24, 7, 11. *Sic rursus ἢ ἐκ τῶν ὑπονοημάτων κατασκευῇ*, *est* *instructio ex libris*, 11, 8, 1. *Hinc porro ἢ κατασκευῇ, est etiam ipsa ars et solertia*. *Sic* 2, 4, 7. *ait, monarchiam ὀφείρι φυσικῶς καὶ ἀκατασκευάως, sed ex ea regnum ἐπιφέρει μετὰ κατασκευῆς καὶ διορθώσεως, arte et emendatione*. *Sic, urbs egregie munita φύσει καὶ κατασκευῇ, nautica et arte*, 9, 27, 3. (*cf. supra, num. 1.*) *Pariter, τῇ τῆς πληρώματος κατασκευῇ, arte et solertia nautarum*, 1, 19, 15. *n. Quo et referendus ille locus, ὅπου κατὰ κώμας ἀτειχιστους, τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἀμοίροι κτισθέντες*, 2, 17, 9. *ubi non debueram posteriora verba cum Casaub. interpretari, nequẽ suppellectilis ullum usum norunt; sed, reliqui omnis cultus ab arte expertes sunt.*

3) ἡ *κατασκευή*, suppellectilia, vasa, *adparatus*, 1, 19, 15. *Ex vulgata olim lectio- ne, ubi vide Adnot.* 2, 8, 4.

Υ

3, 17,

3, 17, 19. varia rerum copia, 4, 73, 6. n. Sic interdum synonymum est vocabuli κατασκευή, ut 16, 6, 6. n. coll. us. 4. quemadmodum etiam 2, 23, 11. n. in illa phrasi, τῆς ἄλλης ἀπιτηδεύτητος πρὸς πόλεμον τηλικαύτην ἐποίησαντο παρασκευήν, pro παρασκευ. alii probati codices κατασκευήν habent. Quo et referendum illud, οὐ πλοίων κατασκευή παρ' αὐτοῖς ἦν, 1, 71, 6. nullus navium adparatus apud illos erat.

Κατασκηνοῦν, tentoria ponere, tendere, stativa habere, morari, 10, 31, 5. 14, 2, 8. 21, 10, 7. legatos ab hostibus Romam missos jussit senatus trans Tiberim κατασκηνοῦν, habitare, 35, 2, 4.

Κατασκήνωσις, ἡ, hospitium; καλεῖν πρὸς κατασκήνωσιν, invitare ad hospitium, (id in ipsa urbe erat;) 11, 26, 5. Conf. ἐπισκηνοῦν.

Κατασκήπτειν; Θεῶν τινων αὐτῷ μῆνις εἰς τὸ γῆρας κατέσκηψε, ira incubuit, 24, 8, 14.

Κατασκοπεῖν τὰς πανοπλίας, inspicere, 10, 20, 2.

Κατασκοπή, ἡ, speculatio; οἱ δὲ τὴν κατασκ. ἐκπεμφθέντες, 3, 95, 8.

Κατασκοπος, ὁ, speculator, explorator, ἐν bello, 14, 3, 7. ἐν pace; τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πραγμάτων, 4, 3, 7. 13, 5, 7. 31, 5, 1.

Καταστῆν ναῦς, naves deducere ἐν mare; vide προκαταστῆν.

τὰς τάξεις καταστῆν, ἰ. q. διαστῆν, divellere, rumpere, 1, 40, 13

Κατασπένδειν τοῖς θεοῖς, ἰ. q. σπένδειν, libare diis post peractum sacrificium, 3, 11, 6.

Κατασπουδάζων, an legendum pro καὶ σπουδάζων? 9, 20, 6.

Καταστασιαζέειν; καταστασιαζόμενος ὁ Φύσκων, seditionibus vexatus, 34, 14, 7.

Κατάστασις, ἡ, 1) constitutio, creatio, nominatio, *dictatoris*, 3, 88, 7. *tribunorum pl.* 6, 20, 1. *consulium*, 6, 33, 8.

39, 2, 3. *συνεγγίζουσης τῆς καταστάσεως*, scil. τῆς τῶν ἀγορανόμων, adpetente die comitiorum *adilitiorum*, 10, 4, 3. 2) constitutio rerum, compositio et sedatio seditionis vel motuum quorumcumque, restitutio in tranquillum statum, 5, 54, 13. 3, 3, 7.

et ipse status certus, tranquillulus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήφεται κατάστασιν τινὴ, 18, 38, 3. Et de militibus in pugna, *hoste ad cedendum coactō*, τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, stationem occuparunt quam tenuerant hostes, 2, 68, 9. 3) status quicumque rerum vel hominum; ἡ παρούσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισήσαντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περὶ τινὰ κατάστασις, 2, 70. 2. ἡ κατάστασις παρ' ἀνάστοις, cuiusque populi status, 3, 4, 12. λοιμοῦ

et ipse status certus, tranquillulus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήφεται κατάστασιν τινὴ, 18, 38, 3. Et de militibus in pugna, *hoste ad cedendum coactō*, τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, stationem occuparunt quam tenuerant hostes, 2, 68, 9. 3) status quicumque rerum vel hominum; ἡ παρούσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισήσαντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περὶ τινὰ κατάστασις, 2, 70. 2. ἡ κατάστασις παρ' ἀνάστοις, cuiusque populi status, 3, 4, 12. λοιμοῦ

et ipse status certus, tranquillulus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήφεται κατάστασιν τινὴ, 18, 38, 3. Et de militibus in pugna, *hoste ad cedendum coactō*, τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, stationem occuparunt quam tenuerant hostes, 2, 68, 9. 3) status quicumque rerum vel hominum; ἡ παρούσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισήσαντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περὶ τινὰ κατάστασις, 2, 70. 2. ἡ κατάστασις παρ' ἀνάστοις, cuiusque populi status, 3, 4, 12. λοιμοῦ

et ipse status certus, tranquillulus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήφεται κατάστασιν τινὴ, 18, 38, 3. Et de militibus in pugna, *hoste ad cedendum coactō*, τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, stationem occuparunt quam tenuerant hostes, 2, 68, 9. 3) status quicumque rerum vel hominum; ἡ παρούσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισήσαντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περὶ τινὰ κατάστασις, 2, 70. 2. ἡ κατάστασις παρ' ἀνάστοις, cuiusque populi status, 3, 4, 12. λοιμοῦ

et ipse status certus, tranquillulus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήφεται κατάστασιν τινὴ, 18, 38, 3. Et de militibus in pugna, *hoste ad cedendum coactō*, τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, stationem occuparunt quam tenuerant hostes, 2, 68, 9. 3) status quicumque rerum vel hominum; ἡ παρούσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισήσαντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περὶ τινὰ κατάστασις, 2, 70. 2. ἡ κατάστασις παρ' ἀνάστοις, cuiusque populi status, 3, 4, 12. λοιμοῦ

et ipse status certus, tranquillulus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήφεται κατάστασιν τινὴ, 18, 38, 3. Et de militibus in pugna, *hoste ad cedendum coactō*, τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, stationem occuparunt quam tenuerant hostes, 2, 68, 9. 3) status quicumque rerum vel hominum; ἡ παρούσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισήσαντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περὶ τινὰ κατάστασις, 2, 70. 2. ἡ κατάστασις παρ' ἀνάστοις, cuiusque populi status, 3, 4, 12. λοιμοῦ

- μικῆ ἦν παρ' αὐτοῖς κατάστασις**, petitens apud eos erat aër, 1, 19, 1. n.
- Κατάστεγος**, tectus; **κατάστεγοι σύριγγες**, 9, 41, 9.
- Καταστηλοῦν**; ὁδὸς καταστηλωμένη, via columnis miliaribus distincta, 34, 12, 3.
- Κατάστημα**, τὸ, Λακωνικόν, coniticutio reip. Laconica, 6, 50, 2.
- Καταστοχάζεσθαι τι**, conjectura adicqui, 12, 13, 4.
- Καταστρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους**, dolo fallere, strategemate uti adv. hostes, 3, 71, 1. n. *sed ibi vetustissimi codd. simplex στρατηγεῖν habent; quod verum videtur eadem notione.*
- Καταστρατοπεδεύειν**, castra ponere, castra metari, 1, 11, 8. 1, 18, 2. 1, 30, 7. 1, 56, 9. 1, 86, 9. 3, 110, 8. Ἐς. εἰς πόλιν, ad urbem, 1, 30, 15. (cf. v. 5.) i. q. ἐπὶ τῇ πόλει, 1, 67, 13. Ἐς ἐν τῇ πόλει, 1, 73, 3. διὰ τῆς πόλεως, praeter, juxta, secundum urbem, 3, 77, 1.
- Καταστρέφειν**, consumere temporis in aliquid te; περὶ μικρὰς πράξεις κατέστρεψαν τοὺς χρόνους, 1, 25, 6. n. finire librum, τὴν βίβλον, 3, 118, 10. 4, 87, 12. 6, 57, 10. orationem, τοὺς λόγους, 23, 9, 4. τὴν δημηγορίαν, 9, 32, 6. τὴν διήγησιν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις, in his rebus finire narrationem, 3, 4, 1. Sic Neutraliter, ἢ Ἀράτου σύνταξις ἐπὶ τούτους καταστρέφει τοὺς καιροὺς, in haec tempora definit, 4, 2, 8.
- In Med.* **καταστρέφασθαι**, subigere, devincere, sibi subicere, in potestatem redigere, 1, 6, 7. 2, 11, 10. 3, 13, 5. 3, 16, 3. 3, 76, 4. 10, 40, 7. Ἐς. τὰ κατὰ τὴν Ἐκατομκ. τοῖς Καρχηδ. de imperatore, qui Spanis eam regionem subjecit, sub potestatem eorum redegit, 1, 73, 1.
- Καταστροφῆ**, ἡ, finis, exitus; **καταστροφῆ καὶ συντέλειᾳ τῶν γεγονότων**, 3, 1, 9. οὐδὲν δυνάμενοι καταστροφῆν λαμβάνειν καὶ ἐξόδον τοῦ ψεύδους, finem & exitum invenire, 3, 47, 8. αἱ καταστροφῆ τῶν δραμάτων, 3, 48, 8. τὴν καταστροφῆν τῆς βίβλου ποιῆσθαι εἰς τοῦτο, 1, 13, 5. ἐπὶ τοῦτο, 5, 105, 10. ἡ τοῦ βίου καταστροφῆ, vitæ exitus, 5, 54, 4. Ἐς ἀνεμῆ τοῦ βίου, idem, 2, 10, 5. 3, 19, 10. τὸ τέλος αὐτῶν τῆς καταστροφῆς, extremus vitæ eorum exitus, 6, 8, 6.
- Κατάστρωμα**, τὸ, τῆς νεώς, tabulatum navis, 1, 22, 3 sq. 2, 10, 4. 16, 6, 6.
- Κατασύρειν τὴν χώραν**, vastare regionem, 1, 56, 3. 3, 40, 8. 4, 13, 5. 4, 65, 7. 4, 68, 1. 5, 77, 9.
- Κατατάττειν τι** (βητῶς, diserte) aliquid ponere vel scribere, v. c. in scædere, 3, 21, 4. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 2, 47, 11. εἰς τὴν ἀπόκρισιν, in responso (quod scripto confignatum erat.)

ορατ.) 26, 3, 7. καταταγ-
μένη γραφή ἐν χαλκώματι,
3, 33, 18. πολλά τῶ συγγρα-
φῆ τοιαῦτα παρ' ἕλην τὴν
πραγματείαν κατατάσσεται,
multa ille huiusmodi posuit,
scripsit in tota sua historia, 2,
63, 6. αὐταῖς λέξεσι ταῦτα
κατατάσσομεν, verbotenus
hæc descripsimus, subscripsi-
mus, 8, 11, 5.

κατατάττειν τινὰ εἰς χώ-
ραν, collocare, sedes alicui
adsignare, 3, 33, 12.

Καταταχῆν, festinare, celerita-
te vincere, celeritate efficere
id quod volumus, satis cito ve-
nire quo volumus. *Absolute*;
εἰς καταταχῆσιν, sperans ce-
leritate se evasurum, 1, 47, 7.
οἱ καταταχῆσαι ἐπι-
την ναῦν, se anteverfurum il-
lam. βουλόμανος τούτους κα-
ταταχῆν, volens ut hi in tem-
pore advenirent, 3, 86, 3. οὐ
δυναμένοσ καταταχῆν, cum
non posset satis cito advenire,
9, 18, 3. *Cum* πρὸς Πραρο-
στῆσι; σπουδῆ καταταχῆν
πρὸς τὴν πόλιν, festinare, ce-
leriter adcurrere, 9, 17, 4. *Sic*
οὐ κατατάχει πρὸς τὴν βοή-
θειαν, 1, 86, 8. *n. Cum Par-
ticipio*: προκαταλαβῆσθαι
καὶ μὴ καταταχῆσαι ἀδρο-
σαντας τὰς δυνάμεις, 2, 18,
6. πεπεισμένοι καταταχῆ-
σιν διορθωσάμενοι τὴν τῶν
Ἰλλυριῶν ἀγνοίαν, sperantes,
se satis cito (*scil. priusquam*
*bellum in occidente erumpse-
ret*) castigaturos Illyriorum
peccatum, 8, 16, 4. κατατά-

χῆσαν εἰς τὸ Σαμικὸν παρα-
πέσοντες, 4, 80, 9. εἰς οὕτω
κόπτοντα τον ἕνα κατατα-
χῆσαι δυνατόν, 18, 13, 10.
Cum Accusat. et partic. an-
tevertere, prævertere; κατα-
τάχῆσαν αὐτοὺς Ἀνίβας, ἐξ-
ελὼν τὴν πόλιν, 3, 16, 5.
κατατάττειν καταταχῆσαι
τοὺς Μακεδόνας διευβαλὼν
τὴν Στυμφαλίαν, 4, 68, 5.
Cum Accus. Ἐπὶ πρὸς Πραροφ.
σπύθων καταταχῆσαι τοὺς
ὑπεναντίους πρὸς τὴν τῶν
Ἄλπειων ὑπερβολὴν, festi-
nans antevertere hostes et an-
te eos ad transiurum Alpium
pervenire, 3, 49, 4. *Cum*
Accus. Ἐπὶ ἐν Πραροφ. nisi te-
mēte ea praeposito irruerit;
κατήλπισαν καταταχῆσαι ἐν
τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναν-
τίους, 8, 5, 2. *n.*

In Passivo; καταταχόμε-
νοι ὑπὸ τοῦ καιροῦ, tempore
præventi, cum tempus eos op-
pressisset, *Fr. gr.* 86.

Κατατεθάρρηκός (sidenter)
καὶ βράθυμος ἀναστρέφεισθαι,
1, 86, 5. 3, 76, 9. ὄρμη, 2,
23, 4.

Κατατείνειν, 1) deorsum tende-
re, deorsum porrigi, descen-
dere; ὁ Ἀπέννιος, διὰ μέσης
Ἰταλίας διήκων, εἰς τὸ Σικε-
λικὸν κατατείνει πέλαγος, 2,
16, 4. οἱ λόφοι οἱ ἐπὶ τὸν
αὐλαῶνα κατατείνοντες, 11,
33, 2. κατέβαινε κατὰ τὴν
ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσαν
βάσιν, 3, 101, 2. 2) inten-
dere; κατατείνειν τὴν βώμην
ἕλην εἰς τι, omnes vires in-
tende-

- tendere in aliquid, 23, 17, 7. n. Cf. *verbum seq.*
- Κατατιθέναι;** καταθεῖναι τὴν βίβλην ὅλην εἰς τι *legendum* *jurpicatus erat Reisk.* 22, 17, 7. n.
- Κατατιρώσκειν,** i. q. *simpler;* τοῦτον μὲν κατέτρωσαν, 33, 7, 6.
- Κατατολμῶν τῶν πολεμίων,** audere adversus hostes, 3, 103, 5. τῆς πόλεως, insolenter agere adv. civitatem, 12, 9, 2. τοῦ καλῶς ἔχοντος, temere audere, res supra vires suas adgredi, 40, 6, 9. n.
- Κατατραυματίζειν,** i. q. *simpler;* 15, 13, 1.
- Κατατρέχειν χώραν,** hostiliter incuriare; (ὡς ἐπιτρέχειν;) καταδραμόντας τὴν Δυμαίαν, 5, 17, 3. 4, 59, 1. *Est et nauticum verbum;* εἰς αὐτὴν (ἐμπόρια) κατατρέχουσιν οἱ πλείοντες, 3, 91, 2. (ὡς ορροῖται ἀποτρέχειν.)
- Κατατρίβειν τοὺς χρόνους,** 5, 62, 6. τὴν ἡμέραν, ποιοῦντα τοῦτο, 17, 8, 2.
- Καταυλίζεσθαι,** sub dio pernoctare; αὐτοῦ καταυλισθησαν, 5, 8, 8. Cf. *αὐλίζεσθαι.*
- Καταφανῆς ἐγένετο** (scil. ποιήσων τοῦτο,) 7, 11, 8.
- Καταφερῆς,** declivis; Φυγὴ καταφερῆς καὶ κρυμνῶδης, 2, 68, 7. *Conf.* καταφερῆς.
- Καταφέρειν,** 1) destruere, de-jicere; πύργον, 4, 64, 11. 2) pendere, solvere *tributum;* ἀργυρίου κτενεγχεῖν Καρχηδονίους Ῥωμαίοις δισχίλια τεύλαντα, 1, 62, 9. 33, 11, 6. (cf. καταβάλλειν.) 3) de-ferre, abripere; ὁ χειμῶν αὐτὸν κατήνεγκε εἰς Σαρδῶνα, 3, 24, 11. Sic *Rass.* καταφέρεισθαι ὑπὸ χειμῶνος εἰς τόπον, 3, 22, 6 *sq.* n. 3, 23, 3.
- καταφέρεισθαι ἐπὶ τινι** διάληψιν, in aliquam cogitationem devenire, incidere, 10, 40, 6. γνώμην, 30, 17, 30. ἐπὶ ταύτην τὴν ἐλπίδα καταφέρονται, hanc spem sequuntur, amplectuntur, 6, 9, 3. ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος καταβήχθημεν, ad hoc genus nos contulimus, convertimus, 9, 2, 6. ἐπὶ τὸ συγχρησθαι καταβήχθη τοῖς Ἰβηραῖν, eo descendit ut Hispanorum uti auxilio decerneret, 11, 20, 7.
- Καταφάγειν ἐπὶ τινι,** auxilium alicuius implorare; 1, 10, 1. 2, 47, 8. 2, 48, 3. 2, 50, 12. 2, 51, 4. 5, 26, 2. ὡς τινος, 26, 3, 11.
- Καταφημίζειν;** κατακαφημισθῆναι, fama fert, 16, 12, 3. τὰ τοῖς θεοῖς κατακαφημισμένα, ex *vulgata script.* 5, 10, 8. pro quo κατακαπημισμένα cum *Ernesto script.*
- Καταφείρειν,** τὴν χώραν, (i. q. ἀγοῦν) vastare, 2, 64, 3. 7. *coll. vs.* 6. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως, amittente, (sicut διαφείρειν) 3, 60, 5. Cf. *συγκαταφείρειν.*
- Καταφθορά,** ἧ, τῶν ἀνδρῶν, interitus, caedes, 1, 49, 4. 2, 21, 6. 3, 35, 3. τῆς Ἐλλάδος, perniciēs, 11, 6, 2. τῆς χώρας, devastatio, 4, 67, 1. τῶν

- τῶν ἔργων**, destructio machinarum, igne crematarum, 1, 48, 8 sq. **Ἀπίνα** notione, ἢ διαφορά τῶν Κελτῶν, delictio; 2, 21, 9.
- Καταφιλεῖν τοὺς πόδας τινός**, 15, 1, 7.
- ΚαταΦοβος**, timens; **κατάΦοβοι** ἦσαν τοὺς ἐλίφαντας, 1, 59, 12. **τὴν ἔφοδον**, 2, 21, 6. **τὸ μέλλον**, 3, 107, 15. **τὸν κλυδωνον**, 5, 42, 4. **κατάΦοβος** ἦν μὴ περιπέση συμφοραῖς. 10, 7, 7.
- ΚαταΦορά**, ἢ, 1) lapsus, τοῦ βούματος, τοῦ ποταμοῦ, *fluvius, quod de precipitio ruit*, 10, 48, 5 sq. n. lapsus, descensus eorum quae in mare projiciuntur, 1, 47, 4. **occasus solis**, (i. q. δύσις,) ἢ ἰσημερινῇ καταΦορᾷ, 3, 37, 5. ἢ καταΦορᾷ τῆς μαχαίρας, ictus caesim illatus, 6, 23, 4 Ἔ 7. ἢ Γαλατικῇ μάχαιρα καταΦορᾷν ἔχει μόνον, caesim modo ferit; 2, 30, 8. 2, 33, 3 Ἔ 5. *Fr. hist.* 14. ἐν καταΦορᾷς, caesim, 3, 114, 3. 18, 13, 7.
- ΚατάΦρακτος**; 1) ἢ κατάΦρακτος ναῦς, navis cœta; οὐχ εἶον κατάΦρακτος ναῦς. ἀλλ' οὐδὲ καθόλου μακρὰν πλοῖον, οὐδὲ λέμβος, 1, 20, 13. ἀνήχθησαν μακραῖς κωσὶ καταΦράκτοις, 1, 25, 7. *Adde* 3, 9, 9. 2, 10, 1. 3, 99, 1. 16, 2, 8. 16, 7, 1 sq. **κατάΦρακτα σκάφη**, 16, 2, 10. 2) ἢ κατάΦρακτος ἦτος, 16, 18, 10. 31, 3, 9.
- ΚαταΦροντίζειν τι**, i. q. *simpl.* curare aliquid, 28, 11, 10.
- Κατάφυτος τόπος**, arboribus vel arbutis conitatus, (*voluit oleis, vineis,*) 18, 3, 1.
- Καταχεῖν**; ἀχλὺν οὐμχλάδη καταχεῖσθαι πύκλω τῆς νησίδος, 34, 11, 15.
- Καταχεῖσθαι**; καταχεῖσθαι, interficere, 1, 85, 1.
- Καταχεῖν**, defundere; **καταχεῖναι ἐποίησα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μύρον**, 26, 10, 15.
- Καταψᾶν τινὰ** (καὶ κρατεῖν) leniter tractare, permulcere dicitis, 2, 13, 6. 10, 18, 3. 27, 1, 4.
- Καταψεύσασθαι τι** τινος, mentiri, falso adfirmare aliquid de aliquo, 8, 12, 2. 12, 12, 5.
- Καταγγυᾶν**; **καταγγυήσας αὐτὸν πρὸς εἰσοὶ τάλαντα**, coëgit satisfacere pro viginti talentis, 5, 15, 9. **καταγγυήθηκει**; πολλοὶ καταγγυήθησονται καὶ σπουδάζουσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν υπόθεσιν, multi hoc argumentum sibi sunt sumturi, in se recepturi, sibi desponsuri, 3, 5, 8. — „sic fere Cicero τὸ despondere dicit.“ *Er n.*
- Κατεδίξεν τι** τινί, aliquem ad aliquid adsuefacere, 4, 21, 3.
- Κατακλύσειν τινὰ**, impetum alius cuius retardare, 5, 63, 2.
- Κατελεῖν**, i. q. *simpl.*; **κατελεσαντες τὰς συμφορας αὐτῶν**, 2, 6, 2.
- Κατελπίζειν**, i. q. *simpl.* sperare, 2, 31, 8. 8, 5, 2. **plane sperare**, *vide voc. seq.* *Er n.*
- Καταλπισμὸς**, ὁ, spes, 8, 32, 8. — „spes nimium dubia.“ *Er n.*
- Κατ-**

Κατεξαιστάναι; καταξανα-
στάντες τοῦ μέλλοντος, *Fr.*
hist. 53. n.

Κατακτείνειν τὸν κυβερνήτην
ὀρμίζειν, instare gubernato-
ri ut navem ad terram adpel-
lar, 6, 44, 6. **παρασκευά-
ζειν** τῷ στόλῳ τὰ κατακτεί-
νοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad
usum necessaria, 1, 21, 4. τὰ
κατακτείνοντα τῶν διαβουλίῳν
ἀναδιδόασιν οἱ ὑπάτοι, de re-
bus quas usus postulat, de re-
bus necessariis referunt ad se-
natum, 6, 12, 3. τοῖς Καρχ.
αἰεὶ τὰ κατακτείνοντα διασα-
φῶν, 1, 46, 13. **χορηγῶν**
αἰεὶ τούτοις εἰς τὰ κατακτεί-
νοντα τῶν πραγμάτων, prout
res ipsorum exigent, 1, 16,
10. λαβόντες εἰς τὰ κατ-
εκτείνοντα χρυσοῦν ἕκαστος,
in usus maxime necessarios, 1,
66, 6. πρὸς τὸ κατακτείνον
τοῦ δέψους χρωῶνται αὐτῷ, pro
urgente siti, 6, 2, 4. τὴν
ἀγορὰν συναγαγόντες εἰς αὐ-
τὸν τὸν κατακτείνοντα πρὸς
τὴν χρείαν τόπον, in locum
quem usus maxime desiderat,
6, 32, 4. τῆς ἡρας κατακτεί-
νούσης, cogente eos anni tem-
pore, *vel neutraliter*, instan-
te anni tempore, *sc. quo id
fieri oportebat, nempe hieme*,
3, 99, 9. *Sic* διὰ τὸ κατ-
εκτείνειν τὴν τοῦ σίτου κομι-
δὴν *neutraliter vertunt*, quo-
niam messis tempus instabat, 5,
72, 7. *ubi possis pariter
accipere*, quoniam
messis tempus urgebat, *sc.*
*eos, ut e castris domum
redirent.* μηδαμῶς κατ-

επεγούσης ἀνάγκης, 4,
14, 5.

κατακτείνεσθαι τιος, opus
habere aliqua re, valde cupere,
desiderare aliquid; τούτων ὁ
βασιλεὺς κατακτείνεται, ha-
rum rerum desiderio tenetur
rex, 5, 37, 10. οὐ κατακτεί-
νόμενοι συμμαχίας, non quo
societate illa magnopere opus
fuerit ipsis, non quod eam
magnopere cuperent, 30, 5,
9. &

ΚατακιΦημίζαν τοῖς θεοῖς, 5,
10, 8, n. *Conf.* καταΦημί-
ζην.

Κατεργασία, ἡ τοῦ ἀργυρίου,
ratio conficiendi argenti, 34,
9, 10.

Κατεργάζεσθαι; καταέργασται
κόλιωμα ὁ ποταμὸς, fecit fi-
bi, 4, 70, 7.

Κατέρχεσθαι, (ut καταπορευ-
σθαι, κατανοστῆν) ab exilio
redire, 4, 17, 10. 4, 18, 2,
24, 2, 6.

Κατευθεκῆν ται, *Fr. hist.* 37.

Κατευκραιῆν, i. q. εὐκραιῆν,
opulentum esse, 12, 4, 13.

Κατέχειν, 1) τὴν πόλιν, capere
urbem, potiri urbe, 1, 18, 9,
1, 24, 12. Ἐλμαντικὴν, ἐξ
ἐφόδου ποιούμενος προσβο-
λάς, κατέσχε, 3, 14, 1. τὴν
πόλιν ἐξ ἐφόδου κατέσχε, 1,
76, 10. *item* tenere, occu-
patam tenere, in potestate ha-
bere, 1, 2, 3. n. 1, 6, 2 &
8. 1, 7, 3 & 4 & 8. 1, 8.
1. ὁ φόβος κατέχει τὴν πό-
λιν, metus tenet urbem, 3,
118, 6. *Et cum genit.* τὰ
μεταξὺ τούτων ἔχειν ἀμφο-
τέρους. ἂν τότε κατέχειν,

- 142, 1. 9. n. *In Passivo*; κατέχεσθαι, captivum teneri, 4, 51, 1.
- 2) tenere portum, adpellere; cum ἐπὶ Ἐῷ accusf. 31, 25, 8. cum εἰς; κατέσχον εἰς Μεσσηνίην, 1, 25, 7. 3) etiam pedestri itinere pervenire aliquo; κατασχάν εἰς τὴν Ἰταλιανίτην, 5, 71, 2. n.
- In Med.* τὰς βουβάδας πόλλαις κλείουσ οἰκίας ὑπολαμβάνουσι κατέχεσθαι τῶν ἐπιπέδων, in se comprehendere, 9, 21, 7. n.
- κατέχοντας mendose vulgo scriptum erat pro κατέλωντας, 2, 32, 6. n. *Ei* καθίζονται codices mssii corrupte, pro καθίζονται, 5, 93, 5. n.
- Κατιδεῖν, videre, conspicari, ex puncto prospiciendo, 1, 17, 10. 1, 40, 14. ex tumulo, 2, 26, 2. κατιδεῖν βουλόμενος τὸ πλῆθος, speculari, cognoscere, 1, 21, 10. κατείδον, quod 1, 2, 3. dederant codices, in κατεῖχον recte mutatum est.
- Κατ' ἰδίαν λαμβάνειν τινὰ, privatim seducere aliquem, remotis arbitris, 4, 84, 8. τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, vitam sustentare, 1, 71, 1. οἱ κατ' ἰδίαν βίοι, vita privata, 3, 4, 6. 6, 48, 3 Ἐῷ 7 sq.
- Κατιέναι, redire ab exilio; (ut κατέρχεσθαι, quod vide,) κατῆε εἰς τὴν Σπάρτην, 5, 37, 4. descendere, sese deponere; εἰς ἣν χώραν ἀπαβάλετο κατιέναι, 9, 48, 11. n. nisi κατιέναι ibi scribendum, vide *Ath.* ad 1, 48, 4.
- Κατισχύνειν, invaluere, obtinere, prevalere; τίνες ζῆλοι κατ' ἐκείστοις ἐπακράτουσιν κατισχυον, 3, 4, 6. κατισχυον καὶ τῷ πλήθει καὶ ταῖς εὐχειρίαις, 11, 13, 3. Sic Ἐῷ absol. κατισχυσαν, superiores evaserunt, 20, 5, 6. κατισχυον τὰ Ῥωμαίων διαβούλια, vicerunt consilia Romanorum, 6, 51, 6. *Κατῆε* cum περι *Πραρσ.* Ἐῷ genit. κατισχυσαν περι τοῦτου, οὐκ εὐδοκούντων τῶν πολλῶν, exfesserunt hoc invitis, 4, 31, 2.
- Κατοικεῖν; οἱ κατοικοῦντες τὸν ποταμὸν, 3, 42, 2. n. nisi vetius est κατοικοῦντας, quod habet *Vat.* οἱ κατοικ. τοὺς τόπους τούτους, 3, 49, 2. sic Ἐῷ 28, 17, 11. ubi in versione habitabant scribē, pro commorabantur.
- Κατοικία, ἡ, habitatio; τόπος αὐφύης πρὸς κατοικίαν, 5, 78, 5. αἱ κατοικίαι, villae, habitationes, 2, 32, 4. 5, 77, 7. 31, 2, 1.
- Κάτοικος, ὁ, inquilinus, 5, 65, 10.
- Κατολοφύρεσθαι τὴν πατρίδα καὶ τὴν αὐτῶν τύχην, 4, 54, 4. 15, 32, 1.
- Κατομβραῖν; κατομβραῖτου χώρα, *T. V.* p. 27.
- Κατονομάζειν; γυνὴ τῷ βασιλεῖ κατανομασμένη, destinata, designata, 5, 43, 1.
- Κατόπιν; κατόπιν ἐπὶ παντὶ τῷ στόλῳ, 1, 50, 5. ἐκ τῶν κατόπιν,

- επι*, *scil.* *μαρῶν*, 2, 67, 2. *τὴν κατόπιν*, postdie ejus dici, 1, 46, 7. *ubi praecefferat τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ.*
- Κατοπτρεύειν**, τόπους *Sc.* speculari, inspicere, explorare, 3, 45, 3. 3, 48, 12. 3, 65, 3. 10, 32, 1. 31, 20, 3. *Ad κατοπτρεύσας*, 1, 4, 11. *refer ex praecedentibus τὴν ὁμοιότητα καὶ τὴν διαφοράν*, considerans, probe inspicieus & explorans ista. *Passiv.* *κατοπτρεύσθαι*, visitata, explorata esse loca, 3, 38, 11.
- Κατοπτρον**, τὸ; ἀμβλέψας οἶον ἐς κατοπτρον, 15, 20, 4.
- Κατορθοῦν**, bene rem gerere; *absol.* *κατορθοῦσας*, 1, 52, 1. 3, 74, 10. τὸ *κατορθοῦν ἐν πράγμασι*, 10, 36, 2, ἐν πολλοῖς *κατορθοῦσι*, 1, 37, 7. τὰ *πολλὰ*, 1, 37, 8. τὰ *ἔλα*, 11, 14, 4. τὰς *ἐπιβολὰς*, 10, 2, 5. τῇ *μάχῃ κατορθώσας*, praelio vicit, 2, 70, 6. 11, 3, 1. τοῖς *ἔλοις*, 3, 48, 2.
- Κατόρθωμα**, τὸ, res bene gesta, 1, 19, 12. 2, 31, 8. 2, 42, 5. 3, 4, 1. *Sc.* *προϊδὼν τὰ κατορθώματα*, qui rei bene gerendae rationes & occasiones providit, 15, 15, 5. τὰ *ἐν τοῖς ὅπλοις κατορθώματα*, 5, 12, 2.
- Κατόρθωσις**, ἡ, τῶν πραγμάτων, rerum mutatio in melius, 2, 53, 3. *κατόρθωσιν ποιῆσθαι τῆς πολιτείας*, componere turbatum reip. statum, 3, 30, 2. felix rei administratio; ἡ τῶν *πέλας ἀπειρία μέγιστον ἐφόδιον γίγνεται τοῖς*
- ἐμπαιροῖς πρὸς κατόρθωσιν*, ad res bene gerendas, 9, 19, 4. *αἱ ἐπιτυχίαι καὶ κατορθώσεις*, res bene gesta, 40, 12, 7.
- Κατορθώδαιν**, timere; *absol.* 10, 3, 5. 22, 1, 7. τῷ, 14, 1, 5. 22, 17, 13. *Fr.* *gr.* 30.
- Κατουροῦν**, ventum secundum colligere, vento secundo uti, 1, 44, 3. 1, 61, 7.
- Καττίτρον**, τὸ, stannum, 3, 57, 3. (*Κάτω γῆς invitis liditis profuerat Casaub.* 10, 28, 9. π. *pro* *κατὰ γῆς.*)
- Κατωφερῆς κατάβασις**, praecipue descensus, 3, 54, 5. *cf.* *καταφερές.*
- Καυσία**, ἡ, capitis tegumentum, 4, 4, 5.
- Καχεκταῖν**, male se habere, malo statu esse, *de civitate*, 20, 4, 1. *καχεκτούντας ταῖς ψυχαῖς*, 20, 7, 4. *οἱ καχεκτούντας τῶν ἀθλητῶν*, infirmi, 29, 6, 14.
- Καχεκτής**, ὁ, male se habens, male animatus civis, non contentus praesenti rerum statu, perditus homo & re familiari & animo in remp. *Conf. Adm.* *ad* 23, 2, 3. *Et ad* 20, 6, 4. *καχεκτής καὶ κινητικός*, 1, 9, 3. *καὶ κινητής*, 18, 15, 12. (*ubi opponuntur οἱ ὑγιάνοντες.*) *καχεκτής καὶ στασιώδης*, 1, 68, 10. *διὰ τὰ πλείους καχεκτίας εἶναι τῶν εὐτόρων*, 23, 2, 3. π.
- Καχεξία**, ἡ, morbus, morbosus corporis habitus, 3, 87, 2. 3, 88, 1. *pravus animi habitus*, perdicti

- perditi mores; ὑπὲρ τὸ θεῖον οἰκίος ἢ ἡσυχίας, ἐλιόμενος ὑπὸ τῆς συνήθους ἐν τῷ βίῳ βουθυμίας καὶ καχεξίας, 5, 87, 10. corruptus, perditus status reipublicæ, 2, 41, 9. 20, 6, 1 ἔφ. 4. n.
- Κέγχρος**, ἄ. milium, 2, 15, 2.
- Κέδρινος ξυλεία**, 10, 27, 10.
- Κεῖνος**, 12, 13, 9.
- Κεῖρα**; κείραται ὁ κάλκαμος μυρεψινός ἐκ λιμνῶν, 5, 45, 10.
- Κεῖσθαι**; διφυλάξαι πατέρων αὐτῶν κείρατα ἔργα, 15, 4, 11.
- Κελευστής**, ὁ, jussor, hortator remigum, 1, 21, 2.
- Κέλης**, ὁ, ἡτος, celox, parvi navigii genus, 5, 62, 3. 5, 94, 8. *Fr. gr.* 132.
- Κενοδοξία**, ἡ, 3, 81, 9. 10, 33, 6.
- Κενοδόχος**, 27, 6, 12. 39, 1, 1.
- Κενοός**; κενός κενά λογιζονται, 33, 3, 3. ποῦδ' αὖ κενά τοῦ πολέμου, 29, 6, 10. *cf.* καινός.
- Κέντημα**, τὸ, cuspis gladii, 2, 33, 5 /q. 6, 23, 7. 31114, 3. *Fr. hist.* 14.
- Κέντρον**, τὸ, spiculum hastæ, 6, 22, 4.
- Κεντρατός**; κεντραταὶ σανίδες, asseres præacutis clavibus eminentibus horridæ, *Spicil. lib.* 39. *num.* 2.
- Κένωμα**, τὸ, vacuum spatium, 6, 31, 9 ἔφ. 11.
- Κενός**, sine causa, *Fr. gr.* 130.
- Κεραιά**, ἡ, 1) antenna, 14, 10, 11. 2) rostrum, tollentis & similitum machinarum, 8, 7, 8 ἔφ. 10. *Et metonymice*, tota machina cujus rostro graviora pondera in altum tolluntur, tolleno, 22, 10, 4. 3) κεραιά χέρακος, furca, dens, cornu stipitis, quo pro vallo utimur, 18, 1, 7 *sq.*
- Κεραιαῖος**; κεραιαῖα ἀγγεῖα, vasa figulina, 10, 44, 2.
- Κεραιός**, ὁ, 15, 35, 2.
- Κεράμιον**, τὸ, amphora, dolium, cadus; οἴνου, 4, 56, 3. μύρου. 26, 10, 13. n. ἔφ. *vs.* 15. τριχῶν, 31, 24, 2. παρῆν ἐπιχωμάζων μετὰ κεραμίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5. n. *ubi teneri debuerat ista scriptura codicum Athenæi, μετὰ κεραμίου, κεραιῶν cum vini amphora, 4, 56, 3. conf. κεράτιον.*
- Κεραμῖς**, ἡ; κεραμίδες ἀργυραῖ, tegulæ ex argento, 10, 27, 10 ἔφ. 12. *conf. Adm. ad* 4, 52, 7. — „quales ex auro habuit templum Iunonis Laciniæ apud Livium.“ *Er n.*
- Κέραμος**, ὁ, 1) testum; ἐμβαλεῖν τὰς θύρας, καὶ καταπέπτεν τὸν κέραμον τῆς τοῦ βασιλέως αἰλῆς, testum effringere, 5, 25, 3. 2) colle-ctivè, tegulæ, lateres costiles, 4, 52, 7. n. 4, 55, 4. n. *Conf. κεραμῖς ἔφ. πλίνθος.*
- Κεραμωτόν**, τὸ, testum, testum imbricatum; κεραμωτῶν κεραιῶν, testum declive, testudo fastigiata, imbricata, 28, 12, 3 ἔφ. 5.
- Κεραῶν**, — „extendere aciem super cornu hostium.“ *Er n.* — *potius*, in cornibus stare, cornua hinc, 18, 7, 9.
- Κέρα**,

Κέρας, τὸ, 1) cornu bovis; ἐκ-
 τέρων τῶν κεράτων κρατῶν,
 μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις
 τὸν βούν, 7, 11, 3. 2) con-
 tus, veluti cornu prominens,
 conti extremitas, 21, 5, 2.
 3) In Militia. ala, cornu ex-
 ercitus. τὸ κέρα; ἐκῆτερον
 τῶν συμμαχῶν, ale lociorum
 in castris Romanis, 6, 34, 1.
 6, 40, 4 & 6. In acie vero,
 τὰ κέρατα non solum sunt
 duo cornua, duæ alæ aciei;
 sed etiam nude latera; ὑπο-
 στείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τῆς Φά-
 λαγγος κέρας, ad latus pha-
 langis se adplicuit, 11, 15, 2.
 ἐΦεδραύειν τῷ κέρατι τῆς Φά-
 λαγγος, tegere latus phalangis,
 11, 15, 5. ἐπὶ κέρας κλίνειν
 τὴν δύναμιν, in alterum cor-
 nu, in alterum latus detorque-
 re aciem, 4, 12, 3. 5, 24, 7.
 ἔκταξις ἐφ' ἐκῆτερον (κατὰ
 sic utique legendum pro ἐκ-
 τέρων) τῶν κεράτων, instru-
 ctio, directio aciei in alter-
 utrum latus, 10, 21, 5. cf.
 ἐκῆτερος, & ἐπὶ. κατὰ κέ-
 ρας συμπύπτειν vel προσβάλ-
 λειν τοῖς πολεμίοις, (i. q. ἐκ
 πλαγίου,) a latere adgredi ho-
 stem, 1, 40, 14. 2, 30, 9.
 2, 34, 8. 5, 85, 3. 11,
 1, 7.

Κεράτιον; μετὰ κρατίου καὶ
 συμφωνίας, 26, 10, 5. n. ex
 Diod. Sic. receptum, cum po-
 culo vertit Valesius, cum ci-
 bicia Wesselingius, quem vide
 ad Diod. T. II. p. 577. &
 quos ibi laudat. Debu-ram
 vero, si quid video, μετὰ κε-
 ραμίου tenere, quod dabant

Athenai codices, & vini am-
 phoram, vini dolium intelli-
 gere.

Κέρκος, ἡ, cauda, 34, 10, 9.
 Κέστρος, ὁ, cestrosphendone,
 breve telum e funda ejacula-
 tum, cuius descriptionem ha-
 bes 27, 9, 1. Hesyehius:
 Κέστρος ἡ πρώτη ἐκφυσις
 τῶν σπερματων, καὶ ἀέοντι-
 σμα, καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ
 τραχύτης.

Κεφάλαιον, τὸ, summa, in nu-
 meris, 2, 24, 15. τὸ κεΦά-
 λαιον τῆς ὑπεροχῆς, totius po-
 tentiæ summa, universa summa
 potentiæ Romanorum, 1, 13,
 7. n. τῶν πράξεων, summa
 rerum gestarum, & μαρίοντι-
 σις laus præcipua rerum ge-
 starum; ἡγωνία μὴ τὸ κεΦά-
 λαιον τῶν πράξεων εἰς ἐπι-
 νον ἀνακλασθῆ, 18, 22, 4.
 ἡθροίζετο αἰεὶ τὸ κεΦάλαιον
 αὐτοῖς, scil. τῶν τῆς πατρι-
 δος συμφορῶν, cumulabatur
 eis magis magisque summa ma-
 lorum, 4, 32, 2. τὰ κεΦά-
 λαια τῶν προτεινομένων, po-
 stulatorum, conditionum sume-
 ma capita, 15, 18, 1.

ἐπὶ κεΦαλαίου, summam,
 1, 65, 5. 3, 5, 9. n. ἐπὶ
 κεΦαλαίων ψάειν, 1, 13, 8.

ΚεΦαλαϊώδης ἀνάμνησις, 1, 5, 4.
 κεΦαλαϊώδη ποιῆσαι τὴν
 ἐξήγησιν, 2, 14, 1. 2, 35,
 10.

ΚεΦαλαϊώδης, summam, per
 summa rerum capita, 1, 13, 1
 & 7. 2, 1, 4. 2, 48, 8.

ΚεΦαλή, ἡ; σκοροδίων κεΦαλαῖα
 aliorum capita, 12, 6, 4 /q.

Κηδεία, ἡ; κηδείαν συναπτέσθαι
 πρὸς

- πρός τινα**, adfinitatem contra-
here, 1, 9, 2.
- Κηδεμονικός Φίλος**, sollicitus ami-
cus, *Fr. gr.* 127. τὸ κηδε-
μονικὸν ἐμφανίζειν, curam ali-
cujus præ se ferre, 32, 13,
12.
- Κηδεμονικῶς**, fideli cura, 5, 56,
4. χειρίζεν ἑαυστά, 6, 8,
3. θάπτειν, 31, 15, 4. ἔχειν
πρός τινα, alicui bene cupere,
commodis alicujus favere &
consulere, 4, 32, 4.
- Κηδεστῆς**, ὁ, gener, 2, 1, 9. 4,
16, 9. n. *Sic* Ἔ 15, 21, 2.
n. nisi ibi intelligendus adfi-
nis, sororis maritus; *cf. Adn.*
ad 37, 2, 1. *T. VIII.* p. 142.
- Κηδεύειν τοὺς τεταλευτηνότας**,
sepelire, iusta facere, 5, 10, 4.
τοὺς τεθνεῶτας ὑποσπόνδους,
5, 86, 4. *ni ibi ὑπόσπονδος*
legendum. κηδεύοντων *scri-*
psi 6, 53, 3. n. eorum qui
funus faciunt, cognatorum de-
functi, *pro vulgato* κινδυνε-
ύόντων.
- Κημός**, ὁ, camus, trulla, cadus,
21, 5, 1.
- Κηπίον**, τὸ, hortus, 6, 17, 2,
18, 3, 1.
- Κηπουρός**, ὁ, hortulanus, 17,
6, 4.
- Κηρύγμα**, τὸ; τοὺς μισθοφό-
ρους ἤθροισε μετὰ κηρύγμα-
τος, 1, 49, 9.
- Κηρύκειον**, τὸ; aliis κηρόκιον;
σύνδημα Φιλίας, 3, 52, 3. n.
τὸ ὄβρι καὶ τὸ κηρύκειον ἅμα
πέμπειν πρὸς τινα, 4, 52,
3. n.
- Κηρύττειν τινα**, publice laudare,
praeconari, 30, 20, 6.
- Κηρύξ**, ὁ, 18, 29, 4 Ἔ 9. ἐπι-
κήρυκι καὶ γραμματεῖ, 9,
22, 8. n.
- Κητώδης**; τὰ κητώδη ζῶα, 34,
2, 14.
- Κιβδηλος**, adulterinus; τὰ κί-
βδηλα τῶν νομισμάτων, 33,
9, 3.
- Κινδυνεύειν**, 1) periculum adire,
in periculo esse, periclitari;
absol. βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύ-
ουσι, 1, 28, 10. εἰ κινδυνεύ-
οι τις τῶν συμμαχῶν, 1, 51,
7. κινδυνευούσης τῆς πόλεως,
3, 98, 7. κινδυνεύει Ῥωμαί-
οις τὰ ὅλα, 10, 16, 8. *Ita-*
que constituitur; cum Infinit.
ἐκινδύνεον διαφθαρήναι, 4,
12, 13. *cum praepositioni-*
bus ὑπὲρ Ἔ περι; οὐ μόνον
ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ πε-
ρὶ σφῶν ἐκινδύνεσαν, non
solum de imperio, sed & de
propria salute sunt periclitati,
2, 2, 2. 1, 65, 4. *cum Da-*
tiv. κινδυνεύειν τῷ βίῳ, 5, 61,
4. ταῖς ἑλοῖς πράγμασι, 1,
70, 1. τῇ πόλει, in periculo
esse amittendæ urbis, 28, 13,
1. *quæ quidem locum respi-*
ciens Ernestus, ait: „κινδυ-
νεύειν κατ' ὀλίγων, non peri-
culum adire, sed perire.“ —
Sic fere κινδυνεύουσι, 1, 36,
3. *absolute positum aut cum*
ὑφ' ἐκπέρων constitutum,
verti potest pereunt, vel per-
duntur.
2) *figillatim de armorum*
& belli periculo usurpatur, &
pugnare significat; ut κινδυ-
νεύσαντες ἐφάρμενος, fortiter
pugnantes, 2, 28, 10. ἠναγ-
κάσθησαν ἐκ μεταβελῆς κιν-
δυνεύειν, convertit egrime di-
micare,

micare, 5, 14, 4. οἱ περὶ αὐ-
τὸν εἰθισμένοι κινδυνεύειν,
10, 49, 7. Sic cum proprof.
περὶ Ἐῖ genit. περὶ τῆς σφα-
τέρας πατρίδος κινδυνεύουσι,
1, 27, 1. quæ verba vertere
quidem latine possis, de pa-
tria periclitabuntur; sed sunt
parallela illis, quæ iidem
leguntur, περὶ Σικελίας ποι-
ήσονται τὸν πόλεμον, adeo-
que proprie sonant, de pa-
tria dimicabunt, de patria erit
illis dimicandum. Sic cum
ὑπὲρ τῶν ὅλων κινδυνεύειν,
ἐπισφαλές, tumma rei discrim-
men adire, summam rerum
prælii alex committere, peri-
culolum est, 11, 20, 6. Cum
πρὸς proprof. πρὸς πάντας
ἅμα κινδυνεύειν, simul cum
omnibus pugnare, 10, 7, 6. n.
nati quod ibi alii connectunt
κινδυνεύειν τελείως, hac no-
tione. periculolum id esse ad-
modum, non videtur id usui
sermonis constanterum. (Pos-
sis surpicari, κινδυνῶδες τε-
λείως. vide κινδυνῶδες.) ὁ
κινδυνῶων τόπος, 3, 115, 6.
est locus pugnae, locus ubi pu-
gna fervet; i. q. ὁ τόπος καθ'
ὃν ὁ κίνδυνος ἦν, 11, 15, 2.
(Conf. διακινδυνεύειν, Ἐῖ κιν-
δυνος.)

Κίνδυνος, ὁ, pro prælio, pugna,
frequentissime. δυσχρήστως
διέκριντο πρὸς τὸν κίνδυνον, 1,
61, 4. πάντες ἐξεληλίφθασαν
εἰς τὸν κίνδυνον, 3, 19, 1.
ἐν ᾧ φειτῶν ἡγουμένων ποιεί-
σθαι τὸν κίνδυνον, in ducum
conjectu pugnare, 1, 27, 12.
ἐφ' ἁμῶν τοιαῖσθαι τὸν κίν-

δυνον, 1, 25, 5. ὑπὲρ ἔλεον
θέριας ἐστὶν αὐτοῖς ὁ κίνδυ-
νος, 11, 13, 6. ποιούμενοι
τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς, 15,
13, 6. πολλοὺς αὐτῶν ἐν τῷ
κινδύνῳ διέφθειραν, 2, 19, 5.
πρῶτος κατάρξει τοῦ κινδύ-
νου, 2, 27, 5. οἱ διαφυγόν-
τες ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ναυμα-
χίαν κινδύνου, qui e pugna
navalis certamine (sive peri-
culo malueris) effugerant, 1,
29, 4.

Κινδυνῶδες καὶ ἐπισφαλές, 8,
22, 3. παράβολον ἔχεν τι
καὶ κινδυνῶδες, 9, 9, 10.

Κινεῖν, castra movere, 2, 54, 2.
τὰ πράγματα, turbare temp.
4, 34, 3. τὰ καθεστῶτα,
turbas cetera, res novas moliri,
2, 21, 3. 4, 14, 4. 4, 81,
1. πλεῖστα κεινηκῶς κατὰ
τὰς προειρημένας ταραχάς,
1, 69, 6. κεινηκῶς ἀρχὴν
μεγάλων κακῶν, 24, 5, 9 Ἐ
12.

Κίνησις, ἡ, καὶ ταραχῆ, motus
et turbæ, 3, 4, 12. 3, 3, 1.
(κίνησις τ' ἀνθρώπου πρὸς
τοῦτο τὸ μέρος, Fr. gr. 3.)
αἱ κινήσεις, motus militares,
motus tactici, 10, 21, 1. 10,
22, 1.

Κινητός, ὁ, novarum rerum au-
ctor, seditiosus, 28, 15, 12.

Κινητικός, res novas moliens, se-
ditiosus, factiosus, καὶ κωλύ-
κτης, 1, 9, 3. κατὰ τὰς προ-
αιρέσεις κεινητικοὶ, καὶ κατὰ
τὰς εὐσίας ἐνδεσμεύοντες εἰς
πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλ-
λαγμάτων, 13, 1, 3. τῶν
τὸ κεινητικὸν καὶ στασιῶδες,
1, 9, 6.

Κινη-

- Κιναρμυμιον μύρον**, 31, 4, 2.
Κιρνάν, miscere, temperare; *μαλάττειν καὶ κιρνάν τὸ τῆς φύσεως σκληρόν*, 4, 21, 3.
- Κίων**, ὁ; οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις, 10, 27, 10.
- Κλαδαρός**, fragilis, tenuis; 6, 25, 5. n. *Fr. gr.* 106. n.
- Κλιός temere Vrsinus rasuerat pro τέλος**, 22, 5, 11.
- Κληδών**, ἡ; divina vox, omen; *ἐνύπνια καὶ κληδῶνες*, 2, 10, 9.
- Κλημα**, τὸ, palme, virga vitea, 29, 11, 5.
- Κληρονομεῖν**, consequi; τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων, 2, 27, 5. *Φήμην, famam, sive honori, Fr. gr.* 130. *σινεπιαλαπ*, 18, 38, 8°. *Sic κληρονομεῖν τὴν ἐπ' εὐσεβείᾳ δόξαν*, 15, 22, 3. *τὰ ἐδάφη τῶν ἡτυχητότων*, 9, 39, 3. *πέλειος οὐκόπεδον ἔρημον*, 15, 23, 10.
- (**Κληρος**, ὁ; ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς κληρος εἰς τὸ ἀνακαθαίρειν, *mensura mssti, pro cairōs*, 10, 30, 8.)
- Κληροῦν**; κληροῦσι τὰς φυλαὰς κατὰ μίαν, sortiuntur tribus, 6, 20, 2. *τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν οἱ γροσφομάχοι κληροῦσι, sic haud improbabiliūter conjectatus est Gronov. pro unigato πληροῦσι*, 6, 35, 5. n.
- In Med.* τούτους ἐκ πάντων κληροῦται, sorte deligit, 6, 38, 2. *Et notione neutrali ἔστι περιφρασα, κληρώσασθαι, sortiri inter se, sorte contendere*, 3, 62, 7.
- Κληρουχία**, ἡ, agrorum divisio qualis fit inter colonos, 4, 81, 2. *vide κατακληρ.*
- Κλησις**, ἡ, vocatio, invitatio ad auxiliandum, 2, 50, 7.
- Κλιμα**, τὸ, declivitas montis, terra tractus, regio, plaga, situs; *ἐκότερον κλιμα τῶν ὄρων*, utrumque latus montium, 2, 16, 3. *ἡ πόλις τῷ ὄλφ κλιματι τέτραπται πρὸς τὰς ἀρκτους*, univervo situ vergit ad septentrionem, 7, 6, 1. *τὰ πρὸς μεσημβρίαν κλιματα τῆς Μηδίας*, pars Mediæ quæ meridiem spectat, 5, 44, 6. *τοῦτο τὸ κλιμα νέμονται τῆς Ἰταλίας*, 10, 1, 3.
- Κλιμακίς**, ἡ, scapula, 5, 97, 5.
- Κλιμακοφόρος**, ὁ, 10, 12, 1.
- Κλιμακωτός**; πρόσβασις κλιμακωτῆ, adscensus in scalam formatam factus, 5, 59, 9.
- Κλιμαξ**, ἡ, scala, pons in corvo, quod erat σανθωμα, 1, 22, 5 *sq.* *Adde Ind. Hist. in Scala, ἔσ in Climax.*
- Κλίνειν**; *Αἰλίνα notione*; ἡ τύχη ἅπαντα πρὸς ἐν ἐκλίνα μέρος, 1, 4, 1. *i. e. νεύειν ἠνάγκασα. ἐπὶ κέρως κλίνειν τὴν δύναμιν*, 4, 12, 3. 5, 24, 7. *cf. κέρως. Neutrali notione τῶν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἐπὶ Ῥωμαίους κεκλικότων*, 30, 10, 2. *ἅμα τῷ κλίνας τὸ τρίτον μέρος τῆς νυκτὸς, inclinante jam tertia vigilia*, 3, 93, 7. *κλίνειν πρὸς Φυγὴν*, 1, 27, 8. (*cf. ἐγκλίνειν ἔσ ἐκκλίνειν.*) *ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν*, 3, 115, 9. n. 11, 15, 2. *ποτὲ μὲν πρ' ἀσπίδα κλίναντας, ποτὲ δ' ἐπὶ δέρον*, 6, 40, 12. *Conf. κλίσις κεκλικ.*

- καλιμένος**, vergens fre-
tans; *i. q.* τετραμμένος ἔσ-
δοτραμμένος; πρὸς ἀνατο-
λάς, 2, 14, 4. εἰς τὰς ἄρ-
κτους, 1, 42, 5. πρὸς ἄρκτον
καὶ πρὸς ἐσπέρην, 5, 3, 10.
ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κα-
λιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως,
1, 18, 2. ἐπὶ τὸ Τυβήρνικόν
πέλαγος, 2, 16, 1.
- Κλινοκοσμεῖν**, lectos triclinii or-
nare, ἔσ metonym. de lecto-
rum adornatione assidue loqui,
hæc in ore habete, 12, 24, 3.
- Κλίσις**, ἡ; τὴν κλίσιν ποιῶν
ἐπὶ δόρυ, 3, 115, 10. *n.* ἐφ'
ἡνίαν, καὶ πάλιν ἐπὶ δόρυ,
10, 21, 1. *n.*
- Κλοιός**, ὁ, βοῖα, collare ferreum;
τοῦ κλοιοῦ αὐτῷ περὶ τὸν τρα-
χηλον περιτεθέντος, 32, 7,
6. *Cf.* σκύλαξ.
- Κλύδων**, ὁ, vehementior fluctus,
agitatio, ætuario, maris, 1,
27, 4 ἀναφέρειν τὸν κλύδω-
να. superare fluctus, 1, 60, 10.
οἱ Λίβες κλύδωνας ἀποτελοῦ-
σι, 10, 3, 3.
- Κλύζειν**; κλύζεται ἡ Ἰαπυγία
τῷ Σικελικῷ πελάγει, adlu-
tur, 34, 11, 2.
- Κνέφας**, τὸ; κνέφατος ἄρτι γε-
νομένου, 8, 28, 10.
- Κνημῖς**, ἡ; ocrea; αἱ κνημίδες,
11, 9, 4.
- Κόγχος**, ἡ; σιδηρᾶ κόγχος in
scuto Romano, concha fer-
rea, umbo, 6, 23, 5.
- Κοιλὰς**, ἡ, cava et profunda val-
lis, 5, 44, 7. *conf.* κοῖλος.
- Κοιλία**, ἡ; αἱ τῶν ἴππων ἀπο-
θνησκόντων κοιλίαι, cadavera
pelle detracta, 7, 15, 8. κοιλί-
- αν εἰλήθει, pinguefactus est,
il avoit pris de l'embonpoint,
39, 2, 7. *n.* *Conf.* λίαν.
- Κοῖλος**; κοῖλοι τόποι καὶ ὑψώ-
θεις, cava loca, depressa, 3, 8,
10. κοῖλος ποταμὸς καὶ εὐσ-
βατος, 22, 20, 4. fluvius al-
tus, *quædammodum apud
Hesych. est κοιλότερα, βαθύ-
τερα; possis etiam intelligere
voraginibus plenum.* τὰ λε-
γόμενα Κοῖλα τῆς Ναυκα-
πτίας, 5, 103, 4. Κοίλη Συ-
ρία, *vide Ind. Hist. ἔσ Geo-
gr. in Cæle Syria. (conf. κοι-
λάς, ἔσ κοίλωμα, ἔσ μεσό-
κοῖλος.)*
- κοίλη θάλαττα, undis agi-
tatum mare; κοίλης καὶ τρα-
χείας οὐσης τῆς θαλάττης, 1,
60, 6.
- Κοιλότης**, ἡ, cavitās; τόποι πολ-
λας ἔχοντας περικλάσεις καὶ
κοιλότητας, 3, 104, 4.
- Κοίλωμα**, τὸ, alveus maris,
velut Ponti Euxini et Mæo-
tidis Paludis, 4, 39, 2 ἔσ 8
sq. 4, 40, 5 ἔσ 10, 4, 42, 4.
profundus fluvii alveus, vi tor-
rentis excavatus; χειμάρρους
ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ μὴ γε-
δος τοῦ κοιλώματος ὃ κατὰ
βραχὺ τῷ χρόνῳ κατείργα-
σται, 4, 70, 7. κοιλώματα,
hiatus, loca cava in terra a
torrentium vi excavata, 12,
20, 4.
- Κοινοβούλιον καταγράφειν**, (*i.*
q. συνέδριον) 28, 16, 1.
- Κοινοδικαῖον**, (*si vera scriptu-
ra.*) consilium publicum et
commune, 23, 15, 4. *n.*
- Κοινολογᾶσθαι**, consilia cum ali-
quo.

quo conferte; *κοινολογηθεὶς αὐτῷ περὶ τούτου*, 2, 5, 4. 2, 48, 4. 3, 71, 5. 22, 9, 1. *κοινολογηθῆναι πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων*, 10, 42, 4. 15, 5, 9. *ὣς ἰσθ' Μεδ. βραχέα περὶ τούτων κοινολογησάμενος*, 31, 13, 5.

Κοινολογία, ἡ, colloquium super aliquo negotio componendo, 5, 103, 3. *μετέχευ τῆς κοινολογίας ὅπῃ τῶν διαλύσεων*, 15, 102, 8. *παρ' ἑλὴν τὴν κοινολογίαν*, per omne colloquium, 2, 8, 7. *ἐξέμβατον ποιησάμενοι τὴν κοινολογίαν*, 15, 9, 1.

Κοινοπραγεῖν τινι, consilia sociare cum quo, 4, 23, 8. 5, 57, 2. *κοινοπραγεῖν (scil. ἀλλήλοις) περὶ τινων*, 30, 4, 16.

Κοινοπραγία, ἡ, societas consiliorum, & armorum, 5, 95, 2. 7, 2, 2. 9, 37, 4. 26, 9, 3. 29, 2, 3. 29, 3, 5. *κοινοπραγίαν συνθέσθαι πρὸς τινα*, 5, 107, 4. *συνίστασθαι πρὸς τινα*, 30, 7, 9.

Κοινός; *κατὰ τὰς ἐντεύξεις τὸν κοινὸν νοῦν εἶχε*, 23, 17, 4. in congressibus moderati ac civilis animi erat, *Valsf.* civilis et humanus, *Egn.* qua ratione apud Demosthenem junguntur κοινός καὶ Φιλάνθρωπος, *Ἐ* λόγος δίκαιος καὶ κοινός, ubi κοινός eandem ferè vim habet ac κοινωνικός. (*Quod autem adjicit Polybius i. c. ὁ σπάνιον ἐστὶ, quod rarum est, intelligi debet in Eunuchio, quod genus hominum, ubi potestate valet, præ ceteris inflatum et insolens esse*

solet.) *Aliud est ἡ κοινοία, communis hor sensus, captus*, 6, 5, 2. *νῆ ἔννοια ὑπὲρ τινος*, cœnis hominum notitia de re, 2, 62, 2.

οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων μοι, communes hominibus, 2, 58, 6. *τὰ κοινοὶ ἀνθρώπων δίκαια*, 2, 1. *τὰ κοιναὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ νόμιμα*, 4, 67, 4. *τὰ κοινὸν ὄρισμένα ἰκκρ' ἀνθρώποις*, 4, 6, 1. *κοινὸν βέλος*, telum nobiscum commune, q nobis missum remittere potest hostis, 6, 22, 4. 1

κοινὰ ἀρχαί, magi publici; τῶν Αἰτωλῶν κοινὰς εἰλήφασιν ἀρχαίς cunque magistratus pegerunt, 22, 16, 11. *τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ πράγ*, 24, 5, 8. *κοινὸν δόγμα*, cum decretum, 25, 8, 4. *τὰ κοινῶ δόγματα*, 26, 20, 10, 4. *τὰ κοινὰ χρήματα*, pecunia publica, 25, 8, 5. *Sed τὰ κοινὰ προφανόμενα πᾶσι*, vi consilia, 10, 6, 11. *Ἡ κοινὰ ἐγκλήματα*, criminiblica, 20, 6, 1.

τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν commune Achæorum, 1 blica Achæorum, 8, 1 τῶν Ἀκαρνανῶν, 9, 3 *τὰ κοινὰ τῶν Βοιωτῶν publica Boetorum (ἰσθ' ἰσθ' statu erat)*, 20, 6, 1. *οἱ ἐν τῷ κοινῷ τῶν Πρωτων* qui sunt in republ. Roi

www.libtool.com on

- rum, in ditione Romanorum, 7, 9, 14.
- κατὰ κοινόν, (opp. κατ' ἴδιον) publice, publico nomine, communi consensu, 4, 3, 5, 4, 5, 2, 4, 6, 11, 7, 8, 5, 9, 34, 8, 24, 1, 10, 27, 1, 2. Sic utique etiam 11, 30, 3. n. legendum, κατὰ κοινόν ἔλαβον τὰς πίστεις, pro unguo κατὰ κοινού. τὰ χρήματα κατὰ κοινόν εἰσφέρειν, pecuniam in commune conferre, 5, 27, 7. εἰσφέρειν εἰς τὸ κοινόν τὰς ἀφελείας, 10, 17, 2.
- Κοινοῦν, i. q. κοινωνεῖν. In Med. κοινοῦσθαι, κοινώσασθαι τινι, communicare cum aliquo, 7, 16, 3, 8, 18, 1. αὐτοῖς κοινοῦσθαι τοῖς τοῖς, ὡν χάρις οὐχ οἶδεν τε τὸ προτεθῆν ἐπὶ τέλος ἀγχεῖν, 9, 13, 3. ubi imprudentibus nobis, pro κοινοῦσθαι, quod habent prius edidimus cum mstitis, κοινοῦσθαι in edit. nostra nihil verbum ex editione Gronoviana Et Ernestina in nostram propagatum est. κοινωσάμενος τοῖς ἀνδράσι, 8, 18, 1. κοινωσάμενοι περὶ πάντων ἑαυτοῖς, i. e. ἀλλήλοις, 7, 16, 3.
- Κοινωνεῖν τινι πραγμάτων, i. q. κοινοπραγεῖν, consilia rerum gerendarum sociare cum aliquo, consilia et arma sociare cum quo, 2, 42, 5. n. 1, 6, 7, 3, 95, 7, 9, 25, 5, 9, 31, 4. κοινωνεῖν τινι τῆς πράξεως, conspirationis participem facere aliquem, Fr. gr. 35. παντὸς κυρίου καὶ πράγματος, Polybii Hist. T. VII. P. II.
- 2, 32, 8. 4, 42, 10. τῆς ἐπιβολῆς, 1, 43, 3. 1, 77, 7. τῆς αἰρέσεως, 4, 35, 10. τῶν ἐλπίδων, 9, 37, 5. τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, 3, 2, 3. 9, 39, 6. Νῦνδε κοινωνεῖν τινι, 2, 45, 2. Et cum παρὶ πραρῆς. κεκοινωνημένοι περὶ τῆς ἀποστάσεως αὐτὸν, consocium defectionis fuisse eum, 31, 26, 6.
- Κοινωνία, ἡ, πραγμάτων ἀληθινῶν καὶ βεβαίων, 2, 61, 11. Vide κοινωνεῖν.
- Κοινωνικός, sociabilis, socialis; κοινωνική (olim vulgo κοινωνητική) καὶ Φιλική διάθεσις, 2, 41, 1. (cf. κοινός.)
- Κοινωνικῶς χρῆσται τοῖς ἀντιχρήμασι, victoriae fructus communicare cum sociis, 18, 31, 2.
- Κοιτάζεσθαι, cubare; ἐπὶ τῶν ἀηκασμένων, 10, 15, 9.
- Κοιτώος; κοιτώιον γήγνεσθαι ἐν τέφῳ τινι, cubitum venire aliquo, vesperi adesse in loco, 3, 61, 10. 5, 17, 9. Fr. gr. 88.
- Κοιτή, ἡ, lectulus, 4, 57, 9.
- Κολακεῦειν τινά, 28, 4, 9. τὴν εὐκαιρίαν τινός, 15, 31, 7.
- Κολακικός; κολακικώτατος πρός τοὺς ὑπερέχοντας, 13, 4, 5.
- Κολοβοῦν, mutilare; κολοβοσάντας (τοὺς ἀνδρώπους) καὶ συντρέψαντας τὰ σκέλη. 1, 80, 13. (id aliis ἀκρωτηρίαζεν dicit.)
- Κολοῖός, 12, 15, 2. n. ex Tit. mao. — „Maledictum, ut videtur, in libidinosum: sed quoniam nulla ratio adparet, quare a graculo tale maledictum

Etiam sumitur, melius fuerit intelligere impudenter loquentem. *Ern.*

Κολοσσός, ὁ, *Attalo positus Sicyone*, 17, 16, 2. *populo Romano Rhodi*, 31, 16, 4.

Κολούειν; *vide κωλύειν*, 5, 42, 6. *n.*

Κόλπος, ὁ, *de sinu vestis*; 3, 33, 2. *Ἐ οἱ κόλποι; περιτείλασα τοῖς κόλποις*, sinu involvens, tegens, 22, 21, 10.

Κολπῶν; ὁ *κόλπος*, ὁ ἀπὸ τοῦ *Μισσηνοῦ μέχρι τοῦ Ἀθηναίου κολπούμενος*, sinus formatus, circumductus, 34, 11, 5. *sed videtur Strabonis verbum, non Polybii.*

Κολπῶδες παράπλους, navigatio inter sinus flexuosa, 4, 44, 7.

Κόμη, ἡ; *κόμαι διεβριμέναι*, crines palli, 2, 56, 2. *γυνῶνες πλύνουσι τῶς κόμαι; τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη*, 9, 6, 3.

Κομιδῆ, ἡ, 1) *devectio, deportatio; τῆς δυνάμεως, secundo sumitur*, 9, 43, 6. *et generatim, profectio, iter, Fr. gr.* 89. ἡ τοῦ σίτου, *convectio frumenti, messis*— 5, 95, 5, 5, 72, 7. *n. alibi συγκομιδῆ.* 2) *acceptio, receptio, stipendiū, pecuniae*, 5, 94, 9, 5, 95, 1, 11, 26, 4. *τῶν ὑπαρχόντων, restitutio s. receptio bonorum ablatorum*, 26, 5, 2. *impenfarum*, 4, 60, 10.

Κομιδῆ *vel κομιδῆ, adverb. admodum; κομιδῆ νέος*, 1, 8, 3, 2, 67, 5, 4, 2, 7, 10, 4, 8, 10, 40, 6, 17, 12, 5.

Κομίζεσθαι; *In Med. κομίσασθαι, κομίσασθαι Ἐσ.* *accipere, λάσας*, 5, 20, 1. *man-*

data, παρά τινος, 3, 106, 9. *χρεῖαν ἐκ τινος, usum capere ex quo*, 5, 78, 3. *τὰς λέιας*, 5, 25, 2. *recipere captivos*, 1, 83, 8, 3, 51, 12. *impenfas factas*, 1, 59, 7. *obfides*, 3, 40, 10. *uxorem et liberos*, 10, 34, 3. *Ἐ 8 Ἐ 10.* *arcem, urbem*, 2, 51, 6, 4; 61, 6, 4, 72, 8, 18, 21, 6. *Ἐ 9.* *patriam*, 2, 61, 2. *Item in praet. pass. eadem notione recipiendi, vel accipiendi, τὰ πύχαιρα κεκομισμένος*, 4, 63, 1. *ταῦτα τὰ πύχαιρα κεκομισμεθα*, hanc mercedem tulimus, retulimus, 8, 14, 5. *Sed in Passivo, κομίζεσθαι, κομισθῆναι potissimum ημινραται notione navigandi, navibus proficiscendi; κομισθεῖς παρά τὴν Λιγυστικὴν, Liguriam praetervectus*, 3, 41, 4. *παρά τὴν Ἀττικὴν κομισθεῖς δι' Εὐρώπου*, 5, 29, 5. *ἐκομίζοντο εἰς τὴν Ῥώμην, Rhodo Romam sunt profecti, navigarunt*, 27, 3, 6. *Et de classe, ὁ στόλος κομίζεμενος παρά τὴν Ἰταλίαν, classis secundum Italiam navigans, Italiam praetervecta*, 1, 21, 10.

κομίζεσθαι, efferrī, de funere, 6, 53, 1.

Κομψός; *οἱ κομψότεροι τῶν ἀνδρῶν*, paulo elegantiores, 30, 20, 3.

Κομορτός, ὁ, *(in praetio) φέρει κατὰ τῶν ἰδίων*, 5, 85, 1. *i. e. ἐπὶ τὴν αὐτὴν παρεμβολὴν, ibid. v. 12.* *καθ' ἑκοτέρων τραπήσεται*, 11, 13, 2.

Κόνος, *vel κόννος*, ὁ, *conus, in auris*, 10, 18, 6. *n.*

Κοός

- Κόρητις**, ἡ, cohors, 11, 23, 1. n. 11, 33, 1. n.
- Κόρτεν ἰαρέα**, 2, 15, 3.
- Κόραξ**, ὁ, corvus, machina ad pugnae navalis usum inventa, cuius constructio et usus describitur 1, 22 seq. addde rursus 1, 27, 12. 1, 28, 11.
- Κόρος**, ὁ, satietas; κόρον λαμβάνειν τῶν ὑποκειμένων, 8, 38, 2. τῆς πωδίσσης αὐτὸν κόρος ἔχει, 14, 1, 4.
- Κορυζῶν**; αορ. 2. πᾶσαι ἐπόρζον αἱ πόλεις, gravedine laborabant, stultitia occaecatae erant, 38, 4, 5.
- Κορυφαῖος**; οἱ κορυφαῖοι, principes factionis, 28, 4, 6.
- Κορυφή**, ἡ, vertex capitis vel galeae, 6, 23, 13. vertex angulί, 1, 26, 16. 1, 42, 3. trianguli, 2, 14, 8. tigni, 1, 22, 5 ἔ 7. αἱ τῶν λίθων κατὰ κορυφήν ἐμβολαί, lapides capiti incidentes, 8, 9, 3. τὸν κατὰ κορυφήν τόπον ἀσφαλίζειν τῆς ἐπιτάξεως, securitatem praestare aciei a loco qui capicibus imminet, 18, 13, 3. τὸ κατὰ κορυφήν σημεῖον, punctum coeli quod capiti imminet, Zenich. T. V. p. 26.
- Κορωνίην**, cervicem & cornua efferre, superbe et insolenter se gerere; ἐκορωνία καὶ παρὰ τριβέτο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἀνδρας, 27, 13, 6. n. — „ferociter agere adversus alios, in quo est insolentia, (quam grammatici veteres sprellantes, interpretantur γαυριᾶν, ut Suidas) ἔ contentio & cixa, quas in hoc verbo ἔ in
- h. l. intelligi malebat Valerius.* Ἐ n.
- Κόσινον**, τὸ, cribrum, 34, 9, 10.
- Κοσμῆν**, Cosmum esse, summum magistratum gerere in civitate Cretensi, 23, 15, 1. *Cosmorum in Creta eamdem fere vim potestatemque fuisse. atque Ephorum Lacedaemone, docet Aristot. Politic. lib. II. c. 8. quem ἔ Henr. Steph. in voc. Κόσμος laudavit.*
- Κόσμιος**; κόσμιοι τοῖς ἡθασι, homines frugi & modesti, 8, 11, 7. ex *Theopomp.*
- Κοσμήπολις**, ὁ, πομπη magistratus apud Locrenses Italiae, 12, 16, 6 seqq.
- Κόσμος**, ὁ; 1) ordo; ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιῆσθαι τὸν πλοῦν, 1, 21, 11. ἐν κόσμῳ παρεμβάλλειν τὴν δύναμιν, 1, 32, 7. οὐδενὶ κόσμῳ φεύγειν, 4. 71, 11. 5, 110, 5. ἔ μανον ἐν κόσμῳ, 1, 33, 1. 2) cultus; τοῖς ἔ θεσι καὶ κόσμῳ διαφέρουτες, 2, 17, 5. 3) coelum; ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ κόσμου γιγνόμενα αὐτοῦ διαστήματα, ἵπτατα quae sol in cursu diurno emetitur in coelo, 9, 15, 6. n. καθ' ὃν ἂν ἦ τόπον τοῦ κόσμου ὁ ἥλιος, in quocumque coeli puncto fuerit sol, 9, 15, 12. ἡ γῆ ἡ ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένη, 12, 25, 7. ex *Τιμαχο.*
- Κουρακός**; κουρακὴ λαλία, sermo consorcius, 3, 20, 5.
- Κουφίζαν**; 1) levate naves, depositis vel ejectis oneribus, 1, 39, 4. 1, 60, 3.

- ναὶς ἀκίνητοι καὶ κακουφι-
 σμένοι, 1, 60, 8. κουφισθε-
 σῶν τῶν ναῶν, 20, 5, 11.
 κουφίσαι τινὶ τὰς ἐργονίας,
 levare locatores parte pretii,
 6, 17, 5. κακούφισται αὐτοῖς
 ὁ πόλεμος, levius illis factum
 est bellum, 1, 17, 2. 2) in
 altum tollere, erigere, 8, 8, 3.
 Hinc *metaph.* κουφισθεῖς,
 levitate, *vel* spe clatus, 14, 1,
 11.
- Κούφος**, levis, expeditus; τὰ
 κούφα καὶ τὰ πρακτικώτατα
 τῆς δυνάμεως, 10, 23, 2. τὸ
 κούφοτάτον ἦιστα φέρειν.
- Κοχλίαις**, ὁ, limax; αὐτόματος,
 12, 13, 11.
- Κραδαίνωσθαι**, quati, concuti,
 hinc inde moveri, 6, 25, 5.
- Κράζειν**; Κάτων ἐδυσχέραςιν
 καὶ ἀνεκράγει, 31, 24, 1.
- Κραυκαλῶν**; ἐξῆλθε κραυκαλῶν
 εἰς τὸ Στάδιον, crapulae ple-
 nus, 15, 33, 2.
- Κράνος**, τὸ, galea, 11, 9, 5.
- Κραταῖος ἀγὼν**, acris pugna, 2,
 69, 8.
- Κρατεῖν**; *absol.* κρατεῖ ἢ Φή-
 μη, (*scil.* περὶ αὐτοῦ)
 ὡς Φιλαργύρου, obtinet
 fama, 9, 26, 11. *Cum Ac-*
cus. οὓς ποτε κρατήσεις, quot-
 quot in potestatem ejus venif-
 sent, 1, 82, 2. *n.* ἵνα ἐπιλα-
 βόμενος κρατοῖη τὸν Ἀχαιῶν,
 ut prehenderet Achæam et fir-
 miter teneret, 8, 20, 8. *Cum*
Genit. κρατεῖν τῶν πολεμίων,
 vincere, superare hostes, 3,
 74, 4. τῆς πόλεως, potiri ur-
 be, 2, 2, 11. εἰ κρατοῦσι τοῦ
 σωφῶς καὶ δούτως δίδουσι
 τὰ παραγγέλματα, an bene
- tenerent, callerent, scirent,
 10, 21, 9. *n.*
 κρατηθείσης τῆς ἰσοθέτου,
temere ἔρρηπτοσιν ὀλιμ ἐδι-
 tum erat, pro προτηθείσης,
 28, 14, 5.
- Κρατήρ**; tres crateres in Hiero-
 sijn. 34, 11, 12 *sq.* *Nomen*
proprium sinus interioris Ita-
 liae, 34, 11, 5.
- Κρατίστος**; ἀπὸ τοῦ κρατίστου
 γίνεσθαι ἢ ἐπιβολῇ, ierio, bo-
 na fide, 8, 19, 4. 8, 26, 7.
 τὸ παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατί-
 στου ἐγένετο ἢ μονομαχία,
 bona fide, aperte, ingenue,
 sine dolo, *Fr. gr.* 27. ὁ ἀπὸ
 τοῦ κρατίστου χρηματισμὸς,
 honestum, ingenium studium
 augendæ rei familiaris, ubi
 abest fides et dolo, 6, 56, 3.
- Κράτος**, τὸ; κατὰ κράτος λα-
 βεῖν *vel* εἶλεν πόλιν, 1, 24, 2
 ἔσ 10. ἔσ *per* aliids.
- Κραυγή**, ἢ; τῇ κραυγῇ ἐκθύ-
 μως χρησάμενος, 2, 70, 6.
- Κραυγῶν**; τοῦ τείχεος ἐπὶ δύο
 πλείθρα κρεμασθέντος, 5, 4,
 7. *vide supra*, in διαστου-
 λῶν.
- Κρεωφαγεῖν**, carnibus vivere, 2,
 17, 10. *n.* *Alii* *codd.* κρεα-
 φαγεῖν.
- Κρεμνός**, ὁ, præcipitium, 3,
 55, 6.
- Κρήνη**, ἢ; fons; κρήνη πότιμος,
 34, 9, 5.
- Κρητὶς**, ἢ, crepido; τοῦ λιμέ-
 νος, 5, 37, 8. ἐπ' αὐτῆς τῆς
 κρηπίδος κείται τὸ τεῖχος πα-
 ρὰ θάλασσαν, 8, 5, 2.
- Κρητίζειν** πρὸς Κρήτα, 8, 21, 5.
- Κριθεῖα**, αἶ, 2, 15, 1.
- Κρίθινος οἶνος**, 34, 9, 15.
- Κριθεῖα

Κριδοφωγία, ἡ, *roena militaris*, 6, 38, 4.

Κρίμα, τὸ; ἐγκαλοῦντας τοῖς κρίμασι, ὡς παραβαβραβουμένοις, 24, 1, 12. π.

Κρίνειν, τινά, *litem intentare* alicui, diem dicere, in iudicium vocare, 24, 9, 6. *κρίνειν διὰ μάχης τὰ πράγματα*, 1, 15, 4. 1, 87, 7. *τὴν ἔφοδον*, 5, 79, 1. *κρίνειν τὰ ὅλα*, summam rei acie cernere, 3, 70, 1. *κρίνει ὁ δῆμος διαφύρου, θανάτου*, iudicat crimina *ante luenda*, capite plectenda, 6, 14, 6 *sq.* *κρίνας* (αὐτὸν) ἐν τοῖς Μακεδόσι, per Macedones iudicari eum curans, 5, 29, 6. *κρίναι τι καὶ προθέσθαι*, aliquid secum statuere, decernere, 3, 6, 7.

κρίνεσθαι θανάτου, in iudicio capitis versari, capitis reum esse, 6, 14, 7. *τὸ κρίναν*, quod quis secum decrevit, propositum, 5, 52, 6. 9, 13, 7 *ἔσ* 9. *ἔσ*. *τούτων κρίνεται*, his decretis, 5, 55, 6. 5, 59, 1. *ὁ κρίνεις τόπος πρὸς στρατοπεδείαν*, selectus, probatus, ceteris praelatus, 6, 27, 1. *κρίσεις τῆς τοῦ Ζευξ. γνώμης*, probata Zeuxidis sententia, 5, 52, 1. *ἐκρίθη εὐεργέτης*, iudicatus, habitus est, 5, 9, 10. *οἱ κρίνεται*, electi *reges*, 6, 7, 4. *κακριμένον ἦν αὐτῷ*, constitutum ei erat, 10, 6, 8. *τὰ κακριμένα*, 3, 6, 7. *κακριμένος περί τι*, probatus in aliqua re, 5, 53, 1. *οἱ κατ' ἐκλογὴν ἀριστίνδην κακριμένοι*, selecti, 6, 10, 9. *οἱ κακριμένοι*, 6, 21, 4. *πρὸς ἐν γένος*

ἀκρατῶν οὐκιοῦται καὶ κρίνεται (ἢ Πολυβίου πραγματεία,) uni tantum generi *lectorum* probari potest, *vel* pro uno tantum genere *lectorum* electa & probata est a Polybio, 9, 1, 2. π. *coll.* 9, 2, 4.

μάχη κρίνεσθαι περί τῶν ἀναστῶτων, 15, 3, 3. *ἔ* (*subintellecto nomine μάχης*) *κρίνεσθαι περί τῶν ἔλων*, 18, 14, 3. *conf.* *διακρίνεσθαι*.

Κρίνουμι μύρον, ἰ. *q.* *κρινέω*, oleum liliaceum, 31, 4, 2. π.

Κριοκοπεῖν τὸν πύργον, *arieto* percutere, 1, 42, 9.

Κρίως, ὁ, *aries in oppugnations*; 1, 48, 9. 9, 41, 1 *ἔ* 4. 22, 10, 1 *sq.*

Κρίσις, ἡ; 1) *κρίσις καὶ διάληψις*, quod quis secum statuit, propositum, 3, 6, 7. *κατὰ κρίσιν*, *ἐν κατ' ἄγνοiam*, iudicio, consulto, deliberato, non per ignorantiam, 6, 11, 5. *κρίσει πραγμάτων διαφέρεσθαι*, iudicio, sententia de repub. differre, 17, 14, 10.

2) *κρίσιν ἀποδοῦναι τινα*, causam, *litem* alicujus iudicare, *vel* iudicandam curare, 5, 16, 5. *Item κρίσις*, *accusatio*; *κρίσιν ὑπογράφεσθαι τινι*, *accusationem* (*nisi etiam simul sit* condemnationem, *sententiam pronunciatam*) contra aliquem scribere, perscribere, scripto consignare subscriptis nominibus: *βουλόμενοι κατακρυψάμενοι τὰς κρίσεις τὰς κατὰ τῶν περί τῶν Ζεύξτων, ἃς ἴσαν πρότερον αὐτοῖς (vel αὐτοῖ) ἔτι ὑπαγογραμμένοι*,
Z 3 νοι,

- νοι, 33, 2, 6. κρίσεις λέγειν, Κρουσματικὴ λέξις, vox quae caussas agere, 32, 9, 11.
- 3) finis, exitus, discrimen; κρίσιον ἔλαβε κρίσιν ἢ ναυμαχία, 16, 4, 8. τοῦ πολέμου λαβόντος κρίσιν, confectio bello, 32, 15, 5. ἢ ἐνεστημιῶτα κρίσις, instans discrimen, instans praelium, vel instantis praelii exitus, 9, 5, 4. κρίσιν ὀλοσχερῆ γενέσθαι οὐχ οἶοντ' ἦν, iummam rei praelio decernere, 1, 57, 6.
- Κριτήριον, τὸ; καθίζειν κριτήριον, constituere iudices, 9; 53, 12. ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, apud equos iudices, 16, 27, 2.
- Κριτής, ὁ; κριτὴν ἀποδεικνύουσι αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιλεγόμενων, 9, 33, 12. ἐν ἴσῳ κριτῆ, 17, 6, 1. cf. κριτήριον, Ἐ δν.
- Κριτικός, ὁ, i. q. γραμματικός, 32, 4, 5. coll. 32, 6, 5.
- Κρόκινον μύρον, oleum croceum, 31, 4, 1 sq. π.
- Κροτεῖν; κροτηθείσης τῆς ὑποθέσεως, cum plausu accepta ea sententia, 28, 14, 5. *Tetere vulgo κρατηθ.*
- Κρότος, ὁ, plausus; μετὰ κρότου καὶ κραυγῆς, 1, 44, 5. κρότος ἐξέμισιος, 18, 29, 6. καταβράγεις, 18, 29, 9. cf. 15, 32, 9.
- Κρούειν πρύμναν, retro agere navem, 16, 3, 8. — „*Vitazius est κρούσασθαι πρ.* Vide de hac phrasi Gronov. Obs. 4. p. 408.“ *Ern.*
- Κρούσις, ἡ; αἱ κρούσεις, varii soni ex instrumento musico (*etiam tibia*) eliciti ab artifice, 30, 13, 5.
- Κρουσματικὴ λέξις, vox quae sicuti fidium soni aures solum pulsat, nec sensum habet subiectum, 3, 36, 3. π.
- Κρύπτειν; κρύπτων ἐν αὐτῷ τὴν ἐπιβολὴν, 1, 75, 8.
- Κτᾶσθαι κτήσασθαι καὶ διαγνῶναι βίβλους, 3, 22, 2. *Ad quem locum Ernestus: „κτῆσασθαι, ait, non necessario de emtione capitur, sed ad Thucydidis normam, ad cuius dictam 1, 22. alluditur, qui κτῆμα τῷ ἀγωνίσματι opponit, ut Polybius μάθημα, cap. 31.“ — At difficile dictu fuerit, quid κτῆσασθαι h. l. dicat Polybius, si ab emendi notione discesseris. In Praet. pass. non male εκτῆσθαι habent Vat. et Flor. pro vulgato κακῆσθαι, 5, 37, 3.*
- An ex κτᾶσθαι corruptum est ἡτῶσθαι, quod habent codd. omnes 17, 3, 7? π. Sic cum genit. casu foret constructum, κτᾶσθαι ταύτων, praeter graeci sermonis usum.*
- Κτηματινοί, divites, qui fundos possident, 5, 93, 6.
- Κτήνος, τὸ; pecus; τὰ κτήνη, (*de suis*) 12, 4, 14.
- Κτήσις, ἡ. τοῦ διαφόρου, adquisitio pecuniae, 6, 46, 2. ἢ περὶ τὰς κτήσεις ἰσότης, de fundorum possessione, 6, 48, 2. κτήσεις ἐγγεῖος, vide ἐγγεῖος.
- Κτίζειν; ἡ πόλις ἐκτισται κατὰ τὸν κόλπον, 5, 57, 5. i. q. κείται. Sic οἰκεῖται ἐπὶ τινος χειρρανήσου, 4, 56, 5.
- Κτίσις,

- Κτίσεις, ἢ; αἱ τῶν πόλεων κτίσεις, urbium originēs, 10, 24, 3. ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις καὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4. n. 9, 2, 1. 34, 1, 3.
- Κυαθίζεν τινί, haurire & infundere alicui, bibendum proponere, 8, 8, 6.
- Κυβερνᾶν; ἡ βασιλεία τῆ γνώμη τὸ πλεῖον ἢ Φόβον καὶ βίαν κυβερνώμενον ἀνέμοις, 11, 5, 4.
- Κυβερνήτης, ὁ, gubernator navis, 1, 37, 4. 3, 81, 11. 6, 44, 4. 10, 33, 5.
- Κυβερνητικός; ἡ κυβερνητικὴ, scil. τέχνη, 12, 27, 9.
- Κυβεύειν τῷ βίῳ, *Er. gr.* 12.
- Κυδέστερον εὐπρίδες, melior, insignior spes, 3, 96, 7. n. — „Sic edd. at scribendum sine dubio ἐπικυδ.“ — *Er. n.* Satis tamen notus superlativus κύδιστος.
- Κυδοιμὸς, ὁ, tumultus, 5, 48, 5. — „vox ποίτικα.“ *Er. n.*
- Κύκλος, ὁ; κύκλω, cum genit. circum, circa; τοὺς ἰσπαῖς τῶν εὐνούμων βουνῶν κύκλω περιεγχεῶν, circum clivos, 3, 83, 4. σφάγια περιφέρειν τῆς πόλεως κύκλω, 4, 21, 9. *Absoi.* κύκλω περιέχοντες σφᾶς, 1, 10, 6. *Esc.*
- Κυκλοῦν τοὺς πολέμους, cingere, circumdare, includere hostem, 1, 17, 13. εἴφ' ἐκατέρου τοῦ κέρματος κυκλοῦν, (scil. τοὺς πολέμους) καὶ προσβάλλειν τοῖς πολέμοις, 1, 34, 1. Sic Ἔ κυκλώσαντες, absque accusativo, 1,
- 25, 3. 3, 65, 10. Ἐ οἱ κυκλωκότας, 3, 116, 10. οἱ ἄνεμοι κυκλοῦντες τὴν θάλασσαν, agitantes, 11, 29, 10. n. — „nisi legend. κυκῶντες. Sed sic κυκλεῖν Dioῶr. 18, 59.“ *Er. n.* Passiv. κυκλοῦμενοι ὑπὸ τῶν βοηθησάντων, 1, 28, 9.
- Κύκλωσις, ἡ, 3, 65, 6. *Vide* κυκλοῦν.
- Κύνκειον, τὸ, ἐξηχαιῖν, cygneum tantum edere, 30, 4, 7. n. εἰξέθειν, 31, 20, 1. n.
- Κυλιέσθαι τῷ μύρῳ, 26, 10, 16.
- Κῦμα; τὸ πελάγιον κῦμα, maris unda, fluctus ex alto venientes, 10, 10, 3.
- Κυνηγέσια, τὰ, venatio, quidquid ad venationem pertinet, 32, 15, 5.
- Κυνηγεταῖν, venari, 8, 27, 6. 23, 1, 9. τὸν ἕν, 31, 22, 3.
- Κυνηγία, ἡ; 8, 27, 4. αἱ κυνηγίαι, 8, 27, 5. ἐν ταῖς κυνηγίαις τολμηροί, 4, 8, 9. ἡ περὶ τὰς κυνηγίας εὐχειρία, 23, 1, 8.
- Κυνηγία, τὰ, (i. q. ἡ κυνηγία vel αἱ κυνηγίαι;) αἱ ἐν τοῖς κυνηγίοις κακοπάθειαι καὶ τόλμαι, 10, 25, 4.
- Κύνικλος, ὁ, 12, 3, 9 *sq.*
- Κυκαρίττινος; κυκαρίττινη ξουλία, 10, 27, 10.
- Κυραῖν; τὰ πρὸς διαβολὴν ποροῦντα καὶ κατηγορίαν, quae pertinent ad 12, 15, 9. (sic vox ibid. τὰ ἕποντα.) πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον κυραῖν, sic fortasse legendum 6, 13, 9. n.
- Κυρία, ἡ, τινός, potestas alicujus

jus rei, 6, 2, 4. 6, 13, 1.
 6, 15, 6. *παρὶ τινος*, 6, 14,
 10. 6, 17, 5. 22, 26, 25.
Κυριεύειν, cum genit. 1) potiri,
urbis, regionis, 1, 8, 1. 1,
 10, 6. 1, 29, 6. *τινός ζω-
 γραφία*, 1, 7, 11. 1, 19, 11.
 3, 67, 6. 5, 20, 9. *πολλῶν
 χρημάτων*, 3, 13, 7. *πολ-
 λῆς ἀποσκευῆς*, 4, 75, 7. 10,
 17, 1. *τῆς ἐπιστολῆς*, po-
 tiri *epistola*, interciperere, 8,
 19, 5. 2) tenere, in pote-
 state habere; *τῆς εἰσόδου τῆς
 εἰς Παλῶπων*, 4, 6, 6. *τῶν
 κλειδῶν*, 4, 18, 2. *Συρίας,
 πέλων κυριεύοντας*, 5, 34, 6.
 n. *Et vs.* 8.
Κύριος, ὁ, substantive; domi-
 nus, *titulus honorificus*, *κύ-
 ριοι Καρχηδόνοι*, 7, 9, 5.
Cum genit. possessor vel do-
 minus *urbis vel regionis*, 7,
 9, 13. *ὁ τῶν πραγμάτων κύ-
 ριος*, 3, 98, 10. *κύριος γε-
 γόμενος τῶν ἀντιπολιτανουέ-
 νων*, cum in suam potestatem
 redegisset, 1, 8, 4. *Absolute
 quidem, sed subintell. ἔξο ge-
 nitivo τῶν πραγμάτων vel τοῦ
 πολέμου*, ponitur 38, 5, 7. n.
Cum Participio; *Ἀιτωλὸς
 κύριος εἶναι βουλουμένους
 ἐπὲρ αὐτῶν*, dominos esse
 Aetolos, in potestate esse Aeto-
 lorum, sibi consulere, si vel-
 lent, 18, 20, 10. *κύριός ἐστι
 καὶ ζημιῶν ὁ χιλιάρχος καὶ
 ἀναχυριάζων*, potestatem ha-
 bet & multas dicendas & pi-
 gnoris capiendi, 6, 37, 8. *Ad-
 jective;* *κύρια ὀνόματα*, no-
 mina propria, 6, 46, 10. *ὁ
 κύριος λόγος καὶ συνέχων τὰ*

*πραγμάτων, (opp. ὁ ἐπιμαρτυρῶν
 λόγος,)* oratio proprie ad rem
 pertinens, principalis, 15, 34,
 1. *κυριώτατος τόπος τῆς χώ-
 ρας*, præcipuus locus, 2, 34,
 10.

Fact. *κυρία; substantive,*
 domina; *ταύτης τῆς δαπάνης
 ἢ σύγκλητός ἐστιν κυρία*, 6,
 13, 3. (i. q. τὴν κυρίαν ἔχει,
 quod vide supra, in ἡ κυρία.)
Adjective; *κυρίαν ἐποίησαν
 τὴν ἀφροσιν*, confirmarunt, ra-
 tam habuerunt electionem, 3,
 13, 4. *κυρία ἀγωγή*, pro-
 pria, vera abductio, de qua lex
 loquitur, 12, 16, 8. n. *κυ-
 ριωτάτη πτῆσις*, verissima, ma-
 xime propria, principalis, ma-
 xime rata, valida & certissima
 possessio, 5, 67, 6.

Nutr. *κύριον, Et in super-
 lat.* τὸ κυριώτατον, præci-
 puum, longe præcipuum; τὸ
*κυριώτατον καὶ ἀναγκαστά-
 τον μέρος τῆς ἱστορίας*, 3, 32,
 5 sq. *Et absque substant.*
sequente πρὸς προpositiōne;
 τὸ κυριώτατον ἦνυσται πρὸς
 τὴν τῶν ἄλων ἐπιβολὴν, 1, 3,
 6. 4, 21, 8. 8, 36, 2. *Fr.*
gr. 95. τὸ κυριώτατον τῆς
προθέσεως, 2, 45, 5. *ἐν τῷ
 στρατοεδαύειν ἡγούντου κυ-
 ριωτάτον*, 6, 42, 2.

**Κυρίως, proprie, de proprio usu
 ἔξο significatu vocabuli,** 2,
 22, 1. 3, 33, 11. *κυρίως
 διασαφεῖν*, discrete, præcise,
 propriis verbis, perspicue de-
 clarare, 8, 28, 7. 28, 8, 10.
*Tum generatim denotat ad-
 curate, exacte, verissime, pla-
 ne, profus; veluti, Βυζάντιος
 κατὰ*

www.libtool.com.cn

κατὰ θαλάττων ὄντας ἐπίκεινται τῷ στόματι τοῦ Πόντου κυρίως, ὥστε *Esc.* 4, 38, 2. η. τὸν αὐχένα τῆς χαββονήσου ἢ πόλις ἐπικειμένη διακλείει κυρίως, 4, 56, 5. τοῦτο τὸ χωρίον καίται ἐπὶ τῆς παρόδου κυρίως, prorsus ad ipsam viam qua transire oportet, 4, 64, 9. οἱ βουνοὶ ἐπίκεινται τῷ πρὸς τὴν πύλιν τοῦ ποταμοῦ διαστήματι κυρίως, prorsus, plane imminent, 5, 22, 3. quibus locis possis quidem cum Reiskio (ad 4, 38, 2.) inclusam cogitare notionem eam, quam nostro idiomate phrasi illa exprimere consuevimus, dominer une place; sed, an Polybius eandem notionem vocabulo huic subiecerit, dubitare licebit.

Κυροῦν, discernere, ἔσσανε, ratum habere decretum ad confirmandum propositum; τὸ συνέδριον οὐδ' εἰς τέλος ἐκύρωσε τὴν γνώμην, 1, 11, 1. η. κυρωθέντος δὲ τοῦ δόγματος ἐπὶ τοῦ δήμου, 1, 11, 3. τοῦ δήμου κυρώσαντος τὰς διαλύσεις, 1, 17, 1. τούτου τοῦ δόγματος κυρωθέντος, hoc facto decreto, scil. in confessa sociorum cum Philippo, tum vero επικυρωθέντος διὰ τῶν πολεῶν, confirmato in conventibus singulorum populorum, 4, 26, 1 sq. ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, 5, 49, 6. κυρωθέντων τούτων, 5, 56, 1. τὰ τοῦ πολέμου ἐκακώρωτο, decretum est bellum, 7, 5, 5. *Conf.* ἐκυροῦν.

• αἱ κυροῦσαι τὰ διαβούλια

γνωμαί, sententiae quæ nascuntur in deliberationibus, ex quarum praescripto sunt decreta, quæ decernunt res ad deliberandum propositas, 4, 24, 2. *Conf.* διαβούλιον.

διὰ τὸ τὰ σφῶν [τῶν βασιλέων] πράγματα σχεδὸν πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον παροῦν. Sic quam vulgo legitur 6, 13, 9. locum hunc respiciens Ernestus in *Lexico Polyb.* hæc posuit: „κυροῦν τι πρὸς τινα, apud vel aliquem.“ — quæ quam finit̄ ἔσ ab ipso hoc loco ἔσ a greci sermonis usu aliena, nil adinet differere. Ego, codicis Parisini auctoritatem ex parte secutus, edidi σχεδὸν πάντα τὴν σύγκλητον παροῦν, fere omnia decidere, discernere senatum; sed pro modo persuasum habeo, scribi debuisse πρὸς τὴν σύγκλητον κυραῖν, omnes regum causæ ad senatum perveniunt, ad senatum pertinent. *Vide* κυραῖν.

Κυρτός, incurvus; ἢ κυρτῆ ἐπιφάνεια τοῦ θύραου, 6, 23, 2.

Κύρτωμα, τὸ, μηνοειδὲς, lunata convexitas aciei, lunata acies, 3, 113, 8. 3, 115, 7.

Κῦτος, τὸ, τῆς ναὸς, corpus, alveus navis, 16, 3, 4. τὸ σύμπαν τῆς πόλεως κῦτος, 5, 59, 8. corpus urbis; (a quo distinguitur τὸ προάστειον vers; 7.) — „elegantè urbs ipsa, quoad muris comprehenditur, ut αἴτος ψυχῆς apud Platonem Cicero vertit animum. *Joseph. Ant.* 8, 4, 3.

- τὸ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν κῦ-
τος, Ἐσ' αἷα, quae etiam in
Lexicis reperuntur." *Ern.*
Κῶν; ἡ τοῦ κυνός ἐπιτολή, 1,
37, 4. 2, 16, 9. 9, 43, 4.
ὁ κῶν, κίρθιας ρίςςις, 34, 2,
15. κύνες δαδικοτομημένοι,
10, 15, 5.
- Κωθωνίζεσθαι ἀφ' ἡμέρας, de
die potate, 24, 5, 9. — „quo
verbo Ἐσ' οἱ ὁ. ἡβ, *Erh.* 3.
extr. Ἐσ' *Aristot. Probl.* 3,
14. add. *Cl. Wesseling. ad*
Diodor. T. I. p. 345."
Ern.
- Κῶλον, τὸ, crus; δύο κῶλα σφεν-
δόνης, 27, 9, 5. π.
- Καλύειν τινα τινός, 2, 8, 8. τῆς
αἰσῶδου, 2, 52, 9. 5, 69, 2.
οἱ πολέμιοι τῆς ἑραῆς ἐκωλύ-
θησαν, 6, 55, 3. τῆς παρ-
ούσης ἐξουσίας κωλυθήσε-
σθαι, 5, 42, 6. π. ubi for-
tasse κολουσθήσεσθαι legen-
dum.
- Κώλυμα, τὸ, impedimentum ob-
jectum, 6, 34, 12.
- Κωλυσιργεῖν, conatibus alicujus
obitare, 6, 15, 5.
- Κωμάζειν; ἐκνευσας τὴν ἀνδρω-
νίτην, εἰς τὴν γυναικωνίτην
κωμάζει, *Fr. hist.* 27.
- Κώμη, ἡ; ἐπρέσβανον περὶ τῶν
ὁμῆρων καὶ τῶν κωμῶν, 20,
12, 2 sq. ἄκουσιν κατὰ κώ-
μας ἀτειχίστους, 2, 17, 9.
- Κωμικός, ὁ, 12, 13, 3. ἑ. γ. κω-
μωδιογράφος, 12, 13, 7.
- Κῶμος, ὁ; κώμους ποιούμενος
ἐπὶ τὰς οἰκίας, 19, 26, 3. π.
(Κῶνος, ὁ, 10, 18, 6. π.)
- Κωπηλατεῖν, remigare, 1, 21, 1.
- Κωπηλάτης, ὁ, remex, 34, 3, 8.
- Κωφός; ἀνυπότακτος καὶ κωφῆ
ἀγγησι, obscura, quae non in-
telligitur, 3, 36, 4. ἵνα μὴ
κωφὰ γίνηται τὰ λεγόμενα,
5, 21, 4.

Λ.

Λαβίς, ἡ, fibula; πυκναῖς ταῖς
λαβίσι καταπερονῶν, 6, 23,
11.

Λάβρος, vehemens; χειμάρρους,
4, 70, 7. π. (ubi alii λάβρος
καταφέρεται.) 40, 3, 2. πο-
ταμός, 4, 41, 6. 4, 70, 8.
ὄμβρος, 11, 24, 9.

Λαγχάνω; παρτυτίνα γὰρ ἔλα-
χος τῶν Μυρβόχου δραμμα-
των, sic mssii 23, 2, 15. π.
ἔλαβε *Vrsin. ex conject.*

Λαῖα, ἡ, vide ὄαξια.

Λαίλαψ, ἡ; καθάπαρ λαίλα-
πός τινος ἐκπαττωκίας εἰς
αὐτοὺς, 30, 14, 6.

Λαλεῖν τινι, communicare cum
aliquo clam consilia, in par-
tem deteriorem; τῶν πλεί-
στων πεπεισμένων, αὐτὸν
πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γαγο-
νένου καὶ λαλοῦντα τῷ Περ-
σῆϊ, 30, 1, 6. π. Sed Ἐ,
aperte, in omnium conspectu
agere cum aliquo; Φανερός
ἐλάλει καὶ συνέταττε τοῖς
ναυτικοῖς, 31, 20, 13.

Λαλία, ἡ, sermo tibi, fama;
ἦν θροῦς καὶ λαλία τις εὐελ-
πικὴ παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32,
6. Φήμη καὶ χυδαῖος καὶ
πάνδημος λαλία, 14, 7, 8.
κουρεακὴ καὶ πάνδημος λα-
λία, 3, 20, 5. Sed Ἐ de
serio colloquio & sermone, ἡ
περὶ τινῶν βίβλων λαλία,
sermo

www.libtool.com.cn

sermo de libris quibusdam habitus, 32, 9, 4.

Λάλος, loquax, 32, 6; 5. 40, 6, 2.

Λαμβάνειν, γυναῖκα, uxorem ducere; ὅτε ἐλάμβανε Κλεοπάτραν, 28, 17, 19. ἐν Φέρνῃ λαβεῖν, *ibid.* ἐν χάριτι καὶ δορεῶ, beneficii & muneris loco accipere, 1, 31, 6. λαμβάνειν πόλιν, capere urbem, 1, 24, 10. 3, 61, 8. Ἐς τὰ λαμβανόμενα, præda, 4, 3, 11. εἰς χειρας λαμβάνειν, seducere aliquem, privatim cum eo colloqui, 1, 70, 2. Ἐς. *vide* χεῖρ; pro quo Ἐ est λαμβάνειν simpliciter, 1, 69, 1 Ἐ 7. τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος, trahitur, producitur bellum, moram trahit, 3, 78, 5. λαμβάνειν ἀρχὴν, τέλος, 4, 28, 3. 4, 52, 10. Ἐ αὐτὸν παρῆν. ἀλλοιότεραν ἐλάμβανε διάθεσιν, νεπρε τὸ πρῶγμα, 10, 30, 6. ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ιστορίας λαβεῖν, simul utilitatem & voluptatem capere ex historia, 1, 4, 11. τὸ δυνατόν ἐκ τῶν πραγμάτων ἐλαβον πρὸς τὴν ἐαυτῶν σωτηρίαν, selegerunt, 5, 20, 7. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων τὸ δυνατόν ἐλαβον πρὸς τὸ παρὸν, 5, 63, 1. (*conf.* ἐκλαμβάνειν.) τὸ δυνατόν ἐκ τῶν ἐπιστημῶν εἴληπται πρὸς κατάπληξιν, 6, 38, 4. ἐν καὶ δύο λεφθὲν μαρτύριον, 2, 38, 11. τὸ στρατόπεδον λαμβάνει πεζοὺς περὶ τετρακισχιλίουσ, legio capit circiter 4000 pedites, 3, 107, 10.

ἔλαβε τῶν Μορόβιχου δραμάτων ex conject. edidit *Virfinus* 23, 2, 15. n. *nescio quam recte, pro* ἔλαχε. ζυγρεία δ' ἐλαβον εἰς διακοσίους *scripsi* 5, 94, 5. n. pro *uulgato* ἐλάβοντο.

In *Med.* λαμβάνεσθαι νεὶ λαβέσθαι ἀφορμῆς, 1, 69, 8. 1, 79, 11. 5; 78, 5. (*ubi codex Fior. quidam ἐπιλαβόμενος praefert.*) βραχέας ἐλπίδος λαβέσθαι, 37, 2, 7. λήφεται τὴν ἐπιγραφήν ὁ δῆμος. 6, 57, 7.

Λαμπάς, ἤ; λαμπάδες ἐκ ξηρῶς ὕλης, 3, 93, 4.

Λάμπειν, effulgere; de subito Ἐ brevi splendore reip. 6, 43, 3.

Λαμπρὸς, splendidus, clarus; hinc candidus; tum insignis, præclarus, manifestus; Ἐ vividus, acris, vehemens, validus, quidquid in suo genere præcipuam aliquam vim & vigorem habet, *sive in bonam, sive in malam partem. Conf. Dorvillium ad Charit. p. 483. ab Ernesto h. l. laudatum.* λαμπρὰ τύχη, splendida fortuna, 11, 19, 7. λαμπρὰ τῆβεννα, toga candida, 10, 4, 8. 10, 5, 1. τὸ τῆς φύσεως λαμπρὸν, splendor, vigor ingenii, acre ingenium, 7, 12, 3. τὸ λαμπρὸν τῆς προθυμίας αὐτῶν, ardor quo adfectum suum (in matrem) declararunt, insigniverunt, 23, 18, 7. ἐγένετο μάχη λαμπρὰ, acris pugna, 10, 12, 15. τοσούτω λαμπρότερος ἦν ὁ κίνδυνος, tanto acrior erat pugna, *scil. quia*

quia erat viriati monomachica
 Φιλοτιμία, 1, 45, 9. λαμ-
 πρὸς ἐν τοῖς κινδύνοις, acris
 in pugna, 24, 1, 6. τῆ τῆς
 ψυχῆς γενναϊότητι λαμπρό-
 τερος ἦν ἢ πρόσθεν, animi ro-
 bore acrior, vehementior, 16,
 5, 7. (cf. λαμπρότης.) Ψυ-
 χῆ χρωμανοὶ λαμπρῶ, pro sua
 humanitate & animi magnitu-
 dine interpretatus est Casaub.
 sed rectius videtur, acri, vi-
 vido, calido homines ingenio,
 26, 3, 11. λαμπρὸς ἄνεμος,
 acris vehemens, validus ven-
 tus; ὄριος καὶ λαμπρὸς ἄνε-
 μος, 1, 44, 3. (coll. vs. 4. ubi
 habes ὑπὸ τῆς βίας τοῦ ἀνέ-
 μου.) Φορὸς καὶ λαμπρὸς
 ἄνεμος, 1, 60, 6.

Λαμπρότης, ἢ τῶν ὕπλων, splen-
 dor, nitore armorum, 11, 9, 1.
 τῆς ψυχῆς, animi vigor, 32,
 23, 1. ubi oppronitur τῆ μὲν
 σωματικῇ δυνάμει παραλελυ-
 μένος ἦν, quematmodum, 16,
 5, 7.

Λαμπρῶς ἐχρήσαντο τοῖς πρά-
 γμασι, 4, 57, 10. — „inso-
 lentius se gessere, scil. ex opi-
 nione victoriarum.“ Ern. Nos
 in Adn. ad h. l. interpretati
 sumus palam, manifeste, mani-
 festa vi; sed pro usu vocis
 λαμπρῶς, quem modo vidi-
 mus, verius videtur acriter,
 calide, inconsiderato ardore
 rem gerebant.

Ἐλαθάνειν; ἔλαθον ἔξω πελά-
 γοις, 1, 37, 5. — „scil. γε-
 γονότες.“ Ern. Vide no-
 stram Adn. ἔλαθον οὐ μόν-
 ον τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ
 ἑφῶς αὐτοὺς κατέχρει γενη-

θέντας, 13, 1, 1. λαλῆθα-
 σιν αὐτοῖς ἐπισπασάμενοι τη-
 λικοῦτο νέφος, 9, 37, 10. π.
 Λαοδογματικά ἀποφάσεις, pro-
 nunciata ex opinione vulgi ar-
 gerpta, 34, 5, 14. n.

Λαός, ὁ; ἀποδύναμι τοὺς λαοὺς,
 cives, homines captivos, ex
 urbe Et agris abactos; qui
 distinguuntur a militibus ca-
 ptivis, quos mox πολεμικὰ
 σώματα dicit, 4, 52, 7.

Λάσταυρος, impudicus, 8, 11, 6.
 ex Theopompo.

Λάφυρον, τὸ; τὸ πᾶν λάφυρον
 μετὰ τῶν σωματίων ἐποίησαν
 τάλαντα τριακόσια, omne bel-
 li spoliium, 2, 62, 2. τὰ λά-
 φυρα, quæ Carthaginem mi-
 sit Hannibal ex Hispantia, 3,
 17, 7. sicut ἢ κατασκευῆ, su-
 pellelilia, ibid. vs. 10. quæ
 distinguuntur ibi pariter (si-
 cut 2, 62, 2.) a τοῖς σώμασι,
 a captivis, quorum pretium
 (ἀξία) erat ἢ ἀφέλεια, præ-
 da, quæ militibus cedebat,
 vs. 7. coll. vs. 10. λάφυρον
 ἔγειν ἀπὸ λαφύρου quid sit,
 vide 17, 4, 8. 17, 5, 1 sq.
 λάφυρον ἐπικηρύττειν κατὰ
 τινος, vide in ἐπικηρύττειν.

Λαφυροπωλεῖν τὴν λείαν, præ-
 dam vendere, 4, 77, 5. 5,
 24, 10. 28, 8, 8.

Λαφυροπωλεῖον, τὸ, locus ubi
 venditur præda, 4, 6, 3.

Λάχνη, ἢ lanugo; inde latini
 nomen lana, auflore Polybio,
 Fr. gr. 90.

Λέβης, ὁ; λέβητας ἀργυροῦ καὶ
 βάσεις τούτων, 5, 88, 5.

Λέγειν ἐν καὶ ταυτὸ, concordēs
 esse, 5, 104, 1. ἵνα μὴ λό-
 γος

- γοι λέγωνται μόνον, 17, 8, 4. *ubi* γένωνται *habet codex Med. sed verum est λέγωνται.* (*Sic Demosth. T. II. p 1324. ed. Reisk. μὴ ἔατα λόγους αὐτοῦς λέγειν.*) πότῃρα δαὶ λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀλεγοστῆαν ἢ δαιμονοβλάθειαν, *sitne hæc stoliditas dicendæ, an Esc. 28, 9, 4. λέγων τὸ βέρος τῶν Φέρων, edisserens, exponens, causans gravitatem tributorum, 1, 67, 1. λέγειν κρήσεις, causas agere, 32, 9, 11. τί λέγων κατέχει Ἐχίνον, quas causas commemorare potest cur teneat Echinum? 17, 3, 12. τὸ δὴ λεγόμενον, quod in proverbio dicitur, 4, 52, 3. 5, 93, 2. 8, 21, 5. n. 16, 24, 4. Esc. εἴ τι βούλεται λέγειν ὑπὲρ τῆς γνώμης κατὰ τὸν Ζαλεύκου νόμον, 12, 16, 9.*
- πηλικὴ ἢ διαφορά ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρῶτον λεγομένων, καὶ πάλιν κατὰ συνήθειαν γιγνομένων, 10, 47, 4. n. *Videtur* πρῶτον γιγνομένων *legendum; quæ verba pariter confusa 1, 6, 2. n. Conf. 5, 45, 4. n.*
- Λεία**, ἢ, *præda. In Plur. πέμποντες τὰς λείας, 4, 9, 10. Conf. λαφυροπωλεῖν. ἐκ πάσης τῆς λείας, 3, 93, 4. τῆς λειτουργίας Βαν.*
- **Λειάειν** πᾶν τὸ πρὸ ποδῶν, *complanare viam, 10, 30, 8. λειανόμενοι, (i. q. ξυρῶμενοι) levigati, rasi, 8, 11, 9. ex Theopropo.*
- Λεῖος**; *λεϊότερος* ἔλεος, *præior misericordia, 20, 9, 11. n.*
- Λειμών**, ὁ; *ἐναντίον ποταμῶν καὶ λειμῶνων καὶ ὑδάτων; 7, 9, 2. λειμῶσι forsan legend. pro λιμῶσι 3, 77, 7. n.*
- Λεῖπειν**, τὴν χώραν, *paciam deiecere, 4, 32, 7. τὰς τάξεις, 3, 84, 7. 6, 37, 11 sq. τὸ λεῖπον, id quod deest, 4, 38, 9. Sed 15, 36, 2. τὸ δὲ λοιπὸν scripsi, pro vulgato λεῖπον. τί λεῖπει αὐταῖς, 10, 18, 8. i. q. τί ἐλλείπει αὐταῖς, 10, 18, 11. βραχὺ λεῖπει τοῦ μὴ συνάπτειν αὐτῷ, 2, 14, 6. ὥστε τοὺς ἄνδρας βραχὺ τι λεῖπειν τοῦ διπλασίου εἶναι, 10, 17, 12. συνέβαινε αὐτὸν οὐ πολὺ λεῖπειν τῶν ἐννεήκοντα ἐτῶν, non multo minor erat nonaginta annis, 12, 16, 13. λεῖπει τῶν πάντε σταδίων, 4, 63, 5. ἀπέβαλον οὐ πολὺ λεῖποντας τῶν Esc. 3, 54, 4. τὰ λεῖποντα τοῦ βίου ἀνακλήρου, quæ desunt rei familiari suppleri, inopia mederi, 13, 2, 2. τὸ πλῆθος ἐγένετο μικρῷ λεῖπον τῶν μυρίων, 10, 17, 6. n. ἡ Ψροῖσθη νόμισμα μικρῷ λεῖπον τετρακισχίλιον τελέωντων, 10, 27, 13. μικρῷ λεῖπουσιν ἑπτακοσίοις σκάφουσιν ἑναυμάχησαν, 1, 63, 5. τριακοντ' ἔτεσι, λεῖπουσι δύοιν, 3, 22, 2. Ἐὶ μικρῷ λεῖπον absolute Esc *veleit adverbialiter positum; ἢ λεπτῇ πλευρᾷ μικρῷ λεῖπὸν ἐστὶ ἐλαττόνων ἢ ὀκτακισχίλιων σταδίων, 34, 6, 5. ἔστι τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων κέρσον τοῖς Ῥωμαϊκοῖς στρατοπέδοις, λεῖπεν τοῖς ἐπιλέπτοις,**

ποις, exceptis vel demtis extraordinariis, 6, 30, 2.

Rassiv. λείπεσθαι, inferiorum esse; παρὶ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις πολὺ τι λειπόμενοι κατὰ τὴν ἐμπειρίαν, 6, 52, 8.

Et, adjecto vel intellecto nominis μάχη, praelio vinci; ἀποκαλεισμένης πάσης τῆς ἐν τῷ λείπεσθαι σωτηρίας, 2, 29, 3. ἐλείφθησαν correxit Casf. 1, 61, 6. n. pro ἐλήφθησαν quod dabant libri.

Sic et λειφθέν μαχόμενος correxit 21, 12, 13. n. pro ληφθέν. Adde 5, 12, 3. n. λειφθεὶς τῇ παρατάξει, 1, 27, 5. n. συνέβη λειφθῆναι, 2, 5, 8. δυσὶ μάχαις λειπεμένοι, 3, 90, 3. Sed et in Praesenti tempore notione Praeteriti; λειπέμεθα μάχη, vixi sumus, 3, 85, 8.

γραμματοφθόρος διασαφῶν, ὅτι λείπονται Ῥωμῶν μάχη μεγάλη, 5, 101, 6. n. (conf. ἤττασθαι.) Sic λειπόμενος, victus; νικῶν ποιῆται τοῦ λειπομένου καὶ τοῖς ὅλοις ἐπτακότος, 27, 8, 14. βλέπειν τὸν τε τοῦ νικῶν καὶ τὸν τοῦ λείπεσθαι καιρὸν, tempus fatendi se victum, cedendi tempus, 1, 62, 6.

Λειτουργεῖν τῷ λειτουργίαν τοιαύτην, 6, 33, 6.

Λειτουργία, ἡ, ministerium militate, 6, 33, 6. αὐτῇ ἡ λειτουργία, neppure excubatio, 6, 35, 5. ὁ ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τεταγμένος, praefectus operis militaribus, ministeriis militaribus, 3, 93, 4. οἱ ἐπὶ

τινα λειτουργίαν ἀπεσταλμένοι, 10, 16, 5. *Conf.* λεία.

Λειτουργός, οἱ λειτουργοί, opera militares, ministri, operarii militares, 3, 93, 5 ἔ 7. παρὶ τὰς ταφρσίας καὶ χαρρακοποιῆς Φιλοπονοτάτοι, 5, 2, 5. τὸν τόπον εὐβατον παρασκευάζουσι, 10, 29, 4, 18, 30, 8.

Λειψυδρία, ἡ, aquae intermissio in fonte, 34, 9, 6.

Λεκάνη, ἡ, 22, 11, 10.

Λέμβος, ὁ, 1, 20, 13. 16, 2, 19. 16, 4, 8. Ἐσ. οἱ προπλῶν αἰδιτιμένοι λέμβοι, 1, 53, 9. *Conf.* *Ind. Hist.* in Lembus.

Λέξις, ἡ, vox, verbum, ἐκ ἑξῆς γραμματικῶν, 2, 22, 1. ἀδιανόητοι καὶ προσημασιαὶ λέξεις, 3, 36, 3. ταῦς λέξεσι, χωρὶς τῶν ὀνομάτων λέγεται ταῦς αὐταῖς, 6, 46, 10. αὐταῖς λέξεσι αἰς ἐκείνος κέχρηται, ipis verbis, verbotenus, 8, 11, 5.

Λεπίζειν, laminam detrahere qua inductum quid erat, 10, 27, 11. 23, 2, 7.

Λεπίς, ἡ; λεπτοὶ χρυσαῖς, aureis laminis obducia erant columna in regia Echbatanorum, 10, 27, 10.

Λεπτόγειον πεδίον, tenue solum habens campus, 34, 10, 3.

Λεπτός, tenuis; τὸ κέντρον τοῦ βέλους ἐπὶ λεπτὸν ἐξεληλαμένον καὶ συνωξυμένον, 6, 22, 4. *In Actis*; ἐπὶ λεπτὸν ἐκταταμένοι, 1, 27, 7. ἐπὶ λεπτὸν ἐκταταγμένοι, 3, 115, 6. (nisi h. l. pariter ἐκταταμένοι legendum; sed hic quidam de altitudine

- rudine intelligunt, non de fronte; *conf.* 3, 113, 8.) ei opponitur τὸ πυκνοῦν *ibid.* τὰ λεπτά τῶν πορθμείων, tenues, angustæ, exiguæ naviculæ, *scil.* τὰ μονόξυλα, 3, 43, 3. οἱ λεπτοί, tenues, pauperes, 25, 8, 3.
- Λεπτύνειν τὸ σχῆμα τῶν ταγματῶν, 3, 113, 8. *i. q.* ἐπὶ λεπτὸν ἐκτάττειν; *vide* λεπτός.
- Λευκίον, τὸ, 34, 8, 5.
- Λευκοπέτρα, ἡ; ἐπὶ τινὰς λευκοπέτρας *fortasse legendum*, 10, 48, 5. *n. pro* ἐπὶ τινὰς καὶ πέτρας, *quod erat in codd.*
- Λευκόπετρον, τὸ, nuda rupes, 3, 53, 3. τῶν λευκοπέτρων, 10, 30, 5.
- Λέων, ὁ; οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάταις ὁμοῦ παιεῖσθαι τὴν ἔκταυλιν, 5, 35, 13. *Conf. Ind. Hist. in Leones.*
- Λήγειν; οὐ λέγειν τῆς ἐπιβολῆς, 4, 82, 2. ἐπὶ τούτων τῶν καιρῶν τῆς διηγέσεως λέξαιμεν, 5, 111, 9. εἰς ὃν καιρὸν ἐλέξαμεν τῶν Ἑλληνικῶν, 5, 31, 2. *Conf.* καταλήγειν.
- Λήθη, ἡ; λήθην παιεῖσθαι τοῦ κατήκουτος, 18, 16, 2.
- Λημνίσκος, ὁ; lemniscus, un tuban; στεφάνους καὶ λημνίσκος ἐπιβρίπτειν τῆν, 18, 29, 12.
- Λίαν; amat ante se particulam καὶ, *vide in καὶ, num.* 2. ποῦα δὲ καὶ λίαν (*i. q.* καὶ λίαν ποῦα δὲ) τῶν τοιοῦτων ὑποδείγματα, 5, 98, 6, καὶ λίαν εἰλήφει, *quod dabit ead. Peirejc.* 39, 2, 7. *in* ποῦαν
- ex Suida mutavit Vales. sed videndum. an verum sit τότε δὲ καὶ λίαν ἀνσιλήφει, quæ dicitio plane responderet illi germanicæ dictioni, damals aber hatte er noch gewaltig zugekommen.*
- Λιβανωτὸν, τὸ, tus, 13, 9, 5.
- Λιβερτος, *latina vox, libertus;* ὁ προσφάτως ἀπηνευθαρμένος, (*quem alias ἀπαλαύθαρρον Græci dicunt,*) 30, 16, 5 *sq.* ubi priori loco videri λιβαρτίλους *legendum* ait Ernestus, non satis video quid spectans.
- Λιγνύς, ἡ, fuligo, 1, 48, 6. αὐ λιγνύς, 34, 11, 18.
- Λιθάξεν, lapides jaculari, *scil.* e fundis, 10, 29, 5. *quod aliis est σφενδοῶν.*
- Λιθία *vel* λιθία, materia saxorum ad ædificia, lapidum omne genus ad ædificandum adhibitum, 4, 52, 7. *n.*
- Λιθοβόλος, ὁ, balista saxa jaculans, 8, 7, 2. 9, 41, 8. *cf. voc. seq.*
- Λίθος, ὁ; τοῖς λίθοις τύπτειν ἐν χειρὶ, 3, 53, 4. 15, 33, 12. (*conf.* βάλλειν.) μὴ δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίνειν, 31, 19, 5. 31, 20, 1. *cf. Fr. hist.* 60. *n.* Δία λίθον ὀμνύειν, 3, 25, 6 *sqq.*
- Λιθοφόρος, ὁ, *i. q.* λιθοβόλος, 4, 56, 3.
- Λιμῆν, ὁ; sapius in plurali usurpatur οἱ λιμένες, ubi de uno portu agitur; *velut* οἱ ἐν Τάραντι λιμένες, οἱ Τάραντινοὶ λιμένες, 10, 1, 1 *cf. s. sq. coll.* 8, 36, 3. Sic de Ναῖα

- Nova Carthagine*, 10, 8, 2. coll. 10, 10, 1. *de Lilybaeo*, 1, 42, 7. coll. 1, 44, 3. 1, 46, 8. λιμέσιν ἠλαττώσθαι, 3, 77, 7. π. απ λειυῶσι;
- Λιμανώδης τόπος**, palustris locus, 3, 78, 8. 4, 42, 4.
- Λιμός**, ὅς τῆς λιμοῦ dant vetustiores codd. pro τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9. π.
- Λιμόψυρος**, ὅς scabies e fame & pravis nutrimentis orta, (hominum ἔσ equorum morbus,) 3, 87, 2.
- Λιπαρεῖν**, assidue orare, obsecrare, 14, 6, 6. 15, 29, 9. λιπαρῶν ταύτην καὶ καταπραΰνων, 8, 21, 7. ubi consolans interpretantur, haud male, nimirum aditans, orans ut animum capiat nec spem abjiciat. ἐξιλιάσκεσθαι τὸ θεῶν προσκυνῶντα καὶ λιπαρῶντα τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς, 32, 25, 7. assiduum ad omnem aram, aras omnes assistentem, ut interpret. *Ernestus*.
- Λιτός**, simplex, tenuis in vitæ ἔσ cultu; λιτός καὶ αὐτάρκης; 6, 48, 7. λιτός κατὰ τὴν περιουσίαν, 10, 25, 5. κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ σίτησιν, 11, 10, 3. σιτοῖσι λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1. λιτὴ ἐσθῆς, 8, 21, 8. περιουσίαιον λιτὸν, 6, 22, 3. π. — „de galea vel tegumento capitis velitari, sive tenuis, ut cetera velutum, sive, ut placet *Reiskio*, crista carens.“ *Ern.* λιτὸν πολιματίον, tenue oppidulum, 32, 23, 3.
- Λίτρα**, ἡ, Ῥωμαϊκῆ, libra Romana, 22, 26, 19.
- Λίψ**, ὅς africanus ventus; οἱ λίβες, 10, 10, 3. νεύων πρὸς ἀνεμὸν λίβα, 10, 10, 1. ἐπὶ τὸν λίβα τετραμμένος, 9, 27, 5.
- Λίχνος**, ὅς heluo, catillo, gulosus, 3, 57, 7. 12, 24, 2.
- Λογικός**, de homine, prudens, (app. ιδιώτης,) *Fr. gr.* 1. si modo id *Polybii* est. τὰ πολιτικά καὶ λογικά τῶν διαβουλίων, deliberationes de rebus civilibus, ubi doctrina & eloquentia opus est; 25, 9, 2.
- Λόγιον**, τὸ, oraculum; κατὰ τι λόγιον ἀρχαίων, 8, 30, 6. πάντα τὰ λόγια ἦν αὐτοῖς διὰ στόματος, 3, 112, 8.
- Λόγιος**, — „*Epitheton historici* ἔσ cuiuscumque scriptoris, doctissimus, etiam disertissimus; vid. *Gronov. ad Herodot.* 2, 3. et *Wessel. ad Diode.* T. I. p. 116.“ *Ern.* οἱ λογιώτατοι τῶν ἀρχαίων συγγραφεῖων, *Ephorus*, *Xenophon*, *Callisthenes*, *Plato*, 6, 45, 1.
- Λογισμός**, ὅς ratio; opprobitur τῷ θυμῷ, 2, 35, 3. λογισμὸς ἐστὼς καὶ νοουχῆς, 3, 105, 9. τὰ μὲν ἀφίστατο τοῖς λογισμοῖς τοῦ πολιματεῖν τὴν πόλιν, τὰ δὲ προθύμως ἔχε, modo, rationibus istis ductus, abstinendum ab obfisione cessabat, modo rursus totus in eam partem propendebat, 4, 71, 1. ubi genitivus τοῦ πολιματεῖν non a λογισμοῖς pendet, quo retulit *Ernestus*, sed a verbo ἀφίστατο.

Λογο-

Δογματογράφος, ὁ, historiarum scrip-
tor, 7, 7, 1. α.

Δογοποιῶν κατὰ τινος, sermo-
nes spargere contra aliquem,
28, 2, 4.

Λόγος, ὁ; 1) ratio, causa, ἔ-
σμιλία; ὁ λόγος αἰρέσι, ratio
docet, rationi consentaneum
est, 6, 5, 5. cf. αἰρέων. πρὸς
τίνα λόγον ποιῶται τοῦτο,
qua causa, quid spectans, fa-
cit hoc? 40, 6, 3. οὐθένι λό-
γῳ, præter rationem, nulla
causa, temere, 16, 10, 3.
πρὸς οὐδένα λόγον αἰτέ τοῦ-
το ὁ Ἀππίος, nullam causam
habet cur hoc postulet, 28, 11,
7. πολλὰς ἀφορμὰς ἔχει
πρὸς πραγμάτων λόγον, mul-
tas occasiones, multa præsidia
habet ad res gerendas; ratioque,
intuitu rerum gerendarum, ad
moliendum aliquid, 5, 35, 10.
μεγάλα συναβάλλετο τοῦτο
Καρχηδονίοις εἰς πραγμάτων
λόγον, 2, 13, 1. οὐδὲν εἰς
πραγμάτων λόγον, nihil nota-
bile, 29, 9, 16. ξύλα εἰς σφη-
κίσκων λόγον, ligna pro palo-
rum ratione, in usum palo-
rum, conficiendis palis, 5, 29,
6. α. εἰς ἀργυρίου λόγον εἰ-
κῆσθαι, injuriam pati ratione
pecuniarum, 11, 28, 8. πάν-
τῳ πρὸς λόγον γίνεσθαι τοῦτο,
hoc iurimis facit ad causam,
ad rem, ad id quod volumus,
11, 50, 6. αὐξοντες τὸ βί-
βος πρὸς λόγον, pro ratione,
iusta ratione, 6, 30, 3 sq. 9,
15, 3. *Conf. deinde*, κατὰ
λόγον, 9, 20, 3. *et supra*,
ἀπροσλόγως, suo loco.

De ditione κατὰ λόγον,
Ρουίσι ΗΙΒ. Τ. VIII. Ρ. II.

totæ hæc transcribi videtur
Isaaci Casauboni Ad-
notatio ad illa Polybii ver-
ba, 1, 20, 3. τὰ μὲν οὖν πε-
ρὶ τῆς περικεῖς δυνάμεις ἐπ-
ρων κατὰ λόγον σφίσι προ-
χωροῦντα. — „Κατὰ λόγον
αἰτέ, Polybio hic, et alibi non
raro, est idem ac si latine di-
cas, ex animi sententia, quum
destinata procedunt, & confi-
lia ad finem propositum perve-
niunt. Legat. LIII. [lib. 25,
1, 3.] Ῥωμαῖοι τυθόμενοι
κατὰ λόγον κωχόμενοι τοῖς
Ἀχαιοῖς τὰ κατὰ τὴν Μασ-
σήην. LXXX [28, 15, 12.]
μη χωρεῖν αὐτοῖς τὰ πρα-
γματα κατὰ λόγον, rei ipsæ
non succedere secundum ra-
tionem, hoc est, uti propo-
suerant et speraverant. Ali-
quando aliter accipiebunt:
ut in pugna navali quas rau-
lo post describitur, [1, 28,
5.] τὸ κατὰ λόγον ἐπετελεῖ-
το περὶ τὴν μάχην, ἔπειρ ὁ-
πὸς ἔταν ἡ παρακλῆσις κίν-
τα τὰ τῶν ἐγωνιζομένων,
procedebat pugna secundum
rationem. Hic κατὰ λόγον
ἴσα ἐστὶν ex animi sententia;
sed prout ratio ostendit fieri
debere. Erat autem rationi
consentaneum, ut pares vi-
res par belli fortuna sequo-
retur, et victoria ancipis aut
nulla. [5, 92, 7.] Ἄρατος
τὸ κατὰ λόγον ποιῶν καὶ προ-
νοοῦμενος τοῦ μέλλοντος.
Solet etiam dicere ἐν τῶν κα-
τὰ λόγον, vel de τοῦ κατὰ
λόγον, pro ut par est, ut sic
verisimile. Sub finem libri
As *V. (cap.*

[cap. 110, 10.] τῶν πλείων ἐκ τοῦ κατὰ λόγον ἐγκρα-
 τῆς ἂν ἐγγόνει. *Et suadetur
 quod alibi dicitur ἐκ τῶν εἰκό-
 των, [3, 93, 3.] Vide am-
 plius lib. 3. [cap. 113, 8.]*
*ad illa verba τὰλλα τούτοις ἐκ
 τοῦ κατὰ λόγον παρστανε.*
 — *Haec Casaub. cujus
 Adnotationes ad librum III.
 numquam perfecta sunt ne-
 dum in lucem edita. Nos
 de eisdem dictionibus, κατὰ
 λόγον ἔ τὰ κατὰ λόγον, haec
 porro loca enotavimus: αὐ-
 ξειν ἢ μειοῦν τὸ χωρίον κατὰ
 λόγον τῶν προσγιγνομ. ἢ τῶν
 χωριζομένων, 9, 20, 3. n.
 ubi corrupte alii κατ' ὀλίγον,
 pro κατὰ λόγον. (πρὸς λόγον
 δίκηναι 6, 30, 3 (q.) μέχρι
 ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἢν τις ἐλ-
 τίς, 1, 62, 4. πρόδηλον ἐκ
 τῶν κατὰ λόγον ἢν αὐτῶ, 2,
 64, 4. στοχασζόμενος ἐκ τῶν
 κατὰ λόγον, 2. 65, 7. ἐκτῶν
 κατὰ λόγον εἰρηξ, 3, 64, 10.
 τὰ κατὰ λόγον πάντα πρά-
 ξαντες, 8, 1, 1. τῶν κατὰ
 λόγον φροντίζεν, 8, 2, 6. n.
 (ubi rursus mendose κατ' ὀλί-
 γον dabant libri) τῶν κατὰ
 λόγον oppositum est τὸ παρὰ
 λόγον, pro quo mendose pa-
 riter libri κατ' ὀλίγον προφε-
 rebant 12, 22, 4. n. Cor-
 ruptus ἔ τ̄ inutilis locus 2,
 64, 6. εὐδὲν περὶ πλείονος
 ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον
 πράγμασι, pro τοῦ κατὰ λό-
 γον χρήσασθαι τοῖς πρά-
 γμασι.
 τούτο, καίπερ ἀνυτέρβλη-*

τον εἶναι δοκοῦν, ὅμως λόγον
 ἔχει, ἐκείνο μὴ ὑπὸ λόγον
 πίπτει, hoc quidem rationem
 tamen aliquam habet, illud
 ratione omni destituitur, 8, 12,
 12. οὗτοι πολὺν ἔχουσι λό-
 γον καὶ φαινόμενον ὑπὲρ τῶν
 κατ' αὐτοὺς δικαίων, multas
 & manifestas rationes habent
 pro sua causa adferendas, 17,
 14, 5. τὸ τῶν ἀνθρώπων γέ-
 γος, δοκοῦν πανουργότατον
 εἶναι τῶν ζώων, πολὺν ἔχει
 λόγον τοῦ φαυλότατον ὑπαρ-
 χειν, multae sunt causae cur
 videri debeat stolidissimum, ef-
 se et inconsideratissimum, 17,
 15, 15. μὴδ' ὑπὸ λόγον πί-
 πτει ἢ ἀδικία αὐτῶν, διὰ τὸ
 παρηλαγμένον αὐτῶν τῶν
 ἐπιχειρημάτων, 4, 15, 11.
 quod idem sonat, quod ibid.
 v. 9. πρᾶγμα πάντων ἀλογώ-
 τατον, sub rationem non ca-
 dit hoc, i. e. ratione caret,
 proliis a ratione aliena res,
 cujus nulla ratio reddi potest.
 ὑπὸ τὸν λόγον ἄγειν τι, repu-
 tare aliquid, 15, 34, 2. (a
 qua phrasi differt non nihil
 illa, ἐπὶ λόγον ἄγειν, quam
 vide sub num. 2. in λόγος,
 sermo.) λόγον δοῦναι ἐκστῆ
 περὶ τινος, secum reputare,
 expendere rem, 17, 7, 4.
 ἑαυτοῖς δόντες λόγον, ποτέ-
 ροις δεῖ κοινωνεῖν πραγμάτων,
 9, 31, 4. δούς λόγον ἑαυτῶ,
 scil. περὶ τοῦ πράγματος, vel
 πῶς χρηστέον τοῖς πράγμασι,
 8, 17, 4. Aliud est λόγον
 δίδουαι τινι, quod vide infra,
 in λόγος, sermo. Sed λόγον
 ὑπέχειν τινι est pati ut quis
 ratio-

rationem a nobis postulet; rationem reddere alicui, ἐφ' ἐκάστοις, de, super rebus omnibus, 24, 2, 1. λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀμφισβητοῦσι, adversariis suis rationem reddere coram Romanis, arbitris Romanis, 18, 35, 3. λόγον ἀποδοῦναι, vide sub κατὰ. 2. in λόγος, sermo.

οὐδένα λόγον ποιῆσθαι τινοῦς, nullam rationem, nullum respectum habere alicujus, non curare aliquid, 21, 11, 9. 25, 1, 3. Ἐσ. λόγον ἔχειν ὑπὲρ τινος, 1, 57, 1. οὐδεὶς ἦν αὐτοῦ λόγος, nulla hominis ratio habebatur, nemo eum audiebat, 27, 13, 7. οὐ μικρὸν λόγον θάμενος, τοῦ μέζονος ἐποιήσατο πρόνοιαν, incommodum illud non multam curabam, quod ex eo nascebatur quod nunc aliter dispositū essent manipuli atque consueti erant, 11, 23, 8. (Aliud est, λόγους ποιῆσθαι, quod vide infra.) οὐδὲν ἄξιον λόγου, 1, 24, 8. Ἐσ.

2) λόγος, sermo, verbum, disputatio Ἐσ. λόγοι ἐνδοχόμενοι, 2, 56, 10. η. non sunt narrationes, ut voluit Ernestus, sed sermones. λόγους ποιῆσθαι ὑπὲρ πράγματος, verba facere de re, 1, 15, 13. 1, 16, 5. Ἐσ. πολλοὺς λόγους διατίθεσθαι περὶ τινος, 7, 7, 6. ἴνα μὴ λόγοι λέγωνται μόνον, 17, 8, 4. η. (conf. λέγειν.) προστιθέντας αἰετὸν τὸν ἐξῆς λόγον, 1, 15, 13. non videtur de narrationis consue-

ratione capiendum, ut fecit Casaub. (cujus versionem tenuimus, posteriora quæque anterioribus subnectentes;) sed de consequente disputatione & convenientibus observationibus super rebus narratis. Αἰταμεν τὸν ἀκόλουθον δὲ τῶν Ἑλληνικῶν ἀποδοῦναι λόγον, 4, 2, 1. est consequentem narrationem rerum Græcarum subtexere; Ἐ τὸν κατὰ μέρος λόγον ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἀποδοῦναι, est particulatim, enucleate, singulas quasque partes percurrendo narrare rem, 1, 56, 11. η. 3, 37, 11. Ἐ τὸν κατὰ μέρος λόγον ποιῆσθαι ὑπὲρ τινος, 10, 11, 5.

ἕως λόγου, verbo tenus, 10, 22, 7. ubi tamen vis hujus distinctionis haud satis mihi perspecta est, ut, Demetrius Phal. verbis hoc ipsum docuit, quod ille re? (conf. ἕως.) An his ipsi verbis? Id aliud est αὐτοῖς λέξασι.

λόγον δοῦναι τινί, dicendi potestatem facere alicui, 18, 35, 1. εἰς λόγους ἐλθεῖν τινὶ vel συναλθεῖν τινὶ, congregari cum aliquo ad colloquendum, 22, 17, 8. η. 1, 78, 4. διὰ λόγον γίνεσθαι τινί, colloqui cum quo, 22, 21, 12. διὰ λόγου κωμισάμενδὶ τὸν αἰχμαλώτους, sub rogatu, proprie, per colloquium, verborum ope, (fortasse, unō verbo, unius verbi ope.) receperunt captivos, 1, 83, 8.

λόγον διαδοῦναι, rumorem, famam spargere; διόσωπα λόγον

γον (ex certissima Reiskii coniect. pro vulgato δίδωκε) ὡς τοὺς Αἰτωλοὺς μάχουτας Ἔς. 7, 16, 7. n. (in qua Adnot. pro 1, 72, 3. lege 1, 32, 3.) Φάβιος λόγον παρέχεσθαι ὡς ἀποδοδαίλικαί, fame, sermoni de se materiam dedit, 3, 89, 3.

ἐπὶ λόγον ἄγειν τι, in disceptationem adducere aliquid, ut excutiat res, et quid vel quale sit disquiratur, 3, 11, 3. 15, 19, 7. n. (ὅπὸ λόγον ἄγειν, reputare, 15, 34, 2. supra notavimus in λόγος, ratio.)

3) ὁ λόγος, i. q. τὸ πρῶγμα; οὐκ ἔσταξε τὸν λόγον, non tacuit rem, 8, 14, 5.

Λογχοφόρος, ὅ; λογχοφόροι ἵασι commemorantur in Hannibalis acie, ubi jungi solent Balearibus, quibuscum levem armaturam formabant, 3, 72, 7. Ἔ 3, 73, 7. coll. 3, 73, 1. Ἔ 3, 74, 1. Rursus 3, 83, 3. 3, 93, 3. coll. 3, 94, 6. 3, 113, 6. Sunt autem jaculatores, vel hastati, a λόγχη δίψι, i. e. lancea, quam σιδήρεον ἀκόντιον interpretatur Suidas.

Λοιμικός, pestilens; λοιμική κατάστασις, 1, 19, 1. περίστασις, 6, 5, 5. διάθεσις, 2, 31, 10. Et metaph. ἡ τύχη ὡσπερ λοιμικῆν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

Λοιμός, ὅ; λοιμῶν αἰτίοι, malorum auctores, 38, 2, 8.

Λοιπός; τὸ δὲ λοιπὸν correpsi, 15, 36, 2. pro vulgato τὸ δὲ λοιπὸν, λοιπός, in illis locis,

2, 17, 9. τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμειροι, Ἔ 6, 53, 1. νομίζεται μετὰ τοῦ λοιποῦ κόσμου, usurpatum videri pro πᾶς potest, quam in partem apud Demosthenem hanc vocem interpretatur Reiskius in Indice Grac. Demosth. Sed poterit pariter proprio significatu accipi, ut docui in Adn. ad utrumque locum.

λοιπὸν ἐστὶ Ρωμαίων ἀκούειν, nil aliud reliquum est nisi ut mos geratur Romanis, 3, 4, 3. λοιπὸν (scil. ἐστὶ) διευκρινήσω καὶ ἀπέψισθαι περὶ τοῦ Ἔς. 3, 28, 3. n. ex Vat. aliorumque codd. lectione, ubi non opus erat verbo δὲ inserto ex Bav. λοιπὸν ἦν τοιαύτην τιμὴν παρεισαγαγῶν Ἔς. 6, 48, 7. n.

λοιπὸν, adverbialiter, initio periodi, proinde igitur, 2, 68, 9. 4, 32, 5. 10, 45, 2. Ἔς. λοιπὸν τα, deinde vero, 1, 19, 4. nisi λοιπὸν δὲ scribendum. λοιπὸν, λοιπὸν ἤδη, vel τὸ λοιπὸν ἤδη, de cetero, deinde, posthac, abhinc, porro, 1, 12, 4. 1, 17, 1. 3, 34, 1. 4, 13, 4. 4, 28, 4. n. (qui locus tamen intricatior est, ac videndum an satis emendatus vel integer;) 5, 4, 5. 5, 71, 6. 5, 103, 8.

Λοξός; λοξός. πρὸς τὸν Ἀπελλῆν λοξότερον ἔχε, inflectum habuit Apellem, non satis ei fidit, minus aperte cum eo egit, 4, 86, 8.

Λοχῶν τὴν πρὸς Ρωμαίους Φιλίππον, 3, 40, 6. n. non est captus.

www.libtool.com.cn

captare amicitiam, ut vertit Ernestus, sed insidiari amicitiae Romanorum, i. e. specie amicitiae eos decipere, ipsique insidiari.

Λόχος, δ. vide Adm. ad 10, 21, 4. 10, 22, 7.

Λύειν; τὸν πόλεμον, bollandi finem facere, 25, 5, 1. Sic λελυμένου τοῦ πολέμου, 29, 7, 4. λύειν τὴν πολιορκίαν, 2, 9, 9. τὴν συνοσίαν, 5, 15, 5: λαλῶσθαι τὴν συμμαχίαν, dissolutam esse foederatam, 18, 21, 8. λύειν τὸν ὄρκον, irritum reddere juramentum, & ejus religione se solvere, 6, 58, 4 & 12, ὡσπερ λύομένης τῆς ἀδικίας, quasi sublata, ex- priata: in iuris, 4, 27, 4. λύειν τὰς ἀμαρτίας, —, corrigere peccata, f. veniam peccatorum consequi, „Ernestus; respiciens scil. illa verba, 5, 25, 1. ἔτι ποτεισμένοι κατα- πλήξασθαι τὸν Φίλιππον, καὶ λύειν τῷ τοιοῦτῳ τρόπῳ τὰς προγεννημένας ἀμαρτίας, ubi posteriora verba Casaub. sic reddidit, atque hoc pacto delicta sua priora fore testa. Videtur hoc dixisse Polybius, homines istos sperasse, se superiorum criminum culpam & memoriam obliteraturos, si territus seditione militum Philippus intellexisset, opus se habere ipsorum opera ad compescendos seditiones.

καθ' ὁμολογίαν ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων haud cum Ean- ter corrigendum putavi 2, 32, 2. n. pro vulgato ἔλυσαν, quod frustra defendere cona-

tus est Ernestus ex eo, quod et in re navali λύειν dicatur de solventibus e portu.

Λυκαία, ἡ, 6, 22, 3. tegmen capitis e lupina, ut κυνή.

Λύκος ἐξ ἀνδράκου, 7, 13, 7. λύκου βίον ζῆν, 16, 24, 4.

Λυμαίνεσθαι; absolute, λυμαίνονοι, nocere cupientes, 5, 5, 8. n. ubi veteres codices λυμαίνονοι προφέρουσι, quod videndum an a Polybio manu sit. Cum Accus. λυμαίνεσθαι καὶ διαφθελεντὰς κωρυσκουαίς, perdere, corrumpere, vastare, 1, 48, 1. sic ναοὺς καὶ ἀνδριάνας, 5, 11, 4. 16, 1, 6. τὰ πράγματα, res perdere, 30, 1, 5. τὴν βασιλείαν, 30, 2, 2. τοὺς ἐπὶ-βολαίς τινος, irritos reddere conatus, 2, 45, 6. 2, 47, 4. τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, irritam reddere, impedire operam quae regi praestatur, 5, 2, 8. λυμῆνασθαι τὴν βασιλείου δύναμιν, regis potentiam quovis modo minuere, 31, 12, 11. τὴν χάριτα τινός, beneficium alicujus obliterare, gratiam ei debitam abjicere, 18, 26, 4.

λυμαίνεσθαι ἐν πλεῶνι κατὰ πάντα τρόποι, multitudine quovis modo, profus, corrumpere, 6, 9, 6. λυμαίνεσθαι τὴν τῶν πολλῶν προαίρεσιν, 27, 6, 4. ἰ. γ. ἀλλοτριῶν, vs. 11. alienare animos. Sic λυμ. τὴν τῶν πολλῶν εὐνοίαν πρὸς τὴν Μαγιδόνων οἰκίαν, 27, 2, 7. Eodemque modo accipiendum ἰλλὰ, 4, 15, 2. φθελεν καὶ

- λυμάλυσομαι τοὺς τῶν Ἀχαιῶν συμμαχοὺς.
Λύμη; αἱ ἀνδροπαεῖαι λύμαι, 5, 59, 11. λύμει συμφυσίς, conpare, innatae nocte, pestes, κοφί ἔς teredines in ligno, 6, 10, 3.
Λυμαιοῦσθαι; vide λυμαίνοσθαι.
Λυπρὰ χῶρα, sterilis, 13, 9; 1.
Λύσις τοῦ πολέμου, 38, 2, 11.
λύσιν ποιήσασθαι τῶν ἐν-εστατών, belli finem facere, 15, 15, 4. τῶν ἐνεστατών μακῶν, finem malorum, 14, 9, 10, 11, 25, 8. *Et pnde, μίαν ὁρῶν λύσιν ταύτην*, 1, 82, 2. λύσιν εὐρίσκονται τοῦ προβλήματος, 30, 17, 5. *conf. λύειν.*
*Quod sub hac voce Erpe-
stus halet: „περὶ λύσεως
τῶν Φυγάδων, videtur legen-
dum κτήσεως, de restituendis
bonis;“ — id perlinet ad
24, 4, 2. ubi vide Adnot.*
Λυσιτέλεια περὶ τὸν χρόνον, lu-
cri studium e tempore, in re
pecuniaria, 32, 13, 11. —
*„De reditu ἔς fructu agrorum
dixit Ioseph. 16, 9, 1.“ Et n.*
Λυσιτέλης; τὸ λυσιτέλες, com-
modum, lucrum; μέγιστα
 λυσιτέλη, 4, 38, 8. μαρίτης
 γενόμενος τῶν λυσιτελῶν, 13,
 2, 2.
Λυσσᾶν, vide λυττᾶν.
Λυτρώσιν; ἐλυτρώσατο αὐτοῖς
 τὴν χῶραν χρημάτων οὐκ
 ἔλθων, 17, 16, 1.
Λυττᾶν, λυσσᾶν, fugere; 5, 11,
 4. λυττῶντος θυμῷ ἔργα,
 3, 11, 4. 32, 25, 8. χυμίζε-
 μνος λυσσῶντι τῷ θυμῷ,
 16, 1, 2.
Λυβᾶσθαι, vexare, de militi-
 bus qui compilant ἔς male
 trahant homines, 4, 18, 9.
Λυβητάμαιοι κατὰ πάντῃ
 τρόπον τὴν πόλιν, 4, 54, 2.
Λωῶν ἔσσοθαι σφίσι, melius
 ipsis futurum, 8, 30, 7.
Λωποδότης, ὁ, praedo, qui via-
 tores vel mortuos spoliat, 13,
 6, 4.
Λωπός, ὁ, lotus, 12, 2, 1 sqq.
Λωτοφάγος, ὁ; αἱ τῶν Λωτο-
 Φάγων νῆσοι, 1, 39, 2. 54,
 3, 12.

M.

- Μαγγανεύειν** πρὸς τὰς θεάς,
 in precibus uti blanditiis et
 verborum lenocis, 15, 29, 9.
Μάθημα, τὸ, opprobitur αἰγυ-
 νίσματι, 3, 31, 12.
Μαθηματικός; πολυπραγμαεῖν
 τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν
 ἢ πολυπραγμ. παρὰ τῶν
 μαθ. 9, 19, 9.
Μακαρίζειν τινὰ, *Spicileg. lib.*
 39. πημ. 4.
Μακάριος; μακαριωτάτη πόλις,
 opulentissima, (*Carma*,) 3,
 91, 6.
Μακαριστός, felix praedicandus,
 qui felix vulgo praedicatur, 10,
 2, 6.
Μακεδονίζειν, Macedonum par-
 tes sequi, 20, 5, 5 ἔς 13.
Μακρὰν ἀπὸ, 3, 45, 2. 5, 99,
 3. cum genit. absque ἀπὸ,
 3, 50, 8. 5, 59, 10. μα-
 κρὰν αὐτὸν (i. q. ἑαυτὸν) ἐμ-
 πειρίας διαβαλεῖ, sed codd.
 σικτες ἀμπαρῆα, 11, 16, 6. π.
 μακρὰν

www.libtool.com.cn

- μακρὰν αὐτοῦς δόντας ἐμπειρίας, 11, 16, 8. *ubi turfus ἐμπορεία dant libri.*
- Μακρόθεν, *de tempore*; προορασθῆναι τι καὶ φυλάττεσθαι μακρόθεν, 1, 65, 7.
- Μακρολογεῖν; ἵνα παύσωμαι μακρολογῶν, 8, 11, 13.
- Μακρός; μακροὶ ὄντες ἐν πορείᾳ καὶ διχλευμένοι, 4, 12, 11. *n.* δυσπαραβοηθήτους καὶ μακροὺς αὐτοὺς (νεμπρε ἐκυτούς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, 5, 22, 7. *Cf. Adm. ad* 11, 16, 6.
- μακρὰ νῆες κατάφρακτοι, 1, 25, 7. μακρὰν πλοίων δακαναχία, 23, 7, 4. *quia erant πεντηρικὰ πλοῖα*, 25, 7, 1.
- Μακρῶς ἐκμηρῦεσθαι τὰς δυσχωρίας, *longo agmine*, 3, 51, 2. *Conf.* μακρός.
- Μάκρῳσις, ἢ, *amplificatio narrationis*, 15, 36, 2. *n.* *ubi temere vulgo μάκρῳσις.*
- Μάκτρα, ἢ; μάκτρα καὶ πύλοι *in balneo*, 30, 20, 3. *n.*
- Μαλακός; μαλακὰ πρόβατα, *oves mellitæ, tenellæ*, 9, 17, 6. *n.*
- Μαλάττειν τὸ τῆς φύσεως σκληρῶν, 4, 21, 3.
- Μάλιστα, 1) *maxime*; ὡς ἐνδέχεται μάλιστα, 3, 49, 1. ἐν τοῖς μάλιστα, 18, 16, 5. 14, 2, 9. *n.* 2) *fere, circiter, admodum*; μάλιστα πῶς ἔτσι πέμπτω, 2, 41, 13. *Est fortius alicubi.*
- Μᾶλλον, 1) *magis, καὶ οὕτω δὲ μᾶλλον, alii τοιούτω δὲ μᾶλλον*, 3, 92, 3. *n.* *forſan τοσούτω debuerant. Cum negatione Est seq. particula ὡς,*

pro ἢ; μηδὲν καθῆκεν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προσνοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, 11, 2, 9. *Hinc* 3, 11, 5. *n.* *pro οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζειν, ὥστε μὴ λανθάνειν, corrigendum ὡς τοῦ μὴ λανθάνειν. ὅμως οὐδέποτε μᾶλλον εἰς ἀπορίαν ἦκε*, 12, 25, 1. *n.* *potest similitudine intelligi, numquam magis inopia consilii laboraverat; sed aptius videtur ὅμως ὡς οὐδέποτε μᾶλλον, i. e. μᾶλλον ἢ οὐδέποτε, magis quam umquam alias laboravit. confer omnino Fr. gr. 97.* 2) *potius, rectius ut dicam, quin, immo; χρήσιμον ἂν εἶη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον*, 2, 56, 2. *Sic* 2, 71, 2. 3, 31, 4. 9, 20, 6. 9, 23, 4. *n.* *Quo Est referri potest, μᾶλλον δ' ὅμορον, sed potius, sed rectius ut dicam*, 1, 55, 7. *n.* *Sed vide mox num. seq.* 3) *Nempe nonnumquam idem fere sonat μᾶλλον, ac μάλιστα, utraque notione qua accipit solet hic superlativus; maxime, ut ἔχει πληθὺς ἀνδρῶν ἀλκίμων, καὶ μᾶλλον ἰππέων, maxime equitum*, 5, 55, 8. *Et fere, propemodum, ut πρὸς τὴν κορυφὴν μᾶλλον*, 2, 16, 6. *Est sic* 1, 55, 7. *μᾶλλον δ' ὅμορον verti potest, sed fere contiguum. Utraque notione elliptice intelligenda est dictio, scil. magis hoc quam alterum, magis hoc quam aliud quodvis.* 4) *Post πῶς Est ὅσα per ellipsin omitti solet μᾶλλον; hinc πῶσα βῆδιον, pro*

- προ τῶν μᾶλλον βέβαιον, *vel* *Ματτοσιδῆς* λόφος, rotundus tumulus, 5, 70, 6.
 πόσφ βρον, 12, 20, 6. *n.* *Αἶθε* 1, 45, 9. *n.* *Sic post* βούλομαι *seq.* ἦ, 13, 5, 3.
Μανιάκῃς, ὁ, armilla: χρυσοῖ μανιάκῃ, 2, 29, 8. *n.* 2, 31, 5.
Μανικῶς, fatiosus; *μανικῆ* διάθεσις, furor, 32, 25, 6.
Μάρτυρ; *καὶ* τούτων μάρτυρας ἐπέμποντο τοὺς παρὶ τὸν Τιβέριον, 32, 5, 2. *lege* ἐποιῶντο.
Μαρτυρεῖν τινι, testimonium exhibere pro veritate ejus quod dixit aliter, sententiam alicujus confirmare, dictis alicujus fidem adstruere: τὰ συμβάντα τότε τοῖς Ἑλλήσι μαμαρτύρησε, οὐ Δημοσθένει, 17, 14, 12. μάρτυρῖ τοῖς ἡμετέροις λόγοις τὸ τέλος τοῦ πολέμου, 18, 11, 7. δοκεῖ μᾶλλον τὸ τελευταῖον εἰρημένον, (*verius videtur id quod posterius dixi*) ἐξ ὧν εμαρτύρησε τὰ μετ' ἑλίγον συμβάντα τοῖς Ῥωδοῖς, 28, 15, 9.
Μαρτυρία, ἡ τῶν συμβεβηκότων, 10, 9, 3.
Μαρτύριον, τὸ μαρτυρῶ δ' ἂν τις χρῆσταιτο πρὸς τὴν ἀληθεῖαν τῶν νῦν λεγομένων, 1, 20, 13. μαρτύριον ἐποιῶν (*f.* ἐποιῶντο) τῆς αὐτῶν ἀποφάσεως τὸ Ἔσ. 27, 6, 9. ἀρκέτι ἐν ἧ καὶ δύο ληφθέν μαρτύριον, 2, 38, 11. ἐναργέσι κεκρημένος μαρτυρίαις, 21, 9, 4.
Μασθός, *vide* μαστός.
Μαστιγοῦν, virgis caedere, 1, 7, 12. 6, 37, 8.

Μαστοειδῆς λόφος, rotundus tumulus, 5, 70, 6.

Μαστός, ὁ, 1) mamma, 13, 7, 10. τοὺς μαστοὺς προέχειν, ubera exsérere, 15, 31, 13. *ubi* μασθός *per* theta alii præferunt codices. *δωβολαὶ* μαστῶν, 2, 56, 7. 2) tumulus, 1, 56, 6.

Ματασκοπεῖν, 9, 2, 2. 25, 5, 11.

Μάταιος; οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, (*fortunam pro causa citant,*) 18, 11, 5. μάταια αὐτοῖς ἦν καὶ ἀπρακτα τὰ δόρατα, inutiles eis erant hastae, 6, 25, 6.

Μάχαιρα, ἡ; *vide* *Ind. histor.* in Gladius.

Μαχαιρομαχεῖν, 10, 20, 3.

Μαχαιροφόρος, ὁ, fustelles, 39, 1, 2.

Μάχεσθαι; μαχόμενα γράφειν αὐτοῖς, (*προ* ἑαυτοῖς) 3, 47, 6.

Μάχιμος; μαχιμώταροι ἄνδρες, 2, 22, 6.

Μεγαλάνωρ ἡσυχία, 4, 31, 6. *ex* Pindaro.

Μεγαλαυχεῖν, 8, 23, 11. 12, 13, 10. 15, 23, 5.

Μεγαλείος; πρῆξαι τι μεγαλείον, *Fr. hist.* 31. τὸ μεγαλείον τῶν πράξεων, magnitudo, insignitas rerum gestarum, 8, 3, 1.

Μεγαλείως τιμᾶν τινα, 3, 69, 4. μεγαλείως ἐχάρησαν, 3, 87, 5. *ubi* alii μαγάλωσ.

Μεγαλεπίβολος, ad magnas res idoneus, magna spectans, 15, 37, 1. *n.*

Μεγαλόδωρος, insigniter liberalis, 10, 5, 6.

Μεγα-

Μεγαλοεργία, ἡ, magnificentia, 31, 3, 1.

Μεγαλομερῆς ὑποδοχὴ, magnifica receptio, 28, 17, 1. περιστασις, adparatus, comitatus, 32, 12, 3. **μεγαλομαρῆστατα καὶ τεχνικώτατα ἔργα**, (de statuis) 4, 78, 5.

Μεγαλομερία, ἡ, τοῦ πολιτεύματος καὶ δυνάμεις, teipublice amplitudo, opulentia, splendor, & potentia, 1, 26, 9.

Μεγαλομερῶς ἐψηφίσαντο παρὶ τῆς ἀπαντήσεως καὶ τῆς ὄλης ἀποδοχῆς τοῦ βασιλέως, magnifica decreta fecerunt, 16, 25, 3. **χρησάμενοι ταῖς παρασκευαῖς μεγαλομερῶς**, magnificos facientes adparatus, 18, 38, 4. **δώροις ἐτίμησεν αὐτὸν μεγαλομερῶς**, 30, 3, 5. **μεγαλομερέστερον ἀπεδέξατο τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἢ σύγκλητος**, 25, 6, 5. **ἅπαντας ἐπέδεχετο** (fors. ἐπαδ. vel ὑποδεχ.) ἢ σύγκλητος μεγαλομαρῆστατα, 22, 1, 3.

Μεγαλοκροτῶς χρησασθαι τι, liberaliter, magnifice aliquem excipere, 5, 70, 10.

Μεγαλορῆμοσύνη, ἡ, magniloquentia, 39, 3, 1.

Μεγαλοφροναῖν, magnos sibi spiritus sumere, 35, 3, 4.

Μεγαλοφυῆς; **μεγαλοφύεστος** ἢ κατ' ἀνθρώπων, praealtantioris ingenii, 12, 23, 5.

Μεγαλοψυχία, ἡ, animi magnitudo, & sigillatim, liberalitas, munificentia, 10, 40, 6 sqq. 16, 23, 7. 18, 24, 5. 32, 11, 9. 32, 12, 8. **προαιρέσεις ἐφάμιλλοι ταῖς μεγαλοψυχίαις**, 1, 64, 5.

Μεγαλόψυχος καὶ εὐεργετικός, 22, 21, 3. **τὸ μεγαλόψυχον καὶ παράβολον τῆς Ῥωμαίων αἰρέσεως**, 1, 20, 11. **τὸ μεγαλόψ. καὶ Φιλοτίκειον τῆς τοῦ Σικπ. προαιρέσεως**, 32, 14, 9.

Μεγαλόψυχος καὶ πρῶτος χρησθεῖται τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. **καὶ βασιλικῶς**, 8, 25, 5. **μεγαλόψυχος χρησάμενος τοῖς ὑποταττομένοις**, 3, 13, 8. **μεγαλ. καὶ Φιλανθρώπως**, 2, 70, 1.

Μεγάλως διαβέβλητο, 1, 52, 2. ἤσθη, 1, 78, 8. (cf. 3, 87, 5. n. & supra in μεγαλείως.) **σπουδάζειν** 4, 61, 5. **ἄλλο μαιζῶνας**.

Μεγαλωστὶ ἀποδεχόμενος τὴν προαίρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, cum magnifice collaudasset voluntatem Achaeorum, 28, 11, 5.

Μέγας; **Σικιτῆων ὁ μέγας**, Africanus Major, 18, 18, 9, n. 32, 12, 1. 32, 13, 1. **μέγιστοι**, **Μάξιμοι**, cognomines Fabiorum, 3, 87, 6. n. εἰς ἀπορίαν ἐνεπιστάσεις **μεγίστην**, 3, 102, 3. n. αἰεὶ **μεγάλην**. Cf. 3, 59, 4. n. **μεγάλην ἐτίουντο τὴν σπουδὴν**, cum articulo, 1, 46, 2. n. **Ἐμείστας παρέχεται τὰς χρείας**, 1, 75, 6. n. **sed utrobique deleti articulum cum aīis codd. ἐν οἷς δὴ καὶ μέγιστα συμβαίνει, mutatus locus**, 11, 16, 9. n.

Μεδίμνος, ὁ, Σικελικός, 2, 15, 1. 9, 44, 3. Ἀστικῶς, 6, 39, 13. **σίτου δόκα μυριάδας μεδίμνων**, 28, 2, 5.

Μεθάρμοσις, ἡ, despotium, mutatio dominorum, 18, 28, 6.

- Μαθηματικὸς** δὲ μαθημα-
 τούμενον ἐπιλέκτους ἀηκοῖ,
 6, 26, 6.
- Μαθιστάναι**, μεταστῆσαι, τὰς
 ὑπάρξεις, fortunas suas alio
 transferre, 2, 17, 11. τὴν
 ἐπάντων δυναστείαν εἰς ἐκ-
 τὸν μεταστῆσαι, in se trans-
 ferre, 22, 21, 1. τί εἰς τί,
 mutare aliquid in aliud, 2, 41,
 5. 2, 47, 3. 6, 8, 5.
- μεταστῆναι**, alio se trans-
 ferre; excedere concione, 4,
 34, 8. ε concilio, 4, 23, 7.
 εἰς Μίλητον, Miletum commi-
 grawe, 31, 21, 3.
- In Med.** μεταστήσασθαι
 τὰς Φρουράς ἐκ τῶν πόλεων,
 praedia deducere, 18, 27, 4.
- In Passiv.** μαθίστασθαι,
 (i. q. μεταστῆναι) πρὸς τινὰ
 τόπον, aliquo se recipere, 2,
 68, 4. 5, 40, 5. ἐκ τοῦ
 ζῆν, migrare e vita, 32, 21, 3.
Conf. μεταστάσις. μαθίστα-
 σθαι, mutari, 6, 9, 10.
- Μαθοδύεσθαι**, in dicendo uti
 artificii ad fallendos auditores,
 38, 4, 10.
- Μαθοδικός**; μαθοδικὸν καὶ ἐστῶ-
 τα λόγον οὐκ ἔχει τοῦτο, non
 habet hoc certam firmamque
 rationem, 9, 12, 6. μαθοδι-
 κὸς τρόπος, via ac ratio addi-
 scendi artem imperatoriam
 per artis praecpta, 11, 8, 2.
 μαθοδικὴ ἐμπειρία, 1, 84, 6.
 9, 14, 1. μαθοδ. ἐπιστήμη,
 10, 47, 12.
- Μαθοδικῶς** χειρίζειν τι, 9, 2, 5.
 5, 98, 10. *fr. gr.* 92.
- Μαθύσκεσθαι**, vino, ebrietati
 indulgere, 4, 57, 3.
- Μαζόνως**, ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν,
 magnificentius quàm pro rei
 veritate, 3, 103, 1. μειζόνως
 βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐνε-
 σταῶτων, majora consilia cape-
 re, 3, 86, 7.
- Μειοῦν** ἢ αὔξειν, 9, 20, 3.
- Μειράκιον**, adulescens; sic 2,
 68, 2. vocatur Philoragmon,
 Ἐξ κομιδῆ νέος, 2, 67, 5. *conf.*
*esset juvenis triginta anno-
 rum.*
- Μείωσις**, ἢ, τοῦ ποταμοῦ, 9,
 43, 5.
- Μειρακιώδης** στάσις, 10, 33, 6.
 n. de juvenili levitate.
- Μειρακιωδῶς**, juveniliter, 11,
 14, 7.
- Μελανείμων**, artatus, 2, 16,
 13.
- Μελανίαι** καὶ σηκαδόνες, 1, 81,
 7. — „sunt nigrae maculae in
 pustulis & ulceribus, pericu-
 lous ultimum denunciantes.
 Hippocrates vocat μελαίματα.“ *Ern.*
- Μελέτη**, ἢ; ἀνάπειρα καὶ με-
 λέται (τῶν πληρωμάτων,) con-
 tatio & exercitatio iemigum, 1,
 59, 12. αἱ μελέται τῶν
 ὄπλων, exercitationes in ar-
 mis, 10, 20, 4. μελέται καὶ
 γυμνασία, 10, 20, 6.
- Μέλλειν**; μὴ μέλλειν, 1, 12, 1,
 n. (ubi praeparam vulgo μέ-
 νειν.) 1, 45, 4. 15, 5, 1.
Imperf. ἤμελλον, 1, 26, 5.
 βαρύτερος πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ
 τοῦ μέλλειν (αἰεὶ τοῦ μέλλον-
 τος) γίγνεται χρόνος, 3, 112,
 5. n. εἴ τις αὐτοῦ εἰς δικαιο-
 δοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν
 γεγονότων, ἢ καὶ νῆ Δία τῶν
 μελλόντων, 4, 16, 4. n. *conf.*
 δικαιοδοσία.

Μεμ-

www.libtool.com.cn

Μεμφοσθαι τῆ τύχη, incusare
 teit man, 16, 32, 5.

Μεμψιμοιραῖν τινι ἐπὶ τούτῳ,
 concueri de aliquo quod *ἔσ.*
 18, 31, 7. 23, 13, 8. **μεμψιμοιρητέον** (αὐτοῖς) ὅτι *ἔσ.*
 reprehendendi sunt quod *ἔσ.*
 4, 60, 9.

Μὲν. Πῶς μὲν, pro te, quod
dabant codices, recte δὲ po-
suit primus editor, 1, 40,
 13. **Particula μὲν nonnati-**
quam temere omiſſa est a li-
brariis ea occasione de qua
monui ad 29, 11, 8. ἔσ ad
 5, 30, 1. **μὲν pro μὴν scri-**
bendum putavi 1, 80, 8. n.

Μένειν, subsistere; **κατὰ πορείαν**
 ἔμειν, substitit in itinere. 4,
 69, 3. **πρὸς τινὰ λόφον ἔμει-**
ναι, ad collem aliquem substi-
 tit, 1, 74, 6. n. 1, 78, 3.
 2, 25, 9. **ὑπομένειν**; **ἐν ὄψει**
οὐ μένων τὸ δεινόν, 4, 8, 4.
ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς
ἐπιφορὰς τῶν δεινῶν, 6, 6, 8.
τὴν ἔφοδον μείναι, *ex vet.*
codd. leſſione, 1, 74, 5. n.
μείναι παρ' αὐτόν, sui compo-
 tem manere, 11, 14, 3. **μέ-**
νειν ἐπὶ τούτῳ, intra hoc sub-
 sistere, hoc contentum esse, 5,
 104, 3. **μένειν**, habitare, 30,
 4, 10. **ubi distinguuntur οἱ**
ἐπιδημοῦντες ἔσ οἱ ἐκαὶ μέ-
νοντες, 34, 9, 9.

μὴ μένειν, olim 1, 21, 1.
pro μὴ μέλλειν.

Μερίζειν; μερίσαντες αὐτῶν τι-
νας ἐξαπέστειλαν, partem sui
 exercitii miserunt, 2, 5, 6.
κατὰ σημαίαις μερίζουσιν αὐ-
τούς, i. q. ἀπομερίζουσι, ma-
 nipulacim partiuntur eos, *scil.*

ad negotium aliquod mitten-
dos, 10, 16, 2. (*cf. ἀπομερί-*
ζειν.) **μερίζειν τὴν βασι-**
λείαν, partiri regnum, 31,
 18, 1. **sed mox ibid. vs. 32**
μερίσαι τὴν Κύπρον αὐτῷ, in
 parte tribuere, ad iudicare ipsi
 Cyprum. **τὰς ἀφελείας ἐπέ-**
ροις μᾶλλον ἐμερίζον, emolu-
 menta aliis potius quam vobis
 tribui, 11, 28, 9.

μερίζεσθαι, in Pass. in
 partes, in factiones scindi, **ἐμε-**
ρίσθησαν οἱ μὲν πρὸς Ἀρι-
βαζόν, οἱ δὲ πρὸς τὴν Λαοδ.
 8, 23, 9. **μερίζεσθαι εἰς διά-**
φορα, se ipsum velut in plu-
 res partes partiri, diversis re-
 bus simul velle vacare, *Fragm.*
aponym. apud Suid. in Ἀκλή-
ρημασι quod Polybio tribuit
Caiauh. cum Ursino.

Μερίς, ἡ, i. q. τὸ μέρος; ἀρχη-
γόν καὶ μεγίστην μερίδα νο-
μιστέον τούτο, 1, 81, 10. **με-**
γάλην μερίδα ἔχει τούτο πρὸς
τὰς ἐπιβολὰς, μεγίστην δ' ἐν
τοῖς πολεμικοῖς, magnam vim
hoc habet, 10, 43, 2. **νέμειν**
μερίδα τῷ παραδόξῳ, 2, 4, 5.
τούτῳ τρίτην ἐν τούτοις ἕνεμα
μερίδα, 5, 108, 6. **μεγάλην**
μερίδα θετέον τῷ προεστῶτι,
 8, 12, 8. **διδόμενης καὶ τού-**
τῳ μερίδος ἰκανῆς ἐν τῇ το-
λιταίᾳ, 6, 10, 8. 6, 14, 1,
 ἡ τῶν ἐλαττουμένων μερίς,
 pars inferior, 6, 10, 10. **εἰς**
ταύτην ἀποβλέπειν τὴν μερί-
δα, 6, 12, 9. **αἱ περιπέτεια**
πολλὰς εἰς τὴν τοῦ συμφέ-
ροντος περιπετακασί μερί-
δα, 3, 4, 5.

Μερισμός, ὁ, particio; τερηί,
 τερηίο.

τοῦτον, 31, 18, 1. 9, 34, 7. exercitus, 2, 5, 7. 3, 103, 8. *præda*, 4, 16, 10. *fluviū, per canales*, 9, 43, 5. **Μερίτης**, ὁ, particeps, qui partem capit, qui partitur aliquid cum aliquo; *τινὶ τινός*, 8, 31, 6. 4, 3, 11, 13, 8, 2. *μερίτην ποιῶσθαι* (alii *υἱγο ποιῶν*) *τινὰ τινός*, 4, 29, 6. π. **Μέρος**, τὸ; *διεφδιμαμένα τὰ μέρη*, 1, 4, 7. π. *μαδίμου δύο μέρη*, duæ partes de tribus, dodrans, 6, 39, 13. *ἤλθον ἐπὶ τὶ μέρος*, usque quo devenimus? 15, 8, 6. *τοῦτο τὸ μέρος*, hoc, hæc res, 1, 20, 8. *Ἔ. 10.* 2, 37, 10. *Ἔ. c.* *πρὸς ἓν μέρος κλίσειν*, 1, 4, 1. *πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφιλοτιμήθην*, 1, 4, 2. *ἐπὶ τοῦτο μέρος ὀρμήσας*, 1, 16, 5. *αἱ τούτο τὸ μέρος μεγάλην αὐτοῖς παρέχασθαι χρεῖαν*, 1, 16, 8. *τὸ γὰρ κατ' ἐκείνους μέρος*, saltem quod ad illos adinet, 5, 11, 8. *τὸ μέρος, scil. προσῆκον vel ἀρμόζον*, idonea pars *equitatus. vel* illa pars, quæ solet comitari *jaculatores*, 3, 86, 5. π. *ὅς ἐκαστέρῳ δίδεται τὸ μέρος τῶν συμμαχῶν*, utrique (consuli) datur sua pars sociorum, 6, 26, 3.

Nomen μέρος per ellipsin intelligendum in dictionibus hujusmodi: ἀπομαρίζονται τῶν στρατιωτῶν, 10, 16, 2. π. *ἀποταρμμένοι τῆς χώρας αὐτῶν*, 23, 15, 1. *Adde* 2, 34, 6. π. *Quod κατὰ παλαιὰ, οmissio nominis μέρη, legitur*

in Obsorari edit. 7, 61, 6. *id invitis libris factum est.*

ἀνα μέρος, alternatim, alternis vicibus, in suam quamque vicem, 3, 55, 8. 5, 63, 10. 6, 33, 12. 6, 34, 3. *Eodem modo, ἀνα μέρος ἕδεν ἀλλήλοις προστάττοντες*, 4, 20, 10. *rex Casabonus reddidit*, sua quinque vice cavere alius alii imperant; *ubi nescio quid sequens Ernestus, ἀνα μέρος pro virili interpretatur.*

ἐξ ἐκαστέρου τοῦ μέρους, in utraque parte, ab utraque parte, 1, 26, 15. 1, 42, 8. *καταστρατοτεδύσας ἐκ ἀσπέρου μέρους*, 1, 11, 8. *Ἔ. c.*

ἐπὶ μέρος, vel ἐπὶ μέρους, i. q. κατὰ μέρος, particulatim; *ἐπὶ μέρος συντάξεις*, historie particulares, 3, 32, 10. π. *οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γραφοντες πράξεις*, particularium historiarum scriptores, 7, 7, 6.

κατὰ μέρος; 1) *variiori usu*, per vices, alternis vicibus, 3, 103, 7. π. 2) *imperfecto usu*, particulatim, ex parte, *Ἔ. c.* . *οἱ κατὰ μέρος πόλεμοι*, singula bella per se spectata, 1, 4, 3. *οἱ κατὰ μέρος γραφοντες τὰς ιστορίας, (i. q. ἐπὶ μέρους)* qui particulatim scribunt historias, historiarum particularium scriptores, 1, 4, 6. 3, 32, 3. *τὰ κατὰ μέρος πράγματα* (a quibus distinguuntur τὰ καθόλου, 1, 16, 11.) *vertuntur res privatas, cum rectius fuisset res singulas, res particulares.* (*conf.*

www.libtool.com.cn

(conf. κατέλου.) τὰ κατὰ μέρος τῶν συνθηκῶν, singulae conditiones fœderis, 22, 15, 2. sic πῦδε τὰ κατὰ μέρος, 5, 103, 8. τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδοῦναι, 1, 56, 11. n. 3; 37, 11. (vidue λόγος, sermo.) ἰδουναί τε ac ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων, 1, 13, 6. τὰ κατὰ μέρος διασαφεῖν περὶ τινος, 3, 19, 11. Ἐπὶ ὑπὲρ τινος, 3, 28, 4. 4, 66, 10. *A quibus dictionibus differt hæc, κατὰ μέρος (absque articulo τὰ) εἰπεῖν περὶ τινος, quod sonat ex parte, aliquatenus, nonnihil dicere de re, vide 2, 40, 6. n. 3, 32, 3. n. Quod vero in Adn. 3, 32, 3. dixi, κατὰ μέρος εἰπεῖν nonnumquam tamen idem etiam valere ac τὰ κατὰ μέρος, indidum velim. Nam 10, 27, 7. τὸ λέγειν κατὰ μέρος non erat cum Casaubono vertendum, cuncta sigillatim exsequi, sed ex parte solum verba facere, nonnulla tantum attingere: nempe hoc ibi dicit Polybius, de regia quæ est Ecbaranis (quoniam non erat hic locus copiose Ἐξ ex professo verba de ea faciendi) dubitare se, nonnulla ne ex his, quæ de ea narrantur mirabilia, commemorare debeat, an profus de ea tacere. Tum vero 11, 3, 5. (de quo loco in eadem adnot. ad 3, 32, 3. dixi) recte atique articulus τὰ cum Reiskia adjectus a nobis videri debebit, τὰ κατὰ μέρος, scil. τοῦ γεγονότος, sunt cir-*

cumstantiæ particulares, ut vulgo loqui solemus. id est, singulae partes, singula rei momenta. οἱ κατὰ μέρος ἡγεμόνες, 6, 22, 3. Ἐπί τῶν παρῆντι, sunt duces particulares, minores duces in exercitu, singulorum ordinum ductores. πάντα κατὰ μέρος ἴσως καὶ προπάντως συνάτετατο, omnia pro sua quodque parte æquabiliter & apte erant ordinata, 6, 11, 6. τῆς Σπάρτης κατέλου μὲν κειμένης ἐν τόποις ἐπιπέδοις, κατὰ μέρος δὲ περιχούσης ἐν αὐτῇ διαφόρους ἀνωμαίλους καὶ βουνώδεις τόπους, universæ quidem spectata in planitie sita est, ex parte vero, (vel, atamen singulas partes si spectes) continet in se nonnullos tumulos, 5, 22, 1.

πρὸς μέρος: ἦτις ἐστὶν, ὡς πρὸς μέρος Θεωρουμένη, πλάστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, 4, 19, 7. ἡ Μηδία διαφέρει καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν εἰς ἑφῆς ἀνάτασιν πάντων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπων, ὡς πρὸς μέρος Θεωρουμένη, 5, 44, 3. n. Quibus locis quænam potissimum vis insit illi dictioni, ὡς πρὸς μέρος Θεωρουμένη, fateor necdum satis mihi liquere.

Μασάγκυλον, τὸ, hasta amentata, 23, 1, 9. — „ab ἄγκυλος, quod amentum interpretantur Pollux Ἐπὶ alii Grammatici; unde ἀναγκυλοῦσθαι, amentum addere, ἀπίσι Χερσφον Ἐξαρ. Cyr. IV.

- IV. p. 283. ubi vide Hutch.** *Μετὰ προφ.* *Cum Genit.* μετὰ τοῦ Φιλίππου γνώμης. de Philippi sententia, 3, 19, 11. *cf.* γνώμη. μετὰ Ταυρίωνος, adjutore Taurione, 8, 14, 2. μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας, adspirante deorum providentia, volentibus diis, 25, 1, 10. ἄνοια μετὰ κακίας, dementia cum pravitare conjuncta, 4, 27, 7. δυνάμει μετὰ τοῦ δικαίου καὶ κατ'ἄνοιαν πᾶσθαι τὴν εἰρήμην, iusta & honesta ratione, 4, 74, 3. τοὺς μισθοφόρους ἤθροισα μετὰ κηρύγματος, praconio, per praconem, 1, 49, 9. δεόμενοι μεθ' ἱκετηρίας, 2, 6, 1. *ubi male vulgo καθ' ἱκετ.* *Pro* μετὰ τὴν κριστοφωρίαν, 6, 38, 4. *n.* μετὰ τῆς κριστοφωρίας *scripti.* *Cum Accus.* μεθ' ἡμέραν, *vide in* ἡμέρα. *Pro corrupto* Φιλίππου καὶ μετ' Ἀλεξάνδρου συμβιώσαντες, 8, 12, 10. καὶ μετ' αὐτὸν Ἀλεξάνδρου *scripti.* *Μεταβαίνειν*, loco discedere, 21, 10, 12. *i. q.* μεταβάλλειν τὴν χώραν, *ibid.* *vs.* 13. *Cf.* μεταβιβάζειν. *Μεταβάλλειν*, mutare; μετέβαλε τὴν ὑπόθεσιν, mutavit argumentum, 8, 13, 7. *sed* *ibid.* *vs.* 3. μεταλαβῶν τὴν ὑπόθ *ubi vide* Ἀδμ. μεταβάλλειν τὴν χώραν, mutare locum, loco se movere, alio discedere, 21, 10, 13. *i. q.* μεταβαίνειν *vs.* 12. *Τπιεγε* *pro* μεταλαβῶν *Cajaphonus* μεταβάλλειν *invenerat* 4, 74, 1. *n.* *Νευτρίαιτες*, μεταβάλλειν, mutari;
- Βγπ.**
- Μεσοποιεῖν τὴν δαίτυσιν**, 11, 34, 3.
- Μεσότης**, ὁ, 28, 15, 8.
- Μεσόγαια**, ἡ, 1, 56, 5. 2, 14, 6. *n.* 2, 16, 2. *n.* 4, 63, 6. 4, 70, 3. *n.* *Cum genit.* τὴν μεσόγαιαν αὐτῆς (τῆς Πελοπον.) παραφυλάττειν, 4, 6, 6. ἐνέβαλεν εἰς τὴν μεσόγαιαν τὴν (υεῖ-τῆς) Αἰτωλίας, 4, 61, 3. *n.* **Μεσόγαιος**, ὁ καὶ ἡ; μεσόγαιοι; τόποι, 5, 5, 13. μεσόγαιοι; πόλεις, 2, 5, 2. 1, 20, 6. ἡ μεσόγαιος, *sc.* χθώρα, (*i. q.* ἡ μεσόγαια) 1, 52, 8. 2, 16, 2. *n.* 3, 47, 1. 3, 76, 3. *n.* *Es.* *vs.* 7. *n.* 3, 91, 5. 4, 70, 3. *n.* 5, 24, 3.
- Μεσοκόουλος**, in medio humilis & depressus, 10, 10, 7.
- Μεσολαβαῖν**, interfari, interpellare; μεσολαβήσας ὁ Μίρκιος ἤρατο, 16, 34, 5. 20, 10, 6. μεσολαβήσας τὸν Παρμενίωνα, Φησί, 18, 34, 3. μεσολαβηθέντας ἐκωλύθησαν (τοῦ ποιεῖσθαι πλείους λόγους), 20, 9, 3.
- Μεσοκύριον**, τὸ, pari spatium quantum inter duas turres interest, 9, 41, 1.
- Μέσος**; ἐν μέσῳ κειμένη τῇ Κερκηρονίων καὶ Συρακ. ἐπαρχίᾳ, *pro* ἐν μέσῳ υεῖ ἀνά μίσον τῆς ἐπαρχίας, 1, 15, 10. *n.* ἀνά μέσον Ὄξου καὶ Τικαίδος, 10, 48, 1. ἡ ἀνά μέσον κειμένη θρενῆ, 5, 55, 7.
- Μεστὸς χαρῆς** *superiatus erat* *Reisk.* *pro* μεγίστης χαρῆς, 11, 23, 7.

www.libtool.com.cn

ταυται; μεταβάλλει καὶ μετασταται τὰ κατὰ τὰς πολιτείας, 6, 9, 10. ἅμα τῷ τὴν ἔραυ μεταβάλλειν, statim ut anni tempus mutatum est, scilicet. *adpetente vere post hiemem*, 3, 78, 6. *An ἔσ μεταβάλλειν nude in Αἴτιω positum, discedere, terga vertere significat? Ἐσ αν μεταβάλλει legendum pro διαβαλεῖ*, 11, 16, 6? n. *Id equidem non urgeam.*

In Medio; μεταβάλλασθαι, μεταβαλέσθαι, convertere se, retro se convertere; de classe, 1, 27, 10. *de exercitu*, 5, 19, 6. *πρὸς τινα, transire, deficere ad aliquem*, 5, 47, 3. 5, 54, 1. 9, 26, 9. 18, 9, 10. *πρὸς τὰς τινὸς ἐλπίδας*, 5, 51, 11.

Μεταβιβάζειν, alio transferre; τὸν πόλεμον εἰς Λιβύην, 1, 41, 4. *πίπτες*, 1, 58, 1. *τὴν διήγησιν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους*, 3, 3, 1.

Μεταβολή, ἡ, mutatio, conversio; τῶν πραγμάτων, 30, 8, 6. *πόλεων*, 11, 19, 2. *εἰς τὸν κρητικόν*, 6, 3, 1. 6, 5, 1. *εἰς τοῦ μπαλιν*, 7, 12, 1. *ἐπὶ τὸ χαῖρον*, 18, 16, 6. ἢ *πρὸς Ῥωμαίους μεταβολή, detectio ad Romanos*, 9, 26, 2. 10, 34, 2. *πάντα ἢν οἰκεία μεταβολῆς, omnia ad defectiōnem spectabant*, 14, 9, 5. *In sacris motibus, μεταβολή est duplex κλίσις, scilicet. conversio in partem oppositam*, 10, 21, 2. n. ἢ *εἰς τοῦπισθεν μεταβολή*, 18, 13, 4. *Equites Hispani ἔσ Galli pugnare so-*

lebant ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, avertendo se et mox revertendo, 3, 115, 3.

ἐκ μεταβολῆς; de exercitu, sive in pugna, sive in itinere; facta conversione, converso agmine, 1, 19, 4. 1, 57, 8. 1, 76, 7. 5, 69, 13. 4, 19, 5. 5, 14, 4. 18, 5, 6. 18, 6, 8. *Ἐσ. de navium conversione*, 1, 50, 3. 1, 51, 6. *converso equo*, 11, 18, 4. n. *de vento in contrariam verso*, 1, 61, 7. *de animorum mutatione; ἐκ μεταβολῆς εὐνοϊκῶς δίσκοντο, mutatis animis, rursus, vicissim*, 5, 50, 7. *de re quacumque in contrarium mutata; vicissim, vice versa*, 4, 46, 4. 11, 14, 4. 8, 35, 5. 11, 14, 4. 18, 5, 3.

Pro ἐκ καταβολῆς, quod apud Suidam vulgo legitur, Fragm. gramm. 83 ἔσ 84. ἐκ μεταβολῆς scribendum putavi; vide ibi Annot. Ἐσ ad 1, 36, 8.

Μεταγαίν, transferre; μεταγαγεῖν τὴν ἐκκλησίαν (ἐξ Αἰγίου) εἰς Σικυώνα, 5, 1, 9. *translocare; μεταγαγεῖν τοὺς ἄνδρας μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν εἰς Ἡμαθίαν*, 24, 8, 4.

Μεταδίδοναι; μεταδόναι τοῖς φίλοις ὑπὲρ τῶν προσπεκτικῶν, communicare, deliberare cum amicis, 29, 11, 4. *περὶ τινος*, 39, 2, 1.

Μεταῤεσις, mutatio; transitio ad alias partes, 3, 99, 7. *sic ἢ μεταῤεσις πρὸς τινα*, 5, 26, 8. ἢ *ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταῤεσις,*

καίσεις, (i. q. διόρθωσις) reductio in meliorem viam, profectus ad meliora, formatio ingenii & morum, 1, 35, 7. ἢ μεταδ. τῶν ἡμαρτημένων, correctio peccatorum, vel exactorum, 5, 11, 3. 16, 20, 7. αἰ ἀλλογῶν καὶ μεταθέσεως (scil. τῶν ἀμπορευμάτων, permutatio et venditio mercium, 10, 1, 8. π. ἐκ μεταθέσεως, mutata sententia, vel saltem mutata oratione, 30, 18, 2.

Μεταθέτος, ἢ τύχη, mutabilis, inconstans, 15, 6, 8.

Μετακαθελίξεν τοὺς Λίβυας εἰς τὸν Ῥωμαίων τρόπον, 3, 27, 3.

Μετακαλεῖν τινὰ ἀπὸ τινος, advocare, revocare, abstrahere aliquem a re, 14, 1, 3. 30, 2, 4.

Μετακομίζειν τὰ πάντα εἰς τὴν αὐτῶν πατρίδα, transferre, transportare *statuas Syracensis Romam*, 9, 10, 2. τὰ ἐκ Μακεδονίας μετακομισθέντα εἰς τὴν Ῥώμην χορήγημα, 32, 11, 7. π. εἰκόνες μετακομισμένοι Ἐσ. 40, 8, 10.

Μεταλαμβάνειν, μεταλαβεῖν, mutare, permutare aliud cum alio, sumere vel accipere aliquid post alium, post aliud, in locum alterius; μεταλαμβ. τὰς ἐσθῆτας, mutare vestes, 3, 78, 3. τὰ ἔθνη, 6, 25, 11. τὰς ἀγωγὰς τῶν βίων, 4, 74, 1. ubi temere *Cajaub.* μεταβαλεῖν pro μεταλαβεῖν posuerat.) τὴν ὑπόθεσιν, 8, 13, 3.

μεταλαμβ. τι παρὰ τινος, 6, 6, 12. 18, 28, 6. μετα-

λαμβ. τὴν προσήγοράν, accipere ab *Achaeorum*, participare, 2, 38, 4. τὴν ἀρχὴν, τὴν στρατηγίαν, succedere in regnum, in praeturam, adire regnum, praeturam, post fratrem, post patrem, 3, 40, 6. 4, 37, 7. παρὰ μίαν μεταλαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν, 3, 110, 4. τὴν οὐραγίαν ἀντὶ τῆς πρωτοτορίας μεταλαμβάνουσι, 6, 40, 8. τὰν σχῆμα μεταλαμβάνουσιν, 6, 40, 3. 9, 20, 2. μετέλαβον τὴν Ἑλληνικὴν κατασκευὴν τῶν ὅπλων, adsciverunt, graecanicam rationem cum sua mutarunt, 6, 25, 8. *Fr. gr.* 14. μεταλαμβ. τὰς δυναστείας, aliorum imperia in se transferre, 9, 10, 13. μεταλαβὼν τὴν τῶν Καρχηδ. στρατοπέδειαν, Poenorum castra relictis suis occupans, 10, 40, 11. μεταλαβόντες καιρὸν ἀρμόττοντα, ubi deinde commodius tempus locumque erimus natū, 2, 16, 15. 5, 98, 11. τόπον βουλόμενος εὐφρόεστερον μεταλαβεῖν, 5, 80, 6.

μεταλαβεῖν τὸν λόγον, τοὺς λόγους, suscipere sermonem, suscipere loquendi vices, *prendre la parole*, 17, 2, 2. π. 29, 9, 1. *Est nuda μεταλαβεῖν, eadem notione*, suscipere sermonem, respondere, 10, 38, 1. 18, 37, 5. 20, 10, 3.

Neutraliter, absque accusativo, ἅμα τῷ μεταλαβεῖν τὸ τῆς νυκτός, succedente, vices suas capiente nocte, 15, 30, 2.

- Ἀπὸ μεταληφένου legendum pro κατεληφέναι**, 1, 61, 3? u.
- Μεταλήψις**, ἡ, τῆς ἀρχῆς, successio in regnum, 31, 21, 3. τοῦ σχήματος, mutatio figuræ, 9, 20, 2.
- ἐκ μεταλήψεως; παραγυέλαντες ἐκ μεταλήψεως τοῖς ἔξωσι χρῆσθαι, permutatione sc. armorum facta, sumto post hastam gladio, 2, 33, 4. ἢ ἐκ μεταλήψεως τοῦ σαυροτήρος χρῆσι, cuspidis usus inversa hasta, 6, 25, 9.
- Μεταλλῶν**, τὸ, cuniculus, 22, 11, 15. τὰ μέταλλα, 16, 2, 3. 16, 11, 2 sqq. 16, 30, 6.
- Μεταλλαγῆ**, ἡ, abitus, discessus, 4, 21, 9.
- Μεταλλάττειν**; μετήλλαξε τὸν βίον, 2, 70, 6. 2, 71, 3. 4, 87, 6. *Et nude μεταλλάττειν*, obire, 1, 43, 4. 2, 71, 4. 4, 1, 9. *μεταλλάξας*, post obitum, 5, 9, 10.
- Μεταμέλεια**; αὐθις ἔγνωσαν ἐκ μεταμέλειας ἀντιλαυβάνεσθαι τῆς θαλάττης, abjecto priori consilio, 1, 39, 14. 2, 53, 6.
- Μεταμέλειςθαι**, mutare sententiam, 25, 5, 11. 4, 50, 6.
- Μεταναστάσεις**, migrationes gentium, 34, 1, 3.
- Μετανοστανῆναι εἰς ἄλλας πόλεις**, 9, 26, 7. *Et nude μετανοστῆσαι*, in alias sedes transferre, 3, 5, 5.
- Μετάνοια**, ἡ, mutatio consilii, penitencia, 4, 66, 7. resipiscencia, 18, 16, 7.
- Μεταξύ**; διὰ τὰς μεταξύ δυσχωρίας, propter interjectas locorum difficultates, 1, 86, 8; τὸ μεταξύ διάστημα θερωνῶν ἀνετολῶν καὶ μασσηβρίας, 3, 37, 4. τὰ μεταξύ τούτων, 14, 1, 9. *De temporibus* ἔτι μεταξύ αὐτοῦ λέγοντος, 15, 23, 4. *Nude*, μεταξύ, in medio conatu, in medio rerum cursu; τὰς τῆς Ἑλλάδος ἐπιβολὰς μεταξύ ἀπέρριψε, 8, 13, 3. *Sic* 3, 6, 10. *nubi temere Casaub.* *sententiarum intervertentat.*
- Μεταπίπτειν**, mutari; εἰς ἄλλα, 6, 57, 3. εἰς ἐναντία τῶν γνώμας, in contrariam sententiam concedere, 21, 5, 7. *Et sic nude*, συννοκρινθεῖς καὶ μεταπώσων, 5, 49, 7. cf. *συμμεταπίπτειν*, ἔ μεταπίπτωσις.
- Μεταπορεύεσθαι**, τινὰ, punire aliquem, 1, 88, 9. τὰ ἀδικήματα, τὴν ἀσέβειαν, ulcisci, 2, 8, 10. 2, 58, 11. 5, 10, 8. 3, 24, 10.
- μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν*, petere, ambire magistratum, 10, 4, 2 ἔ 9.
- Μετάπτωσις**, ἡ, πρὸς Ῥωμαίους, transitio ad partes Rom. defectio ad Romanos, 3, 99, 3. animorum mutatio, 27, 1, 9.
- Μεταρρίπτειν** τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τῆς Φιλίππου συμμαχίας πρὸς τὴν Ῥωμαίων, 17, 13, 8. 30, 6, 8. 30, 7, 2 ἔ 9.
- Μετάρσταςις**, ἡ, mutatio loci, receptus in alium locum; διὰ τὸ μὴ καταλείπεσθαι τόπον εἰς ἀναχώρησιν καὶ μεταίστεσθαι, 2, 68, 9. ἢ ἐκ τοῦ βίω μεταστ. discessus e vita, qb-
Bb itus

kus, 30, 2, 5. *Et nude ἡ μεταστ. obitus*, 37, 3, 9. *Et αἴτινα ποτίονε*, submotiu e vivis; ἐπισημαινομένων τὴν Ἐρμείου μεταστάσιν, 5, 56, 14.

Μεταστρατοπεδεύειν, castra mutare, 3, 112, 2. 27, 8, 15.

Μετατιθέναι, mutare; τῶν μὲν ὅλων οὐδὲν ἔτι μετέδηκαν, 1, 63, 2. in viam reducere; μεταθεῖναι τοὺς ἠγνοηκότας, 1, 67, 5. πρὸς τὸ βέλτιον μετατίθει τοὺς ἀμαρτάνοντας, 5, 12, 3. μετατιθέναι τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπὸ τινῶν ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας συμμαχίας, transducere, 17, 13, 5.

In *Med.* μετατίθεσθαι τὴν ἄγνοιαν, suum errorem corrigere, 11, 25, 10. *Et absolute, per ellipsis accusativi τὴν ἄγνοιαν*, sese corrigere, in meliorem partem sese mutare; μεταθέμενος τοῖς ἐκ τῆς τύχης ἐλαττώμασιν, 18, 16, 7. n. nisi μετατιθέμενος in *Pasfivo est legendum*; quod tamen minime necessarium; παρὰ eodem modo μεταθέμενος absolute positum, 27, 1. 9. est sententiam mutavit. *Et μεταθέσθαι (in medio. non παρῶν)*, πρὸς τὴν Ῥωμαίων αἵρῶσιν, ad Romanorum partes transire, 26, 2, 6. *Eadem sententia, μετατίθετα πρὸς τοὺς Καρχηδ.* 3, 111, 8.

Μεταφέρειν, transerre, 9, 10, 4. 12, 25, 3. 32, 8, 3.

Μεταχειρίζεσθαι, administrare post. aliud, vel aliud post aliud;

ἄτερον ἐφ' ἑτέρῳ παραστρόνθημα μεταχειρίζομενος, 15, 24, 1. βασιλεῖς ἐκ βασιλέων μεταχειρίζομενοι, qui reges alios post alios tractaverant, quasi manu duxerant, gubernaverant, 15, 34, 4. Τληπόλεμος ὁ τὰ τῆς βασιλείας πράγματα μεταχειρίζομενος, scil. μετὰ Ἀγαθοκλέα, 16, 21, 1.

Μετεῖναι; μόνοις ἀνθρώποις μέτεστι νοῦ καὶ λογισμοῦ, 6, 6, 4.

Μετέρχασθαι; 1) ex alio loco in alium se conferre; μεταῆθε πάλιν εἰς τὰς Θήβας, 5, 27, 2. μεταλθεῖν εἰς γέγονα, 27, 14, 5. (intellige, vel adde, πόλιν αὐτὸ οἰκίαν) 2) ulcisci, punire; τὸν Φόνον, 4, 48, 9. τὰ ἀδικίας, 6, 4, 9. τινὰ καὶ ἀμύνασθαι, 23, 14, 8.

Μετέχειν, τινι τῶν κινδύνων, 3, 16, 3. τῆς αὐτῆς πολιτείας, 2, 2, 6. 2, 44, 4. τοῦ συνεδρίου, 4, 23, 7. τῆς ἀποστάσεως, 1, 70, 9. ποίας μετέχει γνώμης, 7, 5, 5.

Μετωραῖν; vide *Adm.* ad 26, 5, 4.

Μετωρίζειν, proprie efferre, in altum tollere; unde ad alia sicut nomen μετέωρος vario modo transfertur, denotat. que superbia efferre, inflare, ut quis altos sibi spiritus sumat, 24, 3, 6. expectatione & spe aliquem implere, 26, 5, 4. n. facere ut quis animo fluctuet, ad defectionem adliceat, 5, 70, 10.

μετωρισθῆς ἐπὶ τῷ γεγενησθε

- ὑβρι, spiritus elatus, inflatus, 3, 70, 1. 4, 59, 4. 5, 20, 11. 30, 1, 9. Ipe elatus, 3, 40, 7. 33, 2, 2. ὑπό τινος, vana spe inflatus ab alio quo, 7, 4, 6.
- Ματρωδοκεῖν**, *corruptum verbum*, 26, 5, 4. n.
- Μετέωρος**; (*vide Adn. ad 13, 2, 1.*) 1) altus, elatus; τὰ μετέωρα, loca alta, elata, 5, 13, 3. *Hinc tropice*, animo, spiritu, spe elatus, inflatus, tumidus; μετέωρος καὶ θυμοῦ πλήρης, 3, 82, 2 μετέωρος καὶ φιλόδοξος, 16, 21, 2. μειράκιον μετέωρον τῆ φύσει καὶ πάσης πονηρίας ἔμπλεον, 27, 30, 6. μετέωρος ἐγενήθη ταῖς ἐλπίσιν, 30, 1, 4. 31, 8, 12. 2) in mari natans, in alto stans cum navi, 34, 3, 7. 17, 1, 7. *Hinc μετέωρος ταῖς διανοήσιν*, fluctuans animo, dubia fide, 3, 107, 6. animo suspensus, dubius, anxius, inter spem & metum fluctuans, 5, 18, 5. 8, 22, 8. 24, 10, 11. expectatione suspensus, 11, 27, 6. 3) μετέωρος cum infinit. *vel cum πρός, ἐπὶ, αὐτ εἰς τι*, cupidus, *scil.* qui spem suam aliquo diuigit & spe incitatur; *vel* qui *veluti* in altum se erigit & e sublimi cupide prospicit; ἄτοιμος ἦν καὶ μετέωρος στρατεύειν, 5, 42, 9. αὐθαρσής καὶ μετέωρος ὢν πρός τὰς ὑπογραφόμενας ἐλπίδας, 5, 62, 1. μετέωρος ὢν ταῖς ἐπιβολαῖς ἐπὶ τὸν κατὰ τῶν Αἰτωλῶν πόλεμον, 5, 101, 2. σκεύδοντας καὶ μετέωρους ὄντας εἰς τὴν πολέμιαν, 3, 78, 5. πάλαι μετέωρος ὢν εἰς τὴν τῆς Ὀλυμπίας Δέαν, 30, 15, 2. (*ubi dele comita post ὢν.*) μετέωρος ἦν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, 13, 2, 1. n.
- Μετρεῖν** πάντα ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις, 2, 47, 5. ταῖς ἰδίας ὀργαῖς καὶ φιλοτιμίαις, 12, 14, 5. πάντα μετρεῖν πρός τὸ ἑῆς ἰδίας καταρῖθου συμφέρον, 17, 14, 11.
- Μέτρημα**, τὸ, demensum frumentum, 6, 38, 3. stipendium, 9, 27, 11.
- Μετρητής**, ὁ, οἴνου, metreta, amphora, 2, 15, 1.
- Μέτριος**; οἱ μέτριοι τῶν ἀνθρώπων, moderati, sanae mentis, frugi homines, 33, 16, 10. 10, 26, 5. 16, 17, 10. 32, 21, 1. μέτριοι, καὶ πράξις καὶ φιλάνθρωποι, 18, 26, 7. 21, 13, 6. μετριοτάτοι Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς ἐπιτυχίας, 27, 8, 8. μετρίους λόγους ἐποίησατο, 23, 16, 7. μετρίως ἐσθῆτας ἀναδούς, 8, 21, 8. n. μετρίως ἀποδοχῆς τυχάν, ὡς παῖς, modico adparatu, quantus conueniebat puero, excerptus, 23, 16, 5. τὰ μέτρια καὶ τὰναγκαῖα, quae ad necessitatem sufficiebant, 1, 18, 11. n. τὰ μέτρια τῶν ἐπιτηδείων, 3, 77, 3. πολιτεύματα μέτρια ταῖς τύχαις, 1, 13, 12. n. τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων, quae postulata, 26, 1, 2.
- Μετρίότης**, ἡ, moderatio animi, 1, 88, 3. 2, 61, 4. 5, 10, 2. 8, 14, 6.
- Μετρίως**, Φέρον τι, modèrate

ferre, 3, 85, 9. *μετρίως κακοπαθούντες*, satis laborum patientes, 3, 79, 5. *μετρίως συνόψασθαι τὰ ὅλα*, facis, sufficienter, probabilitet, 1, 4, 7. (i. q. *ικανῶς*, *ibid.*) *μετρίως*, recte, jure, merito, 17, 14, 4. *οὐ μετρίως*, nullo jure, immerito, 9, 20, 5. n. — „non facile, non temere.“ *Et n.*

Μετωπήδον ποιῆσθαι τὴν ἔφωδον, acie in frontem porrecta, explicata fronte adgredi hostem, 11, 22; 10. *ἡ μετωπήδον ἔφωδος*, 2, 27, 4.

Μέτωπον, τὸ, frons aciei, 3, 65, 5. n. 3, 113, 3. n. (*ubi confer, quem in Adn. laudavi, l. Fr. Gronov. ad Liv. XXII. 45.*) *ἡ κατὰ πρόσωπον πλοῦρα*, latus anterius, i. e. frons, (i. q. τὸ πρόσωπον) 11, 23, 3. *τοὺς ἐλέφαντας ἀφ' ἑνα πρὸ πάσης τῆς δυναμικῆς ἐν μετώπῳ κατέστησε*, 1, 33, 6. *Pariter* frons aciei navalis; *παραγεγονότες εἰς τὸ μέτωπον*, advenientes & in frontem instructi, 1, 28, 2.

Sed ἐν μετώπῳ, significat etiam eadem linea, eadem fronte, sive in ipsa fronte aciei ante omnes alios sit hæc linea, sive post alios locata. Sic, in pugna ad Raphiam Antiochus παρὰ τοὺς ἵππεῖς ἐν μετώπῳ (juxta equites eadem fronte) τοὺς Κρήτας ἔστησε, 5, 82, 10. *ubi equites illi post alios erant locati, ut docet vs. 9. Et in navali acie Romanorum*, 1, 26, 13. *post duas legiones quarum naves erant in rostri*

formam dispositæ, ἐπέβαλον τοῦτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, tertiam deinde legionem locarunt, navibus omnibus in unam eandemque frontem directis, scil. non aliis post alias locatis. *Ita ἐν μετώπῳ idem sonat in illis locis ac ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας*, cf. 12, 20, 6.

Μέχρι; μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος, quoad vixit, 2, 43, 9. *μέχρι τινὸς ἀσφαλῶς διῆγε τὴν στρατιάν*, aliquantum, aliquantum viæ, & aliquantum temporis, 3, 52, 2. *μέχρι τούτων*, adhuc quidem, hactenus, 11, 1, 8. *μέχρι τούτου μνησθήσομαι (περὶ αὐτῶν)*, dicitur *ἔσ.* hoc solum commemorabo. 5, 33, 3. *τὰ ἀδικήματα μέχρι λόγου καὶ γραμμάτων διορθοῦν*, non nisi verbis & literis, non ultra, 4, 24, 4. *Conf. ἔως.*

Μὴ; μὴ οὐ seq. particip. nisi; ἢς οὐχ οἰόντα καδικέσθαι μὴ οὐ προσθεν καταλύσαντα ἔσ. 2, 49, 5. 9, 10, 11. 9, 15, 5. *ἔσ.* ἵνα μὴ, pro οὐχ ἵνα, non ut, 15, 8, 11. *μὴ -- μήτε*, 2, 62, 11. *ex olim vulgata lectione; sed ex Vat. ἔσ Flor. μήτε -- μήτε restitui. μήτε pro μηδὲν scripti*, 6, 18, 3. n. *μὴ τι θῆ*, nedum, 12, 9, 6. n. *μηδ' ὅτι*, nedum, 14, 5, 13. *μὴ ποτε cum indicativo ex lect. vulg. constructum*, 30, 10, 9. n. *ubi subjunct. ex conjectura posui.*

Abundat μὴ post negandi verba, veluti ὃν ἐξαρνοῦνται
μὴ

www.libtool.com.cn

μη Φύσαι &c. quem suum esse negant, intellige Φάσκοντες, dicentes, non narum esse &c. 2, 55, 9.

Μηδαμόθεν, 5, 2, 8.

Μηδεὶς; μηδὲν ἐστὶ τούτων εἰς εὐα, hoc nil ad me pertinet, 25, 1, 7. εἰς τὸ μηδὲν κατ'αντῶ, ad nihilum redit, 4, 34, 2. Pro μηδεὶς ἔσ' μηδὲν sæpe in libris est μηδεὶς ἔσ' μηδὲν, quæ temere ab edito-ribus mutata sunt, velut 1, 78, 15. n. 2, 57, 10. 23, 8, 3. n. 24, 7, 4. n. &c. Sic ἔσ' οὐδεὶς ἔσ' οὐθέν.

Μῆκος, τὸ, longitudo, veluti viarum in castris, 6, 29, 9. itineris, 3, 63, 7. sinus Ambracici; 4, 63, 3. &c. In Acie, est latitudo frontis, s. directio ab uno latere ad alterum; cui opponitur τὸ βάθος, altitudo, s. directio a parte anteriori ad partem posteriorem; vide 12, 21, 2 sq. &c. conf. βάθος. Sic in castrorum dimensione, 6, 29, 4 sq.

Μῆν, perperam vulgo pro μὲν, 1, 80, 8. n. καὶ μῆν, porro vero, 3, 29, 4. ἔσ' alias.

οὐ μὲν ἀλλὰ, familiaris Polybio dictio, significans, quidquid sit, verumtamen, nihilominus, ceterum; proprie, sed non at; nempe post μῆν per ellipsin omissum est verbum vel ommissa sunt verba nonnulla, ex præcedenti oratione vel e tota sermonis connexionione intelligenda; v. c. 1, 23, 5. ξενίζόμενοι ταῖς τῶν ἐργάνων κατασκευαῖς οὐ μὲν ἀλλὰ τελέως καταγεγῶ-

κότες τῶν ἐναντίων, machinæ non prius visæ novitatem mirabantur turbabanturque non-nihil; at non (intell. nimis turbabantur, non territi sunt) sed (nihilominus) profusus contemserunt hostem. Sic 3, 16, 7. οὐ μὲν, ἀλλὰ τούτοις χρησάμενοι διαλογισμοῖς Ῥωμαῖοι, at non (nempe, cogitantes hoc, quod modo dictum est,) sed illas rationes ineuntes Romani, quæ paulo ante dictæ sunt. Perspicua imprimis est illius ellipsis ratio ubi particula ἀλλὰ paululum præparatur ab οὐ μὲν, ut in ἄλλο, 3, 85, 9 sq. οὐ μετρίως οὐδὲ κατὰ σχῆμα τὴν περιπέτειαν ἔφερον οὐ μὲν ἢ γε σὺγκλητος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καθήκοντος ἔμενα λογισμοῦ, at non lenatus (pariter immoderate ferebat casum,) sed nihil ille quod a sua dignitate alienum esset commisit. Pro-sus absque ellipsi planam orationem habemus, 3, 118, 7. ubi, postquam vs. 5. ἀκεσται, ἐν μεγάλοις φόβοις καὶ κινδύνοις ἦσαν περὶ τοσφῶν αὐτῶν &c. respiciens ista, sic pergit: οὐ μὲν ἢ γε σύγκλητος οὐδὲν ἀπέλειπε τῶν ἐνδεχομένων, ἀλλὰ παρακαλεῖ μὲν τὰς πόλεις &c. Alibi particulam ἀλλὰ, quæ post οὐ μὲν necessario requirit videbatur, ex conjectura ad-jeci. 24, 7, 5. n.

Μηνίσκος, ὁ, lunula, lunata aciei figura, 3, 115, 9. τοῦ μηνίσκου τὸ κύρτωμα πρὸς τοὺς πολεμίους ἔχοντες, 3, 115, 7.

- Μηροειδής;** *μηροειδής τοῖων τὸ κύρτωμα*, 3, 113, 8. *ἐν μηροειδῶι σχήματι τεταγμένοι*, 3, 115, 7.
- Μηρός;** ὁ; *πολλὰκις τὸν μηρὸν πατάξας*, *iesur idemcidem percutiens, quod fit in indignatione aut moerore*, 39, 2, 8. *Sic* 15, 27, 11. *τύπτων συνεχῶς τὸν μηρὸν*.
- Μηροσάσθαι;** *ἐμαμηχάνητό τι τοιοῦτον*, 5, 22, 6.
- Μηχανή;** ἡ; *μηχανὴν πᾶσαν προσφέρειν*, *summa ope laborare*, 1, 18, 11. *Sic* 2, 4, 7. *πᾶσαν βίαν προσφέροντας καὶ μηχανὴν*, *omnem & vim & artem adhibentes*, 2, 4, 7. *ubi minus videt Casaub. machinas posuit. ἐπιστάσαν μηχανήν*, *artificium, altum adhibere*, 29, 10, 1. *Sigillatim αἱ μηχαναὶ saepe de machinis ad oppugnandas urbes pertinentibus; μηχανὰς προσάγειν* (*ποιε προσφέρειν*) *τῇ πόλει*, 1, 38, 8. 5, 4, 6. *σαῖς μηχαναῖς πῦρ ἐμβάλλειν*, 1, 45, 12. *Ἐξ*.
- Μηχανήματα;** τὰ, *opera, machinae oppugnatoriae, (ut αἱ μηχαναὶ)* 1, 48, 2 *Ἐξ* 5.
- Μηχανήσεις;** ἡ, *αιτοποικη*, *machina pistoria*, 1, 22, 7. *η*.
- Μίασμα;** τὸ; *παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρος βασιλεία*, *domestici piaculi experts*, 37, 3, 6.
- Μιγάς;** *μιγάδες μισθοφόροι*, 4, 75, 6.
- Μιγνίειν;** *μίξει τὴν ἔφοδον, μεικρὰ δακτὶ λίβρι* 1, 74, 5. *η*. *πρὸ μῶνου*.
- Μικροδοσία;** ἡ, *tenuitas in donando*, 5, 90, 5.
- Μικροληψία;** ἡ, *tenuitas munerum acceptorum, tenuium munerum captatio*, 5, 90, 5.
- Μικρολογία;** ἡ, *nimia diligentia in re pecuniaria*, 32, 13, 16.
- Μικρός;** Ἐξ *μικρὸν ἀδυστῆ*, *τὴν ὑδρεῖαν ἀποτέρω μικρὸν ἔχει*, 15, 6, 2. *μικροῦ*, *propetmodum*, 2, 61, 5. *οὐ μικρῶ, πολλῶ δὲ γενναιότεροι*, 1, 64, 6. *η*. *οὐκ ἐν μικρῶ προσλαμβάνασθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν*, 3, 9, 5.
- παρὰ μικρὸν ἄλθρον ἀπολέσαι τὰ πράγματα*, 1, 43, 7. (*poterat dicere τοῦ ἀπολέσαι, sed Ἐξ sic bene habet absque artic. cf. 33, 1, 4. Ἐ infra in ἄλθος*.) *οὐδὲ παρὰ μικρὸν ἦν κρεῖττον*, *haud paulo, i. e. multo erat melius*, 12, 20, 7. *ἡ τύχη παρὰ μικρὸν εἰς ἐκείτερα ποιεῖ μαγάλα ῥοπάς*, *facile, celeriter, minimae rei interventu*, 15, 6, 8. *μικρὸς Ἐξ μακρὸς confusa a librariis*, 1, 53, 6. *η*. *Ἐξ alibi*.
- Μιλίων;** *columnis miliaribus distinguere viam*, 34, 11, 8. *cf. 3, 39, 8. Ἐξ* 34, 12, 3.
- Μίλιον;** τὸ, *miliare*, 34, 11, 8. 34, 12, 3 *sq.*
- Μιμητής;** ὁ, *τῆς πράξεως*, 1, 7, 5.
- Μίμος;** ὁ, 31, 4, 7.
- Μιξέλληνες;** *hybridae graeci*, 1, 67, 7.
- Μισθοδοσία;** ἡ, *mercedis, stipendii solutio*, 1, 69, 3. 20, 6, 2.
- Μισθοδοτεῖν;** *τὴν δόναμιν, stipendia dare militibus*, 5, 2,

- www.libtool.com
- 11, 15, 18, 6. 2, 63, 2. τὴν βουλὴν τῶν Ἀχαιῶν, 23, 7, 3. μισθοδοτεῖσθαι τὰ προσφειλόμενα τῶν ἐφωλύων, accipere residuum stipendiorum debitorum, 1, 66, 3.
- Μισθοδότης**, qui stipendia solvit. *χορηγός καὶ μισθοδότης*, 2, 44, 3. is apud quem quis stipendia meretur, cui militat miles, 1, 69, 2. *questor sociorum in exercitu Rom.* 6, 21, 5.
- Μισθός**, ὅ; *μισθοῦ στρατεύεσθαι παρὰ τισι*, 3, 109, 6. τὸν μισθὸν ἐπιτιθέναι τῷ, 5, 15, 8.
- Μισθοῦσθαι οἰκίαν**, 13, 6, 8.
- Μισθοφορεῖν παρὰ τινι**, 1, 7, 2.
- Μισθοφορικαὶ δυνάμεις**, 1, 67, 4.
- Μισοπονηρεῖν**, improbos odisse, 9, 39, 6.
- Μισοπόνηρος; τὸ μισοπόνηρον τῶν Ῥωμαίων**, odium improborum, 32, 22, 6.
- Μισοπονήρως χρῆσασθαι τοῖς αἰτίοις**, odium in malos puniendis fontibus ostendere, 31, 8, 5.
- Μίσος**, τὸ; ἐν μίσει εἶναι (τινὶ,) odiosum esse alicui, 7, 3, 2. π.
- Μίτος**, ὅ; βιβλοὶ καθ'απεργαυεὶ κατὰ μίτον ἐξυφασμέναι, filo continuo, perpetua & continente rerum serie contexti libri, 3, 32, 2. π.
- Μυᾶ**, ἡ; (ἀντί) τῶν δέκα μυνῶν ἀργυρίου, χρυσοῦ μυνῶν διδόντες, 22, 15, 8.
- Μυαιῶς; μυαιῶν ἐφάνιον**, stipendium unius miæ, 13, 2, 3.
- Μυᾶσθαι; περὶ ὧν μυηθέντες**, 3, 26, 5. cf. 3, 33, 2 *ση. μέχρη τούτου μυηθήσομαι* (περὶ αὐτῶν,) *αὐτὴ μνησθέντα*, 5, 32, 3. *ἐπὶ τούτου μυηθέντες*, 5, 33, 5. *ἐμῶ μνητο*, — „mentionem fecit, i. e. retulit ad consilium.“ *Er. scil.* 23, 10, 2. *ἐμὲ μνητο ex conspectu conspecti.*
- Μνήμη; μνήμην ποιήσασθαι περὶ τινος**, differere de re, 2, 7, 12. τὴν ἐπὶ πλείων μνήμην ποιῆσθαι ὑπὲρ τινος, copiosius differere, 2, 71, 1. *Ἐ absque artice*. τὴν, 1, 20, 8. *εἰς μνήμην ἄγειν τι καὶ παραδοσιν τοῦ ἐπιγενομένου*, 2, 35, 5 *Ἐ 7.*
- Μνήμων καὶ ἀγχίνους**, 13, 4, 3.
- Μνησιμακεῖν τινι**, 5, 25, 6. 11, 29, 12. 11, 30, 3. *μνησ. ἐπὶ τοῖς γαγονάσι*, *Er. gr.* 93.
- Μόγισ**, 30, 2, 4. 33, 7, 6. cf. *μόλις.*
- Μοῖρα**, ἡ; ἀναπληροῦν ἴσαι τὴν ἐκείνους καθήκουσαν μοῖραν ἐκ τῶν ἄλλων οἰκετῶν, 40, 2, 5.
- Μολεῖν εἰς τὴν πατρίδα**, reverti in patriam, 30, 8, 5.
- Μολιβδ. vide mox in μολυβδ.**
- Μόλις**, *egre*, 11, 24, 9. tandem aliquando, 8, 26, 8. cf. *μόγισ.*
- Μολύβδινος vel μολίβδινος; μολίβδινά σφαιράματα**, 8, 7, 9. π. 22, 10, 4. π.
- Μολυβδία**, ἡ, glans priambes, 27, 9, 6.
- Μονάρχης; vide μοναρχος.**
- Μοναρχία**, ἡ, tyrannis, 2, 43, Bb 4. 8. 2.

8. 2, 44, 6, 8, 1, 7. *Adds.*
Ind. histor. in Monarchia.
Μοναρχικός; (i. q. τυραννικός.)
 6, 3, 9. *μοναρχική ἐξουσία,*
 10, 10, 9. 15, 21, 2. *ἐξου-*
σίαν ἐλάμβανε μοναρχικω-
τέραν, 10, 26, 2.
Μοναρχος, ὁ, (i. q. τύραννος)
 11, 13, 5 ἔ 8. 6, 3, 10. *coll.*
us. 9. 2, 41, 10 ἔ 14. 2,
 44. 3. *de Philippo rege,* 8,
 10, 4 ἔ 7. *μοναρχος ἢ στρα-*
τηγός, rex aut imperator, 10,
 17, 2. *τῶν μοναρχῶν in gen.*
phur. scribitur 40, 3, 8. *cum*
circumflexo in ultima, tam-
quam a sing. ὁ μονάρχης,
contra reliquum Polybii usum.
Μονή, ἡ, stabilitas, duratio;
μονὴν καὶ στάθην λαμβάνειν,
 4, 41, 4 *sq.*
Μόνιμος, stabilis, firmus, 2,
 40, 2. 6, 23, 7. 6, 25, 9.
Μονοειδής καὶ ἀπλοῦς, unifor-
 mis, 6, 10, 6. *τὸ μονοειδές*
uniformitas, 9, 1, 2.
Μονομαχεῖν, *absol.* 3, 62, 5 ἔ
 7. 6, 54, 4. *πρὸς τὸν βάρβα-*
ρον, 35, 5, 1.
Μονομαχία, ἡ, 31, 4, 1. 32,
 14, 5. *Fr. gr.* 27.
Μονομαχικός; *μονομαχική Φι-*
λοτιμία, 1, 45, 9.
Μόνον. *Saepe adverbio hoc*
utitur Polybius, ubi ex la-
tini quidem sermonis analo-
gia adjectivum desiderasset,
velut 9, 30, 9. *n. εἰ γὰρ πρὸς*
μόνον Αἰτωλοὺς πολεμῶν, ubi
tamen μόνους ex uno cod.
Aug. adoptavi; addē 4, 28,
 6. *n.* 15, 29, 3. *Post ne-*
gandi particulam subintelli-
gendum adverbium μόνον, 5,
 105, 5. *n.* 6, 7, 3. *n.* 30, 10,
 9. *n.* *Pro ἅ τα προσιδόμε-*
νον, 16, 32, 3. *n.* *scribis ἕτε*
προσίδον μόνον.
Μονοῦ, tantum non, pene,
 propemodum, 3, 109, 2. *Sic*
μονοῦν ἐπ' ὀνόματος, 5,
 35, 2. *n.* *ubi alii vulgo μο-*
νονοῦ καὶ ἐπ' ὀνομ. *Item*
μονοουχι, 3, 102, 4. *ubi ta-*
men cod. Vat. cum suis nuda
μονοῦ habet; rursus μονο-
ουχι vulgo 3, 64, 4. *pro*
quo, quoniam desiderabatur
coniunctio, μόνον δ' οὐχι ad-
sciivi ex Vat. ἔ Fior.
Sed, divisis vocibus, μό-
νον οὐ, ne quidem; ut, μό-
νον οὐ τολμῶσι κατὰ πρόσω-
πον θεῶν ἡμῶς, 3, 64, 5. *Sic*
pro τόπων μονοῦ σαλπιγ-
κτοῦ δεομένων, 4, 19, 12. *for-*
tasse μόνον οὐ scribitur;
vide Adm. ad h. l.
Μονόξυλον, τὸ, *sc.* *πλοῖον,* lin-
 ter ex uno trunco fabrefactus,
 3, 42, 2 *sq.* 3, 43, 3.
Μονοπωλεῖν, 34, 10, 14.
Μόνος; *ἐναργεστάτη καὶ μόνη*
διδάσκαλος τοῦ δύνασθαι ἔσ.
 1, 1, 2. *n.* *τοῦτο ἀρχηγόν καὶ*
μόνον αἴτιον γίγνεται στα-
σεως, 1, 66, 10.
Μονοῦν; *μονώσαντες τὸν Φίλιπ-*
πον, ad solitudinem redigere,
sc. *amicorum, amicis privare,*
 5, 16, 10. *μονωθέντες,* *solī*
relictī, (absque praesidio)
 15, 2, 12. *μεμονωμένα θη-*
ρῶν, 11, 1, 12. *elephantī solī*
relictī, rectoribus nudati, ψι-
λὰ Ἴνδῶν, ibid.
Μονοχίτων, simplici tunica in-
 dutus;

- aurus; εἰκόνες μονοχίτωνας, 14, 11, 2.
 Μόνως, 1, 4, 11. οὕτω μόνως, 4, 21, 11. *Post μόνως ἂν temperate οὕτως adjecterat Casaub. cum Vrsino*, 3, 34, 5.
 Μόσχειος; μόσχειον δέρμα, 6, 23, 3.
 Μουσικά, τὰ, 9, 20, 7.
 Μουσική, ἡ; *vide Ind. hist. in Musica*.
 Μοχθηρός, pravus, improbus, nefarius; μοχθηρὸν πρᾶγμα, 4, 76, 1. ἔθη μοχθηρὰ, (i. q. Φαῦλα,) 1, 81, 10. μηδ' ἂν ποιεῖν μοχθ. 7, 13, 4. μηδὲν αὐτῷ συνειδῶς μοχθ. 30, 7, 8. μοχθηρὰς ἐλπίδας ἔχειν, parum prosperas spes, 5, 38, 8.
 Μοχλός, ὁ, vestis portæ, 7, 16, 5. 7, 18, 2. 8, 30, 12. 8, 31, 9.
 Μυδᾶν, humescere, 6, 25, 7.
 Μυθολογᾶφοι καὶ ποιηταί, 4, 40, 2.
 Μυθώδης, fabulosus; τὸ μυθωδέστωτατον δοκοῦν εἰρησθαι, 34, 11, 20.
 Μυκηθμός, ὁ, mugitus, 12, 25, 2.
 Μυραψικός κάλαμος, 5, 45, 10.
 Μυριας, ἡ; μυριάδας σίτου, scil. ἀραβῶν vel μεδίμων, 5, 89, 7 *sq. n.* 5, 1, 11. *n. cf.* 28, 2, 5.
 Μυριοπληθής; μυριοπληθεῖς ἄγροί, innumerabiles, infiniti numero, 37, 3, 8.
 Μύρον, τὸ, unguentum; μύρων varia genera recensentur 31, 4, 1 *sq.* μύροις βᾶναι, 31, 3, 17. μύρων κεράμια, 26, 10, 13 *ἔ* 15. *conf.* κεράμιον.
 Μυρτίς, ἡ, myrti bacca, 12, 2, 3.
 Μυστήριον, τὸ; θυσία περὶ μυστηρίων, 28, 16, 4.
 Μυχθίζειν, subsannare, 15, 26, 8.
 Μυχός, ὁ, τοῦ παντός Ἀδρίου, intimus recessus Adriatici sinus, 2, 14, 6 *ἔ* 11.
 Μύψ, ὁ; προσθεῖναι τοὺς μύσπας (τῷ ἴππῳ,) calcaria addere, subdere, 11, 18, 4. *Fr. gr.* 94.

N.

- Νατδιον, τὸ, ξόλιον, edicula lignea, qua circumstantur imagines majorum, 6, 53, 4.
 Ναός, ὁ; περιτορεύσθαι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. αἱ Φλιαῖ τῶν νεῶν, 12, 12, 2. *n.* ἀνεωγμένου τοῦ νεῶ, 15, 29, 8. τοὺς νεῶς, 16, 1, 5.
 Νάρβινος; νάρβινον μύρον, 31, 4, 2.
 Ναυαγία, ἡ, naufragium, 1, 38, 5. 1, 55, 5. *Peterson olim ναυμαχίας pro ναυαγίας erat edidit* 1, 38, 7.
 Ναυάγιον; τὰ ναυάγια, fragmenta navium, 1, 37, 2. 1, 54, 8. 16, 8, 3 *ἔ* 9. ποιῆσθαι τὸν ὄρμον ἐπὶ τῶν ναυαγίων, stationem habere eodem loco quo pugna navalis commissa est, 16, 8, 2.
 Ναυαρχεῖν παρ' Ἀττάλων, 16, 3, 7.
 Ναυαρχίς, ἡ, praetoria navis, 1, 51, 1. 16, 3, 3. 16, 5, 1.
 Ναύαρχος, ὁ, classis praefectus, 1, 53, 7. *coll. vs.* 2. 1, 54, 2 *ἔ* 5. 5, 43, 1. 5, 59, 1. 5, 68, 9. 16, 3, 6 *sq.* *See* 1, Bb 3 21.

21, 4. *οἱ πύλαρχοι sunt singularum navium praefecti, qui aliis τριήραρχοι. Conf. τριήραρχος.*

Ναυκληρος, ὁ, dominus navis, 4, 6, 1. 31, 21, 1. 31, 22, 10.

Ναῦλον, τὸ, 31, 22, 10.

Ναυλοῦσθαι; ἐναυλώσατο ναῦν, 31, 20, 11 *sq.*

Ναυμαχεῖν τοῖς ὑπαναγίοις, 14, 9, 7. (*Sic διαναυμαχεῖν, 5, 109, 2.*)

Ναυμαχία *perperam olim pro ναυαγία, 1, 38, 7. n.*

Ναυπηγᾶσθαι σακέφθαι, 1, 20, 9. 1, 39, 15. *ἐκ τῶν δρυόχων, 1, 38, 5. Ἐξ Ἀπύια περὶ φορμα, τὰ δ' ἐκ καταβολῆς ἐναυπήγουν, 1, 36, 8. καὶ ἐναυπηγοῦντο scribendum.*

Ναυπηγία, ἡ, fabricatio, structura navium, 1, 20, 10 *et* 15. ἡ τῶν Ἰλλυριῶν ναυκ. fabricandi ratio, structurae genus quo utuntur Illyrici, 5, 109, 3. *quod τὴν κατασκευὴν τῆς ναυπηγίας dicit 1, 47, 5. Aude 1, 61, 3. n.*

Ναυπηγήσιμος; ναυπηγήσιμα ξύλα. 5, 89, 1.

Ναυπηγός, ὁ, 1, 20, 10.

Ναύσταθμον, τὸ, navale, navium statio, 5, 19, 6.

Ναύτης, ὁ; κατέγραφον ναύτας, 1, 49, 2. *n. Sunt ναῦτοι tam remiges quam reliqui qui ministeria quaevis nautica faciunt: vide Adnot. ad 10, 17, 12. *et* loca ibi citata.*

Ναυτικός; οἱ ναυτικοί, nautae, qui mare exercent, 4, 41, 3. ἡ ναυτικὴ χρεια, ministerium nauticum, *et* militia navalis;

6, 19, 3. ἡ ναυτικὴ δύναμις, copia navales, 1, 21, 4. τὸ ναυτικόν, classis, copia navales, 1, 59, 9. 5, 60, 2.

Ναῦτος καὶ μέμνωσ' ἀπιστεῖν, 18, 23, 4. *n.*

Νεαλῆς, (i. q. ἀπέρατος, ἀκμαῖος,) recens, nondum facigatus, 3, 73, 5. 10, 14, 3. *quo posteriori loco temere Ernestus νεαλῆς titones interpretatur, qui sunt νεαλῆδες *et* νεοσύλλογοι.*

Νεανικός, ἀγών, acris pugna, 10, 31, 2. concertatio, contentio in concilio, 29, 9, 11. ἀκρόβολισμός, 3, 101, 7. *πρᾶξιν ἔχων νεανικὴν, homo gnavus & industrius in rebus agendis, 22, 12, 11.*

Νεανίσκοι, οἱ, pro militibus, ad juvenes latine, 1, 36, 12. 1, 48, 4. 4, 16, 6. 5, 4, 10. 5, 25, 3. 5, 30, 1. *Conf. νέος.*

Νεκρός; πολλοὶ νεκροὶ ἐποίησαν, multos interiecerunt, 2, 34, 12.

Νεκροφόρος, ὁ, sandapiliarius, 35, 6, 2.

Νέμεω; νέμας τὰ τῶν λαφύρων, 14, 7, 2. *ubi τὰ ex Virgini conjicit. adjectum. τάξιν μὲν οὐκ ἄνεμον, his nullus certus locus in acie erat adsignatus, 10, 29, 5.*

νέμεσθαι, habitare, 2, 16, 3. 2, 17, 1. νέμεσθαι τὴν αὐτῆν χώραν τὸν πλείον χρόνον, per omne reliquum tempus secure habitare suos fines, 4, 32, 10. οἱ νεμεμημένοι, 6, 47, 8. n. sunt adscripti numero athletarum, in album inscripti.

Νεμε-

- Νεμίσαν;** *δικαίως τούτῳ ἔννευσαν* τὸ δαυμόνιον, 12, 23, 3. 27, 8, 4.
- Νέος;** οἱ νέοι (*ut oi νεανίσκοι*) de militibus quibuslibet, *more Romano;* ἀγαγόντες οἱ νέοι τὸν θριάμβον, 1, 88, 6.
- Νεοσύλλογος;** νεοσύλλογοι καὶ ἀνάσκητοι, milites recens conscripti, tirones, 3, 70, 10. 3, 108, 6. τὰ ἐπιβατικά νεοσύλλογα καὶ πρωτόπειρα, 1, 61, 4.
- Νεύειν,** vergere, spectare; εἰς ὄψεις, 1, 42, 6. πρὸς μεσημβρίαν Ἐ *simil.* 1, 42, 4. 1, 73, 5. 9, 5, 5. ἐπὶ τὰ πεδία, 1, 15, 8. ἐπὶ τὴν θάλατταν, 3, 39, 2. ἔξω νέειν, foras spectare, 1, 26, 12. τὸ τέταρτον μέρος (τοῦ στόλου) νέειν πρὸς τὴν γῆν, terram spectans, *non quod rostra navium terram spectarent, sed illa pars classis a parte vestra stabat, cum cetera magis versus altum essent locatae,* 1, 27, 4. n.
- Tropice;* μεθ' αὐτῶν νέειν, in neutram partem propendere, in equilibrio esse, 6, 10, 7. πρὸς ἓνα σκοπὸν νέειν, 1, 4, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐνανυκείσαν, 9, 5, 5.
- Νεῦμα,** τὸ τοῦ βασιλέως, 5, 26, 13. ἀπὸ νεύματος προστάττειν τινί, nutu aliquem jubere, 22, 21, 9.
- Νευροκοπεῖν** τοὺς ἐλέφαντας, nervos incidere, 31, 12, 11.
- Νεῦρον,** τὸ; νεῦρα ἐργασμένα, nervi preparati, 4, 56, 3.
- Νέφος,** τὸ, ἐπισκοπεῖ αὐτοῖς, nubes calamitatis praegravans incumbit in eos, 9, 37, 10. 40, 3, 3.
- Νεωλιεῖν** τὰς ναῦς, subducere naves, 1, 29, 3. *Fr. hist.* 67.
- Νεώριον,** τὸ, navale; τὸ τῆς ἐκκαυδευήρου νεώριον, 36, 3, 9.
- Νεωστὶ,** nuper 3, 108, 5. 26, 7, 8 Ἐ 10.
- Νεωτερίζειν,** absol. 5, 29, 9. τι, 7, 3, 6.
- Νεωτερικὸς,** juvenilis; νεωτερικοὶ ζῆλοι, studia juvenilia, 10, 24, 7. νεωτερικὴ ἀγωγή, *ibid.*
- Νῆ;** ἢ Δία, ἀλλ' Ἐ. *initio periodis,* ac enimvero dicit aliquis; sic sane, dicit aliquis, ac Ἐ. ἢ Δία, ἀλλ' ἴσως ἐπιλέγεται ἐκ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς γίνονται τῶν βίαια, 4, 74, 4. *Adde* 9, 33, 8. 9, 36, 8. 12, 20, 5. *Et sic ex perspecta Casauboni emendatione, ἢ Δι' ἀλλ' pro ἤδη ἀλλ' representis,* 11, 28, 9. n. ἢ καὶ ἢ Δία, aut vero etiam, aut certe, vel saltem, aut etiam solummodo, quin &, aut sane etiam, *sive minus sit id quod sequitur, sive majus quam praecedens;* τὰς ἐπιφανεστάτας πόλεις ἐπαλθῶν, ἢ καὶ ἢ Δία γεγραμμένας θεασάμενος, 1, 4, 6. τῆς γὰρ ἀρχῆς ἀγνοουμένης, ἢ καὶ ἢ Δία ἀμφισβητουμένης, 1, 5, 5. ἔτι τις αὐτοῖς εἰς δικαιοδοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν γεγονότων, ἢ καὶ ἢ Δία τῶν μελλόντων. 4, 16, 4. πόταρον ὡς μύνας ταύτας, ἢ καὶ ἢ Δι' ὡς ἀρίστας ἡμῶν εἶα.

- εσθγούται τῶν πολιτειῶν, 6, 3, 6. εἰ ἐξαποστέλλειν δέοι πρῶσβῆάν τινα, ἢ διαλύσουσάν τινας, ἢ παραπαλέουσαν, ἢ καὶ νῆ Δία ἐπιτάξουσαν, 6, 13, 6. τιμὰς καταλύων αὐτῶν, ἢ καὶ τῆ Δία ποιῶν ἐλαττώματα παρὶ τοῦ βίου, 6, 16, 3. *ubi haud incommode Casaub. interpretatus est, aut etiam, nam & hoc interdum usu venit. εἰ ἐπιγέγονέ τι βλαβερὸν ὑπ' Αἰτωλῶν, ἢ καὶ νῆ Δία Φιλάνδρατον ὑπὸ Μακεδόνων, 9, 32, 7. ὅταν τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι δυσαρστωσῶν, ἢ καὶ νῆ Δία μειζύων ὀρθώσῃ ἐλπίδων, 11, 28, 2.*
- Νηπιμία**, ἢ, serenitas & tranquillitas aëris, 34, 11, 14.
- Νηπιος**, ὃς πατέρα κτείνας Ἔς. 24, 8, 10. *n.* παιδίον νηπιον, 15, 20, 2. ὡς παιδίον νηπίου χρησοσθαί τι, 5, 29, 2. 15, 6, 8. ἐκ νηπίων, 4, 20, 8.
- Νηπιτης**, sobrius, 27, 10, 3. ἀγχινοῦς καὶ νηπιτης, 10, 3, 1.
- Νησίρειν**; νησίρων τόπος, locus ubi insulam format fluvius, 5, 46, 9.
- Νησίς**, ἢ, parva insula, 16, 2, 8. 16, 6, 1.
- Νήθειν**; νῆθε καὶ μέμνησ' ἀπιστῶν Ἔς. 31, 21, 14. *n.* *Conf.* νῆθε.
- Νήπις**, ἢ, sobrietas, 16, 21, 4.
- Νικᾶν**; νικᾶντος αὐτοῖς τοῦ βελτίου, 27, 4, 9. *possis superari par' αὐτοῖς, sed nil opus. νικᾶν μάχην vel τὴν μάχην; νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρανεῖα μάχην, 5, 10, 1. νενικημένοι πολλοὶ ἐν Ἰβηρίᾳ*
- μάχαις, 3, 89, 6. Sed Ἐ νικήσας μάχην Κλεομένην, 5, 9, 8. Ἐ νικήσας τῆ μάχῃ Ῥωμαίους, 6, 58, 13. νικῆσαι τοὺς πολεμικοὺς καλοκαγαθία καὶ τοῖς δικαίοις, 5, 12, 2.*
- Νίκη**; ἢ νίκη τῶν Ῥωμαίων ἢ πρὸς Ἀντίοχον, 22, 1, 1. *Sed videtur ea phrasis Epitomatoris esse, non Polybii.*
- Νίκημα**, τὸ, victoria; γενομένου δὲ τοῦ νικῆματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, 1, 87, 10. τὸ νίκημα γεγονέναι κατὰ τοὺς Ῥοδίους, 16, 14, 5. Ἰσθμῶν ἀντεπιγραφομένου (τοὺς Αἰτωλοῦς) ἐπὶ τὸ νίκημα, videns Aetolos victoriæ decus a Romanis ad se transferre, sibi vindicare, 18, 17, 2. *ubi tropæum significare τὸ νίκημα ait. Ernestus, — „nisi scriptura vitium est.“ — At nulla sane suscipionis causa. Cf. ἀντεπιγράθειν.*
- Νικητικός**, ad vincendum aptus; ὑπόθεσις νικητικωτέρου ἐν τοῖς πολλοῖς, 26, 2, 4. *n.*
- Νίθειν**; οὐ νίθειται τὸ τῆς Ἀρτεμ. ἔγαλαμα, non niugitur, 16, 12, 3.
- Νιφτωδής** ἡμέρα, nivalis dies, 3, 72, 3.
- Νοεῖν**; ἦν δὲ νοεῖν ὡσανεὶ βᾶσιν τοῦ τριγάνου, 2, 14, 7. *Sed 2, 14, 3. n. prou vulgato κατὰ τὸ νοεῖν βελτίονα, scripti κατανοεῖν.*
- Νομαδικός**, pastoralis, pastoritius; νομαδικὴ διασκευὴ, 8, 31, 7.
- Νουῆ**, ἢ τοῦ πυρός, vis deprensens ignis, 1, 48, 5. τὸ πῦρ λαμβά-

- λαμβάνει νομὴν, grassatur incendium, 11, 5, 5. νομὴν ποιᾷται ἔλκος, 1, 81, 6.
- Νομίζεν**, ττραετής διάστημα, ὃ Φαμεν δεῖν ὀλυμπιάδα νομίζεν, 9, 1, 1. ἱερὸν δ' ἔφυλον νενόμισται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, quod sacrosanctum habetur, 4, 18, 10. τὰ νομιζόμενα ποισίν (τινι) iusta facere alicui, 6, 53, 4. ἐπὶ καλλιερήτας κατασπέσαι τοῖς θεοῖς καὶ ποιῆσαι τὰ νομιζόμενα, postquam diis litasset & reliqua omnia (ad sacra pertinentia) pro more peregisset, 3, 11, 6. τὰ νομιζόμενα γίνεσθαι τοῖς βασιλεῦσιν Ἀνακλητήρια, Anaclereria quæ ex more Ægyptiorum peragi, celebrari regibus solent, 28, 10, 8.
- Νόμιμος**; οὐ νόμιμόν ἐστι, ex legibus non licet, non est in usu, 2, 8, 8. νόμιμα βασιλικὰ, jus regium, instituta regia, 2, 8, 11. ἀναχώρησαν εἰς τὰ σφέτερα νόμιμα ad sua instituta suasque leges redierunt, 5, 106, 1. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔδη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ περὶ τοὺς χρηματισμοὺς ἔδη καὶ νόμιμα, 6, 56, 1.
- Νομίμως**, secundum leges; μὴ νομίμως, ἀλλὰ δεσποτικῶς ἄρχειν, 2, 41, 5.
- Νόμισμα**, τὸ, 6, 49, 8. κοινόν, 6, 49, 9. χαραχθέν, 10, 27, 13. κίβδηλον, 33, 9, 3.
- Νομισταεὶν**; τοῦ χαρακτῆρος τούτου νομιστανομένου παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς, quum hæc moneta, hæc moneta nota, pro legitima obtineret, 18, 17, 7.
- Νομογράφος**, ὁ; εἶλοντο νομογράφους, 19, 1, 2.
- Νομοθεσία**, ἡ Λυκούργου, 4, 81, 12.
- Νομοδοταῖν**; θυσίαν Ἀττάλω συντελεῖν κατ' ἔτος ἐνομοδότησαν, 17, 16, 5.
- Νόμος**; ἐν χειρῶν νόμῳ καταφείρεσθαι, μεταλλάξαι, Ἔς. 1, 34, 5. 3, 63, 5. 11, 2, 1. Ἔς. cf. χεῖρ. νόμοι, in musicis; οἱ Φιλοξένου νόμοι, modi, cantilenæ, 4, 20, 9. οἱ παῖδες ἐθίζονται ἐκ νηπίων ἄδειν κατὰ νόμους τοὺς ἕνονους καὶ ποιᾶνας, 4, 20, 8. cum Casaub. interpretatus sum, ex legibus adfuehunt canere; sed rectius videtur, docentur canere ex artis (musicæ) legibus. Sic de imperio militari, παραγαῖλαιν κατὰ νόμους, imperium dare ex artis legibus, & observata certa intervallorum temporis mensura, 1, 32, 7.
- Νοσεῖν**, male animatum esse, prava sentire, turbas spectare, (prorsus ut καχεκταῖν,) 38, 2, 7.
- Νοσφίζεσθαι**, 10, 16, 6. 31, 4, 9.
- Νοσφισμός**, ὁ, ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν, 32, 21, 8.
- Νότιος**; ἡ νότιος πλευρὰ, Iustus australe, 8, 36, 9. 9, 27, 5.
- Νοτις**, ἡ, humiditas, 3, 73, 3.
- Νουθετεῖν**, adinonere; τὴν σύγκλητον, 26, 1, 9.
- Νουνεχῆς καὶ πρακτικὸς**, prudens & solers in rebus agendis, 27, 12, 1.

Νουνί-

- Ναυμάχια, ἡ**, (αὐτὴ ναυμαχία) καὶ ἐπιδειξιότης, 4, 82, 3.
- Ναυμαχίως καὶ πραγματικῶς**, 2, 13, 1. 5, 88, 2. καὶ Φρονίμως, 1, 83, 3.
- Νοῦς, ὁ**, τῶν παρακαλουμένων, mens, sententia, argumentum, 5, 83, 4. κοινὸν νοῦν ἔχων Ἐ. c. vide in κοινός. ἐν νῷ λαβαίν, cogitare, considerare, percutare; seq. παντί. ὡς, 2, 25, 6. οἶσσι, 3, 9, 4. τί λέγειν αὐτὸς Ἐ. c. 3, 82, 6. ἐν οὐδὲ μικρὸν ἐν νῷ τιθέμενος, 3, 94, 10. κατὰ νοῦν, ex animo, ex optatu; ἔστι μοι ταῦτα κατὰ νοῦν, 14, 2, 5. ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν (f. καὶ κατὰ νοῦν) ἔχωρει αὐτῶ, 10, 35, 4. κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοῦ; ἐξ ἀρχῆς διαλογισμοῦ, 17, 10, 3. Sed Ἐ παραδόξως καὶ κατὰ νοῦν, 4, 36, 7.
- Νυκταροῦσιν; νυκταροῦσαντες** περὶ Σαλασίαν, 16, 37, 2.
- Νυκτέραυμα**, τὸ, stabulum ubi noctu stant pecora, 12, 4, 9.
- Νυκταρινός; νυκταριναί** Φυλακαί, 6, 35, 1. ἐπιθέσεις, 4, 8, 11. 6, 31, 14. νυκταρινὸν σύνθημα, 6, 34, 7.
- Νυκτιπορεῖν**, 16, 37, 4. n. Sic νυκτιπορία cod. Flor. 5, 97, 5. Cf. νυκτοπορεῖν.
- Νυκτοπορεία, ἢ νυκτοπορία, ἡ**, iter nocturnum, 5, 7, 3. 5, 97, 5. n. 9, 8, 9.
- Νυκτοπορεῖν**, 5, 6, 6. 16, 37, 4. n.
- Νυμφαγωγεῖν**, sponsam alicui adducere, deducere, 26, 7, 10.
- Νυμφαγωγία, ἡ**, deductio-sponsae, 26, 7, 8.
- Νῦν; καὶ νῦν**, (i. q. ἤδη καὶ νῦν) jam nunc, 5, 104, 3.
- Νυνί, i. q. νῦν**, 10, 2, 4.
- Νύξ; ἴσον φέρει νύξ Ἐ. c.** 31, 21, 12. n. In πρωτ. περὶ μέσας νύκτας, 1, 19, 12. 1, 49, 6. 31, 22, 9.
- Νωθρός, segnis, hebes, ignavus, tardus, stupidus**, 3, 63, 7. ἐν ταῖς ἐπινοήσιν. 4, 8, 5. ἡσύχιός τις καὶ νωθρός, 32, 9, 11.
- Νωθρῶς, segniter, ignave; νωθρ. ἐχρήτο τοῖς ἄλλοις πράγμασι**, 1, 74, 2. ἀνεστράφη, 1, 74, 13. ἀγεννῶς καὶ νωθρῶς, 3, 90, 6. ἀτόλμως καὶ νωθρῶς, 4, 60, 2. Idem vocab. haud dubie substituentium Polybio, 1, 64, 2. n.
- Νῶτος, ὁ; κατὰ νῶτου**, 2 tergo, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 74, 1. 3, 90, 2. κατὰ νῶτου ἐπιφαινέσθαι τοῖς πολεμίοις, 31, 26, 10. n. ubi mendaje νυίγο κατανοεῖν. Plur. τὰ νῶτα; τοῖς νῶτοις οὐκ ἐφικτὸν ἦν Ἐ. c. dorsis, tergis, i. e. dossuariis jumentis, 9, 4, 3. n.

Ξ.

- Ξενηλατοῦσθαι ἐκ τῆς χάρας**, expelli, 9, 29, 4.
- Ξενία, ἡ**, hospitium; ἀνανοῦσασθαι τὰς πατρικὰς Φιλανθρωπίας καὶ ξενίας, 33, 16, 2.
- Ξένια, τὰ**, dona hospitalia; ξένια καὶ παροχὰς τὰς μεγίστας ἐξέθηκεν αὐτοῖς, 25, 6, 6.
- Ξενίζεσθαι. 1)** hospitio exquiri; ξενι-

- Ξενισθαίς**, ὑπὸ τοῦ δήμου, 31, 25, 3. 2) mirari, stupere novitatem & insolentiam rei; *Abfol.* ἐξενίσθη, 3, 49, 1. *cum Dativ.* ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ὀργάνων κατασκευαῖς, 1, 23, 5. ἐξενίζοντο τῷ τὸ συμβεβηκὸς εἶναι παρὰ τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. *cum Accus.* ξενισθαίς τὸ γιγνόμενον, 29, 11, 6. *cum Præf.* ἐξενίσθη διὰ τὸ παραδόξον, 1, 49, 7. ἐπὶ τούτῳ, 2, 27, 4. κατὰ τοῦτο, 1, 33, 1.
- Ἐτ' Ἀθῆναι;** ξενίζουσα πρόσσης καὶ κατακλητικῆ, 3, 114, 4.
- Ξενικός πόλεμος**, externum bellum, 1, 71, 7. (*cui opponitur πολ. ἐμφύλιος.*) ξενικαὶ τρυφαί, luxuria extrinsecus inventa, 31, 24, 1. ξενικὴ χεῖρ βασιᾶ, 31, 25, 4. τὸ ξενικόν, peregrini milites, mercenarii, 11, 11, 4. 11, 13, 1.
- Ξενισμός**, ὁ, novitas & insolentia rei, 15, 17, 1.
- Ξενιταύειν**, peregrinari in loco, hospitem esse, 12, 28, 6.
- Ξενολογεῖν**, peregrinos milites conducere; *abfol.* 32, 1, 5. *cum Accus.* ἰκανὸν πλῆθος μισθοφόρων, 1, 9, 6. 31, 25, 8.
- Ξενολόγιον**, τὸ, corpus copiarum mercenariarum, 29, 8, 6. 31, 25, 1 & 5 & 7.
- Ξενολόγος**, ὁ, qui mittitur ad conducendum militem externum, 1, 32, 1. 5, 63, 9.
- Ξιφίας**, ὁ, xiphias piscis, 34, 2, 15.
- Ξίφος**, τὸ; διὰ τὸ μὴ ἔρρησι μηδὲ ξίφασι χρῆσθαι, 19, 12, 1. π. ξίφος & μάχαιρα, *synonyma*, 3, 114, 2 sq.
- Ξυγγραφή** ex *Casaub.* ingenio editum erat, 1, 2, 8. π. προγραφή.
- Ξυλαί,** ἡ; 1) lignatio, 22, 22, 12. 2) materia, ligna, constructendis navibus, 3, 42, 3.
- Ξυλία,** ἡ, (i. q. ξυλαία) materia omnis ligni in officio, 10, 27, 10.
- Ξύλιος;** ξύλινοι μάχαιραι, 10, 20, 3.
- Ξυλοκοπεῖν**, fuste percutere, 6, 38, 1 & 3. ξυλοκοπεῖσθαι, 6, 37, 1.
- Ξυλοκοπία,** ἡ, fustuarium, 6, 37, 2 sq.
- Ξύλων**, τὰ, fustis, 6, 36, 3.
- Ξὺν contra Polybii usum olim legebatur pro σὺν**, 28, 8, 9. π. & ξυνακολουθήσαι, 1, 31, 7. π. pro συνακαλ. *Temp. ἀξέμβατος*, 15, 9, 1. π. quod intantum reliqui.
- Ξυρᾶν**, radere; ἐξυρημένος, τὰσὸ capite, *veluti ferris*, 30, 16, 3. ξυράμενοι *scribe* 8, 11, 9. pro ξυρόμενοι, quod imprudentibus nobis e superioribus editionibus in postquam irrepserit.
- Ξυστοφόροι ἵππαις**, hastati-equites, 5, 53, 2.
- O.
- Ὁ μὲν, ὁ δὲ;** τὰ μὲν, ἀδὲ, 5, 38, 1. 5, 54, 11. *Κίσε verba*, ἅς μὲν, τὰς δὲ, 3, 76, 4.
- Ὁβελίσκος**, ὁ τῆς μαχαιράς, *la mina gladii*, 6, 28, 7.
- Ὁβο.

Ὀβολός, ὄ; — „τρετάρων ὀβολῶν esse dicitur medimnus Siculus tritici, hordei duorum, 2, 15. *Mox* obolum constare ait duobus assibus, *ibid.* Sed, *Polybium* rotunde locutum esse, & quartam partem oboli esse semissem cum sextante, singulos adeo obolos aequare duos asses cum besse, docet *Gronov. de Seffert.* 3, 2. Ita fere respondet sestertio numo, vetere aestimatione. Atque *Polybiana* traditio consentit *Ciceroni* in *Verrinis*, qui modium tritici decumani in Sicilia aestimari ait quatuor sestertiis.“ *Ern.* — Vide quæ adnotavimus ad 2, 15, 1. ad 2, 15, 6. & ad 6, 39, 12.

Ὀγδοαῖος; ὀγδοαῖοι ὑπαρέβαλον τὸ ἔρος, octavo die, 5, 52, 3. 10, 31, 1.

Ὀδηγός, ὄ, viæ dux, 5, 5, 15.

Ὀδοιδόμος, ὄ, grassator, latro, 13, 8, 2.

Ὀδοιπορικὸς; ὀδοιπορικὰ ἐσθῆτες, 31, 22, 6.

Ὀδός, ἦ; per ellipsin omissum nomen; τὴν ἀφ' Ἡραίας, 2, 54, 12. 4, 77, 5. n. οὐκ ἦλθε ταύτην τὴν ὁδὸν, non hanc ingressus est viam, i. e. non hac usus est ratione, 28, 9, 7. εἰ τὴν ὁδὸν τὴν αὐτὴν ἔλθοι Κλεομένης, 4, 81, 2. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, (ἐν) ἧπερ ἦκε, 4, 68, 4. n. ubi monui delendam utique videtur præpositionem. πολλά ὁδοὶ εὐρηγται, multæ artes, fraudes, *Fr. gr.* 27.

Ὀδυαῖος, externus, alienus, ad

me non pertinens; (*opp.* ἴδιος) 1, 6, 6.

Ὀθόνιον, linteum velis conficiendis; ὀθονίων ἰστιάς τρισχιλλούς, 5, 89, 2.

Ὀϊακίζειν, clavum navis tenere, navem gubernare; hinc torquere & convertere; & omnino regere rostrum tollemonis, veluti clavum navis, 8, 8, 2. & generatim regere, gubernare, v. c. equos loris revinctos & a puppi navis nantes, 3, 43, 4. n. Ad priorem locum *Ernestus* conferre jussit *Diodor.* 18, 59.

Ὀϊσθαῖ; vide οἶσμαι.

Οἰκία, ἦ, patria, per ellips. nominis πατρις, quod adjectivum est 4, 105, 2. Passim perperam in οἰκία mutatum vocabulum a librariis vel editoribus; vide 4, 19, 12. n. 4, 67, 5. quibus locis *Ernestus* correxit, aliis nos. Nescio an interdum peræque οἰκία & οἰκία locum tueri possit, v. c. ἦγε τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῆς οἰκίας, 4, 17, 1. n. quemadmodum & ἐπ' οἴκου, ἐπ' οἶκον, & familia verba dicuntur. Alibi οἰκία perperam pro οἰκία olim legebatur, v. c. 2, 37, 7. n. 4, 58, 1. n. 24, 3, 5. n. Ἔσ. Pro eis τὴν οἰκίαν, 3, 99, 4. vetustissimi codices eis τὴν ἰδίαν dant, quod recipi fortasse a nobis debuerat; conf. supra in ἴδιος.

Οἰκαῖν; οἰκαῖται ἢ πόλις ἐπὶ τινος χερσονήσου, (i. q. πῆται.) 4, 56, 5. Sic ἐκπίσται, 4, 57, 5.

Οἰ-

Οικείος; 1) amicus; *Ætoll* οὐδ' ἐν οικίῳ, πάντα δ' ἄγουται πολέμῳ, 4, 3, 1. πόλις οικία, focia urbs. 1, 56, 9. οἱ οικῖοι, focii, 4, 79, 2. 2) proprius, suus; ταῖς οικείαις δυνάμει, cum suo exercitu, 3, 68, 1. παραβοηθεῖν τοῖς οικείοις succurrere suis, 3, 84, 11. n. οἱ vetustissimi codices τοῖς ἰδίῳι προφέρουσι. (cf. ἴδιος.) εἰς τὰς οικείας πατρίδας, 4, 105, 2. 3) commodus, conveniens; οικειότερος κυριός, 3, 8, 9. δεδιότες τὴν οικεῖαν τιμωρίαν, 6, 37, 12. n. οικεῖον ἱστορίας υπέρχει τοῦτο, convenit hoc historiae, 2, 35, 5. *Et cum Daitu* οικεῖαν ἀμοιβὴν τῇ πρὸς τοὺς πέλας ἀσβεβεία, 1, 84, 10. *Et cum* πρὸς; οικεῖος χρησόμενος λόγοις πρὸς τὴν ὄρμην αὐτοῦ, 5, 105, 1. 4) itudiosus rei, pronus ad rem; cum *Genit.* οικεῖος τῆς ἡσυχίας, 5, 87, 3. οικεῖος τῇ φύσει τούτου τοῦ μέρους, 3, 78, 7. n. λίαν οικεῖους ὄντας τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων, 4, 57, 4. πάντα ἢν οικεῖα τῆς μεταβολῆς, omnia erant ad defectionem prona, 14, 9. 5. οικεῖον εἶναι τῆς ἐπανορθώσεως, studere augendæ rei familiari, 27, 6, 12.

Οικεῖον; ἡ πραγματεία ἡμῶν, πρὸς ἐν γένος ἀπροατῶν οικεῖονται, historia nostra undtaxat generi lectorum accommodata est, 9, 1, 2.

Οικείως διακείσθαι πρὸς τινα, propenso animo esse, 2, 48, 2.

Polybii Hist. T. VIII. P. II.

πρὸς καινοτομίαν, pronus ad res novas, 13, 1, 2. οικεῖοτατα ἔχειν πρὸς τι, maxime pronum esse ad aliquid, 5, 105, 4. οικείως ταῦτα συνέβηκεν γίνεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις, 8, 3, 5. n. — „similiter; vid. *Suidas in h. v.* *Proprie tamen* accommodate, scil. ad Romanam rationem.“ *Ern.* οικείως τῆς ἐπιβολῆς, convenienter suo proposito, 1, 59, 12. οικείως τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως, 15, 10, 1.

Οικέτης, ὁ ἐξ ἀνάγκης, servus, si proba lectio, τῶν οικετῶν ἐξ ἀνάγκης οὐς ἀν αἰρήται 39, 2, 4. n.

Οἰκῆμα καταγειον, *Spicil. lib.* 24. num. 2.

Οἰκήσιμος, habitabilis, 3, 55, 9.

Οἰκήσις. βιβλίον περὶ τῆς περι τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως, *T. V. p. 25 sqq.*

Οἰκήτωρ, ὁ, incola urbis, 5, 10, 6. 5, 93, 6. 5, 100, 8.

Οἰκία, ἡ, familia, v. c. *Μακεδόνων*, 2, 37, 7. 2, 48, 2. 3, 16, 7. 24, 3, 5. δέκα τῶν συγγενῶν Φιλῶν οἰκίαι, 39, 2, 4. τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας, 2, 59, 1. *Adde* οἰκοδομία.

Οικίδιον; τὰ οἰκίδια τῶν ἐλεφάντων, turriculae dorsis elephantorum impositæ, *Fr. hist.* 22.

Οἰκογενής, ὁ, verna, 40, 2, 3.

Οἰκοδομεῖν; διὰ τὸ τὰς οἰκίας τοῖς ἐπιπέδοις οἰκοδομεῖσθαι, 9, 21, 8. n. *Αὐ* ἐνοικοδομεῖσθαι?

C c

Οἰκο-

Οικοδομημα; τὰ οικοδομήματα, ædificia urbis, 5, 59, 8.

Οικοδομία ἢ; καὶ ἄλλοι ἐν οικοδομίαις, εἰς κατὰ μίαν πλίνθον ἴσως, Ἐξ. 10, 22, 7. αἱ οἰκίαι τῶν οικοδομιῶν, 9, 21, 8. n.

Οικονομίαι; ταῦτα οικονομήσας, his rebus administratis, administratis, constitutis, 4, 67, 9. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ οικονομεῖν ὑπὲρ τῶν ἄλλων, per se nihil de summa reip. constituere, 4, 26, 6. τὰ οικονομούμενα, res administratae, & ratio qua administratae sunt, 25, 2, 12.

Οικονομία, ἢ, τοῦ πολέμου, τῶν γεγονότων, administratio, rei gerendae ratio, 1, 4, 3. (i. q. χειρισμός, 1, 4, 1. 6, 26, 5.) 3, 32, 9. 3, 33, 8. 6, 26, 5. institutum, consilium, ratio quam quis sequitur in re quavis exsequenda, 1, 13, 9. 2, 47, 10. βασιλικὴ καὶ πραγματικὴ οικονομία, 1, 8, 3. χράμενος εἰς τὴν οικονομίαν ταῖς ἐν τοῦ Παιανίου παρασκευαῖς, 4, 65, 11. n. ubi quoniam agitur de construendi muri instituto, εἰς τὴν οικονομίαν maluerat Reiskius, quod tamen minime necessarium. Possis ibi τὴν οικονομίαν interpretari executionem instituti, ut in illa didione, ταχισταὶν ἐλάμβανε τὸ πρῶγμα τὴν οικονομίαν, 5, 40, 3. αὐτὴ φύσει οικονομία, hic est naturæ ordo, hoc naturæ institutum, 6, 9, 10. ἢ ἐν ὑπάλθροις οικονομία, administratio rerum in castris & in aperto campo, 6, 12, 5. ἢ

οἶκον. κατὰ τὰς τῶν πόλεων καταλήψεις, ratio qua capta aliqua urbe administrantur, res, 10, 16, 2. ἢ τῶν λαφύρων οικονομία, prædæ distributio, 2, 2, 9 & 11. 4, 86, 4. adde 1, 61, 8. 10, 40, 1. Sic ἢ τῶν δώδεκα ζώδων οικονομία καὶ τάξις, distributio & ordo, 9, 15, 7. τὰς ἀμενέας καὶ τὰς οικονομίας ποιεῖσθαι πρὸς τινα, negotia, commercia, facere cum aliquo, faire des affaires avec quelqu'un, 10, 1, 5. προκατειλημμένος οικονομίας καὶ Φυλακικῆς καὶ θραυτικῆς ὑπὸ Ἑρμείου, 5, 50, 5. verti malis artibus circumventus, sicut Casaubonus dolo malo; possis fortasse etiam intelligere varii generis negotiis.

Οικόπεδον, τὸ τῆς πόλεως, solum urbis, 15, 23, 10.

Οἶκος; ἐπ' οἴκου, domum, 2, 54, 14. ἢ εἰς οἶκον ἐπάνοδος, 4, 23, 3.

Οικουμένη, ἢ, terrarum orbis, Ἐξ sigillatim orbis habitati pars olim cognita, 1, 1, 5. n. ubi alia loca in Adn. adferuntur; quibus adde hæc, ἢ καὶ ἡμᾶς οικουμένη, 4, 38, 1. τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οικουμένης, 2, 37, 4. σχεδὸν πάση ἢ οικουμένη, 18, 29, 1. τὸ τῆς ἄλλης οικουμένης σχῆμα, 1, 4, 6.

Οἶμαι; vide οἶομαι.

Οινόμαλι, τὸ, mulsum, vinum melle conditum, 12, 2, 7.

Οἰνοπότης, ὁ, 20, 8, 2.

Οἶνος; vide Ind. histor. in Vinum.

Oivo-

www.libtool.com.cn

Ὀνοφλυγία, ἡ, 2, 19, 4.

Ὀινόχοοϊν τινι, pincernam esse aliquid, 14, 11, 2.

Ὀϊομαι δαῖν, puto oportere, 1, 31, 6. 1, 37, 7 ἔσθ. 10. *Sed plerumque rectius vertitur postulo, vajo, jubeo; aut etiam oro, rogo, peto; 1, 33, 4. 2, 6, 4. 2, 49, 9. 3, 8, 8. 3, 15, 10. 3, 61, 9. 4, 86, 5.*

οἶμαι; σαφῶς οἶμαι δεδειχάμεν *corrupti*, 5, 105, 9. *n. pro corrupto σαφῶς ὑμᾶς δεδ.* Sic ἔσθ alibi verbum οἶμαι orationi interfertum, 3, 36, 3. 5, 102, 1. 14, 7, 6. *n. ἐγῶμαι*, 6, 57, 4. ὄστάμενος δόλον εἶναι, 3, 94, 4.

Ὀῖον; οὐχ οῖον - ἀλλ' οὐδὲ, ne dicam; necdum; non modo non, sed ne quidem, 1, 20, 12. 3, 82, 5. 11, 19, 3. οὐχ οῖου μένον - ἀλλ' αὐ καί, non modo, sed etiam, 18, 18, 11. ἔσθ.

Ὀῖοι, veluti, 1, 3, 4.

Ὀῖός εἰμι vel οἷός τε εἰμι τοῦτο ποιεῖν, non modo possum significat, sed ἔσθ volo, propositum habeo, paratus sum, studeo hoc facere; *vide Adn. ad 3, 90, 5. εἰ οἷός ἦν Ἀρσάκης διὰ μάχης κρίνεσθαι*, si posset, si satis virium haberet, aut, si paratus esset, si in animo haberet, 10, 29, 1. οὐ γὰρ οἷός ἦν συγκαταβᾶναι εἰς τὰς διαλύσεις, non is erat qui consentire in pacem veller, 25, 5, 11. *Plerumque adjecta ἔσθ τε particula: οὐχ οἷοί τ' ἦσαν ἐπιτρέπειν*, nullo modo id commissuri erant, 1, 26, 2. *n. οὐδενὶ οἷοί τ' εἰσι παρα-*

χαρῶν, ni cesserint, cedere voluerint, cedere sustinerint, 2, 38, 3. εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ἄλων κίνδυνον οὐχ οἷός τ' ἦν συγκαταβᾶναι, noluit, impetrare a se non potuit, 3, 88, 8. 3, 90, 5. *n. 3, 90, 9. οὐχ οἷοί τ' ἦσαν προέσθαι τὰ κατηγμένα πλοῖα*, noluerant, non proni erant, non poterant adduci ut ἔσθ. 15, 2, 2. τὸ μὲν πρῶτον οἷοί τ' ἦσαν ἐγχειρῶν, primum voluerant, consilium ceperant, pra se tulerant, 4, 79, 6. ἀμβάλλειν οἷός τ' ἦν, ingressurus erat, 4, 68, 2. ὁ Ἀπαλλῆς οἷός τ' ἦν εἶναι ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Ἀχαιοῦ, id agebat ut, 4, 82, 2. οὐκ ἔτι τὸ προσταττόμενον οἷοί τ' ἦσαν ὑπομένειν, 5, 107, 3. ἐκ χειρὸς ἀπαντᾶν οἷοί τ' ἦσαν ὑπὲρ αὐτῶν, illic parati erant respondere, respondere erant pro illis, 17, 7, 2. *idem prorsus quod εἶοιμοι ἦσαν, quo ipso verbo in eadem re mox utitur*, 17, 8, 3.

Ὀυαῖν; οὐκ ὀνητέον, cum inf. non dubitandum, non vendendum, 1, 14, 7. *i. q. οὐκ εὐλαβητέον ibid.*

Ὀκυρῶεις vel ὀκρίδεις; πολέμου οκρυθέντος, 12, 26, 4. *n. ἐπ Homer. Sed ὀκρίεντος habent codices nostri Polybiani, quod teneri debuerat.*

Ὀκταστάδιον, τὸ, 34, 12, 4 sq.

Ὀκτῆρης, ἡ, 16, 3, 2 ἔσθ 7 sq.

Ὀλέθριος; ὀλεθρίῳ χρησασθαι Φυγῆ, 2, 68, 10.

Ὀλιγαρχία, ἡ; *vide Ind. histor. in Oligarchia.*

Ge 4

Ὀλιγα

- Ὀλιγαρχικός**, potentiae paucorum favens, *vel* qui est e numero paucorum qui dominantur, 4, 31, 2. 4, 32, 1. ὀλιγαρχική πολιτεία, 6, 9, 3. ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα, 6, 3, 11.
- Ὀλιγοδαής**; εὐδόκησιν ὀλιγοδαεστέραν ἔχει τοῦτο, ad placendum multo minoribus indiget adjumentis, 16, 20, 4.
- Ὀλιγοπονία**, ἢ, ignavia, negligentia, 16, 28, 3.
- Ὀλίγος**; κατ' ὀλίγους ἐκλιπόντες τὸν Ἀκρόλισσον, κατέβρεθον ταῖς ἀνοδείαις, paulatim, per minores catervas, 8, 16, 6. κατ' ὀλίγον, propemodum, ut κατὰ μικρὸν, *quod vide.* τὴν τοῦ στρατηγοῦ ναῖν παρ' ὀλίγον αὐτανδρὸν ἔλαβον, 1, 25, 3. 29, 1, 1. κατ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἀνδρωπον, 18, 29, 12. κατ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55, 4. κατ' ὀλίγον ἦλθε τὰ πράγματα τοῦ πάντας ἐπαναλθεῖν, 33, 2, 1. κατ' ὀλίγον ἦλθον ἀπολῦσαι τοὺς κατηγνιαμένους, 33, 1, 4. n. (*poterat dicere τοῦ ἀπολῦσαι, sed non necessario requiritur articulus; conf. 1, 43, 7.*) κατ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, minimo saepe momento res maximae concidunt, *Fr. gr.* 14. *Conf.* κατὰ μικρὸν, *supra in μικρός.*
- Corrupte* κατ' ὀλίγον olim *legebatur, pro* κατὰ λόγον, 12, 22, 4. n. *Et* κατ' ὀλίγον, *pro* κατὰ λόγον, 8, 2, 6. n.
- Ὀλιγοχρόνιος καὶ λίαν εὐφθαρτός**, 2, 34, 6.
- Ὀλιγογρία**, ἢ, negligentia; *περὶ τινος*, 11, 9, 2. *διὰ τὴν ὀλιγογρίαν ἐκινδύνευσαν*, 2, 9, 6. 4, 58, 12.
- Ὀλιγῶρος**, negligentis, 5, 34, 4.
- Ὀλιγῶρος διακείσθαι περὶ τι**, 5, 91, 4. *ubi, operatum n. errore, e superioribus editt. in postquam propagatio, ὀλιγῶρος perperam scriptum.*
- Ὀλισθαίνειν ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ποσὶ**, 3, 55, 2.
- Ὀλισθος**, ὁ τῶν νεκρῶν, strages cadaverum, 15, 14, 2.
- Ὀλκῆ**, ἢ, pondus, 31, 3, 16.
- Ὀλμιον**, τὸ, labrum, crater, urna, 31, 4, 1. n.
- Ὀλόκληρος**; εὐκλειαν ὀλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.
- Ὀλος**, καὶ πᾶς; πρὸς τῷ διακινδυνεύειν ὄλος καὶ πᾶς ἦν, 3, 94, 10. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, 5, 58, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὄλοι καὶ πάντες ἐνενεύκεισαν, 9, 5, 5. ταῖς ἐπιβολαῖς ὄλος καὶ πᾶς ἦν πρὸς τὴν Κύπρον, 32, 1, 5. τὸ ὄλον αὐτοῖς ἦν καὶ τὸ πᾶν Ἀπελλῆς, 5, 26, 5.
- Ὀλος interdum idem fere sonat ac summus, eximius, praecipuus, sed tamen aliquanto majorem vim habet: διὰ τὴν αἴρεσιν καὶ τὴν ὄλην εὐνοίαν, propter studium partium Punicarum, & quod Pennis unice faveret, 1, 14, 3. n. διασαφεῖν τὴν ὄλην εὐνοίαν τοῦ βασιλέως, declarare summam, eximiam regis benevolentiam, voluntatem quae tota in*

in eos propensa esset, 2, 50, 10. προσκλίνων τοῖς Ῥοδίοις ὁ Πτολ. κατὰ τὴν ὅλην ἄρσιν, tota voluntate in Rhodios propensus, eximie & unice favens eis, 4, 51, 5. τὴν μὲν οὖν ὅλην ἀπατασασίαν καὶ μνήϊαν καλῶς συνθεωρούμενοι Καρχηδόνιοι, summam hominis inconstantiam videntes, 7, 4, 8. ubi vim vocabuli ὅλος sic fere capere possis, quantus quantus erat, inconstans & furiosus erat. *Pro corrupta scriptura*, 14, 8, 12. n. μεγάλην καρ' ὅλην παρασχόμενοι χρεῖαν, fortissimè μεγάλην καὶ ὅλην erat ponendum. vide Adn.

τὸ ὅλον ἀχρειοῦται, 1, 14, 6. profusus inutile redditur, *Casaub.* Pariter *Ernestus*, omnino interpretatur; tamquam esset κατὰ τὸ ὅλον. *At commode intelligitur*, reliquum totum (animal) inutile redditur.

τὰ ὅλα πράγματα, Ἐστὶ τὰ ὅλα, subintelleῖτο nomine πράγματα, rerum summa, summa rei, id quod rem totam continet; ἔττυσάμενός τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, de summa rei, i. e. de fortuna totius belli, 1, 11, 15. n. κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις πράγμασι, in summa rei periculo esse, de rerum summa periclitari, 1, 70, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἐσφαλμένος, perdit rerum summa, capitali praelio victus, 18, 16, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἀγνοεῖν, 18, 19, 6. falli tota re interpretatur

Livius XXXIII. 12. ἢ ὑπὲρ τῶν ὅλων Φιλοτιμία, ardens studium summæ rerum obtinendæ, victoriam in fine reportandi & debellandi hostem, 1, 52, 4. nisi ibi ὑπὲρ τῶν ὅλων eadem ratione capiendum ac in hisce διδασκίαις: τῆς τῶν ὅλων ἐλπίδος ἐφίεται, summi terrarum imperii spem adfectat, 5, 102, 1. Ἐστὶ ἢ περὶ τῶν ὅλων ἐξουσία, imperium orbis terrarum, 32, 11, 6. Sed ὁ ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνος, si vera illa emendatio, 3, 89, 8. n. idem valet ac ὁλοσχερῆς ἀγὼν vel κρίσις. (conf. τοῦ ὁλοσχερῆς.) *Rufus* τὰ ὅλα, de summa rei cunjuslibet, v. c. de belli summa; δύναται κρῖσως τὰ ὅλα τυχεῖν, 1, 59, 11. τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα, 3, 70, 1. κρατεῖν τῶν ὅλων, rerum summa potiri, 3, 90, 11. Ἐστὶ τοῖς ὅλοις, pro τοῖς ὅλοις πράγμασι, quoad summam rei, universam rem quod attinet, omnino, profusus; τοῖς γε μὴν ὅλοις ἐσπευδὼν ἐγγίσει τοῖς πολεμίοις, 1, 33, 1. τοῖς ὅλοις σφάλληναι, vide σφάλλειν. τοῖς ὅλοις ἐπτακότες, 3, 48, 4. κατακλήξασθαι τινα τοῖς ὅλοις, 20, 10, 7. Ἐστὶ. Sic 18, 4, 8. n. ἰσθιῖται καταβαρούμενοι τοῖς ὅλοις, quod in τοῖς ὅλοις erat corruptum. Καταμύλων τοῖς ὅλοις legendum 21, 10, 1. n. pro ἐν τοῖς ὅλοις. Porro, τοῖς ὅλοις, universæ, opponitur parti cuidam, quæ excipitur; δυσηροστῆντο μὲν γὰρ

γὰρ τῇ καθόδῳ -- εὐδοκοῦντο
ἐὰ τοῖς ὅλοις τῷ γραφείῳ
Etc. 24, 4, 14. Denique τοῖς
ἅλοις, præcedente vel sequen-
te particula negante, est
nullo modo, neutiquam, 4,
47, 4. 3, 90, 10.

Subinde a librariis confun-
duntur ἄλλος ἔ ὅλος, velut
δ, 56, 7. η. ἔ 21, 4, 3 ubi
certe Casaub. τὴν τῶν ὅλων
κρίσιν pro τῶν ἄλλων
scripsit.

Ὀλοσχερής, ad rei summam
pertinens, magnus in suo ge-
nere, gravis, notabilis, inū-
gnis, ἔ similia. οὐδὲν ὀλο-
σχερὲς προτέρημα δυνάμει
λαβεῖν κατ' ἀλλήλων, 1, 18,
6. 1, 74, 3. ὀλοσχερὲς ἐγ-
κλιμα, totius aciei inclinatio,
communis omnium fuga, 1,
19, 11. ὀλοσχερῆς κρίσις,
prælium universis copiis, quo
summa belli cernitur, 1, 57,
3. 3, 90, 5. ὀλοσχερῆς ἀγών,
11, 16, 6. ἔ οὐδὲν ὀλοσχε-
ρὲς πράττειν, 1, 19, 6. 1,
37, 7. ὀλοσχερῆς μεταβολή,
mutatio ad summam rei perti-
nens, 6, 3, 1. η. ὀλοσχ. δια-
φορά, maximum discrimen,
79, 9, 13. coll. cum vs. 12.
Φόβοι ὀλοσχερεῖς, gravissim-
us metus, 1, 73, 7. ὀλοσχ.
πληγαί, graviores ictus, 6,
23, 5. ὀλοσχερεῖς περιστά-
σεις, difficiliora tempora, qui-
bus summa rerum periclitatur,
17, 15, 2. η. ὀλοσχερῆστερα
συμπλοκή, 1, 40, 11. τιμω-
ρία, gravior poena, 2, 58, 10.
παρασκευαὶ ὀλοσχερῆστραι,
ampliores omni ex parte, 1,

13, 11. ὀλοσχερῆστερα πρᾶ-
ξις, majoris momenti nego-
cium, 5, 24, 12. τὰ ὀλοσχε-
ρῆστερα μέρη τῆς περὶ τὰ
στρατόπεδα Ἰσκαρίας, potio-
res partes, 6, 42, 6. τὸ ὀλο-
σχερῆστατον μέρος, longe
maxima pars, 3, 37, 8. ἡ ὀλο-
σχερατάτη χορηγία, longe
maxima & præcipua pars com-
meatum, 2, 15, 3. ἀλίς,
præcipua spes, 4, 51, 6.

Ὀλοσχερῶς, profus, penitus,
omnino; τοῖς ἰδίοις πράγμα-
σιν ἐπτακρότες ὀλοσχερῶς, 1,
10, 1. τοὺς βαρβάρους ὀλο-
σχερῶς ἐμβαλεῖν, 1, 11, 7.
τούτου ὀλοσχερῶς ἠτόχησαν,
1, 33, 10. σημαίας ὀλοσχε-
ρῶς πισοθείσας, manipulos
gravius pressos ab hoste, 6, 38,
1. η. ἰβὶ ὀλοσχερεῖς, univer-
sus legendum. ὀλοσχερῆστε-
ρον ἐμπλοκόμενοι εἰς τὰ κα-
τὰ τὴν Σικελίαν, majore mo-
litione se immiscentes rebus
Siculis, 1, 17, 3. Ἐρησαν
ὀλοσχερῆστερον ἐπὶ τὸ συνί-
στασθαι ναυτικὰς δυνάμεις,
1, 25, 5. ὀλοσχερῆστερον
ἐπιτρέψαν τινι, summam re-
rum alicui committere, 5,
68, 2.

Ὀλος, omnino, utique, 30, 1,
2. η. ubi in ὁμοις mutatum
voluit Reisk. præter rem.
οὐχ ὅλος, minime, neutri-
quam, 20, 5, 10.

Ὀμαλός, planus, 3, 46, 6.
ὀμαλοὶ τόποι, τὰ ὀμαλά, 1,
33, 1. 1, 30, 13. 1, 39, 12.
εἰς Ἰσον καὶ) ὀμαλὸν τόπον,
14, 3, 3. η. ὁ ὑπὲρ τῶν ὀμα-
λῶν κίνδυνος ex Reisk. con-
ject.

- ἡμεῖς 3, 98. 8. n. pro ὑπὲρ τῶν νομάδων, quod in τῶν ἄλων μεταυῖ Casaub.
- Ὁμοέστιος, contubernalis, 2, 57, 7. n. (alii ὁμοέστιος,) 4, 33, 5.
- Ὁμηρεία, ἡ, conditio obsidis, 9, 11, 10. 18, 22, 5. 30, 12, 3. 31, 12. 1. n. 31, 19, 7. Ἐ 9. ἐμηρία, ἡ. idem, 9, 11, 10. 28, 4, 7. n. 31, 12, 1. Sed analogiā convenientior prior forma, a νεῖβο ὁμηρεῦν.
- Ὁμηρεῦν, obsidem esse, 29, 3, 4. 31, 12, 2. 31, 19, 8.
- Ὁμηρία; vide ὁμηρεία.
- Ὁμηρος, obfes. οἱ ὄμηροι, Ἐ τα ὄμηρα, obfides, 3, 52, 5.
- Ὁμιλεῖν ἐπιδεξίως τοῖς συμπαριφερομένοις, 4, 35, 7.
- Ὁμιχλώδης ἡμέρα, 3, 84, 1. ἀχλὺς ὀμιχλώδης, 34, 11, 15.
- Ὁμμα, τὸ; ἡλαττωμένος τοῖς ὀμμασι, 17, 4, 3.
- Ὁμόγλωττος, 1, 67, 3.
- Ὁμογνωμονεῖν, ὁμογνωμονοῦντας κατὰ τὴν πολιτείαν, 28, 6, 2.
- Ὁμοδοξεῖν, idem sentire; περὶ τούτου τοῦ μέρους ὁμοδόξουν, 1, 41, 5.
- Ὁμοειδής, ejusdem formæ, 34, 11, 17.
- Ὁμοεθνής, ejusdem populi, ejusdem gentis; συναπισκᾶσθαι τοὺς ἰδίους πολίτας καὶ τοὺς ὁμοεθνεῖς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, 30, 6, 7. οὐχ εἶον ὁμοεθνεῖσιν, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύλοις χρησάμενος στρατηπέδοις, 11, 19, 3. μηδ' ὁμοεθνῶν, μηδ' ὁμογλώττων ὑπαρχόντων, 1, 67, 3. ubi cum accentu in ultima scribendum ὁμοεθνῶν, ut præferunt codd. Aug. Ἐ Reg. quemadmodum ex codicum omnium consensu edidi 2, 7, 6. Tum in Adn. ad 1, 10, 2. pro ὁμοεθνος, quod imprudentibus nobis exciderat; ὁμοεθνῆς scribe.
- Ὁμοέστιος; vide ὁμοέστιος.
- Ὁμοιότης; εἰς ὁμοιότητα τῆς γενεῆς καὶ διαφορῆς ἀπειρασμαῖνον εἶδωλον, 13, 7, 2. 6, 53, 5.
- Ὁμοίως, pariter, tamen, (idem fere ac ὁμοῦ) 10, 45, 1. 4, 19, 4. n. l. Conf. Adn. ad 1, 59, 1. ὁμοίως ἀνδράσι καὶ γυναῖκι, viris pariter ac foeminis, 4, 21, 3. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἀέταξε, 4, 87, 7. ubi δὲ paritèculam ex conject. adjecti.
- Ὁμολογεῖν, confiteri; ὁμολογοῦντας δὴ ποινωνεῖν, 3, 21, 8. n. consentire de aliqua re; ταῦτοις τοῖς ἐπλογοῖσμοις ὁμολογοῦντες ἀσυγγρηφαῖς, tametsi convenit inter scriptores de his Scipionis consiliis & ratiocinationibus, 10, 9, 2. consentire in aliquid; pacisci, ex pacto promittere; sic τὰ ὁμολογηθέντα χρήματα, 5, 95, 1. 22, 25, 7. ἡ ὁμολογηθέντα αὐτῷ γὰρ κατὰ τοῦ βασιλέως, 11, 34, 12. τὰ ὁμολογηθέντα, pacta, 10, 38, 5.
- ὁμολογούμενος καὶ σύμφωνος κατὰ τὸν βίον, constans, consentiens sibi, 32, 11, 8.— „Sic Lyfias, p. 362. μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῶν ἀλλήλων, nihil simile esse ἔσθαι.“

ἐξ ὁμολογουμένου, ex omnium confesso; τρισὶ μάχαις ἐξ ὁμολογουμένου νενικήκατε Ῥωμαίους; 3, 111, 7. n. nisi ibi ἐξ ὁμολογουμένου idem valet ac ἐξ ὁμολόγου, (de quo prox) tribus praeliis ex compacto pugnatis, aperto Marte.

Ὁμολογία, pactum, compositio, conventio, 28, 17, 9. καὶ ὁμολογίαν παρέλαβεν τὴν πόλιν, 4, 63, 8. 5, 70, 5. καὶ ὁμολογίαν ἀνέλυσαν ἐν τῶν τόπων, 2, 32, 3. αἱ ὁμολογία, pactum, foedus, leges foederis, 1, 78, 9. 1, 85, 4 sq. 3, 15, 5. 3, 18, 7. 3, 21, 1. 4, 15, 2. — „v. *Bos Animadu.* p. 24.“ *Er n.*

Ὁμολόγος; ἐξ ὁμολόγου, ex confesso, citra controversiam, ἐξ ὁμολόγου Φανήσασθαι τῶν ὑπάρχων κρατούντες, 3, 91, 10. ubi ambigere possis, illud ex ὁμολόγου fit - ne ad Φανήσασθαι an ad κρατούντες referendum; sed posterius potius videtur. ex pacto; τὰ ἐξ ὁμολόγου προσοφειλόμενα, 1, 67, 1. *In bello, dictio haec usurpatur de praelio, quod ex condicto, ex compacto, i. e. tempore locoque utrimque condicto, aperto Marte pugnatur; vide *Adn. ad* 3, 111, 7. συνέβαλλον ἄλληλοις ἐξ ὁμολόγου, 1, 87, 9. ἐξ ὁμολ. διὰ μάχης κρίνειν τὰς πράξεις, 2, 66, 4. ὀλοσχερῆς κρίσις ἐξ ὁμολόγου, 3, 90, 5. ἢ ἐξ ὁμολόγου καὶ κατὰ πρόσωπον Ἰφθοός, 4, 8, 11. αἱ ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάθην μάχαι, 11, 32, 7. *Ἐτραπ.* gr. 54.*

Conf. ἐξ ὁμολογουμένου, in ὁμολογαῖν.

Ὁμολογουμένως, ex omnium confesso, manifeste, sine controversia, haud dubie, 3, 14, 4. 3, 47, 7. 3, 105, 9. 3, 118, 8. 4, 5, 2. 4, 20, 2. 6, 5, 8. 11, 9, 3. 17, 6, 2.

Ὁμοσῶν, concordēs esse, 29, 11, 9.

Ὁμοπλοσίη; ναῦς ὁμοπλοῦσαι, 1, 25, 1.

Ὁμορος; ὁμορον καὶ συνάπτον πρὸς τὰ Δράκωνα, 1, 55, 7. n. ex conject. pro vulgato ὄχυρον. *Vocab.* ὁμορος alibi quidem in reliquiis historiarum Polybii non invenitur, sed apud Diodorum, Polybiani styli aemulam, lib. 2. c. 3. *Vicinum verbum* συνορῶν passim apud Nostrum superest.

Ὁμός; 1) absolute ἔῃ adverbialiter; ὁμός ἐστρατοπέδουσιν, una, conjunctim, 3, 105, 10. ὁμός κινδυνεύειν, simul (cum aliis) pugnare, 3, 110, 6. βουλευόμενοι ὁμός πάντας, 5, 67, 8. 2) i. q. σὺν προpositio, cum; ὁμός τοῖς Φορτίοις, 3, 51, 4. n. pro quo *Ban.* habet ὁμῶς σὺν τοῖς Φορτίοις. ὑπέσχετο ἐμβαλεῖν ὁμός τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10. ὁμός ποιούμενοι τοῖς πολλοῖς τὴν δίαίτην, una cum multitudine versantes, 6, 7, 5. ὁμός τοῖς κλιμακοφόροις, 10, 12, 1. 3) hinc fit velut verbum compositum congregi, ὁμός χωρεῖν ἔῃ ὁμός συστῆναι; cum ἀπῆτο καμῖ; ὁμός χωρῆσαι τοῖς

- τοῖς παροῦσι, cum (adversa) fortuna congregari, non cedere malis, 11, 2, 10. n. ὁμοσε συστάντες τοῖς παροῦσι (sc. δεινοῖς) 30, 7, 3. n. ubi mendose vulgo στήσαντες. Et seq. εἰς προσηφ. ὁμοσε χωραῖν εἰς τοὺς πολέμους, 15, 10, 6.
- Ὁμοῦ, i. q. σὺν, cum dat. (sicut ὁμοσε ἔσ' ἅμα;) τοὺς ἀκινητοτάτους ὁμοῦ τοῖς ἱππεῦσιν ἑκατέρου τοῦ κέρματος προέστησαν, 1, 33, 7.
- Ὁμόφυλος, ejusdem generis; *latius patet quam ὁμογενής, Adn. ad 1, 10, 2.* Ætoli, Macedones, Græci, sunt ὁμόφυλοι, 9, 37, 7. Romani dicuntur ὁμόφυλοι Mamertinis, qui origine Campani erant, 1, 10, 2. οὐχ οἶον ὁμογενῆσαι, ἀλλ' οὐδ' ὁμόφυλοις χρησάμενος στρατοπέδοις, 11, 19, 3. ὁμόφυλός τις, 2, 32, 8. ubi agitur de Insubribus ἔσ' Ceuoniensis, quorum utriusque Gallicæ erant originis. Quin ἔσ', sensu magis stritico, Achæi Achæorum ὁμόφυλοι dicuntur, i. e. populares, 40, 5, 10. Rursus, latiori vocis acceptione, pisces cujusque generis ὁμόφυλοι dicuntur, 15, 20, 3. (sicut aves apud Xenoph. 1, 6, 39.) Denique rursus stritiori sensu, τὸ ὁμόφυλον, collectivè, animalia sui similia, ejusdem generis, 6, 5, 7.
- Ὁμφαλωτός; ὁμφαλωτὸν πῶπανον, placenta in umbilici formam facta, 6, 25, 7.
- Ὁμώνυμος, 1, 42, 7. 2, 19, 12.
- Ὁμῶς σὺν τοῖς Φορτίοις οἴσιν editum erat 3, 51, 4. pro ὁμοσε τοῖς Φορτίοις.
- Ὁμῶς in ὅπως mutatum a librariis, 15, 21, 7. Adde ὁμοίως.
- Ὁνειδίξεν τινι σωτηρίαν, exprobrare alicui salutem a nobis ei pariam, 9, 31, 4. (sicut dicimus exprobrare beneficium.) ὄνειδ. τινι περί τινος, 30, 4, 8. ὄνειδ. τινι διότι, 9, 34, 1. ὄνειδίξεν τι τινι εἰς ἀσέβειαν, 9, 35, 6. ὄνειδίξεν τινι εἰς ἀχαριστίαν διότι, 28, 4, 11. adde 5, 11, 2. ὄνειδίξομαι, objurgari, (opp. πρὸς χάριν ἀκούειν) 11, 5, 10.
- Ὁνειδος, τὸ, καὶ προφορά, vituperatio, objurgatio, exprobratio, 9, 33, 13. ὄνειδος ἐπιφέρει ἢ δειλία, ignominiam adfert, 3, 81, 7. ἐν ὄνειδασι ποιοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἀπειρημένων κλαονεξίαν, probro vertunt, in flagitiis ponunt, 6, 56, 3. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, ex Reiskii conject. pro vulgato τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, 6, 57, 6. cum fortasse ex uno cod. Paris. edi debuisse τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος.
- Ὁνειος ἀσκός, utris e pelle asinina, 8, 23, 3.
- Ὁνειρώττειν, somnare; absol. 1, 5, 8. cum acc. 5, 108, 5. πᾶν γένος ἐπιβουλῆς, 17, 15, 13.
- Ὀνομα, τὸ, nomen proprium, i. q. ὄνομα κύριον, 6, 46, 10. ἐπ' ὀνόματος, nominativus ἐπ' ὀνομ. καλεῖν τινα, 5, 35, 2. 11, 15, 1. ἐπ' ὀνόματος δηλοῦν τὰς πόλεις, 18, 28, 4. n. ubi mendose vulgo ἐπ' ὄνομα.

- ὄνοματι ἐστὶ εἰδῆται. ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδανὸς ἐποίησατο κατηγορίαν, 28, 4, 5. ἐν ἐπ' ὀνόματος ῥηθὲν, ὑποδείγματός ἐνεκα, 6, 54, 6. ὁ Φίλιππος ὄνομα γίνονται καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, Philip-pus sic praetextus belli, nomine bellum geritur contra Philip-pum, 11, 6, 4. ὄνομα, nomen, pro ipsa re; οὐδερμῶν πόλιν ἔμοιρον ἐποίησαν τοῦ τῆς δουλείας ὀνόματος, 9, 29, 6.
- Ὀνομάζου; καλούμενος δὲ καὶ πολλοὺς ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐν Πηλαγ. Φίλων, 9, 33, 9. n. i. q. ἐπ' ὀνόματος καλούμενος; 5, 35, 2.
- Ὀνομασία, ἡ, nomen; ἡ Ἰαφυγία διηρημένη εἰς τρεῖς ὀνομασίας, 3, 87, 4. adpellatio regis, 10, 40, 6. nomen, de-nominatio proditoris; ἐπιφέρειν τινὶ ταύτην τὴν ὀνομασίαν, 17, 15, 1.
- Ὀνος; ὄνοι διεκπέποντο εἰς τοῦ θάπτρου, 12, 13, 11.
- Ὀξέως, celeritor, 1, 62, 3. 11, 15, 3. ὀξέως πιστεύειν, 4, 85, 4.
- Ὀξος, τὸ, acetum, 12, 2, 8.
- Ὀξύβαφον, τὸ, acetabulum, ἔσφαculum quodvis, (etiam in quo adronuntur ἡδύσματα, Pollux VI. 85.) πεφιλοδοξηκῶς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καδάπερ ἐν ὀξύβαφῳ, 12, 23, 7.
- Ὀξύς καιρὸς τῆς ἐπιβολῆς, ve-lox tempus, occasio praeceps, 5, 7, 4. ὀξεία διαβολή, acris calumnia, 1, 36, 3. ὀξύς, de homine, acris, vehemens, praeceps, 34, 14, 2. conj. ὀξύτης.
- Ὀξύτης, ἡ τῆς μεταβολῆς, 2, 57, 3. praeceps ingenium; ὁ ἔχλος ὀξύτητι καὶ πικρίᾳ διαφέρων, 6, 44, 9.
- Ὀπισθεῖν; πάνταν τῶν βουλομένων τοῖς ὀπισθεῖν ἔμπροσθεν γεγονώς, (de cinereo,) 12, 15, 2. τοῦπισθεῖν; εἰς τοῦπισθεῖν ἀποχωρεῖν, 1, 51, 8. ἡ εἰς τοῦπισθεῖν μεταβολή, 18, 13, 4. ἀποκαλεισμένης τῆς εἰς τοῦπισθεῖν ἀναχαρήσεως conrecti, pro εἰς τοῦμπροσθεν quod dabant libere, 2, 29, 3.
- Ὀπισθόδομος, adjective; αἱ ὀπισθόδομοι στῆλαι, 12, 12, 2. n.
- Ὀπλή; αἱ ὀπλαὶ τῶν ἵππων, 3, 79, 11.
- Ὀπλίτης; οἱ ὀπλίται, gravis armatura, 2, 3, 4. 3, 53, 1.
- Ὀπλομάχος, ὁ, ἀγαθός, bellator, 2, 65, 11.
- Ὀπλον, τὸ, 1) clypeus; αἱ ἵνυς τῶν ὀπλων, 1, 22, 10. τὰς περικεφαλαίας ὑποτιθέμεναι τοῖς ὀπλοῖς, 3, 71, 4. 2) armatura; ἔξακισχλῖα ὀπλα χαλκῆ παλταστικά, 23, 9, 3. πλείονα κ' μυριάδων ὀπλα, 36, 4, 7. ἡκεῖν ἐν τοῖς ὀπλοῖς, 9, 6, 6. ἐποιούντη συναναγωγὰς ἐπὶ τῶν ὀπλων, 5, 64, 4.
- Ὀποῖος, i. q. ποῖος, 5, 31, 3. 5, 81, 2. ἔσ. οὐδ' ὀποῖος, pro οὐδ' ὀποῖος οὖν; nullus quisquam, 4, 65, 3. n. 5, 21, 7. 9, 27, 9. n. 10, 19, 4. n. Sic μηδ' ὀποῖος, 4, 21, 6.
- Ὀπώρα, ἡ, fructus autumni, (pomae, vinum, olivae;) ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδῆ, 4, 66, 7.

Ὀπως;

- ἴσως; παιδικῶς ἴσως, 9, 21, 9. n. *idem quoad παιδικῶς ἴσως, ni sefellit nos opinio; alii παιδικῶς ἴσως. Et ἴσως mendose codices nonnulli pro ἴσως, 15, 21, 7. n.*
- Ἰσῶν; ἀπὸ ὀρώμενος in verbo μέστω ἰσῶν pro ὀρώμενος, 9, 10, 7? an ἰσῶν μὲν? vide *Adm.*
- Ἰργανον, τὸ, 1) instrumentum quoddam; *veluti ferra, 1, 185, 7. τὰ πρὸς ἀνάγκας ἴργανα, instrumenta ad torquendum, 15, 27, 9. 15, 28, 2. 2) machina, v. c. corvus, 1, 23, 5 sq. Et vs. 8 Et 10. tormenta & machinæ Archimedis, 8, 7, 2.*
- Ἰργή, ἡ; χωρὶς ἰργῆς καὶ Φθόρου, *vel ἡ Φθόρου, 6, 9, 11. n. τὴν ἰργὴν Φέρειν ἐπὶ τινα, 22, 14, 8. i. q. ἰργίζεσθαι τινι ibid. vs. 7. — „sic ἐπιφέρειν τὴν ἰργὴν, Rom. 3, 5.“ Et n.*
- Ἰργυιά, 1, 22, 4 sq. *ἐν ἑπτὰ καὶ πέντε ἰργυιῶς ἐστὶ (aqua in Maotide palude) 4, 40, 8.*
- Ἰρέγεσθαι, μείζονον ἀπείθειν, 1, 8, 5. *τῶν πραγμάτων, adpetere, cupere imperium, 5, 104, 7. τῆς γῆς, contendere versus litrus, 16, 5, 8.*
- Ἰρεικόν, τὸ, *nomine proprium montis, 5, 52, 3. n.*
- Ἰρεινῆ, ἡ, *substantive; (sc. χώρα) 3, 17, 1. 5, 55, 7. 5, 70, 6.*
- Ἰρειος, montanus, montium incolæ; *τῶν ἰρειῶν τοὺς ἀκοντίζεν καὶ λιθάζειν δυναμένους, 10, 29, 5.*
- Ἰρεῖται Ἰβηρος, 3, 33, 9. n.
- Ἰρσοκόμος, ὁ, *mulio, 32, 12, 7.*
- Ἰρθιος; *προηγὸν αὐτοὺς ἰρθίους ἐπὶ τοὺς πολέμιους, longis ordinibus ducebant eos in hostem, 11, 23, 2. n. προσέβαλλον τοῖς πέρασιν ἰρθίους ταῖς Ῥωμαϊκῶς δυνάμει, ibid. vs. 3.*
- Ἰρθός, *eosdem fere significatus habet cum ματέρως, quod vide; ἰρθοὶ καὶ ματέρως ταῖς διαβολαῖς, erigebantur animis & spe implebantur, 28, 15, 11. ἰρθῆ καὶ παράφοβος ἦν ἡ πύλις, exirectatione erecta & meru plena, 3, 122, 6. 36, 4, 2. Fr. gr. 97. πρὸς ἰρθῶς, scil. γωνίας, ad angulos rectos, 6, 28, 2. 9, 19, 8. 9, 21, 8. ἐν ἰρθῶ καὶ τῶν ἡ βασιλεία αὐτῶν, bene habet, in tuto est, 31, 15, 1. τὸ πρῶτον ἐξ ἰρθῆς ἀνακρίνατο αὐτὸν, stantem primum interrogavit, 15, 27, 8. n. (directa via, *Risk.*) ἰρθότατοι προσσφαιδόμενοι κλίμακες, rectiores, nimis ardue adplicitæ scalæ, 9, 19, 7.*
- Ἰρθοῦν; *πάλιν, ἰρθῶσθαι τὰ πράγματα, rursus erectæ, restitutæ sunt res, 29, 11, 12.*
- Ἰρθρός, ὁ; *ἐξ ἰρθροῦ, inde a primo mane, 3, 73, 3. τὸν ἰρθρον, adverbialiter, mane, 12, 26, 1. n.*
- Ἰρθῶς ἴσταντο, *recte se gesserunt, rectam rationem inie-runt, 23, 12, 3. ἰρθῶς ἀντιμαδίσασθαι τινι, *Adnot. ad Fragm. gr. 97. ἰρθῶς perperam dant codd. nonnulli, pro νῶρθῶς, 1, 64, 2. n.**
- Ἰρίζειν; *τὰ παρ' ἀνδραποικῶν ἰρίζειν*

- ὄρισμένα δίκαια, 2, 8, 12.
 συνθήματα ὄρισμένα, 10,
 43, 6. κοιλάματα πάντη
 πάντως ὄρισμένα, 4, 40, 5.
 Ὀρκία, τὰ, iocundus; ποιῶν περὶ
 τῶν συνθηκῶν, 3, 25, 7. τε-
 λαῖν, 22, 15, 6. τέμνειν, 22,
 15, 9 ἔφ. 22, 26, 28.
 τέμνειν καὶ καταγράφειν, 29,
 2, 6. ὄρκια ἔχειν πρὸς τινα,
 6, 14, 8.
 Ὀρκίζεν, juramento adstringere,
 6, 33, 1. ὄρκιζόμενος, ju-
 ramento adstrictus, 38, 5, 5.
 Ὀρκισμός, ὁ, 6, 33, 1.
 Ὀρκος, ὁ; κατὰ τὸν ὄρκον, e
 jurejurando, prout jurarunt,
 3, 68, 13.
 Ὀρῶν; absolute, proficisci, 1,
 25, 1. 2, 23, 4. 3, 52, 1.
 τὴν ἡδίω τῶν ὀδῶν ὄρμησε,
 12, 27, 2. πρὸς ταύτας ὄρ-
 μησαν ἐπιβολὰς, ad hæc in-
 cepta accesserunt, se converte-
 runt, 1, 3, 9 sq. διαβαίνειν
 ὄρμησαν εἰς Σικελίαν, traji-
 ciendi in Siciliam impetum ce-
 perunt, 1, 5, 2. ἐπὶ τὰ λοι-
 πὰ μέρη τῆς Ἰταλίας ὄρμη-
 σαν, profecti sunt, 1, 6, 6.
 ἐπὶ τὸν Πάνορμον, Panormum
 petebant, 1, 24, 9. ἐπὶ τοῦ-
 το τὸ μέρος ὄρμησας τοῖς λο-
 γισμοῖς, in hanc partem incli-
 nant, 1, 16, 5. ὄρμησαν ἐπὶ
 τὸ συνεμβαίνειν τοῖς Καρχ.
 εἰς τὴν θάλασσαν, 1, 20, 7.
 ὄρμησαν ἐκδυμότερον πρὸς
 τὸ σιτολογεῖν, 1, 17, 9 ὄρ-
 μησαν πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ
 θραπέειαν, ad quiescendum
 & ad curanda corpora sese con-
 verterunt, 2, 25, 10. ὄρῶν
 πρὸς Φυγὴν, 1, 21, 7. εἰς
 Φυγὴν, 1, 28, 6. εὐθέως
 ὄρμησεν ὡς κατὰ στραφόμενος
 το τῶν Ὀλκ. ἔθνος, statim se
 convertit ad, impetum cepit,
 animum adpulit ad subigendos
 Olcades, 3, 13, 5. ὄρμησάν-
 των ταῖς κλίμαξι περὶ (f.
 πρὸς) τὴν ἀνάβασιν, 10,
 13, 6.
 ὄρμᾶσθαι; ἀπὸ ποταμοῦ προ-
 θέσεως ἢ δυνάμεως ὄρμηθέν-
 τας, a quo profectus, aut a qui-
 bus viribus profecti, 1, 3, 7.
 ἀπὸ μικρᾶς ὄρμώμενοι δυνά-
 μεως, ab exiguis viribus pro-
 fecti, mediis viribus valentes,
 4, 30, 4. ἐκ τίνων ὄρμη-
 θέντες, a quibus initiis pro-
 fecti, 1, 12, 9. ἡ καθόλου
 οἰκονομία τῶν γεγονότων πό-
 τε καὶ πόθεν ὄρμηθη, quan-
 do & unde sit orta, 1, 4, 3.
 ὄρμώμενος ἐξ οἰκίας τοιαύ-
 της, ortus e domo tali, 5, 102,
 1. 32, 9, 12, 32, 10, 4.
 ὄρμηθαις τοῖς παρακαλουμέ-
 νοις, precibus eorum concita-
 tus, (quod alias παρορμᾶσθαι
 dicit Polybius) 5, 103, 4.
 Pro vulgato olim ὄρμῶν-
 τας, ὄρμῶντες scripsi 4. 50,
 6. n. Pro ὄρμώμενος, 9,
 10, 7. ὄρμώμενος aut ὄρῶν
 μὲν videtur legendum. Ἰ-
 cissim ὄρμηθη ex conject. cor-
 rexi 20, 11, 2. pro vulgato
 ὄρμίσθη.
 Ὀρμῆν, naves in statione habe-
 re, in ancoris stare, 5, 101, 4.
 Ἐξ ἑρψα navis aut classis ὄρμῆς,
 stationem habet, 3, 95, 8. 8,
 32, 6. ὄρμῶντες pro ὄρμῶν-
 τας correxi 4; 50, 6. n.
 Ὀρμή, ἡ; 1) studium, animi ar-
 dor

www.libtool.com.cn

δορ & impetus; ἀκεραλοῖς ἀπο-
 χρήσασθαι ταῖς τῶν στρα-
 τιωτῶν ὀρμαῖς, 1. 44, 1. 3,
 70, 9. Sic τῷ δοκῶν αὐτὸς
 μὲν ἀκέραια διατετηρημέ-
 νου τὰ περι τὸν Ἑρωνα
 στρατόπεδον ταῖς ὀρμαῖς ἐφ'
 ὧν αὐτὸς ἦν, 3, 9, 7. ubi ta-
 men, si modo sana ἔσ' inte-
 gra scriptura, ambigere pos-
 sis, primum, utrum ταῖς ὀρ-
 μαῖς ad ἀκέραια sit refe-
 rendum, ut sit, animorum ar-
 dorem integrum conservasse;
 an ita sint capienda verba,
 ταῖς ὀρμαῖς ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν
 διατετηρημένου ἀκέραια τὰ
 στρατόπεδα, suo studio, quod
 ad bellum fortiter gerendum
 ipse adtulerat, illatias servasse
 copias: tum, ipsa ne illa
 verba. ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν, ad
 ταῖς ὀρμαῖς, an ad τὰ περι
 τὸν Ἑρωνα στρατόπεδον per-
 tineant. Quarum rationum
 utramlibet sequaris, neutra
 caret difficultate: quas diffi-
 cultatis sentiens Casaubonus,
 ἔσ' expedire desperans, va-
 rias interpretandi rationes
 miscuit in versione latina,
 quam quidem nos intactam
 h. l. reliquimus, cum nec ipsi
 certius aliquid haberemus.
 Si quid tamen tentandum,
 videtur hæc esse sententia:
 nam ipse quidem in suis ad
 Erycem copiis studium bellan-
 di, quo ducebatur ipse, inte-
 grum conservasse videbatur;
 quæ verba. cum eis quæ se-
 quuntur usque τοῖς κειροῖς
 εἶπον, ut in parenthesi posita
 intelligi debent. Cf. ἀκέραιος.

ὅταν ὀρμὴ παραστῆ αὐτοῖς
 συμφρονεῖν, si voluntas eos
 incesserit in unum consen-
 tiendi, quodsi in unum con-
 sentire voluerint, 6, 44, 4.
 ὀρμὴν παραστῆσαι τινὶ εἰς τὸ
 ποιεῖν τι, persuadere alicui,
 efficere ut quis consilium inear,
 faciendi aliquid, 2, 48, 9.
 ἐνέπεσέ τις ὀρμῇ τῷ Σικπ.
 incessit eum cupido, 35, 5, 1.
 συνήθεις ταῖς Ἑλληνικαῖς ὀρ-
 μαῖς, in quibus adhuc inerant
 græcæ animorum studia ar-
 dorque, 5, 64, 5. ἢ ἐπὶ τὸ
 κλειῶν ὀρμῇ παρίσταται αὐ-
 τοῖς, avaritia eis sedet animo,
 22, 9, 15. ἢ πρὸς τὰ τῶν
 ἀφροδισίων ὀρμῇ. 3, 81, 6. π.
 συνεκκληροῦν τὰς τῶν δυνα-
 μων ὀρμας, 3, 78, 5.

2) ὀρμῇ, initium; ἐξ ἄλ-
 λης ὀρμῆς, novo initio factio
 denuo, 28, 29, 8.

3) iter; ἐνταῦθ' ἐποή-
 σαντο τὴν ὀρμὴν ἐπὶ πόλιν
 Ἰπκάναν, 1, 24, 10. ἐξου-
 τῆς ποιησάμενος τὴν ὀρμὴν,
 29, 2, 5. ubi satis est quod
 Casaubonus in versione po-
 suit, statim profectus; nec
 oportet intendens iter, quod
 voluit Ern. (Conf. ὀρμα-
 σθαι.) Sed sigillatim de ex-
 peditione vel excursione mili-
 tati, 3, 51, 10. 4, 6, 11. ἔσ' c.
 conf. ὀρμητήριον.

Ὀρμητήριον, τό, arx belli, sedes
 rerum ad bellum necessaria-
 rum, locus munitus unde com-
 mode excursiones fiunt ad in-
 festandos vicinos; ὀρμητήριον
 πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 17, 5.
 2, 51, 6. 2, 52, 4. 3, 15,

- 4, 71, 2. ὄρηθριον
 εὐφύως κατὰ τῆς τῶν πολε-
 μίων χώρας, 5, 3, 9.
 Ὄριζεν τὰς ναῦς, (i. q. καθορ-
 μιζασθαι) naves in statione lo-
 care, in ancoris locare, 5, 17,
 9. (coll. c. 18, 9.) 18, 37,
 10.
 Ὄρμος, ὁ, statio navis; τὸν ὄρ-
 μον ποιῶσθαι ἐπὶ τῶν ναυα-
 γίων, 16, 8, 2. locus ubi
 commode in statione locatur
 navis; εἰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὄρ-
 μοι, stationes orae Asiaticae,
 16, 6, 11. ὄρμοι θαρμιοί,
 10, 1, 6.
 Ὄρμηδεία, ἡ, auspiciū, 6,
 26, 4.
 Ὄρμις, ὁ, gallus gallinaceus, 12,
 26, 1. οἱ εὐγενεῖς ὄρμιδες,
 1, 58; 7 sq.
 Ὄρος, ὁ; μήτ' εἰρήνης ὄρος μή-
 τε πολέμου πρὸς Αἰτωλεὺς
 ὑπάρχει, respectu Aetolorum
 nec pacis nec belli jus est,
 Aetoli nec pacis nec belli jura
 agnoscunt, 4, 67, 4. μήτε
 Φιλίας ὄροι μήτ' ἔχθρας, 17,
 5, 3. πάντας τοὺς τῆς πί-
 στεως ὄρους ὑπερβαίνειν, 25,
 4, 3. οἷς ὄρος ἐστὶ τῆς ἀρ-
 χῆς ἰσχύς, 6, 5, 9. ὄρος
 (τῶν διαφορῶν κατὰ τὰς τῆς
 σελήνης ἀνατολὰς) εἰς μῆν, 9,
 15, 15. ἐν τῷ ὄρει, in con-
 finibus, scil. dittonis Puni-
 cae, Ἐξ ejus regionis quae
 nunc a Romanis tenebatur,
 15, 2, 8.
 ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Γαλατίας
 correxi 2, 24, 8. n. pro vul-
 gato ὄρων.
 Ὄροφῆ, ἡ, tectum, contignatio,
 aedificium, conclave; τῶ πυρὶ
 καταλυμῆναντο τὰς ὄροφάς,
 5, 9, 3.
 Ὄρυγμα, τὸ; ὄρυγματα, cuni-
 culi, 5, 100, 2. 9, 41, 7 Ἐ
 12. 10, 31, 9 sq. 16, 30,
 6. τοῖς ὄρυγμασι χρᾶσθαι
 ενεργῶς, 2, 54, 7. τοῖς ὄρυ-
 γμασιν ἐνεχείρει, cuniculos
 agere caepit, 5, 4, 6. τὸ ὄρυ-
 γμα, cuniculus extrahendis
 metallis, 34, 10, 11.
 Ὄρυκτός χρυσοῦς, aurum fossile,
 34, 10, 10. ὄρυκτοὶ ἰχθύς,
 34, 10, 2.
 Ὄρφανία, ἡ, pupillaris aetas or-
 phani; συνεπιθροσθαι τῇ ὄρ-
 φανίᾳ τινός, 28, 1, 5.
 Ὄρφυη, ἡ; ὑπὸ τὴν ὄρφυην, in
 caligine, per caliginem, 18,
 2, 7. π.
 Ὄρχεῖσθαι ἐν μακροῖς ἡματίοις,
 24, 6, 11.
 Ὄρχησις, ἡ; ὄρχησις ἑαπο-
 ναῖν, 4, 20, 12.
 Ὄρχηστής, ὁ, 30, 13, 11.
 Ὄρχηστικῆ, ἡ, 9, 20, 7.
 Ὄρχηστρα, ἡ, 30, 13, 11.
 Ὄστιος; τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
 πους δίκαια, καὶ τὰ πρὸς τοὺς
 θεοὺς ὅσια, 23, 10, 8.
 Ὄσμῆ, ἡ, odor elephantium In-
 ditorum, 5, 84, 6.
 Ὄσος; ὅσοι πλείστοι, quam plu-
 rimi; συναθροίσας ὄσους ἠδύ-
 νατο πλείστους, 3, 51, 10.
 ὅσοι ἀκούοντες ἐξεβοήθουν,
 quotquot audiverant adcurrere-
 bant, 4, 58, 3. ἐφ' ὅσον ἦν
 δυνατόν ἔγγιστα τοῖς τεναγέ-
 σι προσάγειν, 1, 46, 9. ὅσον
 ἐπ' ἐκείνῳ, 3, 9, 8.
 ὅσον, adverbialiter; circi-
 ter, fere; ὅσον εἴποσι πόδα
 ἀπέστη, 39, 1, 3. ὅσον ἐκ
 ποδός

www.libtool.com.cn

πρόω, fere e vestigio, quasi e vestigio, protinus, 2, 68, 9. n. Sic ὅσον ἤδη, fere jam nunc, quasi jam nunc, jam jamque, 2, 4, 4. (ubi vide Adnot.) 8, 86, 8. ὅσον οὐπω, tantum nondum, sed minimum mox moxque, brevi utique tempore, cum jam in eo esset ut, *Ἔς.* 1, 17, 13. 2, 52, 7. 2, 69, 6. 3, 111, 10. 5, 31, 2. 5, 110, 4. 11, 31, 8. 24, 7, 3. Eodem modo ex conject. scripsi 4, 7, 6. ubi ὅσον ignorant vulgo omnes, quemadmodum *Ἔ* a nonnullis codd. aberat eadem particula 2, 4, 4. (Exemplis multis istam dictionem illustrari a Perizonio ad *Ælian.* Var. *Hist.* XII. 57. *Ἔ* Dorvillio ad *Charit.* p. 658. monuit Ernestus; qui tamen, cum eam, vehementer, summa ope, interpretatur, mire a veritate aberravit.) Cum eadem formula ὅσον οὐπω convenit illa ὅσον οὐκ ἤδη, tantum non jam, sed nimirum brevi admodum tempore, 4, 41, 14. n. 9, 26, 9. *Conf.* rursus *Adn.* ad 2, 4, 4.

ὅσω, per ellipsin comparativi μάλλον, quo magis, aut nude pro quandoquidem; ὅσω δὲ συνέβαινε τοὺς ἀνδρας ἐκτὸς τάξεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην, τοσοῦτω λαμπρότερος ἦν ὁ κίνδυνος, 1, 45, 9. n. Mira ratione cum ὅσω simul jungitur positivus *Ἔ* comparativus: ὅσω γυμνὰ καὶ μείζω τὰ σώματα ἦν, τοσοῦτω μάλλον *Ἔς.* 2, 30, 3. n. *Rost*

ὅσω cum comparativo, inferitur deinde οὐτω absque comparativo, quam particulam οὐτω in τοσοῦτω mutavit Casaub. intellecta particula μάλλον; ὅσω γὰρ ἐστὶ νῦν ἡ Μαυρωτικὴ γλυκυτέρα τῆς Ποντικῆς Ἰλαττικῆς, τοσοῦτω (codd. οὐτω) Ἰσραηλιτῶν διαφέρουσα προφανῶς ἡ Ποντικῆ *Ἔς.* 4, 32, 3. n.

Ab Epitomatore haud dubie corruptum est, quod vulgo 14, 12, 1. legitur, ὅσω δὲ τινες ἐπαγορεύοντες *Ἔς.* Quod 5, 90, 8. pro ὡς κλειστον διαφέρουσιν Ἑλλῆνας *Ἔς.* ὅσω κλειστον scripsi, inductus eram Casauboni versione, memores, longe præstare ceteris mortalibus Græcos: sed, verum ut fateor, præferenda omnino videtur Reiskii emendatio ὡς κλειστον *Ἔς.* ea notione, quam ipse declaravit. Vide *Adn.* ad l. c.

ὄσπερ. Neutrum ὄπερ quasi adverbialiter usurpatur, pro ὡσπερ; ὄπερ εἰκος, 6, 52, 1. 9, 26, 2. quod eadem ratione dicitur atque illud, ὄπερ εἶδος ἐστὶ, 4, 53, 3. *Ἔ* similia.

ὄστις. Neutrum ὄ τι; κρινων ὄ τι δέοι παθεῖν μάλλον ἢ *Ἔς.* 1, 54, 4. n. παθεῖν ὄ τι δέοι γενναίως, 40, 4, 8. ὄ τι ἂν ἢ πάσχειν πάντων τῶν δεινῶν, ὑπομνητέον, 3, 112, 5.

Genit. ὄτου; περὶ μὲν τῶν ἁλλῶν, ὄτου δέοι πάντες παραχωρησάμεν, 22, 3, 1. *ἔξ* ὄτου, 2, 14, 1. *Ἔς.*

ὄταν,

- Ὅταν**, cum indicativo, quando, quoties, 4, 32, 5 sq. n. 13, 7, 10, n. *Conf. ἐπειδὴν. ὅταν*, cum optativo, quoties, 10, 3, 7. quodli, hęc notione ut idem valeat ac quandoquidem, quoniam, 18, 15, 6. *Pro ὅταν γὰρ, εἰθὲς γὰρ ἂν*, 11, 7, 1.
- Ὅτε**, quandoquidem, quoniam, 3, 29, 6. *ὅτε γὰρ ἂν*, i. q. ὅταν, 11, 7, 1.
- Ὅτε μὲν, ποτὲ δὲ**, 6, 20, 8.
- Ὅτι**, abundans post αἴτις *Ἐξ* similia, sequente oratione recta, 1, 80, 9. 2; 8, 10. 3, 85, 8. *ὅτι cum infinitivo, pro verbo finito; vide Adnot. ad 1, 4, 1. T. V. p. 138 sqq. ad 1, 31, 3. ad 1, 39, 11. Ἐξ ad 25, 1, 9.*
- ὅτι Ἐξ** perperam inter se permutata particula, 2, 10, 8. n. 3, 29, 6. n. 3, 30, 2. n. *Ἐξ. conf. ἔτι.*
- Ὅραύεσθαι**, suspicari, ominari, praesentire; τὸ μέλλον, 27, 14, 5. 30, 2, 1. 36, 5, 2. *Fragm. hist. 55. τὶ περὶ τινοσ, 1, 11, 15.*
- Ὅυ**; οὐ μὴν ἀλλὰ, vide in μὴν.
- Ὅυδαμῆ**, nusquam, nulla parte, 4, 83, 4. οὐδαμῶς οὐδαμῆ, neutiquam, 4, 27, 8. 16, 29, 14. n. ubi vulgo οὐδ' ὡς οὐδαμῆ.
- Ὅυδένεια**, ἡ, nullitas, vilitas; contemptus; ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια, 34, 14, 3.
- Ὅυδός**, ὁ, linen, 30, 16, 5.
- Ὅυδεῖς**, passim dant libri pro οὐδεῖς, sed ubi illa scriptura temere subinde discesserunt editores; 1, 37, 5. n. οὐδ' ἂν, 1, 80, 8.
- Ὅυλαμῶς**, ὁ, turma equitum, (i. q. ἡ Ἰλη, vide *Adn. ad 10, 21, 4. p. 629.*) 6, 28, 3. 6, 29, 2 sq. 6, 33, 10. 18; 2, 9. 10, 21, 4. n. (ubi eis οὐλαμῶς τε καὶ Ἰλας fortasse scripserat Polybius.) 10, 49, 7. κατ' οὐλαμῶν ἐπιστροφή, 10, 21, 3.
- Ὅυλη**, ἡ; cicatrix; αἶ ἐκ τῶν τραυμάτων οὐλαί, 33, 5, 3.
- Ὅυν** particula, perperam omis- sa subinde a librariis nonnullis, ubi necessario requireretur; 3, 12, 7. n. 3, 13, 3. n. 3, 117, 1. n. 5, 39, 6. n. 18, 15, 13. n. Huc pertinet 3, 66, 1. ubi ad illa verba, Πλόκληρος μὲν οὖν ἀναζούξας, adnotari hęc debuerant: „οὖν ex Reg. B. adje- cit Casaub. cum quo facit „Reg. C. nescio an *Ἐξ Flor. „Ἐξ Vat. Ignorant particulae „Aug. Reg. A. Bav. Ἐξ ed. 1. 2.“* — Hinc alibi, ubi de- siderari utique videbatur, ex conjecit. a nobis adjecta est, 3, 115, 12. n. 8, 26, 10. n. 18, 3, 4. n. 18, 15, 13. n. Pariter vero adjienda vide- tur 3, 24, 14. n.
- οὖν subinde Pleonastice po- nitur; 1) post parenthesis, quoadmodum Latine resu- nimus interruptam oratio- nem adjecta particula; igitur, 1, 8, 1. n. ubi agnoscit particula Bav ignorant ceteri codices, extrusam for- tasse a sequente syllaba ουν. 2) post particula μὲν; 3, 41, 2. 11, 14, 6. n. 22, 12, 8. n.

2. n. 38, 3, 11. Qua ratione, 20, 13, 3. quamvis speciosa fuerit Reiskii conjectura, τὸν μὲν ὡς pro τὸν μὲν οὖν rescribere iudentis, tamen non continuo in contextum recipiendam fuisse fateor. 3) post εἴτα; 18, 11, 9. Et ipsi Adm. 23, 12, 2. n.

Particula οὖν in codd. nonnullis expulerat sequentem syllabam ουν vel συμ. 1, 42, 1. n.

Perperam post ἐποῖος subinde omissam putaverat Casaub. qui eam temere passim supplevit; 4, 21, 6. n. 23, 8, 3. n.

Οὐρά, ἡ, extremum agmen, extrema acies; ἀπ' οὐράς, (i. q. κατὰ νότον) 1, 77, 7. 2, 28, 3. κίτ' οὐράν προσπίπτοντας, 2, 67, 2. (i. q. ἐκ τῶν κατόπιον, ibid.) 11, 1, 10.

Οὐραγεῖν, in extremo agmine esse, agmen claudere; 4, 11, 6. conf. ἀκουραγεῖν.

Οὐραγία, ἡ, extremum agmen, 1, 19, 14. 4, 76, 5. 2, 34, 12. 3, 53, 1. 5, 13, 3 sq. οἱ ἀπὸ τῆς οὐραγίας ταταγμένοι, 6, 40, 6. n. corrige ἐπὶ τῆς, cf. 1, 76, 2. 3, 53, 1.

Οὐραγός, ὁ, agminis coactor, 6, 24, 2 sq. 6, 35, 6 Et 8.

Οὐρία, ἡ, venti prosperitas; εἰς οὐρίας πλεῖν, 1, 47, 2.

Οὐριος ἄνεμος, ventus secundus, nempe ilans a tergo; (cf. οὐρά;) 1, 44, 3. 1, 46, 6.

Οὐσία, ἡ, res familiaris, 20, 5, 14.

Οὗτος. Pronomen hoc cum Polybii Histor. T. VIII. P. II.

suis casibus nonnumquam pleonastice quodammodo ponitur, ita tamen ut vel entphasin quamdam habeat, vel perspicuitati inserviat sermonis; Et modo quidem praepositur ei parti orationis ad quam refertur, modo postponitur: vide Adm. ad 9, 3, 9. Et locis ibi citatis adde haec, 1, 67, 12. 1, 78, 1. 2, 14, 7. 3, 20, 2. 3, 21, 2. 5, 111, 2. 6, 3, 7. 6, 38, 2. 11, 25, 9. Similia ex Isocrate exempla collegit Morus ad Panegy. p. 11.

οὗτος μὲν in αὐτὸς μὲν sua auctoritate temere mutaverat Casaub. 5, 14, 10. n. Locis ibi in Adm. citatis adde 5, 26, 4. 2, 46, 4. Subinde vero αὐτῇ in αὐτῇ fuit mutandum, ut 10, 9, 7. n. 10, 10, 7. n. 5, 44, 11. Viscissim αὐταί, quod Casaubonus posuerat pro corrupto αὐτοί, 2, 49, 1. in αὐταί mutandum fuit; cf. 1, 32, 9. 8, 18, 7.

οὗτοι, in oratione, sunt hi praesentes; vide 9, 33, 11. n. Et Adm. ad 9, 34, 3.

οὗτος, cum suis casibus, saepe, ubi desiderari videbatur, omittitur, ita ut nudus articulus nomini adjectus vim habeat hujus pronominis: sic διὰ τῆς γραφῆς, pro διὰ ταύτης τῆς γραφῆς, 1, 2, 8. καὶ τῆς διαθέσεως, pro ταύτης τῆς διαθ. 1, 81, 10. κατὰ τοὺς τόπους, scil. τούτους, 2, 15, 1. n. τὴν τρέπον, pro τούτων

τοῦτον τὸν τρόπον, 4, 40, 1. n. Ἔσ.

www.librocity.gr

οὕτως, οὕτως; in apodosi post adverbia temporis, aut post participia per adverbia temporis resolvenda, usurpatur fere ut Germanorum particula so, ἔσ vim habet particularum, tunc, dein, hoc facto; (ut saepe apud Herodotum;) vide 1, 27, 1. 2, 6, 5. 2, 13, 6. 5, 102, 4. 22, 12, 8. n. 8, 18, 11. 11, 16, 5. Et junguntur οὕτω καὶ τότε, 1, 3, 6. οὕτως ἤδη, 2, 37, 3. 2, 54, 13. Ea ratione 2, 9, 3. οὕτω εἰπὼν Reiskio scripsi pro οὔτοι, quod dabant libri, quod tamen ἔσ ipsum tueri fortasse locum suum poterat.

οὕτω καὶ τούτω τῷ τρόπῳ, 2, 31, 7. n.

Post οὕτω infertur ὅς, pro ὅς; οὐδένα οὕτως ἀλόγιστον ἔπαρχειν, ὅς Ἔσ. 3, 63, 7.

οὕτω a Casaub. ἔσ Ursino adjectum, in vitis mssis, 5, 62, 7. εἰς τὸ κατὰ κερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις Ἔσ.

Ὁφείλειν; τὸ αὐτὸ πάσχειν ὀφείλει οὗτος, 6, 57, 5. ὀφείλει ποιεῖν τὰ τοῦ πολέμου, debuerat jure belli vobiscum agere, 9, 36, 4.

Ὁφελος, τὸ; πάντες ἂν καὶ μικρὸν ὄφελος, 3, 36, 6. n. 16, 29, 3.

Ὁφθαλμία, ἡ, 3, 79, 12.

Ὁφθαλμῖαν περὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας, 1, 7, 2. n. 2, 17, 3. — „oculum cupiditatis adjicere, ut Cicero ait.“ Ern. —

„Recte observat Suidas; verbum ὀφθαλμῖαν, quod proprie significat oculis dolere, sive ophthalmia laborare, cum alio transfertur, vel invidiam denotare, ut in Evangelio oculus malus pro invido, vel cupiditatem re aliena fruendi, ut hoc loco. Iosephus Antiq. lib. 1. διὰ τὸ ὀφθαλμῖαν τῷ πλήθει τῶν κτήσεων.“ Casaub. — Sic ἔσ ὀφθαλμῖαν τινι Plutarch. in Cæs. c. 2. ἔσ ὀφθαλμῖαν ἐπὶ τινι incertus auctor apud Suidam. Porro vero ἔσ cum accus. construtt Polybius, 32, 2, 1. κάλλει τὸ πλήθος τῶν προσόδων ὀφθαλμῖαν.

Ὁφθαλμός, ὁ; πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνειν τι, 2, 35, 8. 3, 109, 9. πρὸ ὀφθ. τιθέναι τί τινι, 3, 108, 1. ὀφθαλμοὶ τῶν ἄγων ἀκριβέστεροι μάρτυρες, 12, 27, 1. Δίτης ὀφθαλμός, 24, 8, 3.

Ὁφλεῖν γέλωτα, risum præbere, merito risu excipere, 40, 6, 9. Conf. προσόφλεῖν.

Ὁφρὺς, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, ripa paulo elatior fluvii, 2, 33, 7. 3, 71, 1 ἔσ 4. 12, 22, 4. supercilium tumuli, tumulus in longum porrectus, eminentia quævis; τὰ ἐπίπεδα ὑπὲρ τὰς ὀφρὺς τῶν λόφων, planities quæ est supra collium supercilia, 7, 6, 3. ἐπίπεδος τόπος ὀφρὺν προβαβλημένος, 10, 38, 8. n. 10, 39, 1 sqq. προπεπτωκυῖα ὀφρὺς, 7, 17, 1. προκειμένη, 8, 5, 4. αἰδέε 18, 4, 5. προβαλλόμενος ὀφρὺν ἀπτόμον, 36, 6, 2.

ὀφρῖν

- ὄφρῶν acute ubique scripsi, ῥώσατο τὴν στρατοκοδεύειν, 3, 100, 5. 1, 18, 3.
- Ἔ ὄφρῶς 8, 5, 4. *penacule quae in admodum ἔσ ποίτα* Ὀψαρτύειν, obsonia condire, 12, 24, 2.
- (Homerus certe) ἢ breve faciunt in hoc vocab. Ἔ 10, 38, 8. in ὄφρῶν consentiunt Ὀψαρτύης, ἔ, 12, 9, 4.
- codices, quamquam iidem Ὀψὰ ποιούμενος τὰς ἐξαγωγὰς, educens copias in aciem (ἢ οὐκ rursum omnes, 2, 33, 8. & 12, 13, 4. Ἔ plerique codices 3, 71, 1. in ὄφρῶν circumflexo vesperi; *sed*) fero, multo jam & provento die, 11, 22, 2.
- accentu conspirant. Ὀψιμαθῆς, 12, 9, 4.
- Ὀχεύς; ἀνώτινος τοῦ θυρεοῦ, 18, 1, 4. Ὀψιος; ὄψιας δείλης, *vide* δείλη.
- Ὀχθος, ἔ, tumulus, collis, 18, 3, 4. *Fr. gr.* 105. Ὀψις, ἡ; 1) visus, adspectus; Ὀχλαγωγεῖν, concitare plebem, 25, 8, 2. Ὀψις, ἡ; 2) oculus; τῆς μιᾶς ὄψεως ὑπὸ τὴν ὄψιν τιθέναι, 3, 99, 7. θωρῶν, θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, 4, 41, 9. 10, 18, 13. 1, 26, 9. ὑπὸ τὴν ὄψιν λαμβάνειν ἐκ τῶν λαγομένων τὸ γέγονός, cogitatione ἢ ob oculos ponere, 2, 28, 11. ἀπὸ τῆς ὄψεως δοκεῖ, primo adspectu videtur, 4, 41, 1. εἰς ὄψιν εἰσεῖν (τινί,) in conspectum admittere quem, 39, 17, 3.
- Ὀχλοκόπος, favorem plebis captans, 3, 80, 3. Ὀχλοκρατία, ἡ, 6, 4, 6. 6, 57, 9. Ὀχλος; οἱ ὄχλοι, (*sicut* οἱ πολλοὶ) milites, quatenus distinguuntur a ducibus, 1, 15, 4. 1, 32, 8. *coll. us.* 7. Ὀχυροποιεῖσθαι, munire, 1, 18, 4. 2) oculus; τῆς μιᾶς ὄψεως ἑσπερήθη, 3, 79, 12. ζῶόν τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεῖσθαι, 1, 14, 6. 12, 7, 3. τὰς ὄψεις ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, 10, 47, 8. *ex emend. Casaub. sed ex codicum lect. est* ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰς ὄψεις τῶν γραμμάτων, ut, si vera ea lectio, ὄψις valeat idem h. l. ac σχῆμα, τύπος, species, figura. *vide* *Ath.*
- Ὀχυρότης, ἡ; πιστεῦειν ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων, 5, 62, 6. 7, 15, 2. Ὀψον; τὸ θαλάττιον ὄψον, *picces marini*, 34, 8, 6.
- Ὀχυροῦν, munire; τὴν πόλιν, Ὀψοφάγος, ἔ, obsoniorum adpetens, catillo, 12, 24, 2. *i. q.* Ὀχυροῦτο, *in Med. pariter* πόλιον, Ὀψωνιάζαν; ὀψωνιάζεσθαι ὑπὸ λίκνος *ibid.* τίνος

τιως, stipendium accipere ab aliquo, 23, 8, 4.

Ὀψωνιασμός, ὁ, stipendiū distributio, solutio, 1, 69, 7. οἱ ὀψωνιασμοί, 1, 66, 7. 5, 64, 2.

Ὀψώνιον, τὸ, stipendium, 6, 39, 12. τὰ ὀψώνια, 1, 67, 1. Ἐς.

Π.

Παγκρατιαστής, ὁ, 28, 16, 4.

Παγκράτιον, τὸ, 40, 6, 8.

Πάγος, ὁ, glacies, frigus; πάγων ὑπερβολαί, immodica frigora, 9, 15, 3.

Παιανίζειν, barbaricum cantum & ululatum tollere ante pugnam, 3, 43, 8. π. Sic συμπαυνίζειν, 2, 29, 6.

Παιήνιον, τὸ, carmen ludicrum, 16, 21, 12.

Παιδάριον, τὸ, 10, 47, 7 ἔ 9, 15, 30, 10.

Παιδαριώδης, de Timaeo historico, 12, 3, 1.

Παιδαριωδῶς, 27, 2, 10.

Παιδαροδοῦναι πρὸς τὸ μέλλον, 2, 9, 6. Gallice diceres, recevoir une bonne leçon pour l'avenir.

Παιδικός; τὰ παιδικὰ μαθήματα, scientiæ quas pueri in scholis addiscunt, 9, 21, 4. παιδικὴ μέτρησις, 34, 6, 8. π.

Παιδικῶς, puerili more, 3, 11, 7. παιδικῶς ὅπως, vel παιδικῶς πως, ratione quæ vel pueris obvia est, 9, 21, 9. π.

Παιδίσκεος, ὁ, puer, Ptolemaeus Philometor, 31, 4, 9. (apud Athenæum.) conf. παιδίσκη.

Παιδίσκη, ἡ, puella, 14, 1, 4, 14, 7, 6. (eadem ἢ γυνὴ τῶ

Σίφρακος, *ibid.*) τῶν παιδίσκων in genit. plur. scribitur 32, 12, 5. quod ancillarum interpretatus est Vales. quæ si vera est interpretatio, sicuti videtur, scribendum erat τῶν παιδίσκων.

Παιδομαχῆς περὶ τὰ πολεμικά, 3, 71, 6. 3, 89, 5.

Παιδοποίησις, ἡ, liberorum procreatio, 6, 6, 2.

Παῖς; οὐ παῖδες παῖδων, ἀλλ' αὐτοὶ πρῶτοι, 4, 35, 15.

Παλαίειν συμφοραῖς, συμπτώμασι, Ἐς. conflictari cum malis, 2, 56, 6. 2, 57, 8. 4, 32, 2, 4, 45, 6. 5, 56, 2. Φυγαῖς καὶ ἀναδασμοῖς, vexari, 4, 81, 13.

Παλαιός; τὸ παλαιόν, adverbialiter, olim, prisca temporibus, 6, 7, 4. 6, 20, 9, 6, 25, 3.

Παλαιστή, ἡ, vel ὁ παλαιστής, palmus, mensura quatuor digitorum, 1, 22, 4. — „*vid.* Perizon. ad *Ælian.* Var. *Hist.* XIII. 3.“ Ἐπ. η.

Παλαιστής, ὁ, luctator, ὡσπερ ἀγαθὸς παλαιστής, 40, 5, 8.

Παλαιστιαῖος, palmaris, palmi mensuram habens, 6, 23, 3 ἔ 9, 8, 7, 6.

Παλαίστρα, ἡ, 9, 20, 7.

Παλαμναῖος, *Fragm. gr.* 10.

Παλιγκυρτός, ἀλιαντικὸν ἀγχεῖον, *Suid. Fragm. gr.* 99.

Παλιμπροδοσία, ἡ, simulata proditio quæ fallimus eum qui de prodicione nobiscum egit, proditio prodicione punita, 5, 96, 4. π.

Πάλιν, porro, tum vero, deinde, 10, 21, 2. ἔ *ibi Adm. T. VI.*

- p. 626. 16, 45, 5. n. Sic
 πάλιν ἀποκλεῖν εἰς Τύρον, 5,
 70, 3. non debebat Tyrum
 cum classe redire *verti*, sed
 porro, ulterius Tyrum cum
 classe proficisci, vel rursus abire
 cum classe & Tyrum proficisci.
Alibi commode contra verti-
tur; vide 10, 9, 1. n. 10,
 16, 3. *Sc.*
- Παλινδρομεῖν πρὸς τὰς τῶν
 Καρχηδονίων ἐλπίδας, recur-
 rere, 7, 3, 8.
- Παλιωρύμη, ἢ, τῆς τύχης, con-
 versio fortunæ, 15, 7, 1. n. cf.
 καλίβροια.
- Παλίτροπος, in contrarium ver-
 tius; ἢ πρᾶξις παλίτροπον
 λαμβάνουσα τὴν προκοπὴν
 ταῖς αὐτῶν ἐλπίσιν. 5, 16, 9.
 παλιτρότου τῆς ἐλπίδος αὐ-
 τοῖς ἀποβαινούσης πρὸς τὰς
 ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολὰς, 14, 6, 6.
- Παλίβροια; αἱ καλίβροισι, ætus
 maris, adfluxus & refluxus ma-
 ris, (idem ac αἱ πλῆμαι καὶ
 αἱ ἀμπότερις.) 34, 9, 5. 34,
 2, 5. ἢ καλίβροια τῶν πρᾶ-
 γμάτων, conversio rerum in
 deterius, 1, 82, 3. cf. παλι-
 ρύμη.
- Παλίσσυτος, retro ruens; πα-
 λίσσυτα ὤρησε τὰ Θηρία,
 15, 12, 2.
- Παμβοιωτία, τὰ; ἢ τῶν Παμ-
 βοιωτῶν πανηγυρις, commu-
 nis Bæotorum conventus, solen-
 ne universæ Bæotix festum, 4,
 3, 5. 9, 34, 11.
- Παμμεγέθης, maximus; καμμέ-
 γεθες ὄρος, 5, 59, 4. σημεῖον
 βίου σωφρονος, 7, 8, 8. πρὸ-
 βλημα, gravissima dubitatio,
 summa difficultas, 28, 11, 9.
- Πάμφορος χώρα, fertilissima re-
 gio, 3, 17, 3. γῆ, 9, 41, 11.
 ἀγρός, 37, 3, 8.
- Παναίσχρωος fortasse legendum
 ex codd. Vat. & Flor. 4,
 58, 11. pro πανυ αἰσχρῶος.
- Πανδημαὶ στρατεύειν, 2, 2, 7.
 2, 20, 1. 4, 27, 2. διακινου-
 νεύειν, 2, 51, 3. ἀδροῖζειν
 τοὺς Αἰτωλοὺς, 4, 16, 11.
- Πάνδημος λαλιά, vulgaris ser-
 mo, 3, 20, 5. 14, 7, 8. ὄ-
 ξα, gloria apud omnes, 32,
 11, 8. 32, 15, 11. ἑορτή,
 festum publicum civitatis, *Spri-*
cil. lib. 8. n. 2.
- Πανδοχείον, τὸ, 2, 15, 5.
- Πανδοχεύς, ὁ, vel πανδοκεύς,
 2, 15, 6.
- Πανευέφοδος (τόπος) ἐπὶ τῇ
 πόλει, locus unde facile ad-
 modum impetus fieri in urbem
 potest, 4, 36, 6.
- Πανήγυρις, ἡ, festum, ludi,
 ludorum solennia, i. q. οἱ ἀγῶ-
 νες, 31, 3, 2. coll. us. 1. ἢ
 τῶν Παμβοιωτῶν πανηγ. 4,
 5, 5. 9, 34, 11. ἢ τῶν
 Ἰσθμίων πανήγυρις, 18, 29,
 1. 18, 30, 1. τῆς πανηγύρεως
 ἀμμαζούσης, quo tempore ce-
 lebrabantur *Nemeorum* solen-
 nia, 23, 10, 1. ἢ τῶν Ἀντικρονέ-
 ων πανηγ. 30, 20, 3. n. αἱ
 πανηγύρεις, 4, 62, 2. ὥστε
 δοκεῖν ἐν πανηγύρει πευ διαι-
 τεῖσθαι, ut videretur in festo-
 rum solennitate alicubi vivere,
 (puta, ubi comestationi &
 compotationi indulgere so-
 lent homines;) velut in mer-
 catu interpretatus. est *Vale-*
sius, 39, 2, 7.
- Πανηγυρικῶς; πανηγυρικώτερον
 εἶγε

διῆγε τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, sic regnum adminittrabat, quasi continuos celebraret ludos, 5, 34, 3. — „leviter et ad ostentationem magis quam accurate.“ *Ern.*

Πανικὸν ἐμπίπτει αὐτοῖς, 5, 110, 1. 20, 6, 12. πανικῶ περιπεσόντες, 5, 96, 3.

Πανοπλία, ἡ, completa armatura, 3, 62, 5. 4, 56, 3. 6, 23, 1 sq. 10, 20, 2.

Πανούργος, in bonam partem, callidus; sagax, ingeniosus, 31, 20, 3. ἀνθρώπος θεοῶν εἶναι πανουργότατον τῶν ζώων, 5, 75, 2. 17, 15, 15. τύχη τις πανούργος καὶ τεχνική, 40, 5, 8.

Παντάσσι νέος ὑπάρχων, 5, 34, 2. παντάσασιν θαυμάζειν τὴν ἀτοκίαν, 8, 11, 5.

Παντέλεια, ἡ, τῆς καταφθορᾶς, 1, 48, 9. *Idem vocab. fortasse Polybio restitutum*, 9, 27, 9. pro πολυτέλεια, quod ibi habent *codd.*

Παντελῶς ὀλίγοι, oppido pauci, 14, 8, 13. παντελῶς ἀνεγκῶν, omnino necessarium, 1, 4, 4. παντελῶς βραχύ τι, 1, 4, 10. *Esc.*

Πάντη πάντως, 1) omni ex parte, usquequaque; χάλκωμα σπιθαμῶν πάντη πάντως, pene lamina duodecim digitorum ab omni parte, in omnes partes, (*in longitudinem ἔσ' latitudinem*,) 6, 23, 14. πάντη πάντως διέφυγε τὸν πῶν πολλῶν φθόνον, 24, 9, 3. *ubi in versione latina adjicienda verba omni ex parte. Et interserta conjuncti. πάν-*

τη καὶ πάντως; de corvis in classe Dutilii; qui omni ex parte immincebant navibus hostium, 1, 23, 3. κοιλώματα πάντη πάντως ἐρισμένα, alvei certis finibus omni ex parte circumscripti, 4, 40, 5. *n. ex nostra emend. pro vulgato πάνυ ἢ πάντως.* 2) omnino, quovis modo; πάντη δὲ πάντως βουλόμενοι λύσει τὸν πόλεμον, 25, 5, 9. πάντη πάντως βουλόμενοι ταπεινοῦν αὐτὸν, 30, 17, 13. *Sic ἔσ' πάντη καὶ πάντως; ἡ τύχη ἐξωθουμένη πάντη καὶ πάντως ὑπὸ τῆς ἀνοίας τῶν προστάτων*, 40, 5, 8. *Perinde est, πάντη scribas, an πάντη, sed hoc relictus.*

Παντοδαπός, omnis generis; χροῖς, 4, 39, 9. παντοδαπὴ ὠφέλεια, omnis generis praeda, 5, 8, 8. 4, 75, 8. *n. παντοδαπῆς ἐπανορθώσεως προσδεόμενοι*, 1, 11, 2.

Πάντως, *vide πάντη.*

Πάνυ ἀσχερῶς *scripsi*, 4, 58, 11. *n. pro vulgato πάντ' ἀσχερῶς. cf. παναῖσχερος. Adde Adm. ad 4, 40, 5.*

Πανώλεθρος; πανώλεθρον ποιῆν τινα, funditus perdere aliquem, 15, 20, 8.

Παρά προpositio,

1) *cum Genit. periphrastice ponitur pro nudo genitivo; vide 3, 9, 9. ibique Adnot. 3, 69, 13. n. πολυπραγμοῦν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν*, operam dare scientiae Mathematicorum, *vel operam dare eis quae a Mathematicis traduntur*, 9, 19, 9. *nisi ex codi-*

www.libtool.com.cn

codicum praescripto delendus fuerit articulus, ut sit perunctari e mathematicis.

2) *cum Dativo*, apud; *sed saepe eadem fere notione usurpatur ac ubi cum genit.*
 a, ab. τὸ τῶν Γκισατῶν Φρόνημα παρὰ τοῖς ἀκοντισταῖς κατελύθη, 2, 30, 5. n. ὁ δεύτερος πόλεμος, προσαγορευθεὶς παρὰ τοῖς πλείστοις Ἀντιβιακός, 2, 36, 2. *Alia exempla vide in Adn. ad 8, 14, 7.*

3) *cum Accus. saepe Causam denotat, sicut δια;* παρὰ τι σφιλείησαν, cur, quare, quia de causa cladem acceperint, 1, 32, 4. μὴ παρὰ τὴν τῶν δυνάμεων ἀποδειλίαν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ προεστῶτος εὐλάβειαν, 3, 103, 2. παρὰ τοῦτο συνέβη, quofactum est ut, 3, 16, 6. παρὰ τί συμβαίνει, quid fit? unde fit? 28, 11, 4. *Ἔς.*

de Tempore; παρ' ὅλον τὸν βίον, per omnem vitam, 5, 10, 10. παρὰ τὴν συνουσίαν, inter convivium, 10, 35, 2. n. 23, 1, 9. *Ἔς. Eodem pertinet παρ' αὐτὰ, (scil. τὰ πράγματα,) quod in unam vocem contrahitur παραυτῶ, statim, e vestigio, quasi ipsa re praesente, 5, 95, 12. 5, 107, 5. tum, παρ' ἕναστον, quavis occasione, quovis tempore; quod vide in ἕναστος. Eadem notione παρὰ fortasse pro vulgato παρὰ scribendum, 1, 82, 12. n. 5, 10, 6. n.*

Eidem usui vicinus est ille, παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν,

per totam historiam, 32, 8, 11. *de Situ;* juxta, secundum; τὸ μέρος τοῦ ὄρους τὸ παρὰ τὴν μεσόγειον παρῆκον, 1, 56, 5. ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἰταλίαν κειμένη πλευρᾷ τῆς Σικελίας, 1, 55, 6. παρὰ Θάλατταν, secundum mare, *ibid.* παρὰ πλάγια secundum latus, ad latus, 5, 7, 11. παρὰ τὴν λίμνην, *ibid.* vs. 10. παρὰ τὴν ἀπ' ἡοῦς πλευρᾷν ἔχει ποταμόν, 4, 70, 8. *Ἔς, de Differentia, de eo quod abest, quod differt, quod desideratur;* παρὰ τρίμηνον ἔχουσι τὸ διαφέρον, differunt inter se tribus mensibus, 12, 12, 1. *Eadem ratio est διέξιονον, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, rarum abest, propemodum; quas notavimus in βραχὺς, μικρὸς ἔ' ὀλίγος. Eodemque pertinet vulgatissima formula, παρὰ μίαν, 3, 110, 4. vel παρὰ μίαν ἡμέραν, 6, 40, 9. Ἔς. (conf. ἡμέρα) scil. ita ut intersit semper unus dies, i. e. alternis diebus; unde lucem accipit id quod est 7, 13, 6. παρὰ μίαν ἡμέραν Δημητρίου μὲν παρόντος, Ἀράτου δὲ καθυστερήσαντος, i. e. cum unus dies interjectus esset, quoad aderat Demetrius, & nondum advenerat Aratus.*

Interdum apud significat; qua notione cum Dativo proprie construitur, sed ἔ' cum Accusativo; ut in ἴλλο, παρ' αὐτὸν μέναι, apud se, sui compotem manere, 11, 14, 3. Quare ἔ' 12, 16, 1. ex li-

brorum vestigiis teneri potuerat παρά τὸν ἕταρον γεγενῆσθαι, *quod in τῷ ἑτέρῳ mutavit Casaub.*

παρά, praeter, contra; παρά λόγον, 2, 38, 5. 12, 22, 4. παρά τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. παρά δόξαν, 9, 16, 8. n. 2, 18, 6. n. Ἔς.

παρά τόδας, *vide in πούς.*
παρά perperam commutatum a librariis cum περί 1, 69, 10. n. 1, 52, 1. n. 4, 33, 11. n. 5, 17, 5. n. 9, 20, 3. n. Ἐ *ibid.* vs. 4. n. 10, 2, 10. n. 10, 23, 1. n. (*ubi in Adn. pro* 1, 52, 4. *scribi debuit* 1, 52, 1.) 10, 35, 2. n. 10, 39, 8. n. *De locis* 1, 82, 12. Ἐ 5, 10, 6. paulo ante dixi, in παρά cum *Accus. de Tempore.* παρά Ἐ πρό permutata inter se in compositione verborum, 4, 25, 6. n. 4, 57, 3. n. 24, 8, 11. n. *Perperam* πᾶσι *habent libri pro* παρά, 8, 3, 5. n. 9, 19, 2. *adde* 8, 2, 9. n.

Παραβαίνειν, 1) παραβῆναι εἰς Ἠλείαν, Eleam proficisci, Eleam urbem adire, 4, 73, 7. 2) παραβαίνειν τὰ κοινὰ δίκαια, migrare, transgredi, violare, 2, 58, 7. τὰς συνθήκας, 7, 5, 1. 9, 36, 8.

χαίριν τοῦ μὴ παραβῆναι τοὺς Ἀχαιοὺς εἰς ἰλοσχερστέραν ἀπέχθειαν, 38, 4, 3. *forj.* προβῆναι.

Παραβάλλειν, 1) adponere, locare; v. c. *isla comportare*, Ἐ in proximo deponere ut in parato *sunt pugnantibus*, 1, 40, 9. *isla* certo loco locare

milites, sive in acie, 1, 40, 7. n. *sive in castris*, 6, 27, 3. *Tum* projicere, objicere, *ut παραβάλλειν τινὰ τοῖς θηροῖς*, 1, 84, 8. (*quod aliis est υποβάλλειν.*) *παραβ. τινὰ τοῖς ὄχλοις*, 40, 4, 2. *παραβάλλοντες πлагίους* (sc. τοὺς ἰδίους λέμβους,) *συνήρουν τὰς ἐμβολαῖς τῶν ὑπανατίων*, i. e. *παραβάλλοντες πлагίους τὰς ἐμβολαῖς, συνήρουν αὐταῖς*, lembos suos obliquos objicientes impressioni hostium, adjuverunt vim impressionis, 2, 10, 1. 2) *παραβάλλειν τι πρὸς τι*, conferre, comparare aliquid cum aliquo, 1, 2, 1. 12, 12, 1. 3) *neutraliter Ἐ reciprocs; παραβάλλειν εἰς πόλιν*, conferre se in urbem, adire urbem, 12, 5, 1. *παραβάλλειν εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐνέδραν τόπον*, (i. q. *ἐπιβάλλειν*) venire ad locum ubi locatae sunt insidiae, 16, 37, 7. *παραβεβληκῶς εἰς χώραν εὐδαίμονα*, cum in regionem opulentam devenisset, cum regionem opulentam intrasset, 21, 8, 14. τῶν Ῥωμαίων στρατοπέδων ἐν Μακεδονίᾳ (*id est, εἰς Μακεδονίαν*) *παραβεβληκῶτων*, 28, 15, 7. n. 4) *In pugna navali, παραβάλλειν νηϊ, est* navem cum navi conferre, navem navi hostili admovere a latere, *scil.* non ut rostro percutias, sed ut cominus pugnam in eas, & transcensionem tentes, 1, 22, 9. (*ubi quod κατὰ πρόραν dicit non tam a prora, quam juxta proram erat vertendum.*)

19, 2, 12. *Conf.* παραβολή, Ἔ *Adn. ad* 15, 2, 13.

παραβάλλεσθαι, *proprie* congređi; *sic* παραβ. τοῖς δεινοῖς, congređi cum periculis, objicere se periculis, 10, 2, 10. n. Ἔ *cum* *προσφ.* πρὸς; πρὸς τὴν θάλατταν καὶ τὸ περιέχον παραβάλλεσθαι, cum mari & cum coelo congređi, contra mare & cœlum audere pugnare, 1, 37, 7. *Sed frequentissime absolute usurpatur, subintelleſto puto nomine τοῖς δεινοῖς aut alio simili, Ἔ idem fere significat quod κινδυνεύειν Ἔ διακινδυνεύειν, periculum adire, periculo se objicere, audere prælii aleam tentare, Ἔc. ἐγγίνοντο* *καρὶ τὸ παραβάλλεσθαι καὶ πᾶν ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς πόλεως*, 1, 41, 6. *παραβάλλετο καὶ προσεκαρτέρει*, caput suum periculo objectans, non desistebat ab incepto, 1, 70, 2. ἢ τόλμα τῶν ἀναβαινόντων καὶ παραβαλλομένων, audacia adscendentium & periculo se objicientium, 7, 17, 5. *πολύ καλῶς αἰφορμᾶς εἶχε Σκόπας, ἢ Κλεομένης, πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ τολμᾶν*, 18, 36, 2. *Sic Ἔ haud dubie* 4, 57, 3. *pro vulgato παραβαλλόμενος erat ad optandum, quod Suidas ἀδελῶς ἀπερχόμενος, Ἰαββαλίως ὀρμῶν interpretatur; Ἔ Scholiastes Thucyd. IV. 57. per βήγονινδυνεῖν exponit. Sed sigillatim de prælii alea & periculo frequentatur*, 1,

54, 3. 1, 60, 7. 3, 89, 2. 3, 90, 6. 3, 94, 10. 3, 103, 5. *Sic Ἔ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, rei summam aleæ prælii committere*, 2, 26, 6. 3, 94, 4.

Παραβιάζεσθαι τὸν χάρακα τῶν πολυμίων, vi percurrere vallum, 22, 10, 7. *παραβιάζει* *καρὶ πράγματος, vim adhibere ad aliquid perficiendum*, 26, 1, 3.

Παραβλέπειν τι, non videre, non animadvertere, 6, 46, 6.

Παραβοήθεια, ἢ, succursio, auxilium; auxiliorum adventus; *βραδεία παραβοήθειαι*, 5, 66, 1. 2, 3, 2. n. *ubi vulgo βραχυῖα.*

Παραβοηθεῖν, adcurrere, etiam *ubi nulla opes ferenda est, sed adgrediendus hostis; ut, παραβοηθῶν τοῖς ἄκροῖς, ad summa juga adcurrerant, transitu prohibitori Hannibalem*, 3, 94, 1. 3, 93, 9. *sed sigillatim adcurrere ad ferendum auxilium, succurrere, opem ferre; (sicut simplex βοηθεῖν.) τινὶ*, 1, 82, 10. *τοῖς συμασχοῖς*, 10, 41, 3. *τοῖς κινδυνεύουσι*, 16, 4, 6. *τοῖς τῇ πορείᾳ προσβάλλουσι, qui agmine montem adscendebant*, 3, 51, 6. n. *coll. vs. 4. πρὸς τινα*, 2, 54, 10. *πρὸς τὸ δαήμενον*, 1, 45, 7. 3, 84, 2. *εἰς πόλιν, cum auxiliis advenire, occupare præsidio urbem, conjicere se in urbem defendendi causa*, 2, 6, 1. 5, 71, 2. 20, 10, 5.

Παραβολή, ἢ, καὶ σύγκρισις, collatio inter duas res instituta,

ταῖα, comparatio, 1, 2; 2, 12, 23, 7. συγκρίνειν ἐκ παραβολῆς, 12, 28, 9. (cf. παράδεισις.)

ἐκ παραβολῆς προσμαχόμενοι, in pugna navali, est admotis, collatis inter se a latere navibus, i. e. cominus, e propinquo commissa pugna, 15, 2, 13. *π. non, ut Enneſtus voluit*, impetu directo & adverso, quæ est ἐμβολή. (Conf. παραβάλλειν, ἔς παραβολή, *num.* 3.) *De παραβολῇ junabit integrum Dio-dori locum, quem ad* 15, 2, 13. *laudavimus, hic adproſuisse*: τῶν κυβερνητῶν, αἰτ, ἐκ παραβολῆς τὸν ἀγῶνα συνισταμένων, οὐσιος ὁ κίνδυνος ταῖς ἐπὶ τῆς γῆς παρατάξεσιν ἐγίνετο. οὐ γὰρ ἐκ διαστηματος τοῖς ἀμβόλοις εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἐνέσσειον, ἀλλὰ συμπλοκομένων τῶν σκαφῶν, ἐκ χειρὸς διηγωνίζοντο.

Παράβολος, temerarius, periculofus; ἐπισφαλὲς ἐστὶ καὶ παράβολον, 11, 20, 6. ἐπισφαλεῖς καὶ παράβολοι πράξεις, *Et. gr.* 95. παράβολος ἀγῶν, periculofum certamen, audaciæ plenum, atrox pugna, 1, 42, 13. 1, 45, 8. εἰς τόπους ἑαυτὸν δαδωκέναι παραβόλους, 4, 13, 9. παράβολος τόλμα, mira, inusitata audacia, 1, 69, 4. 8; 17, 2. ἢ τόλμα καὶ τὸ παράβολον τῶνδρος, 3, 61, 6. τὸ παραβ. τῆς αἰρέσεως, audacia consilii, 1, 20, 11. καταπλήττωσθαι τινὰ τῷ παραβόλῳ, 1, 46, 13.

παραβολώταρον ἀγώνισμα, periculofus, audacius certamen, 1, 58, 1. τὰ παραβολώτατα τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, fortissima ejus facta, 10, 2, 4.

Παραβόλος, insigni audacia, temerario ausu, cum magno periculo, 1, 11, 9. 1, 20, 14. 1, 39, 6. παραβόλος διδούς αὐτὸν εἰς τοὺς κινδύνους, 3, 17, 8. παραβ. κινδυνεύειν τῷ τόλμῃ, 16, 5, 6. magno ausu, confidenter, 9, 7, 1. sic παραβόλος καὶ τεθαρρήκοτος, 1, 44, 6. παραβόλος χρῆσθαι τῷ πολέμῳ, fortiter, acriter, 2, 47, 3. τῷ ναυμαχίᾳ, 16, 3, 7. ὑπομένειν καὶ διακινδυνεύειν, 1, 58, 3. παραβόλος, mirabiliter, miraratione, 1, 58, 1. Sic ἀναλπύστω καὶ παραβόλος διέφυγε, 1, 23, 7. *vertere profus miro modo, ut malueris non sine periculo.*

Παραβραβεύειν; παραβεβραβευμένα κρίματα, iniqua judicia corruptis pecunia judiciibus, 24, 1, 12. *u.* — (*Similiter fere accipiunt Lexica καταβραβεύσθαι, apud Demosth. Mid. p. 70. velut sit fraudari brabeo debito, atque ita injuria adfici; cum clarum sit, nil aliud ibi esse, quam ignominia adfici, unde τῷ καταβραβεύδέντι jungitur ἀτιμωθεῖς.* *Et n.*)

Παραγγελία, ἡ, imperium, ipsa actio dandi imperium; τόπος ἐπιτηδειότατος πρὸς σύνοψιν καὶ παραγγελίαν, *de loco castrois ubi prætorium est, commo-*

- commodissimus ad dandum imperium militibus, 6, 27, 1.
- Παραγγέλλειν**, imperare, jubere, imperium dare, *cum dat.* *Ἐἰν ἴνφιν.* 1, 25, 1. 1, 34, 1. 10, 40, 5. 10, 42, 3. ποιῆσαι παρήγγειλε τὴν ἀναζυγήν, 10, 49, 2. *Ἐἰ ἀὐσque infinitivo*, παρήγγειλε τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῶν πολεμίων, 10, 39, 4. παραγγέλλειν Φρουράς, indicare prælidia, 20, 6, 2. στρατείας, *ibid.* πᾶσι παραγγελευκῶς ἀπιστεῖν αὐτῷ, monuerat omnes ut ipsi diffiderent, 9, 18, 9. τὸ παραγγελεῖν, 10, 39, 2. *pro quo temere παρακαλεῖσθαι Casaub.*
- Παραγγέλλω**, τὸ; δίδουαι τὸ παραγγ. imperium dare, imperare, 10, 21, 9. 3. 86, 11. συμπεριφέρασθαι τοῖς παραγγέλλασιν, intelligere imperium *ducis*, & illud exsequi posse, 10, 21, 9. ἐκ παραγγέλλματος, iussu imperatoris, 1, 27, 8. τὸ τοῦ καλευστοῦ παραγγέλλω, 1, 21, 2.
- Παράγειν τὰ χορηγία εἰς τόπον τινα**, advehere, convehere, commeatus, *ut in parato Ἐἰ ad manum sint*, 1, 18, 5. 3, 75, 6. *Sic*, 5, 68, 2. *n.* *pro χορηγίας περιῖχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, haud dubie παρήγον scribendum.* παράγειν τινα πρὸς τινα, adducere, deducere, 8, 20, 9. milites introducere in arcem, 24, 12, 10. producere in concionem, 3, 62, 3. (*quod παραεισχωρεῖν dicit*, 3, 63, 2.) *in senatum*, 24, 1, 8. *in iudicium*, 25, 8, 7. *Sic in passu.* παραχθέντες εἰς τὰ πλήθη, 38, 4, 2.
- Neutraliter Ἐἰ reciproce; in re militari*, præterire, *de argmine*; οἱ Λακεδαιμόνιοι θεωροῦντες ἐκ τῆς πέλειος παράγουσαν τὴν δύναμιν, 3, 18, 4. *in re nautica*; παρήγην εἰς τὴν Ῥώμην, Romam advectus est, Romam adpulit, advenit, 23, 14, 1. παράγουσιν ἐπὶ τὴν Βοῦν, 4, 44, 3. *cum Casaub. verti* defleunt Bovem versus; *Ernestus*, *locum hunc respiciens*, ait, *nautæ dicuntur παράγειν*, cum non recta cursum faciunt, sed per anfractus, cedentes ventris, fluctibus. — *Imo vero nil aliud est παράγειν, nisi navem admovere terræ; conf. παραγωγή.*
- παράγειν habent codd. nonnulli pro παρά γην*, 4, 44, 7.
- Παραγίνωσθαι**, adesse, advenire; εἰς τὸν, περὶ τῆς πατρῆδος κίνησον παραγένοντο, 3, 8, 11. θεωροῦντες τὴν παραγεγαυμένην αὐτοῖς εὐδαμονίαν, 2, 18, 4. *n.* *ubi si verò scriptura, differunt paululum παραγεγεννημ. Ἐἰ περιγεγεννημ. ut hoc sit opes quas illi possidebant, illud, opes quas sibi paraverant.*
- Παραγινώσκειν**, παρέγνωσαν *est in codd. nonnullis*, 2, 12, 4. *n.* *pro παρεγνώσαν.* *Cum operarum errore*, 3, 21, 5. *παρεγνώσκον exaratum esset in editione Lipsiensi, pro παραγινώσκον, in quod ibi libri omnes consentiunt; Ernestus,*

vestis, eam scripturam pro vera habens, hac posuit in Lexico Polyb. — „*παρηνώσκην, prælegere, recitare, sc. testimonii causa. παρηνώσκον πλεονάκις τὰς συνθήκας, in disceptatione causæ sæpe recitabant verba fœderis: quod tamen non ita intelligendum, ut παρην. sit simpliciter legere, aut recitare: sed inest vis lætionis factæ, ut comparentur verba cum causâ, & inde colligatur, justum sit de quo quærimus, nec ne. vide de h. v. Cl. Taylor, ad Demosth. T. II. p. 469.*“ — *Quæ adnotatio ad verbum παρηνώσκην, quod suo loco exhibemus, referri debet. Adde nostram Adn. ad 2, 12, 4, Ceterum verior mihi videtur Reiskii sententia, vim præpositionis παρά in hoc verbo non ponentis in comparatione instituta inter verba testimonii ἔσθ' inter rem de qua agitur, sed in eo, ut lætio institatur coram, præsentibus eis quorum res agitur, & coram iudicibus. Quod si latine exprimere vim illius præpositionis velis, prælegere commodissime dixeris; in Germanorum idiomate eidem præpositioni exactius etiam respondet particula her, in composito verbo her lesen.*

Παράδειγμα; 1) definire; designare; sic ὄμηροι δὲνα οἱ παραδειγμα, 21, 14, 8. *Ab ea notione verbi derivantur nomina ἀπαράγραφος ἔθ' δυσπαράγραφος, 16, 12, 10*

2) obliterare, inducere; expungere; tollere, 9, 31, 4. n.

Παραγυμνοῦν; ἐπειδὴ παραγυμνώθη, cum palam factum, cognitum esset, quod ante erat obcurum, 1, 80, 9. ἢ τόχη παραγύμνωσε τὰς ἀληθείας ἐπινοίας, Fr. gr. 113.

Παραγωγή, ἡ; 1) terminus tacticus; adductio militum a tergo in frontem, ut novi ordines fiant; ἢ ἑπταξίς ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων (directio aciei in alterutrum cornu conf. supra in ἐκάτερος) sit vel διὰ παρεμβολῆς, vel διὰ παραγωγῆς τῆς καρὰ τοὺς οὐραγούς, 10, 21, 5. n. cf. παραλλαγή. 2) in re nautica, κοιλιῶσαι τὴν παραγωγὴν ἐστὶ naves admovete τετρα, 8, 7, 4 sq.

τὰς τῶν πατέρων παραγωγὰς περπεραμ οἴην 24, 8, 11. n. pro προαγωγὰς.

Παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας, portorium, vectigal exigere a navigantibus, 3, 2, 5. 4, 44, 4. 4, 46, 6. *Videtur proprie esse, cogere navigantes πρὸς τὸ κοιλιῶσαι τὴν παραγωγὴν, ad admovendam navem, ad adpropinquandum cum nave, scil. solvendi vectigalis causâ.*

Παραγωγίον, τὸ, portorium, vectigal, quod solvere tenentur naves præter portum aliquem præternavigantes, 4, 47, 3. cf. verbum prac.

Παράδειγμα, τὸ, exemplar ad cuius normam conficitur aliquid; ταύτη (τῆ νηϊ) παραδείγματι χροῖσθαι, 1, 20, 15. ἐποιή-

www.libtool.com.cn

ἔποιησαντο τὴν ναυπηγίαν τῶν ναῶν πρὸς παράδειγμα τὴν τοῦ Ῥοδίου ναῦν, 1, 59, 8; τῶν πολλῶν ἀποδεχομένων τὸ τε παράδειγμα καὶ τοὺς λόγους, 3, 63, 14. *Typus exemplum quod statuitur in aliquo, quo corrigantur alii; παράδειγμα ποιεῖν τινὰ*, 4, 23, 8. 9, 28, 3. *ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις παράδειγμα εἶναι*, *Fr. Gr.* 58. *παράδειγματος καὶ φόβου χάριν τῶν ἄλλων*, 4, 53, 4.

Παραδειγματίζειν τινὰ, (i. q. παράδειγμα ποιεῖν) exemplum in aliquo statuere; *τοὺς τῶν κακῶν αἰτίους*, 15, 32, 5. *μετὰ τιμωρίας παραδειγματίζομενος*, 2, 60, 7. *τὸν Ἰσμενίαν παραδειγματίζον, ἀποτριβόμενοι καὶ παρορῶντες*, *propalam ignominia notabant*, 27, 1, 5. *ubi modo se virgo παρεδογματίζον. ἡ σύγκλητος βουλομένη παραδειγματίζειν τοὺς Ῥοδίους*, *ludibrio hominum exponere*, 29, 7, 5. *παραδειγματιστέον ἐστὶ τὴν ἀναστάσιν τούτων*, *in aliorum exemplum punienda insurrectio*, 35, 2, 10. *διὰ τῆς ἰδίας αὐξίας παραδειγματίζε τὴν ἐκείνων ἀτυχίαν*, *inua pinguedine traducebat, insigniorem faciebat & magis conspicuam illorum calamitatem, illorum calamitati veluti insultabat*, 39, 2, 11.

Παραδειγματισμός, δ, exemplum quod in aliquo statuitur, poena inflictā in aliorum exemplum, 15, 20, 5. *casus quo quis ludibrio hominum exponitur,*

ignominiosa poena, 30, 8, 8. *ignominiosa notatio, quae est in poenis militarium*, 6, 38, 4.

Παραδεικνύειν, *demonstrare*, 3, 21, 5. 21, 9, 6. *ostendere, exponere*, 4, 25, 3. 4, 28, 4. *παρδεικνύειν τινὰ ἄλλότριον ὑπάρχοντα τῆς τῶν Ῥωμαίων αἰρέσεως*, *publice notare aliquem ut alienum* *Esc.* 28, 3, 8. *Ἄτρεὺς τοῦ ἡλίου τὸν ὑπανατὸν τῷ οὐρανῷ δρόμον παραδείξας*, *qui demonstravit, docuit solis cursum* *Esc.* 24, 2, 6.

Παραδέχασθαι; **παραδεδομένοι** τὸ ἔθνος, *quis gentem in amicitiam suam receperat*, 38, 1, 8.

Παραδίδόναι, *tradere, narrare*; *παρὶ τούτων ἀληθῆς παραδίδεται λόγος*, 10, 28, 3. *ἢ παρὶ τούτου παραδεδομένη Φήμη*, 7, 1, 1. *παραδίδόναι τὴν ἐπ' ἀρετῇ Φήμην παρὶ τινος*, 6, 43, 1. *τοποὶ γνωσίζόμενοι καὶ παραδιδόμενοι*, *loca cognita & in historiis commemorata*, 5, 21, 5. *παραδιδόναι ἑαυτὸν*, *i. q. ἐγγχειρῆσαι ἑαυτὸν*, *tradere sese*, 1, 10, 1 *sq.* 1, 21, 7. *coll.* 8, 1, 9. 4, 75, 5. *δυσπαρὰ βολήτους αὐτοὺς* (i. q. *ἑαυτοῦς*) *παραδιδόναι τοῖς πολεμοῖς*, *hostibus sese exponere minime ad succurrendum sibi mutuo paratos*, 5, 22, 7. *Dare signum*; *πρὸ τοῦ παραδοθῆναι τὸ σύνθημα*, *priusquam datum esset signum*; 2, 68, 1. *nisi ἀποδοθῆναι legendum, quod est aliās legitimam*. *hac*

in te verbum, quod *Ernestus* h. l. maluerat. Dare occasionem, facultatem, *Esc.* παραδόθη τοῖς Ἀχαιοῖς ἀφορμή καὶ πρῶτασις εὐλογος, 2, 52, 3. παρέδωκαν αὐτῷ οἱ καιροὶ ποιεῖν τοῦτο, tempora ei facultatem tribuerunt, per tempora licuit ei hoc facere, 3, 12, 4. Sic ἄρας παραδιδούσης, cum anni tempus daret facultatem, simulac per anni tempus licuit, 22, 24, 9. (ubi quod in versione posui, appetente jam vere, a *Casaubono* est, qui, ut ait *Ernestus*, παραδιδούσης εαυτῆς intellexit.)

(Παραδογματίζειν, conturpium vulgo verbum, 27, 1. 5. n. pro παραδειγματίζειν, quod vide.)

Παραδοξολογία, ἡ, rerum mirabilium & insolentium commemoratio, 3, 47, 6. 3, 58, 9.

Παράδοχος, inopinatus, mirabilis, 1, 2, 1. *Esc.* αἱ ἐπιφανεῖς καὶ παράδοχοι πράξεις, 1, 36, 3. παράδοχον τοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ πρὸς τὴν τοῦ λοιποῦ βίου προαίρεσιν τέλος ἐπιτεθεινὸς τῷ πολέμῳ, 5, 87, 7. νέμειν (δεῖ) μερίδα τῷ παράδοχῳ, inopinatis calibus locum aliquem relinquere, 2, 4, 5. τὸ παράδοχον τῆς ἐλπιδος, spes inopinata, 1, 44, 5. τὰ παράδοχα γιγνόμενα, 9, 16, 2. n. ex vulgata lectione, pro qua cum *Reiskio* τὰ παρὰ δόξαν γιν. scripsi. *Vicissim* pro παρὰ δόξαν, quod temere editum erat 2, 18, 6,

ex *codd.* restitui παραδόχου γυνομένης τῆς ἐφόδου.

Παράδοχος, miro modo, præter omnium opinionem, inopinatus, 1, 21, 11. 1, 24, 1. 3, 14, 5. *Esc.*

Παράδοσιμος αὐτοῖς ἐστὶν ἡ Φήμη παρὰ πατέρων, fama a majoribus accepta, 12, 5, 5. παραδοσ. τοῖς ἐπιγιγνομένοις γίγνεται ἡ δόξα, posteris traditur memorie, 6, 54, 2. παραδόσιμον ἐποίησαν τὴν εαυτῶν δόξαν, famam nominis sui reliquerunt posteris, 8, 12, 11. παραδόσιμος στήλη, columna in qua aliqui memorie proditur, 12, 11, 9.

Παράδοσις, ἡ; εἰς μνήμην καὶ παράδοσιν ἄγειν τι, memorie & literis mandare, 2, 35, 5. *Esc.* 7. ἐν παράδοσει ἔχειν τι, aliquid a majoribus traditum tenere, sibi sic traditum esse a majoribus, 12, 6, 1. 2) ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων παραδοσις, institutio, 11, 8, 2. 3) ἐν παραδόσει λαμβάνειν πόλιν, deditione accipere urbem, 9, 25, 5. *opp.* κατὰ κράτος *ibid.*

Παράδοχη, ἡ, (i. q. ἀποδοχή, quod vide,) studium, gratia, benevolentia, qua aliqui vel res aliqua a nobis excipitur; probare, studiose excipere vel accipere; ἡ αἰρεσις καὶ παραδοχή τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων, 1, 1, 1. παραδοχῆς ἀξιοθῆναι καὶ πίστως, 1, 5, 5. *coll.* 2, 56, 1. εἰς τοῦτ' ἦλθε παραδοχῆς, eo pervenit gratie, tanto studio acceptus est, ita se probavit, 6, 2, 14.

coll.

www.libtool.com.cn

coll. vs. 13. *Hinc correxi*
παρόρητος ἀξιοθήσασθαι,
προνομιγίτο παρορητος. 8, 13, 2. n.

Παραδραμεῖν; *vide in* παρατρέχειν.

Παραδρομή, ἤ; ἐκ παραδρομῆς, *in transitu, velut in transcurfu, 22, 17, 2. opp. μετ' ἐπιστάσεως, ibid.*

Παραθαλάττιος πόλις, 1, 20, 6. 23, 11, 4.

Παράθεσις, ἤ; 1) adpositio; ἡ τῶν ὀνομάτων παράθεσις, adponere, adjicere, edere nomina locorum, 3, 36, 3.

2) positio in vicinia, vicinitas, *v. c. urbis, 5, 24, 5. n. οἷς ἐπιμιγνύμενοι κατὰ τὴν παράθεσιν Κελτοί, 2, 17, 3. conf. 2, 18, 4. n. ἡ ἀπάντων πρὸς ἄλλα συμπλοκή καὶ παράθεσις, connexio & conjunctio, positio alterius juxta alterum, 1, 4, 11. περὶ τούτων ἐναλλαξὶ καὶ κατὰ παράθεσιν τοῖς Ἰβηρικοῖς ποιῆσθαι τὴν ἐξήγησιν, hæc alternatim & conjunctim cum rebus Hispanicis commemorare, juxta se invicem ponendo res hæc & res Hispanienses, 4, 28, 2. ὅταν ἐκ παραθέσεως τὸν ὑπὲρ ἐπειγῶν ποιησώμεθα λόγον, 39, 2, 15. *Rursus junguntur ἐναλλαξὶ ἔθ' ἐκ παραθέσεως, 1, 86, 7.**

Hinc 3) collatio, comparatio, *quæ instituitur* duas res juxta se collocando, *aut sibi* invicem opponendo; ἅτε τῆς παραθέσεως ὄλοσχερῆ τὴν διαφορὰν ἐχούσης, instituta collatio, comparatio maximam arguebat differentiam, 29, 9,

15. *coll. vs. 12. ἐκ παραθέσεως καὶ συγκρίσεως, 16, 29, 5. ἐκ παραθέσεως συναδραμεῖν καὶ συγκρίνειν, 3, 32, 5. 2, 18, 4. 3, 62, 11. 6, 46, 9. ἐκτροπέμενοι τὸν ἐκ παραθέσεως ἔλεγχον, veriti ne comparati cum eo ignavia arguerentur, 35, 4, 14. *Hinc* ἔθ' e contrario, e diverso, *commode interduum verti potest formula ἐκ παραθέσεως, velut 4, 30, 6. 7, 12, 3. 16, 22, 1.**

4) depositio, repositio *comestium, pecuniar, ἔθ' similitium, adparatus; ἡ τοῦ σίτου παράθεσις, 3, 69, 2. τῶν χορηγιῶν, (αἱ χορηγίαι τάλις) 3, 17, 11. τῆς χορηγίας, 10, 19, 2. n. quo de loco hæc monuit Ernestus: „est apparatus copiarum, h. l. pecuniarum, ἔθ' videtur legendum αὐτῶν, Scipionis; genitivus est in χορηγίας.“ — αἱ εἰς τὰ στρατόπεδα παράθεσις, adparatus in usum exercituum, horrea militaria, 2, 15, 3. 3, 102, 10. *neque enim opus est ut ab hac accceptione vocabuli discedamus, quæ fit (inquit) in exercitus, cum carnes ἔθ' similia præbentur.“* — θέλοντας ἐπαπανᾶσθαι τὰς παράθεσις τῶν Ῥοδίων καὶ τοὺς θησαυροὺς, 26, 7, 7. *Sic in re Medica, ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, depositio, collectio aque intercutis in homine hydrotico, 13, 2, 6. n.**

5) ad-

www.libtool.cs) *adpositio ciborum in mensa, Et per metonym. ipsi cibi adpositi, fercula; διακονοι οἱ τὰς παραθέσεις φέρουτες, 31, 4, 5.*

6) αἱ τῶν φίλων παραθέσεις, 9, 22, 10. n. *Et in sing. 9, 26, 1 Et 10. — „sunt suggestiones amicorum, ut e tota seris disputationis patet. Male Valesius: amicorum gratia.“* *Ern.*

Παραθήκη, ἡ, depositum; 33, 12, 4 Et 9. i. q. παρακαταθήκη ibid. vs. 2.

Παραινεῖν cum infinit. (omisso casu persona) 1, 79, 13. 1, 80, 3 sq. παρῆνει λέγων ὡς Et. 38, 4, 9. cum Dativ. παρῆνεσαν αὐτοῖς, 1, 81, 4. παρῆνει τοῖς ἐν τῇ πόλει, 5, 4, 7. Sic 10, 38, 10. Παρῆναι αὐτοῖς παρῆνει e mssis restituentium pro αὐτοῖς.

Παραίνεσις, ἡ, cohortatio, oratio qua quis hortatur (ad pacem,) 5, 103, 9. αἱ παραίνεσις, monita, 3, 14, 10.

Παραρειν, e medio tollere; παραρηκῶς πᾶν τὸ στασιῶδες τῆς θυμῶν, 1, 9, 6.

παραρεισθαι, in Medio, auferre; τὶ τινὶ 1, 18, 9. 15, 1, 1. τὶ τινός 5, 3, 7. τὴν ἀλπίδα τινός, 3, 17, 5. 4, 51, 6. πόλιν, 2, 46, 2. τὸν σίσον, 10, 42, 5.

Passiv. ἐπὶ τῷ σφίσι παραρησθαι τὴν χορηγίαν, 15, 1, 1. (τὸ πολὺ τῆς ὀρμῆς αὐτοῦ παραρηῖτο, 16, 8, 6. n. ubi corrumpite uirgo omnes παραρηῖτο, quod in παρηῖτο debuerat mutari.)

Παρατεισθαι, deprecari; τὰς πληγὰς, 31, 7, 3. non solam pro se, sed Et pro alio, ut τὴν αἰτίαν, τὴν τιμωρίαν, (pro Giscone) 1, 80, 8 sq. παρατεισθαι τινὰ μέρος τοῦ τῶν ὀφονίων, deductionem partis alicujus petere ab aliquo, 1, 66, 5. 1, 67, 1. παραρηῖτο τὴν τοιαύτην ὀρμῆν, deprecatus est illud hominum studium, 10, 40, 6. παραρηῖσαντο τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἀσέβειαν καὶ τὸ μηδὲν καθεῖν ἀνήκαστον, 4, 18, 11. τὴν ὀργὴν τῶν Ῥωμαίων, 22, 8, 10. παραρηῖσασθαι τὴν σφατέραν ἄγνοιαν, ex Casaub. emend. pro παραστήσασθαι, 22, 24, 5. n. deprecari errorem, veniam erroris impetrare.

*παρατεισθαι τινὰ vario modo dicitur; παρατεισθαι τὸν Ἀνδρόμαχον, deprecari, intercedere pro Andromacho, petere ut is ipsis condonetur, 4, 51, 1. παραρηῖτο τοὺς Ἀχαιοὺς, ἀπολογώμενος τὴν ἀρχὴν, deprecatus est Achaeorum favorem, vel excusavit se apud Achaeos, *Fragm. hist.* 1. τοὺς ἀρχοντας παραρηῖσαντο, πρὸς δὲ τὸν Ἄρατον καταλόσας, magistratuum invitationem deprecatus est, declinavit, 5, 27, 3. παραρηῖσάμενος Ἐφθoron, si Ephorum exceperet, 5, 33, 2.*

*Est et ubi παρατεισθαι pro simplici verbo αἰταῖν vel αἰταῖσθαι usurpatum videri possit; v. c. παραρηῖσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι προσβεντάς, *Fragm. hist.* 52. quod*

www.libtool.com

quod tamen an Polybii sit fragmentum dubitari potest. Sed apud Nostrum, 4, 7, 4. *verba illa, μηδὲ καθάπαξ ἐπιβαλλόμενοι παραιτεῖσθαι, interpretatus sum, cum ne de rogando quidem transitu cogitassent: intelligens nempe τὴν διόδον παραιτεῖσθαι ex precedentibus. At fortasse ibi pariter verbum hoc consuetu notione aut ei vicina poterat accipi, qui ne in animum quidem induxerunt deprecari, i. e. excusare factum; vel veniam rogare; quemadmodum idem Nostrer alibi (nescio jam quo loco) ait, παρετήτο συγγνώμην κινᾶ ἔχειν, deprecatus est ut sibi ignosceretur, ut venia sibi daretur: quamquam in hac ipsa versus dictione compositum παρετήτο pro simplici valere potest. Superiori loco, 4, 7, 4. Casaubonus, non satis video qua notione, prædicta verba sic vertit, ne ipsis quidem factum ullo modo recusantibus.*

πολύ τῆς ὀμῆς αὐτοῦ παρετήτο, ex vulgata olim script. 16, 8, 6. n. Vide supra in παριέναι.

Παραίτησις, ἡ, deprecatio, 40, 6, 5.

Παραίτιος, i. q. αἴτιος, auctor, effector, causa; τοῖς πλείστοις κακῶν παραιτίος πέφυκα γενέσθαι, 18, 24, 3. 9, 34, 4, 12, 26, 2. παραιτίοι γεγονῶσιν αὐτοῖς ἐλευθέριας, 23, 3, 6. *Fact. τοῖς δὲ καὶ τὰς περιπετείαις ἐπανορθώσας Polybii Hist. T. VIII. P. II.*

γίνεσθαι παραιτίας, 5, 88, 3. ubi tamen vereor, ne aut παραιτία legendum sit in neutro genere. aut παραιτίους. *Fæmininum genus etiam reperiri lib. 5. c. 4. ait Ernestus; ubi tamen frustra quæras; nec alium locum nos in schedis nostris enotavimus. Neutrum, παραιτίον, causa, 4, 57, 10. 5, 75, 2. Παρακλήθηναι; κατὰ πάντα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης στρατώπεδα παρακαθήμενα, sedentes, locati, dispositi exercitus, 9, 44, 2.*

Παρακαθίεναι τοῖς σώμασι διὰ τὸν κόπον, corporum contentionem remittere, 35, 1, 4.

Παρακαλεῖν, advocare, 2, 20, 1; cohortari, monere; παρακαλέσας τὰ πρόποντα τοῖς κούροις τὰς δυνάμεις, 1, 60, 5, 2, 64, 1. 4, 80, 15. παρακαλεῖν ἐπὶ τὰ χεῖριστα, 38, 1, 4. παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτοῦς, 1, 61, 1. 3, 19, 4, 4, 58, 6. 5, 71, 1. 18, 6, 6. Ἐξ ἀσφᾶς, eadem notione, παρακαλέσαντες αὐτοῦς, (i. q. ἑαυτοῦς) 3, 84, 10. eademque notione in pass. παρακληθέντες (cohortati se invicem, i. q. παρακαλέσαντες σφᾶς αὐτοῦς) ἔδοξαν σφᾶς αὐτοῦς εἰς τὴν τῶν Ῥωμ. πίστιν, 2, 11, 5. n. Pro παρακαλούντων, 433, 8. alii παρακολουθούντων habent.

τὰ παρακαλούμενα, postulata; συγχωραῖν, συγκατατάσθαι τοῖς παρακαλουμένοις, 4, 29, 3. 15, 5, 10.

Κε

Σί

- Sic pro προκλουμ.* 25, 9, 6. *haud dubie παρακλουμ. legendum; conf.* 26, 1, 3. 4, 64, 3. *Sc. tum Adn. ad* 24, 8, 11.
- Παρακαταβαίνειν ἀπὸ τῶν ἵππων**, descendere de equis (*de equitibus qui pedibus pugnant*;) 3, 65, 9. 3, 115, 9. *Fr. hist.* 13.
- Παρακαταβάλλασθαι ψήφισμα**, in medium proponere decretum, 4, 25, 6.
- Παρακαταθήκη, ἡ**, depositum, 33, 12, 2. *ἐν παρακαταθήκῃ δίδόναι*, velut depositi loco dare, fidei alicujus committere (*filiam*;) 4, 74, 5. *Conf. παραθήκη.*
- Παρακατατίθεσθαι τινα εἰς πιστιν τινός**, aliquem fidei alicujus committere, 15, 26, 3.
- Παρακατέχειν**, inhibere, retinere *intrare conantem*, 5, 26, 10. cohibere, reprimere *impetum alicujus*, 5, 67, 11. 18, 5, 6. *iram alicujus*, 15, 25, 3. retinere, detinere, *in πρῆβι, in captivitate*, 1, 66, 5. 4, 51, 3. 4, 64, 3. cohibere, τὸν ἴδιον θυμὸν, 15, 4, 11. *ἑαυτὸν*, 38, 5, 2.
- Παρακείσθαι**, adjacere, finitimum, vicinum esse, 2, 48, 1. 4, 30, 3. 4, 38, 7. 5, 34, 7. *οἱ παρακείμενοι ταῖς ἀναβολαῖς*, qui juxta viam habitant qua ascenduntur Alpes, 9, 51, 13. 3, 66, 7. *ἡ παρακείμενη πύλη*, vicina, proxima porta, 7, 16, 5. 7, 18, 6. 8, 31, 4. *οἱ παρακείμενοι φίλοι*, amici qui alicui adstant, qui aliquem adstantur, familiares, 40, 11, 5. qui in concilio proxime adstant regi. 4, 24, 2. *τὰ παρακείμενα*, fercula quae in mensa adposita sunt, 3, 57, 8.
- καταργαζ. τὸ παρακείμενον**, mendose vulgo 32, 14, 11. n. *pro προκείμενον.*
- Παρακαλεῖν, ἰ. q. κηλεῖν ἔ παρακαλεῖν**, jubere, hortari, monere, 7, 16, 2. *cum Dattivo*, 16, 20, 8. *Sic ἔ in Medio, παρακαλεσθαι*, 3, 93, 9. 5, 101, 7. 7, 17, 9. *cum Accus.* 10, 14, 9. *In Pass.* *τὰ παρακαλούμενα*, postulata (*sicut τὰ παρακαλούμενα*) 9, 37, 3. *τὸ παρακαλουσθὲν, nescio unde, edidit Casaub.* 10, 39, 2. *pro παραγγελθὲν in quod consentiebant codd. nostri cum ed.* 1.
- Παρακλευσμός ἐναγώνιος**, cohortatio, adclamatio acris, qualis fit in pugna, 10, 13, 5.
- Παρακινδυνεύειν, (ἰ. q. παραβάλλασθαι)** fortunae aleam tentare, praelio rem committere, 3, 89, 2. 3, 90, 6. (*cf. κινδυν.*)
- Παρακινήσαι codex Vrb.** 1, 1, 4. *pro παρορμήσαι, sed haud dubie ex epitomatoris ingenio.*
- Παρακλείειν; τούτων μὲν κατασπάσαντες ἀπὸ τοῦ τεθρίππου παρέκλεισαν**, incluserunt, *sive in carcerem conjecerunt, si sana lectio*, 5, 39, 3. n.
- Παρακλήσεις, ἡ**, hortatio, postulatio, petitio, preces, obtectatio; *οὐχ οἶον παρακλήσεως πρὸς τὴν ἀπόστασιν ἀλλ' ἀγγέλου μόνου, εἰσὲθῆσαν*, 1, 72, 4. *κωμῶσαι τὰς*

- τάς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ' ἀξιώσεως καὶ παρακλήσεως ποιησάμενοι τοὺς λόγους, 22, 7, 2. κατὰ τὰς παρακλήσεις μηκέτι παρακαλεῖν μηδ' ἀξιούν τοὺς φίλους, ἀλλὰ δεῖσθαι μετὰ δακρύων, 30, 4, 5.
- Παρακλητικός**, cohortatorius; ἡ σύγκλητος πολλοὺς καὶ παρακλητικούς πρὸς τὸν Δημήτριον διαθεμένη λόγους, 24, 2, 9. ἀσπαστικὴν τε καὶ παρακλητικὴν ποιησάμενοι (*de legatis Romanis agitur*) τὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς ἐντευξιν, orationem & benignam & hortatoriam, 28, 3, 10. 28, 4, 1.
- Παρακμάζειν**, deflorescere, 6, 51, 5.
- Παρακοιτεῖν**, excubare, excubias facere; τῷ στρατηγῷ, apud imperatorem, 6, 33, 12. 6, 35, 2. παρὰ τὸν χάρακα, propter vallum, 6, 35, 5. παρὰ τὴν πρώτην σημεῖαν, 6, 35, 12.
- Παρακολοῦθεῖν**, cum dativo rei, sequi, persequi & adsequi aliquid, *scil. mente*, intelligere, scire, cognoscere, 1, 12, 7. n. 1, 67, 12. 3, 32, 2. 10, 38, 3. *Conf. εὐπαρακολούθητος*.
- Παρακομιδή**, ἡ, 1) deVectio, conVectio *commeatum*, 10, 10, 3. *gestatio vallorum, quos humeris gestant milites*, 18, 1, 4. 2) *trajectio per flumen vel mare*; *actiue*, 3, 44, 1. *neutraliter*, 3, 43, 3. τὴν παρακομιδὴν ἐκ τῆς Καφαλλ. εἰς τὴν Μεσσηνίαν ποιεῖσθαι, 5, 5, 5. 6, 49, 7.
- Παρακομίζειν**, advehere, convehere, *commeatum*, 1, 52, 5. 3, 60, 4. 8, 36, 3. τὶ μεθ' αὐτοῦ; aliquid secum ferre, gestare, portare, 18, 1, 1. trajicere per flumen, per mare, *actiue notione, cum accus.* (i. q. περιουῶν) 3, 46, 5. 5, 109, 2.
- παρακομίζεσθαι**, in *Passivo*, trajicere, *signif. neutrali*; περιουμίσθη εἰς τὰς Συρακούσας, 1, 52, 6.
- Παρακοπή**, ἡ, vesania, delirium, 40, 3, 2.
- Παρακοῦνται**; τῶν ζῶων μέλη παρακομμένα, *conclisa membra*, 10, 15, 5.
- Παρακούειν τινός**, neglectim audire, non audire aliquem, *scil. ut opem non ferat querenti, roganti*, 2, 8, 3. 3, 15, 2. 4, 3, 11. 5, 35, 6. 24, 10, 9. τῶν λεγομένων, 7, 11, 9. παρακούειν τῶν παραγγελλομένων, non obtemperare, 26, 2, 1. Ἐπὶ τοῦ cum *infin.* 30, 18, 5. παρακούεσθαι, *Pass.* non audiri, 5, 35, 5. 30, 18, 2.
- Παρακρέμασθαι**; μέρη παρακρεμάμενα καὶ μακρὰν ἀπασπασμένα τῆς βασιλείας, partes quæ sunt velut adpendices regni & longius remotæ, 5, 35, 10.
- Παρακρούειν**, decipere. *Passivo*. παρακρούεσθαι ὑπό τινος, 34, 5, 2. περί τινος, decipi in aliqua re, 24, 3, 3.
- Παραλαμβάνειν ἀρχὴν**, suscipere magistratum, 1, 8, 4. 3, 70, 7. τὸν λόγον, (quod aliis ἔσ' μεταλαμβάνων dicit) excipere,

cipere, suscipere sermonem, 33, 16, 9. πόλις, in dedicationem accipere, 2, 54, 12. 4, 63, 4. 4, 65, 6. 4, 78, 13. 6, 13, 6. *Sic οἱ παραληφθέντες ἄνδρες*, 3, 69, 2, sunt captivi qui se hosti traderant.

τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας τοῖς κυριοῖς παραλαβόντες ἐπὶ βραχὺ, resumptes paulisper illas historiae partes *Ἔς. 6*, 58, 1.

παραλαμβάνοντας περὶ αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμπερίαν, quum de eo (*Ἀλεξανδρο*) acceperimus, fuisse a ruero usu imbutum rerum bellicarum, 12, 22, 5. *Sic παρελήφμεν*, 6, 5, 5. Qua notione verbum παραλαμβάνειν respiciet verbo παραδίδουσι, memoriae prodece, *Ἔ* est velut ἐκ παραδόσεως λαμβάνειν.

Παραλείπειν τι, omittere, praetermittere, 1, 1, 1. 2, 35, 4. 8, 13, 1. *Ἔς. τιμωρίαι παραλείμενοι*, 1, 79, 4. — *ἢβὶ leξίῳ sana est*, exquisita supplicia, nova, ab aliis nondum usurata. *Ἐρ η.*

Παράληψις, ἢ, τῆς ἀρχῆς, susceptio, aditio magistratus, 2, 3, 1. τῆς πόλεως, abstractio, ablatio urbis, *Ἔ* per metonym. possessio, 2, 46, 2.

Παραλία, ἢ, ora maritima, 1, 37, 2. 2, 5, 2. 2, 6, 7. 2, 14, 11. 3, 91, 4. 4, 65, 10. 10, 1, 4. *Pro vulgato olim παλαῖα*, 3, 118, 2, παραλίαις restituitimus; (ubi vide *Adn.*) *Ἔ rursus παραλίαν*, 12, 2, 8. *pro παλαιάν.*

Παράλιος, ἢ, *scil.* χώρα *s.* γῆ; τὸ αἶμα τῆς παραλίου, 3, 39, 3.

Παραλλαγή, ἢ, diversitas; ἢ ἐξ ἀμφοῖν παραλλαγή, differentia quae est inter utrosque, 6, 7, 3. *περὶ τὴν ἐσθῆτα μεγάλας ποιῆσθαι τὰς παραλλαγὰς*, longe diverso a ceteris & praestantiore vestitu uti, 6, 7, 5. *μεγάλῃς οὐσῃς παραλλαγῆς περὶ ταῦτα*, 23, 3, 9.

παραλλαγή (ex notione qua capitur verbum παραλλάττειν 3, 60, 2. 5, 14, 3. *Ἔ alibi*) potest significare praeterire, circumire; *Ἔ mendosum vocab.* παραλογῆς, 10, 21, 5. quod in παραγωγῆ μετατίθεται Casaubonus, utique non sine veri specie videtur potest ex παραλλαγῆς corrumpitur.

Παραλλάττειν, 1) praeterire praeter aliquem; παραλλάττειν τινα καὶ διακλείειν, 3, 60, 12. τὴν πόλιν, praeter urbem praeterire, 5, 14, 3. 5, 80, 4. τὸν ποταμὸν, praeternavigare (*juxta oram maris*) praeter fluvium, 15, 2, 8 *Ἔ* 10. 2) τῇ διαφορᾷ τοῦ καθοπλισμοῦ πρὸς τὴν ἐναστώσαν χρεῖαν πολὺ παραλλάττειν, longe praestare, anteire, 18, 8, 2. 3) *Pass.* παραλλάττεσθαι, insolitum esse; διὰ τὸ παραλλάττειν τὴν ἐξέσθον πρὸς τὸν εἰδισμένον καιρὸν, quoniam ille exitus insoliti aliquid habebat, collatus cum consuetuo tempore, 5, 56, 11. *παραλλάττειν τῆς συνηθείας*, alienum a consuetudine, 7, 17, 7.

ἴδιόν τι καὶ παρηλαγμένον, singulari aliquid & insolens, 3, 55, 1. οἱ ἔχοντες παρηλαγμένον τι καὶ διάφορον τόπον, 4, 38, 12. ξένη καὶ παρηλαγμένη ἐπιφάνεια, 2, 29, 1. ἀσέβεια, κραυγὴ παρηλαγμένη, 7, 7, 4. 8, 32, 5. τὸ παρηλαγμένον τοῦ ἐπιχειρήματος, infolentia consilii, 4, 15, 11. *Conf. Adn. ad* 1, 79, 4.

Παράλληλος, parallelus, usitata apud Mathematicos notione, linea vel superficies æquis undique intervallis ab alia distans; *construitur cum dativo*; προθέσθαι χάρακα παράλληλον τῷ τείχει, 8, 34, 3. οἰκίαι παράλληλοι τῷ ποταμῷ, 7, 6, 6. προεβάλλοντο στοάν παράλληλον τῷ τείχει, 22, 11, 6. *idem cum genit.* ἐπίπεδον ἴσον καὶ παράλληλον τῶν τοῖς λόφοις ὑποκειμένων ἐπιπέδων, 9, 21, 10. *Hinc substantive.* ἡ παράλληλος, scil. γραμμὴ, linea parallela; *cum genit.* 6, 41, 3.

2) *Sed et diverso prorsus modo idem nomen usurpatur, de rebus in eadem recta linea positis; qua notione contrarium est τοῦ ἐπαλήλου, quod notat res alias post alias positas. Sic ναῦς παραλήλους τάττειν est in eadem linea alteram juxta alteram locare naves, 1, 26, 11. τρία ἔργα παράλληλα, 22, 10, 2. secundum eamdem lineam sunt disposita. τριφαλαγγία παράλληλος, 6, 40, 11. η. sunt hastati, principes, triarii,*

non alii post alias, sed juxta se invicem eadem linea incedentes, ut primus manipulus hastatorum a suo latere habeat primum manipulum principum, ἔσ' primum manipulum triariorum, ἔσ' sic deinceps. Eodem modo, 11, 11, 3. τοὺς μισθοφόρους εἰς ἑκατέρου τοῦ μέρους τῆς πρωτοκορείας παραλήλους ἔγων.

3) *Ea deinde notio a Spatio ad Tempus transfertur, ut αἱ παράλληλοι πράξεις sint res diversæ uno eodemque tempore gestæ, 14, 12, 1. quas alibi καταλήλους dicit; vide Adn. ad 28, 14, 11.*

Παραλογίζεσθαι; in *Med.* παραλογίσασθαι τινα, decipere, 1, 11, 4. 31, 9, 1. *Passiv.* παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς, decepti, 16, 10, 3. Παραλογισμός, ὁ, fraus, 1, 81, 8.

Παράλογος, (*oppos.* κατὰ λόγον, vide 2, 38, 5.) αἱ παράλογοι τῶν βαρβάρων ἔφοδοι, irruptiones barbarorum temere susceptæ, *ni fortasse intelligi debet* inopinatæ, 2, 35, 6. τὰ παράλογα τῶν ἔργων, æmptia facta, ab omni ratione abhorrentes, (*a rebellibus in bello Africo patrata,*) 2, 1, 3.

Παραλόγως; αἰκῆ καὶ παραλόγως, temere & præter rationem, 1, 74, 14. ἐκ τοῦ ζῆν παραλόγως δαυτοῖς ἐξῆγον, sine causa, temere, desperato consilio, 40, 3, 5. inopinato, 1, 71, 2. 4, 12, 13. *παραλόγως καὶ ταυτομάτῃ κατα*

ορῶν τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5.

Παραλύειν; 1) solvere, & solutum detrahere, amovere; παραλύσαντες τὰ πλάγια τῶν γέβρων, 8, 6, 9. παραλύειν τοὺς ταρσοὺς, in pugna nauai, detergere remos nauium hostiliū, 16, 4, 5 ἔσ' 14. παντῆρες παραλελυμένοι τοὺς ταρσοὺς, quibus demti erant remi, 8, 6, 2. In pedesstri pugna, παραλελυμένου τοῦ λαοῦ κέρως, 11, 14, 6. non male quoad sententiam Casaubonus, cum eorum acies cornu laevo esset imminuta; πεμπρ, cui erat demtum & detractum praesidium mercenariorum, qui latus ejus tegere debuerant.

2) eximere, liberare aliquem rei alicujus necessitate; παραλύειν τινὰ τῶν ὀφειλημάτων, remittere alicui debita, 26, 5, 3. τῶν φόρων, 20, 13, 3. n. ubi παραλύειν ex conjec't. scripsi, pro vulgato παράλυθιν. παρέλυσεν αὐτὸν τῆς δικαιολογίας, remisit ei necessitatem per se ad singula respondendi, 24, 2, 4. τῆς ἀπαύτης, 28, 11, 5. (pro quo est ἀπολύειν, 12, 5, 3.) Sic in Pass. τῆς στρατείας παραλυθῆναι, eximi militia, i. e. militandi necessitate, 12, 5, 2. τῆς λειτουργίας, immunem esse a ministrandi necessitate, 6, 33, 10. παραλελυθῆναι Φόβου, 30, 4, 7.

3) παραλύειν, de solutis corporis aut animi viribus; παραλύοντο, languore membra

eorum solvebantur, viribus deficiebant, 11, 24, 5. σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος, corporis viribus debilis, corpore infirmus, 32, 22, 1. σωματικῇ δυνάμει παραλυόμενος ὑπὸ τραυμάτων, 16, 5, 7. ἔστασαν ἄφῳνοι πάντες οἰονεὶ παραλελυμένοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς, 20, 10, 9. Hinc perspicite Casaub. 36, 5, 3. ἑαυτῆς οἰονεὶ παραλύθησαν correxit, pro παραλύθησαν, quae emendatio notanda ad Suidam Κύβηρι in Ἄλλογια. Simul ἔσ' corporis ἔσ' animi vires ἔσ' facultates fortunae intelliguntur, 1, 58, 9. τὴν δύναμιν παραλέλυοντο, fracti erant viribus.

παραλελυμένην τὴν ἀρχὴν minus recte dat codex Flor. 4, 34, 5. pro καταλελυμένην. Παράλυσις, ἡ, τῆς ψυχῆς, demissio, fractio animi, 31, 8, 10. Vulgatum olim παράλυσις, 20, 13, 3. in παραλύσειν mutavi.

Παραμένειν; παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς, nihilominus animis fortiter durabant, resistebant, nihil de animorum ardore remittebant, 2, 30, 7. n.

Παραμήκης, oblongus; παράμηκος τῆμα, 1, 22, 6.

Παραμιλλᾶσθαι; ταύτην παρημίλληται τοὺς ἄλλους, hac parte cum ceteris contendit, emulatus est, alios omnes superare studuit, 12, 11, 4.

Παραμυθεῖσθαι τινὰ, consolari, 15, 29, 10.

Παρα-

Παραγινώσκειν, legere, coram omnibus legere, prælegere, 2, 12, 4. π. 3, 21, 5. π. *Conf.* παραγινώσκειν.

Παρανομία; τὰ παρανομήματα, improbe facta, 24, 8, 2.

Παρανομία, ἡ, scelus, flagitium, 1, 7, 4. αἱ παρανομίαι εἰς τινα, injuriæ, 3, 6, 13.

Παρανομίας βωμὸς, 18, 37, 10.

Παράνομος; παρὰ νόμους τράτειν καὶ παράσπονδον, 1, 70, 5.

Παραπαίειν, *absol.* errare, 12, 9, 1. *sed proprie cum gemit.* v. c. τῆς ἀληθείας, aberrare a veritate, 3, 21, 9. π. 10, 2, 3. 12, 7, 5. πολὺ παραπ. τῆς ἀληθ. 17, 14, 11. *Sic* πολὺ παραπ. τοῦ δέοντος, 4, 31, 2. τοῦ καθήκοντος, 30, 6, 3. τοῦ σφετέρου συμφέροντος, 21, 12, 6. εἴ τι παραπέπτως τῆς συνηθείας, si quid adversus morem consuetum peccasset, 15, 19, 4. *conf.* παραπίπτειν. *Mendose* vulgo παραπαίωσι legebatur pro παραπαίωσι, 3, 21, 9.

Παράπαι; τὸ παράπαι, omnino; τῶ προεμένῳ τὸν τόπον καὶ φυγόντι τὸ παράπαι ἐξ ἐφεδρείας, aut omnino qui de perfidio profugisset, 1, 17, 11. ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια τὸ παράπαι ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κείται, 11, 13, 8. ἐπετελείτο τὸ παράπαι οὐθέν, effectum est omnino nihil, 5, 67, 11. οὐ τὸ παράπαι, omnino non, nullo modo, neutiquam, 1, 13, 6. 3, 66, 7. 5, 85, 1.

Interdum abest articulus,

sed perperam, ut videtur, partim librariorum errare, partim editorum. μηδ' ὑπάρχοντος τὸ παράπαι ἐγγράφου τοιοῦτου μηδενὸς τέττε editum est ex Bav. 3, 26, 4. ubi articulum alii codices omittunt. Rursus 8, 11, 1. ubi desiderabatur artic. in cod. Peiresc. dabat eum Suidas. Perperam abest ab omnibus, 5, 60, 7. π. Adde 11, 12, 3. π. 11, 13, 4. π.

Παραπέμπειν, τινὰ, negligere, omittere, contemnere aliquem, 30, 17, 17. 32, 9, 9. 32, 10, 3. τί, inobservatum prætermittere aliquid, 10, 5, 9. silentio prætermittere, 23, 7, 7. 38, 2, 5.

Παραπετανυθεῖν; ἡ παραπετασμένη αὐλαία, 33, 3, 2. π.

Παραπίπτασμα, τὸ; 33, 3, 2. π.

Παραπίπτειν; 1) accidere, incidere, occurrere, advenire, irruere, *Et simil.* παραπεσοῦσης αὐτῶ βραχείας ἀφορμῆς, incidente, oblata levi occasione, 1, 55, 6. καιροῦ παραπεσοῦτος, 1, 75, 9. 11, 16, 1. 12, 6, 5. πλοῦ παραπεσοῦτος, cum navigationis oportunitas, prosper ventus si contigisset, 4, 57, 6. πᾶν τὸ παραπίπτειν ἐκ τῶν καιρῶν, quidquid ex tempore, pro temporum varietate, incidit, 9, 2, 5. *Et hinc* πᾶν τὸ παραπίπτειν, quidquid incidit, quidquid tempus postulerit, 3, 12, 6. *Sed rursus* πᾶν τὸ παραπίπτειν, 3, 51, 5. quidquid obviam venisset; *Et eodem modo* πᾶν τὸ παραπε-

σὸν οἶ, 11, 5, 5. ἀναλπίστως
 παρέπεσον εἰς τινὰ σήμην,
 incidit, forte devenit in ali-
 quod tabernaculum, 15, 28, 4.
 (ubi vereor ne minus recte in
 Adnot. παρέπεσον evasit sim
 interpretatus.) παραπεσοί-
 σης ἐκ Ματαποντίου βοηθεί-
 ας εἰς τὴν ἀκρην, cum acci-
 disset, præter spem advenisset
 in arcem auxilium, 8, 36, 1.
 ὃν καὶ παραπεσόντων κατὰ
 βοηθείαν, quibus etiam promte
 auxilium advenientibus, adcur-
 rentibus 31, 17, 2. Rursus εἰς
 πόλιν παραπίπτειν, 4, 80, 9.
 in urbem (amicam, vel suam,)
 se conjicere cum exercitu, ut
 ibi a persequente hoste tutus
 fis, 4, 80, 9. sed ἔσ hostili-
 ter irruere, irrupere in ur-
 bem, 2, 53, 6. 6, 55, 1. Sic
 impetum facere, irruere in
 hostium castra, 3, 117, 8.
 conf. Adnot. ad 3, 115, 11.
 Ἄδδε παρασιπτεῖν.

2) prætervehi, prætercurrere,
 præterlabi; ἄμα τῷ παραπε-
 σεῖν τοὺς διώκοντας, καὶ τὸν τό-
 πον γενέσθαι ἔρημον, 11, 15, 2.

3) aberrare a vestigio, a
 via; πᾶν τὸ παραπεσὸν τῆς
 ὁδοῦ, 3, 54, 5. Et tropice,
 παραπίπτειν τῆς ἀληθείας,
 (sicut παραποιεῖν) 12, 7, 2.
 π. τοῦ καθήκοντος, 8, 13, 8.
 Ἐ nude παραπίπτειν, errare,
 18, 19, 6. conf. παραπτώσις.

Παραπλεῖν, absol. præternavi-
 gare, 1, 25, 1. ulterius prove-
 hi, 5, 3, 4. παραπλ. τινί,
 juxta aliquem navigare, comi-
 tari; sic quidem Ern. cum
 Casaub. ego vero navibus ad-

venire ad aliquem interpretam-
 dum putavi, 31, 26, 15.
 Conf. tamen ἢ παράπλους.

Παραπλήσιος, similis; ἴδιόν τι
 καὶ παραπλήσιον συνέβη ἐκα-
 τέραις, 1, 7, 1. παραπλήσιόν
 τι πάσχειν, ὡς ἂν εἰ ἔσ. 1,
 4, 7. ἔστι παραπλ. ὡς ἂν εἰ,
 11, 28, 8. παραπλ. τι πα-
 σχειν τοῖς ἑρώσι, 1, 14, 2.
 Sic ἔσ alibi cum dativ. πα-
 ραπλήσιοι τοῖς ὑναρωτούσι,
 1, 4, 8. π. ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβα-
 κίων ψήφοις, 5, 26, 13. ταῦ-
 τα καὶ τούτοις παραπλήσια,
 3, 111, 11. 3, 11, 3. 9, 16,
 3. addē 1, 22, 7. 1, 28, 11.
 ἔσ. Sed ἔσ cum genit. πα-
 ραπλήσιον παρομοίας συνέ-
 βαινε τὸν κίνδυνον συνταλῆ-
 σθαι, 1, 23, 6. π.

Fræmin. παραπλήσια, 2,
 18, 8. 3, 19, 10. 6, 31, 10.
 sed ἔσ ἢ παραπλήσιος χρεῖα,
 6, 31, 4. αἱ παραπλήσιοι δυ-
 ναμει, 1, 37, 8. addē 5, 6,
 3. 5, 100, 10. 6, 7, 5. 8, 9, 1.
 παραπλήσιον absque artic.
 adverbialiter, pro παραπλη-
 σίως, aut pro τὸ παραπλησι-
 cum artic. 4, 40, 10. 3, 33,
 17. cf. Adn. ad 1, 4, 8.

Παραπλησίως, similiter, cum
 dativo, 1, 42, 1. Corrupto
 dederant libri ἐν οἷς παρα-
 πλησίως, 3, 12, 7. π. Vi-
 eissim sapius Adverbium hoc
 perperam posuerunt librarij
 pro Adjectivo: v. c. pro πα-
 ραπλησίαν codex Bav. 2, 18,
 8. pro παραπλήσιος omnes, 6,
 47, 9. (conf. 1, 4, 7.) rursus pro
 παραπλησίους omnes, 6, 7, 2.
 Παράπλους, ὁ, navigatio præ-
 ter

- ter oram, 3, 97, 8. ἐν τῷ παράπλω, 2, 11, 13.
- Παραπλους, ἢ, scil. ναῦς; vel adjectiue, παράπλους, ὁ κρη, ἢ, navis quæ aliam comitatur, Fr. hist. 65. n.
- Παρατόδας in superioribus editt. subinde junctis vocibus scriptum, pro παρὰ πόδας, quod vide in πούς.
- Παραποδίζειν, impedire, 2, 28, 8. Passiv. παραποδίζεσθαι, 6, 18, 7. 16, 4, 10.
- Παρατομπή ἢ, comitatus præsidii vel honoris causa, 15, 5, 7. 30, 9, 13. sed & deductio captivi, 30, 9, 18.
- Παρατομπός ναῦς, navis præsidaria quæ comitatur onerariam, 1, 52, 5. τούτοις (τοῖς πρεσβευταῖς) ἠτοίμαζον δύο κρηῖρας παρατομπούς, 15, 2, 6. ubi quidem minus recte vulgo παρατομπούς penacute editur, quod & in nostram edit. irrepfit.
- Παραπορεύεσθαι; παραπορευθῆναι ὑπὸ τὸν λόφον, iter facere infra præter collem, 2, 27, 5. Præcipue cum παρὰ construitur, ut παραπορεύεσθαι vel παραπορευθῆναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, præter, juxta, secundum, 3, 14, 6. παρὰ τὸν χάραννα, 3, 99, 5. adde 6, 40, 7. 10, 30, 9. λειτουργοὶ παραπορευόμενοι, scil. παρὰ τοὺς εὐζώνους, vel τοῖς εὐζώνους, comitantes expeditos, 10, 29, 4. Mendose vulgo παραπορευόμεναι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. n. pro περιπορευόμεναι.
- Παραπρεσβεύειν, an idem quod simplex πρεσβεύειν? vide 32, 18, 1. n.
- Παραπταίειν τῆς ἀληθείας, 3, 21. ut Herodianus VIII. 5. dixit πταίειν τῆς ἀληθείας, nisi legendum παραπταίειν, ut 12, 5. Ern. Vide nostram Annot. ad 3, 21, 91. & supra in παραπταίειν.
- Παραπτώμα, τὸ, erratum, peccatum, 9, 10, 6.
- Παραπτώσις, ἢ, erratum, 16, 20, 5. τοῦ καθήκοντος, aberratio ab officio, violatio officii, 15, 23, 5. (conf. Adm. ad 3, 54, 5.) κατὰ τὴν τοῦ διαγματος παραπτώσιν, dum hostem longius persequuntur, 11, 17, 3. (i. q. προέπταν, ibid. vs. 4.) κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Κελτοὺς παραπτώσιν, dum Gallos acrius persequuntur, 3, 115, 11. n. ἢ παραπτώσις τοῦ τόπου, situs loci extra viam, 4, 32, 5. n.
- Παραβήγγυμι; παραβήγγην mendose vulgo pro παρατεθῆν, 10, 22, 7. n.
- Παρασημαίνεσθαι, 1) ex aliqua re tamquam e signo colligere, intelligere; ἐξ ὧν παρασημάναι ἂν τις τὴν κατὰ κληῖν, 3, 90, 14. 2) πάντα παρασημαίνοντο, 16, 22, 1. improbabant interpretatur Ern. cum Valerio; nos, omnia eius facta dictaque observabant, scilicet ut ea in de-
teriore parte interpretarentur, & carperent reprehendentque. Est autem, sicut ἐπισημαίνεσθαι, verbum mediæ significationis, quod etiam denotare potest observare

cum comprobatione & laude, quæ notio in vocab. seq. obinet.

Παρασημασία, ἡ, observatio cum adprobatione conjuncta, laus, commemoratio honorifica; γυνὴ ἀξία μνήμης καὶ παρασημασίας, 23, 18, 1. *conf. verbum præced.*

Παρασιωπῆν τι, silentio præterire, 2, 13, 7. 3, 15, 11. 9, 35, 7. *περὶ τινος*, 20, 11, 1. 10, 27, 7.

Παρασκευάζειν, parare, procurare; *non solum aliis, ut τοῖς Φιλομαδοῦσι βιβλίαν παρασκευάσουεν τὴν ἔφοδον*, 1, 13, 9. *τὰς χορηγίας ἐκάστοις παρασκευάζε*, 10, 20, 5. *Ἐσ. sed ἔσ' ἑσὶ*, ut αὐτοὶ δαψιλῆ τὰναγκαῖα σφίσι παρασκευάζον. 1, 18, 5. *ubi παρασκευάζοντο in Medio verbo expressit. παρασκευάζειν cum duplici accus. reddere aliquem talem; τοὺς πολιορκουμένους ἀνδραρτεῖς παρασκευάζων*, 1, 46, 13. *Ἐσ. item cum accus. ἔσ' infin. ut παρασκευάζειν εἰνὰ βελτίω βουλευέσθαι*, facere ut aliquis meliora consilia inear, 30, 9, 21.

παρασκευάζεσθαι, in Medio, parare se, *vel parare sibi res; παρασκευασάμενοι εἰς τὴν Δέρειαν*, postquam parafsent se. rebus præparatis in sequentem ætatem, 1, 25, 7. *Sed οὐκ πρότερον αὐτὸς παρασκευάσατο*, 22, 27, 10. *n. quos prius ipse subegerat, Casaub. an*, quos jam antea sibi adjunxerat?

Pajf. παρασκευάσμι, no-

tionē affina, aut reciproca; παρασκευασμένος ὄργανα, 3, 7, 2. *παρασκευασμένος τὰ δυνατὰ*, postquam necessaria (*scil. suis usibus*) adparasset, 10, 37, 4. *παρασκευάσθαι πρὸς τὸ μέλλον*, parare se in posterum, 4. 61, 4. *n. ubi forte ex præcedentibus intelligendum pronomen τι; ibidem vero παρασκευάσασθαι dat codex Flor.*

Παρασκευή, ἡ *περὶ τὰ πολέμικα*, cura rei bellicæ, 4, 7, 7. *Ἐσ' nude ἡ παρασκευή, αἱ παρασκευαί*, belli adparatus *cujuscumque generis*, 1, 13, 11. 1, 17, 3. *Ἐσ' 5 ἔσ' 7. 1, 19, 15. Ἐσ. (Conf. κατασκευή)* παρασκευὴ τῆς ἰδίας πραγματείας *vocat Polybius* 3, 26, 5. *quam aliàs προκατασκευὴν διὰτ, Præparationem uberioris ac propriæ suæ Historiæ.*

(*Παρασκοτίζειν; παρασκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας*, 12, 15, 10. *n. excæcatus; sed temere ex Ursini ingenio fictum verbum, pro ἐπισκοτισμένος, quod Polybio h. l. restituendum.*)

Παρασπῆν; παρασπασάμενος ἐσφτερίσατο τοὺς τόπους τούτους, abstraxit hæc loca & sibi vindicavit, 18, 34, 5.

Παρασπονδεῖν, fœdus frangere, eadem violare, perfidia uti, *τινὰ*, 1, 7, 8. 1, 10, 4. 1, 43, 2. 3, 40, 10. 1, 7, 2. *n. παρασπονδεῖσθαι ὑπὸ τινος*, 1, 43, 7. 5, 75, 3. *παρασπονδόμενος, fœdere fracto violatus*, 2, 46, 3. 3, 15, 7.

Παρα-

www.libtool.com.cn

Παρασπονδήμω, τὸ, perfidia, violatio fidei & fœderis, 2, 58, 4. 3, 67, 8. 5, 67, 9.

Παρασπονδήσεις, ἡ, 2, 7, 5. 9, 30, 2.

Παράσπονδος, 1, 7, 2. π. παράνομόν τι πράττειν καὶ παράσπονδον, 1, 70, 5.

Παράστασις, ἡ, significatiōnem suam a verbo περιστά-ναι, παραστήναι, accipit, duobus modis: 1) Quatenus dicimus περιστάναι τινι ὀρμῆν, θάρσος, πίστιν, & περίσταται vel παράστη, αὐτῷ ὀρμῆ, θάρσος, πίστις, & similia; eatenus nomen ἡ παράστασις idem significat ac ὀρμῆ, θάρσος, πίστις, &c. per ellipsin eorundem nominum, quemadmodum etiam subinde nudum verbum παραστήσαι τινὰ pro παραστήσαι τινὶ ὀρμῆν usurpatur, velut 6, 53, 10. 23, 8, 13. aut quemadmodum v. c. περίσταται μοι dicimus, scil. ἡ δόξα, γνώμη &c. pro persuasum habeo. vide *Adm.* ad 5, 9, 6. Igitur παράστασις, 15, 3, 3. idem valet ac ὀρμῆ, impetus, studium, animi ardor. ὀρμῆ καὶ παράστασις, 3, 63, 14. idem est ac ὀρμῆ καὶ θάρσος vel καὶ προθυμία, quemadmodum apud *Suidam* παράστασις exponitur ὀρμῆ, προθυμία. Sic μετὰ παραστάσεως, 16, 33, 2. n. idem valet ac τετολημχότως *ibid.* vs. 1. fortiter, intrepide. Sed παράστασις ἐπὶ τούτοις ἔχον αὐτὸν, 5, 9, 6. n. est persuasio, fiducia eum tenebat.

2) quatenus dicitur aliquis παραστήναι τῇ διαβολῇ vel τῶν Φρενῶν, eatenus nomen παράστασις, per ellipsin horum substantivorum significat animi alienationem, stuporem, furorem. Sic 5, 48, 7. quamquam pariter sicut 3, 64, 14. conjunguntur παράστασις & ὀρμῆ, recte prius vocabulum a *Casaubono* alienatio mentis expositum videtur; nam ὀρμῆ quidem refertur ad proxime præcedens ἐπιθυμία; παράστασις vero ad id quod dixerat, fuisse eos ἐκπλῆγσις & oblitos esse violentiæ fluminis, & ad id, quod mox adjicit, projecisse se perinde ac si divina quadam providentia fluvius eos foret adjuturus. In re simillima, 3, 84, 9. διὰ τὴν παράστασιν τῆς διαβολῆς dicit. Porro 8, 23, 4. & 10, 5, 4. παράστασις est animi alienatio præ gaudio, lætitiis cum stupore conjuncta. *Rursus* 9, 40, 4. est furor, furiosum consilium. Confer παραστατικός.

τῆς τοῦ στρατηγοῦ παραστάσεως περιπεραμὴν vulgo legebatur, 6, 31, 1. pro περιστάσεως. Contra, pro μερακιώδη στάσιν, 10, 33, 6. haud improbabilius *Reiskius* μερακιώδη παραστάσιν legendum suspicatus erat, juvenilem impetum, ardorem temeritatem.

Παραστάτης, ὁ, miles qui a latere stat, 18, 12, 5. 18, 13, 8. (ἐπιστάτης, qui pono stat.)

- fac.) *Metaphor.* adjutor, fortius, 28, 4, 7. *i. q.* συναγωνιστής, *ibid.*
- Παραστατικός, 1) αδίως; παραστατικὸν ἀγωνίαν, id est ὁ περιστάσει ἀγωνίαν, timorem, terrorem adferens, terribilis, 3, 43, 8. 18, 8, 1. 2) neutraliter, de statu mentis, quae scilicet est ἐν παραστάσει (conf. παρατάσει.) οἰονεὶ παραστατικοὶ τὰς διανοίας ἦσαν, veluti mente alienati erant, 18, 29, 10. ἀποθηριοῦσθαι καὶ παραστατικὴν λαμβάνειν διαδρασίαν, efferari & plane furiosum fieri, 1, 67, 6. *Sed in mitiorem paulo partem accipiendam αἱ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαδράσεις, Fr. gr. 38. de impetuosa & feroci contentione, quae in populi concionibus saepe obtinet. Rursus vero ὁρμὴ παραστατικὴ, 33, 8, 5. est furiosus impetus. τῆς ψυχῆς γενναϊότητι λαμπρότερος καὶ παραστατικώτερος ἢ πρόσθεν, animosior, audacior, ferocior, 16, 5, 7.***
- Παραστατικῶς, 16, 28, 8. n. si verum enarrasset teneas, erit ferociter; si enarrasset ex msstis restitutum Polybio malueris, quod utique verum videtur, erit forti, confidenti animo. ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, *Fragm. gr.* 10. acerbè & ferociter.**
- Παραστρατοπεδεύειν πόλιν, obsidere urbem, 3, 17, 4. 2, 54, 6, n. τοῖς πολέμοις, castra opponere hosti, castra castris collata habere, 1, 56, 11. n.**
- 2, 6, 3. 3, 112, 6. *conf.* 3, 68, 14. n.
- Παρασύνθημα, τὸ, tessera duplicata, signum duplicatum, 9, 13, 9. 9, 17, 9. *i. q.* διπλοῦν σύνθημα *ibid.***
- Παρασύρειν, τοὺς ταρσοὺς τῶν πολεμίων νεῶν, 16, 4, 14. quod alias est παραλύειν, detergere remos.**
- Παρασχίστης, ὁ, perfessor parietum, 13, 6, 4. n.**
- Παράταξις, ἡ, ordinatio, instructio aciei, 6, 26, 11. 9, 20, 4. n. ipsa acies, saepe; velut τὰ μεταξὺ χωρίων τῶν παρατάξεων, spatium inter duas acies, 15, 12, 3. justum praelium; ἐν ταῖς προγεγενημέναις παρατάξεσι, 1, 40, 1. ἐκ παρατάξεως συμβάλλειν, διακινδυνεύειν, 2, 21, 5. 2, 26, 8, 2, 70, 6. *Ἔς. ἐκ παρατάξεως ἠτήθησαν, 2, 51, 3. εὐθέως μετὰ τὴν παράταξιν, 30, 4, 2.***
- Παρατάττειν, aciem instruere; ἀξαγαγὼν τὴν δύναμιν, παράταξαι (scilicet αὐτὴν) πρὸς μάχην, 1, 11, 13. *Sed in Medio potissimum ea notione frequentatur; παρατάττεσθαι, παρατάξασθαι, absol.* 1, 9, 4. 1, 24, 10. 1, 87, 9. 3, 89, 1. 9, 36, 3. τοῖς πολεμοῖς, aciem instruere adversus hostem, acie configere, justo praelio configere, 1, 39, 12. 1, 78, 10. 2, 19, 5. 9, 8, 2. *Ἔς. Ἐξ in Pass. παρατάττασθαι τοῖς Ῥωμαίοις, 3, 48, 6. Item παρατάξασθαι πρὸς τοὺς πολεμικούς, eadem notione, 2, 1, 8. 2,***

- 20, 4. Sed παρατάξασθαι
 μετά τινος, de locis pugnae
 dicitur. 2, 18, 2. οἱ παρα-
 ταττόμενοι, qui itant in acie,
 qui in acie pugnant, 2,
 35, 2.
 ἐκ παρατεταγμένων ἀπο-
 λύειν, intracta acie sese reci-
 pere, 11, 16, 6. n. conf. ἀπο-
 λύειν.
- Παρατένειν, neutr. παρα, por-
 rigi juxta, praetendi, 6, 31, 5,
 11, 14, 6.
- Παρατηρεῖν, 1) observare, in
 deteriorē partem, velut ex
 insidiis; ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἐν-
 ἀδραεῖν καὶ παρατηρεῖν, 17,
 3, 2. παρατήρουσιν σφᾶς αὐ-
 τοῦς, se mutuo observabant,
 11, 9, 9. παρατηρήσας ἔξ-
 ὁδον τοῦ βασιλέως, obicervans
 ἔξ eam occasionem arripuens,
 5, 39, 1. Conf. Adnot. ad
 9, 25, 6. 2) custodire locum
 aliquem, 1, 29, 4. 3) obser-
 vare & cavere; ταύτην παρα-
 τηρήσαν τὴν εἰσβολὴν τῶν
 ὑπεναντίων, 3, 77, 2. sic δὲ
 τοῦτο τὸ μέρος παρατηρεῖν,
 ad hoc adtendere oportet id-
 que cavere, 16, 14, 10. cf.
 παραφυλάττεσθαι.
- Παρατήρησις, ἢ, insidiosa obser-
 vatio, 16, 22, 8.
- Παρατίθεναι, comparare inter-
 pretatur Ernestus 4, 5, 4.
 ubi tamen nil aliud nisi adji-
 cere sonat. παρατίθεσθαι,
 in Medio; δευτέρας τραπέ-
 ζας παρατίθετο πολυτελείς,
 39, 2, 11. τὰ χρήματα παρα-
 τίθετο εἰς τὰς ἰδίας ἐπιβο-
 λὰς, reposuit, reposuit, reier-
 navit, 3, 17, 10. ὁ παραθέ-
 μνος, qui depositum alteri
 credidit, 33, 12, 3. Conf.
 παραθέσις, ἔξ παραθήκη.
 Pass. τὸ παρατεθέν, quid-
 quid adponitur, 10, 22, 7. ubi
 υἱόγο παρρηραγόν.
- Παρατολμᾶν, caeca audacia in
 periculum ruere, Fr. gr. 102.
- Παρατρέχειν, παραδραμαῖν, pre-
 terire; 1) τὴ, silentio praeter-
 ire aliquid, 10, 43, 1. 2) τῶν,
 anteire, superare; παραδρα-
 μαῖν ἐν τούτῳ τῷ μέρει τοῦς
 ἄλλους, 32, 11, 2. 32, 15,
 12. 3) οὐ παρατρέχει αὐ-
 τοῦς ἢ διαφορὰ, ἀλλ' ἐπιση-
 μαίνονται τὸ γιγνόμενον, non
 eos praeterit discrimen, non
 inobservatum relinquunt, 6, 6,
 4. ἀνεπιστάτως αὐτὸν παρα-
 δραμα τὸ ἴηθὲν, 10, 40, 3.
 cf. ἀνεπιστάτως.
- Παρατριβέσθαι, absol. inimici-
 tias agere, altercari inter se, 9,
 11, 2. πρὸς τινα, insensum
 esse alicui. ἐκ τινῶν, quibus-
 dam de causis, 4, 47, 7. ob-
 trectare alicui, insensum se
 gerere, 16, 22, 6. 27, 13, 6.
- Παρατριβή, ἢ, offensio, inimi-
 citia, 2, 36, 3. 4, 21, 5.
 21, 13, 5. 23, 10, 4. 24,
 3, 4. ἐκ τινῶν, ob, ex, 31,
 5, 2.
- Παράτροφος, ὅ, servus qui do-
 mi altus est cuni liberis no-
 stris, 40, 2, 3 ἔξ 5. n.
- Παρατυγχάνειν, παρατυχόντες
 πλοῖω, incidentes in navem,
 obviam habentes navem, 4, 6,
 1. τὸν παρατυχόντα πεί-
 νειν, obvium quemque, 10, 15,
 4. ὁ πλεῖστοις κινδύνοις πα-
 ρατυχεῖς, qui plurimis pre-
 lūs

- lis interfuit, 12, 27, 8. *sic παρατυγχάνειν τῇ μάχῃ*, 3, 70, 7. 12, 17, 1. *παρὰ τετυχότες τοῖς καιροῖς*, æquales, qui vixere cum res gererentur, 3, 48, 12.
- Παραυτά**, *i. q.* παραυτίκα, statim, 10, 15, 4. ἢ παραυτά χαίρει, 38, 3, 11. *cf.* 4, 32, 1. *conf. supra, in παρὰ cum accus. de Tempore.*
- Παραυτίκα**, statim, 1, 60, 1. *παραυτίκα μὲν εὐθέως*, 35, 4, 13. *παραυτίκα μὲν οὖν*, statim quidem, *i. e.* principio quidem, 8, 14, 3. τὸ παραυτίκα κατ' ἰδίαν λυσιστελής, præsens utilitas privata, 4, 32, 1. *cf.* 38, 3, 11.
- Παραφαίνεσθαι**; ὅπου εὐχέριωτόν τι παραφαίνεται, adparcet, 1, 81, 3. *i. q.* simplex φαίνεται *ibid. vs. 2.*
- Παραφάγγεσθαι** πρὸς τινα ὅτι ἔσ. obiter mentionem facere apud aliquem, 28, 15, 13.
- Παραφράττειν**, sepire, lorica præcingere, 10, 46, 3.
- Παραφυλακῆ**, ἢ, præsidium urbis, 2, 58, 1. 4, 17, 9. *cf.* προσφυλακῆ.
- Παραφυλάττειν**, 1) custodire, tutari; παραφυλάττειν τὴν ἐκείνων ἐλευθερίαν καὶ σωτηρίαν, 2, 58, 2. πόλιν, χώραν, tutari, in præsidio esse, custodire, *de milite præsidiatio*, 1, 59, 7. 4, 3, 7. 4, 73, 1. (*ubi παραφυλάττοντες, cum σσ, pro ττ.*) *distinguitur vero a Φρουραῖν*, 17, 4, 6. *ut hoc sit præsidio tenere ad compescendos cives & in officio continendos, παραφυλάττειν νεο ad tutandos.* 2) παραφυλάττειν ὡς πολέμιον, observare ut hostem, 7, 3, 9. *ἐνεργῶς παραφυλάξαι πρὸς τὸ μνησθῆν, sedulo observare omnia respectu ejus quod ex indicibus cognitum est, vel cavere ne fiat id quod significatum est*, 7, 16, 7. παραφυλάττον τῶν ἐπίκλου τῶν ὑπεναυτίων, observabant, 1, 36, 9. παραφυλάττεσθαι τὴν χώραν, præsidio tutari regionem, 5, 92, 8. *Ἐστὶ ἰδέσθαι quod παρατηρεῖν; παραφυλάττεσθαι τοῦτο τὸ μέρος, observare hoc & ab eo sibi cavere*, 16, 14, 10. *Sic διὰ τὸ -- τοὺς ἐξ παραφυλάττεσθαι Φιλοτίμως*, 1, 46, 4, *non debuit observarentur verti, quemadmodum cum Casaub. fecimus, sed quod hi (scil. Romani) diligenter observarent caverentque, nempe, ne quis in portum intrare possit*, Παραχειμαῖζειν, hibernare, 2, 64, 1. 3, 33, 5.
- Παραχειμασία**, ἢ, 3, 34, 6. 3, 35, 1. 3, 78, 1. ἔσ.
- Παραχρῆσθαι** τῷ σώματι, abuti corpore, 6, 37, 9. 13, 4, 5. *Adde quia ραῖο post ποταμὸς in verbo παραχωρεῖσθαι.*
- Παραχωρεῖν**, cedere; παραχωρεῖν καὶ δίδουσι τοῖς Ἀχαιοῖς τὴν πόλιν, 4, 72, 6. τινὶ τῆς ἀρχῆς, cedere alicui magistratu vel administratione rerum, 4, 5, 1. τῶν ὑπαίθρων, 3, 90, 11. (*i. q.* ἐκχωρεῖν *ibid. vs. 10.*) 3, 45, 2. τῶν τέκων,

www.libtool.com.cn

τόπων, 28, 1, 5. τῶν ἀναγκαιῶν, 2, 35, 6. πάντων τῶν καλῶν παραχωρεῖν τοῖς ἄλλοις, 12, 13, 11. 22, 3, 1.

παραχωρεῖν, *absol.* est discedere, excedere, secedere, 15, 28, 3. *figillatim*, in exilium abire, 26, 5, 1. n. 27, 1, 12. n. *sed* 28, 4, 9. *est* de suggestu decedere, abire, dicendi vices aliis concedere.

παραχωρεῖσθαι; κακῶς βιβιωκῶς καὶ δοκῶν ἐαυτῷ παραχωρεῖσθαι τὴν πρώτην ἡλικίαν, 40, 1, 1. n. Ernestus cum Vales. interpretatus est, condonata sibi esse primæ ætatis peccata. Sed *haud dubie ea est hujus loci sententia, quam cum Reiskio in Adn. expressi; at non in ἐαυτῷ error latet, sed in sequenti verbo, pro quo si παρακεχεῖσθαι reponeris, omnia recte habebunt; quod* 13, 4, 5. τῷ σώματι παρακέχητο dixit. id nun. ἐαυτῷ παρακεχεῖσθαι dicit; Ἐ τὴν πρώτην ἡλικίαν idem valet, ac eodem loco κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν.

Πάρβαλις, ἡ, 12, 3, 5.

Παρεγγυῖν, imperium dare, Ἐ imperium ab imperatore datum repetere ut per omnes ordines totius exercitus transeat, sibi mutuo adclamare; σκουδῶν παρεγγυῶν (*scil.* συναπτέων) ἄμα παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτούς, καὶ συνήπτου τοῖς πολεμίοις, prope adclamabant sibi (*scil.* committendum esse prælium,) & sese mutuo cohortati prælium commiserunt,

1, 76, 2. n. στυδόντες παρεγγυῶν ἐπὶ τοὺς εἰσπεπρωμένους, 7, 18, 4. n. *si vera scriptura, erit sententia, festinantes adclamabant sibi mutuo imperium, eundem esse adversus eos qui in urbem irrupissent: sic post παρεγγυῶν intelligendum fuerit verbum ἄγειν aut aliud simile, quemadmodum in illa phrasi, παραγγέλλειν τὴν ἔφοδον, 10, 39, 4. intelligendum est verbum ποιεῖσθαι; Ἐ quemadmodum apud Xenoph. *Cyrop.* II. 3, 21. *ed. Zeynii, ad verba παρεγγυῶν εἰς τέταρτας τὸν λόχον, verbum ἄγειν pariter intelligendum. Sed apud Polybium quidem l. c. fortasse transpositis verborum terminationibus legendum στυδῶν παρεγγυῶντες, adclamantes sibi, festinandum adversus eos qui in urbem irrupissent: nisi παρέγγυῶν ἐπὶ τινα sit occurrere ad resistendum alicui, ut voluit Ernestus cum aliis. quod tamen mihi secus videtur.**

Παρεδρεῦειν, in vicino adsidere & observare, 30, 5, 1. 49, 11, 10.

Παρεῖδειν; *vide παριδαῖν.*

Παρεῖναι, 1) adesse, advenire vel advenisse; ὅτι πάρεσσιν εἰς Θεσσαλίαν, quod jam adfuit in Thessalia, advenissent in Thessaliam, 18, 1, 1. ὡς ἂν εἴ τις παρέη μετὰ τῶν ὅπλων, 11, 28, 8. ἔπι αἱ υἱοὶ παρέει, *perperam.* παρέοντας λέγειν περὶ τούτων, 11, 28, 6. *ubi commotum foret*

www.libtool foret κερύοντα, sed & illud probum, eadem sententia.

α) κάρσσι, licet, in promptu est; κάρσσι σκοπεῖν ἐν τούτων, 1, 14, 9. β, 45, 2, σκοπεῖν ἐν μέσῳ κάρσσι, 5, 9, 7. Item convenit, 9, 12, 5. n. nisi ibi pariter altera significatio teneri potest; sed 4, 27, 4. n. κάρσσι ταναυρία πρὸς αὐτῶν, i. q. δέον; νευρε τοῦτο κάρσσι intelligi poterit hoc suo loco est, (quemadmodum nostro idiomate dicimus, cela est à sa place,) i. e. conveniebat, fieri debebat.

ἀν μὴ παρῆ τῇ συγλήτῳ διαλύσθαι, 21, 8, 10. vertunt, si pax senatui non fuerit probata. vide Adnot.

καθάπερ εἰς τὸν παρόντα τρόπον τινὰ (f. τόπον τινὰ) μὴ παροῦσαι, καὶ βλέποντας μὴ βλέπειν, 12, 24, 6. n.

τὰ παρόντα, scil. πράγματα, res presentes; περιχαρῆς τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. πῶς εἰ χρήσθαι τοῖς παροῦσι, 1, 60, 6. Sed διακινδυνεύειν τοῖς παροῦσι, i. q. σὺν τοῖς παροῦσι, ἀπὸ οἱ παρόντες, (non τὰ παρόντα,) eis corporis quæ ad manus sunt acie configere, 2, 64, 4. Rursus τὰ παρόντα sigillatim de malis rebus & periculosis; ut εἴκειν τοῖς παροῦσι, cedere presentibus malis, 1, 62, 5. 4, 35, 1. ὁμοσε χωρῆσαι τοῖς παροῦσι, non cedere malis, fortiter congruere cum adversa fortuna, 11, 2, 10. n. ὁμοσε στάντας vel συστάντας τοῖς παροῦσι, (intellige δεινοῖς aut κινδύνοις,)

30, 7, 3. n. Sic τοῖς Αἰτωλοῦς ἀδυνατήσοντα τοῖς παροῦσι, Ætolos nihil efficere posse in presentibus periculis; 5, 7, 2. n. (nisi supplendum verbum βοηθεῖν aut ἀμῶναι, non posse succurrere suis rebus; quo tamen nil opus esse videtur.)

Παρεῖρειν τὴν χεῖρα, inferere manum, 18, 1, 13.

Παρεισάγειν, inducere, introducere, in urbem, 2, 7, 8. in concionem, producere in medium, 3, 63, 2. item importare in urbem, 1, 18, 3. πῶς ibi rectius dixeris agere, abigere in urbem, & de pecoribus intellexeris, quemadmodum 6, 31, 13. τὰ παρεισαγόμενα θρέμματα in castris. εἰς τὴν σύγκρισιν, εἰς τὴν ἄμικταν παρεισαγαγεῖν, in comparisonem, in contentionem adducere aliquid cum aliis rebus, 6, 47, 7 sq. τοῦτο παρήκται εἰς τοὺς βίους, in hominum vitam introductum est, 6, 56, 8. τὰς περι τῶν θεῶν ἐννοίας εἰς τὰ πλήθη παρεισαγαγεῖν, 6, 56, 12. μουσικὴν ἐπ' ἀπάτη παρεισήχθαι τοῖς ἀνθρώποις, introductam, institutam esse inter homines, sive ab hominibus, 4, 20, 5. τὰ προειρημένα πάντα παρεισαγαγον, instituerunt, 4, 21, 1 & 3.

Item, de poeta vel scriptore, inducente personas vel agentes vel loquentes, τὸν Ἀντίβαν ἀμικτήτον τινα παρεισαγαγόντα στρατηγόν, - - θεοῦ καὶ θεῶν παῖδας εἰς πρᾶγμα.

- πραγμ. ιστορίαν παρεισάγου·
 σιν, 3, 47, 7 sq. *Alde* 5, 2,
 6. 9, 16, 1. 10, 2, 5.
- Παρεισέρχεσθαι, ingredi, 1, 7,
 3. 1, 8. 4. παρεισῆλθε λα-
 θρα νυκτός ἐντός τῶν τειχῶν,
 2. 55, 3.
- Παρεισιέναι, (α παρείσειμι) clam
 intrare, 5, 75, 8.
- Παρεισπίπτειν, εἰς πόλιν, clan-
 culum, raptim ingredi, 1, 18,
 3. 2, 59, 8. εἰς ἄκραν, in
 arcem se conjicere cum riva-
 sidio, tutandæ ejus causâ, 5,
 48, 14. irruere, irrumperè,
 hostili consilio, 1, 19, 15. 2,
 53, 2. 2, 55, 5. 4, 57, 10.
 4, 58, 1 & 7. *Conf.* παρα-
 πίπτειν.
- Παρεβάνειν ἐκ τῆς ἰδίας τά-
 ξεως, ex ordine suo (in agmi-
 ne) excedere, 8, 28, 8. τοῦ
 καθήκοντος, ab officio rece-
 dere, 12, 8, 1. τῆς πραγμα-
 τείας, τῆς ἐξηγήσεως, digres-
 sionem facere in scribendo,
 narrando; ἀπὸ τούτων παρεξ-
 ἔβημεν τῆς ἐξηγήσεως, τῆς
 πραγμ. 2, 36, 1. 12, 12, 6.
 4, 9, 1. 5, 13, 1. ἀφ' ὧν
 (καιρῶν) παρεξέβημεν, 4, 9,
 1. εἰς ταῦτα παρεξέβην,
 hanc digressionem feci, 6, 50, 1.
- Παρέμβασις, ἡ, digressio oratio-
 nis; τὴν παρέμβασιν ἐντυ-
 θεν ἐποιήσάμεθα, 3, 9, 6.
 3, 33, 1. κατὰ παρέμβασιν,
 3, 2, 7. 32, 16, 4. παρήκ-
 βασίς, quam dicit 1, 15, 13,
 videtur esse uberior expositio
 primi Belli Punici, quæ fuit
 digressio a lege quam sibi ipse
 scripserat; cf. 1, 13, 6 sqq.
 & vs. 10 sqq.
- Polybi Histor. T. VIII. P. II.*
- Παρεπένειν τὸν στόλον ἐπι-
 μίξιν νηῶν, in unam seriem in
 fronte porrigere classem, 1, 26,
 15. παρειτείνειν τῶν ἔργων
 τὰς κατασκευάς, extendere,
 ulterius proficere constructio-
 nem operum, 1, 42, 9. τὴν
 δύναμιν, extendere aciem, 11,
 12, 4.
- Παρέκχυσις, ἡ, diffusio aquæ,
 rum, 34, 10, 4.
- Παρελάυνειν, juxta equitare;
 παρήλαυνε παρὰ τὴν τάφρον
 ἐνεργῶς, 11, 17, 7. π.
- Παρέλκειν, in longum trahere,
 procrastinare, disferre; παρ-
 εἶλκον (non τὴν εἰρήνην, sed
 τὸ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην.)
 ὑπερτιθέμενοι τὴν ταχθεῖ-
 σαν ἡμέραν, 5, 29, 3. *coll.*
vs. 1. Passiv. τῶν ὀφυσίων
 παρελκομένων καὶ καθυστα-
 ρούντων, cum differetur solu-
 tio stipendiorum, 5, 30, 5.
 παρέλασθαι πολὺν χρόνον,
 23, 2, 11.
- τὰ ἐκ περιτοῦ παρελκό-
 μενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι, quæ
 ad artium disciplinas forinse-
 cus sine necessitate trahuntur,
 ad rem ipsam non pertinentia,
 sed ad ostentationem, & ut
 sit gariendi materia, 9,
 20, 6.
- Παρελκύνειν, i. q. παρέλκειν; εἰ
 τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρεί-
 κυστο ὀλίγας ἡμέρας, 2, 70, 5.
- Παραμβάλλειν, militare ven-
 bum; cum Accusativo con-
 structum, idem valet ac τάτ-
 τειν, 2, 28, 3 sq. locare, col-
 locare, sive in Acie, ut l. c.
 & sæpe alias; sic τοὺς μὲν
 ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρως παρενέ-
 βαλε,

βαλα; 1, 33, 7. σπουδῇ παρενέβαλον τοὺς πεζοὺς, 2, 27, 7. ἃφ' ἐκείνου τῆς οὐδ' τοὺς ἰπποῖς παρενέβαλεν, 2, 65, 10. τὴν δύναμιν ἐν κόσμῳ παρενέβαλα, 1, 32, 7. *adde* 2, 3, 4. 3, 72, 8. 3, 113, 2 & 4. 5, 53, 3 & 9. *Esc.* *sive in Castris*, ut 6, 28, 2. 6, 29, 6 & 8. 6, 30, 1. 6, 41, 2.

Absolute, absque accusativo positum, vario modo usurpatur. Plerumque castra locare significat, ut 1, 77, 6. 3, 110, 1. 5, 13, 8. 5, 20, 5. 6, 32, 6. *Sed* & *aciem instruere; ut παρενέβαλον εἰς ναυμαχίαν*, 5, 69, 7. *ἐξ ἀσπίδος παρενέβαλε*, 18, 7, 3. (*nempe τὴν δύναμιν, quod ex vs. præced. intelligi potest.*) *Utro modo accipiendum sit* 2, 25, 6. n. *haud satis adparet. Porro reciproce, intelligendo éαυτὸν, denotat sese collocare, locum in acie capere, & aliis jam stantibus sese adplicare, ut οἱ πεζοὶ ἐξ ἀσπίδος παρενέβαλον*, 11, 23, 5. *ubi non differre videtur ab ἐπιπαρεμβάλλειν, quod ibidem proxime præcedit: & ibidem vs. 4. ubi mendose dant codices omnes ἐπιπαρεμβάλλοντες τὴν αὐτὴν εὐθεΐαν, fortasse per errorem transposita est præpositio, ut legendum sit παρεμβάλλοντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεΐαν.* (*Conf. ἐπιπαρεμβάλλειν.*) *Item, tentoria habere, locum esse certo loco in castris*, 6, 29, 2.

Denique παρεμβάλλειν, idem quod ἐμβάλλειν, invadere, hostiliter ingredi regionem cum exercitu; εἰς οὓς (τόπους) οὐδαίς ἐτόλμησε πρότερον στρατοπέδῳ παρεμβάλλειν, ὁ δὲ οὐ μόνον ἐνέβαλε μετὰ δυνάμεως, Esc. 5, 14, 10. παρεμβεβληκῶτων τῶν ἡμετέρων στρατοπέδων εἰς Μακεδονίαν, 29, 7, 8.

Παραβολή, ἡ, 1) locatio in castris, locus quo quis tentorium habet in castris, 6, 28, 1. 6, 29, 1. 6, 31, 7. *tum ipsa castra*, 3, 74, 5 & 9. 5, 20, 4. 6, 41, 9. 10, 35, 7. 10, 37, 7. 10, 38, 6. 11, 33, 1 *sq. n. & sæpe alibi.* 2) *aciei instructio, aciei ratio*, 11, 32, 6. *figillatim extensio frontis aciei per interpolatorem ordinum, quæ distinguitur a τῇ παραγωγῇ*, 10, 31, 5. n. *tum vero ipsa acies instructa*, 3, 73, 8. 11, 1, 7. 3) *in pugna navali distinguuntur αἱ ἐμβολαί, i. e. impetus rostro facti in navem hostilem, & αἱ παρεμβολαί*, 21, 5, 4. *παρὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς; sed quodsi contuleris, quæ de παραβολῇ supra in hoc vocab. & in Adn. ad 15, 3, 13. dicta sunt, vix dubitabis καὶ παραβολὰς corrigere. Vocabulum minus notum cum notiori & magis familiari, cui quidem non erat hic locus, commutantur librarii.*

Παρεμπύπτειν; de elephantibus, διακύνοντες, ἅμα ἔπιφυσῶν.

- Φυσῶντες πᾶν τὸ παρεμπιπτον, *sc.* ὑγρὸν vel ὑδωρ, 3, 46, 12.
- Παρεμφαίνειν, innuere, significare, significationem dare; ἅμα δὲ διὰ τῶν λόγων παρεμφαίνον, 28, 3, 4. *Reciprocè, intelligendo* ἑαυτὸν, *se* prouidere, *se* ostendere; τὸν ποιητὴν ἀσπασί γαστρίμχρον παρεμφαίνειν, 12, 24, 2.
- Παρενοχλεῖν, negotium facessere, incommodare, infestare; τινί, 1, 8, 1. τινά, 16, 37, 3. 27, 5, 6. παρενοχλούμενος ὑπ' αὐτῶν, 3, 53, 6.
- Πάρεξ, præter, præterea; *absol.* πᾶρεξ μηδέν, nil amplius, 3, 23, 3. *n. cum genit.* μηδέν τῶν πάρεξ (*sc.* τῆς ἀληθείας) ὄντων, nihil ultra veritatem, nihil quod a veritate recedat, 3, 58, 9. *n.* μηδέν ἰδ.οπρ. γαίν, (*intell.* καὶ μηδέν πρᾶττειν) πᾶρεξ τῶν προσταττομένων, 8, 28, 9.
- Παρεξίσταμαι; παρεκστῆναι, *cum datiuo;* τῇ διανοίᾳ παρεξέστη, mente captus, de statu mentis dejectus est, 32, 7, 6. *n.* παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις, *Fragm.* apud *Suidam*, quod *Polybianum videtur*, quod *retulimus in Adn. ad* 32, 7, 6. *Conf.* *καριστάνου* ἔκ παραστάσις.
- Παρέπεσθαι, consequi, comitari; οἱ ἐκτός παραπόμενοι (τῇ στρατιᾷ) τῆς ὠφελείας χάριν, 3, 82, 8. τὴν ἐπιούσαν αὐτοὶ παραπόμενοι, *adjice initio particulam* ὡς, *quæ ab extrema syllaba vocis præced. absorpta est*, ὡς τὴν ἐπιούσαν *ἔστ.* tamquam insequente die secuturi ipsi, 31, 21, 6. τὰ παραπόμενα τῷ πολέμῳ κακὰ, 4, 45, 6. εἰς τὴν οἰκίαν καὶ φύσει παραπόμενην ἐκτρέψασθαι *κακίαν*, 6, 10, 2 ἔσ 4. *Narrare debet historicus* μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἐκάστοις παραπόμενων συλλογισμοῖς, 10, 24, 8. (*conf.* *συλλογισμός.*) τὰ παραπόμενα τοῖς ὑποκειμένοις ἐξαριθμησάσθαι, 2, 56, 10. *ad* 16, 6, 7. *Et in Axiuo*, καὶ τὸν παρεπόντα ταῖς ἐκάστον προαιρέσεσι. λόγον ἐφαρμοζέιν, 8, 10, 7. *n.* *ubi παραπόμενον corrigi voluit Reiskius*, *mihî præponita videtur legendum.*
- Παρεπίδημιον, peregrinari in urbe, 27, 7, 3. 30, 4, 10. 32, 22, 6.
- Παρεπίδημία, ἡ, præsentia in urbe in qua peregrinamur, 4, 2. 10, 26, 5. 23, 18, 4. 33, 14, 2.
- Παρεπίδημος, 32, 22, 4.
- Παρεργόν τι, quod ad caput rei non pertinet, 23, 1, 7. *Fr. hist.* 59. τὰ πάρεργα ζήλοῦν, 11, 8, 7. ἐν παρέργῳ ποιήσασθαι τὴν μνήμην, 3, 57, 5. οὐκ ἐκ παρέργου ρητέον, 3, 58, 3. ἐκ παρέργου ποιεῖν τι, 4, 51, 2. ἐν παρέργῳ τίθεσθαι τι, 9, 36, 11. 11, 5, 1. πάρεργα ποιήσασθαι, τίθεσθαι τὰλλα πάντα, 32, 4, 3. 31, 26, 8.
- Παρέργως, 2, 2, 2. 12, 28, 4.
- Παρέρχεσθαι, prodire, adire; παρελθεῖν εἰς τὴν κοινὴν βουλεύσειν.

πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωσίας, 2, 52. 4. ἵνα Κλεομένης ἰκανὴν παράσχωται πίστιν πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἐπιβολὴν, 2, 54, 7. μεγάλην εὐχρηστίαν (αὐτοῖς) παρέσχετο πρὸς, 3, 49, 12. Ἔσ. ἕταν ἀπερισπᾶστας παράσχωται πρὸς τῷ-το τὸ μέρος τὰ κατὰ τὸν βίον, 12, 28, 4. ubi quidem articulum τὰ ex conjecit. adjecit Casaub.

παρέξειν perperam vulgo legebatur pro πάρεξ. 3, 23, 3. Pro χορηγίας παρείχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, 5, 68, 2. παρήγον πρὸ τοῦ legendum. Conj. παράγειν.

Παρήγειν, de regione, de montium tractu Ἔσ. porrigi, extendi, pertinere; μέχρι πρὸς. 2, 14, 6. 3, 37, 7. n. ἐπὶ ἀσχιλοῦς σταδίου, 2, 14, 9. πρὸ τὴν μασόγειαν, Ἔσ. 1, 56, 5. 3, 37, 10. n. 4, 43, 3. 6, 27, 7. 6, 30, 6.

Παρηλαγμένως, miro, infolito modo; ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς καὶ παρηλαγμένως, 15, 13, 6. cf. παραλάττειν.

Παριδεῖν τὸ γεγανός, negligere, diminulare, 4, 24, 8.

Παριέναι, praeterire, progredi; ἀπάρειμι; παρῆει ἐπὶ Ἀμύκλας, progressus est Amyclas, vel praetergressus est Spartam, versus Amyclas, 5, 18, 3. παρῆει perperam vulgo pro παρείη, vide in παρείδαι.

Παριέναι, ἀπαρήμι; 1) praetermittere, omittere; τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. 5, 75, 8. 7, 5, 4. 16, 26, 6. τοῦτο παρείδω,

hoc omittamus, 2, 56, 9. παρὶ τοῦτου παρείδω, 2, 59, 3. 2) παρίεναι τινὰ τινος, gratiam alicui facere alicujus rei, remittere alicui aliquid, non instare ut quis faciat aliquid, dispenser quelicum de quelque chose, 16, 26, 2.

In Med. παρίενται τοὺς καταλύτας οἱ πανδοχεῖς, caupones admittunt, recipiunt hospites, 2, 15, 6.

Passiv. τὴν δύναμιν παρείντο, (i. q. παρελέλυτο) fracti, exhausti erant viribus, 1, 58, 9. Sic 16, 8, 6. n. πρὸ τοῦ πολὺ τῆς ὀρμῆς αὐτοῦ παρηγείτο, quoad dabant libri, παρείτο videtur legendum, ardor, impetus ejus maximam partem fractus est, remisit.

Παριππεύειν, ἐπὶ τὰ μέτα τῆς παρατάξεως, adequitare, ad-aequo equo adcurrere, 3, 116, 3. absol. obequitare, scil. παρὰ τὸ πρόσωπον τῆς δυνάμεως, ante frontem aciei, 5, 83, 7. coll. vs. 1. sic 10, 22, 5.

Πάριππος, ὁ, qui juxta aliquem equo vehitur, comes, 11, 18, 5. quo ex loco corrigenda menda eod. cap. vs. 2. Ἐπὶ πρὸ οἷς ἐχρήτο τότε παρεισπίτων legendum οἷς ἐχρήτο τότε παρίπποις.

Πάριτος ἀγὼν, 2, 10, 2. κίνδυνος, 5, 69, 8. 8, 16, 3. πάρισα ταῖς δυνάμασι πολιτεύματα, 1, 13, 12. πάρισα τὰ μέρη, 1, 28, 4. πάντα πάρισα τοῖς πολεμίοις ἔχειν, 3, 117, 5.

Παριστάειν τινὶ θάρσος πρὸς τὸν

λευτήριον, 2, 50, 10. παρ-
ελθών, in medium progressus,
scilicet. εις τὸ συνέδριον, 16, 22,
10. præterire; τὰ παραλη-
λυθότα, res præteritæ, olim
gestæ, 3, 31, 4 & 8.

Παρευδίαζεσθαι, tranquillitate
frui, 4, 32, 5.

Παρευτακταίν. De hoc verbo
Ernestus hæc habet: „παρ-
αυτακταίν ειδικμένοι videtur
esse simpliciter, stationes, vi-
gílias agere soliti apud regem;
est enim verbum militare, 5,
56. de militibus, rite fungi
muneribus, 3, 50.“ — τας
ἡμέρας επιμελῶς παραυτα-
κτούσι, 3, 50, 7. Casaub. in-
terdiu quidem diligenter custo-
diantur vices obiri: rectius
Ernestus magis generalim
interpretatus est. Apud Xe-
noph. Cyrop. VIII. 5, 14. ορ-
ρονιμύρ αυτακταίν, & μὴ
πράττειν τὸ προσταττόμενον.
De altero loco vide Adn. ad
5, 56, 7. ubi de officiosa ad-
paritione magnatum apud re-
gem accepimus cum Reiskio.

Παρευτραπίζεσθαι τὰ κατὰ &c.
bene constituere res, 5, 108, 4.

Παραφεδρεύειν, præsidio esse ali-
cui, 4, 74, 6. τοῖς σιτολο-
γοῦσι, 3, 100, 7. ἐν χωρῇ,
præsidere regioni tutandæ ejus
caussa adversus hostium cona-
mina, 2, 24, 3. — „τὴν τοῦ
τείχους (Φυλακῆν) παραφε-
δρεύοντας ἰππεῖς, præsidii
caussa, 8, 28. [nobis 8, 35, 8.]
Sed ibi παραφεδρεύοντας le-
gend. & τῆ.“ Er n. — Fu-
turum non necessario requi-
ritur, nec sollicitem equidem

verbum παραφεδρεύοντας;
tum si ad τοῦ τείχους ex præ-
cedd. intelligas Φυλακῆν, bene
habebit accusativus, quem ad-
modum pariter proxime an-
te dixit ἐπιτηδείους πρὸς τὴν
τῆς πόλεως Φυλακῆν. Si
quid mutandum, possis suspi-
cari nomen excidisse, ἀφαι-
gendumque καὶ τῆ τοῦ τεί-
χους κατασκευῆ παραφεδρ-
ύοντας; sed ne hoc quidem
urgere velim.

Παρέχειν; πολλὴν αὐτοῖς παρ-
εἶχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχί-
ρειαν, 1, 20, 10. τοῦτο ἰκα-
νὴν ἂν παράσχοι πίστιν τοῖς
λεγόμενοις, 4, 33, 7. πολ-
λὴν εὐχρηστίαν εἰ σῴγοι αὐ-
τοῖς παρείχον, 2, 30, 1. ὁ
στρατηγὸς οὐ τὴν τυχούσαν
ἀπορίαν παρείχε τοῖς ὑ-
παναυτίοις, 1, 42, 12. συμμί-
ξας τὰ δαλφῶ, μεγάλην παρ-
εἶχε χρείαν τοῖς κοινοῖς πρᾶ-
γμασιν, 3, 97, 4. παρείχε
λόγον ὡς ἀποδαδειλακῶς, 3,
89, 3.

Sed potissimum in Medio
& in Passivo usurpatur hoc
verbum, in hujusmodi phra-
sibus: τὸν Ἰέρωνα μεγάλην
εἰς τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς
παρέξεσθαι χρείαν, 1, 16, 8.
sic 1, 46, 13. 1, 61, 3. 3,
95, 6. 5, 65, 6. τὴν μεγί-
στην χρείαν παρεσχημένον
τοῖς Καρχηδονίοις τοῦ τῶν
ἰππέων ὄχλου, 3, 117, 4.
πάσῃν Φιλοτιμίαν παρείχον-
το τοῖς συμμαχοῖς, omne stu-
dium, omnem operam nava-
runt focis, 2, 42, 6. ἰκανὴν
πίστιν αὐτῷ παρέσχετο τῆς
πρὸς

- πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωλιας, 2, 52. 4. ἵνα Κλεομένης ἰκα-
νην παράσχωται πίστιν πρὸς
τὴν ἐνεστῶσαν ἐπιβολήν, 2,
52. 7. μεγάλην εὐχρηστίαν
(αὐτοῖς) παρέσχωτο πρὸς, 3,
49, 12. Ἐσ. ὅταν ἀπερισπά-
στως παράσχωται πρὸς τοῦ-
το τὸ μέρος τὰ κατὰ τὸν βίον,
12, 28, 4. ubi quidem ar-
ticulium τὰ ex conject. adjecit
Cassaub.
- παρέξειν *perperam vulgo
legitur pro πάρεξ.* 3, 23,
3. *Pro χορηγίας παρείχον
εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους,
5, 68, 2. παρήγον πρωτο λε-
gendum. Conf. παράγειν.*
- Παρήγειν, *de regione, de mon-
itium trahit Ἐσ.* porrigi, ex-
tendi, pertinere; μέχρι πρὸς.
2, 14, 6. 3, 37, 7. n. ἐπὶ
ἑσχιλίους σταδίους, 2, 14, 9.
παρὰ τὴν μεσόγειαν, Ἐσ. 1,
56, 5. 3, 37, 10. n. 4, 43,
3. 6, 27, 7. 6, 30, 6.
- Παρηλαγμένως, *miro, insolito
modo; ποιούμενοι τὸν κίνδυ-
νον ἐκστατικῶς καὶ παρηλα-
γμένως, 15, 13, 6. cf. παρ-
αλλάττειν.*
- Παριδοῦν τὸ γεγονός, *negligere,
diminulare, 4, 24, 8.*
- Παριέναι, *pretereire, progredi;
α πάρεμι; παρήει ἐπὶ Ἀμύ-
κλας, progressus est Amyclas,
vel prætergressus est Spartam,
versus Amyclas, 5, 18, 3.
παρήει perperam vulgo pro
παρείη, vide in παρείη.*
- Παριέναι, *a παρήμι; 1) præter-
mittere, omittere; τὸν καιρὸν,
1, 33, 5. 5, 75, 8. 7, 5, 4.
16, 26, 6. τοῦτο παρείθω,*
- hoc omittamus, 2, 56, 9. πε-
ρὶ τούτου παρείθω, 2, 59, 3.
2) παριέναι τινα τινος, gratiam
alicui facere alicujus rei, remit-
tere alicui aliquid, non instare
ut quis faciat aliquid, dispen-
ser quisquam de quelque chose,
16, 26, 2.*
- In Med. παρίενται ταῦς
καταλύτας οἱ πανδοχεῖς, cau-
pones admittunt, recipiunt ho-
spites, 2, 15, 6.*
- Passiv. τὴν δύναμιν παρ-
εῖντο, (i. q. παρελέλυτο) fra-
cti, exhausti erant viribus, 1,
58, 9. Sic 16, 8, 6. n. pro
τὸ πολὺ τῆς ὀρμῆς αὐτοῦ παρ-
ητεῖτο, quod dabant libit,
παρεῖτο videtur legendum,
ardor, impetus ejus maximam
partem fractus est, remissit.*
- Παριπυῖν, *ἐπὶ τὰ μέσα τῆς
παρατάξεως, adequitare, ad-
aeto equo adcurrere, 3, 116, 3.
absol. obequitare, scil. παρὰ
τὸ πρόσωπον τῆς δυνάμεως,
ante frontem aciei, 5, 83, 7.
coll. vs. 1. sic 10, 22, 5.*
- Πάριππος, *ὁ, qui juxta aliquem
equo vehitur, comes, 11, 18,
5. quo ex loco corrigenda
mendā eod. cap. vs. 2. Ἐπὶ pro
οἷ ἐχρήτο τότε παρεισπί-
πτων legendum οἷς ἐχρήτο
τότε παρίπποις.*
- Πάρισος ἀγών, 2, 10, 2. κίνδυ-
νος, 5, 69, 8. 8, 16, 3. πά-
ρισα ταῖς δυνάμει πολιτεύ-
ματα, 1, 13, 12. πάρισα τὰ
μέρη, 1, 28, 4. πάντα πά-
ρισα τοῖς πολεμίοις ἔχειν, 3,
117, 5.
- Παριστάνειν τινὶ θάρσος πρὸς
τὸν

τὸν κίνδυνον, 3, 96, 3. *conf.*
παριστάναι.

Παριστάναι, 1) statuere, locare (juxta, *vel ad*) τοὺς ἰππεῖς διαλὼν ἐφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας, 3, 72, 9. τὰλλα τάγματα τούτοις παριστάνε ζυγούντα, 3, 113, 8. *n.* παραστήσας τὰ πλήθη, *scil.* τῷ ἔργῳ, *vel* πρὸς τὸ ἔργον, *ut* πρὸς τὸ ἐξοικοδομεῖν τὸν κρημνόν, 3, 55, 6. *ubi in damdem sententiam Casaub. vertit,* opera militum usus. *Possit vero etiam fortasse alia significatio hic locum obtinere, quam secundo loco ponimus; nempe —*

2) concitare, stimulare, *quoadmodum* 6, 53, 10. *n.* παραστήσῃ τινα ἰδέτω ἐστὶ ἀσπρὴν παραστήσῃ τινι; *conf.* 33, 8, 13.

3) sistere, dare, tradere; παραστήσας λέμβον, sistens, parans, instrui curans lembum, 30, 9, 3.

4) adferre, injicere alicui timorem, fiduciam ἔσ. *conf.* *supra* in παραστάσις. παραστήσῃ τινι θάρσος, 3, 111, 7. 5, 83, 5. ὄρμη, 1, 45, 3. 2, 48, 5. 3, 71, 8. 4, 5, 9. 5, 36, 8. τὴν ἀληθινωτάτην ὑπὲρ τούτου παραστήσῃ διελθῆναι τοῖς Φιλομαδοῦσι, 1, 65, 9. ἰκανὴν παριστάνει πλῆσθιν τοῖς ἀκούουσι, fidem facere, 4, 40, 3. 6, 57, 1. τοιαύτην ἐκπληξὴν παρίστα τὸ συμβαλῖνον τοῖς βοηθεύουσιν. 1, 48, 6. μέγαν φόβον καὶ πολλὴν ἀπορίαν παρασκευάζει πάλαι, (*praeterit. perf.*

notione activa), 3, 94, 7. *n.*

παραστήναι; ἐπὶ τοσοῦτον παρέστη τὸ πλήθος, adeo commota, concitata est multitudo, 23, 8, 13. ὅταν ὄρμη παραστή αὐτοῖς συμφρονεῖν, quod si voluntas eis incesserit, si voluerint, 6, 44, 4. εἰς ταύτην ὄρμη καὶ προθυμίαν παρέστη τὸ πλήθος, 11, 12, 2. *Vulgata est notio adstare,* 10, 11, 7. *unde ὁ παραστήτης.*

παραστημέναι; παραστῶς ἔσ παραστηκῶς τῇ διανοίᾳ, mente dejectus, mente alienatus, 14, 5, 7. 31, 10, 5. 38, 4, 7. οὕτως παρεστήκει τῶν Φρενῶν, 18, 36, 6. *conf.* παραξιστάναι.

Med. παρίστασθαι, *significatione Neutrali;* μεγάλην ὄρμη καὶ προθυμίαν παρίστασθαι συνέβηκε τοῖς ναυίλοισι, 10, 11, 8. πῶς γὰρ ἔμελλε καὶ πόθεν παραστήσεσθαι τούτο τὸ φρόνημα τοῖς προειρημένοις, unde illis hic sensus venturus esset? 40, 4, 9. *Sed maxime notione Activa usurpatur, variis modis:* 1) παραστήσασθαι τινα, in medium producere aliquem in concione, *honoris causa*, 6, 39, 2. 2) παρίστασθαι ἑαυτὸν; οὕτως ἑαυτοὺς παραστήσεσθε πρὸς τὴν μάχην, sic vos comparabitis ad pugnam. 3, 109, 9. 3) παραστησόμενοι καὶ διδάξοντες τὴν σύγκλητον ὑπὲρ τῶν γενομένων, 38, 2, 2. *n.* *ubi Casaub. rationem reddere in terpre.*

- interpretatus est, Ernestus docere; nos putavimus, idem h. l. valere παραστήσασθαι τινα, ac τὴν ἀληθινὴν διὰ ληψιν παραστήσασθαι τινί, 1, 65, 9. (sic enim corrigendum in *Edn. nostra ad h. l.*, vide I, 65, 9. "pro vide V. 65, 9.") Possit etiam fortasse intelligere attentum reddere aliquem, nimirò facere ut huc adsit & advertat animum. 4) αὐτὴν αὐτῷ παραστήσαντο τὴν ἐνοσίαν, 24, 8, 4. 5) παραστήσασθαι τινα εἰς τι αὐτὸς πρὸς τι, inducere, permovere aliquem ad aliquid; παρεστήσατο τὸν νεανίσκον πρὸς τὸ κοιναίνειν τῷ Πέρσῃ, 29, 2, 5. βουλόμενος παραστήσασθαι τοὺς ἀκούοντας εἰς τὸ μάλλον αὐτῷ συναγαγεῖν, 2, 59, 5. παραστήσασθαι τὸν βασιλέα πρὸς τὰ παρακαλούμενα, 31, 25, 6. πέπεισται πρὸς πᾶν αὐτοῦ παραστήσασθαι τὸ καλῶς ἔχον, 22, 20, 3. n.
- παραστήσασθαι τὴν ἄνοιαν *dabant libri* 22, 24, 5. quod in *ταρπησασθαι* mutavit *Casaub.* περιστήσασθαι voluit *Reiskius.*
- Πάρμη, ἡ, 6, 22, 1 sq. n.
- Πάροδος, ἡ, aditus, transitus, 1, 75, 8. 3, 84, 1. 5, 8, 2. 5, 7, 10. 5, 48, 1. 5, 6, 8. ἡ πάραδος ἐπὶ τὴν πόλιν, iter, adventus ad urbem, 8, 50, 13. iter quod fit juxta *flumen*, 3, 66, 8. Βότρυον ἐν τῇ παρόδῳ καταλαβομενος, in transitu cepit, 5, 68, 8.
- κατὰ τὴν πάροδον, (i. q. ἐν τῇ παρόδῳ) 22, 27, 12.
- Παροικαῖν τὸν ποταμὸν, *codex Vat.* 3, 42, 2. n. quod *Verrius* videtur quam vulgatum κατοικεῖν.
- Παροικία, ἡ; καθάπερ ἐν παροικίᾳ ἐστὶν, *ex postea conjeit.* 38, 2, 9. n. κβὶ ἐν παροικίᾳ ἔφη *mssti*, unde ἡ παροικία ἔφη *edd. ex Verrii* ingenio; lubens equidem accessissem ἡ παροικία Φησὶν, quemadmodum 10, 32, 11. dicit, ὡς ἡ παροικία Φησὶν.
- Παροινεῖν; παρῶναι *supplicatus* erat *Reiskius* 38, 4, 9. n. pro παρῶναι.
- Παροίχασθαι, praeterire; ὁ δούρυβος ἤδη παρωχῆκει, 8, 29, 9.
- Παρολιγυρεῖν, i. q. *simplex*, 46, 6. 4, 74, 3. νεμοῦσι μεταλείως παρολιγυρεῖσθαι καὶ καταγιώσκεισθαι, 1, 27, 6.
- Παρόμοιος, i. q. ὅμοιος, 6, 3, 11.
- Παρημολογεῖν, i. q. *simplex*, confiteri, 3, 89, 3. 7, 3, 7.
- Παρόντα, τὰ; vide in πάρεμι.
- Παροξύνειν, incitare, τινὰ πρὸς τι, 2, 22, 2. παροξύνειν ἐπιστῆσαι τῷ πολέμῳ διὰ τὸ *Esc.* inductus sum ad, 1, 14, 1. ἐπὶ πᾶσι τούτοις παροξύνοντες, his de caussis irritati, 4, 7, 9.
- Παροκλίξιν τινα, arma alicui adimere, 2, 7, 10. 33, 8, 13.
- Παροπτῶν; παροπτώμενος, adactatus, 19, 25, 2.
- Παρόπτεισθαι τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, negligere, 30, 17, 4.

- Παρορῆν τι**, negligere, 5, 55, 9. **κατὰ πρόθεσιν παρορῆν τὴν ἀλήθειαν**, 16, 20, 8. **παρορῶμενος**, spereris, contentus, 5, 2, 8.
- Παρορμῆν**, permovere, inducere, impellere. **τινὰ πρὸς τι**, 1, 1, 4. 1, 4, 2. **παρορμῆθη**, 1, 78, 1. **cum infin.** 1, 20, 8. **ἐπί τι**, 2, 22, 6. 2, 35, 10.
- Παρορμησις**, ἡ, incitamentum, 6, 39, 8.
- Παρουσία**, ἡ; **παρουσίας temere in κἀρῆσις mutaverat Vrsinus**, 23, 10, 14.
- Παροχή**, ἡ, τῶν ξενίων, præbitio donorum hospitalium, varix commoditates & res quæ cum usus tum honoris causa præbentur legatis & aliis hospicibus publicis, lautia, 22, 1, 3. **Et nude**, ἡ **παροχή**, **Ἐ αὐ παροχῶ**, *idem*, 32, 19, 2. 25, 6, 6. **ἀξιοῦσθαι παροχῆς modeste editum erat**, 8, 15, 2. n.
- Παρήρησία καὶ ἰσηγορία καὶ δημοκρατία**, 2, 38, 6. 2, 42, 3. **παρήρησίας ex ing. invenerat Vrsinus pro παρουσίας**, 23, 10, 14. n.
- Παρήρησιάζεσθαι κατὰ τινος**, 12, 13, 8.
- Παρυπομινήσκειν τι**, in transitu commemorare aliquid, 5, 31, 3.
- Παρωθεῖν**, impulsu avertere, dimovere, 5, 84, 3. **παρωθεῖσθαι**, propelli, protrudi, 1, 47, 4. 3, 46, 3.
- Παρωκεανῆτις**, ἡ, *scil.* **χώρα**, 34, 5, 6.
- Πάρων** *vel* **καρῶν**, ὁ, *navigii* genus; *Fragm. hist.* 65. n.
- Παρώρεια**, ἡ, *latus montium & totus tractus montium secundum locum aliquem porrectorum*, 2, 14, 6 *sq.* 3, 60, 8. 5, 45, 9. 5, 69, 1. **αὶ παρώρεια**, 3, 47, 3. 3, 53, 4. **τὰ ὑπὸ μέσσην τὴν παρώρεια**, 3, 55, 9. **ποιηταμένον τὴν παρωροβολὴν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ὑπ' αὐτὴν τὴν παρώρεια**, 3, 93, 2. 3, 60, 1. **ἔφευγον εἰς τὰς παρωρείας**, in proximos montes fugerunt, 2, 34, 15.
- Πᾶς**. 1) *In Singulari usurpatur, ubi pluralem numerum expræstasset*; **παρορμῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ προσβύτερον**, 1, 1, 4. **παντὶ δήλον**, omnibus, cuius, 10, 43, 2. **πᾶν γὰρ τι πᾶξου**, quidvis facturum, 3, 11, 9. **πᾶν τι ποιήσει**, 24, 10, 6. **Sic pro καὶ τι γένος ἀκανθῶν**, 3, 71, 4. **forte καὶ πᾶν τι legendum**. **πᾶς τις cum Reiskio scripsi**, pro ὡς τις, 18, 29, 8. n. **Sic πᾶς τις εὐλαβῶς ἔχῃ**, 3, 78, 8. **πᾶς ἂν τις θαυμασείη**, 12, 3, 1.
- 2) *Amat articulum, ubi non admodum desiderasset*; **προσλαβὼν ἀφ' ἐκάστου γένους, τοὺς πάντας εἰς ἑξακισχιλίους**, 1, 77, 4. **τοὺς ἀρίστοις - - τοὺς ἅπαντας εἰς πεντακισμυρίους**, 1, 84, 3. **ἐν ἡμέραις τετταράκοντα ταῖς πάταις**, diebus omnino quadraginta, 4, 63, 2. **προπόδους τρεῖς τὰς πάσας ἔχει δυσχερεῖς**, 1, 56, 8. n.
- 3) *Cum articulo saepe, sic uti*

uti ὅλος, idem valet ac omnigenus, omnimodus, summus in suo genere; τῆς πάσης ἀλογίας πλήρης, 1, 15, 6. τῆς πάσης ἀλογιστίας, τῆς ἀπάσης ἀτοπίας ἐστὶ σημαίων, 11, 4, 2. 40, 6, 7. ἐν τῇ πάσῃ Φιλανθρωπίᾳ, 3, 77, 4. διὰ τὴν σύμπασαν ἀργίαν, 3, 81, 4. τῆς πάσης γέμει κακοπραγμοσύνης, 4, 27, 2. μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἀπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12. Et eadem notione, absque articulo; εἰς πᾶσαν ἤλθον ἀπορίαν, 1, 39, 3.

4) ὅλος καὶ πᾶς; conf. ὅλος. πρὸς τούτῳ ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 3, 94, 10. 5, 58, 1. 9, 5, 5. 32, 1, 5. Refertur quodammodo huic potest id, quod exi cod. Peiresc. protulit Vales. ad 12, 15, 10. ὁ δὲ πᾶς ἐσκοτισμένος, nisi ex aliorum codd. vestigiis ὁ δ' ἐσκοτισμένος legendum.

5) Adverbialiter; τὸ μὲν πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ἡμερίζοντο πρὸς τούτο, potissimum, & quovis modo, penitus, unice, 1, 26, 8. τῷ παντὶ χρησιμώτερος, longe, quovis modo, (sicut aliis dicitur πολλῶ cum compar.) 7, 7, 8.

Πασσαλίσκος, ὁ, clavus ligneus, Fr. hist. 13.

Πάσσος; ὁ καλούμενος πάσσος, neque οἶνος, vinum passum, 6, 2, 3.

Πάσχειν; — „τοῦτ' εἰκότως ἦν πάσχειν, non mirum id iis accidere, sc. ut ita iudicarent. Eleganter sic πάσχειν, in qua forma solet per tacere

explicari, & Atticis imprimis tribui; vid. Kistler. ad Aristoph. Nub. 234. Sed in h. l. legendum εἰκός ἦν, vel εἰκός αὐτοὺς ἦν πάσχειν, vel alio modo.“ Ern. — Locum, ubi legitur apud Polybium ista phrasis, adnotare oblitus est vir doctus; neque nos eum in schedis nostris adnotavimus. Nihil singularis habet illa diffinitio, ὅτι πᾶν εἰκότως ἂν πάσχοιεν ἐπὶ Ῥωμαίων, 15, 1, 8. Ista paulo varior, κεισόμεθα ἄπερ εἰκός ἐστι πάσχειν τοῖς ἐξουσίας, 9, 39, 3. n.

Futurum hujus verbi, προπαίσεσθαι, subjunctivum πῆσεσθαι formatum olim legebatur, veluti 2, 4, 4. & 4, 4, 4. ex Bau. quod ab antiquo verbo πῆθω legitime derivatur.

Πατάσσαν; πατάξαντας ἀπέκτεινον, 8, 31, 8. πατάξας τῷ δόρατι, 11, 18, 4.

Πατρικός Ξένος, paternus hospes, 2, 48, 4. 5, 37, 1. 10, 25, 1. Φίλος, 33, 16, 2. πατρικὴ σύστασις, 1, 78, 1. αἰπατρικὰ Φιλανθρωπίαι καὶ ἐβνλαί, 33, 16, 2. Sed ἡ πατρικὴ ἀσέλγεια, intemperantia patris, non a patre accepta, 21, 5, 7. εἰς πατρικὴν καὶ συγγενικὴν ἤλθον αἵρεσιν καὶ Φιλοστοργίαν πρὸς ἀλλήλους, in studium & amorem, qualis est inter patrem & filium aut qualis inter fratres, 32, 11, 1. ὑποστράτηγος; τῆς συντελείας τῆς πατρικῆς, 5, 94, 1.

- Πάτριος**, *ci. q. πατριός; πατριον ἐξ ἀρχῆς ἔχοντες τὴν προσηγορίαν ταύτην*, 2, 38, 2. *πάτριος ἑλευθερία*, 2, 43, 8. *πάτριος αὐτοῖς ἐστὶν ἡ ἀμειρία αὐτῆ*, 6, 52, 1. *πατριόν ἐστὶν αὐτοῖς*, *patrium ipsis est*, 3, 15, 7.
- Πατρῶος**, *πατρῶα ἔχθρα*, a patre tradita, 3, 12, 4.
- Παῦλα**, *ἡ; οὐκ ἴσχει παῦλαν*, 1, 81, 6. *οὐκ ἔσται παῦλα τῆς ἀγνοίας*, 12, 28, 5. *οὐδέποτε ποιεῖ παῦλαν οὐδὲ κόρον ἢ τῶν ὑγρῶν παράθεσις*, 13, 2, 6.
- Πάση**, *ἡ, compes; ἀλύσεις καὶ πέδα*, 3, 82, 8. *πέδα Ἑλληνικὰ*, 17, 11, 5. 18, 28, 6.
- Πεδιάς χώρα**, *campestris, plana regio*, 2, 16, 7. 10, 48, 4.
- Πεδιός**; *ἐν τοῖς πεδίοις ἑλλήκας εἶσι olim legebatur*, 18, 5, 5. *pro πεζικοῖς*.
- Πεδινός**, *campestris, planus*, 1, 34, 8. 1, 84, 4. 2, 16, 5. 4, 11, 8.
- Πεδίον**; *τὸ πεδίον ἐπιπορευόμενος ex conjecl. edidi pro corruptio τὸν τέριον*, 4, 62, 1. n. *conf.* 5, 8, 4. 24, 6, 6.
- Πεζακοντιστής**, *ὁ; πεζακοντισταὶ. (iisdem qui ἀκοντισταὶ, ἔσ' ἡροσφομάχοι, de quibus vide Adn. ad 1, 33, 9.) jaculatores, ferentarii, velites*, 3, 65, 10. 3, 72, 2. 3, 73, 3.
- Πεζεύειν**, *non solum de pedite, sed omnino de eo qui pedestri i. e. terrestri itinere utitur, cui opponitur navigatio*, 16, 29, 11. *itaque etiam de equitibus, πεζεύειν μετὰ τῶν ἵππων*, 10, 48, 6.
- Πεζικός**; *πεζικαὶ δυνάμεις, pedestres copiae, a quibus distinguitur, non equitatus, scilicet ὁ στόλος ἔσ' ἡ ναυτικὴ δύναμις*, 1, 20, 3. ἔσ' 6 sq. 1, 29, 4. *Sic ἔσ' 2, 11, 1. (quare ἔσ' 2, 11, 8. αὐ πεζικαὶ δυνάμεις constant 20000 peditibus, ἔσ' 2000 equitibus.) ἔσ' rursus 5, 68, 2. Sic δὲ ναμιν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν μεγίστην ἔσχε*, 2, 2, 4. n. *ubi quidem vetustiores codices πεζὴν praeferunt, qui idem vicissim pro πεζοῦς*, 2, 24, 3. *πεζικοῦς habent. τὰ πεζικὰ στρατόπεδα*, 1, 26, 5. ἔσ' τὸ πεζικὸν στρατεύμα, 3, 95, 5. *distinguntur a classe. Sed 2, 28, 11. ἔσ' 3, 115, 4. distinguntur τὰ πεζικὰ στρατ. ab equitibus; pariterque 18, 5, 5. distinguntur τὰ πεζικὰ (pro quo perperam vulgo πεδινὰ) ἔσ' τὰ ἵππικὰ. ναυτικὰ καὶ πεζικὰ παρασκευαῖ*, 1, 38, 1.
- Πεζομαχία**, *ἡ, pugna pedestris, terrestris; opp. ναυμαχία*, 5, 69, 7.
- Πεζοπορεῖν**, *pedibus ire*, 3, 68, 14.
- Πεζός**, *ὁ; (conf. πεζικός.) opponuntur πεζοὶ ἔσ' ἵππεῖς*, 2, 11, 7. 3, 107, 10. ἔσ' c. sic 2, 24, 3. *ubi quidem πεζικοῦς pro πεζοῦς habent Vat. Flor. Sc. sed mox omnes rursus constanter πεζοὶ ἔσ' ἵππεῖς*, 2, 23, 4. ἔσ' sqq. ἔσ' saepe aliis; sic τὸ τῶν πεζῶν πληθος, 3, 107, 12. n. 3, 114, 5. *Sed 3, 95, 3. distinguntur οἱ πεζοὶ a ταῖς ναυσὶ.*
- ἡ πε-*

www.libtool.com.cn

ἢ περὶ δύναις, (i. q. τε-
ζική) distinguitur a copiis na-
ualibus, 1, 22, 1. Ἔ 3, 95.
3. sic Ἔ δύναιιν περὶν καὶ
ναυτικὴν, ex leξ. cod. Vat.
aliorumque 2, 2, 4. n. Ἔ
τὴν περὶν καὶ ναυτικὴν στρα-
τιάν, 3, 76, 12.

τὰ περὶ στρατόπεδα, le-
giones Romanæ, distinguntur
a τοῖς εὐζώνοις, 18, 6, 8.

Πειθανάγκη, ἢ; Λεύκιον με-
τὰ τετρακισχιλίων ἑξαπέ-
στειλα πρὸς τοὺς Ὀροανθεῖς,
πειθανάγκης ἔχοντας διάθε-
σιν, χάριν τοῦ κομισασθαι
τὰ προσοφειλόμενα Ἔc. 22,
25, 8. Casaub. ad reliquum
pecuniæ exigendum, sive ad-
monendi tantum ii essent, sive
etiam cogendi; quasi scil. vo-
cab. πειθανάγκη ex πειθῶ
Ἔ ἀνάγκη effct compositum
Ἔ partim ad persuadendum
verbis partim ad cogendum vi
pertineret; cum quo conscn-
tire videtur Suidas, πειθα-
νάγκη interpretans ἢ μετὰ
βίας πειθῶ. Sed vide, ne
πειθανάγκη sit ἢ ἀνάγκη τοῦ
πέθεσθαι, necessitas impe-
rata faciendi, coactio ad impe-
rata facienda; Ἔ metonym.
manus militum missa ad impo-
nendam parendi necessitatem.
Ceterum est sub hac voce
Fragmentum apud Suidam,
quod Polybianis videtur ad-
numerandum: ὑπολαμβάνων
διὰ τούτων πειθανάγκην
προσάξειν τοῖς Λευκαδίαις
τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐ-
τῶν (fors. ὑπ' αὐτοῦ) ἐπιτατ-
τομένοις. Quo ex fragm.

simul intelligitur, πειθανάγκην
fere idem sonare ac ἀνάγκην,
Ἔ propriis, ut dixi,
nil aliud esse nisi τὴν τοῦ πέ-
θεσθαι ἀνάγκην. Conf. Cic.
ad Attic. lib. IX. epist. 13.

Πειθαρχεῖν, imperio obedien-
tem esse, (i. q. πέθεσθαι)
1, 45, 4 Ἔ 6. 3, 44, 12. 3,
46, 7. 6, 21, 2. τούτοις πειθα-
ρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελο-
μένων, 3, 4, 3.

Πείθειν, non semper notat per-
suadere; sed subinde etiam
suadere, persuadere conari, 4,
64, 2. 5, 63, 3.

πεπεισμένος, cum infir-
mè præf. sive fut. certo spe-
rans, confidens, 2, 27, 5. 3,
16, 4. 3, 43, 5. 4, 50, 1. 4,
76, 6. 10, 41, 5. Ἔ cum
ἔτι, 10, 12, 4. ἐπέπειστο
cum inf. 3, 17, 5. πεπεσθαι,
cum inf. 1, 59, 1. πεπεισμέ-
νος, persuasus, cum accuj. Ἔ
inf. 1, 49, 4. Ἔc.

πεισθέντες, obsequentes,
morem gerentes, cedentes pre-
cibus, 4, 17, 7. πεισθεῖς τοῖς
λεγόμενοις, commotus dictis,
4, 86, 7. πεισθεῖς τοῖς Ἠπει-
ρωταῖς πρῶτον ἐκπολιορκῆσαι
τὸν Ἀμβρακον, cum persua-
deri sibi passus esset, cum mo-
rem gessisset Epirotis roganti-
bus ut Ἔc. 4, 61, 4. Sic
πεισθεῖς Ἀμύνæ, 4, 16, 9.
non tam cum Casaub. vertere
debent, Amynæ amicitia
fretus, quam Amynæ morem
gerens.

Πειθῶ, ἢ; πολλοὺς πειθῶι πει-
ήσας ὑπηκόους, 2, 1, 7. πολ-
λοὺς πειθῶι καὶ λόγῳ προση-
γαγετο,

- γάγετο, 2, 38, 7. τὰς μὲν βία, τὰς δὲ παιδοῖ ἐπαγασθαι, 5, 62, 5.
- Πᾶρα**, ἡ; παντός πράγματος καὶ καιροῦ πείραν λαμβάνειν, periculum facere, tentare, experiri; 1, 75, 7. παντός ἔργου καὶ καιροῦ, 1, 31, 8. 1, 49, 8. παντός πείραν λαμβ. 27, 13, 15. ἔκριναν τῆς τύχης λαβεῖν πείραν, fortunam praesidi tentare, 2, 32, 5. τῆς αὐτῆς τινι τύχης πείραν λαβεῖν, eandem cum aliquo fortunam experiri, 28, 9, 7. 29, 3, 10. τῶν Αἰτωλῶν, tentare Aetolorum animos, 5, 100, 10. τῶν παραγγελλομένων, experiri, in re praesente cognoscere quid sit quod renunciatum est, 2, 11, 3. τῆς εἰς τάναντία μεταβολῆς ὀλοσχερῶς πείραν ἔληψε, experta est, 6, 3, 1. *sed* ὀλοσχερῶς ad πείραν ἔληψε *vix reserri potest*, quare in ὀλοσχεροῦς *mutandum*. τῆς ἑαυτοῦ ἀφροσύνης πείραν ἔλαβε, *sua* amentiae fructum percepit, 4, 87, 10. πείραν τῆς προθέσεως ἀληθινῆν παρέχασθαι, 40, 8, 6. δι' αὐτῶν τῶν ἔργων διδοῦσα τὴν πείραν, 18, 11, 2. *n. perperam* εὐίγο διαδοῦσα. δεῖ ἐν Καρὶ τὴν πείραν γίνεσθαι, 10, 32, 11.
- Πειράζειν**; ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως ἔσθ. *Fr. hisb.* 60. δις πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἐπισφαλές ἔσθ. *ibid.*
- Πειρᾶν**, ad stuprum sollicitare; οὐκ ἔτι τὰς χήρας ἐπειρά γυναικας, 10, 26, 3. πειρᾶσθαι, *cum inf.* operam dare, 1, 15, 13. 1, 15, 8. 2, 8, 8. ἔσθ 11. *πειραθῆναι* τοῦ πράγματος, periculum facere, 1, 20, 12. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἐν θαλάττῃ πειραθέντας, 1, 21, 3.
- Πειρατής**, ὁ; *pirata Aetoli in media Peloponneso praedantur*, 4, 3, 8 *sqq.* Piratarum, *nescio qua occasione, mentio fit in Fr. gr.* 83.
- Πειστικός**, ad persuadendum idoneus; *πειστικόν τι ἔχαιν*, 30, 2, 3.
- Πελάγιος πλοῦς**, navigatio per medium mare, *ποι μεσημέριον*, 1, 26, 10. *n. ex Cassaub. emend. pro corrumpo* πελάγιος. *πελάγιον διάστημα*, 10, 8, 2. *πελαγίαν ἐποιούντο τὴν ἀποχώρησιν*, 1, 28, 9. *ἔτι πελαγίοι*, cum adhuc procul a litore, cum in aperto mari sunt, 4, 41, 2. *ἔλαγον* (*f. ἤλαυνον* *vel ἤλασαν*) *ἔξω* πελαγίοι, 1, 37, 5. *n. πελαγία* ἐστὶ ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, alto mari adluitur, profundum ad ipsum littus pelagus habet, 1, 37, 4. *n. ἄκρα* πρότειναι *πελαγίος*, multum in altum mare excurrit, 1, 29, 2.
- Πέλας**; ἢ πέλας, 1, 84, 10. 4, 27, 7. 6, 18, 8. ἔσθ. *Conf.* *πλησίον*.
- Πελεκίζειν**, 1, 7, 12. 11, 30, 2.
- Πελακυφόρος**, ὁ; *πελακυφόρον* *perperam* *εὐίγο*, *προ* ἔξωπελέων, 2, 23, 5. *n.*
- Πέλμα**, τὸ, solea; τὰ πέλματα τῶν ὑπόδημάτων, 12, 6, 4. — „*vid. Periz. ad Aelian. IX. 14.*“ *Ern.*

Πελα-

- Παλαστῆς**, ὁ, peltasta, cetratus, 4, 75, 4. 4, 80, 8, 5, 4, 9. 10, 31, 13. *Est peditum genus, medium tenens inter leuem & gravem armaturam.*
- Παλαστῆς**; ὄπλῃ χαλκῷ παλαστῆς, 23, 9, 3.
- Πελοφόροι** ἰππεῖς, cetrati equites, in exercitu Hannibalés, 3, 43, 2. πελοφόροι, quos cum Cretenſibus Hiero auxilio mittit Romanis, pedites sunt, iidem qui peltasta, 3, 75, 7. cf. παλαστῆς.
- Πέμπειν**; προεχειρίσαντο πέμπειν, constituerunt quos mitterent, 3, 40, 2. πέμπειν, i. q. ἐκπέμπειν, ἀποπέμπειν, vel ἀναπέμπειν; ἀνέζουξαν πέμποντες τὰς λείας, dimissa praeda, 4, 9, 10. ἔπειψα τοὺς πρῶβούτας, dimisit, remisit, 5, 100, 10. πέμπειν ἐπί τινα, mittere ad aliquem ad eum accersendum, 14, 9, 8. πέμπουσαι πρός τινα, 2, 11, 4. μάρτυρας ἐπέμποντο τοὺς περὶ τὸν Γιβέριον, τέττερον citarunt, 32, 5, 2. n. ἐποιοῦντο videtur legendum.
- Πέρατι**; ἡ, via quintana, forum rerum venalium in castris, 6, 30, 6. — „vid. ad Sueton. Neron. c. 26.“ Ern.
- Πενιχρὸς**; οἱ πενιχρότατοι, pauperissimi inter velites legebantur apud Rom. 6, 21, 7.
- Πενταετηρίς**, ἡ, quinque annorum spatium, lustrum, 6, 13, 3.
- Πεντάστομος ποταμὸς**, 34, 10, 5.
- Πεντεκαιδεχήμερος**; πεντακαιδεχήμεροι ἀνοχῆαι, quindecim dierum induciae, 18, 17, 5.
- Πεντηκοντακωστριατῆς χρένος**, spatium 53 uniorum, 3, 4, 2.
- Πεντηκοντορικῆ πλοῖα**, 25, 7, 1.
- Πεντηκόντορος**, ἡ, navis aetnaria quinquaginta remorum, 1, 20, 14. 1, 73, 2.
- Πεντήρης**, ἡ; vide Ind. histor. in Quinqueremis.
- Πεντηρικὸν πλοῖον**, 1, 59, 8. σκάφος, 3, 41, 2. 8, 3, 7.
- Πεπαιναι**; ἐὰν πεπαινῆ, quum maturus est fructus, 12, 2, 5.
- Πεπνυμένο**; spirans, vivens; ζῶντας καὶ πεπνυμένοι ἄνδρας, 6, 47, 9. εἰκόνας οἰονοῦ ζῶσαι καὶ πεπνυμένοι, 6, 53, 10. Sic οἶος πέπνυται, 36, 6, 6. rectius exponetur per vivit, quam per sapit; quo & pertinet, quod ceteri umbris comparantur i. e. mortuis.
- Περ**; διότι περ, i. q. διότι, 5, 8, 7.
- Πέρα τοῦ δέοντος**, 5, 104, 3. Fr. gr. 88. πᾶσι διαπισταῖν πέρα τοῦ δέοντος λογομένους, 12, 14, 5. n. πέρα τοῦ καθήκοντος, 22, 1, 5. i. q. παρὰ τὸ δέον, & παρὰ τὸ καθήκον, vide 22, 1, 5. & Fr. gr. 88. Comparativus; οὐδὲν περαιτέρω, nihil amplius, 2, 58, 12.
- Περαίνειν**, 1) efficere; παραινάντας οὐδὲν, 4, 47, 5. οὐδὲν τῶν προὔργου περαίνων, 5, 19, 5. 2) definire; τὸ πεπερασμένον, 4, 40, 6. i. q. ἄρισμένον, opp. ἄπειρον, ibid. vs. 5.
- Περανοῦν**, est activum vel transitivum, ut ajunt grammatici τοῦ περῆν, transmittere, traji-

trajicere militem per mare, per fluvium, 1, 66, 1. 22, 13, 14. περιώσας τοὺς λοιποὺς τὸ ρεῖθρον, 3, 113, 6. περιώσας κατὰ τὸ στόμα (τοῦ κόλπου) τὴν δύναμιν, 4, 63, 7. Sicut autem perān non solum est trajicere mare vel fluvium, sed & quacumque; v. s. ferrum περᾶ, penetrat per scutum, &c. sic & περιώσων potest esse transmittere quacumque, ab una extremitate (dolii v. c.) ad alteram transmittere, i. q. διέναι; hinc pro corrupto κλειώσαντας, 22, 11, 15. n. tentavi περιώσαντες.

περαιούσθαι, 1, 66, 3. τὸν πορθμὸν, 1, 11, 9. τὸν Πάδον, 3, 64, 1. n. εἰς τὴν Ἑλλάδα & simil. 1, 3, 6. 1, 6, 5. 1, 7, 6. &c.

Περαιτέρω, vide in πέρας.

Πέραν; διαβιβάζειν εἰς τὸ πέραν, 2, 32, 9.

Πέρας, τὸ, finis, terminus. πέρας ἐπιθεῖναι τῷ πολέμῳ, 1, 41, 2. 1, 59, 3. 22, 22, 6 sq. 25, 6, 3. τοῖς ὅλοις, 3, 93, 1. πέρας λαμβάνει ὁ πόλεμος, 5, 31, 2. πέρας εἶχε τὸ πρᾶγμα, 10, 32, 6. 16, 24, 3. πέρας εἶχε τὸ διαβούλιον, 7, 5, 5. ὑπολαβὼν πέρας ἔχει τοὺς πολεμίους, 1, 74, 7. ubi quidem cum Riskio τὸν πόλεμον desiderasset: conferrī cum hac dictione illa potest, 5, 28, 4. τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον ἔξω τάλειος ἐστὶ. τὸ πέρας τῆς στρατείας τοιαύτην ἔλαβε τὴν συντέλειαν, 11, 34, 14.

ἐπὶ τῷ κατακτιπρῷ πέρατι τῆς γαφύρας, 6, 55, 1. ἀπὸ τοῦ πρὸς μεσημβρίαν πέρατος τοῦ αὐλῶνος. 7, 6, 4. ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀρκτους πέρατος, ibid. τὰ πέρατα τῆς Ἰβηρίας καὶ Καλιβηρίας, 3, 17, 2.

Adverbialiter, τὸ πέρας, tandem ad extremum, 1, 48, 9. 3, 48, 3. & nuda πέρας, absque artic. 2, 55, 6. 15, 13, 4. 15, 29, 1. &c.

In illa phrasi, τοῦ πλάθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας ἀπερρίσασθαι τὴν ἔρημν, 15, 32, 6. dixi in Adnot. vocem πέρας adverbialiter esse accipiendam. At, cum sic non satis commoda prodcat sententia, vide utrum hoc dicat scriptor, cum finem tumultuandi non faceret multitudo, an πέρας intelligi debeat veluti meta vel scopus, i. e. objectum, ut in scholis loquuntur, quum neminem haberent in quem iram suam effunderent.

Περὶ, præpositio. Cum Genit.

1) quoad, quod adinet, de, circa; (qua notione frequentius aliis cum Accusativo construitur.) συνιδῶν τὸ παρὶ τούτου γεγονός, 1, 54, 5. n. ἐφ' αἷς (ἀγοραῖς) εἶχον τὰς μέγιστας ἐλπίδας περὶ τε τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, 1, 82, 6. τὰ περὶ Σωνάκης ἐν τούτοις ἦν, 4, 56, 9. n. οὐ μόνον περὶ τοὺς Μεσσηνίους τοῦτο πεποιημέτες, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, 8, 10, 5. n. τὰ αἰς Ἀννίβαν ἀναφερόμενα περὶ τῆς ὁμότητος,

www.libtool.com.cn

τητος, 9, 24, 8. επιμέλειαν ποιῆσθαι περὶ τὸν ἱματισμόν, περὶ τῶν ὄπλων, 11, 9, 2. ὀλιγωρία περὶ τῶν ὄπλων, *ibid.* ὃ ἐγὼ παρακλεῦσκαμι περὶ αὐτοῦ (i. q. περὶ ἔμαυτοῦ, me quod adtinet) τοὺς καθ' ἡμᾶς, 16, 20, 8.

2) οὐδὲν περὶ πλεόνος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *corruptus locus*, 2, 64, 6. n.

3) περὶ (αὐτ' ὑπὲρ) *per elipsin abest in dictionibus hujusmodi; πιστευθεὶς ταλάντου*, Κύπρου, 6, 56, 13. n. 18, 38. 6. ἀκούσαντες τῆς περιστάσεως, 9, 32, 11. συμβαίνει περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις, 9, 21, 7. *intellige περὶ τῶν πόλεων, nisi ἐπιφάσεις legendum, quod idem valeat ac ἐπιφυνείας, synecficies. τῶν νόμων πρὸς ἀλλήλους ἐφιλονεῖκουν legebatur olim ex codicum præscripto*, 5, 93, 8. *ubi præpositionem περὶ cum Vrs. adjecit Casaub. qua careri potuisse judicavit Reisk.*

4) *Pro περὶ ὧν, corrupte Περσῶν dabant codd.* 10, 27, 7. *Subinde perperam commutata sunt περὶ ἔσ παρὰ; vide παρὰ.*

Cum Dativo; τὸ περὶ Δωδώνη ἱερὸν olim editum erat ex Bav. 4, 67, 3. *pro quo ex aliis περὶ Δωδώνην restitimus. τῆς χιόνος περὶ τοῖς ἄκροις ἀθροισμένης, sic ex conject. edidi* 3, 54, 1. *temere Reiskio ἔσ Scaligero obsecutus, cum temerè debuisset*

codicum scriptura περὶ τοὺς ἄκρους, ut monui supra in hoc Lexico ad voc. ἄκρος.

Cum Accusat. 1) *circiter; ὤρησε πρὸς Φυγὴν καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τριάκοντα νῆας*, 1, 51, 11. *Sed ibi quoniam veteres nonnulli codd. νῆας habent, vera fortasse fuerit ea lectio, ita ut περὶ veluti adverbialiter accipiatur, quemadmodum in latino sermone particula huic respondens ad, de qua vide quæ monui I. Fr. Gronov. ἔσ Drakenb. ad Liv. X. 17, 8. Eadem ratione debebat Polybio suum restitui*, 33, 8, 5. *περὶ τετρακισχιλίων ἀθροισθέντων, temere mutatum a Casaub. ut monui in Adnot.*

2) *Vulgatissima locutio, οἱ περὶ τὸν Ἀπαλλῆν, οἱ περὶ τὸν Ἄρατον*, 5, 1, 7 sq. ἔσ *similia, pro Apelles cum suis, Aratus cum suis, aut nude Apelles, Aratus. In qua locutione nomini proprio legitime quidem præponitur Articulus, sed eundem subinde etiam omittit Polybius; ut τοὺς περὶ Γυρθῶν*, 4, 35, 5. *οἱ περὶ Γόργον τὸν Μασσηνιον*, 5, 5, 4. *τοὺς περὶ Ἄρατον*, 5, 1, 7. n. *τοῖς περὶ Νικόμαχον*, 8, 19, 9. *οἱ περὶ Χάροπα*, 20, 3, 1. *τοὺς περὶ Δαμοτέλη*, 22, 12, 4.

3) *τοῦτο γέγονε (ἔστ), vel ὑπάρχει) περὶ αὐτὸν, i. q. τοῦτο παρίστη αὐτὸν vel αὐτῷ, hoc ei accidit, hoc ille habuit; vide Adn. ad 5, 110, 7. συνέβη ψευδῶς γινώσθαι τὸν ὄλον*

ἄλλοι φόβον κατὰ αὐτὸν, sine causa timor ille eum incesserat, i. e. τὸ γεγονός σύμπτωμα κατὰ τὸν Γναίων, calamitas quae Cnaeo accidit, 1, 22, 1. κατὰ τὰ στρατόπεδα πολλὰ ἔνδεια γέγονε, in magna inopia fuerunt legiones, 1, 16, 7. κατὰ τοὺς Καρχηδόνιους τὰνκτιὰ τούτοις ὑπῆρχαν, 1, 61, 4. δεῖλα κατὰ τὸν ἡγεμόνα γενομένη, 3, 81, 7. τὰ γεγονότα κατὰ αὐτοὺς ἰδιώματα, 6, 3, 3. ὡν ἐκότερα νῦν κατὰ τοὺς πολεμίους ὑπάρχειν, quorum utrumque nunc acciderit, nunc adit hostibus, 10, 6, 3. ψεύδης ἐστὶ κατὰ αὐτὸν, mendacii reus est, mentitur, 12, 15, 11. ὡν ἔν τι μοι δοκᾷ τότε γεγονέναι κατὰ τὸν Φιλ. 16, 28, 7. τὸ δοκοῦν εἶναι κατὰ αὐτοὺς τολμηρὸν, 30, 8, 3.

4) Hinc porro per ellipsin participii ὡν, γινόμενος, vel ὑπάρχων, existunt locutiones huiusmodi, ubi κατὰ cum suo accusativo fungitur veluti vice genitivi; v. c. τὰ κατὰ τὸν Ἀππίου προτερήματα, Appii victoria, res ab Appio feliciter gesta, 1, 16, 1. ἢ κατὰ τὸν Ἀνδοβέλλην ἀπόστῃσις, defectio Indibilis, 10, 37, 2. ἢ ὑπερβολὴ τῆς κατὰ τὸν ἄνδρα μεγαλοψυχίας, 10, 40, 7. τὸ κατὰ Καλλιμάχου μῖσος, odium Callicratis, 30, 20, 2. Dissimilia nonnihil sunt, attamen huc referre liceat dictiones huiusmodi: οἱ κατὰ Φωκίδα (i. e. οἱ τῆς Φωκίδος) τέποι, 5, 24, 12. αἱ

κατὰ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις, i. e. τοῦ Ἄριου, 10, 49, 1. Ἔς.

5) Alia notione, homo dicitur κατὰ τι γίνεσθαι vel εἶναι, (i. q. πρὸς τινι) circa aliquid, in aliqua re occupari, ei operam dare; v. c. κατὰ Φυλακῆν ἐγίνοντο τῆς πόλεως, 1, 29, 5. κατὰ τὸ βοήθειν ἐγίνοντο, 1, 41, 6. τῆν κατοκίην εὐθέως ἐγένετο κατὰ ἀναγωγῆν, 1, 46, 6. κατὰ τῆν τοῦ σώματος θαρρασίαν, 1, 74, 8. κατὰ ταῦτα κατὰ πρὸς τούτοις ἦν, 5, 4, 3 Ἔς. Porro γίνεσθαι κατὰ τινα, occupare se cum aliquo, pugnare agere & moliri aliquid adversus eum, adoriri eum; κατὰ τούτους ἐκαβέλετο γίνεσθαι, κατὰ κακοπραγομεῖν τοῖσδε τινι τρόπῳ, 4, 32, 5. Alia praetermitto verba, quae cum κατὰ accus. construuntur, veluti λόγους διατίθεσθαι κατὰ τι, 1, 2, 1. ἀσκεῖν κατὰ τι, 9, 20, 9. Ἔς. ubi praepositio obiectum indicat, i. e. rem in qua quis occupatur. Constructionem cum nominibus notemus huiusmodi, ubi participium γινόμενος aut aliud simile subintelligitur; ὁ κατὰ τὰς ἀποικίας κατὰ κτίσεις τρόπος, 9, 1, 4. ὁ κατὰ τὰς πράξεις, ibid. τὰ κατὰ τὰς γενεαλογίας κατὰ μύθους, 9, 2, 1. τὰ κατὰ τὰς τάξεις ὑπερνήματα, 9, 20, 4. π. Conf. ad 29, 4, 2.

Περίγειν, τὰ κτήνη, de pastore, 12, 4, 14. In Med. πάντας τοὺς ἰππεῖς μετ' αὐτοῦ κατὰ

περιαγομένος, secum circumducens, 20, 5, 8.
 Περιαγωγή, ἡ, circumactio fun-
 δα, 27, 9, 6.
 Περιαιρεῖν τὰ τεῖχη, demoliri
 muros urbis, 19, 1, 1. 23,
 12, 3.
 Περιαλγῆς, probum per se vo-
 cab. sed inuitis msstis vulgo
 editum 3, 79, 12. pro ὑπερ-
 αλγῆς.
 Παρίαμμα, τὸ, amulecum, Fr.
 gr. 63.
 Περιβάλλειν; οὐ μικροῖς ἀλατ-
 τώμασι περιβεβληκῶς τὴν
 Ρώμην, 1, 52, 2. τῷ λιμένι
 ταῖχος περιβαλὼν, 4, 65, 11.
 οὔτε τὰ Φρον, οὔτε χάρακα
 τῆ παρεμβολῆ περιέβαλον, 5,
 20, 5. Sed perperam vulgo,
 περιβαλὼν τὰ Φρον καὶ χάρα-
 κιν τὴν παρεμβολήν, 3, 68, 6.
 quod est nos imprudentes te-
 nuimus, cum debuisset περι-
 λυβῶν corrigi, cf. 1, 48, 10.
 Est Atn. ad 5, 24, 2.
 περιβάλλεσθαι, capere,
 comprehendere; πλῆθος λεί-
 ας, 1, 29, 7. 2, 19, 2. 3,
 69, 7. ταῦτα περιεβάλλετο
 τῆ διανοίᾳ, 16, 37, 1. περι-
 βαλλόμενος πλείω λόγον, Spi-
 cileg. Reliq. ex lib. 18. T. V.
 p. 40. (Fortasse περιβαλλό-
 μενος scripserat Polyb. in
 aor. quum prolixiorē oratio-
 nem esset mente complexus,
 facere instituisset.) περιβάλλ-
 εσθαι τόπον, nempe στρα-
 τοπεδείαν vel πρὸς στρατοπε-
 δείαν, capere locum castris, 3,
 24, 2. n. ubi inuitis msstis
 περιλαβom. edidit Casaub.
 quod per se quidem non ma-
 Polybii Hist. T. VIII. P. II.

lum; conf. 9, 20, 3. n. Per-
 peram vero utique τῆς ἰδίας
 στρατοπεδείας ταῖχος περιβα-
 λόμενοι erat editum, pro
 προβαλλom. 1, 48, 10. Et
 περιβάλλεσθαι τοῖς δεινοῖς
 mssti 10, 2, 10. corrupte,
 pro παραβάλλεσθαι.
 Περιβλέπειν τόπον, circumspi-
 cere locum, i. e. quætere, -5,
 20, 5. ἐξαγωγήν περιέβλε-
 πον εὐσχήμονα τῶν πραγμά-
 των, 4, 51, 9. Et in Med.
 eadem significatione, περι-
 βλέπετο τὸν ποιμένα, circum-
 spexit pastorem, requisivit eum
 oculis, 9, 17, 6. Sed in Pass.
 ἐτιμᾶτο καὶ περιεβλέπετο,
 omnium ora in se convertit, 4,
 62, 4. Conf. vocab. seq.
 Περιβλεπτός, qui omnium ora
 in se convertit; περιβλεπτός
 καὶ μακαριστῆ δυναστεία, 10,
 40, 9.
 Περιβόητος, celebratus, fama
 vulgaris, 2, 57, 3. 10, 35,
 3. 32, 14, 4. 32, 22, 6.
 Περιβολή, ἡ; διὰ τὴν καθόλου
 περιβολήν τῶν πραγμάτων,
 propter amplam complexionem
 rerum, 16, 20, 9. περιβόλη
 unigo legebatur 5, 81, 3. πρὸ
 περικοπή.
 Περιβολος, ὁ, circuitus, ambi-
 tus; πόλις κατὰ τὸν περιβο-
 λον οὐ μεγάλη, 4, 65, 3. 8,
 15, 3. 9, 21, 2. Est 5, 9,
 27, 3. 10, 11, 4. murus cir-
 cumdans, 2, 37, 11.
 Περιγίγνασθαι, 1) superare, vin-
 cere, devincere; διέλαβον ὡς
 οὐδὲν ἂν περιγένοιτο τῆς ἀγ-
 χινοίας τῆς ἐκείνου, 8, 36, 10.
 Ἀντίβας μάχη περιγεγνῆ-
 Q g 000

της Ῥωμαίων, 6, 58, 2. εἰν Ῥωμαῖοι περιγέονται Καρχηδονίων τῷ πολέμῳ, 5, 104, 3. οἱ Ῥωμαῖοι Φιλοτιμῶς διακείντο πρὸς τὸ περιγέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *ubi codd. nostri omnes. mutilato verbo, πρὸς τὸ γενέσθαι habent; vide Adm. Sic fortasse* Ἔ 5, 71, 2. *n. pro γήγνηται Ἀββλων, περιγίγνεται scribi debuit; sed quum ibi de urbe capta agatur, commodius utique est κύριος γήγνηται, quod ab Vrs. Ἔ ex ora cod. Paris. adoptavit Casaub.*

2). περιγίγνεσθαι τινί, adesse, accidere, contingere alicui; *conf. supra in περι, sum.* 3. ἀσφαλείας αὐτοῖς περιγενομένης, praestita eis est securitas, nacti sunt securitatem, 17, 13, 9. ἢ ἐκ τῆς ἱστορίας περιγινομένη ἔμπειρία, experientia quae ex historiarum studio nobis accedit, paratur, 1, 35, 9.

Περιγράψαι ὅροις, i. q. διορίσαι, terminis circumscribere, 21, 11, 4. *coll. vs. 6. ἢ ταῦτα τὰ πάντα περιγράφουσα γραμμή,* 2, 14, 8.

Περιγραφή, ἢ, circumscriptio, circuitus, ambitus, *v. c. Μωτιδίδος παλιῆς, i. q. ἢ περιμέτρος,* 4, 39, 1 Ἔ 7. *urbis vel castrorum,* 9, 21, 3. ἢ περιγρ. τῆς ὑποθέσεως, 3, 1, 8. τῶν βίβλων ἀφορίζειν ἀκολουθῶς τῆ τῶν πραγμάτων περιγραφή, 2, 71, 11. κατὰ τὴν τῶν χρόνων διαίρασιν, καὶ κατὰ τὴν τῶν πράξεων

περιγραφῆν, 5, 30, 8. περιγραφή εὐσημος, nota circum baculum distincte scripta, 10, 44, 3.

Περιδεῖν, ravidus, trepidans, 2, 23, 7. περιδαεῖς γενόμενος μὴ Ἔ c. 4, 78, 11.

Παριεῖναι; τῷ ταχυναυτεῖν πολὺ περιῆσαν οἱ Καρχηδόνιοι, 1, 27, 11. 1, 51, 4.

Παριαλάμενοι, in Med. παριαλασάμενος λείας κλήθος ἰκανόν, coacta ingenti praeda copia, 4, 59, 1. 5, 94, 4. πολλὰ παριαλασάμενοι σώματα καὶ θρέμματα, 4, 29, 6. 8, 26, 6. Sic 1, 40, 15, *non de obsequitando cogitandum est, aut de equitibus, sed παριαλασάμενος, scil. τὰ θηρία, est postquam in unum globum coegit elephantos. ἢ παριαλασάμενα λεία, coacta praeda,* 5, 95, 10.

Παριέπειν; ἐφύδρευον τῆ τῆς λείας. ἐξαποστολῆ παριέποντες, *quasi circum circa sequentes, i. e. prosequentes, comitantes,* 4, 10, 5.

Παριεργάζεσθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, i. q. πολυπραγμονεῖν, immiscere se rebus, 18, 34, 2.

Παριέχειν; εἰ τινες (τιμαὶ) ἀπρεπές τι περιέχουσι τῷ κοινῷ τῶν Ἀχαιοῶν, si qui honores, *Eumeni decreti,* aliquid continerent, quod commune Achaeorum parum dece-ret, 28, 7, 14. **παριέχεσθαι τοῖς πράγμασι,** rebus circumveniri, temporum necessitate cogi, 24, 12, 3.

Παριέχον, τὸ, aër & caelum omnia ambiens

ambiens & complectens, vide *Adn. ad* 3, 36, 6. πρὸς τὴν θαλάτταν καὶ πρὸς τὸ περιέχον παραβάλλεσθαι καὶ β.ο. μαχεῖν, contra cælum audere pugnae, 1, 37, 9. ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διαίρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. 3, 37, 4. ἢ αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραὶ, diverſæ mundi plagæ, 5, 21, 8. ἡ τοῦ περιεχ. ψυχρότης, ætris frigus, 4, 21, 1. οἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος καιροί, 9, 13, 7. non sunt opportunitates e tempeſtate, ut *Eneſtus accepit*, ſed tempora, temporis partes & momenta, quæ cæli converſione diſtinguuntur, & ex cæli adſpectu habituque cognoscuntur; vide *Adn.*

Περιζώμα, τὸ, campeſtre, lumbare, ſubligaculum; olim equites *Romani* ἐν περιζώμασιν ἐκινδύνευον, 6, 25, 3. n. nempe ſine thorace, quare γυμνοὶ dicuntur pugnaſſe, *ibid. vs. 4.* *Illyrii* αὐτοῖς τοῖς περιζώμασι, folis campeſtribus ſuccincti, nempe ſine armis, *Dyrachium ingreſſi ſunt*, 2, 9, 3.

Περιζωννύου; περιζωσάμενος, ſuccinctus, præcincta veſte, 30, 13, 10.

Περιδραὶ τρίχες, adſcitiſſima coma, capillamentum, 3, 78, 2. n. Ἐφ' *nude* αἱ περιδραὶ, *ibid. vs. 3.*

Περιθεῖν, negligere; μὴ περιθεῖν σφᾶς συγκλεισθέντας, ἀναſτατότους γενομένους, 1, 49, 8. 2, 9, 8. Ἐφ.

Περιπλάσσειν, ſιτιμεquitare

circa hoſtiam aciem, ut a tergo adgrediariſ hoſtem, 5, 73, 12.

Περισταῖνα; conſ. περιſτασις.

περιſτῆσαι; 1) εἰς μοναρχίαν περιſτῆσαι τὸ πολίτευμα τῶν *Καρχηδονίων*, mutare, convertere, 3, 8, 2. 2) μεγίſτους κινδύνους περιſτῆσαι *Καρχηδονίους*, maxima *Pænis* pericula creavit, adtulit, maximis periculis eos cinxit, 12, 15, 7. περιſτῆſας αὐτοῖς τὰ θηρία, elephantis eos cinxit, 1, 85, 7. πανταχόθεν περιſτῆσαντας αὐτοῖς τὸν πλοῦμον, 2, 45, 4.

περιſτῆναι; 1) περιſτῆναι τὰ πράγματα, mutata ſunt, in partem deteriorem verſa ſunt res, 1, 62, 5. 2) circumſtare, cingere, circumdarè; τοῦ δεινοῦ πανταχόθεν αὐτοῖς (ſive αὐτοῦς cum *Vat. Flor. Aug. Pariſ. A.*) περιſτάντος, 1, 53, 6. n. μεγάλην αὐτοῖς ἀπορίαν συνέβη περιſτῆναι, 1, 77, 7. μὴ πανταχόθεν αὐτῷ (αὐτὸν *Vat. Flor.*) περιſτῶσιν οἱ πολέμοιοι, 2, 53, 5. διὰ τὸν ἀπὸ *Καρχηδονίων* φόβον περιſτῶντα *Ῥωμαίους*, (*Ῥωμαίους Vat. Flor.*) 3, 16, 2. ὕταν αὐτοῦς περιſτῆ φόβος ἀληθινός, 3, 75, 8. εἰ πανταχόθεν τῷ νεανίσκῳ περιſταίῃ πλοῦμος, 5, 42, 6.

περιſτηνῆναι, περιſτῶναι, περιſτῶν; τὰ περιſτῶντα, quaſi circumſtantiæ; temporum ratio, res præſentès miſera, 2, 51, 4. οἱ περιſτῶντες καιροί, 9, 13, 7. 3,

89, 3. 3, 97, 5. μὴ συν-
επιτίθεται τοῖς τότε περι-
στῶσιν αὐτοὺς (αὐτοῖς *solis*
Aug.) καιροῖς, 5, 105, 8. ὁ
περιστῶς καιρὸς τὴν Αἰτω-
λίαν, 20, 9, 1. ποικίλης αὐ-
τοῖς ἀπορίας περιστῶσης, 3,
84, 14.

περιστασθαι, in *Rass.* ἐπειδ-
ὼν αὐτοῖς πόλεμος ὑπ' Ἠλεί-
ων καὶ Μεσσηνίων, ἅμα δὲ
ὑφ' ἡμῶν περισταθῆ, quum
bello undique petentur, cincti
erunt, 9, 30, 6. διὰ τοὺς αἰ-
περισταμένους ἀγῶνας τῷ βα-
σιλεῖ καὶ κινδύνους, 5, 42, 6.
In Medio, notione activa,
circumstare, cingere hostem;
περιστασθαι τοὺς ὑπεναν-
τίους, 3, 84, 11. n. ubi a ve-
ro profusus aberrans *Erne-
stus cum Casaub.* avertere, de-
pellere interpretatus est.

περισταθεῖς, quod erat in
ed. 1 & 2. pro περισταλεῖς,
2, 60, 4. frustra defendit
Reiskius; vid. *Adn. ad h. l.*
Idem Reisk. pro παραστήσα-
σθαι, 22, 24, 5. quod per-
spexit *Casaub.* in παρατησ-
mutavit, περιστήσασθαι scri-
bendum censuit.

Περιμακῆν, animum abjicere,
desperare, malis succumbere,
1, 58, 5. 2, 30, 4. 15, 29,
8. περιμακῶν τοῖς ὄλοις, de-
sperans de summa rei, 3,
84, 6.

Παραμάκησις, ἡ, animi abjectio,
anxietas, status animi malis vi-
cti, desperatio, 1, 85, 2. 15,
29, 10.

Παρικαταλαμβάνειν; οἱ παρικα-
ταλαμβάνοντες, deprehensi

& pene circumventi *ab ele-
phantis*; 15, 9, 10. opp. οἱ
καταλαχνοῦντες *ibid.* παρι-
καταλαμβάνοντες τοῖς και-
ροῖς, temporibus circumventus,
præoccupatus, 16, 2, 8. πε-
ρικαταληφθέντες ὑπὸ τῆς
Φλογὸς κατεκρήσθησαν, 14,
4, 10. τοῦ παρικαταληφθέν-
τος σίτου. ex conject. *correcti*,
4, 63, 10. pro vulgato πα-
ρικαταλεῖφθ. *quamquam per
se non improbo hoc ver-
bum.*

Παρικαταλείπειν; σιτομετρήσας
τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ παρικατα-
λεῖφθέντος σίτου, 4, 63, 10.
ex vulg. scriptura, in quam
consentiant codices, quam in
παρικαταληφθ. mutandam
duxi. Vide verbum præc.

Παριμασφάττειν, circa ali-
quem occidere; παριμασφα-
ξαν αὐτοὺς περὶ τὸ τοῦ Σπαν-
δίου σῶμα, 1, 86, 6.

Παριμαρῶν τοὺς ὑπεναντίους,
circumire hostium aciem, ut a
latere aut a tergo eos adgre-
diaris, 11, 1, 5. παριμαρῶν-
τες ὑπὲρ τὰ θηρία, iuis cir-
cum elephantos circumductis,
5, 84, 8. conf. κέρας.

Παριμαφαλαία, ἡ, galea, 3, 71,
4. 6, 23, 8.

Παριμαφάλαιον, τὸ, forma in-
usitatio, 6, 22, 3. i. q. præ-
ced.

Παριμαλῶν, in tacticis quid sit
vide in *Adn. ad* 10, 21, 6.
nempe fracta linea, linea ad
angulum (rectum) inflexa du-
cere exercitum; περιέκλε τὴν
δύναμιν ἐπὶ ὄρου, 11, 12, 4.
οἱ μὲν ἐπ' ἀσπίδα παριμα-
σαντες

www.libtool.com.cn

σαντας τούτους, οἱ δ' ἐπὶ ὄρου, 11, 23, 2.

τόποι περικεκλασμένοι, loca anfracta, inæqualia, hiatibus & cavitatibus interrupta, 12, 20, 6. coll. vs. 4. Fr. gr. 103. λόφοι περικεκλασμένοι, colles anfracti, colles qui non continuo tractu excurrunt, sed pluribus convallibus distincti & quasi fracti sunt, 18, 5, 9. πόλεις περικεκλασμέναι, urbes in locis inæqualibus extructæ, tumulis & convallibus vel depressioribus locis distinctæ, 9, 21, 7. Seleucia Pietria καθήκουσα καὶ περικλωμένη ὡς ἐπὶ θάλατταν, variis anfractibus pertinet ad mare, vel pertinet ad mare, & in ea directione versus mare per convallem eam, quæ per urbem excurrit, in duas veluti partes frangitur, 5, 59, 6. Sed fateor, non satis mihi in liquido esse hujus loci sententiam.

Περικλασις, ἤ; *conf. verbum præc.* 1) fractio vel inflexio lineæ qua ducitur exercitus vel pars exercitus; αὐτὰ κατὰ περικλασιν ἐπτάξεισιν οὐ προσδέονται μελέτης, σχεδὸν γὰρ ἄτανεὶ πορείας ἔχουσι διάθεσιν, 10, 21, 6. ubi vide Adnot. αἰεὶ τῶν ἐξῆς ἐπιβαλόντων καὶ κατὰ περικλασιν ἐπομένων, 11, 23, 2. 2) anfractus, terræ hiatus & cavitates, 3, 104, 4.

Περικλείειν, includere; πολισμάτιον προβολὰς ἔχον περικλείουσας ἐν τῆς γῆς εὐφύεσσι, 1, 53, 10. n. ubi ad περικλεί-

ουσας intellige αὐτὸ, (*sc. τὸ πολισμάτιον*) αὐτὰ τὰς ἐκῆ καθορισθείσας ναῦς. Ἀπὸ περιέκλεισαν legendum 5, 39, 3. προπερικλείσαν;

Περικοπή, ἤ; 1) corporis habitus; ὁμοιοτάτοις εἶναι δοκοῦσι κατὰ τὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἄλλην περικοπήν, 6, 53, 6. n. 2) cultus hominis exterior, qui cernitur in vestibus, in suppellectilibus alioque adparatu; (*conf. Adn. ad 6, 53, 6.*) κατὰ τὴν ἐσθήτην καὶ τὴν ἄλλην περικοπήν ἀνσπισήματος, 5, 81, 3. n. λιτός κατὰ τὴν περικοπήν, 10, 29, 5. τὴν περικοπήν ἄπασαν ἐδωρήσατο τῇ μητρὶ, 32, 12, 6. sq. οἰκείων ποιούμενος περικοπήν καὶ Φαντασίαν τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως, ἀεὶ ἀφραγνυμένην ἰνίβει, 32, 20, 2. κοπένα, κατὰ τὴν περικοπήν εὐτυχοῦντες, *ibid.* vs. 5.

Περιλαμβάνειν, capere, occupare, comprehendere, includere; αἰεὶ μείζων καὶ πλείων περιλαμβάνειν τόπον, occupare locum, 4, 39, 8. τὸ περιλαμβάνόμενον τῇ στρατοπέδῳ χωρίον, locus captus castris, spatium quod occupant castra, 9, 20, 3. n. (*cf. περιβάλλειν.*) τὰ ἐν ταῖς παρεμβολαῖς περιλαμβανόμενα, quæ castris comprehenduntur, quæ in castris includuntur, insunt, 9, 20, 3. περιλαβέντων ταῖς συνθήκαις, 5, 67, 12, 26, 6, 12. n. 3, 29, 5. n. ἐκ κοπέων. ubi νίγρο παρελαβὲν πράξεις ὑπὸ τῆς προειρημένης ὀλυμπιάδος περιλαβέντων, 5, 67, 12.

- σαι, 9, 1, 1. τὰ Φρω καὶ χάρακι περιλαμβάνειν τὰς ναύς, 1, 29, 3. 1, 48, 10. 5, 103, 5. Sic περιλαμβάν τὰ Φρω καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν legendum, pro περιβαλεῖν, 9, 68, 6. π. μὴδ' ἀποθράναι δυγαμένους διὰ τὸ τὰ Φρω καὶ χάρακι περιελθῆσθαι πανταχόθεν, 1, 84, 9. κύκλῳ περιλαμβάνουσι τὸν χάρακα τοῦ Ἀπτίου, 9, 3, 1. μέσους καὶ πάντοθεν περιελθῆναι τοὺς πολεμίους, inclusisse, 2, 29, 5. περιελθμμένος ὑπὸ τῶν πολεμίων, cinctus ab hostibus, 10, 3. 4. περιελθῆσθαι ἀργυραῖς λακίσι, obductum esse, 10, 27, 10.
- πᾶσαν ἤδη περιελθῶς τὰς ἑλπίσι τὴν Πελοποννησίαν ἀρχὴν, spe præceperat, occupaverat, tenuerat, 2, 52, 5. πάντα περιελάμβανον οὐ μόνον ταῖς ἑλπίσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς χορηγίαις καὶ ταῖς παρασκευαῖς, omnia non solum spe sunt complexi, 8c. 8, 3, 3. τῷ καιρῷ περιληφθέντες, temporis necessitate coacti, tempore oppressi, 6, 58, 6. 31, 18, 2.
- πολλὴν περιλαβουμένων λείαν, mendose viro 3, 69, 7.
- π. pro περιλαβομένων; vide περιβάλλειν.
- Περιλείπεσθαι, superesse; ὅφ' ἀφήκοντα μόνον συνέβη περιλειφθῆναι ἀκάφῃ, 1, 57, 2. ἐπὶ τοῦ περιλειφθέντος θηβίου διασώθη, 3, 79, 12.
- Περιλιπής; τὰ περιλιπῆ τῶν πλοίων, 1, 73, 2. π.
- Περιμένει ἕως τούτου μέχρις ἂν 8c. 5, 56, 2.
- Περίμετρος, ἤ, (scil. γραμμῆ,) perimeter, circuitus, 1, 56, 4. 2, 14, 12. 9, 21, 1 8c 5 8c 6.
- Πέριξ τοῦ τείχους, circumcirca murum, 1, 45, 8.
- Περίοδος, ἤ; ἐκ περιόδου γραμματέα κοινὸν προσχειρίζοντο αἱ πόλεις, alternando inter se, in orbem, 2, 43, 1. Sic 6, 20, 7.
- Περιοικίς; αἱ ἑριοικίδες κῶμοι, 5, 8, 4.
- Περίοικος; οἱ Περίοικοι, 2, 65, 9. π.
- Περίοπτασθαι τινα παρασπονδμένον (ὅπ' ἄλλου,) negligere, 3, 15, 7.
- Περιορᾶν; μὴ περιορᾶν τὴν χώραν ἀδαιῶς πορδουμένην, 1, 30, 3. μηδὲνα τῶν ἀδικουμένων περιορᾶν, 3, 15, 7.
- Περιοργίζεσθαι, i. q. simplier; περιοργισθεῖς, 4, 4, 7.
- Περιουσία, ἤ, abundans rerum omnium copia, 6, 7, 2. Sic αἱ περιουσίαι, 6, 18, 5. ἐν τοιαύτῃ περιουσίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ἦσαν, 3, 90, 7. πρὸς περιουσίαν, ad lautitiam, 4, 38, 4. opp. πρὸς τὰς ἀναγκαιὰς τοῦ βίου χρείας, 4, 38, 4. περιουσίας χάριν, e supervacuo, nulla idonea causa, animi causa, 4, 21, 1 8c 10. — „Demosth. pro Cor. 2. ἐκ περιουσίας.“ Ετπ.
- Περιπαθής, valde dolens, tritius, mœrore commotus, 1, 55, 5. περιπαθῆς ἐγένοντο ταῖς ψυχαῖς. 4, 54, 3. περιπαθεῖς γιγνώμενοι τῇ συμφορῇ,

ῥῆ, 1, 81, 1. μὴ αὐτὸν (i. q. δαυτὸν) βίβη κατὰ τινος κρημοῦ περιπαθῆς γενόμενος, pro dolore, 8, 20, 8.

Περιπάτος, ὁ; τοὺς περιπάτους ποιεῖν, obambulare, 5, 56, 10.

Περιπέτεια, ἡ, fortuna casus; περιπέτεια καὶ συγκύρησις, 9, 12, 6. κατὰ περιπέτειαν, opp. κατὰ πρόθεσιν 38, 1, 2. αἱ ἐκ ταυτομάτου περιπέτεια, 9, 9, 3. Inprimis casus adversus, malum quodcumque accidens, calamitas, 1, 13, 11. 1, 23, 1: 1, 57, 2, 2, 56, 13. 3, 4, 5. 3, 86, 6. γενομένης περιπέτειας, incidente mutatione rerum, nempe in deteriore partem, interveniente adverso casu, 9, 8, 6. Sed Ἐ mutatio in melius, prosper casus fortunæ, 22, 9, 16 Ἐ 18. 32, 23, 4.

Περιπίπτειν, 1) mutari, converti: οὐκ ὀλίγους τὰς ἐκπληκτικωτάτας περιπέτειας εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπετωκένου μερίδα, in bonum cessisse, 3, 4, 5. 2) περιπίπτειν τινι, incidere in aliquem, in aliquid; cum Dat. pres. ὀλοσχεραῖ μὲν οὐδενὶ περιπίπτων ἔτι συστήματι τῶν βερβάρων, 3, 53, 6. οἱ μὲν τοῖς κατόπιν ἐπιφρομένοις περιπίπτοντες, 1, 76, 8. αὐτομάτως ποτὲ περιπεσόντες αὐτοῖς, (i. q. αὐτοῖς. Ἐ ἀλλήλοις) 1, 58, 8. Cum Dat. rei; περιπίπτειν χειμῶνι, 1, 37, 1. ἐλαττώμασι, 1, 37, 9. ἀτυχήμασι, 2, 56, 6. τινὶ ἢ τισὶ τῶν δεινῶν, 2, 7, 1. τινὶ τῶν ὁμοίων, 2, 60,

1. ἀνηκέστῳ συμφορῆ, 4, 53, 3. βιάσις πληγαῖς, 3, 116, 9. τραύματι βιάω, 2, 69, 2. unde corrigenda menda, 2, 57, 5. n. Ἐ βιάσις τραύμασι περιπεσόντας scribendum, pro πράγμασι.

ἐν χειρῶν νόμῳ περιπεσόντας, mendose, ut puo, 1, 57, 8: pro: πεσόντες vel προπεσόντες: nisi fortasse desidereris coneris ex 8, 2, 4. ubi περιπεσῶν pro simplici πεσεῖν accipiendum videri potest, διὰ τῶν τοιούτων ἀλογηθῆναι καὶ περιπεσεῖν; ubi tamen alia ratio est, nam ibi περιπεσεῖν est in fraudem incidere, Ἐ mihi prorius videtur ibidem nomen aliquod in dativo casu positum, v. c. δόλω, πακοῖς, aut aliud simile desiderari. Pro πεσεῖν τῆς δόδου, 3, 54, 5. haud cunctanter παραπεσόν edidi ex doctorum virorum conspectu.

Περιπλαῖν, circumnavigare, in pugna navali, 1, 51, 6. (cf. ἐκπεριπλαῖν.) περιπλαῖν, scilicet τὰς νήσους ἢ εἰς τὰς νήσους, per insulas, 4, 16, 8. τὰς δυσχωρίας, circum loca angusta (quæ sunt in continente) circumnavigare, 31, 26, 10. Περιπλοκῆ, ἡ, complexus, amplexus; περιπλοκαὶ γυναικῶν, 2, 56, 7.

Περιποιεῖν τινὶ ἀσχύνην, ignominiam alicui adferre, 5, 58, 5. τὴν στρατηγίαν, præturam alicui conferre, efficere ut aliquis prætor creetur, 4, 82, 6. sic τοῦτοις περιποιεῖν τὰς ἀρχάς.

- Χάς**, his conferre magistratus, 20, 6, 3. *ασφαλειαν*, securitatem alicui praestare, 15, 10, 4. *περιποιῖσθαι*, -sibi conciliare, comparare; *εμπειρίαν ἐκ τῆς ἱστορίας*, 5, 75, 6. *τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὐνοίαν*, 3, 6, 13. *περιποιήσατο παρὰ τοῖς ἔχλοις εὐνοίαν*, *παρὰ δὲ τῷ συναδρίφί τίστιν*, 24, 9, 6.
- Περιπορεύεσθαι**, τὴν πόλιν κύκλῳ, circum urbem circumire, 4, 54, 4. *Δις περιπορευῶσθαι τρεῖς περιπορεύεσθαι*, scil. *περὶ τὸν βουνόν*, 2, 27, 6. *Sed περιπορεύεσθαι τὰς πόλεις*, obire urbes, 3, 7, 3. *σε αἱ γυναῖκες περιπορευόμεναι τοὺς νεοὺς*, 9, 6, 3. *π. ὑβὶ μετὰδοσε υἱοῦ παρακορευομ.* Recte omnes *περιπορ. τοὺς νεοὺς*, 10, 4, 4. *περιπορευόμενοι τὴν πόλιν*, discurrentes, circumeuntes per urbem, 8, 33, 2.
- Περιπόρφυρος ἐσθῆς**, praetexta toga *consulium* ἔσ. *praetorium Rom.* 6, 53, 7. *λινόϊ περιπόρφυροι χιτωνοκοί* *Hispanorum*, 3, 114, 4.
- (*Περιπροπλεῖν*, *temerosum verbum a Casaub.* *temere adoptatum* 1, 46, 11. *pro προπλεῖν*.)
- Περιπτύσσειν**, amplecti, complecti; *περιπτύξασα ἡσκάσατο αὐτοὺς*, 10, 4, 6. *περιπτύξε τὰς χερεῖς*, 13, 7, 8. *videtur significare*, manibus mulieris (*nempe simulacri forpae muliebris*) amplexus est hominem; *sed vix sana h. l. videtur esse oratio.*
- Περιβόρηνοναι (τινὶ) τὴν χλαμύδα**, lacerare, lacerando adtrahere alicui chlamydem, 15, 33, 4.
- Περιβρώξ πέτρα**, abrupta petra, 9, 27, 4. *ἔχθος*. *Fr. gr.* 105.
- Περισάττειν**, circumstipare; *περισάττειν τὰ χεῖλη τοῦ πίθου πανταχόθεν*, obturato undique omni spatio inter labia dolii ἔσ. *parietes cuculi*, 22, 11, 17.
- Περισκέπειν**, undique tegere; *οὐ δυναμένου τοῦ Γαλατικῆθ θυραίου τὸν ἄνδρα περισκέπειν*, 2, 30, 3.
- Περιστῆν πόλεμον ἐκεῖ**, bellum illuc transferre, 1, 26, 1. *περιστῆ Ρωμαίους*, distinguebat Romanos, curam eorum alio vocabat, 9, 27, 5. *Ἰν Ταξις, περιστῆν τοὺς στρατιώτας ἐστὶν integram militum manum*, veluti unam massam, ita convertere & circumagere, ut descripto semicirculo in eam partem prospiciat, cui primo terga verterat; *vide Adm. ad* 10, 21, 3. *τοὺς ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντας, ἐξ ἐπιστροφῆς περιστῆν, ἐξέταττε πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐπιφάνειαν*, 1, 76, 5.
- Passiv.* *περιστῆμενοι*, disrenti, alio occupati, 4, 10, 3. *περιστῆσθαι ταῖς διανοίας*, animo distrahi in diversas partes, 15, 3, 4.
- Med.* *περισπασάμενος τοὺς στρατιώτας*, secedere a se jubens milites; *alii contra*, succinctus, circa se habens, cingens se militibus, 38, 5, 1. *π.*
- Περισπασμός**, ὁ, 1) *distractio*, cum

www.libtool.com.cn

cum quis alibi occupatus est, aliis negotiis distinetur; *ἐν τοῖς ἐκείνου περισπασμοῖς*, 3, 87, 9. *κατὰ τοὺς αὐτῶν περισπασμοὺς*, 18, 34, 5. 31, 8, 5. 32, 15, 4. *ἐν περισπασμοῖς ἐνυμν.* (i. q. *περισπᾶτθαι*) 4, 32, 5. 2) motus ille militaris, *de quo paulo ante ad verb. περιστᾶν dictum est*; conversio manus militum in partem contrariam, 10, 21, 3. n. 12, 18, 3.

Περίστωσις, ἤ, 1) status rerum, temporis ratio, temporum conditio, quidquid incidit; *quasi dicitur circumstantiæ*; *διὰ τὴν περίστωσιν*, 1, 32, 3. *ἐπὶ παντός καιροῦ καὶ περιστάσεως*, 1, 35, 10. *κατὰ τὰς περιστάσεις*, pro varia temporum ratione, 2, 41, 6. *αἱ περιστάσεις τῶν πόλεων*, fata urbium, 10, 24, 3. *ἐν ἀμφοτέροις ταῖς περιστάσεσι*, in utroque rerum statu, *sc. tam in pace, quam in bello*, 4, 57, 4. ἢ *κατὰ τὸν αἶρα περιστάσις*, status aëris, aëris ratio, 3, 84, 2. *λοιμικαὶ περιστάσεις*, *scil. τοῦ αἵματος*, pestilens aëris status, 6, 5, 5.

2) *sed περίστωσις, etiam nude per se, præsertim de difficili, periculoso, misero, calamitoso rerum statu usurpatur*; *sic κατὰ τὰς περιστάσεις*, difficilibus, periculosis temporibus, 1, 82, 7. 2, 17, 1. Ἐ *κατὰ τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις*, 2, 55, 8. *ἐν ταῖς περιστάσεσι*, 3, 112, 9. *κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν βερβάρων περιστάσεις*, in periculo a har-

baris imminente, 4, 38, 10. *Ὡς ἡ Γαλατικὴ περίστωσις*, 3, 1, 3. *ἐστὶ σύμπτωμα κατὰ τοὺς Γαλάτας γενόμενον τῆ βασιλείᾳ*, *ibid. vs.* 1. πολλοὺς περιστάσεις καὶ καιροὺς ἔχοντες, multas temporum difficultates experti, 4, 32, 2. *περιστάσεσι παραδόξοις καὶ ποικίλαις ἐχρήσατο*, 9, 34, 2. *ἀόρατοι παντός καιροῦ καὶ πάσης περιστάσεως*, 2, 21, 2. *εἰς πᾶν περιστάσεως ἐλθεῖν*, in summas miseras venisse, 4, 45, 10. *εἰς τοῦτ' ἤγαγεν (αὐτοὺς) περιστάσεως*, 1, 84, 9. 1, 88, 5. *ἐν ταῖς ὀλοσχερέσι περιστάσεσι*, temporibus quibus de summa rerum agitur, in gravitibus patriæ periculis, 4, 33, 12. *περίστωσις ὀλοσχερεστέρα ἐκ τοῦ πελάγους*, fuminum e mari periculum imminens, *ὄθ' vehementissimam tempestatem*, 1, 54, 6. *ἀπολαύσθαι τῆς περιστάσεως*, periculo liberatum esse, 10, 14, 5.

3) quidquid circumstat vel circumdat; *πῆ ἢ ἔξω περιστάσις*, multitudo foris circumstans, 18, 36, 11. ἢ *τοῦ στρατηγίου περίστωσις*, area circa prætorium, 6, 31, 1. Ἐ *7. 6, 41, 2 sq. τῶν σκηνῶν*, area circa tentoria, 6, 31, 14. *χωρὰ βασιλικὴν ἔχουσα περιστάσιν*, regium adparatum, regias copias, regiam opulentiam habens, 5, 43, 1. *μαγαλόμερης περιστ.* magnificus adparatus *vestium Ἐ suppellectilium*, (i. q. *περικοπή καὶ κόσμος*) 32, 12, 3. n. 32, 14,

9. ἢ τοῦ βίου περίστασις, fortunarum copia, opes, 3, 98, 2.
- Περιστελέειν, tegere; (ut vestis vel clypeus tegit corpus; sic de clypeo Plutarch. in Philo-roem. c. 9.) περιστελέειν τι τοῖς κόλποις, sinu vestis involvere, tegere, 22, 21, 10. τὰ ἀμαρτήματα, peccata, 30, 4, 14. (conf. συμπεριστελέειν.) τοὺς ἀποστάτας, protegere rebelles, 5, 67, 13. ἀνεπίστως τῆς ἀσφαλείας ἔτυχε, περισταλεῖς ὑπὸ τῆς Ἀχαιῶν καλοπραγείας, te-ctus, 2, 60, 4. n.
- Περιστοιχίζειν, corona cingere urbem, 8, 5, 2.
- Περιστόμον, τὸ τοῦ πίδαου, os dolii, 22, 11, 15.
- Περιστρατοπεδεύειν τὴν πόλιν, urbem corona cingere, 1, 30, 5. 2, 2, 7. 2, 54, 6. n. Ἐ vs. 11. 3, 60, 9.
- Περιστευλον, τὸ, (sive ὁ περιστευλος, ut apud Diodor. 1, 48.) peristylum, locus columnis circumdatus, 10, 27, 10. n.
- Περιυραίν τὴν λείαν τῶν πολεμίων, præda exuere hostes, 3, 93, 1. τὰ θρόμβματα, diripere, 4, 19, 4.
- Περισχίζεσθαι; ὁ ποταμὸς περισχίζεσθαι, ὁ ποταμὸς περισχίζεσθαι, fluvius dividitur & circumfluit, 3, 42, 7. περισχίζεσθαι ὁ ῥοῦς περι τὴν πόλιν, 4, 43, 7. n.
- Περιταφρεύειν, fossa cingere urbem obsessam, 1, 48, 10.
- Περιτειχίζειν, muro cingere, vel munitionibus ad oppugnandum circumdare; περιτειχίζομενος καὶ κατὰ γῆν κοίματα Ἰάλακταν, 39, 1, 8. . . .
- Περιτέμνειν; πανταχόθεν περιτέμνεται αὐτοῦ ἡ ἀρχή, acciditur, circumciditur, immi-nuiscitur, 23, 13, 2..
- Περιτιθέναι τινὶ στρατηγίαν, conferre, mandare alicui imperium, 2, 36, 3. μεγάλην δυναστείαν, 2, 11, 17. περιτιθέναι τινὶ βασιλείαν, 4, 81, 4. οἱ θεοὶ περιτιθέντες τὸ πρῶτος οὐ τοῖς ἄρχουσι χειρῶν ἀδίκων, victoriam tribuētes, 15, 8, 2. τοῦτο περιτιθέσκουσιν εἰς συγγραφεῖς Ἀννίβα, hoc Hannibali tribuunt, adscribunt, 3, 48, 4.
- Περιτίθετο κλίμαξ τῷ στύλῳ, tigno circumposita, inserta erat scala, 1, 22, 5.
- Περίτομος; ὅρος περιτομῶν, mons omni ex parte abscissus, præruptus, 1, 56, 4.
- Περιττεύειν, abundare. τὸ περιττεύειν, 4, 38, 9. opp. τὸ λιπεῖν, ibid. οὐ περιττεύειν τῇ χορηγίᾳ, 18, 18, 5. opp. εὐδαιμονίᾳ, ibid.
- Περιττός, varix doctrinæ cupidus, curiosus, 9, 1, 4. περιττόν, adverbialiter, i. q. περιττῶς vel ἄγαν, nimis; πολυάκις τὸ τολμᾶν περιττόν ἔσθ. 4, 34, 2. n. disjuncta membra nescio cuius μοῦσαι. ἐν περιττοῦ, e supervacuo, sine necessitate, nulla probabili ratione, animi causa, 5, 11, 4. n. 9, 20, 6. (cf. περιουσία.) οὐδὲν περιττότερον ἢ περ ἔσθ. nihil amplius quam, 31, 6, 7.
- Περιττότης, ἡ ἐν τοῖς βίοις, luxus

www.libtool.com.cn

- luxus vitæ, affluentia rerum pretiosarum, magnificentia in suppellectili & alio vitæ adparatu, 9, 10, 5.
- Περιττώς κατασκευασμένη οἰκησις**, magnifice exstructa domus, 1, 29, 7. **περιττώς κατασκευασμένον ἄγαλμα**, exquisita arte elaboratum signum, 32, 25, 4. **περιττώτερον scribendum suspicatus erat Reisk.** 7, 7, 7. **loco verbotum παρὶ ταῦτα, intelligens festivus, elegantius, exquisitius.**
- Περιτυγχάνειν ἀτυχήμασι, (i. q. περιπίπτειν)** 1, 37, 6.
- Περιφάσις, ἡ**, protrectus liber; (i. q. περιφάνεια apud Herodot. IV. 24. "Ern.) ὄρος εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις, 10, 42, 8.
- Περιφέρειν; ὁ περιφερόμενος στίχος**, pervulgatus, qui circumfertur, 5, 9, 4.
- Περιφερῆς; περιφερὲς σχῆμα Σπάρτης**, orbicularis figura, 5, 22, 1.
- Περιφοβός; περιφοβοὶ ἦσαν καὶ περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος**, 5, 74, 3.
- Περιφράττειν**, cingere naves hostium; περιφράξαντες αὐτοὺς πρὸς τῇ γῆ συνεΐχον, 1, 28, 11.
- Περιφλέγεσθαι**, amburi; 12, 25, 2.
- Περιχαρᾶσθαι**, circumvallare, 4, 56, 8. 16, 30, 1.
- Περιχαρῆς**, lætus, 1, 20, 1. 3, 62, 9. τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. **περιχαρῆς ἦν τῷ μὴ Ἔς.** 2, 50, 5. **ubi delendum com-**
- μα ποβὴ ἦν. γενόμενοι περιχαρῆς διὰ τὸ Ἔς.** 4, 86, 5. 8, 21, 2. **ἐπὶ τινι**, 1, 41, 1. 1, 44, 7. 3, 74, 10. **περιχαρῆς γενόμενος Ἀννίβας ἐπὶ τῷ Ἔς.** 8, 31, 11. **ubi dele compta ante ἐπὶ.**
- Περίχερα, τὰ**, armilla, 2, 29, 8.
- Περιχύειν; οἱ ἵπποις ἐκ μεταβολῆς περιχυθέντες ἐπέκειντο τοῖς πολεμοῖς**, effusi & circumfusi hostibus, 1, 19, 4. **οἱ περιχυμένοι**, circumfusi, (nempe a quibus pater Scipionis περιελημμένος ἦν.) 10, 3, 5. **coll. vs. 4.**
- Πέρπερος**, nugator arrogant, ostentator; **λάλος καὶ πέρπερος**, 32, 6, 5. 40, 6, 2.
- Πέτευρον, τὸ**, tabula, asserculus, parvum tabulatum, 8, 6, 8. π.
- Πέτρα, ἡ; τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίας παρεχούσης Ἔς.** Fr. gr. 129.
- Πετροβολικὰ ὄργανα**, baliste, 5, 99, 7. **ubi diserte distinguuntur a catapultis.**
- Πετροβόλος, ὁ**, balista; **πετροβόλοι ab oppugnatoribus dispositi ad muros defensoribus nudandos**, 5, 4, 6. **ab oppugnatis dispositi in muris adu. machinas hostium**, 8, 9, 2. 16, 30, 4.
- Πεττεύειν**, calculis ludere, 40, 7, 2.
- Πεττευτής, ὁ**, aleator; **συγκλείων ποδοῦς ὡσπερ ἀγασθὸς πεττευτής**, 1, 84, 7.
- Πεύκινος; πεύκινα ξύλα τετραγωνα**, traves piceæ, 5, 89, 1.
- Πῆ, 1)** qua ratione; **πῆ καὶ τί πρακτίον**,

- πρακτικόν, 11, 2, 6. πῆ και
 πῶς, 3, 93, 2. *pleonastice*,
sicut pōs και τίνι τρόπω, 1,
 32, 2, 38, 1. *Et similia*
multa apud postum. 2)
 quo; πῆ τρίκοσθαι. *Vat.*
cum suis, pro ποῖ, 4, 69, 3.
Enclit. πῆ; τῆδέ πῆ τοῖς
 πολεμίοις ἦν εὐχειρωτος, *hac*
ex parte, 4, 8, 6. 12, 14, 4.
 Πηγῶν ὕδωρ, *aqua fontana*,
 10, 28, 3.
 Πηγῆ, ἡ, τῆς κακοπραγμοσύ-
 νης, 18, 23, 3.
 Πῆγμα, τὸ, τῆς χιόνος, *con-*
gelatio nivis, 3, 55, 5.
 Πηγνύουσχεδίας, *compingere*
rates, ἀραρέτως, 3, 46, 1.
διαφερόντως, 3, 46, 4. *ση-*
ναῖς, *struere, figere tentoria*,
 6, 27, 2 *Et* 6. — „*Sic Et*
Joseph. Ant. III. 6, 9.“
En.
 Πηλίος; πόσα και πηλίκα συμ-
 βαλέσθαι πέφυκε *Et*. 1,
 2, 8.
 Πηλός, ὁ, *lutum figulinum, ar-*
gilla, 12, 15, 6. 15, 35, 2. οἱ
 πηλοί, *limus*, 3, 79, 9 *Et* 11.
 Πῆρα, ἡ; ἐν πῆραις παρακομι-
 ζειν τὰ χορήγια, *Fr. gr.* 138.
 Πηχυσίας, *cubitalis, cubiti lon-*
gitudine, 6, 23, 12.
 Πῆχυς, ὁ, *cubitus; ξύλων και*
βητίνης και τριχὸς μυριάδας
πήχεις, και ταλάντων χιλιά-
δας, 5, 89, 9. n.
 Πιάνειν; *πιάνεσθαι, pingue-*
fieri, 34, 2, 15, 34, 8, 1.
 Πιάζειν τινι τὰς χεῖρας, *pre-*
nsare manus, 32, 10, 9. *πιεζέ-*
ματος, pressus complexu ma-
chinæ Nabidis forma multi-
vis, 13, 7, 10. *πιεζόμενος*
 τῷ πολέμῳ; *bello pressi*, 5,
 29, 1. *ἀμφοτέρα τα κέρατα*
πιεζόμενα, alii πιεζόμενα,
pressa, retro pulsa, 3, 74, 2.
βραχὺ πιεσθῆναι τῇ χείρῳ
κατὰ τὴν μάχην, paululum
loco pelli, inclinari, cedere
cogi, 2, 33, 8. *σημαῖν πι-*
σθεῖσαι, 6, 38, 1. n. τὸ *πι-*
εζόμενον ὑπὸ τῆς γῆς, quod
premitur a terra, nempe in
qua deficitur est, 18, 1, 10.
coll. vs. 12.
 πιέζειν τι, *urgere, preme-*
re aliquid in disputando, dis-
ceptando, 5, 67, 8. 3, 21, 9.
 Πιεζεῖν, *ultima circumflexa, i.*
q. κίεζεν, 3, 74, 2. n. *ἐπι-*
εζοῦντο και καταβαροῦντο τῇ
μάχῃ, 11, 33, 3.
 Πιθανότης, ἡ, *probabilitas, pro-*
babilis, speciosa ratio; τινὰς
ἐλάμβανον πιθανότητας ἐκ
τῶν ἀγγράπτων, 18, 28, 2.
ἐνίοτε πᾶσαι αἱ πιθανότητες
μετὰ τοῦ ψεύδους τάττονται,
 13, 5, 5.
 Πίθος, ὁ, *dolium*, 22, 11,
 15. *sq.*
 Πικρία, ἡ; *πικρία ἀκμῆρος μᾶλ-*
λον ἢ δυσμένεια, exacerbatio,
ira, 5, 42, 3. *παρακατασχῶν*
τὸν ἴδιον θυμὸν και τὴν ἐπὶ
τοῖς γεγονόσι πικρίαν, 15, 4,
 11. *πικρία και ἀθυρογλωσ-*
σία τοῦ συγγραφέως, amarul-
lencia, acerbitas in maledicen-
do, 8, 12, 1 *Et* 12. 12, 14,
 1 *Et* 7. 12, 13, 4. *ἔξυτης*
και πικρία plebis Atheniensis,
præcept & acerbum vel irasci-
bile ingenium, 6, 44, 9. *nem-*
pe quod facile ira excede-
scit, sed eandem iram etiam
facile

www.libtool.com.cn

*facile rursus ponit, qua dif-
fert a plebe Thebanorum,
quam innutritam esse ait βία
καὶ θυμῷ. ibid.*

Πικρός, acerbus, fœvus; τύραν-
νος, 7, 13, 7. ἔχθρος, 7, 14,
5. ἐπιτιμητής, 12, 12, 4.
δικαστής, immitis, severus,
5, 41, 3. (Sæpius jungitur
cum ἀπαράιτητος.) πικρότα-
τος τύραννος, 9, 23, 3. τὰ
πικρὰ, acerbè facta, ξένα
facta, 9, 23, 6. opp. χρηστὰ
καὶ σεμνὰ, *ibid.* ἀεὶ τι τῶν
ἀπεχθαστάτων καὶ πικροτά-
των εἰσαγγέλλειν κατὰ τινος,
1, 80, 3.

**Πικρῶς ἐπιστατεῖν τῶν ἀνδρά-
πων**, dure, acerbè præesse,
imperare, 1, 72, 1. πικρῶς
ἐνειδίξειν, 9, 34, 1. ἐπιτι-
μῆν τινι, 8, 28, 8. πικρῶς
καὶ δυσμενῶς διεφθεῖρα τὴν
πόλιν, 2, 55, 7. πικρῶς δια-
κείσθαι πρὸς τινα, iratum
esse, succedere, 4, 14, 1.
θεῖ σκοπεῖσθαι τὰ πράγμα-
τα μὴ πικρῶς ἀλλ' ἀνδρωπί-
νως, 4, 14, 7. τοῦ δὲ ἀπει-
καμένου, πικρῶς ἐραυῶν
ῆται, 5, 50, 13. n. ubi repro-
situm comma post πικρῶς ma-
limum, ille acerbè ferens, ira-
tus, negat factum. πικρότατα
χρησθῆναι τινι, 1, 72, 3.

Πίλος, ὅ, *latinum* pileus, 30,
16, 3. *Græce* ἀλιάς ὁ πίλος.

Πιλίον, τὸ, *idem*, 35, 6, 4.

Πινάκιον, τὸ, *tabella*, 10,
46, 6.

Πίναξ, ὅ, *tabula picta, pictura*,
40, 7, 2.

**Πικράσκειν; πραθέντων τού-
των** *correctit Casaub.* 10, 16,

5. *pro πραθέντων quod
erat in libris.*

Πίπτειν εἰς ἐξουσίαν τινός, in
potestatem alicujus incidere,
venire, 3, 4, 12. τοῦτο πλ-
πτει κατὰ τὴν ρηθ' ὀλυμπια-
δα, incidit in CXXIX. Olymp.
1, 5, 1. ταῦτα ἔπασαν εἰς
τὴν προτέραν ὀλυμπ. 4, 14,
9. εἰ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ
τῆν ἡμετ. ἱστορίαν, tempora
quæ nostra persequitur historia,
4, 2, 2. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ
τῆν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ
nos vel ipsi vidimus vel fando
cognovimus, 2, 4, 7. (*cf.*
ἱστορία.) οὐδ' ὑπὸ λόγον πλ-
πτει ἢ ἀδικία αὐτῶν, nequi-
dem sub rationem cadit, ne
quidem ulla ratio ejus reddi
potest, inexplicabilis est, 4,
15, 11.

πίπτειν ταῖς ἐλπίσι, exci-
dere spe, spem e manibus ela-
psam videre, 1, 87, 1. κἄθ
ποτα πέσῃ τὰ ὅλα, quam-
quam summa rerum perditæ,
10, 33, 4. n. πολίτευμα ἄρ-
δην πεπτωκός, civitas fundi-
tus prostrata, depressa, perdi-
ta, 1, 35, 5.

**ἐξαπισχίλια τάλαντα πε-
σὶν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπὸ
τῶν Λαφύρων**, 6000 talenta
eis rediisse e præda, 2, 62, 1.
ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα
πρόσδοος ἐπίπτε τῷ δήμῳ,
31, 7, 7.

πεσόντος *fortasse legendum*
pro πταίσαντος, 10, 33, 5.

n. ἔσ πεσόντες vel προτα-
σόντες, *pro περιπεσόντες*, 1,
57, 8. n.

Πιστεύαν, 1) *confidere; τῷ
ταχυν-*

ταχύνουσαι 1, 23, 9. τῇ τῶν τόπων ὀχυρότητι, 3, 67, 9. ταῖς παρασκευαίς, 5, 62, 6. πιστεύω αὐτῷ τε καὶ τοῖς χρήμασι, 6, 2, 10. 2) fidei alicujus permittere; πιστεύειν τινὶ ὑπὲρ τῶν ὄλων, 2, 42, 2. Et puidē πιστεύειν τῷ, fidei alicujus se permittere, 21, 2, 10.

Passiv. ἄνδρας μάλιστα πιστευόμενοι, viri quibus summa fides habebatur, maxima auctoritate praediti, 16, 31, 4. πιστευόμενος, cum Accusf. Ἐπισημ. qui sibi persuaserat, persuasus, 16, 22, 5. πιστευόμενος τὴν πόλιν παρὰ Ῥωμαίων, cujus fidei credita, commissa erat urbs, 3, 69, 1. συνέβηκε αὐτὸν πιστευέσθαι τι τῶν Φυλακτηρίων, 8, 17, 5. παρ' οἷς πιστευθέντες, qui cum eis fidem habent, apud quos cum fidem invenissent, 2, 7, 9. nisi ex seqq. ad πιστευθέντες referendus est accusf. τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν, qui cum eorum fidei custodiendum commisissent Veneris templum. ὑπὸ τῆς τῶν πιστευθέντων ἡγετηδὲς ἀσασίας, perfidia eorum; quibus fidem habuerat, 8, 23, 10. Cum Genit. πιστευθεὶς ταλάντου, cui talentum est creditum, 6, 56, 13. n. Κύπρου, cujus cura fideique commissa Cyprus erat, 18, 38, 6. *Responsus cum Accusf.* ἐπιστάθη τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὄλων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, 31, 26, 7. *Conf. Ind. histor. in Credere.*

Πίστις, ἡ; 1) δοῦναι εἰς πίστιν τινός, fidei alicujus se dare vel permittere, 3, 30, 1. *Quid sit hoc apud Romanos, docetur* 20, 9, 10 seqq. 22, 10, 2 seqq. (*conf. ἐπιτροπή*, 21, 1, 4 sq. 36, 2, 1 sqq. *Adde Ind. histor. in Fides.*) ἐθαλοντὴν σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν ἐνεχέρησαν, 18, 21, 9. 20, 10, 2. παρακαλοῦντος (αὐτοῦ) σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, 18, 21, 5. n. nisi diserte adjiciendum verbum δοῦναι vel δίδουαι.

2) fides quae habetur vel haberi debet dictis, creditibilis; βραχύ τι συμβάλλεται ἢ κατὰ μέρος ἱστορία πρὸς τὴν τῶν ὄλων ἐμπειρίαν καὶ πίστιν, ad faciendam, adsttuendam fidem, 1, 4, 10. τὸ εἰρηθὲν δι' αὐτῶν τῶν ἔργων ἔλαβε τὴν πίστιν, fidem invenit, confirmatum est, 1, 35, 4. 7, 13, 2. τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνει ἢ παραύνησις, praecipuam fidem invenit, praecipuum pondus habet, 11, 10, 2. βουλούμενος πίστιν παρασκευάζειν τοῖς μέλλουσι λέγεσθαι, 32, 16, 2. πίστιν ποιεῖν τινὶ τοῦ λόγου ἀληθινῶς ταῦτα, Fr. gv. 65.

3) fidei pignus; ἰανὴν πλῆστιν παρασχέσθαι τινὶ τῆς πρὸς τὰ μέλλουσα κοινῆς, 2, 52, 4. 2, 58, 7. *Præsertim in Plur. αἱ πίστεις*, fidei pignora, 2, 51, 7. 4, 17, 9. 8, 2, 3. τὰς πίστεις θίδουσαν ἀπὸ ἀλλοκ, 4, 17, 22. *Exo. Hinc ἔπεισαν δίδουσαι*.

εἶδαι, factus facere; ὑπὲρ τῆς Φιλίας καὶ συμμαχίας ἔθετο πρὸς αὐτοὺς πίστει, 3, 67, 7.
 4) fides, religio hominis; αὐτῷ δοκεῖ συμφέρον ἐκ τῆς ἰδίας πίστεως, e sua fide, pro religione sua, 28, 1, 9, fides & auctoritas, qua quis fruitur apud alium; πάντων αὐτῷ πειθαρχούντων κατὰ τὴν προγεγενημένην πίστιν, 5, 2, 10. μεγάλης ἀποδοχῆς καὶ πίστεως ἔτυχε παρὰ τῷ βασιλεῖ, 6, 2, 13.

5) negotium vel munus fidei alicujus commissum; Σελύκου ταύτην αὐτῷ τὴν πίστιν ἐγχειρίσαντος, πεπρατὴν προστασίαν τῶν ὅλων πραγμάτων, 5, 41, 2. ἡ τῆς ἐφοδείας πίστις εἰς τοὺς ἰππεῖς ἀνατίθεται, munus circuitionis, 6, 35, 8. — „*peprate in quacunque re fides alicui habetur, id ipsum πιστις ἐστὶ Latinis fides est.*“
 Ε.π.η. — ἡ ἐγχειρισμένη αὐτῷ πίστις αὐτῇ δ' ἦν ἡ σφραγίς, καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα, 16, 22, 2.

Πιστόν, τὸ; λαβὼν τὰ πιστὰ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας, (i. q. αἱ πίστεις.) fidem securitatis, 2, 41, 15:

Πιστοῦν; πιστώσασθαι, cum πρὸς πραγμ. πιστωσάμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν ὅλων, εἴθ' ὃ fidem sibi mutuo dantes, 18, 22, 6. cum Accus. rei; πιστωσάμενοι τὰς προτεινομένας διαρᾶς, confirmantes, fidem suam dantes de, 1, 43, 5. cum Accus. reus. τοῦτον πιστωσάμενος, hanc fidem

sibi fecit, hujus fidem sibi conciliavit, 8, 17, 2.

Πιστῶς τὰ πρὸς αὐτὸν διακαιμένος, qui fidus ei erat, 3, 98, 5.

Πίττα, ἡ, ριχ; πίττα ὠμῆ; 5, 89, 6.

Πιττάκιον, τὸ, pugillares, 31, 21, 9. εἰ 11. π.

Πλάγιος, obliquus, dolosus, fallax; πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γηγονέναι, ambiguum, dubia, ancipite fide, 30, 1, 6. ἀγνοεῖς καὶ πλάγιοι τῷ ψυχῆ, dubii animi, parum firmi, 4, 8, 11.

τὰ πλάγια, latera scissae, arminis, classis, navis; ἐκ τῶν πλαγίων προσπίπτειν, 1, 22, 8. 1, 23, 9. κατὰ τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας, 3, 74, 2. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραὶ, latera, (quatenus distinguitur a parte anteriore εἰ posteriore; nam πλευρὰ magis generatim de quocumque latere figuræ cuiusque usurpatur, etiam de parte anteriore εἰ posteriore;) 1, 22, 10. 6, 31, 9. Item in Sing. ἐκ πλαγίου κατὰ κέρας συμπεσεῖν τοῖς πολεμοῖς, 1, 40, 14. (ubi ex abundantia junguntur synonyma, ἐκ πλαγίου εἰ κατὰ κέρας.) κατὰ πρόσωπον, ἀπ' οὐραῖς, ἐκ πλαγίου, 1, 77, 7.

Ἦτις εὐρυσὺς πλάγιος, qui est a latere vel in latere, a latere veniens vel incedens; πλάγιοι παραπορεύοντες παρὰ τὰ ὑποζύγια, a latere comitantur jumenta, 6, 40, 7. πλάγιοι προσπίπτοντες στρεφομέ-

Φοινίσις, (in pugna navali,) 1, 51, 6. πλάγια παραβάλλουσιν ἀλλήλους κί νῆες, 1, 22, 9. ὅταν πλάγιον λάβῃ, quum elephas elephantem a latere tenet, a latere adgredi potest, 5, 84, 4. πλάγιον κατέπιπτε τὸ πλοῖον, navis (qua machinæ hostilis vi in altum erat erecta) in latus decidit, 8, 8, 4.

πλάγιος πλοῦς, quod masti dabant, 1, 26, 10. in πλάγιος ῥεῖε mutavit Casaub.

Πλαδαρός, humidus, madidus, Er gr. 106. n. ubi tamen πλαδαρός videtur legendum; conf. Adn. ad 6, 25, 5.

Πλάζειν; τὸ πλαζόμενον ὑπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ, aqua quæ ex fluviiis infra terram diffunditur & vagatur, 34, 10, 3.

Πλάσις, ἢ τοῦ προσώπου, conformatio vultus, species oris quoad lineamenta, 6, 53, 5.

Πλαταμῶν, ὁ, planitiem interpretatus sum cum Casaub. Ἐρ Ern. 10, 48, 7. ῥεῖτις vero lata plana que saxa πλαταμῶνας intelliges terram oblidencia, aut loca faxis obsita; vide Adn.

Πλατεῖον, τὸ, tabella, 6, 34, 8 Ἐρ 10 sq. 10, 45, 8 sqq.

Πλάττειν; ἐκ τούτου πλάσας (vel πλασάμενος) τὴν διαβολὴν, 4, 84, 7.

Πλειάτης; vide Ind. histor. in Vergiliæ.

Πλειῖν, absol. navibus proficisci, vela dare, cum classe exire, 1, 21, 10. 1, 41, 3. 4, 29, 7. 27, 11, 1. 31, 22, 9. τὸν

κατέρα τότε πλειῖν συνέβαινεν εἰς Ἰβηρίαν, cum classe abiisse vel abesse interpretatur Ern. cum Reisk. 10, 4, 5. n. qui quidem locus difficultate non caret. πλειῖν τὰ κελάγγ, per maria navigare, 3, 4, 10. ἐφ' ἧς (νεῶς) ἔπλει ὁ Μάρκος, in qua erat, quam conscenderat Marcus imperator, 2, 10, 5.

ἔπλειον ὀλισθαίνοντες ἀμφοτέρους ἅμα τοῖς ποσὶ, ex scriptura olim unigata, 3, 55, 2. n. incerto gradu vadebant, — sic Latini natant. Ἐρ. conf. ἐπιπλειῖν, Ἐρ Adn. ad 3, 55, 4.

Πλειῖον, πλείον, Ἐρ πλειῖστον, vide in πολύς.

Πλεονάζειν; πλεοναζούσης τῆς παρουσίας τῶν πρεσβευτῶν, quum frequentiores advenirent legationes, 4, 3, 12.

Πλεονασμός, ὁ; οἱ ποιηταὶ διὰ τῶν ὑπεράνω πλεονασμῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι Ἐρ. frequentiori earumdem rerum repetitione, 12, 24, 1. ὁ πλεονασμός ὑπὲρ τῶν ἐκπληκτικῶν συμπτωμάτων, nimis frequentens, nimisve proluxa commemoratio casuum terribilium in historia scribenda, 15, 36, 3. Ἐρ cum nudo genit. ibid. vs. 7.

Πλεονεκτεῖν ἀπὸ τῶν μὴ καθήκοντων, lucrum quætere ex rebus parum honestis, 6, 56, 2.

Πλεονέκτημα, τὸ, privilegium, 2, 38, 8.

Πλεονέκτης, ὁ; κατὰ τὴν αἴρεσιν δημαγωγικός καὶ πλεονέκτης, 15, 21, 1. ubi ambrosium

www.libtool.com.cn

isolum vertit Vales. Et nos cum eo in eandem sententiam; sed rectius, puto, avarum, privato lucro inhiantem intelligemus, quod nimis saepe faciunt demagogi, ut, cum populi commodis anice favore videri volunt, sua commoda privatosque quaestus rebus omnibus anteponant.

Πλεονεκτικός, avaritiae deditus, 6, 47, 4. πλεονεκτικόν κρηθριώδη ζῆν βίον, 4, 3, 1. πλεονεκτικώτατος, 6, 48, 8.

Πλεονεξία, ἡ ἐκ τῶν ἀπειρημένων, lucri studium ex malis artibus, 6, 56, 3. στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν, quis majorem praedae partem esset habiturus, 2, 19, 3.

Πλεύμων Θαλάττιος, 34, 5, 3. n. cf. Hermannii Adm. in Arrend. Adm. ad lib. 34. p. 116 sq.

Πλευρά, ἡ, 1) latus hominis; παρὰ πλευρὰν εἶναι τινι, ad latus esse alicui, latus alicui fodere, 5, 26, 6. παρὰ πλευρὰν μένειν, 29, 3, 1. ταῦτα πρὸς ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ὑπάρχει, hoc bellum illis in proximo est, cervicibus eorum imminet, 2, 22, 10. προσδέξασθαι, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς τὰς πλευράς τοὺς πολεμίους, Fr. gr. 110.

2) ex usu geometrarum, latus quodcumque figurae cujuscumque; 2, 14, 4 sq. 4, 70, 7. sq. (consp. supra in κλάηρος.) Sic ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, 1, 37, 4. ἡ ἀπὸ Καρχηδόνας πλευρὰ, latus

Polybii Histor. T. VIII, P. II.

Carthagini obversum, 1, 86, 3. ἡ ἐπιμήκης πλευρὰ, latus oblongum, 1, 22, 6. ἡ ἐκ πλεγίου πλευρὰ, utrumque latus, 1, 22, 10. a quo distinguitur ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, i. e. pars anterior, ibid. In Aetia, ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ est frons, 11, 23, 3. a qua distinguuntur latera, τὰ κέρατα, ibid.

Πλευρίτις, ἡ, 2, 4, 6.

Πληγή, ἡ, 1) vulnus, ictus, 3, 51, 5. πρακτικῆ, 6, 25, 9. ἀπρακτος, 2, 33, 3. πληγὴν ἐπὶ πληγῆ τιθέναι (τυλι vel ἀλλήλοισι,) 1, 57, 1. πληγὴν ἐπὶ πληγῆ φέροντες, scil. τοῖς πολεμοῖς, 2, 33, 6. παραιτεῖσθαι, καθάπερ οἱ μαστιγούμενοι, τὰς πληγὰς, 31, 7, 3. περιπασθὲν βιαιαῖς πληγαῖς, gravibus vulneribus acceptis, 3, 116, 9. ἰκανὰς ἔχων πληγὰς, qui satis praenarium dedit, 31, 7, 17. ἔξαλος πληγῆ, vulnus navis supra aquam accepta, 26, 4, 12.

2) clades; πληγὰς, πολλαῖς πληγὰς λαβεῖν, 1, 15, 2. 2, 32, 3. τηλικαύτη πληγῆ περιπεπτωκότες, 14, 9, 6.

Πληθος, τὸ, ἀναρίθμητον, ἄπλετον, ἄσκατον; vide hanc adjectiva. τὸ πληθος τοῦ ρεύματος, 1, 75, 5. cf. 9, 43, 4.

Πληθύνειν, πληθύνειν; παῖδα πληθύνοντα (vel πληθύνοντα) πόλεσι, 5, 44, 11. Σαυρῶν τὸν Μάρκον πληθύνοντα πρὸς τὸ διακινδυνεύειν, totum in id incumbentem, 3, 103, 7. n.

H h

nē

αὐτὸν πάλιν ἔντα πρὸς τῷ δικ-
κινῶ. *legendum, quod utique
verum videtur.*

Πλήμη, ἤ, æstus maris accedens,
20, 5, 11. 34, 9, 5.

Πλημμυλεῖν τι εἰς τινὰ, 15,
32, 7.

Πλήν, conjunctio; — „sape in
principio, transeundi aut ad
propositum redeundi causa,
plane ut Latinorum ceterum
dicitur. v. c. 1, 70. 2, 17.“
Ergo. — Vide 1, 69, 14. 2,
17, 1. 2, 56, 4. 4, 78, 1.
11, 25, 8. &c. In apodofi
usurpatur ut Latinorum igitur,
aut pro repetita parti-
cula δὲ; vide 11, 23, 2. n.
11, 17, 1. n. & Adnot. ad
11, 16, 5.

Ad πλήν, 1, 19, 6. ex su-
perioribus repetendum est οὐδ-
ὲν; οὐδὲν ὀλοσχερὲς πρᾶτ-
τοντας, πλήν ἀπροβολισμο-
νος, nihil quod ad summam fa-
ceret, nil nisi &c. Alias
quasdam miras ellipses, quæ
ante particulam πλήν locum
habent, vide 11, 25, 6. n.
12, 22, 1. si modo vera utro-
bique scriptura.

πλήν, præpositio, cum Ge-
nit. construitur, ut 3, 54, 4.
12, 3, 9. 12, 22, 1. 30,
10, 7. &c. Vbi cum Accus.
jungitur hæc particula, quam
constructionem ex 6, 13, 2.
adnotavit Ernestus, ibi non
præpositionis vim habet, sed
Adverbii, ut Latinorum præ-
terquam, ita ut accusati-
vus non a πλήν pendeat,
sed ab alio regimine præce-
dente.

Πλήρης: ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν
ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6.

Πληροῦν, τὰ πλοῖα, 5, 3, 3.
(vid. πλήρωμα.) τὴν ἐπιθυ-
μίαν τινός, 4, 63; 3. τὸν
ἴδιον θυμὸν, 23, 13, 7. τὴν
ἐκτὸς ἐπιφάνειαν οἱ γροσφο-
μάχοι πληροῦσι, 6, 35, 5. n.
πληρωθῆναι, fatiatum esse,
7, 15, 9.

Πλήρωμα, τὸ, & in plur. τὰ
πληρώματα, focii navales, re-
miges & nautæ, 1, 21, 1 & 7.
1, 60, 10. 1, 49, 1 sq. 1,
59, 12. 1, 60, 10. &c. conf.
Adn. ad 1, 49, 2. & ad 10,
17, 22. & vide supra in
ναύτης. ἡ τοῦ πληρώματος
κατασκευή, dexteritas, solertia
remigum & nautarum, 1, 47,
8. n. (idem quod ἡ τῶν πλη-
ρωμάτων ἔξις, 1, 51, 4.) πλη-
ρώματι ἐπιλέκτω καταρτίζειν
τὴν ναῦν, 1, 47, 6. τὰ πλη-
ρώματα συγκεκροτημένα, 1,
61, 3. Distinguuntur τὰ
πληρώματα a τοῖς ἐπιβάταις
vel ἐπιβατικοῖς, a militibus
classiariis, 1, 47, 6 & 8 sq.
1, 49, 5. 1, 61, 4. 16, 7,
15. Nonnumquam tamen,
sine discrimine, τὸ πλήρωμα
vel τὰ πληρώματα intelligi
videntur quicumque in navi
sunt, sive remiges, sive nau-
tæ, sive milites; velut 1, 29,
1 & 10. 5, 94, 8. &c.

Πλησίνοχος, ærumnosus, 5,
106, 4. n. ex-vulgata le-
ξιῶνε.

Πλησίον, ὁ, vicinus, alter, (i. q.
ὁ πέλας) 12, 4, 13. πλησίον,
pro πλεῖστον, quod dabant
libri, videlicet ex Vrsini con-
jectura,

- editum, 14, 6, 12. n. ubi πλειστον ex imperiti librarit sine critici ingenio natum videtur, qui ad αποκεχωρημέναι pertinere πλειστον putaverat, non πλειστον.
- Πλησμονή, ἡ, intemperantia in capiendo cibo; δια τὰς ἀλόγους οἰνοφλυγίας καὶ πλησμονάς, 2, 19, 4.
- Πλίνθος, ἡ, 10, 22, 7. πλίνθοι χρυσαί καὶ ἀργυραί, 10, 27, 12.
- Πλοῖζεν; οἱ πλοῖζόμενοι non sunt nautæ, ut interpretatus est Ernestus, sed navigantes mercatores, qui commercii causa maria navigant, 4, 47, 1, 5, 88, 7, 5, 89, 8. οἱ πλοῖζόμενοι ἀπ' Ἰταλίας, 2, 8, 1. sunt Ἰταλικοὶ ἔμποροι, ibid. vs. 2. ἡ τῶν πλοῖζομένων ψευδολογία καὶ τερψεία, 4, 42, 7. sunt ἔμπορικὰ δηγήματα, 4, 39, 11. Eodem modo, quod 30, 8, 5. ait, Θόας τις ἦν τῶν πλοῖζομένων, intelligendum videtur, Thontem fuisse mercatorem mare exercentem, maria navigantem; quo illi internuncio usi sunt, quoniam mercatura specie minus erat suspectus parti advenſa.
- Πλειον, τὸ; generale nomen, pro quocumque navium genere; v. c. πλοῖα παντηγονηρικὰ, 25, 7, 1. παντηρικὰ, 1, 59, 8.
- Πλοκή, ἡ τῶν γέβρων, cratium plexio, compositio, 9, 41, 3.
- Πλοῦς, ὁ, navigatio; 1) commodum navigandi tempus; πλοῦν ἀτῆρουν πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 4, 57, 2. παραπέδοντος αὐτοῖς πλοῦ, 4, 57, 6. 2) δεύτερος ἀν εἴη πλοῦς, altera hæc via, altera hæc ratio fuerit, 8, 2, 6.
- Πλουτίνδην γεγενημένης τῆς ἐκλογῆς, c. censu, 6, 20, 9.
- Πλύνειν τὸ τῶν ἱερῶν ἕδαφος ταῖς κόμαις, 9, 6, 3. πλύνοντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν dant veteres codd. 3, 103, 7. pro πολὺν ὄντα, ut videtur.
- Πλωτός, navigabilis; ποταμοὶς, 10, 48, 1. τέπος, 1, 42, 2. 34, 5, 4. 7. πάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγενημένων, 4, 40, 2. 3, 59, 3. Romani putant, ὅτι αὐτοῖς πάντα καιρὸν εἶναι πλωτῶν καὶ πορευτῶν, 1, 37, 10.
- Πλωταεῖν; Fretum Abydenum, ποτὲ μὲν γεφοροῦμενον, ποτὲ δὲ πλωταεῖνον συνεχῶς, aliquando ponte junctum, alias constanter navigatur, navibus transitur, 16, 29, 11.
- Πνεῖν; ἀπὸ τῆς Ἀσίας πνεύσαντες Θόας καὶ Δικαίμαρχος συνετάραξαν τοὺς ὄχλους, spirantes ab Asia, concitavunt plebem, 22, 14, 13. πέννυται, vivit, 36, 6, 6. conf. πεπνυμένος.
- Πνεῦμα, τὸ, 1) ventus; ἡ βία τοῦ πνεύματος, 1, 44, 4. 1, 48, 5. πνεῦμα ἀντίον, 1, 60, 6. 2) vita; τὸ πνεῦμα ἔχειν διὰ τινὰ, vitam debere alicui, 31, 18, 4.
- Πνευμάτιον, τὸ, animula, vita; αὐτὸ τὸ πνευμάτιον δέονται συγχωρηθῆναι σφίσι, 15, 31, 5.

Πνιγμός, ὁ, suffocatio; ἐν τῷ περὶ τὰς πύλας ὀδισμῶ καὶ πνιγμῶ διεφθάρη, 4, 58, 9.

Παι, enclit. τούτο γὰρ προϋκειτό ποι τοῖς ἀγοῦσιν αὐτὸν, puco, opinor, sane, 30, 9, 5.

Ποῖ μεταστήσεται an legendum pro ποῦ, 6, 9, 11? n. Non videtur.

Ποιεῖν αἶμα καὶ Φόνον, eadem facere, 15, 33, 1. ποιεῖν ἤταν, cladem accipere, sicut accititur jacturam facere; αἰσχρὰς ἐποίησαν τὰς ἤτας, 11, 2, 7. τὸ πᾶν λάφυρον ἐποίησαν τάλαντα τριακῶσια, ex omni praeda redegerunt trecenta talenta, 2, 62, 12. *Vide Adm. ad 35, 4, 8.* εἶχον ποιεῖν οὐδὲν, 1, 7, 9. μαρτύριον ἐποιοῦν (f. ἐποιοῦντο) τῆς αὐτῶν ἀποφάσεως, 27, 6, 9. ποιησάντων δὲ τῶν θεῶν ὑμῖν, f. ὅ ποιησάντων δὲ, 7, 9, 12.

ποιεῖσθαι δόξαν, in *Med.* & in *Ross.* comparare sibi gloriam; πάνδημον ἐποίησατο τὴν ἐπ' αὐταξία δόξαν, 32, 11, 8. ἐπὶ σαφροσύνη δόξαν ὁμολογουμένην παποημένος, 35, 4, 8.

περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τι, 4, 51, 1. 4, 61, 6. μάλιστα ἔσπευθε, καὶ περὶ παντός ἐποιεῖτο, βουλόμενος ἀπανελεσθαι τὸν Ἐπιγένην, 5, 41, 4. περὶ παντός ἐποιεῖτο σπουδάζων συστρατεῖν αὐτῷ τὸν Ἐπιγένην, 5, 50, 4.

λόγον ἔσ λόγους ποιεῖσθαι, vide in λόγος. μνήμην ποιεῖσθαι, 1, 20, 8. 2, 71, 1. *Et.* Pro ὑφ' αὐτοῦ ποιῶ-

σαι, 4, 61, 5. n. scribere ποιήσασθαι cum meioribus codd. sicut 1, 6, 6 & 8. *Et.*

Ποιητής, ὁ, Homerus, 12, 24, 2. **Ποικιλία**, ἡ, calliditas, versutia, 24, 2, 2. τῶν πραγμάτων, rerum, temporum, fortunæ varietas, 9, 22, 10. τῆς πολιτείας, mistura civitatis e variis reip. formis, 6, 3, 3.

Ποικίλος ἀνὴρ, homo versutus, 8, 18, 4. καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, dubia tempora, 18, 38, 6. ποικίλοι ἐλπίδες, ancipites spes, 14, 1, 5. πολλὰς καὶ ποικίλας εἶχε πέρι τοῦ μέλλοντος ἐπινοίας, 18, 24, 1. ποικίλης οὔσης ὑποθέσεως, anceps deliberandi argumentum, 28, 11, 11. ποικίλας ἐμφάσεις ποιεῖν τι περὶ τοῦ μέλλοντος, ancipitem significationem dare de futuro, 30, 17, 17. n.

Ποικίλως καὶ ἀγανῶς χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconstanter, 4, 30, 7. ποικίλως ψυχαιγωγῆσας τὸν Ἰβηρα, multis modis, 10, 35, 2.

Ποιναι καὶ ἐρινῶς τινες, 24, 8, 2.

Πολεμαρχεῖν, Polemarchum esse, 4, 18, 4.

Πολεμάρχιον, πολεμάρχαιον, vel πολεμαρχεῖον, τὸ, Polemarchorum curia, 4, 79, 5.

Πολέμαρχος, ὁ, 4, 18, 2. cf. 9, 17, 3.

Πολεμῶν legitime cum Dativo construitur, sed & cum Accus. *Vide Adm. ad 1, 15, 10.* quo loco, pro Συρακούσας ἐπολέμουν, ἐπολιόρμουν ediderat Casaub. *Contra, pro*

- pro πολιορκαιῖν, 5, 61, 8. *corax Aug. πολεμαῖν temere habet.*
 Πολεμητήριον, τὸ, 4, 71, 2. ἰ. q. ὀρμητήριον *ibid.*
 Πολεμία, ἡ, *scil. γῆ*; 2, 4, 9. 30, 14, 2.
 Πολεμικόν; τὸ πολεμ. σημαίνεν, classicum canere, 3, 96. 2. 5, 84, 1. 10, 14, 4.
 Πολεμικός; πολεμικὴ ναῦς, ἰ. q. πολεμία, hostilis navis, 16, 3, 7. πολεμικὴ ἐμπειρία, usus belli, 10, 8, 5. τὰ πολεμικὰ, res bellicæ; τριβὴν ἔχων ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 1, 32, 1. 3, 6, 12. πολεμικούς *manose codd.* πομπῆν pro πολιτικούς, 1, 75, 2. n.
 Πολέμιος, ὁ; πόρας ἔχειν τοὺς πολεμίους, pro τὸν πόλεμον, 1, 74, 7. n.
 Πολέμιος, *adjekt.* hostilis; οὐδὲν ἀπολιπὼν ὅπισθεν πολέμιον, 3, 17, 6. πολεμία ναῦς, 16, 5, 2 & 4. *Esc.* πολέμια ἔργα, facta bellica, res bello & armis gesta, 2, 36, 2. n. 3, 73, 8. n. (*Alde ἡ πολεμία, supra.*) πολεμιάτατος τινὶ *rei* τινός, 8, 1, 6. n.
 Πόλεμος; ὁ τοῦ Φιλίππου πολ. bellum Philippicum, 3, 7, 2. ὁ κατ' Ἀντιόχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος, bellum Antiochi cum Romanis, 3, 7, 1. πόλεμον ἐκφέρειν, συγχέαι, συνταράξαι; *vide in his verbis.* πολέμους ἀνεπαγγέλτους Φέροντες πολλοῖς, 4, 16, 4. ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον *quid sit, professus sum mihi non satis liquere*, 4, 26, 2. n.
 4, 30, 2. *Vide an faciat satis Ernestus; τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον interpretans, quod quis suo nomine indicit, suis scribis infert. μηχανουμένων τὸ πλῆθος τῶν μεταξὺ πόλεμων, ἰστοιο πολέμων, 3, 63, 7. n. nisi πόλεμοι h. i. praelia sunt. τὸν πόλεμον ἀῖψον, 3, 97, 1.*
 πόλεμον τοῖς *restituit Casaub.* 8, 3, 2. *pro πόλεων, quod erat in libris. Viciſſim vulgatum πολέμων Fr. gr. 9. in πόλεων mutandum dicit. Sic πολέμων, pro πόλεων, habent plures codd.* 16, 29, 3. n. *τυνσυαυε ομπες, 21, 11, 8. & 22, 24, 6. Αἰβὶ πολεύμασι. in πολέμοις, erat delectatum, 4, 84, 5.*
 (Πολικῆς; *operatum orturo editum 34, 10, 9. pro πολικῆς; vide πολικῆς.*)
 Πολιορκαιῖν; οὐχ ἦττον πολιορκαισθαι ἢ πολιορκαιῖν, 1, 84, 1. 1, 18, 10. ὥστε καὶ διαστῆν τὸν χάρακα, καὶ μονονεῖν πολιορκαιῖν τοὺς Καρχηδονίους, 3, 102, 4. n. *conf.* 9, 3, 2. *scilicet non modo obsidere est πολιορκαιῖν, sed & oppugnare; quare diferte distinguitur inter προσπαθεῖσθαι & πολιορκαιῖν, 8, 9, 6. cf. πολιορκία.*
 Πολιορκητικός; πολιορκητικὰ ἐπίνοια καὶ βλαί, 1, 58, 4.
 Πολιορκία, ἡ, non *passa* obsidio, sed *oppugnatio*, 8, 9, 5. 9, 3, 2. 10, 12, 1. *cf. πολιορκαιῖν.*
 Πελοφυλακαῖν, *intra muros se tenere,*

tenerē, nec in aciem procedere, 18, 22, 4.

Πολιματίον, τὸ, 1, 24, 12. 1, 53, 10 & 12. 2, 11, 16.

Πολιτεία, ἡ; respublica, 6, 14, 4. & *sapere aliās.* 2) forma

reip. 2, 41, 5. 6, 9, 3. Ἐσ.

τρία γένη πολιτειῶν, 6, 3, 5.

πολιτείας καὶ νόμοις χρωμένοι τοῖς πατρίοις, 4, 25, 7.

3) administratio reip. consilia, institutum, ratio administrandae reip. ταύτην τὴν δημαγωγίαν εἰσηγησάμενος καὶ πολιτείας, 11, 21, 8. τίνι τρόπῳ, καὶ τίνι γένει πολιτείας τὸ ἔργον ἢ τύχῃ συνετέλεσε, 8, 4, 3. κορρώτερον τὰ τῆς αὐτοχρίας πρόβη δια τὴν Δημοσθένους πολιτείας, 17, 14, 14. 3) vivere, versari in civitate; οὐδαμῶς ἀσφαλῆ σφίαν ἐσομένην τὴν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πολιτείαν; 18, 26, 6.

4) jus civitatis; τυχῶν τῆς πολιτείας, 6, 2, 12.

Πολιτεύειν; Ὀατταλοὶ ἐδόκουν μὲν κατὰ νόμους πολιτεύειν, ἀλλὰ πᾶν ἐπολεῦν τῷ προσημασμένῳ τοῖς βασιλικοῖς, videbantur suis legibus administrare temp. 4, 76, 2.

Sed maxime in Passivo usurpatur; v. c. πεπολίτευνται τῇ πατρίδι, temp. in patria administrarunt 16, 14, 3.

π. πολιτεύσθαι κατὰ Καρχηδονίους, vivere in civitate Carthaginiensium, lares suos Carthagine habere, civem esse Carthag. 7, 2, 4. *Rursus πολιτεύσθαι, administrare rempublicam, τοῖς τῆς συγκλήτου ἰδίᾳ ἀποδοῦναι, 31, 6,*

3. *Et cum accus,* administrare, gerere res; ὅσοι τὰ παραπλήσια τοῖς πολιτευόμενοι καὶ πράττουσι, 17, 13, 11.

οἱ πολιτευόμενοι, qui remp. administrant, summi magistratus, principes civitatum, 26, 2, 6. (ubi ab his diserte distinguntur οἱ πολλοί, populus, vulgus) 27, 11, 1, 4, 73; 8. *Neque aliter accipiendum* 26, 8, 1. n. *ubi minus recte cum Casaubono cives interpretatus eram. Rursus eodem modo* 15, 2, 2. n. & *vs. 4. ubi cum distinguntur οἱ πολιτευόμενοι & οἱ βουλευόμενοι, hi intelligendi sunt senatores, qui concilio intererant; (quorum magnus erat numerus, quo pertinent οἱ πολλοί, vs. 4. quod idem valet ac οἱ πλείους vs. 2.) illi,* summi magistratus, principes civitatis.

Πολίτευμα, τὸ; 2) civitas; τὸ κοινὸν πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνεῖχον, 2, 41, 6. τὰ πολιτεύματα, civitas utraque, tam Romanam, quam Romanorum, 1, 13, 12. *Adde* 1, 35, 5. 5, 86, 8. Ἐσ. 2) administratio reip. ἐγχειρῆσαι τὸ πολίτευμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῖς αὐτοῦ Φίλοις, 4, 23, 9.

3) forma reip. & leges quibus resp. regitur; ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα, 5, 9, 9. 22, 27, 7. τούτους ἀποκαταστήσουσι εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα, 4, 25, 7. Ἐσ. *Hinc* 4, 84, 5. χρωμένους τοῖς ἰδίᾳ πολιτεύμασι *scribendum, pro cotrupto* πολέμοις,

μοις,

μοις,

μοις,

μοις,

μοις,

μοις,

μοις,

μοις,

μοις,

μοις,

μοις,

μοις,

μοις,

μοις,

www.libtool.com

μοις, quod ibi codices dabant; quemadmodum πολιτεύειαι καὶ νόμοις χρωμένους τοῖς πατρίοις αἰτ. 4, 25, 7.

Πολιτικός, 1) ad civitatem pertinens, civilis, urbanus; οἱ πολιτικοὶ ἰππεῖς καὶ πεζοί, equites peditesque urbani, e civibus lecti, 1, 9, 4. a quibus distinguuntur οἱ ξένοι; iidem modo vs. 5. sunt οἱ πολῖται. Rursum οἱ πολιτικοὶ ἰππεῖς, 11, 11, 4. distinguuntur a τῷ ξενικῷ. Sic 5, 30, 1. οἱ πολιτικοὶ νεανίσκοι disting. a τοῖς μισθοφόροις. Ita πολιτικὰ δυνάμεις, 1, 9, 7. 1, 63, 2. 6, 52, 4. τὸ πολιτικὸν πλῆθος, 1, 42, 11. Ἐφ' νυκτὶ, οἱ πολιτικοί, 5, 22, 11. 8, 35, 3. Sic οἱ πολιτικοί, qui distinguuntur a τοῖς ἐργαστικοῖς, 10, 16, 1. intelligi pariter possunt milites urbani, e civibus lecti, de quibus conf. c. 12, 3. sed quodsi contuleris cum cap. 17, 6 sqq. intelliges, πολιτικούς tam eo ipso loco, quam hoc c. 16, 1. esse cives quoscumque (sive arma tulerint, sive minus) melioris & liberalioris cujusdam conditionis, quam erant οἱ ἐργαστικοὶ ἔφ' βένανσοι. conf. Adn. ad 10, 16, 1. (qua fere ratione apud Plutarch. in Camill. c. 38. distinguitur inter τὸ βένανσον ἔφ' τὸ ἀστειῶν.) Eodem modo. οἱ πολιτικοί, 13, 7, 3. sunt cives opulentiores. Adde 21, 3, 4. Quin ἔφ' disertῶς distinguuntur τὰ πολιτικὰ ἔφ' τὰ στρατιωτικὰ, 15, 29, 4.

πολιτικὴ χώρα, ager ad civitatem pertinens, publicus; Lacedaemone πάντας τοὺς πολῖτας ἴσον ἔχειν δεῖ τῆς πολιτικῆς χώρας, 6, 45, 3.

2) ὁ πολιτικός (ἀνὴρ,) qui rempublicam tractat, 9, 1, 4.

3) πολιτικός, περὶ τὰς συνουσίας, civilis, cultus, urbanus, comis in conversando, 24, 5, 7. Sic τῷ πολιτικῷ, 34, 14, 2. opponitur τὸ ἀνάγωγον, ibid. vs. 3. Eodem spectat illud, ἀνδρωπὸς στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4.

Πολιτικῶς μεμνημορεῖν, 1) comiter, leniter, modeste reprehendere, 18, 31, 7. 2) populari, vulgari, simplici ratione, nude, sine arte; οἱ τὰ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματίζομενοι πολιτικῶς εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. n. Sic per contemptum quodammodo dicitur, πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 11. pro quo est ἀνακώτερον 10, 32, 7.

Πολιτογραφεῖσθαι, in numerum civium recipi, 32, 17, 3.

Πολυπλασιάζειν τι, verbis exaggerare, multis partibus augere, 30, 4, 13.

Πολυπλάσιος, cum gen. 1, 33, 10. 16, 29, 8 sq. cum ἢ; πολυπλασίαν ἔχοντες ὑπεροχὴν νῦν ἢ πρότερον, 1, 64, 1. πολυπλασίαν in fam. pariter legitur 16, 29, 9.

Πολυπλασίων, ones; τὸ πρότερον εἰδιωμένων πολυπλασίων

H h 4 γων

των προσκορεύεσθαι τῶν καθ' ἑαυτῶν. 35, 4, 4.

Πολυσοτός; οὐδὲ πολλοστὸν μέρος, 15, 11, 10.

Πολυάνθρωπία, ἡ, 1, 79, 6.

Πολυάνθρωπος; πολυάνθρωπον ἔθνος, 9, 37, 11. πολυάνθρωπότητα ἔθνη, 10, 1, 2.

Πολύγονος; πολύγωνα ζῶα, animalia quae numerosam sobolem gignunt, 34, 8, 4.

Πολυειδής; αἱ τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἔχουσιν τι πολυειδές, ἐτι δὲ μακρῶν ταῖς ψυχαῖς, 4, 8, 7. πολυειδές πολιτεύμα, 24, 9, 3. est respublica varias atque varias mutationes experita, varia fortuna usa, vario in statu versata: non variis formis mixta, ut h. l. interpretatur *Ern.*

Πολυθρήνητος, de quo multa verba fiunt, quod multum jactatur, 9, 31, 4.

Πολυοχλία, ἡ, σύμμικτος, 10, 14, 15.

Πολυόχλος χώρα, 3, 49, 5.

Πολυπληθία, ἡ, τοῦ καπνοῦ, copia, 1, 48, 6. — „Sic est apud Pollucem, IV. 20. Scribitur vero est πολυπληθεῖα.“ *Ern.* — Sed prior terminatio analogia est convenientior.

Πολυποσία, ἡ, immodica compositio, 5, 15, 2. 29, 5, 7.

Πολυπότης, ὁ, vino deditus, 33, 14, 1.

Πολυπραγμαεῖν, absol. res novas moliri, 2, 45, 6. Cum Accus. 1) curare, ad suam curam referre, immiscere se rebus; τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν,

2, 13, 3. μηδὲν πολυπραγμαεῖν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, 18, 34, 2. — „Sic Ioseph. Ant. IV, 6, 2. γῆν ἑλθὼν πολυπραγμαεῖν dixit, pro cogitare de aliena terra occupanda.“ *Ern.* 2) investigare, inquirere, exquirere, 3, 38, 2. 5, 58, 5. 8, 26, 7. 12, 27, 1 ἴσση. (conf. mox num. 3.) τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, inspicere res & explorare quomodo se habeant, 3, 58, 5. Est in bello, speculari, explorare; τὰ περὶ τοὺς ὑπαναπίους, 9, 80, 2. τὸν τῶν πολυμένων στόλον, 5, 109, 5. 3) operam dare, studium suum rei impendere, discere, addiscere; τὰ κατὰ τῶν Μαθηματικῶν, quae traduntur a Mathematicis. (cf. κατὰ τὴν Gen.) τὰ ἐκ τῶν βιβλίων δόναται πολυπραγμαεῖσθαι χωρὶς κινδύνου, 12, 27, 4. οἱ τὰ Φινόνενα κατολυπραγμαημότες, qui astronomiae operam dederunt, 10, 15, 7. ἐξ ἀστρολογίας πολυπραγμαητέον μέχρι τούτου, 9, 19, 4.

Πολυπραγμοσύνη, ἡ; (vide verbum praeced.) 1) molitio novarum rerum, varii conatus miscendi se rebus alienis, 2, 43, 9. 2) inquisitio, studium res gestas cognoscendi, 5, 75, 6. sigillatim, cum quis ipse loca adit quibus res sunt gestae, & percunctatur ex hominibus qui rebus interfuerunt, 12, 27, 6. quam ἀγάπησιν dicit *ibid.* vs. 3.

Πολυ-

www.libtool.com.cn

Πολυπραγμων, varie doctrine cupidus, 9, 1, 4.

Πολύς; πολύς ἦν πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, multus erat in adparatibus, 5, 49, 7. Δίς, pro πλύνοντα quod corruptum est in mssis, 3, 103, 7. n. haud dubie legendum πολὺν ἄντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν. Eadem notione cum particip. πολὺς ἦν συναθροίζων τὰς ναῦς, 16, 6, 9.

πολύς ἦν ὁ καταπλίων (sing. pro πίων.) 15, 26, 10. πολὺ τὸ συμμαχικὸν ἤθροικει τῶν Ἰβηρῶν, 3, 76, 4. πολλὰν ποιησάμενος τὴν ἐπιμέλειαν, 5, 48, 16. n. ubi tamen alii omittunt artic. Cf. 5, 55, 6. n.

πολλῆς ἕρας, — „maturo diei tempore.“ Ern. — im-
mo, multo die, (ut ait Casar de Bell. Gall. I. 22.) i. e. die jam multum provecio, 5, 8, 3. n.

οἱ πολλοί, ubi distinguuntur a senatu, concilio, & similibus sunt populus, 1, 11, 1. & saepe alijs; ubi distinguuntur a duce, sunt milites, 1, 33, 4. &c.

τὸ πολὺ μέρος, major pars, 3, 92, 11. 3, 102, 1. 5, 14, 6. Hinc correxi τὸ μὲν οὖν πολὺ μέρος, 2, 3, 4. n. Nunc, τὸ πολὺ τῆς ἀποσκευῆς, scilicet μέρος, 5, 5, 14. τὸ πολὺ τῆς βίας, 3, 43, 3. Plural. τὰ πολλὰ μέρη τῆς Ἰβηρίας, 1, 10, 5. n. τούτων τὰ πολλὰ, 1, 2, 8. πολλὰ τῶν χρησίμων συνέβη αὐτῶν, multa commoda ei accesserunt,

3, 51, 11. πολλὰ καὶ κακὰ, 3, 37, 7. cuius generis alia vide in καὶ.

Adverbialiter; οὐ πολὺ τῆς παραρείας, 11, 22, 8. n. πολὺ τι διαφέρειν τῶν ἄλλων, 3, 98, 2. λίαν πολὺ τι, 1, 4, 8. πολὺ ὑπεραῖχον, 29, 9, 11. ἀντίσχεον τὸ πολὺ ἐρῶλοι ποιούμενοι τὴν πορείαν, per majorem viæ partem, 4, 46, 12. n. ὡς δὲ τὸ πολὺ, majori ex parte, vel maxime vero, 3, 93, 1. n. quicquidmodum & ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ maxime vero vertendum putavi 10, 8, 7. ubi Casaubonus quidem vulgatam notationem, ut plurimum, tenuit, quam & nos 7, 15, 2. tenuimus.

ἐπιπολὺ, 4, 14, 8. videtur potius admodum verti debuisse, quam per diu, quod a Casaub. adoptavi; ὥστε αὐτοῖς ἐπιπολὺ δυσαρσότησαι, ut admodum, ut gravissime illis indignarentur. Contra, quod 3, 55, 4, ἐπιπολὺ καταφερόντων τῶν χωρίων per prona admodum loca cum eodem Casaub. vertimus, rectius fortasse erat futurum, cum per longum spatium praecipitia essent loca. ἐπὶ πολὺ προβαβηκῶν αὐτοῦ ἢ πρὸς Ῥωμαίους διαφερά, longius progressa, 23, 14, 7. 24, 3, 4.

ἐκ πολλοῦ, de tempore, multo ante, ante, initio; ἐκ πολλοῦ μὲν οὐκ ἐτόλμη μοχλοποιέσθαι, συναγγιζούσης δὲ τῆς καταστάσεως &c. 10, 4, 2.

Hh 5

ἐκ

ἐκ πολλοῦ χρόνου, 2, 3, 3. *De Spatio*; τὰ Φρος κατάβα-
σιν ἔχουσα ἐκ πολλοῦ, 11, 15,
8. ἐκπεριελθόντας ἐκ πολ-
λοῦ, 10, 31, 3. προβαβλη-
μένοι πρό αὐτῶν ἐκ πολλοῦ
τὰς δυναστείας, 5, 34, 9. ἐκ
πολλοῦ πολλοὶ τῶν ἀδυνάτων
ἀφίστανται, ὅταν ὁ ἐγγίγῃσι
τοῖς ἔργοις Ἐσθ 16, 10, 3.

πρᾶ, καλῶ, *cum comparati-
vius vel superlativis*, multo,
longe; ὁ σκληρότατος παρα-
πολύ τῆς Ἀρμαδίας ἀῆρ, 4,
21, 5. Ἐσθ.

Comparat. πλείων. τὸν
πλείων χρόνον, diutius, post-
hac, porro, 4, 34, 5. 4, 32,
10. νῦν ὁ οἱ πλείους ἐφθα-
σαν Ἐσθ. 3, 68, 4. π. ubi nūn
ὁ ὡς πλείους *msst.* μετὰ
τῶν πλείωνων ποιῆσθαι τὴν
οἰκισμῶν, 8, 30, 7.

τὸ πλείων *vel* πλείων; ἢ
πρὸς τὸ πλείων ἐπιθυμία, ὀρ-
μῆ, 13, 2, 7. 22, 9, 15. τὸ
πλείων καὶ τὸ πᾶν ἡρμόζοντο
πρὸς τούτο, 1, 26, 8. οὐδὲν
περὶ πλείονος ποιῆσθαι, 2,
46, 6 Ἐσθ.

Adverbialiter, τὸ πλείων,
ut plurimum, plerumque, 3,
109, 4. majori ex parte, fe-
te penitus, propemodum omni-
pino, 10, 19, 9. 11, 5, 4.
maxime, potissimum, 3, 110, 2.
fic τὸ πλείων τούτου χάριν, 3,
59, 7. τὸ δὲ πλείων, sed ma-
gis etiam, maxime vero, 2, 45,
1. 3, 78, 5. οὐ τούτο, τὸ
δὲ πλείων ἐκείνο, non hoc, sed
potius illud; non tam hoc,
quam illud, 2, 39, 10. 26,
7, 5. βασιλεία ἢ γνώμη τὸ

πλείων ἢ φόβος καὶ θία κα-
βερνωμένη, que consilia mag-
is, quam metu aut vi regitur,
6, 4, 2. παρακατόσχον αὐ-
τούς τὸ πλείων οὐχ ἐκόντας,
ἀλλὰ ἔκοντας, apud se deci-
nuit legatos, invitos magis.
quam volentes; (*nisi* τὸ πλεί-
ων, majorem partem *signifi-
cat.*) 31, 26, 5. *Conf.* πλεί-
στον.

Plural. πλέονα, *adverbia-
liter*, maxime; præsertim, (*fic*-
ut τὸ πλείων) 4, 38, 6.

ἐπὶ τὸ πλείων *idem valet*
ac nudum τὸ πλείων, *in illa*
phrasi, οὐχ ὡς ὑπὲρ ἐθνεῶν,
ἐπὶ δὲ τὰ πλείων ὡς ὑπὲρ
ἰδίων, non ut pro alienis, sed
potius, sed magis ut pro suis,
1, 6, 6. *nisi* (*quod mihi pro-
babile fit*) ἔτι δὲ τὸ πλείων
pro ἐπὶ ἐὰ *legendum*. ἐπὶ
τὸ πλείων (*i. q.* ἐπὶ τὸ πλεί-
στον) ποιῶν τὴν ἀπουσίαν
πρὸς τὰς χρείας, si quis quam
maximum statuat numerum ab-
sentium, *vel* majorem solio,
12, 19, 3.

ἐπὶ πλείων, *vel una voce*
ἐπιπλείων, admodum, magnopere,
nimis; οὐκ ἐπὶ πλείων
ἐθαύμασαν, οὐδ' ὠργίσθησαν
ἐπὶ πλείων, non magnopere
mirati sunt, neque nimium ira-
ti, 4, 16, 2 *sq.* τὰ κατὰ
μουσικὴν ἐπὶ πλείων ἀσκεῖ-
ται παρ' αὐτοῖς, musica mul-
timum, magis *quam alibi*, apud
eos exercetur, 4, 21, 10. ἐπὶ
πλείων ὑπέκρουε τὸν Φίλιπ-
πον, 17, 4, 3. *Item* uberius,
fufius, copiosius, diutius; *v. c.*
ἐπὶ πλείων ἐξακριβοῦν τοὺς
λόγους,

λόγους, 3, 31, 1. ἐπὶ πλείων ποιησάμενοι τοὺς λόγους, 17, 11, 12. Adde 1, 20, 8. 3, 57, 2. Sic diutius, uberius, curatius, in illo, ἐπὶ πλείων αὐτόπτην γινέσθαι τινῶν, 3, 58, 8. n. ni ibi ἐπὶ πλείων cum Casaub. intelligendum plerumque, in plerisque.

Pari modo cum Nominibus jungitur ἐπὶ πλείων; v. c. ἢ ἐπὶ πλείων ὄρου, nimius ardor, 10, 31, 4. ἐπωσάμεθα τὴν ἐπὶ πλείων ὑπὲρ τοῦ πολέμου μνήμην, uberiorem hanc mentionem fecimus hujus belli, 2, 71, 1. (in quam sententiam Ἔ absque τὴν articulo, πειθήσασθαι μνήμην ἐπὶ πλείων, dicit 1, 20, 8. ubi ἐπὶ πλείων non ad solam nomen μνήμην refertur, sed ad verbum Ἔ ad totam diffinitionem μνήμην ποιέσθαι.) τὴν ἐπὶ πλείων διαστολὴν πεποιήμαι, uberius, pluribus, enucleate exposui, 3, 7, 4. Sic οὐδὲν ἐπὶ πλείων, nihil uberius; περὶ τούτων οὐδὲν ἐπὶ πλείων εἶρηκα μαν, 3, 57, 2.

κατὰ τὸ πλείων, plerumque, 10, 16, 4. cui opp. σπανίως, *ibid.*

Superlativus, πλείστος; πλείστος γίγνεται ὁ ποταμὸς τῷ βέματι κατὰ Κυνός ἐπιτολὴν, 9, 43, 4. (Sic τὸ πλεῖστος τοῦ βέματος dicit, 1, 75, 5.) πλείστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, maxima regio, an hominibus maxime frequentata? 5, 19, 7. n. πλείστον χρόνον, diutissime, 1, 16, 11.

κατὰ τὸ πλείστον est plerumque, ut plurimum, 11, 5, 7. quomodo etiam 1, 75, 5. cum Casaub. vertit, ubi tamen etiam majori ex parte, plerisque locis, intelligere possis, sicut 10, 8, 7. Pariter 4, 21, 2. διὰ τὴν ψυχρότητα καὶ στεγνότητα τὴν κατὰ τὸ πλείστον ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν, cum eodem Casaub. vertimus, in plerisque locis nempe illius regionis; ubi fortasse aliquis maluerit, plerumque in illis locis.

τὸ δὲ πλείστον, 5, 67, 5; usurpatur fere ut τὸ δὲ πλείον, maxime vero, vel immo vero, quin potius, aut quin etiam, ut vertit Casaub. Sic 2, 45, 1. n. codex Flor. τὸ δὲ πλείστον habet, ubi ceteri commodius τὸ δὲ πλείον. Et 1, 19, 11, οὕτε συναχαστέρας πράξεις, οὕτε πλείστους ἀγῶνας δαδαντ. vet. libri, ubi necessario πλείους fuit corrigendum. Rursus 1, 59, 6. τὸ πλείστον δαδαντ Aug. Ἐ Paris. A. pro τὸ πλείον. Sed in incommodum ac mendosum (ut mihi utique videtur) τοὺς πλείστους, 5, 4, 3, consensunt libri omnes. Acute pro πλείστον αὐτὸν εἰς τὴν Ἀββαν ἀποκεχωρημένοι, πλησίον scribere jussit Vrsin. 14, 6, 12. n. Vide πλησίον.

Πολυτέλεια, ἢ, τοῦ βίου, vel τῶν βίων, sumptuositas, magnificentia, luxus, 13, 1, 1. 9, 10, 5. ἢ περὶ τοὺς βίους, 6, 57, 6. ἐξοπῆλαι εἰς τρυφὴν καὶ

- κη) πολυτέλειαν, 7, 1, 1. ἡ πολυτέλεια τῆς κατασκευῆς, magnificentia structure urbis *Ecclat.* 10, 27, 5 & 9. *Templum Iovis Olympii Agrigenti* πολυτέλειαν οὐκ εἴληθε, 9, 27, 9. n. *ex librorum consentiente scriptura, a qua cur discesserim non satis causā fuisse intolligo.*
- Πολυτελής**, *de hominis*, sumptuosus, prodigus, 8, 11, 7. πολυτελής δύναμις, exercitus bene instructus, 2, 23, 1. πολυτελή τείχη, 5, 59, 8.
- Πολυτελέως κατασκευάσται τὰ βασίλεια**, 10, 10, 9. πολυτελέστερον ζῆν τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπερξεν χορηγίας, 10, 25, 5.
- Πολυτίμως**, multo studio; — „diligentissime; propriis sumptuose; nisi leg. Φιλοτίμως, *de quo infra*; sed & alii de posteriori genere scriptorum sic dixerunt.“ *Er n. Vide* 14, 2, 3. n.
- Πολυχειρία**, ἡ, multitudo manuum, hominum multitudo opus facientium, 8, 5, 2 sq. 8, 36, 11. 10, 30, 8. 12, 4, 8. n. ubi male olim πολυχειρία. χειρῶν πληθος αἰτ 3, 89, 9.
- Πολυχρήμων**, dives, opulentus; πόλις πολυχρημασεστάτη, 18, 18, 9.
- Πολυχρόνιος**, diuturnus; πόλεμος, 1, 13, 11. 3, 16, 1. 21, 7, 3. πολυχρόνιος πολιορκία, 3, 18, 8. ἐλευθερία, 6, 48, 3. τυραννίς, 13, 6, 2. τριβῆ, *Fr. gr.* 52. *Vnde quod in Fr. gr.* 41. ἐν ταῖς πολυχρονίαις ἀρρωστίαις legitur, πολυχρονίαις corrigendum. *De Hominis, est longævus, (quod aliis μακρόβιος)* 37, 3, 2. sic & 15, 25, 1. ubi quidem *Valefius* recoctum interpretatus est, nos longo usu subactum; ne sic quidem male; cf. *Fr. gr.* 52. *Comparat. πολυχρονιώτερος*, 1, 13, 11. *Superi. πολυχρονιώτατος*, 37, 3, 2. 1, 63, 4.
- Πομπεία**, ἡ, pompa ductio, 31, 3, 2.
- Πομπεύειν**, absol. pompam ducere, 31, 3, 12 & 16 sqq. πομπεύειν θυσίαν ἐπὶ τὸν ναυῶν, 4, 35, 2 sq. πομπεύειν πομπήν, 6, 39, 9.
- Πομπή**, ἡ, 6, 39, 9.
- Πονεῖν**; πεπονηκότα ὄπλα, usu contrita vel vitiata, 3, 49, 11.
- Πονεύρημα**, τὸ, mendosa codicis scriptura, 22, 11, 5. pro qua τὸ τούτων εὔρημα scripsi.
- Πόνος**, ὁ, vexatio, 30, 4, 16.
- Πόπανον**, τὸ, ὀμφαλωτόν, libum, placenta umbilicata, umbilici forma, 6, 25, 7.
- Πορεία**, ἡ, iter; κατὰ πορείαν ἔμμενα, in medio itinere stitit gradum, 4, 69, 3. agmen; ἦγε εἰς τοῦπίσω τὴν πορείαν, 5, 72, 6. ἐξάπτεισθαι τῆς πορείας, invadere, carpere agmen, 3, 51, 2. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πορείας, 3, 84, 1. ἔσ. πορείων ex conject. pro mendoso προσβειῶν scripsit *Casaub.* 14, 3, 7. nos προσβελῶν.
- Πορεῖον**, τὸ, ὑπότροχον, machina subjectis rotis mobilis transportandis in sicco navibus injer-

www.libtool.com.cn

- fertius*; ταχὺ δὲ πορείων ὑποτρόχων κατασκευασθέντων, 3, 36, 11. n.
- Πορευτικός**, ad iter pertinens; πορευτικὴ ἀγωγή, ductio exercitus in itinere, 12, 20, 6. τὰ πορευτικά διαστήματα, intervalla vel spatia quibus a se invicem distant milites in agmine, dum iter faciunt, 12, 19, 7.
- Πορευτός τόπος**, locus per quem iter facere licet, 1, 42, 3. σχεδὸν ἀπάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γυγούτων, 3, 59, 3. 4, 40, 2. 34; 5, 4 & 7. πορευτός καιρός, tempus quo iter facere licet, 1, 37, 10.
- Πορθμαῖον**, τὸ, navicula ad trajiciendum, 3, 42, 3. 3, 43; 3. 4, 6, 8. 4, 9, 9.
- Πορθμός**, ὁ, fretum, (*figillatim*, fretum Siculum, cf. *Adn. ad* 5, 110, 2.) 1, 7, 1. 1, 20, 15. 1, 21, 4. 10, 1, 1. παραωθεῖς τὸν πορθμὸν, 1, 11, 9. ὡν διὰ τοῦ πορθμοῦ περαιωθέντων, scil. εἰς Σικελίαν, (*quod ex præcedentibus intelligendum*,) 1, 49, 3. πλεύσαντες διὰ πορθμοῦ, 1, 38, 7. n. *ni* διὰ τοῦ πορθμοῦ scripsit Polybius. *Articulus pariter desideratur* 5, 110, 2. *συνωρημέναι* τινὰς αὐτοῖς πλεύσας ἀπὸ πορθμοῦ, ubi τοῦ *adjiciendum* videtur. πορθμός, de Herculeo freto & de Abydeno, 16, 29, 8. (*Conf.* πόρος.)
- Πορθεῖν**; πορῆσθαι & παπορῆσθαι σῆψιν, prætextum comminisci, invenire, proferre, 3, 2, 9. 8, 28, 1.
- Πόρος**, ὁ; 1) *trajectus*, locus ubi mare vel flumen trajicitur, transversum mare, medium mare; transversus, medius fluvius; *vide Adn. ad* 1, 39, 6. *De fluvio habes exemplia hæc*: ἡ παρακομιδὴ διὰ τοῦ πόρου, transvectio per transversum flumen, 3, 43, 3. προρέοντες τὴν κατασκευὴν τοῦ ζεύγματος εἰς τὸν πόρον, porrigentes pontis fabricam in medium flumen, in ipsum amnem qua erant trajecturi, 3, 46, 2. κατὰ μέσον τὸν πόρον, in medio trajectu, in medio flumine, 3, 46, 11. *De Mari*; διαίρατες τὸν πόρον, *trajectum emensi, ex Africa in Siciliam*; medium mare emensi, 1, 37, 1. (*quod τὸ καλίστην διαίραμα dicit* 10, 8, 2. *cui scilicet opponitur navigatio secundum oras*.) ποιούμενοι διὰ πόρου τὸν πλοῦν εἰς τὴν Ῥώμην, *Panormo Siciliae per medium mare (recta & brevissima via, non oras legendo)* Romam navigarunt, 1, 39, 6. n. Sic 2, 9, 2. διὰ πόρου τὸν πλοῦν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ἐπιῶντο, *recta via Corcyram navigarunt. ὁ ῥοῦς φέρεται διὰ πόρου*, 4, 43, 10. *curfus, impetus aquæ in Bosæ Thracico prope Chalcedonem non ad oram usque impellitur, sed per medium trajectum fertur, vel, quod eodem reddit, secundum medium fretum pergit: nam ubi trajectus fit per*

per fretum, ibi πόρος περὰ
que trajectus & fretum *verti*
potest. Sic, Darius ponte
junxit τὸν πόρον, trajectum s.
fretum, 4, 43, 2. τοῦ πόρου
πλάτος ἔχοντος, ubi latitudi-
nem aliquam habet, trajectus
s. fretum, 4, 43, 9. Pari modo,
τὸν κατ' Ἡρακλείου στήλας
πόρον, 3, 39, 4. perinde est
fretum Herculeum, an traje-
ctum ad columnas Herculis,
interpreteris; sed proprie est
trajectus vel latitudo freti, via
transversa per fretum, ut ex
16, 29, 8. intelligitur. Ea-
dem ratione ὁ Ἴόνιος πόρος
non solum fretum illud dicitur,
per quod ex Adriatico
mari in Ionium navigatur,
sed totum mare Ionium, quod
ab Adriatico ad Siculum ma-
re pertinet, 2, 14, 4 sq. quonia-
m per id mare ex Italia
in Græciam trajicitur.

2) adquisitio; *περὶ πόρον*
γίνεσθαι χρημάτων, 17,
17, 2.

Πόρρω; comparat. πορρώτερον
ἔστι, 5, 34, 8.

Πόρφυρα, ἡ; τὴν πόρφυραν
ἀπέθετο, 10, 26, 1.

Πορφύρεος; πορφυρᾶ ἐσθῆς, 6,
53, 7.

Πορφυρίς, ἡ; ἐπιγνοῦς αὐτὸν
ἀπὸ τῆς πορφυρίδος, 11, 18,
1. πορφυρίς θαλαττία, ve-
stis e purpura marina, i. e. Ty-
ria, 39, 1, 2.

Ποσός; ἐπὶ ποσόν, 1) aliquate-
nus, aliquantum, nonnihil; 1,
1, 1, 2. 2, 35, 6. 3, 53, 1.
54, 3. 2) aliquamdiu, ali-
quansisper, 2, 34, 15. 2, 40,

2, 3, 40, 13. 3, 52, 7.
10, 3, 5. ubi codd. nonnulli
mendoſe ἐπ' ἴσον. Vicissim
2, 3, 7. n. ἐπ' ἴσον in ἐπὶ πο-
σόν mutandum videri pot-
erat; attamen locum summe
tueri vulgata potest.

κατὰ ποσόν, aliquatenus,
aliquantum, 3, 36, 5. 5, 63,
13. 26, 3, 9. κατὰ ποσόν
ἀντιπορισάμενος τῆς πόλεως,
ex parte quadam tenuit urbem,
partem aliquam tenuit urbis, 2,
53, 6. n. οὐδὲ κατὰ ποσόν,
(i. q. οὐδὲ μικρόν,) ne ulla qui-
dem ex parte, ne ullo quidem
modo, 2, 61, 2.

Ποσότης, ἡ, quantitas, modus
tenendus in rebus; ἐν παντὶ
δυσκατάγραφός ἐστιν ἡ πο-
σότης, 16, 12, 10.

Πόστος, quorus, 6, 35, 11.

Ποτάμιος; ποτάμια πλοῖα, 3,
66, 5. 5, 45, 4.

Ποταμὸς ἄβατος; vide ἄβατος.
ποταμὸν ἀνὶ τὸ πόνον mutan-
dum, 8, 28, 5? Non vide-
tur; vide Adn.

Πορσ, particulam encliticam,
tenui a Casaub. editam 4, 44,
4. n. ubi tamen debebat for-
tasse e vetustis codicibus τότε
restitui; ἢ ἂν Ἀθηναῖοι τότε
κατασχόντες, ea sententia,
quam in Adnot. exposui; qui
usus satis familiaris est græ-
cis scriptoribus.

Ποτὰ μὲν, ποτὲ δὲ, 10, 22, 4.
Ἐσ' ἄλλως. Sed mira locutio
16, 29, 11. ποτὲ μὲν, ποτὲ
δὲ συνεχῶς, quæ, si fama, sic
erit capiendâ, aliquando qui-
dem, semel quidem olim, sed
alias continue, sed alias con-
stanter.

stant. *ἐπὶ μὲν, ποτὲ δὲ, ἕ, 20, 8, ποτὲ μὲν, τότε δὲ ex plerorumque vet. codicum præscripto edidimus 4, 38, 6. n. ubi fortasse commodius tenebatur ποτὲ δὲ, quod habet Casaub. ex recentissimis Parisinis, consentiente Aug. Pro τότε μὲν, 3, 17, 8. ubi sequitur ἐπὶ δ' ὄτε, scribendum ποτὲ μὲν, vel potius tenendum ποτὲ μὲν, quod habet Bav. eadem vi ac ποτέ. Sic 11, 5, 5. n. codices omnes habent τότε μὲν, ποτὲ δὲ, ubi nil necesse erat ποτὲ μὲν corrigere, sed satis erat mutato accentu totā scribere.*

ποτὲ δὲ absque præcedente ποτὲ μὲν aut alia simili particula habes 6, 15, 8. ubi ne desideratur quidem tale quidquam. At 1, 14, 7. ubi in vet. codd. desiderabatur ποτὲ μὲν, recte id a Casaub. adjectum videtur ex recentissimis Parisinis codd. Aibi ποτὲ δὲ ante se habet κατὰ τὸ πλεῖον, 10, 16, 4. ubi tamen non ποτὲ δὲ dant libri, sed τότε δὲ, quod nescio an in ποτὲ δὲ fuerit mutandum.

Πότιμος; τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων, 5, 62, 4. πότιμος κρήνη, 34, 9, 5.

Πότος, ὁ, compositio, 5, 15, 2. 8, 8, 6. n. 8, 29, 1 ἔξ 4. ubi corrupte τέπον habent codd.

Ποῦ μεταστήσεται, 6, 9, 11. n. Που, enclit. τῆδέ που, tali quadam ratione, 3, 108, 3. n.

Ποῦς; ἐκ ποδός ἔρασθαι, e vestigio sequi, 5, 68, 2. 5, 74, 1. 18, 7, 2. εὐθέως ἐκ ποδός ἠκολούθησαν τοῖς Φαβγούσι, 14, 8, 13. ὅσον ἐκ ποδός (sicut ὅσον ἦδη) protinus, statim, 2, 68, 9. n. Pro ἐν ποσίν, ἐμποδῶν amat Polybius, quod vide.

ἐπὶ πόδα ἀναχωραῖν, ὑποχωραῖν, τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι, servatis ordinibus recedere e pugna, (cui opponitur terga dare, fugam capessere,) 2, 30, 4. 2, 68, 4. 8, 16, 5. 18, 8, 4.

κατὰ πόδας, e vestigio, protinus, 2, 49, 4. τῆ κατὰ πόδας ἡμέρα, proximo die, postredie, 1, 12, 1. 1, 33, 3. 1, 46, 6. 3, 113, 1. τὰς κατὰ πόδας ἡμέρας, proximis diebus, 14, 8, 4. τῆ κατὰ πόδας ἡμέρα τῆς ἐκκλήσεως, 3, 45, 5. τῷ κατὰ πόδας ἐνι-αυτῷ, insequenti statim anno, 2, 20, 4.

παρὰ πόδας, e vestigio, mox, statim, paulo post, brevi, 1, 7, 5. 1, 35, 3. 2, 60, 6. 5, 26, 13. ubi idem est ac παραυτίκῃ ibid. παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐστὶν ἢ πρότερον ἄγνοια, adhuc in proximo, ante pedes illis est, i. e. adhuc præsens eorum animo est, recenti memoria hæret superior error, vel vestigia ejus adhuc ante pedes sunt eorum, 6, 9, 2.

τὴν ὑπὸ πόδα στάσιν ἐλάβανον, 2, 68, 9. n.

Πράγμα; τὰ πράγματα, res gerendæ

rende vel gestæ; *frequentè*: sic εἶχοντο τῶν ἐξῆς πραγμάτων, 1, 52, 4. *Et*. Idque nomen intelligitur in hujusmodi distinctionibus, τὰ κατὰ Λιβύην, τὰ τοῦ πολέμου *Et*. Porro res, i. e. status, fortuna, conditio rerum quibus aliquis utitur; *Adm. ad* 2, 20, 8. Sic τοῖς ἰδίῳις πράγμασιν ἐπτακότες ὀλοσχερῶς, quorum res penitus fractæ & prostrate erant, 1, 10, 1. *Et*. res publica, status rei publicæ; ὑπὲρ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς τῶν πολλῶν σωτηρίας παθεῖν ὅ τι θέει, 40, 4, 8. Sic 40, 3, 8. n. pro ὑπὸ πραγμάτων διαφερομενοι, haud dubie ὑπὲρ legendum, dissentientes de republica &c. τὰ ὅλα πράγματα, summa rerum; sed τοῖς ὅλοις πράγμασι, tota re, omnino, penitus; vide in ὄλος. εἰς πραγμάτων λόγον, quod ad rempublicam & ejus itatum, aut quod ad res gerendas spectat, aut omnino quod quidem ad rem faciat, i. e. notabile aliquid & magni momenti; vide in λόγος, ratio.

Sunt etiam πράγματα, res fidei alicujus commissæ, aut quas quis sub potestate habet, potestas, imperium; πρῶτος ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. εἰκῆ καὶ ἀλογιστως κέχρηται τοῖς πραγμ. 1, 52, 2. πραγμάτων ἰκάνων κύριος, satis potens, magnam potentiam nactus, 4, 51, 3. πλείστον τόπων καὶ πραγμάτων κύριος, 1, 2, 5. ἀφ' ὁρμῆν πρὸς πραγμάτων κατὰ

κτῆσιν, ad parandum imperium, 4, 77, 2.

Corrupte πράγματα dicitur omnes, 2, 57, 7. n. pro τραύμασι; *Et* pro γραμμασι, 9, 40, 3. n. *Et* πράγματα pro τάγματα codd. nonnulli, 3, 85, 3. Vicissim 15, 26, 4. pro γράμματα, quod dabant libri omnes, πράγματα fuit corrigendum.

Πραγματεία, ἡ, opus, tractatio, historiae descriptio, historia; quo vocabulo sapius utitur Polybius de suo opere loquens, 1, 1, 4. 1, 3, 1 *Et* 5, 1, 4, 1. 3, 1, 1 *Et* 3, 32, 1. 3, 59, 6. pariter de aliorum historiis, 2, 56, 3. 5, 33, 8. 8, 11, 1.

Πραγματεύεσθαι συντάξεις, historias scribere, 12, 27, 7. *Et* nude πραγματεύεσθαι, eadem notione, 5, 33, 5. τοῖς πολέμοις καὶ τὰς πράξεις, 1, 4, 3. περὶ τούτων, 9, 2, 2. *Fr. gr.* 16. περὶ τῆς γεωγραφίας, 34, 5, 1.

Πραγματικός, de homine; generatim, qui in rebus agendis, in rebus gerendis versatur, qui rempublicam tractat, 7, 12, 2. 3, 5, 7 /q. 3, 118, 12. 12, 27, 10. 12, 28, 3. ἰ. q. πολιτικός, 9, 1, 4.) *Et* solers & prudens in rebus administrandis, usu rerum peritus; ut in illo, εἰ βασιλέως πραγματικοῦ Φρένας ἔχεις, 7, 11, 2. Huc pertinent οἱ πραγματικοί, qui distinguuntur a τοῖς στρατιωτικοῖς, 14, 1, 13. quos Livius interpretatur στρα-

tas prudentiæ & virtutis viros, possisq; simul intelligere, qui in magistratibus militaribus versabantur; sed verissime fuerint quos vernacula dicere consuevimus des hommes d'affaires. ἀγέρτητα καὶ πραγματικά πλήθη, 1, 35, 5. sunt legiones Romanæ, ad res gerendas inprimis idoneæ, belli usu peritæ, fortissimæ. Conf. πρακτικός.

De Rebus, varie usurpatur. 1) quod pertinet ad res gestas vel gerendas; τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus quod ad res gerendas spectat, 4, 8, 1. Neque solum, ut h. l. de animi dotibus; sed & de corporis robore & habilitate, πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρῆσιν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὐδετος, 26, 5, 6. Sed & πρακτικὸς τρόπος scil. τῆς ἱστορίας, 9, 2, 4. est ὁ περὶ τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν, ut ait 9, 1, 4 & 6. idemque ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, 1, 2, 8. Nimirum ἡ πραγματικὴ ἱστορία, est quæ versatur in exponendis rebus inter homines & ab hominibus gestis, distinguiturque a fabulosis narrationibus quæ de deorum & heroum generationibus fallisq; circumferuntur, &c. Vide Adn. ad 1, 2, 8. & conf. loca ibi citata; adde Ind. Histor. in Historia. ἡ πραγματικὴ ὑπόθεσις, 1, 57, 4. est argumentum ad rerum gestarum histo-

Polybii Histor. T. VIII. P. II.

tiam pertinens, a quo distinguuntur argumenta ad Naturæ artiumque historiam spectantia, ibid. vs. 2 sq. πραγματικὰ ἀποφάσεις ἐκβάλλειν, de rebus ad rempubl. pertinentibus disserere, pronunciare, 32, 6, 7. a quibus sermonibus distinguuntur disputationes a philosopho aut grammatico de sua arte instituta, ibid. vs. 6. πραγματικὴ δύναμις, ingenium ad res gerendas idoneum, 39, 1, 1. cf. mox num. 3. Adde num. 4. extr.

2) efficax, validus; αἰφύβιος καὶ πραγματικὴ ἐπίθεσις, 5, 5, 4. πρακτικωτάτην παρέχοντο χρῆσιν, 10, 29, 5. ἄκρα εὐφυῆς καὶ πραγματικὴ, valida arx, 4, 70, 10. Confer πρακτικός.

3) solers, peritus, prudens; πραγματικὸν καὶ φρόνιμον ἔργον, solers & prudens factum, 3, 116, 7. λόγιοι ἀνδράδεις καὶ πραγματικοί, oratio fortis & prudens, 36, 3, 1. πραγματικὴ οἰκονομία, solers, prudens rerum administratio, 1, 8, 3. πολιτεύματα πραγματικόν, res publica solerti & prudenti consilio administrata, 30, 5, 6. Huc refertur potest πραγματικὴ δύναμις, 39, 1, 1. conf. supra num. 1. extr.

4) πραγματικὸν τι, aliquid quod ad rem facit, quod ad rei (praesertim publicæ) commoda pertinet, quod alicujus momenti est intuitu rei publicæ; συνηκολουθήκει δὲ καὶ ἕτερόν τι πραγματικὸν τούτῳ

τῆ διαβουλῶν, 30, 17, 11. (quod aliis dicit eis πραγμάτων λόγον; cf. λόγος, ratio.) Huc forte referri potest illud, ὅπως μὴ ὑποπτεύσαι τι περὶ αὐτοῦ πραγματικόν, ut nihil notabile, memorabile, quod ad rem & curam Romanorum pertineret, in eo suspicaretur, 31, 5, 2. nisi cum Casaubono malueris de novarum rerum molitione intelligere, ex illo usu vocabuli de quo supra num. 1. dictum est. conf. πραγματοποιεῖν.

Πραγματικῶς, dextre, solenter, perite, prudenter; nempe apte ad rem, & ita ut expectari poterat ab homine qui rerum usum habet; πραγματικῶς καὶ φρονίμως προΐδμενος τὸ μέλλον, 2, 44, 5. ἀληθινῶς καὶ πραγματικῶς ὑποδεικνύουσαι, vere & prudenter, 2, 50, 1. ἐμφρόνως ἐλογίζετο ταῦτα καὶ πραγμ. 3, 80, 5. πραγμ. διενόησαν, 4, 50, 10. πραγματικῶς ἐκαστα χειρίζων, 3, 43, 9. πραγμ. καὶ νουεχῶς, 2, 13, 1. 3, 14, 5. πραγμ. συντελεῖν τὸ προκειμένον, 1, 9, 6. πραγμ. ἐχρήστο ταῖς ἐπιβολαῖς, 3, 48, 10. (cui opponitur ἀλόγιστος, 3, 48, 1. & 3, 47, 7.) Aptè ad suas utilitates interpretatus Eruestus 31, 18, 6. ubi tamen commode locum suum tuetur usitata notio, solenter, prudenter, aut, si mavis, callide, quæ haud dubie ibid. vs. seq. obtinet; sic & bene Casaub. vs. 6. dato consilio ver-

tit, non certo consilio, quod per operarum errorem in Adm. ad h. l. expressum est. — „πραγματικῶς ἔχειν dicitur, in quo strenue & acriter agitur.“ Ern. — scilicet 23, 7, 5. ex Vrsini emendatione (quæ quidem an satis certa sit, dubitare etiamnum licet) legitur ἐχούσης δὲ τῆς συνίδου πραγματικῶς, quæ verba Casaub. his latinis expressit, quum in concilio de rebus agi serio cœpisset; quæ ego, quoniam de Græcorum verborum integritate dubitaveram, intacta reliqui.

Πραγματοποιεῖν, miscere se rebus agendis, rebus alienis se immiscere, 29, 8, 10. res novas moliri, 38, 5, 8.

Πρακτικός, idem fere quod πραγματικός; solers, peritus, prudens; ἀγγίλους καὶ πρακτικός, intelligens & prudens, 11, 25, 8. (ubi minus rectè cum Casaub. de gravitate intellexi, cujus separatim paulo ante facta fuit mentio, διαφερόντως ἐπιμαλῆς ἄν.) πρακτικώτατος καὶ νουεχέστατος; περὶ τὴν πολιτείαν, peritissimus & prudentissimus, 7, 10, 5. οἱ πρακτικοὶ ἄνδρες, 3, 59, 4. sunt viri in rebus agendis versati, usum rerum habentes, cum bellicarum, tum civilium, quod ibidem diserte adjicitur.

Tum πρακτικός, sive de hominibus usurpatum, sive de rebus, est vim habens, efficax, validus; πρακτικώτατος ἐν συμβουλαῖς, qui plurimum poterat

www.libtool.com.cn

poterat in deliberationibus, scilicet quod eo sermone uteretur, quem plerique intelligebant, 1, 80, 5. τὸ πρακτικώτατον καὶ Φοβρότατον, quod maximam vim habebat, in quo plurimum erat roboris in exercitu Pænorum, equitatus erat ἔσ' elephantī, 1, 30, 9. 3, 116, 7. Sed 2, 28, 8. ὑπολαβόντας οὕτως ἔσσοθαι πρακτικώτατοι, sic fore expeditiores, agiliores, ad rem gerendam habiliores. Pariterque 10, 23, 2, habes τὰ κοῦφα καὶ πρακτικώτατα τῆς δυνάμεως, levis armatura, & expeditissima, agillima pars copiarum; (non strenuissima, quod minus recte a Casaub. tenui;) a qua distinguitur ἢ Φάλαγγξ καὶ τὰ βαρῆα γῶν ἕπλων.

De Rebus, hæc notavimus exemplia: πρακτικὸν κέντημα, validus, efficax mucro gladii Romani, 2, 33, 6. Fr. hist. 14. πληγὴ εὐστοχος καὶ πρακτικὴ, 6, 25, 9. cf. 1, 48, 8. ἢ νομὴ τοῦ πυρός ενεργός καὶ πρακτικὴ, 1, 48, 5. πρὸς τὸ πρακτικὸν τῆς ἐπιβολῆς οὐδὲν ἀντεπιστῆν ἰδυνήθη, efficaciam inventi, vim habiturum hoc inventum, negare non poterat, 9, 24, 7.

Πρακτικῶς διακείσθαι πρὸς τι, agilem, expeditum esse ad aliquid faciendum, 6, 25, 4. πολμηρώτερον καὶ πρακτικώτερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν χρωμένους ταῖς ἐπιβολαῖς, majori audacia & solertia, prudentia, pericia, 5, 18, 7.

Πραξικοπεῖν πόλιν, fraudem & prodicionem moliri adversus urbem, 3, 69, 1. 8, 11, 3. 9, 17, 1. Fr. gr. 62. Sic πραξικοπήσας κατέσχε τὴν πόλιν, per fraudem, prodicione potitus est urbe, 1, 18, 9. ubi verbum non absolute ponitur, ut accepit Ernestus, sed constructio sic intelligenda, πραξικοπήσας τὴν πόλιν κατέσχεν αὐτήν; eodem modo καταλαμβάνει πραξικοπήσας τὸν Ἔρυκα, 1, 55, 6. Adde 22, 23, 1. Simul prodicione, simul per vim capta est Mantinea; Μαντιναῖς ἐάλωσαν κατὰ κράτος, Ἄρατον πραξικοπήσαντος αὐτῶν τὴν πόλιν, 2, 57, 2. Etiam populum πραξικοπεῖν dicitur is qui urbes ejus populi prodicione capit; Κλαομένους πραξικοπηκότος αὐτούς, scilicet τοὺς Αἰτωλοὺς, ἔσ. 2, 46, 2 sq. Conf. πραττεν, ἔ πραξις.

Πράξιμος; πράξιμον ἔσται χρημα, exigitor pecunia, exigendi eam jus esto, 22, 26, 17. Πράξις, ἢ; 1) res gesta, factum, tam in bonam, quam in malam partem; ἐν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως κωμῶν διεφθάρη, in ipso facti articulo, 3, 19, 14. n. (Factum autem illud cum dolo & prodicione erat conjunctum, quare simul cogitari potest de usu vocab. illo, de quo mox num. 3.) μετὰ δὲ ταύτην τὴν πράξιν, hac re gesta, 1, 24, 5. 5, 76, 8. ἢ τῶν προγόνων πράξις, majorum præclare factum, 2, 22, 3.

παντὶς πράξεως ἐστὶ τις αὐξησης, ἀκμή, Φθίσις, 6, 51, 4. εἰσαύμαζα τὴν ὄλην ἐπιβολὴν καὶ τὴν πράξιν τοῦ στρατηγοῦ, mirabatur eorum incertum imperatoris & inccepti effectiōnem, vel, ut Casaub. vertit, conatum & effectum, 3, 61, 4. ubi minus commode industriam posui. αἱ πράξεις, res gestæ; ἀναγράφειν τὰς πράξεις, 1, 1, 1, 13, 1. Ἔς. ἐπανελθόντας ἐπὶ τὰς πράξεις, redire ad rerum gestarum narrationem, 1, 15, 13.

α) solertia dexteritas, peritia, prudentia, in rebus gerendis. (conf. πραγματικός, πραγματικός, πρακτικός ἔς πρακτικός.) Industriam & strenuitatem πράξιν cum Valisio interpretatur Ernestus 32, 23, 4 ἔς 6. sed ibi quidem vs. 4. a τῇ πράξει diserte. ἔς signate distinguitur ἡ φιλοπονία quæ est industria; quare ἡ πράξις commodissime dexteritas, solertia, prudentia in rebus gerendis utrobique intelligitur, quæ notio pariter cum cognatorum vocabulorum usu convenit. Sic πράξιν ἔχειν καὶ σύνεσιν, 2, 47, 5. bene idem Ernestus, rebus gerendis idoneum esse & prudentia valere, reddidit. πράξις καὶ τόλμα ἐν τοῖς πολεμικοῖς vel πολεμικῇ, 4, 77, 1 ἔς 3. ex Casauboni versione est navitas & audacia; rectius fuerit, ut nunc quidem mihi videtur, solertia in rebus gerendis, sive prudentia, & fortitudo.

3) dolus, fraudulenta machinatio, proditiōnis consiliū, proditio; (conf. πραξικοπέη ἔς πράττειν.) ἐπαχείρησεν τὴν πόλιν προδοῦναι τῆς δὲ πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 8 sq. ἐπιβουλῇ καὶ πράξις ἐπὶ τὴν πόλιν, 2, 9, 2. ἡ εἰς τὸν Ἀκροκόρινθον πράξις, 4, 8, 4. πράξεις, πράξιν συνίστασθαι κατὰ τινος, 4, 8, 3. 4, 71, 6. 10, 25, 2. ἐπὶ τινα, 5, 96, 4. προσπισούσης αὐτῇ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, oblata ei spe per proditiōnem potiendæ urbis, 1, 21, 5. πράξιν ἔχων ἐν τῆς πόλεως, pactum de proditiōne habens cum nonnullis ex urbe, 9, 18, 5. Eodem modo intelligendæ illæ πράξεις, quas habuerat Philippus ἐν τοῖς περὶ Φωκίδας τόποις, 5, 24, 12. vel αἱ προφανῆσαι (αὐτῷ) ἐν τῇ Φωκίδι, 5, 26, 1.

πράξεως perperam habent libri omnes, pro παρατάξεως, 11, 1, 3. Ἐπὶ πράξεις nonnulli, pro τάξεις, 3, 84, 7.

Πρᾶος, vel πρᾶος, comis, mitis; βυλόμενος αὐτὸν πρᾶόν τινα καὶ δημοτικὸν ὑπογράφειν, 10, 26, 1. ἀπακος ἀνὴρ καὶ πρᾶος τῇ φύσει, 3, 98, 5. μέτριος καὶ πρᾶος, 21, 13, 6. πρᾶότερος καὶ εὐλαβέστατος, mitior cautiorque, 3, 52, 6. πάντων ἡμερώτατος καὶ πρᾶότατος, 9, 23, 2. Conf. πρᾶος ἔς πρᾶως.

Πραότης, ἡ, καὶ Φιλανθρωπία τῆς συγγλήτου, lenitas, 28, 3, 3.

Πρα-

www.libtool.com.cn

Πραξιμοχοδοί τινες καὶ οὐκ ὄντες ἡσυχοὶ δορὶ, 5, 106, 4. n.

Πράσσειν *vel* πράττειν; (*prior forma, per ss, rarior in libris nostris, 5, 75, 9. 5, 29, 4.*) 1) agere; *absolute positum, hoc agere, intentum esse rei agenda, 5, 75, 9. Ἔ i. q. πράττειν τι, agere aliquid, rem gerere; πάλαι ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, 3, 69, 8. nisi plane adjectum habes 3, 60, 13. 3, 70, 10. 15, 29, 7. οὐδὲν πράττειν δυνάμενος, cum nihil efficere, perficere posset, 32, 25, 10. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἤδη πραττόντων τῶν Καρχηδ. quum jam res gererent in Hispania, res Hispaniæ ad suam curam referrent, 3, 30, 2. τὰ τῆς Σικελίας ἔπραττε διὰ τοὺς Ἑσ. Siciliam administravit per, 9, 22, 4. οὐ τὰ πρὸς διχλύσεις πράσσειν, ἀλλὰ πρὸς τὸν πόλεμον, 5, 29, 4. μὴ συστῆναι τὸν πόλεμον, πραττομένου ἐκ τοῦ πολέμου, Ἑσ. *sin* susciperetur, gereretur bellum, 27, 13, 12. τὰ σφίσι πεπραγμένων, quæ illi fecerant, patraverant, 5, 10, 8. *sed* οὐδὲν ἰδόνωντο δευδότερον ἰδεῖν τῶν αὐτοῖς ἤδη πεπραγμένων, *i. q.* ἤδη ἔπραξαν, quæ jam passi erant, 2, 20, 8. n. *ex Reiskii interpretatione, cum qua consentit Casauboni versio, quæ jam acciderant; nisi autè ad Gallos referre malueris, quam in partem nos ista verba in versione exposuimus. Φιλτ-**

πρ μὴδὲν ὑπεναντίον πράττειν, Philippi commodis nihil contrarium facere, 4, 16, 5. *ubi quum in edit. 1. desiderarentur verba μὴδὲν ὑπεναντίον, recte ea abesse suspicatus erat Reiskius, πράττειν τινὶ intelligens studere alicui; sed duo verba, operatum errore in ed. 1. omissa, codices ad unum omnes agnoscunt.*

2) πράττειν, Ἑ πράττεσθαι, *i. q.* εἰσπράττειν, exigere pecuniam ab aliquo; μὴ πράττειν τοὺς ὀφειλάτας, non exigere debita, 38, 3, 10. ἑκατὸν τάλαντα ἐπιτίμιον αὐτοὺς πραξάμενος τῆς ἀγνοίας, 5, 54, 11. τὰ πραττόμενα, quæ exiguntur, tributa pendenda, 1, 72, 2.

3) πράττειν τινὶ τὴν πόλιν, prodere alicui urbem, 4, 16, 11. 4, 17, 12. 13, 4, 6. (*conf. πρᾶξις, Ἑ πραξιόπειν.*) *Ad eundem usum referenda videtur illa dictio, ὡς πραττόντων τινῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῖς Καρχηδονίοις ὑπὲρ τῆς τούτων σωτηρίας, 1, 79, 10. ut sit πράττειν τινὶ ὑπὲρ τινος, agere cum aliquo de aliqua re, Ἑ πραξέτιμ clam, in fraudem aliorum agere cum quo; quam in partem alibi λαλεῖν τινὶ pariter usurpat nosster.*

Corrupte πράττειν δαδανὲ libri pro παρατάττειν, 11, 1, 2. n. Ἑ πραττομένων pro ταττομένων, 27, 6, 6. n. Eodem modo 2, 60, 2, διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχραῶς πεπρα-

γμάνων *corrumpitum est*, *Est in*
ταταγμένων mutandum.

Πραῦεν τινά, mitigare iram ali-
cujus, molliter tractare ne ad
vim prorumpat, 1, 67, 5. 2,
13, 6. τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέ-
ραμνον ἐξημεροῦν καὶ πραύ-
νεον, 4, 21, 4.

Πραῦς; μετρίους καὶ πραεῖς καὶ
Φιλανθρώπους, 18, 20, 7.
πραῦτερος τοῦ καθήκοντος,
julto lenior, qui nervis & ar-
dore caret, remissiori ingenio,
32, 10. 4. *quod cap. 9, 5.*
exprimitur per ἡσύχιός τις
καὶ νοῦθρός.

Πράως, *vel* **πράως**, leniter, mol-
liter; *πράως καὶ μεγαλοψύ-
χως ἐχρήσατο τοῖς πράγμα-
σι*, 1, 8, 4. 15, 17, 4. *Est*
τοῖς εὐτυχήμασι, 21, 13, 7.
πράως καὶ Φιλανθρώπως τῷ
πλήθει χρώμενος, 1, 72, 3.
πράως Φέρειν τὰς διαφορὰς,
leniter ferre, 4, 8, 2. *πράως*
ρέων ποταμός 4, 41, 6. *Com-
parativus πρῶτερον pro vul-
gato πρότερον non sine in-
signi veri specie reponendus*
visus est Gronovio, 21, 2, 10.
n. *Exemplis, quæ ille pro-
tulit, ubi πρῶτης Est Φιλαν-
θρώπια junguntur, addi pot-
erat* 1, 72, 3. (*quod vero*
XX. 20, 7. in nostra Adn.
*ibi scribitur, ab operis pec-
catum est, pro quo corrige*
XVIII. 20, 7.)

Πρέμων, τὸ stirps, caudex, 18,
1, 6.

Πρέπειν; *κατὰ τὸ πρέπον τῇ*
γραφῇ, prout *vel* quoad con-
sentaneum est huic scriptioni,
2, 40, 3. *παρακαλεῖν τὰ*

*πρέποντα τῷ καιρῷ *vel* τοῖς*
καιροῖς, 1, 60, 5. 3, 62, 1.
3, 108, 2. 4, 80, 15. *Est sa-
pe aliàs. Quod* 8, 10, 7.
vulgo legitur, τὸν ἀκόλουθον
δὲ τοῖς προεγραμμένους (nam
sic pro προερημ. reponendum,
ut in Adn. μουσι) ἀεὶ καὶ
τὸν παρέποντα ταῖς ἐκαστῶν
*προουρέσσει λόγον ἐΦαρμό-
ζειν. pro insolito Est mendose*
παρέποντα haud dubie
πρέποντα corrigendum;
conf. παρέπεσθαι.

Πρέπιον, *mendosa vox, e nescio*
quo nomine sive proprio sive
adpellativo corrupta; *ὡς ἐπὶ*
πρεπίου, 9, 17, 1. n.

Πρεσβεύειν; 1) *legatum esse, le-
gatum mitti;* *ἀπὸ τῶν πλεί-
στων μερῶν τῆς Ἑλλάδος*
*πρεσβευόντων ἐπὶ τὰς διαλύ-
σεις, quum e plerisque Græciæ*
partibus legati adessent, 2, 39,
4. πολλοὺς μὲν καὶ ἐτέρους
παρέλαβε, καὶ τοὺς παρὰ τῶν
Αἰτωλῶν δὲ πρεσβεύοντας
ἐπὶ τὰς διαλύσεις, 18, 37, 4.
n. *πρεσβύων παρὰ τοῦ Πτο-
λεμαίου*, 31, 20, 8. *πρεσβε-
ύειν τῷ στρατηγῷ*, *legatum mi-
litarem esse apud consulem in*
bellum proficiscentem, 35, 4,
14. *coll. vs. 5 Est 9.* 2) *le-
gatos mittere;* *Ἀντιόχου πρεσ-
βεύσαντος πρὸς Βωιωτοὺς*, 20,
2, 1. *nisi e compilatoris pe-
nus est id verbum, quo aliàs*
in activa forma non utuntur
græci scriptores ista notione,
sed in Medio, πρεσβεύεσθαι,
ut 2, 9, 8. *pro quo tamen*
compositum διαπρεσβεύεσθαι
amat Polybius. Breviores
eclogæ,

eclogæ, & exordia etiam longiorum, compilatoris stylo plerumque confuta esse observavimus.

Πρεσβευτής, ὁ, de legato confulari in exercitu, 35, 4, 5 & 9, 6, 35, 4. n.

Πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες, disceptationes, orationes legatorum, 9, 32, 4.

Πρέσβις, ὁ, (i. q. πρεσβευτής) legatus, 1, 70, 8. 2, 8, 12, 22, 20, 2. &c.

Πρεσβύτερος, ὁ; — „major natu; Πτολεμαίου τοῦ πρεσβύτου, majoris inter duos pueros, Ecl. Leg. 84. conf. Exc. Peir. p. 26. ubi pariter de fratre majore. Ac ne quis putet, per compendium scripturæ esse pro πρεσβυτέρου, etiam πρέσβη sic dicitur Homer. Hymn. in Merc. vs. 430. & πρέσβα apud Callim. &c.“ Ern. — Loco ab Ernesto citato, Leg. LXXXIV. (i. e. ex nostra edit. lib. 28, 19, 4.) adjici poterat alter ei geminus, 31, 20, 8. ubi, quod πρεσβυτέρου βασιλέως Πτολεμαίου vulgo legitur, ex Ursini ingenio est, restituendumque πρεσβύτου, ut in Adn. monui. Quod vero idem Ernestus ait, in Excerptis Peirescianis p. 26. (id est, 9, 22, 2. nostræ edit.) pariter πρεσβύτην de fratre majore dici, id vero quo passio vel intellexerit vel probare vir doctus potuerit, equidem non perspicio. Quod si aliunde confaret, Asdrubalem atque Magonem ætate majores suis-

se fratres Hannibalis, possemus utcumque suspicari, Polybii verba l. c. sic esse capienda, ut Hasdrubalem πρεσβύτερον τῶν ἀδελφῶν, fratrem natu majorem Hannibalis dicit, Magonem vero πρεσβύτην, natu maximum. Sed nec sententia hæc satis commode fuerit verbis illis expressa; nec per se probabile est, duos istos fratres, qui constanter sub imperio fuerunt Hannibalis, natu majores eo fuisse; & Magonem certe ut admodum juvenem diserte designat Polybius nosse 3, 71, 5 sq. Quare nullam equidem adhucquam aliam video rationem expediendæ loci illius, de quo quaerimus, difficultatis, nisi eam quam in Adn. ad eundem loc. 9, 22, 2. proposui.

Comparat. πρεσβύτερος, 9, 22, 2. 10, 4, 1.

Προγυραες, οἱ, principes in legione Romana, 6, 21, 7. 6, 29, 6. 14, 8, 5. 15, 9, 7.

Πρὶν, cum artic. (ut τοῦν, τὸ πρότερον, & simil.) τὸ πρὶν, olim, antea, 4, 81, 13.

Πρίστις, ἡ, navigii minoris genus; numerantur simul cum lembis, λέμβοι σὺν ταῖς πρίστισι, 16, 2, 9. n. Philippus ad colloquium T. Quintii venit, πέντε λέμβους ἔχων καὶ μίαν πρίστιν, ἐφ' ἧς αὐτὸς ἐπέπλεε, 17, 1, 1.

Πρωὴν, ὁ, terra, a cuius similitudine nomen traxit locus in Africa, in ditione Pænorum,

www.libtool.org 1, 85, 9. *Et ad Sardes urbem*, 7, 15, 6.

Πρό, *praepos. de Tempore*; τὸν πρό τοῦ χρόνον, *antea*, 1, 72, 5. 2, 8, 3. *Esc. Sic* 1, 46, 7. *legendum videtur pro vulgato* τὸν πρῶτον χρόνον. ἐν τοῖς πρό τούτων ἐσηλώσαμεν, in superioribus docuimus, 3, 48, 6. n. *ubi minus recte vulgo* πρό τούτου. ἔτι τῶν πρό τοῦ δυσχερέστερον τὸ *Esc.* adhuc etiam difficilius est hoc, quam ea quae jam dicta sunt, 3, 58, 9. (*eodem modo πρόσθεν usurpatum vide* 1, 67, 9. *Et* 2, 49, 2.)

2) πρό τοῦ, *de Loco*; εἰ θνηθείη, διακρίσας τὰς πρό τοῦ δυσχωρίας, εἰς τοὺς προειρημένους ἀφικέσθαι τόπους, *superatis* quae ante ea loca sunt, *difficultatibus*, 3, 34, 5. *Absol.* διὰ τῶν πρό βραχέων, 1, 47, 1. n. *ex codicum scriptura, quae teneri fortasse potuerat, intelligendo* πρό τοῦ λιμένος.

3) ὅταν ἀμύνητις πρό πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς, 6, 6, 8. *Casaub.* pro omnibus propugnare; *possis Et percommode intelligere*, ante omnes pugnare.

Προαγγέλλειν τὸν πόλεμον, *denunciare bellum*, 3, 20, 8.

Προάγειν, 1) educere copias, proficisci, *progredi cum exercitu*, 2, 65, 1. 3, 17, 1. 3, 35, 1. 4, 19, 4 *Et* 6. *Esc.* προῆγε τούτοις ἀπουραγῶν, 3, 47, 1. n. 2) proficisci, *egredi, prodire, progredi, etiam ubi non agitur de exercitu;*

ἐν τοῦ βουλευτηρίου προῆγον ἐπὶ θάλατταν, 14, 10, 1. 31, 22, 7. 31, 23, 1. *Esc.* προῆγον ἐπὶ τὸν ναυίστικον, *adierunt juvenem*, 32, 13, 9. *ubi nil opus est, ut de προῆγον cogitemus cum Eusebio, licet mox (vs. 12.) sequatur προσπορεύεσθαι, nam utrumque probum, Et eodem jure poterat προσπορεύεσθαι legendum suscipari.* τῆς ἡμέρας ἤδη προαγούσης ἐπὶ πολὺ, jam multum progressa die, 17, 8, 1. *ubi προαγούσης suscipari licet.* 3) *producere, usario modo; notione maxime propria; προαγόντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν, in forum eos producerunt flagris cadendos*, 1, 7, 12. *sic pra* προάγειν εἰς μέσον τὸ στάδιον, 18, 29, 8. n. *fortasse προάγειν legendum, quod tamen non necessarium. Tropice; provehere ad honores*, 12, 13, 6. 18, 26, 3. *προάγοντες αἰεὶ τοὺς χειρίστους*, 15, 21, 4. τούτους ἐν τα τοῖς ἄλλοις προῆγον καὶ *Esc.* his cum in aliis rebus praecipuum honorem habuerunt, cum *Esc.* 22, 27, 6. *conf.* προαγωγή. 4) *inducere, commovere aliquem ad aliquid; ὑπὲρ ἧς διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐν αὐτῇ πράξεων προήχθην γράφειν*, 3, 4, 13. 8, 10, 3. ταῦτα προήχθην εἰπὲν, 5, 33, 8. (*pra quo aliàs παρεμήθην Et παρωξύνθην dicit.*)

Προαγωγή, ἡ, *provectio ad honores, dignitas, honores*, 6, 8, 4. 6, 53, 8. 15, 34, 5. *Sic*

- 24, 8, 11, τὰς τῶν πατέρων προαγωγὰς corrigendum fuit, pro uulgato παραγωγὰς.
- Προαυρεῖσθαι**, velle, cupere, 1, 78, 14. 1, 79, 12. 10, 19, 6. τὸ αὐτὸ προαυρεῖσθαι τι-νι, eadem cum aliquo consilia sequi, eadem sentire, 2, 40, 2. προήρητο διακινδυνεύειν, decreverunt, constituerunt, 3, 107, 15. προλέσθαι Ῥωμῶν τὰς ἀφορμὰς, præripere Romanis opportunitates, 16, 29, 1. Pro uulgato ολίμ προαυρεῖσθαι, 27, 4, 7, προ-ορᾶσθαι conueni.
- Προαίρεσις**, ἡ, institutum & agendi ratio, in malam partem, 2, 7, 6. in bonam; καλλίστη προαίρεσις χρῆσθαι δημοκρατικῆς πολιτείας, 4, 1, 5. τίνι τρόπῳ καὶ ποίᾳ προαίρε-σει, qua ratione, & quo consilio, quomodo instituto, 4, 1, 7. κοινῶν καὶ ζήλων τῆς θεινῶν προαίρεσις, 3, 8, 5. κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν, suo consilio, 3, 8, 6. κατὰ τὰς αὐτῶν προαίρεσις ἐκτὸς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μάχην, ut suum quemque impetus se-gebat, 1, 45, 9. Distingui-tur inter τὴν προαίρεσιν ἔσ τὸ ἀποτέλεσμα, 2, 39, 11 sq. sive τὰ τελούμενα, 2, 56, 16.
- Προακούειν**; οἱ προακηπούτες τῶν ἐνυπνίων, qui de his somniis audierant, qui ea cognoverant, 10, 5, 5.
- Προανατρέχειν temere ediderat Casaub.** 1, 12, 8. Ἐ προανα-δραμόντες, 1, 5, 4. pro προ-ανατρ. Ἐ προαναδρ. Vide Adm. ad 1, 5, 4.
- Προαποθνήσκειν**; προαποθα-τῶν, ante mortuus, scil. quam efficere posset qua destinave-rat, 3, 12, 4.
- Προαποστάλλειν**; οἱ προαπο-σταλόντες ἐπὶ τὴν κατασκο-πήν, 3, 45, 1.
- Προάστειον**, τὸ, suburbium; τῆς ἄκρας, 4, 78, 11. uerbis Se-leucias, πικρο σινδύμ, 5, 59, 5. 5, 60, 4 sq. Ἐ vs. 7 sq.
- Προβαίνειν**, progredi, procedere; τὰ ἀσβεβήματα μέχρι τί-νος προῦβη, 2, 1, 3. ἐπὶ τὸ χεῖρον προῦβαινε τὰ πράγμα-τα, 5, 30, 6. προβαίνοντος τοῦ πολέμου, 2, 47, 3. τοῦ χειμῶνος, 4, 62, 6. τοῦ πό-του, 5, 15, 2. τῆς ἡμέρας προβαίνουσης, 3, 72, 5. 10, 13, 11. eodemque modo scri- bendum videtur, pro προφαι-νούσης, 15, 32, 6. n. ἐπὶ πρὸν προβαίνουσης τῆς παρα-τριβῆς, 24, 3, 4. εἰς τοσαῦ-το προεβεβηκε τὰ τῆς ἐνδεί-ας, 9, 44, 3. αὐτόθεν ἐκ τοῦ προεβηκότος ἔφη, e re nata, ex tempore, ex eo quod in medio erat, 7, 11, 2. n.
- Pro προβαίνουσαν Ἐ προ-βαίνοντων, qua leguntur, 2, 67, 6 sq. n. προβαίνουσι utique corrigendum videtur.
- Προβάλλειν**; nonnisi in Media Ἐ in Passivo genere, quoad quidem adnotavi, occurrit; 1) Ἀδύνα notionis, ante loca- re; τὰ θηρία πρὸ τῶν κερά-των προβάλλετο, 3, 72, 9. τοὺς βαλιάρεις προβάλλετο τῆς δυνάμεως, 3, 113, 6. (s. q. τῆς δυνάμεως προέστησε, v. 4.) Sic τοὺς ἔθνοισ προβαλ-λόμεν

λάμνος, non tam cum Cas. barbaris objiciens verti debuit, 1, 9, 4. quam ante urbanas copias locavit, intelligendo ex praecedentibus τῶν πολιτικῶν vel πρὸ τῶν πολιτικῶν. Sigillatim ante locare tuendi muniendi quae caussa; τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τείχος προβαλλόμενοι, castris suis muro praetenderunt, castra sua muro cinxerunt, 1, 48, 10. τάφρον καὶ χάρακα προβαλλόμενοι τοῦ λόφου, ante collem fossam vallumque duxit, 2, 65, 9. ἐπίπεδος τόπος ὀφρὺν προβαβλημένος, planities praecincta colle, 10, 38, 8. προβαβλημένοι πρὸ αὐτῶν ἐκ ποταμοῦ τὰς δυναστείας, longe lateque ante se constituerunt principatus; scilicet post quos ipsi domi tuti essent, vel, quibus (ut ait Casaub.) velut objecto scuto tegeantur, 5, 34, 9.

2) Reciproce, intelligendo πρὸ αὐτῶν, (quod adjectum modo vidimus, 5, 34, 9.) ante se ponere, praetendere, munire se aliqua re; τάφρον προβάλλοντο, 1, 18, 3. (ubi genit. αὐτῶν cum ἐντὸς conjungitur, ἔσ' ad τὰ στρατόπεδα refertur, intra utraque castra, i. e. inter ambo castra & urbem.) προβαλλόμενος ἐφ' ἄδρειαν τοὺς λογχοφόρους, 3, 72, 7. προβαλλόμενοι τὸν ποταμὸν, post fluvium castra ponunt, fluvio pro munimento utuntur, 2, 5, 5, 51, 4. προβαλλόμενοι σκῆψιν, praetendentes causam, praetextu ubi, 5, 56, 7. πρόσφασιν, 15,

20, 3. Nude ἔσ' absol. προβαλλόμενος est i. q. βάλλομαι πρὸ ἑαυτῶν τὰς σαρίσσας, scilicet praetendere, 15, 13, 9. n. 18, 12, 4. conf. προβολή.

3) Passiva notione; in iudicium adduci, remm fieri; προβληθέντας ἀπέθανον, 9, 17, 8. — „quo sensu saepe Demosth. dixit, praesertim in Mithiana, sed de caussa publica.“ Ern. — proponi, designari ad munus aliquod; οἱ προβαβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντας, ex Smidae lectione, 6, 26, 5. n. In eam fere sententiam, sed Reciproca notione, capiendum illud προβαλλόμενος, 4, 57, 4. n. proponens sese, offerens sese; si moda vera scriptura, neque παραβαλλόμενος cum aliis legendum, quod probabilis utique debet videri.

Πρόβατον, τὸ; πρόβατα μαλακά, oves lanæ tenerioris, pellicæ, 9, 17, 6. n. οὐκ ἀσφιλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ἐμοῦ ποιέσθαι τὴν ἐπαυλιαν, 5, 35, 13.

Προβιβάζειν, 1) active, τὴν ἐμπειρίαν, cognitionem hominum promovere, studia eorum adjuvare, 3, 59, 2. n. ubi quidem mendose libri omnes προσβιβάζειν dabant.) τὴν κατρίδα, in majus evahere, opes augere, 9, 10, 4. τινὰ εἰς λόγους ἀποβόητους, in arcanum colloquium aliquem adducere, 24, 3, 7. 2) Neutraliter; οὐδὲν ἰδόντα προβιβάζειν τῶν ἔργων, nullum opus bene procedebat, nullum pro-

- proficerebat multum, 5, 100, 1.
βραχὺ τι προεβίβασε, non-nihil profecit, 10, 44, 1.
- Προβιοῦν; κράττειν ἄξιόν τι τῶν προβεβιωμένων**, 11, 2, 9. μηδὲν ὑπομείνου τῶν προβεβιωμένων ἀνάξιον, 11, 2, 10.
- Πρόβλημα**, τὸ; 1) munimentum hosti oppositum, intra quod tutos nos iore speramus; **πρόβλημα λαβῶν vel ποιησάμενος τὸν ποταμὸν**, 2, 66, 1, 3, 14, 5, 4, 11, 3, 5, 46, 7, 2) difficultas, dubitatio; **εἰς προβλ. καμμέγεδας ἐμπύπτειν**, 28, 11, 9. τοῦτο αὐτοὺς ἀπέλυσε τοῦ μεγίστου προβλήματος, 2, 52, 2. λύσιν τοῦ προβλήματος εὔρουτο τοιαύτην, 30, 17, 5.
- Προβολή**, ἡ, 1) projectio, ob-jectio, *scuti, sarissæ*; **τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκέπαζον ταῖς τῶν θυρῶν προβολαῖς**, objectis, præten-tis scutis, 1, 22, 10. ἡ τῆς Φαλαγγος προβολή, quum phalanx sarissas prætendit, 18, 13, 1 sq. n. ἡ τῶν ἀγαθῶν ὅπλομαχῶν προβολή, quum miles in prociñtu stat, 2, 65, 11. n. — „*Pulcre illustrat hanc formam Cuperus Obs. I. 12.*“ *Ern. Conf. προβάλλεσθαι.*
- 2) quidquid prominet, vel protenditur. *Vide Adv. ad* 1, 53, 10. **ubi προβολαὶ sunt** linguæ vel promontoria e terra in mare prominentia, intra quæ receptus datur navibus. *Τῶν προβολῆ*, 18, 12, 3. pars sarissæ prominens extra manum militis; *τυρσὺς* 27, 9, 2. ferrum hastæ præfixum; *denique* 3, 46, 4. n. opus quod projectum est (*ut ait Ern.*) extra reliqui operis corpus; *κεντρῶ* posterior pars pontis, quo elephanti trans *Rhodanum trajecti sunt*, quæ a litore versus medium flumen por-rigebatur.
- Προβοσκίς**, ἡ, 3, 46, 12.
- Προβουλεύειν**; τὸ προβαβουλεύμενον ὑπὸ τῆς βουλῆς, 6, 16, 2.
- Πρόβουλος**; οἱ πρόβουλοι, pri-mores senatus, *Spicil. lib. 24. num. 3.*
- Προγενής**; οἱ προγενέστεροι, majores, superiores *scriptores*, 9, 2, 2. **προγενέστατος πάντων**, maximus natu, 6, 54, 1.
- Προγίγνεσθαι**; οἱ προγενόμενοι, qui ante fuere, 10, 17, 12. **ὕβι ὀρρονικται οἱ ὑπάρχοντες**, qui nunc sunt.
- Πρόγονος**; οἱ πρόγονοι, 7, 3, 1. **sunt pater & avus.** ἐκ προγόνων ἔχοντας τὴν ἡγεμονίαν, a majoribus, 1, 20, 12.
- Προγονικός**; προγονικὴ δόξα, gloria a majoribus accepta, 13, 6, 3. 20, 5, 4. **σύστασις πρὸς τινα**, 25, 7, 6. **πρωγονικαὶ πράξεις**, res gestæ majorum, 3, 62, 2.
- Προγράφειν**; προῦγραψαν αὐτοὺς Φυγάδας, proscripsit eos in exilium ejciendos, 32, 21, 12. **οἱ προγεγραμμένοι**, 32, 22, 1.
- Προγραφή**, ἡ, edictum, 26, 5, 2.
- Προδεικνύειν**; προδεικνύου τινα

πρὸς ἐπιβολὰς, speciem præbens meditantis impressionem, 2, 66, 2.

Πρόδηλος; ὡς ἐπὶ λέγειν πρόδηλον, 1, 23, 3. πρόδηλον, ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῶ, 2, 64, 4.

Πρόδηλόν, eminua significare, 10, 46, 10.

Πρόδηλος, palam, aperte, 2, 47, 7, 3, 18, 11.

Προδιαδιδόναι κατὰ τινος τὴν Φήμην, ὡς Ἔς. ante adventum alicujus præseminare famam contra aliquem, 40, 4, 2.

Προδιαλαμβάνειν, absol. ante tempus discernere, præjudicare, scil. rem incertam etiamnam, 2, 2, 10. προδιαλήφατε περὶ τούτων, de hac re jam ante statuistis, jam præjudicastis hanc quæstionem, 9, 31, 2. πάλαι προδικηφότες ἔπαρ τοῦ πολεμῆν, qui jam diu bellum decrevissent, 27, 7, 3. *Et in Passivo, δια τὸ κερὶ τῶν ἄλλων ἐν τῇ Ρώμῃ προδικηφόθει, quoniam de ceteris (urbibus) Romæ jam fuerat deliberatum & statutum, 18, 28, 10. Rursus in Activo; προδικηφῶς ὅτι δεῖ Ἔς. secum statuerat, constitutum secum habuerat, aut vincendum esse, aut moriendum, 11, 1, 3. διότι σπεύδουσιν Ἔς. quum jam ante cognovisset, scivisset, 4, 14, 4. Non video, Ernestus quid spectarit, citans προδιαλαμβάνουσαι ex 5, 29. idque interpretans, spem concipere; est ibi προδικηφῶς ἀποτρίβουσαι τὰς διαλύσεις, us. 4. qui ante se-*

cum constituisset impedire ne

conveniret pax. Conf. διαλαμβάνειν.

Προδιαλύειν; προδιαλυκότες τὴν τάξιν, qui jam solverant ordines hostium, 11, 16, 2.

Προδιαμαρτύροσθαι πάντας, omnes obtestari, 26, 3, 6.

Προδιαπέμπουσαι τινα, præmittere quem ad quem, 8, 20, 3.

Προδιασαφεῖν, declarare, ex 4, 25, 6. citavit Ernestus; sed ibi in προδιασαφεύντας ταῖς consentiunt msstis & edd.

Contra, 10, 22, 5. editum est προδιασαφῶν inde a Casaub. invitit msstis, qui eo quidem loco in προδιασ. consentiunt,

quod defendi quidem fortasse poterat, præsertim cum mox adjiciatur ἐν ἀρχαῖς; nectamen Casauboni emendationem equidem improbem. Quis

ἔ 40, 6, 12. ubi ex cod. Peir. προδιασαφῶν editum est, prope absrum ut putem προδιασ. scriptum reliquisse Polybium;

quamquam ibi vulgatum ob id quod præcedit, πρώτος ἔγραψα, bene habere videri poterat.

Προδιαφθεῖρειν τινα, prius corrumpere aliquem, 5, 4, 11.

prius corrumpere, quassare naves, 16, 6, 13.

Προδιδόναι, non solum prodere est, sed et dedere, tradere urbem, si vera lectio 36, 1, 1. n. quam non sollicitaverim, licet alias παραδιδόναι πδλον sit urbem tradere. Pariter

προδιδόναι τὰ ἔπιπλα, est tradere suppellectilia, 32, 13, 5. Sed προδιδόναι δεκατάλαντα,

8, 18, 7. est ante dare, statim

- tim dare, representare; unde
 Ἔ 8, 17, 7. n. *haud dubitate debebam προσίδου, pro vulgato προσεδίδου, corrige- re. Ad prodendi notionem quodammodo pertineret phra- sis, προδούναι τὰ κατορθώ- ματα, superiores victorias pro- ducere, i. e. irritas reddere, 15, 15, 5. n. si em Polybio debe- retur, non unius Casauboni ingenio.*
- Πρόδρομος; οἱ πρόδρομοι, præ- cursores, 12, 20, 7.
- Προεγκαθίσταται; δια τὰς προ- εγκαθιμένας αὐτοῖς ὀρμαῖς, 3, 15, 9.
- Προωγειρεῖν, ante tempus ad- gredi, 2, 68, 9.
- Προδρεῖα, ἡ; προδρεῖας τυγ- χάνει παρά πᾶσι, honos ei habetur ab omnibus, 2, 56, 15.
- Προειδέναι; τοῦτο δ' ἐστὶ τοῦ προειδότης τὰ κατορθώματα, 15, 15, 5. n. ubi Casaub. ex ing. ἐστὶν οὐ προδόντος edide- ται. προειδώς τὸ μέλλον, 5, 13, 5. n. *Aliud est προιδέ- σθαι, quod vide.*
- Προειπεῖν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος futurum predicere, 6, 3, 2.
- Προεισαγαγεῖν vulgo, editumerat 4, 21, 1. pro παρεισαγαγεῖν.
- Προεισθῆναι; προεισθεδαμένοι, jam ante illigati, scil. societa- ti alicujus populi, 9, 31, 1. i. q. προκατεχόμενοι vs. 2.
- Προεπιβάλλειν τινὰ εἰς πόλε- μον, ante tempus bello ali- quem implicare, 20, 3, 2. n. — „nisi legend. προεπιβίβ.“
 Ἐτ. n. — cf. ἐπιβάλλειν, Ἔ προεπιβάλλειν.
- Προεκαπαυῶν; ὁ Εὐφράτης ταῖς διώρυξιν προεκαπαυῶ- ται, fossis diductis consumi- tur, exhaustitur, priusquam ad mare perveniat, 9, 43, 2.
- Προεκιδόναι; προεκιδωμέναι τὰς συντάξεις, jam edidisse librum, 16, 20, 7.
- Προέκθεσις, ἡ; πραγμῆς operi brevis expositio summæ rei, 3, 1, 7. 8, 13, 2.
- Προεκλύειν τῷ πότῳ τὰ σώμα- τα τῶν πολεμίων, ante pugnam labore fatigare hostes, 15, 16, 3.
- Προεκτίθασθαι, breviter ante exponere, 1, 13, 1. 3, 1, 5. cf. προέκθεσις.
- Προεμβάλλειν κατελπισμὸν τοῖς ἄλλοις, 3, 82, 8. πληγὴν τῇ νηϊ, 16, 3, 2.
- Προεμβιβάζειν τοὺς Λακεδ. εἰς τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀπέ- χθειαν, primum Lacedæmonios concitare & inducere in ini- micitias & bellum adv. Achæ- os, 2, 45, 4. n. cf. προεπιβίβ.
- Προεξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem sibi priusquam neces- se est consciscere, 30, 7, 8.
- Προεξανιστάναι; μὴ προεξανα- στῆναι, ne præteropere pro- grediat, castra moveat, 22, 20, 2.
- Προεξαποστέλλειν, 3, 86, 3. 18, 2, 5.
- Προεξέρχασθαι; προεξεληλυ- θὼς ἔτυχαν εἰς Σαρδόνα, 2, 23, 6.
- Προεπιβάλλειν τὰς χεῖρας τινί, occupare aliquem bello, 16, 9, 3.
- Προεραῖν; ὁ προεραμίνος, τὸ προερα. Ἐς. dicere Polybius amat

amat non solum de eis, quorum nonnihil ante fecerat mentionem; *sed potissimum de his* quæ proxime & modo nunc nominaverat; *vide* 1, 2, 4. n. *Ἐξ loca ibi citata.* *Sed Ἐξ πᾶσι αὐ προειρημένοι πράξεις*, res omnes ante hoc tempus, ad hunc diem, commemoratæ; memorizæ proditæ, 14, 5, 14.

Πρόρχεσθαι, progredi in medium *ad verba faciendâ*, 29, 9, 2, 4, 14, 7. n. *Adn. ad* 1, 69, 10. *Ἐξ ad* 2, 2, 10.

Προεπιστάναι; *προεπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν φύσιν τᾶνδρῶν*, præmonere de, ante attentos reddere lectores ad, ante docere, 10, 2, 1.

Προέχειν; *τῇ εὐχερείᾳ καὶ τέλει προεῖχον οἱ μισθοφόροι*, 15, 13, 1. *Ἐξ.*

Προηγείσθαι; *absol. οἱ προηγούμενοι*, præcedentes in agmine, *qui πρωτοστάται ἐν ἀκίᾳ*, 18, 13, 3 *sq.* *τὰ προηγούμενα*, prius posita, data, *ex usu Mathematicorum*, 16, 16, 6. n. *Cum Genit. προηγείτο τῆς πομπῆς κοχλίης*, 12, 13, 11. *Cum Dat. προηγείτο τοῖς θυσίαις αὐτῶν*, 12, 5, 10. *ῥάβδοι καὶ τᾶλλα προηγείται ἐκάστῳ*, 6, 53, 8.

προηγείσθαι perpetam dabant libri, pro προητῆσθαι, 10, 7, 6. n. *Ἐξ προηγούμενου pro προειρημένου*, 2, 43, 3. n.

Προητῆν; *τὸ προητῆσαν τὰς ψυχὰς*, quod primum fregerat animos militum, 2, 53, 3. *αὶ τῶν δυνάμεων ψυχῶν προ-*

ηττημένοι τοῖς οὐοῖς, 3, 90, 4. *προητῆσθαι*, ante victum esse, 10, 7, 6. n. *ex emend. Casaub. pro corrumpo προηγῆσθαι Ἐξ προηγείσθαι.*

Πρόθεσις, ἡ, 1) propositum consilium, 1, 26, 1. 1, 59, 6 *Ἐξ* 11. 6, 58, 9. 22, 2, 4 *Ἐξ.* *τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσε*, executus est propositum, 1, 54, 1. *στοιχεῖν τῇ τῆς συγκλήτου πρόθεσιν*, 28, 5, 6. *θεῖ μηδέποτε χωρὶς προθέσεως κοίσεισθαι τοὺς ὀλοσχερεῖς κινδύνους*, re non deliberata, 3, 69, 12. *κατὰ πρόθεσιν ἐψευσμένος*, consulto mendax, 12, 11, 6. *ἡ πρόθεσις ἣν ἔχει τις πρὸς τινὰ*, animus, voluntas alicujus erga aliquem, 4, 73, 2. (*i. q. αἰρέσις καὶ εὐνοια*, 4, 72, 6.)

2) ratio, hypothesis; *καθ' ἐκτέρας τὴν πρόθεσιν*, secundum utramque rationem, pro utraque ratione, 6, 32, 1. *πλείους ὄντας τῆς ἐκείνου προθέσεως*, plures quam ipsius ratio desiderat, 12, 21, 6.

Πρόθρεμνα; — „προθρέμματα ἐξελαθέντα, 8, 19. *sed scriptura est vitiosa, legendumque προσξελαθέντα θρέμματα.*“ *Ern.* — *Nos vestigia secuti codicis, Urb. τῶν ἐξελαθ. πρὸθ θρεμμ. correximus.*)

Πρόθυμία, ἡ, ardor pugnandi, 1, 20, 15. *Ἐξ sarpes alias*, studium in aliquem, 4, 72, 6. *Ἐξ.*

Πρόθυμος, *cum infim. συμβαλεῖν πρόθυμος ἦν τοῖς ἀιτωλοῖς*, 4, 7, 9. *Ἐξ.*

Προ-

Προθύμιαι, διακείσθαι, 3, 92, 5. *Ec.*

Προϊδέσθαι, cum *Accus.* providere, cavere; (*Synonym.* τοῦ φυλάττεσθαι, 11, 25, 2.) τὸν κίνδυνον, 1, 49, 10. π. τὸν ἐπιφερόμενον καιρὸν, 9, 38, 1. τὴν τάφρον, 11, 16, 5. (προσιδόμενοι τὸ μέλλον, 27, 13, 14.)

Προϊέναι, ἀπρόειμι; — „προϊόντες πρὸς τὴν ἀρχὴν, 2, 2. (*sic enim legendum pro αὐτὴν consentio Casaubono, Et cuique sponte in mentem venerit.*) candidati magistratus. *Sed Iac. Gronov. mavult προσιόντες. Sane προϊόντες potius forent qui procedunt, h. e. adeunt magistratum.*“ *Ern.* — *Vide* 2, 2, 10. *Et ibi Adnot.*

Προϊέναι, ἀ προίημι; nonnisi in Medio genere *Et* in Passivo occurrit, προίεσθαι, προίεσθαι, προίεσθαι; 1) emittere, projicere, v. c. tela; προίεμενοι τὰ πλεῖστα βέλη, 3, 73, 3. vocem; προίεσθαι Φωνὴν, 2, 29, 6. 5, 33, 1. πᾶσιν Φωνῆν, omne genus vocis edere, quovis modo erare deprecarique, 3, 84, 10. 13, 7, 10. 15, 31, 13. quovis sermone uti, 38, 2, 10. προίεσθαι τὰ ἀπόρρητα, eloqui, aperire, vulgare arcana, 3, 20, 3. π. (ubi perperam vulgo προίεσθαι.)

2) tradere, permittere, dare, projicere, profundere; προίεσθαι τὰ τέκνα Ῥωμαίοις εἰς ὄμ. ἰαν, 28, 4, 7. τὴν χώραν Κλεομένηι προίεντο,

agros suos Cleomeni permiserunt *vastipados*, 2, 61, 9. οὐδ' ἐνὶ προήσεσθαι τὰ χρήματα, nemini se tradituros pecunias, *apud se depositas*, 33, 12, 3. π. (*mendose vulgo προίεσθαι.*) ἂν ἐνὶ πρόωνταί τι, quod si uni dederint, concesserint aliquid, *scil. de tributo quod ille poroscit*, 4, 45, 4. τέτταρα καὶ κέντα προίεμενοι τάλαντα, si quatuor aut quinque dederint *talenta*, 5, 90, 6. τσαῦτα ἦν προίεμενος τῶν ἰδίων, (i. q. δαπανήσας, δωρησάμενος) 32, 14, 11. τὰς μεγίστας προίεσθαι τιμὰς, profundere honores, 5, 90, 7. ubi *mendose vulgo προϊέναι, pro προϊέμεναι.*

3) e manibus dimittere, elabi sinere, *hostem*, 1, 79, 3. 3, 94, 8. 4, 4, 3. 13, 8, 6. oportunitatem, τοὺς καιροὺς, 1, 74, 13 *sq.* 2, 49, 8. 5, 45, 5. *Ec.* προίεσθαι, διακευῆς τὸν χρόνον, 3, 70, 10. *Huc pertinere videtur illud*, 2, 13, 4. ἐπιπονημένους ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, καὶ προίεμένους (*scil. αὐτοὺς, nempe τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους*) εἰς τὸ μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι Καρχηδόνιους, quod e manibus elabi passi essent tempora preterita, ita ut Pœni interim ingentes copias sibi pararint.

4) negligere, omittere, non curare, deserere, *nempe* ita ut opem non feras; προίεσθαι πόλιν, curam urbis abjicere, negligere urbem, 1, 2, 9, 10. τὸ

www.libtool.org

τὸ ἴδιον, 2, 49, 6. μὴ προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς ἀναξίαν διάθεσιν ἐμπασόντας, 30, 7, 4. πάντα μᾶλλον, ἢ σαυτὸν πρόου, omnia potius quam te ipsum neglige, 31, 21, 13. n. *Et cum Accus. et Infirmis.* προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς ἀκρίτως εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανάγεσθαι, pati, sua negligentia committere, ut Romam abducantur, 27, 13, 15. προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν διάθεσιν ἐλθεῖν ἐκείνῳ, 28, 6, 7. cf. καταπροέσθαι.

5) deserere, τόπον, stationem, 1, 17, 11. *arcem, urbem, quam quis praesidio tenuerat*, 1, 11, 5. 1, 76, 10.

Προϊστάναί, ante locare; τοὺς εὐκρινεσιώτεροις ἐκατέρου τοῦ κέρτους προέστησε, 1, 33, 7. *Ἐς.* προστήναί, praesse; προϊστη τῶν ὅλων πράξασθαι, 5, 41, 1. προστήσεσθαι τῶν Ἑλλήνων, patrocinium suscepturum esse Graeciae, 11, 28, 5. προέστασαν τῆς ἐναντίας γνώμης, auctores erant contrariae sententiae, 5, 5, 8. προσήσασθαι τινὰ στρατηγόν, imperatorem constituere, praeficere exercitui, 1, 73, 1. 1, 75, 1. προστησάμενοι τὸν ἐπιτηδειότατον ἐξ αὐτῶν, (pro ἑξ ἑαυτῶν) diligentes scilicet ad verba suo nomine facienda, 3, 20, 10. 27, 2, 1.

Προϊστορεῖν; τὰ προϊστορημένα ἑτέροις, quae ab aliis ante nos copiose exposita sunt, 1, 13, 9. cf. ἱστορεῖν.

Προκαθήςθαι (τινί), praesidere,

via ducem esse, 3, 95, 6. cf. 3, 50, 6. n. τῆς εὐνοίας προκαθουμένης πρὸς τοὺς βασιλέας, quum jam ante benevolentia in reges occupasset animos, & nunc praeret consilio, 5, 86, 10. αἰτία προκαθουμένη κρίσεως, causa quae antecedit & ducit dirigitque consilia & animi decreta, 3, 6, 7. *Adde Fr. hist.* 15.

Προκαθήςθαι, praesidere; τῶν πραγμάτων, 5, 59, 2. *praesertim* praesidere regioni cum exercitu, fines ejus tutari, 3, 56, 6. τῆς χώρας, 2, 24, 8. 2, 54, 9. *sic* τῆς Ῥώμης, 2, 24, 15. *quod non est, urbi praesse, aut eam praesidio tenere, sed securitatem ei praestare, defendendo fines imperii ab hostibus. Sic προκαθήμενων τῶν Μακεδόνων, scilicet τῆς Ἑλλάδος*, 9, 35, 4. *προκαθήςθαι κατὰ τὴν Ἰταλίαν*, 8, 3, 4. ἐν τῇ Τυρρήνι, 2, 25, 2. ἐπὶ τῶν κατ' Ἀρίμινον τόπων, 3, 86, 1. ἐπὶ τοῖς ὄροις, 10, 41, 2. *Rursum cum Genit.* προκαθήςθαι τῶν προνομιούντων, praesidio esse pabulatoribus, 3, 110, 11. τῆς πικραβολῆς, castris, *nenipe* in statione esse ante castra, 3, 69, 10. *i. q.* ἐφεδρεύειν, *ibid.* τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, rebus eo loci praesidere, 5, 59, 2.

Judices cum pro tribunali sedentes jus dicunt, aut principes cum publice sedentes audientiam praebent legatis Ἐ cum eis agunt, προκαθήςθαι

- ῆσθαι dicuntur, 12, 16, 6. n. 5, 63, 7. n. 5, 65, 8.
- Προκαθίζειν**, 1) *Active*, τούτους ὡς ἐπὶ Τυρρήνιας προκαθίσαν, hos Etruriz præsidere iusserunt, 2, 24, 6. 2) *Neutraliter*, i. q. προκαθίσθαι, præsidio esse, præsidere; τῆς Ἠπείρου, 20, 3, 3. προκαθίζειν ἐπὶ τῆς διαβάσεως, *Fr. hist.* 67. εἰς τὸν Ἰσθμὸν, 20, 6, 8. n. *ex Valesii emend.* ubi προσκαθίσας dabat codex mstus. (*In Adn. nostra ad l. c. lin. 9. post verba*, apud Suidam. *addè, Valesiius, cuius utpote sunt illa verba.*) *Et in Pass. vel Med.* προκαθίζεσθαι Φυλάττοντας; τὰς περὶ τὸν ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1.
- Προκαλεῖν**, provocare, invitare aliquem ut in medium prodcat *ad verba facienda, vel ad rationem rei gestæ reddendam.* *Hinc Pass.* ἐν ᾧ (διαβουλίῃ) προκληθέντων τῶν ἀποσταλέντων πρεσβυτῶν, προελθῶν Λυκόρτας ἀπελογίσαστο *Esc.* 23, 9, 2. n. *Med.* προκαλεῖσθαι, provocare aliquem, invitare, incitare; προκαλεῖσθαι καὶ παρορμῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβ. 1, 1, 4. τὸ προκλητέμενον ἡμῶς καὶ παρορμῆσεν, 1, 4, 2. προκαλεῖσθαι τινὰ εἰς διαλύσεις, 1, 31, 4. τοὺς πολεμίους, *scil.* εἰς τὴν μάχην, 1, 46, 11. τινὰ πρὸς ἑαυτὸν, i. q. προκαλ. τῆν εὐνοίαν τινός, sibi aliquem conciliare, 3, 77, 7. 3, 17, 7. προκαλεῖσθαι τὸν *Polybii Histor. T. VIII. P. II.*
- κίνδυνον, — „provocare periculum, quod est animi fortis *Est libenter advenitis periculum.*“ *Ern.* — *improvisius fuerit, poscere pugnam*, 3, 43, 8. n. τὰ προκαλούμενα, ea ad quæ invitamur, 25, 9, 6. n. ubi παρακαλούμενα maluerat *Reisk.* *Confer. infra, προσκαλεῖσθαι.*
- προκαλεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ Ρωμαίους, de rebus controversis provocare ad Romanos, 26, 2, 13.
- Προκαταβάλλεσθαι ψήφισμα**, *scil.* *ex leff. cod. Bav.* 4, 25, 6. n. — „edere (*scripto*) decretum.“ *Ern.* — *Nos ex aliis προκαταβ. edidimus; vide Adnot.*
- Προκατηγινώσκειν τινός**, incognita causa condemnare aliquem, 22, 25, 2, 3, 33, 17.
- Προκαταλαίειν; προκατέλαιον voluerat Reisk. pro προκαταλαίοντο**, 40, 2, 9. n.
- Προκαταλαμβάνειν**, occupare, prius occupare, *sc. quam hostis adveniat; τοὺς στενοὺς τόπους*, 1, 84, 4. τὰ στενά τάφροις καὶ Φυλακαῖς, 10, 41, 5. τὰ τεύχη, 9, 6, 3. προκαταλαβεῖν τὴν ὄρμην τινός, prævenire ardorem & conatus alicujus, 3, 104, 2. *Neutraliter*; τοῦ χειμῶνος προκαταλαβόντος, si hiems prius ingruisset; *nisi Active capiendū, intelligendo αὐτὸν*, si prævenisset, occupasset eum hiems, 39, 2, 3. *Passiv.* προκαταληφθῆναι, præverti, anteverti, 2, 10, 6. K k 3, 10,

3, 10, 1. *μῆλων καὶ βουλευ-
όμενος προκατελήθη*, 18,
36, 2 *sq.* προκαταλαμβάνο-
μενος ὑπὸ τῶν καιρῶν, 3, 69,
3. προκαταληφθεὶς τῇ τοι-
αύτῃ Φιλανθρωπία, ante ob-
strictus, 10, 34, 9. ὑπὸ βα-
σιλικῆς δυνασταίας, regio do-
minatu occupatus, praepeditus
*scriptor, ne libere scribere
posset*, 8, 13, 5. ἐπιστολῆς ἢ
τοιούτοις ἀνάγκαις, 16, 34,
11.

In Medio; προκαταλαβέ-
σθαι, i. q. in aërio, τὴν
ἀερολοφίαν, 2, 27, 5. τοὺς
εὐκείρους τόπους, 3, 50; 3,
4, 75, 3.

Προκαταλῆγειν; προκαταλῆγου-
σα παρῶρεα, montium tra-
ctus prius definens quam ad
mare pertingat, 2, 14, 6.

Προκαταπλεῖν, prius navigare,
navibus prius proficisci, 1,
21, 4.

Προκαταπλήττεσθαι; προκα-
ταπληξάμενος, scil. αὐτοὺς
vel τὴν πόλιν, tertiore arte
injecto; *ni προσκαταπλ. le-
gendum*, 5, 70, 9. n.

Προκατάρξασθαι, priorem ini-
tium facere belli, bellum
sronte suscipere, 3, 51, 5.
opp. injuriam repellere.

Προκατασκευάζειν ἀσφάλειαν
τοῖς ὑπ' αὐτὸν ταττομένοις,
securitatem praestare, 5, 7, 11.
n. *sed προσκατασκ. ibi prout
legendum. Passiv.* προκατα-
σκευασθέντων τούτων, his
rebus preparatis, 1, 21, 3.
Med. προκατασκευασάμενος
τὰ προειρημένα, 10, 22, 1.
Et Prati. Pass. notione Me-

di, προκατασκευασμένοι Φί-
λους, cum amicos ante para-
fent sibi, 4, 32, 7.

Προκατασκευῆ, ἢ, τῶν μαθη-
σῶν ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι
πράξεων, preparatio, introi-
tus ad uberiorem Polybii hi-
storiam, 1, 13, 7. 1, 3, 10.
1, 13, 1 *Et* 8. 2, 14, 1. 2,
37, 2 *sq.* 2, 71, 7. 5, 111,
10. *cf.* κατασκευῆ. prepara-
tio quaelibet *Et* exercitatio in
arte aliqua qua praeparatur ad
aliam, 9, 20, 7.

Προκατασύρειν, late ante se va-
stare, 4, 10, 8. n. 4, 19, 9. n.
ubi alii *codd.* προσκατασ.

Προκαταπίζειν, περί τῶν δια-
λύσεων, bonam spem ante
conscipere, 14, 3, 1. μηδὲ
προκατελπίζειν βαβαιουμέ-
νους περί ἄν' Ἐθ. *forf.* βέβα-
ουμένως, 2, 4, 5. n.

Προκατέχειν (i. q. προκατα-
λαμβ.) τόπους εὐφυστέρους,
2, 53, 4. τὸν διάπλου, pre-
cludere, interceptum tenere,
1, 61, 1. οἱ προκατέχοντες
ταῦς ἡλικίαις καὶ ταῖς δόξαις,
superiores aetate & gloria, 27,
13, 7. n. — „*sed corrigend-
um προανέχοντες.*“ *Er n.*
— *Satis erat προέχοντες;
sed ferendum vulgatum.*

Pass. διὰ τὸ προκατασχῆ-
σθαι Φρούρα τὴν ἄκρην, 8,
33, 1. προκατέχασθαι τῇ
πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ, occu-
pati, benevolentiae vinculis
adstricti, 8, 33, 3. 9, 31, 2.
coll. vs. 1. 27, 4, 9.

Προκαῖσθαι, 1) ante locatum,
ante situm esse, in anteriore
parte situm esse; *οἱ προκαίμε-
νοι*

νοι τῶν στόων πρόγοι, 1, 48, 2. n. (ubi nil opus erat sollicitate verbum προκειμ. praesertim quoniam, si προσκειμ. velles, τούτων etiam foret mutandum in ταύταις. Turres non nihil prominebant ante lineam qua ductae vineae erant.) οἱ προκείμενοι τῶν δυνάμεων εὐζῶνοι, 3, 71, 3. τὸ προκείμενον ἀπρωτήριον τῆς Ἰταλίας, praejacens Italiae, procurrens ex Italia, 2, 14, 5. πρόκειται πάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἰταλίαν, 20, 3, 2. οἱ προκείμενοι τόποι, loca praejacentia, quae quis ingressurus est, 3, 80, 2. loca remotiora & hostibus exposita, 3, 75, 4. *Et praejacere dicitur urbs ita, ut praesidio sit regioni; πόλις πρόκειται τῶν Ἀρκάδων*, 4, 71, 2. (opp. ἐπίκειται, hostiliter imminet.) Φρούριον πρόκειται τῆς χάρας, 4, 83, 1.

2) propositum, destinatum esse. τὰ προκείμενα ἄλλα, proposita praemia, 3, 62, 6. τὸ προκείμενον πλῆθος, destinatus numerus, 6, 20, 8. *Nude τὸ προκειμ. propositum*, 1, 9, 6. 28, 11, 3. n. 30, 12, 2. *Ἐ. ἀφέμενοι τῶν προκειμένων, omisso instituto*, 2, 67, 6. μένειν ἐπὶ τῶν προκειμένων, nil novare, 3, 70, 4. *Ἐ safe alias.*

Pro προκειμ. perpetam παράκειμ. dabant libri, 28, 11, 3. n.

Προκηρύττειν, per praeconeum proponere; *προκηρύξας αὐ-*

τοῖς σταφάνους ἐπ' ἀνδραγαθία, 5, 60, 3.

Προκινδυνεύειν, absol. primum se periculis obiectare, inter primos pugnare, 3, 95, 6. 10, 23, 1. *Ἐ. προκινδυνεύοντες ἐρρωμένως*, 6, 22, 3. οἱ προκινδυνεύοντες, antesignani, qui in prima acie stant, 1, 19, 9. *Ἐ. Apud Romanos sunt εὐζῶνοι ἔπεζακοντισται, jaculatores, ante gravem armaturam locati, qui praelium incipiunt. Ἐ. emissis telis per intervalla manipulorum se recipiunt*, 3, 73, 6. coll. vs. 1 sq. *προκινδυνεύειν τῆς Ἐ. ὑπὲρ τῆς ἑλευθερίας*, pugnare pro libertate, 9, 38, 4. n. *προκινδυνεύσαι τοῖς Ἰβησι, i. q. σὺν τοῖς Ἰβησι, praelium ab Hispanis incipere, Hispanos in prima acie locare*, 3, 113, 9. n.

Προκνημῖς, ἡ, ocrea, 6, 23, 8. *Προκοιτία*, Ἐ προκοιτία, ἡ, excubiae ad portas, vel ante castra, 2, 5, 6. 6, 35, 5.

Πρόκοιτος, ὁ, excubitor, 20, 11, 5. n. *ubi corrupte vulgo προκρίτους, pro προκοίτους.*

Προκοπή, ἡ, progressio; *τοιαύτην προκοπήν καὶ συνέλειαν ἔσχε τούτο τὸ μέρος*, 2, 37, 10. *De conversione in partem deteriorem, ἡ πρῶξις καλίντροπον λαμβάνουσα τὴν προκοπήν ταῖς ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἄλπισιν*, 5, 16, 9. *Sed praesertim de exoptata progressionem rerum, de augmento, profectu, successu, rebus crescentibus, intelligendo scil. ἐπὶ τὸ βέλτιον. quod*
Kk 2 *difer-*

diserte adicitur 1, 12, 7. *Sic nuda* ἢ *προκοπή*, ἰ. *q.* *αὐξησις*, 2, 45, 1. 3, 4, 2. *De homine*; *μεγάλην προκοπήν ποιῶν τῆς ἐπιβολῆς*, 2, 43, 7. *Ἐ κοιῶσθαι*, 2, 13, 1. *De re*; *προκοπήν vel προκοπᾶς λαμβάνειν*, 8, 17, 6. 10, 47, 12.

Προκόπτειν, proficere; *προκόπτων οὐδὲν*, 27, 8, 14. *progredi*, *augeri*; *ἐπὶ τοσούτο πρόκοψεν ἢ ὀδὲα αὐτοῦ*, 32, 9, 2. ἢ *συμπεριφορᾶ*, 32, 9, 6. ἰ. *q.* *αὐξηθῆναι*, *ibid.* *vs.* 3.

Προκρίνειν, (*pra ceteris*) *eligere*, 1, 82, 5. *ἐκ πάντων*, 1, 80, 12. 10, 12, 8. *οἱ προκρίθεντες*, 6, 35, 11. *Ἐ.*

(*Πρόκριτοι, mendosa scriptura, pro πρόκριτοι, quod vide.*)

Προλαμβάνειν, *de tempore, προλαβὼν τὸν καιρὸν*, *anticipans tempus*, 9, 14, 12. *de via*, *πολύ προσηλθόντι τῶν ἄλλων*, *antevertisse, longius progressum esse*, 1, 25, 2. 3, 66, 5. *πολύ προσηλθ.* *κατὰ τῶν πλοῶν*, 31, 23, 8. *Sic τοῖς τῆ κορείᾳ προλαβῶσιν nos sine veri speciei correctum voluerunt viri docti*, 3, 51, 6. *n.* *pro προσβάλλουσιν.* *Demere, sumere, detrahere de summa*; *προσηλθῶ ἐπὶ τούτοις τὸ βάθος*, *Ἐ.* 34, 6, 7. *De Mentis operatione*; *προλαμβάνειν τὰ συμβησόμενα ταῖς ἐκινούσας*, *prosperere animo*, 3, 112, 7. *προλαμβάνειν ἢ ψυχὴ dicitur ea quorum notionem aliquam praeviam sibi informat priusquam tota res explicata sit,*

πολλὰ προλαμβάνουσι τῆς ψυχῆς ἐκ τῶν ὅλων πρὸς τὴν κατὰ μέρος τῶν πραγμάτων γνώσιν *Ἐ.* 3, 1, 7.

Προλέγειν τοὺς πολέμους καὶ τὰς μάχας, *indicere bella*, 13, 3, 5. *Ἐ* 7. *προλέγων* (αὐτῷ) *ὡς οὐ λανθάνει κοινπραγῶν*, *declarans, denunciatus ei, aperte dicens*, 5, 57, 2.

Πρόλημα, τὸ, ἰ. *q.* *πλεονέκτημα*, *commodum quod alicui praecipuum est & privatum, non commune cum aliis*; *πρόλημα ποιῶν τινι*, 17, 10, 3.

Πρόληψις, ἡ; *πρόληψιν ἔχειν τινος*, *cogitatione praecipere, praevidere, suspicari aliquid* 10, 43, 8. 14, 3, 3. 16, 32, 4. *κατὰ τὴν τῶν νεανίσκων πρόληψιν*, *sicut suspicati erant, praeviderant juvenes*, 8, 29, 1.

Προλυμάνισθαι, *ante contumperere*; *τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα*, 2, 68, 5.

Προμάχεσθαι, *in primis ordinibus pugnare*; *ἐνέβαλον τοῖς προμαχομένοις τῶν Ἀχαιῶν ἰππέων καὶ ψιλῶν*, *primos ordines invadunt*, 4, 12, 6. *n.* *ex lect. vetustissimorum codd. ubi alii vulgo τοῖς προμάχοις, eadem notione.*

Πρόμαχος, ὁ; *vide verbum praeced.*

Προμαστᾶν, *ante, prius exercere se*, 10, 47, 3.

Προρῶειν, *de remigibus, cum procumbunt, vel incombunt remis; cuius contrarium est ἀναπίπτειν, cum attollunt remos*, 1, 21, 2. *n.* *ex emend. Cas. pro mendoso ἀνάπτειν.*

Προ-

- Προνοῖσθαι**, seq. ὅτι, prospicere, ante intelligere, 40, 3, 1. *Cum Accus.* providere aliquid, curare; sic προνοηθῆναι τι πρὸς τὸ μέλλον cum cod. Fior. legendum videtur 4, 61, 4. n. pro προνοηθῆναι τα.
- Πρόνοια**, ἡ; πρόνοιαν ποιῆσθαι τινός, rationem habere alicujus, curare aliquid, 4, 6, 11. *Et λόγον καὶ πρόνοιαν ἔχειν ὑπὲρ τινος*, 1, 57, 1. *μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας*, bonis cum diis, volentibus diis, 25, 1, 10. *πρόνοια στρατηγικῆ*, cautio & prudentia imperatoria, 3, 106, 9. *πρόνοια τῶν πολεμίων*, interprete *Ερνεστο*, est cautio ne decipiamur aut opprimamur ab hostibus, 10, 41, 3. n. *sed ibi deserta oratio est, Et verba nonnulla inter πρόνοιαν ἔ τῶν πολεμίων exciderunt.*
- Προνομία**, rectius προνομία, ἡ, praedatio; διχνεύοντας περὶ τὰς προνομίας, praedandi causa, 4, 68, 3. n. *ex lect. vet. codicum*, pro vulgato προνομίας.
- Προνομαίειν**, pabulari, 2, 27, 2, 3, 65, 2, 3, 90, 2.
- Προνομή**, ἡ, 1) pabulatio; Φυλακτικῶς χρῆσθαι τῶς προνομαίς, 1, 18, 1. *Esc.* 4, 68, 3. n. 2) αἱ προνομαι, i. q. οἱ προνομιεύοντας, pabulatores; τὰς προνομίας ἐπαφῆς πατὴ τῆς χώρας, 4, 73, 4. n. 5, 19, 8. 3) ἡ προνομή, proboscis elephantis, 5, 84, 3.
- Προνόττειν**, pungere, fodicare, stimulare, 28, 15, 2.
- Προξενία**, ἡ, jus hospitii publici, literæ quibus jus illud continetur, 12, 12, 2.
- Πρόξενος**, ὁ, τῶν Ἀχαιοῦν, hospes publicus Achaeorum, 5, 95, 12.
- Πρόσδος**, ἡ, exitus castrorum; τὰς προόδους καὶ τὰς εισόδους, 14, 1, 13. n. *sed προσόδους legendum videtur*, nam exitus sunt αἱ ἐξοδοί, *ibid. cap.* 4, 10. *διὰ προόδον*, *forf. δίχα προόδου*, absque comitatu; (conf. 31, 20, 5.) *an διὰ περιόδου*, per circuitum? 8, 19, 10. n.
- Προσίμιον**, τὸ; πατρική καὶ προσίμιον ἔχθρας, 23, 2, 15. *τα προσίμια τῆς ἀρχῆς*, regni initia, 26, 5, 8.
- Προόπτῆς**, ὁ; οἱ προόπται τῶν ἵππων, an equites speculatum praemissi? an speculatores qui equitatum advenire vident? *posterius hoc potius videtur*, 29, 6, 17.
- Προοχή**, ἡ, eminentia, tumulus, 4, 43, 2.
- Προορᾶσθαι**, sicut προιδᾶσθαι, non modo praevidere, prospicere, *veluti προορᾶσθαι τὸ μέλλον*, 1, 7, 11. 2, 47, 4, 2, 49, 6. 2, 67, 4. (*adde* 3, 16, 1.) *sed potissimum in finisram partem, cum notione suspicandi, suspectum habendi, ritendi, cavendi; vide* 1, 10, 9. 1, 33, 9. 5, 105, 8. 7, 17, 5. n. *Et* 18, 5. 10. n. *Adde* 27, 4, 7. n. *ubi corrupte vulgo προορᾶσθαι legebatur.*
- Προπέτεια**, ἡ, temeritas, precipitantia, 1, 70, 3. 3, 68,

10. στρατιωτικῆ, 3, 105, 9. levitas, inconstantia, perfidia, ἀχαριστία καὶ προπέτεια, 3, 16, 4. προδοσία καὶ προπετ. 10, 6, 2.

Προπετῆς; οὐδὲν προπετῆς (nihil temere factum) οὐδὲ ἀκριτόν, 5, 12, 7.

Προπετῶς ἀναστρέφασθαι, temere, incaute, præcipitanter agere, 1, 9, 7. κινδυνεύειν, 11, 2, 11. προπετέστερον ἐχρῶντο ταῖς προνομαῖς, 3, 102, 11.

Προπληκίζειν τινα, contumelia adficere, 4, 4, 4.

Προπίνειν; προπέπικέναι αὐτῷ πολλὰ ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα, multa ei argentea & aurea pocula propinasse, Fr. hist. 49.

Προπίπτειν, 1) i. q. simplex, cadere in pugna, nisi voluerit cadere ante alterum, 1, 58, 8. Sic fortasse ἔ προπεσόντας legendum, pro περιπεσόντας, 1, 57, 8. n.

2) præcipitem esse, longius justo procedere, provehi, 1, 20, 15. 3, 115, 8. 5, 13, 6. 5, 95, 9. n. 11, 17, 4. ἐπὶ πολὺ προπεπτικότες τῶν ἄλλων, 18, 9, 3. Passim vero a librariis, aliis cunctis, aliis plevisque, in προσπίπτειν detortum hoc verbum, ut 1, 30, 12. n. 1, 51, 6. n. 5, 95, 9. n. conf. Adn. ad 28, 3, 4. ubi οἱ προσπίπτοντες sunt qui ultra longius progrediuntur, & plus faciunt quam necesse est.

3) proninere; πολὺ προπίπτουσα κλίμαξ τοῦ ἐμβό-

λου, multum prominens ultra rostrum navis, 8, 6, 4. ὄργανα προπίπτοντα πολὺ τῆς ἐπέξεως ταῖς κεραίας, 8, 7, 8. n. (ubi perperam vulgo προσπίπτοντα.) ἡ σάρισσα τοὺς δέκα πήχαις προπίπτει πρὸ τῶν σωματων, 18, 12, 4 sq. Ἐ vs. 7. προπεπτικῶς ὀφρὸς, 7, 17, 1 Ἐ 4. n. ubi perperam προσπεπτικὸς codices habent omnes. κέλπος προπίπτει ἀπὸ τοῦ κελάγους, scil. εἰς τὴν γῆν, exit a mari & longe progreditur in terram, 4, 63, 6. n. ubi rursus προσπίπτει dant libri, quod hoc quidem loco teneri fortasse poterat; vide προσπίπτειν.

Προπολεμαῖν τῶν ἄλλων, ante alios bello infestari & ad bellum gerendum cogi, 2, 48, 1.

Προπολιτεύσασθαι; ἀναμνησκαί τῶν προπολιτευμένων καὶ πατραγμένων πρότερον αὐτῶν rerum quas antea vel domi vel bello gessisset, 4, 14, 7.

Προπομπή, ἡ, comitatus, 20, 11, 8.

Προπορεία, ἡ, i. q. οἱ προπορευόμενοι, præcursores agminis, les éclaireurs, 9, 5, 8. n.

Προπορεύσασθαι, præire; οἱ εἰσιθισμένοι προπορεύσασθαι τῆς δυνάμεως, 18, 2, 5. οἱ προπορευόμενοι, præcursores agminis, primum agmen, 2, 27, 2. 6, 41, 1. cf. Adn. ad 9, 5, 8. progredi in itinere; προπορ. ἐπὶ δύο ἡμέρας, 3, 52, 8. in medium progredi, 1, 80, 8 sq. n. (ubi temere in προπορ. mutaverat Casaub. quod per se quidem non malum, sed

sed nec necessarium; cf. Adm. ad 1, 69, 10. Et ad 2, 2, 10.)
 4, 22, 9. 6, 21, 3. 11, 27, 7. προπορεύσθαι πρὸς τὴν ἀρχὴν, ambire, petere magistratum, (i. q. προπορεύσθαι,) 2, 4, 2. n. coll. 2, 2, 10. n. 28, 6, 9. n.
 Πρόποσις, ἡ; προπόσεις λαμβάνειν, acceptare propinationes, 31, 4, 6.
 Πρόπους, ὁ, radix montis; τῆς ὄρεινης, 3, 17, 2. τοῦ Ἀκρολίσσου, 8, 15, 4. nomen proprium collis eminentis in Oligyro monte Arcadie, 4, 11, 6.
 Πρὸς, absolute Et Adverbialiter, pro πρὸς τούτῳ; præterea; πρὸς δὲ, 1, 52, 5. 1, 57, 2. 3, 18, 8. 5, 99, 8. 12, 9, 2. καὶ πρὸς, 4, 56, 3. n. 17, 15, 16. n.
 Πρὸς Præpos. 1) cum Genit. a, ab; διατεταγμένοι πρὸς τοῦ Ἀπελλοῦ, constituti ab Apelle, 5, 14, 11. n. pro; οὐ κατ' αὐτοῦ, πρὸς αὐτοῦ δὲ νομίσας ἔναι τὰ συμβαινόντα, 3, 104, 2. πρὸς τρόπων αὐτῷ γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, ex voto, exortata, grata pollicitatio, 8, 19, 2. ex Suida lectione, 8, 19, 2. n. ubi πρὸς τρόπον habent codices nostri, fortasse pro πρὸς τρόπου.
 Corrupte vulgo πρὸς καταδίης ἐκπεπωκότας legebatur 26, 5, 1. n. pro πρὸς καταδίαις. τὰς πρὸς αὐτῶν τάξεις, pro vulgato πρὸ αὐτῶν, dederunt vetustissimi codices, 5, 84, 7. quod in

πρὸς τὰς αὐτῶν τάξεις fuit mutandum.

2) cum Dativo; πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, (quod est aliis ἐπὶ τῶν γραμμ.) qui est ab epistolis, a cura epistolarum, 15, 27, 6. εἶναι vel γίνεσθαι πρὸς τιμὴν i. q. πρὸς τι, hoc agere, in hac re occupari, huic rei intentum esse; πρὸς τούτοις ἦσαν τοῖς λογισμαῖς, 1, 20, 2. πρὸς τῷ ναυμαχεῖν ὄντας, 1, 50, 1. n. πρὸς τούτοις ἦν, 3, 70, 12. 10, 37, 5. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 5, 58, 1. ἐγίνοντο πρὸς τῷ διαμάχης κρίνειν τὴν ἔφοδον, 5, 79, 1. n. ἐγίνυ. πρὸς τοῖς προκειμένοις, 14, 10, 4. Temere vero ubique in hac phrasi dativum pro accusativo repositum Scaliger voluerat; vide Adm. ad 1, 26, 3. Et ad 1, 29, 3.

Per ellipsin dativi τούτῳ vel τούτοις, præpositio πρὸς induit vim adverbii, præterea, de quo usu superius dixi. πρὸς τούτῳ εὐ πεφικώς, 9, 29, 10. dubitari potest, idem ne valeat ac πρὸς τούτῳ, an separatim intelligi debeat πρὸς τούτῳ, ad hæc, præterea; vide Adm. πρὸς τοῖς ἄλλοις, 9, 25, 5. n. inter cætera interpretatus est Vales. sed videtur πρὸς τοὺς ἄλλους legendum, alios quod adtinet, aut πρὸς τὰ ἄλλα, aliis in rebus.

3) πρὸς cum Accus. πρὸς τι εἶναι vel γίνεσθαι, vide modo num. 2. Et adi Adnot. ad 1, 26, 3. Et ad 1, 29, 3.

πρὸς ἑβδομήκοντα, i. q. εἰς, circiter, 16, 7, 5. πρὸς δύο πλῆθρα, ad pedes ducentos, 3, 46, 4. πρὸς αὐτούς, vel πρὸς αὐτοὺς, doñum, domum suam, 5, 93, 1. n. 9, 10, 11. πρὸς ταύτην (τὴν ναῦν) ἐποιούντο τὴν τοῦ παντός στόλου ναυπηγίαν, ad hujus similitudinem, ad hujus exemplum, 1, 20, 15. πρὸς τὸν καιρὸν προσκίζων, pro tempore, pro occasione, e re nata, 10, 4, 8. νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιροὺς, pro illorum temporum ratione, Fr. gr. 96. πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον, ut initio dixi, 17, 15, 6. *Note- pius porro varios usus hujus prapof. cum Accusat. notione hujusmodi, quoad, circa, intuitu, respectu, quod adinet, quod pertinet; (conf. Adn. ad 5, 27, 4.) τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. Ἔσ. πρὸς τὸν δῆμον τούτων οὐδὲν ἐστὶ, nihil horum pertinet ad populum, 6, 13, 7. οὐ νομίζω εἶναι τούτο πρὸς ἐμὲ, 24, 10, 11 Ἔσ 13. μήτ' εἰρήνης ὄρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, intuitu Aetolorum, Aetolos quod attinet, nullum est neque pacis jus neque belli; illi hoc nihil ad se pertinere putant, 4, 67, 4. n. πρὸς τοὺς νησιώτας τὸ παραπλήσιον συνέβη γενέσθαι, 5, 105, 6. n. Ἔσ loca ibi in Adn. citata. πρὸς τοὺς φίλους, amicus quod adinet, 5, 56, 8. προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδεικν, Casmab. quantum*

ferebat virium ipsius tenuitas; *Reiskius*; ob penuriam com-
meatum; 5, 92, 6. n. *Sed er-
ror haud dubie inest in vo-
cab. ἔνδεικν, sub quo, ni to-
tus falsus sum, nomen pro-
prium latet urbis alicujus.*

*Eodem refirri potest usus
hujus prapof. cōm accusf. in
re judiciaria, ubi propter,
hujus rei causa, verti solet;
de quo usu vide Adn. ad illa
verba, ἀπαγαγεῖν ἐκέλευσε
τὸν Δεόντιον πρὸς τὴν ἀναδο-
χὴν, respectu sponsonis, spon-
sionis causa, ad satisfaciendum
sponsoni, 5, 27, 4. Sic
ἀπαγόμενοι πρὸς τὰς εἰσφο-
ρὰς, tributorum causa solven-
dorum, 1, 72, 5. ἀπαγόμε-
νοι εἰς Φυλακὴν πρὸς τὰ χρεῖα,
38, 3, 10. πρὸς ἃ (scilicet τὰ
προσφειδόμενα χρήματα)
καὶ τὰ πλοῖα παρεσπόνθησε,
cujus (pecuniae adhuc debita)
causa naves regias contra fidem
ceperat, 5, 108, 1: πρὸς κα-
τὰδικας ἐμπεπτωκότας, qui
judiciis condemnati solum ver-
terant, 26, 5, 1.*

*Sed Ἔσ alias ob, propter,
commode vertitur; v. c. πρὸς
τὸ γεγονός ἐλάττωμα, 2, 19,
6. (conf. προσφιλουεικεῖν.)*

*Προσαγγελία, ἡ, nuncius, 5,
110, 11. 14, 6, 2.*

*Προσαγγέλλειν, nunciare; προσ-
αγγέλλεται διότι Ἔσ. ad-
fertur nuncius, 2, 25, 2.
τὰ προσγγελαμένα, 4, 19,
6. 4, 66, 2. n. ubi minus
recte ex aliis codd. vulgo
προγγελημ.*

Προσάγειν, τὸν παιδα, adducere,

15, 32, 3. τὸν κήρυκα, 18, 29, 8. 6, 20, 4. Ἐστὶ αἱ πόλεις κακοπαθοῦσαι, δυσχερῶς προσήγον τὰς εἰσφοράς, 5, 30, 5. n. *ibi veit. nonnulli codices προσήγον πρὸς τὰς εἰσφοράς, nescio an pro προσάχον, προσάγειν ἔργα, μηχανὰς, μηχανήματα, ad movere opera, turres & machinæ oppugnandæ urbi, 1, 42, 8. 3, 118, 4. 5, 4, 2. πρὸς τὴν ἄκρην, 5, 99, 10. Ἐστὶ προσάγειν τοῖς τόποις (scil. ταῖς ναυσὶ), αὐτὰς τὰς νῆας) navibus accedere ad loca, 1, 54, 5. 1, 46, 9.*

Vulgatum προσάγοντας, 11, 1, 2. n. in προσάγοντας cum uno cod. Paris. est mutandum; Et est ibi προσάγειν ducere in hostem, signa inferre, instructa acie obviam ire hosti, sicut 10, 39, 6. n. Viscissim προσάγειν perperam passim pro προσάγειν dabant libri veluti 2, 65, 1. n.

προσάγειν ἔξιν, Φιλοτιμίαν, adhibere usum, studium; hinc, προσακτέον τὴν ἔξιν, adhibendus usus, 10, 47, 11. Et πανταχόθεν προσαγομένης τῆς Φιλοτιμίας, 22, 12, 13. Sed eadem notione in Medio etiam usurpatur hoc verbum; προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον, postquam & tempus & laborem adhibuisset, adtulisset rebus administrandis, 26, 6, 14. n.

Præterea, in Medio, προσάγεσθαι τινα est ad se vocare, ad se adduci jubere; τοὺς καί-

δας καὶ ἄνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας, 10, 18, 3. πόλιν, ad suas partes perducere, 4, 1, 7. Sic τὰς μὲν πόλεις προσήγατο, κλείστας δὲ κατὰ κράτος ἐξήρει, 1, 76, 10. ubi corrigenda versio, urbes alias persuadendo ad deditionem permovit. Sic Et in Prat. Pass. significations Medii, προσηγμένον τὰς πόλεις ἐπαγγελίας, 5, 108, 2. Προσαγορεύειν; τοῦτο τοῦνομα προσηγέρανσαν σφῶς αὐταὺς, 1, 8, 1.

Προσαγωγή, ἡ, (conf. προσάγειν) admotio machinarum ad urbem obsessam, 9, 41, 1. 14, 10, 9. 1, 48, 2. n. ubi αἱ τῶν μηχανημάτων προσαγωγαί, per metonymiam, ipsæ machinæ admotæ dici videntur. Adpulsus navium, Et per metonym. locus ad quem commode adpelli potest navis, veli opportunitas adpellendæ navis, 10, 1, 6. reductio pecorum a παβῆ in σταβία, 12, 4, 10.

Προσακροβολίζεσθαι, velitari cum hoste, velitando tentare & lacerare hostem, 3, 71, 10. 11, 22, 5.

Προσαναβαίνειν, de flumine, augeri, intumescere, imbribus, nivibus, 3, 72, 4. sic ut aqua copia aucta in Pontu Euxino, 4, 39, 8 sq.

Προσανδέχεσθαι τινα, expectare, 5, 13, 8. 21, 10, 14.

Προσαναδίδόναι, insuper distribuere; προσανέδωκε ἀλλήλων καὶ πλείους τῶν πρότερον, 10, 14, 3.

Προαναλαμβάνειν; recipere; τὸν παρὰ τῶν συμμάχων σίτον, frumentum sociis imperatum, 1, 72, 8. τοὺς ἐφελκόμενους, milites qui tardius fequebantur, 5, 80, 2. adfumere *aliquem*, secum fumere, sibi jungere, 4, 70, 2. τὴν δύναμιν, 5, 80, 4. *potest esse* recipere, colligere; (*sicut* 5, 80, 2.) *vel* reficere, recreare *ex itinere*, *sicut* προαναλαβῶν τὴν δύναμιν ἐκ τῆς ναυκαδείας, 9, 8, 7. προαναλαμβ. ἑαυτὸν, reficere, recipere (*sc* *ex itinere maritimo*, 22, 25, 6. *Sic* τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς προαναλαμβάνειν *utique legendum videtur* 3, 90, 4. *n.* *pro vulgato* προσλαμβ. *Neutraliter*, refici, recreari, vires recipere; *προσανειληφύτας ἤδη τῆς δυνάμεως*, 3, 60, 8.

Προαναμιμνήσκειν τινὰ τινός, 4, 28, 6. 4, 29, 7. 5, 111, 10.

Προανανεοῦν; προανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα, memor, in memoriam sibi revocans, *Spicili lib.* 8. *num.* 2, 2. *not.*

Προαναπαύειν τὴν δύναμιν, quietem dare exercitui, 4, 73, 3. 5, 7, 3.

Προαναπίπτειν, *opulis*, *mensa* adcumbe cum aliis, 31, 4, 6.

Προανασειεῖν, commovere, incendere; *προανασεισθέντας τοῖς τοιοῦτοις λόγοις*, 1, 69, 8.

Προανατείνειν, τῇ ὕψει, *scil.* τὰς ἐξαγωγὰς τῶν δυνάμεων, protrahere tempus educen-

di copias in aciem, ferius educere, 11, 22, 3. *n.*

Passivum notione affixa; προανατεινόμενος (αὐταῖς) τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον, metum populi Romani incuriens, 26, 3, 13. *Et nude*, προανατεινόμενος αὐτῷ, minas ei intendens, 18, 36, 9. *βραχέα* προαναταθείς, *sc.* αὐτῷ, 5, 87, 4. *Fr. gr.* 108. *Cf.* ἀνατείνωσθαι.

Προσαπατρέχειν τοῖς χρόνοις, sursum retrogredi temporibus, altius rem repetere, 1, 5, 4. *n.* 1, 12, 8. *n.* *Et nude* προαναδραμόντες, *eadem* ποτίσας, 5, 31, 8.

Προσαναφέρειν τῇ συγκλήτῳ παρὶ τῶν προσκλιπόντων, referre ad senatum, 17, 9, 10. consultare, deliberare cum aliquo, 31, 19, 4.

Προσανέχειν, continere se, manere, quiescere, expectare; *absolute*; προσανέχων παραδοκῶντες τὴν ἐπιφανείαν τῆς ἡμέρας, quietos se tenuerunt, 3, 94, 3. ἡσυχίῳ ἦγε προσανέχων ἕως οὗ ἔστ. expectans dum, 4, 19, 12. ἐν ταῖς παρωρείαις προσανέχων διήγα, 5, 17, 6. προσανασχῶν δύο ἡμέρας, 10, 38, 10. *Cum Accusf.* ἔμενα προσανέχων τὸν καιρὸν τῆς ἐντεύξεως, tempus expectans, 5, 103, 5. *Cum Dativo*; 1) expectare; *praesertim cum bona spe*; προσανέχοντες ἀεὶ ταῖς ἐκ τοῦ Τύνητος βοηθείαις, 1, 84, 12. προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσταλισμένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. πᾶν ὑπομένειν

www.libtool.com.cn

μένειν ἰδοῦναι, προσανέχων
ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρθεί-
αις, *Fr. hist.* 3. 2) προσαν-
έχειν τῇ ἐλπίδι, sustinere se
spe, adquiescere in spe, spe
fretum esse, 4, 60, 8. 15,
25, 8. προσανέχοντες ταῖς
ἐλπίσι τῆς βοηθείας, 5,
72, 2.

In Med. προσανέχετο ζῆν,
vivere sustinuit, in vita mane-
re voluit, 30, 8, 8. *sed mi-
ror ni eadem notione legen-
dum* προσανῆχε τῷ ζῆν, *aut
saltem* προσανῆχε τὸ ζῆν.

Προσανοιμῶζειν; καταπλαγεῖς
καὶ τι προσανοιμῶξας, &
nonnihilo etiam lamentans, in-
gemiscens, 5, 16, 4.

Προσαντέχειν, resistere, oppo-
nere se; τοῖς κατὰ γῆν ἔργοις
ἕως μὲν τινος προσαντέχον
ἐνψύχως, operibus quibus
a terra oppugnabat eos Phi-
lippus, sortiter resistenterunt, 16,
30, 5. n. βραχὺ προσαντι-
σχόντες ἐνέκλιναν, postquam
aliquantisper resistissent, susti-
nuissent hostium impetum, in
fugam inclinarunt, 11, 21, 4.
τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι
προσαντέχεν, animi vigore
restitit *scil.* infirmitati corpo-
ris, 32, 23, 1. n.

Προσάντης ἀνάβασις, 1, 55, 9.
ὁδός, 5, 8, 1. ubi ἀνάτη ha-
bet *cod. Bav.* loco προσ-
άντη.)

Προσαξιοῦν, (*idem fere quod
simplex*) rogare, petere, ora-
re, precibus contendere, 3, 11,
7. 17, 8, 5.

Προσαπεριδεσθαι ἐπὶ τι, ur-
gere, premere aliquid *in dis-*

ceptatione, 3, 21, 3. *ut τίθ-
ζειν ibid.*

Προσαποβλέπειν εἰς αὐτὸν ha-
bet *codex Aug.* πρὸς αὐ-
τὸν ἀποβλέπειν, 5, 33, 4.

Προσαπολέσαι, insuper perdere,
1, 74, 3.

Προσαποτιθέναι, simul depone-
re; τὸ πνεῦμα προσπέδηκε
τῷ χρυσίῳ, 13, 2, 5.

Προσαπτειν; Ἀράτων οὐ προσ-
απτέον παρανομίαν, Aratus
non est iniquitatis accusandus,
2, 60, 2. *proptis*, Arato non
est tribuenda iniquitas. Sic
προσαπτειν τινὶ τὴν γνώμην,
tribuere, adscribere, 4, 24, 3.
(*i. q. ἀνατιθέναι, ibid. vs. 2.*)
Ἐπὶ τῇ τύχῃ προσάπτειν τὰ
κατορθώματα τινός, 32,
16, 3.

Προσαρκτηός, septemtrionalis;
ἢ προσαρκτηός Εὐρύπη, 34,
5, 9.

Προσαρμόζειν τι τινὶ, arte con-
nectere, 3, 46, 2 & 10.

Προσαρτᾶν, adligare; *hinc in
Pass.* προσήρτηντο δασμοῖς
πρὸς τὰς ἄλλας, 3, 46, 8.
πρὸς τοῖς ἰστοῖς τροχιλίαι
προσήρτηντο σὺν κάλοις,
8, 6, 5. *Et translata notio-
ne;* πολλαῖς τινὰ προσαρτᾶν
τῇ στρατηγίᾳ, multas facere
adpendices artis imperatoriae,
multas alias artes ei *velut ne-
cessarias* adjungere, 9, 20, 5.
προσηρτημένοι ἦσαν πρὸς αὐ-
τῇ τῇ βίβλῃ τοῦ λόφου, adpli-
cuerant se, 2, 66, 10. n.

Προσασκεῖν; βραχέα προσ-
ασκήσας αὐτοὺς ἐν ταῖς εἰρα-
σiais, paulisper adhuc exerci-
tavit eos, 5, 109, 4.

Προσα.

www.libtopia.com Προσαυτῆσαι, *jocari infuper, jocando adjicere, Fr. gr.* 109.

Προσάυξεν τινὰ τοῖς Φιλανθρωποῖς, omnibus praeter humanitatis officii honorare aliquem, 32, 5; 6. προσαυξήσας τὴν ἐκείνων ὑπόθεσιν, quum in eandem sententiam, quam illi dixerant, ipse plura etiam adjecisset, 28, 17, 6.

Προσβαίνειν, *pro αναβαίνειν*, adscendere, conscendere, frequentat Polybii; vide *Adn. ad* 2, 67, 6. (*conf. πρόσβασις*.) *cujus usus exempla ubi vis apud nostrum obvia, sed in his lacuentissima* 7, 17, 4. *Ἔ* 9, 19, 7. *ubi in eadem phrasi utrumque verbum occurrit. Sic vero rursus de eis qui per scapas in murum adscendant*, 10, 13, 8. 10, 14, 3 *sq.* *Et προσβαίνειν πρὸς τὸν λόφον, πρὸς τοὺς βουνούς, πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, est conscendere colles*, 1, 30, 10 *Ἔ* 12, 2, 68, 3. 4, 78, 7. 10, 30, 7. 18, 7, 7. *Itaque* 2, 67, 6 *sq.* *τοῖς προσβάνουσιν Ἔ τῶν προσβανόντων scribendum pro προβαν. ut in Adn. docui*; *Ἔ* 4, 11, 6. *τῆς πρωτοπορείας ἢ ἢ προσβανούσης πρὸς τὰς ὑπερβολὰς legendum pro προβαν. Et* 4, 57, 7. *προσέβανον πρὸς τὴν πόλιν non verti debebat urbem adoriuntur, sed adscendunt versus urbem, quae nimirum asperis collibus erat imposita, ut discimus ex vs. 5.*

Προσβάλλειν; *omn. Accusf. κλί-*

μακας, admonere, adficere scapas, 4, 4, 1. *προσβάλλει τινὰ θρόνμματα εἰς τὸν αὐλῶνα, propulit*, 11, 32, 2. *τοὺς βοῦς ἐλαύνειν καὶ προβάλλειν πρὸς τὰς ἀκρωρείας, agere & impellere*, 3, 93, 8. *Subintelleto accusf. νῆας, adpellicere; εἰς Σαρδόνια, ἐπέειδαν δὲ πρὸς τοὺς παρὶ Πίρας τόπους τῆς Ἰταλίας προσέβαλον*, 3, 96, 9. *Cum Dat. vel cum Prapof. πρὸς, adgredi, invadere, impetum facere in hostem Ἔ similit. τοῖς πολεμίοις*, 8, 34, 5. 9, 9, 2. 10, 39, 3. 11, 1, 7. *ταῖς πόλιν, 7, 17, 9. τῷ λόφῳ, invadere collem*, 3, 101, 6. *πρὸς τὰς πύλας*, 7, 16, 1. *πρὸς τὸν τῶν ὑπεναντίων χάρμακ*, 1, 74, 4. *πρὸς πόλιν*, 2, 34, 11. 3, 51, 10. *addē* 5, 60, 6. *πρὸς τὰ τάχη*, 4, 18, 6. (*ubi intelligere possis τὰς κλίμακας, quod adiectum vidimus* 4, 4, 1.) *πρὸς τὰ παρκειμένα τῶν ἔρων*, 10, 30, 5. *n. πρὸς τὰς ὑπερβολὰς*, 3, 94, 1. *πρὸς τὴν ὄφρυν*, 10, 39, 1. *n. quibus posterioribus tribus locis, sicut Ἔ nonnullis e superioribus, haud incommode conscendere, adscendere vertere προσβάλλειν possis; quemadmodum Ἔ verbum προσβαίνειν eadem notione frequentatur, & nomen προσβολῆς manifeste nil aliud nisi adscensum denotat* 3, 51, 4. *Eadem adscendendi notione accipi hoc verbum posse putavi* 3, 51, 6. *n. παραβοηθήσῃ τοῖς τῆ πορεία*

www.libtool.com.cn

- ρέα προσβάλλουσιν, scil. πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, qui aginine conscendebant montem; nec tamen urgere eam velim interpretationem, Ἔσ' prope absum ut probem Casauboni Gronoviique conjecturam, τοῖς τῇ πορεία προλαβοῦσιν, qui in aginine antecedeabant.
- Πρόσβασις, ἡ; 1) accessus, aditus, 4, 56, 6 Ἔ 8. 5, 59, 6. 2) adscensus, 1, 55, 10. π. (quia in Adnot. bis, lin. 7 Ἔ 9. προσβολῆ per errorem scriptum, pro πρόσβασις.) λόφος ἔχων δέκα σταδίων πρόσβασις, 4, 78, 3. 5, 70, 6. Sic Ἔ aliis scriptoribus ἡ πρόσβασις est adscensus, veluti Arrian. Exped. Alex. VI. 24. ἐν ταῖς πρόσβάσεσι τα καὶ καταβάσσει. In illa phrasi apud Nostrium, 7, 15, 10. π. ἐξήτασε τὰς πρόσβάσεις καὶ θύσεις τῶν κλιμάκων, 7, 15, 10. π. poteris πρόσβάσεις perinde aditus, accessus intelligere, Ἔ adscensus, Ἔ c. loca quibus conscendi rupes & murus ei superstructus posset. conf. προσβαίνειν Ἔ προσβολῆ.
- Προσβιβάζειν mendose libri scripti dabant omnia pro προβιβάζειν, 3, 59, 2. ubi vide tamen monita in Adnot.
- Προσβοηθεῖν, ad opem ferendam adcurrere, succurrere, suppetias venire; absol. 3, 19, 1. 5, 13, 3. τινι, 2, 67, 6. εἰς τὴν Ῥώμην, 2, 24, 5.
- Προσβολῆ, ἡ; conf. προσβάλλειν. 1) adscensus, 3, 51, 4. 2) adgressio, invasio; προσβολὴν ποιῆσθαι πρὸς τὸν λόφον, invadere collem, adscensionem moliri in collem, occupatum ab hostibus, 2, 66, 10. 2, 67, 1. Praesertim vero de oppugnatione urbis dicitur προσβολὰς ποιῆσθαι, adori, impetum, impressionem facere, 3, 14, 1. 4, 16, 7. 4, 63, 8. 4, 19, 3. 4, 65, 3. 5, 60, 6. 8, 16, 9. 32, 25, 10. ποιῆσθαι προσβολὴν πρὸς τὸν χάρακα, invadere castra, oppugnare vallum, 14, 4, 2. sic in illa phrasi, προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἕνδειαν, sub postrema voce, quam corruptam esse non dubito, latet urbis nomen, 5, 92, 6. π. Et cum Dat. τῇ ἄκρῃ προσβολὰς ποιούμενος, 5, 48, 14. ἢ διὰ τῶν κλιμάκων προσβολῆ, oppugnatio admotis scalis, 5, 60, 7. χρησάμενος ἀνεργοῖς καὶ καταπληκτικαῖς προσβολαῖς, 3, 13, 6. ὁ καιρὸς τῆς προσβολῆς, 10, 3, 4. τὸ μέγεθος τῶν τειχῶν ἐπινύδνον ἀπολεῖ τὴν προσβολὴν, 10, 13, 6. ἀποπειρῶν τῆς προσβολῆς, 9, 9, 3. κατὰ τὰς πρόσβλας — „in oppugnatione urbium aut peditum“ interpretatur Ernestus, 32, 25, 9. at ibi de unius urbis Pergami oppugnatione agitur, quam frustra tentaverat Prusias; cf. Adn. ad 32, 25, 1.
- 3) πᾶσαι προσβολαὶ, ἡμετε τοῦ τοιούτου χάρακος, per πολιορκίαν δίκνυται omnes partes,

partes, omnia loca quibus ad-
gredi hostis potest tale vallum
quali utuntur Romani, 18,
1, 14. n. *Eadem notione* 14,
3, 7. n. *pro mendoso* πρεσ-
βειῶν *correxī* προσβολῶν.

4) προσβολαί, quod ha-
bent codices nonnulli Polybia-
ni & Suidas, 1, 53, 10. n.
videri potest significare loca
quibus adpellere naves possunt,
ex illo verbi προσβάλλειν
usq̄, quem obtinere 3, 96, 9.
vidimus; (*sicut* προσαγωγή,
10, 1, 6. *a verbo* προσάγειν,
1, 46, 9. 1, 54, 5.) *quia*
notio etiam per se p̄scripta
esset praediho loco, nisi ad
προσβολὰς adjiceretur περι-
κλειούσας, *quo e participio*
intelligitur, unice veram esse
alteram lectionem προσβολὰς.

Προσγίγνεσθαι, insuper, denuo
advenire; *προσγιγνομένων*
correxī, pro mendoso προ-
γιγνοσκομένων, 9, 20, 3.

Προσδεῖν, indigere, opus habe-
re; *Impersonaliter*; ὑμῶν
ἐπομνήσεως μόνον, παρα-
κλήσεως δ' οὐ προσδεῖ, 3, 109,
7. *Personal.* τοῦτο προσδεῖ
λόγου, 3, 58, 1. ὅτι πᾶσι
ὑπόκειται μεταβολή, οὐ προσ-
δεῖ λόγων, 6, 57, 1. *Nescio*
an etiam in nominativo casu,
pro genitivo, recte dicatur,
τοῦτο προσδεῖ, hac re opus est?
Sic certe vulgo consentienti-
bis libris legebatur, προσδεῖ
δὲ τὰ τῆς τύχης, 3, 5, 7. n.
quod Casaub. in τῶν τῆς τύ-
χης mutavit.

Pass. & Med. προσδέσθαι,
idem. προσδεόμενοι πανταδα-

τῆς ἀκανορθώσεως, 1, 11, 2.
ταῦτα διαστολῆς οὐ προσδεῖ-
ται, 1, 15, 6. ἐνὸς προσ-
δεῖται τὰ πράγματα, 3, 109,
5. κρίνεις προσδέσθαι πα-
ρακλήσεως τὸν καιρὸν, 3, 111,
1. οὐ προσδεαθήσεσθαι
(προσδεήσεσθαι *Vat. &*
Flor.) τὰ πράγματα μάχης,
5, 66, 6. ὀλίγα τινὲς τῆς
βίας προσδεαθήσαν, 5, 77,
3. εἰ τις βοηθείας προσδεῖ-
ται, 6, 13, 5. 15, 20, 1.
οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως
προσδεῖται, (*sicil.* τὸ πρᾶγμα.)
εἰ μέλλοι τις *Esc.* 6, 3, 4.

Προσδεῖν, adligare, devincire;
πρὸς τὴν Φιλίαν προσδεδαμέ-
νον, ex codicum scriptura 10,
34, 8. n. *quam in* προσδε-
δαγμένον *mutavit Casaub.*

Προσδέχεσθαι; 1) accipere, gra-
tum habere, ratum habere;
τοὺς ὑπὲρ εἰρήνης λόγους, 1,
16, 6. 2, 9, 9. τὴν Φιλίαν,
1, 16, 8. τὰς συνθήκας, 1,
17, 1. 1, 63, 1. 2) reci-
pere aliquem in fidem & socie-
tatem; *προσδεξάμενος ἐκά-*
στους ἐπὶ ταῖς ἐρμολογίαις
ὁμολογίας, 3, 18, 7. Sic
πρὸς τὴν Φιλίαν (mempe τῶν
Ῥωμαίων) προσδεδαγμένους,
ad amicitiam Romanorum ad-
missus, in societatem receptus,
10, 34, 8. n. ex Scaligeri
& Casauboni emendatione,
pro προσδεδαμένος, quod erat
in libris. 3) recipere, susci-
pere sumtus; προσδέχεσθαι
τὴν εἰς τι δαπάνην, 4, 19, 8.
4) excipere impetum hostium,
ab hostibus invadi, 2, 68, 8. n.
Sic, μὴ πικταχέθαι προσ-
δέχεται

δέχεται τοὺς πολεμίους, ne undique invaderetur ab hostibus, 2, 69, 6. 3, 42, 5. *Huc refert Fragm. gr.* 110. προσδέξασθαι πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους, committere ut cervicibus nostris immineant hostes, vel expectare donec lateribus nostris incumbant; *conf. num. seq.* 5) expectare; τὸν ὑπατον, adventum consulis, 21, 8, 7. τὴν ἡμέραν, 3, 94, 4. εἰάν τὰ νέφη προσδέχεται τοῖς τόποις, ἐπιστῆναι, si expectaverit donec nubes locis illis incubuerint si incumbere siverit, 5, 104, 10.

Προσδιαμαρτύρεσθαι; πάντας ὡτανεὶ προσδιαμαρτυρομένη, sic malim pro προδιαμαρτ. 26, 3, 6. n.

Προσδιάρπάξεν, i. q. διαρπάξεν, 4, 79, 2. n. ubi προδιάρκ. *malimerat Reisk.*

ΠροδίασαΦῆν, simul declarare, vel *nude*, declarare, indicare, profiteri, docere, demonstrare, 3, 24, 15. 4, 25, 6. Sic προσδίασαΦῶν, 10, 22, 5. *ex emend. Casaub. pro προδίασαΦ.* Ἐ eodem modo corrigendum puto 40, 6, 12. *Conf. προδίασαΦῆν.*

Προσδιδόναι; προσδίδου, 8, 17, 7. *perperam, pro προδίδου; vide in προδιδόναι.*

Προσδιορίζεσθαι, ad hæc diserte prædicere, adfirmare, contendere, cum accus. Ἐ *infin.* 32, 7, 10.

Προσδοκῆν. *Perperam vulgo προεδόκουν editum erat, pro προεδόκων, 1, 53, 11. n. 2, 27, 8. n. Ἐ 24, 7, 2. n.*

Προσδοκία, ἢ, in partem deteriorum; (sicut προσδοκῆν πόλεμον, 24, 7, 3.) διὰ τὴν προσδοκίαν τῆς πολιορκίας, 1, 51, 3. προσδοκίας οὐσης κατὰ τὴν οὐραγίαν, si quid timeatur in extremo agmine, 6, 40, 8. n. — „Sic Iosephus, ἢ αἰὲ προσδοκία, perpetuus timor, *Antiq. XVI. 8, 5. Ἐτην. προσδοκίαν ἔχεν τῆσ ἐκείνου παρουσίας, expectare, 4, 35, 6.*

Προσδόκιμος ἦν ὁ κίνδυνος, expectabatur prælium, 29, 8, 11.

Προσδοξοποιεῖσθαι, inanibus opinionibus capi, *ex vulgata scriptura, 17, 15, 16. n. Nos præpositionem a verbo separavimus; conf. supra in πρὸς absol. Ἐ adverb.*

Προσεγγίζεν, 39, 1, 4.

Προσαδρεύειν τῇ πόλει, obfidere, 8, 9, 11. τοῖς καιροῖς, studiose observare, 38, 5, 9. sic τῇ αὐτῶν διαφορᾷ, lites eorum observare, 24, 4, 12. προσαδρεύοντας καὶ πάντας καιρὸν θεραπεύοντας, 11, 5, 2. *intellige προσεδρ. πᾶσι, vel παντὶ καιρῷ, omnia, vel omne tempus studiose observantes.*

Προσῆναι; τὴν ἄρκυν τὴν προσοῦσαν τῆς Ἰτύκης, sic *inendo me vulgo, 14, 6, 7. pro τὴν πρὸς ἑω οὔσαν.*

Προσσηλέγεσθαι, deligere insuper, 6, 24, 2.

Προσηφέρειν; προσεξενηγῆν χίλια τάλαντα, insuper pendere, 3, 27, 8. *conf. ἐμφέρεν.*

Προσ-

- Προσπιβιβάζειν** voluit Reisk. 2, 45, 4, n. *pro* προσπιβ. **Προσαντέλλεσθαι**, simul mandatum tale dare, 14, 2, 6. 31, 12, 12.
- Προσανυβρίζειν**; τότε δὲ καὶ προσεσυβρίζεσθαι δέξαντες, se etiam contumelia adfectos, 4, 4, 2.
- Προσεξαργάζεσθαι**; καὶ προσεχειργασμένος ὅτι συνέβαινε Ἐσ. & amplificandæ augendæque rei causa hoc etiam adjecit, fuisse Ἐσ. 12, 11, 8, n.
- Προσεξιλάττειν** τοὺς ἀστάτους insuper subducere, a tergo circumducere hastatos, 6, 40, 13. *Conf.* ἐξιλάττειν.
- Προσεξερείδειν**; προσεξερείσασθαι ταῖς χερσὶ πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, manibus conniti ad surgendum, 3, 55, 4.
- Προσαξευρίσκειν** αἰεὶ τι κινῶν, semper novi aliquid insuper excogitare, 1, 68, 10. *cf.* προσευρισκ.
- Προσπαύγειν** ὕβριν, injuriam injuria cumulare, 15, 25, 6.
- Προσπικεῖν**, dictis insuper adjicere, 4, 85, 2. (*sic* προσπιλέγειν.)
- Προσπιβάλλειν** τῆς γῆς, *intell.* τι, nonnihil terræ insuper injicere *capitibus legatorum in puteum detrusorum*, 9, 38, 2.
- Προσπιδράττεσθαι** τινος τῆς Ἀσίας, nonnullas insuper Asia partes ad se trahere *vel capere*, 21, 11, 6. *Φθόνον*, simul invidiam sibi attrahere, in se convertere, 9, 10, 6.
- Προσπικιζτεῖν** αἰεὶ τι, aliquid amplius semper potcere, 25, 5, 11.
- Προσπικασμῶσθαι**, *enim dat.* insuper ornatum, instructum esse aliqua re, 6, 22, 3. 6, 23, 12.
- Προσπιλαμβάνουσα** (λίμνη) καὶ τοῦ πρὸς ἄρτους μέρους, *scil.* τι, occupans insuper partem etiam aliquam Ἐσ. 10, 10, 5.
- Προσπιλέγειν** ὅτι Ἐσ. dictis adjicere, (*ut* προσπικεῖν) 23, 7, 14.
- Προσπιμετρεῖν** τινι τιμᾷ τινης, insuper honores nonnullos alicui decernere, 4, 51, 6. *προσπιμετρῶν αἰεὶ τῷ θεομύτῳ*, *Fr. gr.* 111. *προσπικεμήτησεν ἕτερον ψήφισμα παράνομον*, 38, 5, 7.
- Προσπιννοεῖν** αἰεὶ τι, 20, 6, 4.
- Προσπιρῶννύειν**; *προσπικεβῶσθησιν ταῖς ὀρμαῖς*, animi eis creverunt, 4, 80, 3, n.
- Προσπικισίτίζεσθαι**, commearum & annonam copiosius comparare, 1, 29, 1.
- Προσπικισπᾶσασθαι** μάρτυρα, testem citare, advocare, proferre, 12, 13, 3.
- Προσπικιᾶττεσθαι**, ordine se adjungere & adplicare præcedentibus, locum suum ordine post alios capere, 1, 50, 7, n.
- Προσπικτελεῖν**, majori studio contendere, *aut* magis intendere & duriores facere conditiones, 3, 24, 14. *Ἰσὶς βραχέα προσπέτειναν τοὺς Καρχηδ.* paululum intenderunt, auxerunt, graviore tulertunt Pœnis conditiones, 1, 63, 2.
- Προσπικιτένειν** τὴν δίκην τινὶ, pœnam infligere, 35, 2, 7.
- Προσπικιφθέγγεσθαι**, (*i.* *g.* προσ-

www.libtool.com.cn

- προσπιλάσσειν, προσπεπταίν) Προσπεπταίνος, occidentalis; ἔθνη προσπεπταίνος, 1, 2, 6, 18, 11, 2. οἱ προσπεπταίνοι Ἀχαιοί, 4, 70, 3.
- Προσπερθεῖν, 1) *Adiuvare, cum accusf.* adplicare, admovere; προσπερθεῖν τὰς κλιμακὰς τοῖς τεύχεσι, 4, 19, 3. 4, 18, 5. 5, 60, 8. προσπερθεῖν τῷ τεύχει τὴν σαμβύκην, 8, 6, 7 ἔθ. 9. τὰς κριοφόρους μηχανὰς, *Fr. gr.* 112. τὰς λόγχας, τὰ δόρατα πρὸς τι, infigere, adigere aliquo hastas, 15, 33, 4. 6, 25, 5. *Sub-intelleito accusf.* ἔταν προσήρσει (scil. τὸν ἄνθρωπον) τὰς χερσὶν πρὸς τὰ νῦτα τῆς γυναίκος, postquam hominem manibus adplicavit ad dorsum mulieris, i. e. postquam coëgit hominem ut amplecteretur mulierem ita ut manus ejus dorso mulieris adplicarentur, 13, 7, 10. n. 2) *Neutraliter vel reciproce, absque accusf.* παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν πόλιν προσήρσειαν, cum universo exercitu urbi sese adplicent, premunt, urgent, obsident urbem, 1, 17, 8. πανταχόθεν ἐνεργῶς προσηρκεῖται, νεμπε πρὸς τὴν πόλιν, vel τῇ πόλει, ab omni parte valide prementes, urgentes urbem, 1, 10, 11.
- Προσέρχασθαι, 1) accedere, prodire in medium, 1, 69, 13. 2, 50, 11. n. προσελθὼν εἰς τὸ μέσον, 18, 29, 9. n. *conf. Adm.* ad 1, 69, 10. ἔθ. ad 2, 2, 10. 2) προσέρχασθαι πρὸς πᾶν τὸ δυνάτων, ad omnes condiciones descendere, 21, 11, 6. εἰς οὐδὲν τῶν ἀξιουμένων, 31, 27, 1.
- Polybi Hist. T. VIII. P. II.*

Προσπερθεῖν, 1) *Adiuvare, cum accusf.* adplicare, admovere; προσπερθεῖν τὰς κλιμακὰς τοῖς τεύχεσι, 4, 19, 3. 4, 18, 5. 5, 60, 8. προσπερθεῖν τῷ τεύχει τὴν σαμβύκην, 8, 6, 7 ἔθ. 9. τὰς κριοφόρους μηχανὰς, *Fr. gr.* 112. τὰς λόγχας, τὰ δόρατα πρὸς τι, infigere, adigere aliquo hastas, 15, 33, 4. 6, 25, 5. *Sub-intelleito accusf.* ἔταν προσήρσει (scil. τὸν ἄνθρωπον) τὰς χερσὶν πρὸς τὰ νῦτα τῆς γυναίκος, postquam hominem manibus adplicavit ad dorsum mulieris, i. e. postquam coëgit hominem ut amplecteretur mulierem ita ut manus ejus dorso mulieris adplicarentur, 13, 7, 10. n. 2) *Neutraliter vel reciproce, absque accusf.* παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν πόλιν προσήρσειαν, cum universo exercitu urbi sese adplicent, premunt, urgent, obsident urbem, 1, 17, 8. πανταχόθεν ἐνεργῶς προσηρκεῖται, νεμπε πρὸς τὴν πόλιν, vel τῇ πόλει, ab omni parte valide prementes, urgentes urbem, 1, 10, 11.

Προσπερθεῖν, 1) *Adiuvare, cum accusf.* adplicare, admovere; προσπερθεῖν τὰς κλιμακὰς τοῖς τεύχεσι, 4, 19, 3. 4, 18, 5. 5, 60, 8. προσπερθεῖν τῷ τεύχει τὴν σαμβύκην, 8, 6, 7 ἔθ. 9. τὰς κριοφόρους μηχανὰς, *Fr. gr.* 112. τὰς λόγχας, τὰ δόρατα πρὸς τι, infigere, adigere aliquo hastas, 15, 33, 4. 6, 25, 5. *Sub-intelleito accusf.* ἔταν προσήρσει (scil. τὸν ἄνθρωπον) τὰς χερσὶν πρὸς τὰ νῦτα τῆς γυναίκος, postquam hominem manibus adplicavit ad dorsum mulieris, i. e. postquam coëgit hominem ut amplecteretur mulierem ita ut manus ejus dorso mulieris adplicarentur, 13, 7, 10. n. 2) *Neutraliter vel reciproce, absque accusf.* παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν πόλιν προσήρσειαν, cum universo exercitu urbi sese adplicent, premunt, urgent, obsident urbem, 1, 17, 8. πανταχόθεν ἐνεργῶς προσηρκεῖται, νεμπε πρὸς τὴν πόλιν, vel τῇ πόλει, ab omni parte valide prementes, urgentes urbem, 1, 10, 11.

Προσπερθεῖν, 1) *Adiuvare, cum accusf.* adplicare, admovere; προσπερθεῖν τὰς κλιμακὰς τοῖς τεύχεσι, 4, 19, 3. 4, 18, 5. 5, 60, 8. προσπερθεῖν τῷ τεύχει τὴν σαμβύκην, 8, 6, 7 ἔθ. 9. τὰς κριοφόρους μηχανὰς, *Fr. gr.* 112. τὰς λόγχας, τὰ δόρατα πρὸς τι, infigere, adigere aliquo hastas, 15, 33, 4. 6, 25, 5. *Sub-intelleito accusf.* ἔταν προσήρσει (scil. τὸν ἄνθρωπον) τὰς χερσὶν πρὸς τὰ νῦτα τῆς γυναίκος, postquam hominem manibus adplicavit ad dorsum mulieris, i. e. postquam coëgit hominem ut amplecteretur mulierem ita ut manus ejus dorso mulieris adplicarentur, 13, 7, 10. n. 2) *Neutraliter vel reciproce, absque accusf.* παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν πόλιν προσήρσειαν, cum universo exercitu urbi sese adplicent, premunt, urgent, obsident urbem, 1, 17, 8. πανταχόθεν ἐνεργῶς προσηρκεῖται, νεμπε πρὸς τὴν πόλιν, vel τῇ πόλει, ab omni parte valide prementes, urgentes urbem, 1, 10, 11.

Προσπερθεῖν, 1) *Adiuvare, cum accusf.* adplicare, admovere; προσπερθεῖν τὰς κλιμακὰς τοῖς τεύχεσι, 4, 19, 3. 4, 18, 5. 5, 60, 8. προσπερθεῖν τῷ τεύχει τὴν σαμβύκην, 8, 6, 7 ἔθ. 9. τὰς κριοφόρους μηχανὰς, *Fr. gr.* 112. τὰς λόγχας, τὰ δόρατα πρὸς τι, infigere, adigere aliquo hastas, 15, 33, 4. 6, 25, 5. *Sub-intelleito accusf.* ἔταν προσήρσει (scil. τὸν ἄνθρωπον) τὰς χερσὶν πρὸς τὰ νῦτα τῆς γυναίκος, postquam hominem manibus adplicavit ad dorsum mulieris, i. e. postquam coëgit hominem ut amplecteretur mulierem ita ut manus ejus dorso mulieris adplicarentur, 13, 7, 10. n. 2) *Neutraliter vel reciproce, absque accusf.* παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν πόλιν προσήρσειαν, cum universo exercitu urbi sese adplicent, premunt, urgent, obsident urbem, 1, 17, 8. πανταχόθεν ἐνεργῶς προσηρκεῖται, νεμπε πρὸς τὴν πόλιν, vel τῇ πόλει, ab omni parte valide prementes, urgentes urbem, 1, 10, 11.

L1

ἀκούσαν,

ἀκούειν τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν, his auscultare & morem gerere, 1, 80, 3. Sic δὲ προσέχειν τοὺς στρατιώτας τοῖς χιλιάρχοις, τούτους ἔστι τοῖς ὑπάτοις, auscultare, parere oportet, 6, 37, 7. οὐδενὸς προσέχοντος αὐτῷ, quum nemo eum audiret, postulatorum ejus rationem haberet, 1, 11, 12. προσεῖχον ἐπιμελῶς τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις, 1, 69, 9. οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, 3, 82, 5. οὐδενὶ προσέχοντες τῶν λεγομένων, 1, 37, 5. πρὸς οὐδεν προσεῖχον τῶν λεγομένων, 15, 26, 8. n. nisi, deleta praepositione, οὐδενὶ μακρῆς, pro mendacio πρὸς οὐδεν, quod vulgo ibi legebatur. προσέχειν αὐτοῖς καὶ Φυλάττεσθαι, ut observent eos & caveant, 5, 98, 8. Φυλάττεσθαι καὶ προσέχειν τὸ πλήθος, 3, 82, 4. n. ubi si vera scriptura, posterius verbum contra suam naturam mutatur Ἐ sequitur constructionem prioris. οἱ προσσχόντες, quibus haec curae sunt, qui hoc genus studiorum curant, 9, 2, 6.

Ἄν προσεῖχον πρὸς τὰς εἰσφορὰς legendum, 5, 30, 5. n. pro προσήγον?

2) adpellere, scil. ταῖς ναυσίν, quod interdum adjicitur; v. c. προσσχόντες ταῖς πρώταις πλέουσι ναυσίν ὑπὸ τὴν ἄκραν, 1, 29, 2. Construitur cum Dat. προσέχειν Λιλυβαίῳ, 1, 25, 9. προσσχόντες τῇ Σικελίᾳ, 1, 24, 2. Φαση-

λίδι, 30, 9, 4. Et cum πρὸς praepos. πρὸς τὴν Ἀπολλωνίαν, 2, 11, 8. n. (ubi ex veit. codd. προσέχειν restitui pro vulgato προσελθεῖν.) πρὸς τοὺς κατὰ τὸ Ἐμπορεῖον τόπους, 3, 76, 1. πρὸς Ναύπακτον, 4, 16, 9. Ἐσ. Cum modo Accus. si vera scriptura, 2, 9, 2. n. προσέχε τὸν τῶν Ἐπιδελμῶν λιμένα, tenuit Dyrhachii portum.

Προσῆκειν; τὴν λεῖπαν ἐπέδωκε τοῖς προσήκουσι, praedam eis restituit ad quos pertinebat, scil. a quibus eam abegerat hostis, 2, 31, 3. ἀθροίσαντες τοὺς ἐπιλελεγμένους οἱ προσήκοντες χιλιάρχοι, lectos milites convocant sui quorumque tribuni, scil. tribuni qui eos legerant, ad quorum cohortem quique milites pertinent, 6, 21, 1. τούτους ἐξέφερον οἱ προσήκοντες, horum funus extulerunt propinqui, familiares, amici, 1, 80, 10.

Προσημεῖον. Ἄν προσσημεῖον legendum 1, 47, 1. ? n.

Πρόσθεν; 1) de tempore, antea, prius, olim, aliàs, 1, 4, 8. 1, 64, 1. Ἐσ. Sic, τὴν τάξιν βραχυτέραν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. πυκνοτέρως ἢ πρόσθεν τὰς σημάδας καθίστανων, 3, 113, 3. τοῦτο τοῦ πρόσθεν ἀδυνατώτερον, intellige τοῦ πρόσθεν εἰρημένου, hoc magis impossibile quam id quod prius dixi, 1, 67, 9. Sic, τούτο ἔστι τοῦ πρόσθεν (nempe εἰρημένου) ἔργον

- ῥῶν εἶναι συνιδεῖν, 2, 49, 2. *Pari ratione πρὸ τοῦ ὑψιγρα-
των* 3, 58, 9.
- 2) *de Loco*; προῆγεν εἰς
τὸ πρόσθεν, 4, 66, 5. ἀπὸ
τοῦ πρόσθεν ὀραγόμενοι, ulte-
rius semper progredi nitentes,
3, 84, 12. ἡ χώρα ἢ πρόσ-
θεν, quæ ante pedes erat re-
gio, 3, 80, 3. *i. q. προκειμέ-
νη*, vs. 2.
- 3) prius, eadem notione
ac potius; τεθνήσκω πρόσθεν
ἢ, prius emori quam, 3, 109, 8.
- Πρόσθεσις, ἡ τῶν κλιμάκων,
admotio, adplicatio, 5, 60, 7.
- Προσιέναι, *a* προσίημι, adire;
cum dat. προσήσαν τοῖς ἐΦό-
ροις, 4, 34, 5. *n. cum* πρὸς;
προσιεσι πρὸς τὸ δέλαρον, 25,
21, 7. *n. ex Casaub. emend.*
pro πρόεισι. Adgredi, inva-
dere; τῆδὲ που προσιέναι τοῖς
ὑπαναγίοις ἢ μάλιστα εὐχεί-
ρωτος ἔσται ὁ προεστῶς, 3,
81, 10. *n. pariter ex emend.*
Casaub. pro προίεναι.
- Προσιέναι, *a* προσίημι; *in Med.*
ἀπλῶς οὐ προσίεσθαι τοὺς
λόγους, non admittere, asper-
nari conditionem propositam,
4, 19, 3. οὐδὲν προσίεσθαι
τῶν ἀπορήτων οὐδὲν, *ex vul-
gata lectione*, 3, 20, 3. *n.*
ibi προίεσθαι *correcti*, quod
vide.
- Προσκαθίζεσθαι τῇ πόλει, ob-
sidere urbem, 3, 98, 7. 5,
62, 6. 8, 9, 6.
- Προσκαθῆσθαι πόλει, *idem*, 1,
15, 1. 5, 61, 8. 8, 9, 12.
ἐν τῇ Μέμφει προσκαθήμε-
νοι, *mendose vulgo*, 5, 63, 7.
pro προκαθήμενοι,
- Προσκαθίζεν, *scil. τῇ* πύλει,
obsidere, (*ut* προσκαθίζεσθαι
ἔσθ' προσκαθῆσθαι.) 1, 12, 4.
1, 15, 5. *coll. vs. 1.* adfide-
re mensæ, epulis; οὐ μὲν προσ-
καθίζαν, οὐ δὲ προσανέπι-
πτε, 31, 4, 6. ὅτε Κλεομέ-
νης εἰς τὸν Ἴσθμόν προσκα-
θισε, *ex codicis Peiresc.*
scriptura, 20, 6, 8. *n. pro*
quo προσκαθισε *correcti*
cum Valisio; *vide* προκαθί-
ζειν.
- Προσκαλεῖσθαι; πάντας ἐψυχα-
γώγησεν καὶ προσεκαλέεσθαι,
sibi conciliavit, ad se adlexit, 8,
25, 5. *Sic fere Lucian. in*
Lucio, cap. 51. T. II. edit.
Wetsten. p. 619. ἡ γυνή
πολλοῖς τοῖς Φιλήμασι προσ-
καλουμένη, *scil. ἀμὰ*; *ubi ta-*
men προκαλουμ. *mallet ali-*
quis, quod etiam apud Poly-
bium in animo habuisse Va-
lesius videtur, provocavit ver-
tens.
- Προσκαρτερεῖν, *cum dat. rei*
vel pers. immorari; τῇ πολιορ-
κίᾳ, 1, 55, 4. τῇ ἐπιμελείᾳ,
1, 59, 12. προσκαρτερεῖν τῷ
πλείονι, plura semper exspe-
ctare, plura concupiscere, plu-
ribus inhiare, 11, 2, 4. προσ-
καρτ. τινὶ, aliquem adsectari,
assidue observare, colere, 24,
5, 3. *Item* hostili consilio
morari apud aliquem, obser-
vando eum & insidiando; τοῦ
μὲν ἔτι προσκαρτερεῖν τούτοις
ἀπέγνω, 9, 7, 9. *n. ubi per-*
peram vulgo τούτους, *pro*
τούτοις. *Cum Partic.* χρό-
νον τινὰ προσκαρτέρει λπκα-
ρῶν ταύτην, aliquantum mo-
ratus

- tatus est apud eam orans, 8, 21, 7.
- Προκατακλαίωσθαι**, lamentari inter se, 40, 2, 9, π.
- Προκατακτησασθαι** τὴν ἐκείνου ἀρχὴν, insuper adquirere, 15, 4, 4.
- Προκατακλήττωσθαι**; vide προκατακληττ.
- Προκατασκευάζειν**, insuper constituere reges, praeter eos qui jam fuerant, 21, 9, 6.
- Προκατασπῆν** ναῦς, naves insuper deducere in mare, 4, 53, 2.
- Προκατασύρειν**; vide προκατασύρειν.
- Προκατατάττειν**; προκατατάττοντες ἔτι καὶ τοὺς βηθέντας λόγους, scriptores, adjicientes, subjicientes etiam narrationi suae orationes habitas, 3, 20, 1.
- Προκαταψεύδασθαι** τινος, mendacium adjicere contra aliquem; προκατέψευσται τὰν ἄρῶν, 12, 13, 3.
- Προσκείσθαι**, 1) adjectum esse, 3, 24, 2. π. 3, 25, 2. 3, 29, 5. 2) urgere, premere, instare, cum dat. τῇ πόλει, 1, 11, 6. τοῖς προσβαίνουσι, 2, 67, 6. (ubi perperam προκείμανοι mss. pro προσκ.) 5, 13, 3. 5, 95, 9. 28, 15, 4.
- Προσκαρδαίνειν** τὴν ὑγίαν, 32, 14, 12.
- Προσκήμεν**, τὸ, profcenium, 30, 13, 4. Fr. gr. 113.
- Πρόσκλησις**, mendose vulgo, pro πρόσκλησις, 5, 51, 8. π.
- Προσκλίνειν** τινι, propendere in partes alicujus; κατὰ τὴν ὅλην αἵρῶν, praecipue favere, studeere alicui, 4, 51, 5. Sic τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ προσκλίνουσι legendum 5, 86, 10. π. pro vulgato προσκυνούσι.
- Πρόσκλησις**; ἡ τῶν γαρόντων πρόσκλησις καὶ βοτῆ, scil. εἰς τινα μαρίδα, inclinatio, accessio seniorum ad aliquas partes, 6, 10, 10. πρόδῃλον ἀπαδείκνυε τὴν πρόσκλησιν τῷ βασιλεῖ, demonstravit, haud dubie omnes ad regem esse inclinaturos, regis partibus accessuros, 5, 51, 8. π.
- Προσκλύζειν**, adluere; τῷ ὄρα προσκλύζει τὸ πέλαγος, 5, 59, 5.
- Πρόσκοπη**, ἡ; offensio, offensio, indignatio; ἐφ' οἷς μὲν φθόνου γενομένου καὶ προσκοπῆς, ἐφ' οἷς δὲ μίσους καὶ ἐργῆς, 6, 7, 8. διδόναι ἀφορμὰς προσκοπῆς, 27, 6, 10. τοιαύτη τις ὑπέδραμε προσκοπῆ καὶ μίσος κατὰ τῶν προσημνίων, 30, 20, 8. ἡ τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν ἀλλοτριότης καὶ προσκοπῆ, 31, 18, 4. καταγνώσθως τυγχάνειν καὶ προσκοπῆς, in vituperationem & offensionem hominum incidere, 6, 6, 8.
- Προσκοπέειν**, 1) cum dat. pers. offendere aliquem, invisum se reddere vel invisum, odiosum esse alicui; προσέκοπτε τοῖς ἀλλοτρίοις. ἐλύπει δὲ καὶ τὸν Ἀγρίστον, 5, 49, 5. τοῖς Ῥωμαίοις οὐ μόνον δυσπρόστησις, ἀλλὰ καὶ προσκόπτειν, 7, 5, 6. δι' αὐτὸν ἡ αἵρῶσις Ἑλληνικῆ προσέκοψε τοῖς Ῥωμαίοις, 30, 6, 3. 2) cum dat. rei vel pers. offendi,

www.libtool.com

agere ferre, indignari; προσκείμενοι τῇ βαρύτητι τοῦ Μάρκου, 1, 31, 7. προσκίπτων ἤδη τοῖς παρὶ τὸν Λαόντιον, 5, 7, 5. δυσαρστέων vel δυσαρστέισθαι τῷ τρωϊκῷ καὶ προσκόπτειν, 6, 6, 3 ἔθ 6. sic 18, 7, 11. ἔθ.

Προσκοτῶν, tenebras obducere, obtenebrare, intellige τὸν ἀέρα, αἶθερα, 1, 48, 8.

Προσπρέμασθαι; πavis πavis προσπρέμαται, adheret, inhaeret, neperre rostro illius infixata. 2, 10, 4. 16, 3, 5.

Προσκυνεῖν, adorare, prosternere se coram aliquo; constanter cum Accusat. conspiciunt apud Polyb. conf. Adnot. ad 10, 38, 3. ἔθ ad 5, 86, 10. προσκυνήσαντες τὸν στρατηγόν, 10, 17, 8. 10, 38, 3. 10, 40, 3. τούτους προσκύνει καθάπερ ανει δαίμονας, 18, 37, 10. προσκύνῃσιν τὸν οὐδὲν καὶ τοὺς καθήμενους, 30, 16, 5. προσκυνεῖ τὴν τύχην, venerabundus gratias agit Fortunæ, 15, 19, 5. — „Sic bene Græci. Iosephus Ant. VII. 1, 1. habet dativum, sed ms. Vatic. accusativum.“ Ern. — Semel cum accus. vulgo legitur, 5, 86, 10. n. τῇ γὰρ οἰκίᾳ ταύτῃ μᾶλλον αἰεὶ πῶς οἱ κατὰ Κοίλην Συρίαν ὄχλοι προσκυνούσι, ubi haud dubie προσκύνουσι corrigendum. Vulgatam vertunt, hanc domum magis colunt.

Προσλαμβάνειν; 1) secum sumere; (ut ἀναλαμβάνειν) 1, 38, 7. 2) προσλαμβ. ἀνωτέρω τοῖς

χρόνοις, quod aliis dicit ἀναδραμεῖν ἔθ προσαναδραμεῖν, rem altius repetere, altius repetere res superioribus temporibus gestas, 4, 2, 3. 3) προσλαμβ. τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς, confirmare, rehicere, re-creare e metu, 3, 90, 4. n. nisi προσαναλαμβάνειν, quod vide. 4) προσλαμβάνειν πόλεις, in dedicationem accipere urbes, (alias voluntate, alias in coactis,) 2, 52, 2. συμμαχοῦς, parare sibi socios, 4, 8, 2. in societatem admittere petentem, 4, 9, 3.

Med. προσλαβέσθαι πόλιν, ad dedicationem compellere, 1, 37, 5. προσλαβέσθαι γνώμην τινος, consilio alicujus uti, consensum alicujus expetere, 3, 70, 2. προσλαμβάνεσθαι οὐκ ἐν μικρῷ τι, non parvi facere, non levem rationem ducere alicujus rei, 3, 9, 5.

Προσμαρτυρεῖν; τὰ πράγματα προσμαρτύρησιν τοῖς λογισμοῖς αὐτοῦ, res ipse testimonium exhibuerunt ratiocinationi ejus, confirmarunt veritatem cogitatorum ejus, 3, 90, 4.

Προσμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, adgredi hostem, instare hosti, 1, 28, 9. 9, 3, 7.

Προσμερίζειν τι τινί, adjungere, adtribuere alicui aliquid, 22, 5, 15.

Προσμεγνόναι; προσμεγνόναι τοῖς πολεμίοις, adpropinquare, adoriri, manum conferere cum hostibus, 1, 28, 8. 3, 69, 9. (ubi delendum composita post Τραβία.) τῇ τῶν πολεμίων στρα-

- στρατοπέδῳ, accedere, 1, 19, 3.
 τοῖς τόποις, 3, 42, 1. τῇ
 χώρα, 1, 37, 1. τῇ πόλει,
 9, 8, 5. n. ubi perperam
 vulgo ἐν τῇ πόλει.
- Προσμηθεύσθαι μικρὰ, *veris*
 ficta nonnulla adjicere, 34,
 2, 9.
- Προσνέμειν τὴν πατρίδα τοῖς
 Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. 2, 60, 6.
 πρὸς τὴν τῶν Ἀχαιῶν πολι-
 τείαν; 2, 43, 6. προσνέμειν
 τὴν αὐτοῦ γνώμην τινί, 35, 3.
 2. προσνέμειν ἑαυτὸν τινί,
 partibus alicujus se adjungere,
 9, 36, 7. προσν. ἑαυτὸν τῷ
 δικαίῳ, partes æquas defen-
 dere, adjungere se justitiæ par-
 tibus, 6, 10, 9.
- Πρόσδοξ, ἡ, aditus, 1, 56, 8.
 4, 61, 7. Sic τὰς προσόδους,
 pro προόδους, *legendum uti-
 que videtur* 14, 1, 13. n.
 Nam quod Livius exitus
 scribit, non inde constat προ-
 όδους scripsisse Polybium, sed
 perperam Romanum scripto-
 rem accepisse Polybii scriptu-
 ram; exitus castrorum non
 sunt πρόδοι, sed ἔξοδοι, ut
 14, 4, 40.
- Προσορεῖν, finitimum esse; τοὺς
 προσοροῦντας τῇ Μακεδονίᾳ
 Θράκας, 10, 41, 4. τὰ προσ-
 οροῦντα τῇ Χερσονήσῳ, 22,
 5; 14. τὰ προσοροῦντα τοῦ-
 τοῖς ἐρύματα καὶ χώρα, 22,
 27, 9.
- Προσορμεῖν, adpellere, portum
 tenere; προσορμήσαντες τῇ
 Παπαρήθῳ, 10, 42, 1.
- Προσοφείλειν; 1) adhuc debe-
 re, ἔσινυδε debere, i. q. sim-
 plex; τὰ χρήματα ἂ συν-
 έβαινα τὸν πατέρα προσοφεί-
 λειν αὐτῷ τῶν Φάρων, 8, 25,
 4. τὰ προσοφειλόμενα τῶν
 ὄψωνίων, 1, 66, 3 ἔσινυδε 11.
 Adde 5, 50, 1. 11, 28, 5.
 21, 14, 6. 22, 25, 7. 32,
 13, 5. χάριν προσοφείλειν
 τινί, non modo gratias debe-
 re, sed gratias habere alicui,
 5, 88, 4 ἔσινυδε 8. 2) πολὺ τι
 προσοφείλειν, multum abesse
 ab eo quod facit alter, mul-
 to inferiorem esse aliquam re
 alteri, 39, 2, 6.
- Προσόφλειν τὸν λεγόμενον
 ἰχθύων βίον, ita agere ut locum
 habeat proverbium illud, 15,
 20, 3.
- Πρόσῳψις, ἡ, adfpectus, species;
 παραπλήσιος ἡ τῶν ἔργων
 πρόσῳψις τῇ τοῦ τέχους δια-
 θέσει, 9, 41, 2.
- Προσπαίξεν τι ἀλλήλοις, jocari
 inter se, 8, 29, 4. πρὸς τὸν
 καιρὸν προσπαίξων, e re natā
 jocans, 10, 4, 8.
- Πρόσπαιος, recens, subitus; ἐκ
 προσπαίου τινὸς τύχης, e
 subito fortunæ casu, 6, 43,
 3. n.
- Προσπαράσσειν, cohortari (in-
 super,) 3, 64, 11.
- Προσπαρατιθέναι τι, dicendo
 adjicere, simul proferre & ob
 oculos ponere, 3, 99, 7.
- Προσπέμπειν τινὰ τινί, immit-
 tere alicui percussorem, 25,
 8, 6.
- Προσπεριλαμβάνειν τι τῷ νῷ,
 mente complecti, 5, 32, 3.
 τινὰ ἐν ταῖς συνθήκαις, fas-
 dere aliquem comprehendere,
 3, 24, 1. n.
- Προσπίπτειν, 1) irruere, impet-
 tum

cum facere; adgredi; παντα-
 χόθεν προσπίπτουτες, 1, 45,
 12. τὰ προσπίπτοντα Ση-
 ρία, 1, 40, 8 ἔ 12. προσ-
 πίπτειν τοῖς πολεμίοις, 1, 28,
 9. 2, 68, 4. 3, 53, 7. εἰς
 τοὺς πολεμίους εἰκῆ, 2, 30, 4.
 πρὸς τὸν Χάρακα, 9, 3, 2 sq.
 αἰ ἐκ τῶν πλαγίων προσπί-
 πτουςαι ἐμβολαί, 1, 22, 8.
 Ἐστ ἔ 3 ubi objici, opponi ali-
 cui, commodissime interpre-
 teris; v. c. αὕτη ἡ δόξα ἘΦό-
 ρῳ προσέτεσε, hæc opinio ob-
 jecta, opposita est Ephoro, 12,
 28, 8. n.
 2) incidere, occurrere, va-
 riis modis; προσπίπτειν εἰς
 βράχια, in brevia incidere,
 1, 39, 3. ὁ χειμάρρους προσ-
 πίπτει πρὸς τὸν Ἐρύμανθον,
 incidit, jungit se, 4, 70, 9.
 ὁ κόλπος προσπίπτει ἀπὸ τοῦ
 πελάγους, scil. εἰς τὴν γῆν,
 sinus e mari incidit in terram,
 4, 63, 6. n. ex consentiente
 librorum scriptura, quam
 restitutam ibi velim; nec
 enim satis caussa adesse vide-
 tur, cur in προσπίπτει fuerit
 mutata. προσπίπτουσαι αὐ-
 τῶς (i. q. ἐαυτῶς vel ἀλλή-
 λως) κερῶσαι, occurrentes sibi
 invicem, incidentes in se in-
 vicem, implicati inter se ramu-
 li, 18, 1, 13. προσπεσούσης
 αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πό-
 λεως, quum spes vel occasio ei
 incideret, occurreret, offerre-
 tur urbis per prodicionem po-
 tiundi, 1, 21, 5. πᾶν τὸ
 προσπίπτειν, quidquid incidit,
 quidquid accidit, 10, 46, 10.
 Sic τὸ προσπεσόν, 6, 18, 3.

Ἐ τὰ προσπίπτοντα, 17, 9,
 10. τοῦτο ἀπεμφάνον προσ-
 πίπτει τοῖς θαυμένοις, hoc
 absurdum accidit (i. e. videri
 debet) spectatoribus, 6, 47, 10.
 Sic ἂ ἤχος προσπίπτει τοῖς
 ἀκούουσι, 12, 25, 2. confer
 mox num. 4.

3) προσπίπτειν τινί, ad
 genus alicujus accidere, pro-
 vulvi, 10, 18, 7.

4) nunciari; ἡ Φήμη προσ-
 πίπτει αὐτοῖς, 5, 101, 3.
 ὅταν κατὰ τινας τῶν Φίλων
 προσπέσῃ τις αὐτῷ λόγος, 4,
 85, 5. (conf. supra, num. 2.
 extr.) προσέπεσε παραγε-
 νέσθαι τοὺς πρεσβευτὰς, 25,
 4, 10. ἄμα τῷ προσπεσῶν
 αὐτῷ, διότι ἔ 2, 53, 5.
 Φάσκων αὐτῷ προσπεκτωπέ-
 ναι κατὰ τῶν βασιλέως, διὸ
 δέον ἐστὶν ἔ 31, 22, 8. οὐ
 προσπεσόντος εἰς τὴν Ρώμην,
 9, 6, 1. 1, 16, 1. 1, 41, 1.
 Sic τὰ προσπίπτοντα, 3, 15,
 2: non sunt quæ eveniunt, ut
 Ernestus interpretatur; sed,
 quæ nunciata sunt, ut bene
 Casaubonus, quemadmodum
 ἔ 3, 61, 7 ἔ 12. 3, 75, 2.
 προσπεσόντος αὐτοῖς τοῦ γε-
 γονότος μειζόνως ἢ κατὰ τὴν
 ἀλήθειαν, 3, 103, 1.

Passim mendose προσπί-
 πτειν dant libri pro προσπί-
 πτειν, quod vide. Conf. Adn.
 ad. 28, 3, 4. (T. VII. p.
 616 sq.) quo loco τοὺς προσ-
 πίπτοντας Ernestus quidem,
 absque dubitationis signifi-
 catione, in eandem cum Cas-
 saub. sententiam, sectatores
 amicitiae Romanorum interpre-
 tatur,

ταύτην, quæ notione verbum
προστρέχειν κομμητικῶς
ἀντὶ τῆς ἰσχυρίας ἐστὶν ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς.

Προσπλέκεσθαι; ἢ μὴ τετραπο-
δητὶ τρόπον τινα προσπλε-
κόμενοι βιάζονται, nisi manibus
pedibusque scilicet adplicantes
eniterentur, 5, 60, 7. n.

(Πρόσπνευμα, mendosa vox;
ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συν-
ηλαμένων, Fr. gr. 107. n.)

Προσποιεῖσθαι, simulare; οὐ
προσποιήσεις, dissimulans, sc.
προσποιήσεις εὐκ εἰδέναι, 5,
25, 7. οὐ προσποιούμενος οὐκ
ἐν τῶν γιγνομένων, dissimu-
lans facta, simulans vel se non
nosse vel nihil ea ad se perti-
nere, 4, 17, 1.

Προσπολεμαῖν τινι, bello petere
aliquem, bellum gerere cum
quo, 3, 56, 6. 4, 55, 6. 5,
111, 5. Fr. hist. 31.

Προσπορεύεσθαι τινι, adire ali-
quem, 4, 3, 13. εὐλαβῶς
προσπορεύεσθαι πρὸς πᾶν
παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λε-
γόμενον, caute accedere ad
ea (scilicet narranda, narra-
do repetenda,) quæ præter
communem sensum dicuntur,
30, 27, 8. προσπορ. πρὸς τὴν
ἀγορανομίαν, petere adilita-
tem, 10, 4, 1 sq. Sic 35, 4,
4. n. bis habes προσπορ.
πρὸς τὴν ἀρχὴν, sed id ex
Casaub. emend. pro προπορ.
quod dabant libri, quod et-
iam teneri poterat, quam-
quam eodem cap. vs. 14. in
πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀπο-
γραφὰς προσπορεύοντο con-
sentiunt libri. Rursus προσ-

πορ. i. q. προπορεύεσθαι, in
medium progredi, 1, 69, 10.
n. nec tamen sollicitandum
aut in προπορ. iuvitis libris
mutandum, nam possis per-
sequi accedere intelligere. Sua
auctoritate Casaubonus 1,
80, 8 sq. προσπορ. pro προ-
πορ. præter necessitatem po-
suerat; vide Adm. ad 1, 69,
10. Et ad 2, 2, 10. Adde
verba προπορεύεσθαι, προσ-
ερχεσθαι, Et προσεῖναι.

Προσπυνθάνεσθαι, i. q. συμπλε-
κτερε, sciscitari, 5, 16, 3.

Προσπίπτειν ὄνειδος τινι, con-
vicium in aliquem projicere,
17, 14, 1.

(Προσπυνθάνειν; temere vulgo
προσαβρώσθησαν edebatur 4,
80, 3. pro προσπεβρώσθη.)

Προστρατοπεδεύειν τῇ πόλει,
copias, castra admovere urbi,
3, 42, 8. 1, 86, 3. 2, 52, 2.
4, 18, 12. 5, 3, 5. 5, 71,
3 sq.

Προσσυρίζειν, sibilo signum da-
re, 8, 27, 10. n. conf. προ-
συρίζειν.

Πρόσταγμα, τὸ, (i. q. ἐπέτα-
γμα) postulatum, conditio vi-
cto imposita, 1, 31, 7.

Προστασία, ἡ, statio ante, v.
c. κατὰ τὴν τῶν Θηρίων προ-
στασίαν, qua parte elephantum
ante aciem stabant, 11, 1, 3.
conditio ejus qui præest, di-
gnitas, eminentia, auctoritas,
1, 9, 2. ἡ βασιλέως ὀνομασία
καὶ προστασία, 11, 34, 3.
οὐ μόνον προστασία βασιλι-
κῆ, ἀλλὰ καὶ δύναμις, 4, 2,
7. 23, 1, 1. προστασία ἡγε-
μονικῆ, 8, 17, 1. magnificen-
tia,

www.libtool.com.cn

tia, splendor, adparatus; *templi Venetis Erycinæ, isorion επιφανέστατον τῶ τε κλοῦ-
τω καὶ τῇ λοιπῇ προστασίᾳ,* 1, 55, 8. ἡ τοῦ βίου προστα-
σία, 7, 10, 3. κατὰ τὴν
δοξῆτα καὶ τὴν ἄλλαν προ-
στασίαν λιτός, reliquo adpara-
tu, comitatu, 22, 17, 10. 26,
5, 5. τοῦτον μετὰ τῆς καθη-
κούσης προστασίας εἰς Ῥώμην
ἀπέστειλε, 27, 13, 4. 27, 6,
9. *Fr. hisb.* 52. προσδεξάμε-
νος τὴν παρθένον μετὰ τῆς
ἁρμοζούσης ἀπαντήσεως καὶ
προστασίας, 5, 43, 3. 16,
25, 5. ἡ τῶν Ροδίων περὶ τὰ
κοινὰ προστασία, Rhodiorum
magnificentia in eis quæ publi-
ce instituunt, 5, 90, 5. ἡ τοῦ
συγγραφέως προστασία, scri-
toris dignitas, gravitas, 12,
28, 6. προστασίαν ἀξιοματι-
κὴν ἐπιφαίνειν, speciem ple-
nam majestatis & dignitatis
præ se ferre, 10, 18, 8. Sic ἄξιον
εἶναι τὸν ναυσίκοι βασιλείας
καὶ κατὰ τὴν ἐπιφανείαν, καὶ
κατὰ τὴν ἔντευξιν καὶ προ-
στασίαν, pro dignitate, pro
majestate quam in congressi-
bus præ se ferebat, 11, 34, 9.
ἡ περὶ τὸ Διονυσιακὸν θέα-
τρον προστασία, area ante
theatrum scenicum, 15, 30,
4. n.

διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέ-
ρος (τὴν ἀκρασίαν πρὸς γυ-
νώικας) ὄρμην (αὐτοῦ) καὶ
προστασίαν, 8, 11, 2. n. —
„*Sermo est de libidine. Ita-
que si vera est lectio, signifi-
cat profusionem. Sed vox
est, ut opinor, vitiosa, le-*

*γενέσθηκε παραστάσιον, quæ
est vox Polybiana de furore,
aut ἀκρασίαν. Suidas in
προστασία offert hunc locum,
velut in significatione βοηθεί-
ας; sed locus illi articulo te-
nere ab alio adscriptus vi-
detur, quod non vidit Kuffe-
rus, qui stulte per patrocini-
um interpretatur, cum in
ἐσφαλμέναι e versione Valesii
vertisset insaniam, quod ex-
primit παραστάσιον.*“ *Ετκ.*
Προστασίῳ τῶν πραγμάτων,
præesse, 5, 35, 7. τῶν ἕλων,
3, 4, 6. τοῦ τῶν Ἀχαιῶν
ἔθνους, principatum obtinere,
curam gerere, 2, 43, 7. τῶν
Αἰτωλῶν, Ἰετολῶν patrocini-
um suscipere, 22, 12, 12.
προστασίῳ τῆς τῶν Ἐλθ-
ῶν ἐλευθερίας, curam gere-
re, tueri, 27, 4, 7.

Προστάτης, ὁ, τῆς προουρέσα-
ως, dux consilii vel instituti,
2, 39, 12. 2, 40, 1. 6, 8, 1.
6, 9, 8. ἡγεμῶν καὶ προστά-
της, dux & præses, vel præ-
fectus, 6, 24, 7. *Cretenses
Philippum προστάτην elege-
ραντ ἑατῆς ἰνσουλᾶς,* præsidem,
patronum; dictatorem vertit
Valesius, 7, 12, 9. προστά-
της ἱστορίας ἀληθινός, verus
auctor historiæ, historici no-
mine dignus, 12, 9, 6. *Deni-
que vocab. hoc προστάτης, de
capite vel principe familie di-
ctum, ex Legat. CXIV. ci-
tat Ernestus; qui locus nec
olim mihi enotatus est, nec
nunc occurrit.*

Προστατικός; ἐπισημασία εὐ-
νοϊκὴ καὶ προστατικὴ, bene-
volentia

- volentia & honoris significatio, 6, 6, 8. τὸ τῆς τιμῆς σεμνὸν καὶ προστατικόν, quæ pertinent ad honorem habendum præfessis, & ad auctoritatem dignitatemque eorum tuendam, 6, 33, 9. σεμνῶς καὶ προστατικῶς, 5, 88, 4.
- Προστηθίδιον**, τὸ, imaguncula e pectore suspensa, 22, 20, 6. n. *Spicilieg. ex lib. 21.*
- Προστιθέναι**; ἢ σύγλητος τοῖς Γαλάταις ἀεὶ τι προστίθει καὶ συνεπίσχυς κατὰ τῆς ἑλευθερίας, semper aliquid adiciebat, 31, 6, 6. προστιθεῖς καὶ εἰς τὸ πλεῖθος αὐτῶ τῶν χρηματίων, 27, 8, 13. ubi *præpos.* εἰς ex conj. *adjeci*; intelligendo nempe pronomen τι. προστιθέναι τοὺς μίσθους, *sc.* τῶ Ἰππῶ, calcaria addere, subdere equo, 11, 18, 4.
- Med.* προστίθεσθαι, προσθέσθαι τινί, ad partes alicujus accedere, 1, 16, 3, 5, 71, 1. *Est* 5, 77, 3. ubi *perperam προσέθεσαν habet codex Bav.*
- Πρόστιμον**, τὸ, pœna, 1, 17, 11, 2, 56, 15. 6, 56, 4. 31, 7, 3. 35, 2, 15. *Fr. gr.* 114.
- Προστρέχειν**, accedere; μάλιστα προστρέχειν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, 17, 15, 2. μάλιστα προσέδραμε πρὸς τὴν τῶν πολλῶν γνώμην, proxime accessit ad multitudinis sententiam, 28, 7, 8. n. προστρέχειν τινί, facere cum aliquo *veritit Ern.* 26, 3, 4. *cum Casaub.* qui ibidem τοὺς προστρέχοντάς, τῆ συγλήτῳ interpretatus erat qui suam sectam sequerentur; *nempe, quasi dicas*, qui ad partes ejus accederent; (*conf.* προσχωρεῖν, *Est* προστίπτειν.) *sed videndum tamen, ne rectius intelligatur*, qui ad eum confugerent, qui gratiam ejus captarent; *quam in sententiam* 27, 13, 12. n. αἰεὶ, μηδὲ προστρέχειν. (*scil.* τῆ συγλήτῳ) ἀγωνῶς, μηδ' ὑπηρετεῖν μηδ' ἐν παρὰ τὸ δέον. *Est* προσδραμῶν κατέφυγε ταῖς εἰς ἑαυτὸν, 30, 9, 12. *Parimodo illud, προσδραμῶντες ἐν τῷ λόγῳ διότι συμβαίνει Est.* intelligo, cum in oratione sua eo confugeret, ut diceret *Est.* 31, 12, 5. n.
- Προστροπικός**, ὁ; προστροπικός παρέστησαν αὐτῷ ἡ τύχη, immisit ultores, 24, 8, 2.
- Προσυγχύειν τὰς τάξεις**, ante curbare ordines, 5, 84, 9.
- Προσυποδαικνύναι τι τινί**, 23, 10, 4.
- Προσυπομνησκαιν τινὰ τι**, *vel* διότι, 39, 2, 2.
- Προσυρίζειν**, sibilum edere, sibilum signum dare, 8, 42, 5. n. 8, 27, 10. n. 8, 31, 5. n. *conf.* προσσυρίζειν.
- Πρόσφατος**, recens, nuperus, *masc.* *Est fact.* 1, 21, 9. 2, 46, 1. 3, 55, 1.
- Προσφάτως**, nuper, 3, 37, 11. 3, 48, 6. 4, 2, 9. *Est.*
- Προσφέρειν**; πᾶσαν βίαν προσφ. καὶ μηχανήν, omnem & vim & artem (*vel* fraudem) adhibere, 2, 2, 7. προσφέρειν τὰς χεῖρας αὐτῷ (ἑαυτῷ) καὶ τοῖς ἀναγκασίαις, vim inferre, occide-

- occidere, 2, 31, 2. 3, 115, 4. 3, 116, 3. 4, 71, 12. *Ἐς. conf.* χεῖρ. προσφέρειν ψήφισμα, in medium proponere decretum, 29, 9, 10. προσφέρει λόγον (vel τὸν λόγον) τοῖς Αἰτωλοῖς, *Ἐς.* proponit Ætolis, 2, 2, 8. 5, 56, 2. 7, 19, 11. 8, 19, 1. προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπινοίαν, consilium duci aperiunt, cum duce communicant, 1, 48, 3. προσνεγεῖν παντακισχίλια τάλαντα, pendere, solvere, 15, 8, 7. — „Eadem forma est apud Iosephum, XVII. 11, 4. ubi de Bata-nasa cum vicinis regionibus, Φιλίππῳ ἑκατὸν τάλαντα, προσέφερε, pendebat.“ *Ἐτη.* προσφέρεισθαι τινι πίστιν ἕμῃ καὶ χρεῖαν, simul operam alicui prestare, simul fidei pignus adferre; 3, 98, 4. 33, 3, 1. πᾶσαν σπουδὴν καὶ μηχανὴν προσφερόμενος, 1, 18, 11. προσνεγαμένοι πρὸς τὸν Ἀχαιοὺν τὴν χάριν ταύτην, beneficio hoc Achæum demerentes, 4, 51, 2. πεπεισμένος μεγίστην αὖ ἐκείνῳ ταύτην τὴν χάριν προσενέγκασθαι, persuasus gratissimum se hoc ei facturum, 27, 15, 4.
- Προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, amans & amabilis, 10, 5, 6. προσφιλέστατος τοῖς θεοῖς, 10, 2, 7. ἢ αὐτονομία ἕκαστη ἀνθρώποις προσφιλεστάτη, carissima, 22, 5, 7.
- Προσφιλονεικεῖν τινι πρὸς τὸ γυγόνος ἐλάττωμα, intendere vires & ardorem pugnandi adv.
- hostem ob eadem acceptam, 2, 19, 6.
- Προσφορά, ἡ, τῶν κλιμάκων, admotio scalarum, 5, 16, 7.
- Πρόσφορος, commodus, utilis; πᾶν τὸ πρόσφορον Ῥωμαίοις, 25, 9, 4.
- Προσφυλακὴ, ἡ, præsidium urbis, 3, 75, 4. *n. i. q.* παραφυλακὴ, nisi προφυλ. *legendum, quod vide.*
- Προσφυσᾶν τὸ πῦρ, τὸν πόλεμον, sufflare, 11, 5, 4 *sq.*
- Προσφωναῖν τινα βασιλέα, σατῆρα, appellare, 10, 38, 3. 10, 40, 2 *sqq.* 10, 3, 6.
- Προσχαίρειν, cupide, cum admiratione audire; παντὶ τῷ λεγομένῳ προσπαρχμένῳ παιδικῶς, 4, 42, 7.
- Πρόσχημα, τὸ; 1) dignitas, eminentia *Ἐς.* τῆς οἰκίας, splendor familiaris, 5, 10, 1. τῆς ἱστορίας, dignitas, gravitas Historiæ, 12, 28, 1. τῆς ἀρχῆς, majestas imperii, 6, 33, 12. ἀξίως τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, pro dignitate regni, 18, 38, 4. οὐδαμῶς ἄξιός τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, indignus prorsus dignitate regia, 30, 16, 2. ὡν (πόλεων) μέγιστον ἔχῃ πρόσχημα καὶ δύναμιν ἢ τῶν Ὀλυθίων πόλις, 9, 28, 2. πόλις ἢ τις ὡσανεὶ πρόσχημα καὶ βασιλεῖον ἦν Καρχηδονίων, ornamentum præcipuum, urbs primaria, 3, 15, 3. *n.* 2) prætextus; Φλιππος ὄνομα ἦν καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, 11, 6, 4. 3) *i. q.* πρόσωπον, species, persona, 8, 13, 5.

Προσ-

Προσχευάζειν, insuper iridescere, 4, 10, 4.

Προσχωρνύναι τὰς ἀνωμαλίας τῶν τόπων, terra adgesta equare, 9, 41, 4.

Προσχωρεῖν τινί, ad partes alicujus accedere, 1, 17, 2. 1, 29, 3. 1, 86, 2. (ubi perpetrata proχωρ. habent vet. libri.) 5, 71, 4. 5, 77, 2.

Πρόσχωρος, finitimus, 5, 79, 8. 10, 28, 1.

Προσωθεῖν; πᾶν ἐξεφυσᾶτο καὶ προσωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπαναγίων, sic edd. vet. cum misstis, 1, 48, 8. n. ubi jubente Casaubono προωθεῖτο editam est.

Πρόσωπον, τὸ, 1) vultus, persona, larva, de imaginibus majorum apud Romanos, 6, 35, 5.

2) persona que inducitur, sub cujus nomine latent alii; ficta species que rei inducitur; dux & auctor, cujus nomine & auctoritate res geritur, &c. Sic, Homerus προθέμενος τὸ τοῦ Ὀδυσσεὺς πρόσωπον, in medium proposita Ulyssis persona, docere voluit qualis esse debeat vir politicus, 12, 27, 10. Dino ἔσ Polyaratus Rhodii, cum cives suos retinere vellent ne Romanis naves mitterent ad bellum Persicum, efficere id conati sunt, προθέμενοι τὸ τοῦ βασιλέως Εὐμένους πρόσωπον, interposita Eumenis persona, scil. fingentes, non a Romanis, sed ab Eumene postulatas esse illas naves. 27, 6, 4 sqq. ἐζήτουν ἡγεμόνα καὶ

πρόσωπον, 5, 107, 3 n. πρόσωπον ἀξιώχραον τὸ προστήσμενον, 15, 25, 8. τάνυ γὰρ εὐφύες κατὰ τοῦτο ἐγένετο τὸ πρόσωπον, 32, 21, 14. Persona moralis, quæ dici solet; τὸ τῆς Ἑλλάδος ὄνομα καὶ πρόσωπον, 8, 13, 5. cui opponitur μοναρχου πρόσχημα καὶ βίος, regis species vel persona & vita, ibid.

3) latus anterior, frons, ἢ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, 1, 22, 10. ἢ κατὰ πρόσωπον πλευρά, 11, 23, 3. κατὰ πρόσωπον ἄγειν, est recta in hostem ire & a fronte eum adgredi, 11, 14, 6. cui opponitur κατὰ χίρας ὑπεραίρειν τοὺς πολεμίους, ibid. Sic συνέβαλον ἐκ παρατάξεως κατὰ πρόσωπον τοῖς Καλτοῖς, 2, 33, 5. κατὰ πρόσωπον τάξας, 3, 65, 6. n. est recta ex adverso opposuit fronti hostium; a quo distinguitur, quod alius ab atroque cornu paratos habuit πρὸς κίλιωσιν, ibid. quare rursum ibid. vs. 8. ἔ vs. 10. sq. distinguuntur οἱ κατὰ πρόσωπον ἀλλήλους συμπεσόντες, ἔσ οἱ νυκλίσαντες. Aliàs κατὰ πρόσωπον est eoram, in faciem; veluti κατὰ πρόσωπον διαπορεύεσθαι τὰς ἐπιεργεσίας τὰς αὐτοῦ τοῖς ἐθπεπονδίοσι, 16, 26, 2. κατὰ πρόσωπον λεγομένων τῶν λέγων, 25, 5, 2. ἔσ. κατὰ πρόσωπον ἀπαντῶν τοῖς πολεμίοις, 17, 3, 3. opp. Φερίγειν, ib. Προτεύειν; Ἀΐτιν; 1) procedere, porrigere, producere, v. c. fabricam pontis usque

www.libtool.com.cn

in mediis flumen, 3, 46, 2.
 2) offerre, *donā, pecuniā, pacis conditiones*, *Ec.* 1, 43, 5, 2, 22, 2, 2, 42, 3, 2, 44, 3, 2, 52, 4, 5, 103, 7, 22, 17, 4, 40, 3, 3. *Ec.* δύο προτείναν τινί, duo ad eligendum proponere, 3, 20, 7. τὰ προτεινόμενα, condiciones propositæ, oblatæ, 1, 31, 7 *sq.* 3, 20, 9, 4, 84, 6 *Et* 9, 40, 4, 4. *Ec.*

Neutraliter, potrigi, excutere *in mare, de promontorio*, *Ec.* ἄκρα προτείνει τολάγιος εἰς πρὸς τὴν Σιμελίαν, 1, 29, 2. ἡ Καρχηδῶν προτείνουσα (*scil.* εἰς τὴν θάλασσαν) καὶ χερρόνζουσα τῇ θέσει, 1, 73, 2. χερρόνζουσα εἰς τὸ πέλαγος, 4, 56, 5.

Προτείχισμα, τὸ, *proprie* munimentum pro mœnibus, ante & extra murum; *sic* χωρίον εὖ κατεσκευασμένον καὶ προτειχίσμασι καὶ τείχει, 4, 61, 7. murus præcingens *fossam*, 10, 31, 8. munimenta castrorum, vallum, 2, 69, 6.

Προτεραῖος; τῇ προτεραίᾳ, 3, 83, 7. *n. ubi iamē Vat. Et alii codices τῇ προτέρᾳ προσφέρunt.*

Προτερεῖν, vñcere, superiorem esse, 3, 110, 6. 11, 14, 4, 27, 8, 5. ante tempus venire, (*opp.* ὑστειν) 9, 14, 9.

Προτέρημα, τὸ, *commodum vel* opportunitas qua quis utitur *præ altero*, 2, 53, 5, 3, 89, 8 *sq.* 3, 111, 4, 16, 20, 6. εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα συγκαταβαίνειν, 4, 11, 9.

τὰς τῶν πέλας ἀμαρτίας ἴδια προτερήματα νομίζειν, 16, 20, 6. *Sigillatim*, *successus*, victoria, res bene gesta, 1, 9, 7, 1, 29, 4, 1, 40, 11, 1, 41, 1, 5, 107, 3, 40, 5, 10 *sq.* *Ec.* οὐδὲν ὀλοσχερὸς προτέρημα, 1, 18, 6. τὰ κατὰ μέρος προτερήματα, 3, 90, 4. τὰ κατὰ τὸν Ἀππίον προτερήματα, res ab Appio feliciter gesta, 1, 16, 1. τὸ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτέρημα, victoria ab ea parte copiarum relicta quæ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν steterat, quæ Euclidæ fuerat opposita, 2, 67, 8. *n. sed ἡ* κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα, victoria Illyriorum, 2, 10, 6. *conf.* κατὰ.

Πρότερον, priusquam, antequam; πρότερον ἐκείνους ἀλλήλων ἐπικρατῆσαι, 1, 58, 6. prius, superius, ante; χρόνοις οὐ πολλοῖς πρότερον, 1, 8, 3. τρισὶ μῆσι πρότερον, 2, 55, 5. πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 54, 1. τῷ πρότερον ἔτει τῆς ἐφόδου, 1, 6, 5. ἔτσι τετάρτῳ πρότερον τῆς παρουσίας, 2, 57, 2. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγούντες, 9, 114, 6. *n. (ubi perperam codd. ἔτι.)* 25, 8, 1. 28, 13, 1. δεδιότας τὴν τῶν πρότερον (*scil.* βασιλέων) ἀδουλῶν, 6, 9, 2. *n. ubi alii τῶν προτέρων. τῆς πρότερον ἀγνοίας, ibid.* *Addo* 3, 20, 2, 3, 107, 4. *n.* 3, 109, 1 *Et* 12, 3, 116, 11. 29, 9, 2. τὸ πρότερον, *cum artic. (sicut τὸ πρὶν, τὸ νῦν) vel, junctis vocibus, το. πρότε.*

- πρότερον, antea, prius, olim, 2, 38, 10, 35, 4, 4. *Ἔς.*
- Πρότερος, prior, superior; τῶ πρότερον ἔτεῖ τῆς ἡττης, 2, 43, 6. *π.* ἢ τῶν πρότερον στρατηγῶν ἀπειρία, 1, 32, 7. ἐν τῇ προτέρᾳ βίβλῳ ταύτης, 3, 40, 7. 4, 28, 2 *Ἔς* 6. 4, 37, 4. 4, 66, 10. ταῦτά ἐστι πρότερα τῆς Ξέρξου διαβάσεως, 3, 22, 2.
- Προτιθέναι πάντα βάσανον τινί, omne genus tormentorum proponere, 15, 27, 7. σκοπὸν προέθηκε κάλλιστον ἐν τῷ ζῆν, 7, 8, 9. *ubi exprēssas* προέθετο *vel* προεδήκτο *in Medio, vel saltem adjectum pronomen* ἐαυτῶ.
- Med.* προτίθεσθαι, προδέσθαι; προθέμενοι τοὺς γροσφομάχους, ante omnes locarunt, 1, 33, 9. προτίθεσθαι τὰ κρέοντα τοῖς παροῦσι καιροῖς, proponere, commemorare, ob oculos ponere, 2, 19, 1. 3, 62, 1. προτίθ. ἐν τῷ δόγματι, exponere in principio decreti, *nempe causās facti decreti*, 4, 25, 6. προθέμενοι τὸν ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας λόγον, præmittentes, 3, 118, 11. προθέμενος ὡς κατὰ βασιλείως εὐφροσσύτου, cum instituisset scribere tamquam de *Ἔς.* quum initio professus esset se scripturum de *Ἔς.* 8, 13, 1. *sed mox ibid. vs. 3.* προὔθετο γράφειν, scribere constituit, ὅσα προθεῖντο, quidquid sibi proposuissent, voluissent, 6, 12, 8. ἐὰν καλῶς προδῶνται πειθῖν. Ῥωμαῖοι κυριεύσαντες, quodsi benigne nobiscum agere voluerint, 11, 7, 3.
- Προτιμῶν; ἐαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, 3, 58, 9.
- Προτοῦ, *i. q.* πρὸ τοῦ; ἢ προτοῦ δόξα, 20, 4, 3. *conf.* πρὸ.
- Προτρέπεσθαι, hortari, incitare, 2, 22, 2. 5, 57, 5.
- Προτροπάδην Φεύγειν, effuse fugere, 1, 12, 3. 1, 40, 14. 2, 69, 10. 5, 69, 9. 33, 8. 8. προτροπάδην Φέρεται καὶ συντρέχει τὰ ζῶα πρὸς τὴν σάλπιγγα, 12, 3, 4.
- Προτροπή, ἡ; cohortatio, 4, 5, 5. πρὸς τι, incitamentum, 9, 10, 10.
- Προὔκρχειν, 3, 55. 1 *Ἔς* 5. 3, 29, 5. *π.* *ubi satis erat* ὑπάρχοντας, *quod habeat alii libri.* οἱ προὔκρχοντες ὑπακοί, 3, 106, 2.
- Προὔπισχνεῖσθαι, 32, 9, 2. (Προὔτομμνησκεν *ex* 5, 31. *citavit Ern. ubi tamen in* παρτομμνησκεν *consentiant scripti libri Ἔς editi; vs. 3.*)
- Προὔργου; οὐδὲν τῶν προὔργου περαίνειν, nihil quod quidem operæ pretium sit, 5, 19, 5. οὐδὲν προὔργιαίτερον ποιῆσθαι τούτου, nihil potius ducere, nihil antiquius habere, 2, 7, 10. 4, 66, 2. *adde* 1, 1, 6. 4, 74, 3. οἷς οὐδὲν ἦν τούτου προὔργιαίτερον, 4, 14, 6. 4, 31, 4. μηδὲν προὔργιαίτερον νομίζειν τούτου, 26, 2, 2.
- Προφάνειν; προφανούσης τῆς ἡμέρας, 15, 32, 6. *π.* *πεπλάσθαι* προπροβανούσης. *προφάνεσθαι; προφανομένης*

www.libtool.com.cn

- μίνης χρόνιου πολιορκίας, quum adpareret diurnam fore obfidionem, 1, 17, 9. προφανεται κατὰ τὸν ὄρθον λόγον, (i. q. προφανές ἐστι) 4, 42, 2. προφαινομένης περιστάσεως ἐκ τοῦ παλάγου, 1, 54, 6. ἐπειδὴν μείζων τις αὐτοῖς προφαίνεται κίνδυνος, quoties majus aliquod eis ostenditur, imminet, periculum, 6, 20, 8. τὰ προφαινομένα αὐτοῖς κακὰ, mala quæ eis ostendebantur, quæ ab eis exspectabantur, quæ sibi imminere vidissent, 15, 19, 6. αἱ ἐν τῇ Φωκίδι προφανεῖσαι πράξεις corrigendum 5, 26, 1. n. pro vulgato προφανείς.
- Προφανής** ἦν ὁ μέλων ἀγῶν συνίστασθαι, adparebat fore certamen, 1, 26, 3. προφανές ἦν διότι Ἔς. 1, 10, 7. ἐκ τοῦ προφανοῦς τὴν ἀναγωγὴν ποιησάμενος, palam, in omnium conspectu oram solvit, 1, 46, 10. ἐκ τοῦ προφανοῦς μάχασθαι, palam, aperte pugnare cum hoste, non occultis dolis Ἔς fraudibus eum adredi, 13, 3, 3. αἱ ἐν τῇ Φωκίδι προφανοῖς πράξεις, 5, 26, 1. n. Corrige προφανεῖσαι.
- Προφανῶς**, palam, aperte, manifeste, 1, 21, 9. 3, 26, 7. 4, 42, 3. 5, 26, 11. 5, 75, 4. 13, 3, 6.
- Πρόφασις**, ἡ, pretextus, occasio; ἐκ μικρῶς προφάσεως, levi arrepta occasione, 2, 17, 3. Differunt causa, ἡ αἰτία, Ἔς προφασις, pretextus, causa quæ prætextitur, 3, 6, 6 sqq. 3, 7, 3. βίαιοι προφασεις, exponuntur violentæ calumniæ, 9, 26, 8. ubi sic legitur, ἀρπαγὴ χρημάτων, καὶ φόνοι, καὶ βίαιοι προφάσεις ἐγένοντο: mihi non liquet, Ἔς videndum an satis sana scriptura; sententia videtur esse, variis prætextis causis multæ violentiæ committebantur. Ἔς Ἔς excusatio, exceptio, nempe causa quam quis prætextit cur satisfacere non possit vel non potuerit officio; μηθεμίς ἕδης συγχωρουμένης προφάσεως, πλὴν ἐπιθυμίας καὶ τῶν ἀδυνάτων, 6, 26, 4. ἡ πολιτικὴ χρῆσις οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν, 6, 24, 7.
- Προφέρειν**, proferre in medium, adferre; id est, 1) commemorare, allegare; ἀναμνήσεως χάριν προσηγουμένως αὐτὰ, 4, 66, 10. Sic 5, 11, 2. 5, 67, 10. n. (ubi alii vulgo προσφέρωντο.) 6, 58, 1. n. 20, 9, 7. n. 21, 9, 7. 22, 5, 5. n. (ubi pariter vulgo edd. Ἔς mssti βράχια προσσηγουμένοι περὶ Ἔς. pro προσσηγουμένοι.) Sic Ἔς 2 τότε προφερόμενος Ῥωμαίοις correxi, pro προφερόμενος, 27, 3, 5. Adde 28, 3, 3. 28, 4, 3. Ἔς 40, 6, 6. n. ubi rursus προσφ. ex cod. Peir. erat editum. 2) objicere, exprobrare; προφερόμενος τὴν ἀσέβειαν εἰς τὸ θάϊον, 5, 11, 2. ubi possis quidem pariter commemorare interpretari cum Ernesto; sed objicendi notio cum aliunde nota est, tum ex usu vocab.

www.libtool.org vocab in προφορά probatur, quod vide. Suidas: πρόφωρα· ἐνείδιζε, ὑπομίμησιν. Ἐκ.

Προφορά, ἡ, exprobratio, — „*praesertim quae palam fit*;“ Ἐκ. 9, 33, 13. n. i. q. ὄνειδος *ibid. conf.* 5, 11, 2.

Πρόφραγμα, τὸ, munimentum hosti objectum post quod tutus sis, 9, 35, 3.

Προφυλακῆ, ἡ, praesidium, custodia, qua tutus sis a periculo ab hoste imminente; προφυλακῆς τάξιν ἔχοντας πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ἠλείας φόβον, 5, 3, 2. κατολιγωρῶν τῆς τῶν πόλεων προφυλακῆς, non curans adferre praesidium uribus, 5, 95, 5. Sic forte Ἐ 3, 75, 4. n. legendum est, κέμποντες εἰς Τάραντα προφυλακῆς, pro vulgato προσφυλακῆς. αἱ προφυλακαὶ, stationes pro castris, 36, 6, 1.

Προχειρεῖν; προχειροῦσι ex mendosa scriptura olim editum erat, 3, 107, 10. n. pro προχειρίζουσι, vel potius pro προχειρίζονται.

Προχειρίζεσθαι, in Medio, nominare, eligere, decernere, constituere aliquem ad aliquid; cum nudo Accus. γραμματεῖα κοινὸν προχειρίζονται, 2, 43, 1. i. q. καθίστανουσι, *ibid. vs.* 2. Romani quotannis quatuor legiones προχειρίζονται, legunt, constituunt, 1, 16, 2. Hannibal προχειρισάμενος παντακσίους τῶν Νομαδικῶν ἰππέων ἐξαπέστειλε, selectos equites misit, 8. 44. 3. νεμπρ προχειρί-

σατο τοὺς ἐπιτηδέους, *ibid. vs.* 4. προχειρισάμενοι τὸν ἕταρον τῶν ὑπάτων στρατηγόν, Ἄπκιον Κλαύδιον, ἐξαπέστειλαν, imperatorem nominarunt alterum consulem, & miserunt Ἐκ. 1, 11, 3. *adde* 8, 28, 4. 23, 3, 8. προχειρισθέντες ὑπ' αὐτοῦ ἀντιστράτηγοι, proconsules ab eo nominati, 3, 106, 2. προχειρισάμενοι ναῦς ἑκοσι, senatus decrevit viginti naves, 3, 97, 2. *Cum Accus. rei Ἐ Dat. pass.* προχειρίζεσθαι τι τινί; *hinc in Pass.* τὰ προχειρισμένα τῇ Ποκλίῳ στρατότακον, decreta, destinata Publio legiones, 3, 40, 14. προχειρισάσθαι τινα πρὸς τι, 3, 44, 4. *Et ἐπὶ τι, οἱ προχειρισμένοι ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ταύτην, ad hoc negotium constituti, nominati, 3, 100, 6.*

Cum Infin. προχειρίσαντο κέμπειν Πόπλιον, decreverunt mittere, decreverunt mittendum, 3, 40, 2. n. εἰ πρότερον ἦσαν ἀποστέλλειν προχειρισμένοι, 3, 40, 3. προχειρίζεται ποιεῖσθαι τὴν ἐκάνοδον, i. q. πρόχειρός ἐστι, redire instituit, parat, 3, 92, 10.

Πρόχειρος, paratus, in promptu; εὐφύης καὶ πρόχειρος πρὸς τι, promptus, pronus, facilis ad aliquid, 5, 86, 9. ἐν ταῖς ἐμιλίαις εὐχαρις ἦν καὶ πρόχειρος, urbanus & promptus in respondendo, 24, 5, 7. πρόχειρος ἀν συμπλέεσθαι, paratus ad conferendas manus, 3, 101, 3. τοῦτο πρόχειρόν ἐστιν αὐτῷ, hoc ei in promptu, famili-

- familiares, notum est, 1, 3, 8. *i. q. σύνηθες καὶ γνώριμον. ibid. vs. 7. πρόχειρον ποιῆσθαι τι*, aliquid familiare sibi reddere, ut in promptu habeas & facile memineris, 5, 75, 5. *πρόχειρον ἔχειν τὸ θαλάριον*, manu tenere, 29, 11, 2. *πρόχειροι ἦδοναι*, parata voluptates, 32, 14, 3. — „quas Xenophon vocat τὰς παραυτίαια.“ *Εἴρη. τὰ πρόχειρα τῶν χρημάτων*, pecunia quæ ad manus erat, 1, 70, 4.
- Προχείρως ἔχειν τι*, in manu habere, *si uera λέξις, ἔχων γὰρ προχείρως ἀμπελίην βακτηρίαν*, 29, 11, 5. *ubi πρόχειρον putem legendum, sicut ibid. vs. 2. οὕτω προχείρως αὐτὸν δοῦναι*, adeo temere in periculum se dare, 5, 7, 2. *προχ. συμπλέεσθαι*, temere configere, 2, 65, 13. *πιστεύειν*, temere, nimis facile credere, 5, 72, 7. *Comparat. προχειρότερον τοῦ δέοντος δέχεσθαι τὴν ἐλπίδα*, 1, 21, 5.
- Προχωρεῖν*, succedere; *κατὰ λόγον προχωρεῖ σφίσι τὰ πράγματα*, 1, 20, 3. 4, 36, 7. *οὐ προχωροῦσης τῆς ἐλπίδος*, 1, 53, 13. *In malam partem; παρὰ δόξαν αὐτοῖς προχωρούντων τῶν πραγμάτων*, quum nihil eis ex voto succederet, 5, 29, 1.
- Προωθεῖν*, propellere; *ἐπὶ τὸ πολὺ προωθεῖται ὁ χεῦς*, procul propellitur litus, 4, 41, 3. *τὸ βλέπτεν θυνάμανον προωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεραντήων*, *Polybii Histor. T. VIII, P. II.*
- propellebatur vi ventorum*, 1, 48, 8. *ubi προσωθ. dabant inssti.*
- Πρύμνα*, ἤ, puppis; *ἔπασθαι τινι κατὰ πρύμναν*, 1, 49, 11. *πρύμναν κρούειν*, 16, 3, 8.
- Πρυτανεῖον*, τὸ, Prytanum curia Rhodi, 15, 23, 3. 16, 15, 8. 23, 3, 10.
- Πρυτανεύειν*, 27, 3, 3. 27, 6, 2.
- Πρυτάνις*, ὁ; *vide Ind. histon. in Prytanis.*
- Πρώην*, nuper, 9, 31, 4. 9, 39, 2.
- Πρωτῶν*, postridie mane, 5, 47, 7. 8, 26, 6.
- Πρώρα*, ἤ; *ποιεῖν ἐν πρώρῃ τὰ σκάφη*, proram navium dirigere aduersus naves hostiles, 16, 4, 12. *π. ἐκ νυκτὸς λέξις*, *ubi nos ἐμπύρωρα cum Bayfio edidimus. αἱ πρώραι τῶν ὀργάνων*, 8, 8, 3. *Ἀπ πτέρου?*
- Πρωτεῖον*, τὸ; *στασιάζειν περὶ τῶν ἐν ταῖς μάχαις πρωτεῶν*, 1, 24, 3. *ἢ τῶν πρωτεῶν ἀμιλλα*, 6, 47, 8. *ἢ περὶ τῶν πρωταίων Φιλοτιμία*, 1, 64, 5. *τὰ τῆς ἀνδραγαθίας πρωταῖα*, præcipua virtutis gloria, 2, 38, 3. *τὸ πρωταῖον ἐκφέρεσθαι τῶν ἀγώνων*, 18, 11, 4. *Φέρεσθαι*, 18, 14, 3.
- πρῶτον ἀδυστῆ. ραββίμ μ/μ/ρατὺμ*, *ubi ἐκφράξαι/ες ἀδελφίμμμ πρῶτος; v. c. τότε πρῶτον συναίς τὴν πρῶξεν*, tunc primus fraudem intellexit, 1, 43, 2.
- Πρωτόκτερος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων*, *Fr. gr. 115. κάκο- Μ α παλαιός,*

παθείας, recens ad labores bellicos, 1, 61, 4.
Πρωτοπορεία, ἡ, primum agmen, 1, 76, 5. 2, 34, 13. 3, 53, 1 ἔ 7. 3, 79, 1.
Πρῶτος, 1) primus; τοῖς πρώτοις ἐπιφρομένοις, 10, 49, 8. τοὺς πρώτους ἀκούσαντας, 12, 3, 7. (quod sollicitari a nobis non debebat.) τοῖς πρώτοις ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάσι, 10, 11, 6. n. ex *Vrsini* ἔ *Casaub. emend. pro πρώτως, quod dabant mssii. ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρώτων λεγομένων, ex plerorumque* ἔ *meliorum codd. consensu, quos sequi debebamus*, 10, 47, 4. n. *pro vulgato πρώτον.*
 2) princeps praecipuus; οἱ πρώτοι αὐτῶν ἄνδρες, principes viri civitatis, 1, 31, 5. 2, 39, 2. 22, 22, 4. οἱ πρ. ἄνδρ. ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος 3, 8, 3. πρώτοι φίλοι τοῦ βασιλέως, 24, 1, 5. 29, 2, 3. 1, 44, 1. n. τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνειν, 11, 10, 2. 3) proximus; παραγενόμενοι εἰς τὴν πρώτην ἀγορᾶν, ad proximum concilium venerunt, 28, 7, 3. n. 4) τὸν πρώτον χρόνον, superiore tempore, 1, 66, 7. n. *sed πρὸ τοῦ videtur legendum.*
Πρωτοστάτης, ὁ, qui in primo aciei ordine stat, 18, 12, 5 ἔ 7. 18, 13, 3 ἔ 9 sq.
Πρώτως; τοῖς πρώτως ἀναβάσι, mss. 10, 11, 6. n. *pro πρώτοις; vide πρώτος, ἔ cf. πρώτον.*
Πταίειν, labi, male rem gerere, vinci, cladem pati; opp. κατ-

αρθούν, 11, 14, 4. **πταίειν τῇ μάχῃ**, 17, 14, 13. **περὶ τὴν μάχην**, 2, 39, 8. **κατὰ θάλατταν καὶ κατὰ γῆν**, 1, 31, 1. τοῖς πράγμασι, 1, 10, 1. τοῖς ὅλοις, omnia perdere, 3, 48, 4. 5, 46, 5. 6, 51, 8. ὀλοσχερῶς, ingenti clade adfici, 2, 51, 3. **πταίειν τῇ πατρίδι**, patria excidere, 1, 12, 7. 2, 61, 9. **ὑπὸ τινος**, patria pelli ab aliquo, 5, 93, 2. οὐ διδοὺς ἔλεον τοῖς πταίοισι, adhiectis, miseris, 1, 35, 3. **πέλις ἐπτακυνῖα**, adhiecta, gravi casu oppressa, 30, 18, 4. — „*ustitius πεπτακυνῖα, sed ἔ hoc restum.*“ *Et n. πταίειν ἐν τύχῃς, fortunæ casu labi, opprimi*, 2, 7, 3. **μὴ δις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, προουτῆ**, 31, 19, 5. 31, 20, 1.
πταίσαντος τοῦ κυβερνήτου, 10, 33, 9. n. *ubi πασόντος videtur corrigendum.* **κἄν ποτε πέσῃ τὰ ὅλα**, 10, 33, 4. n. *an πταίση.*
Πτέρινος στέφανος, corona alata, pennata, crista *galeæ*, 6, 23, 12.
Πτερὶς, ἡ, locus filicibus oblitus, 3, 71, 4. n. *Nos ex aliis codd. πτέρεις edidimus, filices.*
Πτέρυα, ἡ, τῆς μηχανῆς, pars politica machinæ, cauda machinæ, 8, 8, 2. *cf. vs. 3. n.*
Πτερὸν, τὸ, penna, 6, 23, 12.
Πτεροῦν τὴν ναῦν, 1, 46, 11. **ναῦς ἐπτερωκυῖα**, 1, 46, 9. n.
Πτερύγιον, τὸ; τὰ πτερύγια, alæ, pinnæ teli, pinnula, 27, 9, 4.
Πτῖλον,

- Πύλον, τὸ, pluma, 22, 11, 15.
τὰ πύλα, 22, 11, 18 *sqq.*
- Πτοσῖν, terrere; πτοῆσαι δια-
σύρας τὴν σύνοδον, lege πτοή-
σας διασύραι, 10, 42, 4. n.
πτοηθεῖς ἐπὶ τοῖς ἠγγαλμέ-
νοις, territus, consternatus,
31, 19, 4. ἐπτοημένος καὶ
πλήρης ἀγωνίας, oppr. περι-
χαρῆς, 8, 21, 2.
- Πτοῖα, ἡ, pavor, consternatio,
1, 39, 14. 1, 68, 6. 4, 58, 8.
35, 4, 3.
- Πτόρθος, ὁ, ἀπαλός, tenellus
furculus arboris, 7, 1, 3.
- Πτύσμα, τὸ, sputum, 8, 14, 5.
- Πτώμα, τὸ, cadaver, 15, 14,
2. sic πρὸς τῇ πόλει πτώμα-
των γενομένων, facta cæde,
33, 12, 7. ruina muri; ἐπὶ
τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι,
16, 31, 8. 16, 33, 1 & 3.
βιάζεσθαι διὰ τοῦ πτώματος,
5, 4, 9 *sq.* 10, 31, 13. ἡ ἀνα-
κάθαρσις τοῦ πτώμ. purgatio
ruderum, 5, 100, 6.
- Πτώσις, ἡ, τοῦ Φαέδοντος, 2,
16, 13.
- Πυγμή, ἡ, pugillatus; ἀπογρά-
φασθαι πυγμὴν, 40, 6, 7 *sq.*
n. ἦρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυ-
γμῆς πρὸς τὸν ἐπιφέρμενον,
manus sustulit ut sit in pugila-
tu, ex pugillum præceptis, 30,
13, 10.
- Πύλος, ἡ. In balneis sunt
κοινὰ μύκτρα, καὶ πύλοι
ταύταις παρακείμεναι, labra,
30, 20, 3. n.
- Πυθμῆν, ὁ, fundus dolii, 22,
11, 15. fundus ferri cavi ha-
sise præfixi, 6, 23, 11.
- Πυκνός, in acie, densus; πυκ-
νοτέρως ἢ πρόσθεν τὰς ση-
- μαίας καθιστάνων, 3,
113, 3.
- Πυκνοῦν, densare ordines in
acie; πυκνοῦν ἐπὶ τὸ δεξιόν,
18, 7, 8.
- Πύκνωσις, ἡ, τῶν σαρισῶν,
18, 13, 3. πυκν. ἀναγώνιος,
18, 12, 2. κατ' ἐπιστάτην
καὶ κατὰ παραστάτην, *ibid.*
vs. 5.
- Πύκτης, ὁ, pugil, 1, 57, 1.
- Πύλη, ἡ, porta; *plerumque in
pium. sed peraque in sing.*
Vide 7, 18, 4. coll. cum cap.
17, 6. apertura facta in vallo
ab oppugnatoribus, 18, 1,
11. *Adde πυλών.*
- Πυλῖς, ἡ, portula, i. q. βινο-
κύλη, un guichet, 8, 31, 8.
- Πυλών, ὁ, totum ædificium in
quo sunt αἱ πύλαι, turris per
quam aditus ad urbem patet &
clauditur, 2, 9, 3. n. οἱ πολέ-
μαρχοι κλείουσι τὰς πύλας,
καὶ ποιοῦνται τὸ κατ' ἡμέραν
τὴν δίκαιαν ἐπὶ τῶν πυλώνων,
4, 18, 2. *Adde 4, 57, 3 &
8 & 11. 8, 30, 11. 8, 27, 7
sqq. n. ubi ὁ πυλών ὁ ὑπὸ τὰς
Τημενίδας πύλας intelligi
potest turris quæ est post por-
tam, nempe post portam ex-
terioriorem.*
- Πυνθάνεσθαι; πεπυσμένοι τὰ
γαγονότα, 4, 73, 1. ἵνα πύ-
θεται περὶ τούτου τὰς ἀλη-
θείας, 23, 14, 2. n. ubi plu-
ralis ἀληθείας non male ha-
bet; *cf.* 10, 40, 5.
- Πῦρ, τὸ, ἢ ποτ' ἂν τύχη, λαμ-
βάνει νομῆν, *Esc.* 11, 5, 4 *sq.*
πῦρ ἐνίεναι, *vide ἐνίεναι. ἐμ-
βέλλειν, 5, 8, 9. Esc. τῷ πυ-
ρὶ διαφθεῖρειν, 32, 25, 12. ἡ*
M m 2 *ἐν*

- ἐκ πυρός βάσανος, 22, 3, 7. *Fr. gr.* 32. τὴν ἐκ πυρός παρέχασθαι χάριν, certum amoris pignus dare, 40, 8, 6. ἄλλων εἰς τὰς πράξεις ὡσπερ εἰς πῦρ, 33, 9, 3.
- τὰ πυρά, ignes in castris accensi, 2, 26, 2 & 4. τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης συντάξας τὰ πυρά καίειν, 3, 50, 9. κατακαίων τὰ πυρά καύουνα, 9, 5, 7. *Sic* 2, 25, 7. *n. scribendum*, τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης πυρά ἀνακαύσαντες, pro πῦρ ἀνακαυσ.
- Πυργομαχεῖν; οἱ πυργομαχοῦντες, qui de turri pugnant elephanto imposita, 5, 84, 2.
- Πύργος, ὁ, castellum quodlibet, 4, 64, 11. 26, 4, 1. πύργος ξόλιος Φιλίππυ in oppugnacione urbis, 5, 99, 9. πύργοι προκείμενοι τῶν στοῶν, 1, 48, 2.
- Πυργοῦχοι, οἱ, tigna quibus turris superstructa est in navi, 16, 3, 12. *n.*
- Πυρήν, ὁ, nucleus, 12, 2, 4 *sq.* 34, 10, 9.
- Πύρινος πόλεμος, 35, 1, 1 & 6. *n. conf.* 11, 5, 4 *sq.*
- Πυρός, ὁ; οἱ πυροί, triticum, 2, 15, 1. δοῦς ἐκάστῳ μέδιμνον πυρῶν, 5, 73, 6. ubi temere vulgo πυροῦ edebatur.
- Πυρπολεῖν τὴν χώραν, igne vastare, 3, 82, 10. πόλιν, 39, 2, 8.
- Πυρσεία, ἡ, significatio facibus sublatis facta, signum igne sublato datum, 10, 43, 1 *sqq.* συντηρεῖν τὰς πυρσείας, 10, 44, 9. ἀποδιδόναι ἀλλήλοις τὴν πυρσείαν, 10, 45, 8.
- Πυρρός, ὁ, fax, 8, 30, 10. διασαφεῖν διὰ τῶν πυρρῶν, 9, 42, 7. 9, 43, 4 & 6. πυρρῶν ἔραι, ἀντῆραι, 10, 44, 10. *Fr. gr.* 76.
- Πυρσουρίδες, αἱ, *Fr. hist.* 40. quod tamen non videtur esse Polybianum.
- Πυρφόρος, ὁ, machina ignifera & ignivoma, navibus in pugna navali imposita, 21, 5, 1.
- Πωλικός; κέρκος πωλική, (*sic corrige pro πολικῆ*) cauda pulli equini, 34, 10, 9.
- Πῶμα, τὸ, σιδηροῦν, ferreum operculum, 22, 11, 16.
- Πῶς, ἰ. q. διατί, cur, quare, 7, 3, 5.

P.

- Ραβδοῦχος, ὁ, lictor, *consulis Rom.* *Fr. gr.* 116. regis Macedoniae, 5, 26, 10.
- ἡ ῥαβδοῦχος; αἱ ῥαβδοῦχοι, faeminae quae Oenanthae adparebant, Agathoclis matri, 15, 29, 13.
- Ραβδοφόρος, ὁ, ῥαβδοφόροι εἰς τριάκοντα, lictores *consulium in castris*, 10, 32, 2.
- Ράδιος, facilis, expeditus; *Comparat.* ῥαδιέστερος, 11, 1, 1. 16, 20, 4.
- Ραδιουργία, ἡ, verfutia; nequitia, 12, 10, 5.
- Ραδιουργός, ὁ, sceleratus homo; τὸ τῶν ῥαδιουργῶν καὶ κλεπτῶν Φύλον, 4, 29, 4.
- Ραθυμείν; *absol.* otiosum esse, otium agere, 1, 66, 11. 10, 20, 2. negligentius agere, securum esse, 1, 74, 10. ῥαθ. παρὶ τινος, non curare aliquid, secu-

- securum, non sollicitum esse: **Ράχης**, ἡ, dorsum montis; ἡ ἐπὶ τὰ ποδῶα καταταγνοσα **ράχης**, 3, 101, 2. *Spatium inter Libanum & mare praecinctum est & e transverso interceptum* **ράχης** *δυσβαίτω καὶ τραχείᾳ*, 5, 69, 1 & 4. *ἑστρατοπέδουσα περὶ τὴν ῥάχιν correxi* 3, 55, 6. *προ νιγῆατο τὴν ἀρχήν.*
- Ράθυμία**; κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥαθυμίας ἐν τῷ ζῆν, ubi otio frui & animum relaxare datur, 10, 19, 5.
- Ράθυμος καὶ ὀλίγωρος**, socors & negligens, 5, 34, 4.
- Ράθυμως καὶ τεθαβηκότες ἀναστρέφασθαι** *vel* *διώγειν*, remissius, negligentius, incautius agere; securum esse, 1, 86, 5. 2, 5, 6. 14, 2, 8. **ράθυμως ἔχειν** *περὶ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασίαν*, negligentem esse, non curare, 4, 7, 6. **ράθυμως τηρουμένη πόλις**, 2, 55, 2. **ράθυμότερον χρήσασθαι** *ταῖς φυλακαῖς*, 1, 19, 12. *Ἔς.*
- Ράινειν τὴν πλατείαν**, adspargere viam, 6, 33, 4. **μύροις ῥάινειν**, 31, 3, 17.
- Ράμφῃ**, ἡ, culter, 10, 18, 6. n.
- Ράπιζεν**, virgis caedere, alapas infligere; **τὰς σαμβύκας ῥάπίζουένας**, 8, 8, 6.
- Ραστώνη**, ἡ, facilis rerum cursus, res secundæ, tranquillitas, securitas, otium, *ἐν ταῖς ἀπεριστάτοις ῥαστώναις*, 6, 44, 8. *ἀσφάλεια καὶ ῥαστώνη*, 17, 14, 15. *τὸ πλῆθος τῆ παρ' αὐτὰ χάριτι καὶ ῥαστώνῃ δελεαζόμενον*, 38, 3, 11.
- Ραχία**, ἡ, impetuosa maris æstivatio ad saxa adlidens undas; *ὑπὸ τῆς ῥαχίας πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη*, 1, 37, 2. *scopuli a litore in mare procurrentes, saxosum promontorium*, 3, 39, 4. n.
- Ρεῖθρον**, τὸ, fluvius, i. q. ποταμός, 2, 32, 9. *coll. u. 4 & 10. 3, 113, 6. coll. 3, 110, 8 sq. Sigillatim de rivo vel fluvio minori; τὸ τυχὸν ῥεῖθρον*, 3, 70, 1 & 4. 4, 41, 7.
- Ρεῖν**; fluere, defluere; *καρπὸς ῥεῖ, fructus, nempe glaucus, decidit de arbore*, 12, 4, 14.
- Ρεῖν**, dicere; *τὰ δόγματα τὰ μικρῷ πρότερον ῥηθέντα, senatusconsulta de quibus paulo ante diximus*, 28, 3, 3.
- Ρεμβώδης**, remissus; *τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γανομένης*, 16, 39, 2.
- Ῥέπειν**, *in sententiam aliquam ad partes quasdam inclinare; ἔραπον οἱ πολλοὶ πρὸς τὸ πέμπειν τὴν συμμαχίαν*, 29, 9, 9. *ῥέποντες ἐπὶ τὴν διάλυσιν*, 35, 3, 2. *ῥέπειν ταῖς γνώμαις ἐπὶ τὸ ποιεῖν τι*, 1, 31, 5. *ἔραπον ταῖς γνώμαις ἐπὶ τοῦ Ῥοδίου*, 33, 15, 2.
- Ῥεῦμα**, τὸ, fluentum; aqua que volvitur fluvio; *ποταμός ἄβατος διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος*, 1, 75, 5. *ἀπιογνομένης τῆς τοῦ Τραβίου ποταμοῦ διαβάσεως, καὶ προσαναβηκόμετος τοῦ ῥεύματος, (scilicet αὐτοῦ)*, 3, 72, 4. n. *ubi etiam plerique & vetustissimi omnes*

omnes codices τῷ ρεύματι
 ᾤοντες. cursus fluvii; πο-
 ταμὸς ἐκκλινῶν τῷ ρεύματι,
 2, 16, 7. μεγίστῳ καὶ καλλι-
 στῷ ρεύματι φέρεται, 2, 16,
 9. vis & impetus fluminis,
 ἐκλύεται τὰ ρεύματα (τῶν
 ποταμῶν), 4, 41, 4 sq. flu-
 men, fluvius; ἡ βία τῶν ἐμ-
 πικτόντων ρευμάτων, 4, 41,
 7. adde 3, 46, 3 & 9.

Ῥήγμα, τὸ, foramen, apertu-
 ra; ῥήγματα ποιοῦντες ἐν
 τοῖς τοίχοις, 13, 6, 8.

Ῥῆμα, τὸ; πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶ-
 σαν Φωνὴν ἀκούειν, omnibus
 conviciis peti, 12, 8, 5. μὴ
 τοῖς ῥήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς ἔργοις, sic ex Casaub.
 emend. editum 9, 40, 3. n.
 pro corruptio πράγμασι, quod
 erat in libris, quod in γράμ-
 μασι erat mutandum.

Ῥητίνη, ἡ, resina, 5, 89, 9.

Ῥητός; ῥητὴ ἀπόκρισις, diser-
 tum responsum, 32, 22, 7.
 ῥητόν τι πρόστιμον, definita
 aliqua multa, 35, 2, 15.

Ῥήτωρ, ὁ, 28, 16, 6.

Ῥητῶς, disertis verbis, 2, 23, 5.

Ῥίζα, ἡ, τοῦ λόφου, 2, 66, 10.

Ῥινοπύλη, ἡ, portula ad majo-
 rem portam, qua noctu intro-
 mittuntur aut exeunt quibus
 licet, un guichet, 8, 27, 8.
 8, 31, 5 & 8. (i. q. πυλῖς,
 ibid.) 8, 32, 6. portula femo-
 ta & secreta, 15, 31, 10.

Ῥίπτειν; ῥίψας λόγον οὐδαμῶς
 ἀρμόζοντα αὐτῷ, 4, 20, 5.
 καταλαβὼν ἐβρίμμενους καὶ
 μεθύοντας πάντας, humi strato-
 tos, 5, 48, 2.

Ῥιπτεῖν, ultima circumflexa, i.

q. ῥίπτειν; ῥιπτοῦντες ἐαυ-
 τοὺς εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48,
 4. τὸ ῥιπτούμενον, 1, 47, 4.
 1, 48, 8. ἐβρίπτουν, 8, 9, 4.
 ῥιπτεῖσθαι, 8, 9, 4.

Ῥιψολογεῖν, τὰ τοιαῦτα, 12, 9,
 5. 32, 6, 9.

Ῥοπή, ἡ, inclinatio animorum
 ad partes aliquas; ἐγένετο
 ὀλοσχαρῆς ῥοπή καὶ μετάπτω-
 σις, 27, 1, 9. accessio ad par-
 tes aliquas; τῇ τῶν γερόντων
 προσυλίσει καὶ ῥοπῇ, 6, 10,
 10. τῆς Ἰθαυριῶν ἐπιλαβόμε-
 νοι ῥοπῆς καὶ βοηθείας, 9,
 38, 8. momentum & quasi
 pondus accedens, quod in al-
 terutram partem inclinare fa-
 cit lancem; εἰς ἐκότερα τὰ
 μέρη ῥοπᾶς λαμβάνει ὁ κόλε-
 μος, modo huc, modo illuc
 inclinatur belli fortuna, 1, 20,
 7. τοιαύτην ἐπίδοσιν καὶ ῥο-
 πὴν ποιήσας τοῖς Καρχηδο-
 νίων πράγμασι, 1, 36, 2.
 τοῦτο πλείστην παρέχεται
 ῥοπὴν εἰς τὸ νικᾶν, 6, 52, 9.
 πρὸς τὸ νικᾶν, Fr. gr. 91.
 ῥοπῆς ταύτης προσγενομένης,
 cum hoc momentum accesserit,
 29, 3, 5. αἱ πολεμικαὶ
 πράξεις ἐν μικρῷ τὸ διαφέ-
 ρον ἔχουσι τῆς ἐφ' ἐκότερα
 ῥοπῆς τῶν ἐμβαιόντων, 10,
 17, 10. ῥοπὴν δίδουσι τῇ πα-
 τρίδι, de historico, nimium
 tribuere patriæ, nimium in
 patriam favorem prodere in
 narrando, 16, 14, 6. τοιαύτην
 τοῖς βασιλεῦσι ῥοπὴν ἔχει καὶ
 πρὸς ἀτυχίαν, καὶ πρὸς ἐπ-
 ανόρθωσιν τῆς ἀρχῆς ἢ τῶν
 φίλων ἐκλογῇ, 7, 14, 6. Ἀτ-
 ταλος εἶχε βραχεῖαν τότε
 ῥοπὴν,

- ροπήν, non magnum tunc habebat momentum, non multum poterat, 4, 48; 2. πολλὰς ἔσχηκε βόπας πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον, multis fuit praedidiis ad res gerendas instructus, 12, 15, 8.
- Ῥοῦς, ὁ, flumen, cursus fluminis; ἡ τοῦ ῥοῦ βία, 1, 47, 4. 16, 29, 14. κατὰ ῥοῦν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, secundo flumine, secunda fluminis ripa progredi, 3, 66, 8. ἀφιάσι (scil. τὰς ναῦς) κατὰ ῥοῦν, vi fluminis permittunt naves, 4, 44, 4. n.
- Ῥυθμός, ὁ; αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς τὸν πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰσῆγαγον οἱ Λακεδ. 4, 20, 6.
- Ῥύμα, τὸ, funis ad remulcum trahendum, 1, 26, 14. 1, 28, 2. 3, 46, 5 & 8.
- Ῥύμη, ἡ; αἱ ῥύμαι, viæ in castris, 6, 29, 1 §qq.
- Ῥυμοτομία, ἡ, viarum directio, 6, 31, 10.
- Ῥυμουλκεῖν τὰς ναῦς, fune (remulco) trahere, 1, 27, 9. 1, 28, 2. 3, 46, 5.
- Ῥυπᾶν; ῥυπῶντας, squalidi, sordido habitu, nempe servili, quod mox adjicitur, 14, 1, 13.
- Ῥυπαρὸς, squalidus, sordidus, vilis; ῥυπαρὸν ἄρτον ἐσθίειν, 37, 3, 12.
- Ῥύπος, ὁ, squalor, 32, 7, 8.
- Ῥύσια, τὰ, vindictiæ, jus res repetendi per vim; ῥύσια ἤτοῦντο τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ Δῆλιοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων, 32, 17, 1 & 4. τὰ ῥύσια ἀποδοῦναι τοῖς αὐτομένους κατὰ τινος, jus illud dare, 23, 2, 13. ῥύσια κατήγγειλαν τοῖς Ῥοδίοις, proscribent Rhodios cum suis bonis, lege lata facultatem dabant civibus suis res Rhodiorum quoquo modo possent in potestatem suam redigendi, 4, 53, 2. n. sed id videtur posscere κατὰ τῶν Ῥοδίων; datus vero videtur indicare, Rhodiis eos denunciasset, se hoc facturos, nisi promte satisfacerent.
- Ῥύσις, ἡ, cursus fluvii; ὁ ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, 2, 16, 6. ῥύσις ἀπλῆ, 2, 16, 11. (cui oppositur, σχίζεται εἰς δύο μέρη, ibid.) 3, 42, 1. αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν, 4, 41, 4. ipse rivus, vel fluvius, 2, 16, 6. 3, 110, 9.
- Ῥυτὸν, τὸ, poculi genus, 14, 11, 2.
- Ῥωμαϊκὰ στρατόπεδα, legiones Romanæ, nempe e civibus Romanis lectæ, distinguuntur a sociis, 3, 107, 12 & 15.
- Ῥώμη, ἡ; κατατείνει τὴν βῆσιν ὅλην εἰς καθάρσεις τῆς ἀρχῆς, vires omnes intendere, 22, 17, 7. n.
- Ῥώννυειν; ἐρρωμένος, bene valens, 11, 27, 8. μανίας ἔργον, καὶ ταύτης ἐρρωμένης, 27, 3, 8.
- Ῥωπικὸς, vilis, exigui pretii, 24, 5, 5. — „ρωπικὸς ἐστὶ, qui habet quidem speciosa quædam & placencia, sed in summa rei nihil valet, similis pistoribus rerum parvarum & variarum, quæ pistora gratum

tum quidem aspectum habent, ceterum nec artis magica, nec ingenii magni sunt. Vide dicta in Clavis Cic. in Græc. ῥωπογράφοις." Ern.

Σ.

Σάγος, ὁ, sagum, 2, 30, 1. 3, 63, 4. οἱ εὐπατεῖς τῶν σάγων, 2, 28, 7. n. (ubi vulgo omnes sagōn dabant.) σάγοι πολυτελεῖς, 3, 62, 5.

Σάουεν τινα, blandiri alicui, adlati, blande tractare, caverser, 16, 24, 6. — „Vide Pierfon. Verisim. p. 72. Et collecta Westenio ad I Thess. 3, 3." Ern.

Σάκος, τὸ, clypeus; μέλις αὐτῶν κρατοῦσι τῶν σαρκῶν ἐν ταῖς πορείαις, ἀπ σακῶν? 18, 1, 3. n.

Σάλος, ὁ; πολιματίου, ἀλλομενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον, 1, 53, 10. — Vertunt stationem. Sunt loca profunda aquæ, ubi stare naves possunt in ancoris." Ern.

Σάλπιγξ, ἡ; αἱ σάλπιγγες καὶ αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι, 15, 12, 2. συνηχοῦσι, 2, 29, 6. ἦκον ἀπὸ σάλπιγγος κενόημι βοηθῶντες, 4, 13, 1. σάλπιγξ pastorum, 12, 4, 2 sqq.

Σαλπικυτῆς, ὁ, 2, 29, 6. 14, 3, 5. sq. τόποι αὐκίθετοι καὶ μόνον οὐ σαλπικυτοῦ δέσμονοι, 4, 19, 12. n.

Σαλπίζεν, 12, 4, 4.

Σαλπικυτῆς, ὁ, i. q. σαλπικυτῆς, 1, 45, 13. n.

Σαμβύκη, ἡ, 1) sambuca, instrumentum musicum, 8, 6,

11. 2) sambuca, machina oppugnatoria navi imposita, 8, 6, 2 sqq. n. 3) sambucifustria, 8, 8, 6. n. cf. σάμβυξ. Σάμβυξ, ἡ; 1) sambucifustria; κιναιδους ἀγειν καὶ σάμβυκας, 5, 37, 10. n. Adde 8, 8, 6. n. 2) sambuca, 8, 6, 2. n. conf. σαμβύκη.

Σανίδωμα, τὸ, tabulatum, 1, 22, 6. Scutum Romanum comparatum est ἐκ δακλοῦ σανιδώματος, 6, 23, 3.

Σανίς, ἡ, tabula, asser; σανίδες ἐπικρίσται, 1, 22, 5. τῶν καταστρωμάτων, 1, 22, 9. τῆς γεφυρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. κεντρῶται, Spicil. ex lib. 39. num. 2.

Σαοῦν, servare. Imperat. σάου, dorice σάω, 4, 33, 3. n.

Σαρδόνιος; σαρδόνιον ὑπομεδιάσας, 17, 7, 6. n.

Σάρισσα, ἡ; μεταβάλλειν τὰς σαρίσας, vide ἐν καταβ. Adde μεταβάλλειν, ἔσ συμφράττειν. ὁρθῶς ἀνασχάιν τὰς σαρίσας, 18, 9, 9. Conf. Ind. histor. in Sarissa.

Σαρισσοφόρος Φάλαγξ, 12, 20, 2.

Σάρμινος, corpulentus, 39, 2, 7.

Σάρξ, ἡ; vide supra ἐν σάκος.

Σατραπεία, ἡ, 5, 54, 9. 5, 55,

1. αἱ ἄνω σατραπείαι, 3, 6,

10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5,

54, 13. Conf. Adm. ad 5,

44, 8. ἔσ 5, 55, 2.

Σάττειν, stipare; σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα, 12, 2, 5. Φορμοὶ ἀχύρων σσαγμένοι, 1, 19,

13.

Σαυρωτήρ, ὁ, cuspis in imo hastili,

6, 25, 6 ἔσ 9. 11, 18, 4.

Σαφῆς

www.libtool.com.cn

Σαφής; Arati commentarii sunt ἀληθινοὶ καὶ σαφεῖς, perspicui, 2, 49, 4. (conf. ἀσαφής.) Ἄλλα σαφῶς.

Σαφῆνεια, ἡ, perspicuitas, 5, 36, 2.

Σαφῶς κατανοεῖν, perspicue intelligere, 1, 12, 9. πλειόνων δὲ καὶ σαφέστερον αἰεὶ προσαγγαλιόντων, sic correxi, pro vulgato σαφεστέρων, 3, 61, 4. π. γνοήν δ' ἂν τις σαφέστατα περὶ τούτων, 6, 4, 11. π. ubi σαφῶς σαφῶς praesert cod. Urb.

Σίβασθαι θεοῦς, 6, 4, 5. ubi plures ἔσ probati aliás codices σέβειν dant.

Σελίδιον, τὸ, pagella, 5, 33, 3. π. ex lect. cod. Bav.

Σελίς, ἡ, gen. ἴδος vel ἴδος, pagina, 5, 33, 3. π.

Σεμνός; de homine; ὁ σεμνός Ἀστρούβας, per ironiam, gravis ille, superbus ille Asdrubal, 39, 3, 1. De fallis ἔσ consiliis, gravis, honestas, laude dignus; τὸ σεμνὸν καὶ θαυμασιον τῆς προουρέσεως, 16, 33, 4. Χρηστὰ καὶ σεμνὰ, 9, 36, 6. καλὰ καὶ σεμνὰ, 15, 7, 6. 15, 22, 1. σεμνότηταον τῶν ἡμετέρων ἔργον, gloriosissimum opus, 22, 6, 10. τὰ σεμνότατα καὶ κάλλιστα, 10, 5, 9. σεμνοτάτην καὶ βελτίστην διάληψιν ἔχειν παρίτινος, laude dignissimum & optimum judicare aliquem, 2, 61, 8.

Σεμνότης, ἡ, τῆς προθέσεως, gravitas, honestas consiliorum, 7, 14, 4.

Σεμνώς; κάλλιστα καὶ σεμνό-

τατα προστῆναι τῆς βασιλείας, 15, 31, 7.

Σεμνόνεσθαι, gloriarī, 9, 35, 1. ἐπὶ πράγματι, 12, 13, 9. 15, 23, 5.

Σήκωμα, τὸ, pondus, libramentum: μολύβδιον, 8, 7, 9. 22, 10, 4. τὸ κατέστιν σήκωμα τῆς προβολῆς, libramentum in posteriori parte sarissae, pars postica sarissae quae ut libramentum respondet anteriori quae praetenditur, 18, 12, 3. οἶονεὶ σήκωμα προσλαμβάνειν, (i. q. βοτῆν, quod vide;) accessionem virium seu corporum accipere quae momentum faciat, 18, 7, 5.

Σημαία, ἡ, (perperam passim σημαία mss. ἔσ edd.) 1) vexillum, signum militare, 6, 27, 2. 6, 41, 6. 2, 31, 5. αἱ χρυσῶν σημαίαι αἱ ἀκίνητοι λεγόμεναι, 2, 32, 6. 2) i. q. σπῆραι ἔσ τῆγμα, scil. manipulus, 6, 24, 5. π. 6, 28, 3. 6, 33, 8 sqq. 1, 33, 2. π. 1, 34, 11. 18, 9, 2. π. αἱ σημαίαι distinguuntur a τοῖς ἐξάνοις, 1, 40, 10. coll. vs. 6. Promiscue de equitibus ἔσ pedibus, δέκα σημαίαι Ῥωμαϊκαὶ ἑπτὰ καὶ πεζῶν, 15, 4, 4. Ἄδδε 3, 105, 6. 3, 113, 3. π. 4, 64, 7. π. 14, 8, 5. Conf. σπῆραι.

Σημαίνειν, διὰ τῶν συνθημάτων, imperium dare per signa, in pugna navali, 1, 50, 8. indicare sive verbis, sive aliis signis; σημηνάντων τῶν σκοπῶν, 1, 54, 2. (coll. 1, 53, 8.) 3, 96, 1. 10, 32, 4. Ἐσ.

docere; nunciare, sicut lati-

- signum significare, 2, 27, 3. de
 significatione *verborum*, 2,
 22, 1. όταν τὸ πρῶτον ση-
 μῆγη, *scil.* ἡ σάλπιγξ *vel* ἡ
 βυκάνη, (*cf.* σάλπιγξ) 6, 40,
 2 *sq.* σημαίνειν πολεμικόν,
 canere classicum, 3, 96, 2.
 σημαίνεσθαι, designare, feli-
 gere; σημνάμενος τοὺς εὐρω-
 στοτάτους, 3, 71, 7.
 Σημαιοφόρος, ὁ, signifer, 6, 24,
 6. n. *ubi nonnulli codd.* ση-
 μαιοφόρος, *minus recte.*
 Σημεία, ἢ, *memorosa scriptura*
pro σημεία, quod vide.
 Σημεῖον, τὸ; 1) signum, argu-
 mentum; σημεῖον δὲ τοῦτο
 μέγιστον, ὅτι *Ἐσ.* *cujus rei*
maximum argumentum hoc est,
 3, 30, 2. σημεῖον δὲ τοῦτο
 παρὰ μὲν Καρχηδόνις *Ἐσ.*
 6, 56, 4. n. (*ubi inuitis*
msstis τούτων ediderat Ca-
saub.) σημεῖον δὲ τούτου ἐκ
 Καρχηδόνος γὰρ *Ἐσ.* 4, 44,
 3. μέγιστον δὲ τούτου ση-
 μεῖον ἅμα γὰρ τῷ *Ἐσ.* 9, 33,
 4. 2) signum, significatio, in-
 dicium, adumbratio; εἰάν ὅλως
 γένηται τι σημεῖον ὁμολογίας
 πρὸς Ἀντίοχον, 21, 8, 8. n.
an adumbratio, vel prælimina-
ria quæ dicere consuevimus?
quæ aliàs est ὑποτύπωσις,
 22, 13, 6. 3) signum pro im-
 perio datum, (*i. q.* σύνθημα,
conf. σημαίνειν;) ἀφ' ἐνὸς ση-
 μείου καὶ παραγγέλματος
 ποιῆσθαι τὴν προσβολήν, 5,
 69, 8. 4) ostentum; σημεί-
 ων καὶ τεράτων πᾶν ἱερὸν
 πλήρες ἦν, 3, 112, 8. (*cf.*
 σημειοῦσθαι.) 5) punctum,
 terminus a quo, *ex usq. ma-*
- thematicorum*, 6, 28, 2. 6)
 insigne; σκέπης ἅμα καὶ ση-
 μείου χάριν, 6, 22, 3.
 Σημειοῦν, signare, signis distin-
 guere; ταῦτα (τὰ διαστήμα-
 τα) βεβημάτισται καὶ σεση-
 μειώται κατὰ σταδίουσ ὄντα,
de columnis miliaribus, 3,
 39, 8.
In Med. σημειοῦσθαι, ση-
 μειώσασθαι, 1) sibi notare ali-
 quid; ἐσημειώσαντο τὸν τό-
 πον, 22, 11, 12. *Sic ἔ* *in*
Præf. Pass. ἀκριβῶς σεση-
 μειώσθαι τὸν ἔσπλον, sibi
 notasse, notatum habuisse, 1,
 47, 1. 2) in omen vertere,
 pro ostento sinistro habere;
 σημειωσάμενοι τὸ γεγονός, 5,
 78, 2.
 Σηκαδών, ἢ, putredo. αἱ συκα-
 δόνες, vermes e putredine, 1,
 81, 7.
 Σίαλον, τὸ, saliva, pituita; σία-
 λον ἀναπτύων κοχλίας, 12,
 13, 11.
 Σιάλωμα, τὸ, circulus ferreus
 oram clypei amplectens, lami-
 na ferrea oram clypei circum-
 præcingens, 6, 23, 4. n. —
 „*Apud τοὺς ὀ. αὐτο περισσ-*
σιαλωμένοι sunt λίθοι, Ex-
od. 31.“ *Et n.*
 Σιβύνιον, τὸ, spiculum rusticum
 vel pastoritium, hastula, ve-
 nabulum, 6, 23, 9.
 Σιγᾶν, τὸ, 9, 13, 2 *sqq.*
 Σιδηροῦς; σιδηρῆ χεῖρ, 8, 8, 2.
Adde σκύλαξ.
 Σίκλος, ὁ; ὁ μὲν τῶν κριθῶν
 σίκλος (μέδιμνος) ἐστὶ δρα-
 χμῆς, 34, 8, 7. *Apud Athe-*
nasum, qui istud Polybii
fragm. nobis conseruauit, sic
 unigo

www.libtool.com.cn

vulgo *ἀσπίνγιουντ* orationem: ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος, μέδιμνος ἐστὶ, δραχμῆς, *ἢ* σίκλος (μέδιμνος ἐστὶ) δραχμῆς; *sed* manifeste verbum ἐστὶ ad δραχμῆς est referendum. Ex hoc autem loco Casaubonus (in Comment. ad Athenæum) intelligi putavit, vocabulum σίκλος, quod origine hebraicum est, non græcum, in Hispania fuisse in usu, a Pœnis nempe in illas oras translatum: quæ mera sunt figmenta, mendosæ scripturæ superstruïta. Atticum medimnum sive modium h. l. intelligendum putavit idem Casaubonus. Quidni Siculum? quo & aliâs Polybius in re similis utitur; ut, τεττάρων ὀβολῶν εἶναι τῶν πυρῶν τὸν Σικελικὸν μέδιμνον, τῶν δὲ κριθῶν ὄσῳν, 2, 15, 2. ὥστε τὸν Σικελικὸν μέδιμνον πεντεκαίδεκα δραχμῶν ὑπάρχειν, 9, 44, 3. *Scripterit igitur Athenæus, ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελὸς μέδιμνος ἐστὶ δραχμῆς; (nam poterat pariter Σικελὸς & Σικελικὸς dicere;)* Polybium non dubito κριθῶν Σικελικὸς μέδιμνος scriptisise.

Σινδῶν, ἦ, lintheum sublatum in pugna signum, 2, 66, 10.

Σιτάριον, τὸ; σιτάρια βραχέα παντελῶς, paululum admodum frumenti, 16, 24, 5.

Σιταρκεία, mendosa vulgo scriptura, pro σιταρχία, 1, 70, 3. n.

Σιταρχία, ἦ; nonnisi in plurali

apud Polybium quidem *οὐ* currit, *αἰ* σιταρχία, frumentum militibus demensum, stipendium, sive frumento sive cere solvendum; vide Adnot. ad 1, 66, 6. ubi perperam τὰς ἐπαρχίας, pro τὰς σιταρχίας, dabant mssti. τὰς σιταρχίας παρακομίζεν καὶ τὰς ἄλλας ἀγορὰς καὶ χορηγίας τῷ στρατοπέδῳ, 1, 52, 5. διαλύειν τὰς σιταρχίας τοῖς στρατιώταις, 5, 50, 2. ἀποδιδόναι τὰς σιταρχίας, 17, 28, 3. i. q. τὰ ὄψωνια, *ibid.* us. 4. κομίζεσθαι τὰς σιταρχίας, 1, 70, 3. n. 11, 25, 10. i. q. ὄψωνια, 11, 25, 9.

Item paratio, emtio annonæ; εἰσιόντες πρὸς τὰς σιταρχίας εἰς τὴν πόλιν, annonæ parandæ causa, 5, 75, 1.

Σιταύεσθαι τι, comedere, pro cibo uti, 12, 2, 5.

Σιταυτὸς βοῦς, bos ad comedendum aptus, i. e. saginatus, 39, 2, 7. n.

Σίτησις, ὁ, ciborum usus; κατὰ τὴν σίτησιν λιτὸς, 11, 10, 3.

Σιτία, τὰ, cibi; τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1.

Σιτινός; σιτική ἐξαγωγή, exportatio frumenti, 28, 14, 8.

Σιτοβόλιον, τὸ, horreum; βουλομένοις σιτοβολίοις χρῆσασθαι (τῇ πόλει) πρὸς τὴν παραχειμασίαν, 3, 100, 4. n.

Σιτόδεια, ἦ, καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων, inopia frumenti, 1, 18, 10. 21, 4, 2. *cf. ib. us. 6.*

Σιτολογεῖν, absol. frumentari, 1, 17, 9 sq. τὴν χῆραν, frumentum ex agris convehere, 3, 101, 2.

Σιτε-

- Σιτομετρῶν τὴν δύναμιν**, *annonam metiri i. e. præbere exercitui*, 4, 63, 10. 5, 80, 2. *Fr. hist.* 44. **σιτομετρήσας** *δαψιλῶς τὴν δύν.* 11, 34, 10. **σιτομετρήσας καὶ μισθοδοτήσας τὴν δύν.** 5, 2, 11. **σιτομετρήσαι τὴν δύναμιν τριμήνου**, 15, 18, 6. **εἰς τριχόνθ' ἡμέρας dixit** 4, 63, 10. *Paf. fr.* **σιτομετροῦνται οἱ πεζοί**, *frumentum accipiunt*, 6, 39, 13.
- Σίτον**, τὸ, *cibus, annona*; τὰ δύο σῖτα *τρία ποιῶν*, *Fr. hist.* 46. n.
- Σιτοποιῖα μηχανήσις**, *machina pistoria*, 1, 22, 7. n.
- Σίτος**, ὁ, *frumentum*; **σίτου μυριάδα**, *intell. μεθ' ἑαυτῶν*, 5, 1, 11. n. 5, 89, 7 *sq.* 22, 26, 19. n.
- Σιωπῶν**, **σιωπήσασθαι τὰ πλήθη**, *silentium sibi facere apud multitudinem, silentium imponere*, 18, 29, 4.
- Σιωπή**, ἡ; **οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων τὸ κουφότατον ἠκιστα φέρειν δύνανται**, λέγω δὲ τὴν σιωπὴν, 8, 38, 1.
- Σκαιός**, *ineptus, stolidus*; **τίς ἀν Φανείη στρατηγὸς ἀλογιστότερος καὶ σκαιότερος ἡγεμῶν**, 3, 48, 2. *cf. vs.* 10. **σκαιότερον ἄνθρωπον**, 30, 14, 9. *seniorem interpretatus est Valefius, cum satis fortasse fuisset stolidiorem, nec enim impedit quod præcessit θηριώδεστερον. Confer tamen mox σκαιότης, sed ἔδειξας σκαιῶς.*
- Σκαιότης**, ἡ, *lænum ingenium vertit Casaub.* ἡ τῶν Δελμαίων ἀπειθεῖα καὶ σκαιότης, 32, 19, 4. *Poffis rudicatem, feritatem intelligere.*
- Σκαιώμα**, τὸ, *vid. σκάλωμα.*
- Σκαιῶς**, *inepte, stolide, absurde, importune*, 7, 5, 6.
- Σκαλμός**, ὁ, *proprie*, *raxillus* quo firmatur aut ad quem religatur remus; *tum remigum ordo, remigum versus*; **ἐπὶ τὸν θρανίτην σκαλμῶν**, *sub thranitarum (supremorum remigum) versu*, 16, 3, 4. n.
- Σκάλωμα**, τὸ, *incituras vertit Ern. cum Casaub.* 5, 59, 9. n. **nos obliquitatem, antractum.** **σκαλώμασι ibi dant codd.** *Vat. Ἐ Flor. pro σκαλώμασι.*
- Σκάμμα**, τὸ, *fossa, sulcus stadii*; **ἐπὶ τοῦ σκάμματος ἵσται**, *ad ipsum stadii sulcum stare, in limine certaminis stare*, 40, 5, 5. n.
- Σκάφη**, ἡ, *scapha ad majorem partem pertinentis*, 1, 23, 7.
- Σκαφίδιον**, τὸ, 34, 3, 2.
- Σκάφος**, τὸ, *navigium, navis, cujuslibet magnitudinis*; *v. c.* **σκάφη κατάφρακτα**, 16, 2, 10. **πεντηρικὰ**, *i. q. πεντήρεις*, 1, 20, 9 *sq.* 3, 41, 2 *ἔς.*
- Σκεδάξεν**, *σκεδανύειν*; **οἱ πολλοὶ ἐσκεδασμένοι κατὰ τῆς χώρας**, 1, 17, 10. 3, 76, 10. *Fr. gr.* 13.
- Σκέλος**, τὸ; **τὰ σκέλη συντρέψαι**, 1, 80, 13.
- Σκεπάξεν**, *tegere, tutum præstare*; **τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκεπάξον ταῖς τῶν θυρεῶν προβολαῖς**, 1, 22, 10. **τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπι-**

- ἐπιφανείαν σκεπάζοντας, *Scipionem clypeis protegentes*, 10, 13, 2. *Adde* 8, 6, 4. *Loricati equites* ἐσκαπασμένοι τοῖς ὅπλοις, 31, 3, 9.
- Σκέπειν; λιμὴν δυναίμενος σκέπειν ἀπὸ παντός ἀνέμου τοὺς ἐνορομοῦντας, 16, 29, 13.
- Σκέπη, ἡ, tutela, protectio; ὑποστεύλας ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, 1, 16, 10. σκέπης χάριν, ad regendum, tutum præstandum *caput*, 6, 22, 3. 15, 15, 8.
- Σκευή, ἡ, supellectilia, 2, 6, 6.
- Σκεῦος, τὸ, *de* ministro, *per contemptum*; σκεῦος ὑπερηλικόν, 13, 5, 7. 15, 25, 2. n. τὰ σκεῦη τῶν νεῶν, armamenta, instrumenta navium, 22, 26, 13. *An* σκευῶν, armorum, *legendum* 18, 1, 3. *pro* σαρκῶν? *vide* *Adnot.*
- Σκευοφορικόν, τὸ, i. q. σκευοφόρου; τοῦ σκευοφορικοῦ διαφθαρέντος *edd. ex Bau.* 3, 51, 6. n. *sed ceteri codd.* σκευοφόρου, *quod aliás frequenter Polybius.*
- Σκευοφόρον, τὸ, jumenta sarcinas portantia, ἰψᾶ sarcinæ, impedimenta; ἀφροντίστως ἔχε περὶ παντός τοῦ σκευοφόρου, 3, 79, 2. ἀγων πρῶτον μὲν τὴν Φάλαγγα, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἵπκεις, ἐπὶ πᾶσι τὸ σκευοφόρον, 12, 19, 5. *Sic codex Lat. cum sua familia dat* τοῦ σκευοφόρου διαφθαρέντος, 3, 51, 6. *pro* vulgato σκευοφορικοῦ. *Sic* Ἔ *in Plurali*; τὰ σκευοφόρα καὶ τοὺς ἵπκεις ἔχον ἐν τῇ πρωτοκορείᾳ, 3, 53, 1 Ἔ 7.
- ἀνατιθέασι τὰ σκευοφόρα τοῖς ὑποζυγίοις, 6, 40, 3.
- Σκέψις, ἡ, deliberatio; ἐταίμωντο τὴν σκέψιν Κρητικὴν, 8, 18, 5. *Conf.* σκῆψις.
- Σκηνή, ἡ; habitatio, domus, hospitium; παραγνόμενος ἐπὶ σκηνῆν, domum, in hospitium ut venit *Demetrius, Romæ agens*, 31, 22, 2. εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπατηρικῶς, 12, 9, 4. *de* παλιτο *intellexit Valesius.* *Scenæ, theatrum;* τῆς τύχης ἀναβιβασθείσης ἐπὶ σκηνῆν τὴν τῶν Ῥοδ. ἄγνοιαν, 29, 7, 2.
- Σκηνοποιεῖα, ἡ, ratio ponendorum tentorium, 6, 28, 3.
- Σκηπίον, Ἔ σκῆπων, ὁ, sceptrum, *regi dono missum a senatu Romano*, 32, 5, 3. n.
- Σκῆπτουσαι, prætexere; σκῆψασθαι ἐσθύνειαν, 40, 6, 11. ἐσκήπτου τοῦ μὴ παραχρῆμα συγκατατίθεισθαι τοῖς ἀξιουμένοις τὴν ἀχορηγίαν, 28, 8, 6.
- Σκῆψις, ἡ, excusatio, species, prætextus; σκῆψεις τινὰς πρὸς τὸν βασιλέα πορισάμενος, 5, 2, 9. ἐσκήπτου σκῆψιν ἕως ἀρρώστων, 8, 28, 1. ἀσκήψου, 5, 74, 9. 7, 13, 1. σκῆψιν προβαλόμενοι ἕως Ἐς. 5, 56, 7. εὐκῆπερον σκῆψων, 3, 68, 9. n. (*ubi mendose vulgo omnes σκῆψων.*) σκῆψεις τινὰς λέγοντας, 23, 22, 4.
- Σκιᾶ; ποιῶν σκιάν, 16, 12, 7.
- Σκληρός ἀήρ, inclemens aër, 4, 21, 5. (*conf. ibid. vs. 1.*) τὸ τῶν βίων σκληρὸν, 4, 21, 1.
- Σκοπεῖσθαι; οἱ ἀρδῶς σκοπεόμενοι,

lis concederetur, 2, 34, 1, *ubi per ellipsin intelligi debet praej. ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχ.*
Eadem notione, compositum verbum διέσπασαν μείναι τὸν Πολύβιον ἐν τῇ Ῥώμῃ restituendum scriptori nostro videtur 32, 9, 5. pro corrupto διέπασαν. εὐκ ἐκνητέον κρινωνῶν τούτοις πραγμάτων, σπενστῆον δὲ μάλλον, 4, 30, 5.
Σπιθαμαῖος, 34, 10, 9.
Σπιθαμαῖος, 6, 22, 4. 6, 23, 14.
Σπιλάς, ἦ, scopolus in mari; πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκιάφῃ, 1, 37, 2.
Σπιλώδης λόφος, saxosus collis, 10, 10, 7.
Σπινθήρ, ὅ, scintilla; ἐκ τούτου τοῦ σπινθήρος ὁ πρὸς Αἰτωλοῦς ἑξακάθῃ πόλεμος, 18, 22, 2.
Σπονδή, ἦ; σπονδαὶ ἐνιαύσιοι, induciae in annum datae, 5, 87, 4 Ἔ 8.
Σποράδην, sparsim, ἐπικείμενοι τοῖς πολεμίοις, 1, 76, 7. ἀποχωρεῖν σποράδην, 3, 72, 10. 8, 16, 8. ἀτακτως καὶ σποράδην, 8, 32, 9. Ἔς.
Σποράς, sparsus; ἐτρέπησαν σποράδες, 3, 65, 11. 3, 117, 2. σποράδες πράξεις, res sparsae, i. e. res gestae quae nihil inter se conjunctionis habent nec locis, nec consiliis, 1, 3, 3. quibus opponitur σωματωσεῖδῃς ἱστορία, *ibid.* vs. 4.
Σπουδαῖος; σπουδαῖοι λόγοι, honesta & gravis oratio, 33, 15, 4. ἐδισμοὶ καὶ νόμοι, 6, 47, 8. ἄνδρες σπουδαῖοι, πολ-

τεῖα σπουδαῖα, *ibid.* καλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα, 6, 26, 12. 2, 61, 3.
 μίαν (ἐν) τῇ βίῳ γραμμῇ διανύσας, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαῖαν, & ne hanc quidem praecipui alicujus momenti, & ne hanc quidem admodum illustrem, 12, 23, 6.
Σπουδή, ἦ; σπουδὴν ποιῆσθαι παρὰ τι, operam dare, 1, 46, 2. 2, 17, 12. 2, 37, 9. Ἔς. ποιῆσθαι τὴν σπουδὴν, festinare; καὶ ὄν καιρὸν ἐκ τῶν ἐν Ἠπειρῷ στενῶν ἐποικίτο τὴν σπουδὴν, celeri fuga se recepit, 17, 3, 9. *ad quem locum de te ipsa conf.* 18, 6, 4.
Σταδιῶος; Σταδιαῖον βᾶτος, 34, 11, 14.
Σταδίους, ὅ, stadiodromus, 40, 1, 1.
Στάδιον, τὸ, 1) stadium in quo celebrabantur ludi Isthmici, 18, 29, 4 Ἔ 8 sq. 2) mensura itineris, perinde τὸ στάδιον, τὰ στάδια, ut 3, 17, 2. 3, 42, 7. Ἔς. Ἔ ὁ στάδιος, οἱ στάδιοι, 2, 14, 9 sq. 2, 16, 4 Ἔ 10. 3, 39, 3 sqq. 5, 24, 3. 5, 59, 1. 5, 99, 3. Ἔς. ἐν ἕξ σταδίοις, 1, 39, 12. n. *ubi in Adn. aliae similes locutiones adferuntur; conf. ἐν. Ocho stadia conficiunt Militare Romanum; vide 3, 39, 8. Ἔ ibi Adnot. Stadii spatium quot capiat equites, vide 12, 18, 4. quot pedites, 12, 19, 7 sqq. Ἔ cap. 20 seq. Adde Ind. histor. in Stadium.*
Σταθμῶς, ὅ, libra & pondus; στα-

www.libtool.com

σταθμοῖς καὶ μέτροις χρη-
σθαι τοῖς αὐτοῖς, 2, 37, 10.

Στασιάξεν; στασιασῶν πρὸς
τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. ἀπὸ
πρὸς ἄλλήλους? sicut 6, 44,
5. Ἐρ ῥασιμ αλιβι. στασιά-
σαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμέ-
νων πλοονεξίαν, 2, 19, 3.

Στάσιμος, stabilis, quietus, tran-
quillus; *natura maris per se,*
nisi ventis agitatur, est ἀβλα-
βῆς καὶ στασιμος, 11, 29, 10.
firmus, non temulus, *de ha-*
sta, 6, 25, 9. τὸ στάσιμον
τῆς ἵππου, quidquid firmum
& stabile erat in equitatu *Han-*
nibalis, equitatus gravis arma-
turæ, a quo distinguuntur
Numidæ equites, 3, 65, 6.

De homine, vir constans,
firmi & constantis ingenii;
Φρόνιμος καὶ στάσιμος ἄν-
θρωπος, 27, 13, 10. ἡγεμο-
νικοὶ καὶ στάσιμοι καὶ βαθεῖς
ταῖς ψυχαῖς, quibus oppo-
nuntur ἄρσῆς καὶ φιλοκί-
δουνοι, 6, 24, 9. Sic βαδύ-
τερος τῆ φύσει, καὶ στασιμώ-
τερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος,
21, 5, 5. οἱ μαχιμώτατοι
καὶ στασιμώτατοι τῶν ἄν-
θρων, pugnacissimi & firmissi-
mi, *vel maxime stabiles, Ἐρ*
quibus maxime confidere pot-
erat, 15, 16, 4.

τὸ στάσιμον, constantia; ἐν
τοῖς διαβουλίαις, 6, 58, 13.
στάσιμον ἔχουσι τι καὶ φι-
λευθέρον, 4, 30, 5. Sed ἄλ-
λαι τὸ τῆς πράξεως στάσι-
μον, est, tantum momenti,
tantum ponderis, tantum vi-
rium habere, quantum deside-
rat gravitas rei; incepto tanti
Polybii Histor. T. VIII. P. II.

ponderis parem esse, 8, 21,
2. n.

Στάσις, ἤ; 1) firmitas; *στάσιον*
non habuerant olim scuta
equitum Roman. 6, 25, 7.
μονὴν καὶ στάσιον ἔχειν, 4;
41, 4 sq. στάσις τῶν κλι-
μακῶν, firma adplicatio, 5,
60, 7.

2) itatus, statio; *κατὰ τὴν*
ἐξ ἀρχῆς στάσιον ἔμεινον, co-
dem itatu, eodem loco, quo
steterant, manebant, 2, 68, 7.
τὴν ἐναντίαν στάσιον ἔχοντες
τοῖς προειρημένοις, contrariam
prioribus itationem in acie ob-
tinebant, nempe ut in contra-
riam partem spectarent, 2,
28, 4. Unde ad animi sta-
tum translatum nomen, signi-
ficat modum rationemque qua
quis ἵσταται, propositum, in-
stitutum quod quis tenet; (conf.
ἵστασθαι.) Sic προδεδιχηθῶ-
τες ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξ
ἀρχῆς στάσιον, secundum in-
stitutum prius in initio, secun-
dum rationem quam initio se-
cum constituerant, 16, 34, 11.
n. *ubi nil opus erat vulga-*
tam sollicitudinem sollicitare; non
magis quam 10, 33, 6. ubi
μειρακιδώδης στάσις, est juve-
nile institutum, juvenilis ani-
mi status vel habitus. Eodem
modo philosophi utuntur hoc
vocabulo; sic certe apud Epi-
ctet. Enchir. c. 48. est ἰδιώτου
στάσις καὶ χαρᾶκτηρ, ubi vi-
de quæ doctæ, ut solet, adno-
tavit Heynius.

3) ἀνέμου στάσις, venti
constitutio, statio, positio, ven-
ti directio, sic fere dici solet,

N n

ut

αὐτὸ παυλο αὐτὸ ad num. 2. vidimus τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες, γίνεταί τις ἀνέμου στάσις, 1, 48, 2. ubi vide Adn. τῶν ἐτησίων ἤδη στάσιν ἔχόντων, 5, 5, 3. i. q. ἐπεχόντων, *ibid.* us. 6. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γινώσκουσι, 9, 25, 3. κατὰ τινὰς ἀνέμων στάσεις, certis flantibus ventis, certis ventorum directionibus, 1, 75, 8.

4) στάσις, seditio, turbae, contentiones; ἐμφύλιος στάσις καὶ παραχῆ, 1, 71, 7. ἢ πρὸς ἀλλήλους Φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 9. ἢ ἐν ἀλλήλοις διαφορά καὶ στάσις, 6, 44, 6. *Et c.*

Στασιώδης καὶ καχάκτης, seditiosus, turbulentus, 1, 68, 10. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες τῆς δυνάμεως, 1, 9, 6.

Σταυροῦν, i. q. ἀνασταυροῦν, 1, 86, 4.

Στέγειν, 1) tegere, occultare; στέγειν τὸ κριθὲν, tegere consilia, 4, 8, 2. οὐκ ἔστειρε τὸν λόγον, non tacuit rem, non continuit sermonem, 8, 14, 5.

2) sustinere, τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, 3, 53, 2. τὴν τῆς Φάλλγγος ἔφοδον, 18, 8, 4.

Στεγνότης, ἢ, taciturnitas; τὴν στεγνότητα τοῦ συνεδρίου *supra* scriptus erat Reisk. pro στυγνοτ. 3, 20, 3.

Στέγος, τὸ, tectum, *ex lect. vulg.* 5, 76, 4. ubi τέγος scripsi cum Vat. *Et Flor.*

Στελιγὲ χρυσῆ, tzenia vel fascia aurea ad capitis ornamentum, 26, 7, 10. π.

Στέλλεσθαι, 1) τὴν πορείαν, parare iter vel expeditionem; ἐξ Ἰβηρίας τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν ἐπενοεῖ στέλλεσθαι μετὰ τῶν δυνάμεων, 9, 24, 4.

2) tegere, occultare, celare; τὸ συμβεβηκός, 3, 85, 7. τὸ χρυσίον, *Fr. gr.* 117. ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι, οὐ μὴν ἠδύνατό γε κρύπτειν τὸ γεγονός, *Fr. hist.* 39. 3) contrahere, cohibere, comprimere; *absolute, intelligendo τὰ ἱστία*, vela contrahere, 6, 44, 6. (*nec enim commode videtur h. l. verbum στέλλεσθαι ad accusativum κάλους referri qui praecessit.*) οὐ δυναμένων τὴν ἐκ τῆς συνηθείας καταξίωσιν στέλλεσθαι, cum non possent continere, cohibere consuetam reverentiam, 8, 22, 4.

Στέμμιξ, τὸ, μετὰ σταυμάτων, cum velamentis, 16, 33, 5.

Στενός; στενὴ υπόθεσις, tenue, breve, non latum argumentum, 7, 7, 6. *Compar.* στενώτερος, 34, 10, 2. *Et Superl.* στενώτατος, 4, 43, 2. *Et* 4. π. 5, 45, 10. *per se, contra quam in hoc nomine praecipere solent grammatici.*

Στενοχωρία, ἢ, τῆς πόλεως, inopia & angustiae rei pecuniariae, 1, 67, 1.

Στέργειν τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν βίον, 4, 73, 7.

Στερεῖν; τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, 24, 8, 10. εἰς τοῦτον ὑπερθέμενοι καιρὸν τὴν πίστιν τῆς στερηθείσης ἀποφάσεως, 7, 13, 5. π.

στέρεσθαι, i. q. στερεῖσθαι;

www.libtool.com.cn

σθαι; προείλοντο στέρασθαι
χώρας, 2, 61, 10.

Στερόποιεσθαι τὴν οὐραγίαν,
firmare extremum agmen, 5,
24, 10.

Στεφάνη, ἡ ἄνω στεφάνη τοῦ
ὄρους, summum montis fasti-
gium, 1, 56, 4. (i. q. κορυ-
φή ἐπίπεδος, 1, 55, 8.) ἡ
τοῦ θεάτρου στεφάνη, area
theatrum ambiens, 7, 16, 6.
7, 18, 3.

Στέφανος, ὁ; χρῆσθαι στέφα-
νος, primum ejus qui pri-
mus murum urbis oppugnata
conscendit, 6, 39, 5. 10,
11, 8. Translate, δυσέφι-
κτος στέφανος, corona, pal-
ma, gloria, quam haud facile
est conficere, 32, 11, 3. ἢ
ποτ' ἂν ἡ τύχη βουληθῆ πα-
ριθῆναι τοῦτον τὸν στέφα-
νον, 2, 2, 10. ἱερὸν ποιῆ-
σθαι τὸν στέφανον, hieram
facere, 1, 58, 5. n. — „i. e.
in certamine ambiguo & in
neutram partem inclinato, pu-
gnandi voluntatem abjicere,
quamquam invitum.“ *Επν.*

*Est etiam στέφανος, coro-
na vel pecuniæ summa, loco
coronæ, honoris & officii caus-
sa oblata victoribus & rerum
dominis; vide Adn. ad 22,
17, 4. Est conf. στεφανοῦν.
ἐδόθη αὐτῷ (consuli Romano)
στέφανος ἀπὸ τάλαντων πεν-
τήκοντα καὶ ρ'. 22, 13, 13.
προὔτινε (τῷ ὑπάτῳ τῶν Ῥω-
μαίων στέφανου ἀπὸ πεντε-
καίδεκα τάλαντων, 22; 17, 4.
τιμὴ ἡξίου προσδέξασθαι τὰ
ιέ. τάλαντα τὸν Γυνίον, ibid.
vs. 10. τέλος ἔπεισε τὸν*

Γυνίον, ρ' τάλαντα λαβόντα,
προσδέξασθαι πρὸς τὴν Φι-
λίαν αὐτὸν, ibid. vs. 13. ἀπο-
δεξάμενος τοὺς ἄνδρας, λα-
βῶν ἢ τάλαντων στέφανον,
22, 19, 4. (In eorumdem
rerum narratione, paulo an-
te, nude dixerat λαβῶν ἢ
τάλαντα, 22, 18, 4.) πρεσ-
βεῖαι συμφοροῦσαι στεφά-
νους τῷ Γυνίῳ διὰ τὸ νενικημέ-
ναι τοὺς Γαλάτας, 22, 24, 1.
ἡ σύγκλητος δεξαμένη τὸν
στέφανον, ὃν ἐκόμιζεν (ὁ
Ἀθηναῖος) ἀπὸ μυρίων καὶ
πεντακισχιλίων χρυσῶν, 24,
1, 7. πρεσβευτὰς ἐξέπεμ-
πεν, συνθεῖς (scil. αὐτοῖς,
perferenda dans eis) ρ' καὶ ἢ
τάλαντα, πενήκοντα μὲν
στέφανον Ῥωμαίοις, τὰ δὲ
λοιπὰ *Est.* 28, 18, 3. ψη-
φισάμενοι τῇ Ῥώμῃ στέφα-
νον ἀπὸ μυρίων χρυσῶν, 30,
5, 4. *Est* *mioc* ibid. ἐξέπεμ-
πον Θεαίτητον ἄγοντα τὸν
στέφανον τῇ Ῥώμῃ στέφανον
ἐξαποστείλας ἀπὸ χρυσῶν
μυρίων, 32, 3, 3. *rususque*
32, 6, 1 *Est* 3.

Στεφανοῦν τὸν σώσαντα, coro-
nare servatorem suum, 6, 39,
6. Athenienses τὸν δῆμον
(τῶν Ῥοδίων) ἐστεφάνωσαν
ἀριστίων στεφάνῳ, virtutis
coronam detulerunt populo
Rhodiorum, 16, 26, 9. οὐ
μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ
καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφα-
νώσασαι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15,
6. ἔστησαν ἀνδριάντας, στε-
φανοῦμενον τὸν δῆμον τῶν
Ῥοδίων ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν
Συρακουσίων, 5, 88, 8. ἐστε-
φάνῳ.

- Φάνωσαν τὸν Ἀντοχον πεν-
τακοσίους ταλάντους, Antio-
chum, coronæ nomine, dona-
runt 500 talentis, 13, 9, 5. n.
- Στήθη, τὰ, — „*mantis dicun-
tur in mari latentes aggeres
terre vel arenæ, latinis dorſa,
ut Virgil. Aen. X. 303. qui
est saxa latentia sic appellat,
I. 113.*“ *Ern.*
- Στήλη, ἡ, columna, *περὶ τῆς
συμπολιτείας, de fœdere civi-
tatum Achaicarum, 2, 41, 12.
ἀνέθεσαν στήλην, 4, 33, 2.
θέμενοι στήλην, ἐκάστη μετ-
ἄχα τῆς κοινῆς συμπολιτείας,
25, 1, 2. στήλης προγραφεί-
σης συναπολιτεύστο μετὰ τῶν
Ἀχαιῶν ἢ Σπάρτη, 25, 2, 1.
συνέθευτο τὴν πρὸς Μεσση-
νίους στήλην, columnam istî
fœderis cum Messeniis posue-
runt, 25, 3, 3. Pacis est fœ-
deris conditiones, columna
inſcripta; ἐφ' οἷς ἐλήξαν τῆς
διαφορᾶς γράψαντες εἰς στή-
λην παρὰ τὸν τῆς Ἑστίας
βωμόν ἀνέθεσαν, 5, 93, 10.
Sic τὰ ἐν στήλῃ καθιερωμέ-
να, 9, 36, 9. παρὰ τὴν στή-
λην, contra fœderis leges, quæ
publice in columna proſcriptæ
sunt, 24, 4, 12. παραβῆναι
τοὺς ὅρκους, τοὺς νόμους, τὰς
στήλας, ἀ συνέχει τὴν κοινὴν
συμπολιτείαν, 26, 1, 4. πα-
ραδόσιμος στήλη, columna
qua memoria alicujus rei ad
posterum traditur, 12, 11, 9.
ἢ στήλη ἢ περὶ τοῦ πλήθους
(*de copiis Hannibalis*) ἔχου-
σα τὴν ἐπιγραφὴν, 3, 56, 4.
(*Etiamdem inſcriptionem ἐν**
- χαλκῷματι κατασκευασμένην*
ait, 3, 33, 18.)
- Στιβαδοκοιτῆν, humi in ſtra-
mento cubare, 2, 17, 10.
- Στιβάς, ἡ, stratum, stramentum,
in quo cubant milites in ca-
stris, stradium, 5, 48, 4. 11,
3, 1. n. *ubi quidem στιβαίς,
πρὸ στιβάσι, dant mssti libri
omnes.*
- Στιβή, ἡ, ἰ. q. στιβάς, *ſi vera
ſcriptura codicum, 11, 3, 1. n.*
- Στίβος, ὁ, callis, via trita, via;
2, 25, 5. n. τοῖς στίβοις
ἐπόμενα τὰ ὑποζύγια, 3, 53, 10.
- Στίλβειν, splendere, *de armis,
11, 9, 4.*
- Στίφος, τὸ, caetera; τὰ στίφῃ
τῶν πολεμίων συνταραττεῖν
καὶ διαλύειν, 2, 68, 4. στεί-
ρας dixerat *ibid. us. 3. τυν-
susque us. 8.*
- Στοιχεῖν τῇ προδέσει τινός, ſe-
qui, intervire, adcommode
alicujus præceptis, 28, 5, 6. n.
— „*Sic Galat. 6, 16.*“ *Ern.*
- Στοιχεῖον; τὰ στοιχεῖα, literæ
alphabeti, 10, 45, 7.
- Στοα, ἡ, 1) porticus; *ναοὶ καὶ*
*στοαὶ Agrigentî, 9, 27, 9.
στοαὶ περὶ τὸ τέμενος, 4, 62,
2. οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς
καὶ περιστύλοις, 10, 27, 10.
ἢ Συνητικὴ στοὰ προσαγορευ-
ομένη Syracusis, ſi vera ſcri-
ptura apud Hieronem, fuerit
porticus a cerdonibus s. coria-
riis nomen habens, 8, 5, 2.
2) in urbium oppugnatione,
αἱ στοαὶ sunt vineæ, 1, 48,
2. n. 9, 41, 2 ſqq. 22, 11,
6. *Fr. gr. 112.**
- Στέμα, τὸ, 1) os; ἦν τὰ παρ'
αὐτοῖς λόγια πᾶσι τότε διὰ
στό-

www.libtool.com.cn

στόματος, omnium in ore, 3, 112, 8. ἐπὶ στόμα Φερδύμωνος ἐν πᾶσι, omnia ad gulam referens, 12, 9, 4. κατὰ στόμα ἀπαντῶν τιμῶν, (i. q. κατὰ πρόσωπον,) 2, 27, 8. ἐβιάζετο κατὰ στόμα, 31, 26, 10. opp. κατὰ νότου. *ibid.* 2) ostium; *fluminis*, 1, 75, 8, 2, 16, 7. 31, 20, 11. 31, 22, 7. *maris mediterranei*, *ad columnas Herculis*, 3, 37, 3. 3, 39, 5. 3, 57, 2. *Ponti Euxini*, 4, 43, 1. *Ἔς*. τὸ τοῦ λιμένος στόμα, ostium portus, 1, 47, 3. 3) acies, i. e. præcipuum robur *exercitus*; ὄντες οἶονεὶ στόμα τοῦ κατὰ τὴν πόλιν πλήθους, 10, 12, 7. n.

Στόμιον, τὸ, orificium; τὰ στόμα τῶν ὀρυγματῶν, 16, 11, 4.

Στουπκιον, *quatuor vetusti codices*, 5, 89, 2. n. *pro stucpion*.

Στοχάζεσθαι, *in Med. Ἐ Pass.*

1) respicere, respectum vel rationem habere alicujus, petere, cupere; *cum Genit.* τῆς εἰς τὸ μέλλον ἀφελείας, 3, 57, 9. τῆς τέρψεως τῶν ἀναγνωσομένων, 9, 2, 6. τοῦ νόμου, legis respectum habere, 25, 8, 4. τοῦ δήμου, τῆς τοῦ δήμου βουλήσεως, 6, 16, 1 Ἐ 5. ἐκπότερων στοχάσασθαι κατὰ τὸ δυνατόν, utrumque rationem habere, utrisque gratificari, satisfacere, 23, 3, 4. τῆς πρὸς τινα εὐνοίας, 5, 73, 4. στοχάζομενοι τοῦ δοκεῖν μόνον, tantum videri velle, speciem modo officii se-

qui, 4, 19, 10. τῆς ὑμετέρας στοχάζομενοι διαφθοράς, vestrum intuentes exitium, 11, 5, 3. στοχάζεσθαι τῶν ἀνδραπέλων, fortis humanæ habere rationem, 15, 8, 3. *Cum* πρὸς γραφ. στοχάζομενος πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἡμαρτηκότων, rationem habens numeri, pro numero, *noxiorum*, 6; 83, 2.

2) attingere, consequi *scorum*, τοῦ σκοποῦ, 6, 25, 5.

3) conjecturam facere, colligere aliquid ex aliqua re, στοχάζεσθαι ἐκ τινός, 1, 14, 2, 1, 26, 9. 6, 3, 2. διὰ τινός, 3, 68, 10. ἐστοχασμένους τῆς τοῦ βασιλέως σκηνῆς, quum conjecturam fecisset quo loco esset tentorium regis, quum notasset sibi locum tentorii, 5, 81, 4. στοχαστέον ἐκ τῶν καιρῶν καὶ τοκῶν, 9, 15, 13.

Στρατεία, ἢ, 1) *proprie*, militia, *expeditio*, v. c. ἢ ἐπὶ Ῥωμαίους στρατεία, *expeditio Gallorum adversus Romanos*, 2, 22, 2 Ἐ 6. τῆς εἰς Ἰβηρίαν στρατείας παραλυθῆναι, 12, 5, 2. ἢ κατὰ γῆν στρατεία, militia terrestris, 3, 88, 8. *Vnde Ἐ pro* stipendiis militaribus *usurpatur*; πάντες ἐνιαυσίους ἔχειν στρατείας, quinque stipendia annua fecisse, 6, 19, 1. ἔκοσι στρατείας τελεῖν, 6, 19, 2.

2) *Metonymice*, milites qui ad bellum ducuntur, exercitus, *quæ aliâs proprie est ἡ στρατιὰ, cum quo nomine illud passim perperam confunditur a librariis*, (*vide Adn. ad*

1, 9, 3.) *passim vero etiam* *reſſe pro eo ponitur; u. c.* *ἐξάγει στρατείαν, ex codicum omnium consensu, 1, 9, 3. n. Sed reſſe 2, 64, 1. n. ex Bau. ἐξαγαγὼν τὴν στρατείαν editum videtur, ubi alii codices τὴν στρατείαν habent. Rursus 12, 5, 2. est στρατείαν ἐκπέμπει; reſſe. Et in ἀθροίσαντες τὴν στρατείαν ἐκ τῶν πόλεων, 11, 20, 1. consentiunt libri. Sic τὴν στρατείαν ἀναλαβὼν εὐζώνον, 14, 10, 3. n. ubi tamen dubitare possis, satis-ne emendata scriptura sit. cf. 10, 4, 4 ἔφ. 1, 40, 1. n. Ἐς. τὸ τῆς στρατείας βάρος, 3, 86, 3. n.*

Στρατεύειν πανδημίαι, 2, 2, 7. τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἐξόδον στρατεύσθαι, 3, 11, 5. στρατεύεσθαι μετ' Ἀντίβου, 7, 2, 4.

Στρατεύμα, constat pluribus στρατοπέδοις; τὸ σύμπαν στρατεύμα, 1, 26, 7. coll. vs. 6.

Στρατεύσιμος, οἱ στρατεύσιμοι, qui sunt ætate militari, 6, 19, 6. i. q. οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, *ibid.* vs. 5.

Στρατηγεῖν, 1) consulem vel prætoriem esse; Μάρκου Λεπίδου στρατηγοῦντος, M. Lepido consule, 2, 21, 7. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες, superioris anni consules, 3, 114, 6. ἐστρατήγει Αἰτωλῶν, 4, 37, 2. 5, 1, 2. 5, 91, 1. 2) i. q. καταστρατηγεῖν, cum accus. doli, astu uti adversus aliquem, insidiari

alicui; ἐγίνετο πρὸς τῷ στρατηγεῖν τοὺς ὑπανετίους, 3, 71, 1. n. *ex quatuor vetustissimorum codd. scriptura, quam confirmare videtur alter locus, 9, 25, 6. n. μάλλον ἑαυτοὺς (i. q. ἀλλήλους) ἢ τοὺς πολεμίους στρατηγεῖν. Adde στρατήγημα.*

Στρατήγημα, τὸ, 3, 18, 9. 5, 47, 4. 11, 22, 2. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, 1, 57, 5. Φοινικικὸν στρατ. versucia Punica, 3, 78, 1. *Adde Adm. ad 10, 44, 1.*

Στρατηγία, ἡ, prætura, 4, 37, 1. 10, 25, 9. dignitas imperatoris, ars imperatoria, 11, 8, 1.

Στρατηγικός; ἡ στρατηγικὴ δόξα, ars imperatoria, 1, 84, 6. 40, 1, 1. ἡ στρ. πρόνοια, cautio & prudentia imperat. 3, 105, 9. γανομένης τῆς ἐσόδου στρατηγικῆς μενδοῖε δεβatur 5, 26, 9. n. pro τραγικῆς.

Στρατηγικῶς ἕκαστα συλλογισάμενος, 11, 16, 5. ἀνακρίτερον ἢ στρατηγικώτερον αὐτῷ ἐχρήσατο, 10, 32, 7. πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 5.

Στρατήγιον, τὸ, prætorium, 6, 31, 1. n. Ἐφ vs. 5 sqq.

Στρατηγός, ὁ, belli dux, imperator; tum prætor, Achaorum, Aitolorum Ἐς. οἱ ἐν Ἀθῆναις στρατηγοὶ sunt magistratus urbani Athenis, 5, 27, 2.

In Romanorum rerum historia, στρατηγός est consul, præcipue ubi junguntur duo vocab. στρατηγός ὑπάτος, ut
1, 52,

www.libtool.com.cn

1, 32, 5. 6, 14, 2. *sed* & *nude* στρατηγός; *vide* 1, 7, 12. n. 1, 11, 2. 1, 24, 9 *sq.* 1, 25, 1. 1, 27, 12. 3, 88, 8. 3, 116, 13. 6, 19, 7. *coll.* 6, 12, 6. 22, 15, 13. *ubi habes* ἐπὶ Τίτου Κοϊντίου καὶ Γναίου Δομετίου στρατηγῶν; *tunc* 24, 1, 8. n. & 24, 2, 9. n. *quibus locis quidem in versione* praetores & praetorem *scripsi, sed oportuisse* consules & consulem in *Adnot. docui. Conf. verbum* στρατηγῆν. *Sed propria* & *primitiva notione sumitur hoc vocab. in illa phrasi; προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπᾶτων στρατηγόν, 1, 11, 3. Praetor Romanus est* στρατηγός ἐξαπέλαυς; *vide hoc nomen* ἐξᾶπ.

Στρατιωτικός, *militaris; στρατιωτικὴ* τριβή, belli usus, 9, 14, 4. *τριβὴ* ἄλογος στρατιωτικῆ, *militaris usus carens arte, 1, 84, 6. cui opponitur* ἐμπειρία μεθοδική, καὶ στρατηγικὴ δύναμις, *ibid.* *Sic στρατιωτικὴ* προπέτεια καὶ κενοδοξία, *militaris temeritas & jastantia, opponitur τῇ στρατηγικῇ* προνοίᾳ, 3, 105, 9. *Sed rursus in bonam partem, φύσει* στρατιωτικός, *natura bellicosus, militaris, 23, 17, 3. οὐ μόνον* κατὰ τὴν τριβὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν στρατιωτικός ἄνθρωπος, 24, 5, 4. ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4. στρατιωτικούς illos, *qui distinguuntur a τοῖς* πραγματικοῖς,

14, 1, 13, *intelligere possis homines* *militaris conditionis, simplices milites, aut, quod praestare videtur, homines militares, i. e. belli ufum habentes. στρατιωτικὴν* ἐξουσίαν, *a qua distinguitur ἡγεμονικὴ* ἐμπειρία, 10, 22, 4. *fuit cum intelligerem* potestatem quam *militari* *jastantia* ostentat imperator, *aut, quam quis miles exercere potest; sed satis fuerit, cum Casaub. potestatem in milites intelligere.*

Στρατιωτικῶς, *pro* *ferocis & rudis militis ingenio; ἐχρήσατο τῇ* τύχῃ στρατιωτικῶς, 22, 21, 6. *cf. vs. 7. Sed* & *in bonam partem, ἐνδοχομένως* ἐχειρίζον (*nempe τὸ* πλῆθος) καὶ στρατιωτικῶς, *quoad fieri poterat militanter tractabant multitudinem, i. e. ad militiam & ad belli usum instruebant formabantque, 5, 63, 14. cf. 5, 65, 3.*

Στρατοπεδεύειν, *castra metari, 1, 17, 8. (Alias, quoad quidem vel observaverim vel meminim, constanter composito verbo καταστρατοπεδεύειν utitur scriptor noster.)* Στρατοπεδευτικός; τὰ στρατοπεδευτικὰ σχήματα, *pedatura castrorum, dimensio singulorum partium castrorum, 6, 30, 3.*

Στρατόπεδον, τὸ, 1) castra. 2) exercitus. 3) Sigillatim legio Romana, 1, 16, 2. 1, 26, 6. &c. *Vide Ind. histor. in Legio Romana. cf. στρατόπεμα.*

- Στρέβλη**, ἡ; στρέβλαι καὶ μάστιγας, instrumenta torture, 18, 37, 7.
- Στραβλοῦν**, torquere, tormentis cruciare, 2, 59, 1 *sq.* Ἐ vs. 9. 2, 60, 2 Ἐ 7. 4, 18, 8. 5, 54, 10. 40, 5, 3 Ἐ 6. *ἑστραβλῆσθαι*, 7, 7, 4.
- Στρέφειν**; *Rass.* στρεφόμενοι, dum se convertunt (ναυίως,) 1, 51, 6. *στραφεῖς*, retro conversus, 1, 40, 13. ἢ πρὸς τὸ πέλαιος *ἑστραμμένη πλευρᾷ*, (i. q. τετραμμένη, *conf.* τρέπειν.) 1, 37, 4. 2, 15, 8. 5, 3, 10. 5, 4, 2. 5, 92, 10.
- Στροβεῖν**, torquere, circumagere, cruciare; *ἑστροβεῖτο νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν παρὶ τούτων διανοούμενος*, 24, 8, 13. *ubi ἑστροβλεῖτο ed. Gron. operarum errore, repetito in ed. Ern.*
- Στρογγύλος**, rotundus, teres; *στύλος στρογγύλος*, 1, 22, 4. *αἱ στρογγύλαι ἐλαῖαι*, rotundæ olive, 12, 2, 4.
- Στρουθός**, ὁ, struthio, 12, 3, 5.
- Στροφεύς**, ὁ, cardo; *διακόπτειν τοὺς στροφεῖς τῶν πυλῶν*, 7, 16, 5.
- Στρατηρ**, ὁ; *στρωτήρες*, trabes transversariæ, 5, 89, 6. n.
- Στυγνότης**, ἡ, tristitia, mæror, *senatus Romani*, 3, 20, 3. n. τοῦ περιέχοντος, æris & cæli tristitia, 4, 21, 1.
- Στύλος**, ὁ, tignum teres, columna. 1, 22, 4 *sqq.*
- Στύπος**, τὸ, caudex, truncus, stipex, arbor. *Fr. gr.* 118. *στύπη δρύινα*, 22, 10, 4. *Sic στύπη*, pro vulgato *τύπη*, *legendum*, 1, 48, 9. n.
- Στυπκῆον**, τὸ, stupa, 1, 45, 12. *cf. voc. seq.*
- Στυπκίον**, τὸ, (alii *στυπκίον*) 5, 89, 2.
- Στωμυλία**, ἡ, loquacitas, garrulitas, argutia, 9, 20, 6.
- Στωμύλος**, garrulus, 40, 6, 7.
- Συαγρώδης**, apri similitudinem habens, 34, 3, 8.
- Συβόσιον**, τὸ, porcorum grex, 12, 4, 8.
- Συγγένεια**, ἡ, cognatio; *ἀποικία καὶ συγγένεια*, 8, 35, 9. *πατὰ συγγονείας*, secundum familias, integræ simul familiæ, 16, 34, 12. 17, 17, 4. *Μετ. οπ.* ἡ συγγ. cognati, 15, 30, 7. ὁ *περὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας*, de gentium populorumque inter se cognatione, 9, 1, 4. 9, 2, 1.
- Συγγενής**; *Λύττος ἡ Λακεδαιμονίων ἀποικος οὐσα*, καὶ *συγγενής Ἀθηναίων*, 4, 54, 6.
- Συγγενικός**; *συγγενική φιλοστοργία*, amor qualis est inter consanguineos, 32, 11, 1.
- Μιξαδοῦμ συγγενικὰ ἔθνη*, quod mores patrios interpretatur *Ernestus*, in *Σικελικὰ μυθία*, ex certissima virorum doctorum conject.
- Συγγίγνεσθαι**; τούτων δὲ συγγενομένων *timere* Ἐ *inuitis libris editum erat* 4, 55, 5. pro γενομένων.
- Συγγνώμη**, ἡ, venia; *συγγνώμην αἰτεῖσθαι*, εἰ τι παρέωρακε, 4, 14, 7. *διδόναι τινί*, 12, 7, 5. *οἷς συγγνώμην δότεον*, 8, 1, 2. 12, 12, 3. *συγγνώμην ἔχαι τῶν ἡμαρ-*

- ἡμαρτημένων, (i. q. δίδοναι,) veniam dare, ignoscere, 1, 78, 14. 4, 30, 2. συγγνώμην ὑμῖν ἔσχε Φιλοτίμως διακειμένοις, 11, 5, 7. *Nescio quid mendae inest in illa rēra*: Ἀννίβαν Φάνει, ἀγνοεῖν καὶ συγγνώμην ἔχειν, εἰ τι παρὰ τοῦσδε ἄπιστους πράττει, 15, 19, 3. π. συγγνώμης τυγχάνειν, *absol.* 4, 16, 3. ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις, 24, 12, 5. ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. π. τούτοις δὲ συγγνώμην ἐξακολουθεῖν, 12, 8, 6.
- Σύγγραμμα**, τὸ, scriptio, liber, 3, 20, 5. 12, 7, 2 *sq.* *Sic pro vulgato ἐν τοῖς γράμμασιν*, 2, 56, 2. *adorandum fuerit ἐν τοῖς συγγράμμασιν ex cod. Flor.*
- Συγγραφεῖν τὰς πράξεις**, res gestas conscribere, 3, 6, 1.
- Συγγυμνάξεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὴν Φάλαγγα καὶ τοὺς μισθοφόρους** Ἑλλήνας, *Casaubonus*, eodem in campo exercebant; *vide, an rectius fuerit*, ad eundem modum exercebant, 5, 65, 3.
- Συγκαθιέναι; reciproce, συγκαθέντες εἰς τινὰ τόπον ὑλάσῃ**, demittentes se, abscondentes se, 8, 26, 1. *Conf. καθιέναι. Pro συνεκάθετο τοῖς ἀξιομένοις*, 32, 22, 7. π. utique συγκατέθετο *videtur corrigendum. cf. συγκατατίθεσθαι.*
- Συγκαθίσταίναι; in Med. συκαθίστασθαι τινι**, coram sistere se adversus aliquem *ad discernandum*; συγκαταστήσομένους τῷ Ἀριαράθῃ, 32, 20, 4. τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν μάχην, in aciem prodire adversus hostes, 11, 23, 4. *sic τοῖς ὑπεναντίοις κατὰ πρόσκον*, 9, 3, 6.
- Sic συγκαταστῆναι πρός τινα, ad discernandum*, 31, 20, 8. *ad ruginandum*, 2, 20, 9. εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ στεφάνου συγκαταστήντες καιρὸν, (i. q. κίνδυνον *vel μάχην*), 1, 57, 1. *Ἐξ absol. οἱ συγκαταστήσαστες*, qui cum eis erant acie congressi, 4, 12, 6.
- Συγκαθορμίζεσθαι τινι**, una cum aliquo stationem habere cum navibus, 5, 95, 3.
- Συγκαλαῖν. Mendose *vel* πομπῆ nulli *codd.* dant συγκαληκέναι pro συγκαληκέναι**, 3, 63, 3.
- Συγκαταβαῖνεν**, descendere, ire cum aliquo, coire, congregari, dare sese, consentire; εἰς πᾶν, in omnes conditiones ire, 3, 10, 1. 7, 4, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον, descendere ad praelium, 3, 89, 8. π. 5, 66, 7. εἰς ὄσοχαρῆ κρίσιν, 3, 90, 5. 3, 108, 7. εἰς τοὺς ὀμαλοὺς τόπους, 1, 39, 12. εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα, 4, 11, 9. εἰς τοὺς τῆς Φάλαγγος καιροὺς καὶ τόπους, 18, 14, 3 ἔ 8 ἔ 12. εἰς τοὺς κατὰ μέρος ὑπὲρ τῆς διαλύσεως λόγους, 5, 67, 3. εἰς πάντα τὰ Φιλανδρωπῆ, ad omnes fœderis & amicitiae conditiones descendere, se dare, paratum esse, 5, 66, 2. *συγκαταβαίντες εἰς φόρους καὶ συνθήκας*

www.libtoc

- descendentes ad pendendum tributum & fœdus faciendum, consentientes, 4, 45, 4. *Absolute*, συγκαταβάνας, cedentes, indulgentes, *scil.* remittentes nonnihil de postulato redemptionis pretio, 22, 9, 12.
- Συγκαταβιβάζειν;** συγκαταβιβάσας ἐπὶ πολὺ τοὺς (τῶν πολεμίων) προκινδυνεύοντας, (*scil.* σὺν τοῖς ἑαυτοῦ ἐξ ἀκροβολισμοῦ Φεύγουσι,) adiciens hostes, ut *simul cum suis sese recipientibus* longius descenderent *de colle super quo sita erat urbs*, 5, 70, 8.
- Συγκατάθεσις,** ἡ, adfensio, adprobatio, comprobatio, plausus; ἔκρινος καὶ συγκατάθεσις συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι, 2, 58, 11. ἐπαίνου καὶ συγκατάθεσεως τυγχάνειν, 22, 9, 16. διὰ τὴν τῶν Ἀχαιῶν συγκατάθεσιν, de consensu Achæorum, 4, 17, 8. ὀλιγωρεῖν τῆς τῶν ἐκτός συγκατάθεσεως, *Fr. hist.* 56. ποιησαμένων τούτων πρὸς ἀλλήλους ἐν συγκατάθεσεως τὴν δικαιολογίαν, *si vera scripserint*, *erit idem ac* ἐκ συγκαταστάσεως, inter se commissi, ut *vertit Casaub.* vel coram inter se, 23, 12, 1. n.
- Συγκατανεῖν,** probare, comprobare, ratum habere, 15, 8, 9. 25, 9, 6.
- Συγκαταίρειν,** simul cum aliquo in portum adpellere; τὰ συγκαταγερκὰ τῶν πλοίων *dant Vat. Et Flor. pro συνηγηκὰ*, 1, 52, 6. n.
- Συγκατανεύειν,** τοῖς λεγομένοις, adnuere petitioni, 3, 52, 6. *συγκατανεύειν τοῖς αὐτῶν παρορμῶσι*, aurem præbere hortantibus, 30, 1, 9. ἐκέλευ ἅπαντα συγκατένευον, omnia ei concesserunt, 7, 4, 9.
- Συγκατασκευάζειν** τινὶ δυναστείαν, adjuvare aliquem in paranda potentia, 1, 83, 4. τὴν νίκην, parare alicui victoriam, *de aiis*, 3, 111, 3.
- Συγκατατίθεσθαι,** consentire, adfentiri, adnuere, 1, 49, 5. 5, 1, 10. 6, 15, 8. *cum Dat. perf.* 2, 18, 4. 2, 48, 6. *cum Dat. pei;* τῇ γνώμῃ τινος, 28, 5, 6. *συγκατέθετο τῇ στρατείᾳ*, consensit in eam expeditionem, 5, 55, 4. τῷ Δημητρίου θανάτῳ, 24, 3, 9. τοῖς λεγομένοις, probare dicta, 3, 98, 11. *συγκατατιθεμένους αὐτοῦ πάντων ταῖς ἐπιβολαῖς*, omnibus consilium ejus probantibus, 3, 71, 5. n. *ubi repergam αὐτῷ vulgo pro αὐτοῦ scribitur.* *συγκατέθετο τοῖς ὑπ' ἐκείνου παρακαλουμένοις*, 31, 18, 6. τοῖς προτεινομένοις, 22, 13, 8. *Sic συγκατέθετο τοῖς ἀξιουμένοις scribe* 32, 22, 7. *pro vulgato συνεκάθετο. Et sequente conjunct.* διότι, 26, 1, 5.
- Συγκαταφέρεισθαι** τῇ καθωμιλημένῃ δόξῃ περί τινος, *pervulgatæ opiniononi* de aliquo adfentiri, 10, 5, 9. *συγκαταπέχθησαν ἐπὶ τὸ γράφειν δόγμα τοιοῦτον*, consenserunt in eam sententiam ut fieret senatusconsultum tale, 33, 16, 11.
- Συγκαταφθεῖρειν** τοὺς στρατιώτας,

www.libtool.com.cn

- τας, simul perdere, amittere milites, 9, 26, 6.
- Συγκατεργάζεσθαι; συγκατεργασμῶν ὑμῶν τὰ καλλίστα τῶν ἔργων, peregi, perfecti vobiscum;** 22, 4, 4.
- Συγκεῖσθαι; τὰ πρὸς αὐτὸν συγκείμενα αὐτοῖς, quæ cum eo pacta habebant, quæ cum illo convenerant,** 5, 4, 10. 8, 30, 1. *ἐκ συγκειμένου, ex composito, Fr. gr.* 46.
- Συγκενεῖν τινα, confodere, interficere,** 4, 22, 11. 15, 31, 11. *Sic non dubito συνεκέντησαν legendum* 15, 33, 6. n. *pro vulgato συνεκέντησαν.*
- Συγκεφαλαίουσθαι τὰς πράξεις, τὴν διήγησιν, in brevem summam contrahere,** 3, 3, 1 & 7. 4, 1, 9. 5, 32, 4. 28, 14, 11. *ἐξελογίζοντο τὰ προσοφειλόμενα, καὶ συγκεφαλαίουμενοι (scil. αὐτὰ) πολλαπλάσια τῶν καθηκόντων, summam eorum subducentes, conficientes, multis partibus majorem iusto,* 1, 66, 11.
- Συγκεφαλαίωσις, ἡ,** 9, 32, 6.
- Συγκινδυνεύειν; οἱ μετὰ τῶν εὐζώνων συγκινδυνεύοντες ἱππεῖς,** 2, 3, 5.
- Συγκινεῖν, commovere. συγκινεῖ ἕκαστον ὁ ξηνισμὸς,** 15, 17, 1. *διὰ τὸ μὴδένα συγκινηθῆναι τῶν ἔσωθεν αὐτῷ ταξαμένων, quoniam nemo se simul movit,* 2, 59, 8.
- Συγκλείειν, includere; τοὺς πολεμίους εἰς πολιορκίαν,** 1, 7, 10. 1, 8, 2. 1, 49, 8. *ἐν τοῖς τειχῶν, 1, 17, 8. συγκλείεσθαι πρὸς τῆ γῆ, de classe ad terram conclusa & cincta ab hostibus, 1, 51, 10. συγκλείειν τινα, in carcerem conjicere, 40, 5, 1. Ἰσπραλίῳ συγκλείεσθαι, omni ex parte includi ab hoste, est fortius non nihil quam κυκλοῦσθαι, 3, 117, 11. coll. vs. 10.*
- ἡ παρῴρεια συγκλείει τὴν παραλίαν εἰς στενὸν τόπον, in arctum cogit, comprimit, 5, 69, 1. συγκλειόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν, pressus, coactus, 2, 60, 4. ὑπὸ τῶν πρῆγματων, rerum necessitate coactus, 11, 20, 7 τῆς ὥρας ἢ ὅσῃ συγκλειούσης, urgente hora, diēi tempore breve spatium eis relinquire, 17, 7, 3. διὰ τὸ τὴν ὥραν εἰς ὄψῃ συγκλείειν, 17, 9, 2. n. εἰς παρακλήσιον αὐτοῦ ἀγῶνα καὶ καιρὸν ἢ τύχη συγκλείει, ad similem pugnandi necessitatem redegit eos fortuna, 3, 63, 3. n. ἡ τύχη ἐκ τοῦ προειρημένου τόπου καὶ ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα καὶ τόπον ἐλάττω συνέκλεισεν αὐτοὺς, 1, 58, 1. n. ἡ τύχη συνέκλεισεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν, ad postremi certaminis necessitatem eum redegit, 11, 2, 10. τοῦ Φιλίππου συγκλεισθέντες εἰς τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν, 24, 1, 2. εἰς αὐτὰς συνεκλείσθη τὰς ἐν τοῖς ἰδίαις οἰκέταις ἐλπίδας, 18, 36, 3. εἰς ὄμηρα καὶ Φόρους συγκλείσαντες τὸν Φιλίππον, ad obfides dandos & pendendum tribu-*

- tributum coegerunt, 21, 9, 9. συγκλεισθέντες εἰς Φόρους, 15, 20, 7. *Conf.* συναγεῖν.
- Σύγκλεισις.** ἡ; ἔρος διαφορᾶς καὶ συγκλείσεις πλείους ἔχον ἐν αὐτῷ, mons alibi latioribus vallibus directus, alibi in arctas angustias coiciens, 5, 44, 7. n. *conf.* 5, 69, 1. — „de monte alibi directo, alibi continuato, ut opinor.“ *Ern.* — *Apud Plutarch. in Camill. cap. 41. sunt νάπη πόλλας συγκλείσεις ἔχουσα, quod Reiskius cum Bryano in συγκλείσεις mutat, te-mere.*
- Σύγκλητος,** ἡ, plerumque de senatu Romano usurpatur; sic etiam 28, 5, 6. n. ubi de Acarnanum senatu intellexit Reiskius. *Conf. Adv. ad 20, 12, 1. ἡ σύγκλητος Carthaginensium, differt a γερουσία, 10, 18, 1. 36, 2, 6. Achaorum σύγκλητος est, in quam conveniebant non solum ἡ βουλῆ, sed omnes cives qui trigagesimum aetatis annum impleverant, 29, 9, 6. n. Conf. supra, in ἀγορά.*
- Συγκλίβειν;** τὰ κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρχὴν συνέκλιβε τοῖς ἀνοίαις (τῷ Φιλίππῳ) ὡς οὐδενὶ τῶν πρότερον βασιλέων, propensis in eum animis fuerunt, 7, 12, 5. Συγκλίβειν προ συγκλείειν voluit Vrhikus, 17, 9, 2. n.
- Συγκομιδῆ,** ἡ, (scil. τῶν καρπῶν) messis, 1, 40, 1. comparatio fructuum, 3, 100, 8. ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδῆ, vin-demia, & aliorum fructuum autumnalium comportatio, 4, 66, 7.
- Συγκρημνίζειν;** τὸ πλείστον αὐτῶν συγκρημνιζόμενον ἐν τῇ ταύρω διεφθάρη, 8, 34, 7.
- Σύγκριμά τι ἐκ τούτων,** aliquid ex his concretum, 34, 5, 3.
- Συγκρίνειν τι ἐκ παραθέσεως,** aliquid cum alio conferre, 12, 10, 1. συγκρ. τὶ τινὶ, 6, 47, 9. συνέκρινε καὶ διηρέυνα τὰ λεγόμενα, 14, 3, 7. συγκρίνειν τινὰ πρὸς τινα, comparere aliquem cum alio, ut hi duo inter se disceptent, ut ex eorum disceptatione, coram nobis instituta, veritatem facti discamus, *conf. frontier fun avec l'autre; οὗτοι συγκρίνονται πρὸς τὴν ἔφοδον, 6, 36, 8.*
- Σύγκρισις,** ἡ, collatio, comparatio duarum rerum inter se; ἐκ τούτου κοιητέον τὴν σύγκρισιν τῶν πολιτευμάτων, 1, 13, 13. τοῦτο ἄξιόν ἐστι συγκρίσεως πρὸς ἐκαῖνο, 15, 11, 9. 1, 2, 2. ταῖς γε ἀρεταῖς οὐδὲ σύγκρισιν ἔχουσι, ne conferri quidem inter se possunt, 15, 11, 10. ἡ σύγκρισις τῶν ἀψύχων τοῖς ἐμψύχοις, 6, 47, 10.
- Ἄλκαϊος ἐν ταῖς συγκρίσεσιν ἐπιδειξίως σκώπτων αὐτῶν in commitionibus, disceptationibus, 32, 6, 5. n. ὑβὶ συγκυρήσεσιν, congressibus, *suspiciatus est Reisk. Ego vero videndum puto, ne Συγκρίσεις, i. e. instituta Comparationes, titulus sit libelli ad Alcæo editi.*
- Σύγκριτος τινὶ,** comparabilis, confe-

- conferendus cum aliquo, 12, 23, 7.
- Συγκροτεῖν;** συγκροτημένα πληρώματα, bene exercitati remiges (ad remos communi concentu pulsandos,) 1, 61, 3. n.
- Συγκρούειν,** concurrere, jungere sc, 3, 93, 9. n. νῆες ἀλλήλαις συγκρούουσαι, inter se collisæ, 1, 50, 3.
- Συγκυρεῖν,** accidere, evonire; παρὰ δεξάν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων συγκυρούντων, 5, 18, 6. ἅμα συνεκύρησε καὶ τὴν πρωτοπορείαν συμπυρεῖν Ἔς. 4, 69, 1. 9, 8, 11. πανθ' ὁμοῦ συγκυρήσαντα, 14, 5, 13. τὸ παραπλήσιον ἐκάστοις αὐτῶν συγκυρήσει, 6, 6, 5. δύο τὰ κάλλιστα συνεκύρησε τοῖς Ῥωμαίοις, 2, 20, 8. 4, 51, 7.
- συνεκύρησαν δὲ καὶ οἱ ἀποσταλέντες εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, eodem tempore etiam forte simul advenerunt, 18, 33, 3. ἡ ἔξωθεν συγκυροῦσα ταύταις ταῖς χώραις θάλαττα, mare extrinsecus adtingens has regiones, 3, 59, 7. Sic οἱ συγκυροῦντας τῇ Μηδίᾳ βάρβαροι; 10, 27, 3. n. ubi συνοροῦντες legendum videri poterat.
- Συγκύρημα,** τὸ, casus, eventus, 4, 86, 2. 32, 9, 6.
- Συγκύρησις,** ἡ, idem, 9, 12, 6. Adde Adnot. ad 32, 6, 5.
- Συγχαίρειν τινι,** gratulari alicui, 29, 7, 4. Et in Pass. συγχαρῆναι τινι ἐπὶ τῷ Ἔς. Sic συνεχάρη, 30, 3, 1. συγχαρεῖς, 15, 5, 13. συγχαρησόμενος, 30, 10, 1. 36, 16, 1. 30, 17, 15.
- Συγχεῖν,** τὰς τάξεις καὶ κατασπᾶν, turbare, disjicere ordines, 1, 40, 13. συνέχσαν τὰς τῶν ἀστάτων σημαίας, 15, 13, 7. συγχεῖαι τὸν πόλεμον, — „turbando bellum movere.“ Et n. — id ipsum quod latine conflare bellum dicitur, 4, 10, 3. 15, 2, 4. Conf. συγχεῖν.
- Συγχειρίζειν τῷ βασιλεῖ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν,** 6, 2, 14.
- Συγχορηγεῖν τινι,** subsidiis, commeatibus adjuvare aliquem, 4, 46, 5. 5, 55, 1.
- Συγχεῖν;** Ἀχαιοῖς καὶ τῇ τούτων κίστει συνεχρήσαν πρὸς τὴν τῶν κακῶν ἐξαγωγήν, 2, 39, 4. n. ex consentiente codicum scriptura, pro qua συνεχρήσαντο correxi. Constantier enim in Medio vel in Pass. usurpatur hoc verbum, quod vel simul uti significat, vel nude uti. ἕως μὲν συνεχρῶντο τῇ τῶν Ῥωμ. συμμαχίᾳ, 1, 8, 1. συγχεῖν σθῆναι, 2, 32, 7. ἅμα συγχερσάμενος συναγωνιστῇ τῷ ποταμῷ καὶ τοῖς θηρίοις, 3, 14, 5. συγχερῶμενοι πρὸς τὴν ἀδικίαν ταῖς τῶν Καθηλιγνίων ναυσίν, 4, 6, 2. συγχερῶμενοι ταῖς τῶν τόπων ἐχυρότησι, 5, 69, 9. συμψεύδονται καὶ συγχερῶνται πάντες οἱ μόναρχοι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι, 6, 3, 10. τοῖς ἰδίοις καιροῖς συγχερῶμενος, 18, 34, 6.
- συγχερῶσασθαι τι παρὰ τινος expronitur etiam utendum cogito.

- corroborare aliquid, commodato accipere, in illa phrase, παρά Ταραντίνων συγχρησάμενοι πεντηκοντάρους, 1, 20, 14.
- Σύγχρους τινι, ejusdem coloris cum aliqua re, 3, 46, 6.
- Συγχύειν τὸν πόλεμον, ut συγχέειν vel συγχέαι, conficere bellum; ἤδη συνέβαινε συγκαχῆσθαι τὸν πόλεμον, 28, 15, 6.
- Σύγχυσις, ἡ, καὶ ταραχῆ, confusio, perturbatio, 14, 5, 8, 30, 13, 7.
- Συγχωρεῖν τοῖς παρακαλουμένοις, concedere postulata, condiciones, 4, 29, 3, 14, 2, 5.
- Συγχώρημα, τὸ, concessio, qua aliquid alicui ceditur, traditur, 5, 67, 8. τὰ συγχωρήματα, 28, 17, 7. κατὰ τὸ τῶν Ἀχαιῶν συγχώρημα, 4, 6, 5. *cum* potestas, facultas, quæ alicui datur faciendi aliquid; διὰ τῆς συγκλήτου γίνεσθαι τὸ συγχώρημα τοῖς τιμηταῖς, 6, 13, 3. συγχώρημα λαβεῖν παρά τινος, facultatem, potestatem accipere ab aliquo *aliquid faciendi*, 4, 73, 10. *cum Infin.* 4, 80, 12. *cum* περί πρεσβείας, legationem mittendi, 1, 85, 3, 4, 72, 3.
- Συζευγνύουσι; νῆες συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, inter se junctæ, 8, 6, 2.
- Συζυγεῖν, *verbum tacticum*, in eodem ζυγῷ stare, *id est*, in eadem linea transversâ; συζυγοῦντας καὶ συστοιχοῦντας διαμένειν, servare ordines secundum παραστάτας & ἐπιβάτας, 10, 21, 7, π.
- Σύκον, τὸ; ficus. σύκα, 16, 24, 5 & 9.
- Συλλαλεῖν τινι, 4, 22, 8. συλλαλήσαντας αὐτοὶ ἑαυτοῖς, 1, 43, 1.
- Συλλαμβάνειν; συνελάβοντο τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου ex *vulgata olim lect.* 10, 25, 3. *pro qua συνεπέλαβοντο ex Suida adoptavi.* (*Ibi in Nota infra contextum corrigi, συνεπέλαβοντο, & συνελάβοντο, pro συνεπέλαβτο, & συνελάβτο.*) πλεῖστα συνελάβετο πρὸς *perperatam dabant ead. vet. cum codd. nonnullis, pro συνεβίλετο*, 3, 10, 7.
- Συλλήβδην, ut verbo completar, ut verbo dicam, denique, in summa, in universon; καλλίστας δυναστείας καὶ συλλήβδην περιωρισμένης ὑπὸ τῆς φύσεως, 15, 6, 5. ἀγενέστατοι, καὶ συλλήβδην ἀφρονέστατοι πάντων, 15, 10, 5. συλλήβδην πᾶν, 2, 35, 3, 4, 21, 4. (*ubi rectius deletur comma post συλλήβδην*) 1, 74, 4, 10, 2, 1. συλλήβδην οὐδέποτε 1, 82, 8. κακῶν παραίτιος καὶ συλλήβδην ἀπωλείας, malorum causa atque etiam in universon perniciæ, 18, 24, 3. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν γεγονότων, universon administratio rerum omnia completens, 1, 4, 3.
- Σύληψις, ἡ, comprehensio; τῶν ἡγεμόνων, 1, 85, 6. τῆς γενῆς, 1, 46, 9.
- Συλλογίζεσθαι, συλλογίσασθαι, 1) re-

1) reputare secum, cogitare; cum *Accusf.* 1, 44, 1. 1, 63, 8. 3, 61, 2. 3, 81, 12. Sic *Vat. Et Flor.* τῶντα συνορῶν καὶ συλλογιζόμενος, *τεῖτε, pro simplici λογίζ.* 4, 71, 1.

2) excogitare, capere consilium; συνελογίσαστο παρ' ἐαυτῶν περὶ τῆς προδοσίας συλλογισμὸν βαρβαρικόν, 3, 98, 3. *Seq. διότι,* 1, 26, 10. 1, 32, 2. 3) conjicere, intelligere, cum *Accusf.* 1, 60, 4. 2, 26, 4. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων, conjectura rem adfectus, 3, 93, 3. συλλογίσασθαι τὸ μέλλον ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων, 9, 30, 8.

Passiv. ἦν αὐτῷ συλλελογισμένον, *seq. infim.* constitutum ei erat, 14, 4, 4.

Συλλογισμὸς, ὁ, consilium; συλλογισμ. βαρβαρικὸς, 3, 98, 3. (*cf. συλλογίζεσθαι.*) τὸν προστώτα ἐν πολέμῳ δυνάμει χειρώσασθαι κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμοὺς, hostilium copiarum ducem vincere consilii & solumter cogitatis, rationibus solumter initis, 3, 81, 11. εἰδεχθῆς κατὰ τὴν ἔμφασιν, καὶ ἐκ συλλογισμοῦ οὐ βελτίων ὑπάρχων, nec melior ingenio, judicio, consilio, 37, 2, 1. *Historia desiderat τὸν ἀπολογισμὸν ἀληθῆ μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἑκαστοῖς παρεπομένων συλλογισμοῖς, cum explicatone rationum & consiliorum ad rem quamque pertinentium,* 10, 24, 8. *si modo satis emendata scriptura.*

Σύλλογος, ὁ, colloquium, con-

ventus, 5, 75, 1. 10, 42, 5. (*ubi i. q. σύνοδος vs. πραξ.*) 17, 3, 2. 18, 19, 1. 18, 20, 5. 22, 22, 12.

Συμβαίνεισθαι τινι, 7, 3, 2.

Συμβαίνειν, accidere, evenire; ἐκ τούτου πολλὰ συνέβη τῶν χρησίμων αὐτῷ, 3, 51, 11. αἱ κακοπάθειαι αἱ συμβῆσαι ἡμῖν, 5, 59, 7. n. ἡ συμβαινουσα (τῷ ὄχλῳ) ἀκρασία, in-temperantia quæ accidebat, quæ propria erat, familiaris multitudini, 1, 66, 6. ἡτοιμασμένων αὐτῷ τῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐκ πλείους χρόνου πρὸς τὸ συμβαίνειν, in casum qui incidere posset, 2, 69, 11. ἡγωνία τὸ συμβησόμενον; timebat eventum, 1, 44, 5. εἰ οὐ συνέβη, cum *accusf. Et infim.* quo factum est, 1, 18, 10. *Et sæpe alias.*

Familiarissimus præsertim Polybio. est pleonasticus quidam usus verbi συμβαίνει, συνέβη, sequente infinitivo verbi principalis, ut 1, 22, 3. 1, 32, 2. 3, 61, 5. Et c. *In qua loquendi forma notetur constructio cum Dativo casu, qui a verbo συμβαίνει pendet, pro Accusativo ad infinitivum aliis referendo; v. c. οἷς συμβαίνει μὴ μακρὰν ἀπὸ Μασσαλίας ἔχειν τὴν οἰκίαν,* 2, 32, 1. τοῦτοις συμβαίνει μὴ πολὺ διαστάναι τῶν ἐθνῶν *Et c.* 5, 44, 8. n. ὃ συνέβαινε ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ περιέχεσθαι, 5, 46, 12. *Adde 1, 37, 10. n.*

συμβαίνειν εἰς τὸν πόλεμον, ad belli locustatem jungere te, simul

simul bellum suscipere, 29, 3; 7. n. *νι συναμβαίνειν legendum, quemadmodum correxi* 16, 26, 6. n. *ubi pari ratione συμβαίνειν εὐγενῶς εἰς τὴν ἀπέχθειαν ἅμα Ῥοδίοις legebatur. Rursus συμβεβηκότες de pluribus in unum congrementibus & jungentibus se ad bellum adversus aliquem habemus* 9, 30, 9. *ubi quidem non satis integra est oratio vulgata. Dicitur etiam συμβαίνειν πρὸς τοὺς πολεμίους, congrementi, conflare cum hostibus, si vera scriptura* 11, 24, 6. *τῷ τοῖς χρησιμωτάτοις πρὸς τοὺς ἀχρειοτάτους τῶν πολεμίων συμβεβηκέναι; ubi quidem συμβεβηκέναι correctum voluit Scaliger.*

συμβαίνειν perperam vulgo pro συμβένειν legebatur, 4, 9, 3. n. *Ἐτὶ συμβεβηκότεων pro συμβεβιωκότων*, 10, 3, 1. *Ἐ* 10, 9, 3. *Pro μεγάλα δὲ συμβάλλασθαι πεποίηκε, quod dant libri*, 3, 36, 3. n. *fortasse συμβάλλασθαι συμβέβηκε legendum; sic sane in prat. etiam habes, Ἄσλαν κείσθαι συμβέβηκε*, 3, 37, 4. *ubi praesens pro praeterito exspectasses. Conf. συμβατός.*

Συμβάλλειν; 1) *συμβαλεῖν πρὸς μάχην τοῖς ὑπεναντιοῖς, congrementi, conflare cum hoste*, 10, 37, 4. *εἰς μάχην*, 3, 56, 6. *Ἐτὶ nude συμβάλλειν τοῖς πολεμοῖς, ἀλλήλοισ Ἐ*c. 1, 9, 7. 1, 12, 3. 1, 19, 8. 1, 25, 4. 3, 111, 1. 4, 7, 9.

Etiam de ναυαλίρυγμα, συνδβαλλον τοῖς τῶν Ἀχαιῶν σκάφεσι, 2, 10, 1. *Ἐτὶ prorsus absolute, συμβάλλειν, pugnare, conflare, praedium committere*, 3, 110, 2. *sic αἱ πρῶται συμβαλοῦσαι νῆες*, 1, 23, 7. *συμβεβηκέναι πρὸς τοὺς πολ. pro συμβεβηκέναι legendum putavit Scaliger*, 11, 24, 6. *cf. συμβαίνεν.* 2) *conjectere, perspicere, intelligere; μὴ δύνασθαι συμβαλεῖν*, 11, 13, 2. 3) *συμβάλλειν τινά, committere cum aliquo, ex* 9, 18. *citat Ernestus, quod nobis est cap. 19. libri 9. ubi nihil tale invenio, nec locus ille nunc occurrat.*

συμβάλλασθαι, conferte, prodesse; μεγάλα, βραχύ τι τινὶ εἰς τι, 2, 13, 1. 1, 2, 8. 1, 55, 4. *πρὸς τι*, 1, 5, 4. 1, 47, 1. 3, 36, 3. *Ἐ*c. *διὰ τὸ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἰδιὸν τι συμβεβηκέναι τοὺς καιροῦς*, 2, 37, 4. 5, 107, 5. *Ἀμίλικας πλείστα συναβάλετο πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ πολέμου*, 3, 10, 7. n. *ubi alii vulgo συνελάβετο.*

Συμβασιλεύειν τάδε Φῶ, 30, 2, 4.

(*Σύμβασις, ἡ, παρ; nempse sic editum erat ex Vrsini ingenio*, 21, 8, 6. *pro ἔκβασις.*)

Συμβατικός; *συμβατικὴ διάθεσις, proclivitas ad compositionem*, 17, 9, 4.

Συμβατός; *μὴ συμβατὸν ἔστιν αὐτῷ ποιεῖν τοῦτο, non cadit in illum, non est in ejus potestate hoc facere*, 9, 2, 4. *cf. συμβαίνειν.*

Συμβε-

- Συμβάλει γιγνόμενος**, telis confixus, telis obrutus, 1, 40, 13. n.
- Συμβιοῦν**, familiariter vivere cum quo; *συμβιώσαντες Ἀρκεσίλα τῷ Φιλοσόφῳ*, 10, 25, 2. **Ἔ** 4. *συμβεβιωκότες αὐτῷ*, 10, 3, 1. **Ἔ** 10, 9, 3. *ex Suida, pro συμβεβηκότες, quod utroque loco dabant codd. Polybiani.*
- Συμβίωσις**, ἡ, convictus, 5, 81, 2. *μετὰ εἰνος*, 32, 11, 10.
- Συμβιωτής**, ὁ, vitæ comes, sodalis, contubernalis, 8, 12, 3.
- Συμβοηθεῖν**, 4, 69, 4.
- Συμβόλαιον**, τὸ; *συμβόλαια ἰδιωτικά*, contractus inter privatos de re pecuniaria, 20, 6, 1. *περὶ συμβολαίων ἀμφισβητοῦντας*, de re pecuniaria litigantes, de pecunia quæ e syngrapha debetur, 24, 1, 11. n.
- Σύμβολον**; *συγκλεισθεὶς εἰς τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν*, ex jure condicto, ex jure compacto, 24, 1, 2. n. *τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς σύμβολον*, secundum pactum quod eis cum Achæis intercedit, 32, 17, 3.
- Συμβουλευέσθαι τινι**, consilia cum aliquo communicare, 2, 46, 2.
- Συμβουλίαι**, ἡ, consilium, 5, 12, 6. 5, 49, 2. 21, 8, 11.
- Σύμβουλος**, ὁ, consiliarius, consultor, 14, 3, 7. *συμβ. γέγονε τοῦ πολέμου*, belli suavis fuerat, 35, 4, 8. *publici concilii particeps*, 14, 9, 7. *σύμβουλοι καὶ πρᾶσβευταὶ ἐν ἐκ-Ροιγῆν Ἱβερ. T. VIII. P. II.*
- exercitu Romano*, 6, 35, 4. n. *Conf. Adn. ad 40, 9, 1.*
- Συμμαχικός**; *ἐπιτάττειν τοῖς συμμαχικοῖς τὸ δοκοῦν*, 6, 12, 6. *συμμαχικὴ αἵρεσις*, socialis animus, 9, 23, 7.
- Συμμαχικῶς**, tamquam socii, socialiter; *οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς*, Fr. gr. 81.
- Συμμαχίς**, ἡ; *συμμαχίδες πόλεως*, 1, 83, 1. 2, 46, 2. 4, 25, 1. (*ubi abest substantivum.*) 5, 17, 9. 5, 102, 8. 6, 21, 4.
- Συμμένειν**, i. q. μένειν, manere, eodem loco manere, 1, 27, 9. 1, 47, 4. 4, 10, 3. (*ubi mendose alii συμβάλειν.*)
- Συμμεταδιδόναι τινὶ τῆς ἐπιβολῆς**, consilium cum aliquo communicare, 5, 36, 2. *περὶ τῶν ἐνεστῶτων*, 23, 14, 7. *Ἐὶ subintelleκτο γενεῖται πρᾶγματος* vel ὑπὲρ τοῦ πρᾶγματος, rem cum aliquo communicare, 4, 5, 9. 12, 16, 6.
- Συμμεταπίπτειν τινι**, simul cum aliquo mutari, 9, 23, 8. *Ὅτι αἱ προαυρίσεις τῶν ὑποταττομένων ἅμα ταῖς τῶν προεστῶτων μεταβολαῖς συμπίπτουσι*, scribe *συμμεταπίπτουσι*, 10, 36, 7. n. *Conf. μεταπίπτειν; Ἔ verbum seq.*
- Συμμετατίθεσθαι**; *nozione ἀδύνα*, (τὸν θυρεὸν vel τὸ σῆμα σὺν τῷ θυρεῷ) πρὸς τὸν καιρὸν τῆς πληγῆς, in omnem partem unde ictus minatur convertere iubinde scutum, vel se cum scuto convertere, 18, 13, 7. *Passive Ἔ* *τεσίρωσε, ταῖς πραγμάτων μεταβολαῖς συμμετατίθεσθαι*, una cum

- temporum mutatione mutari ipsum, & varie se flectere ac convertere, 9, 23, 4. (cf. *συμμετακίπτ.*) *Addē Adn. ad* 18, 16, 7.
- Συμμετραῖσθαι πρὸς λόγον τὰ διαύσματα**, cum temporis ratione commetiri itinera conficienda, 9, 15, 3.
- Συμμετρία**, ἡ τῶν κλιμάκων, commensuratio, justa mensura, 9, 19, 5. *τὴν αὐτὴν τήρῃν συμμετρίαν*, 9, 20, 2.
- Σύμμετρος**, modicus, idoneus, probabilis; *τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχων σύμμετρον*, 1, 32, 1. *ἐν ἀποστήματι σύμμετρω*, 1, 33, 6. 2, 25, 4. *λαβῶν σύμμετρον ἀπόστημα*, 5, 73, 5. *σιβυνοῖς ἐοίκασι σύμμετροις*, mediocribus venabulis, 6, 23, 9. *μετὰ σύμμετρου δυνάμεως*, 10, 42, 2.
- Proprie construitur cum πρὸς praepos.* Ἔσ' *notat id quod commensum est & aptum ad id de quo agitur; sic ἡΦίλοι λίθους σύμμετρος πρὸς τὸ Φεῦγειν ἐκ τῆς πύρας τοὺς ἀγωνιζομένους*, lapides emittebat satis magnos ad pellendos de prora pugnantes, 8, 8, 1. *διάστημα σύμμετρον ὑπάρχον πρὸς τὴν ἐπιβολὴν*, 8, 15, 4.
- Συμμέτρως**, dimensa ratione, adcommodate; *κεχρημένοι τῇ πορείᾳ σύμμετρως ὥστε μηδεμίαν ἐπίστασιν γενέσθαι*, 8, 30, 13.
- Συμμιγνύουσι τινί**, convenire aliquem colloquendi causa, 1, 31, 5. 2, 11, 11. 2, 48, 8. 10, 37, 7. *pervenire ad ali-*
- quem, conjungere se alicui*, 1, 19, 2 Ἔ. 4. 1, 60, 8. 3, 96, 9. 3, 97, 4. 4, 23, 2. *incidere in aliquem*, 5, 15, 4. 10, 31, 12. *συμμίξαι τοῖς πολεμοῖς*, manum conferere cum hoste, 1, 9, 4. *Eundem usum ex* 3, 18. *citat Ernestus, ubi non occurrit. ποίοις τόποις συμμιπτόν τοῖς ὑπαναγίοις*, quo loco occurrendum sit hosti, 3, 41, 8. n. *Duas lectiones, συμμιξαντες ἔσ' προσμιξαντες, περιεγραμ in unam συμπροσμιξαντες contraxit Casaub.* 4, 16, 7. *Addē mox συμμύειν.*
- Συμμίσγειν**, i. q. *proced.* *κατὰ πορείαν συνέμισγον τοῖς ὑπαναγίοις*, in hostes incidebant, 10, 49, 6.
- Συμμισθεῖν τοῖς Φίλοις τοὺς ἐχθροῖς**, 1, 14, 4.
- Συμμύειν**, connivere, oculos claudere; *ἵνα συμμύσαντες περὶ ἀρχῶσιν correxi* 31, 8, 8. n. *pro vulgato συμμιξαντες.*
- Συμπαθεῖα**, ἡ; *μετὰ μεγάλης Φαντασίας καὶ συμπαθείας*, Fr. gr. 134. *ἡ συμπαθεῖα τῶν χαλκωμάτων*, 22, 11, 12.
- Συμπαθῆς; συμπαθεῖς ποιῶν** τοὺς ἀγωνιζομένους τοῖς λεγομένοις, 2, 56, 7. *συμπαθεῖς ποιῆσαι τοὺς παρακαλουμένους*, suos adfectus in eos transfundere quos hortabatur, 10, 14, 10. — „*nisi legendum συμπεθεῖ.*“ *Ἐργ.* *τίς οὐκ ἂν συμπαθῆς γένοιτο κατὰ τὴν διήγησιν*, quis non adficiatur ad hanc narrationem,

- 15, 9, 3. συμπαθῆς γυνόμενος, misericordia tactus, 10, 18, 8. 8, 22, 9.
- Συμπικνίζειν, simul ululatum tollere, 2, 29, 6. *Conf. sim-plex.*
- Συμπικνυέσθαι; βία καὶ θυμῷ συμπικνυόμενος, violentiæ & ira adfectus a puero, innutritus, 6, 44, 9.
- Συμπαρακαλεῖν τινι τὰς δυνάμεις, una cum aliquo hortari milites, 5, 83, 3.
- Συμπαραλαμβάνειν, simul adsumere, 2, 10, 1.
- Συμπαραπλεῖν, a latere navigare, 5, 68, 9.
- Συμπαρασκευάζειν τινι ὠφελείας, adjuvare aliquem in paranda præda, prædam alicui conciliare, 4, 3, 8.
- Συμπαρατιθέναι, in acie, a latere aliorum locare, a latere eis adjungere, 2, 66, 7.
- Συμπαρεῖναι, simul adesse, præsentem esse, 5, 5, 8. 5, 15, 6. τινι, una adesse cum aliquo, 9, 25, 6. πᾶσιν, ubique adesse, rebus omnibus præsentem interesse, 9, 26, 5.
- Σύμπας; ἡ σύμπασα ἀργία, 3, 81, 4. *Et. Vide πᾶς.*
- Συμπάσχειν ταῖς τινος ἀτυχίαις, 4, 7, 3. τοῖς τῆς πατρίδος πρᾶγμασιν ἀληθινῶς συμπάσχειν, 15, 19, 4.
- Συμπατεῖν, conculcare; (ὡς καταπατεῖν.) συνεπατήθησαν, 1, 34, 7. 3, 65, 7. *Et* 10. 4, 58, 8. *Et* 10. 14, 4, 10.
- Συμπεῖθεν, i. q. κείθεν, 5, 38, 1. *Pass.* συμπειδόμενος ποιεῖν τι, qui tibi persuaderi, se adduci passus est, 17, 13, 4.
- Συμπέμψαι; συμπέμψαι τοὺς ἐπομένους, reprimeret. hostes infrequentes, 9, 9, 3. n.
- Συμπεριλαμβάνειν τι τῇ ἐπιθέσει, simul comprehendere, 8, 13, 4. συμπεριλήφθησαν τοῖς συνθήκαις ex *ing.* αἰτῶν necessitatem ediderat *Vrsin.* 26, 6, 12: pro περιλήφθησαν.
- Συμπεριποιεῖν τινι τὴν ἀρχήν, in parando regno adjuvare aliquem, 3, 49, 9. *cf.* συγκατασκευάζειν.
- Συμπεριστελλεῖν τὰς ἐμαρτίας, tegere, occultare peccata, 10, 25, 9. *cf.* παριστ.
- Συμπεριφέρεσθαι, συμπεριενεχθῆναι, 1) cum *Dat. gen.* mente & intelligentia adsequi aliquid, capere, intelligere, perspectum habere, cedere; τοῖς λογομένοις, 3, 10, 2. 3, 34, 3. τῇ τῶν ἰβ. ζῶων οἰκονομίᾳ, 9, 15, 7. *Et* 14. τοῖς παραγγελλομένοις, nosse, factis didicisse imperata facere, 10, 21, 9. i. q. κρατεῖν τοῦ *Et. ibid.* 2) cum *Dat. pers.* sequi, comitari, adfectari aliquem, adherere alicui; πλείστους ἔχει τοὺς θεραπεύοντες καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ, 2, 17, 12. ἐπιδαξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις, solerter se gerere cum eis quorum consuetudine utuntur, qui cum eis vivunt, 4, 35, 7. *Absol.* ἀναγκασθέντες συμπεριφέρεσθαι, scil. τοῖς ἄλλοις, aliorum exemplum sequi, 5, 15, 2. *conf.* συγκαταφέρεσθαι.
- Συμπεριφορὰ, ἡ; 1) indulgentia;

τῶν συγγνώμων τοῖς ἀπύροις
 ἢ συμπεριφορᾶν οὐδ' ἦντιν-
 ἔν ἐπ' οὐδενὶ τῶν πραττομέ-
 νων διδόντες, *de lenitate in
 exigendis tributis*, 1, 72, 2.
 συμπεριφορᾶς τυγχάνειν, in-
 dulgentiam invenire, indul-
 genter tractari, 24, 2, 10.
*Eodem pertinet notio obse-
 quentia, vel adcommodationis
 ad aliorum captum, de qua
 monuit Vptonus in Ind. ad
 Arriani Epiḡ. Et Heynius
 ad Epiḡ. cap. 16. quos du-
 paviros hoc nomine jam lau-
 davit Ernestus.* 2) familia-
 ris conversatio, familiaritas;
 ἢ μεθ' ἡμέραν συμπεριφορᾶ,
 5; 26, 15. 5, 37, 2. 32, 9,
 9. Et 6. i. q. σύστασις *ibid.*
 25. 4. — „*Ad hanc maxime
 significationem pertinentia
 exempla habet Cl. Wesselin-
 gius ad Diodor. T. I. p. 233.*“
 Er. — *Confer verbum
 preced.*
Συμπίπτειν, 1) coincidere,
 concurrere, *varia ratione;*
 αἱ πλευραὶ (τοῦ τριγώνου) αἰ
 συμπίπτουσαι πρὸς ἀλλήλας,
 quae se contingunt, 2, 14, 5.
 τῶν διδόνων ἐνταῦθα συμπι-
 πτοῦσῶν, viz omnes ibi coe-
 unt, coincidunt, 10, 28, 7.
 συμπίπτουσιν ἀλλήλοις, mi-
 scentur invicem *diversi gre-
 ges*, 12, 4, 10. Et 13. συμ-
 πσεῦν ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν,
*diversis viis simul cum aliis
 pervenire ad summitatem col-
 lium, sibi occurrere*, 41, 69,
 1. 5, 52, 7. *De exercitiis
 diversarum partium, συμπε-
 σῶν ἀλλήλοις, inter se con-*

currere, 1, 45, 8. 3, 73, 6.
συμπιπτοῦσῶν τῶν νεῶν,
 quum inter se colliderentur,
*implicarentur naves, dum ta-
 ptim conversione in angusto
 loco facta recipere se vellent,*
 1, 50, 3. ἀντίοι συμπίπτον-
 τες τοῖς ὑποζυγίοις, a fronte
 occurrentes jumentis, irruen-
 tes in jumenta, 3, 51, 5.

2) accidere, evenire, *sicut*
 συμβαίνειν; ὃ καὶ νῦν τοῖς
 κατὰ τὴν Αἰτωλίαν συμπε-
 σῶν, 22, 14, 11. τοῦτου δὲ
 συμπεσόντος, quo facto, 3,
 69, 11. *Qua notione etiam
 pleonastice, sicut συμβαίνει,
 cum aliis verbis in infinitivo
 positis jungitur, ut μεγάλην
 συνέπασε γενέσθαι παραχρῆν,*
 1, 53, 4. 3, 107, 4. *Adde*
 31, 22, 3.

3) accidere ad genus ali-
 cuius; συνέπασε τῷ στρατη-
 γῷ πρὸς τὰ γόνατα, 39, 3, 1.
Συμπλανᾶσθαι ταῖς ἀγνοίαις
 τῶν συγγραφέων, decipi er-
 roribus & peccatis historico-
 rum, 3, 21, 10.

Συμπλέκειν, ἀλλήλαις τὰς πρά-
 ξεις, inter se implicare, 5, 31,
 4. Et *in pass.* συνεπλάκησαν
 ἀλλήλαις αἱ πράξεις, 1, 27,
 3. 5, 105, 4. Et 9. συμπλέ-
 κειν τινὶ τὰς χεῖρας, manum
 alicui jungere, amicitiam con-
 trahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6.
 συμπλέκοντες τὰς χεῖρας,
 junctis manibus, mutua opera,
 5, 104, 1.

συμπλέεσθαι, *in Passiv.*
 τοῖς πολεμοῖς, manus conse-
 rere, confligere, *cum hoste,*
 3, 69, 13. καταπεράζειν καὶ
 συμπλέ-

- συμπλέκεσθαι, 2, 65, 13. συμπλέκοντο καὶ διηγωνίζ. τοῖς πολεμίοις, 1, 28, 2. 4, 58, 6. ἐκ τῶν χειρῶν συμπλεκόμενοι τοῖς πολεμ. nudis manibus consistantes, 16, 33, 3. n. συνεπλάκησαν, 3, 73, 1. συμπλακέντες, 2, 51, 3. πρὸς τὴν οὐραγίαν συμπλέκεσθαι, 4, 11, 7. ἐμάχοντο συμπλεκόμενοι κατ' ἀνδρα, 3; 115, 3. συμπλεκόμενα σκάφη, 1, 23, 6.
- συμπλέκεσθαι καὶ μεμψιμοιρεῖν τινι verbis altercati, contendere cum quo, & querelas contra eum proferre, 17, 8, 3.
- Συμπληροῦν; συμπληρῶσαι ναῦς, 1, 36, 9, 3, 96, 8.
- Συμπλήρωσις; ἡ ἐξωθεν συμπλ. τῆς εὐδαιμονίας, accessio opulentiae extrinsecus adveniens, 5, 90, 4.
- Συμπλοκή; 1) ἡ ἀπάντων πρὸς ἄλλα, rerum gestarum conexio, complicatio inter se, 1, 4, 11. 4, 28, 4 sq. cf. 1, 3, 3 sqq. ἡ συμπλοκή, scil. τῶν νεῶν, 1, 28, 11. est implicatio, constrictio, illigatio navium hostilium ορε κορυι, quod συνδεῖν τοῖς κόραξι δicit 1, 27, 12. Sed 2) alias, ἡ συμπλοκή ἔσ' αἰ συμπλοκαί, (etiam τῶν νεῶν, ut 1, 27, 12. 1, 28, 3.) sunt, cum ad manus venit, conflictus, contentio, praelium, 1, 15, 3 ἔ 7 ἔ 11. 1, 42, 13. 3, 18, 1. 3, 73, 3. 5, 14, 4. 5, 23, 9. 6, 25, 4. 8, 2, 15. ὄλοσχερστέρα συμπλοκή, disting. ab ἀκροβολισμῶ, 1, 40, 11.
- συμπλοκαὶ συναχεῖς ἐγένοντο ἐπὶ τῶν ἔργων, continuas dimicationes, continua praelia, 10, 31, 9. τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἀνδρα γιγνόμενης, cominus & viritum, 4, 58, 7.
- Συμπνεῖν, conspirare, concordes esse; συμπνεύσαντες καὶ μιᾷ γνώμῃ χρώμενοι, 30, 2, 8.
- Συμπολιτεύεσθαι; πόλει συμπολιτευόμεναι μεθ' αὐτῶν, 2, 43, 1. μετὰ τῶν Αἰτωλῶν, 17, 3, 12. μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, 23, 8, 9. sic intellige μετ' αὐτῶν, scil. τῶν Λακεδαιμ. 2, 43, 1.
- Συμπολιτεία, ἡ ἐθνική, populorum vel universae gentis confociatio in unam rempub. 2, 44, 5. μετέχειν τῆς συμπολιτείας 2, 41, 12 sq. ἡ συμπολ. τῶν Ἀχαιῶν, commune Achaeorum, 3, 5, 6. ἔσ. τῶν Αἰτωλῶν, 4, 25, 7. τῶν Βιζαντίων, 17, 2, 4.
- Συμπορεύεσθαι, convenire, congregari; de senatu, 6, 16, 4. 29, 9, 6. εἰς τὰς πανηγύρεις, 4, 62, 2. συμπορεύεσθαι, congregari ad colloquium; absolute, 15, 5, 10. 39, 1, 12. τινι, 18, 17, 5. πρὸς τινα εἰς λόγους, 15, 6, 1. πρὸς ἀλλήλους εἰς σύλλογον, 5, 75, 1.
- Συμποτικός, comperationum amans, 31, 21, 8.
- Συμπράττειν τινι, facere cum aliquo, 28, 7, 1 ἔ 5. ἔσ. τινι τὰ κατὰ τὴν ἀδόξον, adjuvare aliquem ad vel in, 33, 5, 7. συμπράττειν (τινι) ὑπὲρ τῶν παρακαλουμένων, curare

ut fatishat postulatis alicujus, 28, 7, 2.

Συμπροπίπτειν τινι, una exire, una abire cum aliquo, 31, 22, 1.

(**Συμπροσμίξαι**; συμπροσμίξαντας τῇ Πύλῳ *perperam edebatur inde a Casaub.* 4, 16, 7. n. *pro συμμιξ. vel προσμιξ.*)

Σύμπτωση, τὸ, casus, eventus, res incidens; *τηρῶν τὸ προειρημένον σύμπτωση*, exiretans dum fieret id quod dixi, *scil. ut transitus pateret per fluvium incidente certo vento*, 1, 75, 8. *regio nomen habens ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος*, a re quæ ibi accidit, 3, 49, 5. *τὸ περὶ τὸν αἶρα σύμπτωση*, 3, 108, 9. *κατὰ σύμπτωση*, casu, forte fortuna, 5, 24, 2. *ἀδήλου τοῦ συμπτώματος ὑπάρχεντος*, quum incertus sit *fortis eventus*, 6, 38, 4. *Sed praefertim tristis eventus*, calamitas, *ibid.* 6, 38, 4. 1, 35, 2. *Ἔ* 7. 1, 55, 3. 2, 7, 11. 2, 24, 1. 3, 106, 5. *τοῖς μαγίστοις συμπτώμασι καλαίειν*, 2, 57, 8. *ἀεὶ τὰ μείζω τῶν προσδοκωμένων κακῶν λήθην ποιεῖ τῶν ελαττόνων συμπτωμάτων*, 30, 5, 3.

Σύμπτωσις, ἡ, τῶν ποταμῶν πρὸς ἀλλήλους, 3, 49, 6. τῶν ὄρων, 2, 14, 8. τοῦ Ἄπεν. πρὸς τὰς Ἄλπεις, 2, 16, 1. *concurfus, primus confictus*, 1, 57, 7. 3, 65, 7. *Ἔ* 10. 5, 85, 1. 11, 13, 1.

Συμφανής, confpicuus; *συμφανῆς γανόμενοι τοῖς πολέμοις*,

2, 25, 5. *συμφανής ἐστι, perspicuum est*, 2, 24, 1. 6, 4, 1. 10, 5, 10. 11, 5, 1. 12, 25, 6.

Συμφέρον, τὸ, utilitas, commodum; *οὐ ταυτό ἐστι συμφέρον σοι καὶ ἐμοί*, 17, 14, 10. *ἐναντίας ἄγειν τὸ συμφέρον ἀλλήλοις*, 2, 41, 9. *ἐπὶ ταῦτὸ συμφέρον ἔγειν τοὺς Πελοποννησίους*, 2, 37, 9. *ταῦς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν τὰς Φιλίας*, 2, 47, 5. *τὰ ἐκ τῆς βοηθείας συμφέροντα*, 1, 11, 1. *Hujus Comparativus esse potest συμφερότερος, si vera lectio codicis Bau.* 3, 8, 9. n. *pro quo ex aliis συμφορότερον πρῶγμα adoptavi. cf. σύμφορος, Ἔ* 5, 49, 6. n. *Ac sane in συμφερότερον consentiebant libri omnes* 2, 50, 11. n. *ubi tamen Ernestus haud dubie συμφορότερον ait legendum.*

Συμφερόντως *κεχείρικα τὰ πράγματα*, ex utilitate reip. *administravit*, 3, 107, 8. *ὄν (πόλεμον) ταχέως καὶ συμφερόντως ἐπατέλεσαν*, ex utilitate sua, 1, 65, 2.

Συμφεύγειν, εἰς τὰς πόλεις, *confugere*, 4, 64, 8.

Συμφεیرهσθαι, una perire, 6, 5, 6.

Συμφορεῖν; *προσβῆαι συμφορῶσαι στεφάνους αὐτῷ*, 22, 24, 1.

Σύμφορος; *συμφορότερον*, 2, 50, 11. n. *ubi tamen vulgo omnes συμφορατ. Vide supra, in συμφέρον, Ἔ conf.* 3, 8, 9. n. *συμφορότερα λέγειν*, 5, 49, 5. n. 22, 5, 9.

Συμ-

www.libtool.com.cn

- Συμφράττειν**, τὰς σάρισσας, deniare, conferere hastas, 2, 69, 9. *quia κύκνωσις τῶν σαρισσῶν dicitur*, 18, 13, 3. *συμφράττειν, absol. Ἔ συμφράττειν τοῖς ὅπλοις*, testudinem facere, confertis scutis sese tegere, 10, 14, 12. 4, 64, 7. *Quod pluribus verbis explicatur*, τοὺς θυροὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, *Ec.* 28, 12, 3. *Conf. συκασπίζειν.*
- Συμφροῦν**, 1) consentire, idem sentire; *absolute*, 2, 22, 1. 2, 38, 9. 2, 39, 6. 2, 41, 1 ἔ 11. 3, 40, 8. ταῦτά, 6, 46, 8. *συμφρ. ἀλλήλοις*, εἰς τὸ συντελεῖν, 4, 60, 4. ἐπὶ τινι πράγματι, 3, 2, 8. ἐπὶ ὅλῳ, 3, 52, 3. πρὸς τοὺς Φίλους περὶ τούτων, 4, 81, 3. 2) deliberare: *συμφροῦσας ὁ θεὸς ἦν ποιεῖν*, 18, 9, 2. *Sic συμφροῦσαντες fortasse* 7, 16, 3. 18, 26, 7. *Ἐ alibi passim, non male exponetur* te in commune deliberata; *poterit tamen etiam satis esse communi consensu.*
- Συμφρόνησις**, ἡ, concordia, 2, 37, 8.
- Συμφυῆς**; τὰ τούτοις συμφυῆ, ἔ συμφυῆς κακὸν, quod ex hoc nascitur, cognatum, ut, *tyrannis nascens e monarchia*, 6, 4, 6 ἔ 8. *συμφυῆς κακία*, 6, 10, 7.
- Συμφυλάττεσθαι**, una custodire, *ex uno cod. Aug. editum erat* 5, 104, 2. *invitis ceteris.*
- Συμφῦναι**; ἔη συμφῦναι τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν τοῖς Πελοποννησίοις, (ορρονίτιν κίνησις καὶ μεταστάσις,) coalescat, firmior indices fiat praesens status Peloponnesi, 4, 32, 9. — „*συμφῦναι τινι dicitur*, quæ perpetua & immutabilia sunt, ut *Latini insita dicunt*, ἔ *Iosephus VI. 3, 2. σύμφυτον δικαιοσύνην*, constans justitiae studium.“ *Ἐκπ. Συμφωνεῖν περὶ τινος*, convenire, pacisci de aliqua re, 2, 15, 5. *ὡς ἂν συμφωνήσωμαι*, quemadmodum inter nos conveniret, 7, 9, 11.
- Συμφωνία**, ἡ; *μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας*, 26, 10, 5.
- Σύμφωνος**, concinens, consentiens, concordans; *σύμφωνος ἦν τούτοις*, consentiebat cum his, 30, 8, 7. *συμφώνους γενέσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγόμενων*, 17, 9, 5. *ὁμολογούμενον καὶ συμφωνον ἑαυτὸν κατασκευάσας κατὰ τὸν βίον*, constantem sibi se praestare, 32, 11, 8. *σύμφωνα ἀγγεῖα*, sibi respondentia, sibi similia, 10, 44, 9.
- σύμφωνόν ἐστι τούτοις πρὸς ἐκείνους*, consentiunt inter se, 6, 36, 5. *περὶ τούτου ἐγένετο πᾶσι σύμφωνον*, 24, 4, 8. 29, 2, 9.
- Συμφαύειν**; *συμφαυόντων ἀλλήλοις τῶν σχημάτων*, tangentibus se mutuo figuris, 6, 29, 3. *συμφαυόντες τοῖχοι*, 8, 6, 4.
- Συμφεύδασθαι καὶ συγχρησθαι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι**, fallere nomine regis, falso uti regis nomine, 6, 3, 10. — „*de iis qui reges se appellant.*“

- laus, i. c. suntque tyranni pro-*
tius." Ern.
Συμψηφος, qui suffragatur; *σύ-*
ψηφον τοῖς ὄχλοις ποιῶν
ἑαυτὸν, ad militaris turbæ ju-
dicium adcommodans suam
sententiam, 3, 90, 6.
Συμψοφεῖν τοῖς ὄπλοις, con-
 crepare armis, 1, 34, 2. *συμψ.*
τοὺς θυρεοὺς ταῖς μαχαίραις,
pulsare scuta gladiis, 11, 30, 1.
15, 12, 8.
Σύν, προφ. per ellipsin omissa,
 3, 113, 9. 3, 117, 8. 4,
 50, 7. 5, 23, 8. *σύν δύο,*
i. q. ἀνὰ δύο, 8, 6, 2.
Συναγανακτεῖν τι ἐπί τινι, 2,
 59, 5. 4, 7, 3. 4, 76, 5.
 6, 6, 6.
Συναγαπᾶν τοῖς φίλοις τοὺς φί-
λους, 1, 14, 4.
Συναγεῖν, 1) colligere *fructus,*
 12, 2, 5. 2) in arctum, in
 angustius, brevius spatium con-
 trahere; *τὴν πόλιν, 5, 93, 5.*
τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ ταμείον,
5, 32, 4. συνηγμένος ταῖς
ῥαῖς τόπος, locus ob silvas
angustus, 5, 7, 10. ὁ αὐλῶν
συναγεται εἰς στενὸν ὑπὸ τῶν
ὄρων, 5, 45, 9. Hinc 3)
translate, τῆς ὥρας συναγού-
σης ἅπαντας, hora diei in ar-
ctum cogente omnes, premen-
te, urgente, scil. ut de rece-
ptu cogitarent. 5, 24, 1. (cf.
συγκλείνειν.) εἰς τοῦτο συν-
ήγοντο τῇ σιτοδείᾳ, ὥστε Ἔς.
eo redigebantur fame, 1, 18,
10. συναγόμενοι τῷ λιμῷ,
fame pressi, 1, 18, 7. κ. ὑπὸ
τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9. 4) συν-
άγειν τινι, congregi cum ho-
ste cominus, 11, 18, 4. κ.
Συναγεῖρεν τοὺς συμμάχους,
 congregare, convocare, 2,
 18, 7.
Συναγαλάξασθαι, congregari, 6,
 5, 7.
Συναγυγία, ἡ, convallis, 18, 14,
 5. κ. αἱ *συναγυγία.*
Συναγωγή, ἡ, τῶν ὄχλων, con-
 vocatio populi, 4, 7, 6. *τοῦ*
σίτου, messis, 1, 17, 9. χρη-
μάτων, corrogatio pecuniæ,
de prafatio reddituum, 27,
12, 2.
Συναγωνιᾶν, unatimere, time-
 re cum altero, timere suis;
τῶν μὲν ἰδίων (dum Rhoda-
nium flumen trajiciunt Pœni)
συναγωνιώντων καὶ παρακα-
λούντων μετὰ κρουγῆς, 3, 43,
8. κ. Sed ibi Casaubonus:
quum & suos Pœni adclatio-
nibus lautis ad, uarent, voce-
que alta adhortarentur. Sic
Ἔς Ernestus συναγωνιᾶν adju-
vare interpretatur; — „sed
pro συναγωνιώντων (αἱ) ibi
scribendum συναγωνίζονται,
ut habet ed. pr. Basf. Ἔ ms.
August. Ceterum, verbum
sic dici, non abhorret ab ana-
logia, cum Ἔς ἀγωνιᾶν pro
certare dixerit Isocrates, au-
thore Suida, Ἔς ἀγωνία pro
ἀγῶν dicatur.“
Συναγώνισμα, τὸ, πρὸς τι, ad-
 jumentum, 10, 43, 2.
Συναγωνιστής, ὁ, adjutor; λαβῶν
 συναγωνιστὴν πρὸς τοῦτο
Ἐδσκῶνα, 3, 34, 2. συναγων.
ἀπροφάσιτος, promptissimus
& certissimus, 10, 34, 9. συν-
αγωνιστῆ χρησάμενος τῷ πο-
ταμῷ, 3, 14, 5.
Συνάδειν, consentire; ταῦτα
 συν-

- συναείναι ἀλλήλοις** οὐ δύναται, 1, 15, 9.
Συναθροίζεῖν; συναθροισθέντες οἱ τῶν Ἀλοβρίγων ἡγεμόνες, ἰκκνὸν τὸ πλῆθος, προκατελάβοντο τοὺς εὐκαίρους τόπους, 3, 50, 3. n. ἀθροίσαντες, *Vrb. Vat. & Flor.*
Συνακινεῖν τινι, probare dicta alicujus, adfentiri ei, 1, 67, 11. ὀλίγοι ἦσαν οἱ συνακινεῖντες μὴ παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, qui adfentiebantur, probabant, non violandum esse factus, 15, 2, 2.
Συνακρεῖν, contrahere; ὁ περιβολὸς τῆς πόλεως οὐ πλείων εἰκοσι σταδίων ὑπῆρχε τὸ πρότερον, νῦν δὲ καὶ μᾶλλον ἐπισημῆται, in arctius contractus est murus, 10, 11, 4.
Συναισθάνεσθαι, *seq. accusf. & infim. i. q. simplex*, intelligere, 5, 72, 5.
Συνακμάξεν ταῖς ὁρμαῖς πρός τι, magno ardore adgredi rem, 16, 28, 1. *συνακμακυσία τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ Σικπ.* vitam & fortunam florentem Scipionis participaverat, 32, 12, 3.
Συνακοντίζεν, i. q. ἀκοντίζεν, telis confodere, 1, 34, 7. 1, 40, 12. 1, 43, 6. 15, 33, 6. n. (*ubi tamen συνακόντησεν pro συνηκόντισαν legendum.*)
Συνακλαλάξεν, clamorem militarem tollere, 1, 34, 2. 2, 69, 7. 15, 12, 8. 18, 8, 1.
Συνάλλαγμα, τὸ; συναλλάγματα, negotia inter homines mutua, contractus, *tum* lites ex contractibus natæ, controversiæ pecuniariæ, 23, 2, 11 & 17. διήκουσ τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γενομένων συναλλαγμάτων, 26, 10, 7. κριταὶ τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συναλλαγμάτων, 6, 17, 7. n. κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλλαγμάτων, 13, 1, 3. n.
Συναμφότερος, uterque simul; σχεδὸν δύο, πλάτος ἔχουσαι τὸ συναμφότερον πεντήκοντα πόδας, 3, 46, 1.
Συναμφῶ, οἱ, uterque simul, utriusque simul, 1, 63, 5. 2, 24, 4 & 11. 2, 65, 9.
Συναναγκάζειν, i. q. ἀναγκάζειν, 2, 31, 9. 3, 111, 4. &c.
Συνακδέχεσθαι τὸν ἐναστῶτα κίνδυνον ἐνψύχως, comitem periculi vel pugnae se præbere, 16, 5, 6.
Συνανάγειν, abducere, vel jubere aliquem ἀναχωρῆσαι, i. e. jubere secedere; *συναναχθέντες εἰς τὴν Σικκαν*, Siccam abducti, quum universi (prout jussi erant) Siccam se recepissent, 1, 66, 10. *coll. vs. 6.*
Συνακρεῖν τινι τινί, aliquem simul cum altero e medio tollere, 5, 11, 5.
Συνανακάμπτεν, reverti cum aliquo, 8, 29, 6.
Συνανακομίζεν; *συνανακομίσσθαι τοῖς Ἀμφικτυοῖσι τοὺς νόμους*, adjutores sese Amphictyones in instauratione legum, in restituendis legibus, 4, 25, 8.
Συναναπληροῦν τι τινί, aliquid aliqua re compensare, 23, 18, 7.
Συνανασάζειν τινί χώραν ἢ πόλιν,

- λιν, operam suam alicui conferre ad recipiendos agros vel urbem, 3, 77, 6. 4, 25, 6.
- Συναναφέρειν τὴν ἀρχὴν**, simul conterre principia, incitiorum simul meminisse, 5, 32, 4.
- Συναναθεῖν**, simul florere, *vel nude* florere; *Atheniensium* respublica τῇ Θεμιστοκλείους ἀρετῇ *συναναθήσασα*, simul cum Themistoclis virtute floruit, *vel* virtute, per virtutem Themist. floruit, 6, 44, 2.
- Συναντᾶν**, occurrere, advenire, convenire; *προσλαβῶν τὰ συνητηκότα τῶν πλοίων*, 1, 52, 6. *συναντᾶν πρὸς τὰς ὑπερβολὰς*, 3, 93, 9. *εἰς Κεφαλληνίαν*, 5, 3, 3. *τὰ συναντῶμενα παρ' αὐτοῦ*, quae illis ab eo occurrissent, *i. e.* quo pacto ille excepisset postulatam, & quid respondisset, 22, 7, 14.
- Συναποφάινεσθαι; συναποφηνάμενος αὐτοῖς ἀγειν τὴν ἡσυχίαν**, sententiae eorum accedens, adfatiens eis, simul cum eis pronuncians, otium esse agendum, 4, 31, 5. *Sic pro συναποφῆμαι τὸ πέμπειν πρὸς Κικιλίαν*, 40, 5, 2. *corrige συναποφῆματο πέμπειν*, quod in mittendam legationem consensisset.
- Συναποχαρῆν πρὸς τινα**, cum aliquo ad aliquem deficere, 20, 10, 5.
- Συνάπτειν**, 1) *notione Activa*, conjungere, connectere, *τὶ τι*, 1, 13, 8. 1, 73, 5. 3, 3, 3. 4, 2, 1. *τὶ πρὸς τι*, 1, 75, 4. 4, 65, 12. *Adde* 3, 17, 1. 2) *notione Neutrali vel Reciproca*, pervenire, accedere *Et. Absol.* *συνάπτειν τοῦ χρόνου*, cum tempus adesset, 2, 2, 8. 4, 27, 1. *τοῦ καιροῦ*, 6, 36, 1. *τοῦ χειμῶνος*, 2, 54, 13. *τῆς ἄρας*, 10, 40, 12. *διὰ τὸ συνάπτειν τὴν τῆς κλειάδος δύσιν*, 3, 54, 1, *εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον συνῆψαν*, eodem tempore advenerunt, adpropinquarunt, 3, 19, 2. *Cum Dat.* *συνάπτειν τοῖς ἄκροις*, ad summities montium pervenire, pertingere. 3, 93, 5. 5, 41, 7. *συνάπτειν τοῖς πολεμίοις*, consequi, attingere hostem, 3, 83, 6. *sic συνάπτειν τοῖς ἰππεῦσι*, 3, 53, 6. *rursum συνῆψαν τοῖς αὐτῶν ἰππεῦσι*, equitatu suo se adjunxerunt, cum equit. se conjunxerunt, 5, 14, 4. *Rursum venio συνάπτειν τοῖς πολεμίοις*, adgredi hostem, impetum facere in hostem, 1, 76, 2. *ubi intelligitur συνάπτειν εἰς τὰς χεῖρας*, quae posteriora verba adji-ciuntur 1, 76, 6. *γεολόφοι συνάπτουτες τῷ ποταμῷ*, pertinentes ad fluvium, 3, 67, 9. *Et de Tempore*, τῶν καιρῶν τούτων συνάπτόντων τοῖς ἐφ' ἡμῶν ιστορεῖσθαι μέλλουσι, 2, 71, 2. 6, 58, 1. *ᾧ (scil. τῷ Λιβυκῷ πολέμῳ) συνάπτει τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πραχθέντα*, 1, 13, 3. *n. i. q.* *συνεχῆ ἐστὶ, ibid.* *Cum προς Πραροῖ.* *συνάπτειν πρὸς τινα*, propius accedere, haud longe abesse, 3, 84, 1. *πρὸς τὴν παρεμβολήν*, (*de jumentis quae a via aberraverant*) in castra

castra pervenire, 3, 53, 10. *sic* οἱ ἀπὸ τῆς οὐραγίας ἀσφαλῶς συνῆψαν πρὸς τὸ στρατόπεδον, 5, 14, 7. οὐ συνάπτει τὰ Γαλατικὰ πεδία πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν, ubi reliquam contingunt Italiam, 3, 86, 2. ὄρος συνάπτει πρὸς τὰ Δρέπανα, 1, 55, 7.

συνάπτει; εἰς συνάπτει ἦκεν ἀλλήλοις, *de diabus aciebus*, adpropinquare sibi invicem, intra teli jactum venire, 1, 76, 2. n.

In Medio; συνάπτεισθαι τοῦ καιροῦ, prehendere occasionem, 15, 28, 8.

συνάπτειν, *noitione* concurrendi, adgrediendi hostem, editum vulgo erat *ex Bau.* 3, 115, 7. ubi nos *ex reliquorum codicum consensu* συμπάπτειν edidimus. *Pro* συνάπτειν legendum συνάπτειν *suspiciamus est Ernesti.* 11, 18, 4. n.

Συναρμόζειν; συναρμοσθέντες κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, 1, 26, 16.

Συναρπάζειν, corripere, comprehendere *aliquem*, 5, 41, 9.

Συνάρχειν; *vide* συνάρχων.

Συναρχία; αἱ συναρχίαι, magistratuum confessus *vel* conventus, *apud Messenios*, 4, 4, 2. *apud Achaos*, 27, 2, 11. 38, 5, 4 *sq.* *Conf.* συνάρχων.

Συνάρχων, ὁ, collega, *imperatoris*, 1, 53, 1. *M. Silanus*, συνάρχων *Scipionis*, 10, 6, 7. collega *confulis*, 3, 70, 2. *Magister equitum* vocatur ὁ συνάρχων *diatatoris*, 3, 88,

7 *Et* 9. 3, 90, 6. 3, 94, 9. *cf. c.* 87, 9. *Prætor Achaorum in consilium adhibet* τοὺς συνάρχοντας, 24, 12, 6. *quos Ernestus eisdem putavit cum* ταῖς συναρχίαις.

Συνασπίζειν, conferere *scuta*, confertim stare, 4, 64, 6 *sq.* 12, 21, 3 *Et* 7.

Συναύξειν, augere, τὰς δυνάμεις, 10, 35, 5. *συναυξήσαι* καὶ *ἐκτραγωδήσαι* τὰς ἐπιτυχίας, *verbis Et triumphi apparatus* augere & amplificare, illustriores reddere res bene gestas, 6, 15, 7. *συναύξειν* τινὰ, honore augere *aliquem*, 32, 5, 7.

Συναύξεισις, ἡ, incrementum (*reip. Romanæ*) 1, 6, 3.

Συναφή, ἡ, commissio, junctura, conjunctio *ferris cum hastili*, ἡ τοῦ βέλους πρὸς τὸ ξύλον, 6, 23, 11. ἡ *συναφή* τῶν μισθοφόρων καὶ τῶν ἰππέων, locus ubi se contingunt, 12, 18, 10.

Συναφίεναι τοὺς παρ' αὐτοῦ, suos pariter emittere *in pugnam*, 11, 12, 7.

Συνδεῖν, colligare, constringere; οἱ κέρακας συνδέουσι τὰς ναῦς, 1, 22, 9. *συνδεῖν* τοῖς κέραξι τοὺς ἐγγίσταντας, 1, 27, 12. *συνδεσθῆναι*, 1, 23, 10.

Σύνδευρος νῆσος, 12, 4, 2.

Συνδεσμεύειν ξύλα, 3, 42, 8.

Συνδιακομίζεσθαι, simul trajici *per fluvium*, 3, 43, 4.

Συνδιαλαβεῖν περὶ τινος, una deliberare *de*, 16, 25, 1. *συνδιαλαβόντες* εἰς τὰς χῆρας, 2, 33, 5. n. *ex lect. cod. Bau.* ubi

- ἄνθρωποι** *nos cum aliis συνδραμόντες.*
Συνδιανεύειν; πάντη συνδιανούντων τῶν ὀργάνων, in omnes partes spectabant corvi, 1, 23, 10. τῇ διανοίᾳ χρῆσθαι συνδιανεύειν καὶ συβρέπειν ἐπὶ τοῖς τόποις, cogitatione convertere se versus loca ipsa, eaque spectare, 3, 38, 5.
Συνδιανοεῖσθαι τινι περί τιος, cum aliquo cogitare, deliberare, consultare de re, 2, 54, 14. 3, 68, 15. *συνδιανοεῖσθαι*, πῶς ἂν *Ἔς.* 31, 20, 7.
Συνδιατηρεῖν, una custodire, 2, 58, 3.
Συνδιατρέβειν μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς ὑπαίθεροις, expeditionis socium esse regi, 4, 77, 1. 4, 87, 2.
Συνδιαφυλάττειν τινι τὴν ἀρχὴν, aliquem in custodiendo servandoque regno juvare, 7, 3, 7. conservare alicui regnum, 31, 19, 11.
Συνδιοικεῖν *an legendum pro συνοικεῖν*, 6, 2, 14? u.
Συνδιώκειν, *i. q. διώκειν*, persequi, 1, 17, 13. 1, 19, 4. 5, 14, 6. *Ἔς.* *Pass.* *συνδιώχθησαν* εἰς τὴν πόλιν, 1, 8, 2.
Συνδοκεῖ αὐτῷ, pariter ei placet, consentit ille probatque, 1, 62, 8.
Συνδρομή, ἢ; *συνδρομαί*, concursus seditiosi, 1, 67, 2. 1, 69, 11.
Συνδύαξεν τινι, societatem cum aliquo facere, 4, 38, 6. *συνδύαξεν οὐκ ἐβούλουτο*, nolabant se arctius jungere, 30, 5, 8.
Συναγγίξεν, *i. q. ἐγγίξεν*, 1, 23, 8. 3, 69, 15. *Ἔς.*
- Συναγγυε**, prope, *cum dat.* 1, 49, 5. 1, 74, 14. 3, 60, 10. 3, 61, 1. *Ἔς.* *Sic ἔσ' scribendum* 1, 21, 10. *Ἔ* 1, 30, 15. *ubi perperam συναγγυε, acutè editum. Cum genit.* ἀπει δὲ συναγγυε αὐτῶν ἦσαν, prope se invicem, 1, 51, 1.
Συνεδρεία, ἢ, μετὰ τῶν φίλων, deliberatio cum amicis, 18, 37, 2. *ubi συνεδρία dabant msssi.*
Συνεδραύειν, una deliberare, concilium agere, 2, 26, 4. 5, 102, 8. 40, 4, 5. τινι, cum aliquo coire ad deliberandum, *Ern.* 3, 68, 15. *ubi rescribitur Casaub.* assiduum adesse; *nempe* adludere ad lectum agrorum.
Συνεδριακή πολιτεία καὶ δημοκρατικῆ, quæ publici concilii opera regitur, 31, 12, 12.
Συνέδριον, τὸ, *de senatu Romano*, 1, 11, 1. 3, 9, 4. 3, 20, 3. 6, 15, 7. οἱ τοῦ συνεδρίου, senatores, 33, 1, 4. *de senatu Carthag.* 1, 31, 8. 3, 33, 4. *de concilio imperatoris*, 36, 4, 4. τὸ συνεδρ. τῶν Ἀμφικτυόνων, 40, 6, 6. τὰ τῶν Πυθαγορείων συνεδρία, scholæ Pythagoreorum, 2, 39, 1.
Συνέδρος, ὁ, consiliarius, concilii particeps, 3, 20, 8. οἱ τῶν συμμαχῶν σύνεδροι, a sociis ad colloquendum & ad deliberandum inter se missi, 5, 102, 9. 5, 103, 1. *κατασφάξας ἐν τῷ Φακῷ τοὺς σύνεδρους*, 31, 25, 2.
Συνεδίξεν τινὰ τινι; αἷς ἔδει συνειδίξασθαι τοὺς ἰκπεῖς, ad quo;

www.libtrios (motus) oportet exercita-

- tos esse equites, 10, 21, 1.
Συνειδέναι σφίσι τὰ πεπραγμένα, sibi conscium esse, 1, 84, 11. 30, 8, 6. 15, 3, 2. n. (cf. συνιδᾶν.) μηδὲν αὐτῷ συνειδῶς μοχθηρὸν, 30, 7, 8. εἰδῶς αὐτῷ κακῶς χειρικότι, 25, 8, 6. οὐδὲν αὐτοῖς συνειδότες ἀλλότριον βουλομένοις Ῥωμαίων, 27, 13, 13. Sic cotteci, συνήδει πολλὰς αὐτῷ δισφαλμένῳ, 4, 14, 3. n. pro vulgato δισφαλμένα. **συνειδέναι τοῖς σφετέροις πράγμασι τετραμένοις**, 1, 62, 7. **συνειδέναι τινὶ τὰς ἐπιβολὰς**, 4, 22, 7.
Συνείκειν, i. q. ἄπειν, cedere, 5, 71, 10. τῷ καιρῷ, 32, 19, 8.
Συνᾶναι; οἱ συνόντες, familiares, 4, 24, 26
Συνεῖπῃν τινὶ (ut συνηγορεῖν) causam, partes alicujus defendere, 23, 8, 13.
Συνείρειν, connectere legendo, uno spiritu legere quinque versus, 10, 47, 9.
Συνεισπίπτειν εἰς τὴν πόλιν, simul irrumperē, 4, 71, 12.
Συνεμβάλλειν τινὶ τινὰ, aliquem in ejiciendo altero adjuvare, 3, 49, 10. 7, 4, 2.
Συνεκκαίειν τινὰ, ad bellum incitare, incendere aliquem, 3, 14, 3.
Συνεκαλεῖσθαι τινὰ πρὸς τὴν χρεῖαν, ad praelium simul fortiter ineundum excitare aliquem, 18, 2, 11.
Συνεκλήροῦν, τὰς ὁρμὰς τῶν θυνάμεν, indulgere cupiditati, 3, 78, 5. τὸ ἔλατὰς, (i. q.

ἐκπληροῦν) supplere, 16, 28, 2. τὸ καταλειφθῆν ἐν ἐπαγγελίᾳ, explere fidem promissorum, 32, 9, 1. **συνεκλήροῦν τὴν διανοίαν καὶ τὴν τόλμην τὴν ἐπιβολὴν**, rem susceptam prudenter & fortiter perficere; neque periculum, quod conjunctum est cum incepto, compensare & vincere studere tanto majori & cautione & fortitudine, 14, 4, 3.

Συνεκποιεῖσθαι, ταῖς ἐξ αὐτῆς τῆς χάρας χορηγίας, contentum esse, satis habere, 6, 49, 7. cf. ἀπκοιεῖσθαι.

Συνεκτρέχειν; τῆς τύχης αὐτῷ συνεκδρομούσης, fortuna ipsam juvante, 10, 40, 6. ὡν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμα, nihil ei successit, 12, 13, 5. σπανίοις τούτο συναξέδραμα κατὰ τὸν βίον, paucis contigit, 5, 33, 7.

Συνακχύειν; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνακχυθέντες, ad primum nuncium effuse adcurrerunt, exierunt, 9, 9, 7. **συνεκχυθεὶς τοῖς αὐτοῦ μισθοφόροις**, simul cum mercenariis citato cursu persecutus hostem, effusus in hostem, 11, 14, 7.

Συναλαύνειν; συνηλάθησαν ἕως εἰς τοὺς ἐπικέδους τόπους, compulsi, propulsi sunt, 28, 5, 6. ὑπ' Ἀχαιοῦ συναληλαμένος εἰς τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, intra paterni regni fines compulsi, 4, 48, 2.

Συναλθεῖν, vide συνέρχεσθαι.

Συναμβάινειν, τοῖς Καρχηδονίοις εἰς τὴνθάλασσαν, pariter mare ingredi, pariter maritima tractare, mari bellum suscipere

www.libtool *pere cum Poenis, 1, 20, 7. —*
ἐμβαίνειν τὴν θυλ. est mari-
tima tractare. Romani vole-
bant, Carthaginienses solos
mare tenere.“ Ern. — συν-
εμβαίνειν (τινι) εἰς τὸν πόλε-
μον, bellum pariter suscipere,
belli societatem inire cum ali-
quo, 29, 3, 8. Sic videtur
etiam legendum 29, 3, 7. n.
pro συμβαίνειν. Et sic ex
conject. pro συμβαίνειν edidi
16, 26, 6. n. συνεμβαίνειν
εἰς τὴν ἀπέχθειαν (Φιλίππου)
ἅμα Ῥοδίοις.

Συνεμβάλλειν ὁμοίως τοῖς Λιτω-
λοῖς εἰς τὴν Ἀχαίαν, 4, 16,
10.

Συενδουσιᾶν; θεάτρον ἐπι-
λημμένος συενδουσιῶντος,
concionem nactus secum fu-
rentem, 38, 4, 7.

Συανοῦν; τὸ τῆς προκατασκα-
ψῆς οἰκῆον συνενώσωμεν, sic
corrupte vulgo omnes, 2, 14,
1. pro συσώσωμεν, quod
haud cunctanter in contex-
tum recipi debebat.

Συναξαίρειν; συνεξᾶραι μετὰ
τῆς ἀποικίας, simul exire, pro-
fiscisci cum colonia, 12, 5, 8.
ι. q. συναξελθεῖν, coll. ibid.
vs. 7. τὸ τῶν Κελτῶν πλη-
θος συνεξηρκός τῶς τῶν
Καρχ. ἐλπῖσι, ed. Casaub.
3, 68, 8. n. quod interpre-
tatus ille erat, Galli ad spem
Carthaginiensium sublatis ani-
mis; Et Ernestus, spe fortu-
næ Pœnorum elatus. — „Sed
dubitant (ait idem Ernestus)
de hac lectione: in qua si vi-
tium est, legendum συναπηρ-
ως, pro συναπηρμένως, quod

centies sic dicitur.“ — Vide
nostram Adnot. ad l. c.

Συναξαίρειν; 1) juvare aliquem
in expugnanda urbe; βοηθῶν
Προυσία συναξῆλον τοὺς Κια-
νοὺς, 17, 4, 7. 2) συναξαίρ-
τινὰ τινι, una cum ali-
quo servare aliquem, liberare
periculo, 5, 11, 5. cf. ἀξαι-
ρεῖν.

Συναξακολουθεῖν αὐτῷ ὄνειδος
παρὰ τοῖς εὐφρονουσι, vitu-
perio excipitur, 2, 7, 3. ἔλεος
παρὰ τῶν Ἑλλήνων, miserentur
ejus Græci, 2, 58, 11.
συγκατάθεσις, 2, 58, 11. τοῦ-
τό μοι συναξακολουθήσῃ, hoc
consecutus sum, hoc mihi con-
tigit, 3, 63, 11. 17, 14, 15.
17, 15, 5. συναξακολουθεῖν
αὐτῷ ἀσέλγεια, inerat ei, 37,
2, 4. Et, vulgata notione,
τὰ συναξακολουθούντα τοῦ-
τοις, quæ consequuntur, se-
quuntur hæc, 3, 109, 9. 3,
55, 3. τὰ τέλη (scil. τῶν
πραγμάτων) συναξακολουθεῖ
ταῖς Ῥωμαίων προθέσει, se-
quuntur, respondent, 18, 15,
12. Conf. ἐξακολουθεῖν.

Συναξαμαρτάνειν τοῖς ἀσεβή-
μασί τινος, paria scelera cum
aliquo committere, 5, 11, 1.

Συναξανιστάναι; συναξαναστῆ-
ναι τοῖς καιροῖς, (scil. κατὰ
τοῦ Φιλίππου,) simul cum
tempore, i. e. oblata opportu-
nitate, insurgere contra Phi-
lippum, 16, 9, 4. ἀδανάς
συναξανιστικῆς, scil. αὐτοῖς,
quum nemo se socium insurre-
ctionis eis adderet, 5, 39, 4.
Conf. 3, 68, 8. n. Et 3, 34,
9. n. Ἄδδε συναξίστασθαι.

Συν-

Συνεξαποστέλλειν τινὰ 16, 21, 6. οἱ ἄμα τούτῳ συνεξαποσταλησόμενοι φίλοι, 23, 14, 11.

Συνεξεγείρειν; συνεξεγερθέντες διὰ τὴν σφετέρην βλάβην, proprio damno excitati, 4, 47, 3.

Συνεξίστασθαι τινι εὐθύμως, paratum se ostendere ad pugnandum cum aliquo, 3, 34, 9. n. 5, 39, 4. n. *Conf.* 3, 68, 8. n. *Adde* συνεξίστασθαι.

Συνεξομοιοῦν; συνεξομοιοῦσθαι πεφύκαμεν πάντες ἄνθρωποι τῷ περιέχοντι, adsimilari, consimiles fieri coelo sub quo habitamus, 4, 21, 1. **συνεξομοιωθέντος** τούτου τοῖς πρότερον, quum hic similis esset prioribus, superiorum exemplum sequeretur, 31, 26, 4.

Συνεξορμᾶν τινι, simul exire cum quo, 1, 47, 7. 8, 21, 6.

Συνεπαγωνίζεσθαι; ἐπιματρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, (*scil.* κατὰ Ῥωμαίων) præter ea quæ jam acciderunt, nova certamina Romanis ciente fortuna, i. e. nova mala inducente, 3, 118, 6.

Συνεπανορθοῦν πόλιν ἐπτακυνῖαν, juvare, erigere, instaurare, 30, 18, 4.

Συνεπεμβάλλειν ταῖς ἀτυχίαις τινός, insultare calamitati alicujus, calamitate alicujus abuti ad addendam adflictio ad afflictionem, 30, 9, 21. **συνεπεμβάλλειν τοῖς κατ' ἀλλήλων καιροῖς**, temporibus uti in mutuum perniciem, adversis rebus suis invicem insi-

diari insultareque, 20, 11, 7.

— *Imitatio Demosthenis, qui Mid. p. 138. ἐπεμβάλλειν τοῖς καιροῖς dixit.* *Ern.*

Συνεπιβάλλειν, simul adscendere *sialas*; πολλῶν ἄμα συνεπιβαίνοντων, 10, 13, 8.

Συνεπιβάλλειν; ἴσα συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις, quæ coincidunt, insidunt in tempora, quorum res nos scribimus, 2, 56, 4. **κατὰ γε τὰς ὀλοσχερεῖς διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρεν ἐπὶ τῇ δικαιοῖα τὸ λεγόμενον**, *conrupta (ut videtur) oratio, cujus sententia est, saltem quoad majores terræ divisiones cogitatione transferre se velut in rem præsentem oportet, & res, quæ narrantur ad ea loca referre quibus gestæ sunt, 3, 38, 4. n.*

Συνεπιδεικνύειν, i. q. ἐπιδεικν. indicare; οἱ τόποι οἱ διὰ τοῦ λόγου συνεπιδεικνύμενοι, 3, 38, 5.

Συνεπιδίδόναι τινὶ δαυτὸν, dare, adjungere se alicui, 32, 10, 5. εἰς τὸ, operam suam alicui tribuere ad aliquid, socium se præbere, 32, 21, 10. 7, 16, 2. (**Συνεπιδράττεσθαι τὸν φθόνον**, simul consciscere sibi invidiam, *ex 9, 10. citavit Ern. sed ibi est προσεπιδραττ. vs. 6. non συνεπιδρ.*)

Συνεπικυροῦν, confirmare, ratum facere, τὸ δόγμα, 4, 30, 2. τὰς ὁμολογίας, 22, 7, 3. τὸ προβεβουλευμένον, 6, 16, 2.

Συνεπιλαμβάνεσθαι, adjungere, *cum dat. pers. .5, 90, 2, absque*

*que legitime, εὐν μὲν ἢ τύ-
 χη συναπιλαμβάνηται, intel-
 lige αὐτοῖς, 2, 49, 7. cum
 dat. pers. Ἐξ γεν. rei, θεός
 αὐτοῖς συνελάβετο τῆς σω-
 τηρίας, 11, 24, 8. cum solo
 genit. rei, συναπιλαμβάνα-
 σθαι τῶν πραγμάτων, 1, 70,
 8. ubi potest ex preced. in-
 telligi datus σφίσι, Ἐξ
 cum Casaub. verti, in socie-
 tatem consiliorum venire; sed
 10, 19, 9. ad συνεπιλήφου-
 ται τῶν πραγμάτων nullus in-
 telligi datus debet, Ἐξ est
 in curam rerum, in curam bel-
 li incumbent. συναπιλαβέ-
 σθαι τῆς αὐτοῦ τε καὶ τῶν
 φίλων σωτηρίας, suam & ami-
 corum salutem curare, vel in-
 tellecō datus εαυτῷ, secum
 illam curare & adjuvare; sic Ἐξ
 15, 28. Sic ad συνεπιλήφου-
 μένοι τῶν διχλύσεων, 22, 12,
 1. intelligi potest τοῖς Αἰτω-
 λοῖς, adjuvare compositionem,
 vel adjuvare Ἄετολος ad pacem
 impetrandam. βοηθεῖν καὶ
 συνεπελαβέσθαι (scil. αὐτῷ)
 τοῦ καιροῦ, ut cum ipso ute-
 retur tempore, 15, 3, 7. συναπ-
 ελάβοντο (scil. τῷ Ἀράτῳ)
 τῆς καταλύσεως τοῦ τυράν-
 νου, Aratum opera sua juve-
 runt in evertendo tyranno, 10,
 25, 3. (ubi in Nota infra
 contextum corrigere συνεπε-
 λάβοντο, Ἐξ συνελάβοντο,
 pro ετο.)*

Συνεπιμαρτυρεῖν τινι, testimo-
 nium exhibere alicui, dicta
 alicujus confirmare, 26, 9, 4.
 Συνεπινοεῖν, πῶς καὶ τίνι τρό-
 πῳ Ἐξ. consilium cum alicuo

inire, rationem excogitare, 8,
 17, 2.

Συνεπισημαίνεσθαι, notare in
 partem deteriorem, repre-
 hendere, improbare, 4, 24, 5.
 cf. ἐπισημαίν.

Συνεπισπάσασθαι τι, temere &
 importune attrahere & in me-
 dium proferre aliquid, 26, 3,
 13. συνεπισπάσασθαι τοὺς
 ἰδίους πολίτας πρὸς τὴν Περ-
 σέως συμμαχίαν, 30, 6, 7 / 9.
 ἢ Καπύη μεταθεμένη συνεπ-
 ασκάσατο καὶ τὰς ἄλλας
 πόλεις, Spicil. ex lib. 7.

Συνεπισκεύειν; ὁ δὲ ἐκέλευε
 τοὺς κρατίστους συνεπισκεύ-
 σαι τὰς ἀμάξας, Suidas in
 συνεπισκ. quod fragmentum
 inter Polybiana retulit / Valef.

Συνεπιστῆσαι; vide συνεπιστα-
 ναι, Ἐξ συνεπιστάνειν.

Συνεπισχύειν τινι, partes alicu-
 jus tueri, adjuvare alicum,
 vires suas conjungere cum quo,
 6, 6, 10. 18, 24, 11. 18, 26,
 6. 20, 5, 13. 25, 1, 12. 26,
 3, 6. 32, 1, 3. ταῖς πλεονε-
 ξίαις τινός, infervire, juvare
 cupiditatem alicujus, 28, 5,
 5. (τινι) κατὰ τινος, 6, 8, 1.

Συνεπιτείνειν, τὴν ὀργὴν τινος,
 augere, 3, 13, 1.

Συνεπιτίθεσθαι, simul adgredi,
 invadere aliquem, 1, 31, 2.
 2, 3, 6. 2, 45, 4. 2, 49, 8.
 3, 49, 10. 3, 65, 11. 3, 97,
 3. 4, 14, 8. συνεπιτίθεσθαι
 τοῖς καιροῖς, (i. q. ἐπιτίθε-
 σθαι τινι σὺν τοῖς καιροῖς,
 vel ἐν καιρῷ, quod est 2, 45,
 4.) 3, 15, 10. 5, 87, 2. 5,
 105, 8. τοῖς πράγμασι τινος,
 alicu-

- alicujus res invadere, 5, 78, 4. τῆ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγνοία καὶ τῶ τῶν συμμαχῶν πρὸς αὐτοὺς μίσει, 6, 43, 4.
- Συνεπιψηφίζειν τὰ κατὰ τὰς διαλύσεις, ratas habere pacis conditiones, 22, 15, 1.
- Συναργάζεσθαι τινι, opus facere cum quo, 34, 10, 13 sq.
- Συνοργεῖν τινι, adjuvare aliquid, 1, 48, 1, 18, 7, 5, 1, 70, 5. τὸ αὐτόματον συνήργησεν αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐναστῶσαν χρείαν, 3, 97, 5. πολλὰ συνοργεῖ ἡ ἀρμογή τῶν ὅπλων εἰς τὴν χρείαν, 11, 9, 1. συνήργουν τιχίεο ἰν συνηγόρου erat cotturpium, 2, 6 10.
- Συνεργήμα, τὸ, quidquid adjuvat aliquid in agendo & perficiendo, 2, 42, 4. 5, 36, 9. πρὸς τι, adjumentum, auxiliium, 3, 99, 9. 15, 27, 1. 23, 2, 3. τὰ ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.
- Συνεργία, ἡ, alii συνεργία, adjuvantum, auxiliium opus facientium cum aliis, 8, 35, 10.
- Συνεργός, ὁ, συνεργὸν λαβεῖν τινα, 1, 7, 8. κεχρημένος αὐτῷ συνεργῷ πρὸς πολλὰ, 23, 2, 4. ἡ συνεργός; ἔχων γυνῶνα, πρὸς πῶταν ἐπιβολὴν αὐφῆς συνεργὸν, 6, 2, 10. Neutr. συνεργά πλείω, 1, 81, 10. δύο συνεργοῖς χρημένη τῷ ἰσχυροτάτοις, 2, 38, 8.
- Συνερείδειν; τὰ θηρία συνήρεισε τοῖς ἐναντίοις, elephantum in adversos impetum, impressionem fecerunt, 5, 84, 2. Μακεδόνων συνερείσαντων τοῖς Ροβίη Νίβοι. T. VIII. P. II.
- βαρβάρους, Fr. gr. 84. π. συνέσπισαν οὕτως ὥστε συναρῖσαι πρὸς ἀλλήλους, de phalange densata in acie, ut conferti incumbere alii aliis, cohererent invicem, 12, 21, 3. cf. 18, 12, 6.
- Συνέρχασθαι; συνελθεῖν τινι εἰς λόγους, 1, 78, 4. 5, 102, 7. εἰς τὰς χεῖρας, idem. congregari cum aliquo colloquii causa, 1, 78, 6.
- ἕμα τῷ συνελθεῖν αὐτὸν ἀναθῆμανον, 16, 2, 5. ex lect. mssiorum, quam in συνιδεῖν cum Bauf. mutavit Casaub.
- Σύνεσις, ἡ ἐγκατοικοῦσα ταῖς ἐπάστων ψυχαῖς, i. q. συναθήσις) 18, 26, 13. π.
- Συνετός; οἱ συνετάτατοι, de latinorum literarum peritissimis, 3, 22, 3.
- Συνετῶς βουλευσάμενος, prudenter, 1, 36, 2.
- Συνεφεδρατεῖν τοῖς ἄλλοις, in subsidiis manere, 1, 27, 9. praesidio esse, tutari, 2, 12, 8. τοῖς καιροῖς, (i. q. ἐφεδρ.) insidari temporibus, omni occasione intentum esse, 31, 13, 6.
- Συναφιστάνααι; τοὺς φιλοπαιστούοντας συναφιστῆσαι περὶ τούτων, eos qui discendi cupidi sunt attentos reddere ad haec, vel potius, docere haec, ad harum rerum notitiam perducere, 3, 59, 6. συναφιστήσας αὐτὸν (i. q. ἑαυτὸν) ἐπὶ τούτῳ, qui attente consideraverit, qui expenderit hoc 11, 19, 2. Cum nudo Accusati, συναφιστῆσαι τὸ παρακείμενον, 2, 58, 13. ad id quod proximum est advertere

animum, interprete Casaubono: sed sic, si cetera recte habent, videtur desiderari praepos. ἐπὶ ad τὸ παρακείμενον; ad verbum vero intelligitur accus. αὐτὸν αὐτὴν διάνοιαν (conf. ἐπιστῆσαι.) nisi συναπιστῆσαι h. l. est docere, sicut συνιστάνειν, quod vide.

καταφανές ἐστι τοῖς βραχία συνεπιστῆσαι, scil. αὐτοῦς, 4, 40, 10. ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστῆσαντες, animum advertentes, 3, 9, 4. Adde verbum seq.

(συναφίστασθαι. κολορηκὴν περὶ τὴν πόλιν ex pseudo-fa lectione 5, 66, 1. temere hic retulit Ernestus.)

Συναφίστανειν; 1) attentum reddere, τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. 2) attendere; οἱ βουλόμενοι συναφίστανειν, scil. αὐτοῦς, 4, 8, 8. οἱ ἐφίστάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, qui attente legerint libros, vel vide, lectores, 9, 2, 7. 7, 13, 2. συμβαίνει τοῖς βουλομένοις συναφίστανειν καὶ τοῦ χωρίου τὸ μέγεθος, 6, 32, 2. n. (cf. 4, 8, 8.) — „Intelligere vertitur; sed hoc significare id verbum non potest, estque potius attendere, Et refertur ad βουλομένοις, qui volent attendere; tum συμβαίνει significat iis datur, contingit, vel excidit verbum.“ Ern.

Συνέχεια, ἡ, assiduitas; τῶν ἀπροβελισμῶν, 5, 100, 2. τῇ συνεχείᾳ τῶν ἀνδρῶν ἐτηροῦντο οἱ τόποι, 8, 17, 5. n.

Συνέχειν, continere, cohibere, retinere, constringere, Et similia; τὴν δύναμιν συνέχειν ἐν τῷ χάρακι, 10, 39, 1. τοὺς πολιτικούς ἐν ἀποστήματι συνέχει, urbanas copias ex aliquo intervallo continuit, retinuit, 1, 9, 4. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως συνέχειν ἐπ' αὐτόν, (i. q. ἐφ' αὐτόν,) secum retinuit, 3, 101, 8. τοῖς ἀδελφοῖς φόβοις τὰ πλεῖστα συνέχειν, 6, 56, 11. τὸ πῶλυμα ἐν δημοκρατίᾳ συνέχειν, remp. in populari statu retinere, servare, 2, 41, 6. τοῦτο συνέχει τὰ Ῥωμαίων πράγματα, hæc res continet, sustinet, servat Romanam remp. 6, 56, 7. συνέχειν τὰ κατὰ Σικελίαν, continere, retinere, servare, tueri, 1, 17, 3. συνέχειν τὴν ἐξουσίαν, retinere potestatem, 39, 2, 13. συνέχεσθαι τοῖς πολέμοις, in arctum cogi, constringi, premi bellis, vel retineri, distineri, 1, 7, 9. τῷ λιμῷ συνέσχηντο, fame contricti, pressi, confecti erant, 3, 62, 4. Sic συνεχόμενων τῷ λιμῷ ex cod. Bav. editum erat 1, 18, 7. pro συναγομένων; vide συνάγειν. συνέβαινε αὐτοῖς ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις στάσει συνεχῆσθαι, 4, 17, 4. ubi delenda utique videtur praepos. ἐν, quæ e præcedentis vocabuli terminatione temere adhaesit.

Particip. τὸ συνέχον, absol. quod præcipuum, quod maximum est, quod rem ipsam vel

www.libtool.com.cn

vel caput causæ continet, 2, 12, 3. 2, 52, 4. 3, 51, 13. 8, 4, 3. 10, 45, 4. 15, 2, 3. 21, 13, 9. *Et Plur.* τὰ συνέχοντα τὰ θεωρηκέναι, quæ sunt præcipua perpexisse, 6, 46, 6. *Cum genit.* τὸ συνέχον τῆς προτροπῆς, præcipuum argumentum cohortationis, 4, 5, 5. τῆς ἐννοίας τῆς ἐν ταῖς συνθήκαις, 3, 29, 9. τῶν ὁμολογηθέντων, 10, 38, 5. τῆς ἐκκλησίας, caput rei agendæ, in concione, 28, 4, 2. τὰ συνέχοντα τοῦ δόγμα- 18, 27, 2. τῶν ἐγγράπτων, 3, 27, 1. ἐν τούτοις κῆται τὸ συνέχον τῆς σωτηρίας, his rebus maxime continetur salus, hæ res præcipuæ sunt salutis causæ, 10, 47, 11. τὸ συνέχον τῆς ὀρυκῆς αὐτοῦ ἦν, ὅτι Ἔς. præcipua causa quæ eum impellebat, 18, 22, 3. τὸ συνέχον αὐτοῖς τῆς ὑπομονῆς τοῦ πολέμου, præcipua causa constantiæ eorum, 4, 51, 1.

Συνεχῆς, proxime sequens, contiguous, continuus; πᾶς ὁ συνεχῆς λόγος, consequens omnis oratio, 1, 5, 5. συνεχῆς τούτοις, proximi his, finitimi, 2, 16, 3. ἐξ πύργου τοὺς συνεχῆς τῶ προειρημένω κατέβαλον, 1, 42, 9. *ex emend. Casaub.* προ τῶν προειρημένων. τὸ συνεχῆς τούτῳ, quod proxime sequitur, vel secutum est, 2, 63, 1. 3, 3, 3. τὸ συνεχῆς τῆς διηγήσεως, series narrationis, id quod proxime sequitur in serie narrationis, 3, 39, 1. πρὸς τὸ συνεχῆς, in posterum, 1, 72, 6.

πράττειν τὸ συνεχῆς, facere id quod consequens est, pergere in exsequendo incepto, 4, 81, 8. *ubi Ernestus intellexit*, quod proximum est facere, cum præcipuum non possit.

κατὰ τὸ συνεχῆς; *de loco Ἐς situ.* continuo tractu, 2, 14, 4 Ἐ 6. *De tempore;* ὡ κατὰ τὸ συνεχῆς ὑποδείξομεν, post quæ proxime, statim, docebimus, 3, 2, 6. π. τοῖς κατὰ τὸ συνεχῆς, 7, 18, 6. κατὰ τὸ συνεχῆς τῆς προκατασκευῆς ἤκουαν ἐπὶ Ἔς. in serie rerum in Præparatione exponendarum pervenimus ad, 2, 37, 2. εἶχτο κατὰ τὸ συνεχῆς τῶν ἐξῆς, continuo ad alia perrexit, 2, 54, 8. κατὰ τὸ συνεχῆς ἐπολιόρκειν, continuo, sine mora, 2, 2, 7. π. (*ubi Casaub.* sine intermissione.) μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ συνεχῆς ἐπολέμου πρὸς Αἰτωλοῦς, *Valesius* assidue; *re- Bius fuerit* continuo, statim, 20, 4, 4. π. *sic Ἐ ibid. vs. 2.* π. *ubi paulatim vertit Valesius.* Sed 2, 40, 6. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχῆς τὸ ἔθνος, *est*, continuis incrementis aucta gens. Sic, ἀπὸ τοῦτου κατὰ τὸ συνεχῆς καὶ κατὰ τὸ γένος βασιλευθέντες, continua stirpis ejusdem serie, 2, 41, 5. *Ἐτ, μετὰ ταῦτα τῶν κατὰ μέρος ἔργων κατὰ τὸ συνεχῆς ἐπιψαύοντες*, continua serie, 1, 2, 8. *Sic rursus, κατὰ τὸ συνεχῆς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διαγεγόνει, haud dubie est* continuus, assidue, 16, 21, 1.

Συνεχῶς, *de tempore*, assidue, continue; *de loco & situ*, continuo tractu, 2, 14, 6. i. q. *κατὰ τὸ συνεχῶς*, *ibid.*

Συνηγορῶν τινι, partes alicujus dicendo juvare, verba facere pro quo, suffragari alicui, 4, 34, 8. 23, 7, 7. 26, 3, 3. *συνηγόρουν περπερατῶν editum erat* 2, 6, 10. π. *pro συνήγουν.*

Συνήθεια, ἡ, usus, habitus; *πολλῆς δαίται ἐμπειρίας καὶ συνηθείας*, 1, 42, 7. *consuetudo, familiaritas*, 32, 9, 5. *πρὸς τινα*, 1, 43, 4. 31, 22, 3. *συνήθειαν ἔχειν τῇ πολιτείᾳ*, adfuetum esse huic formæ reipub. 40, 10, 2. *convivium; τῆς συνηθείας ἐλευσθείσης*, 31, 21, 8. *nisi τῆς συνοουσίας legendum, qua emendatione tamen nil opus esse videtur. κατὰ συνηθείας*, secundum sodalitates, 35, 4, 14.

Συνήθης, *de re usu cognita & familiari*; *γνώριμος καὶ συνηθῆς*, 1, 3, 7. (*ubi i. q. πρόχειρος, vs. 8.*) 4, 8, 8. 4, 20, 8. 6, 41, 5. *De homine, adfuetus; cum Infin. συνηθείς ἐκ τῶν κατὰ Σικελ. ἀγώνων ὑποχωρεῖν καὶ ἐκ μεταβολῆς ἐγχειρεῖν*, 1, 74, 9. *Cum Dativo rei*, 3, 54, 6. 3, 79, 5. 5, 64, 5.

Συνηχεῖν, concinere, 2, 29, 6. **Συνθεᾶσθαι**, i. q. *simplex*; *συνθεασάμενος*, videns, conspicatus, 1, 25, 1. 1, 40, 7. 4, 54, 3. 15, 13, 7.

Συνθεωρεῖν, i. q. *simplex*, videre, perspicere, 1, 9, 3. 1, 15, 4. 1, 23, 5. 1, 32, 2. 1, 65, 7. 1, 68, 6. 1, 75, 8.

3, 11, 1 *Esc. Passivum; ἐκ παραθέσεως συνθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων*, 3, 32, 5. *τὰ φυσικῶς συνθεωρημένα περὶ τοῦτο*, 4, 20, 3.

In Med. τοῦτο καλῶς συνθεωρούμενοι οἱ Καρχηδόνοι, 7, 4, 8. *nisi est mendosa scriptura, ex duabus diversis lectioibus, συνθεώμενοι, ἔσυνθεωροῦντες, contraicta*, 7, 4, 8. π.

Συνθήκη, ἡ, ἄνισος, inæqualis, iniqua conditio, 12, 16, 12. *αὶ συνθήκαι*, conditiones pacis & fœderis, fœdus: *συνθήκας ποιεῖσθαι ἐφ' ᾧ ἔσ.* 1, 16, 9. *πρὸς τινα*, 1, 17, 6. *αἷς ταῖς τοιαύτας συνθήκας ἐπαναγόμενοι τοὺς βασιλέας*, 32, 11, 5. *γραφειῶν δ' ἐπὶ τοῦτοις τῶν συνθηκῶν* 33, 11, 9. *ubi mendose vulgo γραφειῶν δὲ τοῦτοις.*

Σύνθημα, τὸ, signum de quo convenit inter partes; *τοῖς ἐν τῇ πόλει συνέθετο, ὅταν αὐτοῖς ἀρχὴ τὸ σύνθημα ἔσ.* 5, 22, 2. *τὸ σύνθημα τὸν καιρὸν τῆς ἐπιθέσεως ἐδήλωσε*, 1, 45, 5. *σημῆνας διὰ τῶν συνθημάτων, ἐν ριγῆσι ναυαλί*, 1, 50, 8. *ἀρθέντος τοῦ συνθήματος*, 1, 27, 10. 1, 51, 1. 5, 21, 2. *Esc. conf. ἀποδιδόναι. σύνθημα ἀπλοῦν καὶ διπλοῦν*, 9, 17, 9. *συνθημάτων quibus utuntur ἐν ταῖς πυρραῖαις*, 10, 43, 6. *sqq. τὸ νυκτερινὸν σύνθημα, tessera militaris*, 6, 34, 7. *συνθηματα λαβῶν καὶ πίστεις πρὸς Νικόμαχον*, 8, 17, 9. *ἔ* 8, 19, 8. *id est, licetas συνθηματι.*

www.libtool.com.cn

ματικῶς scriptas, ut patet e cap. 19, 4. τὸ τῆς Φιλίας σύνθημα ποιεῖν, amicitiaē tesseraim dare, 29, 11, 3. ἰ. e. dextram porrigere & comiter salutare, coll. vs. 6,

Συνθηματικός; συνθηματικά γράμματα, 8, 18, 9. Conf. το: αὐ. seq.

Συνθηματικῶς; ἐπιστολαὶ συνθηματικῶς γραμμέναι, litteræ iis notis scriptæ de quibus convenerat, 8, 19, 4. n. ubi in Adnot. pro confer c. 19, 4. & Adnot. corrige, confer c. 18, 9. & Adnot.

Συνθραύειν, constringere; Passiv. συνθραύεσθαι, 8, 7, 11.

Συνθύειν; εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐξαποστέλλειν τοὺς συνθύοντας, participes sacrorum ad solenne festum mittere, 4, 49, 3.

Συνιδεῖν, perspicere, intelligere, 1, 4, 6. 3, 6, 9. 6, 4, 12. Ἔς. conspicere, videre, cognoscere, 3, 66, 3. 1, 23, 3. 1, 25, 2, 3, 66, 3. 12, 4, 4 Ἔς.

συνιδόντας αὐτοῖς ἢ σφίσι, si vera lætū, i. q. συνειδότας, conscii sibi, 5, 11, 8. n. 15, 3, 2. n.

Συνιέναι, (αὐ εἶμι, eo) coire, congregari; εἰς μάχην συνιέναι τοῖς πολεμοῖς, 10, 7, 6. 5, 54, 1. n. εἰς τὰς χεῖρας συνιέναι τοῖς πολεμ. 11, 24, 3.

Συνιέναια, συνήμη; ὡς τὸ μηδὲν πῶ συνειέναι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ γεγονότων, 5, 101, 2. n.

Συνιστάναι, 1) collocare; εὐθέως αὐτοὺς συνιστά, statim eos in aciem collocavit, 3, 43, 11. συνέστησε τούτους εἰς Φάρον, Pharum hos colloca-

vit, 3, 18, 2. 2) συστήσασί τινι τινὰ, adjungere alicui aliquem operæ socium, 7, 16, 2. συστήσασί τινι τοὺς μισθοφόρους, adjungere, adtribuere, tradere alicui mercenarios ut eis præsit, 5, 94, 1. δυνάμεις, exercitum tradere alicui, 2, 1, 5. συστήσας αὐτοῖς ἢ μετ' αὐτῶν καθηγεμόνας, vice duces illis adjungens, 3, 42, 6. 3, 41, 9. 15, 5, 5. ἡγεμόνα, ducem illis constituens, adjungens, 16, 9, 1. 20, 3, 7. 3) Κῦρσος συστήσασί τινι τινί, commendare alicui aliquem, (sicut συνιστάνειν) 31, 20, 9. 31, 22, 12. Sic τούτους μὲν συνέστησε Γαίω, 10, 18, 2. cum Ernesto vertere possis, curæ Caji mandavit; sed nec incommode Casaubonus, hos Cajo tradidit, ex eo usu quem num. 2. vidimus.

Ἄορ. 2. συστήναι; 1) congregari cum hoste, συστάντας τοῖς Ῥωμαίοις, 14, 8, 9. ἑμὸς συστάντας τοῖς παροῦσι, cum præsentibus adversa fortuna congressi, 30, 7, 3. n. ex postea conjecit. pro mendoso συστάντας. 2) συστήναι τινι, adjungere se alicui, societatem cum aliquo jungere, 4, 1, 6. conf. σύστασις. 3) συνέστη αὐτοῖς πόλεμος, conflictum illis est, ortum, susceptum est bellum, 3, 2, 1. ὁ συστάς Εὐμένης πρὸς τὸν Προυσίαν πόλεμος, 3, 3, 6. τοῦ πολέμου τοῦ Περσικοῦ συστάντος, orto bello Persico, 27, 13, 8. cf. vs. 11. conf. σύστασις. ἀγῶνος συστάντος

καρτερῶν, atrox oritur, confertur pugna, 1, 27, 11. *conf. ποικ συνεστάναι.*

Præf. συνεστηκέναι, συνεστάναι; 1) δια τὸ περὶ τῆς ἐλευθερίας συνεστάναι τὸν ἔλον ἀγῶνα, ortum, commissum, confertum esse certamen, 2, 69, 1. δια τὸ περὶ τῶν ὅλων ἐκατέρωθεν συνεστάναι τὸν κίνδυνον, 11, 24, 4. n. (*ubi perperam vulgo συνειστάναι.*) 2) συνεστῶσαι σπεῖραι, ordine, firmiter stantes; an, confertim stantes? προσδεξιμένοι ἀπεραίους ἄμυ καὶ συνεστῶσας τὰς σπεῖρας, 2, 68, 8. συνεστηκυῖα χιτῶν, nix firma, solida, gelu concreta, 3, 55, 2. 3) τὸ τῶν Κελτῶν πληθὸς συνεστηκὸς ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίσι, multitudo quæ se adjunxerat spei Carthaginensium, 3, 68, 8. n. *ubi corrupte συνἄξηκὸς dant vet. libri, quod Ἔ ex συναξαστηκὸς oriri potuit.* Cf. *συνεξιστάναι.*

In Medio; συνίστασθαι, constituere, instituire, parare; *varia ratione;* συστήσασθαι μισθοφόρους, conscribere, parare milites mercenarios, 4, 60, 2 Ἔ 5 Ἔ 9. ναυτικαὶς δυνάμεις, copias navales, 1, 25, 5. 2, 1, 2. δυναστεῖαν, parare sibi imperium, 2, 13, 3. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, Ἔc. constituere, componere res, pacare Italiam, Ἔc. 1, 5, 2. (*coll. 1, 12, 7.*) 2, 1, 1. (*coll. 2, 1, 5. ubi est καταστήσασθαι*) 2, 18, 5. 3, 2, 3. συστήσασθαι πόλεμον, para-

re, instituire, suscipere bellum, 2, 1, 1, 3. 17, 5. Ἔ *sæpe aτίας. τὸν κίνδυνον,* committere, suscipere prælium, 11, 31, 5. ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 1, 38, 8. 1, 42, 7. 5, 71, 5. Ἔc. *πρᾶξιν ἐπὶ τινα,* moliri prodicionem, 5, 96, 4. *συνεστήσατο πρᾶξιν τοιαύτην,* hujusmodi dolum molitus est, 3, 50, 7. 4, 18, 1. *συστήσασθαι λόγον ὑπὲρ τινος,* instituire sermonem de re quadam, 3, 2, 6. *δικαιολογίαν,* 20, 9, 7. *συστήσασθαι πρὸς τὴν τούτων ἐπιμέλειαν πιστοὺς ἄνδρας,* se constitutum fidos homines, 10, 18, 15. *Videndum an satis emendata oratio sit* 35, 2, 7. n. *ei μὴ συστήσονται καὶ τεύξονται τῆς ἀρμοζούσης κολάσεως οἱ πεπολεμηκότες, ubi ego quidem, utrumque verbum ad eundem nominativum πεπολεμηκότες referens, συστήσονται interpretatus sum in ordinem cogentur; sed sic requiri videtur passivum συσταθήσονται.* *Cassianobonus, ad συστήσονται nominativum Ῥωμαῖοι intelligens, interpretatus est, nisi res in tuto collocarent Romani; Reiskius, nisi ambo mutuo consentiant & pro uno viro causam communem propugnent.*

In Passivo; προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν ἐκ τῆς ἐκατέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας, 1, 26, 3. ὁ συσταθεὶς, qui eis adjunctus erat comes, 15, 5, 6. (*cf. ibid. vs. 5.*) τῇ συγκλήτῳ συσταθῆναι, coram senatu

- senatu sistere se & sese ei commendare, 33, 16, 2. *παρέναι συσταθσόμενος αὐτῷ καὶ κοινωμήσων παντός ἔργου*, venisse, ut coram eo se sisteret, ut se ei commendaret, *vel*, sese cum eo conjuncturus, arma cum illo sociaturus, amicitiam cum eo juncturus, 1, 78, 7. *n. Prat. pass. notione αἴτινα, vel notione Medii; μη πράξιν ἐκ συνασταμέως κατὰ τῆς πόλεως*, ne prodicionem esset molitus, 4, 71, 6.
- Συνιστάνευ**, 1) producere aliquem in conspectum alterius, eique commendare, 4, 82, 5. *συνιστάνευ ἐαυτὸν τοῖς πολλοῖς*, commendare se multitudini, 32, 15, 8. 2) *cum accus. rei*, ob oculos ponere, docere, exponere; *συνιστάνει τὴν ἐξακολουθήσασαν εὐνοίαν σφίσι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν*, 4, 5, 6. *ubi idem valet ac ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐτίθει, vs. 5. τὴν κτῆσιν*, docere, demonstrare, jus domini, 28, 17, 6. 5, 67, 9. *Sic Et seq. conjunctione ὅτι*, 3, 108, 4. *Conf. συνιστάναί.*
- Συνίσταται καὶ μάρτυρ**, conscius & testis, 28, 17, 13. 30, 8, 1.
- Συνναύειν πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν**, ad eandem summam spectare, tendere, 3, 32, 7.
- Σύννευσις**, ἢ τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, conspiratio, concordia, 2, 40, 5.
- Συνναφεῖς**, nubibus obductus, nubilus; *ἀήρ*, 9, 16, 3. *νύξ*, 9, 15, 12.
- Συννοεῖν**, cogitare, considerare, reputare; *cum accus. rei*, 1, 48, 3. *sq. ὅτι*, 1, 30, 9. intelligere, cogitando adsequi, cognoscere, *cum accus. rei*, 1, 48, 6. 4, 64, 6. 8, 22, 6. *τινα*, agnoscere aliquem, 8, 22, 2.
- Σύννομος; σύννομοι λίθοι**, lapides eadem lege, *i. e.* eadem mensura, cæsi & positi, *Spicilleg. lib. 8. num. 2, 1. n.*
- Σύνοδος**, ἢ, conventus *Achaeorum*; *vide Ind. histor. in Achæi. ἢ δευτέρα σύνοδος, quæ memoratur 24, 12, 12. videtur indicare, quotannis duos fuisse legitimos atque certo statoque tempore habitos Achaeorum conventus; (τὰς καθηκούσας συνόδους) videndumque, an ἡ πρώτη ἀγορὰ, cujus fit mentio 28, 7, 3. sit prior, (nam idem sonat ἀγορὰ atque σύνοδος) sicut hæc δευτέρα est posterior. conf. ἀγορὰ, Et πρῶτος, ubi aliam habes interpretationem.*
- Συνοικεῖν τινι**, habitare cum quo, 6, 2, 14. *ubi συνοικεῖν ibi legendum.*
- Συνοικεῖον τὰ ἀγνοούμενα τοῖς γνωριζομένοις**, ignota cum notis conferre & componere, ut illa ex his intelligantur, 5, 21, 5. *συνοικεῖσθαί τινι τοῖς ὅλοις*, omnium rerum societatem inire cum quo, quovis modo conjungere se cum quo, 22, 3, 8.
- Συνοικία**, ἢ; αἱ κατὰ τὴν χώραν συνοικίαι, agrorum vici, habitationes in agris, 16, 11, 1.
- Συνοικίζειν τὴν θυγατέρα τινι**, collo-

- collocare alicui filiam, 10, 19, 6. ταῖς δούλους ταῖς τῶν δεσποτῶν γυναῖξί, 16, 13, 1. συνοικίζειν πόλιν, instaurare urbem, 2, 55, 7. 4, 25, 4. 5, 90, 3. τοῦ Λυσιμαχεῖς κατέστησεν καὶ συνοικίζειν, Lysimachenses in patriam restituere & urbem eorum instaurare, 18, 34, 7.
- Συνοικισμὸς, ἑ, instauratio urbis, 4, 33, 7.
- Σύνοικος; συνοικοί εἰσιν οὗτοι ἐκείνοις πρὸς ἄρκτον, vicini, finitimi, 34, 9, 2.
- Συνομηρεῖν ἅμα τῷ, simul obsidem esse cum quo, 21, 9, 9.
- Συνομολογεῖσθαι; αἱ συνθήκαι αἱ συνομολογημέναι ὑπὸ Λουτατίου, pacis condiciones concessae, inite, a Lutatio, 2, 21, 2.
- Συνοξέωσαν, i. q. simplex, acuerge; πέντρον συνοξυσμένον, 6, 22, 4.
- Συνόπτασθαι perspicere, τὰ ὅλα, 1, 4, 7. 1, 12, 7. Ραψίφου. συνώφθη, perspectum, intellectum est, 6, 49, 6.
- Σύνοπτος, qui est in conspectu, cum dat. persf. 2, 28, 9. 7, 17, 4. 11, 20, 9.
- Συνορᾶν, i. q. ἑρᾶν, (ut συνιδᾶν, συνδραῖσθαι Ἔθ.) videre, conspicari, 1, 28, 7.
- Συνοργίζεσθαι τινι, iram alicujus participare, & iuvare, 3, 31, 9. 22, 14, 4.
- Συνορεῖν, finitimum esse; ἢ συνοροῦσα χώρα, 1, 8, 1. οἱ συνοροῦντες (ταῖς ἑαυτοῦ στραπέαις) θυνέσται, 5, 55, 1.
- ἢ συνοροῦσα τούτοις Μακεδονία, 5, 188, 2.
- Συνορμεῖν τῷ, simul cum aliis stationem habere in mari, in ancoris stare, in portum adpellere, 5, 68, 6. 5, 110, 2. 5, 101, 1. n. ubi perperam vulgo συνορμίσαντα pro συνορμήσαντα legebatur; vicissim συνορμήσας corrupte pro συνορμίσας editum, 14, 10, 10. n.
- Συνορμίζειν, τὸν στόλον, naves in statione locare, in portum subducere, 3, 96, 14. 5, 3, 5. (ubi est ταῖς ναῦς συνορμίσας, τὰ φρεσ καὶ χάρκιν περιέβηλε.) 14, 10, 10. n. ubi perperam vulgo συνορμήσας. Adde Adm. ad 5, 101, 1.
- Συνουσία, ἡ, 1) familiare colloquium, conversatio, 10, 35, 2. 2) convivium, 4, 20, 10. 5, 15, 3. 5, 26, 45. 8, 22, 8. 8, 29, 4. 20, 11, 5. 3) euitus, consuetudo venerea, 6, 6, 2. 6, 7, 7.
- Σύνοψις, ἡ, conspectus; καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνέψει, 14, 10, 3. ἐν συνέψει ἀλλήλων, 40, 5, 6. ἐπιτηδεύοντος τόπος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγοῦ, commodissimus ad prospectum, quo omnia maxime in conspectu essent imperatoris, 6, 27, 1. ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τὸν χειρισμὸν τῆς τύχης, 1, 4, 1.
- Σύνταγμα, τὸ; 1) ordinatio reipublicae; τὸ Λακωνικὸν κατάστημα καὶ σύνταγμα, 6, 50, 2. 2) corpus quodvis militum; (conf. σύστημα) τὸ παρ' Ἀντίβου σύνταγμα τῶν ἱππέων

ἰππέων, equitatus Hannibalis, 9, 3, 9. τὰ συντάγματα τῶν ἰππέων Ἀρχικῶν, equitum corpora, 10, 25, 6. τοῦτο τὸ σύστημα, hæc manus militum, scil. tres manipuli, qui efficiunt cohortem, 11, 23, 1.

Σύνταξις, ἡ; 1) dispositio, ordo aciei, acies; *de classe*, ἡ ὅλη σύνταξις τῶν πολεμίων, 1, 21, 10. *de pedestri exercitu, velut de Illyriis, cateruatim vel manipulatim pugitare solitis*, τὸ βάρος τῆς συντάξεως, 2, 3, 5. 2, 68, 9. τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5. ματὰ πολεμικῆς συντάξεως ἄπρακτοι, κατ' ἰδίαν πρακτικοί, in acie stantes cum aliis, 4, 8, 9. 2) compositio, expositio, scriptio; ἄγραπτον ποιῆν τὴν σύνταξιν τῆς δικαιολογίας, 30, 4, 11. ἡ τῶν κατὰ μέρος σύνταξις, expositio, narratio rerum particularium, 8, 4, 5 ἔξ 11. ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, historia universalis, 1, 4, 2. *Et nude*, ἡ σύνταξις, scriptio, scriptum, liber; *praesertim*, opus historicum, historia, 1, 3, 2. 3, 1, 1. 4, 2, 1. 8, 4, 5. 8, 11, 1. π. αὐτὸ τὸ συντάξις, libri superiores, 11, 2, 3. *Fr. gr.* 121. 3) pactum, conventio; κατὰ τὴν σύνταξιν, prout convenerat, 5, 3, 3. 8, 18, 5. τὰ χρήματα τὰ κατὰ τὰς συντάξεις ὁμολογηθέντα, 5, 95, 1. *Et metonym.* stipendium, tributum, vectigal, quod ex pacto penditur; σύνταξιν

τελεῖν τινι, 22, 27, 2. *i. q.* Φόρον, *ibid.*

Συνταράττειν, turbare; τὰ στίφη τῶν πολεμίων, 2, 68, 4. τὸν πόλεμον, concitare bellum, 4, 14, 4. *cf. συγχᾶν.* — „Sic taráσσειν apud Demosth. de Cor. p. 334. ἔξ turbatores belli *Liv. II. 16.*“ *Ετκ.*

Συντάττειν; 1) ordinare; συντάττειν τοὺς ὄχλους, ordinavit, centuriavit, 11, 10, 9. τοὺς πολιτικούς ἰππέας, 1, 73, 2. *Et in Passivo*; ἔφοδος συνταταγμένη, impetus in hostem ordinata acie factus, 3, 19, 5. τὸ συνταταγμένον, instructa acies, 2, 29, 1. 2) *cum dat. persf.* jubere, mandare, præcipere, 3, 50, 9. 5, 16, 4 *sq.* 8, 21, 9. 8, 29, 2. 8, 33, 4. 32, 13, 9 ἔξ 12. *Fragm. gr.* 120. *Et in præf. Passivo*, *notione activa*, ἂ τι συντέτακτο αὐτῷ Σικελίων περὶ τῶν χρημάτων, 32, 13, 7. 3) componere, conscribere; ὑπομνηματισμούς περὶ τῶν ἰδίων πράξεων, 2, 40, 4. *Conf. συντάττασθαι.*

συντάξις τὴν Φαντασίαν, quod dabant libri 16, 8, 3. *in συναύξειν mutavit Casaub.*

In Med. συντάττασθαι, συντάξασθαι; 1) mandare, jubere, mandatum dare; 8, 26, 5. *ubi tamen etiam intelligere possis πρὸς αὐτούς, pactus cum eis, constituit cum eis.* (*Vide mox num. 2.*) 2) componere, conscribere *librum*, Pp 5 βίβλον,

βίβλον, 1, 3, 9. 3, 1, 2. συντάττεσθαι ὑπὲρ τοιούτων, de talibus scribere, 9, 2, 2. 3) constituere, pacisci cum aliquo; τινὶ seq. inf. 9, 18, 1. πρὸς ἀλλήλους, 3, 67, 1. πρὸς τινα seq. inf. 5, 92, 7. 4, 15, 6. πρὸς τινα ὅσους δεήσει Ἔς. 4, 15, 4. ἡμέραν πρὸς τινα, 9, 17, 1. Hinc in Passivo; ὁ συνταχθεὶς τόπος, locus de quo convenerat, 9, 17, 2. τὸ συνταχθέν, 8, 30, 10. 9, 18, 4. κατὰ τὸ συνταταγμένον, 3, 42, 9. 3, 43, 6. 5, 22, 11. 8, 31, 10. 11, 27, 3.

Συντείνειν, tendere; ὅσα συντείνει πρὸς τὸ διασώζειν, 16, 12, 9.

Συντέλεια, ἡ, 1) effectio, perfectio in finem, finis; opp. ἡ ἐπιβολή, 1, 3, 3. Ἐ ἡ ἀρχή, 3, 1, 5. καταστροφὴ καὶ συντέλεια, 3, 1, 9. ἡ τῶν προκειμένων συντ. 6, 15, 2. πρὸς τὴν ἐπίνοιαν ὠρμησαν, καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν ἐξίμοντο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10. τὴν συντέλειαν ἔχειν, perficere, ad effectum, ad perfectionem & finem perducere, 1, 4, 3. τοιαύτην ἔσχε προκοπὴν καὶ συντέλειαν τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχές, εἰς ταύτην συντέλειαν ἦλθε, ad hanc perfectionem, 2, 40, 6. συντελείας τυγχάνει ἡ πρόθεσις, 15, 23, 10. συντέλειαν ἐπιθεῖναι ἢ ἐπιθέσθαι τοῖς ἔργοις, 11, 33, 7. 39, 2, 2. n. συντέλειαν λαμβάνει ὁ πόλεμος, 4, 28, 3 Ἐ

5. ὁ κίνδυνος, finitur praelium, 18, 10, 1. τὸ τεῖχος, 8, 35, 10. τούργον, 8, 36, 11. τὸ πρῶγμα, 22, 12, 13. τούτων (σπαφῶν) τὴν συντέλειαν ἐν τριμήνῳ λαβόντων, 1, 38, 6. Sic συντέλειαν εἴληφε scripsi cum Reiskio, 9, 27, 9. n. pro vulgato πολυτέλειαν, quod tamen teneri fortasse debuerat. διὰ γίνεσθαι διέξοδον καὶ συντέλειαν τῶν πρὸς ἀλλήλους, finem facendum litium, 28, 2, 2.

2) ἡ συντέλεια, commune, id est, vires quae in commune conferunt pecunias, milites Ἔς. τῆς συντελείας πατρικῆς ὑποστράτηγος, 5, 94, 1. cf. συνταλικόν.

Συντελεῖν, 1) perficere, peragere; τὴν ἐπίνοιαν, 4, 81, 3. τὰς συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντελεῖν ἐκ κοινῶν ἰσθῶν, conventus agere, 2, 39, 6. Ἐ ἐν Pass. συνεσταλεῖτο ὁ κίνδυνος, committebatur praelium, 2, 69, 1. ἄμα τῷ συνεσταλεῖσθῆναι τὰς νῆας, 1, 21, 3. τὰ συνετελούμενα, quae fiunt, 3, 112, 8. quae agebantur, gerebantur, 4, 18, 6. Fortasse ἐν τοῖς συνετελουμένοις legendum pro τελουμένοις, 2, 56, 16. 2) conferre tributa, τὰς κοινὰς εἰσφορὰς τοῖς Ἀχαιοῖς συντελεῖν, 4, 60, 4. πόλις συνετελοῦσα εἰς Ἀρκαδίαν, ex conject. 4, 77, 10. n. πολλά πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ βίου συνετελέσονται, sic legendum videtur 1, 35, 1. n. pro συνετελεσθέντα. συντελεῖ ἐπιθέσθαι corrupte editum erat

www.libtool.com.cn

39, 2, 2. *pro συντέλειαν ἐπιθέσθαι.*

In Med. συντελέσασθαι, perficere propositum, gerere *tem*, 1, 9, 6. 1, 70, 8. *Ec.* *Et in præt. Ross.* ποτίονε ἀβίνα. ἤδη δ' αὐτοῦ συντελεσμένου τὰ κατὰ τὰς Θήβας, 5, 100, 9.

(*Συντέλειαι;* τῇ τῶν τειχῶν συντελέσει, quod erat in *msstis* 23, 7, 6. n. in καθαίρῃσι ματαίω *Vrsinus*.)

Συντελικόν, τὸ, — „contributi, ut *Livius* appellat, qui eadem pendunt in unum Commune tributa, 40, 3, 4. *conf.* συντέλεια, *num.* 2. *Ec* συντελείν, *num.* 2.

Συντερομονεῖν χώρα τινί, conterminum esse, 1, 6, 4. 2, 21, 9. 4, 30, 3. 5, 55, 2. 5, 92, 9. 11, 11, 6.

Συντηρεῖν, τὰ πρὸς τὴν ποιήν πολιτείαν διακῆναι, simul servare, 4, 60, 10. τὴν γνώμην παρ' ἑαυτῶ, animo premere, 31, 6, 5.

Συντιθέναι τινὶ τι, 1) tradere alicui aliquid curandum, *Ec* *praesertim* perfectum, 28, 18, 3. *συνδεῖς* Ἀντιπάτρω τὰ τούτων ὄστα, 5, 10, 4. n. *συνδεῖς* τὴν ἐπιστολὴν ἀλείπτῃ τινί, 27, 6, 1. 8, 19, 4. 2) *συνέδρασαν*, 28, 15, 4. i. q. *συνέβησαν*, *vei* *συνέβηλον*, intelligebant, colligebant, conjiciebant. *In eadem sententiam Suidas*: *Συνέθηκον* ὑπέλαβεν, ὑπανόησε. Τοῦτο συνέθηκον ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν ἔπασε τὸ γινόμενον. quod ipsum *Fragmentum fortasse e Polybio ductum est*.

Σύντομος, brevis, compendiosus; ὁδός, 78, 6. *celer*; *σύντομον* ποιούμενος τὴν ἀνάβασιν, *garrim* conscendit colles, 18, 7, 1. *συντομωτέρα* παρουσία, *celerior* adventus, 11, 1, 1.

Συντόμως, brevi tempore, *celeriter*, 8, 18, 7. — „*Sic Ec* *Joseph. Ant. VII.* 9, 7. *cf. Wesseling. ad Diod. T. I.* p. 106.“ *Ern.*

Σύντονος πορεία, citatum iter, 5, 47, 4. *προσβολή*, *actis* *impressio*, 33, 8, 8.

Συντόμως; προῆγε *συντόμως*, citato itinere, 5, 7, 6. *ἐχρήτο* τῇ πορείᾳ *συντόμως*, 8, 28, 4.

Συντρέχειν, concurrere; 1) *amicce* concurrere, contingere; τῆς τῶν ὄχλων ὁρμῆς *συντραχούσης* εἰς τὸ, 4, 48, 10. *τοιχύτης* *συνδραμούσης* *προθυμίας* αὐτῶ, 8, 17, 6. *ἐκατέρων* τούτων ὁμοῦ *συντραχούτων* εἰς μίαν ψυχὴν, 6, 48, 4. οἱ χρόνοι *συντρέχουσι*, 4, 2, 2. *συνδραμόντων* *περὶ* τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, quum duae res eodem tempore eveniunt, in idem tempus incidunt, 5, 94, 9. κατὰ τὴν πρόθεσιν *συντρέχει* αὐτῶ τὰ πράγματα, res ei prospere succedunt, 3, 43, 11. ἵνα *συνδράμη* τὰ τοῦ βίου πρὸς τὸ τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ut suppetat vita, 3, 5, 7. *Conf.* *συνετρέχειν*. 2) *hostiliter* concurrere; *συνδραμόντας* εἰς τὰς χεῖρας, *ex pterorumque veterum codd. consensu*, 2, 33, 5. n. *ubi* *συνδιαλαβόντας* *habet* *Bau.* *συνδραμόντων* ἐπ' αὐτοὺς τῶν ὁμοειδῶν, 2, 7, 6. *Συν-*

Συνεχῶς, *de tempore*, affidue, continue; *de loco & situ*, continuo tractu, 2, 14, 6. i. q. κατὰ τὸ συνεχῶς, *ibid.*

Συνηγορεῖν τινι, partes alicujus dicendo juvare, verba facere pro quo, suffragari alicui, 4, 34, 8. 23, 7, 7. 26, 3, 3. συνηγόρουν περπερατῶν ἐδίλιμτοσσι 2, 6, 10. n. pro συνήρουν.

Συνήθεια, ἡ, usus, habitus; πολλῆς δέεται ἐμπειρίας καὶ συνηθείας, 1, 42, 7. consuetudo, familiaritas, 32, 9, 5. πρὸς τινα, 1, 43, 4. 31, 22, 3. συνηθειαν ἔχειν τῇ πολιτείᾳ, adfuetum esse huic formæ reipub. 40, 10, 2. convivium; τῆς συνηθείας ἐλευθερίας, 31, 21, 8. nisi τῆς συνουσίας legendum, qua emendatione tamen nil opus esse videtur. κατὰ συνηθείας, secundum sodalitates, 35, 4, 14.

Συνήθης, *de re usu cognita & familiari*; γνώριμος καὶ συνηθῆς, 1, 3, 7. (ubi i. q. πρόχειρος, vs. 8.) 4, 8, 8. 4, 20, 8. 6, 41, 5. *De homine*, adfuetus; cum Infim. συνηθείς ἐκ τῶν κατὰ Σικελ. ἀγώνων ὑποχωρεῖν καὶ ἐκ μεταβολῆς ἐγχειρεῖν, 1, 74, 9. Cum Dativo rei, 3, 54, 6. 3, 79, 5. 5, 64, 5.

Συνηχεῖν, concinere, 2, 29, 6. **Συνθεᾶσθαι**, i. q. simplex; συνθεασάμενος, videns, conspicatus, 1, 25, 1. 1, 40, 7. 4, 54, 3. 15, 13, 7.

Συνθεωρεῖν, i. q. simplex, videre, perspicere, 1, 9, 3. 1, 15, 4. 1, 23, 5. 1, 32, 2. 1, 65, 7. 1, 68, 6. 1, 75, 8.

3, 11, 1 *Et. Passivum*; ἐν ἐκ παραθέσεως συνθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων, 3, 32, 5. τὰ φυσικῶς συνθεωρημένα περὶ τοῦτο, 4, 20, 3.

In Med. τοῦτο καλῶς συνθεωρούμενοι οἱ Καρχηδόσιοι, 7, 4, 8. nisi est mendosa scriptura, ex duabus diversis lectionibus, συνθεώμενοι, ἔσυνθεωροῦντες, contraῖα, 7, 4, 8. n.

Συνθήκη, ἡ, ἄνισος, inæqualis, iniqua conditio, 12, 16, 12. αἱ συνθήκαι, conditiones pacis & fœderis, fœdus: συνθήκας ποιῆσθαι ἐφ' ᾧ ἔσσι. 1, 16, 9. πρὸς τινα, 1, 17, 6. εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἀπαναγόμενοι τοῖς βασιλείαις, 32, 11, 5. γραφειῶν δ' ἐπὶ τούτοις τῶν συνθηκῶν 33, 11, 9. ubi mendose vulgo γραφειῶν δὲ τούτοις.

Σύνθημα, τὸ, signum de quo convenit inter partes; τοῖς ἐν τῇ πόλει συνέθετο, ἔταν αὐτοῖς ἄργη τὸ σύνθημα ἔσσι. 5, 22, 2. τὸ σύνθημα τὸν καιρὸν τῆς ἐπιθέσεως ἐδήλωσε, 1, 45, 5. σημήνας δια τῶν συνθημάτων, in pugna navali, 1, 50, 8. ἀρθέντος τοῦ συνθήματος, 1, 27, 10. 1, 51, 1. 5, 21, 2. ἔσσι. conf. ἀποδιδόναι. σύνθημα ἀπλοῦν καὶ διπλοῦν, 9, 17, 9. συνθήματα quibus utuntur in ταῖς πυρσείαις, 10, 43, 6. sqq. τὸ νυκταρινὸν σύνθημα, tessera militaris, 6, 34, 7. συνθήματα λαβῶν καὶ πίστεις πρὸς Νικόμαχον, 8, 17, 9. ἔσσι 8, 19, 8. id est, licetas συνθηματι-

www.libtool.com.cn

ματικῶς scriptas, ut patet e cap. 19, 4. τὸ τῆς Φιλίας σύνθημα ποιεῖν, amicitiaē tesseram dare, 29, 11, 3. ἰ. e. dextram porrigere & comiter salutare, coll. vs. 6,

Συνθηματικός; συνθηματικά γράμματα, 8, 18, 9. Conf. το:ab. seq.

Συνθηματικῶς; ἐπιστολαὶ συνθηματικῶς γεγραμμέναι, litteræ iis notis scriptæ de quibus convenerat, 8, 19, 4. n. ubi in Adnot. pro confer c. 19, 4. & Adnot. corrige, confer c. 18, 9. & Adnot.

Συνθραύειν, confringere; Passiv. συνθραύεσθαι, 8, 7, 11.

Συνθύειν; εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐξαποστέλλειν τοὺς συνθύοντας, participes sacrorum ad solenne festum mittere, 4, 49, 3.

Συνιδεῖν, perspicere, intelligere, 1, 4, 6. 3, 6, 9. 6, 4, 12. Ἐστ. conspiciere, videre, cognoscere, 3, 66, 3. 1, 23, 3. 1, 25, 2, 3, 66, 3. 12, 4, 4. Ἐστ.

συνιδόντας αὐτοῖς ἢ σφίσι, si vera lectio, ἰ. q. συνεδότες, conscii sibi, 5, 11, 8. n. 15, 3, 2. n.

Συνιέναι, (ab εἶμι, eo) coire, congregari; εἰς μάχην συνιέναι τοῖς πολεμίοις, 10, 7, 6. 5, 54, 1. n. εἰς τὰς χεῖρας συνιέναι τοῖς πολεμ. 11, 24, 3.

Συνιέναια, συνήμι; οἷα τὸ μῆθεν πῶ συνεκέναι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ γεγοτότων, 5, 101, 2. n.

Συνιστάναι, 1) collocare; εὐθέως αὐτοὺς συνίστα, statim eos in aciem collocavit, 3, 43, 11. συνέστησε τούτους εἰς Φάρον, Pharum hos colloca-

vit, 3, 18, 2. 2) συστήσασθαι τινι τινὰ, adjungere alicui aliquem opera socium, 7, 16, 2. συστήσασθαι τινι τοὺς μισθοφόρους, adjungere, attribueret, tradere alicui mercenarios ut eis praesit, 5, 94, 1. δυνάμεις, exercitum tradere alicui, 2, 1, 5. συστήσας αὐτοῖς ἢ μετ' αὐτῶν καθηγεμόνας, vice duces illis adjungens, 3, 42, 6. 3, 41, 9. 15, 5, 5. ἡγεμόνα, ducem illis constituens, adjungens, 16, 9, 1. 20, 3, 7. 3) Rursus συστήσασθαι τινι τινὶ, commendare alicui aliquem, (sicut συνιστάνειν) 31, 20, 9. 31, 22, 12. Sic τούτους μὲν συνέστησε Γαίῳ, 10, 18, 2. cum Ernesto vertere possis, curæ Caji mandavit; sed nec incommode Casaubonus, hos Cajo tradidit, ex eo usu quem num. 2. vidimus.

Hor. 2. συστήναι; 1) congregari cum hoste, συστάντας τοῖς Ῥωμαίοις, 14, 8, 9. ἄμβροσε συστάντας τοῖς παρούσι, cum praesenti adverfa fortuna congressi, 30, 7, 3. n. ex postea conjecit. pro mendoso συστήσαντας. 2) συστήναι τινι, adjungere se alicui, societatem cum aliquo jungere, 4, 1, 6. conf. συστασις. 3) συνέστη αὐτοῖς πόλεμος, confictum illis est, ortum, susceptum est bellum, 3, 2, 1. ὁ συστάς Εὐμένει πρὸς τὸν Προυσίαν πόλεμος, 3, 3, 6. τοῦ πολέμου τοῦ Παρασκευῆ συστάντος, orto bello Persico, 27, 13, 8. cf. vs. 11. conf. συστασις. ἀγῶνος συστάντος

καρταρόν, atrox oritur, confertur pugna, 1, 27, 11. *conf. ποικ συνεστάναι.*

Præc. συνεστηκέναι, συναστάναι; 1) δια τὸ περὶ τῆς ἐλευθερίας συνεστάναι τὸν ἔλον ἀγῶνα, ortum, commissum, confertum esse certamen, 2, 69, 1. δια τὸ περὶ τῶν ὄλων ἐκατέροις συνεστάναι τὸν κίνδυνον, 11, 24, 4. n. (*ubi perperam vulgo συνιστάναι.*) 2) συνεστῶσαι σπεῖραι, ordine, firmiter stantes; an, confertim stantes? προσδεξιμένοι ἀκραιούς ἄμυ καὶ συνεστῶσας τὰς σπεῖρας, 2, 68, 8. συνεστηκυῖα χιῶν, nix firma, solida, gelu concreta, 3, 55, 2. 3) τὸ τῶν Καλιτῶν πληθος συνεστηκός ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἀλλήσι, multitudo quæ se adjunxerat spei Carthaginensium, 3, 68, 8. n. *ubi corrupte συνάξηκός δαντ vet. libri, quod ἔξ ex συνεξαστηκός oriri potuit.* Cf. συνεξιστάναι.

In Medio; συνίστασθαι, constituere, instituire, parare; *varia ratione;* συστήσασθαι μισθοφόρους, conscribere, parare milites mercenarios, 4, 60, 2 ἔξ 5 ἔξ 9. ναυτικὰς δυνάμεις, copias navales, 1, 25, 5. 2, 1, 2. δυναστεῖαν, parare sibi imperium, 2, 13, 3. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, ἔξ. constituere, componere res, pacare Italiam, ἔξ. 1, 5, 2. (*coll. 1, 12, 7.*) 2, 1, 1. (*coll. 2, 1, 5. ubi est καταστήσασθαι*) 2, 18, 5. 3, 2, 3. συστήσασθαι πόλεμον, para-

re, instituire, suscipere bellum, 2, 1, 1, 3. 17, 5. ἔξ *saepè atias.* τὸν κίνδυνον, committere, suscipere prælium, 11, 31, 5. ἔργα καὶ πολιουρίαν, 1, 30, 5. 1, 38, 8. 1, 42, 7. 5, 71, 5. ἔξ. πρᾶξιν ἐπί τινα, moliri prodicionem, 5, 96, 4. συνεστήσατο πρᾶξιν τοιαύτην, hujusmodi dolum molitus est, 3, 50, 7. 4, 18, 1. συστήσασθαι λόγον ὑπέρ τινος, instituire sermonem de re quadam, 3, 2, 6. δικαιολογίαν, 20, 9, 7. συστήσασθαι πρὸς τὴν τούτων ἐπιμέλειαν πιστοὺς ἄνδρας, se constiturum fidos homines, 10, 18, 15. *Videndum an satis emendata oratio sit* 35, 2, 7. n. *ei μὴ συστήσονται καὶ τεύξονται τῆς ἀρμοζούσης κολλήσεως οἱ πεπολεμηκότας, ubi ego quidem, utrumque verbum ad eundem nominativum πεπολεμηκότας referens, συστήσονται interpretatus sum in ordinem cogentur; sed sic requiri videtur passivum συσταθήσονται.* *Cassianus, ad συστήσονται nominativum Ῥωμαῖοι intelligens, interpretatus est, nisi res in tuto collocarent Romani; Reiskius, nisi ambo mutuo consentiant & pro uno viro causam communem propugnent.*

In Passivo; προφανῆς ἦν ὁ μέλων ἀγῶν ἐν τῆς ἐκατέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας, 1, 26, 3. ὁ συσταθεὶς, qui eis adjunctus erat comes, 15, 5, 6. (*cf. ibid. vs. 5.*) τῇ συγκλήτῳ συσταθῆναι, coram senatu

- fenatu sistere se & sese ei commendare, 33, 16, 2. *παρέναι συσταθασόμενος αὐτῷ καὶ κοινωνήσων παντός ἔργου*, venisse, ut coram eo se silteret, ut se ei commendaret, *vel*, sese cum eo conjuncturus, arma cum illo sociaturus, amicitiam cum eo juncturus, 1, 78, 7. *u. Prat. pass. notatione activa, vel notatione Medii; μη πράξιν ἔη συσταθασόμενος κατὰ τῆς πόλεως*, ne prodicionem esset molitus, 4, 71, 6.
- Συνιστάειν**, 1) producere aliquem in conspectum alterius, eique commendare, 4, 82, 5. *συνιστάειν ἐκυτὸν τοῖς πολλοῖς*, commendare se multitudini, 32, 15, 8. 2) *cum accus. rei*, ob oculos ponere, docere, exponere; *συνίσταει τὴν ἐξακολουθήσασαν εὐνοίαν σφίσι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν*, 4, 5, 6. *ubi idem valet ac ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐτίθει*, *us. 5. τὴν κτῆσιν*, docere, demonstrare, jus dominii, 28, 17, 6. 5, 67, 9. *Sic ἔσ. seq. conjunctione ὅτι*, 3, 108, 4. *Conf. συνιστάειν*.
- Συνίσταω καὶ μάρτυρ**, conscius & testis, 28, 17, 13. 30, 8, 1.
- Συννεύειν πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν**, ad eandem summam spectare, tendere, 3, 32, 7.
- Σύννευσις**, ἢ τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, conspiratio, concordia, 2, 40, 5.
- Συννεφής**, nubibus obductus, nubilus; *ἀήρ*, 9, 16, 3. *νύξ*, 9, 15, 12.
- Συννοεῖν**, cogitare, considerare, reputare; *cum accus. rei*, 1, 48, 3. *sq. ὅτι*, 1, 30, 9. intelligere, cogitando adsequi, cognoscere, *cum accus. rei*, 1, 48, 6. 4, 64, 6. 8, 22, 6. *τινά*, agnoscere aliquem, 8, 28, 2.
- Σύννομος; σύννομοι λίθοι**, lapides eadem lege, *i. e.* eadem mensura, cæsi & positi, *Spicilleg. lib. 8. num. 2, 1. u.*
- Σύννοδος**, ἢ, conventus Achæorum; *vide Ind. histor. in Achæi. ἢ δευτέρα σύννοδος, quæ memoratur 24, 12, 12. videtur indicare, quotannis duos fuisse legitimos atque certo statoque tempore habitos Achæorum conventus; (τὰς καθηκούσας συνόδους) videndumque, an ἢ πρώτη ἀγορὰ, cujus fit mentio 28, 7, 3. sit prior, (nam idem sonat ἀγορὰ atque σύννοδος) sicut hæc δευτέρα est posterior. conf. ἀγορὰ, ἔσ. πρώτος, ubi aliam habes interpretationem.*
- Συνοικεῖν τινι**, habitare cum quo, 6, 2, 14. *ὡς συνοικεῖν ibi legendum.*
- Συνοικεῖν τὰ ἀγνωσόμενα τοῖς γνωριζομένοις**, ignota cum notis conferre & componere, ut illa ex his intelligantur, 5, 21, 5. *συνοικεῖσθαι τινι τοῖς ὅλοις*, omnium rerum societatem inire cum quo, quovis modo conjungere se cum quo, 22, 3, 8.
- Συνοικία**, ἢ; *αἱ κατὰ τὴν χώραν συνοικίαι*, agrorum vici, habitationes in agris, 16, 11, 1.
- Συνοικίζειν τὴν θυγατέρα τινι**, collo-

collocare alicui filiam, 10, 19, 6. τοὺς δούλους ταῖς τῶν δεσποτῶν γυναῖξί), 16, 13, 1. συνοικίζειν πόλιν, instaurare urbem, 2, 55, 7. 4, 25, 4. 5, 90, 3. τοὺς Λυσιμαχεῖς κατέβην καὶ συνοικίζειν, Lysimachenses in patriam restituerē & urbem eorum instaurare, 18, 34, 7.

Συνοικισμός, ὁ, instauratio urbis, 4, 33, 7.

Σύνοικος; σύνοικοι εἰσιν οὗτοι ἐκείνοις πρὸς ἄρκτον, vicini, finitimi, 34, 9, 2.

Συνομηρεύειν ἄμα τῷ, simul obsidem esse cum quo, 21, 9, 9.

Συνομολογεῖσθαι; αἱ συνθήκαι αἱ συνωμολογημέναι ὑπὸ Λουτατίου, pacis condiciones concessē, inite, a Lutatio, 2, 21, 2.

Συνοξέωσαν, i. q. simplex, acuerē; κέντρον συναξυσμένον, 6, 22, 4.

Συνόπτεσθαι perspicere, τὰ ὅλα, 1, 4, 7. 1, 12, 7. Ρασιφιν. συνώφθη, perspectum, intellectum est, 6, 49, 6.

Σύνοπτος, qui est in conspectu, cum dat. persf. 2, 28, 9. 7, 17, 4. 11, 20, 9.

Συνορᾶν, i. q. εἶπῶν, (ut συνιδᾶν, συνδραῖσθαι ἔστ.) videre, conspiciari, 1, 28, 7.

Συνορρίζεσθαι τινι, iram alicujus participare, & iuvare, 3, 31, 9. 22, 14, 4.

Συνορεῖν, finitimum esse; ἡ συνοροῦσα χώρα, 1, 8, 1. οἱ συνοροῦντες (ταῖς ἑαυτοῦ στραπέαις) δυνάσται, 5, 55, 1.

ἡ συνοροῦσα τούτοις Μακεδονία, 5, 188, 2.

Συνορμεῖν τῷ, simul cum aliis stationem habere in mari, in ancoris stare, in portum adpellere, 5, 68, 6. 5, 110, 2. 5, 101, 1. n. ubi perperam vulgo συνορμισαντα pro συνορμήσαντα legebatur; vicissim συνορμήσας corrupte pro συνορμίσας editum 14, 10, 10. n.

Συνορμίζειν, τὸν στόλον, naves in statione locare, in portum subducere, 3, 96, 14. 5, 3, 5.

(ubi est τὰς ναῦς συνορμίσας, τὰ φρον καὶ χάρακι περιέβλας.) 14, 10, 10. n. ubi perperam vulgo συνορμήσας. Adde Adv. ad 5, 101, 1.

Συνοουσία, ἡ, 1) familiare colloquium, conversatio, 10, 35, 2. 2) convivium, 4, 20, 10. 5, 15, 3. 5, 26, 25. 8, 22, 8. 8, 29, 4. 20, 11, 5. 3) eoius, consuetudo venerea, 6, 6, 2. 6, 7, 7.

Σύνοψις, ἡ, conspectus; καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνέψει, 14, 10, 3. ἐν συνέψει ἀλλήλων, 40, 5, 6. ἐπιτηδεύσας τόπος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγοῦ, commodissimus ad prospectum, quo omnia maxime in conspectu essent imperatoris, 6, 27, 1. ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντογγάνουσι τὸν χειρισμὸν τῆς τύχης, 1, 4, 1.

Σύνταγμα, τὸ; 1) ordinatio τειριβίαις; τὸ Λακωνικὸν κατάστημα καὶ σύνταγμα, 6, 50, 2. 2) corpus quodvis militum; (conf. σύστημα) τὸ παρ' Ἀγγίβου σύνταγμα τῶν ἰππέων

www.libtool.com.cn

ἰππέων, equitatus Hanaibalis, 9, 3, 9. τὰ συντάγματα τῶν ἰππέων Ἀρχαίων, equitum corpora, 10, 25, 6. τοῦτο τὸ σύστημα, hæc manus militum, scil. tres manipuli, qui efficiunt cohortem, 11, 23, 1.

Σύνταξις, ἡ; 1) dispositio, ordo aciei, acies; *de classe*, ἡ ὅλη σύνταξις τῶν πολεμίων, 1, 21, 10. *de pedestri exercitu, velut de Illyriis, castruatim vel manipulatim pugnare solitis*, τὸ βάρος τῆς συντάξεως, 2, 3, 5. 2, 68, 9. τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5. μετὰ πολεμικῆς συντάξεως ἄπρακτοι, κατ' ἰδίαν πρακτικοί, in acie stantes cum aliis, 4, 8, 9. 2) compositio, expositio, scriptio; ἄγραφον ποιεῖν τὴν σύνταξιν τῆς δικαιολογίας, 30, 4, 11. ἡ τῶν κατὰ μέρος σύνταξις, expositio, narratio rerum particularium, 8, 4, 5 ἔ 11. ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, historia universalis, 1, 4, 2. *Et nude*, ἡ σύνταξις, scriptio, scriptum, liber; *praesertim*, opus historicum, historia, 1, 3, 2. 3, 1, 1. 4, 2, 1. 8, 4, 5. 8, 11, 1. κ. αἱ πρὸ τοῦ συντάξεις, libri superiores, 11, 2, 3. *Fr. gr.* 121. 3) pactum, conventio; κατὰ τὴν σύνταξιν, prout convenerat, 5, 3, 3. 8, 18, 5. τὰ χρήματα τὰ κατὰ τὰς συντάξεις ὁμολογηθέντα, 5, 95, 1. *Et metonym.* stipendium, tributum, vectigal, quod ex pacto penditur; σύνταξιν

τελεῖν τινι, 22, 27, 2. ἰ. q. Φόρον, *ibid.*

Συνταράττειν, turbare; τὰ στίφη τῶν πολεμίων, 2, 68, 4. τὸν πόλεμον, concitare bellum, 4, 14, 4. *cf. συγχᾶν.* — „Sic ταρασσεν apud Demosth. de Cor. p. 334. Ἐ turbatores belli *Liv. II. 16.*“ *Ern.*

Συντάττειν; 1) ordinare; συνέταξε τοὺς ὄχλους, ordinavit, centuriavit, 11, 10, 9. τοὺς πολιτικούς ἰππεῖς, 1, 73, 2. *Et in Passivo*; ἔφοδος συνταταγμένη, impetus in hostem ordinata acie factus, 3, 19, 5. τὸ συνταταγμένον, instructa acies, 2, 29, 1. 2) *cum dat. persf.* jubere, mandare, præcipere, 3, 50, 9. 5, 16, 4 *sq.* 8, 21, 9. 8, 29, 2. 8, 33, 4. 32, 13, 9 ἔ 12. *Fragm. gr.* 120. *Et in præst. Passivo*, notione activa, ἔ τι συντέτακτο αὐτῷ Σικελίων περὶ τῶν χρημάτων, . 32, 13, 7. 3) componere, conscribere; ὑπομνηματισμούς περὶ τῶν ἰδίων πράξεων, 2, 40, 4. *Conf. συντάττωσθαι.*

συντάξεις τὴν Φαντασίαν, quod dabant libri 16, 8, 3. in συναύξειν mutavit Casaub.

In Med. συντάττωσθαι, συντάξασθαι; 1) mandare, jubere, mandatum dare; 8, 26, 5. *ubi tamen etiam intelligere possis* πρὸς αὐτοὺς, pactus cum eis, constituitur cum eis. (*Vide mox num. 3. Ἐ συντάττειν num. 2.*) 2) componere, conscribere *librum*,

βίβλον, 1, 3, 9. 3, 1, 2. συντάττωσθαι ὑπὲρ τοιούτων, de talibus scribere, 9, 2, 2. 3) constituere, pacisci cum aliquo; τινὶ seq. inf. 9, 18, 1. πρὸς ἀλλήλους, 3, 67, 1. πρὸς τινα seq. inf. 5, 92, 7. 4, 15, 6. πρὸς τινα ὅσους δεήσει Ἔς. 4, 15, 4. ἡμέραν πρὸς τινα, 9, 17, 1. Hinc in Passivo; ὁ συνταχθεὶς τόπος, locus de quo conveniatur, 9, 17, 2. τὸ συνταχθῆν, 8, 30, 10. 9, 18, 4. κατὰ τὸ συνταταγμένον, 3, 42, 9. 3, 43, 6. 5, 22, 11. 8, 31, 10. 11, 27, 3.

Συντείνειν, tendere; ὅσα συντείνει πρὸς τὸ διασωῆναι, 16, 12, 9.

Συντέλεια, ἡ, 1) effectio, perfectio in finem, finis; opp. ἡ ἐπιβολή, 1, 3, 3. Ἐ ἡ ἀρχή, 3, 1, 5. καταστροφή καὶ συντέλεια, 3, 1, 9. ἡ τῶν προκειμένων συντ. 6, 15, 2. πρὸς τὴν ἐπίνοιαν ὤρμησαν, καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν ἐξίκοιτο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10. τὴν συντέλειαν ἔχειν, perficere, ad effectum, ad perfectionem & sinem perducere, 1, 4, 3. τοιαύτην ἔσχε προκοπὴν καὶ συντέλειαν τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχές, εἰς ταύτην συντέλειαν ἦλθε, ad hanc perfectionem, 2, 40, 6. συντελείας τυγχάνει ἡ πρόθεσις, 15, 23, 10. συντέλειαν ἐπιθεῖναι υεὶ ἐπιθέσθαι τοῖς ἔργοις, 11, 33, 7. 39, 2, 2. π. συντέλειαν λαμβάνει ὁ πόλεμος, 4, 28, 3 Ἐ

5. ὁ κίνδυνος; finitur praelium, 18, 10, 1. τὸ τεῖχος, 8, 35, 10. τούργον, 8, 36, 11. τὸ πρῶγμα, 22, 12, 13. τούτων (σπαθῶν) τὴν συντέλειαν ἐν τριμήνῳ λαβόντων, 1, 38, 6. Sic συντέλειαν ἐλάφη scripsi cum Kriskio, 9, 27, 9. π. pro unigato πολυτέλειαν, quod tamen teneri fortasse debuerat. διὰ γίνεσθαι διέξοδον καὶ συντέλειαν τῶν πρὸς ἀλλήλους, finem faciendum litium, 28, 2, 2.

2) ἡ συντέλεια, commune, ἰὰ ἐστὶ, urbes quae in commune conierunt pecunias, milites Ἔς. τῆς συντελείας πατρικῆς ὑποστράτηγος, 5, 94, 1, cf. συντελικόν.

Συντελεῖν, 1) perficere, peragere; τὴν ἐπίνοιαν, 4, 81, 3. τὰς συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντελεῖν ἐν κοινῷ ἱερῷ, conventus agere, 2, 39, 6. Ἐτὶ in Pass. συνετελεῖτο ὁ κίνδυνος, committebatur praelium, 2, 69, 1. ἅμα τῷ συνετελεσθῆναι τὰς νῆας, 1, 21, 3. τὰ συνετελούμενα, quae fiunt, 3, 112, 8. quae agebantur, gerebantur, 4, 18, 6. Fortasse ἐν τοῖς συνετελουμένοις legendum pro τελουμένοις, 2, 56, 16. 2) conferre tributa, τὰς κοινὰς εἰσφορὰς τοῖς Ἀχαιοῖς συντελεῖν, 4, 60, 4. πόλις συνετελούσα εἰς Ἀρκαδίαν, ex conjecl. 4, 77, 10. π. πολλὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ βίου συνετελέσοντα, sic legendum videtur 1, 35, 1. π. pro συνετελεσθέντα. συνετελεῖ ἐπιθέσθαι corrupte editum erat

39, 2, 2. pro συντέλειαν ἐπι-
δέσθαι.

In Med. συνταλέσασθαι,
perficere propositum, gerere
rem, 1, 9, 6. 1, 70, 8. Sc.

Et in praet. Pass. notatione
αἰτίνα ἤδη δ' αὐτοῦ συνταλέ-
σμένου τὰ κατὰ τὰς Θήβας,
5, 100, 9.

(Συντέλειαι; τῆ τῶν τειχῶν
συνταλέσει, quod erat in
msstis 23, 7, 6. n. in καθαί-
ρέσει παύειν Vrsinus.)

Συνταλικόν, τὸ, — „contributi,
ut Livius appellat, qui eadem
pendunt in unum Commune
tributa, 40, 3, 4. conf. συν-
τέλεια, num. 2. Sc. συντελαῖν,
num. 2.

Συντερμονεῖν χώρα τινί, conter-
minum esse, 1, 6, 4. 2, 21,
9. 4, 30, 3. 5, 55, 2. 5,
92, 9. 11, 11, 6.

Συντηρεῖν, τὰ πρὸς τὴν ποιήν
πολιτείαν θίκεται, simul ser-
vare, 4, 60, 10. τὴν γνώμην παρ'
ἑαυτῷ, animo premere, 31, 6, 5.

Συνπιθέμεναι τινὶ τι, 1) tradere
alicui aliquid curandum, Sc.
praesertim perferendum, 28,
18, 3. συνδεῖς Ἀντιπάτρω
τὰ τούτων ὄστα, 5, 10, 4. n.
συνδεῖς τὴν ἐπιστολὴν ἀλεί-
πτῃ τινί, 27, 6, 1. 8, 19, 4.
2) συνέθεσαν, 28, 15, 4.
i. q. συνέθεσαν, vel συνέθε-
λον, intelligebant, colligebant,
conspiciebant. In eadem sen-
tentiam Suidas: Συνέθεκεν
ὑπέλαβεν, ὑπενόησε. Τοῦτο
συνέθεκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ
λογισμῶν ἔπαυσε τὸ γινόμενον.
quod ipsum Fragmentum for-
tasse e Polybio ductum est.

Σύντομος, brevis, compendiosus;
ὀδός, 78, 6. celer; σύντομον
ποιούμενος τὴν ἀνάβασιν, ra-
ptim conscendit colles, 18, 7,
1. συντομωτέρα παρουσία,
celerior adventus, 11, 1, 1.

Συντόμως, brevi tempore, celeriter,
8, 18, 7. — „Sic Sc. Io-
seph. Ant. VII. 9, 7. cf.
Wesseling. ad Diod. T. I. p.
106.“ Ern.

Σύντονος πορεία, citatum iter,
5, 47, 4. προσβολή, acris
impressio, 33, 8, 8.

Συντόμως; προῆγε συντόμως, ci-
tato itinere, 5, 7, 6. ἐχρήτο
τῆ πορεία συντόμως, 8, 28, 4.

Συντρέχειν, concurrere; 1) ami-
ce concurrere, contingere; τῆς
τῶν ὄχλων ὁρμῆς συντρέχου-
σης εἰς τὸ, 4, 48, 10. τοιαύ-
της συνδραμούσης προθυμίας
αὐτῷ, 8, 17, 6. ἐκατέρων
τούτων ὁμοῦ συντρέχόντων
εἰς μίαν ψυχὴν, 6, 48, 4.
οἱ χρόνοι συντρέχουσι, 4, 2.
2. συνδραμόντων περὶ τοὺς
αὐτοὺς καιροὺς, quum duae res
eodem tempore eveniunt, in
idem tempus incidunt, 5, 94,
9. κατὰ τὴν πρόθεσιν συν-
τρέχει αὐτῷ τὰ πράγματα,
res ei prospere succedunt, 3,
43, 11. ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ
βίου πρὸς τὸ τὴν πρόθεσιν
ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ut suppre-
tat vita, 3, 5, 7. Conf. συμ-
εκτρέχειν. 2) hostiliter con-
currere; συνδραμόντας εἰς τὰς
χεῖρας, ex plerorumque vete-
rum codd. consensu, 2, 33, 5.
n. ubi συνδιαλαβόντας habet
Bav. συνδραμόντων ἐκ' αὐ-
τοὺς τῶν ὁμοειδῶν, 2, 7, 6.
Συν-

- Συντρίβειν τινα**, frangere opes & auctoritatem alicujus, 26, 3, 6. frangere animum, terrere, 26, 3, 14. 29, 5, 3. cedere hostem, 5, 47, 1. 5, 95, 11. *Passiv.* συντρίβασθαι, συντριβῆναι, animo frangi, 5, 58, 13. *scil.* τῇ διαβολῇ, quod adjicitur, 21, 10, 2. 31, 8, 11.
- Συντροφία**, ἡ, convictus, 6, 5, 10.
- Σύντροφος**, ὁ, τοῦ βασιλέως, cum rege educatus, 5, 9, 4. 31, 21, 2. τῆς Βάρβα τόλμης, 1, 74, 9. τὴν μουσικὴν σύντροφον ποιῆν τοῖς παισίν, musicæ studio innutrire pueros, 4, 20, 7.
- Συντυχία**, ἡ, casus fortuitus; κατὰ τινα σωτυχίαν, forte, 10, 32, 3.
- Συνυπακούειν**, *i. q.* ὑπακούειν, obedire, parere, morem gerere; οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθαλοντῆς συνυπακούειν, 25, 9, 7. *τινι*, 5, 56, 9. 21, 2, 4. *πρός τι*, in aliqua re, 1, 66, 7. *τινι*, εἰς τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων, æquis postulatis alicujus morem gerere, 26, 1, 2. οὐδενὸς συνυπακούοντος, quum provocacioni hostium ad pugnam nemo morem gereret, quum nemo ea moveretur, 9, 3, 2.
- Συνυπάρχειν**, *i. q.* ὑπάρχειν, esse; μεταξύ τῶν ἰλῶν ἐκαστῆς συνυπάρχειν δὲ διάστημα, 28, 18, 3.
- Συνυπερβάλλειν τινι τὸν Ταῦρον**, una cum aliquo superare, 4, 48, 6.
- Συνυποδεικνύειν ἕθ' συνυποδεικνύμαι**, *i. q.* ὑποδεικνύμαι, ostendere, demonstrare, docere, *absolute*, viam & rationem docere, 17, 15, 12. *συνυποδεικτόν* ἔη τὴν φύσιν αὐτῶν, 5, 21, 4.
- Συνυποκρίνεσθαι**, *i. q.* ὑποκριν. simulare, simulatione uti; (καὶ dixit etiam Josephi. XV. 7, 5. "Εγὼ") 3, 52, 6. 5, 24, 11. 5, 49, 7. 5, 102, 6. *συνυποκρίνεσθαι τινι*, 3, 92, 5. *πρός τὸ παρὸν ἀρμοζόμενοι καὶ συνυποκρινόμενοι*, 3, 31, 7.
- Συνυπονοεῖν**, suspicari, cogitare, intelligere, 4, 24, 2.
- Συνυποπτεύειν**; οὐδεὶς συνυπώπτεισε τὸ γιγνόμενον, 14, 4, 8.
- Συνυφίστασθαι τινι πάντα**, omnia suscipere ac ferre cum aliquo & pro illo, 4, 32, 7.
- Συνωθεῖν**; *συνωθεύοντο* *πρός τὸν ποταμὸν*, 3, 74, 2. 5, 84, 7.
- Συνωμία**, ἡ; αἱ *συνωμῖαι*, intercaplia lauri, 12, 25, 3. π. (ubi corrupte *συννομοσίας dabit cod. Peir.*)
- Συνωμοσία**, conjuratio, 1, 70, 6, 5, 2, 8. 6, 13, 4. *cf. vocab. prag.*
- Συνωμότης**, ὁ, καὶ κοινωνὸς τῆς τόλμης, 15, 27, 5.
- Συνώνυμος ποταμὸς τῇ πόλει**, (*i. q.* ὁμώνυμος,) ejusdem nominis, 9, 27, 5.
- Συνώνυμος**; (*i. q.* ὁμώνυμος) ἀπὸ τῆς χρείας ταύτης *συνώνυμος καὶ τὸ ἔθνος προσαγορεύουσι*, de *Bakariibus*, 3, 33, 11.
- Συναρίς**, ἡ, carpentum, bigæ, cessedæ

- esseda Gallorum, 2, 23, 4. 2, 28, 5. *συνωρίς ἐλεφάντων*, 31, 3, 11.
- Συφορβός*, ὁ, subulcus, 12, 4, 6.
- Σύριγξ*, ἡ, cuniculus, meatus sub terra effusus, 22, 11, 8. *Fragm. gr.* 129. *σύριγγες κατάστρογοί*, foillæ contectæ, 9, 41, 9. *Σύριγξ*, fornicata ambulatio *Alexandria*, 15, 30, 6, 15, 31, 3.
- Συριγμός*, ὁ, sibilus; *συριγμοί* καὶ *χλαυκασμοί*, 30, 20, 6.
- Συρρέειν*; *συρρέοντων ὑδάτων εἰς τὸν ποταμὸν*, 10, 48, 4.
- Συρρέπειν τῇ διανοίᾳ ἐπὶ τοὺς τόπους*, 3, 38, 5.
- Συρρέοια*, ἡ, confluentia; *κατὰ τὰς συρρέοιας τοῦ Ἀδῶα καὶ Παύου*, 2, 32, 2.
- Συρρέουσι τῇ Πόντῳ, Μαοτῆς ἰαῦς* cum ponto confluens, 4, 40, 9. *λίμνη συρρέουσι τῇ θαλάττῃ*, 10, 10, 12.
- Συρρέουσιν*; *τετηκός καὶ συναρρύηκος ἀργύριον*, 11, 24, 11.
- Συρρέουσι*, ἡ τῶν ὄμβρων, 9, 43, 5.
- Συρτός*; ἡ *συρτῆ βῶλος* ἡ *ἀργυρίτις*, gleba argentaria quæ amnibus devehitur, 34, 9, 10.
- Συρφετώδης ὄχλος*, mixta vulgi turba, 4, 75, 5.
- Συσκοτάζειν*; *συσκοτάζοντος ἄρτι τοῦ θεοῦ*, caelo veiperascence, 31, 21, 9. π.
- Συσσαίνεσθαι*; *συσσαίνοντο κατὰ τὴν διαλέκτῳ*, hac dialecto delectabantur, 1, 80, 6. π.
- Συσσίτιον*, τὸ, fodalitas comestantium, convivium publicum, 20, 6, 6.
- Συσσώζειν*, 1) una servare ab interitu; *συσσώζειν τοῖς ἀναιτιοῖς τοὺς δοκοῦντας ἀδικεῖν*, 5, 11, 5. *ubi oppronitur conservare, conservare, tueri*; *ἀντὶ* juvare aliquem in tuenda aliqua re; *σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις*, 5, 104, 1. *τὴν ἀρχὴν τινος*, 6, 6, 11. *συσσώζειν τινὶ τὴν βασιλείαν*, 15, 20, 2. 3) observare, tenere; *τὰς θασύτητας καὶ ψιλότητας ἔσθ.* *im legendo ἔσθ προσημειοῦν*, 10, 47, 10. *Sic ἴνα τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκείον συσσωσώμεν*, 2, 14, 1. π.
- Συστάδην μάχεσθαι*, conferta acie cominus pugnare, statariam pugnam edere, 3, 73, 8. (*οπρονίτιν σποράδην*, cf. 3, 72, 10.) *Ῥωμαῖοι τὴν μάχην ἐν χειρὸς ποιοῦνται καὶ συστάδην*, 13, 3, 7. *coll. vs. 4 sqq.* ἡ *ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχη*, stataria pugna, quæ sit collato pede, 11, 32, 7. *Fr. gr.* 54.
- Σύστασις*, ἡ; 1) institutio, prima constitutio, ortus; ἡ *σύστασις τῆς Ῥωμαίων πολιτείας*, 1, 4, 13. *est prima institutio, ortus, fundatio reip. Romanae, a qua distinguitur ἡ αὐξήσις*, i. e. incrementa ejusdem; *cf. ibid. vs. 11 sq.* *κατὰ φύσιν εἰληφέναι τὴν τε σύστασιν καὶ τὴν αὐξήσιν*, 6, 4, 13. ἡ *σύστασις τοῦ πολέμου*, constitutio, ortus belli, 3, 10, 7. *σύστασις ἐπιβουλή*, structio insidiatum, 6, 7, 8. *κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν*, secundum primum institutum, secundum

www.libtool.com.cn

secundum id quod initio fecum constituit, 9, 22, 6. *pro quo est κατά την ἐξ ἀρχῆς στάσιν*, 16, 34, 11. *n. nisi ἔσ' hic σύστασιν legendum, quod tamen non necessarium. ἀπὸ ταύτης τῆς συστάσεως, ex lectione coarctis Bav. (pro ἀνστάσεως)* 20, 11, 9. ab hoc initio. ὁ Εὐφράτης τὴν ἀρχὴν λαμβάνει τῆς συστάσεως ἐξ Ἀρμενίας, initium ortus sui capit, i. e. primum ortum suum ducit, initium suum habet, 9, 43, 1.

2) status, constitutio, ratio; ἡ σύστασις τῆς πολιτείας, forma, constitutio reip. 6, 43, 5. 6, 47, 1. 6, 51, 5.

3) conjunctio, conciliatio, contractio amicitiae, 1, 78, 2. *ἔσ' amicitia jam juncta & constituta, πρὸς τινά*, 3, 78, 2. 4, 82, 3. 20, 5, 14. 27, 13, 1 *ἔσ' 8. 29, 8, 7. σύστασις πατριῆ πρὸς τοὺς Καρχηδ. paterna amicitia*, 1, 78, 1. *συστάσεις προγονικαὶ πρὸς τὴν βασιλείαν, avita (aut saltem paterna) amicitia, conjunctio cum regia familia*, 25, 7, 6.

4) ἔθνικα συστάσεις, i. q. *συστήματα ἔθνων*, gentium concilia, civitatum foedere junctarum corpora, gentium communia, 30, 10, 6. *κατ' ἔθνικὰς συστάσεις*, communi plurium populorum nomine, (*opp. κατ' ἴδιαν*) 24, 1, 3.

Συστέλλεσθαι, συσταλῆναι, metu comprimi, consternari, 5, 15, 8. 24, 5, 13.

Σύστημα, τὸ; 1) corpus mili-

tum, manus militum; τὸ σύστημα τῶνμισθοφόρων, 1, 81, 11. *τὸ σύστημα ἐκαίνο (Κελτῶν)* 2, 7, 6. *ἄλοσχερές τι σύστημα τῶν βαρβάρων*, 3, 53, 6. *τὸ προειρημένον σύστημα*, 3, 74, 8. *est manus decem millium militum, qui servatis ordinibus ex infelici praelio se receperant; cf. vs. 6. οἱ κελταστοὶ καὶ τὰ ἄλλα ἐπιφανέστατα συστήματα, in exercitu Philippi*, 5, 26, 8. *τὸ τῆς Φάλαγγος σύστημα*, 5, 53, 3. 11, 12, 1. *οἱ Μακαδόνας καὶ τὰ λοιπὰ συστήματα, in exercitu regum Aegypti*, 15, 26, 8. *sq. τὸ Ἄγημα, κράτιστον εἶναι δοκοῦν σύστημα τῶν ἰππέων*, 31, 3, 8. *Adde* 16, 19, 7. 2) *corpus hominum in civili societate viventium*, 6, 4, 5. 6, 5, 10. *τὸ τῶν Ἀχαιοῶν σύστημα, foederata resp. Achaeorum, corpus Achaeorum*, 2, 41, 15. 4. 60, 10. *ἦν τι σύστημα τῶν ἐπὶ Θρακίης Ἑλλήνων*, 9, 28, 2. *Tum ἔσ' ratio & constitutio reipublicae; κάλλιστον σύστημα πολιτείας*, 6, 11, 3. *δημοκρατίας ἀληθινῆς σύστημα παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὑπῆρχε*, democratica constitutio, ratio reip. 2, 38, 6. 3) *israēlon σύστημα, collegium sacerdotum*, 21, 10, 11. 4) *ζῴων συστήματα, diversi greges*, 12, 4, 10. *τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἰπποτροφῶν νεὶ ἰπποτροφείων*, varia equorum armenta quae pro rege aluntur, 10, 27, 2.

Συστοι-

- Συστοιχείν**, *verbum tacticum*, eundem verſum, *id eſt*, eundem ordinem in longitudinem ſervare in acie, 10, 21, 7. *cf. συζυγεῖν*.
- Σύστοιχος**; τὰ λοιπὰ ἦν τοῦ τοις ὁμοία καὶ σύστοιχα, congruentia, apta, convenientia, 13, 8, 1.
- Συστολή**, ἡ, parsimonia & diligentia in adminiſtranda re pecuniaria, 27, 12, 4.
- Συστρατεύειν τινὶ ἢ** τινὶ, 3, 60, 12. 3, 66, 7. 5, 50, 4. *συστρατεύσθαι*, *συστρατεύσασθαι*, *idem*, 2, 19, 2. 3, 67, 1. 3, 99, 2.
- Συστρέμμα**, τὸ, concursus hominum, 1, 45, 10. globus, caetera, 4, 58, 4. κατὰ συστρέμματα, catervatim, 35, 4, 14.
- Συστρέφασθαι**, coire, coitiones facere, conglobari, tumultuari, 1, 33, 4. 2, 64, 6. συστραφέντες, facto globo, 1, 48, 5. 3, 65, 11. 3, 84, 13. 5, 36, 5. συστραφέντες ἐπ' αὐτὸν, impetum una facientes in eum, 3, 5, 3. συστραμμένοι, conferti, conglobati, 3, 90, 2.
- Συστροφή**, ἡ, τῶν νέων, coitio tumultuosa juvenum, 4, 34, 6. τοῦ ὄμβρου, imbris impetus, vehementia, 3, 74, 5. συστροφή ἐξείσις κατὰ τὸν αἴρα, contrahens sese, inguens tempeſtas horrenda, 11, 24, 9.
- Συστροφία**, ἡ, (i. q. συστρέφασθαι) conjunctus plurium impetus adversus unum, 24, 2, 2. n.
- Συχνός**; συχνὸν χρυσίον, magna auri vis, 22, 21, 8.
- Σφάγια**, τὰ, viſtimate; σφάγια περιήνεγκαν τῆς πόλεως κύκλω, 4, 21, 9. ἐπὶ τῶν σφαιγίων τοὺς ὄρκους ἐδίδοσαν ἀλλήλοις, 4, 17, 11. (i. e. ἀψάμνοι τῶν ἱερῶν, ut ait 3, 11, 7.)
- Σφαγιαζέσθαι**, viſtimate cedere, 16, 31, 7.
- Σφαιάζειν**, palpitare ut moribundus, 34, 3, 5.
- Σφαιρομαχεῖν**, pila ludere, 16, 21, 6.
- Σφαιροῦν**; σφαιρωμένοι γρόσφοι, jacula perpilata, 10, 20, 3. *Idem verbum habes apud Dionem, in M. Antonin. Lib. LXXI. c. 29.* σιδηρίον οὐδενὶ αὐτῶν (τῶν ἀθλητῶν) ὀξὺ ἔδωκαν, ἀλλὰ καὶ ἀβλέσιν, ὥσπερ ἐσφαιρωμένοις, πάντας ἐμάχοντο.
- Σφαλερός**, periculofus; πάντων σφαλερωτάτων, 3, 110, 4.
- Σφάλειν**; τί τὸ σφάλειν ἐστὶν τοὺς ταῖς φάλαξι χρομήνους, quid est quod eos fallit, quod facit ut labantur, ut spe excidant, ut cladem accipiant, 18, 14, 1. τῶν κατὰ πόλεμον κινδύνων τοὺς πλείους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν σφάλουσιν ὡς τῶν τόπων διαφοραὶ, 5, 21, 6. ubi videndum an satis emendata ἔσ' integra sit oratio; quia si sana est, erit τῶν κινδύνων per metonymiam pro τῶν κινδυνεύοντων accipiendum; ἔσ' τοῦτο σφάλει τοὺς κινδύνους, sonabit, hoc fraudi est in preliis. τοῦτο ἔσφηλε τὰς

τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, hoc con-
silia ipsorum labefactavit, cor-
ruere fecit, 4, 51, 7. *Σὺς*
ἔσφηλε, (si vera scriptura.)
scil. τὴν βασιλείαν, labefacta-
vit regnum, in periculum ad-
duxit, 16, 21, 5. *π. ἔσφηλε*
τοὺς ὑπεναντίους ποταμούς διὰ
τὴν ἰδίαν ἀγχινοίαν, in frau-
dem illexit, cladem eis attulit,
10, 33, 2. *σφῆλαι καὶ ἤττη-*
σαι τοὺς Ἕλληνας, prosternere
et vincere, 40, 5, 9.

σφάλασθαι, corrucere, pro-
labi, 1, 76, 8. labi, in calami-
tatem incidere, cladem pati;
ἀναδρομὴ γίγνεται, καὶ σφα-
λοίμαθα, fr. gr. 14. παρ'
ὀλίγον σφάλεται τὰ μεγάλα
τῶν πραγμάτων, infeliciter
cadunt, *ibid. μεγάλως ἐσφά-*
λη, in gravem calamitatem in-
cidit, cladem accepit, *ibid.*
ἐμπροσὶν εἰς ἐνόσον ἐσφάλη,
4, 59, 3. 15, 16, 5. *ἐμελε*
τοῦ ὄντος σφαλῆσθαι, ne-
cesse erat ut male rem gereret,
3, 70, 8. *τοῖς ὅλοις σφαλῆ-*
ναι, capitali clade adfici, omnia
perdere, 1, 43, 8. *coll. vs. 7.*
3, 105, 5. 10, 17, 4. 11, 2,
10. *ἐν τισὶ σφάλονται*, non-
nulla parum prospere eis ce-
dunt, 1, 37, 7. *ubi opp. ἐν*
πολλοῖς μὲν κατορθοῦσι. κα-
τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν
ἐσφαλμένοι, victi, 1, 31, 4.

Σφαλμαῖν, prolabi; *οὐ μὴν ὀλο-*
σχαρῶς ἐσφαλμασαν (ὁ ἴπ-
πος,) 35, 5, 2.

Σφενδονήτης, ὁ, 3, 33, 11. *σφεν-*
δονῆται Κύρτιοι, 5, 52, 5. 5,
53, 9.

Σφραγίσθαι, σφραγίσθαι,

ad se rapere, 2, 19, 4. sibi
adserere, sibi retinere, 4, 6,
5. 4, 33, 8. 18, 34, 5. *Et-*
iam de eis quæ proprio iur-
tu emta sunt, iurum tacere,
sibi adquirere; *ὁ μέγιστος ἀνη-*
σάμανοι χρημάτων σφραγι-
σαντο, 4, 50, 3.

Σφῆτερος, de prima persona;
τῆ σφῆτερα γενναϊότητι ναυ-
καμεν, noitra virtute, 2, 31,
6. *In secunda persona in-*
telligit Casaub. σφῆτερον
πατρίδων, 11, 5, 3. *π. ubi ta-*
men rectius de prima persona
tur/sus accipitur, coll. vs. 6. De
tertia pers. sing. ius; τὸ
σφῆτερον ἀναγκαιότερον τι-
θεσθαι τοῦ κοινοῦ, 4, 61, 5.
Vide 2, 35, 8. 7, 14, 3. 22,
24, 5. *ὁμοίως μὴ τι περὶ τὸ*
σφῆτερον αὐτῷ ναυτικὸν συμ-
βῆ, 14, 10, 7. π. ex constanti-
ti iibrogum scriptura, a qua
ut asseruerim non satis suffi-
se causis intelligo.

Σφηγίσκος, ὁ, præcutus palus;
ξύλα εἰς σφηγίσκων λόγον,
5, 89, 6. *π.*

Σφηνοῦν, cuneum adigere, fir-
miter infigere; εἰς τούτων τὸ
μέσον ἐσφῆνιμο πτερύγια
τρία ξύλινα. 27, 9, 4.

Σφραγίς, ἡ, 6, 56, 13. 16, 22,
2 ἔσ 11. *σφραγίδα ἐπιβάλλ-*
εσθαι, 24, 4, 10. ἔσ vs. 15. *π.*

Σχαστηρία, ἡ, trochlea laxato-
ria, cuius ope, quod suspen-
sum est, subito demitti & dei-
ci potest, 8, 7, 10. 8, 8, 3.

Σχάδια, ἡ, ratis, 3, 42, 8. 3,
46, 1 *sqq. εἰς σχάδιας καθήρ-*
μοζε τῷ ποταμῷ εἰς Οἰνιάδας,
4, 65, 4. *π.*

Σχε-

Σχεδιάζειν, temere ac negligenter scribere vel dicere, 12, 4, 4. *σχεδιάζειν τοῖς κοινοῖς πράγμασι*, negligenter versari in negotiis publicis, 23, 9, 12. *πάντα ἐσχεδιάσθαι*, *Fr. gr.* 64.

Σχετλιάζειν, conqueri, lamentari; *abjol.* 1, 81, 1. 4, 45, 8. *τι*, 1, 55, 3. *ἐπί τινι*, *ibid.* *Ἔ* 5, 26, 6.

Σχήμα, τὸ, τρίγωνον, figura triangularis, 1, 42, 3. οὐ κατὰ σχῆμα φέρειν τι, (i. q. οὐκ εὐσχημόνως) immodice ferre aliquid, & non uti decet, 3, 85, 9. 5, 56, 1.

Σχίζειν; *σχίζεται εἰς δύο μέρη ἢ ῥύσις τοῦ ποταμοῦ*, 2, 16, 11.

Σχολάζειν καὶ ῥαθυμαῖν, 11, 25, 7.

Σχολῆ, lente, 8, 30, 11. *filentio interpretatus erat Casaub.*

Σάξαι; *ἐσάθησαν εἰς τὰς πόλεις*, fugiendo in urbes servati sunt, 3, 117, 2. *σάθηται πρὸς τοὺς ἀναγκαίους*, saluum ad suos redire, 6, 58, 5. *σώζεσθαι ὑπό τινος*, *formula Joannis in judæis, velut* 7, 9, 5 *ἔ* 7. *Abjol.* *σάζονται*, superiunt, vivunt, 6, 9, 4. *Adde* *σαοῦν*.

Σῶμα, τὸ; *σώματα*, corpora, 1, 37, 1. 1, 86, 6. *homines*, 4, 73, 6. 4, 75, 2. 5, 17, 2. 22, 22, 9. *Sigillatim usurpantur amat de eis qui in bello capiuntur; πολλῶν σωμάτων ἐγένοντο ἐγκρατεῖς*, 1, 14, 15. 1, 29, 7. *σώματα λεφθέντα ζωγρεῖα*, 1, 61, 8. *κύριος γενόμενος χρημάτων πολλῶν καὶ σωμα-*
Polybii Histor. T. VIII. P. II.

των καὶ κατασκευῆς, 3, 17, 10. *τὰ εἰς τὰς δουλείας ἀγόμενα σώματα*, 4, 38, 4. *σώματα δουλικὰ καὶ ἐλευθέρα*, *scil. ubi bello capti utriusque*, 2, 6, 6. *τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων*, i. q. *οἱ δοῦλοι*, 1, 85, 1. *Denique nuda τὰ σώματα*, i. q. *οἱ δοῦλοι*, *servi*, 18, 18, 6.

Σωμασμοῖν, *exercitationibus corporis uti*, 6, 47, 8.

Σωματικός; *σωματικὴ βώμη*, 6, 5, 7. *δύναμις*, 8, 12, 9. 10, 41, 6. *ἀσθένεια*, 4, 5, 1. *κατὰ τὴν σωματικὴν χρείαν δυνατὸς*, 21, 7, 4. *πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν εὐθετος*, 26, 5, 6. *σωματικὰ ἐπιθυμία*, 37, 2, 4.

Σωματοειδὴς ἱστορία, *quæ unum quasi corpus efficit, quæ res tractat inter se nexas*, 1, 3, 4. *οἰοῦσι σωματοειδῆ ποιήσας τὴν τοῦ βασιλέως πράξεις*, *quæ ad hujus regis studia & mores pertinent in unam summam & in unum veluti corpus contrahens*, 14, 12, 5.

Σωματοποιεῖν, τὸ ἔδνος, τὸν ἄνδρα, τὴν βασιλείαν, firmiorem, potentiorem reddere, omnibus rebus augere, 2, 45, 6. 16, 1, 9. 22, 26, 1. 26, 5, 10. 31, 6, 3. (*ubi opp. ἐλαττοῦν*) 32, 23, 5. *προσλαμβάνειν καὶ σωματοπ. τὰς ψυχὰς*, recreare & confirmare animos, 3, 90, 4. *ἡ τέχνη τὰς πράξεις τοῦ Σικελίανος ἐσωματοποιεῖ*, auxit, majores reddidit, *Fr. hist.* 58. — „*σωματοποιεῖσθαι τὰς αἰτίας*, alere & augere causas.“ *Εἶνα*.
Qq *scil.*

www.libtool.scilicet.gr

scilicet ex 40, 1, 2. ubi tamen haud dubie corrupta est oratio, ut monui in Adn. πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι, vertunt spem alere, Fr. gr. 123. Adde Fr. gr. 124-127.

Σωρεύειν; σωρευομένη γῆ, 16, 11, 4. αἰγιαλὸς σεσωρευμένος νεκρῶν, 16, 8, 9.

Σωρηδὸν διεφθείρουτο, ceteratim, 1, 34, 5.

Σωφρονικός, moderatus, modestus, 23, 18, 2.

T.

Τὰ, artic. plur. neutr. Ad τὰ μὲν, infertur à δὲ, pro τὰ δὲ 5, 38, 1. 5, 54, 11. conf. δ.

Satis notus est pervulgatus est usus articuli τὰ per alios in nominis πράγματα vel ἔργα; praesertim sequente praepos. κατὰ, v. c. τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν διεξήγε, 1, 9, 6. τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἀνεχείρισαν, 1, 56, 1. Esc. conf. κατὰ, ἔχειρίζειν. sed nec minus frequenter cum genit. v. c. τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε, 1, 55, 1. τοὺς τὰ τῶν Καρχ. αἰρουμένους, 8, 9, 12. ubi perperam vulgo aberat τὰ.) πάντα ἀφείς τὰ τοῦ πολέμου, 5, 102, 8. Est id genus alia bene multa, quae nunc non moramur. Illum usum notemus, Polybio admodum familiarem, quo articulus ille τὰ prorsus abundare videri potest, ut τὰ cum genitivo nominis nihil

fere aliud valeat quam ipsum nomen. Sic τὰ τῆς τύχης idem est ac ἡ τύχη, 2, 49, 8. 2, 50, 12. 3, 5, 7. n. 15, 8, 3. τὰ τοῦ βίου, idem ac ὁ βίος, 3, 5, 7. τὰ τῆς ἐπιβολῆς, i. q. ἡ ἐπιβολή, ibid. τὰ τοῦ πολέμου ἐπεκύρωτο, decretum est bellum, 7, 5, 5. προύβαινε τὰ τῆς νυκτός, καὶ τὰ τῆς ἐλπίδος ἀκέραια διέμενε, 8, 29, 9. (i. q. ἡ νύξ, ἡ ἐλπίς. Est sic etiam in sing. τὸ τῆς ἡμέρας, 11, 22, 9. τὸ τῆς νυκτός, 15, 30, 2.) τὰ τῆς ἀλλοτριότητος, 2, 44, 1. τὰ τῆς ἐνδείας, 9, 44, 3. Ea ratione Casaubonus, 14, 7, 2. n. cum libri νείμας τῶν λαφύρων darent, τὰ τῶν λαφύρων correxit; Est nos, 3, 81, 6. n. cum mendose vulgo legeretur διὰ τὴν πρὸς τὰς τῶν ἀφροδισίων ὀρμας, scripsisse Polybium putavimus διὰ τὴν πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ἔρμην. Quod verò ἀπομείζονται τὰ τῶν ἀνδρῶν vulgo dederunt omnes 10, 16, 2. n. haud dubie corruptum pronounciari debuit: nam in superioribus quidem exemplis, τὰ cum suo genitivo intelligi quosdam modo potest, ea quae pertinent ad rem, quae proficiuntur ab ea re, aut aliquid simile; at τὰ τῶν ἀνδρῶν quo pacto pro οἱ ἀνδρες dici in illa connexionē potuerit, ne ratio quidem ulla excogitari potest.

Τάγμα, τὸ, i. q. σπεῖρα Est σημαία, ordo, manipulus, in legione Romana, 6, 24, 5 sqq. sed

- sed usum habet hoc nomen magis generale.* ἐπὶ τὰ τάγματα διαδίδουσι τοὺς ἐαλωκότας εἰς Φυλακὴν, per ordines s. manipulos (*nunc quidem de Romano ordinibus agitur*) distribuere, 3, 85, 3. ἀθροοὶ κατὰ τὰ τάγμα συνησπικότας, (*in exercitū Philippī*) 4, 64, 6. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα ἡμιλλᾶντο πρὸς ἑαυτοὺς, (*acies Achaëorum ἔσθ' Spartanorum*) 2, 69, 5. τὰ μέσα τῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τάγματα, 3, 113, 8. τὸ τῶν ἰππέων τάγμα, *Vat. Flor. Bav.* 3, 101, 11. *ubi ex Aug. σύνταγμα editum, quod vide.* ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, 3, 100, 6. n.
- Τάδε; ἐπὶ τάδε, *cum genit. cis*, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 ἔ 7. 22, 27, 11. *ubi opp. ἐπέκεινα.*
- Ταινία, ἡ, dorsum cumuli sub aqua longe procurrens in mare, 4, 41, 2 ἔ 8. — „*Vide Wesseling. ad Diodor. T. I. p. 36.*“ *Ern.*
- Τακτός, quod imperatum est, de quo convenit, certus, definitus; τακτὸν μέτρον, 3, 100, 6. τακτὴ ἡμέρα, certus numerus dierum, 29, 11, 8.
- Ταλαιπωρεῖν δεινῶς, miserrime adfici, 3, 60, 3. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, 32, 25, 14.
- Ταλαιπωρία, ἡ, arumna & molestia e labore, 2, 25, 10. 3, 14, 1. ἡ ἐν τοῖς ἔργοις ταλαιπ. 3, 17, 8. ἡ περὶ ταῖς ταφρείας, 6, 42, 2.
- Ταλαιπῶρος, cum magna difficultate, 3, 51, 9.
- Τάλαντον, τὸ, *de pondere*, 4, 56, 3. *de pecuniā sumptua, vide Ind. histor. voc. Talentum.* ἀργυροῦ τάλαντα Εὐβοϊκὰ, 15, 18, 7. 21, 14, 4. ἔ 3.
- Ταλαντιαῖος λιθοβόλος, 9, 41, 8. n. ταλαντιαία κτήσις, 24, 4, 3.
- Ταμίαις, ὁ, τῶν ἀνέμων, 34, 2, 5. 34, 11, 20.
- Ταμιεῖον, 6, 13, 1. τὸ τῶν ἀγορανόμων, 3, 26, 1.
- Ταυτάλειος τιμωρία, 4, 45, 6.
- Ταξίαρχος, ὁ, centurio, 6, 24, 3. n.
- Ταξίαρχος, ὁ, *idem*, 6, 24, 1 sqq.
- Τάξις, ἡ. 1) ordo, dispositio, situs: ἡ σύμπασα σχέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6. ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διαίρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. ἡ φύσις καὶ τάξις τῶν τόπων, situs locorum, 5, 21, 4. *παρὰ κερουμένων τάξει δάντ λιβνι, ordine incenditibus*, 10, 30, 9. n. *προ quo ἐν τάξει edidit Casaub.* 2) *sigillatim ἡ τάξις, ἔσθ' αἱ τάξεις*, dispositio aciei, instructio & ordinatio aciei; ἔσθ' ἴρ/α acies, 9, 20, 4. n. 1, 23, 3. 1, 26, 10 ἔ 16. 2, 3, 2. 2, 28, 2 ἔ 6. 2, 29, 4. 2, 69, 8. 3, 72, 11. 3, 109, 2. 3) τάξις, i. q. τάγμα, singuli manipuli vel ordines militum, in acie, aut extra aciem, 6, 30, 5 sq. (*unde nomen ὁ ταξίαρχος, centurio, ordinis ductor.*) αἱ τάξεις αἱ ἀφ' ἑσθητικῶν, 1, 19, 10. αἱ τῶν Φαλαγγιτῶν τάξεις, 5. 83, 2. μένοντες κατὰ

κατὰ τὰς τάξεις, in suis ordinibus manentes, ordines servantes, 10, 16, 3. n. (ubi perperam πράξεις δabant codd.) οὐδείς ἀπολείπει τὰς τάξεις, 10, 16, 9. 4) locus quem quis occupat, non solum in acie, sed in re quacumque, partes quas quis sustinet, vices quibus fungitur; τὴν πρώτην ἔδωκε τᾶξιν Διογένης, 10, 29, 5. τᾶξιν μὲν οὐκ ἔνεμον, certum locum in agmine non habuerunt, *ibid.* ἔλαβε τὴν ἐξόνυμον τῆς ἄλλης δυνάμεως τᾶξιν, 1, 50, 5. ἔχον τὴν ἐξ ὑπεροξίου τᾶξιν οἱ λέμβοι, 3, 43, 3. βάστωσ τᾶξιν τοῦ ἡχήματος λαμβάνει ἡ παραλία, 2, 14, 11. κατασκόπου τᾶξιν ἔχων, 4, 3, 7. ἐφεδρείας ἔχοντες τᾶξιν, 2, 24, 9. 3, 45, 5. μαστός ὅς ἄμα μὲν ἀεροπόλωσ, ἄμα δὲ σκοπῆς εὐφροῦς λαμβάνει τᾶξιν, 1, 56, 6. οὐ γὰρ ἰστορίας. ἀλλὰ κουρεακῆς λυλιάς ἄροι δοκοῦσι τᾶξιν ἔχειν καὶ δυνάμιν τὰ τοιαῦτα συγγράμματα, 3, 20, 5. 5) ἡ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τάξις, modestia in vultu, 26, 5, 6.

περὶ τούτων πεποιημένοι τὴν ὅλην τᾶξιν, de his (*scil. de rebus gestis populorum, civitatum, principum virorum*) totum hoc opus, scriptio-nem, historiam hanc, composuimus, 9, 1, 5. n. ubi vocab. τᾶξιν ex σύνταξιν truncatum utique videtur. Pro πράξεωσ, 6, 51, 4. n. fortasse τάξεωσ erat scribendum, hac notatione, ut τάξις ibi sue-

rit constitutio, forma reipublicæ. Sic πράξεις pro τάξεις dedisse codices 10, 16, 3. paulo ante monitum est. Alio errore, 1, 59, 8. n. omnes vulgò τάξεωσ pro ταχέωσ dederant.

Ταπεινός, humilis conditionis, infirmæ fortis homo, 25, 8, 1. de sordido, humili habitu, 14, 1, 13. brevis, parvus; κανὼν τῷ πλάτει ταπεινότερος; regula minus lata, 12, 7, 1. (ubi *idem* valet ταπεινότερος atque ἐλάττων, quod præcedit.) ταπεινὸν αὐτὸν (i. q. αὐτὸν) ποιήσας, 8, 21, 8. ad humilem conditionem compositus vertit Casaubonus; possis vero etiam intelligere, minorem staturam simulavit. ταπεινὸς ποταμὸς, fluvius tenui, humili aqua fluens, 9, 43, 3 & 6.

Ταπεινοῦν τὸ συμβεβηκός, verbis rem minuere, 3, 85, 7. 6, 15, 7. τὴν ὑπεροχὴν τίνος, deprimere, frangere potentiam, 9, 29, 11. ταπεινοῦν αὐτοὺς ταῖς ψυχαῖς, frangere animos, 3, 116, 8. 29, 6, 9. ταπεινοῦσθαι, frangi animo, 4, 80, 3. 30, 17, 12.

Ταπεινώσις, ἡ τῆς πόλεωσ, depresso, imminutio potentia, 9, 53, 10.

Ταραντινοί, Tarentini equites, 4, 77, 7. n. 16, 18, 7. *conf. Ind. histor.*

Ταραχή, ἡ; ἐμφύλιοι ταραχαί, de bello Pænorum Africo, 3, 9, 9. καταλύσασθαι τὴν ταραχὴν, sedare tumultum, 3, 10, 1.

Ταρα-

Ταραχώδης, tumultu & confusione plenus; ταραχώδεστος, 4, 58, 4.

Τάριχος, ό, falsamentum piscium; κεράμιον τάριχων Ποντικῶν, 31, 24, 2.

Ταρσός, ό, palmula remi, remus; τούς ταρσοὺς ἀποβάλλειν, (in pugna navali,) 3, 96, 4. Θραύειν, 1, 50, 3. κπραλύειν, detergere remos, 16, 4, 5. παρασύρειν, idem, 16, 4, 14. νῆες παραελυμέναι τούς δεξιούς ταρσοὺς, naves quibus adempti sunt ad dextram ordines remorum, 8, 6, 2. *Et colleūtειν, ό ταρσός, i. q. ό στοιχος τῶν κωπῶν, versus vel ordo remorum; ἀπέβαλε τὸν δεξιὸν ταρσὸν τῆς νεῆς,* 16, 3, 12. n.

Τάττειν; locare, constituere, *Ἔς. τάττειν τὰ στρατόπεδα, aciem instruere,* 2, 27, 4. πόλις ταττομένη ὑπὸ Ῥωμαίων, urbs subiecta Romanis, in potestate Romanor. 3, 16, 3. 17, 11, 4. μετ' Αἰτωλῶν, socia Aetolorum, 17, 3, 11. οἱ ὑπ' αὐτὸν ταττόμενοι, qui ejus imperio parebant, 5, 65, 7. 8, 18, 1. *Ἔς. οἱ ἐπὶ τάναντία ταττόμενοι, qui a parte adversa stant, adversarii, hostes,* 15, 10, 7. *Ἐὰν τεταγμένος ἐπὶ τῶν πραγμάτων, rebus praefectus,* 3, 12, 5. 3, 69, 4. ἐπὶ τῆς πόλεως, 1, 45, 1. ἐπὶ τῶν δυνάμεων, 1, 24, 3. 1, 49, 4. ἐφ' ἡγεμονίας, 2, 67, 5. *Ἔς in αἴτιον, ἐφ' ὧν ἐτετάχει Φίλων, 5, 65, 7. ό πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, qui erat a cura episto-*

larum, 15, 27, 7. οἱ ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ταχθέντες, quibus hoc negotium erat mandatum, ad hoc negotium curandum constitui, 5, 63, 4. *Ἐς cum ἐπὶ Ἔς dativo casu, ό ἐπὶ τούτοις τεταγμένος, his (navibus militibusque) praefectus,* 1, 44, 1. *Qua ratione fortasse διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρηαῖς τεταγμένων λεγόμενον* 2, 60, 8. n. *pro πεπραγμένων.*

τεταγμένος, absolute, est firmus, stabilis, certus, definitus; (*conf. τακτός;*) ἑστηκυῖα καὶ τεταγμένη χρεία τοῦ θυρωροῦ, 6, 25, 10. τεταγμένη θεωρία, (*oppof. ἄστατος*) 6, 57, 2. *Nempe ab illo usu verbi τάττειν vel τάττεσθαι, quo significat constituere, definire, veluti diem, locum, Ἔς. v. c. τάξας ἡμέραν, 3, 61, 10. ταξάμενος ἡμέραν, 3, 99, 1. ταξῆμ. ἡμερ. πρὸς τὸν Φίλ. 18, 19, 1. 8, 27, 11. ταξάμενοι seq. infini. constituentes inter se, 17, 7, 7. 17, 9, 3. 39, 1, 12. τάττεσθαι πρὸς τινα περίτινος, 5, 91, 3. Ἔς cum Dativo, οἱ ἔσωθεν αὐτῷ ταξάμενοι, qui ex oppidanis cum eo patti erant, cum eo constituerant, scil. συγκληθῆναι, simul se motus citatos intra urbem, Ἔς arma capturos, 2, 59, 8. n. Hinc ό τεταγμένος καιρός, 17, 1, 1. ό ταχθεὶς τόπος, 17, 9, 3. *Conf. συντάττεσθαι.**

οὐδέπω δυνάμενοι τάξασθαι τὸ συμβαίνον, cum nondum

- dum possent certo secum statueret quid rei esset, 8, 32, 10. n.
- Ταυρόκολλα**, ἡ, gluten taurinum, i. e. e cornibus taurorum coctum, 6, 23, 3.
- Ταύτη**; τὸ πλάτος οὐ πάντη ταύτη ταυτὸν δάβαντ libri 4, 39, 4. n. *Delevi ταύτη, quod tamen in πάντως fortasse debuerat mutari.*
- Ταυτολογεῖν περὶ τινος**, de re quadam dicere quæ jam dicta sunt ab aliis, 1, 1, 3. ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων, 1, 79, 7.
- Τάφος**, ὁ, tumulus sepulchralis, 9, 17, 2 ἔ 6. *μετὰ τὸν τάφον τῆς Αἰμιλίας*, post Æmilie sepulturam, 32, 12, 6.
- Τάχα**, i. q. ταχέως, celeriter, brevi, 18, 20, 9.
- Ταχέως**, celeriter, 1, 60, 10. brevi, facile, 1, 61, 6. οὐ ταχέως, non facile, 16, 25, 8. 24, 1, 1. *Pro τάχα, i. e. fortasse, positum ait Ernestus Legat. XXIII. quæ nobis est 21, 12, 7. at ibi verba ταχέως ἀν αὐτὸν ἐπιτυχεῖν percommode Casaubonus, facile ipsum quæ vellet fuisse consecuturum, vertit. Porro Leg. XLIV. id est, 23, 13, 8. pariter ταχέως pro τάχα positum contendit idem Ernestus, nescio quid spectans; est ibi ταχέως πυθόμενος τὰ γαγονότα, celeriter, statim cognovit ταχέως pro corruptio τάξως correxi, 1, 59, 8. n.*
- Ταχίστην**; τὴν ταχίστην, quam primum, 1, 33, 4.
- Ταχυναυτεῖν**, 1, 23, 8. 1, 26, 10. 1, 46, 10. 1, 51, 4 sq. 16, 4, 4.
- Ταχυκλωσίν**, 3, 95, 6.
- Τε**, particula. *Ad τε interdum infertur δὲ, pro iterato τε; vide Adn. ad 4, 74, 8. ἔ 3 ad 1, 13, 6.*
- Τε** ἔ γὰρ *perperam confusa a librariis*, 2, 32, 2. n. 4, 38, 12. n.
- Τέγος**, τὸ; ἐπὶ τὸ τέγος ἀναβάντες, tectum confidenter, alii vulgo στέγος, 5, 76, 4. τῶν ἐπὶ τέγους ἀπὸ σώματος εἰργασμένων, 12, 13, 2. n. ubi: ἀπὸ τέγους δάβαντ *codex Peiresc. quod defendens Ernestus: „ἀπὸ τέγους, ait, mulier e fornice vel lupanari; nec necesse est corrigere cum Valerio ἐπὶ τέγους. Vide Casaub. ad Suet. Cæsum, c. 57.*
- Τεθαρήκωτος**, confidenter, 2, 10, 7. 9, 9, 8. *cf. κατατεθάρῃ.*
- Τεθριππον**, τὸ, scil. ἄρμα, 5, 39, 3. 31, 3, 11.
- Τειχῆρης**, mœnibus inclusus, qui intra mœnia tenere se cogitur, 21, 8, 6. *τειχῆρεις καταστήσαντες αὐτοὺς, mœnibus eos includentes, intra muros compellentes, 4, 55, 4. — „Est verbum Thucydidis; unde ἔ Iosephus Jumsit Ant. V. 1, 5. Usus est etiam aliquoties Diodorus.“ Ern.*
- Τειχίζεν τὴν πόλιν**, urbem muro cingere, 5, 93, 5.
- Τειχισμός**, ὁ, exstructio muri, 5, 93, 5.
- Τεῖχος**; vide χεῖλος.
- (Τείχωμα**; *corrupte libri omnes χρη-*

- Χρησάμενος δὲ ταῖς τειχώμασι *libani* 4, 63, 2. *pro* ταῖς τειχώμασι.)
- Τεκμαίρεσθαι; τούτο δ' ἂν τις τεκμήρατο ἐκ τούτου; 26, 10, 12. τοῦ περὶ Καλλιμαίους οὕτως ἂν τις τεκμήρατο, 30, 20, 2. *Kursus* τεκμαίρεσθαι ἐκ τινος, 2, 27, 8. 3, 38, 4. τεκμαίρεσθαι τι στοχασόμενον ἐκ τούτου, 9, 21, 6.
- Τεκτάνεσθαι, *ligna fabricari*, 10, 20, 6.
- Τελεῖν; τὰ τελούμενα; *effecta, facta; distinguuntur a ταῖς αἰτίαις καὶ προουρέσει τῶν πράττοντων*, 2, 56, 16. καὶ συνταλοῦ. *legendum*.
- Τέλεις, *integer*, 1, 4, 8. (καὶ *opp.* διεβριμμένα μέρη.) Τέλεις ἀνὴρ εἰς τὸν πραγμάτων τρόπον, *perfectus, consummatus, ad tractanda negotia*, 4, 8, 1. τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον, 24, 5, 5. (*conf.* ὑποφάινεν.) τέλειος ἀνὴρ, *perfecte etatis vir, cui opp.* παιδίον νήπιον, 5, 29, 2.
- Τελειοῦν, τῆς τοῦ τείχους κατασκευῆς τετελειωμένης, 8, 36, 2. τετελειωμένοι μурτιδης, *perfecte, maturi*, 12, 2, 3.
- Τελείως, *i. q.* τελείως, *protus, admodum, valde*; τελείως σύγγυς εἰσιν, 2, 27, 3. τελείως καταφθείρονται, 6, 37, 4. τελείως μερακιώδης, 16.
- Τελεσιουργεῖν, *perficere rem*; 5, 4, 10. *Fr. gr.* 128. τελεσιουργεῖσθαι τὴν διαλυ-
- σιν, *pacem confici*, 21, 2, 11.
- Τελεσιούργημα, τὸ, *absolutio, ultimus finis & fructus operis*, 3, 4, 12.
- Τελεσιουργός, ὁ, *effector*, 2, 40, 2.
- Τελευταῖον, *postremo*, 3, 13, 1, 11.
- Τελευταῖος; μέχρι τῆς τελευταίας, *scil.* ἡμέρας, 23, 18, 2.
- Τελευτᾶν; ἐν χειρῶν νόμῳ τελευτῆσαι τὸν βίον, 2, 28, 10.
- Τελείως; *vide* τελείως Ἐ τέως.
- Τέλημα, τὸ, *locus caeposus & palustris, lacuna*, 10, 14, 13. 5, 46, 11. βαπτίζομενοὶ καὶ καταβύοντες ἐν τοῖς τέλεμασι, 5, 47, 2.
- Τέλος, τὸ, 1) *finis*; ἐπὶ τέλος ἄγειν, *perficere, absolvere*, 3, 5, 7. 11. 3, 5, 8. 3, 40, 3. 4, 8, 3. 6, 16, 4. ἀκόλουθον τὸ τέλος ἐξέβη τοῦ κινδύνου ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. τὰ τέλη συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι, 18, 15, 12. ἀμφίδοξα τὰ τέλη τῶν κινδύνων αὐτοῖς ἀπέβαν, 18, 11, 11. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πραγμάτων ἀμαυρῶσαι, *finem, exitum, i. e. glotiam rerum gestarum obscurare*, 22, 5, 11. 11. μὴδὲν ἔστω τέλος, πλὴν ἐπὶ κήρυκι καὶ γραμματεῖ, *nullum negotium perficiatur, perfectum habeatur, ratum sit*, 3, 22, 8. 11. 2) *vegetigal*; τέλος πράττειν τινα, 4, 47, 1. 3) *pars phalangis*; τὰ πρῶτα τέλη τῶν Φαλαγγιστῶν, 11, 15, 2. τὴν Φάλαγγα

- λαγγα κατὰ τέλη σπειρηδὸν ἐν διαστήμασιν ἐπέστησε, 11, 12, 6. n.
- τέλος, *adverbialiter*, tandem, ad extremum, 1, 15, 7. *sq.* 5, 4, 12. *Ἐξ.* sic Ἐ 25, 5, 8. *ni rectius ibi* profus, omnino, *intelligatur*, ut 4, 34, 1. n. κατὰ τὸ τέλος, *si vera scriptura*, profus, *omnino*, 11, 15, 8. n. *Familia- ris Polybio praesertim dicitur* εἰς τέλος, profus, omnino; *v. c.* εἰς τέλος ἀβλαβής, 1, 20, 7. ἄπειρος, 1, 20, 10. ἀγνοούμενος, 3, 36, 3. ἀπληροτριωμένος, 2, 50, 5. ἐλιγερήσαντες, 4, 21, 5. 4, 84, 1. ἄπρακτον, 1, 48, 4. 11, 24, 2. ἀδύνατος, 24, 5, 8. εἰς τέλος ἐκωλύθησαν, 1, 20, 16. μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, omnino nemini, profus nemini credere, 8, 2, 2. εἰς τέλος ἀπίστη, 12, 27, 3. τινὰς μὲν εἰς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ Φυγαδεύων, 15, 21, 2. οὐδ' εἰς τέλος, omnino non; (*sicut* οὐχ ὅλως, 20, 5, 10. Ἐ αἰβί;) οὐδ' εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ, omnino non potuissent, nisi Ἐ. 18, 18, 6. sic Ἐ *eandem dictionem*, 1, 11, 1. omnino non interpretatur Ernestus; *cujus loci sententiam mihi non satis perspicuam esse professus sum in Adnot.*
- Τελώνης, ὁ; *per contemptum*, ἐπὶ τούτοις σεμνύνεσθαι ἐφ' οἷς ἐν καὶ τελώνης σεμνυνθεῖν ἢ βάναισος, 12, 13, 9.
- Τέμενος, τὸ, locus sacer; *la- tius patet quam Ierem.*, 5, 10, 7.
- Τέμνειν τὴν γῆν, *visitare agros*, 9, 28, 6.
- Τέναγος, τὸ, *palus; lacuna; (i. q. τέλμα)* λίμνη καὶ τέναγος, 4, 42, 6. 5, 45, 10. τεναγέ- σιν ἐκ θαλάττης ἠσφαλίσμε- νη πόλις, 1, 42, 7. 1, 46, 9.
- Τεναγώδης, *non tam limosus, caenosis ventis debet, quam vadofus, locus qui vado trans- iiri potest*, 1, 75, 8. 4, 42, 4. τεναγώδεις καὶ στεροὶ οἱ κατὰ τὴν δίοδον τόποι, 3, 79, 1. τεναγώδης καὶ βατὴ λίμνη, 10, 8, 7.
- Τερατεία, ἡ, *jaectatio rerum mirabilium*, 2, 58, 12. 2, 59, 3. 3, 58, 9. 15, 34, 1. πολλὰν διατίθενται τερατείας, *multa mirabilia narrant*, 2, 17, 6. 7, 7. 1. μετὰ τερατείας, *cum magna pompa, cum ostentatione, cum multistragædiis*, 33, 14, 2.
- Τερατεύεσθαι, *mirabilia crepare, tragædias ciere*, 2, 56, 10. 2, 59, 3.
- Τερεδὼν, ὁ, *teredo*, 6, 10, 3.
- Τέριον *vel τρίτον, corruptam vocem*, 4, 62, 1. n. *in pedion mutavi ex conject.*
- Τερπνός; τὸ *τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν*, 1, 4, 11.
- Τέρψις, ἡ; τῆς τέρφως στο- χάζεσθαι τῶν ἀναγνωσομέ- νων, 9, 2, 6.
- Τεταρταῖος ὢν, *quum quatuor dierum iter confecisset*, 3, 52, 2.
- Τστολμηρότως, *audacter, confi- denter*, 1, 23, 5. 9, 4, 2. 16, 39, 1.

- Τετραγώνος τόπος**, 6, 27; 2. **ξύλα πεύκινα τετράγωνα**, tabes piceæ, 5, 89, 1.
- Τετραμήνος**, quatuor mensium; **τετραμήνοι άνοχοί**, 18, 32, 5. sic *Est* 5, 66, 2. *ex emend. Casaub.* pro corrupto τετραμμένος. Pariter pro τετραμμένο, 4, 8, 8. *τετραμήνω suspiratus erat Valesius; sed ibi γογραμμ. fuit corrigendum.*
- Τετράπεδος τῷ πλάτει**, quatuor pedes latus, 8, 6, 4.
- Τετράπλεθρον**, τὸ, quatuor jugera, quadringenti pedes, 6, 27, 2.
- Τετραπόδητι**, quadrupedum more, manibus pedibusque, 5, 60, 7.
- Τετράπολις**, ἡ, quatuor urbes in Cio insula, 16, 41, 7.
- Τετράπους λέια**, pecora abducta, 1, 29, 7. 4, 75, 7.
- Τετρατυργία**, ἡ, *namen proprium loci*, quatuor turres habentis, 31, 26, 11. n.
- Τετραφαλαγγία**, ἡ, phalanx in quatuor cohortes vel agmina distributa, 12, 20, 7.
- Τετρήρης**, ἡ, quadriremis, 1, 47, 5 *Est* 7, 5, 62, 3. 16, 7, 2. 16, 31, 3.
- Τετρηρικὰ πλοῖα**, 2, 10, 5.
- Τεῦχος**, τὸ, (*i. q. άγγεῖον*) vas, 10, 44, 11.
- Τεχνητικός**; **τεχνητικὴ άσωτία**, (*nisi τεχνητικὴ legendum, a τεχνίτης*.) artificiosa lascivia, 32, 20, 9.
- Τεχνητός**; **τύχη τις πανούργος καὶ τεχνητή**, 40, 5, 8. **τεχνικόν τι**, astute factum, 16, 6, 6. **τεχνικώτατον έργον**, ex-
- quista arte elaboratum, 4, 78, 5.
- Τεχνίτης**, ὁ; *artifex quilibet; ὡσπερ άγαθοῦ τεχνίτου δεύγμα, τῶν έργων εν τι προενογκάμονοι*, 6, 58, 1. 26, 10, 3. *Fr. hist.* 59. *οί περι τὸν Διόνυσον τεχνίται*, 16, 21, 3. — „*sunt histriones; Ciceroni Est Livio artifices scenici. Imitatus est Diodorus IV, 5. Est alibi. Vide nos in Clave Cicer. in Artifices, Est Cl. Wessel. ad Diod. l. c.*“ *Ern. Sic nude οί τεχνίται*, 6, 47; 8. 30, 13, 2.
- Τέως**, 1) donec, (*i. q. τέως έως*.) 18, 6, 4. n. 2) adhuc, usque ad hoc tempus; *τα άκρα τῶν Άλπεων άόικητα τέως έστ*, 2, 5, 10. n. *ubi non opus erat sollicitare vulgatam scripturam. Τέως δ' έκπεσόντες*, 2, 59, 8. n. *ex consentiente librorum scriptura, qua mutari a nobis non debuit*, tum quidem, hac quidem vice expulsus est; *conf. Adv. ad* 18, 6, 4. *Est ibi pro* II, 58, 8. *corrige* II, 59, 8. *Perperam τέως δabant libri, pro τελέως*, 4, 56, 9. n.
- Τήβεννα**, ἡ, toga, 26, 10, 6. 30, 16, 3. *τηβ. λαμπρά*, toga candida, 10, 4, 8. *τήκειν; τετηκός άργύριαν*, 11, 24, 11.
- Τῆδε**; *τῆδέ πη*, hac parte, hac in re, 4, 8, 6. 6, 50, 4. 8, 34, 4. 12, 11, 4. *ᾧδε γάρ καὶ τῆδέ που*, 3, 108, 3. n.
- Τήλωνος**, *τήλωνον μύρον*, unguentum ex saeno graeco, 31, 4, 2.
- Τηνικάδα**, tunc, 16, 11, 6. *τὸ*

www.libtool.com/en

τηνικάδα, 10, 28, 5. 16, 30, 7.

Τηνικαῦτα; τοτηνικαῦτα δὲ, *vel* τὸ τηνικαῦτα δὲ, 1, 40, 6. 11, 22, 10.

Τηρεῖν, custodire *urbem*, in praesidio esse, 1, 53, 5. conservare; *in formula sacerdotis*, ὁ δῆμος τῶν Αἰτωλῶν τὴν ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων τηρεῖτω, 22, 15, 2. expectare; εὐδαιαν, 1, 60, 8. κλοῦν, 4, 57, 2. τὸ σύμπτωμα, 1, 75, 8. νύκτα ἀσέληνον, 7, 16, 3. τηρεῖν πρὸς τι, *intentum esse alicui rei interpretatur Eriusius*; *neque* 3, 9, 7. *n. legitur τηρῶν αἰεὶ πρὸς ἐπίθεσιν, ubi tamen intercidisse videtur nomen curvum, tempus expectans, tempus observans. Habemus tamen pariter τηρῶν ἀββαίωτε positum, ἑτέρη βουλόμενος διακαλύσει τοὺς πλέοντας, expectavit, opportunitatem observavit, 1, 53, 7. Sic 1, 54, 5. μεταξύ τῶν στόλων ἑτέρη, καὶ προσέειχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις. Sed ἔθ τηρεῖν cum accus. observare vertitur; v. c. τὴν τῶν ὑπερευκτιῶν ἔφοδον, 2, 23, 5. (ubi tamen pariter expectare intelligere possis.) τὴν σύνοδον, observare tempus concilii, 5, 94, 3. Ἐθ τηρεῖν τὴν πίστιν; servare fidem, 6, 56, 13. 10, 37, 9. τὸ καθήκον, 6, 56, 14.*

Τήρησις, ἤ; οἱ κτησάμενοι πρὸς τὴν τήρησιν, οἱ δ' ἔτοιμα παραλαβόντας πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφυεῖς εἰσι, 6, 59, 5.

Τι, *vide τις.*

Τιδέναι, πλῆγὴν ἐπὶ πλῆγῃ ἰctum ἰctui addere, frequentare ἰctus, 1, 57, 1. Θῆναι νόμον, legem ferre, sancire; πάντων τῶν τοιούτων ὁ δῆμος γίγνεται κύριος, καὶ Θῆναι, καὶ μὴ, 6, 16, 3. τὸν Ἡρακλέα τὸν Ὀλυμπίου ἀγῶνα Θῆναι, instituisse, 12, 26, 2. εἰς ἀνανδρίαν τιθέσσι τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκλημάτων, ignavia loco habent, in ignavia criminibus ponunt, 6, 37, 10.

Hinc θετέον; ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλκον τῶν τότε γαγονόων, 1, 64, 6. αἰτίαν τούτου θετέον ἐκεῖνο, 3, 7, 1. 3, 12, 2. μερίδα θετέον τῷ προσετώτῃ, *vars tribuenda praedii*, 8, 12, 7.

In Medio; τίθεσθαι στήλην, ponere, statuere columnam, 25, 1, 2. εἰρήνην, συνθήκας πρὸς τινα, pacem, foedus facere cum quo, 5, 4, 7. 1, 11, 7. Ἐθ. ἔρκον, τὰς πίστεις, πρὸς τινα, 7, 9, 1. 5, 60, 10. τίθεσθαι τὰ πρὸς τινα, *lites cum aliquo componere*, 5, 60, 9. Sic τίθεσθαι τὰ πράγματα, componere bellum, 8, 23, 5. ἐν μεγάλῳ τίθεσθαί τι, 3, 97, 4. 6, 9, 5. οὐκ ἐν μικρῷ τίθεσθαί τι, 9, 13, 8. ἐν πλείστω τίθεσθαί τι, 40, 4, 6. πάντα ἐν ἐλάττω τίθεσθαι τούτου, omnia minoris pendere, huic postponere, 4, 6, 12. 5, 71, 4. οὐδεμίαν πρόνοιαν τίθεσθαί τις, 12, 28, 6. ἐν καλῷ θεσθαι τὰ πράγματα, *i. q. καλῶς, recte componere, in tuto, in salvo collocare*, 2,

www.libtool.com.cn

- 22, 10. *σὺν καλῶ τιθέμενοι τὴν τόλμαν*, laudi sibi ducentes, 1, 81, 9.
- Τιμῶν προδότην**, honore & premiis adficere, 3, 69, 4. 3, 99, 6. *In Med.* ἐτιμήσαντο τὰς οὐκίας, aestimarunt pretia domorum, 2, 62, 7. *Passiv.* ὑπὸ τὰς τετρακοσίας δραχμάς τιμημένοι, cenfi, 6, 19, 2. ὑπὲρ τὰς μυρ. δρ. τιμώμενοι, 6, 23, 5.
- Τιμημα**, τὸ, τῆς αξίας, aestimatio pretii, 2, 62, 7. τῆς ἀδικίας, litis, 6, 14, 6.
- Τιμησις**, ἡ, census, facultates, bona; οὐσης τῆς ὅλης τιμήσεως, ὑπὲρ ἐξήκοντα τάλαντα, 32, 14, 3. *nisi τιμησις intellegendā aestimatio s. valor, scil. τῆς οὐσίας vel τῶν ὑπαρχόντων, qua nomina praesertunt.* ἡ τοῦ διαφόρου τιμησις, aestimatio pecuniae, 6, 45, 4. n.
- Τιμητής**, ὁ, cenfor *arua Rom.* 6, 13, 3. 6, 17, 2 & 4. 6, 20, 9. 6, 53, 7.
- Τίμιον**, τὸ; τὰ τίμια, honores; ἐκκλησιόμενος τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τιμίων, 6, 9, 8. n. πᾶσιν ἡμῶς ἠμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ Φιλανθρώποις, 12, 5, 3. ἄλλα λυσitelῆ καὶ τίμια, 33, 3, 1.
- Τιμωρεῖν**, *cum dat. ulcisci*, τοῖς ἠτυχηκόσι, 1, 81, 1. *cum accus.* punire, occidere; τιμωρῶν τὸν προδότην ἢ τύραννον, 2, 56, 15. — „*qua forma alicui & alii, ut Diodorus & Dio Cassius, pro τιμωρεῖσθαι, usi sunt.*“ *Ern.*
In Med. τιμωρεῖσθαι, τιμωρήσασθαι τινα, punire, 1,
- 88, 5. *cruciare; τιμωρησάμενοι πιπρῶς καθ' ἑαυτοὺς*, 1, 86, 6. 1, 81, 4. (*ἰ. q. αἰκισάμενοι*, 1, 80, 4.)
- Τιμωρία**, ἡ, supplicium, poena; δια τῆς εἰς ἐκείνους τιμωρίας, 1, 7, 12. *cruciatu*, 1, 10, 4. 9, 29, 4. ἡ ὑπερβολὴ τῆς κατ' ἀλλήλων τιμωρίας, 1, 86, 7.
- Τιμωρός**, ὁ, *cruciator, carnifex*, 2, 58, 8.
- Τίς**, *pro pās τις*, quilibet, quicumque; καὶ τι γένος ἀκανθῶν, 3, 71, 4.
τι *cum genit. (conf. ἐν in aic.)* ἢ μὴ ποιῆσαι τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεῖνόν, 5, 98, 4. τῶν εἰδισμένων τι ἐποίησαν, 4, 16, 2. 4, 34, 1. *καινοτομησαντές τι τῶν πρὸς ἀπέβαιαν*, 1, 79, 8. λέγουσι τῶν συμφερόντων, 9, 32, 10. 26, 3, 2. (*cui analogum illud, πολλὰ τῶν χρησίμων, πρὸ πολλὰ χρέσιμα*, 3, 51, 11.)
πᾶν τι, 3, 11, 9. n. 24, 10, 6. πολὺ τι, 1, 4, 8. 1, 88, 7. 3, 98, 2. 6, 52, 8. 12, 8, 1. 32, 10, 7. *πανταλῶς βραχὺ τι*, 1, 4, 10. τὸ μὲν τῇ θαλάττῃ, (*alicui τὸ μὲν τι θαλάττῃ*) τὸ δὲ τι καὶ λίμνῃ περιχομένη πόλις, 1, 73, 4.
τι *subinde per ellipsin omisum; vide loca collecta ad* 1, 42, 9. *quibus adde haec: ζητῶν ἀφορμῆν τοῦ πράττειν, scil. τι*, 3, 69, 8. *coll.* 3, 60, 13. 3, 70, 10. οὐκ ἔστι τῶν αἰσχυρῶν ὁ παραλέλοιπεν, 8, 13, 1. *coll.* 1, 81, 9. *Adde porro* 10, 10, 5. n. 10, 45, 8. n. 21, 3, 4 & c.

Τίς;

- Τίς**, τί ἐστι προσθεῖσα τοῖς ὑποκειμένοις περιγανήσεται τῶν ἀχθρῶν οὐκ ἔχει, 3, 109, 10. *Neutr. plur. τίνα δὲ προορᾶσθαι*, 1, 65, 7. *ἐκ τίνων ὀρμηθέντες*, quibus ab initiis profecti, 1, 12, 9.
- Τιτρώσκειν**, τρώσσει, *de nave navim vulnerante fallo in eam impetu*, 2, 10, 4. n. 16, 3, 6. 15, 2, 12.
- Τοιοῦτος**, *cum articulo construimari*; τὰς τοιαύτας πίστει, 8, 2, 5. *τοιαύτην ἔλαβε τὴν ἀρχὴν*, 2, 46, 7. n. τῷ τοιοῦτῳ τρόπῳ, 1, 59, 8. 1, 66, 8. 1, 69, 11. 1, 79, 8. *Conf. tamēn* 3, 109, 13. n. 4, 14, 3. n. 4, 67, 5. n. *Adde* 1, 75, 7. n. 5, 20, 10.
- εἰς αἵματος ἀνάγωγὴν καὶ τινὰ τοιαύτην διάθεσιν, *de hujusmodi aliquam, vel cum hac conjunctam, corporis adfectionem*, 2, 70, 6. n. *ubi in Adnot. alia ejusdem usus exempla colliguntur; quibus adde* 16, 11, 2. γέγραφα καὶ τὴν τοιαύτην ἐτοιμασας παρασκευῆν. *Pro illo veno, ἀλείπτῃν τινὰ καὶ τοιοῦτον ἄνθρωπον*, 27, 6, 9. *fortasse scribendum ἀλείπτῃν καὶ τινὰ τοιοῦτον ἄνθρωπον.*
- μη τοιαύτην ποιῆσθαι σπουδὴν - ἠλίκην Ἐσ. 3, 94, 9. *τοιοῦτῳ δὲ μάλλον ἀδοξατὶ fortasse debebat ex Vat. cum suis* Ἐσ *Urb. pro καὶ οὔτω δὲ*, 3, 92, 3. n. *Pro corrupto τοιαύτην ἄ, perspersit τοιαύτην τινὰ restituit Casaub.* 3, 47, 9.
- Τοῖχος**, ὅ, *latus navis*, 8, 6, 2
- Ἐ 4. *paries; murus conclavis; τὰ κατὰ κειροῦς ὑπομημηματιζόμενα εἰς τοὺς τοίχους*, 5, 33, 5. n. ἕως τῶν τοιχῶν, *de muris urbis, per exteriorem erat editum* 2, 64, 3. *pro τοιχῶν.*
- Τοιχωρύχος**, ὅ, *murorum subfossor*, 13, 6, 4.
- Τοκὰς**, ἡ, *scrofa*, 12, 4, 8.
- Τόλμα**, ἡ, 1, 44, 4. 1, 46, 6. Ἐσ.
- Τολμῶν**; *πολλὰκις τὸ τολμῶν περιττόν εἰς ἀνοιαν καὶ εἰς τὸ μῆδὲν καταπτῶν εἶπεν*, 4, 34, 2. *Interdum per sustinere commodissime exprobitur; v. c. οὐδὲ μῶς εἶξαι τοῦτοισ τολμῶντας διὰ τὴν προθυμίαν*, 1, 45, 11. *sic* Ἐ 4, 54, 3.
- Τολμηρός**; *σὺν νῆϊ τολμηρότατος*, 15, 35, 6.
- Τολμηρῶς**; *τολμηρότατον ἐγχειρῶν τοῖς πράγμασι*, 1, 17, 7.
- Τοξοτὶς**, ἡ; *αἰ διὰ τοῦ τοίχους τοξοτὶδας*, 8, 9, 3. *cf. c.* 7, 6.
- Τόπος**, ὅ; *ἴσκιος τόπος, locus equorum, locus collocandis equis*, 6, 27, 5. ὁ μὲν εἰς ἀγορᾶν γίνεσθαι τόπος; ὁ δ' ἕτερος τῷ ταμίᾳ καὶ τοῦς χορηγίαις, ὅ, 31, 1. μένειν ἐπὶ τόπου, 4, 72, 5. τὸ δίκαιον αὐτοῖς ἐπὶ τόπου διεξάγειται, *in loco*, 4, 73, 8. εἰς τοὺς κατ' Ἰβηρίαν τόπους, 2, 1, 5. νεύει πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 10, 1, 2. ἐρύματα, τόποι, πόλεις, 23, 11, 4. *μη καταλείποντο σφίσι τόπον ἐλέους,*

- ἐλέους, 1, 38, 2. ἔνα τόπον ἀγωνιῶν Φησι, τὸν κατὰ τοὺς Ῥοδίου, una in parte se anxiū esse, 22, 2, 2.
- Perperam passim omissum vocab. τόπος a librariis;* 2, 17, 8. n. 3, 50, 3. n. 3, 110, 2. n. 8, 16, 10. n. 18, 17, 3. n. *Cum aliis vocibus passim temere confunditur & permutatur; cum τρόπος, 4, 70, 9. n. 5, 60, 8. n. 7, 15, 5. n. 8, 27, 2. n. 9, 13, 8. n. cum πότος, 8, 29, 1 & 4. cum πόντος, 4, 40, 4. Sed quod pro ποταμὸν, 8, 28, 6. τόπον scribendum videri dixeram, retraxi in Adn. ad eundem loc.*
- Τορευτής, ὁ, celator, 26, 10, 3.
- Τοσοῦτος; *Cum artic. ἐκ τῶν τοσοῦτων σκύλων, 3, 87, 3.*
- Τοῦπισθεν, vide ὀπισθεν.
- Τότε; ἦγε τοὺς χρόνους τότε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 5, 1, 1. n. (ubi alii omittunt τὸ, alii τότε.) ἂν ἦν ἂν καὶ τότε τὸ πραχθέν, 5, 11, 1. *ex veterum codd. scriptura, pro καὶ τὸ τότε πραχθέν. Subinde τότε confunditur aut confundi visum est cum ποτὲ, quod vide.*
- Τοτὲ μὲν, ἔστι δ' ὅτε, 3, 17, 8. n.
- Τραγικός; τραγικὴ ὕλη, tragica materia, tabula a tragicis poetis tractata, 2, 16, 14.
- τραγικὴ Φαντασία, miserabilis adfectus, 5, 48, 9. τραγικὴ εἴσοδος, introitus multa pompa, multo fastu celebratus, 5, 26, 9.
- Τραγῶδων; τὴν ἰδέσθαι, gravissimis verbis depingere, tragico more exaggerare, 7, 7, 2.
- Τραγωδία; ἡ τοιαύτη τραγωδία, hujusmodi tragædia, *scilicet rerum terribilium opinio, 6, 56, 11.*
- Τραγωδιογράφος, ὁ, 2, 17, 6, 3, 48, 8.
- Τρανῶς, manifeste, certo, liquido, clare, 4, 78, 4.
- Τραπέζα, ἡ τῆς Θεοῦ, 4, 35, 4. προσκυνεῖν καὶ λιπαρεῖν τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς, 32, 25, 7. δεύτερη τραπέζα, secundæ mensæ, 39, 2, 11.
- Τραπεζίτης, ὁ, 32, 13, 6 sq.
- Τραῦμα. τὸ, vulnus; τραῦμασι βιάοις περικίπτεν, 2, 69, 1. sic & corrigendum 2, 57, 7. n. ubi corrupte vulgo πρᾶγμασι. De vulnere navis, 16, 4, 12.
- Τραυματίας, ὁ. vulneratus, 3, 66, 9. 3, 88, 2. 5, 4, 13. 10, 31, 9. 10, 32, 5.
- Τραχύνεσθαι πρὸς τινα, exasperari in aliquem, 2, 21, 3.
- Τραχύς; ἡ τραχεῖα τῆς Ἀπολλωνιάτιδος, 5, 52, 5. ράχει δυσβάτῃ καὶ τραχεῖα, sic corrigendum pro vulgato τραχεῖ, 5, 69, 1.
- Τραχύτης, ἡ; αἱ τῶν τόπων τραχύτητες, 10, 30, 1. 3, 60, 3.
- Τρεῖν, perforare; τῆσαι τὰ ἀγγεῖα, 10, 44, 7.
- Τρέπεν; Passiv. τρέπεσθαι πρὸς τὸν ἀξιοματικὸν λόγον, ad preces se convertere, 20, 9, 9. ἐτήρει Φιλοτίμως ἀμφοτέρους τοὺς τόπους, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τὸν τῆς ἀναβολῆς ἐτρέ-

- ἀτρακτο καιρόν, 1, 55, 10. n. τέτραπται εἰς τὴν Λιβύην, (i. q. ἔστραπται, κέλκται, νεύει) 1, 42, 6. sic τέτραμμένος, 2, 14, 4. 5, 19, 5. 9, 27, 5.
- In Med.* τρέψασθαι, in fugam vertere, 1, 17, 10. 1, 19, 9. 1, 34, 4. 1, 36, 11. 2, 3, 6. *Esc. Hinc Pass.* τραπεῖναι, in fugam verti, *passim*.
- Τρέψειν; ἢ Τρέψασα, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 5.
- Τρέχων τὴν ἐσχάτην, 1, 87, 3. n. 18, 35, 6. n.
- Τρήμα, τὸ, foramen, 1, 22, 6. 22, 11, 16 sq. τρήμα ποιεῖν ἐν τῇ πέτρᾳ, *Fr. gr.* 129.
- Τριακονθήμερος, 5, 28, 1. 21, 10, 12. 22, 26, 13.
- Τριακονταμναῖος λίθος, 9, 41, 8.
- Τριακοντάκωπον, *scil.* κλισίον, actuaria navis triginta remorum, 22, 26, 13.
- Τριάριοι, οἱ; *vide Lex. Histor.* in Triarii.
- Τρίβειν τὸν πόλεμον, in longum ducere, 2, 63, 4. adterere, vexare; τῶν στρατιωτῶν τετριμμένων ὑπὸ τῆς κακοπαθείας, 10, 13, 11. n. — „nisi tetrumμένοι legendum.“ *Ern.*
- Τριβή, ἡ; 1) mora; τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος, in longum ducitur, 1, 20, 9. 3, 78, 5. 2) usus, exercitatio; τὰ μὲν ἐκ τριβῆς, τὰ δ' ἐξ ἱστορίας, τὰ δὲ κατ' ἐμπειρίαν μεθοδικῶν θεωρεῖται, 9, 14, 1. καὶ φύσει καὶ τριβῇ, 22, 21, 2. τριβὴ ἄλογος στρατιωτικῇ, 1, 84, 6. τριβὴν ἐν πράγμασιν ἔχων, 33, 8, 6. σύμμετρον τριβὴν ἔχων ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 1, 32, 1. 5, 68, 5. 7, 15, 2. — „*Imitatus est Diodorus, sed cum genitivo, XVI, 15. Esc.*“ *Ern.*
- Τρίβολος, ὁ, tribulus; τριβόλους σιδηροὺς κατασπῆραι, ferreos murices spargere; *Scipil. ex lib.* 39. *num.* 2.
- Τρίγωνον, τὸ, 2, 14, 7.
- Τρίγωνος; τρίγωνον σχῆμα, figura triquetra, 1, 42, 3.
- Τριγωνοειδής, 2, 14, 4. *Esc.* 8.
- Τριημιολία, ἡ, navigiū genus, 16, 2, 10. n. 16, 3, 4. et 14. 16, 7, 1. et 3. — „*Vide ἡμιολία, Esc. Scheff. de R. N.* 73. qui scribit triημιολία, *Esc.* interpretatur hemioliam cum tribus ordinibus. *De scriptura Esc. et re vid. Wesseling. ad Diodor. XX, 93. ubi libri pariter habent triημιολ.*“ *Ern.*
- Τριηραρχεῖν πεντήρους, penteci praefectum esse, 16, 5, 1.
- Τριήραρχος, uni triremi praefectus, 1, 50, 4. *Esc.* alibi; sed *Esc.* triremium vel classis praefectus, 1, 44, 1. 2, 1, 9. n. qui aliās est ὁ ναύαρχος, quod *vide*.
- Τριήρης, ἡ, triremis, *Esc.* generatim navis longa, navis bellica, *Adn. ad V.* 89, 1. (*conf.* τριηραρχεῖν.) τριήρεις in navibus apertis numerantur, 16, 2, 10. n. *Conf. lud. histor.* in Triremis.
- Τρίκλινον, τὸ, triclinium, 31, 4, 5.
- Τριμήναιον, *vide* τρίμηνον.
- Τρίμηνον, τὸ, trimestre; τριμήνου

www.libtool.com

νου μισθοδοτῆσαι *vel* σιτομε-
τρῆσαι τὴν δύναμιν, 5, 1, 12.
π. (ubi *τριμηνίου dabant*
codd. Aug. & Paris. A.)
15, 18, 6. παρὰ τρίμηνον
ἔχειν τὸ διαφέρειν, *tribus*
mensibus differre, 12, 12, 1.
ἐν τριμήνῳ, 1, 38, 6.

Τριόβολον, τὸ, *tres oboli*, 34,
8, 8.

Τριόρχης, ὁ, *de homine lascivo*,
12, 15, 2. π. *ex Timaeo*.

Τρίποδος, *tripedalis*, 6, 22, 2.

Τρίπηχυς; *τριπήχεις κατα-
πέλται*, *catapultæ quæ tela*
emittunt trium cubitorum, 5,
88, 7. π.

Τριακάδεκα ἔτη *νιγίκο edenta-
tur* 2, 18, 9. π. *pro triakadē-
deka*.

Τριταῖος; πρὸς ἣν (χώρην) *τρι-
ταῖος ἐκ τῶν Καφυῶν διανύ-
σας*, *triduo*, *tertiis caltris*,
pervenit, 4, 70, 5. *τριταῖος*
οὔσης τῆς προσηγγελίας, *ter-
tius dies erat ab adiato nuncio*,
3, 86, 6. *παρηγέγονε τριταῖος*
ἀπὸ Κυρήνης, *ante triduum*
advenerat, 15, 33, 11.

Τριττός; *κατὰ τριττοῦς τόπους*,
(*i. q. τρεῖς*) 1, 48, 4. 5, 52, 1.

Τριφαλαγγία, ἡ, ἐπάλληλος,
12, 18, 5. *Conf. ἐπάλληλος*.
τριφαλ. παράλληλος, 6, 40,
11.

Τρίχωμα, τὸ, *capillus animalis*,
34, 10, 8.

Τροπαῖον, τὸ; *τροπαίων ἐπ' αὐ-
τὸν βλέπόντων ἐπλήρωσε τὴν*
Πελοπόννησον, 4, 8, 5.

Τροπή, ἡ, 1) *fuga*; *τροπήν*
ἰσχυρὰν ποιεῖν τῶν πολεμίων,
1, 9, 8. τὸ τῆς τροπῆς ἐμπό-
διον, 15, 14, 1. 2) *τροπαῖ*

χειμερινῶν, *solstitium hiber-
num*, 3, 72, 3. *Φρινκὶ καὶ*
χειμ. 9, 15, 2.

Τροπικός; οἱ τροπικοὶ κύκλοι,
T. V. p. 26 & 28.

Τρόπος, ὁ; ὁ τοιοῦτος τρόπος,
*totum illud genus, tota illa ra-
tio*, 6, 56, 10. ὁ τῆς πραγμα-
τικῆς ἱστορίας τρόπος, *histo-
ria: illud genus, quod in expo-
nendis rebus gestis versatur*, 1,
2, 8. ὁ γενεαλογικὸς τρόπος,
9, 1, 4. *ἀνὴρ τέλειος εἰς τὸν*
πραγματικὸν τρόπον, *vir per-
fectus in hoc genere quod in*
tractandis negotiis cernitur, 4,
8, 1. 24, 5, 5. 12, 15, 8.
13, 3, 1. 26, 5, 6. ὁ τῆς πα-
ρακλήσεως τρόπος, *genus hor-
tatorium, cohortatio*, 3, 109,
6. ὁ μοναρχικὸς τρόπος, *scil.*
τῆς πολιτείας, *monarchicum*
*genus, monarchica forma rei-
pub.* 6, 10, 4. *ἔστι τρόπος*
εὐδωώρητος περὶ τοῦτο, *faci-
lis ratio*, 9, 15, 15.

κατὰ τρόπον χειρίζειν τὰ
πράγματα, *recte & ordine, re-
cta ratione*, 3, 7, 6. *κατὰ*
πάντα τρόπον, *quovis modo*,
omnibus modis, omnino, 1,
87, 4. 1, 88, 11. 4, 83, 2.
ἐκ παντὸς τρόπου, *idēti*, 3,
101, 3. *κατ' οὐδένα τρόπον*,
nullo modo, 4, 84, 8. 8, 27, 2.

πρὸς τρόπον, *gratus, ex-
ortatus*; *πρὸς τρόπον αὐτῶ*
γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, 8,
19, 2. π. *ubi πρὸς τρόπων*
Suidas; *& fortasse πρὸς τρό-
που legendum*.

*τρόπος vocab. subinde con-
fusum & permutatum cum*
τόπος; vide τόπος.

Τρο-

- Τροφεύς, ὁ,** educator, 31, 20, 3. 31, 21, 1.
- Τροφή ἐκ καίδων κακή,** prava educatio, 1, 81, 10.
- Τροφός, ἡ,** nutrix, 16, 31, 2.
- Τροχάζειν ἐν τοῖς ὅπλοις,** decurrere in armis, *genus exercitationis militaris*, 10, 20, 2.
- Τροχιλία, ἡ,** trochlea, 1, 22, 5. 8, 6, 5 sq.
- Τροχός, ὁ,** rota *figuli*, 12, 15, 6. 15, 35, 2.
- Τρύειν;** adterere, vexare, exhaustire; *τετρυμένοι*, 1, 71, 3. n. 1, 11, 2. n. (*ubi alii τετρυχωμένοι.*) *πράγματα τετρυμένα*, 1, 62, 7. n. *conf. τρίβειν, ἔς τρυχούν.*
- Τρυπᾶν,** terebrare, perforare, 22, 11, 15.
- Τρυφή, ἡ;** τρυφῆς ἡ *περιστοίας χάρις*, animi caussa, *praeter rationem*, 4, 21, 1.
- Τρυχούν;** *τετρυχωμένοι ὑπὸ τῶν πολέμων*, exhausti, 1, 11, 2. n. *cf. τρύειν.*
- Τρώγειν;** *δύο τρώγομεν ἀδελφοί*, una edimus, una nutrimur, 32, 9, 9.
- Τυγχάνειν;** τὸ *πράγμα τυγχάνει πολλῆς ἀμφισβητήσεως*, multam habet dubitationem, 4, 34, 8. οὐχ ὡς ἔτυχε, *haud vulgari modo*, *haud parum*, 1, 8, 1. *μικραὶ καὶ αἱ τυχοῦσαι πράξεις*, 1, 25, 6. *λιτὴν (ἐσθῆτα) καὶ τὴν τυχοῦσαν ἀναλαβών*, 8, 21, 8. *ubi repererat vulgo aberat articulus τὴν.* *cf.* 1, 42, 12. 1, 53, 6. 3, 99, 8. *Ἔς. τὸ τυχόν, parum*, 4, 40, 7. *τυχόν, adverb. vide infra suo loco.*
- Τύλος, ὁ,** clavus ligneus, cuneus, *Fr. gr.* 129.
- Τύπος, ὁ,** 1) *figura, signum, effigies; imago; γραφαὶ καὶ τύποι*, 9, 10, 2. *προστηθίδια καὶ τύποι*, 22, 20, 6. *Spicilieg. ex lib. 21.* 2) *adumbratio, brevis formula, breve & generale quoddam mandatum, praescriptum; ἐννοίας καὶ τύπους ἀγγίστα τῆς ἀληθείας*, 4, 38, 12. *δόντες τοὺς τύπους τοσούτους ὑπὲρ τῆς ὅλης διακρίσεως*, 22, 7, 9. *ὡς τύπη, summam si spectes*, 9, 15, 15.
- Τύπος, τὸ;** τὰ *τύπη τῶν κριῶν*, 11, 48, 9. n. *velutis τὸ στύπη, quod vide.*
- Τύπτειν,** ferire; *veluti gladio non solum castrum, sed Ἐρμηῆν*, 2, 33, 6. *item lapidibus, τοῖς λίθοις*, 3, 53, 4.
- Τυραννεῖν, ἔς τυραννεύειν;** *κατὰ γέν. ὁ τῆς Κερυνείας τυραννείων, vulgo τυραννῶν ex Bau.* 2, 41, 14. n. *τετυραννηκότα Ἀργείων*, 2, 59, 1. *τὰς μὲν πόλεις ἐμφροῦρους γενέσθαι, τὰς δὲ καὶ τυραννεύσθαι*, 2, 41, 10. *τυραννουμένην τὴν πατρίδα*, 2, 43, 3.
- Τύρβη;** ἡ *λεγομένη τύρβη*, 1, 67, 3.
- Τυφλάττειν κατὰ τι,** 2, 61, 12.
- Τύφος, ὁ,** *vel τύπος*, stupidus *fastus*, 3, 81, 9. *τύφου πλήρης*, 16, 22, 4.
- Τυφοῦσθαι;** *ἀγνοεῖ καὶ τετόφωται;* *errat & stolidus est*, 3, 81, 1. n. — „*Vox Demosthenica, de Cor. ἔς in Midiam; stultum, dementem esse, imperitum.* *cf. Intertpr. ad 1 Tim. 6.*“ *Ἐν n.*
- Τύχη,**

- Τύχη**, ἡ; vide *Ind. hist. in Τύχη*. τὰ τῆς τύχης, vide τὰ καθ'απερανεὶ τύχη τις πανούργος καὶ τεχνικὴ ἀντέριδε πρὸς τὴν ἀνοίαν, 40, 5, 8. τῶν ὑπεναντίων κρείττων, τῆς δὲ τύχης ἤττων γέγονε, 9, 8, 13. εἰς θεοὺς καὶ τύχας ἀναφέρουσι τὰς αἰτίας, 10, 5, 8.
τῆς αὐτῆς τύχης κείραν λαβῆν, 28, 9, 7. u. ubi voc. τύχης desiderabatur vulgo. (cf. 29, 3, 10.) Pariter videtur vocab. τύχης, ubi conf. *Adn.*
Vocabula τύχη ἔψυχή passim a librariis inter se permutata; vide 3, 9, 7. u. ἔ loca ibi in Adnot. citata; ad de Adn. ad 1, 13, 12.
- Τυχικός**; τυχιῶν σύμπτωμα, fortuitus casus, 9, 6, 5.
- Τυχικῶς** πως, forte fortuna, 28, 7, 1.
- Τυχὸν**, fortasse; τυχὸν ἴσως εἶποι τις ἄν, 2, 58, 9. 12, 11, 2.
- Τυχόντως**, temere; μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῦς ἐπιβολαῖς, 38, 4, 11.
- Τ.**
- Ἰβρίζεν**, injuriose, contumeliose tractare, injuriam facere, 10, 7, 3. 11, 6, 6.
- Ἰβρις**, ἡ, insolentia, contumelia, injuria; 3, 3, 5. 6, 18, 5. 22, 24, 2. ἀδικία καὶ ὕβρις, 10, 37, 8. ὕβρις καὶ παρανομία, 11, 6, 7. αἱ τῶν Polybii *Hist. T. VIII. P. II.*
- γυναικῶν ὕβρις, supra, 6, 8, 5.
- Ἰβριστικῶς**, contumeliose, 1, 70, 5. 10, 6, 3.
- Ἰγεία**, ἡ, 32, 14, 12.
- Ἰγιάζειν**, sanare; Ἰγιάσθεις, sanatus, ex vulnere, 3, 70, 5.
- Ἰγιάειν**; οἱ Ἰγιάοντες, qui sanæ mentis erant, 28, 15, 12. opp. οἱ κινηταὶ καὶ καχέκτα, *ibid.*
- Ἰγις**, verus; Ἰγίς, οὐχ Ἰγίς ἐστὶ, τὸ λεγόμενον, 10, 2, 4. 9, 22, 10.
- Ἰγρὸν**, τὸ, aqua, 3, 46, 7. Ἐ 12. 3, 79, 10. 3, 84, 9. 4, 39, 7. Ἐ 9. ἡ παράθεσις τῶν Ἰγρῶν, in *hydroticis*, 13, 2, 6.
- Ἰδρεία**, ἡ, aquatio, 2, 9, 2. 3, 112, 4. τὴν Ἰδρείαν ἀποτέρω μικρὸν ἄγχι, 15, 6, 2. — „aquatio paullo longius aberat; in quo μικρὸν *Latinitatum sapit, quem non refugit Polybius.*“ *Ern.*
- Ἰδρῆϊον**, τὸ, aquarum receptaculum, 34, 2, 6.
- Ἰδρῆσθαι**, aquari, 2, 9, 3. 3, 112, 3.
- Ἰδρία**, ἡ, hydria; Ἰδρία, in *turribus oppugnantium*, 9, 41, 5.
- Ἰδρόροια**, ἡ, aqueductus, 4, 57, 8.
- Ἰδρωτικός**, 13, 2, 6.
- Ἰσοποιῆσθαι**, adoptare, 37, 3, 5.
- Ἰλακτῶν τὰν**, adlatrare aliquem; infestare maledictis, *oppromitur adulanti*, 16, 24, 6.
- Ἰλη**, ἡ; Ἰλη ἔρη καὶ παντοδαπή, ἡ qua *fallit Iambrades*, *Rt.* 3, 93.

- 3, 93, 4. ὕλης ἀμπικραμένης, 94, 2, 16. non verti debebat sylvā incensa, sed materia, vel lignis incensis. τραγική ὕλη, 2, 16, 14. conf. τραγικός.
- Ἰλοφόρος καὶ δένδροφόρος, sylvosus, sylvas progignens, de monte, 3, 55, 9.
- Ἰλώδης τόπος, 3, 18, 10. 3, 71, 2 sq.
- Ἰπύγειον, succedere in acie, pugna conferenda causa, 11, 16, 1, n.
- Ἰπαίθριος; ἀγαλμα ὑπαίθριον ἐν, quod sub dio est, 16, 12, 3.
- Ἰπαυδρος, (i. q. ὑπαίθριος.) παραχειμασία, hibernatio sub dio, in castris, 3, 87, 2. ὑπαυδροὶ δυνάμεις, 1, 82, 14.
- τὰ ὑπαυδρα, quæ sub dio sunt, aperta loca, quibus in historia bellorum opponuntur urbes & castella; de cujus vocabuli usu multa collegit Casaub. in Comment. ad 1, 12, 4. ἀντιποιεῖσθαι τῶν ὑπαυδρων, educere exercitum ex oppidis in castra ad bellum aperto Marte gerendum, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 4, 8, 5. κρατῆσαι τῶν ὑπαυδρων, aperta loca in potestate habere agros vindicare ab hoste, 1, 40, 6. 1, 55, 2. 3, 79, 2. 15, 8, 5. τῶν ὑπαυδρων ἐκχωρεῖν, 1, 15, 7. 10. 9, 3, 6. μάχεσθαι συνεχῶς ἐν τοῖς ὑπαυδροῖς, τὰς δὲ πόλεις σπανίως ἀναιρεῖν καὶ καταφθεῖρειν, 17, 3, 4. ἢ ἐν ὑπαυδροῖς οἰκονομία, belli administratio, 6, 12, 5. Rursus ἐν τοῖς ὑπαυδροῖς, in bello, in castris, 6, 12, 7. 6, 34, 3. πρῶτον εἰς ὑπαυδρον ἐξεληλυθώς, primum in bellum profectus, 10, 3, 4.
- Ἰπαλλάττειν τινα, alia cum aliis permutare, 5, 8, 9.
- Ἰπανδρος γυνή, maritata, 10, 26, 3.
- Ἰπαρ καὶ μεθ' ἡμέραν, vigilans, (opp. κατὰ τὸν ὕπνον,) 10, 5, 5.
- Ἰπαρξίς, ἡ, bona, res familiaris, 2, 17, 11. 10, 25, 5. 16, 34, 8.
- Ἰπάρχειν; οἱ ὑπάρχοντες, qui nunc sunt, 10, 17, 12. ubi opponuntur οἱ προγεγενημένοι, qui ante fuerant. Sed alibi τὸ ὑπάρχον, id quod jam est & adhuc fuit, opponitur ei quod deinde adjicitur, ut 13, 6, 8. n. Fr. gr. 82. 83c.
- τὰ ὑπάρχοντα, i. q. ἡ ὑπαρξίς; τὰ ἴδια ὑπάρχοντα, 4, 3, 1. ἀρκαγαὶ ὑπαρχώντων, 4, 17, 4.
- Ἰπαρχος, ὁ, minoris ordinis dux vel praefectus, dux vel praefectus qui sub alterius est imperio, 5, 70, 10. Sic cod. Vrs. 11, 27, 1. pro ἑπαρχος vel Ἰπαρχος.
- οἱ Καρχηδονίων ὑπαρχοὶ, qui sub Pænorum sunt imperio, 7, 9, 5. n.
- Ἰπασπιστής, ὁ, 5, 27, 3. 16, 18, 7.
- Ἰπατος; στρατηγός ὕπατος, consul, 1, 52, 5. 6, 14, 2. de Flamini imperatore proconsul. 18, 29, 5. οἱ τὰς ὑπάτους ἀρχὰς ἔχοντες, consules, 2, 11, 1. τὴν ὕπατον ἀρχὴν εἰληφώς, vir consularis,

www.libtool.com.cn

115, 3, 40, 9. *Conf. Ind. hist. in Consul.*
 Ὑπαίθεσθαι, *cum acc. persf. vel rei*, suspicari, suspectum habere, 1, 66, 6. 1, 79, 8. 3, 8, 4. 31, 12, 7. ὑπιδόμενος τὴν κοινὴν Φήμην τῶν Γαλατῶν, suspectos habens Galatas ob pervulgatam de eis famam, 2, 7, 5. — „*Sic & Philo, Josephus, Diodorus, & alii.*“
 ΕΓΑ.
 Ὑπαναντίος; οἱ ὑπαναντίοι, hostes, 1, 11, 14. (i. q. πολέμοι, *ibid.*) 1, 12, 3. 1, 19, 5. 18, 6, 7 sq. *& persfere aliis.*
 Ὑπὲρ, *praef. cum Genit.* 1) i. q. περί, *cum qua & passim confunditur & permutatur; ιστορεῖν ὑπὲρ αὐτῶν*, 1, 13, 7. n. διαλεῖν ὑπὲρ, 1, 13, 10. γράφειν ὑπὲρ, 1, 14, 1. ὑπὲρ ἧς ῥητέον, 1, 64, 2. ὑπὲρ ἐκείνων ποιήσομεν τὴν ἐξήγησιν, 5, 30, 8. αἱ ὑπὲρ τῶν ἐν ἄδου διαλήψεις, 6, 56, 12. n. *Hinc correxi τὰ προσπίπτοντα ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου*, 5, 18, 5. n. *ubi perperam vulgo omnes ὑπὸ. ἐνατεκτώκει Θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκούργον ἐπέμκειν*, 5, 17, 5. ὑπὲρ ὧν, 12, 15, 9. *vertitur propterea; ubi tamen pariter dēberbat*, quibus de rebus. ὁ ὑπὲρ τῆς ἱστορίας ἔπαινος, laus historiae, 1, 1, 1. 2) pro; v. c. ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης ὑπάρχειν, 3, 110, 3. εἰς τῶν ὑπὲρ τῶν ὄλων κίνδυνον συγκαταβαίνειν, 3, 89, 8. n. ὑπὲρ τῆς Φιλίας ἔθετο πρὸς αὐτοὺς πίστις, 3, 67, 7. ἵνα ὑπὲρ τούτων (pro his, locis

horum) κομίσωνται τοὺς αὐτῶν ὀμῆρους, *ibid. n. ubi perperam vulgo omnes παρὰ τοῦτων τοῦτο ἀπεφύνατο ὑπὲρ παντός τοῦ συνεδρίου*, pro univertio concilio, nomine concilii, 21, 14, 9. *Sic ὑπὲρ ἧς. scilicet πρεσβείας, Κλαύστρατος ἐποιεῖτο τοὺς λόγους*, 28, 16, 4. (*conf. χρηματισμός.*)

ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας προκινδυνεύειν, 9, 38, 4. n. *ex conjec. pro περί, quod praeferebant omnes*: 3) quoad, respectu, in; τούτοις κειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παρῶν γαλλομένων, 3, 4, 3.

cum Accusf. 1) pra; κατὰφείροντο ὑπὲρ τοὺς ἄλλους οἱ Καλτοί, pra; ceteris, 3, 79, 8. 2) super; ὑπερίσχεν τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὕψος, 3, 84, 9. οἱ πυρσοὶ αἰρόμενοι ὑπὲρ ταῦτα, *scilicet τὰ παραφραγματα*, 10, 46, 3. n. *ubi περί dabant mssti & edit. Herv. quod in παρὰ mutavit Casaub.*

Perperam vulgo omnes ὑπὲρ τὴν παρῶρειαν ὑποστῆλαντες, 4, 12, 4. *pro ὑπό.*

Ὑπεράγειν τινός κειθ διαφέρειν, praestare, antecellere, 11, 13, 5. n. *Suidas: ὑπεράγοντα ὑπερέχοντα; sed exemplum citat, ubi cum accusf. confutitur, notatque eminere statura supra caput alterius.*

Ὑπεράρειν, ὑπερεῖραι, superare, trajicere, *montem, ut τὰς Ἄλπεις*, 2, 23, 1. 3, 47, 5. mare; τὸ πέλαγος, 1, 28, 1. 1, 47, 2. promontorium superare,

RE 2

perare,

perare, circumvehi, 1, 54, 7.
 Ἐπὶ *superato promontorio*, ulterius provehi, trajicere, ut, κάμψαντες τὸν Πάχυνον, ὑπερῆραν εἰς Ἐκνομον, 1, 25, 8.

τὰ ὑπεραίροντα τὴν κοινὴν συνήθειαν, quæ superant, excedunt communem consuetudinem, 15, 16, 1. 27, 16, 2. τὸ ὑπεραίρον, excessus, quod supra modum est, 16, 12, 9 Ἐ 11. ἡ τῶν Ἀβυδηῶν τόλμα ὑπερῆρας τὴν Φωκιανὴν αἰώνουσαν, superavit, 16, 32, 1. ὑπεράρας τὸν καιρὸν, qui excessit tempus, 9, 14, 11.

In re Tulliana; ὑπεράρας τὸ λαῖον τῶν πολεμίων νεῶν, circumductis navibus suis circa lævum cornu hostium, 1, 50, 6. *Sic in pedestri pugna*, τοὺς κατὰ κέρας ὑπερῆρειν, cornu hostium superare, ut a latere eum adgrædiaris, 11, 14, 6. ὑπεραίροντες τοὺς προταγαγμένους τῶν ἰδίων καὶ πρὸς τὰ κέρατα προστίπτοντες τοῖς Ῥωμαίοις, circa suos, qui ante stabant, circumgressi, a latere invadebant Romanos, 3, 73, 7. τοῖς δ' Ἰλλυριοῖς ὑπεράρας, (scil. peltastas suos, qui a fronte oppositi erant hosti,) ἐκ πλαγίων ἐπείκειτο τὴν ἔφοδον, circumductis Illyziis (circa peltastas suos) a latere invalit hostem, 5, 23, 3. Adde 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Ἐπεραλγῆς ὤν, valde dolens oculis, 3, 79, 12. n.

Ἐπεράνμ; οἱ ὑπεράνω πλεονασμοί, nimia copia, nimia repe-

titio & frequentatio rerum eandem, 12, 24, 1.

Ἐπρασπίζειν τινὰ, tegere, defendere, 6, 39, 6.

Ἐπρβαίνειν τὰς συνθήκας, transgredi, violare, 3, 26, 4. σκαλίως τοῦθ' ὑπερβαίνουσι, raro excedunt hoc præteritum, 2, 15, 6. ὑπερβαίνειν τινὰ, superare, antecire aliquem, 33, 12, 10. τί τινί, aliquid aliquare, 12, 13, 1. ὑπερβαίνειν τὸ πτώμα, vel τῷ πτώματι, superare ruinam muri, transcendere rudera, 5, 4, 10.

Ἐπρβάλλειν τὰς Ἀλλεῖς, Ἐ. c. superare montem, 2, 23, 5. 3, 39, 10. 3, 41, 6. 3, 90, 7. 5, 52, 3. 5, 70, 6. ὑπερβάλλειν τὰς ἀκρολοφίας, quod dabant libri 18, 2, 5. n. *corruptum putavi*, Ἐ in ἐπιβάλλειν *mutavi*.

ὑπερβάλλουσα ὄρη, singularare, mirum studium, 1, 45, 3. θαψίλεια, 2, 15, 2. χαρὰ, 3, 96, 6.

In Med. notione activa; ὑπερβαλλόμενοι τὴν περὶ Κρότωνος παρεδδομένην Φήμην, 7, 1, 1.

Ἐπρβαλλόντως ἐδυσχρηστῆτο, mirum in modum, quam maxime, 16, 24, 4. εὐπορεῖτο, 5, 43, 8.

Ἐπρβασίς, ἡ τῶν λέμβων, τραδύστιο, trajectio per isthmum, 4, 19, 8. n. nisi ὑπερβίθασίς legendum *conf. verb. seq.*

Ἐπρβιβάζειν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν νότιον πλευρὰν, transducere, transvehere, 8, 36, 9. *cf. voc. præced.*

Ἐπρβελῆ, ἡ, 1) trajectio; tra-

jectus,

jectus, *maris*; *εις Τάραυτα*
ἐποιεῖτο τὴν ὑπερβολὴν, 10,
 1, 8. *montis*; ἡ ὑπερβολὴ
 τῶν Ἀλπεων *ἐπίκονος*, 3, 34,
 6. 3, 47, 6. ἡ ὑπερβολή, *vel*
αἰ ὑπερβολαί, transitus mon-
 tis, loca quibus conscendi
 mons & superari solet, 3, 39,
 10. 3, 49, 4. 3, 50, 5. 4, 11,
 5 *sq.* 4, 69, 1. 10, 39, 8.
Exponitur etiam montium ju-
ga, loca montana, saltus, 3,
 60, 3 *ἔ* 5. 5, 52, 7. summi-
 tas collium, 18, 7, 3.

2) mirus modus, mira ma-
 gnitudo rei, superans id quod
 in eo genere fieri consuevit;
διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμ-
βῆτος, 1, 37, 1. ὑπερβολή
 γέγονε *παρνομίας*, 7, 7, 4.
ὑπερβολῆ προθυμίας δέχο-
σθαι τι, 3, 99, 4. *καθ' ὑπερ-*
βολὴν εὐφυῆς, αἶμος, 3, 92,
 10. 9, 22, 8. *ἐξ ὑπερβολῆς*
αὔξειν τι, mirum in modum
 augere, 8, 17, 8. *διὰ τὴν*
ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς, 18, 29,
 11. ὑπερβολὴν *χαρᾶς ἔ**σ.*
οὐκ ἀπολείπειν, vel οὐ κατα-
λείπειν, modum omnem su-
 perare, adeo lætari *ἔ**σ.* ut ni-
 hil supra, 1, 36, 1. 6, 56, 8.
 15, 16, 1. 16, 18, 2. 16, 23,
 4. 16, 25, 6. 17, 12, 4. ὑπερ-
 βολαί *πάγων*, mira, nimia
 frigora, 9, 16, 3.

3) dilatio, mora; *μηδμίαν*
ὑπερβολὴν ποιησάμενοι, 14,
 9, 8.

Perperam passim ὑπερβο-
λῆ αὐτὴ ὑπερβολαὶ δέδεραν
mssti, pro ὑποβολῆ *ἔ**σ* ὑπο-
 βολαί, 3, 104, 4. *π.* 9, 24, 3.
π. 15, 2, 12. *π.* (*ubi in Ad-*

not. sub finem, pro V, 104,
4. corrigite III, 104, 4.)

Ἵπερβολικός, modum excedens,
 nimius; ὑπερβολικῆ *εὐχαρι-*
στία, 18, 29, 13.

Ἵπερβολικῶς, 2, 62, 9. 5, 32,
 2. *μικρῶ ὑπερβολικώτερον εἰ-*
πεῖν, 7, 12, 8. 28, 15, 10.

Ἵπεργέμεν παντοδαπῆς ὠφα-
λειας, 4, 75, 8.

Ἵπεργίγνασθαι, vide ὑπογίγνα-
σθαι.

Ἵπερδέξιος; τόπος ὑπερδέξιος
τῶν πολεμίων, locus superior,
 1, 30, 7. 2, 3, 4. 3, 92, 11.
*ἔ**σ.* ὑπερδέξιος *ἐργόνει τοῦ*
τῶν πολεμίων κέρατος, Ca-
saub. ultra hostilis aciei cornu
 progressus, superior illi exitit;
vide an rectius sit; lateri ho-
 stium e superiori loco immi-
 nuit, 11, 15, 3. *Δίς, ὑπερ-*
δέξιοι τῶν πολεμίων ἐγγίγον-
το, 10, 30, 7. ὑπερδέξιοι
 γίγονται *τοῦ τέχους*, supe-
 riores evadunt muris, supe-
 riores stant muris, 8, 6, 9. *ἐξ*
ὑπερδέξιου, e loco superiore,
 2, 3, 6. 2, 30, 9. *ἔ**σ.* *in flu-*
mine ἐξ ὑπερδέξιου ἐστὶ ab ea
 parte unde descendit flumen,
 3, 43, 3.

τοῖς Καρχηδονίοις ὑπερδέ-
ξιος ἦν ἡ χρεῖα, Pœnis omnia
 favebant, omnia prospera erant,
 3, 73, 2. *Ἐὼ πολέμῳ ὑπερδέ-*
ξιος, bello superior, 5, 102,
 3. *τοῖς δικαίοις*, superior ju-
 re, causa, 27, 4, 2.

Ἵπερέχειν; 1) superiorem esse;
 ἡ *παρὰ τὴν ὑπερέχει τῆς εὐ-*
θείας 500 σταδίοις, 34, 6, 8.
Absoi. πολὺ ὑπερέχον, longe
 vincebant *in disceptando*, 29,

- 9, 11. πλήθει, 2, 38, 3. ταῖς οὐσίαις, 6, 9, 5. οἱ ὑπερέχοντες, potentiores, 28, 4, 9. 30, 4, 17. 2) ὑπερέχειν τὰς χεῖρας τινός, defendere, 15, 31, 11.
- Ἵπερηφανεῖν, *absol.* insolentem esse, 6, 10, 8. εἰαυτὸν, jactare se, 5, 33, 8. n.
- Ἵπερηφανία; ἡ, 6, 18, 5. 15, 25, 6.
- Ἵπερηφάνως ὁμιλεῖν, 16, 34, 6.
- Ἵπέρθεσις, ἡ, dilatio, procrastinatio, rejectio in aliud tempus, *Esc.* 3, 112, 4. 21, 3, 7. 22, 22, 9. ὑπέρθεσιν ἔσχε τὸ διαβούλιον, dilata est deliberatio, 2, 51, 7. εἰς ὑπέρθεσιν ἤγαγε τὸ διαβούλιον, effecit ut differretur deliberatio, 23, 9, 12. τὸ διαβούλιον ἔλαβε ὑπέρθεσιν ἐπὶ τοὺς δέκα, rejicitur ad decemviros, 18, 25, 7.
- ἡ ὑπέρθεσις τῆς ἐπιβολῆς, si vera lectio 30, 5, 10. est magnitudo & contentio studii in ea re. vide *Adn. ad h. l.*
- Ἵπερισθεμεῖν, (i. q. διῶθεμεῖν, ὑπερνοολεῖν, ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς,) 4, 19, 9. n. ex vulgata lect. sed praestat ὑπερισθμίσεως, quod dant *Vat. Es Flor. Conf. verb. seq.*
- Ἵπερισθμίξεν τὰ πλοῖα, 5, 101, 4. *Fr. gr.* 132. 4, 19, 9. n. *Conf. verbum praeced.*
- Ἵπερίσχειν τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὕψος, 3, 84, 9.
- Ἵπερῖσθσαι; οἱ ὑπερκείμενοι τῆς Μακεδονίας βάρβαροι, 4, 29, 1. 5, 44, 10. τὰ ὑπερκείμενα κρημνὰ, 10, 30, 2.
- Ἵπερκερῶν τοὺς ποταμούς, aciem ultra hostium cornua extendere, cornua hostium circumire, a latere cingere hostem, 11, 25, 5. Sic *Es* 11, 1, 5. *invitis mstis edidiorat Casaub. pro περικερῶν, quod idem significat.*
- Ἵπερμέρασις, ἡ, 1, 27, 5. 11, 23, 8. *Cf. verb. praec.*
- Ἵπερκυβιστῶν, praecipitem se dare, nimium facere, 28, 6, 6. n.
- Ἵπερνοολεῖν, naves machinis transducere, transvehere per isthmum a mari ad mare, 8, 36, 3. *cf. ὑπερισθμίξεν.*
- Ἵπερον, τὸ, pistillum, 1, 22, 7. — „Vide ad *Polluc. VII.* 107.“ *Ern.*
- Ἵπεροπτικῶς; ὑπεροπτικώτερον χρῆσθαι τοῖς φίλοις, insolentius tractare, 5, 46, 6.
- Ἵπερορχή, ἡ, eminentia, tumulus, 3, 104, 3. αἱ τῶν βουνῶν ὑπερορχαί, summitates collium, 10, 10, 10. αἱ κατὰ τὸν Λαβὸν ὑπερορχαί, summum jugum Labi montis, 10, 31, 1.
- ἡ ὑπερορχή τῆς δυναστείας, eminentia, fastigium potentiae, 1, 2, 7. 5, 45, 1. *Et nuda* ἡ ὑπερορχή, potentia, imperium, potestas; 1, 64, 1. 6, 9, 4. 9, 29, 11. ἡ Ῥωμαίων ὑπερορχή, Romanum imperium, 25, 9, 3. φυλάττειν τὰς ὑπερορχάς, conservare, tueri imperia, 10, 36, 5. (i. q. τὰς ἀρχάς, *ibid.* ἐΦάμιλος ὑπερορχή κόντων, (*Hannibalis Es Magonis*), par ferre imperium, dignitas, potestas, 9, 26, 5. honor, dignatio,

- tio, existimatio, 23, 14, 10. *n. οἱ ἐν ὑπεροχαῖς ὄντες περιτὴν αὐτῶν, 5, 41, 3. ὁ τοῖς ὑπεροχαῖς καρατόμενος Φόβος, 7, 8, 4. ὁ βασιλεὺς ξανισθεὶς τὴν ὑπεροχὴν, miratus auctoritatem quam sibi sumsit Popilius, imperiosum sermonem imperiosumque factum, 29, 11, 6. n.*
- ὑπερκαίειν**, superare; τὸ γαγονὸς ὑπερκατακίλει τῇ δεινότητι πάσας τὰς προσημένιας πράξεις, 14, 5, 14. — „*De prosihenica phrasis.*“ *Er n.*
- ὑπερκετῆς**, quod super caput eminet, praetius; ὑπερκατέσι θωρακίους σκαπῶσαντες, 8, 6, 4. quod super caput transit; βέλη ὑπερκετῆ, 8, 7, 3. βέλη ὑπερκετῆ τῶν πρωτοστατῶν Φερόμενα, 18, 13, 3. — „*Sic Diodor. XIV. 23. βολαῖς τῶν βελῶν ὑπερκετῆς dixit, ubi vid. Wesseling. qui hunc locum non praetermisit.*“ *Er n.*
- ὑπερπίπτειν**, superne defluere, effluere, redundare, 4, 39, 8.
- ὑπερπέθειν τοὺς πρὸ ἑαυτῶν**, latitudine superare, porrigi ultra, 1, 26, 15.
- ὑπερτίθεσθαι**, 1) superare, antecellere, τινὰ τινί, aliquem aliqua re, 2, 63, 3. 10, 40, 9. 15, 4, 12. τινὰ κατὰ τι, 17, 17, 3. 18, 38, 1. 30, 9, 1. τὴν τοῦ πατρὸς προαίρασιν οὐχ οἶδ' ἢν ὑπερθέσθαι, τοῖς δὲ πράγμασιν ὑπερθέμην, scil. αὐτὸν, studium & voluntatem patris superare non potui, rebus gestis eum (scil. patrem) superavi, 22, 3, 6. 2) superare, trajicere montem, 34, 13, 4. *transjicere* transjicere conjuges & liberos, ὑπερθέσθαι πέραν τοῦ ποταμοῦ, 22, 22, 9.
- 3) differre; ὑπερτίθεσθαι καὶ καταμέλλειν, 4, 30, 2. πῶς τοῦτο συνέβη γενέσθαι, κατὰ τὸ παρὸν ὑπερθεσόμεθα, scil. ἐξαγγέλλειν, quod *verbum* mox sequitur, 4, 87, 12. ὑπερτιθέμενοι, 10, 30, 7. *vestimus* dilata paulisper pugna; *ubi Casaubonus*, ulterius progressi. *καρῆλκου ὑπερτιθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν*, differentes (*tempore*, ad colloquium venite), protrahebant definitam diem, 5, 29, 3. ὑπερτίθεσθαι τὸ διαβούλιον ἐπὶ τῇ σύγκλητον, deliberationem (vel rem ad deliberandum propositam) rejicere ad senatum, 18, 30, 9. ὑπερθεμόνης δὲ τῆς συγκλήτου τὸ διαβούλιον, sed dum scinatus moras nescit, 30, 19, 2.
- ὑπερφρονεῖν**, esseri animo, nimios sibi spiritus sumere, 6, 18, 7. 10, 40, 8.
- ὑπερφυῆς βία τῶν ἐλαφάντων**, 1, 34, 7.
- ὑπερχαρῆς**, supra modum laetus, 1, 44, 5. 8, 19, 2.
- ὑπέχειν λόγον τινὶ ἐπὶ τιος**, rationem reddere alicui coram aliquo, 18, 35, 3. ἐφ' ἑκάστοις, de omnibus rebus, super omnibus, 24, 2, 1. *δικὰς ὑπέχειν τῶν γεγονότων ἀδικημάτων ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ*, 16, 27, 2. 5, 42, 6. 16, 34, 3. 20, 6, 3. *ὑπέχειν θανάτου*

ἀρόσιον, capitis iudicium sub-
ire, 12, 8, 5.

Ἐπιθεσία, ἡ, *abstr. pro concre-*
to, ministerium, *pro* mini-
stis; ἢ κατὰ θαλάτταν ἐπι-
θεσία, ministri nautici, 9, 109,
1. αἱ ἐπιθεσίαι sunt remi-
gos & quidquid ad ministerium
nauticum pertinet; ναὺς ταῖς
ἐπιθεσίαις ἐξηγρυμένη, 1,
25, 3. n. *Latius patet quam*
διακονία. 15, 25, 4.

Ἐπνοῦν, ἐπνοῶσαι, somnum ca-
pere, 3, 81, 5.

Ἐπιθεσίαι, *Cum Genit. αὐ-*
τοῖ ὑπ' αὐτῶν (i. q. ὑπ' ἀλλή-
λων) βαπτισόμενοι, 5, 47, 2.
ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἀλογι-
στίας εἰς ἡ προσπίπτουτες,
πρὸς ira, ex ira, ob iram, 2, 30,
4. *Conf. Aeth. ad 2*, 19, 10.
ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων φόβος, *perpe-*
ratum vulgo pro ἀπὸ; *vide*
infra, in φόβος.

Cum Dativo; τραφέντες
ὑπὸ τοιούτοις, educati sub tu-
libus hominibus, 6, 7, 2. n.
ubi maluerit aliquis ὑπὸ τοι-
ούτων, sed ferri vulgatum
deluit. cf. 10, 25, 1. εἶχε
μάχαιραν ὑπὸ αὐτῶ παρασκευ-
ασμένος, sub se, i. e. sub
veste, 8, 22, 6. ἐκτός τοῦ
θανοῦ ὑπὸ ταῖς αὐτῶν ἀσφα-
λείαις ἦσαν, suis munimentis,
post sua munimenta tuti, 1, 57, 8.

Cum Accusat. 1) pone,
post, item, sub tutamen; *vel*
sub tutamine; ὑπὸ τὰ θηρία
τεταγμένοι, 5, 85, 3. ὁ ὑπὸ
ταῖς τῶν χιλιάρχων σκηναῖς
ἔπισθεν τόπος υποπεπτακώς,
6, 31, 1. τὸ τῶν ὑποζυγίων
πλήθος ὑπὸ τοῖς παρατετα-

γμένους ὑπεσταλακός, 6, 40,
14. ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ
τὸ τοῦ Φάλαγγος κέρας, ὑπὸ
15, 2. τὴν ἀποχώρησιν 11,
τὴν Φάλαγγα πεποιημένος,
5, 84, 8. 11, 22, 9. 3, 65,
7. 3, 83, 3. κατέφυγον
ὑπὸ τὴν αὐτῶν παραβολήν,
11, 21, 5. *ubi ἐπὶ ἐκπρεῖσας-*
ses, ad castra sua; *sed ὑπὸ*
significare potest sub tutamen,
ut post vallum tuti essent;
quamquam hac notione com-
modius saltem videri debebat
ὑπὸ τὸν χαρακκα, quare ὑπὸ
τὴν παραβολήν. ὁ πυλὼν ὁ
ὑπὸ τὰς Ἰημονίδας πύλας, 8,
27, 7. n. *Vide supra in πυλὼν.*

2) sub; *cum Accusf. pro*
dativo, ut εἰ ὑπ' αὐτῶν τετα-
γμένοι, *pro* ὑπ' αὐτῶ, Ἐσθία
huiusmodi satis perutilis.
Sic τραφεῖς καὶ παιδευθεῖς
ὑπὸ Κλέανδρον, sub Cleandro
enutritus & educatus, 10, 25,
1. *pro quo habemus dati-*
vum casum cum eodem verbo
τραφέντες, 6, 7, 2. *Eadem*
ratione, θεώμενος ὑπὸ τὴν
ὄψιν, sub oculis suis videns,
1, 26, 9. Ἐσθία.

3) sub, *de tempore*, *ubi*
nomen in accusf. cum praepof.
ὑπὸ positum, latine in Ablati-
tivo casu absque praepof. com-
modissime effertur. ὑπ' αὐ-
τοῦς τοὺς καιροῦς, eo ipso
tempore; sub, per id ipsum
tempus, 16, 15, 8: ὑπὸ τὸν
Ἀριστομένειον πόλεμον, tem-
pore belli Aristomenici, bello
Aristomenico, 4, 33, 5. ὑπὸ
τὸ ψύχος, frigiditculo aëre,
dum adhuc frigidior est aër, 5,
56,

26, 10. *ὑπὸ τὸν θυμὸν*, recenti ira, fervente adhuc ira, 2, 19, 10. n. 5, 76, 3. *ὑπὸ τὴν ἀναπνοήν*, uno spiritu, 10, 47, 9. n. *ὑπὸ τὴν ἐωδιμήν*, primo mane, 1, 53, 4. 1, 60, 6. 3, 43, 1. 3, 67, 9. *ὑπὸ τὴν ὄρουαν*, sub aestatem, prima estate, 3, 16, 7. *Ἔσ.* Quo in genere *σερπεπερτα* ἐπὶ pro ὑπὸ posuerunt librarii; vide *Adm.* ad 3, 41, 2. *Ἔσ.* ad 3, 83, 7. *Ἔσ.* loca ibi citata; *conf.* supra in *ἐπὶ*. *Ἄλλοι ὑπὸ περπερτα* vulgo pro ἐπὶ positum; veluti ἵνα συμφανεῖ ὑπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, ex ipsis rebus perfricuum, 2, 24, 1. ubi quidem ferri utcumque ὑπὸ ποθεῖ, *sed Polybianus usus ἐπὶ utique requirere videtur; conf.* 10, 5, 10. *Ἔσ.* alia loca collecta ad ἐπὶ *πραρσ.* cum Genit. num. 1. Sic pro ὑπὸ κείται, 3, 59, 4. *fortasse ἐπὶ κείται legendum, aut ὑπερκαται; nam Ἔσ.* pro ὑπὸ *ραρσ.* *meudose ὑπὸ vulgo scribatur, velut* 5, 18, 2. n. 12, 5, 9. n. *Ἄλλοι* 23, 14, 12. n. *Ἔσ.* *conf.* ὑπερβολή. *ὑποβάλλειν*, 1) τινὰ τοῖς θεροῖς, objicere, 1, 82, 2. sic τοῖς ἔχλοις, populi invidiæ & potestati objicere, 15, 21, 2. (*cf.* παραβάλλειν.) ὑποβάλλειν τὴν πατρίδα ὑπὸ τὴν τῶν κλειῶν δυναμείων ἐξουσίαν, 17, 15, 3. 2) post alios locare; τοὺς παλταστάς ὑπέβαλε τοῖς ἀγωνιζομένοις, 5, 23, 3. n. *νι. ἐπέβαλε legendum, ut* 1, 26, 13 *Ἔσ.* 15. *Ἔσ.* *alibi.*

ὑποβάλλοσθαι θεμέλιον τυραννίδος, ponere fundamentum, 13, 6, 2. ὑπεβάλλοντο διαρκάζειν *meudose olim*, 2, 7, 7. n. pro ἐπεβάλλοντο.

ὑποβολή, ἡ, 1) occultatio militum in loco depresso insidiarum causa, 3, 105, 1. *Ἐπὶ ἴψῃ* locus aptus ad occultandum militem in insidiis locatum, 3, 104, 5. n. (ubi *περπερτα* vulgo ὑπερβολή.) *ἔτι* ἐξ ὑποβολῆς, ex insidiis, 15, 2, 12. n. 2) suggestio, monitum; (ut ἐπίθεσις *Ἔσ.* ὑποθήκη;) αἱ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν φίλων ὑποβολαί, 9, 24, 3. n. ubi quidam corrupte *codices* ὑπερβολαί *dabant, sicut* 15, 2, 12.

ὑποβολιμαῖος, suppositivus, 2, 55, 9.

ὑποβρύχιος; ὑποβρύχια ἐγένετο τὰ πλοῖα, undis obruebantur, mergebantur *tempestate*, 1, 37, 2.

ὑπόγειος; ὑπόγειοι ἔχθροι, 34, 10, 4.

ὑπογίνεσθαι, suboriri, subasci, subesse; ὑπογένεστο Φιλίππῃ τις διάθεσις, 2, 44, 1. ὑπογίνεται αὐτοῖς συνέθεμα, 6, 5, 10. ἐξ ἧν ὑπογίνεσται τις ἔννοια παρ' ἐκάστῃ τοῦ καθήκοντος, 6, 6, 7. ὑπογεγονει τις ζῆλος, 11, 8, 4. *ubi meudose ὑπεργεγονει* *Swid.* in ζῆλος. ὑπογενομένης τοῖς βίαις χορηγίας, suppetunt omnia ad victum necessaria, 4, 75, 6.

ὑπογράψειν, infra scribere, scriptum exhibere exemplum *formulae* *fœderis*, 3, 22, 3.

- αἰς (τυνθήκαις) ὑπογρά-
φῶται τὴν ἀρχὴν τοιαύτην,**
12, 10, 3. κ. (*ubi epigra-
φῶται. correxerunt alii;*
*Keiskius idem esse ὑπογράφ.
ac προγράφῶται docuit.*) κρι-
σεις αἷς ἦσαν πρότερον αὐτοῖς
ἔτι ὑπογραμμένοι, sententiae
quibus subscripserant, quas
scripto contra eos consignave-
rant? probarant, *Ernestus;*
23, 2, 6. κ.
- ὑπογράφειν,** describere, de-
pingere; τὰ τῶν τόπων ἰδιώ-
ματα, 2, 14, 3. 3, 47, 9.
*Hinc ὑπογράφειν ἐλπιδας τι-
νι,* spem alicui ostendere, pro-
ponere, 5, 36, 1 sq. 5, 62,
1. 7, 2, 3. 10, 35, 2. 14,
7, 3.
- ὑπογράφῃ, ἢ, τῶν τόπων,** de-
scriptio locorum, 5, 21, 7.
color, *in pictura,* 6, 33, 5.
- ὑπόδειγμα,** τὸ, exemplum, 3,
111, 6. 6, 54, 6. **ὑπέδειγμα**
τῷ πληθὺι ποιῶν ἑαυτὸν, 3,
17, 8. documentum, specim-
en, 9, 30, 2. **ὑπόδειγμα**
ποιεῖσθαι τῆς ἑαυτοῦ προαι-
ρέσεως, *Fr. gr.* 101.
- ὑποδεικνύειν, ὑποδεικνύναι,** in-
nuere, significare, 10, 18, 13.
indicare, significare, ostende-
re, demonstrare, docere, ob
oculos ponere, 2, 49, 1 ἔ 10.
2, 50, 1. 2, 67, 4. 3, 2, 6.
3, 6, 1. 2, 4, 64, 2. 10, 24,
2. 15, 5, 5 sq. 27, 8, 1.
(*ubi pro sententia dicere in
concilio vertit Casaub.*) ταῦ-
τα ὑποδείξας τοῖς πολλοῖς,
ista (*exercitiis*) cum monstret
multitudini, cum praevif-
set, 10, 21, 9. ostendere, *i. q.*
- promittere, ἢ ὑποδεικνύμενη**
ἀσφάλεια. 1, 79, 8. **καλαῖς**
ἐλπιδας ὑποδεικνύσιν, spem
ostendere, 2, 70, 7. 4, 57,
10. πρὸς πᾶν ἐτοίμως δι-
καιντο τὸ κατὰ Ῥωμαίων ὑπο-
δεικνύμενον, parati ad omnes
occasiones, quae sese ostende-
rent, bellum inferendi, *aut*
nocendi Romanis, 3, 13, 2.
- ὑποδεικνύειν τὴν ἐναντίαν**
ἔμφασιν, contrariam speciem
pra se ferre, 2, 47, 10. *Et*
nuda ὑποδεικνύειν sc. ἑαυτὸν,
vel τὴν ἔμφασιν, monstrare se,
speciem praebere, pra se ferre,
2, 39, 12. κ. *Sic ὑποδείξας*
διότι μέλει ἔσ. 5, 46, 9. ἔ
sequente αἷς cum participio, 11,
12, 4. 14, 3, 4. 22, 8, 6.
- ὑποδεικνύσας τρόπον ἔφ.**
ἔσ. demonstranda, indicanda ratio
est, 3, 36, 5.
- ὑποδειλιᾶν τὸν πόλεμον,** reform-
idare, 35, 3, 4. — „*Forte*
*ἀποδειλιᾶν; nec tametsi alie-
num est ab analogia.*“ *Ern.*
- ὑπόδεισι, ἢ, colleξιῶν,** calcea-
menta, 3, 49, 12.
- ὑπόδεσμος, ὁ,** calceamentum,
calceus, 11, 9, 4.
- ὑποδέχεσθαι,** excipere, urbe
vel hospitio recipere, 22, 26,
7 ἔ 15. 23, 1, 7. ἔσ. *Sic*
*ἄσματος ὑποδέξάμενος ἐφιλ-
ανδρῶν τοὺς ἄνδρας recepi*
ex Bav. pro vulgato ἀποδεξ.
ὑποδοχόμενον ὅτι φόρους
δώσει invitis msstis editum
erat 27, 8, 2. *pro ἐπιδοχό-*
μενον.
- ὑποδοχῇ, ἢ, epulae** quibus quis
excipitur, 5, 14, 10. *coll. vs.*
8. 31, 21, 4. **ὑποδοχὴν αὐ-**
τῶν

www.libtool.com.cn

τῶν ἐποίησατο μεγαλομερῆ,
epulis magnifice eos excerpt,
28, 17, 1.

πρὸς τοῦτο τὸ μέρος καλὴν
ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ τοῦ
πατρὸς συμβίωσιν, 32, 11,
10. n. adjumentum, perfu-
gium, *Ernestus*; stimulum,
Vales.

συνέβη μεγάλην ὑποδοχὴν
γανέσθαι τοῦ Σικελίωτος, val-
de laudari, probari, 35, 4, 13.
*ex lect. olim vulgata; ad
quam monuit Ernestus, —
sic & Iosephus Ant. VIII.
2, 8. ubi tamen tres codd.
ἀποδ.* — Nos l. c. ἀποδο-
χὴν cum Reiskio corrigere
non dubitavimus.

Ἐποδύσθαι τὴν κράξιν, subire
negotium, consilium faciendi
belli suscipere, 2, 21, 9. n.

Ἐποζυγίον, τὸ; ὁμοίη τοῖς Φερ-
τίοις ποτὰ τῶν ὑποζυγίων,
3, 51, 4. n.

Ἐποζωνυμέναι ναῦς, fuccingere
naves, i. e. instruere, parare,
27, 3, 3.

Ἐπόδειξις, ἡ, 1) materia, argu-
mentum operis, libri, dispu-
tationis, deliberationis, 1, 2,
1, 5, 3. 3, 1, 8. 28,
11, 11. 51, 12, 5. ὑπόδει-
σιν εἰδόναι τινί, materiam pro-
ponere alicui in qua se exer-
ceat, argumentum proponere
in quo specimen edat, 13, 4,
1. ἀποδίδοναι ὑπόδειξιν τῆς
ἰδίας ἀπόδειξις, argumentum
reddere, exhibere, specimen
edere, 24, 5, 13.

2) id quod supponitur vel
supponebatur, prima posita, ini-
tium unde aliquis progreditur,

primus rei status; αἱ ἀρχαὶ
καὶ αἱ ὑποδείξεις, 1, 15, 11.
αἱ πρώται ὑποδείξεις, 1, 15, 9.
*coh. us. 7. (cf. ibid. us. 7.)
& vide infra in ὑποτίθεσθαι.)*
ὄρμηθαις ἀπὸ τοιαύτης ὑπο-
δείξεως, a talibus initiis pro-
fectus, 12, 15, 7. ἐκ ταπει-
νῆς ὑποδείξεως ὄρμηθαις, ab
humili initio profectus, 15,
35, 2. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς
ὑπόδειξιν, 18, 12, 2. *veritas*
ut quidem vetus institutum
erat; *sed vide, ne sit ex pri-
mis positis, id est, si separa-
tim ferrum spelles & con-
tum, quæ sunt materia &
prima posita, e quibus con-
stat sarissa. τῆς ὑποδείξεως
τῆς αὐτῆς μενούσης, manente
eodem rerum statu, 8, 1, 5.
Potesť huc referri illa διδξιο,
τὸν Ἄρατον ἐμβαλεῖν ἐκ τῆς
ὑποδείξεως, Aratum de statu
dejicere, 4, 82, 6. nisi ex
alio ejusdem nominis usu,
quem mox videbimus, ὑπό-
δειξις h. l. intelligi debet con-
silium, præpositum *Achaorum
prætorem creandi Aratum.**

3) sententia quam quis pro-
ponit in medium, vel subgerit
alteri; (*conf. ὑποτίθεσθαι.*)
προηδείξις τῆς ὑποδείξεως,
probata, cum plausu accepta
sententia quæ ab his proposita
erat, 28, 24, 5. *Hinc* moni-
tum, præceptum; *quasi* sugge-
stio; quod quis alteri suggerit;
κατὰ τὰς ἐντολάς τὰς Ἄρα-
του καὶ τὰς ὑποδείξεις, 2, 48,
8. κατὰ τὰς ὑποδείξεις τὰς
Ἄρατου, 2, 52, 6. τῶν συν-
όντων εἰσὶς ἔστιν εἶναι τὰς
τοιού-

- τοιαύτας ὑπόθεσις, 4, 24, 2. κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ὑποθέσεις, 3, 14, 10. n. ubi ὑπόθεσις dant Vat. Et Flor. quod vide.
- 4) *fore i. q.* πρόθεσις, Et ἀίρεσις; consilium, institutum, ratio, secta, Et. τὴν ὑπόθεσιν τηρεῖν, servare propositum, institutum, 5, 5, 5. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν, pro consilio semel capto, propositi initio suscepti memor, 3, 94, 4. (De eadem dictione, quæ recurrit 18, 12, 2. vide supra, sub num. 2.) κατασκευασθαι τὴν τῶν ὑπαντίων ἐπίνοιαν καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, totam rationem, 3, 50, 6. πρὸς ταύτην ἀρμοζόμενοι πῆν ὑπόθεσιν, ad hanc rationem consilia sua referentes, 3, 16, 1. 3, 50, 7. 4, 76, 3. τὸ τῆς ὑποθέσεως λαμπρὸν μὴ καταβάλλειν, propositi, instituti sui gloriam non abjicere, 22, 6, 1. ταύτης τῆς ὑποθέσεως, harum partium, 21, 4, 4. ταύτης τῆς ὑποθέσεως προστώτες, harum partium principes, 31, 8, 12. ἀχαϊκώτερα αὐτῆ ἢ ὑπόθεσις, Achæis acceptior est hæc ratio, acceptiores eis sunt hæc partes, 26, 3, 4. ἀπονεύειν ἐπ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, ad illas partes transire, 26, 2, 7.
- Ἐποθήκη, ἡ, i. q. ὑπόθεσις, ea notione de qua num. 3. diximus, suggestio, monitum, præceptum, 3, 14, 10. n. ex lect. codd. Vat. Et Flor.
- Ἐπόθυσις, ἡ, fugas, inceptivum, incitamentum, 6, 59, 4. conf. ὑπαρῦθεν.
- Ἐποικουρεῖσθαι, latitare, occultum esse: ὑποικουρουμένης παρ' αὐτῷ τῆς ὄργῆς, 4, 49, 4. ἡ ὑποικουρουμένη ἀτοπία ἐν αὐτοῖς, 3, 11, 3.
- Ἐποκαθῆσθαι; ὑποκαθήμενης ἐκ τούτων αὐτῷ τῆς ὄργῆς, ita præcordiis insidente, 4, 29, 7.
- Ἐποκαθιέναι; videt ὑποκαθίσθαι.
- Ἐποκαθίζεν, in insidiis sedere; κλέπτῃς ὑποκαθίσας, 12, 4, 14.
- Ἐποκαθέσθαι; βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπελιπεῖν τῇ βασιλείᾳ, 24, 8, 8. ubi vide Adnot. Si vera scriptura, erit Aor. 2. med. verbi ὑποκαθιέναι, Et potest significare, submittere contra se, ut aliquis se demittat & occultet. Quod vero in Adnotatione ad l. c. dixi, apud Suidam verbum hæc ὑποκαθέσθαι exponi latere in insidiis, Et eam notionem confirmari exemplo ex veteri scriptore adlato; deceptus sum errore editionis Kusteriana, in qua verbum quidem ὑποκαθέσθαι, non ὑποκαθίσθαι, exponitur τὸ ἐγκρύπτεσθαι; sed statim ibidem hoc adjicitur exemplum: ἀγυαλιάντων τῶν δικτηρόν, ἐνέδραν ὑποκαθέσθαι ἐπὶ τοῖς λαλοῖς, id est, cum autem speculatores nunciassent, insidias in locis sylvoſis deliterere. At quæ demum principem

www.libtool.com.cn

scriptam editionem Suida Mediolanensem involvens, video ibi utrobique, tam in ipso exemplo, quam in titulo, υποκαθίσθαι scriptum, non υποκαθίσθαι. Quare eam quidem partem Adnotationis prædixta deletam velim.

Υποκάτω, subter, inferne, 3, 55, 2.

Υποκαῖσθαι; ὁ υποκείμενος ποταμός, fluvius qui a tergo est, 3, 74, 2. Sic quod vulgo legitur 5, 59, 4, κειμένης αὐτῆς (τῆς πόλεως) ἐπὶ θαλάττῃ, - ὄρος ὑπάκειται παμμέγας, si vera scriptura, intelligi debet post urbem situs est mons; *verumtamen ἐπίκειται ibi malim, aut ὑπέρκειται. πᾶσι τοῖς ὄσιν ὑπείται Φθόρα*, propositus est, manet interitus, 6, 57, 1. τοῦτο πᾶσιν ὑπείται παθεῖν, in omnes cadere hæc calamitas potest, 2, 58, 10. τὰ ἔλκη, Φθάροντα τὸ συνεχές, οὐκ ἴσχει παῖλαν, ἕως ἀν ἀφάνισα τὸ υποκείμενον, scil. σώμα, subjectum corpus, — an subjectam omnem carnem, *νεπρε usque ad ossa?* 1, 81, 6.

ὕποκείμενος, præjacens, subjectus, suppositus, præsens; οἱ ὑποκείμενοι καιροί, tempora de quibus nunc agitur, 2, 63, 6. προσματασκουάζειν αἰετῶς υποκείμενοις ἔργοις, operibus jam positus, jam confectis, nova semper adjicere, 1, 42, 9. τούτων περὶ τῆς ὀλης γῆς υποκείμενων, his ita positus, 3, 37, 1. κῆφαιὸν τὸ

βαρύτατον τῶν υποκείμενων ἐπιταγμάτων, tollere gravissimas earum conditionum quæ jam latæ, quæ jam propositæ sunt, 15, 8, 11. μένειν ἐπὶ τῆς υποκείμενης γνώμης, 1, 40, 5.

τὰ υποκείμενα, præsens rerum status; ἀδοκείσθαι τοῖς υποκείμενοις, 3, 31, 6. ἀσχάλλειν τοῖς υποκειμ. præsentem rerum statum odisse, 11, 29, 1. 3, 31, 6. κινήσά τι τῶν υποκείμενων, mutare quidquam eorum quæ transacta sunt, 23, 10, 8. μένειν ἐπὶ τῶν υποκείμενων, in eodem statu manere, 1, 19, 6. 2, 49, 2. (i. q. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, 1, 18, 6.) nil movere, 2, 51, 1. in fide manere, 1, 43, 5.

ὕποκείμενης αὐτῆς ὀργῆς vulgo legebat̄ur 4, 29, 7. ἢτο ὑποκαθήμενης.

Υποκαλαυθεύειν; ὑποκαλαυθεύμενοι, adulationibus corrupti, 6, 18, 5.

Υποκρίσθαι; ὑπεκρίνομαι τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 2, 49, 7. ὑποκρίθεις ὡς πεπαισμένος, 5, 25, 7. ὑπεκρίνετο τὸν οὐδυνάμενον, simulavit se non posse, 15, 26, 2. ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γαλιαιοποιῶν, histrionem agebat, 31, 4, 8.

Υπόκρισις, ἡ, pronunciationis temperatio quoad vocis varietates, gestus &c. 10, 47, 10. καθ' ὑπόκρισιν, simulate, in speciem, 35, 2, 13.

Υποκρούειν τινα, obstrepere alicui, interpellare quem, interfari, contra dicere, obgerere, 17, 4, 3. π.

Υπο

Υπολαμβάνειν, putare, 1, 4, 6.

Et saepe aliis. sermonem excipere, respondere, (*cf. μεταλαμβάνειν*) 4, 85, 4, 15, 8, 1. *Suidas*: υπολαβάν' αποκριθεῖς.

Υπολείπειν; *Med. notione affluens*; οὐχ υπολείπόμενοι τόπον ταῖς σκείραις, 2, 33, 7. οὐδὲν πλεονέκτημα οὐδενί, 2, 38, 8.

Passiv. υπολείπόμενος μύριους, relicta ei sunt decem millia, relictus est cum, 1, 29, 9. *σκάφη*, 2, 12, 2.

Υπολογίζεσθαι τὴν τιμὴν ἐκ τῶν ὀφωνίων, deductionem facere pretii a stipendiis, 6, 39, 15.

Υπόλοιπος, reliquus; ὑπόλοιποι ἑλπίδες, 1, 39, 8.

Υπομεδιάσαι σαρόνιον, 17, 7, 6.

Υπομένειν, τὴν πολιορκίαν, 1, 24, 11. τὸν πόλεμον, 4, 84,

9. ὑπέμειναν φόρους ἐνεγκαῖν, 2, 43, 6. τὸ προσταττόμενον, imperata facere, patienter ferre, 5, 107, 3. ὑπέμειναν Ῥωμαῖοι τὸ προσταττόμενον, 15, 20, 7. πᾶν ὑπομένειν ἐφ' ἧ μὴ ἔσ. 1, 31, 8.

πᾶν ὑπομενοῦσιν, omnia in se recepturos, omnia facturos, 22, 7, 14. *Athenienses* πᾶν γένος ὑπέμεινον ψηφισμάτων, omne genus decretorum sibi obtrudi passi sunt, *vel potius*, facere sustinuerunt, non puduit eos sciscere, 5, 106, 8.

sic πᾶν ὑπέμεινον ποιεῖν, omnia facere sustinuerunt, ausi, non veriti sunt, 1, 84, 12. - *Et absol.* οὐχ ὑπομένουσι, non

sustinent facere, 3, 48, 4.

τοῖς διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιθυμίαν ὑπομένουσι Φεύγειν, 3, 63, 6. ubi corruptis unigo oioμένοις Φεύγειν. *Cum Particip.* οὐδ' ἀκούοντας ὑπομένειν ἰδύνατο τὸ βάρος τῶν ἐπιταγῶν. ne audire quidem sustinere potuerunt, 1, 31, 5.

ὑπέμεινε τραυμάτων πλήθος ἀναδεχόμενος, 6, 55, 2.

ἢ κόλασις ὑπομένει αὐτὸν, manet cum poena, 1, 81, 3.

(*sicut* ὑποκειται, quod *vide.*)

τὴν ἔφοδον τῶν θηρίων ὑπομῆναι, 1, 74, 5. non male; sed verius fuerit μῆναι, quod habent vetustissimi codd. *Vat. Flor. Urb.* ὑπομένειν, pro ἐπιμένειν, subsistere, manere, morari, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 50, 5. n. *Sic* οὐδένα χρόνον ὑπομείνας, mendosum videtur, 8, 17, 9. n. *Et* in ἐπιμείνας mutandum, nulla interposita mora.

Υπόμνημα, τὸ; ὑπομνήματα, commentarii historici, historiarum monumenta, 8, 12, 11. 9, 1, 3. 12, 27, 3 *sq.* *Sic* de *Polybii* historia, 1, 1, 1. n. 1, 55, 6. 3, 32, 4. 9, 2, 7. libellus in quo res quaecumque memoriae causa consignatae sunt, quod *nostro idiomate* un memoire dicimus, 24, 2, 5. τὰ περὶ τῶν στρατηγικῶν ὑπομνήματα *scripsit* *Κλαύδ.* 10, 44, 1. ὑπομνήματα, 18, 16, 3. *dicuntur quia prius βασιλικά γράμματα*, scripta regia.

Υπομνηματίζεσθαι, commemorare,

1, 31, 5.

ὑπέμεινε τραυμάτων πλήθος ἀναδεχόμενος, 6, 55, 2.

ἢ κόλασις ὑπομένει αὐτὸν, manet cum poena, 1, 81, 3.

(*sicut* ὑποκειται, quod *vide.*)

τὴν ἔφοδον τῶν θηρίων ὑπομῆναι, 1, 74, 5. non male; sed verius fuerit μῆναι, quod habent vetustissimi codd. *Vat. Flor. Urb.* ὑπομένειν, pro ἐπιμένειν, subsistere, manere, morari, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 50, 5. n. *Sic* οὐδένα χρόνον ὑπομείνας, mendosum videtur, 8, 17, 9. n. *Et* in ἐπιμείνας mutandum, nulla interposita mora.

Υπόμνημα, τὸ; ὑπομνήματα, commentarii historici, historiarum monumenta, 8, 12, 11. 9, 1, 3. 12, 27, 3 *sq.* *Sic* de *Polybii* historia, 1, 1, 1. n. 1, 55, 6. 3, 32, 4. 9, 2, 7. libellus in quo res quaecumque memoriae causa consignatae sunt, quod *nostro idiomate* un memoire dicimus, 24, 2, 5. τὰ περὶ τῶν στρατηγικῶν ὑπομνήματα *scripsit* *Κλαύδ.* 10, 44, 1. ὑπομνήματα, 18, 16, 3. *dicuntur quia prius βασιλικά γράμματα*, scripta regia.

Υπομνηματίζεσθαι, commemorare,

1, 31, 5.

ὑπέμεινε τραυμάτων πλήθος ἀναδεχόμενος, 6, 55, 2.

ἢ κόλασις ὑπομένει αὐτὸν, manet cum poena, 1, 81, 3.

(*sicut* ὑποκειται, quod *vide.*)

τὴν ἔφοδον τῶν θηρίων ὑπομῆναι, 1, 74, 5. non male; sed verius fuerit μῆναι, quod habent vetustissimi codd. *Vat. Flor. Urb.* ὑπομένειν, pro ἐπιμένειν, subsistere, manere, morari, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 50, 5. n. *Sic* οὐδένα χρόνον ὑπομείνας, mendosum videtur, 8, 17, 9. n. *Et* in ἐπιμείνας mutandum, nulla interposita mora.

Υπόμνημα, τὸ; ὑπομνήματα, commentarii historici, historiarum monumenta, 8, 12, 11. 9, 1, 3. 12, 27, 3 *sq.* *Sic* de *Polybii* historia, 1, 1, 1. n. 1, 55, 6. 3, 32, 4. 9, 2, 7. libellus in quo res quaecumque memoriae causa consignatae sunt, quod *nostro idiomate* un memoire dicimus, 24, 2, 5. τὰ περὶ τῶν στρατηγικῶν ὑπομνήματα *scripsit* *Κλαύδ.* 10, 44, 1. ὑπομνήματα, 18, 16, 3. *dicuntur quia prius βασιλικά γράμματα*, scripta regia.

Υπομνηματίζεσθαι, commemorare,

1, 31, 5.

ὑπέμεινε τραυμάτων πλήθος ἀναδεχόμενος, 6, 55, 2.

ἢ κόλασις ὑπομένει αὐτὸν, manet cum poena, 1, 81, 3.

(*sicut* ὑποκειται, quod *vide.*)

τὴν ἔφοδον τῶν θηρίων ὑπομῆναι, 1, 74, 5. non male; sed verius fuerit μῆναι, quod habent vetustissimi codd. *Vat. Flor. Urb.* ὑπομένειν, pro ἐπιμένειν, subsistere, manere, morari, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 50, 5. n. *Sic* οὐδένα χρόνον ὑπομείνας, mendosum videtur, 8, 17, 9. n. *Et* in ἐπιμείνας mutandum, nulla interposita mora.

Υπόμνημα, τὸ; ὑπομνήματα, commentarii historici, historiarum monumenta, 8, 12, 11. 9, 1, 3. 12, 27, 3 *sq.* *Sic* de *Polybii* historia, 1, 1, 1. n. 1, 55, 6. 3, 32, 4. 9, 2, 7. libellus in quo res quaecumque memoriae causa consignatae sunt, quod *nostro idiomate* un memoire dicimus, 24, 2, 5. τὰ περὶ τῶν στρατηγικῶν ὑπομνήματα *scripsit* *Κλαύδ.* 10, 44, 1. ὑπομνήματα, 18, 16, 3. *dicuntur quia prius βασιλικά γράμματα*, scripta regia.

Υπομνηματίζεσθαι, commemorare,

1, 31, 5.

ὑπέμεινε τραυμάτων πλήθος ἀναδεχόμενος, 6, 55, 2.

ἢ κόλασις ὑπομένει αὐτὸν, manet cum poena, 1, 81, 3.

(*sicut* ὑποκειται, quod *vide.*)

τὴν ἔφοδον τῶν θηρίων ὑπομῆναι, 1, 74, 5. non male; sed verius fuerit μῆναι, quod habent vetustissimi codd. *Vat. Flor. Urb.* ὑπομένειν, pro ἐπιμένειν, subsistere, manere, morari, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 50, 5. n. *Sic* οὐδένα χρόνον ὑπομείνας, mendosum videtur, 8, 17, 9. n. *Et* in ἐπιμείνας mutandum, nulla interposita mora.

Υπόμνημα, τὸ; ὑπομνήματα, commentarii historici, historiarum monumenta, 8, 12, 11. 9, 1, 3. 12, 27, 3 *sq.* *Sic* de *Polybii* historia, 1, 1, 1. n. 1, 55, 6. 3, 32, 4. 9, 2, 7. libellus in quo res quaecumque memoriae causa consignatae sunt, quod *nostro idiomate* un memoire dicimus, 24, 2, 5. τὰ περὶ τῶν στρατηγικῶν ὑπομνήματα *scripsit* *Κλαύδ.* 10, 44, 1. ὑπομνήματα, 18, 16, 3. *dicuntur quia prius βασιλικά γράμματα*, scripta regia.

Υπομνηματίζεσθαι, commemorare,

1, 31, 5.

- rare, memoriæ causa breviter perferbere, 5, 33, 5.
- Ἱπομνηματισμός**, ὁ, ἰ. q. τὰ ὑπομνήματα, commentarius historicus, 2, 40, 4. *Et scriptum quodcumque memoriæ causa consignatum, 24, 2, 4. sq. 26, 7, 5.*
- Ἱπέμνησις**, ἡ, commemoratio vel memoria rerum præteritarum, 1, 1, 2. 3. 31, 6.
- Ἱπομονή**, ἡ, τοῦ πολέμου, constantia in tolerando bello, 4, 51, 1. ἡ τῆς μαχαίρας ὑπομονή τῶν πληγῶν, firmitas gladii adversus ictus, ut non diffiliat, 15, 15, 8.
- Ἱπονοσίη**, non solum suspicari denotat, sed *Et* intelligere, animadvertere, 4, 66, 1. n. 4, 77:7.
- Ἱπόνοια**, ἡ; ἐν ὑπονοίᾳ ἦσαν χαίροντες, suspecti erant ut gaudentes, 5, 15, 1. παρὰ τὴν ὑπόνοιαν, præter opinionem, 1, 60, 1. καὶ ὑπόνοιαν, recte; ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδένος ἐποιήσατο κατηγορίαν, καὶ ὑπόνοιαν δὲ πολλῶν, 28, 4, 5.
- Ἱπόνομος**, ὁ, via subterranea & occulta, per quam ad aquandam descendebant obsessi, 5, 71, 9. canalis subterraneus aquam deferens, 10, 28, 2 *Et* 4 *Et* 6. — „*Joseph. Ant. VII.* 9, 6. ὄρυγμασιν ὑπόνομοις, ἅδι ὄρυγμασιν forte est glossa; quatenus *Et* ἄλλος ὑπόνομον dicitur & τόπος ὑπόνομος, apud Diodorum; codex Vat. habet ὄρυγμ. καὶ ὑπόνομοις.“ *Erta.*
- Ἱποπεκτικότης** καὶ τυκτανῶς, demisse & humiliter locuti sunt, orantur, 35, 2, 13.
- Ἱποπίπτειν**, incidere, accidere; τὰ ὑποπίπτοντα, quæ accidunt, quæ incidunt, 1, 68, 3. 20, 9, 10. 31, 21, 7. τὰ περὶ Κυναιθέων ὑποπίπτοντα, quæ Cynathensibus acciderunt, 4, 21, 12. ὅταν δὲ καιρὸς ὑποπέσῃ, incidente tempore, 10, 17, 1 *Et* 5. βοηθεῖν τοῖς ὑποπίπτουσι καιροῖς, 3, 88, 8. ὑποπίπτες χρεῖα τις, incidit usus aliquis, 31, 13, 8. ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑποπεκτικότες καιρὸν, qui in idem tempus, in eandem fortunam inciderunt, 2, 58, 14. οἱ ὑποπίπτοντες, obvii, qui sub pedes cadunt, 3, 86, 11.
- ὑποπεκτικῆναι**, in præter esse post aliud; ὁ ὑπὸ τὰς σιγνάς ὅπισθεν ὑποπεκτικῆς τόπος, qui post illa tentoria a tergo est locus, 6, 31, 1. *Et* esse sub alio, subjectum esse; veluti, planities subjecta est monti, ὑποπεκτικῆναι τοῖς πρὸ εἰρημένους ὄρεσι, 3, 54, 2. ὑποπεκτικῆναι τοῖς πολεμίοις τοῖς κατέχουσι τὰς περὶ ὁρείας, subjectum esse hostibus, infra hostes stare, tellis eorum obnoxium, 12, 20, 5.
- καὶ ὑποπίπτειν μειδιῶσθαι scribebatur 12, 14, 5. n. πρὸ ὑποπεκτικῆναι.
- Ἱποπτεύειν**; vide verbum modo præcedens. πάν ἄν τι κατὰ τοῦ πέλας ὑποπτεύσας, omnia suspecta habens in ætate, 8, 22, 2. *Conf.* κατὰ πρᾶξος. cum Genit.

ἴκοντες, ἔχειν πρὸς τινα, spectum aliquem habere, 3, 11, 3.

Ἰκοντεῖν τὰ τάχη, 22, 11, 4.

Ἰκόνουδος, qui fidem dedit & acceperit, 3, 85, 1 sq. ὑπόσπουδον ἀφιέναι τινα, fide data dimittere aliquem, 4, 63, 3 & 8. 22, 13, 9. ὑπόσπουδον ἀπελθεῖν, 2, 58, 5. 22, 12, 14. παραδιδόναι ἑαυτὸν ὑπόσπουδον, 3, 84, 14. — „Modus loquendi Thucydideus, ut 1, 63. ubi vide Interpret.“ *Ern.* — ἐκδέουσα τοὺς τεθνεῶτας ὑπόσπουδους, 5, 86, 4. n. ubi ὑπόσπουδος omnino scribendum putem.

Ἰκόντασις, ἡ, 1) fundamentum, principium tractationis; sive subjectum, argumentum; καλλίστην ὑπόστασιν ὑπολαμβάνουτες εἶναι ταύτην, 4, 2, 1. n. cf. *Adv. ad* 1, 5, 3. — „principium historiae tradendae sive argumenti tractandi; vide *Casaub. ad* 1, 5. qui tamen bene monet, etiam de argumento ipso dici, ut ὑπόθεσιν, & sic passim dixisse Diodorum; qui haud dubie e Polybio, ut alia, sumsit.“ *Ern.* — conf. ὑφίστασθαι. 2) constantia (in bello tolerando, in resistendo,) fiducia; 4, 50, 10. (ubi aequivalet τῇ ὑπομονῇ τοῦ πολέμου, cap. 51, 1.) sic ὑπόστασις καὶ τόλμα, 6, 55, 2. ubi pariter praecessit ὑπέμενε. 3) αἱ ὑποστάσεις, sedimenta, 34, 9, 10. ἡ παμπη ὑπόστασις, quod quinto subsedit, *ibid.* vs. 11.

Ἰκοντατῶς, constanter, confidenter, 5, 16, 4.

Ἰκοντέλειν, ἑαυτὸν, recipere se, occultare se; ὑπὸ τινα εὐφρῦν, post tumultum, 7, 17, 1. ὑπὸ τὸ τῆς Φάλαγγος κέρας. 11, 15, 2. ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, sub Romanorum tutelam, 1, 16, 10. ὑπὸ τὴν παρῶρειαν, sub montis radicem se recipere, monti se adplicare, 4, 12, 4. ubi *perpetam, viūgo omnes ὑπὲρ προ ὑπό. Et per ellipsin pronominis reciproci, τὸ τῶν ὑποζυγίων πλήθος ὑπὸ τοῦς παραταγαμένους ὑπασταλκός, 6, 40, 14. ὑπὸ τὸν λόφον, 10, 32, 3. Et notione Ἀβύσσου, ὑπὸ τινα βουνὸν ὑπεστάλκει τοὺς ἰππεῖς, 11, 21, 2. 3, 83, 3. 5, 13, 5.*

Ἰκοντροφή, ἡ; ἐξ ὑκοντροφῆς, facta conversione, conversi, converso agmine, 2, 25, 3. 3, 14, 5. 9, 45, 3. 5, 48, 2. *Ern.*

Ἰκοτάττειν τινα ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς προδοσίας, in proditorum numerum aliquem referre, proditorem adpellare, 17, 15, 4. ἐκαστῇ διαφορᾷ τοῦ περιέχοντος ἰκοτάττειν τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τόπους, singula terrae loca cogitatione subjicere convenienti plagae caeli, ad convenientem plagam caeli referre, 3, 36, 7. n.

οἱ ὑκοταττόμενοι, οἱ ὑποταγαμένοι, qui sub alicujus imperio sunt, sive milites, ut 3, 13, 8. 10, 22, 3. sive cives quicumque, subditi, subjeti, ut 2, 13, 3. 10, 19, 7. *Ern.*

Ἰκο-

Ἐπιτελεῖν Φέρον τινί, pendere tributum, 22, 7, 8. 22, 27, 2.

Ἐπιτέμνειν; in Med. ἐπιτέμνω το τὰς αὐτῶν ὀρμὰς, impetus, ardorem eorum incidit, inhibuit, repressit, 18, 21, 1. οἱ Ἰτυναῖοι ἐπιτέμνοντο τὴν ἐπινοίαν τῶν Καρχηδ. Uticenses præripuerant Pœnis inventum, consilii meritum & gratiam, 36, 1, 1. Et in Prat. Passiv. ποτίοντες Αἰθίνα, ἐπιτεταμμένοι, πᾶσας αὐτῶν τὰς ἀφαιλάσας, qui omnes eis præcidit, ademittit præter faciendæ opportunitates, 18, 21, 1.

Ἐπιτίθεσθαι, 1) initio ponere, ponere, subjicere veluti initium & fundamentum eis quæ sequuntur; ἐπιτιθέμεθα ταύτην ἀρχὴν τῆς βίβλου (vel ταύτης ἀρχὴν τῆς βίβλου) τὴν πρώτην διάβασιν Ἐς. 1, 5, 1. ἀρχὰς ἐπιτιθέμεθα τῆς πραγματείας τὸν συμμαχικὸν πόλεμον, 3, 1, 1. οὓς νικῶντας ἐπέθετο, quos victores prius posuerat, fixerat, fecerat, 1, 15, 7. pro quo τοιοῦτο vs. 8. ἐστὶ ἐκστήσατο; Ἐς deinde ἐπιτίθεσθαι vs. 9. 2) ἐπιτιθέσθαι τι τινί, proponere alicui aliquid, subgerere, subjicere monendo docendove, 1, 22, 3. (cf. ἐπιτίθεσθαι Ἐς ἐπιτίθεσθαι.) 3, 41, 8. n.

Tenete ἐπιτιθέμενος edidat Casaub. 5, 38, 10. pro προτιθέμενος.

Ἐπιτρέπειν, permittere curæ alicujus, 10, 27, 2. n. — „In promptu est corrigere ἐπιτρέπειν.“ Er n. Et sic corrigi. (in Ad. Relythi Hæbet. T. VIII. P. II.

not. ad l. c. lin. 5. pro ἐπιτεταχθῆναι, quod peccarunt οὐρα, ἐπιτετραφῆσθαι νερονε.)

Ἐπιτρέχειν; ἐπιτρέχει τις ἔννοια καὶ πιθανότης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀπολαύτος τοῦ Ἀττάλου, 16, 6, 10. ἐπιτρέχει τις ἔννοια (scil. αὐτοῖς) τῆς τῶν Καρχηδονίων παρουσίας, 8, 33, 12. Et cum Accus. pers. ἀπαλιτισμὸς ἐπιτρέχει τοὺς ἀνθρώπους, 31, 8, 11. Rursus subintelleto casu pers. καὶ τις ἔλθεσθαι αὐτῶν ἐπιτρέχει, 9, 10, 7. ubi teneri quidem αὐτῶν potest; sed Ἐς e duabus diversis lectionibus, αὐτὸν Ἐς αὐτῶν, quarum altera alteri superscripta erat, potuit αὐτῶν per errorem oriri. Et Impersonaliter, omisso simul casu personæ; διότι ἐπιτρέχει. (scil. ἐμοὶ vel ἐμῶ, nempe ἢ δόξα, aut aliquid simile.) οὕτω ῥαδίαν ἔσασθαι τὴν διήγησιν, 14, 12, 5.

Ἐπιτροχος, rotas subtus habens, rotis mobilibus περιῖται ἐπιτροχῶν, 8, 36, 11. n. — „Vnus eadem voce Diodorus XX, 91.“ Er n. — Adde eundem Diodor. XX, 48.

Ἐπιτυκῶν, adumbrare, delineare, summa capita præcipere, summatim præscribere; ταῦτα ἐπιτυκῶν καὶ ἀλαυθῶς περὶ τῶν διαλύσεων, 22, 13, 6. conf. τύπος.

Ἐπιτίθειν, succendere, accendere; οἶον ἐπιτίθειν τὴν διαβολὴν, 5, 52, 3. n. conf. ἐπιτίθειν.

Ἐπιτύλλω διακῆσθαι, exulcerato animo,

animo, infensum esse, occulta odia alere, 10, 35, 6.

Ἐπουργεῖν ἐτοιμῶς, ministerio prompte fungi, 5, 36, 4.

Ἐπουργός, ὁ, minister, 30, 8, 4. ὑπουργοὶ τῶν οἰκοδόμων, operam ministrantes architectis, 5, 89, 3.

Ἐποφαινεν; *Alfius*, πρᾶξι καὶ βλάβος ἐπέφαινε ἐλευθέριον, prae se tulit, 27, 10, 3. τὸν πραγματικὸν τρόπον ἐπέφαινε τέλειον, prudentiam in rebus gerendis prae se ferebat consummatam, 24, 5, 5. (*conf. τέλειος*.) *Neutraliter*; ὑποφαινούσης τῆς ἡμέρας, illucescente die, 1, 53, 5. τὰ τῆς εὐρινῆς ὥρας ἐπέφαινε, adretebat verum tempus, 14, 2, 1. 25, 4, 2. *Rassius*; elucere; ἢ ὑποφαινομένη ἐκ τῶν πράξεων ἀρχινοία, 2, 36, 2.

Ἐπόφασις; *corrupte* ὡς ὑπόφασιν *dabant libri*, 9, 37, 1. *pro* ὡς οὗτοι φασιν.

Ἐποφέρειν, ferre, tolerare; τὰς τῆς τύχης μεταβολάς, 1, 1, 2. τὸν πόλεμον, 2, 49, 2. τὸν ἐπιβρακισμὸν τῶν ὄχλων, 2, 64, 4. τὴν παλαιπωρίαν, 3, 54, 6. τὴν ἀλογίαν, 5, 107, 7.

Quod ὑποφέρειν τι τινὶ, objicere, excipere *interpretatur Ernestus, ex mendosa scriptura ductum est, quae liberos omnes obsederat, ὑποφασιν, pro* ἐποίησιν, 9, 20, 5. n. *Quod vero idem* ὑποφείρομαι *πᾶσαν μνήμην, diligenter admonere, ex Leg. 93. citavit, nusquam invenitur;*

sed corrupte πᾶσαν ὑπενέγκασθαι μηχανὴν editum erat 30, 2, 2. *pro* εἰσενέγκασθαι, *quod recte dedit Bau.*

Ἐποχείριος; ὑποχείριον γίνεσθαι τοῖς πολεμίοις, 1, 20, 15. 1, 28, 14. τὸ σφέτερον στρατόπεδον ποιῆσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 54, 4. ὑποχείριον ἔχειν τινα, captivum tenere, 1, 21, 8. Ἐ, in sua potestate habere *juvenem regem, i. e.* ad nutum suum gubernare eum, 5, 45, 7.

Ἐπόχρεος, ὑπόχρεος; ὁ δῆμος ὑπόχρεός ἐστι τῇ συγκλήτῃ, obnoxius est senatui, pendet e senatus voluntate, 6, 17, 1. ὑπόχρεόν τινα ποιῆσθαι πρὸς τῶν τὸ παρακαλούμενον, devincire sibi aliquem beneficio, & paratum reddere ad praestanda omnia postulata, 4, 51, 2. ὑπόχρεοι χάριτι νομίζουσιν εἶναι τοῖς Μακεδόσι, putant se beneficio devinctos esse Macedonibus, 9, 29, 7. τῇ μεγίστῃ χάριτι γεγονότες ὑπόχρεοι, *scil. ἐκείνοις*, 22, 2, 10.

ὑπόχρεων πεποιθένεσι τὴν οὐσίαν, res alienum contraxisset, 27, 6, 12.

Ἐποχωρεῖν, cedere, recipere se, fugam capessere, 5, 85, 10. 16, 4, 5. Ἐ. sic 3, 69, 11. n. ubi alii ἀπεχώρου.

Ἐποχώρησις, ἢ, receptus, fuga, 1, 28, 9. ὑποχώρησις πεδινῶν, fuga in locis planis, 1, 34, 8.

Ἐποψία, ἢ; τὰ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς ἀδελφούς, 28, 4, 13.

Ἐπτιος,

- Ἰππίος, supinus; τὰ ἕπλα ὑπτία τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, 3, 71, 4.
- Ἰπώρεια, ἡ, montium radices, imi montium colles; ταῖς ὑπωρείαις ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, 1, 77, 4.
- Ἰς ἄγριος, 8, 28, 10. 8, 31, 6. Ἐκ νυδὲ ὕς, subintelleκτο ἄγριος, 8, 31, 4. Ἐ 8. sic κωνηγαστεῖν τὸν ὕν, 31, 22, 3. ubi τὸν υἶόν δαβάντ λίβρι. ὕς θαλάττιος, 34, 8, 2.
- Ἰσσοῦ, ὁ, pilum, 1, 40, 12. 6, 23, 8 sqq. Ἐ vs. 16.
- Ἰσπερεῖν, (i. q. καθυσπερεῖν) τοῦ καιροῦ, sero venire, 2, 11, 3. 9, 14, 9. τῶν λέμβων, lembos non adsequi, 5, 101, 4.
- Ἰσπερον; ἡμέρας ὑσπερον τριεὶ τῆς ἀναζυγῆς, 3, 49, 1. τατάρτω ὑσπερον ἔπει ταύτου στρατηγοῦντος, quarto anno ab hujus praetura, 2, 43, 3. η.
- Ἰσπερος; κατὰ τοὺς ὑσπερους τῶν κατ' Ἀλέξανδρον καιρῶν, 2, 41, 9. (ubi fortasse καιροὺς legend. pro καιρῶν.)
- Ἰσπεροῖσθαι τινὰς πόλεις, subtrahere urbes nonnullas imperio regis, 21, 10, 4. τοῦτο ὑσπεροῖντων πρῶτον, hanc primam exceptionem fecerunt, scil. de postulatis Romanorum, de conditionibus quas eis tulerant Romani, 22, 12, 15. Conf. vocab. seq. scil. citra quam se non fuerant tradidissent, 22, 12, 15.
- Ἰσπεροῖσθαι τῶν ὑποκειμένων, diminuere gravitatem conditionum jam ante latatum, 15, 8, 13. coll. vs. 11.
- Ἰσπερος πληγή, cum navis ea parte vulneratur, quae sub aqua est, 16, 3, 2. ὑσπερος τραύματα δίδόναι, 16, 4, 12.
- Ἰσπεροῦ, τὴν ὕλην, succendere, ignem subdere, 11, 5, 4.
- Ἰσπερος, τὸ, tela, textura, velum, aulæum; vestes; αἱ τῶν ὑσπεροῦντων ιδιότητες καὶ ποιητικαί, 12, 24, 3. ὑσπεροῦντα χρυσᾶ, vestes auro textae, Fr. hist. 47.
- Ἰσπεροῖσθαι, ἡ, institutio; κατὰ τὴν ὑσπεροῖσθαι τὴν Ἀλεξάνδρου, ex Alexandri instituto, 10, 27, 3.
- Ἰσπεροῦντα, sistere; ὑσπεροῦσθαι τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἀντίπρωρον τοῖς πολεμίοις, stitit suam navem, substitit cum sua navi, prora in hostem conversa, 1, 50, 6.
- ὑσπεροῦντα τοὺς ὑσπεροῦντας, fortiter resistere, sustinere impetum hostis, 1, 17, 12. ἐκ μεταβολῆς ὑσπεροῦσθαι, conversis equis subsistere, sc. ad resistendum hosti, 1, 76, 7. ὑσπεροῦσθαι, gradum sistens, subsistens, 9, 7, 7. ὑσπεροῦσθαι γενναίως τὸν πόλεμον, bellum fortiter sustinere, 1, 6, 7. τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων, 9, 35, 1. οὗτος μόνος ὑσπεροῦσθαι (scil. αὐτῷ) τὴν χρεῖαν ταύτην, solus ille hanc operam suscepit, praestitit ei, 15, 31, 6. τῷ πλήθει ὑσπεροῦσθαι δέος, metus subitae multitudinem, 11, 30, 2.
- τὰ ὑσπεροῦντα, res susceptae, curae alicujus commissae; οὐδὲν κατὰ λόγον διοικεῖν τῶν ὑσπεροῦντων, 6, 14, 5.

ὑφίστασθαι; 1) stare, & sustinere *impetum*, resistere; **ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμοτάτων ζώων**, 6, 6, 8. *Et absol.* ἀνδρωδῶς **ὑφίστασθαι**, 4, 80, 5. 2) suscipere *argumentum* *tractandum*, ὑποθέσεις στεναῖς **ὑποστήσασθαι**, 7, 7, 6. suscipere, promittere *aliquid tractandum*; **ὑφίσταντο παρέξεν πεντήρη κατηγορησμένην**, 1, 59, 7. 3) i. q. **ὑποτίθασθαι**; **ὑφίστασθαι ἀρχὰς ψευδαῖς**, falsa initia ponere, 3, 48, 9. (i. q. **ψευδαῖς ὑποθέσεις λαμβάνειν**, *ibid.* vs. 8.) οὓς ἠττημένους **ὑπεστήσατο**, quos victos supposuerat, quos victos fecerat *vel* fixerat narrando, 1, 15, 8. **Ἵφορᾶσθαι**, metuere; *seq. μὴ συνῆμῃ*. 3, 18, 8. *seq. accus. pers. vel tei*, 3, 74, 5. 3, 78, 8. **Ἵφορμεῖν**, stationem habere, 3, 19, 8. 34, 3, 1. **Ἵψοῦν ἀνθρώπον**, 5, 26, 12. *opp.* ταπεινοῦν, *ibid.*

Φ.

Φαῖος, fuscus, subniger, pullus; **Φαῖα ἱμάτια**, pullæ, sordidæ vestes, 30, 4, 5. **Φαίνεσθαι**; τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ φαίνεται καὶ γίνεσθαι, 11, 29, 11. ἀπλοῦς λόγος καὶ φαινόμενος, clara, perspicua ratio, 17, 1, 12. πολλὸν ἔχουσι λόγον καὶ φαινόμενον ὑπὲρ τῶν κατ' αὐτούς, multa & evidentia dicere pro sua causa pos-

sunt, 17, 14, 5. **γνώμη δ' ἄν τις ἐκ τοῦ φαινόμενου παιδικῶς τὸ λεγόμενον**, ex ratione *vel* pueris perspicua, 9, 21, 9. n.

τὸ φαινόμενον, id quod cuique videtur, sententia; λέγειν τὸ φαινόμενον, dicere suam sententiam, 5, 41, 6. 5, 51, 5. 21, 8, 4. 22, 1, 7. αὐτὸ λέγειν τὸ φαινόμενον, plane dicere suam sententiam quæcumque illa sit, 7, 11, 4. οὕτα λέγειν οὕτα γράφειν δύνανται τὸ φαινόμενον, neque eloqui libere ea quæ ipsis videntur neque scribere possunt, 8, 10, 8. ἐρῶ γὰρ τὸ φαινόμενον, dicam quod sentio, 9, 36, 6.

τὸ φαινόμενον, ad spectus cæli, cæli spectaculum; ἀν μὴ τις ἐπὶ τοῦ φαινόμενου τῆ τῶν δώδεκα ζωδίων τάξει συναπεριφέροηται, nisi quis in cæli ad spectu notam habeat duodecim signorum ordinem, 9, 15, 7. n. τὰ φαινόμενα, astronomia spherica; τὰ φαινόμενα πεπολυπραγμονηθέναι, operam astronomiæ dedisse, 9, 15, 7.

Φαλαγγιδῶν, tota simul acie, 3, 115, 12. *ubi opp.* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σκείρας. in acie, 4, 8, 10. *ubi opp.* χωρὶς παρατάξεως.

Φαλαγγίτης, ὁ, 18, 15, 9. οἱ **Φαλαγγῖται** distinguuntur a τοῖς θωρακίταις ἔ ψιλοῖς, 4, 12, 12. sic 11, 11, 4. τὰ τῶν **Φαλαγγιτῶν** συστήματα, 11, 12, 1.

Φαλαγγιτιδῶς; **Φαλαγγιτικῆ** σκείρα, 18, 11, 10.

Φάλαγξ

Φάλαγγξ, ἢ; *vide Ind. histor. in Phalanx; Et conf. τέλος, ἐπάλληλος, παράλληλος, διΦαλαγγία, τριΦαλ. τετραΦαλαγγ.*

ἢ Φάλαγγξ, de legionibus sive gravi armatura Romanorum, 3, 73, 7. *coll. vs. 6.*

Φάλαρα, τὰ, 6, 39, 3.

Φανερός γινόμενος ὅτι συνῆκε τὸ ῥηθῆν, 10, 18, 14. ἐπὶ ταύτης ὄντας Φανεροὶ γίνεσθαι τῆς προαιρέσεως, 22, 2, 9. ἀκ τοῦ Φανεροῦ ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον, palam suscipere bellum, 2, 46, 1.

Φαντασία, ἢ, species; τῆ τοῦ γεγονότος εὐτυχήματος Φαντασία καταπληξάμενοι αὐτούς, 1, 37, 5. τὸ παράδοξον τῆς τῶν ζώων Φαντασίας, 3, 53, 8. κατὰ τὴν πρώτην Φαντασίαν, ad primum adspectum, ubi primum apparuit, 11, 27, 7. τραγικὴ τοῦ βεβύματος Φαντασία, miserabilis facies, species, fluvii, *caeduntur vehementis*, 5, 48, 9. ἢ διὰ τῶν λόγων Φαντασία, (*opp. τὰ κατ' ἀλήθειαν*) 22, 2, 7. δουλεύειν τῆ τῶν ἐκτός Φαντασία, καὶ καρῶσθαι τὴν ἀλήθειαν, externæ species, famæ publicæ inservire, 30, 17, 4. συναυξάνειν τὴν Φαντασίαν τῆς νίκης, speciem, opinionem victoriæ, 16, 8, 3. Φαντασία ἐστὶ τοῦτο, species inanis hæc est, nonnisi in speciem fit hoc, 17, 11, 8. Φαντασία περὶ αὐτὸν ἐστὶ ὡς ἔχοντα *Et. videtur ille hominibus habere, opinio de eo est, Fr. gr. 139.* Φαντασίαν τοιαύτην ἔχειν, 8, 15, 3. Φαντασίαν ἐλάττω

ἔχειν, 18, 29, 2. Φαντασίαν μείζω ἔλαττω, majorem speciem ostentare, 32, 20, 5. Φαντασ. ἐφέλικασθαι ὡς συμπρατίσιπ. speciem sibi conciliare alicujus rei, 23, 9, 12. 25, 9, 5. Φαντ. ποιῶν τοῖς ὑπαναγίοις ὡς τοῦτο πράττων, speciem præbens, 14, 2, 4. μεγάλην ἐποιῶτο Φαντασίαν, magnam impressionem sua oratione fecit in animos audientium, 29, 9, 15. Φαντασίαν ποιῶν καὶ προσδοκίαν, speciem magnam præbere, & excitare expectationem, 17, 10, 7. Φαντ. παραποιήσατο παρὰ τοῖς πολλοῖς, magnam famam sibi comparavit, magnam de se opinionem excitavit, 25, 8, 2.

ἢ κατὰ τὴν εὐγένειαν Φαντασία, splendor generis, 32, 12, 6. κατὰ τὸ συναχθῆν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διαγεγόνες μετὰ Φαντασίας, 16, 21, 1. vertitur cum splendore; *profis etiam intelligere, cum magna hominum de ipso opinione; sed perinde est μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης Φαντασίας.* 15, 25, 5. Παραγγώδης, abruptus, præruptus, confragosus; παρὰ τινι δυσσυνόπτῳ καὶ Παραγγώδει ποταμῷ, apud fluvium cujus alveus abrupta ripa continebatur, qui adeo ægre conspici e longinquo poterat, 8, 26, 6.

Φάραγγξ, ἢ, abrupta, confragosa vallis, 7, 15, 8. 10, 30, 4. δύσβατος καὶ κρημονώδης, 3, 52, 8. ἀπρόσιτος, 9, 27, 6. ὑλώδης, 8, 15, 5. Φάρυγγι

κοίλη καὶ δυσβάτη διαζευγμένη Seleucia Pieria, 5, 59, 6.

Φαρμακεία, ἡ, veneficium, 6, 13, 4. 40, 3, 7.

Φάσις, ἡ; 1) a verbo Φημι, i. q. ἀπόφασις, dictio, enunciatio, pronunciatum; affirmatio; τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ Φάσει μόνον εἰρημένον ἡμῖν, quod nude enunciavimus, quod diximus absque demonstratione, 7, 13, 2. coll. vs. 5. n. Hoc vocabulo eadem ratione Aristoteles utitur, cum aliis, v. c. Ethic. VI. 9. tum eo loco quem post Budæum citavit H. Stephanus in Thes. ex Ethic. VI. 11. δὲ προσέχεν τῶν ἐμπειρῶν καὶ πρᾶσβυτέρων ἢ Φρονίμων ταῖς ἀναποδείκτοις Φάσεσι καὶ δόξαις, οὐχ ἤττον τῶν ἀποδείξεων. Adde Sext. Emp. Pyrrh. I. 192.

2) Φάσις, a verbo Φαίνω, significatio per signum quod datur alteri; τὴν Φάσιν ἀκριβῆ ποιεῖν, significationem accurate dare, 10, 46, 3. n. ubi temere Φαῖσιν erat editum.

Φάτνωμα, τὸ, lacunar, laquear, 10, 27, 10. n. — „Sicut apud Latinos lacunar dicitur ab depressis oculis in tali telio, qui formam lacuum habent; sic Græcis Φάτνωμα ἔσ' Φατνώματα, a similitudine præsepis.“ Ern.

Φαῦλος, ἀστυγείτων, pravus, malus vicinus, 4, 45, 1. πλοῖα Φαῦλα ταῖς κατασκευαῖς, naves male fabricatæ, 1, 22, 3. πολιτεία Φαῦλη, i. sp. vitiosa, prava, male constituta, 6, 47,

4. opp. σκουδαία, ib. vs. 3. Alibi commode vertitur levis, frivolus, ignavus, stultus, stolidus; τίς οὕτως ὑπάρχει Φαῦλος ἢ ῥαθυμος τῶν ἀνθρώπων, 1, 1, 5. Φαῦλος ἡγεμῶν, stultus belli dux, qui sua consilia tegere nequit, 13, 3, 6. homo, Φαυλότατον τῶν ζῶων, tardissimum, stultissimum, 17, 15, 15. opp. πανουργότατον, ibid. Fortunam pro causa citare, Φαῦλον, stultum est, 2, 38, 5. (sic Eurip. Andrrom. 380. Φαῦλος, οὐ σοφός.) aut, hominis est levis & vani, coll. 18, 11, 5. adde 10, 5, 8.

Φαυλότης, ἡ, ingenii levitas, carditas; rerum causas non perspicere ἢ διὰ Φαυλότητα Φύσεως, ἢ δι' ἀπειρίαν καὶ ῥαθυμίαν, 10, 5, 8. conf. voc. πρᾶξ.

(Φαῖσις, — „significatio per lucem, ut faces.“ Ern. scil. ex scriptura temere ab Ursino ἔσ' Casaub. invecia, 10, 46, 3. n. pro Φάσις, quod vide.)

Φελλός, ὁ, suber, 10, 44, 3 sqq. Φέρειν; πολέμους ἀνεπαγγέλτους Φέροντας πολλοῖς, bella inferentes, 4, 16, 4. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ Φέροντας, 2, 33, 6. εἰς μέγαν ἐνηνοχέναι κίνδυνον τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν, in magnum periculum adduxisse, 22, 14, 7. ἡ Εὐρώπη μηδέποτε ἐνηνοχε τοιοῦτον ἄνδρα, tulit, genuit, 8, 11, 1. ἡ πλατεία Φέρουσα ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν ἔξω θάλατταν, via ducens ad mare, 8, 36, 9. ἡ πύλη Φέρουσα ἐπὶ τῶν

www.libtool.com.cn

τὸν λιμένα, qua itur, 8, 32, 6. 10, 12, 3. 16, 17, 1. ἄγειν καὶ Φέρειν, vide supra in ἄγειν, cum. 1. τοὺς Ἑλληνας Φέρειν καὶ λεηλατεῖν, 30, 14, 2. Inde in Passivo, καθόλου Φερόμενα τὰ κατὰ τὴν Κύπρον, vastata omnia in Cypro, 29, 11, 10. n.

Φέρειν τὰ πράγματα ἐπὶ τινα, rei summam, imperium deferre alicui, 2, 50, 6. Φέρειν τὴν αἰτίαν ἐπὶ τινα, culpam in aliquem conferre, 33, 5, 2. τὴν ἔργην Φέρειν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, iram suam in Aetolos (scil. in universum Aetolorum populum) vertere, 22, 14, 8. Φέρειν τὴν ὀνομασίαν (προδότου) ἐπὶ τοὺς τοιοῦτους, nomen hoc eis tribuere, 17, 15, 2. i. q. ἐπιΦέρειν αὐτοῖς, ibid. vs. 1. τῇ διανοίᾳ Φέρειν τι ἐπὶ τι, referre aliquid ad aliquid, 3, 36, 7. n. Φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, 3, 38, 4. n. nisi, transposita praepositione ἐπὶ, legendum ἐπιΦέρειν τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, scil. ταῖς τοῦ περιέχοντος διαφοραῖς, quod idem valebit ac ἐπὶ τὰς διαφοράς, ut intelligitur ex 17, 15, 2. coll. cum vs. 1.

Φέρειν τινὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς, adferre, explicare rationes, 1, 32, 4. τούτων τωαύτας ἔφερον ἀποδείξεις, adtulerunt, protulerunt, 12, 5, 5. ἵνα μὴ πόρρωθεν τὰ παραδείγματα Φέρωμαν, 17, 13, 7.

Φέροντες παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς αὐτὸν Ἀκρά-

γαντα προσήρεισαν, 1, 17, 8. n. — „magna vi, summo studio. De hac vi hujus participii in primis bene Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 349. Et plane consentio Viro maximo, id ita interdum poni, ut salvo sensu abesse non possit; cujus generis loca & ipse plura notavi, in iisque hic Polybianus numerandus videtur, etsi illud summa ope sua sponte intelligitur. Ceterum non semper propriam vim habere, aut addere aliquid sententiae, id ipsum quoque & observavi & credo: cujus generis loca spectabat Perizonius ad Aelian. Var. Hist. VIII. 14. talemque puto esse & illum apud Diodor. in Excerpt. de Vit. & Virtut. pag. 586. edit. Wessel. ταύτην ἄπασαν τὴν κατασκευὴν -- Φέρων ἐδωρήσατο τῇ μητρὶ. Nam Polybius, ex quo sua ibi sumfit Diodorus, idem narrans, dixit, ταύτην τὴν περικοπὴν ἄπασαν -- ἐδωρήσατο τῇ μητρὶ. Ern. — (At in isto quidem Diodori loco, Φέρων ἐδωρήσατο manifeste idem valet ac ἔφερε καὶ ἐδωρήσατο.)

Passive; Φέρεσθαι. vehi, navigare; ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τινα τόπον, 10, 1, 5. ποταμὸς Φερόμενος ἐξ ὑπερβαξίων τόπων, 4, 70, 7. ἐπὶ τι, (vel ἐπὶ τινι,) propensum esse ad aliquid, 1, 19, 7. n. πᾶσιν ἄδηλος ἦν ἐπὶ τί Φέρεται, καὶ ἐπὶ ποίας ὑπάρχει γνώμης, quo tenderet; quid moliretur,

- τειται, 5, 26, 6. πάντων Φε-
 ρομένων ἐπὶ τὸ κειθαρχεῖν
 τοῖς παραγγελλομένοις, cum
 omnes eo inclinarent, in hanc
 sententiam irent, parendum
 esse postulatis, 36, 3, 6. ἠδυ-
 νάτου συμβαλεῖν ἐπὶ τί Φε-
 ρόμενος τοὺς περὶ τούτων κοι-
 αῖται λόγους, quid spectans,
 quo tendens, 8, 36, 7. ἐπὶ
 στόμα Φερόμενος ἐν πᾶσι, ad
 gulam omnia referens, 12, 9, 4.
Med. πολλαὰ πρὸς τοῦτο τὸ
 μέρος ἐνογκάμενος, (i. q.
 προενογκάμενος *vel* προσ-
 ενογκ.) quum in eam senten-
 tiam multa protulisset, actu-
 lisset, 11, 31, 2.
- Φερέκακος**, patiens laborum, 3,
 71, 10. 3, 79, 5.
- Φέρετρον**, τὸ, feretrum, 8, 31, 4.
- Φέρνη**, ἡ, dos, 18, 18, 6. ἐν
 Φέρνῃ λαβεῖν χώραν, 28, 17,
 9. διαλύειν τὴν Φέρνην, 32,
 8, 4.
- Φεύγειν τὰ χρέα**, *vel* διὰ τὰ
 χρέα, 26, 5, 1. n. ἀφ' ὧν
 ἕκαστος ἔφυγε, 26, 5, 2. n.
- Φευκτός**, 6, 47, 1 sq. cf. αἰρετός.
- Φεύξιμος τόπος**, locus quo quis
 fugere potest, perfugium, 13,
 6, 9. cf. Φύξιμος.
- Φεψάλυξ**, scintilla; ἀποσκοτού-
 μενοι ὑπὸ τῆς Φερομένης λι-
 γνύος καὶ τῶν Φεψαλύγων, 1,
 48, 6.
- Φήμη**, ἡ, ἐπ' ἀρετῇ, fama vir-
 tutis, 6, 52, 11. ἐπὶ καλοκα-
 γαδίᾳ, 6, 2, 15. 32, 12, 10.
 Φήμαις ἀρχαίαις ἐνθαδεμέ-
 νος, antiquis traditionibus, nar-
 rationibus, fabulis deditus, 12,
 3, 2. ἡ ἐκ τῆς Πυθίας Φή-
 μη, Pythiae oracula, 10, 2, 11.
- Φθάνειν**; μὴ Φθάσαι τὸ πρῶτον
 ἐκβαλόντας βέλος *Ec.* 3, 65,
 7. n.
- Φθινοπωρινὴ ἰσημερία**, equino-
 ctium autumnale, 4, 37, 2.
- Φθίσις**, ἡ, interitus, declinatio
 ad interitum, 6, 51, 4.
- Φθουεῖν τινι τινός**, 6, 58, 5. n.
 11, 7, 8. παρ' αὐτοῖς τοῖς δι-
 δοῦσι Φθουηθεῖς, 13, 2, 5.
- Φθόνος**, ὁ; χωρὶς ἔργῃς ἢ Φθό-
 νου, 6, 9, 11.
- Φθορά**, ἡ; 6, 9, 11. *ubi opp.*
 ἡ αὔξησις.
- Φθόρος**, ὁ, caedes; πολλὰς ἀγί-
 γνηστο Φθόρος τῶν Καρχηδέ-
 νίων, 3, 51, 3.
- Φιάλη**, ἡ, 6, 39, 3.
- Φιαληφόρος**, ὁ *Ἔ* ἡ, *nomes sa-*
cerdotis apud Locros, 12, 5,
 9 sqq.
- Φιλανθρωπεῖν τινα**, comiter, be-
 nigne compellare & tractare
 aliquem, 3, 76, 2. 1, 81, 8-11,
 26, 5. (*ubi* Φιλανθρωπεῖν
praefert unus codex.) :21,
 2, 3. Φιλανθρωπηθεῖς, hu-
 maniter excerptus, 39, 3, 2.
- Φιλανθρωπία**, ἡ, humanitas; εἰς
 τινὰ, 1, 79, 8. ἡ γονομένη
 πρὸς τινὰ, 1, 79, 11. Φιλαν-
 θρωπίαν προσάγειν τινι, 1,
 81, 8. πολλαὰ τῶν εἰς Φιλαν-
 θρωπίαν ἤκονταν, 28, 15, 2.
 ἡ διὰ τῶν λόγων Φιλανθρω-
 πία, 8, 15, 11. ἀνανεώσα-
 σθαι τὰς πατρικὰς Φιλαν-
 θρωπίας καὶ ξενίας, jura
 amicitiae & hospitii, 33, 16, 2.
 τοιούτων τυγχάνει Φιλανθρω-
 πῶν, 15, 19, 5. n. *Ἔ* 30, 3,
 6. *nisi utrobique* Φιλανθρω-
 πων *legendum*, quod tametsi
non pertinacius contenderis;
sed

- scd me haud dubie corrigi debet* 28, 15, 10. *ubi perperam vulgo editur, & imprudenter nobis in postum quoque intrerit exemptum, πάντων τυχόντας τῶν Φιλανθρωπῶν, pro Φιλανθρωπῶν. Conf. ποικ. sub Φιλάνθρωπος.*
- Φιλανθρωπικῶς ἀποδεχθεῖς, (sive ὑποδεχθεῖς legendum)** 33, 16, 3.
- Φιλάνθρωπος;** τὰ Φιλάνθρωπα, beneficentia, humanitatis & amicitiae officia, amicitia; ἐπιλαθόμενος τῶν προσηγμένων Φιλανθρωπῶν, 2, 60, 6. πᾶσιν ἡμᾶς ἠμεψάντο τοῖς τιμίαις καὶ Φιλανθρωπίαις, 12, 5, 3. τεύξεσθαι πάντων τῶν Φιλανθρωπῶν ὑπὸ Ρωμ. 10, 38, 3. τὰ Φιλάνθρωπα ἀνανεύσασθαι πρὸς τινα, repovare amicitiam, 4, 26, 8. 25, 6, 7. 28, 14, 7. ἢ τῶν Φιλανθρωπῶν ἀνανέωσις, (i. q. τῆς Φιλίας,) 28, 1, 7 sq. col. 28, 2, 2. συγκαταβαίνειν εἰς πάντα τὰ Φιλάνθρωπα, 5, 66, 2. τὴν πολιτείαν καὶ τὰ λοιπὰ Φιλάνθρωπα ἔσ. 12, 12, 5. *Conf. Φιλανθρωπία.*
- Φιλανθρωπικῶς διακεῖσθαι πρὸς τινα,** 1, 68, 13.
- Φιλαπτοχθῆς, de homine,** rixosus, inimicitia indulgens, 12, 25, 6. **Φιλαπτοχθῆς κατηγορία,** acerba, odiosa accusatio, 5, 28, 4. **Φιλαπτοχθεῖς λόγοι,** asperi sermones, 32, 1, 2.
- Φιλαπτοχθεῶς κατηγορεῖν τινας,** odiose, 32, 20, 3.
- Φιλαργυρία,** ἢ, avaritia, 9, 25, 4.
- Φιλάργυρος,** 9, 22, 8. 9, 25, 1. 2, 26, 11.
- Φιλαρχεῖν,** 6, 9, 6.
- Φιλαρχία,** ἢ, 6, 49, 3. 6, 57, 6 sq.
- Φιλαρχος;** Φιλαρχότατος, 6, 48, 8.
- Φιλεῖν;** τοῦτο πέφυκα καὶ Φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ φύσιν, 4, 2, 10, *Apde* 11, 13, 6. n.
- Φιλαλεύθαρος,** liberalis; στάσιμὸν ἔχουσί τι καὶ Φιλαλεύθαρων, 4, 30, 5. τὸ Φιλαλεύθ. αὐτῶν καὶ γενναῖον, 2, 55, 9.
- Φιλέραστος,** non alienus ab amore, ex *Valesii versione*, 24, 5, 7.
- Φιληθεῖν τροφῇ τινι,** delectari, 34, 10, 4.
- Φιλήθεος,** voluptatibus deditus, 40, 6, 11.
- Φιληκοῦν;** οἱ Φιληκοῦντες, idem quod vocab. *sequens*, 3, 57, 4.
- Φιληκοός,** historiarum studiosus, studiosus lector historiarum, 4, 40, 1. 32, 9, 1. *praesertim* qui voluptatem magis, quam utilitatem quaerit in legendis historiis, 7, 7, 8. 9, 1, 4. *distinguitur a Φιλομαδοῦντι, qui fructum doctrinae quaerit.*
- Φιλικός;** Φιλικὴ ποινωρία πραγμάτων, 2, 37, 10. **Φιλικὴ καὶ ποινωρικὴ διάθεσις,** 2, 44, 1.
- Φιλικῶς ἔχων πρὸς τινα,** 4, 32, 4.
- Φίλιος,** amicus; *adjective, de personis usurpatur, sicut Φιλικός de rebus; παρεπαιθόντας ὡς Φίλιοι,* 1, 7, 3. **Φίλιος ἢ πολέμιος,** 16, 19, 3. 29, 11, 3. — „Sic ἔσ. apud *Lyfiam*, *Ovat. II. pag. 50.*“ *Ern.*
- Φιλογύνης, Φιλογύναιος, Φιλόγυνος,**

- γυνος, mulierosus, 10, 19, 3. n.
- Φιλοδοξῆν, gloriam quaerere & sibi parare, 24, 9, 3 & 6. αληθινώς, 35, 4, 12. πεφιλοδοξηκώς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ καθάπαρ ἐν ὄξυβάφῳ, 12, 23, 7. Φιλοδοξῆν σαφροσύνη, temperantiae laudem quaerere, 32, 14, 10. Φιλοδ. εἰς τοὺς Ἑλληνας, gloriam quaerere ex beneficiis in Graecos collatis, 1, 16, 10. cf. 7, 8, 6.
- Φιλοδοξία, ἡ, famae & gloriae captatio, 3, 104, 1. 26, 2, 8. 32, 15, 12. n.
- Φιλοδοξος; Φιλοδοξέτατος, 32, 23, 5. εἰς τοὺς Ἑλληνας, 7, 8, 6. conf. Φιλοδοξῆν.
- Φιλοζῶειν, vitæ amore duci; παρὰ τὸ δέν, 11, 2, 11. παρὰ τὸ καθήκον, 30, 7, 8. πρὸς ἀπογενωμένους ἑλπίδας, 30, 8, 3.
- Φιλοζῶια, ἡ, nimius & intemperativus vitæ amor, 15, 10, 5.
- Φιλοίκεος; τὸ Φιλοίκειον, amor erga suos, 32, 14, 9.
- Φιλοκινδύνως καὶ προθύμως διακείσθαι, 3, 92, 5.
- Φιλομαθεῖν; οἱ Φιλομαθεῶντες, discendi cupidi, 1, 13, 9. 1, 65, 9. 7, 7, 8. 9, 2, 5. περὶ τινων, 3, 59, 4. cf. Φιλήκοος.
- Φιλονεικεῖν περὶ τινος, pertinaciter contendere, 5, 93, 8. 26, 1, 3.
- Φιλονεικία, ἡ, eximium in re aliqua studium, (quod aliàs est Φιλοτιμία) contentio; πᾶσαν προσενέγκασθαι Φιλονεικίαν εἰς τὸ διαλῆσαι τὸν πόλεμον, 4, 49, 2. κατέκασσε τὴν Φιλονεικίαν αὐτῶν, con-
- tentionem eorum sedavit, fustulit, 5, 93, 9. pro quo est Φιλοτιμία, *ibid.* vs. 4.
- Φιλονεικος, contentiosus; καὶ Φιλότημος καὶ Φιλόκρωτος, *Fr. gr.* 115. τὸ Φιλονεικον τῶν ἀνθρώπων, contentiosum ingenium, *Fr. gr.* 30.
- Φιλοξενία, ἡ, hospitalitas, *Atticatum*, 4, 20, 1. Pro Φιλοξενίᾳ νερο, 32, 15, 12. n. *utique* Φιλοδοξία *videtur scribendum.*
- Φιλόπατρις, patriæ amans, 1, 14, 4.
- Φιλοπυστῶν, curiosum esse in cognoscendo, historiarum cupidum, 3, 59, 6. (i. q. Φιλομαθεῖν, & Φιλήκοον εἶναι.)
- Φιλοποιεῖσθαι τινὰ, conciliare sibi aliquem, 3, 42, 2. 32, 5, 7. n.
- Φιλοπονία, ἡ, industria, 8, 12, 6. 10, 5, 9.
- Φιλοπόνως, laboriose, magno studio, diligenter, 18, 1, 13. Φιλοπονιώτατα ἀξιοῦν, diligentissime, operosissime rogare, (quod aliàs est Φιλοτιμώτατα,) 10, 41, 3.
- Φιλόκρωτος, principatus cupidus, *Fr. gr.* 115.
- Φίλος πρῶτος, 1, 44, 1. οἱ ἐγγιστα Φίλοι, 9, 24, 2.
- Φιλοσοφεῖν, 12, 28, 2.
- Φιλοσόφημα, τὸ, scriptum philosophicum, *de Homeri ποιήσ.* 34, 4, 4.
- Φιλοστέφανος; Φιλοστέφανοι κῶμοι, 12, 26, 5. *ex Euripide.*
- Φιλοστέφανον περὶ τοὺς γυμνικούς ἀγῶνας, 7, 10, 2. Φιλοστέφανον καὶ Φιλοδοξῶν εἰς τοῦ;

www.libtool.com.cn

τους Ἑλληνας, 1, 16, 10. cf. Φιλοδοξείν.

Φιλοστοργεῖν, amare, tenēto adfectu profsequi; διαΦερώντως ἐπεΦιλοστοργήκει τὴν παρ-
θένον, 5, 74, 5.

Φιλοστοργία, 9, 13, 2. 23, 18, 3. πρὸς τὴν πατρίδα, 16, 17, 8. πρὸς ἀλλήλους, 32, 15, 1.

Φιλοτεχνεῖν, πρὸς τοὺς τεχνί-
τας, cum artificibus de ipso-
rum arte differere, aut de arte cum eis contendere, 26, 10, 3. ἀντιμηχανᾶσθαι καὶ Φιλοτεχνεῖν, artificii uti adversus oppugnantes ἔς eorum opera, 16, 30, 2. — „Diodorus Φιλοτεχνίαν ἔς δόλον jungit, III, 37.“ Ern.

Φιλοτιμᾶσθαι; Φιλοτιμηθῆναι πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, in hanc partem studium suum contulisse, 1, 4, 2.

Φιλοτιμία, ἢ, καὶ σπουδή, studium, conatus, contentio; industria, 1, 45, 11. 1, 26, 3. 2, 53, 4. 3, 98, 7. περί τι, 5, 71, 6. ὑπέρ τινος, 1, 52, 4. Φιλοτιμίαν παρέχεσθαι τοῖς συμμαχοῖς, studiose, enixe operam navare sociis, 2, 42, 6. Φιλοτιμία πρὸς ἀλλήλους, aemulatio, 3, 104, 1. ἢ πρὸς ἀλλήλους Φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 7. ὄρη καὶ Φιλοτιμία πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων, 6, 55, 4. Iungitur ὄρη, ἔς videtur esse ulciscendi cupido, 33, 12, 5. ἀμφισβήτησις, Φιλοτιμία, ὄρη, 5, 93, 4. pro quibus deinde una voce dicitur Φιλοεικία, *ibid.* vs. 9. αἱ Φιλοτιμίαι τῶν συγγραφέων, 3, 21, 10. partium

studia, cum favent alicui populo in rebus scribendis contra veritatem.

Φιλότιμος, studiosus, diligens; Φιλοτιμώτατος περὶ ταναγκαῖα, 9, 20, 6. n. ἀμμελῆστερος καὶ Φιλοτιμώτερος, *ibid.* vs. 9.

Φιλοτιμῶς, τηρεῖν, diligenter custodire, 1, 55, 10. κοσμεῖν, studiose ornare, 6, 53, 6. ἐξαστάσαι, 15, 27, 7. ὑποδεικνύναι, adcurate monstrare, 15, 5, 6. τὰς χεῖρας διέχειν, omni studio in dirimendum bellum incumbere, 4, 52, 1. Φιλοτιμῶς ἔχειν πρὸς τὸ πρῶναι τὰ ὅλα, studio ardere, 3, 70, 1. sic Φιλοτ. διακείσθαι πρὸς τὸν κίνδυνον, 3, 65, 7. Φιλοτιμώτερον (sic corrigere; pro Φιλοτιμῶν. cf. 9, 20, 6. n.) ἐπισκέψασθαι, diligentius inspicere, 22, 5, 8. Φιλοτιμῶς διακείμενοι; 11, 5, 7. sunt studio ardentes perfequendi & continuandi belli, obstinati, ut vertit Casaub. Φιλοτιμῶς διέκειντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. Rursus οἱ Φιλοτιμώτερον διακείμενοι, 9, 37, 1. videntur esse, qui nimio studio contrariarum partium ducuntur; ubi Casaubonus, severiores censores interpretans, intellexit qui nimis adcurate hæc dijudicant. Φιλοτιμώτερον τοῦ δέοντος διακείσθαι πρὸς τὴν εἰρήνην, 4, 32, 1.

Φιλόφιλος, amicorum studiosus, qui amicos & socios patriæ colit, 1, 14, 4.

Φιλο-

Φιλοφρονεῖσθαι τινα, amice
 complecti, 22, 1, 9.
 Φιλοφροσύνη, ἢ μετ' ἀλλήλων,
 studium benevolentiae sibi mu-
 tuo demonstrandæ, gratulatio-
 ne mutua & donis mutuo mis-
 sis, 1, 36; 1. 2, 57, 7.
 Φιλοχωρῆσαι τοῖς τόποις, agro-
 rum & locorum bonitate capi,
 4, 46, 1.
 Φλῆψ; αἱ Φλέβες τῆς κηγῆς,
 34, 9, 7.
 Φλογμᾶινειν, ardere, fervere;
 Φλογμᾶίνοντος τότε τοῦ πά-
 θους, de recenti luctu, 3,
 86, 6.
 Φλια, ἢ; αἱ Φλιαὶ τῶν νεῶν,
 postes templorum, in quibus
 reperit hospitii publice insti-
 tuti titulum, 12, 12, 2. n.
 Φλοιός, ὁ, cortex arboris, quem
 in fame comederunt Petelini,
 7, 1, 3.
 Φόβος, ὁ, παριστώσ τινα ἀπό-
 τινος, 3, 16, 2. ὁ ἀπὸ Γαλα-
 τῶν, 2, 35, 9. 2, 23, 3. ὁ
 ἀπὸ τοῦ τυράννου, 2, 59, 8.
 Sic correxi τὸν ἀπὸ Ῥωμαί-
 ων Φόβον προανατεινόμενος,
 pro vulgato ὑπὸ, 26, 3, 14.
 Sic τελεε, τὸν ἀπὸ τούτων
 τῶν τόπων Φόβον ἀνατεινό-
 μενος, 9, 22, 5. Legitur
 quidem vulgo, in nostro et-
 iam exemplo, τὸν ὑπὸ τῶν
 Ἀχαιῶν ἐπικραμᾶμενον τῇ
 χώρᾳ Φόβον, 13, 7, 4. Ἐξ
 μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν
 ἐπικραμᾶμενον κινδύνου τῇ
 βασιλείᾳ, 30, 17, 12. unde
 aliquis tenendam pariter προ-
 positionem ὑπὸ, 26, 3, 14.
 contendere possit: at, si mo-
 do vera scriptura duobus lo-

cis modo citatis, diversa fue-
 rit ratio, pendebitque ὑπὸ
 ποῦ a nomine Φόβον, αὐτὸ
 κινδύνον, sed a verbo ἐπικρέ-
 μασθαι. Imo vero suscepra
 eisdem his locis ὑπὸ προποσι-
 tio debet, quoniam cum eo-
 dem verbo ἐπικρέμασθαι con-
 structum rursus ἀπὸ consen-
 tientibus libris omnibus legi-
 mus 2, 13, 5. διὰ τὸν ἀπὸ
 τῶν Καλιῶν Φόβον ἐπικρέ-
 μασθαι τοῖς σφετέροις πράγ-
 μασι. Conf. ἐπικραμῶν.

Φόβον ἐνεργάζεσθαι τινα,
 vide ἐνεργάζ. Sic ἔσ λεγε-
 δον pro simpliciter ἐργάζ. 3,
 51, 13. n. συνέβη ψευδῶς γε-
 νέσθαι τὸν ὄλον Φόβον περὶ
 αὐτὸν, Ernestus cum Casaub.,
 per metonymiam interpreta-
 tur totum illum nuncium gra-
 vem qui terrorem attulerat, 5,
 110, 7. at ibi quidem pro-
 pria ἔσ primitiva notione ac-
 cipiendum illud vocab. falso
 timor iste vel terror invaserat
 eum; lcf. περὶ προποσ. cum
 Accus. Sed alibi passim per
 Metonymiam varios significa-
 tus induit hoc nomen: veluti
 belli terrores, bellum; μήτε
 Φόβον ὑφορῶμενοι, neque bel-
 li terrores metuentes, 4, 33, 2.
 ἀποστρεψάμενοι τὸν ἐφροσῶ-
 τα Φόβον, avertentes immi-
 nens bellum, 35, 3, 9. Sic
 ἀπὸ τούτου τοῦ Φόβου, μετα-
 τούτου τὸν Φόβον dicit, 2, 18,
 9. 2, 21, 7. de bellis Galli-
 cis, de Gallorum invasioni-
 bus in ditionem Romanorum
 loquens, plane ut Livius,
 ab hoc tumultu. καταπλάγγ-
 σαν

- εαν τὸν Φόβον, metuebant
 tumultum, 5, 50, 6. n. Item
 spectaculum terrificum, adra-
 ratus terribilis; τὸ πλῆθος
 ἐπίστη δέος ὑπὸ τοῦ πέριξ
 Φόβου, 11, 30, 2.
- Φοινίκαιος; Φοινικῶς τῷ χρώ-
 ματι, de fructu loti arboris,
 12, 2, 4. Φοινικῆ σημαία, ve-
 xillum puniceum, rubrum, 6,
 41, 7.
- Φοινικῶς, Punicus; Φοινικῶν
 στρατήγημα, 3, 78, 1.
- Φοινίκιος, idem quod Φοινίκιος;
 πτερά Φοινίκια, in galea, 6,
 23, 12.
- Φοινικίς, ἡ, puniceum, rubrum
 paludamentum, 2, 66, 11.
- Φοινικιστὶ διαλέγεσθαι, punice,
 punico sermone, 1, 80, 6.
- Φοινικόβαλλος, ὁ, palmula, 12,
 2, 6. 26, 10, 9.
- Φορά, ἡ, καὶ βία τοῦ ἀνέμου,
 impetus, 1, 48, 2. τοῦ βούμα-
 τος, 4, 43, 3. τοῦ πλῆθους,
 studium erga candidatos, 10,
 4, 3. ἄλογος Φορά, male sa-
 nus impetus, 30, 2, 4.
- Φορεῖν, δόρατα, 6, 23, 16. μά-
 χαιραν, 6, 22, 1.
- Φορεῖον, τὸ, lectica, 31, 3, 18.
- Φορημα, τὸ, gestatio; πρώτη
 χώρα τοῦ Φορήματος, primus
 locus inter eos qui gestant ali-
 quid, 8, 31, 7.
- Φορμός, ὁ, corbis, calathus;
 Φορμοὶ ἀχύροις εσσαγμένονι,
 1, 19, 13.
- Φορολογεῖν τινα, tributa exigere
 ab aliquo, 1, 8, 1.
- Φόρος, ὁ, tributum; Φόρον ὑπο-
 τελεῖν τινι, 22, 7, 8. 22, 27,
 2. κατὰ Φόρους, per pensio-
 nes annuas, 18, 27, 7.
- Φορός ἄναμος, vehemens, (cf.
 Φορά.) 1, 60, 6. 31, 23, 8.
- Φορηγός, ἡ, scil. ναῦς, παντὶ
 oneraria, 1, 52, 6. 5, 68, 4.
 14, 10, 10.
- Φορτικός; Φορτικόν, grave, ar-
 rogans, odiosum, 16, 26, 2.
- Φορτικῶς κατάρχεσθαι τῆς ὀμι-
 λίας, superbe, arrogantem, 17,
 1, 10. Φορτικῶς ἑαυτὸν ἐγκω-
 μιᾶζειν, 5, 49, 4.
- Φρακτῆτος; (ἀπὸ Φρακτῆτης, vel
 Φρακτίτης?) στελεγίδα χρυ-
 σῆν ἐκάστω τῶν Φρακτῆτων
 ἐδαδῶρητο, 26, 7, 10. n. Cor-
 ruptam vocem judicant
 omnes interpretes; nec ta-
 men satis liquet.
- Φράττειν, τὸν ποταμὸν, ob-
 struere, 5, 22, 6. τὴν προδυ-
 μίαν ἀνανταγωνίστω σθένει
 Φραξάμενοι, animorum ala-
 critatem invicto robore muni-
 entes, Fr. gr. 57.
- Φρέαρ, τὸ; ἐς τὸ Φρέαρ ἀπο-
 δεῖν, 9, 38, 2. ῥίπτειν ἐκ-
 τοὺς εἰς τὰ Φρέατα, 40, 3, 7.
- Φρακτία, ἡ, puteus effossus, 10,
 28, 2 & 5. — „Hac forma
 dixit & Xenophon. Hist. Gr.
 pag. 481.“ Ern.
- Φρακτοτύπανα, Fr. gr. 135. n.
- Φρονεῖν; εὖ Φρονῶν, prudens,
 2, 7, 3.
- Φρόνημα, τὸ, 1) in bonam par-
 tem; animus, animi impetus
 & ardor; Φρόνημα καὶ θάρ-
 σος παριστάνεταιῖς δυνάμει,
 5, 83, 5. τοῖς Φρονήμασιν
 ἔμμενον, 5, 93, 3. 2) in par-
 tem deteriorem, superbia, fe-
 rocia; Φρόνημα μέγιστον
 ἔχειν, superbissimum esse, 2,
 4, 6. τὸ τῶν Ἀθηναίων Φρόνη-
 μα

www.libtool.org
 αἴσ. per metonym. feroces
 Αἰόλι, 4, 64, 8.

Φρονηματίζεσθαι, spiritus sibi
 sumere, πέρα τοῦ δέοντος,
 38, 1, 8. παφρονηματισμένος,
 inflatus, arrogans, magnos sibi
 spiritus sumens, 1, 68, 7. 2,
 3, 3. 5, 78, 3. 24, 10, 8.
 Φρονηματιζόμενοι ἐπὶ τοῖς γα-
 γούδοι, 22, 8, 8. Φρονημα-
 τισθέντες ἐκ τοῦ προσημα-
 τος, 5, 107, 3.

Φρονηματισμός, ὁ, superbia, Fr.
 gr. 136.

Φροντίζειν; κοινή μὲν κειρά-
 σθαι Φροντίζειν ἵνα Ἐσ. 2,
 8, 8.

Φρουρά, ἡ; vide infra, in
 Φρουρός.

Φρουραρχός, ὁ, praefectus praesi-
 dii, 22, 25, 1.

Φρουρεῖν πόλιν, differt a παρα-
 φυλάττειν, 17, 4, 6. cf. πα-
 ραφυλ.

Φρουρός, ὁ; οἱ Φρουροί, praesi-
 dium urbis, milites praesidiarii;
 ἐκβαλὼν τοὺς Φρουροὺς ἐκ
 τῶν χωρίων, 2, 54, 3. n. ubi
 Vat. cum suis, τὰς Φρουράς,
 bene, sic τὴν Φρουραν ἐξά-
 γειν, 22, 25, 1. Ἐσ.

Φυγαδεῖα, ἡ, exsilium, abitus
 vel ejectio in exsilium, 6, 14, 7.

Φυγαδεύειν, 1) in exsilium eji-
 cere, 4, 35, 5. 13, 6, 6. 15,
 21, 2. οἱ πεφυγαδευμένοι,
 Fr. gr. 85. 2) in exsilio vi-
 vere, 10, 25, 1.

Φυγαδικός; οἱ Φυγαδικοί, qui in
 exsilio fuerant, 23, 10, 6.

Φυγαδοθήρ, ὁ, exsulum venator,
 exsulum inquisitor & persecu-
 tor, 9, 29, 3. n. (ubi in Ad-
 not. scribe Φυγαδοθήρας per

circumfl. pro Φυγαδοθήρας.)

Φυγή, ἡ, abitus, ejectio in ex-
 silium, 4, 17, 4. sic Φυγαί,
 4, 81, 13.

Φυγομαχεῖν, detrectare pugnam,
 3, 90, 10. 3, 91, 10. 3, 107,
 6. 10, 7, 7. 11, 16, 5. 18γ
 14, 12.

Φυγοποιία, ἡ, 3, 79, 4.

Φυγοποιός, 40, 6, 10.

Φύειν; πέθειν ἔφυ ὁ πόλεμος,
 unde ortum, 3, 6, 9. διὰ τὴ
 μὴ δύνασθαι φύειν προστά-
 την, existeret, 2, 39, 12. ἄν-
 δρας ἔγγιστα θεοῖς πεφυκό-
 τας, 22, 6, 9. τοῦτο πέφυκε
 (heri potest, facile fit, aut
 saepe factum est) καὶ! Φιλῆ
 συμβαίνειν κατὰ φύσιν, 4, 2,
 10. πῶσα συμβάλλεσθαι πέ-
 φυκῆ Ἐσ. conferre sua natura
 potest & debet, 1, 2, 8. sic
 3, 36, 3. ubi mendose libri
 πεποιήσε δabant. Adde 18,
 24, 3.

πεφυκῶς καλῶς, nobili ge-
 nere natus, 3, 87, 6. n. sic
 ἔφυ καλῶς, 10, 25, 1. Ἐ πε-
 φυκέναι καὶ τετραφθαι κα-
 λῶς, 12, 13, 4. Sed εὖ πε-
 φυκῶς πρὸς τι, egregie a na-
 tura comparatus; v. c. πρὸς τὸ
 θάρσος ἐμβαλεῖν, 10, 14,
 10. πρὸς τὰς πολεμικὰς
 χρεῖας, 25, 9, 2. quip Ἐ
 πρὸς τὸ κακὸν, 13, 4, 3. Ἐ
 cum dativo casu, πρὸς τού-
 τω εὖ πεφυκῶς, 9, 29, 10.
 n. ut πρὸς τοῦτο ibi corrigenda
 dum, quod verum videtur.

Φύεσθαι; Φύεται ἐκ τῶν
 τυχόντων πολλὰς τὰ μέγι-
 στα τῶν πραγμάτων, 3, 7,
 7. Ἐσ.

Φυλέ-

Φυλακείον, τὸ, custodia, 'custodum quaternio, 6, 33, 6 sq. 6, 35, 6. 6, 36, 7.

Φυλακείον, τὸ; *idem*; τὰ Φυλακεία, stationes, 5, 75, 101 5, 76, 3. *cf.* Φυλάκιον.

Φυλακῆ, ἡ, praesidium urbis, 1, 7, 6. cautio, 10, 36, 1. Φυλακῆν παραγγέλλουσι πάντες, *i. e.* παραγγέλλουσι προσέχειν αὐτοῖς καὶ Φυλάττεσθαι, 5, 98, 8. Φυλακαὶ νυκτεριναὶ in castris Romanis, lib. 6. cap. 35. toto, *Es* seq.

Φυλάκιον, τὸ, 1) *i. q.* Φυλακείον, statio, custodia, ante castra, 10, 30, 6. 2) *i. q.* Φυλακτήριον, castrum, propugnaculum, *Fr. gr.* 137.

Φυλακτέον; οὐδὲν οὕτω Φυλακτέον καὶ ζητητέον, ὡς τὰς αἰτίας τῶν συμβαινόντων, observandum; *velius fortasse*, cavendum, 3, 7, 7.

Φυλακτήριον, τὸ, propugnaculum, castellum, munimentum ante castra vel urbem, in quo locatur praesidium vel statio militum, 8, 17, 5. *cf.* Φυλάκιον.

Φυλακτικῶς ἔκαστα χειρίζειν, cum cura, diligenter, solícite, 6, 8, 3. Φυλακτικώτερον χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς, cautius, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Φυλλὰς, ἡ, congeries frondium, frondes, 14, 1, 6 sq.

Φῦλον, τὸ, *latius patet quam ἔθνος*; *vide Adn. ad* 1, 10, 2. *Es ad* 11, 19, 3. πᾶν τὸ Φῦλον Γαλατικόν, Gallica natio, 2, 33, 2. πλείστον ἀνθρώπων Φῦλον, 3, 48, 7. τὸ

ἐπιχώριον Φῦλον, 34, 14, 2. (*ubi Φῦλον corrige, pro Φύλον.*) πολὺ τι Φῦλον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιβρέον ὄρω, magnum hominum (*literatorum*) numerum confuere video, 32, 10, 7.

Φῦμα, τὸ, tuber, ulcus, 1, 81, 5. 11, 25, 2.

Φύξιμος, *i. q.* Φεύξιμος, quod *vide*; Φύξιμον οὐδὲν, nullus per fugii locus, 9, 29, 4.

Φύρδην, promiscue; αἰγιαλὸς Φύρδην σεσωρευμένος νεκρῶν, 16, 8, 9. absque ordine & consilio; Φύρδην πάντα ἐκράττετο, 30, 14, 6.

Φυσᾶν, flare; *de vento*, 1, 48, 5. *n.* inflare tibiam, 30, 13, 8. οὐκ ἄξιός τὸ ἱερὸν πῦρ Φυσᾶν, *de imprudico*, 12, 13, 1. *n.*

Φυσικῶς συντεταραγμένα, arte ad naturam excogitata, 4, 20, 3. Φυσικῶς καὶ ἀκατασκευῶς συνίσταται μοναρχία, natura, sine arte, 6, 4, 7.

Φύσις, ἡ; ὃ Φύσιν ἔχει γενέσθαι, quod fieri amat, ut est natura hominum, 2, 21, 3. αἱ Φύσεις ἐλέγχονται ὑπὸ τῶν ὑποστάσεων, cognoscuntur, probantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. τῇ Φύσει, sua natura, 5, 1, 7. *n.* 5, 39, 6. ἠναγκάζετο καρτερῆν καὶ Φέρειν τα παρα Φύσιν, 10, 26, 6.

ὃ κατὰ Φύσιν πατήρ, 3, 9, 6. 32, 11, 10. 32, 12, 1. (*opp. κατὰ θέσιν.*) υἱός, 3, 12, 3. 4, 2, 5. 18, 18, 9. 30, 2, 6. 31, 21, 6. ἀδελφός, 11, 2, 3. μετῆλλαξε κατὰ Φύσιν, 30, 19, 2. κατὰ Φύσιν αὐτοῖς ἐπέβα-

ἐπέβαλε συσσωζεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν, jure naturæ debent regnum ejus tueri, 15,

Φυτόν, τὸ; Φυτά, arbuscula, arborum plantæ, 17, 6, 4. Μεταρῆ. ἀε νεσίτιο quo animotomorum vitio; παρ' οἷς ἔφυ τούτο τὸ Φυτόν, 13, 2, 8.

Φωνή, ἡ; πᾶσαν προῖσθαι Φωνήν, 13, 7, 10. Ἐσ. Vide in προίεναι. τὴν αὐτὴν Φωνὴν προίεται ἔμοι, eadem loquitur quæ ego, 22, 3, 2. ἀναβοᾶν μεγάλη τῇ Φωνῇ, 15, 29, 11.

Φωρᾶν; πεφωραμένος ἐπὶ πράξει, deprehensus in facinore, 6, 56, 15. ἐφωράθησαν, cum præticip. 30, 7, 6. Φωραθεῖς, convictus, 33, 3, 2.

Φῶς, τὸ; ἅμα τῷ Φωτὶ, prima luce, 1, 45, 6. 11, 27, 1 Ἐ 5. Ἐσ.

Φωτίζεν, τὴν ἄρραση τινός, sententiam alicujus patefacere, aperire, 23, 3, 10. n. γράμματα ἐαλωκότα καὶ πεφωτισμένα, literæ interceptæ & in lucem prolata, 30, 8, 1.

X.

Χαιρετισμός, ὁ; salutatio, salutandi officium; περιτὰς κρίσεις καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς ἐσπούδαζον juvenes Romani, 32, 15, 8.

Χαλαρῶς ἐνήρμοσται ἡ ἐπιδορατις τῷ δόρατι, leviter infimum spiculum, ita ut facile laxetur, 34, 3, 5.

Χάλασμα, τὸ, καὶ διάστασις ἀλλήλων, spatium, interval-

lum inter milites in acie stantes, 18, 13, 8.

Χαλινός, ὁ; οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβήτην, 21, 12, 9.

Χαλινοὺν τοὺς ἵππους, 10, 32, 6. ἡ κεχαλινωμένη ἵππος, frenatus equitatus, in exercitu Hannibalís, qui στάσιμος est, Ἐ distinguishingur a Numídais equitibus, 3, 65, 6.

Χαλκασπίδες, 2, 66, 5. π. 4, 67, 6. 4, 69, 4 sq.

Χαλκεύειν, εἶς vel ferrum cudere, 10, 20, 6.

Χαλκουργεῖον, τὸ, ætis officina, 12, 1, 4.

Χαλκοῦς, ὁ, substant. æneus nummus, 5, 26, 23.

Χαλκοῦς, ἀδject. χαλκοῦς ταῦρος, 12, 25, 1 sqq. χαλκοῦν νόμισμα, 5, 89, 2.

Χάλασμα, τὸ, tabula ænea, 3, 26, 1. 3, 33, 18. lamina ærea, 6, 23, 14. vas æneum, 22, 11, 10 Ἐ 12.

Χαμαιπετής; χαμαιπετῆ δένδρον, humiles arbores, 13, 10, 7.

Χαμαιτύπος, ὁ, pathicus, scortum masculinum, 8, 11, 11. ex Theopropo.

Χαρᾶ, ἡ; vide ὑπερβολῆ. μεγίστης χαρᾶς κάλλιστον θρόμβον κατάγων, 11, 33, 7. n. ex vulgata olim lectio; nos μετὰ μεγίστης χαρᾶς corteximus; Reiskius μεστός χαρᾶς. εἰάν μὴ διδῶ Φ' ἅλαντα μετὰ μεγάλης χαρᾶς, fort. χαρίτος, 22, 17, 12. n.

Χαράδρα, ἡ, i. q. Φάραγξ, via cava & salebrosa per montes, 3, 53, 5. col. c. 52, 8. χαράδρας

www.libtool.com.cn

- ράτρα χαμαίβρους**, via a torrente empanata, 10, 30, 2 sq. *Et vs. 9.*
- Χαρακοπιτχ, ή**, municio castrorum fossa & vallo, 5, 2, 5, 6, 34, 1.
- Χαρακτήρ, δ**, nota tabulae inscripta; **εὐλήφια βραχέα** ἔχοντα χαρακτήρα, 6, 35, 7, 6, 36, 7. (i. q. ἐπιγραφή, 6, 34, 12.) nota qua signatur pecunia, *Et inde per metaph.* χαρακτήρ νομιστευόμενος παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς, pravus mos usitatus apud Αἰτωλους, quem nemo celat, cujus neminem pudet; *velut* prava moneta quæ pro legitima apud eos valet, 18, 7, 7.
- Χαρακμω, τὸ**, vallum, 9, 3, 2. διπλοῦν, 10, 31, 8.
- Χάραξ, δ**, vallus, 18, 1, 1 sqq. vallum, 1, 29, 3, 8, 34, 3 *Et* 5, 8, 35, 4. *Et c.* castra, 1, 80, 11. 3, 45, 5. *Et sæpe alias.*
- Χαράσσειν, χαράττειν;** τὸ χαράσθῃν νόμισμα, signata pecunia, 10, 27, 13.
- Χαρίζεσθαι, τὶ τινὶ**, dono dare, 16, 24, 9. τῷ θυμῷ, indulgere iræ, 16, 1, 2. κοχαρισμένον αὐτῷ, gratum illi, 22, 2, 6.
- χαρίζομενοι** corrige, καὶ δοκούντες εὐεργετεῖν, gradum facientes, indulgentes, *pro unigato* χειρίζ. 31, 18, 7. n.
- Χάριν;** ὡν χάριν, quam ob causam, 31, 9, 4. χάριν ἑὼν συγγεγραφότων, propter scriptores, scriptorum culpa, 1, 64, 3. χάριν τοῦ, ut, ea sine ut, 5, 88, 6. 5, 103, 2 *Et c.*
- Ὁὐκὴν ἔβισ. T. VIII. P. II.**
- Χάρις, ή;** μεγάλην εἶδέναι χάριν πᾶσι τοῖς θεοῖς, scil. χρηνοῦ, 30, 2, 8. n. *ex Urbinē eniend. cum mag.* εἶναι χάριν δarent mssti, quod vel teneri fortasse debebat, vel in ἔχειν mutari; sic 5, 104, 1. μεγάλην χάριν ἔχειν τοῖς θεοῖς.
- ἐν χάριτι καὶ δωραὶ λαμβάνειν**, beneficii & muneris loco accipere, 1, 31, 6. **ἐν χάριτι ἀντιδωρέσθαι**, referendæ gratiæ causa vicissim donare, 3, 28, 3.
- μετὰ χάριτος** duobus modis dicitur; 1) *aditive, de gratia inita apud alterum, ubi verti potest* beneficii loco, in gratiam accipientis, gratum facturus alteri; **ἐθέλουτι καὶ μετὰ χάριτος παραδόντες τὴν πόλιν**, Galli Romam urbem reddiderunt Romanis libenter & beneficii loco, cum gratia apud Romanos inita, 2, 22, 5. ὁ Εὐμένης ἔδωκε Προυσία μετὰ μεγάλης χάριτος, magni beneficii loco, in magnam accipientis gratiam, 26, 6, 7. **ὑπέσχητο βοηθήσειν μετὰ μεγάλης χάριτος**, pollicitus est auxilio se eis venturum magni beneficii loco, in magnam ipsorum gratiam, 22, 18, 3. *ubi perinde fere est, ad ὑπέσχητο, an ad βοηθήσειν referas verba μετὰ mag. χρ.* Sententia perspicue hæc est, videri voluit in magnam eorum gratiam, & magni beneficii loco in eos collati se opem eis laturum; *sed nimirum (quod mox adficiit scriptor)*
- ἴα
suam

- suam maxime utilitatem speravit, insperatum lucrum tam rem putans.* 2) *passive*, de gratia quam habemus alteri, *ubi verti potest*, beneficii loco sibi ducens si res accipiat; sic μετὰ μεγάλης χάριτος ἔχειν τοὺς Ἀχαιοὺς καταπεφηνότας ἐπὶ Ῥωμαίους, Achæos venturos & confugituros ad Romanos cum magna gratia, i. e. magno sibi beneficio ducturos si modo licitum fuerit sibi confugere ad Romanos, magnam Romanis gratiam habituros si modo ab eis benigne recepti fuerint, 24, 10, 10. *ubi comode ad sententiam Casaubonus vertit*, cum multis precibus Romam, velut ad perfugium suum, venturos Achæos. *Eodem modo accipiendum illud videtur*, αἰμὴν ἐθαλοντὶ αὐτῶν προσέθεντο καὶ μετὰ χάριτος, alia civitates sponte se ei adjunxerunt, & cum gratia, id est, orantes ut in fidem acciperentur, beneficii loco sibi ducentes si receptæ essent, 5, 77, 3. (*ubi tamen pariter active intelligere possis*, gratiam apud eum initura.) ἐκνὴ μὴ διδῶ μετὰ μεγάλης χάριτος (sic enim utique pro χαρᾶς legendum videtur) nisi dederit cum magna gratia, magno beneficio sibi ducens si benigne accipiat hęc finissima, 22, 17, 12.
- πρὸς χάριν ὁμιλεῖν τινι, adulari, 15, 21, 2. 16, 21, 9.
- πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ jucunda sunt, 11, 5, 10.
- Χαριστήριον; χαριστήρια θένει τοῖς θεοῖς τῶν εὐτυχημάτων, 21, 1, 2.
- Χαυνοῦσθαι, vano tumore inflari, intumescere, 6, 57, 7. 16, 21, 12.
- Χεῖλος, τὸ, ripa fluminis, 5, 14, 6. 3, 43, 8. 10, 49, 4. margo fossæ, 8, 35, 5. n. 10, 31, 8. 11, 15, 7. ora valis, 10, 44, 11 *sq.* τὰ χεῖλη τοῦ πύθου, labia, ora dolii, 22, 11, 17. τὸ χεῖλος, lingua terre, lacum a mari intercipiens, 10, 10, 13.
- Perperam τείχος προ χεῖλος dabant libri*, 8, 35, 5. 10, 44, 11 *sq.*
- Χειμάδιον, τὸ, hiberna; εἰς χειμάδιον fortasse legendum *suspicatus eram*, 5, 50, 6. n. pro ἰμάτιον, quod vide. *Vocabulum χειμάδιον apud Strabonem, præter locum in Adn. nostri citatum, rursus habes lib. XVI. p. 743.*
- Χειμάζειν, hiemare, 2, 54, 5. n. *ex lectione codd. nonnullorum, ubi ex aliis recepi παραχειμαζ.* quod est verbum Polybio familiarius. *Habemus tamen rursus, Ἀτταλος χειμάζων ἐν Ἐλατείᾳ*, 27, 15, 2. *Et videtur παραχειμάζειν magis de exercitu dici, χειμάζειν de singulis hominibus.*
- Χειμάζασθαι, tempestate vexari, & metaph. magnis incommodis agitari, 3, 102, 5.
- Χειμάρρους, ὁ, subst. torrens, 4, 41, 9. 40, 3, 2. Ἔθ.
- Χειμάρρους, adject. χειμ. ποταμός. 4, 70, 7. χραδρα χειμάρρους, 10, 50, 2.

Χειμα-

Χειμασία, ἡ, hiberna, 2, 54, 14, 2, 65, 1. 3, 94, 7. 3, 105, 11.

Χειμασεῖν, exerceri per hie- mem, 3, 70, 4.

Χειμερινός; **χειμερινὰ ἀνατο- λάι**, 5, 22, 3. **τροπὰ**, 3, 72, 3. 4, 67, 7. 5, 51, 1. **ὄψεις**, 1, 42, 6. 3, 47, 2. 4, 77, 8. 16, 16, 5 ἔθ 8. **χειμερινοὶ ὄμβροι**, 9, 43, 5.

Χειμῶν, ὁ, tempestas, 1, 54, 6 ἔθ 8. 1, 60, 7 sq. *Conf. Ind. histor. in Naufragium.*

Χεῖρ, ἡ; **τὰς χεῖρας ἀποκόπτειν**, 1, 80, 11. 1, 81, 4. **διέχειν**, distingere ad dirimēdos ligantes, 4, 52, 1. **ἐκτείνειν τινι**, extendere, porrigere, *contrahendæ amicitiaē causa*, 10, 34, 6. **πρὸς τινι, idem**, 2, 47, 2. 15, 23, 8. **ἐπὶ τι**, (i. q. *ἀγχειρεῖν vel ἐπιχειρεῖν τι- νι*) adgredi, suscipere aliquid, 1, 3, 7. **ἐξάγειν**, tollere, *suppliciter orandῶ*, 3, 84, 10. **ἐπιβάλλειν τινι**, inanus injicere, invadere, 3, 2, 8 sq. **προσφέρειν ἑαυτῶ**, manus inferre alicui, cædere, occidere, 3, 79, 4. 4, 76, 5. 2, 30, 9. 2, 67, 3. 3, 115, 4. 4, 81, 9. 7, 2, 4. **συμπλέκειν τινι**, amicitiam cum quo contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6.

χειρῶν ἀδίκων ἄρχειν, in- justa vi, bello injusto lacessere aliquem, 2, 45, 6. 2, 56, 14. **κατάρχειν**, *Fr. hist. 57.*

Χεῖρ, ἔθ χεῖρας, *per metonym.* homines opus facientes, ministrantes, ἔθ *sigillatim*, pugnantes, militum manus; *item vis, robur.* **μογύ-**

λην ἀκτίδα καὶ χεῖρα προσ- ειληφότες, magnum robur, magnam auxiliorum manum, 1, 44, 7. **αἱ ἀρίστου χεῖρας**, fortissimæ copia, 1, 26, 5. **ταύ- ταις ταῖς χερσὶ πιστεύσαν- τες**, 3, 10, 6. **χειρῶν πλῆ- θος**, hominum multitudo in usum militiæ, 3, 89, 9. **ἄφθο- νοι χορηγῶν καὶ χεῖρας**, 3, 79, 3. π. (*ubi perperam vulgo χρεῖας, pro χεῖρας.*) **ἐν σοφῶν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾷ**, 1, 35, 4. **ὀπλιό- νας ἔχων χεῖρας**, qui numero- siorē habet familiam, qui plures præsto sibi habet manus, 12, 4, 13.

ἀνα χεῖρας ἔχειν τινι, fa- miliariter conversari cum quo, 21, 4, 5. *conf. mox εἰς τὰς χεῖρας.*

εἰς τὰς χεῖρας παραγίνε- σθαι, scil. τινι, familiariter congredi, conversari, colloqui cum quo, 1, 32, 4. π. **εἰς τὰς χεῖρας ἐλθεῖν τινι, idem**, 5, 37, 11. **συναλθεῖν**, 1, 78, 6. **εἰς τὰς χεῖρας δίδόναι ἑαυτὸν τινι**, credere se alicui, audere familiariter cum eo congredi, 3, 52, 7. 4, 29, 2. **εἰς τὰς χεῖρας λαμβάνειν τινὰ**, se- ducere aliquem ut privatum cum eo colloquaris, prenfare ma- num, seorsim, privatim cum aliquo agere, 1, 70, 2. 4, 82, 4. 5, 1, 9. 7, 4, 4. 8, 25, 3. 22, 12, 9. **συνάπτειν, συνί- ναι εἰς τὰς χεῖρας τοῖς πολε- μίοις**, manus conferere cum hoste, 1, 76, 6. 11, 24, 3. **εἰς τὰς χεῖρας συντρέχειν**, concurrere *ad pugnam*, 2, 33, 5.

ἐκ χειρὸς; 1) *de Tempore*, continuo, statim, e vestigio, 3, 60, 61, 3, 41, 7. 5, 62, 7. n. (*ubi in vers. lat. pro totis viribus, scribis, e vestigio, vel protinus.*) 6, 8, 2. 10, 13, 5. 10, 19, 6. 17, 17, 2. 2) *de Loco & Spatio*; proximo, e vestigio, cominus; ἐκ χειρὸς τῶν ἰππέων ἐπιειμένων αὐτοῖς, 1, 76, 8. (*ubi in lat. vers. adjicienda verba, e vestigio.*) ἢ ἐκ χειρὸς καὶ συσταδῶν μάχῃ, *ubi pede colato pugnatur cominus*, 13, 3, 4 & 7. (*non ἐπηβέλοις βέλεσι, ibid. vs. 4.*) τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἀνδρα γιγνομένης, 4, 58, 7. 10, 31, 9. 15, 13, 1. *Adde* 2, 30, 6. n. ἐκ χειρὸς, *opp.* ἀπὸ δυοῖν σταδίων, 10, 12, 6. *Sic* 23, 13, 11. *opponuntur ἐκ χειρὸς & μακρῶν*, quorum *utrumque ibi pariter de tempore & de loco potest intelligi; quemadmodum* & 5, 103, 3. τῆς κοινολογίας ἐκ χειρὸς γιγνομένης, *pariter intelligi potest*, ut e proximo inter se communicarent, *vel*, ut quamprimum inter se colloquium haberent. 3) ἢ ἐκ χειρὸς βία ἐστὶν vis aperta; *cui opponitur dolus*, 9, 4, 6 sq.

ἐν χερσὶν εἶναι, in proximo, ad manus esse; ἅτα τῶν ἰππέων ἐν χερσὶν ὄντων, quum equites cervicibus imminerent *fugientium*, 15, 14, 8. ἐν χερσὶν εἶναι τῶν πολεμίων, proxime hostes esse, jam pæne manus confertas habere,

11, 15, 7. τὰ ἐν χερσὶν ὄντα, res presentes, *Fr. gr.* 47.

ἐν χειρῶν νόμῳ διαφθεῖσθαι, 1, 34, 5. 1, 82, 2. τελευτῆσαι τὸν βίον, 2, 28, 10. μεταλλάξαι τὸν βίον, 3, 63, 5. 3, 116, 9. καταστρέφειν τὸν βίον, 11, 2, 1. πίπτειν, 4, 58, 9. προπίπτειν, *aut rursus πίπτειν*, 1, 57, 8. n. (*ubi perperam vulgo περιπίπτειν.*) in pugna cadere, cadere pugnantem, cædi. *Et alii*, τοὺς ἀνδρας κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐν χειρῶν νόμῳ διέφθειρε, 5, 111, 6. *Monuit Ernestus*: „ἐν χειρῶν νόμῳ perire dici eos, qui cæduntur, qui ictu gladii aut hastæ pereunt. *Id quia fit* (*inquit*) *fere in prælio, licet etiam interdum vertere*, in acie; *sed proprie hæc differunt, ut patet e* 4, 58, 9. *ubi Alexander Etolus dicitur cecidisse ἐν χειρῶν νόμῳ κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον*, interfectus armis in ipsa pugna. [*Nempe alii*, in fuga cæsi, *pariter ἐν χειρῶν νόμῳ periisse dicuntur*, 1, 34, 5.] *Apud Thucyldem* (*sic pergit Ernestus*) *est* 111, 66. ἐν χερσὶν, quod & ipsum verti potest in prælio: nam & ἐν χερσὶν εἶναι apud eum est pugnare, *ibid. c.* 108. & εἰς χεῖρας ἵνα, conferere manus.“

μετὰ χεῖρας ἔχειν τὰς μάστιγας, manibus tenere, 15, 27, 9.

ὅπο τὰς τῶν ἐχθρῶν χεῖρας πίπτειν, in hostium potestatem venire, 8, 20, 8.

Χειρι-

www.libtool.com.cn

Χειρίζεν, tractare, administrare; *ἐχειρίζον τὸ πλῆθος στρατιωτικῶς*, tractarunt, *ἰ. e. formarunt, exercuerunt ad militiam*, 5, 63, 14. *τοσοῦτους ἀγῶνας χειρίσας*, 10, 33, 2. *πραγματικῶς ἕκαστα χειρίζων*, 2, 43, 9. *τὰ ὅλα χειρίζεν*, 10, 24, 3. *οὐδὲν κατὰ τρόπον χειρίσαι*, 3, 7, 6. *κατὰ πῶς χειρίζεν τὰς πράξεις*, 1, 75, 1. *χειρίζεν τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν*, administrare provinciam, 2, 13, 1. *τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν*, 1, 20, 4. *τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν*, res in Hispania administrare, 2, 36, 1. 3, 8, 4. *τὰ κατὰ τὰς νομάς*, 12, 4, 5. *τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον*, 8, 18, 9. *τὰ κατὰ τὴν Μασσηνήν*, 24, 5, 2 *Εἶς*.

Hinc correxī, τῷ τὰ κατὰ Βρεττίαν χειρίζοντι, 9, 25, 1. *n. ubi desiderabatur τὰ articulus. ἐχειρίσα τὸ (malim τὰ) κατὰ τὴν ἐξακροστολήν, pro ἐχειρίζετο κατὰ*, 1, 66, 4. *n.*

Passiv. πῶς χειρίζεται τὰ κατὰ τὰς παρεμβολάς, ex emend. Casaub. pro χειρίζει, quod dabant libri, 15, 4, 4. *τὰ κατὰ τὴν Μασσηνήν χειρισθήσασθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν, sic scribe* 24, 5, 14. *pro vulgato ἐγχειρίσθ. Sed pro χειρίζομενοι*, 31, 18, 7. *χειρίζομενοι reponendum.*

Χειρισμός, ὁ, tractatio, administratio; *modus rei explicandæ, quo scriptor utitur, tractatio argumenti*, 15, 34, 3. 40, 6, 4. *sic ὁ χειρισμός καὶ ἡ οἰκο-*

νομία, 15, 31, 7. **χειρισμός** τῶν πραγμάτων, administratio rerum, 5, 26, 4. 15, 34, 3. *ἢ περὶ τὰς παρατάξεις οἰκονομία καὶ χειρισμός*, 10, 23, 1. *ἕκαστων ποιούμενος παραπλήσιον τὸν χειρισμὸν, omnia simili modo atque apte administrans*, 3, 104, 7. *ὁ κατὰ μέρος χειρισμός, rerum singularum administratio*, 2, 35, 3. *οὐχ οὕτω τῷ πλήθει τῶν χρημάτων, ὡς τῷ κοινῷ τῆς δόσεως, καὶ τῷ χειρισμῷ τῆς χάριτος, ratione qua usus est in tribuendis beneficiis*, 32, 14, 1. *κατὰ τὸν χειρισμὸν, in ipsa executione operis*, 10, 44, 9. 10, 45, 6. *τὸν χειρισμὸν τῶν δογημάτων ἐπιταλοῦσιν οἱ ὑπάτοι, executionem senatusconsultorum curant consules*, 6, 12, 3. *ὁ χειρισμός τῆς τύχης, administratio fortunæ, ratio qua Fortuna administrat & gerit res*, 1, 4, 1.

Pro χειρισμός plerique codd. perperam dant χωρισμός, 11, 34, 3. n. Eodem modo corruptam patavi librorum scripturam, κατὰ τὸν τούτων χωρισμὸν, 10, 35, 5. *n. tamque in χειρισμὸν mutatavi, his ita administratis; ubi tamen vide Adn. Conf. adn. ad 1, 28, 4. ubi quidem vulgata lectio χωρισμὸν defendi potest ex vs. 3. sed vicissim etiam ipsum verbum χωρισμῶν occasionem præbere potuit librariis vocabulum χειρισμὸν in χωρισμὸν corruptum, quæ in errorem*

- alias etiam pronos illos suis-
se videmus.*
- Χειριστής, ὁ,** τοῦ πράγματος, administrator, qui rei gerendae praestit, 3, 98, 8. ὅν μὲν συναργός, ὃν δὲ καὶ χειριστή; 3, 4, 13. οἱ ἀπὸ Μανδουλας ἐπιστάται καὶ χειριστῶν, administrators rerum, negotiorum procuratores, 5, 26, 5.
- Χειρόγραφον, τὸ,** 30, 8, 4.
- Χειροκρατία, ἡ,** status reipubl. ubi violentia dominatur, ubi vis pro jure valet, 6, 9, 7 sq. — „*U'jus est* Ed. Diodor. *Exc. Leg. XXXVI. pag. 634.* (ubi tamen editur χειροκρατία) Ed. p. 608. edit. Hessei.“ Er n.
- Χειροκρατικός τρόπος τῆς πολιτείας,** 6, 10, 4. *idemque* Δηριώτης, *ibid.*
- Χεῖρον;** μὴ χεῖρον, non minus; ἵνα ἐκψύλαια ἢ τοῖς ἀνδράσι, μὴ χεῖρον δὲ τοῖς ὑποζυγίοις, 3, 121, 10.
- Χειροποίητος,** manu, arte factus, (ὄρρ. Φυσικός) 1, 75, 4. *praecipue de munitionibus,* 4, 64, 9. 5, 59, 9. 5, 69, 2. 6, 42, 2. 7, 15, 12. *Μεταρρ. χειροποίητος αἰτία, i. q. ψευδής,* fictum crimen, 5, 41, 3.
- Χειροποιήτως,** hominum manu, opera humana, 10, 10, 12.
- Χειροτέχνης, ὁ,** orifex, 10, 17, 6 sq. 13, 4, 4.
- Χειροτονεῖν,** sententiam dicere in concilio, 9, 30, 5.
- Χειροτονία, ἡ;** χειροτονίας προτεθείσης αὐτοῖς, cum rogarentur suffragia, sententia, 29, 4, 1.
- Χειροῦσθαι, in Med.** sub potestatem redigere; *χειρωσάμε-*
- να τὴν νῆσον,* 5, 4, 1. *χειροῦσθαι τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος,* 21, 2, 5.
- Χελώνη χαστρίς, ἡ,** testudo complendis follis, quae tegit egerentes aut asperentes terram, 9, 41, 1 sq. 10, 31, 8. *coll. us. 10.*
- Χεῖρονησίζωιν;** πόλις χεῖρονησίζουσα τῇ θέσει, urbs in mare portetia, peninsulae formam habens, 1, 73, 4. ὄρος χεῖρονησίζων, 10, 10, 5.
- Χέρσος, ἡ,** terra continens, 1, 21, 2. 3, 46, 6. 3, 95, 3. 4, 41, 6.
- Χθραμαλέρως;** χθραμαλέρωτερος λόφος, depressior collis, 10, 10, 7.
- Χιτῶν, ὁ;** ἀφιέναι μετὰ χιτῶνος, cum singulis tunicis dimittere, 1, 85, 4.
- Χιτωνίσκος, ὁ;** χιτωνίσκοι λινοὶ περιπόρφυροι, 3, 114, 4.
- Χλευάζειν,** irridere, ludificari; τοὺς μὲν διέσυρε χλευάζων, 4, 3, 13.
- Χλευασμός, ὁ,** 8, 8, 5. 17, 6, 5. 30, 20, 6.
- Χόνδρος, ὁ,** alica, far, 12, 2, 5.
- Χορεύειν τοὺς ἀγῶνας,** solennes, saltationes instituere, 4, 20, 9.
- Χορηγεῖν,** suppeditare; *cum Accus. pers. Ed. Dat. rei;* ἐχορηγεῖ τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηθείοις, 3, 68, 8. 3, 49, 11. 3, 52, 7. (ubi *intelligendus casus pers. αὐτοῦ*) sic χρήμασι χορηγεῖται (sc. αὐτῶν) πρὸς πάσας τὰς ἐπιβολὰς, 5, 42, 7. *Θρέμμασι χορηγοῦντες,* 3, 52, 7. ἡ Νηδία τοῦτοις τοῖς ζώοις ἀπασαν χορηγεῖ τὴν Ἄσιαν 10, 27, 2. H.

s. n. *Et cum Dat. pers. Et Accusf. rei,* χορηγεῖν αὐτοῖς μηδάν, 22, 26, 2. *Et cum Dat. pers. absque Accusf. rei,* χορηγεῖν τιμ, (νεπερ χορηγίαν αὐτ χορηγία, νεὶ τὰ ἐπιτήδεια,) commeatus suppedicare alicui; χορηγεῖν ταῖς ἐν Σικελίᾳ δυνάμεισι, 1, 62, 2. χορηγοῦντες τοῖς πολεμίοις, 1, 83, 7. χορηγεῖν Κλεομέναι, 2, 51, 2. sic χορηγῶν ἀεί τούτοις εἰς τὰ ἐπείγοντα τῶν πραγμάτων, 1, 16, 10.

Passive; οὕτω σίτος δύναται χορηγεῖσθαι τοῖς στρατοπέδοις, 6, 15, 4. χορηγεῖσθαι τοῖς ἀναγκαίοις ἐκ θαλάττης, 3, 75, 3. σίτω χορηγηθῆναι, scil. ὑπὸ Πτολεμαίου, 9, 44, 1. *Et per metaphor.* πολλαῖς ἀφορμαῖς ἐκ φύσεως κεχορηγημένος πρὸς πραγμάτων κατάκτησιν, 4, 77, 2.

Χορηγεῖον, τὸ, *rectius* χορηγίον; *plur.* τὰ χορηγεῖα, *rectius* χορηγία, omne commeatum genus; *vide* 1, 17, 5. n. 1, 18, 5. 18, 24, 5. (*ubi commode* opes, divitiæ, *veritatem*, omne adparatum genus.) τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορηγία παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, *Fr. gr.* 138.

Passim hoc vocab. restituendum Polybio; sic 15, 31, 4. n. pro vulgato χορηγιῶν corrige, τῶν χορηγιῶν ἂν ἔχουσι πάντων. *Et* 32, 11, 7. n. *rescribe*, μετακομισθέντων εἰς τὴν Ῥώμην χορηγιῶν. *Et* 3, 89, 9. n. ἀκατάτριπτα χορηγία,

χορηγία, ἢ, adparatus, copia; τῶν ἀναγκαίων, rerum necessariorum, 1, 18, 9. (*ubi etiam exponi potest* subvectio rerum necessariorum; *quædammodum* 1, 59, 6. ἀποκλείσαντες τὰ στρατόπεδα τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας.) τῶν βαλῶν καὶ τῶν ἄλλων πρὸς τὴν χρείαν ἐπιτηδείων, 4, 71, 10. ἢ τοῦ βίου χορηγία, res familiaris, bona, reditus, 32, 12, 6. sic ἢ ἐκ τοῦ βίου χορηγία, reditus ex bonis ad parandas vitæ commoditates, 11, 8, 5. κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιτεύων τῇ χορηγίᾳ, 18, 18, 5. ὅστις πολυτελέστερον ζῆ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπαρξιν χορηγίας, 10, 25, 5. sic *nude* ἢ χορηγία, opes, divitiæ, 6, 2, 13. (*ubi quidem liberalitatem, munificentiam, cum Valesio interpretatur Ernestus.*) *patitur* ἢ λοιπὴ χορηγία, 12, 4, 8. *est* opulentia, copia commoditatum vitæ. *Sigillatim* χορηγία *est* pecunia ad faciendos sumtus bellicos, 1, 59, 6. 1, 72, 6. 10, 19, 2.

αἱ χορηγίαι, subsidia vel præsidia quælibet ad res gerendas necessaria, 1, 3, 9. *sigillatim*, commeatus, 1, 16, 6. 1, 71, 6. *Et* 3, 17, 11. (*quibus duobus posterioribus locis ἢ τῶν χορηγιῶν διάθεσις vel παραθέσις Et pecuniæ adparatum comprehendit, Et horrea granaria, sicut τῆς χορηγίας παραθέσις* 10, 19, 2. pecuniæ adparatum *denotat.*) 3, 97, 3, 6, 15, 4. *Et*. πλείστας χορηγίας ἐτοιμάζειν τῇ πόλει, *pluri-*

- plurimos reditus parare, 1, 72.
- ἢ αἰ εἰς τοῦτο τὸ μέρος χορηγῆσαι**, quibus abundabat regio, sunt variae materiae conficiendis operibus necessariae, 9, 41, 10. sic αἰ χορηγῆσαι, quas Scipio ipse curat ut suppetant fabris reliquisque opificibus, 10, 20, 5. videtur intelligendus adparatus materialium, quibus cuiusque generi opificum opus erat. — *Conf.* χορηγῆσιον, χορηγῆσιον.
- Χορηγός**, ὁ, qui sumtus praebet, 2, 44, 3, 8, 9, 2.
- Χορτάσματα**, τὸ, omne graminis & pabuli genus; τὰ χορτάσματα πάντα καταφθαρκέναι τοὺς Ῥωμαίους, 9, 4, 3.
- Χορτολογία**, ἡ, pabulatio, 18, 5, 1, 22, 22, 12.
- Χοῦν**, α χῆσι; vide χωννύειν.
- Χοῦς**, ὁ, terra adgestitia, 4, 40, 7, 4, 41, 3 & 7, 22, 11, 8. χοῦν ἔφερον ἐπιπάσαντες, (vel ἐπὶ πάσας, scil. τὰς σχεδίας,) 3, 45, 6. τοῦ χοῦς ἀνασπρευομένου ex conject. edidit, 8, 35, 5. n. ubi fortasse rectius fuerit τοῦ χοῦ; sed a recto casu ὁ χοῦς genitivum pariter τοῦ χοῦς formatum video in loco, quem ex Nonno protulit Haur. Stephanus in Thesaurο, ἐκ χοῦς ἀνδρόγονοιο, ex humo unde ortum suum homo traxit: eademque ratione apud Hesychium legitur, χοῦ, i. q. χώματι.
- Χοῦν**, oraculum edere, oraculo respondere; χρῆσαι τὸν θεὸν αὐτοῖς, 8, 30, 7. χρῆσθαι, χρῆσασθαι; vide infra.
- Χρεία**, ἡ, 1) usus, opera, auxilium; τὰ κατακλιγόντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria, 1, 21, 4. Ἐν αὐτῇ τὰ πρὸς τὴν χρείαν, 1, 52, 7. τοῦτο παραποδίζει τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, impedit armorum usum, 2, 28, 8. ἡ τῷ σαυρωτῆρος χρεία, 6, 25, 9. ἡ Γαλατικῆ μάχουρα, 3, 114, 3. οἱ θυρεοὶ ἐστηκυῖαν ἔχουσι τὴν χρείαν, certum usum habent, 6, 25, 10. οἱ (speculi quod hasta praefigitur) τὴν ἐνδοτιν καὶ τὴν χρείαν οὕτως ἀσφαλίζονται βαθείως, 6, 23, 11. n. ex vulgata olim lectione, pro qua κατὰ τὴν χρείαν scripsi. (ut sit idem ac κατὰ τὸν τῆς χρείας καιρὸν, 8, 7, 8. αὐτὴ κατὰ τὸν καιρισμὸν, 10, 44, 9. 10, 45, 6.) scd. restitutam librorum lectiōnem καὶ τὴν χρείαν velim, ut in Adn. significavi. χρείαν παρέχειν, 3, 97, 4. Ἐπὶ παρέχεσθαι, usum, operam praestare; vide in παρέχεσθαι, & conf. infra, num. 4. αἰ γεγενημένοι χρεῖαι ἐξ αὐτῶν, 1, 67, 12. ἀναφελῆς ἐκ τῆς ἀναγνωσεως χρεία, inutilis opera, inutilis usus, id est, nullius usus, 1, 57, 3. ἀναργής ἡ ἐξ αὐτοῦ χρεία ἐγένετο, manifesta fuit opera quam ille praestitit, auxilium quod ille adtulit, 10, 11, 7. utilitas commode versatur, 10, 24, 3.
- 2) χρεία δατὶ τούτου, opus est hac re, 5. 109, 1. οὐκ ἐστὶ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ ἐστὶν ἡ χρεία, 3, 111, 10. πολλὴν ἐπισκέψασθε χρεῖαν ἔχει ταῦτα,

www.libtool.com.cn

ταῦτα, multa circumspeditione opus habent, 9, 12, 1. ἐπιστάσεως χρείαν ἔχει τὸ γινόμενον, 28, 6, 1.

3) negotium quodvis, factum, res gerenda vel gesta, qua quis operam praestat alteri; οἱ ἐπὶ τὴν αὐτὴν χρείαν ἐξασπασμένοι, ad idem negotium (scil. ad speculandum) emitti, 3, 45, 2. τὸ πραχθὲν ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὴν χρείαν ταύτην, quae in hoc negotio ei mandato, in hac expeditione, gessit, 1, 75, 4. δαῦναι ἑαυτὸν εἰς τὴν χρείαν, negotium suscipere, 8, 18, 11. μετὰ τὴν χρείαν ταύτην, hac re gesta, post hanc operam praestitam, 1, 46, 1. sic διὰ τὴν προσιρμη. χρείαν, 10, 3, 7. μεταστήσασθαι τινὰ ἀπὸ τῆς χρείας, submovere aliquem a negotiis, a cura rerum, a munere, 4, 87, 9. λυμάλνεσθαι τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, corrumpere, impedire, irrita reddere regis negotia, res regis, 5, 2, 8. τῆς χρείας ἐπιτελουμένης, dum negotium suscipitur, dum res geritur, 2, 49, 9.

4) Praesertim de πολυμηθῆμασι δίδωται χρεῖα, 10, 24, 1. 6, 24, 7. nudum etiam vocab. χρεῖα frequentatur, de notatque operam bello praestitam, rem bello gestam, genus pugnandi, ἔσ' ipsam pugnam, praelium. Vide 2, 29, 1. 3, 33, 11. n. Sic ἐπιφαναστάτην παρέχασθαι χρεῖαν, egregiam operam pra-

stare scil. in proelio, i. e. egregie pugnare, 1, 78, 11. sic ἐκπρατῆ ποιουμένων τὴν χρείαν τῶν ἰππέων, 2, 69, 1. διαφέρουσαν συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἐξ ἀμφοῖν χρείαν, 2, 69, 4. cf. 1, 67, 12. κατὰ μέρος χρεῖα, minora praelia, 1, 84, 7 sq. ἔσ' alibi. ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας, hac re gesta, post hanc pugnam, après cette affaire, 5, 13, 7. ἐπειδὴν γένηται τις χρεῖα, ubi factum est praedium, 6, 39, 2. ἐν ταῖς χρεῖαις, 6, 23, 11. n. vertitur inter utendum, ratiis in confictibus, in pugnis. τοῖς Καρχηδονίοις συνέβαινε ὑπερδέξιον γίνεσθαι τὴν χρείαν, Praeni proelio erant superiores, 3, 73, 2. ἡ βαρβαρική χρεῖα, i. q. μάχη, pugnandi genus barbarorum, Fr. gr. 12. ἡ ἑμβατική χρεῖα, militia navalis, 3, 95, 5. (i. q. ἡ κατὰ θάλατταν, 6, 52, 1.) ἡ ἐν τῇ γῆ χρεῖα, militia terrestris, pedestris, 32, 2, 3.

Χρωκοκία, ἡ, Fr. hist. 68.

Χρῆμα, τὸς μέγα τι γεγονέναι χρῆμα τὸν Ἀγαθοκλέα, 12, 15, 8.

Χρηματίζειν, absol. audientiam praebere, responsa dare adveniensibus, negotia publica tractare, 3, 81, 5. χρηματίσας περὶ τῶν μελλόντων, collatis consiliis de eis quae agenda supererant, 2, 54, 4. coll. vs. 14. χρηματίσαι τοῖς πρεσβευταῖς, audire legatos, operam dare legatis, 3, 66, 6. 5, 24, 11. 3, 63, 7. 16, 25, 4.

κατ'ιδίαν χρηματίζειν τοῖς φίλοις, privatim agere, conferre, colloqui cum amicis, 5, 56, 8.

Βασιλεία χρηματίζειν, regium titulum sumere, regem appellari, 5, 57, 2 & 5. 30, 2, 4.

Χρηματίζεσθαι τινα, pecuniam exprimere alicui, 32, 21, 15. — „Sic fere Ioseph. XVI. 10, 1.“ Ern.

Χρηματισμός, ὁ, 1) auditio legatorum & responsum eis datum; αὐ ἐντεύξεις τῶν πρεσβειῶν καὶ οἱ χρηματισμοί, 28, 14, 10. sed & ipsorum legatorum oratio & tractatio negotiorum; ὑπὲρ ἧς (πρεσβείας) Κλεόστρατος ἐποιεῖτο τὸν χρηματισμὸν καὶ τοὺς λόγους, cuius legationis nomine negotia tractabat & verba faciebat, 28, 16, 4. i. q. ἧς ἠγεῖτο, & ἧς προειστήκει.

2) οἱ χρηματισμοί, rationes acquirendæ pecuniæ, augendæ rei familiaris, 6, 56, 1. ὁ ἀπὸ τοῦ κρατ. χρηματισμός, honesta ratio, 6, 56, 3.

Χρηματιστικὸς πυλῶν, vestibulum, atrium, ubi publica negotia tractat rex & publice responsa dat, 15, 31, 2. Χρηματιστικὴ σκηνή, tentorium ubi rex responsa dat, consilium habet, &c. prætorium, 5, 81, 5.

Χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ὡς ποτ' αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν, 1, 33, 5. πῶς δεῖ, 1, 29, 6. εἰκῆ καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. &c. Verbum χρῆσασθαι excidisse

videtur ad τοῖς πράγμασιν. 2, 64, 6. n. χρῆσάμενος τοῖς χώμασιν ἐνεργῶς, 4, 63, 2. βραδίως χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, facilem obsidionem habere, 2, 101, 7. χρῆσθαι ἐαυτῷ τολμηρῶς, fortiter se gere, 2, 1, 8. ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον, imprudentius, incautius, non prout imperatorem decet, 10, 32, 7. αὐτός που κέχρημαι λέγων οὕτως, &c. locum hunc communem usurpavi ut dicerem, 12, 7, 3. n. *quosdammodum latine dicimus*, ut hoc utar.

Χρήσιμος, commodus, idoneus, solers, ad usum aptus; φίλοι χρησιμώτατοι, amici maxime idonei, solertes, 24, 3, 8. n. δύναμις χρησίμη καὶ γεγεμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. ἔχων γυναῖκα χρησίμην τὰ ἄλλα καὶ πρὸς πάσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συναργόν, 6, 2, 11.

Χρήσις, ἡ, βιβλίον, commodatio, 32, 9, 4.

Χρονίζεῖν, morari, diutius morari; μεχρονικῶς ἐν τῇ Ρώμῃ, 33, 16, 6.

Χρόνιος πολιορκία, diuturna, 1, 17, 9. 4, 71, 5.

Χρονισμός, ὁ, duratio, 1, 56, 3. ἐπιτηδειότης πρὸς ἀσφάλειαν στρατοπέδων καὶ χρονισμὸν, opportunitas loci ad securitatem castrorum & ad diurnitatem commorationis; — „h. e. ut eodem loco diu castra manere possint, nec deficiant quæ exercitui necessaria sunt.“ Ern.

Χρονογραφία, ἡ, 5, 33, 5.

Χρόνος,

- Χρόνος**, ὁ, *nonnumquam idem quod καιρός, v. c. κατέλαβεν αὐτὸν οὗτος ὁ χρόνος*, 21, 10, 13. *coll. v. s. 12. (conf. καιρός.) οὕτως ἄγουσι τοὺς χρόνους*, sic agunt, sic putant, computant tempora, 5, 1, 1. **χρόνον δοῦναι**, moram concedere, 6, 17, 5. **οὐδένα χρόνον μέναι**, nullam moram faciens, 2, 54, 1. **ὁ τοῦ μέλλειν χρόνος**, mora, 3, 112, 5. **n. χρόνου γιγνομένου**, cum diutius duraret res, 15, 28, 4. **χρόνον ἔχει ἢ δύναμις τοῦ Φαρμάκου**, moram facit, non nisi procedente tempore exercit vim suam venenum, 8, 14, 3. **κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ**, paulatim, procedente tempore, 4, 70, 7. **sic nuda τῷ χρόνῳ**, 3, 89, 3. **διὰ τὸν χρόνον**, diuturnitate temporis, 2, 21, 2. **διὰ χρόνον**, post longum intervallum, 1, 66, 10. **τοσούτους χρόνους**, tam diu, per tam longum tempus, 3, 64, 4. **πολλῶν χρόνων**, (i. q. ἐν πολλῶν χρόνων) jam diu, a longo tempore, 3, 85, 9. **n. 3, 90, 7. τὸν πρώτον χρόνον**, prius, antea, 1, 66, 7. **n. πρὶ τὸν πρὸ τοῦ legendum.**
- Χρυσεῖον εὐφυδές**, aurifodina dives, 34, 10, 10. **τὰ χρυσαῖα**, 3, 57, 3.
- Χρυσόπους; χρυσόπουον Φορεῖον**, 31, 3, 18.
- Χρυσός; vide Ind. histor. in Aurum.**
- Χρυσοστέφανος; χρυσοστέφανοι ἱππεῖς**, 31, 3, 6.
- Χρυσός, ὁ**, numus aureus, 1, 66, 6. 4, 46, 3. 24, 1, 7. **χρυσούς ἐπίσημος**, 4, 56, 3. **ΧρυσοΦάλαροι ἱππεῖς**, 31, 3, 6 sq.
- Χρυσοχρσεῖον**, τὸ, officina aurifabri, 26, 10, 3.
- Χρῦσωμα**, τὸ; **χρυσώματα**, aurea vasa, 31, 3, 16 /q.
- Χρῶμα**, τὸ, color. **χρῶμασι διαφέρουμεν ἀλλήλων**, 4, 21, 2.
- Χρωματογραφία**, ἢ, pictura, 5, 33, 5. **n. ex lect. olim vulgata**, ubi nos ex aliis codd. **χρονογραφ**, edidimus.
- Χρῶς, ὁ. Nescio quid spectarit H. Stephanus, quidve fraudi fuerit ei, in Thes. Gr. Ling. sub hoc vocabulo scribenti, apud Polybium legi hæcce verba; αὐτύχημα μέγα τὸ τὸν χρῶτα τοιοῦτον Φῶναι ἔχοντα, ὥστε μὴ διαφθεῖραι τοὺς συγκαθύδοντα. Nihil tale apud nostrum quidem Polybium legere me meministi.**
- Χυδαῖος λαλιά**, vulgaris sermo, 14, 7, 8.
- Χύθην ἐββίμμενα ὄπλα**, passim, promiscue, 15, 14, 2.
- Χῶμα**, τὸ, agger, 1, 47, 5. 4, 63, 2. **Ἐτ' fere i. q. χῶς**, terra ponti ingesta, qua fiebat ut pons aggeri esset similis, 3, 46, 7 sq.
- Χωνεῖα**, ἢ, fusio metalli, 34, 10, 12.
- Χωνεῖν**, conflare, fundere metallum, 34, 9, 11.
- Χωννύειν**, adgesta humo obturare vel complere; **χωννύειν τὸ στόμα τοῦ λιμένος**, 1, 47, 3. **τὰς Φρεατίας**, 10, 28, 5. **χωννύται, χωννύσεται ὁ Πόντος**,

Πόντος, 4, 40, 4 & 8. 4, 42, 6. *Et completere fossas rebus quibuscumque; χῶραις Φορμῶν; ἀχύρων σσαγαμένοις τὰς τὰ Φρούς, 1, 19, 13. Adde χωστές.*

Χώρα, ἡ; 1) regio; τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον ἐκφέρειν, 4, 26, 2. n. 4, 30, 2. 40, 8, 8. οἱ κατὰ χώραν, 1, 72, 3. n. non modo rusticani sunt, quemadmodum cum Casaub. interpretatus est Ern. sed promiscue incolae regionis Pannis subjēta, tam agrorum quam urbium. 2) locus qualiscumque quem quisque occupat; κατὰ χώραν μένειν, suo loco manere, non moveri, 3, 46, 9. 4, 72, 4. 8, 32, 3. 8, 36, 13. 10, 32, 1, σὺ τὴν ἐμὴν χώραν καταλαβὼν, εἶπον, tu, in locum concedens meum, dic, 15, 8, 10. τὴν ἐπιστάσάτην εἶχον· χῶρων, periculossimo loco erant, 2, 29, 2. ἡ χώρα μεγάλη συνεβάλετο αὐτοῖς, locus quo stabant, in mari, 1, 51, 4. τὴν πρώτην ἔχων χώραν τοῦ Φόρηματος, 8, 31, 7, 3) de muneribus & dignitatibus; ἐλλείπουσιν αἱ χῶραι, vacua sunt loca, munera, gradus honorum, les places sont vacantes, 35, 4, 4. οἱ τὰς μεγίστας χῶρας ἔχοντες, qui summos dignitatum gradus tenebant, 1, 43, 1. — „Imitatus est Iosephus, Ant. VI. 10, 1. χώρα ἀμείνων, gradus honoris altior; ante dicebat τάξιν.“ Ern.

Χωραῖν; τὰ πράγματα χωρεῖ

κατὰ λόγον, ex voto succedunt, 28, 15, 12. ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν ἐχάραε αὐτῶ, 10, 15, 4. ὁμοσε χωραῖν, videlicet ὁμοσε.

Χωρίζεν καὶ διχωρεῖν τὰς πράξεις, separare atque distinguere, in historia scribenda, 5, 31, 4. χωρίζουσι τὰ κατὰ τὰς νομάς temere & ἐπιτίσις μισθῶν editum erat 12, 4, 5. pro χειρίζουσι.

Passiv. χωρίζεσθαι, χωρισθῆναι, abire, discedere; absol. 3, 94, 9. εἰς Χαλκίδα, 5, 2, 8. ἐπὶ τῆς Ἰωνίας, 33, 10, 8. τινός, ab aliquo, 5, 111, 2. ἐκ τοῦ χῶραιος, 3, 90, 2. Rursus absolute, separari, segregari, de hominibus qui antea permixti & confusierant, 10, 17, 6. ἀπ' αὐτῶν, pro ἀπ' αὐτῶν vel ἀπ' ἀλλήλων, dirimi, in diversa trahi, de civitatibus quae foedere inter se junctae erant, 10, 41, 9. (i. q. διαλυθῆναι, c. 40, 5. & διασπασθῆναι, 4, 1, 5.) Rursus ἐχωρισθῆσαν ἀπ' ἀλλήλων, diremti sunt, a se invicem discesserunt pugnantes, ingruente nocte, 3, 110, 7. mulier καχωρισμένη ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, separata, repudiata a marito, 32, 12, 7.

Figurative; πολὺ καχωρισμένος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρέσκουσ, longe alienus a more & instituto Romano, 32, 9, 11. πολὺ τι καχωρισμένος ἀπάσθῃ ἀδικίας, 32, 21, 10. — „Simile est Hebr. 7. καχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν.“ Ern. πολὺ καχωρισμ. τῆς

- της στρατηγικῆς δυνάμεως, longe aberat ab imperatoria virtute, 39, 1, 1.
- Χωρίον**, τὸ, locus quicumque, v. c. *synopsus*, 3, 71, 2. **χωρίον γραῖζον**, locus ubi fluvius insulam facit, 3, 42, 7. **Sigillatim**, castellum; oppidum, 2, 54, 3. (ubi pro *synopsi* ponitur *Φρούριον*.) 4, 61, 7. 4, 75, 2. *ἔ* *sape aliās.*
- Χωρίς**, adverbialiter, (per *ellipsis* genitivi ἀλλήλων) separatim, seorsim, 6, 26, 3. **χωρίς μὲν** - **χωρίς δὲ**, 5, 89, 8.
- Χωρίς**, *praepos. cum Genit.* **χωρίς ἀλλήλων**, seorsim a se invicem *habuerunt castra*, 3, 103, 8. **χωρίς τῶν ἄλλων**, praeter reliqua, ut reliqua taceam, 6, 56, 13. **χωρίς τῶν ὀνομάτων**, exceptis nominibus propriis, 6, 46, 10. *sic* 14, 12, 6. *ἔ* *χωρίς τοῦ πλήθους*, absque, non consultata, incisa multitudine, 2, 21, 4. (*opp. μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης.*)
- Χωρισμός**, ὁ, discessus; μετὰ τὸν Ἀντιγόνου **χωρισμὸν**, 5, 16, 6. 9, 5, 3. *separatio, divisio, distributio, si vera lectio librorum*, 1, 28, 4. *n. quia tamen in χειρισμὸν utique mutanda videtur. Vide χειρισμὸς, ubi ἔ* *alia loca citantur, quibus confusa ἔ* *permutata inter se sunt ista vocabula.*
- Χωρογραφία**, ἡ, 34, 1, 4.
- Χωρογραφεῖν τὴν Εὐρώπην**, 34, 5, 1. (*Sitabonis verbum, non Polybii.*)
- Χῶρος**, ὁ, locus, spatium; ποιεῖσας ἐν βραχεῖ **χωρῶν τὴν ἕλην δύναμιν**, in brevi spatio totum collocans exercitum, 11, 1, 3.
- Χωστός**; **χωστῆ** καὶ στενὴ **πέροδος**, *actus arte factus ex adgesta terra*, 4, 61, 7.
- Χωστρίς** **χελώνη**; *vide supra in χελώνη.*
- Ψ.**
- Ψαύειν**; ἐπὶ κεφαλῶν **ψαύειν τῶν πράξεων**, summam attingere, 1, 13, 8. 3, 32, 5. (*conf. ἐπιψαύειν.*) τῶν παλῶν ἔργων **εὐφραίνονται** μὲν πολλοί, **τολμῶσι δ' ὀλίγοι ψαύειν**, 18, 36, 1.
- Ψευτός**, viruperandus, 3, 4, 1. *ἔ* 7.
- Ψέδιον**, τὸ, armilla, 10, 18, 6. *n.*
- Ψεύδειν τινὰ τῆς ἐλπίδος**, frustra spem alicujus, 17, 11, 11. **εὐψυσμένοι τῶν ἐλπίδων**, 4, 51, 9.
- Ψευδὲς γράφος**, falso nomen genens, 24, 5, 5.
- Ψευδὲς κίτροπος**, falsi nominis tutor, 15, 25, 1. *ἔ* 3.
- Ψευδής**, falsus; αἱ **πρῶται ὑποθέσεις** **ψευδεῖς**, 1, 15, 9. *ἔ* 11. **πολλὰ ἱστορεῖν ψευδῆ**, 12, 8, 1. **ψευδῆς αἰτία**, falsum, fictum crimen, 5, 41, 3.
- Ψευδαγραφεῖν**, falsa scribere, 12, 8, 6. 16, 14, 8.
- Ψευδοδοξεῖν**, falsa opinari, falsas opiniones habere, 16, 12, 11.
- Ψευδοδοξάζειν**, *idem*, 10, 2, 3.
- Ψευδολογεῖν**, falsa narrare, 9, 47, 6.

- Ψευδολογία**, ἡ, fabulosa narrationes, mendacia, 4, 42, 7.
- Ψευδολόγος**, ὁ, mendax, 32, 8, 9.
- Ψευδοποιεῖν τὰς ἀποφάσεις τι-
νός**, mendacii arguere dicta ali-
cujus, 12, 25, 4. τὰ τῶν ἄλ-
λων ψευδοποιεῖν καὶ ταπι-
νοῦν, aliorum facta mendaciis
obscurare, vel falsa pronuncia-
re, & deprimere, 30, 4, 13.
- Ψεῦδος**, τὸ; τὸ ὄστι ψεῦδος,
falsum hoc est, 10, 11, 4.
- ψεῦδος εἰσέφερε τὸ ὄλον**, me-
ta mendacia concinnavit, 2,
58, 12. **ψεῦδος ἀπίθανον**,
ibid. δύο τρόποι ψεύδους,
12, 7, 4 sq. n.
- Ψεῦδως ἐγένετο ὁ φόβος περὶ
αὐτῶν**, temere, sine causa in-
cesserat eum hic timor, 5, 110,
7. **ψεῦδως συγκαταφάρεσθαι
τῆ δόξῃ**, temere adsentiri opi-
nioni, 10, 5, 8.
- Ψηλαφῆν**, τὸν ὄν, manu con-
trectare, 8, 31, 8. **πάσαν ἐπι-
νοίαν**, omnes consiliorum vias
scrutari, expendere, pondera-
re; 8, 18, 4.
- Ψηφίζεω**, calculos subducere,
calculare in abaco, 5, 26, 13.
- Ψήφισμα**, τὸ; προσφέρειν ψή-
φισμα, decretum proponere
& deliberationi subjicere, 29,
9, 10.
- Ψῆφος**, ἡ; ταῖς τοῦ συμφέ-
ροντος ψήφοις μετρεῖν πάν-
τα, 2, 47, 5. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβα-
κίων ψῆφοι, 5, 26, 13.
- Ψιθυρίζω** (τινὶ) πρὸς τὴν ἀκοὴν
ἄττα δὴ ποτ' οὖν, futurare
aliquid in aures alicui, 15, 27,
10.
- Ψιλὸς τόπος**, locus nudus, abs-
que arboribus aut virgulis, 8,
55, 9. 3, 71, 1 sq. (i. q.
οὐχ ὑλώδης) 3, 104, 4. τὰ
θηρία ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν, ele-
phantes rectoribus suis destitu-
ti, 11, 1, 12. οἱ ψιλοὶ, le-
vis armatura, 3, 104, 4 & 6.
Ἐστὶ σαρε αἰσῶν.
- Ψιλότης**, ἡ, spiritus lenis in
græcorum verborum pronun-
ciatione, 10, 47, 10.
- Ψιλοῦν**, nudare; **ψιλωθέντα κέ-
ρατα**, latera aciei nudata equi-
tum praesidio, 3, 73, 7. 5,
85, 6. 15, 12. 2. **ἐψιλω-
μένος τοῖχος νεῶς**, latus navis
nudatum remis, 8, 6, 2.
- Ψιλῶς**, nude, mere, simpliciter;
ψιλῶς κατὰ τὴν προαίρεσιν,
opp. τὸ ἀποτελέσμεν, 2, 39,
11. αἱ ψιλῶς ἐξ αὐτῶν τῶν
ἀγωνισμάτων διαλήψεις, ju-
dicium quod ex ipsis per se cer-
taminibus formari potest de
imperatorum statu, 3, 4, 4.
- ψιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς
Ῥωμαίων πολιτείας ποιησό-
μαθα λόγον**, quum ad illa
tempora pervenerimus, qui-
bus res Romanæ miseri cae-
perunt rebus reliquorum
omnium populorum, tunc de-
tum de Romanæ reipubl. con-
stitutione nude per se verba fa-
ciemus, (id est, ex professo,
non ut eam disputationem im-
miscemus historiæ rerum ge-
starum,) eamque disputationem
historiæ illorum tempo-
rum praemittimus, 3, 118,
11. πῶς ἐνδέχεται, ψιλῶς
αὐτὰς καὶ αὐτὰς ἀναγόντα
τὰς Σικελικὰς ἢ τὰς Ἰβηρι-
κὰς πράξεις γινώσκαι τὸ μέγε-
θος τῶν γεγονότων, solas res
per

- per se res Siculas, separatim ab historia rerum in aliis partibus gestarum, 8, 4, 3. ῥητέον τῆς διαβάσεως αἰτίας ψιλῶς, trajectionis illius causa nude per se est explicanda, scil. non ut rursus rerum quarumque ad illam causam pertinentium causa & rationes pariter aperiantur exponanturque, 1, 5, 3. n.
- Ψόφος, ὁ, παρηλαγμένος, inconditus clamor, 14, 5, 12. ἀντήχουν τὰ χαλκώματα διὰ τὸν ἐκτός ψόφον, 22, 11, 12.
- Ψυχαγωγεῖν τινα, delinire, demulcere aliquem, blandiri alicui, 4, 82, 4. 7, 4, 4. 10, 35, 2. 24, 3, 8. *Fr. gr.* 139. oblectare leiores, 2, 56, 11. ad sui amorem perlicere, adlicere, 8, 25, 5. πείθει αὐτὸν, ἐλπίζει μεγάλας ψυχαγωγήσας, magnis promissis inductum, sollicitatum, 5, 50, 11. Sic sequente ὥστε; ἐψυχαγωγήσαν τινα ὥστα συναποχωρήσας μεθ' ἑαυτῶν, sollicitaverant, blanditiis & promissis perlexerant, induxerant ut *Ἔσ.* 13, 8, 3. *Passiv.* ἐψυχαγωγημένος, benignitate illius captus, 28, 15, 4. ψυχαγωγηθέντες, delinici, 1, 79, 8.
- Ψυχαγωγία, ἡ, oblectatio, de v. natione, 32, 15, 5.
- Ψυχὴ, ἡ; ἡττῶν τὰς ψυχὰς τῶν ὑπερναυτίων, 1, 75, 3. *Ἔσ.* Vide in ἡττῶν. κατέπληξε ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμ. vel τὰς ψυχὰς τῶν Ῥωμ. 3, 116, 9. n. αἱ ἀπληγῆναι ψυχὰς τῶν δυνάμεων, 1, 35, 5. αἱ κεν ταῖς ψυχῶν, 2, 20, 5. ταῖς ψυχαῖς διαβῆναι, 14, 7, 5. βωβεῖς ταῖς ψυχαῖς, 6, 24, 9. παραμένειν ταῖς ψυχαῖς, animis durare, resistere, 2, 30, 7.
- μία ψυχὴ, unus homo, unius hominis ingenium, 8, 5, 3. ἔς ἀνὴρ καὶ μία ψυχὴ, 8, 9, 7. 9, 22, 1. *Ἔσ.* 6, 48, 4. (προφημο ἐστὶ ἔς ἀνδρωτοῦ καὶ μία γνώμη, 1, 35, 5.) ὀλίγα τινές εἰσι ψυχαί, αἱ *Ἔσ.* rara reperias ingenia quae, 18, 24, 4.
- Ψυχὴ, vita; παραβάλασθαι τῇ ψυχῇ, 28, 9, 4. κύριος γινόμενος ἅμα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, 40, 12, 6.
- Ψυχικός; ψυχικὴ τόλμα, σωματικὴ βόνη, animi audacia, 6, 5, 7. (pro quibus 6, 7, 3. τὰς σωματικὰς καὶ θυμικὰς δυνάμεις dicit.) ψυχικὰ ὄρμαι, σωματικὴ δύναμις, 8, 12, 9.
- Ψυχομαχεῖν, dicitur de iis, qui cum viribus amplius non valeant, animis tamen & ita in bello persistunt pugnantque, nec cedere volunt, 1, 58, 7. 1, 59, 1. 6, 52, 7. μένουσι ψυχομαχοῦντες μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐλπίδος, 10, 39, 7. *Conj.* θυμομαχεῖν.
- Ψυχομαχία, ἡ, 1, 59, 6. vide *verbum praeced.*
- Ψύχος, τὸ; ὑπὸ τὸ ψύχος, dum frigidior adhuc est aër, 5, 56, 10.
- Ψυχρότης, ἡ τοῦ περιέχοντος, 4, 21, 1.
- Ψωμός, ὁ, frustum, bucca, 31, 4, 6.

Ἐώρα, ἡ, scabies, 3, 88, 1. cf.
λιμόψωρος,

Ω.

᾽Ωδε γὰρ καὶ τῆδέ σου, 3,
108, 3. n.

᾽Ωδισμός, ὁ, pressio in turba,
jungitur πυγμῶ, 4, 58, 9.

(᾽Ωλιγώρως, mendose scriptum,
pro ἔλιγώρως, quod veronem-
dum, 5, 91, 4.

᾽Ωδός, crudelis, 9, 22, 8. ὠμό-
τατος, 9, 23, 2. crudus, non
coctus: ὠμὴ πίττα, 5, 89, 6.

᾽Ωδότης, ἡ, 9, 24, 8. 9, 26, 8.

᾽Ωρα. ἡ, tempus; λέγειν ὦρα
καρὶ τῶν προκειμένων, 1, 13,

1. Ἦε Ἄννι tempore; ἤδη
τῆς ὥρας καταπειγούσης, διέ-

λυον εἰς παραχειμασίαν τὰς
δυνάμεις, 3, 99, 9. ἅμα τῷ

τῆν ὦραν μετεβάλλειν, statim
ut anni tempus mutatum est,

neque, hieme cedente veri,
3, 78, 6. ἡ Ἰερυνὴ ὦρα, aestas,

5, 91, 1. ἡ ἄρυνὴ ὦρα, ver,
2, 12, 3. 2, 54, 5. 2, 64,

1. 3, 34, 6. 3, 77, 1. 5,
79, 1. 14, 2, 1. Sed Ἐ

nude, τῆς ὥρας ἐπιγνομένης,
redeunte vere, 2, 9, 2. 2, 34,

3. quibus locis possis tamēn
etiam generatim accipere, re-

deunte, adpetente anni tem-
pore navigandi, aut, copias

educendi. „Vide Valken. ad
Eurip. Phœniss. p. 294. qui

dubitat, simpliciter de vere
dici.“ Ern.

De Diei tempore; τῆς ὥρας
συναγωγούσης, συγκαλειούσης αὐ-

τούς, 3, 24, 1. 17, 7, 3.
17, 9, 2. (vide ista verba.)

τῆ ὦρα προσηκτείνεν, tem-
pus extrahere, aliquanto serius

rem facere, 11, 22, 3. n. ἐν
ὦρα, in tempore, mature cu-

rare corpus, 1, 12, 2. 17,
9, 3. 18, 2, 4. n. καὶ

ὦραν, idem, 1, 45, 4. 9, 8,
3. κολλῆς ὦρας, 5, 8, 3. n:

— de vespera, sero diei, Sic
Iosephus Ant. VIII. 4, 3.

ἐπὶ πολλῶν ὦραν. Bene illu-
strat Reiskius.“ Ern. —

Nos, multo die, die jam mul-
tum provento: nam, ut de se-

ro admodum diei, de sera ve-
spera accipiamus, vetat con-

nexio; quippe eodem adhuc
die vicinos vicos diriperunt,

& plurimam prædam fecerunt;
vide 5, 8, 4 sqq.

᾽Ωραῖος; ἐπὶ τὴν ὦραίαν, in-
eunte vere, 3, 16, 7. 3, 41,

2. n.

᾽Ωρέσθαι τῆς στρατείας, cu-
pere expeditionem suscipere,

5, 54, 3.

᾽Ωρισμένως, definita ratione,
10, 46, 10.

᾽Ως, initio periodi, namque in-
terpretatur Casaub. 3, 81, 1.

Ac novimus quidem illum
usum hujus particulæ, qua

valet itaque, prorsus, inter-
dum etiam nam, namque: at

hoc utique loco scabri aliquid
habet oratio, si sic accipias;

Ἐ ea ratione frigide prorsus
stabant verba illa, οὐ γὰρ

εἰκός ἄλλως εἰπεῖν, in qua
terminatur superius caput;

quæ verba si ad sequentia
trahas, recte fuet oratio:
οὐ γὰρ εἰκός ἄλλως εἰπεῖν, ὡς
εἴ τις εἶπεν κυριώτερον τῆς
ἀγνοεῖ

www.libtool.com.cn

ἀγνοῦν καὶ ταύθῳται; ut particula ὡς referatur ad præcedentem vocem ἄλλως, hæc sententia: neque enim aliter dicere fas est, quam, vel nisi errare & stolidum esse si quis putet ἔσ. Sic particula ὡς, ad οὐκ ἄλλως relata, idem valebit ac ἢ, eadem prorsus ratione, qua post μᾶλλον cum negatione, pro particula ἢ, eandem particulam ὡς frequentatam a Polybio videmus; v. c. μηδενὶ καθῆκεν μᾶλλον ὡς ἐκείνω, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προνοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, 11, 2, 9. Quo ἔσ peritinet 3, 12, 5. n. ubi haud dubie legendum οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζειν ὡς τοῦ λαυθάγειν. Conf. supra in μᾶλλον.

ὡς εἰπεῖν, ut dicam quod res est, ut sic dicam, præpmodum dixerim, 1, 66, 10. 1, 67, 9. 3, 49, 7. 3, 109, 4. 5, 31, 6. Et ὡς ἔπος εἰπεῖν, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7. 6, 58, 7.

ὡς, pro ὅτι positum, cum Infinitivo constructum pro indicativo, 12, 23, 7. n. 15, 2, 8. Post ὡς pro ὅτι positum, ubi interjectis nonnullis verbis suspensa est oratio, repetitur ante verbum particula διότι, 5, 104, 3. cf. Adnot. ad 12, 23, 7. Adde Adn. ad 15, 2, 8.

ὡς, circiter, 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5 sq. ἔσ. ὡς ἄν, circiter, 1, 46, 3. 1, 67, 13. ὡς ἄν αὐτοῖς φείνηται, quocumque modo ipsis vitum

Polybii Histor. T. VIII P. II.

fuerit, 28, 15, 8. ubi ὡς δὲν dabant mssti.

ὡς ἔστρον, ut primum, cum primum, 1, 66, 1.

ὡς ἄλλως, 15, 10, 3. n. (i. q. ἄλλως πως, 15, 11, 5.)

ὡς ἄν ei cum Optat. 1, 4, 7. conf. mox ὡσανεὶ. ὡς ἐπὶ, cum accusat. versus, 1, 21, 4. 1, 29, 1. 4, 24, 9. ἔσ. Conf. supra, in ἐπὶ cum genit. num.

5. ἔσ Adn. ad 1, 19, 4. ὡς πρὸς, versus, 1, 29, 2. 3, 19, 7. 3, 23, 1 sq. ἔσ. παρασκευὰς ἐποιεῖτο ὡς πρὸς μάχην, 3, 68, 14. ὡς ἀνδρομήκους ἕψους, 8, 7, 6. n.

ὡς, pro πρὸς, ad; ut, ὡς τὸν υἱόν, 4, 51, 5. sic 1, 67, 12. 1, 83, 7. 4, 67, 8. 11, 25, 10. 11, 26, 5. 32, 25, 4. — „Vide nos ad Xenoph. Memor. II. 7, 2.“ ἔσ n.

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ut plurimum, 2, 15, 6. ὡς νῦν, i. q. nudum nūn, 15, 7, 4. n. νῦν δ' ὡς, 3, 68, 4.

ὡς excidit, ob similem terminationem vocis præcedentis, 4, 58, 2. n. sic 11, 25, 1. n. de quo loco conf. supra, in μᾶλλον. Perperam dant libri veti. ὡς εἰς τὸν χάρακα, pro ἕας εἰς τὸν χαρ. 1, 19, 4. n.

Ἔσανεὶ, 1) circiter, 2, 16, 14. sicut ὡς, ἔσ ὡς ἄν. 2) veluti, quasi, 1, 46, 11. 2, 14, 7. 2, 20, 7. 3, 15, 3. 12, 28, 6. n. 14, 5, 3.

Ὡσπερ ἐπίτηδες; vide in ἐπίτηδες. Ὡσπερ οὐκ αὐτὸν τὸν φόβον ἰκκνὸν ὄντα ἔσ. 11, 14, 7.

V v

Ἔσπερ;

Ωστε; sequens participio pro infinitivo, ubi praecessit participium; Φθονούντας ἐπὶ τοσούτων τοῖς Ἀχαιοῖς, ὥστε βεβαιοῦντας αὐτῶ τὴν παράληψιν, 2, 46, 2.

Ῥτακουστῆν, rumusculos colligere, 31, 21, 1.

Ῥτακουστής, ὁ, rumusculos captans, speculator, 16, 37, 1.

Ῥφέλεια, ἡ ἐκ τοῦ πολέμου, praeda bello facta, 1, 20, 1. Ἐν αὐτῷ pariter nomen Ῥφέλεια tantum non constanter eadem notione frequentat Polybius: vide 2, 3, 8. 2, 22, 5. 3, 86, 10. Ἐξ. οἱ ἐκτός παρεπόμενοι τὰ στρατόπεδα τῆς Ῥφέλειας χάριν, 3, 82, 8. sunt qui castra sequuntur praedae causa, nempe, ut praedam emant a militibus vel ab imperatore, Ἐξ inde lucrum capiunt; quare ibi quidem in-

terpretari etiam possis lucri causa. Sed rursus ἡ κατὰ θάλατταν Ῥφέλεια, praeda mari acta, 2, 8, 8. Quae privatis cedit, Ῥφέλεια dicitur, quae ad publicum pertinet, τὰ λάφυρα, 3, 17, 7. Χώρα γέμουσα Ῥφέλειας, regio dives praeda, 3, 80, 3. Ἐξ τῆς χώρας Ῥφέλεια, praeda ex agris abacta, 2, 11, 14. Παντοδαπὴ Ῥφέλεια, 5, 8, 8. non verti debet in filia varii generis, ut Erro fecit, (apud quem opera errore citatur 4, 7.) omne genus praedae; cf. 2, 8. Usurpatur pariter plur. αἱ Ῥφέλεια, 1, 20, 1. 13, 2, 3. 3, 86, 10. 10, 16, 4. ἐκπαθεῖς ὄντες πρὸς τὰς Ῥφέλειας, 2, 51, 11.

FINIS LEXICI POLYBIANI TOTIUSQUE
OPERIS.

SOLI DEO GLORIA!

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

